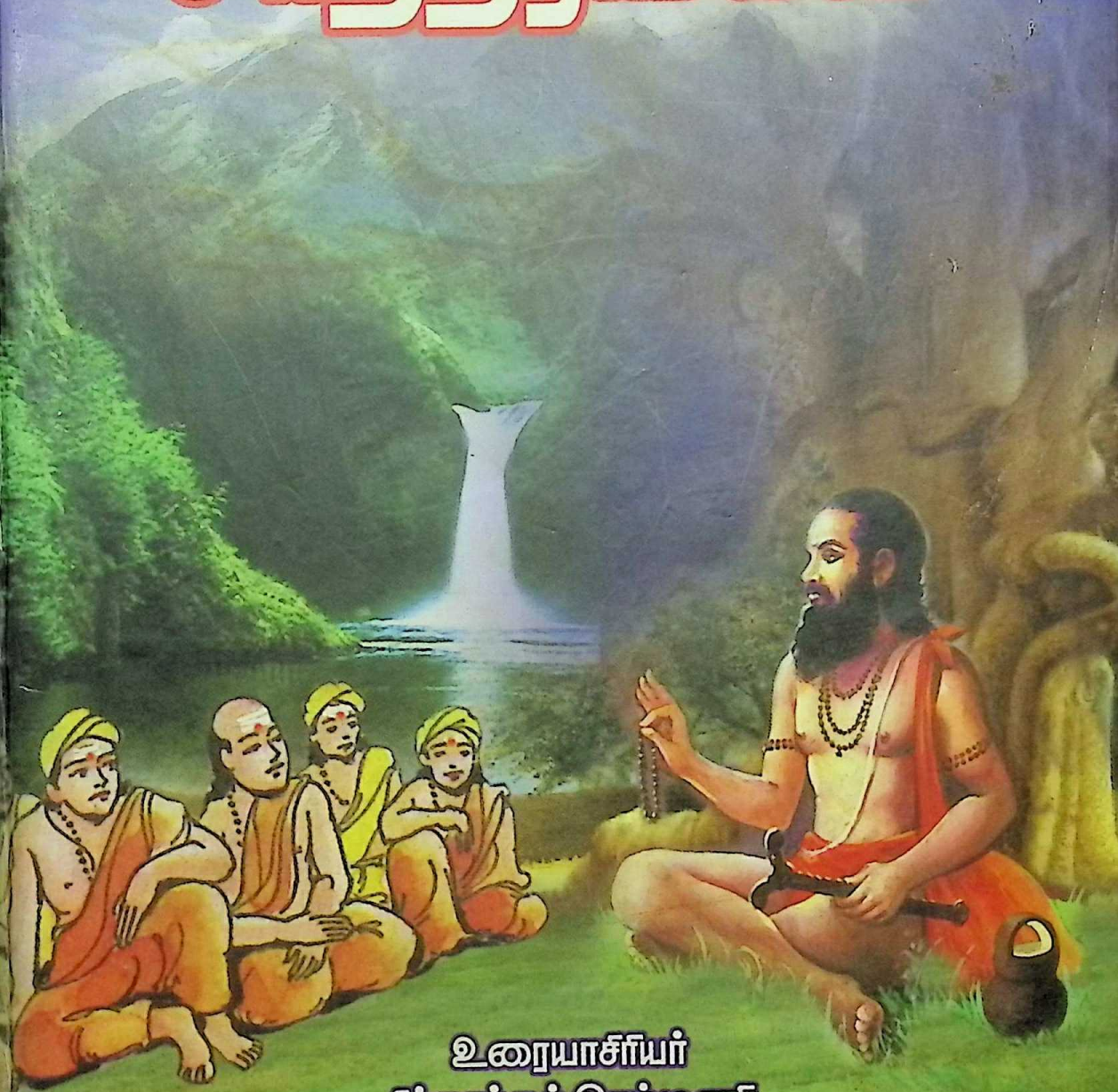

A23 34

சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள்

உரையாசிரியர்
சித்தாந்தச் செம்மணி

முனைவர் படி. முத்தப்பன்

சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள்

(மெய்கண்ட சாத்திரங்கள்)

- திருவுந்தியார்
- திருக்களிற்றுப் படியார்
- சிவஞான போதம்
- சிவஞான சித்தியார்
- இருபா இருபஃது
- உண்மை விளக்கம்
- சிவப்பிரகாசம்

- திருவருட்பயன்
- வினாவெண்பா
- போற்றிப் பஃறொடை
- கொடிக்கவி
- நெஞ்சுவிடு தூது
- உண்மைநெறி விளக்கம்
- சங்கற்ப நிராகரணம்

விளக்கவுரை
சித்தாந்தச் செம்மணி
முனைவர் பழ. முத்தப்பன்

உமா பதிப்பகம்

18/171, பவளக் காரத் தெரு,
மண்ணடி, சென்னை - 600 001.
தொலைபேசி : 2521 5363, 2525 0092

நூல் விவரப் பட்டியல்

நூலின் பெயர் : சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள்

உரையாசிரியர் : முனைவர் பழ. முத்தப்பன்

மொழி : தமிழ்

பதிப்பு ஆண்டு : முதல் பதிப்பு - நவம்பர் - 2009

பதிப்புரிமை : © உமா பதிப்பகம்

தாள் : J.K. மேப்லித்தோ 16 கி.கி.

நூல் அளவு : 14 x 22 செ.மீ. டெம்மி

எழுத்து : 11 புள்ளிகள்

பக்கங்கள் : 1208

பைண்டிங் : கலிக்கோ கட்டு

விலை : ரூ. 500.00

ஒளி அச்ச : விக்னேஷ்வர் கிராபிக்ஸ்
சென்னை - 600 005.

அச்சிட்டோர் : பரமேஸ்வரி கிராபிக்ஸ்
சென்னை - 600 005.

நூல் வெளியீடு : உமா பதிப்பகம்
சென்னை - 600 001.

உ

சிவமயம்

என்னுரை

ஈராண்டில் சிவஞானம் பெற்றுயர்ந்த மெய்கண்டார் இணைத்தாள் போற்றி
நாராண்ட பல்லடியார்க்கு அருள்புரிந்த அருள்நந்தி நற்றாள் போற்றி
நீராண்ட கடந்தைநகர் மறைஞான சம்பந்தர் நிழற்றாள் போற்றி
கீராண்ட தில்லைநகர் உமாபதியார் செம்பதுமத் திருத்தாள் போற்றி.

உலகத் தத்துவ அரங்கில் தனிப்புகழ் பெற்ற தத்துவம் சைவ சித்தாந்தம் ஆகும். சிவன்தன் கழல் போற்றி வாழும் சைவ சமயத் தத்துவங்களை வகுத்துத் தருவது சாத்திர நூல்களாம். சாத்திர நூல்களுக்கு முன்னோடியாகவும் அடிப்படையாகவும் அமைந்தன சைவத் திருமுறைகள் ஆகும். எனவேதான் சைவ சமயத்தின் இரண்டு கண்களாகத் தோத்திரங்களையும் சாத்திரங்களையும் குறிப்பிடுவர்.

சாத்திர நூல்கள் மெய்கண்ட நூல்கள் என வழங்கப் பெறுகின்றன. மெய்கண்ட நூல்கள் சைவ சமயக் கொள்கைகளை அளவைகளாலும், பொருந்து மாற்றானும் விளக்குகின்றன. கி.பி. பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டு முதல் தோன்றி விரிவடைந்த மெய்கண்ட நூல்களைப் பயிலும் பண்பினர் இக்காலத்தே பல்கிப் பெருகி வருகின்றனர். சைவப் பெரு மக்களிடையே இன்றைக்குச் சாத்திரப் பயிற்சி ஏற்படுவதற்குக் காரணங்களில் ஒன்று திருக்கயிலாயப் பரம்பரை திருவாவடுதுறை ஆதீன சைவ சித்தாந்த நேர்முகப்

பயிற்சி மையத்தின் பணி ஆகும். இந்த அருட்பணி நிகழ்ந்திட அருள்பாலித்த திருவாவடுதுறை ஆதீன இருபத்தி மூன்றாவது குருமகா சந்நிதானம் சீர்வளர் சீர் சிவப்பிரகாச பண்டார சந்நிதிகள் அவர்களையும், பயிற்சி மையத்தைத் தொடங்கிய காலந்தொட்டு இன்றுவரை மிகச் சிறப்பாக நிர்வகித்து வரும் இயக்குனர் பெருந்தகை மெய்ஞ் ஞான வள்ளல் கு. வைத்தியநாத தேசிகர் அவர்களையும் சைவ சமய வரலாறு என்றும் மறத்தலாகாது.

இறையருள் ஞானம் கைவரப் பெற்ற சைவப் பெரியார்கள் பலர் காலங் காலமாகச் சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களைப் பதிப்பித்தும், அவற்றிற்கு உரை எழுதி வெளியிட்டும் சைவ உலகை வளர்த்தார்கள். அத்தகைய சாத்திர உரையாசிரியர்கள் அனைவரும் இன்றளவும் சிவஞானிகளாகவே போற்றப் பெறுகிறார்கள். அவர்களின் பணி சைவ உலகிற்குக் கிடைத்தற்கரிய பணியாகும். சிவஞானிகளாம் பழைய உரைகாரர்களின் வழி தற்காலத்தில் எளிய உரைகள் அவ்வப்போது தோன்றி வருகின்றன. இந்நிலையில் சென்னை உமா பதிப்பக உரிமையாளர் உயர்திரு இராம. லெட்சுமணன் அவர்களின் வேண்டுகோளின்படி பழைய உரைகளின் துணை கொண்டு இவ் எளிய உரை வெளிவருகிறது.

இவ்வுரை வெளிவருவதற்குத் திருவருள் புரிந்த தில்லைக் கூத்தனின் திருவருளுக்கும், சித்தாந்தப் பயிற்சி ஏற்பட அருள்பாலித்த திருவாவடுதுறை குருமகா சந்நிதானம் அவர்களுக்கும், சித்தாந்தப் பயிற்சி மைய ஆசிரியர்களில் ஒருவராக எம்மையும் நியமித்துப் பயிற்சி அளிக்க வாய்ப்பு தந்து, அதன் அனுபவத்தால் இவ்வுரை வெளிவருவதற்குக் காரணமாக அமைந்த இயக்குநர் ஐயா கு. வைத்தியநாத தேசிகர் அவர்களுக்கும் என்

நன்றி கலந்த பணிவான வணக்கங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

உரை எழுதும் பொழுது உடனிருந்து தெளிவு படுத்திய உறையூர் புலவர் திரு. ப. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்களுக்கும், சித்தாந்த ஐயங்களைத் தெளிவு படுத்திய வணக்கத்திற்குரிய காஞ்சிபுரம் சித்தாந்தக் கலாநிதி உயர்திரு. மா. அமிர்தலிங்கனார் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும், உறுதுணை புரிந்த எமது தவப்புதல்வன் முனைவர் மு. பழனியப்பன் அவர்களுக்கும், கணினி அச்சப் பதித்த என்னரும் துணைவி மு. அழகம்மை அவர்களுக்கும், பதிப்பித்த உமா. லெட்சுமணன் அவர்களுக்கும் நன்றியைக் காணிக்கையாக்கி மகிழ்கிறேன்.

திருச்சிராப்பள்ளி - முனைவர் பழ. முத்தப்பன்
2.9.2009

பதிப்புரை

சிவம் என்பது கடவுள் என்ற பெயருக்கிட்ட பொருளை விளக்குவதாம். “கண்ணுதற் பெருங் கடவுளும்”, “நுதல்விழி நாட்டத் திறைவன்”, “முக்கட் செல்வர்”, “பிறவா யாக்கை பெரியோன்”, “நீலமேனி வாலிழை பாகத்து ஒருவன்” முதலாக வருங் காரணக் குறிக்கொண்டு அது துணியப் பெறுகின்றது.

சிவத் தொடர்புற்றது சைவம். சிவநெறிச் சார்பான நுண்ணிய முடிவுகளை உடையதுவே சித்தாந்தம் எனப் பெறும்.

பொதுவும் சிறப்பும் ஆகிய வேத ஆகமப் பொருள் ஒருமை, காண்பார் வேதத்தின் முடிவு வேதாந்தம்; வேதாந்தத்தின் முடிவு சித்தாந்தமாதலின் ‘வேதாந்தத் தெளிவாம் சித்தாந்தம்’ என்றார். சைவ சித்தாந்தம் என்ற சொற்றொடர் திருமூல மாமுனிவர் செப்பிய திருமந்திர நூலில் காணப்பெறுகின்றது.

“கற்பன கற்றுக் கலைமன்னு மெய்யோக
முற்பத ஞான முறைமுறை நண்ணியே
சொற்பத மேவித் துரிசற்று மேலான
தற்பரம் கண்டோளார் சைவசித் தாந்தரே”

என்பதாம்.

சைவ சித்தாந்த தெய்வ ஆகமத்தை என்று கூறுதலும் வற்புறுத்தும். சைவ சித்தாந்தக் கொள்கைகள் தொல்காப்பியம், திருவள்ளுவர், சங்க இலக்கியங்கள் என்பனவற்றுள் குறிப்பாகவும் பன்னிரு திருமுறைகளில் வெளிப்படையாகவும் அறியக் கிடப்பனவாம். அவற்றினைப் பிற்காலத்தில் நன்முறையில் தொகுத்தும், வகுத்தும், விரித்தும் நூல் முறையாக அறுவறுத்தும் பனுவல்கள் பலவாயினும் அவற்றுட் சிறந்தவை மெய்கண்ட நூல்கள் பதினான்குமே ஆகும். இவற்றைச் சாத்திர நூல்கள் என்றும் கூறுவர்.

அவை :-

மெய்கண்ட சாத்திரங்கள்

உந்தி களிறு உயர்போதம் சித்தியார்
பிந்திருபா உண்மை பிரகாசம் - வந்தவருட்
பண்புவினா போற்றிகொடி பாசமிலா நெஞ்சுவிடு
உண்மைநெறி சங்சர்ப முற்று.

என்பவனாம்.

சைவ சித்தாந்த சாத்திர சம்பந்தமாகத் தமிழில் உள்ள நூல்கள் யாவும் செய்யுள் வடிவிலும், சூத்திர வடிவிலும் அமைந்து விளங்குகின்றன. அவைகள் யாவும் ஆசாற் சார்ந்து அமைவுறக் கற்கும் நிலையிலேயே உள்ளன. சிலநூல்கள் உபதேச முறையில் அறிய வேண்டுவனவாகவும் உள்ளன.

சைவ சித்தாந்த சாத்திரம் எனும் ஞான நூலுக்கு எளிய நடையில் உரை வெளிவர வேண்டுமென்று சித்தாந்தச் செம்மணி முனைவர் பழ. முத்தப்பன் அவர்களை வேண்டினோம்.

கற்றுணர்ந்தோர் மட்டுமே புரிந்து கொள்ளக் கூடிய கரடு முரடான விஷயமென்று கருதப்பெற்று வரும் சைவ சித்தாந்த சாத்திரத்தை பாமரரும் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் மிக எளிமையாக விளக்கவுரை தந்துள்ளார்கள். அன்னாருக்கு எங்கள் மனமார்ந்த நன்றி.

இந்த அரிய நூலினை, எங்கள் பதிப்பக வாயிலாக வெளியிடுவதில் பெருமை கொள்கிறோம்.

இராம. லெட்சுமணன்

உமா பதிப்பகம்

பொருளடக்கம்

1.	திருவுந்தியார்	9
2.	திருக்களிற்றுப் படியார்	41
3.	சிவஞான போதம்	119
4.	சிவஞான சித்தியார்	243
	” பரபக்கம்	247
	” சுபக்கம்	489
5.	இருபா இருபஃது	715
6.	உண்மை விளக்கம்	753
7.	சிவப்பிரகாசம்	789
8.	திருவருட்பயன்	909
9.	வினாவெண்பா	985
10.	போற்றிப் பஃறொடை	1007
11.	கொடிக்கவி	1035
12.	நெஞ்சுவிடு தூது	1043
13.	உண்மைநெறி விளக்கம்	1077
14.	சங்கற்ப நிராகரணம்	1089

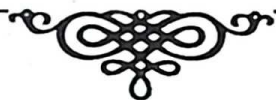

1

திருவுந்தியார்

திருவியலூர் உய்யவந்த தேவனார்

-
- சாத்திரங்களில் காலத்தால் முந்தியது.
  - பெண்கள் விளையாட்டு அமைப்பில் நாற்பத்தைந்து பாடல்களால் கடவுட் கொள்கையை வரையறுப்பது.
  - வீட்டு நெறியின் சிறப்பினையும், அதனை அடைந்தோர் தன்மையினையும் சிறப்புறப் பேசுவது,
  - ஞானவெற்றியைத் தருவது.
-

திருவுந்தியார்

////////////////////

சாத்திர நூல்களில் மணிமுடியாய் விளங்கும் சிவஞான போதத்திற்கு முற்பட்டு விளங்கிய நூல்கள் ஞானாமிர்தம், திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார் ஆகியவை ஆகும். வாக்கீச முனிவர் அளித்தருளிய ஞானாமிர்தம் பதினான்கு சாத்திரங்களில் ஒன்றாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. அதற்குரிய காரணங்கள் பலவாகக் கூறப் பெறுகின்றன. திருவுந்தியாரும் திருக்களிற்றுப் படியாரும் பதினான்கு சாத்திரங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. திருவுந்தியார் திருவியலூர் உய்யவந்த தேவநாயனாரால் அருளிச் செய்யப் பெற்றதாகும். இவருடைய மாணவராகிய திருக்கடவூர் உய்யவந்த தேவநாயனார் அருளிச் செய்தது திருக்களிற்றுப்படியார் ஆகும். இவ்விரண்டு நூல்களும் மெய்கண்டாருக்கு இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னமேயே தோன்றியதாகக் கூறப்படு வதுண்டு.

திருவாசகத்தில் இடம்பெற்ற திருவுந்தியாரைப் போலவே இந்நூலும் கலித் தாழிசையால் பாடப் பெற்றுள்ளது. நாற்பத்தைந்து பாடல்களைக் கொண்டது. இந்நூலுக்குப் பழையஉரை ஒன்று காணப் பெறுகிறது.

நூல்

1. அகளமாய் யாரும் அறிவுஅரிது அப்பொருள்
சகளமாய் வந்தது என்று உந்தீபற
தானாகத் தந்தது எனறு உந்தீபற.

பொருள்:

திருவுருவம் இல்லாததாயும், ஒருவராலும் அறிய முடியாத அருளை உடையதாயும், விளங்குகின்ற சிவம் ஆச்சாரிய வடிவமாக

எழுந்தருளியுள்ளது என்று கருதி உந்தீபற, அத்தகைய எழுந்தருளியுள்ள தன்மை தானாக அருள் வழங்குவதற்காகக் கருணையினால் வந்தது என்று உந்தீபற.

சொ.பொ.வி:

அகளம் - உருவமற்றது (அருவத் தன்மை). அப்பொருள் - அருள் வழங்கும் சிவன். சகளம் - உருவமுடையது (ஆச்சாரிய வடிவம்). உந்தீபற - காலை உந்திப் பறப்பாயாக.

கருத்துரை:

இறைவன் சிவம் எனும் நாமம் தனக்கே கொண்டு அருவமாக, அருவுருவமாக, உருவமாக விளங்குபவன் ஆவான். உருவமற்ற அத்தகைய இறைவன் உயிர்களுக்கு அருள் வழங்குதல் பொருட்டு உரிய காலத்தில் ஆச்சாரிய உருவம் தாங்கி, தானாகவே வந்தருளுவான். அதனை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது இப்பாடலின் கருத்தாகும்.

2. பழக்கம் தவிரப் பழகுவது அன்றி
உழப்புவது என்பெண்ணே உந்தீபற
ஒருபொரு ளாலே என்று உந்தீபற.

பொருள்:

உயிர்கள் உலகில் பழகிய வாழ்வியல் பழக்கங்களைத் தவிர்ப்பதற்கு இறையருளால் சரியை, கிரியை, யோகங்களில் பழகுதல் வேண்டும். அவ்வாறு பழகுவதை விட்டுவிட்டு மீண்டும் மீண்டும் உலகப் பழக்கங்களில் உழப்பிக் கொண்டிருப்பது எதற்காக என்று உந்தீபற. ஒரு பொருளாய் விளங்கும் இறைவனது திருவருளிலே அழுந்திக் கிடப்பதே பழக்கம் என்று உந்தீபற.

சொ.பொ.வி:

பழக்கம் - உலக வாழ்வியல். பழகுவது - இறையருளைத் தரும் சரியை, கிரியை யோகங்கள். உழப்புவது - அலைப்புறுதல். ஒருபொருள் - திருவருள்.

கருத்துரை:

உலகப் பற்றிலிருந்து விடுபடுவதற்கும் இறைவன் திருவருளைப் பெறுவதற்கும் பிறந்த பிறவியில் சரியை, கிரியை, யோகப் பயிற்சியில் ஈடுபட வேண்டும் என்பது இப்பாடலின் கருத்தாகும்.

3. கண்டத்தைக் கொண்டு கரும் முடித்தவர்
பிண்டத்தில் வாரார் என்று உந்தீபற
பிறப்பு இறப்பில்லை என்று உந்தீபற.

பொருள்:

கண்ணாலே காணப்பெற்ற திருவருளாகிய ஆசாரியரைக் கொண்டு தங்களுடைய வினைத் தொடர்பை அறுத்துக் கொண்டவர்கள் பிறப்புக்கு உட்படாதவர்கள் ஆவார்கள். அவர்களுக்குப் பிறப்பும் இறப்பும் இல்லை என்று உந்தீபற.

சொ.பொ.வி:

கண்டு - அத்தை - கண்டத்தை. கண்ட ஆசாரியர் உருவத்தை. கரும் - வினைகளை. பிண்டத்தில் - பிறப்பில்.

கருத்துரை:

பிரார்த்த வினையை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் பிறப்பில் இறைவனின் திருவருளாம் ஆசாரிய வடிவத்தைக் கண்டவர்களுக்கு எதிர்வரும் ஆகாமிய வினை இல்லை. ஆதலால் அவர்களுக்குப் பிறப்பும் இறப்பும் இல்லை என்பது இப்பாடலின் கருத்தாகும்.

4. இங்ஙன் இருந்ததென்று எவ்வண்ணம் சொல்லுகேன்
அங்ஙன் இருந்தது என்று உந்தீபற
அறியும் அறிவு அதுஅன்று உந்தீபற.

பொருள்:

(இறைவன் அருளாம் ஆசாரிய வடிவத்தைக் கண்டு பெற்ற பேரானந்தத்தை) இப்படி இருந்து என்று எப்படிச் சொல்லுவேன்? அதுவாய் இதுவாய் இருந்தது என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

(சொல்லுக்கு அடங்காதது) அப்பேரின்பம் ஆன்ம போதத்தால் (அறிவால்) அறியப்படுவது அன்று.

சொ.பொ.வி:

இங்ஙன் - இப்படி. எவ்வண்ணம் - எந்த மறைமையில். அங்ஙன் - அப்படி.

கருத்துரை:

இறைவன் திருவருளாகிய ஆசாரிய வடிவத்தால் பெற்ற பேரின்பமாகிய ஞானம் சொற்களால் கூற முடியாத சிறப்பினை உடையதாகும். அந்த ஞானம் பசு அறிவால் அறிய முடியாதது. அவனருளாகிய பதிஞானத்தால் அறியக்கூடியது ஆகும் என்பது இப்பாடற் கருத்து.

5. ஏகனும் ஆகி அநேகனும் ஆனவன்
நாதனும் ஆனான் என்று உந்தீபற
நம்மையே ஆண்டான் என்று உந்தீபற.

பொருள்:

(எல்லாப் பொருளுக்கும் மேலாய் நிற்பதால்) இறைவன் ஒருவனாய் நிற்கின்றான். அவனே உயிரோடு உடனாய்க் கலந்திருப்பதால் அநேகன் ஆகின்றான். அப்படிப்பட்ட இறைவன் தானே ஆச்சாரியனாய் வந்து அருளியதால் நமக்குத் தலைவனும் ஆனான். அத்துடன் நம்மை அடிமையாகக் கொண்டவனும் ஆவான்.

சொ.பொ.வி:

ஏகன் - ஒருவன். அநேகன் - பலவாகக் காணப்படுபவன். நாதன் - தலைவன். ஆண்டான் - அடிமைகளைக் கொண்டவன்.

கருத்துரை:

ஏகன் அநேகன் இறைவனடி வாழ்க என்ற திருவாசகக் கருத்தோடு ஒப்பிடக் கூடியது இப்பாடல். இறைவனின் அருள்நிலை இப்பாடலில் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

6. நம்செயல் அற்றிந்த நாமற்ற பின்நாதன்
தன்செயல் தானே என்று உந்தீபற
தன்னையே தந்தான் என்று உந்தீபற.

பொருள்:

ஆன்மா எல்லாச் செயலையும் செய்கிறோம் என்றும், எல்லாம் நாமே என்றும் நினைக்கின்ற தன்முனைப்பு அற்று அனைத்தும் இறைவன் செயலே என்று அறிகின்ற பொழுது, அவ்வாறு அறிந்ததால் இறைவன் ஆசாரிய வடிவமாகத் தன்னையே தந்தான்.

சொ.பொ.வி:

நம்செயல் - எல்லாம் நாமே செய்தோம். நாமற்றபின் - நாம் என்ற தன் முனைப்பு நீங்கியபின். நாதன் - இறைவன். தன்னையே - ஆசாரியனாக.

கருத்துரை:

தன்முனைப்பு உயிர்களுக்கு அற்றபின் இறைவன் திருவருள் ஞானாசிரியன்மூலம் அவ்வுயிர்களுக்குக் கிடைக்கும் என்பது இப்பாடலின் கருத்தாகும்.

7. உள்ளம் உருகில் உடனாவர் அல்லது
தெள்ள அரியர் என்று உந்தீபற
சிற்பரச் செல்வர் என்று உந்தீபற.

பொருள்:

ஆன்மா தன்னுடைய உள்ளம் உருகி இறைவனோடு கூடி நின்றால் அன்றி அவனை அறிய முடியாது. அவ்வாறு அறிவதால் சிற்பரமாகிய ஞானத்தைப் பெற்றவர் ஆவார்.

சொ.பொ.வி:

உடனானவர் - முத்தியில் இறைவனோடு கூடுவர். தெள்ள - தெளிவாக. அரியர் - அறியமுடியாதவர் ஆவார். சிற்பரம் - முழு நிறைவாகிய ஞானம்.

கருத்துரை:

இறைவனுடைய திருவருளை எண்ணி எண்ணி உள்ளம் உருகுகின்றவர்களே இறைவனுடைய திருவருளை அறிய முடியும். காதலால் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி என்பது தேவாரம். உள்ளம் உருகி அறிகின்ற பொழுது சிவம் வெளிப்படுவார். அவ்வாறு வெளிப்பட்டு பதிஞானத்தைத் தருவார் என்பது இப்பாடலின் பொருளாகும்.

8. ஆதாரத் தாலே நிராதாரத்தே சென்று
மீதானத் தேசெல உந்தீபற
விமலற்கு இடமது என்று உந்தீபற.

பொருள்:

மனத்தை மூலாதாரம் முதலிய ஆறு ஆதாரங்களில் நிலைக்க வைத்து அந்தந்த இடங்களுக்கு உரிய தெய்வங்களை வழிபட வேண்டும். அவ்வாறு வழிபடுவதால் நிராதாரமாகிய மனச்சலன மற்ற இடத்திற்குச் செல்லலாம். அவ்வாறு செல்லுவதால், அதற்கு மேலாகிய திருவருள் இடத்தை அடையலாம். அதுவே இறைவனுடைய இடமாகும்.

சொ.பொ.வி:

ஆதாரம் - மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்கினை. நிராதாரம் - சமாதாநிலை. (மனம் சஞ்சலம் அடையாத நிலை) மீதானம் - இறைவன் திருவருள் வழங்கும் இடம். விமலன் - சிவபெருமான்.

கருத்துரை:

யோக நெறிப்படி உயிரின் உடலில் ஆறு ஆதாரமாகிய இடங்கள் உள்ளன. அவ்விடங்களுக்கு உரிய தெய்வங்கள் விநாயகன், பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேசன், சதாசிவன் என்பார்கள். அவற்றை வணங்கி நிறைவில் மீதானம் என்று சொல்லப்படுகின்ற இறைவனின் திருஇடத்திற்கு மனமானது செல்ல வேண்டும். அப்படிச் சென்றால் இறைவனின் திருவருளோடு ஒன்றலாம் என்பது இப்பாடலின் கருத்து.

முனைவர் பழ. முத்தப்பன்

9. ஆக்கில் அங்கே உண்டாய் அல்லதங்கு இல்லையாய்ப்
பார்க்கில் பரமது அன்று உந்தீபற
பாவனைக்கு எய்தாது என்று உந்தீபற

பொருள்:

ஆறு ஆதாரங்களில் மனமானது சஞ்சலப்படாமல் கூடிநின்று வழிபாடு செய்கின்ற பொழுது இறைவனோடு கூடி நிற்பதாகத் தோன்றும். மனம் கூடவில்லை என்றால் இறைவனிடத்திலிருந்து விடுபட்டு நிற்கும். இறைவனோடு சேர்ந்திருக்கும் பொழுது ஆராய்ந்து பார்த்தால் பரம்பொருள் அது என்பது பெறப்படும். அதே நேரத்தில் பாவனை நிலையில் எட்டமுடியாத பொருளும் அது என்பதும் உணரப்படும்.

சொ.பொ.வி:

ஆக்கில் - ஆறு ஆதாரங்களில் நிற்கில். உண்டாம் - இறை உணர்வு உண்டாகும். பார்க்கில் ஆராய்ந்து - பார்த்தால். பரமது - மேலான பொருள்.

கருத்துரை:

சரியை, கிரியைக்குப் பிறகு யோகத்தில் ஆளுகின்ற பொழுது இறைவனைக் கூடியதாகிய உணர்வு தோன்றும். யோகநிலையில் கூடிய இறை உணர்வே யோகத்திலிருந்து விடுபடுகின்ற பொழுது அந்த இறை உணர்வும் விடுபட்டு விடுகிறது. எனவே, யோகத்தால் (பாவனையால்) முழுமையாக இறைவனை அடைய முடியாது. சரியை, கிரியை, யோகங்கள் எல்லாம் இறைவனை அடைவதற்குரிய படிநிலைகளே தவிர அவை இறைவனருளைத் தாராது. அவனருளே அவனருளைத் தரவேண்டும். எனவே, யோகத்தால் இறைவனை அடையலாம் என்பது சித்தாந்தக் கொள்கை அல்ல. யோகத்தைக் கடந்து பதிஞானத்தால்தான் இறைவனை அடைய முடியும்.

10. அஞ்சே அஞ்சாக அறிவே அறிவாகத்
துஞ்சாது உணர்ந்து இருந்து உந்தீபற
துய்ய பொருள் இதுவென்று உந்தீபற.

பொருள்:

சிவாயநம என்னும் ஐந்தெழுத்தே ஐந்து பொருளாக உள்ளது என்று அறிகின்ற அறிவே அறிவாகும். அந்த அறிவால் (திருவருள் ஞானத்தால்) மலவாதனையால் மயங்காது இறைவன் திருவருளை இடைவிடாது உணர்ந்து வாழவேண்டும். அவ்வாறு வாழ்ந்தால் தூய்மையான வடிவம் இறைவனே என்று அறிய முடியும்.

சொ.பொ.வி:

அஞ்சு - சிவாயநம. அஞ்சாக - சிவம், சத்தி, உயிர், திரோதானம், மலம் என்ற ஐந்து பொருள். துஞ்சாது - மயங்காது. துய்ய - தூய்மையான.

கருத்துரை:

ஐந்தெழுத்துக்கள் ஐந்து பொருள்களைக் குறிக்கும் என்று கொண்டு நாள்தோறும் ஓதவேண்டும். அவ்வாறு ஓதினால் அறிவானது மயங்காது. தெளிந்த அறிவால் இறைவனது திருவருளைத் தூய்மையான வடிவு என்று உணரலாம்.

11. தாக்கியே தாக்காது நின்றதோர் தற்பரம்
நோக்கில் குழையும் என்று உந்தீபற
நோக்காமல் நோக்க என்று உந்தீபற.

பொருள்:

எல்லாப் பொருள்களிலும் இறைவன் கலந்திருந்தாலும் அப்பொருள்களின் தன்மை தன்னைத் தாக்காமல் நிற்கின்ற தற்பர நிலையை உடையவன். அவ்விறைவனைப் பசு ஞானத்தால் அறிய முடியாது. தன்முனைப்பு அற்று அவனுடைய அருளாகிய பதி ஞானத்தால் அவனைக் காணுதல் வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

தாக்கி - கலந்திருந்து. தாக்காது - தன்மை சாராது. தற்பரம் - வியாபித்திருக்கும் நிலை. குழையும் - இயலாது. (குறிப்பால் காண இயலாது என்ற பொருளைத் தருகிறது)

கருத்துரை:

எல்லா இடங்களிலும் நீக்கமற இருக்கின்ற இறைவனை அவனருளால் காணுதல் வேண்டும் என்பது இங்கு பெறப்படுகிறது. மேலும் பொருள்களோடு இறைவன் கலந்திருந்தாலும் பொருள் களுக்கு ஏற்படுகின்ற இன்ப துன்பங்களை அவன் அனுபவிக்க மாட்டான் என்பதையும் இப்பாடல் தருகிறது.

12. மூலை இருந்தாரை முற்றத்தே விட்டவர்
சாலப் பெரியர் என்று உந்தீபற
தவத்தில் தலைவர் என்று உந்தீபற.

பொருள்:

உயிர்கள் கேவலம், சகலம், சுத்தம் என்ற மூன்று நிலைகளை உடையது. கேவலநிலையில் இருந்த உயிரை (மூலையில்) சகலத்தில் இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்க வைத்துப் பின் சுத்த நிலையான முற்றத்தில் விட்டவராகிய இறைவன் கருணை கொண்ட பெரியவன் ஆவான். அவ்விறைவன் தவங்களுக்கு எல்லாம் தலைவனாக விளங்குபவன் ஆவான்.

சொ.பொ.வி:

மூலை - உயிர் ஆணவத்தோடு மட்டும் இருக்கும் கேவல நிலை.
முற்றம் - பக்குவம் அடைந்த உயிர் இறைவனின் பேரின்ப நிலை யாகிய சுத்த நிலையை அடைவது.

கருத்துரை:

உயிர்களின் மூன்றுவகை நிலைகளைக் குறிப்பாகக் காட்டி, அவற்றில் உயிர்களை இடம்பெறச் செய்கின்ற ஆற்றல் இறைவனுக்கே உண்டு என்பதையும், அவனே முழு முதல் தலைவன் என்றும் இப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

13. ஓட்டற்று நின்ற உணர்வு பதிமுட்டித்
தேட்டற்ற இடம்சிவம் உந்தீபற
தேடும் இடம் அதுஅன்று உந்தீபற.

பொருள்:

உயிர் பொறி புலன்களில் உணர்வு அற்றுச் சலனமில்லாமல் இறைவனின் திருவருளாகிய ஊரில் சென்று அதற்கப்பால் வேறு ஒன்றையும் தேடிடாமல் நிலைபெறுமானால் அந்த இடமே சிவானுபவ இடமாகும். அந்த இடம் பசுஞானத்தால் (ஆன்ம பலத்தால்) அடையக்கூடிய இடமல்ல. (பதிஞானத்தால் பெறக்கூடிய இடமாகும்).

சொ.பொ.வி:

ஓட்டற்று - சலனமற்று. பதி - ஊர் (இடம்). தேட்டற்று - தேடுதல் அற்று. சிவம் - சிவானுபவம்.

கருத்துரை:

உயிர் புலன்வழி அங்கிங்கு அலையாமல் (சலனம் இல்லாமல்) இறைவனையே நாடி நிற்குமானால் சிவானுபவம் கிட்டும். அச்சிவானுபவமும் பசு ஞானத்தால் பெற இயலாது. பதிஞானத்தாலே பெறவேண்டும்.

14. கிடந்த கிழவியைக் கிள்ளி எழுப்பி
உடந்தை உடனே நின்று உந்தீபற
உன்னையே கண்டதென்று உந்தீபற.

பொருள்:

உயிரிடத்தில் அநாதியாய்க் கிடந்த இறையருளை இறைவன் ஆசாரியனாக வந்து எழுப்புவதினால் ஆன்மா இறைவயருளோடு கூடி நிற்கும். அவ்விறைவன் ஆன்மாவைத் திருவருள் கருணையோடு கண்டு நிற்பான்.

சொ.பொ.வி:

கிடந்த - ஆன்மா தோன்றுகின்ற பொழுதே (அநாதி காலத்து) பொருந்தியிருந்த கிழவி - திருவருள். கிள்ளி - பக்குவ நிலையில் (அதட்டிதது). உடந்தை - இறைவனோடு உடன்பட்டு.

கருத்துரை:

உயிரிடத்தில் இறையருள் அநாதி காலந்தொட்டே உடனாய் நிற்கும். ஆனால், அதனை உயிர் அறிவதில்லை. சத்திநிபாத இருவினையொப்பில் உயிர் அறியும். உயிர் அறிந்தால் இறைவனும் அவனை அறிந்து அருள் தருவான்.

15. பற்றை அறுப்பதோர் பற்றினைப் பற்றில்அப்
பற்றை அறுப்பர் என்று உந்தீபற
பாவிக்கில் வாராது என்று உந்தீபற

பொருள்:

உயிரானது தம் பற்றுக்களை அறுப்பதற்கு இறைவனுடைய திருவருளைப் பற்ற வேண்டும். அவ்வாறு பற்றினால் அந்தப் பற்றையும் இறைவன் தன் திருவருளால் அறுத்து முழுமையான பேரின்பமாகிய ஞானத்தைத் தருவான். இந்த ஞானம் ஆன்ம போகத்தால் வாராது.

சொ.பொ.வி:

அப்பற்றை - இறைவன் திருவருளை நாடுகின்ற ஆசையை.
பாவிக்கில் - ஆன்மபோத பாவனையால்.

கருத்துரை:

உயிரானது புறப்பொருள் ஆசையை விட்டுவிட்டு இறைவன் திருவருளைப் பெற ஆசைப்பட வேண்டும். அந்த ஆசை முழுமையான ஆசையாக இருக்குமானால் அந்த ஆசையையும் இறைவன் அறுத்து ஆட்கொள்வான். அவ்வாறு ஆட்கொள்ளும் நிலையும் இறைவன் திருவருளாலேயே நடைபெறும். (ஈசனோடாயினும் ஆசை அறுமின்கள்)

16. உழவாது உணர்கின்ற யோகிகள் ஒன்றோடும்
தழுவாமல் நிற்பர் என்று உந்தீபற
தாழ்ந்த மணிநாப் போல் உந்தீபற.

பொருள்:

உலகப் பொருள்களில் உழன்றிடாமல் இறையருளை உணர்கின்ற யோகிகள் (சீவன் முத்தர்கள்) கன்ம வினைகளில் பொருந்தாது நிற்பார்கள். தரையில் கிடக்கும் மணியின் நாக்கானது எவ்வாறு செயலற்றுக் கிடக்கின்றதோ அதுபோலக் கன்ம வினைகளைப் பொருந்தாது நிற்பர்.

சொ.பொ.வி:

உழவாது - உழன்றிடாது.

கருத்துரை:

உலகில் சீவன் முத்தராய் வாழுகின்ற பெரியோர்கள் உலகச் செயல்களில் நாட்டம் கொள்ள மாட்டார்கள். திருவருளையே நாடி நிற்பர். அவ்வாறு நிற்கின்ற பொழுது கன்ம வினைகளால் உலக இன்ப துன்பங்களில் நின்றாலும் அவற்றை அனுபவிக்க மாட்டார்கள். இதற்கு ஓர் உவமை கூறப் பெற்றுள்ளது. கட்டப்பட வேண்டிய மணி கீழே கிடக்கும்பொழுது அதனுடைய நாக்கு அசைய முடியாது. ஒலியும் எழாது, அதுபோலவே அவர்தம் நிலைமை.

17. திருச்சிலம்பு ஓசை ஒலிவழியே சென்று
நிருத்தனைக் கும்பிடு என்று உந்தீபற
நேர்பட அங்கே நின்று உந்தீபற.

பொருள்:

இறைவன் எப்பொழுதும் நடனமாடிக் கொண்டே இருக்கின்றான் (இயங்கிக் கொண்டே இருக்கின்றான்) அதனால் அவன்காற்சிலம்பு ஓசை வெளிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும். அந்த ஓசை ஒலி வழியே உயிரானது சென்று இறைவனை வழிபட வேண்டும். இறைவனுடைய அந்த அரங்கத்தில் நேர்நின்று காணவேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

திருச்சிலம்பு - இறைவனின் திருவருளாகிய சிலம்பு. ஓசை ஒலி - அகத்தில் உணர்வது ஓசை என்றும் செவியில் உணர்வது ஒலி என்றும்

கூறப்பெறும். நிருத்தனை இறைவனை. நேர்பட - சலனமில்லாமல் திருவருளையே நாடிக் காண்பது.

கருத்துரை:

இறைவனின் திருவருளாலேயே இறைவனைக் காணவேண்டும். புறஉணர்வு இன்றி அக உணர்வோடு நேர்நின்று காணவேண்டும் என்பதனை இப்பாடல் குறிப்பாகத் தருகிறது. ஓசை ஒலியெலாம் ஆனாய் நீயே, மற்றும் ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள என்ற திருமுறை வரிகளை இங்கு நினைவு கூறலாம்.

18. மருளும் தெருளும் மறக்கும் அவர்கண்
அருளை மறவாதே உந்தீபற
அதுவே இங்குள்ளது என்று உந்தீபற.

பொருள்:

இறைவனுடைய திருவருளை மறவாது அதனையே நினைந்து வந்தால் உயிரினுடைய மறப்பும் நினைப்பும் அற்றுவிடும். பிறப்பில் உயிர் செய்ய வேண்டியது அவ்வொன்று மட்டுமே.

சொ.பொ.வி:

மருள் - மறப்பு (மயக்கம்). தெருள் - நினைப்பு (தெளிவு).
மறக்கும் - அகலும். அவன் - இறைவன். இங்கு - பிறவியில்.

கருத்துரை:

இறைவனுடைய திருவருளை மறவாது இருந்தால் பிறவியின் இன்ப துன்பங்கள் மறந்து விடும். எனவே, பிறவியின் இன்ப துன்பங்களை மறந்து இறைவன் திருவருளையே நினைந்திருக்க வேண்டும்.

19. கருதுவதன் முன்னம் கருத்தழியப் பாயும்
ஒருமகள் கேள்வன் என்று உந்தீபற
உன்ன அரியன் என்று உந்தீபற

பொருள்:

உயிர் இறைவனுடைய திருவருளை அடைய வேண்டும் என்று இடைவிடாது நினைக்குமானால் உலகப் பொருள்களில் மேல் உள்ள உயிரின் நினைப்பினைத் திருவருளாகிய சத்தியின் கணவனாம் இறைவன் நீக்குவான். அப்படி நீக்கியவனை அறிந்து கொள்வது ஆன்மபோதத்தால் நிகழாது.

சொ.பொ.வி:

கருதுவது - சிவனை அடைய வேண்டும் என்று ஆன்மா ஆசைப்படுவது. கருத்தழிய - உலகப் பொருள்களின் ஆசை என்றும் இறைவன் மீது கொண்ட ஆசை என்றும் கொள்ளலாம். ஒரு மகள் கேள்வன் - சத்தியின் கணவன். அரியன் - அறிவதற்கு இயலாதவன்.

கருத்துரை:

இறைவன் திருவருளையே விரும்புகின்ற உயிர்களுக்கு அந்த விருப்பத்தை அளித்து ஆன்மபோதத்தால் அறிய முடியாத அருமையுடைய இறைவன் அவ்உயிரை ஆட்படுத்திக் கொள்வான் என்பது கருத்து.

20. இரவுபகல் இல்லா இன்பவெளி யூடே

விரவி விரவி நின்று உந்தீபற

விரைய விரைய நின்று உந்தீபற

பொருள்:

இரவாகிய ஆணவமும், பகலாகிய மாயையும் இல்லாத இன்ப வெளி எனப்படும் திருவருளில் ஆன்மா கூடி நிற்க வேண்டும். அதனை விரைந்து நிகழ்த்த வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

இரவு - இருள் என்னும் ஆணவமலம். பகல் - விளக்கு என்னும் மாயை. இன்பவெளி - பேரின்பமாகிய திருவருள், விரவி. விரைய - விரைந்து.

கருத்துரை:

உயிரானது இறைவனின் பேரின்பத்தை அடைய வினைகளை அழிக்க வேண்டும். அவையும் விரைந்து அழிக்கப்பட வேண்டும் என்பது கருத்தாகும்.

21. சொல்லும் பொருள்களும் சொல்லா தனவுமங்கு
அல்லனாய் ஆனான் என்று உந்தீபற
அம்பிகை பாகன் என்று உந்தீபற.

பொருள்:

சொல்லால் கூறப்படுகின்ற பொருள்களாகவும், சொல்லால் கூற முடியாத இல்லாத பொருள்களாகவும் இவையிரண்டும் அல்லாதவனாகவும் விளங்குபவன் இறைவன் ஆவான். அவன் மாதொரு பாகனாய் விளங்குபவன் ஆவான்.

சொ.பொ.வி:

சொல்லதன - சொல்லால் முடியாத. அல்லனாய் - இருதன்மையும் அற்றவனாய். அம்பிகை - உமையவள் (மாதா).

கருத்துரை:

உள்பொருள் இல்பொருள் இரண்டுமற்ற நிலையில் விளங்குகின்ற இறைவன் உயிர்களுக்கு அருள் வழங்குவதற்கு ஏற்ப அருளாகிய சத்தியோடு பிரிப்பின்றி நிற்பவன் ஆவான் என்பது கருத்து.

22. காற்றினை மாற்றிக் கருத்தைக் கருத்தினில்
ஆற்றுவது ஆற்றல் என்று உந்தீபற
அல்லாதது அல்லாது என்று உந்தீபற.

பொருள்:

யோகநிலையில் மூச்சுக் காற்றினை அடக்கி ஒருமுகப்படுத்தி உயிருக்குள் உயிராய் விளங்குகின்ற இறைவனை ஒருமைப் பாட்டுடன் நினைத்தல் வேண்டும். இத்தகைய நினைவே சிறந்த ஆற்றலாகும். உலக இன்பத்தில் ஆட்படுத்திக் கொண்டு இறைவனை நினைக்கின்ற ஆற்றல் ஆற்றலாகா.

சொ.பொ.வி:

காற்று - மூச்சுக்காற்று. கருத்தை - நினைவை. கருத்தினில் - இறைவனை அறிய வேண்டும் என்ற கருத்தை. ஆற்றல் - திறமை. அல்லாதது - புறநினைவில் இறைவனை வழிபடுதல்.

கருத்துரை:

புறப்பொருள் இன்பத்திலிருந்து நீங்கி யோக நிலையில் நின்று இறைவனைக் காண முயல வேண்டும். அதுவே தலைசிறந்த ஆற்றலாகும். மனச் சஞ்சலங்களோடு இறைவனை நினைத்தல் ஆற்றலாகா என்பது கருத்து.

22. கள்ளரோடு இல்லம் உடையார் கலந்திடில்
வெள்ள வெளியாம் என்று உந்தீபற
வீடும் எளிதாம் என்று உந்தீபற.

பொருள்:

கள்வன் என்று கூறப்படுகின்ற இறைவன் கலந்திருக்கிற உயிர் உடம்பாகிய இல்லத்தை உடையதாகும். அந்த இல்லம் உடையதாகிய உயிர் இறைவனோடு கலந்து விட்டால் வெள்ள வெளியாம் பேரின்பம் கிடைக்கும். அதனால் பிறப்பு இறப்பு இல்லாத வீடுபேறு எளிதில் கிடைக்கும்.

சொ.பொ.வி:

கள்ளர் - இறைவர் (உள்ளம் கவர் கள்வன்). இல்லம் - உடம்பைக் குறிப்பாகக் காட்டுகிறது. வெள்ளவெளி - முத்தி.

கருத்துரை:

உயிரோடு இறைவன் கலந்திருப்பது உயிரின் பெத்த நிலையாகும். இறைவனோடு உயிர் கலப்பது முத்தி நிலையாகும். முத்தி நிலையில் பேரின்பம் கிடைத்து பிறப்பு இறப்பு அற்றுவிடும் என்பது கருத்து.

24. எட்டுக்கொண்டார் தமைத்தொட்டுக் கொண்டே நின்றார்
விட்டார் உலகம் என்று உந்தீபற
வீடே வீடாகும் என்று உந்தீபற.

பொருள்:

அட்ட மூர்த்தங்களைக் கொண்ட சிவபெருமானைச் சார்ந்து
நின்றவர்கள் உலகப் பந்தங்களை விட்டவர்கள் ஆவார்கள்.
இவ்வாறு பற்று விடுவதே பற்றற்ற வீடாகும்.

சொ.பொ.வி:

அட்டமூர்த்தம் - பஞ்சபூதம், சூரிய சந்திரர், ஆன்மா என்ற எட்டு
வடிவங்கள்.

கருத்துரை:

இறைவன் எல்லாப் பொருளுமாய் வியாபித்து நிற்கிறான்
என்பதையும் அவனைப் பற்றிக் கொள்வதே வீடு என்பதையும்
குறிப்பாகக் காட்டுகிறது இப்பாடல்.

25. சித்தமும் தீய கரணமும் சித்திலே
ஒத்ததே ஒத்தது என்று உந்தீபற
ஒவ்வாதது ஒவ்வாது என்று உந்தீபற.

பொருள்:

சித்தமாகிய உயிரும் பொல்லாங்கு விளைவிக்கும்
அந்தக்கரணங்களும் சித்தாகிய இறைவனின் திருவருள் நெறியில்
பொருந்துதலே இருவினை யொத்ததாகும். இருவினை ஒவ்வாதது
திருவருளைப் பொருந்தாது.

சொ.பொ.வி:

சித்தம் - உயிர். கரணங்கள் - மனம், புத்தி, சித்து, அகங்காரம்.
சித்து - இறைவன். ஒத்தது - பொருந்துதல். ஒவ்வாதது - இருவினை
ஒவ்வாதது.

கருத்துரை:

உயிரானது தன்னுடைய கரணங்களைச் சிவகரணங்களாகத் தெரிந்து தன் முனைப்பு அடங்கித் தெரிந்து சிவத்தோடு ஒன்றி நின்றல் இருவினையொப்பு ஆகும் என்று கூறுவதுண்டு. (பெத்த நிலையில் உயிரானது அனுபவிக்கும் இன்ப துன்பத்தை இன்ப துன்பமாகக் கருதாமல் அவை சிவபெருமானால் தரப்பெற்ற சிவகரணங்களாக நினைப்பது)

26. உள்ளும் புறம்பும் நினைப்பறில் உன்னுள்ளே
மொள்ளா அமுதாம் என்று உந்தீபற
முளையாது பந்தம் என்று உந்தீபற.

பொருள்:

சரியை கிரியை செய்து புறவணக்கத்தையும், அகத்துக்குள்ளே தியானித்து வணங்குகின்ற யோகமாகிய அகவணக்கத்தையும் கடந்து தன்னை மறந்தால் தனக்குள்ளே ஒருவராலும் முகந்து கொள்ள முடியாத சிவானுபவம் தோன்றும். அதனால் பாசஞானமும் பசு ஞானமும் அமைந்த பெத்த நிலை பொருந்தாது.

சொ.பொ.வி:

உள்ளும் - யோகநிலை. புறம் - சரியை கிரியை நிலை. மொள்ளா - முகந்து கொள்ளாத. பந்தம் - பசு பாச பந்தங்கள்.

கருத்துரை:

சரியை கிரியை யோக படிநிலைகளைக் கடந்து ஞான நிலையாகிய தன்னை மறந்து நின்றால் இறைவனுடைய பேரருள் கிடும் என்பதையும் அதனால் பசு கரண பாச கரணங்கள் அறும் என்பதையும் இப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

27. அவிழ இருக்கும் அறிவுடன் நின்றவர்க்கு
அவிழும் இவ்வுல்லல் என்று உந்தீபற
அன்றி அவிழாது என்று உந்தீபற.

பொருள்:

யான் எனது என்னும் செருக்கு அவிழ்ந்த அறிவுடன் நின்றவர்க்குத் திருவருள் கூடுவதால் உலகத் துன்பங்கள் நீங்கி விடும். அச்செருக்கு அவிழ முடியாதவர்க்குத் திருவருள் கூடாததால் துன்பங்கள் நீங்கவில்லை.

சொ.பொ.வி:

அவிழ - யான் எனது என்ற செருக்கு அவிழ. அல்லல் - துன்பம்.

கருத்துரை:

அவிழ என்ற சொல்லை இறைவனுக்கு உரித்தாக்கி, உலகத் தொடர்பு அவிழ நிற்கும் இறையருளோடு கூடி நின்றவர்க்குத் துன்பம் இல்லை என்று உரைப்பாரும் உண்டு. பாடலின் பிற்பகுதி ஆன்மாவிற்குக் கூறப்பட்டிருப்பதால் முற்பகுதியை ஆன்மாவிற்கே உரித்தாக்கி ஆன்மா அவிழ்க்க வேண்டிய கட்டுக்களாகிய செருக்கு பொருளாகக் கொள்ளப்பட்டது. இப்பாடல் ஆன்மா தன் கட்டுக்களை நீக்கித் திருவருளோடு கூடினால் ஆகாமியத் துன்பங்களைப் பெறாது என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

28. வித்தினைத் தேடி முளையைக் கைவிட்டவர்
பித்ததேறி னார்கள் என்று உந்தீபற
பெறுவதிங்கு என்பெண்ணே உந்தீபற.

பொருள்:

முத்திக்கு வித்தாகிய இறைவனின் திருவருளை நாடிப் பசு பாச ஞானங்களைக் கைவிட்டவர்கள் இறைவனின் திருவருளாகிய பித்துக் கொண்டவர்கள் ஆவார்கள். அதனை விடுத்துப் பசு பாச ஞானங்களைக் கைக்கொண்டவர்கள் பெறுகின்ற பயன்தான் யாது? (நெஞ்சமே கூறுவாயாக)

சொ.பொ.வி:

முளை - பாசவினைகள். பித்து - இறைவன் திருவருளையே நாடுவது.

கருத்துரை:

இறைவன் திருவருளால் பசு ஞானத்தைப் பாச ஞானத்தையும் கைவிட்டவர்களே பதிஞானமாகிய திருவருளை அடைவார்கள் என்பதை இப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

29. சொல்லும் இடமன்று சொல்லப் புகுமிடம்
எல்லை சிவனுக்கு என்று உந்தீபற
என்றால் நாமென் செய்கோம் உந்தீபற.

பொருள்:

சிவனுடைய எல்லையாகிய இறையருள் ஆன்மாக்களாலே நேரிடையாகச் சொல்லும் இடம் அன்று. ஞானாசிரியர் சொல்லப் புகுகின்ற இடமாகும் அது. அத்தகைய பெருமை மிக்க எல்லையை ஆன்மாவால் எப்படிச் சொல்ல இயலும்?

சொ.பொ.வி:

சொல்லும் - ஆன்மாவில் சொல்லப்படுகின்ற. சொல்ல - ஞானாசிரியர் சொல்ல.

கருத்துரை:

ஆன்மா, ஞானாசிரியர் சொல்லச் சொல்ல அதனால் தெளிவு பெற்று இறைவனுடைய திருவருளாகிய இடத்தை அடையலாம் என்பது கருத்து.

30. வீட்டில் இருக்கிலென் நாட்டிலே போகிலென்
கூட்டில்வாள் சாத்தி என்று உந்தீபற
கூடப் படாது என்று உந்தீபற.

பொருள்:

வீட்டிலே இல்லறத்தில் இருந்தால் என்ன? அல்லது காடுகளில் சென்று துறவறத்தில் இருந்தால் என்ன? உயிராகிய கூட்டில் ஞானம் என்ற வானினைச் சாத்தி நின்று வாழ்வதே வாழ்வாகும். அப்பொழுதுதான் இறையருள் கிட்டும். திருவருளோடு உயிரானது

கூடி நின்று சிவப்பேறு அடையுமே அன்றிக் கூடவில்லை என்றால் அடையாது.

சொ.பொ.வி:

வீட்டில் - இல்லறத்தில். நாட்டில் - துறவறத்தில். கூட்டில் - உயிரில்.
வாள் - ஞானம். சாத்தி - கூடி.

கருத்துரை:

இல்லறத்தில் நின்று முயற்சி செய்தாலும், துறவறத்தில் நின்று முயற்சி செய்தாலும் உயிரானது திருவருளோடு சேரவில்லை என்றால் திருவருள் கிடைக்காது என்பது கருத்து.

31. சாவிபோம் மற்றைச் சமயங்கள் புகுநின்று
ஆவி யறாதே என்று உந்தீபற
அவ்வுரை கேளாதே உந்தீபற.

பொருள்:

உலகில் உள்ள மற்றைய சமயங்கள் எல்லாம் நெல்லில் உள்ள சாவி போன்றதாகும். எனவே, அச்சமயங்களில் புகுந்து உயிரைப் போக்குதல் வேண்டா. அச்சமயங்களின் நூல்களையும் கேட்கக் கூடாது.

சொ.பொ.வி:

சாவி - நெற்பதர். ஆவி - உயிர். அவ்வுரை - சமயங்களின் நூல்கள்.

கருத்துரை:

சைவசித்தாந்தமே சிறந்தது. மற்ற சமயங்கள் எல்லாம் பொருளற்ற நெற்பதர் போன்றவையாகும். அவற்றைச் சார்வதோ அச்சமய நூல்களைக் கற்பதோ கூடாது.

32. துரியம் கடந்தஇத் தொண்டர்க்குச் சாக்கிரம்
துரியமாய் நின்றது என்று உந்தீபற
துறந்தார் அவர்கள் என்று உந்தீபற.

பொருள்:

உலகப் பற்றற்று, தன் பற்றற்று வாழுகின்ற சிவனடியார்களுக்கே சாக்கிரமும் (நனவும்) துரியமாகிய திருவருளாய் நிற்கும். இத்தகைய நிலை பெற்றவர்களே முற்றும் துறந்தவர்கள் ஆவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

துரியம் கடந்த நிலை - பாச மலங்களைக் கடந்த நிலை. துரியமாய் - திருவருளாய். துறந்தார் - முற்றும் துறந்தார்.

கருத்துரை:

உலகப் பற்றை நீக்கியவர்களுக்கு (சீவன் முத்தர்க்கு), திருவருளாகிய துரியநிலை இப்பிறவியிலேயே கிட்டும் என்பது கருத்து.

33. பெற்றசிற் நிற்பமே பேரின்ப மாயங்கே
முற்ற வரும் பரிசும் உந்தீபற
முளையாது மாயை என்று உந்தீபற.

பொருள்:

திருவருளைப் பெற்ற காலத்தில் உண்டாகின்ற இன்பங்கள் எல்லாம் சிவ அனுபவங்களாகவே முடியும். இவ்வனுபவங்களைப் பெற்றால் பின்பு தனு, கரண, போக, மாயைகள் தோன்றாது.

சொ.பொ.வி:

பேரின்பம் - இறையருள் நிலை. முற்ற - சிவானுபவம். முளையாது - தோன்றாது.

கருத்துரை:

திருவருளைப் பெற்ற சீவன் முத்தருக்கு ஏற்படுகின்ற உலக இன்ப துன்பங்கள் சிவானுபவமாகவே தோன்றும். உடம்பால் அனுபவிக்கும் இன்ப துன்பம் ஆகாது.

34. பேரின்பம் ஆன பிரமக் கிழத்தியோடு
ஓரின்பத்து உள்ளான் என்று உந்தீபற
உன்னையே ஆண்டது என்று உந்தீபற.

பொருள்:

பேரின்பமாகிய பிரமக்கிழத்தியாம் சத்தியோடு கூடினால்
ஒப்பற்ற சிவானுபவம் கிடைக்கும். இப்படித்தான் சத்தியைக்
கொண்டு ஆன்மாவை இறைவன் ஆட்படுத்துகிறான்.

சொ.பொ.வி:

பேரின்பம் - திருவருள். கிழத்தி - சத்தி. ஓரின்பம் - ஒரே
இன்பமான சிவானுபவம்.

கருத்துரை:

இறைவன் திருவருளாகிய சத்தியைக் கொண்டு ஆன்மாக்களுக்கு
அருள் வழங்கித் தன் அடிமையாக்கிக் கொண்டு விளங்குகிறான்
என்பது கருத்து.

35. பெண்டிர் பிடிபோல ஆண்மக்கள் பேய்போல
கண்டாரே கண்டார் என்று உந்தீபற
காணாதார் காணார் என்று உந்தீபற.

பொருள்:

பேய் பிடித்த பெண்ணின் நிலை ஆன்மாவின் நிலையாகும்.
ஆன்மாவை ஆட்கொண்ட இறைவனின் நிலை பெண்ணைப்
பிடித்த பேயின் நிலையாகும். இவ்வாறு காண்பவர்களே
உண்மையைக் கண்டவர்கள் ஆவார்கள். காணாதார் உண்மையைக்
காணாதவர்கள் ஆவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

பிடி - பேய். ஆண் மக்கள் - இங்கு சிவனைக் குறித்தது.

கருத்துரை:

பேய் பிடித்த பெண்ணானவள் தன்னிலை இழந்து பேயின் குணங்களுக்கு ஆளாகி விடுவாள். அதுபோல ஆன்மாவானது இறையருளைக் கூடுகின்ற பொழுது தன் நிலை இழந்திருக்கும். பெண்ணைப் பிடித்த பேயானது பெண்ணின் இயல்பை மாற்றி அப்பெண்ணைத் தன் நிலைக்கு உரியதாக ஆக்கிவிடும். அதுபோல ஆன்மாவை ஆட்கொள்ளுகின்ற இறைவன் தன் நிலைக்கு ஆன்மாவை ஆக்கி விடுவான்.

36. நாலாய பூதமும் நாதமும் ஒன்றிடின
நாலாம் நிலையாம் என்று உந்தீபற
நாதற்கு இடமது என்று உந்தீபற.

பொருள்:

நாலாம் பூதமாகிய வாயுவையும், நாதமாகிய சித்த பிரமத்தையும், ஞானாசிரியர் உபதேசித்த முறையில் அறிந்தால் நாலாம் நிலையாகிய திருவருள் கைகூடும். சிவன் இருத்தற்கு இடம் அந்தத் திருவருளே ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

நாலாய பூதமும் - ஐம்பூதங்களில் நாலாவது பூதம் காற்று. நாதம் - உந்திக்காற்றால் எழுப்பப்படுவது வாக்கு என்ற ஒலி.

கருத்துரை:

பிராணவாயு என்ற காற்றால் (நான்காவது பூதம்) உந்தப்பட்டுத் தோன்றுவது ஒலியாகிய வாக்கு ஆகும். இவற்றின் குணங்களை ஆசாரியன் அருள் மூலமாகக் கேட்டு உணர்ந்து கொண்டால் நான்காவது நிலையாகிய திருவருள் கிடைக்கும். அதனால் முத்திப்பேறாகிய சாயுச்சியம் பெறலாம்.

37. சென்ற நெறியெல்லாம் செந்நெறி யாம்படி
நின்ற பரிசு அறிந்து உந்தீபற
நீசில செய்யாதே உந்தீபற.

பொருள்:

இறையருள் கிடைத்து அவ்வருளால் செல்லுகின்ற நெறியெல்லாம் ஆன்மாவிற்குச் செம்மையான நெறியே ஆகும். அதனை நன்கு உணர்ந்து அதன்வழியே செல்லுதல் வேண்டும். அவ்வாறு இல்லாமல் மனம் போனபடி செயல் செய்தல் கூடாது.

சொ.பொ.வி:

சென்றநெறி - இறையருளால் செல்லுகின்ற நெறி. பரிசு - பயனை அறிந்து செல்லுவது. நீ - ஆன்மா.

கருத்துரை:

ஆன்மா இறையருள் பெற்று அவ்இறையருள் காட்டுகின்ற வழியே சென்று சிவானுபவத்தை அனுபவிக்க வேண்டும். தன் மனம் போனபடி ஆன்மா சென்றால் இறையருள் பெற முடியாது. மேலும் இறையருள் பெற்ற பிறகும் அந்நினைவோடே செயல் முறைகளை நிகழ்த்த வேண்டும். அப்பொழுதே சிவானுபவ நிலை கிட்டும்.

38. பொற்கொழுக் கொண்டு வரகுக்கு உழுவதுஎன்
அக்கொழு நீஅறிந்து உந்தீபற
அறிந்து அறியா வண்ணம் உந்தீபற.

பொருள்:

பொன்னாலே செய்யப் பெற்ற கொழு கொண்டு வரகுப் பயிற்றுக்கு உழுவது கூடாது. அதுபோல ஞானாசிரியரின் ஞான உரைகொண்டு உலகியல் வாழ்வில் பற்றுக் கொண்டு வாழுதல் கூடாது. பொற்கொழுவாகிய ஞானாசிரியர் அருளை உணர வேண்டும். அவ்வருளால் சரியை, கிரியை முதலியவற்றை அறிந்து திருவருளை அடைய வேண்டும். திருவருளைத் தவிர வேறு ஒன்றையும் நினைதல் கூடாது.

சொ.பொ.வி:

கொழு - உழும் கருவி. வரகு - பயிர் வகைகளில் ஒன்று.

கருத்துரை:

ஞானாசிரியரின் அருளைப் பெற்று இறையருளை ஆன்மா பெறுவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

39. அதுஇது என்னாது அனைத்து அறிவாகும்
அதுஇது என்று அறிந்து உந்தீபற
அவிழ்ந்த சடையான் என்று உந்தீபற.

பொருள்:

அது இது என்று உலகப் பொருளைச் சுட்டி அறியாமல் எல்லாவற்றையும் தனக்குள் அடக்கிக் கொண்டு அறிகின்ற பேரறிவாம் இறைவனே உண்மைப் பொருளென்று அறிய வேண்டும். அந்தப் பொருள் எது என்றால் விரிந்த சடை உடைய சிவபெருமான் ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

அனைத்து அறிவாகும் - அனைத்தையும் அறியும் பேரறிவு.
சடையான் - சிவபெருமான்.

கருத்துரை:

உலகப் பொருள்களில் மனம் செலுத்தாது ஆன்மா எதனையும் சுட்டி அறிய வேண்டாத சிவபெருமானை உண்மைப் பொருள் என அறிதல் வேண்டும் சிவபெருமானை உண்மைப் பொருள் என அறிதல் வேண்டும்.

40. அவன்இவன் ஆனது அவனருளால் அல்லது
இவன்அவன் ஆகான் என்று உந்தீபற
என்றும் இவனே என்று உந்தீபற.

பொருள்:

முத்திநிலையில் ஆன்மா சிவனாகியது அந்தச் சிவன் அருளால் தான். அதே நேரத்தில் ஆன்மா இறைவன் ஆவதில்லை. ஆன்மா எப்பொழுதும் ஆன்மா தான்.

சொ.பொ.வி:

அவன் - இறைவன். இவன் - ஆன்மா.

கருத்துரை:

முத்திக் காலத்தில் ஆன்மா இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு அவனோடு ஐக்கியம் ஆனாலும் எக்காலத்திலும் ஆன்மா இறைவன் ஆவதில்லை. ஆன்மா ஆன்மாவாகத்தான் இருக்கும்.

41. முத்தி முதலுக்கே மோகக் கொடிபடர்ந்து
அத்தி பழுத்தது என்று உந்தீபற
அப்பழம் உண்ணாதே உந்தீபற.

பொருள்:

முத்தியாகிய படிநிலையை அடைவதற்கு ஆசைப்பட்டு ஆன்மாவானது உடம்பெடுத்து வாழுகிறது. அந்த உடம்பு அத்திப் பழம் போன்றது. அத்திப் பழமாகிய உடலில் மிகவும் ஆசைப்பட்டு முத்திக் கனியை இழந்து விடக் கூடாது.

சொ.பொ.வி:

மோகக் கொடி படர்ந்து - ஆசையாகிய கொடி படர்ந்து. அத்தி பழுத்தது - மாயையின் காரியமாகிய உடல்.

கருத்துரை:

ஆன்மா முத்தியடைய வேண்டும் என்பதற்காகவே ஆணவமலம் முதலிய மலங்களைத் தேய்த்துக் கொள்வதற்கு இறைவன் உடலைக் கொடுக்கின்றான். எனவே, உடலெடுத்து ஆன்மாவானது முத்தி பெற வேண்டும். ஆனால், அதே நேரத்தில் அந்த உடலிலே ஆசைப்பட்டுப் பிறப்பு இறப்பில் கிடந்து உழல்தல் கூடாது. அதனை விடுத்து முத்தியைப்பெற முனைய வேண்டும்.

42. அண்டம் முதலாய் அனைத்தையும் உட்கொண்டு
கொண்டத்தைக் கொள்ளாதே உந்தீபற
குறைவற்று நின்றது என்று உந்தீபற.

பொருள்:

இப்பேரண்டம் எனப்படும் நிலம் முதலாக அனைத்தையும் தனக்குள் அடக்கிக் கொண்டது மாயை ஆகும். அந்த மாயையை என்றைக்கும் பற்றிக் கொண்டிருக்காமல் சிவபெருமானையே பற்றி நிற்க வேண்டும். அவ்வாறு பற்றி நிற்பதே குறைவற்று நின்ற தன்மையாகும்.

சொ.பொ.வி:

அண்டம் - பூமி. கொண்டத்தை - கொண்ட மாயை.

கருத்துரை:

மாயையை விடுத்து ஆன்மா இறைவனை நாடிப் பேரருள் பெற வேண்டும்.

43. காயத்துள் மெய்ஞ்ஞானக் கள்ளுண்ண மாட்டாதே
மாயக்கள் உண்டார் என்று உந்தீபற
வரட்டுப் பசுக்கள் என்று உந்தீபற.

பொருள்:

ஆன்மா தன் உடம்புக்குள்ளே உயிரோடு கலந்திருக்கின்ற சிவஞானமாகிய தேனை உண்டு பேரின்பத்தை அனுபவிக்க மாட்டாமல் உடம்பாகிய கள்ளை உண்டு மயங்கும். அப்பொழுது அந்த ஆன்மா வரட்டுப் பசுக்கள் என்றே கூறப்பெறும்.

சொ.பொ.வி:

காயம் - உடம்பு. மெய்ஞ்ஞானக் கள் - சிவஞானத்தேன்.
மாயக்கள் - உடம்பு. வரட்டுப்பசு - பால்வற்றிப்போன பசு.

கருத்துரை:

ஆன்மா தன்னோடு கலந்திருக்கின்ற பேரின்பமாகிய சிவஞானத்தை அனுபவிக்காமல் உடம்போடு கலந்திருக்கின்ற உலகச் சிற்றின்பத்தை அனுபவிப்பது பால் வற்றிப் போன பயனற்ற பசுத்தன்மை பெற்றதாகும்.

44. சிந்தையின் உள்ளும்என் சென்னியினும் சேர
வந்தவர் வாழ்க என்று உந்தீபற
மடவாள் உடனே என்று உந்தீபற.

பொருள்:

தன்னுடைய திருவடித் தாமரையானது என்னுடைய சிந்தையிலும் என்னுடைய தலையிடத்திலும் சேரும்படியாக ஞானாசிரியர் வடிவில் வந்த சிவபெருமான் வாழ்க. அப்பெருமான் பராசத்தியுடன் வாழ்க.

சொ.பொ.வி:

சென்னி - தலை. சேர - திருவடி சேர. வந்தவர் - ஞானாசிரியர் வடிவில் வந்த இறைவன். மடவாள் - சத்தி.

கருத்துரை:

ஞானாசிரியராக வடிவெடுத்து வந்து அருள்புரிந்த இறைவன் பராசத்தியுடன் வாழ்வானாக.

45. வையம் முழுதும் மலக்கயம் கண்டிடும்
உய்ய வந்தான் உரை என்று உந்தீபற
உண்மை உணர்ந்தார் என்று உந்தீபற.

பொருள்:

உய்யவந்த தேவனார் அருளிச் செய்த இந்நூல் ஆன்மாக்களைப் பாசக்கடலில் இருந்து கரையேற்றி இறைவனின் திருவடிப்பேற்றில் செலுத்தும் தோணியாகும். எனவே, இந்நூலை நல்லாசிரியர் பால் கேட்டு உணர்ந்தவர்கள் மெய்ப்பொருள் உணர்ந்தவர்கள் ஆவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

வையம் - உலகம். மலக்கயம் - மலமாகிய பாசக்கடல். கயம் - கடல்.

கருத்துரை:

உய்யவந்த தேவனார் அருளிச் செய்த திருவந்தியார் என்னும் இந்நூல் ஆன்மாக்களை உலகப் பற்றிலிருந்து கடைத்தேற்றும் திருவருள் நூலாகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

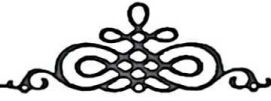

திருவுந்தியார்

பாடல் முதற்குறிப்பு அகராதி

எண்கள் பாடல் எண்கள்

அகலமாய்	1	சித்தமும்	25
அஞ்சே	10	சிந்தையில்	44
அண்டம்	42	சென்ற	37
அது இது	39	செல்லும் இடம்	29
அவன் இவன்	40	சொல்லும் பொருள்	21
அவிழ	27	தாக்கியே	11
ஆக்கில்	9	திருச்சிலம்பு	17
ஆதாரத்தா	8	துரியம்	32
இங்ஙன்	4	தம்செயல்	6
இரவுபகல்	20	நாலாய	36
உழவாது	16	பழக்கம்	2
உள்ளம்	7	பற்றை	15
உள்ளும்	26	பெண்டிர்	35
எட்டுக்	24	பெற்ற	33
ஏகனும்	5	பேரின்பம்	34
ஒட்டு அற்று	13	பொற்கொழு	38
கண்டத்தை	3	மருளும்	18
கருதுவதன்	19	முத்தி	41
கள்ளரோடு	23	மூலைஇருந்	12
காயத்துள்	44	வித்தினை	28
காற்றினை	22	வீட்டில்	30
கிடத்த கிழவி	14	வையம்	45
சாவிபோம்	31		

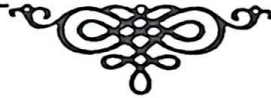

2

திருக்களிற்றுப் படியார்

திருக்கடவுர் உய்யவந்த தேவநாயனார்

-
- திருவுந்தியாருக்கு விளக்க நூலாக விளங்குவது. நூறு வெண்பாக்கள் கொண்டது.
  - இறைவனே ஞான ஆசிரியராகத் தோன்றுவான் என்பதையும், சத்தி நிபாதம் பெற்ற ஆன்மாக்களுக்கு அருளுவான் என்பதையும் சிறப்புற விளக்குவது.
  - ஐந்தெழுத்தின் பெருமையை, திரு வடிப்பேற்றின் உயர்வை விளக்குவது.
  - திருவுந்தியாரையும், திருக்களிறுப் படியாரையும் இரட்டைச் சாத்திரங்கள் என்று கூறுவதுண்டு.
-

திருக்களிற்றுப் படியார்

பதினான்கு சாத்திரங்களில் திருவுந்தியாரை அடுத்து இந்நூல் இடம் பெறுகிறது. இந்நூலும் மெய்கண்டாரின் காலத்திற்கு முற்பட்டதேயாகும். இந்நூலின் ஆசிரியர் திருக்கடவூர் உய்யவந்த தேவநாயனார் ஆவார். இவர் திருவியலூர் உய்யவந்த தேவநாயனாரின் மாணவராகிய ஆளவந்த தேவநாயனாரின் மாணவர். அந்த ஆசிரியரிடம் திருவுந்தியாரைப் பாடம் கேட்டுத் திருவுந்தியாரின் விளக்கமாக நூறு வெண்பாக்களால் இந்நூலைப் பாடியுள்ளார். இந்நூலைப் பாடி முடித்ததும் தில்லைக் கூத்தப் பெருமானை வணங்கி அவரின் திருவடியில் வைப்பதைப் போல தில்லைக் கூத்தனின் பொன்னம்பலத்தின் முன்னர் இருக்கும் பஞ்சாக்கரப் படிகளில் வைத்தார். (ஐந்துபடிகள்) படிகளின் இருபுறங்களிலும் இரு யானைகள் கல்லால் வடிக்கப் பெற்றிருந்தன. அவ்யானைகளில் ஒன்று இவரின் நூலேடுகளை எடுத்துக் கூத்தப் பெருமானின் திருவடிகளில் வைத்தது. அதன் காரணமாக இந்நூலுக்குத் திருக்களிற்றுப்படியார் என்னும் பெயர் வந்தது என்று நூல் வரலாறு கூறப் பெறுகிறது.

இந்நூல் வெண்பா யாப்பில் நூறு பாடல்களைக் கொண்டது. இந்நூலில் திருவுந்தியாருக்கு விளக்கமாகப் பல பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. மேலும் நால்வர் ஆற்றிய அருட்செயல்களும் பெரியபுராண அடியார்கள் ஆற்றிய அருஞ்செயல்களும் நூலாசிரியரால் போற்றிப் பாடப் பெற்றுள்ளன. மேலும் இந்நூலில் ஞானாசிரியரின் பெருமைகள் மிகுதியும் கூறப்பெற்று ஞானாசிரியர் வழியில்தான் சிவப்பேற்றினைப் பெறமுடியும் என்று வலியுறுத்தப் பெறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

1. அம்மையப்ப ரேஉலகுக்கு அம்மையப்பர் என்றறிக
அம்மையப்பர் அப்பரிசே வந்தளிப்பர் - அம்மையப்பர்
எல்லா உலகிற்கும் அப்புறத்தார் இப்புறத்தும்
அல்லார்போல் நிற்பர் அவர்.

பொருள்:

அம்மையாகிய சத்தியும் அப்பராகிய சிவனும் உலகத்திற்குக் காரணம் என்று அறிக. அம்மையப்பராகிய சிவபெருமானே சத்தியின் வழியாக அருள் தந்து முத்தியைக் கொடுப்பார். அம்மையப்பர் உலகப் பொருள் எல்லாவற்றிலும் கலந்திருந்தாலும் அவற்றின் தன்மைகளுக்கு எல்லாம் அப்பாற்பட்டவர் ஆவார். அதே நேரத்தில் பொருளோடு கலவாதவரைப் போலவும் காட்சி தருவார்.

சொ.பொ.வி:

அப்புறத்தார் - எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவர். இப்புறத்தும் - உலகப் பொருள்களில் கலந்திருந்தாலும்.

கருத்துரை:

சிவபெருமான் எல்லாவற்றிற்கும் முதலாவார் என்பதும், அகத்திலும் புறத்திலும் கலந்திருப்பார் என்பதும், சத்தி வழியே அருள் தருவார் என்பதும் கூறப்பெற்று, பொருள்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர், பொருளோடு கலந்திருந்தாலும் அவற்றில் கட்டுண்ணாதவர் என்றும் கூறப்பெற்றுச் சிவபெருமானின் இலக்கணம் தரப்பெற்றுள்ளது.

2. தம்மில் தலைப்பட்டார் பாலே தலைப்பட்டுத்
தம்மில் தலைப்படுதல் தாமுணரில் - தம்மில்
நிலைப்படுவர் ஓரிருவர் நீக்கிநிலை யாக்கித்
தலைப்படுவர் தாமத் தலை.

பொருள்:

தம்மைக் கடைத்தேற்றுவதற்காகத் தம்மிடத்திற்கு எழுந்தருளியுள்ள ஞானாசிரியரிடம் தாம் ஒன்றுபட்டு அவரருளைப் பெற்று வாழ்தல் வேண்டும். அவ்வாறு வாழுகின்ற பொழுது தம்மிடத்தில் சிவபரம்பொருள் தோன்றிடும். அச்சிவப் பரம்பொருள்

காணப்படும் பொருளாகவும் ஆன்மா காணும் பொருளாகவும் தனித்தனி நிற்கும். அவ்வாறு இருபொருளாகக் கண்டதைத் காணக் காணச் சிவபரம் பொருளில் ஒன்றி இறுதியில் அவ்விரு பொருளை ஒரு பொருளாகக் கண்ட அப்பொருளில் ஒருசேர ஆன்மா கலந்திடும்.

சொ.பொ.வி:

தலைப்பட்டார் - அருள் வழங்க வந்த ஞானாசிரியர். தாம் உணரின் - தம்மிடத்திலே தோன்றிய சிவபரம் பொருளை உணரின். ஓரிருவர் - ஆன்மாவும் இறையருளும்.

விளக்கவுரை:

ஆசாரியன் உணர்த்த உணர்ந்து பரம்பொருளை ஆன்மா போற்றி வாழுதல் வேண்டும். அவ்வாறு வாழும்பொழுது இறைவன் ஆன்மா என்று இரு பொருளாகத்தான் அமையும். அவ்விரு பொருளைப் பற்றி உணர்ந்து கொண்ட ஆன்மா ஆசாரியன் உரையை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேலும் மேலும் உணரத் தலைப்படுமானால் இறைவன் திருவருளால் இறைவனை உணர்ந்து இறைவனால் ஆட் கொள்ளப்பட்டு ஒன்றாகி விடும்.

3. என்னறிவு சென்றளவில் யான்இன்று அறிந்தபடி என்னறிவிலார் அறிக என்றொருவன் - சொன்னபடி சொல்லக்கேள் என்றொருவன் சொன்னான் எனக்கதனைச் சொல்லக்கேள் யானுனக்குஅச் சொல்.

பொருள்:

என்னுடைய தன்முனைப்பு என்னை விட்டு நீங்கிய அளவில் எனக்கு ஒருவன் ஞான ஆசிரியனாக எழுந்தருளி, நான் அறிந்தவற்றை ஆன்ம போதம் கெட்டுத் திருவருளை நாடுபவர்கள் கேட்பீர்களாக என்று கூற, நான் அவ்வாறு கேட்டவற்றை உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்று என்னுடைய ஆசிரியர் கூறினார். நான் அதனை அவர் கூறிய முறைப்படி உனக்கு உணர்த்துவேன், கேட்டுப் பயன் பெறுக.

சொ.பொ.வி:

என்னறிவு - யான் என்ற தன்முனைப்பு. என்னொருவன் - ஞானாசிரியன். ஒருவன் - என் ஆசிரியன்.

கருத்துரை:

இப்பாடல் திருக்களிற்றுப்படியார் ஆசிரியரின் குரு பரம் பரையைக் கூறுவதாகும். திருவுந்தியார் பாடியருளிய திருவியலூர் உய்யவந்த தேவநாயனாரிடத்தில் ஞான உபதேசம் பெற்றவர் ஆளுடைத் தேவநாயனார் ஆவார். அவரிடம் ஞான உபதேசம் பெற்றவர் இந்நூலின் ஆசிரியராகிய திருக்கடலூர் உய்யவந்த தேவநாயனார் ஆவார். இரண்டாமடியில் உள்ள என்று ஒருவன் என்பது திருவியலூர் உய்யவந்த தேவநாயனாரைக் குறிக்கிறது. மூன்றா மடியில் காணப்படுகின்ற ஒருவன் என்பது ஆளுடைத் தேவ நாயனாரைக் குறிக்கிறது. யான் என்பது இந்நூலாசிரியரைக் குறிக்கிறது.

4. அகளமய மாய்நின்ற அம்பலத்தெங் கூத்தன்
சகளமயம் போல்உலகில் தங்கி - நிகளமாம்
ஆணவ மூலமலம் அகல ஆண்டான்காண்
மாணவக என்னுடனாய் வந்து.

பொருள்:

அருவமாய் நின்ற சிவனானவன் உடம்போடு கூடியவர்களைப் போல இந்தப் பூமியில் ஞானாசிரியனாகத் திருவுருவம் தாங்கி வந்தான். வந்த பெருமான் என்னுடன் கூடியிருக்கும் விலங்கு போலும் ஆணவ மலமாகிய மூலமலமானது என்னைவிட்டு நீங்கும்படியாக உபதேசித்து அடிமையாகக் கொண்டான். மாணவனே நீ இதனை அறிவாயாக.

சொ.பொ.வி:

அகளம் - அருவம். சகளம் - உருவம். நிகளம் - விலங்கு.

விளக்கவுரை:

ஆன்மாவோடு கலந்திருக்கின்ற என்றும் அழியாத் தன்மை உடைய ஆணவமலத்தின் வலிகெடச் செய்வது ஆசிரியரின் ஞான

உரையாகும். ஞானாசிரியர் வேறு யாருமல்ல இறைவனே ஆவார் என்பதை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது.

5. ஆகமங்கள் எங்கே அறுசமயம் தானெங்கே
யோகங்கள் எங்கே உணர்வெங்கே - பாகத்து
அருள்வடிவும் தானுமாய் ஆண்டிலனேல் அந்தப்
பெருவடிவை யாரறிவார் பேசு.

பொருள்:

இருபத்தெட்டு ஆகமங்களையும் அறு சமயங்களினுடைய உட்பொருளையும் யோகப் பயிற்சிகளையும், சிவஞானத்தின் முறைமையையும், ஆன்மபோதத்தின் முறைமையையும் யார் அறிவார்கள்? சத்தியும் சிவமுமாய் விளங்குகின்ற இறைவன் ஆசாரியனாக வந்து அடிமை கொள்ளாது போனால் அவனுடைய பெருவடிவை ஒருவராலும் அறிய முடியாது. அறிய முடியுமானால் கூறுக.

சொ.பொ.வி:

பாகத்து - உமையவளை ஒரு பாகத்தில் கொண்டு. பெருவடிவு - பேரருள் வடிவு.

விளக்கவுரை:

ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டினையும் தந்தவன் இறைவன். அறுவகைச் சமயங்களின் உட்பொருளை எல்லாம் தோற்றியவன் சிவபெருமான். யோகியாய்த் தான் வீற்றிருந்து யோக நிலையைக் காட்டியவன் இறைவன். போகங்களையும் தந்து ஆன்மாக்களை உணர வைத்தவன் இறைவன். இவற்றையெல்லாம் ஞானாசிரியனாக வந்து அவனே உணர்த்தவில்லை என்றால் யாராலும் அறிய முடியாது என்று குறிப்பிட்டு ஞானாசிரியரின் பெருமையை ஆசிரியர் விளக்குகிறார்.

6. சாத்திரத்தை ஒதினார்க்குச் சற்குருவின் தன்வசன
மாத்திரத்தே வாய்க்கும்நலம் வந்துறுமே - ஆர்த்தகடல்
தண்ணீர் குடித்தவற்குத் தாகம் தணிந்திடுமோ
தெண்ணீர்மை யாயிதனைச் செப்பு.

பொருள்:

ஞானாசிரியரிடம் சாத்திர நூல்களைக் கேட்டு, அதன் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தார்க்கு மட்டுமே ஞானநூலின் பயன் கிட்டும். தாகமுடையார்க்குக் கடல்நீரைக் குடித்தால் தாகம் தீர்ந்திடுமோ? (அதுபோலத் தானே கற்கப் புகுந்தால் ஞானநூல் பயன் தருமா?) தெளிந்த அறிவு உடையவனே நீ கூறுவாயாக.

சொ.பொ.வி:

சற்குரு - ஞான ஆசிரியர். தன்வசன - ஞான உரை, தெள்நீர்மை தெளிந்த அறிவு.

விளக்கவுரை:

ஞான நூல்கள் ஆசாரியன் வழி கேட்டால்தான் பலன்தரும் என்று கூற வந்த ஆசிரியர் கடல்நீரை உவமையாக்குகிறார். கடல்போல் பரந்திருக்கின்ற சாத்திர நூல்களைக் கற்கப் புகுந்தவர்கள் கடல்நீரை அள்ளி உண்டால் அது உவர்ப்பாகித் தாகம் தணிக்காதது போலப் பயன் தாராது. ஆனால், அதே சாத்திரங்களை ஞானாசிரியன் வழி கேட்கப் புகுந்தால் கடலுக்கு அண்மையில் உள்ள மண்ணில் தோன்றிய ஊற்று நீர் பயன் தருவது போலப் பயன் கிடைக்கும் என்று அந்த உவமை மூலம் உணரவைக்கிறார் ஆசிரியர்.

7. இன்று பசுவின்மலம் அன்றே இவ்வுலகில்
நின்ற மலமனைத்தும் நீக்குவதிங்கு - என்றால்
உருவுடையான் அன்றே உருவழியப் பாயும்
உருவருள வல்லான் உரை.

பொருள்:

இக்காலத்தில் பசுவின் சாணம் அசுத்தங்களை நீக்கி இடங்களைச் சுத்தப்படுத்துகிறது. அதுபோல ஆசாரியத் திருமேனி கொண்டு வந்து இறைவன் பிறவி அறுக்கிறான் என்றால், இறைவன் உருவம் உடையவன் ஆகின்றானே? ஆம். அவ்வுருவம் தான் ஆன்மாவின் பாசங்கள் அனைத்தையும் அசுத்திக்கும் ஞான வடிவம் ஆகும். இதற்கு வேறுபாடு இருப்பின் கூறுவாயாக.

சொ.பொ.வி:

மலம் - சாணம். மலமனைத்தும் - பந்தங்கள் அனைத்தும். உருவுடையான் - ஞானாசிரியர் வடிவு உடையான். உருவழிய - உடம்பு அழிய, உரை கூறுவாயாக.

விளக்கவுரை:

பசுவின் சாணம் மலமாக இருந்தாலும் அது தெளிக்கப்படுகின்ற இடங்களில் அகத்தங்களைப் போக்கித் தூய்மைப்படுத்துகிறது. அது போல ஞானாசிரியரின் உருவம் மானிட உருவம் என்றாலும் பிறப்பு இறப்புக்களாகிய உடலின் மலங்களைப் போக்க வல்லது.

8. கண்டத்தைக் கொண்டு கருமம் முடித்தவரே
அண்டத்தின் அப்புறத்தது என்னாதே - அண்டத்தின்
அப்புறமும் இப்புறமும் ஆரறிவும் சென்றறியும்
எப்புறமும் கண்டவர்கள் இன்று.

பொருள்:

கண்ணால் காணப்படுகின்ற ஞான ஆசிரியரின் உருவத்தைக் கொண்டு தங்களுடைய போக இன்பங்களைக் கெடுத்தவர்களே பரம்பொருளை உலகத்தின் உள்நின்றது என்றும், உலகத்தைக் கடந்தது என்றும் பலவாறு ஐயப்படாமல் அண்டத்தின் உள்ளும் புறம்பும் எப்புறத்தும் அறிவுக்கு அறிவாகவும் அறிவைக் கடந்ததாகவும் இருக்கும் என்று உணர்வார்கள்.

சொ.பொ.வி:

கண்டதை - ஞானாசிரியர் வடிவை. கருமம் - போக வினைகள்.

விளக்கவுரை :

ஞானாசிரியன் உபதேசத்தைக் கேட்டவர்களே தங்களுடைய வினைத் தொடர்பை அறுத்துக் கொள்ள முடியும். மேலும் பரம் பொருள் எல்லாவிடத்தும் எல்லாப் பொருளிலும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் தன்மையை உணரமுடியும்.

9. அன்றுமுதல் ஆறேனும் ஆளாய் உடனாகிச்
சென்றவாக்கும் இன்னதெனச் சென்றதிலை - இன்றிதனை
எவ்வாறு இருந்ததென்று எவ்வண்ணம் சொல்லுகேன்
அவ்வாறு இருந்தது அது.

பொருள்:

அக்காலந் தொட்டு இன்றுவரை பரம்பொருளின் திருவடிக்கு
ஆளாகி, பரம்பொருளின் திருவருளுக்கு ஆட்பட்டு, சிவானுபவம்
பெற்ற பெரியவர்கள் அவ்வனுபவம் எப்படி இருந்தது? என்று
இதுவரை சொல்லவில்லை. ஆதலால், பரம்பொருளின் திருவடி
இன்பம் எவ்வாறு இருக்கும் என்று நான் எப்படிச் சொல்லவேன்?
ஒப்பற்ற தன்மையாய் இருந்தது என்று கூறுவதன்றி வேறு இல்லை.

சொ.பொ.வி:

ஆறேனும் - சான்றோர்கள். ஆளாய் - திருவடிக்கு ஆளாகி.
உடனாய் - திருவருள் ஆணைக்கு ஆட்பட்டு.

கருத்துரை:

சிவானுபவம் என்பது அனுபவிக்க முடியுமே அன்றி, எவ்வாறு
இருந்தது என்று அளவிட்டுக் கூறமுடியாததாகும். அதற்கு ஒப்புமை
எதுவும் கூற இயலாது.

10. ஒன்றும் குறியே குறியாத லால்அதனுக்கு
ஒன்றுங்குறி ஒன்று இலாமையினால் - ஒன்றோடு
உவமிக்க லாவதும் தானில்லை ஒவ்வாத்
தவமிக்கா ரேஇதற்குச் சான்று.

பொருள்:

சிவபெருமானுடைய வடிவம் அவனது திருவருளே ஆகும்.
அத்திருவருளே அன்றி அப்பரம்பொருளோடு பொருத்திக்
கூறுகின்ற அடையாளம் வேறு ஒன்றுமில்லை. அவனுக்குக்
கூறுவதற்கு உவமை ஏதும் இல்லை. இத்தகைய தன்மை உடைய
பரம்பொருள் உண்டு என்பதற்குச் சான்று எது என்றால் அவனோடு

ஒன்றி இருந்து, தவம் மேற்கொள்ளுகின்ற சான்றோர்களே ஆவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

குறி - வடிவம். குறியாதலால் - திருவருளே வடிவாதலால்.
ஒவ்வா - ஒப்பில்லாத.

விளக்கவுரை:

இறைவனை அறிய வேண்டுமானால் ஐம்புலன் அடக்கி, அன்புடையவராய் இறைவனையே நினைந்து தவம் செய்வதன் மூலமே அறியலாம்.

11. ஆற்றால் அலைகடற்கே பாய்ந்தநீர் அந்நீர்மை
மாற்றிஅவ் வாற்றான் மறித்தாற்போல் - தோற்றிப்
புலன்களெனப் போதம் புறம்பொழியும் நந்தம்
மலங்களற மாற்றுவிக்கும் வந்து.

பொருள்:

அலைகளை உடைய கடலிடத்தில் ஆற்றுநீரானது பாய்ந்து தன் இனிமைத் தன்மையை விட்டு விட்டு உப்புத் தன்மையைப் பெற்று மீண்டும் ஆறாகத் திரும்பி ஓடினால் கடல்நீர் தன்மையாகிய உப்போடு தான் இருக்கும். அதுபோல தன்முனைப்பு அற்றுச் சிவபரம்பொருளோடு ஒன்றி அவன் திருவடிகளையே சிந்தித்திருப்பார்களாகிய சீவன் முத்தர்களுக்கு அறிவானது பெத்த நிலையில் ஐம்புலன் வழி செல்லாமலும் பசு கரணங்களாக விளங்காமலும் சிவகரணங்களாகவே விளங்கும். மேலும் நம்முடைய மலங்கள் எல்லாவற்றையும் அவர்களின் திருவருள் நீக்கிட இறைவன் அவர்களை இவ்வுகில் அனுப்பியுள்ளான்.

சொ.பொ.வி:

ஆற்றல் - ஆற்றுநீர். மறித்தால்போல் - மறுபடியும் ஆறாக ஓடினால்.

விளக்கவுரை :

சீவன் முத்தர்கள் இறைவனின் திருவருளையே எப்பொழுதும் சிந்தித்துக் கொண்டு இருப்பவர்கள் ஆவார்கள். இவ்வுலகில் வாழுகின்ற அவர்களின் செயல்கள் எல்லாம் மானிடர்களாகிய நம்மின் செயல்கள் போலவே இருக்கும். அவர்களின் செயல் நம்முடைய செயல் அல்ல. அனைத்தும் இறையருளின் செயலே ஆகும். எதுபோல என்றால் கடலில் கலந்த ஆற்றுநீர் கடலைவிட்டு மீண்டும் ஆறாக ஓடினாலும் கடல்நீர் தன்மை பெற்றிருப்பது போன்றதாகும். அவர்கள் இவ்வுலகில் நமக்காக வாழுகின்றார்கள்.

12. பாலைநெய்தல் பாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதும்
காலனை அன்றேவிக் கராம்கொண்ட - பாலன்
மரணம் தவிர்த்ததுவும் மற்றவர்க்கு நம்தம்
கரணம்போல் அல்லாமை காண்.

பொருள்:

பாலை நிலத்தை நெய்தல் நிலமாக மாறும்படி பாடிய (சம்பந்தரின்) தன்மையும், பாம்புவிடம் தீரும்படி பாடிய (திருநாவுக்கரசர்) தன்மையும், முதலை உண்ட பிள்ளையைக் காலனை ஏவி குழந்தையின் மரணத்தைத் தவிர்த்த (சுந்தரரின்) தன்மையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவர்களின் கரணங்கள் நம்போன்ற பசுகரணங்களாக இல்லாமல் சிவகரணங்களாய்த் திகழ்ந்தமையினால் தான் என்பதை அறியலாம்.

சொ.பொ.வி:

கராம் - முதலை. கரணம் - தனு உள்ளிட்ட கருவிகள்.

விளக்கவுரை:

பாடலில் கூறப்பெற்ற மூன்று செயல்களைச் செய்த அருளாளர்களும் மானிடர் உருவத்தை உடையவர்களே. என்றாலும் அவர்களின் செயல்கள் நம்மைப் போன்ற மானிடக் கருவிகளால் செய்யப் பெற்ற அருட்செயல்கள் அல்ல. அவைகள் இறைவனின் திருவருள்

பெற்றதால் கிடைக்கப் பெற்ற பதி கரணங்களால் நிகழ்ந்தவை ஆகும்.
(இச்செயல்கள் முன்பாடலுக்கு உதாரணங்கள் ஆகும்)

13. தூங்கினரைத் தூய சயனத்தே விட்டதன்பின்
தாங்களே சட்ட உறங்குவார்கள் - ஆங்கதுபோல்
ஐயன் அருட்கடைக்கண் ஆண்டதன்பின் அப்பொருளாய்
பைய விளையுமெனப் பார்.

பொருள்:

உறக்கம் வந்தவர்களை நல்ல மெத்தையிலே கிடத்தியபின்
(கிடத்தினால்) அவர்கள் தாங்களாகவே சீக்கிரத்தில் நன்கு தூங்கி
விடுவார்கள். அதுபோல ஞானாசிரியருடைய திருவருள் ஆட்
கொண்டபின் அவ்வருள் பொருந்திய காரணத்தால் ஞானமும்
எளிதில் வந்து விளையும்.

சொ.பொ.வி:

சயனம் - நல்ல மெத்தை. சட்ட - நன்கு. ஐயன் - ஞானாசிரியன்.

விளக்கவுரை:

ஞானாசிரியரின் அருள் பெற்றவர் இடத்தில் (முன் கூறப்பட்ட
அடியவர்களைப் போன்றவர்கள் இடத்தில்) ஞானம் மெதுவாக
விளைந்து அவர்களும் அருள்புரிவார்கள்.

14. உள்ள முதலனைத்தும் ஒன்றாய் உருகவரின்
உள்ளம் உருகவந்து உன்னுடனாம் - தெள்ளி
உணருமவர் தாங்கள் உளராக என்றும்
புணருவான் நில்லாப் பொருள்.

பொருள்:

தத்துவங்கள் யாவும் உயிரை விட்டு நீங்குகின்ற நிலையில்
திருவருள் சத்தி (சத்திநிபாதம்) உயிர்மீது பதியும். அந்த நிலையில்
சிவபரம் பொருளின் அருள் உயிரின் உள்ளம் உருக அதனுடன்
வந்து பொருந்தும். இதனை விடுத்துப் பரம்பொருளை நான்

உணர்வேன் என்று உலகியல் அறிவு கொண்டு முயற்சி செய்தால், அவர்களிடத்தில் பரம்பொருள் என்றும் வந்து நின்று பொருந்தாது.

சொ.பொ.வி:

முதல் அனைத்தும் - தத்துவங்கள் அனைத்தும். உருகவரின் - நீங்கவரின். தெள்ளி - தெளிந்து. பொருள் - சிவபரம்பொருள்.

விளக்கவுரை:

தத்துவங்கள் அனைத்தும் உயிரை விட்டு முற்றிலும் நீங்கினால் அருளாகிய சத்தி உயிரில் வந்து பொருந்திடச் சிவானுபவம் கிட்டும். இவ்வாறு இல்லாமல் உலக அறிவாம் தத்துவங்களோடே பொருந்தி இருந்து இறைவனை அறிவேன் என்று முற்பட்டால் இறைவனை அறிய முடியாது.

15. நல்லசிவ தன்மத்தால் நல்லசிவ யோகத்தால்
நல்லசிவ ஞானத்தால் நானழிய - வல்லதனால்
ஆறேனும் அன்புசெயின் அங்கே தலைப்படுங்காண்
ஆரேனும் காணா அரன்.

பொருள்:

நன்மை மிக்க சிவ தர்மத்தினாலும், சிவ யோகத்தினாலும், சிவஞானத்தாலும் ஆன்மாவிற்குப் பக்குவப்பட்ட காலத்தில் நான் என்ற உணர்வு அழியும். அவ்வுணர்வு அழிந்து வல்லவராகிச் சிவபெருமானிடத்தில் அயராது அன்பு செய்வாராகில் காண்பதற்கு அரியவராகிய சிவபெருமான் எளிமையாய் வந்து வெளிப்பட்டுக் காட்சி தருவான்.

சொ.பொ.வி:

சிவதன்மம் - சரியை கிரியையால் சிவபெருமானுக்குத் தொண்டு செய்தல். சிவயோகம் - யோக நிலையில் நின்று சிவபெருமானைச் சிந்தித்தல். சிவஞானம் - சிந்தித்தும் தெளிந்தும் நிட்டையில் கூடியும் சிவபெருமானை நினைந்து வழிபடுவது. வல்லதனால் - வல்லவர் ஆனால்.

விளக்கவுரை:

சிவபெருமானைக் காண்பதற்கு மூன்று படிநிலைகள் இப்பாடலில் கூறப்பெற்றுள்ளன. “யார் ஒருவர் உள்குவார் உள்ளத்துள்ளே அவ்வுருவாய் நிற்கின்ற அருளும் தோன்றும்!!” திருநாவுக்கரசர் - திருப்பூவனத் திருத்தாண்டகத்தில் கூறியிருக்கும் தொடர் இங்கு நினைவுகூறத்தக்கது.

16. மெல்வினையே என்ன வியனுலகில் ஆற்றரிய
வல்வினையே என்ன வருமிரண்டும் - சொல்லில்
சிவதன்மம் ஆம்அவற்றில் சென்றதிலே செல்வார்
பவகன்மம் நீங்கும் படி.

பொருள்:

சிவதர்மம் எனப்பட்ட செயல்கள் மெல்வினை என்றும், உலகில் செய்வதற்கரிய வல்வினை என்றும் இரண்டு வகைப்படும். இரண்டில் ஒன்றைத் தம்மால் இயற்றக்கூடிய நிலையில் கடைப்பிடித்தால் சிவபெருமான் அருளாலே பிறப்புக்குக் காரணமாகிய வினைப் பயன்கள் யாவும் நீங்கும்.

சொ.பொ.வி:

வியனுலகில் - பரந்த உலகில். ஆற்றரிய - செய்வதற்கரிய.
பவகன்மம் - பிறப்புத் துன்பம்.

விளக்கவுரை :

சிவதர்மச் செயல்கள் இரண்டில் ஏதேனும் ஒன்றைக் கடைப்பிடித்துச் செயல்பட்டால் இறைவனின் திருவருள் கிட்டும். அதனால் வினைப்பயன் நீங்கும்.

17. ஆதியை அர்ச்சித்தற்கு அங்கமும் அங்கங்கே
தீதில் திறம்பலவும் செய்வனவும் - வேதியனே
நல்வினையாம் என்றே நமக்கு எளி தானவற்றை
மெல்வினையே என்றதுநாம் வேறு.

பொருள்:

வேதியமானவனே, ஆதியாம் இறைவனை அர்ச்சித்து வழிபடுவதற்கான முறைகளைக் கூறுகின்ற ஆகமங்களில் காணப்பெறும் உறுப்புக்களையும் அதனைச் செய்கின்ற வகையில் தீமையை அகற்றுவதற்குரிய திறங்களையும் நல்வினையே என்பார். அவை நம் போன்றோர்க்கு எளிதானவையே. ஆதலால், ஆகமங்களில் காணப்பெறும் வழிபாட்டு முறைகளையே இங்கு நாம் மெல்வினை என்று வகைப்படுத்திக் கூறினோம்.

சொ.பொ.வி:

ஆதியை - இறைவனை. அங்கம் - ஆகமத்தில் கூறப்பட்ட அங்கங்கள் (உறுப்புக்கள்)

விளக்கவுரை:

ஆகமங்கள் கூறுகின்ற வழிபாட்டு முறைகள் அங்கங்கள் எனப்படும். அவ்வழிபாட்டு முறையை மெல்வினை என்று இப்பாடலில் ஆசிரியர் கூறியுள்ளார். அதாவது மலரும் நீரும் கொண்டு வழிபடுதல், வழிபடும் பொழுது பஞ்சசுத்தி முதலியன செய்து வழிபடுதல் ஆகும்.

18. வரங்கள் தரும்செய்ய வயிரவருக்குத் தங்கள்
கரங்களினால் அன்றுகறி யாக்க - இரங்காதே
கொல்வினையே செய்யும் கொடுவினையே ஆனதனை
வல்வினையே என்றதுநாம் மற்று.

பொருள்:

வரங்களை அருள வல்லவராய் வயிரவ வேடம் தாங்கி வந்த சிவபெருமானுக்காகத் தங்களுடைய கரங்களால் தாங்கள் பெற்ற மகனை அரிந்து கறியாக்கிய சிறுத்தொண்ட நாயனாரைப் போன்று இறைவனுக்காக கொடுந்தொழிலைச் செய்கின்றவர்களையே நாம் வல்வினை செய்ய வல்லவர்கள் என்று குறிப்பிடுகிறோம்.

சொ.பொ.வி:

வயிரவர் - சிறுத்தொண்டர் வரலாற்றில் சிவபெருமான் கொண்ட கோலம். தங்கள் - சிறுத்தொண்டரும் அவர் மனைவி திருவெண்காட்டு நங்கையும். கொல்வினை - கொடுந்தொழில்.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் வல்வினைக்கு எடுத்துக்காட்டாகச் சிறுத் தொண்டரின் செயல் குறிக்கப்படுகிறது. இக்கொடுஞ் செயல் தன்முனைப்பு அற்று அடியார்க்கு உணவு வழங்க வேண்டும் என்ற கடமையினால் அன்பின் உறைப்பால் செய்யப்பட்டது என்பதால் சமய உலகில் கொடுவினையாகக் (பாதகமான) கருதப்படுவதில்லை.

19. பாதகமே என்றும் பழிஎன்றும் பாராதே
தாதையை வேதியனைத் தாளிரண்டும் - சேதிப்பக்
கண்டீசர் தாமாம் பரிசளித்தார் கண்டாயே
தண்டீசர் தம்செயலால் தான்.

பொருள்:

தம் தந்தையாகிய தனக்கு வேதம் கற்றுவித்த ஆசிரியனாகிய எச்சத்தனைப் பாதகம் என்றும் பழி என்றும் பாராது கால்கள் இரண்டையும் வெட்டினார் விசாரசர்மர். இதனைக் கண்ட இறைவன் அவருக்குச் சண்டீசர் பதம் தந்து ஆட்கொண்டார். இந்நிகழ்ச்சியை நீ அறிவாய் அன்றே.

சொ.பொ.வி:

தாதையை - தந்தையை. வேதியனை - ஆசிரியனை. சேதிப்ப வெட்டிட. பரிசு - சண்டீசர் பதம்.

விளக்கவுரை:

வல்வினைக்குச் சண்டேசுவரரின் வரலாறு இங்கு உதாரணமாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளது. இப்பாடலோடு தீதில்லை மானி என்று தொடங்கும் திருவாசகத் திருத்தோள் நோக்கம் பாடல் ஒப்பிடத் தக்கதாகும்.

20. செய்யில் உகுத்த திருப்படி மாற்றதனை
 ஐயஇது அமுதுசெய்க என்று - பையஇருந்து
 ஊட்டி அறுத்தவர்க்கே ஊட்டி அறுத்தவரை
 நாட்டியுரை செய்வதே நாம்.

பொருள்:

விவசாய நிலத்தில் தாம் கொண்டு வந்த திருஅமுது சிந்திட, அதனையே அமுதுபடியாகக் கொள்க என்று கூறி, செய்த தவற்றால் வருந்தி அரிவாளால் தம் கழுத்தை அறிந்த அரிவாட்ட நாயனாருக்குச் சிந்திய அமுதத்தையும் மாவடுவையும் கடித்து உண்டாகிய ஒலியை ஏற்படுத்தி அருளியதோடு, அறுக்க எடுத்த கையைத் தடுத்தார் சிவபெருமான். இத்தகைய பெருமையை நாம் எவ்வாறு கூறமுடியும்?

சொ.பொ.வி:

செய்யில் - விவசாய நிலத்தில். திருப்படி - திருஅமுது. பைய இருந்து - அச்சமில்லாது இருந்து. ஊட்டி - கழுத்தை. ஊட்டி - அமுதத்தை உண்டு. அறுத்தவரை - செயலை மாற்றியவரை.

விளக்கவுரை:

வல்வினைக்கு உண்மையான அன்பர்கள் தயங்க மாட்டார்கள் என்பதற்கு அரிவாட்ட நாயனார் வரலாறு இங்கு எடுத்தாளப் பெற்றிருக்கிறது.

21. செய்யும் செயலே செயலாகச் சென்றுதமைப்
 பையக் கொடுத்தார் பரங்கெட்டார் - ஐயா
 உழவும் தனிசும் ஒருமுகமே யானால்
 இழவுண்டோ சொல்லாய் இது.

பொருள்:

அடியவர்கள் தாம் செய்யும் செயல்கள் யாவும் இறைவன் செயலே ஆகத் தம்மை இறைவனின் உடமையாக்கி, தமது ஆன்ம போதமாகிய சுமையை இறக்கி நிற்பார். எதுபோல என்றால் உழவுத்

தொழிலும் அதனைச் செய்வதற்காகப் பெற்ற கடனும் ஒருவனிடத்திலே அமையுமானால் அதனால் இழப்பு வராதது போன்றதாகும்.

சொ.பொ.வி:

செய்யும் - அடியவர்கள் செய்கின்ற. செயலாக - இறைவன் செயலாக. பைய - மெதுவாக. தனிச - கடன். (ஏவுகின்றவர் என்பது பழைய உரை).

விளக்கவுரை:

உழவுத் தொழிலைச் செய்கின்ற ஒருவர் தான் கடன்பட்டு உழவுத் தொழிலைச் செய்வாரானால் அதிலே கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து நன்கு பயிரிட்டு விளைவித்து அவ்விளைவால் கடனை அடைப்பதோடு தன் வாழ்விலும் வளம் பெறுவார். அதுபோல அடியவர்கள் பிறப்பாகிய கடனைப் பெற்றதால் அதனைத் தீர்ப்பதற்குத் தங்களுடைய செயல்கள் அனைத்தையும் இறைவன் செயலாகவே கருதிச் செய்து அவனுடைய அருளைப் பெற்று பிறப்புக் கடனையும் தீர்த்துக் கொள்வர், திருவருளையும் பெறுவர்.

22. ஆதார யோக நிராதார யோகமென
மீதானத்து எய்தும் விதியிரண்டும் - ஆதாரத்து
ஆக்கும் பொருளாலே ஆக்கும் பொருளாமொன்று
ஆக்காப் பொருளேயொன் றாம்.

பொருள்:

யோகம் என்பது ஆதார யோகம் என்றும் நிராதார யோகம் என்றும் இருவகைப்படும். அவ்விரண்டும் மீதானமாகிய இறைவனின் திருவடியில் கொண்டு சேர்க்கும். அவற்றுள் ஆதார யோகம் என்பது உடலில் உள்ள ஆறு ஆதாரங்களிலும் இறைவனின் திருவுருவங்களை ஆக்கி வழிபட்டு ஒன்றுதலாகும். நிராதார யோகம் என்பது புறத்தே எல்லா இடத்தும் இறைவனைக் கண்டு அதனுடன் ஒன்றுபடுவதாகும்.

சொ.பொ.வி:

மீதானத்து - மேலான இடத்து. ஆதாரம் - ஆறு ஆதாரம், மூலாதாரம், சுவாதிட்டரீனம், மணிபூரகம் அநாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை. ஆக்கும் பொருள் - அவற்றுக்குரிய தெய்வங்கள் விநாயகர், பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேசன், சதாசிவன் ஆவர். ஆக்காப் பொருளே - மனதில் எவ்விதச் சலனமும் இன்றிப் புறத்துப் பொருள் அனைத்தையும் இறைவனாகக் காணும் படிநிலை.

விளக்கவுரை:

இரண்டு யோகங்களைக் கொண்டிருந்தாலும் இரண்டும் இறைவனது திருவடியையே பயனாகத் தரும். அக வழிபாட்டாலும், புறவழிபாட்டாலும் அனைத்துப் பொருளிலும் இறைவனைக் காண்பதே இறையருளைப் பெறும் வழிகளாகும்.

23. ஆக்கி ஒருபொருளை ஆதாரத்து அப்பொருளை
நோக்கி அணுவில் அணுநெகிழ்ப் - பார்க்கில்
இவனாகை தானொழிந்திட்டு ஏகமாம் ஏகத்து
அவனாகை ஆதார மாம்.

பொருள்:

ஆதாரத்தைப் பற்றிக் கொண்டு அவற்றுள் இறைவனாகிய ஒரு பொருளையே நினைந்து நாளெல்லாம் அந்நினைவாலே தன் முனைப்பு கெட்டு வாழத் தலைப்பட்டால் தான் என்றும் அவன் என்றும் கூறப்பெறுகிற இரண்டு உணர்வுகள் ஒழிந்து அனைத்தும் ஏகமாகிய சிவபரம்பொருள் தான் என்பது ஏற்பட்டு அவனோடு பிரிப்பின்றி வாழ்வது ஆதார யோகமாகும்.

சொ.பொ.வி:

ஆதாரத்து - உடம்பிலுள்ள ஆறு ஆதாரங்களில். அப்பொருளை - இறைவன் திருவருளை. நோக்கி - தன் முனைப்பு கெட்டு அப்பொருளை நோக்கி. அணுவில் - சிறிது சிறிதாக. நெகிழ் - பரம்பொருளில் ஈடுபட. இவனாகை - தன்நிலைமை. அவனாகை இறையருள் நிலைமை.

விளக்கவுரை:

ஆதார யோகப் பயிற்சியால் தனக்குள்ளே இருக்கும் அனைத்தும் இறைவனுடைய திருவருளே என நினைந்து வாழ்ந்தால் இறைவனோடு உடனாகின்ற பேரருள் கிடைக்கும் என்பதே ஆதாரயோகப் பயனாகும்.

24. கொண்டது ஒருபொருளைக் கோடிபடக் கூறுசெயிற்
கொண்டதுவும் அப்பரிசே கூறுபடும் - கொண்ட
இருபொருளும் இன்றியே இன்னதிது என்னாது
ஒருபொருளே யாயிருக்கும் உற்று.

பொருள்:

ஆதாரத்தில் ஏற்றுக் கொண்ட ஒரு பொருளாம் இறைவனைக் கோடியில் ஒன்றாக நுணுகி நுணுகி ஆராய்ந்து பார்த்து வழிபட்டால் அவ்விறைவனின் அணு உருப்போலத் தானும் அணுவாய் அமைய முடியும். அணுவாய் நினைவதோடு இறைவனை நோக்கியே தியானித்தால் தியானிப்பவன் தியானிக்கப்படும் பொருள் என்ற வேறுபாடு மறைந்து ஒரு பொருளாகவே விளங்க முடியும்.

சொ.பொ.வி:

கொண்டது ஒரு பொருள் - ஆதாரத்தில் தான் கொண்ட தெய்வத்தை. கூறுசெயிற் - ஒரு பொருளை ஒரு கோடி அணுக்களாகப் பிரித்து அந்த மிகச் சிறிய அணுவில் தாம் நினைத்ததைக் காண்பது. இருபொருள் தியானிப்பவன். (ஆன்மா); தியானிக்கப்படும் பொருள் (இறைவன்)

விளக்கவுரை:

உலகப் பொருள்களில் ஒவ்வொரு அணுக்களிலும் இறைவன் விளங்குகிறான். அந்த அணுவை எண்ணி வழிபட்டால் அவ்வணுவில் தானும் அணுவாகச் சேர முடியும். அந்த அணுவை நோக்கிச் செய்யும் தியானமும் வெற்றி பெற்று இறைவனோடு ஒன்றிட முடியும்.

25. ஆக்கப் படாத பொருளாய் அனைத்தினிலும்
தாக்கித்தான் ஒன்றோடும் தாக்காதே - நீக்கிஉடன்
நிற்கும் பொருளுடனே நிற்கும் பொருளுடனாய்
நிற்கை நிராதார மாம்.

பொருள்:

நம்மால் ஆக்க முடியாத பொருள்களை ஆக்கி, அவை அனைத்திலும் கூடி நிற்கின்றவன் இறைவன். ஆனால், அதே நேரத்தில் அப்பொருளில் தோயாமலும் இருக்கின்றான். அவ்வாறு அனைத்துப் பொருளிலும் உடனாய் அதே நேரத்தில் வேறாய் நிற்கின்ற இறைவனை நினைந்து அவனோடு கலப்பதே நிராதார யோகமாகும்.

சொ.பொ.வி:

தாக்கி - எல்லாப் பொருளையும் உருவாக்கி. தாக்காதே - அவற்றில் தோயாமல். நீக்கி உடன் நிற்கும் பொருள் - எல்லாப் பொருளிலும் நீங்கியும் உடனாகவும் இருக்கும் பரம்பொருள்.

விளக்கவுரை:

புறஉலகில் காணப்படுகின்ற பொருள்களில் உடனாகவும் வேறாகவும் இருக்கின்ற மேலான பரம்பொருளை நினைந்து யோக நெறியில் நின்று இறைவனைச் சேர்வதே நிராதார யோகமாகும்.

26. அஞ்செழுத்து மேஅம்மை அப்பர்தமைக் காட்டுதலால்
அஞ்செழுத்தை ஆறாகப் பெற்றிருந்தே - அஞ்செழுத்தை
ஓதப்புக் குள்ள மதியும்கெடில் உமைகோன்
கேதமற வந்தளிக்கும் கேள்.

பொருள்:

ஐந்தெழுத்து சத்தியையும் சிவனையும் காட்டுவதாகும். எனவே, அந்த ஐந்தெழுத்தைப் பேரின்பத்திற்கு வழி என்று கொண்டு தியான நிலையில் அஞ்செழுத்தை செபிக்கத் தொடங்கினால் தற்போதம் கெடும். மேலும் உமை கணவனாகிய பரம்பொருள் எல்லை யில்லாத பேரருளை அருளுவான்.

சொ.பொ.வி:

ஆறாக - வழியாக. உள்ள மதியும் கெடில் - ஆன்மாவிற்குள்ளே உள்ள தற்போத நிலை (தன்முனைப்பு). உமைகோன் - உமையவளின் தலைவன்.

விளக்கவுரை:

ஐந்தெழுத்தையே இறைவனாகக் கண்டு வழிபாடு செய்தால் இறைவனை அடையலாம் என்ற வழி இங்கு கூறப்படுகிறது. முன்பாடல்களில் ஆதாரயோகம், நிராதார யோகம் என்ற இரு வழிகள் சொல்லப்பட்டன. அவை அல்லாதபோது ஐந்தெழுத்தைச் சொல்லும் வழியைப் பின்பற்றி இறைவனை அடையலாம் என்பதை இப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

27. காண்கின்ற ஓர்பொருளைக் காண்கின்ற யோகிகளே
காண்கின்றார் காட்சியறக் கண்ணுதலைக் - காண்கின்றார்
காண்பானும் காணப் படும்பொருளும் இன்றியே
காண்கையினால் கண்டனரே காண்.

பொருள்:

இறைவன் அறிவிக்கப் பொருள்களைக் காணுகின்றவர்களே சிவபெருமானைக் காணமுடியும். அவர்கள் சிவயோகிகள் ஆவார்கள். இறைவன் துணையாலே காணுகின்ற பேறு உடைய அவர்கள் காணுகின்ற பொழுது காண்பவர்கள் தாம் என்றும், காணப்படும் பொருள் சிவன் என்றும் வேறுபாடு இன்றிக் காண்பதால் அச்சிவ யோகியர்களே இறைவனை உள்ளவாறு கண்டவர்கள் ஆவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

காண்கின்ற - இறையருள் துணையாலே காணுகின்றவர்கள். யோகிகள் - சிவயோகிகள். காட்சியற தாம் என்றும் சிவம் என்றும் வேறுபாடு அற. கண்ணுதலை - சிவபெருமானை.

விளக்கவுரை:

ஆன்மா என்பது தானே எதனையும் அறிய முடியாது. அறிவிக்க அறிவதாகும். அத்தகு நிலையில் சிவயோகிகள் இறையருள் துணை நிற்கப் பொருள்களை அறிவார்கள். அவ்வாறு அறியும்போது தன்னையும் சிவனையும் வேறுபடுத்திக் காணாது காண்பார்கள். அவ்வாறு காணும் போது அவர்கள் உண்மைப் பொருளைக் கண்டவர்கள் ஆவார்கள்.

28. பேசாமை பெற்றதனில் பேசாமை கண்டனரைப்
பேசாமை செய்யும் பெரும்பெருமான் - பேசாதே
எண்ணொன்றும் வண்ணம் இருக்கின்ற யோகிகள்பால்
உண்ணின்றும் போகான் உளன்.

பொருள்:

யோகநிலையால் பேசாமையாகிய அருளைப் பெற்று அந்த அருளாலே பேசாமையாகிய சீவனைக் கண்டவர்களுக்கு பேசாமையை உண்டாக்குகின்ற பெரும் பெருமானாம் சிவபெருமான் பேசாத படிக்கு அனுபவம் பொருந்தும் படியாகச் செய்வான். அவ்வாறு செய்யப் பெற்றவர்கள் சிவயோகிகள் ஆவார்கள். அவர்களின் உள்ளத்தில் இருந்து இறைவன் நீங்காமல் நிற்பான்.

சொ.பொ.வி:

பெரும் பெருமான் - சிவபெருமான். எண் ஒன்றும் - எண்ணத்தால் ஒன்றுபடும். உண்ணின்றும் - உள்நின்றும்.

விளக்கவுரை:

யோக நிலையில் நின்றால் பேசாமையாகிய மோன நிலை கிடைக்கும். அந்த மோன நிலை பெறுவதற்கு அரியதாகும். இதனை ஆசாரியன் மூலமாகவே பெற முடியும். இந்த மோன நிலையில் சிவபரம்பொருளைக் காண்பதால் சிவபெருமன் அவர்களை விட்டு என்றும் நீங்கான். அதாவது எல்லாப் பொருளையும் சிவனாகவே அவர்கள் காண்பதால் சிவபெருமான் அவர்களை விட்டு நீங்கான். சும்மா இருந்து சொல்லற நிற்கும் நிலையில் யோகிகள் நிலையை இப்பாடல் காட்டுகிறது.

29. ஓட்டற்று நின்ற உணர்வு பதிமுட்டித்
தேட்டற்று நின்ற இடம்சிவமாம் - நாட்டற்று
நாடும் பொருளனைத்தும் நானா விதமாகத்
தேடுமிடம் அன்று சிவம்.

பொருள்:

ஆன்மா பொறிவழிச் செல்வதை நீக்கித் தன்னோடு கலந்து இருக்கும் திருவருளைக் காணத் தலைப்பட்டு, அதனருளால் அதனை உணர்ந்து தன்முனைப்பு அற்று இறைவனைக் காணுமிடம் சிவம் விளங்கும் இடமாகும். எனவே, இறையருள் வழி நின்று உணரும் சிவபோகம் தான் சிவபோகம் ஆகும். அவ்வாறு இல்லாமல் புலன்வழி பற்றி நின்று தன் முனைப்பினால் தேடி அலைகின்ற நானாவிதப் பொருள்களில் ஒன்றன்று சிவத்தைக் காணுகின்ற இடம்.

சொ.பொ.வி:

ஓட்டற்று - ஐம்புலன்வழி ஓடுதல்அற்று. உணர்வு - ஆன்மாவோடு கலந்து நின்ற இறை. தேட்டற்று - தேடுதல் அற்று. (தன்முனைப்பு அற்று) நாட்டற்று - நாடுதலுற்று (தன்முனைப்பால் காணத் தலைப்பட்டு) நானாவிதமாக - பலவிதமாக.

விளக்கவுரை:

சிவபெருமான் காண்பதற்கு அரியவன் என்றாலும் ஆன்மா தன்முனைப்பு அற்று இறைவன் அருளால் காணத் தலைப்படுமானால் இறைவனைக் காணலாம். அந்த இடமே சிவபோகமாகும். அவ்வாறு இல்லாது ஐம்புலன்வழி தன்முனைப்பால் காணத் தலைப்பட்டால் சிவனைக் காணமுடியாது.

30. பற்றினுள் பற்றைத் துடைப்பதொரு பற்றறிந்து
பற்றிப் பரிந்திருந்து பார்க்கின்ற - பற்றதனைப்
பற்றிவிடில் அந்நிலையே தானே பரமாகும்
அற்றமிது சொன்னேன் அறி.

பொருள்:

ஐம்பொறிகளில் உள்ள பற்றுக்களை நீக்குகின்ற ஒப்பற்ற திருவருளை அறிந்து, அத்திருவருளையே பேரின்பமாகக் கருதி, அதனையே பற்றி அப்பற்றை விடாதிருக்க வேண்டும். அந்த நிலையே சிவம் வெளிப்படும் சிவபோகமாகும். மாணவனே இதனை உனக்கு அறிவுறுத்தினேன், அறிவாயாக.

சொ.பொ.வி:

பற்றினுள் - ஐம்பொறிகளால் ஏற்படும் பற்றுக்களை, துடைப்பதொரு பற்றறிந்து - துடைக்கின்ற ஆன்மாவோடு கலந்திருக்கின்ற (பற்றியிருக்கின்ற) திருவருளை அறிந்து. பரிந்திருந்து - பேரின்பமாகக் கருதி.

விளக்கவுரை:

பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை என்ற திருவள்ளுவத்தின் அடிச் சுவட்டில் உலகப் பற்றினை அறுக்கும் இறையருளை ஆன்மா பற்றி நிற்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை இப்பாடல் தருகிறது.

31. உணராதே யாதும் உறங்காதே உன்னிற்
புணராதே நீபொதுவே நிற்கில் - உணர்வரிய
காலங்கள் செல்லாத காதலுடன் இருத்தி
காலங்கள் மூன்றினையும் கண்டு.

பொருள்:

தன்முனைப்போடு இறைவனை அறிய முற்படாது உலகப் பொருள்களில் பற்றுதல் இல்லாது மீண்டும் மீண்டும் உலக இன்பங்களைக் கூடுவேன் என்று இல்லாது, திருவருளாகிய ஞானத்தில் பொருந்தும் எண்ணத்தோடு ஆன்மா நிற்குமானால், அனைவராலும் அறிவதற்கு அருமையான காலங்களைக் கடந்திருக்கின்ற இறையருளைக் காதலித்து இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்ற மூன்று காலங்களையும் வேறாகக் கண்டு, அவ்விறையருளில் தோய்ந்து நிற்கும்.

சொ.பொ.வி:

உணராதே - ஐம்புலன்களால் உணர்வேன் என்ற தன்முனைப்பு உணர்வால் உணராது. உறங்காது - உலக இன்பங்களில் தோயாது. உணராது - மீண்டும் மீண்டும் உலக இன்பங்களில் உணர்வு செல்லாது. பொதுவே - இறையருளில்.

விளக்கவுரை:

ஆன்மா உலக இன்பங்களில் இருந்து விடுபட்டு இறையருளால் இறைவனைக் காணத் தலைப்பட்டால் காலங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட இறைவன் ஆன்மாவிற்குக் காலம் கடந்த நிலையில் அருளுவான் என்பது பொருளாகும்.

32. அறிவறிவாய் நிற்கில் அறிவுபல வாமென்று
அறிவின் அறிவவிழ்த்துக் கொண்டவ் - அறிவினராய்
வாழ்ந்திருப்பர் நீத்தோர்கள் மானுடரின் மாணவகா
தாழ்ந்தமணி நாவேபோல் தான்.

பொருள்:

புலன்களின் வழியாய் உலக இன்பங்களை அறிந்து அனுபவித்தால் பல்வகையான அனுபவங்களில் சென்று ஒருநிலைப் படமுடியாது. எனவே, அதனை அவிழ்த்துக் கொண்டு இறைவன் திருவருளையே அறிந்து ஒன்றியிருந்தால் பற்றுக்களை நீத்த சிவமாம் தன்மை பெற்றவர்கள் ஆவார்கள். மாணவனே, அவ்வாறு பற்று அறுத்தவர்கள் நிலத்தில் வைக்கப்பட்ட மணியினுடைய நாக்கானது அசையாதது போல எப்பற்றும் இன்றி இருப்பார்கள்.

சொ.பொ.வி:

அறிவறிவாய் - ஐம்புலன் வழியாய். அறிவுபல - அனுபவம் பல. அறிவவிழ்த்துக் கொண்டு - புலனறிவை அவிழ்த்துக் கொண்டு. அவ்வறிவினராய் - திருவருள் அறிவுடையராய்.

விளக்கவுரை:

உலகப் பற்றிலிருந்து நீங்கி இறையருள் பற்றினைப் பற்றிக் கொண்டவர்கள் அகப்பற்றும் புறப்பற்றும் இன்றித் திருவருளாகவே இருப்பர்.

33. ஓசையெலாம் அற்றால் ஒலிக்கும் திருச்சிலம்பின்
ஓசைவழிச் சென்றங்கு ஒத்தொடுங்கில் - ஓசையினின்
அந்தத்தான் அத்தான் அரிவையுடன் அம்பலத்தே
வந்தொத்தான் அத்தான் மகிழ்ந்து.

பொருள்:

உலக ஆரவாரங்களில் தலைப்படாமல் அவற்றை விடுத்தால் அம்பலத்தில் ஆடுகின்ற இறைவனின் திருச்சிலம்பின் ஒலி கேட்கும். அந்த ஒலியைப்பற்றிக் கொண்டு இறையருளில் ஒன்றினால் திருவோலக்கத்தில் உமையவளுடன் ஆடுகின்ற அம்பலக் கூத்தன் விருப்பமுடன் வெளிப்பட்டு ஆன்மாவோடு கூடி அருளுவான்.

சொ.பொ.வி:

ஓசையெலாம் - உலகப் பற்றுக்களாகிய ஆரவாரங்கள். ஒத்து ஒடுங்கின் - இறையருளோடு ஒன்றி ஒடுங்கினால். அந்தத்தானும் - இறைவன் நடனமாகும் திருவோலக்கம். அம்பலத்தே - இதயத்தே.

விளக்கவுரை:

இறைவன் அருளை நாடி யோகத்தில் ஆழ்ந்தால் திருச்சிலம்போசை கேட்கலாம். (சேரமான் பெருமாள் நாயனாரைப் போல) அச்சிலம்பொலியில் ஒன்றிப் பேரருளை நாடினால் யோக இடமாகிய இதய தானத்தில் அம்பலக் கூத்தன் உமையவளோடு தோன்றி ஆன்மாவோடு பொருந்தி அருள் தருவான்.

34. சார்புணர்ந்து சார்பு கெடஒழுகின் என்றமையால்
சார்புணர்தல் தானே தியானமுமாம் - சார்பு
கெடஒழுகில் நல்ல சமாதியுமாம் கேதப்
படவருவது இல்லைவினைப் பற்று.

பொருள்:

திருவள்ளுவர் சார்புணர்ந்து சார்புகெட ஒழுகின் என்று கூறியபடி ஆன்மா சாரவேண்டிய திருவருளையே பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு கூடி நின்றால், அதுவே தியான நிலையாகிய சிவ நினைவாகும். மேலும் சிவப்பற்றும் நீங்கிவிட்டால் அதுவே நிட்டை கூடுதலாகும். (சமாதிநிலை) அதனால் துன்பப்பட வருகின்ற வினைகள் ஆன்மாவிற்கு இல்லை.

சொ.பொ.வி:

என்றமையால் - என்று திருவள்ளுவர் கூறியதால். சார்புணர்தல் - ஆன்மா சார வேண்டிய திருவருளை அறிதல். தியானமாம் - தியானப் பயனாம் சிவநிலை. சமாதி - நிட்டை. ஏதம் - துன்பம்.

விளக்கவுரை:

உலகப் பற்றுக்களை உணர்ந்து அதனை விடுத்து இறைப்பற்றில் வாழத் தலைப்பட்டால் அதுவே தியான நிலையாகும். அத்தியானத்தால் சிவப்பேறாகிய ஆசையைத் திருவருளால் விட்டு விட்டால் முடிவில் சமாதி நிலையை அடையலாம். அதாவது இறைவனோடு கூடலாம். அதாவது திருவருளை நாடித் தியானித்தால் திருவருளின் உதவியால் சிவப்பேறு அடையாம். அதனால் வினைப்பற்று ஆன்மாபைப் பற்றாது.

35. அன்றிவரும் ஐம்புலனும் நீயும் அசையாதே
நின்றபடி யேநிற்க முன்நிற்கும் - சென்று
கருதுவதன் முன்னம் கருத்தழியப் பாயும்
ஒருமகள்தன் கேள்வன் உனக்கு.

பொருள்:

தோன்றிய காலந்தொட்டு வஞ்சகத் தன்மையோடு விளங்கும் புலன்களின் வயப்பட்டு உலகப் பொருள்களில் சார்ந்து துன்புறக் கூடாது. உயிரில் கலந்து நிற்கும் திருவருளை உள்ளவாறு உணர்ந்து அதிலே நிலை நிற்க வேண்டும். அவ்வாறு நின்றால் திருவருள் முன் நிற்கும். மேலும் நினைப்பதற்கு முன் நம் விருப்பத்தை நிறை

வேற்றுகின்ற உமையவளுடன் கூடிய சிவனும் முன்தோன்றி அருள் செய்வான்.

சொ.பொ.வி:

அன்றிவரும் - தொன்று தொட்டு வரும். அசையாதே - துன்புறாதே. நின்றபடி - உயிரோடு கலந்து நிற்கும் இறையருளை. கருதுவது முன்னம் - ஆன்மா இறையருளை விரும்புகின்ற பொழுது. கருத்தழிய - விருப்பத்தை நீக்கி. பாயும் - காட்சிதரும்.

விளக்கவுரை:

ஐம்புலன் வழி உலகப் பொருள்களில் செல்லாது ஆன்மா உயிரோடு கலந்திருக்கும் திருவருளை நாடிச் சென்றால் ஆன்மாவின் விருப்பத்தை அறிந்து இறைவன் தோன்றி நின்று அருளுவான்.

36. உண்டென்னில் உண்டாகும் இல்லாமை இல்லையெனில் உண்டாகும் ஆனமையின் ஒன்றிரண்டாம் - உண்டில்லை என்னும் அவைதவிர்ந்த இன்பத்தை எய்தும்வகை உன்னில்அவன் உன்னுடனே யாம்.

பொருள்:

இறைவனை உயிரால் அறியலாம் என்று சொன்னால் உயிரால் அறியப்படுகின்ற பொருள் எல்லாம் நிலையில்லாதவை போல இறைவனும் நிலையாமை ஆவான். உயிரால் அறியப்படாத பொருள் இல்லை என்றால் அவனருளால் அவனைக் காணலாம் என்பது பொய்யாகும். எனவே, இறைவன் காணப்படுகின்ற, காணப்படாத இரு தன்மை உடையவன் ஆகின்றான். எனவே, உண்டு இல்லை என்ற ஆராய்ச்சியை விடுத்துத் திருவருளை அவனருளால் எய்த நினைத்தால் அவன் ஆன்மாவோடு கலந்து திருவருள் இன்பத்தைத் தருவான்.

சொ.பொ.வி:

ஓரிரண்டாம் - காணப்படும் காணமுடியாத என்ற இரண்டு தன்மையாம். தவிர்ந்த - விடுத்த. உன்னில் - விரும்பினால்.

விளக்கவுரை:

ஆன்மா பாச ஞானத்தாலும் பசு ஞானத்தாலும் இறைவனை அறியமுற்படுவதை விடுத்துப் பதிஞானத்தால் இறைவனை அறிய முற்பட்டால் இறைவனை அறியலாம்.

37. தூல உடம்பாய் முப்பத்தோர் தத்துவமும்
முல உடம்பாய் முதல்நான்கும் - மேலைச்
சிவமாம் பரிசிணையும் தேர்ந்துணர்ந்தார் சேர்ந்த
பவமாம் பரிசுறுப்பார் பார்.

பொருள்:

உயிர் வினையின் பயனை அனுபவிப்பதற்கு எடுத்த உடம்பு முதலாகக் கொண்ட ஆன்ம தத்துவம் இருபத்து நான்கும், உடம்பு நுகர்வதற்குரிய வித்தியா தத்துவம் ஏழும், முப்பத்தோரு தத்துவங்கள் ஆகும். இவற்றுக்கு மூலமாக விளங்குகின்ற காரண உடலாக விளங்கும் விந்து முதலிய நால்வகைத் தத்துவமும், அதற்கு மேலாகிய சிவதத்துவமும் ஆக முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் தெளிவாக அறிந்து கொண்டவர்கள் தம்மோடு பொருந்தி வந்த பிறவியை அறுப்பார்கள் இதனை அறிந்து கொள்வாயாக.

சொ.பொ.வி:

நான்கும் - நாதம், விந்து, ஈசரம், சுத்தவித்தை என நான்கு.
மேலைச்சிவம் - சாதாக்கியம். பவம் - பிறப்பாகிய வினை.

விளக்கவுரை:

முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் அறிந்து அவற்றை விடுத்தால் பிறவி அறுக்கலாம்.

38. எத்தனையோ தத்துவங்கள் எவ்வெவர்கோட் பாடுடைய
அத்தனையும் சென்றங்கு அளவாதே - சித்தமெனும்
தூதுதனைப் போக்கிற் போய்த் தூக்கற்ற சோதிதனில்
பாதிதனைக் கும்பிடலாம் பார்.

பொருள்:

உலகத்தில் உள்ள சமயங்கள் அனைத்தும் தம்மில் மாறுபட்ட தத்துவங்களையும் கோட்பாடுகளையும் வெளிப்படுத்தி உள்ளன. அவற்றில் மனம் செலுத்திக் கலக்கமுறுதல் கூடாது. உலக பொருள் களில் மனம் செலுத்துகின்ற அந்தச் சித்தம் எனும் தூதுவனைத் திருவருளால் போக்கி ஒப்பற்ற சோதியாம் உமையவளாகிய பாதியோடு விளங்குகின்ற சிவனைக் காணலாம். அறிவாயாக.

சொ.பொ.வி:

எவ்வெவர் - பல சமயத்தார். தூக்கற்ற - ஒப்பற்ற. பாதிதனை - உமையவளாகிய பாதியைக் கொண்டவனை.

39. சாம்பொழுதும் ஏதும் சலமில்லை செத்தாற்போல்
ஆம்பொழுதி லேயடைய ஆசையறில் - சோம்பிதற்குச்
சொல்லும் துணையாகும் சொல்லாக தூய்நெறிக்கண்
செல்லும் துணையாகும் சென்று.

பொருள்:

பற்றுக்களை நீக்கிய அருளாளர்களுக்கு இறப்பு வந்த பொழுது யாதொரு கலக்கமும் அடைய மாட்டார்கள். ஏனென்றால், உடலோடு வாழுகின்ற பொழுதே பற்றற்ற நிலையில் செத்தவரைப் போல வாழ்வார்கள். இவ்வாறு உடம்பு முதலியவற்றில் ஆசை இல்லாது வாழ்வது - அதாவது பற்றுக்களை விடுத்து வாழ்வது - திருவருளைச் சேர்வதற்குச் சொல்லப்படும் வழியாகும். அத்தகைய நெறியில் சென்றால் சிந்தையும் மொழியும் செல்லா நிலைமைத் தாகிய வீட்டு நெறிக்கண் செல்ல முடியும்.

சொ.பொ.வி:

சலமில்லை - தடுமாற்றமில்லை. ஆசையறில் - பற்று அற்று. சோம்புதற்கு - இறையருளில் ஒன்றுவதற்கு. தூய்நெறிக்கண் - வீட்டுநெறிக்கண்.

விளக்கவுரை:

பற்றற்று வாழ்ந்தால் பெத்த நிலையில் துன்பம் இல்லை. வீட்டுநிலையும் கிட்டும்.

40. வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை என்றமையால்
வேண்டின் அஃதொன்றுமே வேண்டுவது - வேண்டினது
வேண்டாமை வேண்டவரும் என்றமையால் வேண்டிடுக
வேண்டாமை வேண்டுமவன் பால்.

பொருள்:

திருவள்ளுவர் வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை என்று கூறியபடி இறைவனிடத்தில் வேண்டுவது பிறவாமை ஒன்றுமே ஆகும். அப்பிறவாமையும் அவா அறுத்தலினால் விளைவதாகும் என்று திருவள்ளுவரே கூறியிருப்பதால் இறைவனிடத்தில் வேண்டும் பொழுது அவா அறுத்தலையும் சேர்த்து வேண்டிக் கொள்ள வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

என்றமையால் - என்று திருவள்ளுவர் கூறியமையால்.

விளக்கவுரை:

வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது - வேண்டாமை வேண்ட வரும் என்ற திருக்குறளைக் கையாண்ட பாடல் இது.

41. அரண உணர்வதனில் அவ்வுணர்வை மாற்றில்
கரணமும் காலுங்கை கூடும் - புரணமது
கூடாமை யுங்கூடும் கூடுதலும் கூட்டினுக்கு
வாடாமை யுங்கூடும் வந்து.

பொருள்:

ஆன்மா ஐம்பொறியின் வழி செல்லாமல் தடுக்கின்ற அரணாக விளங்குவது இறைவனின் திருவருளாகும். அந்த அரணைக் கொண்டு ஆன்மா தன்முனைப்பை நீக்கி விட்டால் கரணங்களாகிய

தத்துவங்களும் காற்றாகிய பிராணவாயுவும் ஆன்மாவின் வசப்பட்டு விடும். இதுவரை கூடாதிருந்த பரிபூரணன் ஆகிய இறைவனும் வந்து கூடுவான். அவ்விறைவன் தங்கி இருக்கின்ற உடம்போடு கூடிய ஆன்மாவிற்கு எவ்விதத் தீமையும் கூடாது.

சொ.பொ.வி:

அரணம் - தடுப்பு. (திருவருளாகிய தடுப்பு) உணரவை மாற்றில் - தன் முனைப்பை மாற்றி. கரணம் - கருவி (தத்துவங்கள்). கால் - காற்று (பிராணவாயு) புரணம் - பூரணம். (இறைவனுக்கு அடை மொழி) கூட்டினுக்கு - இறைவன் தங்குகின்ற கூடு (ஆன்மா).

விளக்கவுரை:

ஆன்மா ஐம்புலன் வழிச்செல்லாமல் யோக நிலையில் இருந்தால் ஆன்மாவை இறைவன் கூடுவான்.

42. இன்றிங்கு அசேதனமாம் இவ்வினைகள் ஓரிரண்டும்
சென்று தொடருமவன் சென்றிடத்தே - என்றும்தான்
தீதுருவன் ஆனால் சிவபதிதான் கைவிடுமோ
மாதொருகூறு அல்லனோ மற்று.

பொருள்:

இவ்வுலகில் நல்வினை தீவினை என்ற இரண்டு வினைகளும் சடப்பொருள்களாகும். அவ்விரண்டு வினைகளும் ஆன்மாவைத் தாமே சென்று பொருந்திடை. அவற்றை இறைவன் ஊட்டவே ஆன்மாவில் பொருந்தும். ஆனால், சீவன் முத்தர்களுக்கு இறைவனால் ஊட்டப்பட்ட இவ்விரு வினைகளும் அவர்களோடு பொருந்தினாலும் சிவபெருமான் அவற்றை அனுபவிக்குமாறு கைவிட்டுவிடமாட்டான். மாதொரு பாகனாக விளங்கும் இறைவன் சீவன் முத்தர்களைக் கைவிடமாட்டான்.

சொ.பொ.வி:

அசேதனம் - அறிவற்ற சடப்பொருள். வினைகள் ஓரிரண்டு - நல்வினை தீவினை இரண்டு. அவன் - சீவன் முத்தர்கள். தீதுருவன் - வினைகள் பொருந்தப் பெறுபவன். மாதொரு கூறு - இறைவன்.

விளக்கவுரை:

இறைவன் ஆணையால் வினைகள் ஆன்மாக்களைத் தொடரும். அதே நேரத்தில் சீவன் முத்தர்களை வினைகள் தொடரும் பொழுது இறைவன் வினைகளின் அனுபவங்களை அவர்கள் அனுபவிக்காமல் காப்பாற்றுவான். ஏனென்றால், இறையருள் சத்தியோடு மாதொரு பாகனாய் அச்சீவன் முத்தரிடத்தில் கூடியிருப்பதால் அவர்களைக் கைவிட மாட்டான்.

43. அநாதி சிவனுடைமை யால்எவையும் ஆங்கே
அநாதியெனப் பெற்ற அணுவை - அநாதியே
ஆர்த்த துயர்அகல அம்பிகையோடு எவ்விடத்தும்
காத்தல் அவன்கடனே காண்.

பொருள்:

ஆன்மா தொடக்கம் முதல் சிவபெருமானின் உடைமை யாகும். ஆதலால் சிவனைப் போலவே அநாதித் தன்மையை ஆன்மா பெறுகிறது. அநாதி காலந்தொட்டு ஆன்மாவைத் தொடர்ந்து வருகின்ற கன்ம வினைகள் நீங்க எல்லா நிலைமைகளிலும் உமையவளோடு இறைவன் ஆன்மாக்களைக் காக்கின்ற கடைமை உடையவன் ஆயினான் என்பதை அறிவாயாக.

சொ.பொ.வி:

உடைமை - அடிமை. அணுவை - அநாதிகாலந் தொட்டு ஆணவ மலம் கலந்திருப்பதால் அணு என்ற பெயரை உடைய ஆன்மாவை. ஆர்த்த துயர் - வினைத்துயர்.

விளக்கவுரை:

இறைவன் அநாதியாய் இருப்பதுபோல ஆன்மாவும் அநாதியாய் நிற்கிறது. ஆதலால் அநாதியாக ஆன்மாவில் தொடக்குண்ட இறைவன் கேவல, சகல நிலைகளில் ஆன்மாவிற்கு ஏற்படும் வினைகளிலிருந்து ஆன்மாவைக் காக்கின்ற கடைமை உடையவன் ஆவான்.

44. தம்மில் சிவலிங்கம் கண்டதனைத் தான்வணங்கித்
தம்அன்பால் மஞ்சனநீர் தாமாட்டித் - தம்மையொரு
பூவாகப் பூவழியா மேகொடுத்துப் பூசித்தால்
ஓவாமை அன்றே உளன்.

பொருள்:

ஆன்மா தன்னிடத்தில் அருளாகிய சிவலிங்கத்தைக் கண்டு
அதனைத் தாம் பணிந்து பத்தியாகிய திருமஞ்சள நீராட்டித் தன்னை
ஒப்பற்ற மாலையாக ஆக்கி, தான் அடிமை என்கின்ற எண்ணம்
அழியாமல் வழிபட்டால் பிறப்பு இறப்பற்ற நிலை ஆன்மா பெறும்.
(இங்கு ஆன்மா என்பது சீவன் முத்தர்களைக் குறிப்பிடுவதும்
உண்டு)

சொ.பொ.வி:

அன்பு - பத்தி. மஞ்சன நீர் - அபிடேக நீர். பூ அழியாமே -
ஆன்மா தன் அடிமை நிலைமை சிறிதும் அழியாமல் முழுநிலையில்.
ஓவாமை - தொடர்ந்து வரும் பிறப்பு இறப்பு. அன்றே உளன் -
இல்லையாம் தன்மை உடையவன் ஆவான்.

விளக்கவுரை:

இறைவனை வழிபடுகின்ற ஞானபூசை இப்பாடலில் விளக்கப்
படுகிறது.

45. தன்னைப் பெறுவதன்மேல் வேறில்லை தானென்றும்
தன்னைத்தான் பெற்றவன்தான் ஆறென்னில் - தன்னாலே
எல்லாம்தன் உட்கொண்டு கொண்டதனைக் கொள்ளாதே
எல்லாமாய் நிற்கும் இவன்.

பொருள்:

அனைத்துப் பேறுகளுக்கும் தன்னைப் பெறுவதற்கு
மேம்பட்ட பேறு ஒன்றில்லை. அத்தகையபேறு பெற்றவன் யார்
என்றால் தன்னாலே எல்லா இடத்திலும் பரவி இருக்கக்கூடிய
திருவருளைத் தன்னிடத்தே பெற்று, அத்திருவருள் பெறுவதற்கு

முன்பிருந்த ஆன்ம போதத்தைக் கைவிட்டு எக்காலத்திலும் எல்லா இடத்திலும் வியாபித்திருக்கின்றதை உணர்ந்தவன் ஆவான். இப்படிப்பட்டவனே தன்னைப் பெற்ற பேறு உடையவன் ஆவான்.

சொ.பொ.வி:

எல்லாம் தன்னுள் கொண்டு - எல்லா இடத்தும் நிறைந்திருக்கின்ற திருவருளைத் தன்னுள் கொண்டு. கொண்டதனை - முன்பு கொண்ட ஆன்ம போதத்தை (தன் முனைப்பை) எல்லாமாய் - எல்லாவிடத்தும். இவன் - சிவனருளால் வாழுகின்றோம் என்ற உணர்வை உடையவன்.

விளக்கவுரை:

அனைத்தும் இறைவனுடைய திருவருளால் நடக்கிறது என்பதை உணர்ந்த பெரும்பேறே பேறுகளில் முதன்மையானதாகும். எனவே, நான் என்கின்ற தன்முனைப்பை விட்டு எல்லாம் சிவன் செயல் என்பதை உணர்ந்து எல்லா இடத்திலும் சிவனைக் காண்பது பெரும்பேறாகும் இதுவே வீட்டுக்கு உரிய நிலையாகும். தன்னைப் பெறுவது என்பது தான் வேறு தத்துவங்கள் வேறு என்று உணர்வது அவ்வாறு உணர்வதே பெரும்பேறாகும்.

46. துன்பமாம் எல்லாம் பரவசனாய்த் தான்துவளில்
இன்பமாம் தன்வசனாய்த் தானிருக்கில் - என்பதனால்
நின்வசனா யேயிருக்கில் நின்னுடனாம் நேரிழையாள்
தன்வசனா யேயிருப்பன் தான்.

பொருள்:

ஆன்மா மலங்களின் வயப்பட்டு இருக்குமானால் அனைத்தும் துன்பமாக அமையும். ஆனால், ஆன்மா (முன்பாடலில் கூறியபடி) தன் வசமாய் இருந்தால் அனைத்தும் இன்பமாகும். ஆதலால், மலவசத்தன் ஆகாது அனைத்தும் இறையருளே என்று நினைக்கின்ற தன்வசத்தனாய் இருந்தால், அருளைத் தன்வசமாகக் கொண்ட இறைவன் ஆன்மாவிடத்தில் வந்து பொருந்துவான்.

சொ.பொ.வி:

பரவசனாய் - மலங்களின் வயப்பட்டு. துவளின் - கட்டுண்டு நிற்பின். தன்வசனாய் - எல்லாச் செயலும் திருவருட் செயலே என்று எண்ணுகிற தன்வசப்பட்டு. நேரிழையாள் தன்வசம் - அருளாகிய சத்தியைக் கொண்டிருக்கின்ற இறைவன் வசம்.

விளக்கவுரை:

மாயை, கன்மம் இவற்றோடு கட்டுண்டு ஆன்மா கிடந்தால் அனைத்தும் பிறப்பு இறப்புக்கு ஏதுவாகிய துன்பமே ஆகும். அதனை விடுத்து எல்லாம் இறைவன் செயலே என்று திருவருளை நாடி நிற்பின் ஆன்மாவிடத்தில் இறைவன் வந்து பொருந்துவான்.

47. செத்தாரே கெட்டார் கரணங்கள் சேர்ந்ததனோடு
ஒத்தாரே யோகபர ரானவர்கள் - எத்தாலும்
ஆராத அக்கரணத் தார்ப்புண்டிங் கல்லாதார்
பேராமல் செல்வர்அதன் பின்.

பொருள்:

கருவிகளால் ஏற்படுகின்ற தன்முனைப்பை விட்டவர்களே துயரங்களைக் கெடுத்தவர்கள் ஆவார்கள். இறையருளோடு பொருந்தி அதன்வழி நடக்கின்றவர்களே சிவயோகம் கைவரப் பெற்றவர்கள் ஆவார்கள். தன்முனைப்பு உடையவர்கள் கருவி கரணங்களால் கட்டுப்பட்டு அவற்றின் வழியே சென்று, பிறப்பு இறப்பாகிய எல்லையற்ற துன்பங்களில் துன்பப்படுவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

செத்தாரே - கருவி கரணங்களின் செயல் அழிந்தவர். கெட்டார் - தன் முனைப்பு கெட்டார். கரணங்கள் - உடல், மனம் முதலிய கருவிகள். பரரானவர்கள் - சிவயோகிகள். ஆராத - அமையாத. ஆர்ப்புண்டு - கட்டுப்பட்டு. பேராமல் - தவறாமல். அதன் - பிறப்பு இறப்பின்.

விளக்கவுரை:

மனம் முதலிய கருவிகளால் கட்டுப்பட்டவர்கள் பிறப்பு இறப்புத் துன்பங்களை அனுபவிப்பர். அந்தக் கருவிகளின் கட்டுக்களில் நீங்கித் திருவருளில் பொருந்தியவர்கள் அத்துன்பத்தை அடைய மாட்டார்கள்.

48. கண்ணும் கருத்தும் கடந்தொரு பேறேயும்
கண்ணும் கருத்தும் களிகூர - நண்ணி
வடமடக்கி நிற்கும் வடவித்தே போல
உடனடக்கி நிற்பார்களாண் உற்று.

பொருள்:

கண்ணுக்கும் கருத்திற்கும் எட்டாத பரம்பொருளைத் தன் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் இன்பக் களிகூற ஆன்மா வைத்திருப்பது எதுபோல என்றால் ஆலமரத்தின் வித்து சிறிதாய் இருந்தாலும் அதற்குள் விரிந்து பரந்த ஆலமரம் அடங்கி இருப்பது போன்றதாகும். தன்முனைப்பு அற்ற சிவயோகிகள் ஏகமாய் இருக்கும் இறைவனைத் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டிருக்கும் பேறு பெற்றவர்கள் ஆவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

பேறு - இறைவன். வடம் - ஆலமரம். வித்து - விதை.

விளக்கவுரை:

சிவயோகிகள் தங்களுடைய தன்முனைப்பு அற்ற செயலால் அனைத்திலும் வியாபித்து இருக்கின்ற இறைவனைத் தங்களுக்குள் ஆட்படுத்திக் கொண்டு அருள் பெற்று விளங்குவார்கள்.

49. வானகமும் மண்ணகமும் ஆய்நிறைந்த வான்பொருளை
ஊனகத்தே உன்னுமதென் என்றனையேல் - ஏனகத்து
வாதனையை மாற்றும் வகையதுவே மண்முதலாம்
ஆதனமே அன்றோ அதற்கு.

பொருள்:

வானகத்திலும் மண்ணகத்திலும் நிறைந்து இருக்கின்ற பெரும் பொருளாகிய பரம்பொருளைச் சிவயோகிகள் தன் நெஞ்சத்தில் அடக்கிக் காண்பது எவ்வாறு என்றால் மலவாசனை அகற்றும் சிவபரம்பொருளை உணர்ந்து, அப்பரம் பொருளையே உள்ளத்தில் நினைந்து உருகுவதாகும். மேலும் மண் முதலாகிய அனைத்துத் தத்துவங்களும் சிவபெருமானுக்கு உரிய இடமாகும் என நினைந்து வாழ்வதுமே ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

வான்பொருளை - பரம்பொருளை. ஊனகத்தே - ஊன் உடம்புக்குள்ளே. உன்னுவதென் - நினைவால் அடக்கிக் கொள்வது. ஏனகத்து - எல்லா இடத்திலும். வாதனையை - மலங்களின் துன்பத்தை. ஆதனம் - தங்குமிடம்.

விளக்கவுரை:

மண் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட தத்துவங்களோடு உயிரும் இறைவன் தங்கும் இடம் என்பதைச் சிவயோகியர் அறிவார்கள். அவ்வாறு அறிந்ததால் அனைத்திலும் இறைவனைக் காண்பார்கள். அவ்வாறு காண்பதால் வானகமும் மண்ணுமாய் நிறைந்திருக்கின்ற பரம்பொருளைத் தமக்குள்ளே பொருந்திக் காண்பார்கள்.

50. கல்லில் கமரில் கதிர்வாளில் சாணையினில்
வல்லுப் பலகையினில் வாதனையைச் - சொல்லும்
அகமார்க்கத் தாலவர்கள் மாற்றினர்காண் ஐயா
சகமார்க்கத் தாலன்றே தான்.

பொருள்:

மாணவனே, மலங்களால் ஏற்படும் துன்பத்தைக் கெடுக்கின்ற வழிமுறையைச் சொல்லுமிடத்து, கல்லினிடத்தும், தரிசு நிலத்தினிடத்தும், ஒளி பொருந்திய வாளினிடத்தும், சந்தனச் சாணையினிடத்தும், சூதாடும் பலகையினிடத்தும் தொண்டு செய்து

முனைவர் பழ. முத்தப்பன்

(சரியையால்) மலவாதனையைக் கெடுத்த சகமார்க்க அடியார்களைக் கூறலாம்.

சொ.பொ.வி:

அகமார்க்கம் - அன்பு நெறியால் ஞானம் பெறுதல். சகமார்க்கம் - சரியை கிரியையால் தொண்டு செய்வது.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் யேசு நெறியில் நிற்காமல் சரியை கிரியை செய்தே திருவருள் பெற்ற ஐந்து அடியார்கள் இடம் பெற்றுள்ளனர். ஆடைகளைக் கல்லில் துவைத்துக் கொடுத்த திருக்குறிப்புத் தொண்டர், நிவேதனப் பொருளாகத் தான் கொண்டு வந்த அரிசி, மாவடு சிந்தியதால் கழுத்தினை அரிய முற்பட்ட அரிவாட்ட நாயனார், சுந்தரரால் சூலைநோய் தீரவேண்டாம் என்று வாளினால் குத்திக் கொண்ட ஏயர்கோன் கலிக்காமர். தன் முழங்கையே சந்தனக் கட்டையாகக் கொண்ட மூர்த்தி நாயனார், சூதாடி வந்த பொருளால் தொண்டு செய்த மூர்க்க நாயனார் ஆகியோர் ஆவர்.

51. உள்ளும் புறம்பும் நினைப்பொழியில் உன்னிடையே
வள்ளல் எழுந்தருளும் மாதினொடும் - தெள்ளி
அறிந்தொழிவாய் அன்றியே அன்புடையை யாயில்
செறிந்தொழிவாய் ஏதேனும் செய்.

பொருள்:

அகம் என்றும் புறம் என்றும் இல்லாது எல்லா இடத்திலும் இறைவன் வியாபித்து இருப்பதால் அவ்விறைவனை எங்கிருக் கிறான் என்று ஆராயாது தன்முனைப்பு அற்று இருந்தால் ஆன்மாவினிடத்தில் இறைவன் சத்தியாகிய அருளோடு பொருந்துவான். எனவே, சாத்திரங்கள் முதலியவற்றால் இறைத் தன்மையை அறிந்து தன்முனைப்பு அற்ற நிலையில் சிவத்தைப் பெறலாம். அல்லது அன்பு வழிப்பட்டு இறைவனுடைய பெருமையை அறிந்து வழிபட்டாலும் இறையருளைப் பெறலாம். அல்லது இயன்ற திருத்தொண்டினைச் செய்தும் இறையருளைப் பெறலாம்.

சொ.பொ.வி:

உள்ளும் - இறைவன் அகத்தில் இருக்கின்றானா?. புறம்பும் - புறத்தே இருக்கின்றானா?. நினைப்பு ஒழியில் - ஆராயாது தன்முனைப்பு ஒழிந்தால். அறிந்து ஒழிவாய் - இறைவனின் தன்மையை அறிந்து தன்முனைப்பு ஒழிதல். அன்புடை - அன்புவழியில். ஏதேனும் - திருத்தொண்டு ஏதேனும்.

விளக்கவுரை:

இறைவன் எல்லா இடத்திலும் ஏகதேசமாய் இருப்பதால் எங்கிருக்கிறான் என்று ஆராய்வதைவிட்டு விட்டு, அறிவாம் தன்மையாலோ, அன்பாம் நெகிழ்வாலோ, தொண்டின் சிறப்பாலோ இறைவனை அறிய முற்பட வேண்டும்.

52. கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை என்றமையால்
கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்புஅதனை - கண்ணப்பர்
தாமறிதல் காளத்தியார்அறிதல் அல்லதுமற்று
யாமறியும் அன்பன் றது.

பொருள்:

கண்ணருப்பருடைய அன்பு போல ஓரன்பு இல்லை என்று மணிவாசகர் கூறியபடியால் கண்ணப்பரது அன்பு போன்ற அன்பைக் கண்ணப்ப நாயனார் அறியலாம், அல்லது காளத்தியார் அறியலாம், நம்மால் அறியப்படும் அன்பு அல்ல அது.

சொ.பொ.வி:

என்றமையால் - மாணிக்கவாசகர் கூறியமையால். காளத்தியார் - காளத்தி இறைவன்.

விளக்கவுரை:

கண்ணப்பருடைய அன்புக்கு ஒப்பு யாரும் கூறமுடியாது என்பதால் அவருடைய அன்பை இறைவன் தான் அறிவாரே தவிர மானிடரால் அறிய முடியாது.

53. அவிழ்ந்த துணியில் அவிழ்ந்த அவிழை
அவிழ்ந்த மனத்தால் அவிழ்க்க - அவிழ்ந்தசடை
வேந்தனார்க்கு இன்னமுதம் ஆயிற்றே மெய்யன்பில்
சேந்தனார் செய்த செயல்.

பொருள்:

பல நாள் வெளுத்த காரணத்தால் நெந்துபோன துணியில் பக்குவமாகச் செய்யப்பட்ட உணவைச் சேந்தனார் நெகிழ்ந்த மனத்தோடு உண்பிக்க, விரிந்த சடையினை உடைய பொன்னம் பலத்துப் பெருமானுக்கு அது இன்னமுது ஆயிற்று. இச்செயல் அவர்தம் உண்மை அன்பால் விளைந்த செயலாகும்.

சொ.பொ.வி:

அவிழ்ந்த - நெந்த, பக்குவப்பட்ட, நெகிழ்ந்த, விரிந்த என நான்கு பொருளில் அமைந்துள்ளது.

விளக்கவுரை:

சேந்தனாரின் தூய அன்பினை விளக்கும் பாடலாகும். தூய உண்மை அன்பினால் எத்தகைய வழிபாட்டைச் செய்தாலும் இறைவன் ஏற்றுக் கொள்வான் என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது இப்பாடல்.

54. சுரந்த திருமுலைக்கே துய்யதிரு ஞானம்
சுரந்துண்டார் பிள்ளையெனச் சொல்லச் - சுரந்த
தனமுடையாள் தென்பாண்டி மாதேவி தாழ்ந்த
மனமுடையாள் அன்பிருந்த வாறு.

பொருள்:

திருஞானசம்பந்தர் கண்ணிலே நீர் சுரந்திட அதனால் உமையவளின் திருமுலையினிடத்தில் தூய்மையான திருஞான மாகிய பால் சுரந்தது, அதனை அவர்குடித்தார் என்று சொன்னதைக் கேட்ட தென்பாண்டி மாதேவியானவள் தன்னுடைய மார்பில் பால் சுரந்தனள். இது அவளுடைய கசிந்த மனத்தில் தோன்றிய அன்பினை வெளிக் காட்டுவதாகும்.

சொ.பொ.வி:

சுரந்த - கண்ணீர் சுரந்தது. துய்ய - தூய்மையான. திருஞானம் - ஞானப்பால். பிள்ளை - திருஞானசம்பந்தர். தாழ்ந்த - கசிந்த.

விளக்கவுரை:

திருஞான சம்பந்தர் அழுதமை கண்டு உமையவள் திருஞானப் பால் ஊட்டினாள். இச்செய்தியைச் சொல்லக் கேட்ட பாண்டிமாதேவி மங்கையர்க்கரசி இறைவனின் திருவருளை நினைந்து நெகிழ்ந்த காரணத்தால் அவள் மார்பில் பால் சுரந்தது. இது அவளுடைய அன்பின் செய்கையாகும். இந்த அன்பு எவ்வளவு பெருமைக்கு உரியது என்று அளவிட்டுக் கூறமுடியாதது ஆகும்.

55. அன்பேஎன் அன்பேஎன்று அன்பால் அழுதுஅரற்றி
அன்பே அன்பாக அறிவழியும் - அன்பன்றித்
தீர்த்தம் தியானம் சிவார்ச்சனைகள் செய்யுமவை
சாற்றும் பழமன்றே தான்.

பொருள்:

சிவபெருமானை நோக்கி அன்பே என்றும், என் அன்பே என்றும் அன்பினாலே அழுது அரற்றி, அச்சிவபெருமானின் அன்பே தனக்கு அன்பாகக் கொண்டு தன் போதத்தைக் கெடுத்து வழிபடுவது அன்பு வழிபாடாகும். அந்த அன்பு அல்லாமல் தீர்த்தங்கள் ஆடியும், தியானங்கள் செய்தும், சிவார்ச்சனைகள் செய்தும் வழிபட்டால் பயன் தராது.

சொ.பொ.வி:

அறிவு அழியும் - அறிவும் உணர்வும் இழந்து. தீர்த்தம் - தீர்த்தமாடுதல். பழம் - பயன்.

விளக்கவுரை:

அன்பால் அகங்குளிர்ந்து நெக்கு உருகுவார்க்கே இறைவன் அருளுவான். அன்பல்லாத புறப்பூசனைக்கு இறையருள் கிட்டாது.

56. எல்லார் அறிவுகளின் தாற்பரியம் என்னறிவு
செல்லும் இடத்தளவும் சென்றறிந்தேன் - வல்லபடி
வாதனையை மாற்றும் வகையதுவே மற்றவற்றுள்
ஏதமறக் கண்ட திது.

பொருள்:

எல்லா மதங்களின் நூல்களிலும் கூறுகின்ற உட்கருத்துக்களை
என்னறிவுக்கு ஏற்பச் சென்று அறிந்தேன். அவை யாவற்றிலும்
கூறியிருப்பது மலவாதனையை மாற்றுவதற்கு ஞானாசிரியர்பால்
அடைந்து, தன் முனைப்பு கெட்டுச் சிவஞானத்துடன் ஒன்றுவதே
துன்பத்தை அகற்றும் விதமாகும் என்பதைக் குற்றமறக் கண்டு
கொண்டேன்.

சொ.பொ.வி:

எல்லார் - பிறமதங்கள் எல்லாவற்றிலும். தாற்பரியம் -
உட்கருத்து. வல்லபடி - அவற்றில் கூறியிருக்கின்றபடி. வாதனையை
- துன்பத்தை. ஏதமற - குற்றமற.

விளக்கவுரை:

எல்லா மதங்களிலும் கூறப்படுகின்ற உட்கருத்துக்களைச் சென்று
ஆராய்ந்து அறிந்தாலும் அவை கூறுவது தன்முனைப்பு அன்றி
ஞானாசிரியர் வழியில் இறையருளை நாடுவதே ஆகும். அதுவே
உலகத் துன்பங்களை அறுக்க வல்லதாகும்.

57. வித்தும்அதன் அங்குரமும் போன்றிருக்கும் மெய்ஞ்ஞானம்
வித்தும்அதன் அங்குரமும் மெய்யுணரில் - வித்ததனில்
காணாமையால் அதனைக் கைவிடுவர் கண்டவர்கள்
பேணாமை யால் அற்றார் பேறு.

பொருள்:

வித்தும் அதில் தோன்றுகின்ற முளையும் போன்று முழு
முதலாகிய மெய்ஞ்ஞானமும் திருவருளும் அமைந்திருக்கும்.
விதைக்குள்ளே முதல் மறைந்திருப்பது போல் சிவம் மறைந்திருக்க

முளை வெளிப்படத் தோன்றுவது போலத் திருவருள் வெளிப் பட்டுத் தோன்றும். முளையினிடத்தில் விதை காணப்படாததால் விதை என்ற உளது என்பதை அறியாது அதனைக் கைவிடுவர் சிலர். அதுபோல சிவத்தினுடைய அருளைப் பெற்றும் சிலர் சிவத்தைக் காணாமல் முத்தியை இழக்கின்றார்கள். சிலர் முளையைக் கண்டவர்கள் அதனைப் பேணி வளர்க்காது முளையின் வளர்ச்சியால் கிடைக்கக் கூடிய வித்தாகிய பயனை இழப்பர். அதுபோலச் சிவப்பேற்றைப் பெறாமல் போவதும் உண்டு.

சொ.பொ.வி:

வித்து - விதை. அங்குரம் - முளை.

விளக்கவுரை:

முளையைக் கண்டபோது வித்தினையும், வித்தினைக் கண்டபோது முளையினையும் தேடித் திரியாமல் பெற்றதைப் பேணிப் பயனைப் பெறுதல் வேண்டும் என்ற கருத்தை இப்பாடல் குறிப்பிட்டு அதன் மூலமாக முழுமுதலாம் தெய்வமும் அதன் அருளும் ஒன்று மறைந்திருக்க ஒன்று வெளிப்படும், வெளிப்பட்டதைக் கொண்டு போற்றிப் பயனாம் சிவப்பேற்றினை அடைய வேண்டும் என்னும் நெறியை வலியுறுத்துகிறது.

58. ஒன்றன்று இரண்டன்று உளதன்று இலதன்று
நன்றன்று தீதன்று நானன்று - நின்ற
நிலையன்று நீயன்று நின்னறிவும் அன்று
தலையன்று அடியன்று தான்.

பொருள்:

முத்தி நிலையில் ஆன்மா சிவத்தோடு கூடிய நிலையில் ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல, உள்ளதும்ல்ல, இல்லதும்ல்ல, நன்றும்ல்ல, தீதும்ல்ல, ஆன்மா என்று சொல்லுகின்ற நிலையும் அல்ல, சிவமும் அல்ல, சிவஞானமும் அல்ல, ஆதியும் அல்ல, அந்தமும் அல்ல.

சொ.பொ.வி:

நின்னறிவு - ஆன்மா அறிகின்ற சிவஞானம். தலை - முதல் (ஆதி). அடி - இறுதி (அந்தம்).

விளக்கவுரை:

சிவானுபவம் என்பது சொல்லாமல் சொல்ல முடியாத அனுபவம் என்பதை இப்பாடல் விளக்குகிறது. மேலும் ஆன்மா சிவத்தோடு கூடுவதுதான் சிவானுபவம் ஆகும். (முத்தி நிலையாகும்) அவ்வாறு ஆன்மா ஒன்றுகின்ற நிலையில் உணர்வினால் அவை ஒன்றல்ல, சிவத்திலிருந்து ஆன்மா பிரியாது. ஆதலால், இரண்டுமல்ல. சிவமும் ஆன்மாவும் வேறு வேறாகத் தோன்றாமையால் ஆன்மா என்ற ஒன்று உள்ளதுமன்று. மேலும் இன்ப நுகர்ச்சியை அடைந்திருப்பதால் இல்லதுமன்று. நல்லது கெட்டது என்று பகுத்து அடைய முடியாத நிலையில் சிவம் உள்ளதால் சிவம் ஆன்மாவிற்கு நல்லதுமல்ல, தீதுமல்ல. பெத்த நிலையில் ஆன்மா தனித்து நின்று சுட்டிக் காட்ட அறியும். ஆனால், முத்தியில் சுட்டி உணர்த்துதல் என்ற நிலையே இல்லை. ஆதலால், நான் என்றும் நீ என்றும் பிரித்துக் காண முடியாது. தற்போதம் கெட்டதால் உயிரின் அறிவும் அன்று. தோற்றம் முடிவு இவற்றைக் கடந்ததால் ஆதியும் அல்ல. அந்தமும் அல்ல என்று ஆன்மாவின் அனுபவ நிலையைச் சொல்ல முடியாததாகக் குறிப்பிடுவர்.

59. செய்யாச் செயலை அவன்செய்யாமை கண்டதனை
செய்யாச் செயலில் செலுத்தினால் - எய்யாதே
மாணவக அப்பொழுதே வாஞ்சைக் கொடிவளர்க்கும்
ஆணவமும் அற்றால் அறி.

பொருள்:

வேறு ஒருவராலும் செய்ய முடியாத செயலை (ஐந்தொழிலை) இறைவன் செய்கின்றான். அதனைச் செய்யும் பொழுதும் கருவி கரணங்களைக் கொண்டு அவன் செய்வதில்லை. இதனை அறிதல் வேண்டும். கண்டதால் (அறிவதால்), எச்செயலையும் தன்

செயலாகச் செய்யாமல் திருவருள் செயலினால் செய்கின்றோம் என்பதை அறிந்து செய்தால் மாணவனே, அப்பொழுதே ஆசைக் கொடியை வளர்க்கும் ஆணவமலம் அற்றது ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

செய்யா - யாராலும் செய்ய முடியாத. செயலை - ஆக்கல் முதலிய ஐந்து தொழில்களை. வாஞ்சை - ஆசை. அற்றால் - அறும். (தேய்ந்திடும்).

விளக்கவுரை:

தன்முனைப்பு இன்றிச் செய்யும் செயல் அனைத்தும் இறையருளே என்று கொண்டால் சிவானுபவத்தை ஆன்மா அடையும் என்பதை இப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

60. ஏதேனும் காலமுமாம் ஏதேனும் தேசமுமாம்
ஏதேனும் திக்கா சனமுமாம் - ஏதேனும்
செய்தால் ஒருவனுமாம் செய்யாச் செயலதனைச்
செய்யாமல் செய்யும் பொழுது.

பொருள்:

தம் செயலைத் தவிர்த்து இறையருள் செயல்தான் என்று நினைந்து தம் செயல்களைச் செய்யும் பொழுது செய்கின்றவர்களுக்குச் சாத்திரங்களில் கூறிய வரையறுக்கப்பட்ட காலமும், வரையறுக்கப்பட்ட இடமும், வரையறுக்கப்பட்ட திசையும் இல்லை. மேலும் அவர்களுக்கு வினைகளும் இல்லை.

சொ.பொ.வி:

திக்காசனமாம் - திசையாகிய இடம். ஒருவனுமாம் - நீங்குமாம். செய்யாமை - தன் முனைப்போடு செய்யாமல். செய்யும் பொழுது - இறையருளே என்று எண்ணிச் செய்யும் பொழுது.

விளக்கவுரை:

திருவருளால் அனைத்தும் செய்யப் பெறுகின்றன என்பதை எண்ணிச் செய்பவர்களுக்கு எவ்விதத் தீமையும் இல்லை என்பதைக்

கூறுவதோடு அவர்கள் எந்த நியதியையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டி வராது என்பதையும் இப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

61. செய்தற்கு அரிய செயல்பலவும் செய்துசிலர்
எய்தற்கு அரியதனை எய்தினர்கள் - ஐயோநாம்
செய்யாமை செய்து செயலறுக்கல் ஆயிருக்கச்
செய்யாமை செய்யாத வாறு.

பொருள்:

உலகில் செய்வதற்கு அரிய செயல்களாகிய தொண்டுகளைச் செய்து பெறுவதற்கு அரிய சிவபரம் பொருளை அடைந்துள்ளார்கள். ஐயகோ சீடனே, நாம் அவர்களைப் போல் எந்தச் செயலையும் செய்யாமல் வாழ்வில் பயனற்ற செயல்களைச் செய்து வினைகளை அறுக்க மாட்டாமல் துன்புறுகிறோம். தன் முனைப்பு அற்றுச் செயல்களைச் செய்யாத நம்முடைய நிலைமை மிகவும் இரங்கத் தக்கதாகும்.

சொ.பொ.வி:

அரிய செயல்கள் - நாயன்மார்கள் செய்த செயல்கள். அரியதனை - அடைவதற்கு; அரிய சிவானுபவத்தை. செயல் அறுக்கல் - வினைகளை அறுத்தல்.

விளக்கவுரை:

அரிய செயல்களைச் செய்து இறையருள் பெற்ற அடியார்களின் வரலாற்றை அறிந்திருந்தும் அவர்களைப் போல அரிய செயல்களைச் செய்ய முடியாவிட்டாலும் தன் முனைப்பு அன்றிச் செய்யும் செயல்களைச் செய்யாதிருக்கின்ற நம் போன்ற ஆன்மாவின் நிலை இரங்கத் தக்கதாகும் என்பது கருத்து.

62. இப்பொருள்கள் யாதேனும் ஏதெனினும் ஒன்றுசெய்தல்
எப்பொருளும் செய்யாது ஒழிந்திருத்தல் - மெய்ப்பொருளைக்
கண்டிருத்தல் செய்யாதே கண்ட மனிதரெல்லாம்
உண்டிருப்ப தென்னோ உரை.

பொருள்:

இதுவரை கூறப்பட்ட பாடற் பொருள்களில் வல்வினையும், மெல்வினையும் செய்து சிவானுபவம் அடைவதற்குரிய வழிகள் கூறப்பட்டன. அவற்றில் ஒன்றினையும் செய்யாது தன் செயல் அற்று இறைவன் திருவருளில் ஒடுங்கிச் செயலேதும் செய்யாது இருந்தாலும் சிவானுபவத்தைப் பெறலாம். இவ்வாறு சிவானுபவத்தைப் பெறுகின்ற வழிகளை அறிந்திருந்தும் ஒன்றையும் பின்பற்றாத மனிதரெல்லாம் வாழ்நாளை வறிதே கழிக் கின்றார்களே, இதனால் என்ன பயன்?

சொ.பொ.வி:

இப்பொருள்கள் - இதுவரை கூறப்பட்ட பாடல்களின் பொருள்கள். யாதேனும் - வல்வினை. மெல்வினை என்று இவற்றுள் ஏதேனும். ஒழிந்திருத்தல் - தன்முனைப் அற்று இருத்தல். மெய்ப் பொருளை - நிலையான சிவானுபவத்தை.

விளக்கவுரை:

அடியவர்களைப் போல அரிய செயல்களையும், எளிமையான தொண்டுகளையும் செய்யவில்லை என்றாலும் தன்முனைப்பு அற்று இறைவன் திருவருளையே எண்ணி அதில் ஒன்றிவிட்டால் (எந்தச் செயலையும் செய்யாமலேயே) சிவானுபவம் பெறலாம். இத்தகைய வழிகளை அறிந்தும் மெய்ப்பொருளாம் சிவானுபவத்தை அடைய நினையாது உலக இன்பங்களில் (உணவு உண்ணுதல் போன்ற இன்பங்கள்) தோய்ந்து இருக்கின்ற மனிதர்களை என்னவென்று கூறுவது?

63. வீட்டிலே சென்று வினையொழித்து நின்றிடினும்
நாட்டிலே நல்வினைகள் செய்திடினும் - கூட்டில்வாள்
சாத்தியே நின்றிலையேல் தக்கனார் வேள்விசெய்த
மாத்திரமேயாம் கண்டாய் வந்து.

பொருள்:

வீட்டு நெறியை அடைவதற்காகத் துறவறத்தை மேற்கொண்டு வினைகள் பற்றாத வண்ணம் ஒழுகினால் என்ன? நாட்டிலே

இல்லறத்திலிருந்து நன்னெறிகள் செய்தால் என்ன? சிவானுபவம் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் உயிர் என்னும் கூட்டில் வாள் என்ற இறையருள் ஞானத்தைச் சாத்தி வைத்து, தன் முனைப்பு அற்றிருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு நில்லாவிடில் தட்சன் என்றவன் தன் முனைப்போடு இயற்றிய வேள்வியில் பயன் ஏற்படாது தீமையாய் முடிந்தது போன்று செய்கின்ற நல்வினையும் தீவினையாகும்.

சொ.பொ.வி:

வீட்டில் - முத்தியாகிய வீட்டில். வினையொழித்து - செயலற்றுத் துறவறத்தில். கூட்டில் - தங்குகின்ற இடத்தில். தக்கன் - உமையவளின் தந்தை.

விளக்கவுரை:

துறவறச் செயலும் இல்லறச் செயலும் சிவானுபவத்தைத் தரும் என்றாலும் அச்செயல்களில் தன்முனைப்பு இருத்தல் கூடாது. அப்பொழுதே சிவானுபவம் கிடைக்கும். தன் முனைப்போடு செய்தால் பயன் கிடைக்காது என்பதோடு, தீமையாகவும் முடியும், இதற்கு உதாரணம் தன்முனைப்போடு தக்கன் செய்த யாகம் தீமையாய் முடிந்தது ஆகும்.

64. சிவன்முதலே அன்றி முதலில்லை என்றும்
சிவனுடையது என்னறிவது என்றும் - சிவனவனது
என்செயலது ஆகின்றது என்றும் இவையிற்றைத்
தன்செயலாகக் கொள்ளாமை தான்.

பொருள்:

சிவபெருமான் ஒருவனே முழுமுதற் பொருளாவான். அவனன்றி முதற் பொருள் இல்லை என்றும், சிவன் அறிவிக்க அறிகின்ற அறிவு தான் என்னறிவு என்றும், சிவனுடைய துணை இல்லாமல் என்னுடைய எந்தச் செயலும் செயலாகாது என்பதை உணர்ந்து, அவ்வாறு உணர்ந்து செய்கின்ற நான், நானல்ல சிவனே செய்கின்றான் என உணர்வதே உய்வைத் தரும்.

சொ.பொ.வி:

முதல் - முதற்பொருள். தன் செயலாகக் கொள்ளாமை - தன் செயலல்ல இறைவன் செயலே.

விளக்கவுரை:

அறிவு செயல் இரண்டுமே இறைவனுடைய திருவருளே எனக் கொள்வது சிவானுபவத்தைத் தரும்.

65. இன்றிச் சமயத்தின் அல்லதுமற்று ஏழையுடன்
ஒன்றுசொலி மன்றத்து நின்றவாயார் - இன்றிங்கே
அங்கம் உயிர்பெறவே பாடும் அடியவர்கள்
எங்குமிலை கண்டாய் இது.

பொருள்:

இக்காலத்தில் சைவ சமயம் தவிரச் சிறந்ததொரு சமயம் உண்டா? இச்சமயத்தில் தான் பொன்னம்பலத்தின் முன்னர் ஊமைப் பெண் ஒருத்தியை மணிவாசகர் ஒன்று சொல்லி (பாடல் பாடி) பேசவைத்தார். மேலும் திருஞானசம்பந்தர் எலும்பைப் பெண் உரு ஆகும்படிச் பாடியருளினார். இத்தகைய அடியவர்களைப் போல் வேறு எந்தச் சமயத்திலும் இல்லை.

சொ.பொ.வி:

ஏழை - ஊமைப்பெண். ஒன்றுசொலி - பாடி. அங்கம் - எலும்பு.

விளக்கவுரை:

சைவசமயத்தின் சிறப்பு கூறப்பெற்றுள்ளது.

66. ஆதனமும் ஆதனியும் ஆய்நிறைந்து நின்றவனைச்
சேதனனைக் கொண்டே தெளிவுற்றுச் - சேதனனைச்
சேதனனிலே செலுத்திச் சிற்பரத்தராய் இருப்பார்
ஏதமறக் கண்டவர்கள் இன்று.

பொருள்:

தான் இருக்கும் இடமாகிய ஆன்மாவாகவும், இருக்கும் தானாகவும் விளங்குகின்ற இறைவனை ஞானாசிரியன் உபதேசித்த உபதேசமுறையால் அறிந்து இறைவனிடத்தே தன்னை அடிமையாக்கிச் சீவன் முத்தர்கள் சிற்பரத்தராய் நிற்பர். அதாவது சிவத்தின் அருகிலேயே நிற்பர். அவர்கள் தங்களுடைய குற்றங்களை (மலங்களை) அறுத்தவர்கள் ஆவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

ஆதனம் - இருக்கை. (இறைவன் இருக்கும் இடமாகிய உலக உயிர்). ஆதனி - இருப்பவன் (இறைவன்). சேதனன் - ஆசிரியன், ஆன்மா, இறைவன். ஏதம் - குற்றம்.

67. விரிந்தும் குவிந்தும் விழுங்குவார்கள் மீண்டும்
தெரிந்தும் தெரியாது நிற்பர் - தெரிந்தும்
தெரியாது நிற்கின்ற சேயிழைபால் என்றும்
பிரியாது நின்றவனைப் பெற்று.

பொருள்:

இறைவனோடு பொருந்தி வியாபித்தும் உலகப் பொருளோடு பொருந்தாது குவிந்தும், இறைவனுடைய திருவருளையே நுகர்கின்ற ஞானிகள் மலவாசனையால் பிரபஞ்சத்தில் மீண்டும் தோன்றினாலும் பிரபஞ்சத்தை நோக்காது இறைவனையே நோக்கி நிற்பர். ஏனென்றால் அவர்கள் உயிர்களோடு சேர்ந்து இருந்தும் அவற்றை இயங்க வைத்தும் விளங்குகின்ற சத்தியாகிய சேயிழையாள் உயிரோடு தோய்வின்றி நிற்பாள். நிற்கின்ற அவளை என்றும் பிரியாதிருக்கின்ற இறைவனை உறுதியாகப் பற்றிக் கொண்டவர்கள் ஆவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

விரிந்தும் - பரந்தும். குவிந்து - சுருங்கியும். விழுங்குதல் - திருவருளை அடைதல்.

விளக்கவுரை:

சீவன் முத்தர்கள் இறைவனுடைய திருவருளை முழுமையாக அடைந்தவர்கள் ஆதலால் மலவாசனையால் பிறப்பினைப் பெற்றாலும் உலக இன்பங்களில் தோய மாட்டார்கள். எப்பொழுதும் சிவபரம் பொருளிலேயே தோய்ந்திருப்பார்கள்.

68. தாமடங்க இந்தத் தலமடங்குந் தாபதர்கள்
தாமுணரில் இந்தத் தலமுணரும் - தாமுணியில்
பூமடந்தை தங்காள் புகழ்மடந்தை போயகலும்
நாமடந்தை நில்லாள் நயந்து.

பொருள்:

தாபதர்களாகிய சீவன் முத்தர்கள் ஐம்புலன்களை அடக்கிய வர்கள் ஆதலால் அவர்கள் வழி உலகமும், அவ்வடக்கத்தை அறியும், மேலும் அவர்களுடைய அறிவு தனக்கென அறியாத ஞானத்தினை அறிந்த அறிவாகும். அந்த அறிவும் உலகத்தார்க்குப் பயன் தரும். ஏதேனும் ஒரு காரணத்தால் அவர்கள் சினம் கொள்வார்களேயானால், அச்சினத்திற்கு ஆளானவர்களிடத்தில் திருமடந்தை தங்க மாட்டாள். புகழ் மடந்தை போய்விடுகாள். நாமகளும் அவரிடத்தில் நில்லாள்.

சொ.பொ.வி:

தாமடங்க - ஐம்புலன் அடங்க, இத்தலம் பூமி. தாபதர்கள் - சீவன் முத்தர்கள்.

விளக்கவுரை:

சீவன் முத்தர்களின் சிறப்பு என்றுமே கோப்பபடாமையேயாகும் கோப்பட்டால் ஏற்படும் விளைவும் கூறப் பெற்றுள்ளது.

69. துரியம் கடந்தகடர்த் தோகையுடன் என்றும்
பிரியாதே நிற்கின்ற பெம்மான் - துரியத்தைச்
சாக்கிரத்தே செய்தருளித் தான்செய்யும் தன்மைகளும்
ஆக்கியிடும் அன்பர்க்கு அவன்.

பொருள்:

சுட்டி அறியப்படாத நிலையை உடையவனும், திருவருளோடு பிரிப்பின்றி நிற்கின்றவனுமாகிய சிவபெருமான் தன்னை அடைந்த அன்பர்களுக்கு, நனவு நிலையிலேயே துரிய நிலையைத் தருவான். மேலும் தான் அருளுகின்ற திருவருட் செயல்களை அவர்களோடு உடனாய் நின்று அவர்களே செய்தார்கள் என்று சொல்லும் படியாகச் சிறப்பினைத் தருவான்.

சொ.பொ.வி:

துரியம் கடந்த - உயிர்களால் சுட்டி அறியப்படாத நிலை. தோகை - அருளாகிய சத்தி. துரியம் - சுகபோகம். சாக்கிரம் - நனவு.

விளக்கவுரை:

சீவன் முத்தர்கள் இந்த உலகில் செய்கின்ற செயல்கள் எல்லாம் அவர்களுடைய செயல்கள் போலத் தோன்றினாலும் இறைவனுடைய செயல்களே ஆகும். அந்த அளவிற்குச் சிவபெருமான் தன் அருட் செயல்களை அவர்கள் செய்வது போலவே நடத்திக் காட்டுவான்.

70. ஓடம் சிவிகை உலவாக் கிழியடைக்கப்
பாடல் பனைதாளம் பாலைநெய்தல் - ஏடெதிர்வெப்பு
என்புக்கு உயிர்கொடுத்தல் ஈங்கிவைகாண் ஓங்குபுகழ்த்
தென்கலி வேந்தன் செயல்.

பொருள்:

அழகு பொருந்திய சீர்காழியில் தோன்றிய திருஞான சம்பந்தரின் செயல்களாவன: ஆற்றில் ஓடத்தைத் தானாகச் செலுத்தியது. முத்துச் சிவிகை பெற்றது. உலவாக்கிழி பெற்றது. மறைக்கதவம் அடைத்தது. ஆண்பனையைப் பெண்பனை ஆக்கியது. பொற்றாளம் பெற்றது, பாலை நிலத்தை நெய்தல் ஆக்கியது. ஏடு எதிர் ஏறப் பாடியது. பாண்டியனின் வெப்புநோய் தீர்த்தது. எலும்பைப் பெண்ணாக்கியது.

சொ.பொ.வி:

உலவாக்கிழி - எடுக்க எடுக்கக் குறையாத பொற்காசுகள் உள்ள
பை. வெப்பு - வெப்புநோய். என்பு - எலும்பு.

விளக்கவுரை:

புகலி வேந்தராம் திருஞானசம்பந்தரின் திருஅருட் செயல்கள்
(முன்பாடலின்படி) இவர் செயல் அல்ல. இறைவனின் செயல்களே)
தொகுத்துத் தரப் பெற்றுள்ளன.

71. கொல்கரியின் நீற்றறையின் நஞ்சில் கொலைதவிர்த்தல்
கல்லே மிதப்பாய் கடல்நீந்தல் - நல்ல
மருவார் மறைக்காட்டில் வாசல்திறப் பித்தல்
திருவாகி சன்தன் செயல்.

பொருள்:

கொல்லவந்த யானையினாலும், நீற்றறையில் இட்டதனாலும்,
நஞ்சினை ஊட்டினதாலும் தன்னைக் கொலை செய்ய இருந்த
நிலையை நீக்குதல், கல்லைத் தெப்பமாகக் கொண்டு கடலை
நீந்துதல், வாசனை சுமழுகின்ற திருமறைக் காட்டில் வாசலைத் திறப்
பித்தல் இவையெல்லாம் திருநாவுக்கரசருடைய செயல்களாகும்.

சொ.பொ.வி:

நீற்றறை - சுண்ணாம்புக் காளவாய். மறைக்காடு - திருமறைக்
காடு.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் கூறப்பட்ட செய்திகள் திருநாவுக்கரசரின் அருளிச்
செயல்களாகும்.

72. மோகம் அறுத்திடினநாம் முத்தி கொடுப்பதென
ஆகமங்கள் சொன்ன அவர்தம்மைத் - தோகையர்பால்
தூதாகப் போகவிடும் வன்தொண்டன் தொண்டுதனை
ஏதாகச் சொல்வேன் இனியான்.

பொருள்:

பெண் ஆசை அறுத்தால் நாம் முத்தி கொடுப்போம் என்று தன்னால் கூறப்பட்ட ஆகமங்கள் முழுமையில் கூறிய சிவபெருமானையே தன் மனைவியராகிய சங்கிலி, பரவையின் பால் தூதாக அனுப்பிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் தொண்டினை நன்றென்று சொல்லுவதா? அல்லது தீதென்று சொல்லுவதா? ஏதாகச் சொல்லுவது.

சொ.பொ.வி:

மோகம் - பெண்ணாசை. அவர் - சிவபெருமான். தோகையர் - சங்கிலி நாச்சியார் மற்றும் பரவைநாச்சியார். வன்தொண்டர் - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

விளக்கவுரை:

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இறைவனைத் தூதாக விடுத்த செய்தி கூறப்பெற்றுள்ளது. இச்செயல் வெளிப்படையாக நோக்கும் பொழுது தீதாகத் தெரிந்தாலும் சீவன் முத்தரின் செயல் என்று பார்க்கும் பொழுது தவறாகாது.

73. பாய்பரியொன்று அந்தப் பரமானந்தப் பரனை
தூயதிரு வாய்மலரால் சொற்செய்து - மாயக்
கருவாதை யாமறியா வாதுசெய்தான் கண்டாய்
திருவாத வூராளும் தேன்.

பொருள்:

விரைந்து வரும் குதிரை மீது வந்த பரமானந்தப் பரனாம் சிவபெருமான் குருவாக வந்து அருளிய பேரின்பத்தைத் தம்முடைய தூய திருவாய் மலர் மூலம் தோன்றிய சொற்களால் திருவாசகம் பாடி, அதனால் நம்முடைய மயக்கத்தை விளைவிக்கும் பிறவித் துன்பத்தை நாம் அனுபவிக்காமல் திருவாதவூரில் தோன்றிய மணிவாசகப் பெருமான் செய்தருளினார். அறிவாயாக.

சொ.பொ.வி:

பரி - குதிரை. பரமானந்தம் - இறைவன் தந்த பேரின்பம். சொற்செய்து - திருவாசகப் பாமாலை செய்து. கருவாதை - பிறவித் துன்பம். தேன் - திருவாசகத் தேன்.

விளக்கவுரை:

மணிவாசகர் பாடியருளிய திருவாசகத்தின் பயன் கூறப் பெற்றுள்ளது.

74. அம்மையிலும் இம்மையிலும் அச்சந் தவிர்த்தடியார்
எண்மையுமாய் எங்கும் இயங்குதலால் - மெய்யம்மைச்
சிவயோக மேயோகம் அல்லாத யோகம்
அவயோகம் என்றே அறி.

பொருள்:

முத்தி நிலையிலும், சீவன் முத்தராய் வாழும் இந்நிலையிலும் உண்டாகும் அச்சங்களைத் தீர்த்து அடியார்களின் துன்பங்களை என்றும் எங்கும் துடைப்பது உண்மையான சிவயோகமே ஆகும். சிவபெருமானை நினைத்துச் செய்கின்ற சிவயோகத்தைத் தவிர மற்ற யோகங்கள் யோகங்கள் அல்ல. இதனைத் தெரிந்து கொள்வாயாக.

சொ.பொ.வி:

அம்மை - முத்திநிலை. இம்மை - முத்தராய் வாழும் இவ்வுலகநிலை. எண்மை - எக்காலத்தும். அவயோகம் - யோகமல்ல.

விளக்கவுரை:

சிவனிடத்தில் கூட்டுவதாகிய சிவயோகம்தான் பிறப்பை அறுக்கும். மற்ற யோகங்கள் வினைப்பயனையே தரும்.

75. மன்னன்அருள் எவ்வண்ணம் மானிடர்பால் மாணவக
அன்ன வகையே அறனருளும் - என்னில்
அடியவரே எல்லாரும் ஆங்கவர்தாம் ஒப்பில்
அடியவரே எல்லாம் அறி.

பொருள்:

மாணவனே, நாட்டு மக்களிடத்தில் நன்மை தீமைகளை அறிந்து அருளுகின்ற மன்னனைப் போல இறைவனும் உயிர்களுக்கு அவர்களின் வினைகளுக்கு ஏற்ப அருள் தருவான். இத்தகைய உவமை சொன்னாலும் அனைத்து உயிர்களும் இறைவனுக்கு அடிமையாகும். என்றாலும் அவனிடத்தி் அன்பு கொண்டு யோக நெறியில் நிற்பவர்களுக்கே தம்மோடாக் து நிற்கின்ற அடிமையாகிய பேரருள் தருவான். இதனை அறிவாயாக.

சொ.பொ.வி:

மாணவக - மாணவனே. ஆங்கவர்தாம் - யோக நெறியில் நிற்கின்ற சீவன்முத்தர்கள். ஒப்பில் - ஒப்பான.

விளக்கவுரை:

சிவயோக நெறியில் நிற்கின்ற சீவன் முத்தர்க்கே தன்னை வந்தடைகின்ற பேரின்பத்தை இறைவன் தருவான்.

76. உடம்புடைய யோகிகள்தாம் உற்றசிற் றின்பம்
அடங்கத்தம் பேரின்பத் தாக்கில் - தொடங்கி
முளைப்பதும் ஒன்றில்லை முடிவதும் ஒன்றில்லை
இளைப்பதும் ஒன்றில்லை இவர்.

பொருள்:

இவ்வுலகில் உடம்புடனே கூடியிருக்கின்ற சீவன் முத்தர்கள் இவ்வுலகத்தில் பெறுகின்ற இன்ப துன்பங்கள் அனைத்தையும் தமக்குப் பேரின்பத்தைத் தருகின்ற சிவபெருமானுக்கே உரித்தாக்குவதால் அவர்களுக்கு ஆகாமியவினை பொருந்து வதில்லை. அவர்களுக்கு இறப்பு பிறப்பு என்பதும் இல்லை. பிறவித் துன்பச் செயல்களால் தளர்வதும் இல்லை.

சொ.பொ.வி:

யோகிகள் - சீவன் முத்தர்கள். பேரன்பத் தாக்கில் - பேரின்பமாகிய சிவபெருமானுக்கு உரித்தாக்குவதால். முளைப்பது - ஆகாமிய வினை. முடிவது - ஆணவமலத்தில் ஓடுங்குகின்ற பிறப்பு இறப்பு.

விளக்கவுரை:

சீவன் முத்தர்கள் உலக வாழ்வில் நிகழும் அனைத்துச் செயல்களையும் தம் செயலாகக் கொள்ளாது இறையருட் செயலே என்று கொள்ளுவதால் அவர்களுக்கு எவ்வித வினையும் இல்லை.

77. பேரின்ப மான பிரமக் கிழத்தியுடன்
 ஓரின்பத் துள்ளானை உள்ளபடி - பேரின்பம்
 கண்டவரே கண்டார் கடல்உயிர்த்த இன்னமுதம்
 உண்டவரே உண்டார் சுவை.

பொருள்:

பாற்கடலில் தோன்றிய அமிழ்தத்தை உண்டவர்களே அதன் சுவையை அறிந்தவர்கள் ஆவார்கள். அதுபோல அருளைத் தருகின்ற சத்தியுடன் கூடி, ஒப்பற்ற இன்பத்தை உடைய சிவபெருமானை உள்ளபடி அறிந்தவர்களே பேரின்பத்தை அடைந்தவர்கள் ஆவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

பிரமக்கிழத்தி - இறையருளாகிய சத்தி. உள்ளான் - இறைவன்.
 உயிர்த்த - தோன்றிய.

விளக்கவுரை:

சிவயோகத்தில் நின்று இறையருளைப் பெற்றவர்களே சிவ பெருமானைச் சேருகின்ற பேரின்பத்தைப் பெற்றவர்கள் ஆவார்கள்.

78. நங்கையினால் நாமனைத்தும் செய்தாற்போல் நாடனைத்தும்
 நங்கையினால் செய்தளிக்கும் நாயகனும் - நங்கையினும்
 நம்பியாய்த் தான்நடுவே நாட்டப் பெறுமிதுகாண்
 எம்பெருமா னார்தம் இயல்பு.

சொ.பொ.வி:

நம்முடைய கையினால் நாமனைத்துச் செயல்களையும் செய்வதுபோல, இறைவன் உலகச் செயல் அனைத்தையும் தம்

திருவருள் சத்தியினால் படைத்து அளித்து அருளுகின்றான். அத்திருவருள் சத்தியின் நடுவே இறைவனும் விளங்குகிறான். இதுவே எம் தலைவராகிய சிவபெருமானின் செயலாகும். இதனை அறிவாயாக.

சொ.பொ.வி:

நங்கை - நம்முடைய கை. நங்கை - சிவசத்தி. நம்பி - இறைவன்.

விளக்கவுரை:

இறைவன் சிவசத்தியைப் பிரியாது நடுநிலைமை தவறாது உயிர்களுக்கு அருளுகின்றான்.

79. பொன்னிறம் கட்டியினும் பூணினும் நின்றாற்போல்
அந்நிற அண்ணலும் அம்பிகையும் - செந்நிறத்தள்
எந்நிறத்தள் ஆயிருப்பள் எங்கள் சிவபதியும்
அந்நிறத்தன் ஆயிருப்பன் ஆங்கு.

பொருள்:

தங்கத்தின் பொன்னிறம் கட்டியாக இருக்கும் பொழுதும், அணிகலனாக இருக்கும் பொழுதும் எவ்வாறு பொன்னிறமாக இருக்கிறதோ அதுபோலவே சிவபெருமான் எவ்வண்ணம் இருக்கின்றானோ அத்தகைய இயல்பியேலே சத்தியும் இருப்பான். சிவசத்தி எந்நிறம் உடையவனோ அதுபோலவே சிவபெருமானும் அவ்வண்ணமாகவே இருப்பான்.

சொ.பொ.வி:

கட்டி - தங்கக்கட்டி. பூண் - அணிகலன்.

விளக்கவுரை:

சத்தியும் சிவமும் பிரியாது இருப்பார்கள் என்பதோடு இருவரும் ஒரே ஆற்றல் உடையவர்கள் என்பதும் கூறப்பெறுகிறது.

80. தாரத்தோடு ஒன்றாவர் தாரத்தோர் கூறாவர்
தாரத்தோடு எங்கும் தலைநிற்பர் - தாரத்தின்
நாதாந்தத் தேயிருப்பர் நல்தானத் தேயிருப்பர்
வேதாந்தத் தேயிருப்பர் வேறு.

பொருள்:

சிவபெருமான் சத்தியோடு ஒன்றாக இருப்பன், சத்தியை ஒரு கூறாகக் கொண்டிருப்பன், சத்தியின் ஆறு அத்துவாக்களோடு வியாபித்து நிற்பன், நான்காவது இடமாகிய மறைப்புச் சத்தியாகவும் இருப்பன், வேதாந்தத்தின் முடிந்த பொருளாகவும் இருக்கின்ற அருள் சத்தியாயும் இருப்பன், என்றாலும் அவற்றுக்கு எல்லாம் வேறுமாகியும் நிற்பன்.

சொ.பொ.வி:

தாரம் - இறைசத்தி. கூறு - பாகம். நாதாந்தம் - நாதம் முதலிய ஆறு அத்துவாக்கள். நல்தானம் - நான்காவது தானமாகிய மறைப்பு நிலை.

. விளக்கவுரை:

இறைவன் உயிர்கள் நுண்ணுடம்பால் செயலை ஆற்றும் பொழுது அருட்சத்தியாய்க் கூடிநின்று அருள் தருவான். உயிர்கள் உடம்பெடுத்து (பரு உடம்பு) செயலாற்றும் பொழுது அம்மையப்பராய்ப் பாகமெடுத்து அருள் தருவான். நாதம் முதலாகிய அத்துவாக்களாம் கலைகள் கடந்த இடத்தும் மாயா சத்தியாக விளங்குவான். நான்காவது இடமாகிய மறைப்புச் சத்தியிடத்து இச்சா சத்தியாக இருப்பான்.

81. ஒன்றுரைத்தது ஒன்றுரையாய்ச் சாத்திரங்கள் ஒன்றாக
நின்றுரைத்து நிச்சயிக்க மாட்டாவால் - இன்றுரைக்க
என்னால் இயன்றிடுமோ என்போல்வார் ஏதேனும்
சொன்னால்தான் ஏறுமோ சொல்.

பொருள்:

ஒரு நூல் சொல்லப்பட்ட பொருளை மற்றொரு நூல் சொல்லாது, சாத்திரங்களும் தமக்குள் வேறுபட்டு இறைவன்

இயல்பைப் பற்றி இதுதான் என்று குறிப்பிட்டுக் கூறாது. எனவே, பிற சமய நூல்களும் சாத்திரங்களும் உண்மைப் பொருளை வரையறுத்துக் கூற இயலாது தடுமாறுகின்றன இப்படிப்பட்ட நிலையில் இறைவனின் பெருமையை இன்னதென்று என்னால் அளவிட்டு உரைக்க முடியுமோ? அவ்வாறு கூறினால்தான் உலக மக்களின் காதில் அது ஏறுமோ? கூறுவாயாக.

சொ.பொ.வி:

நிச்சயிக்க - இதுதான் என்று மெய்ப்பொருளைச் சுட்ட.

விளக்கவுரை:

சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் மனதுக்கும் அப்பாற்பட்ட பரம்பொருளை உலகில் உள்ள சாத்திர நூல்களே வரையறுத்துக் காட்ட முடியாத பொழுது மானிட அறிவால் எவ்வாறு சுட்டிக் காட்ட இயலும்? அவனருளால் அவனைக் காணுகின்றவர்க்கே அவன் பெருமை புலனாகும்.

82. யாதேனும் காரணத்தால் எவ்வுலகில் எத்திறமும்
யாதேயும் பாகன் இலட்சினையே - ஆதலினால்
பேதமே செய்வாய் அபேதமே செய்திடுவாய்
பேதாபே தம்செய்வாய் பின்.

பொருள்:

யாதொரு காரணத்தினாலும் எந்த உலகத்தில் உள்ள எவ் வகைப் பொருளும் உமையொரு பாகனாகவே விளங்கும். அதாவது அம்மையப்பரின் அடையாளங்களாகவே விளங்கும். ஆதலால் உயிருக்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள தொடர்பைப் பேதம் என்றும், அபேதம் என்றும் பேதா பேதம் என்றும் கூறுவார் கூறிக்கொண்டே இருக்கட்டும். இதுபற்றிய ஆய்வு தேவையில்லை.

சொ.பொ.வி:

யாதேனும் - ஏதோ ஒரு காரணத்தால். இலட்சினை - அடையாளம். பேதம் - வேறுபட்டிருப்பது. அபேதம் - ஒற்றுமைப் பட்டிருப்பது. பேதாபேதம் - வேறுபட்டும் ஒற்றுமைப்பட்டும் நிற்பது.

விளக்கவுரை:

உயிர்களில் காணப்படும் ஆண் பெண் நிலை இறைவனின் அம்மையப்பர் நிலையாகும். எனவே, உயிர்களோடு இறைவன் கலந்திருக்கின்ற நிலைபற்றிய ஆய்வுகள் தேவையில்லை.

83. நின்றபடி நின்றவர்கட்கு அன்றி நிறம்தெரியான்
மன்றினுள்நின்று ஆடல் மகிழ்ந்தானும் - சென்றுடனே
எண்ணுறும்ஐம் பூதமுதல் எட்டுருவாய் நின்றானும்
பெண்ணுற நின்றாடும் பிரான்.

பொருள்:

இறைவன் திருவருள் நெறியிலே தம்மை இழந்து நின்றவர்களுக்கு அன்றி இறைவனின் இயல்பு தெரியாது. திருஅம்பலத்தில் சத்தியோடு நின்று திருக்கூத்து ஆடுகின்ற இறைவன் ஐம்பெரும் பூதங்களாகவும், அட்ட மூர்த்தங்களாகவும் நின்று அருள் செய்கின்றான். அவனே பெண்ணை ஒரு பாகத்தில் அடக்கிக் கொண்டு தனிக்கூத்தும் ஆடுகின்றான்.

சொ.பொ.வி:

நின்றபடி - இறைவன் திருவருளில் நின்றவர்களுக்கு அன்றி.
நிறம் - இறைவனின் பெருமை.

விளக்கவுரை:

இறைவன் எல்லாப் பொருள்களிலும் அம்மையும் அப்பனுமாய் நிற்கின்றான். அம்மையைத் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டும் நிற்கின்றான். இதனை இறையருள் பெற்றவர்களே உணர முடியுமே அன்றிப் பிறரால் உணரமுடியாது.

84. சிவமே சிவமாக யான்நினைந்தாற் போலச்
சிவமாகி யேயிருத்தல் அன்றிச் - சிவமென்று
உணர்வாரும் அங்கே உணர்வழியச் சென்று
உணர்வாரும் உண்டோ புவி.

பொருள்:

சிவபரம்பொருள் ஒன்றுதான் மெய்ப்பொருள். அதனை அடையத் தன்னை இழந்து நின்றலே உயர்ந்த நெறி. அந்நெறியில் சென்று சிவமாம் தன்மை பெறுதலே சிவயோகத்தின் பயன். இதனை நீ அறிந்து கொள்க. அதனை விடுத்துப் பரம்பொருள் வேறு, தான் வேறு என்று நினைப்பாரும் உலக உணர்வில் அவனை அடைந்து விடலாம் என்று கருதுவாரும் உண்டோ. இவ்வுலகில் இல்லை.

சொ.பொ.வி:

உணர்வழிய - உலக உணர்வு வழியில். புணர்வார் - சிவத்தோடு புணர்தல்.

விளக்கவுரை:

தன் உணர்வு கெட்டாலே இறைவனை அடைய முடியும். உலக உணர்வின் வழியில் சென்றால் இறைவனைக் காண முடியாது.

85. அதுஇது என்றும் அவன்நானே என்றும்
அதுநீயே ஆகின்றாய் என்றும் - அதுவானேன்
என்றும் தமையுணர்ந்தார் எல்லாம் இரண்டாக
ஒன்றாகச் சொல்லுவரோ உற்று.

பொருள்:

சிவமும் உயிரும் வேறு என்றும், சிவமே உயிர் ஆகின்றது என்றும், உயிரே சிவமாகிறது என்றும் கூறுகின்றவர்கள் உண்மையை உணராதவர்கள் ஆவார்கள். இறைவனையும் தன்னையும் நன்கு உணர்ந்தவர்கள் அவை இரண்டு என்றோ ஒன்று என்றோ வாதிட்டுக் கொண்டு இருக்க மாட்டார்கள்.

சொ.பொ.வி:

அது - இறைவன். இது - உயிர். அவன் - இறைவன். நானே - உயிர்.

விளக்கவுரை:

அத்துவிதச் சொல்லின் பொருள்களைப் பலர் பலவிதமாகச் சொல்லுவதை எடுத்தாண்டு பிறர் கூறுவதை மறுத்து (அகம் பிரம்மாஸ்மி, தத்துவமசி என்பன போன்ற தொடர்கள்), பழமும் சுவையும் போல இரண்டற்ற நிலைதான் இறைவனும் ஆன்மாவும் என்பது நிலைநாட்டப்படுகிறது.

86. ஈறாகி அங்கே முதலொன்றாய் ஈங்கிரண்டாய்
வாராத எண்வகையாய் மற்றிவற்றின் - வேறாய்
உடனாய் இருக்கும் உருவுடைமை என்றும்
கடனாய் இருக்கின்றான் காண்.

பொருள்:

சம்ஹார காலமாகிய ஒடுக்க காலத்து சிவன் ஒன்றாய் நிற்பான். படைப்புக் காலத்து சத்தியோடு கூடி எண்வகையாய் நிற்பான். அதே நேரத்தில் அவற்றோடு வேறுமாகியும் நிற்பான். மேலும் இயங்கும் நிலையில் உடனாய் இருப்பான். இதுவே அவனுடைய கடமையாகும்.

சொ.பொ.வி:

ஈறாகி - ஒடுக்குங் காலத்து. எண்வகை - பஞ்சபூதம், ஞாயிறு, திங்கள், ஆன்மா என எட்டு.

விளக்கவுரை:

உலகத்தை ஒடுக்குங் காலத்துச் சிவன் தான் ஒருவனாய் நிற்பான். உலகத்தைப் படைக்குங் காலத்துச் சத்தியோடு கூடி நின்று ஐம்பூதங்களாக, சூரியனாக, சந்திரனாக, ஆன்மாவாக ஆகிய எட்டு வடிவங்களாக நின்று அவற்றோடு ஒன்றாய், வேறாய், உடனாய் நிற்பான். இது அவனுடைய உரிமையாகும்.

87. உன்உதரத் தேகிடந்த கீடம் உறுவதெல்லாம்
உன்னுடையது என்னாய்நீ உற்றனையோ - மன்னுயிர்கள்
அவ்வகையே காண்இங்கு அழிவதுவும் ஆவதுவும்
செவ்வகையே நின்றசிவன் பால்.

பொருள்:

மாணவனே, உன் வயிற்றின் கண் வாழுகின்ற கீடம் எனப்படும் புழுக்கள் பெறுகின்ற இன்ப துன்பத்தை நீ அடைவதில்லை. அதைப் போலவே இறைவனிடத்தில் நிலை பெற்றிருக்கின்ற உயிர்கள் பிறப்பதும் இறப்பதுமாகிய துன்பங்களைப் பெறுமே அன்றி, இணைந்திருக்கும் இறைவன் துன்புறுவதில்லை.

சொ.பொ.வி:

உதரம் - வயிறு. கீடம் - புழு. அழிவது - இறப்பது. ஆவது - பிறப்பது.

விளக்கவுரை:

உயிர்களோடு இறைவன் உடனாய் நின்றாலும் உயிர்கள் பெறுகின்ற இன்ப துன்பங்களை இறைவன் பெறுவதில்லை என்பது உவமையின் மூலம் விளக்கப் பெறுகிறது.

88. அவனே அவனின்முதல் ஆகிநின் றானும்
அவனே அறிவாகி ஆனானும் - அவனேகாண்
ஆணாகிப் பெண்ணாய் அலியாகி நின்றானும்
காணாமல் நின்றானும் கண்டு.

பொருள்:

இறைவன் உலகம் முதலாகிய தத்துவங்களாக நின்றாலும் உயிரின் அறிவாகி நின்றாலும் ஆணாகப் பெண்ணாக அலியாக நின்றாலும் நீ அவனைக் காணமுடியாது. ஆனால், அவர் உன்னைக் கண்டிருப்பார்.

சொ.பொ.வி:

அவனே - உலகம். அறிவு - இச்சை ஞான கிரியைகள்.

விளக்கவுரை:

இறைவன் எல்லாப் பொருள்களிலும் கலந்திருந்தாலும் அவனருளால் காணமுடியுமே அன்றி, தன்னுணர்வால் காணமுடியாது ஆனால், அதே நேரத்தில் அனைத்தையும் அவன் கண்டிருப்பான்.

89. இன்றுதான் நீஎன்னைக் கண்டிருந்தே கண்டாயோ
அன்றித்தான் நானுன்னைக் கண்டேனோ - என்றால்
அருமையை ஈன்றவள்தன் பங்கனையார் காண்பார்
பெறுமாயைச் சூழல் பிழைத்து.

பொருள்:

மாணவனே, இப்பொழுது நீ உன்னைக் கண்டு பின் என்னைக் கண்டாயா? அல்லது நான் என்னைக் கண்டு பின்பு உன்னைக் கண்டேனா? இல்லை. மாயை உடையவளாக இருக்கும் உவமையவளை ஒரு பாகத்தில் கொண்டிருக்கும் இறைவனை உலகமயக்கத்திலிருந்து தப்பி யார்தான் காணமுடியும்? சொல்வாயாக.

சொ.பொ.வி:

நீ - மாணவன். கண்டாயோ - என்னிடத்திருந்து உயிரை வேறு படுத்திக் கண்டாயோ. நான் உன்னை - உன்னையும் என்னிடத்து இருக்கும் உயிரையும். கண்டேனோ - பிரித்துக் கண்டேனோ.

விளக்கவுரை:

ஒருவரைக் காணுகின்ற பொழுது அவரிடத்திருந்து பிரித்து அவருடைய உயிரைக் காணமுடியாது. அதுபோலச் சத்தியோடு கூடியிருக்கும் இறைவனைப் பிரித்துத் தனித்துக் காணமுடியாது. மேலும் மாயையோடு கூடியிருக்கும் உயிர் எக்காலத்தும் அவ்விறைவனைக் காணமுடியாது.

90. கடலலைக்கே ஆடுதற்கு கைவந்து நின்றும்
கடலளக்க வாராதால் போல - படியில்
அருத்தி செய்த அன்பரைவந்து ஆண்டதுவும் எல்லாம்
கருத்துக்குச் சேயனாய்க் காண்.

பொருள்:

மாணவனே, கடலுக்குள் சென்று கடல் அலைகளில் ஈடு கொடுத்து விளையாடினாலும் அதன் ஆழத்தை அளக்க முடியாதவாறு போல, பூமியில் ஆசாரியனாக வடிவெடுத்து வந்து

உயிர்களுக்கு அருளுகின்ற இறைவன் அருளை நம்மால் அளவிட்டு உரைக்க முடியாத சேயனாய் அவன் நிற்கின்றான்.

சொ.பொ.வி:

அலைத்தே - அலையில். கைவந்து - ஆற்றல் இருந்தும். படியில் - பூமியில். அருத்தி - ஆசிரியத் திருவுருவில். சேயன் - அளக்க முடியாத தூரத்து.

விளக்கவுரை:

ஆசிரியனாக வந்த இறைவன் அருள்புரிந்தாலும் அவனுடைய பேரருளை நம்மால் அறிய முடியாது என்பது உவமையின் மூலம் விளக்கப்படுகிறது.

91. சிவனெனவே தேறினன்யான் என்றமையால் இன்றும்
சிவனவணி வந்தபடி செப்பில் - அவனிதனில்
உப்பெனவே கூர்மை உருச்செய்யக் கண்டமையால்
அப்படியே கண்டாய் அவன்.

பொருள்:

மணிவாசகர் சிவனெனவே தேறினன் யான் என்று ஞானா சிரியனை சிறப்பித்துக் கூறினமையால் இன்றைய நிலையிலும் இறைவன் அருளுருத் தாங்கி உலகிற்கு வந்தருளும் முறைமையைக் கூறுவோமேயானால் கடல்நீர் வெப்பத்தால் உப்பு வடிவத்தைப் பெற்று விளங்குதல் போல இறைவனும் திருவருளால் குரு வடிவாக வந்தருள்வான் என்பதாம்.

சொ.பொ.வி:

என்றமையால் - சிவன் என யானும் தேறினன் காண்க என மணிவாசகப் பெருமான் (திருவண்டப்பகுதி, வரி-62) கூறியிருப்பதால். அவனி - உலகம். கூர்மை உருச்செய்ய - உவர்ப்பாகிய வடிவம் பெற்று.

விளக்கவுரை:

கடல்நீர் எவ்வாறு உப்பாக வடிவம் பெறுகின்றதோ அதுபோல இறைவன் திருவருளால் குரு வடிவம் தாங்கி உயிர்களுக்கு அருள்புரிய உலகில் தோன்றிடுவான்.

92. அவனிவனாய் நின்றது அவனருளால் அல்லது
எவனவனாய் நிற்கின்ற தேழாய் - அவனிதனில்
தோன்றுமறப் புல்லுரி தொல்லுலகில் அம்மரமாய்
ஈன்றிடுமோ சொல்லாய் இது.

பொருள்:

ஆன்மாவானது சிவமாய் நிற்கும் பேரருள் பெறுவது சிவனது அருளால் அல்லாமல் வேறு எந்த ஏதுவினாலும் நடைபெறாது. மேலும் மாமரத்தில் புல்லுருவி முனைக்குமானாலும் மாம்பழத்தை மரம் தருமே அன்றிப் புல்லுருவி தாராது. அதுபோல ஆன்மாக்களும் சிவனை அடைந்தாலும் பிற ஆன்மாக்களுக்குப் பேரருள் தராது.

சொ.பொ.வி:

அவன் - ஆன்மா. இவன் - இறைவன். ஏழாய் - மாணவனே. புல்லுருவி - மாமரத்தில் தோன்றுகின்ற ஒருவகைக் கொடி.

விளக்கவுரை:

நிலத்திலிருந்து தோன்றாது மரத்திலிருந்து தோன்றும் புல்லுருவி மரத்தின் பழத்தைத் தாராது. அதுபோல அவனருளால் சிவத்தை அடைந்த ஆன்மாவும் சிவம் போலப் பிற ஆன்மாக்களுக்குப் பேரின்பத்தைத் தாராது.

93. முத்தி முதற்கொடிக்கே மோகக் கொடிபடர்ந்து
அத்தி பழுத்தது அருளென்னுங் - கத்தியினால்
மோகக் கொடியறுக்க முத்திப் பழம்பழுக்கும்
ஏகக் கொடியெழுங்காண் இன்று.

பொருள்:

வீடுபேறு அடைவதற்கு உரிய முதலாக விளங்கும் உயிர் என்னும் கொடியிலே ஆணவத்தின் விளைவாகிய வாசம் என்னும் கொடிபடர்ந்து தழைத்து வளர்ந்து அத்திமரம் போல மிகுதியாகப் பழுத்தது. ஞான ஆசிரியரின் திருவருளாகிய கத்தியினால் அந்தப் பாசம் என்னும் கொடியின் வேர் அறுக்கப்படுகிறது அதனால் உயிரிடத்தில் சிவானந்தக் கனி மேலும் பழுக்கிறது. அதனால் இறைவன் ஆன்மா என்ற இரண்டும் அல்லாத ஒரு கொடிபோலச் சிவப்பேறு தோன்றுகிறது.

சொ.பொ.வி:

முதற்கொடி - உயிராகிய கொடி. மோகக்கொடி - பாசமாகிய கொடி. அருள் என்னும் கத்தி - அருளாகிய குருவடிவின் திருவருள். ஏகக்கொடி - சிவப்பேறாகிய சிவனோடு ஒன்றிய நிலை.

விளக்கவுரை:

இப்பாடல் உருவக அணியால் சிறப்புப் பெறுகிறது.

94. அகளத்தில் ஆனந்தத்து ஆனந்தி யாயே
சகளத்தில் தையலுடன் தோன்றி - நிகளத்தைப்
போக்குவதும் செய்தான்தன் பொன்னடியன் புன்தலைமேல்
ஆக்குவதும் செய்தான் அவன்.

பொருள்:

வினைக் கட்டற்ற நிலையில் விளங்கும் பேரின்ப வடிவினன் ஆகிய பேரின்பப் பொருள் மானுட வடிவு என்ற நிலையில் தன்னருள் சத்தியுடன் குருவடிவாகத் தோன்றி என்னைப் பிணித்திருக்கம் விலங்காகிய பாசங்களைப் போக்கச் செய்தான். மேலும் தன்னுடைய பொன்மயமாக விளங்கும் தன் திருவடிகளை என்னுடைய புல்லிய தலையில் சூட்டி அருளவும் செய்தான்.

சொபொ.வி:

அகளம் - வினைக்கட்டற்ற நிலை. சகளம் - உருக்கொண்ட கட்டுற்ற நிலை. தையல் - கத்தியாகிய அருள். நிகளம் - விலங்கு.

விளக்கவுரை:

ஓர் உருவமும் இல்லாத கட்டற்ற நிலையில் உள்ள இறைவன் அருளாகிய சத்தியுடன் குருவடிவாகத் தோன்றி அருள்பெறும் உயிர்களின் தலைமேல் திருவடிகளைச் சாற்றிப் பாசங்களை அறுப்பான்.

95. குற்றமறுத்து என்னைஆட் கொண்டருளிக் கொண்டனேன்
உற்ற தியானத்து உடனுறைவர் - முற்றவரின்
மாட்சியுமாய் நிற்பரியான் மற்றொன்றைக் கண்டிடினஅக்
காட்சியுமாய் நிற்பார் கலந்து.

பொருள்:

ஞானாசிரியன் என்னிடத்தில் பொருந்தியிருந்த மும்மலங்களையும் அறுத்து என்னையும் அடிமையாகக் கொண்டு அடிய வனாகிய நான் கொண்ட தியானத்தில் என்னுடன் பொருந்துவன். இத்தகைய நிலையில் பேரின்பமாய்க் காட்சி தருவான். அல்லது நான் பிற விஷயங்களைப் பற்றினால் அக்காட்சியுமாய் என்னுடன் கலந்து நிற்பான்.

சொ.பொ.வி:

குற்றமறுத்து - பாசங்களை அறுத்து. முற்றவரின் - தியானம் நிறைவுறும் நிலையில். மாட்சியுமாய் - பேரின்பமாய்.

விளக்கவுரை:

இறைவன் ஞானாசிரியன் வடிவில் தோன்றி திருவருளில் ஒன்றிய நிலையில் அத்திருவருளாகவும், அத்திருவருளால் உணரப்படும் பொருளாகவும், அத்திருவருள் முதிர்ந்த காலத்தில் உடனாகவும் பேரின்பமாகவும் நிற்பார். மலவாசனையால் உலகப் பொருள்களில்

நாட்டம் கொண்டால் அவ்வுலகப் பொருளாகவும் காட்சி தருவார் என்று தன் ஆசிரியரை நினைந்து நூலாசிரியர் பாடியுள்ளார்.

96. ஆளுடையான் எந்தரமும் ஆளுடையா னேஅறியும்
தாளுடையான் தொண்டர் தலைக்காவல் - நாளும்
திருவியலூர் ஆளும் சிவயோகி இன்றுஎன்
வருவிசையை மாற்றினான் வந்து.

பொருள்:

அருளுக்குரிய ஆன்மாக்களை ஆளுகின்ற இறைவன் எம்மைப் போன்ற அசத்தரையும் (அசடர்கள்) ஆளுகின்றவன் ஆவான். நான் அறிவதற்கு ஏதுவாகிய திருத்தாள்களாம் திருவருளை உடையவன் ஆவான். எக்காலத்திலும் அடியவர்களுக்கு மேம்பட்ட காவலன் ஆவான். அத்தகைய திருவியலூரில் எழுந்தருளிய ஞானாசிரியன் போன்று இப்பொழுது என் முன்னே ஆளுடைத் தேவ நாயனாராகத் தோன்றி, தத்துவங்கள் தோறும் திரிகின்ற என் நிலையை மாற்றினான்.

சொ.பொ.வி:

ஆளுடையான் - சிவபெருமான். எந்தரமும் - என்னைப் போன்ற அசடர்கள். ஆளுடையான் - ஆளுடைத் தேவநாயனார்.

விளக்கவுரை:

இந்நூலாசிரியரின் ஆசிரியராகிய ஆளுடைத் தேவநாயனார் அவருடைய ஆசிரியராகிய திருவியலூர் உய்யவந்த தேவ நாயனாரைப் போலத் தோன்றித் தன் பாசங்களை அறுத்துப் பேரின்பம் அருளினார் என்று திருக்கடலூர் உய்யவந்த தேவநாயனார் கூறுகிறார்.

97. தூலத்து அடுத்த பளிங்கின் துளக்கமெனத்
தூலத்தே நின்று துளங்காமல் - காலத்தால்
தாளைத்தந்து என்பிறவித் தாளை அறவிழித்தார்க்கு
ஆளன்றி என்மாறு அதற்கு.

பொருள்:

படிகக் கல்லானது தன்னைச் சேர்ந்த பிற பொருள்களின் நிறங்களைத் தன் நிறமாகக் காட்டும். அதுபோல உடலோடு கூடிய நானும் உலகப் பொருள்களில் மயங்காதவாறு தக்க நேரத்தில் தன் திருவருளாகிய திருவடியை என் தலையிலும் மனத்திலும் நிற்குமாறு செய்து பிறவி அறுத்து எனக்கு அருள்புரிந்த என் ஞானாசிரியரின் திருவருளுக்கு ஆளாவதன்றி வேறு கைம்மாறு ஒன்றுமில்லை.

சொ.பொ.வி:

தூலத்து - ஐந்து வண்ணங்கள். துளக்கமென - சலனமென. தூலத்தே - உலகப் பொருள்களில். துளங்காமல் - மயங்காமல். விழித்தார்க்கு - திருவருள் கண்ணால் அருள்புரிந்தார்க்கு.

விளக்கவுரை:

உலகப் பொருள்களில் மயங்காமல் தன் ஞானாசிரியர் தன்னைத் தடுத்தாண்டார் என்று ஆசிரியர் போற்றுகின்றார்.

98. இக்கணமே முத்தியினை எய்திடினும் யான்நினைந்த அக்கணமே ஆனந்தம் தந்திடினும் - நற்கணத்தார் நாயகர்க்கும் நாயகிக்கும் நந்திக்கும் நானடிமை ஆயிருத்தல் அன்றிஇலேன் யான்.

பொருள்:

நான் இப்பொழுதே வீட்டுப்பேற்றை எய்தினாலும், நான் நினைத்தபொழுதே பேரானந்தத்தைத் தந்தாலும், நற்கூட்டத் தவராகிய சிவபெருமானுக்கும், திருவருளாகிய சத்திக்கும், நந்திதேவர்க்கும் நான் அடிமையாய் இருத்தல் அன்றி வேறு ஒன்றும் செய்திலேன்.

சொ.பொ.வி:

இக்கணம், இப்பொழுதே ஆனந்தம் - பேரானந்தம்.

விளக்கவுரை:

ஆசிரியர் தன்னை இறைவனுக்கும் சத்திக்கும் நந்திதேவர்க்கும் அடிமையானவன் என்று கூறி தன்நிலையை உணர்த்துகிறார்.

99. என்னை உடையவன் வந்துஎன்னுடனாய் என்னளவில்
என்னையும்தன் ஆளாகக் கொள்ளுதலால் - என்னை
அறியப்பெற்றேன் அறிந்த அன்பருக்கே ஆளாய்ச்
செறியப்பெற்றேன் குழுவில் சென்று.

பொருள்:

அநாதி காலந்தொட்டு என்னை அடிமையாகக் கொண்ட
இறைவன் இப்பொழுது குருவடிவாய் வந்து பாசம் நீக்கி, என்னைத்
தனக்கு அடிமையாகக் கொண்டான். அதனால் என்னை நான்
உணர்ந்தேன். மேலும் சிவயோகிகள் கூட்டத்தில் சென்று
அவர்களுக்கு ஆளாகி அவர்களோடு கூடியிருக்கும் பேறு பெற்றேன்.

சொ.பொ.வி:

உடையவன் - இறைவன். அன்பர் - சிவயோகிகள். செறியப்
பெற்றேன் - கூடியிருக்கும் திருவருள் பெற்றேன்.

விளக்கவுரை:

இறைவன் தன்னை அடிமையாக்கிக் கொண்ட திறத்தை ஆசிரியர்
குறிப்பிடுகிறார்.

100. சிந்தையிலும் என்றன் சிரத்தினிலும் சேரும்வண்ணம்
வந்தவனை மண்ணிடைநாம் வாராமல் - தந்தவனை
மாதினுடன் எத்திறமும் வாழ்ந்திருக்க என்பதல்லால்
ஏதுசொலி வாழ்த்துவேன் இனியான்.

பொருள்:

எனது இதயத்திலும் தலையிலும் தன் திருவடியை வைத்து
உலகில் நாம் பிறவாத வண்ணம் தனது ஞானத்தைத் தந்தவனைச்
சத்தியுடன் கூடி எக்காலமும் வாழ்ந்திருப்பானாக என்று வாழ்த்துவதே
அல்லாமல் வேறு எதுசொல்லி வாழ்த்துவேன் யான்.

சொ.பொ.வி:

சிந்தை - இதயம். வாராமல் - பிறக்காமல். மாது - சத்தி.

விளக்கவுரை:

நிறைவுப் பாடலில் இறைவனை வாழ்த்தி ஆசிரியர் நிறைவு
கொள்கிறார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்களிற்றுப்படியார் முற்றும்

திருக்களிற்றுப்படியார்

பாடல் முதற்குறிப்பு அகராதி

எண்கள் - பாடல் எண்கள்

அகலத்தில்	94	இப்பொருள்கள்	62
அகலமயமா	4	இன்று இங்கு	42
அஞ்செழுத்து	5	இன்று இச்	65
அது இது என்று	85	இன்று தான்	89
அம்மை அப்பர்	1	இன்று பசுவின்	7
அம்மையிலும்	74	ஈறாகி அங்கே	86
அரன உணர்வு	41	உடம்புடைய	76
அவன் இவனாய்	92	உணராதே	30
அவனே அவனி	88	உண்டெனில்	36
அவிழ்ந்த	53	உள்ள முதல்	14
அறிவறிவாய்	32	உள்ளும்	51
அனாதி சிவன்	43	உன் உதரத்	87
அன்பே	55	எத்தனையோ	38
அன்றிவரும்	35	எல்லா	56
அன்றுமுதல்	9	என்னறிவு	3
ஆகமங்கள்	5	என்னை உடை	99
ஆக்கப் படாத	26	ஏதேனும்	60
ஆக்கி ஒரு	23	ஒன்றன்று	58
ஆதனமும்	66	ஒன்றும் குறி	10
ஆதாரயோக	22	ஒன்றுரைத்தது	81
ஆதியை	17	ஒசையெலாம்	33
ஆளுடையான்	96	ஓடம் சிவிகை	70
ஆற்றால்	11	ஓட்டற்று	29
இக்கணமே	98	கடல்அலை	90

கண்டத்தை	8	துரியம்	69
கண்ணப்பன்	52	துன்பமாம்	46
கண்ணும்	48	தூங்கினரை	13
கல்லில்	50	தூல உடம்பாய	37
காண்கின்றது	27	தூலத்து அடுத்த	97
குற்றம்	95	நங்கையினால்	78
கொண்டது	24	நல்லசிவ	15
கொல்கரி	71	நின்றபடி	83
சாத்திரத்தே	6	பற்றினுள்	31
சாம்பொழுது	39	பாதகம்	19
சார்புணர்	34	பாய்பரி	73
சிந்தையிலும்	100	பாலை நெய்தல்	12
சிவமே சிவ	84	பேசாமை	28
சிவன் எனவே	91	போரின்ப	77
சிவன் முதலே	64	பொன்னிறம்	79
சுரந்த	54	மன்னின்	75
செத்தாரே	47	முத்தி முதல்	93
செய்தற்கு	61	மெல்வினை	16
செய்யாச்	59	மோகம்	72
செய்யில்	20	யாதேனும்	82
செய்யும்	21	வரங்கள்	18
தம்மில் சிவ	44	வானகமும்	49
தம்மில் தலை	2	வித்தும்	57
தன்னைப் பெறு	45	விரிந்தும்	67
தாமடங்க	68	வீட்டிலே	63
தாரத்தோடு	80	வேண்டுகொல்	40

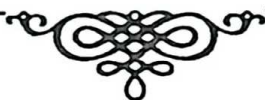

3

சிவஞான போதம்

மெய்கண்டார்

-
- சாத்திரங்களில் தலைமை பெற்றது.
  - பன்னிரெண்டு சூத்திரங்களால் பார்போற்ற சைவ தத்துவங்களை விளக்குவது. பின்வரும் நூல்களுக்கெல்லாம் அடிப்படைக் கருவூலமாக விளங்குவது.
  - பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருளின் உண்மையையும் இலக்கணத்தையும் வரையறுத்துக் காட்டுவது.
  - பாசநீக்கம், சிவப்பேறு பெற்று விளங்குகின்ற சீவன் முத்தரின் இயல்பினைச் சுட்டிக் காட்டுவது.
-

சிவஞான போதம்

சைவ சித்தாந்தத்தில் மெய்ப்பொருளியல் கருத்துக்களை வகைப்படுத்திக் கூறும் மெய்கண்ட நூல்களில் தலையாயது சிவஞான போதமாகும். இந்நூல் மெய்கண்டதேவரால் அருளிச் செய்யப் பெற்றதாகும். பெண்ணாகடத்தில் சைவ வேளாளர் குலத்தில் அச்சுத களப்பாளர் என்ற சான்றோருக்குத் திருமகனாய் அவதரித்தவர் மெய்கண்டதேவர். சகலாகம பண்டிதராம் அருணாந்தி சிவாசாரியார் தேவாரத்தில் கயிறு சாத்தி வழிகாட்ட, திருவெண்காட்டில் தவமிருந்து இறைவன் அருளால் பிறந்தவர் மெய்கண்டதேவர். இவருக்கு சுவேதனப் பெருமாள் என்பது இயற்பெயராகும்.

குழந்தைப் பருவத்தில் தன் மாமன் ஊராகிய திருவெண்ணெய் நல்லூரில் வாழ்ந்து வரும் பொழுது பரஞ்சோதி முனிவரால் ஞான உபதேசம் பெற்று, அவரால் மெய்கண்டதேவர் என்ற திருநாமமும் இடப் பெற்றுக் குழந்தைப் பருவத்திலேயே இறையருள் ஞானம் பெற்றார். மெய்கண்டதேவர் என்ற திருநாமத்தோடு வாழ்ந்த பெருமான் இவ்வரிய நூலை உலகுக்குத் தந்தருளினார். இச்செய்திக் குறிப்புகள் வழி வழியாகக் கூறப்படுவதாகும். இவருடைய காலம் கி.பி. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டாகும்.

நூலின் சிறப்பு : மெய்கண்டாரால் அருளப் பெற்ற சிவஞானபோதம் பன்னிரெண்டு சூத்திரங்களைக் கொண்டது. பாயிரம், கடவுள் வாழ்த்து இரண்டு அவையடக்கச் செய்யுட்களைக் கொண்டதும் ஆகும்.

சிவஞானபோதச் சூத்திரங்கள் நாற்பது வரிகளையும், இருநூற்றுப் பதினாறு சொற்களையும், அநுநூற்று இருபத்து

நான்கு எழுத்துக்களையும் கொண்டதாகும். பன்னிரெண்டு சூத்திரங்களும் பொது அதிகாரம் என்றும், சிறப்பு அதிகாரம் என்றும் இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப் பெற்று, பிரமாண இயல், இலக்கண இயல், சாதன இயல், பயனியல் என்னும் நான்கு இயல்களாகப் பகுக்கப் பெற்று முப்பத்தொன்பது அதிகரணங்களால் சைவத் தத்துவக் கருத்துக்களை இந்நூல் விளக்குகிறது. பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருளைப் பற்றித் தத்துவநெறி பிறழாமல் சொற்செட்டும், பொருள்செறிவும் கொண்டதாகப் பாடப் பெற்றதாகும்.

இந்நூலுக்குச் சிவஞான முனிவர் மாபாடியம் என்ற அமைப்பில் பேருரையும், பொருட் சுருக்கமாகச் சிற்றுரையும் தந்தருளியுள்ளார். காலத்திற்குக் காலம் சைவச் சான்றோர் இத்தலையாய நூலுக்கு உரைகள் எழுதியுள்ளனர். இருப்பினும். இற்றைக் காலத்தில் சிவஞானமுனிவரின் சிற்றுரையும், அச்சிற்றுரைக்குத் தூத்துக்குடி முத்தையாபிள்ளை அவர்களின் விளக்கவுரையும் சிறப்பாகப் போற்றிப் பயிலப்படுகிறது. முத்தையா பிள்ளை பதிப்பையும், அமரர் சைவசித்தாந்த அறிஞர் நா.ரா. முருகவேள் அவர்களின் பதவுரையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ் எளிய உரை அமைந்துள்ளது.

சிவஞான போதம்

சிறப்புப் பாயிரம்

மலர்தலை உலகின் மாயிருள் துமியப்
பலர்புகழ் ஞாயிறு படரின் அல்லதைக்
காண்டல் செல்லாக் கண்போல், ஈண்டிய
பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டுகண் இருள்தீர்ந்து
அருந்துயர்க் குரம்பையின் ஆன்மா நாடி
மயர்வுஅற நந்தி முனிகணத்து அளித்து
உயர்சிவ ஞான போதம் உரைத்தோன்:
பெண்ணைப் புனல்கூழ் வெண்ணெய்ச் சுவேதவனன்
பொய்கண்டு அகன்ற மெய்கண்ட தேவன்
பவநனி வன்பகை கடந்த
தவர்புகு புனைந்த தலைமை யோனே.

பொருள்:

விரிந்த இடத்தை உடைய உலகின் கண்ணே பெரிய புறஇருள்
கெடும்படி பல சமயத்தாராலும் புகழப்படுகின்ற சூரியன்
தோன்றினால் அல்லாமல் காணும் தொழிலை எய்த மாட்டாத கண்
ஒளி போல, பெறுதற்கு அரிய துயரங்களைக் கொண்ட உடம்
பினால் சீவான்வாமையும், பரமான்மாவையும் கருதல் அளவையால்
ஆராய்ந்து, அகஇருளாகிய ஆணவமலம் நீங்கி விடுபட்டு எல்லா
நூல்களும் கூறுகின்ற பொருளாக அமைந்த மகாவாக்கியம்
புகழுகின்ற முதற்கடவுளின் திருவருளால் பொருள்களின்
சிறப்புகளை உணர்ந்து மயக்கம் அழிய, நந்தி தேவர், சனகர்
முதலான நால்வருக்கும் அறிவுறுத்திய உயர்ந்த சிவஞான போதம்
என்னும் நூலை இயற்றி அருளியவர் பெண்ணை ஆறால் சூழப்
பெற்ற திருவெண்ணெய் நல்லூரில் தோன்றிய சுவேதவனப்

பெருமாள் என்னும் பெயரைக் கொண்ட, பொய்ச்சமயங்களின் பொருளை உணர்ந்து அவற்றை அகற்றிய மெய்கண்ட தேவர் என்னும் சிறப்புப் பெயரைக் கொண்டவரும், பிறவியாகிய பகையினை வென்ற முனிவர்கள் தனது திருவடியைப் புனைந்து கொள்வதற்கு ஏதுவாகிய தலைவரும் ஆவார்.

சொ.பொ.வி:

துமிய - அழிய. படரின் - தோன்றினால். குரம்பை - உடம்பு. கண்ணிருள் - அகஇருளாகிய ஆணவமலம். பெரும்பெயர் - மகா வாக்கியம். மயர்வற - மயக்கமற. முனிகணம் - சனகர், சனந்தனர், சனாதனர், சனற்குமாரர் என்ற முனிவர் கூட்டம். பவநனிவன்பகை - பிறவியாகிய வலிய பகை.

விளக்கவுரை:

சிறப்புப் பாயிரம் என்பது ஒரு நூலின் ஆசிரியரையும், அந்நூலைக் கேட்போரையும், நூல் கூறுகின்ற பொருளையும் உள்ளிட்ட சில செய்திகளைக் கூறுவதாகும். தமிழிலக்கண நூலார் எட்டுச் செய்திகளைச் சிறப்புப் பாயிரம் குறிப்பிடும் என்பர். அந்த அடிப்படையில் இச்சிறப்புப் பாயிரம் அமைந்துள்ளது எனலாம். உலகத்தில் உள்ள இருளை ஒட்டுவதற்கும், உலகப் பொருள்களைக் காண்பதற்கும் சூரியன் தோன்றியதைப் போல, உயிரினுடைய மலத்தை நீக்குவதற்கும், சிவப்பேற்றினை அறிவதற்கும் மெய்கண்டார் அருளிய சிவஞானபோதம் தோன்றிற்று என்பதை இச்சிறப்புப் பாயிரம் குறிப்பிடுகிறது. இச்சிறப்புப் பாயிரம் அருணந்த சிவாசாரியாரால் பாடப் பெற்றது என்று தூத்துக்குடி முத்தையா பிள்ளை அவர்கள் தன் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இச்சிறப்புப் பாயிரத்தில் அமைந்துள்ள எட்டு உறுப்புக்கள்: ஆக்கியோன் பெயர் - மெய்கண்ட தேவர். வழி - நந்தியம் பெருமான் கூறிய வழி, எல்லை - தமிழ் வழங்கும் நிலம், நூற்பெயர் - சிவஞானபோதம். நுதலிய பொருள் - ஆகமத்தின் பொருள், யாப்பு - இந்நூல் கேட்ட பின்னர் இது கேட்க வேண்டும் என்பது. கேட்போன் - முன் நூல்களைக் கற்றபின் இந்நூலைக் கற்க விரும்புபவர், நுதலிய பொருள் - பொருள்களின் பொது இயல்பு, சிறப்பு இயல்புகளை உணர்த்துதல். பயன் - அவற்றை அறிதல்.

மங்கல வாழ்த்து

கல்ஆல் நிழல்மலை
வில்லார் அருளிய
பொல்லார் இணைமலர்
நல்லார் புனைவரே

பொருள் :

கல்லால் மரத்தின் நிழலில் அமர்ந்து நந்திதேவருக்கு எவ்வித ஐயப்பாடும் இல்லாதபடி அருளிச் செய்த சிவபெருமானின் அருள் மேலும் கிடைக்கும் பொருட்டுப் பொல்லாப் பிள்ளையாருடைய இரண்டு திருவடித் தாமரைகளை மெய்யன்பர்கள் தமது தலைமேல் சூடி அத்திருவடிகளை வணங்குவர்.

சொ.பொ.வி:

கல்லால் - கல்லால் மரம். மலைவு - மயக்கம் (ஐயம்). பொல்லார் - பொல்லாப் பிள்ளையார் (உளியால் செதுக்கப்படாது (பொல்லாத) தான்தோன்றி விநாயகர்).

விளக்கவுரை :

இது திருவெண்ணெய்நல்லூரில் உள்ள பொல்லாப் பிள்ளையாரை வாழ்த்திப் போற்றியதாகும். இது இந்நூலின் சிறப்புக்களை எல்லாம் சுட்டிக் காட்டுவதுபோல அமைந்ததாகும். இது பனிரெண்டு சொற்களால் அமைந்துள்ளது. நூலில் பனிரெண்டு சூத்திரங்கள் உள்ளதை நினைவுபடுத்துகிறது. இது கல்லார் நிழல்மலை வில்லார் அருளிய என்பது ஒரு பகுதியாகவும், பின்வரும் தொடர்கள் மற்றொரு பகுதியாகவும் அமைந்து இந்நூல் இரண்டு அதிகாரங்களை உடையது என்பதை நினைவூட்டுகிறது. இவ்வாறு பல சிறப்புக்களை உடையது இம்மங்கல வாழ்த்துப் பாடல்.

அவையடக்கம்

தம்மை யுணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வார்
எம்மை உடைமை எமையிகழார் - தம்மை
உணரார் உணரார் உடங்கியைந்து தம்மில்
புணராமை கேளாம் புறன்.

பொருள் :

உடமைப் பொருளாகிய தம் இயல்பினை உணர்ந்து தம்மை உடையவனாகிய தலைவனை உணரும் பெரியவர்கள் (சிவ ஞானிகள்) எம்மைத் தங்களுடைய உடமைப் பொருளாகக் கொண்டவர்கள். ஆதலால் எம்முடைய குற்றங்களை இகழ்தல் செய்ய மாட்டார்கள். (குணங்களைக் கொண்டு பாராட்டுவர்) தம்முடைய இயல்பினை உணராத அறிவில்லாதவர்கள் தம்மை உடையவனாகக் கொண்ட தலைவனையும் உணரமாட்டார்கள். மேலும், அவர்கள் அனைவரும் ஒருங்கே கூடி தங்களுக்குத் தாங்களே முரண்பட்டும் இருப்பார்கள். ஆதலால், அவர்கள் எம்மையும் இந்நூலையும் புறத்தே இகழ்ந்து கூறும் மொழிகளையாம் ஒரு பொருளாகக் கொள்ள மாட்டோம்.

சொ.பொ.வி:

தமையுடையதன் - தம்மை (நம்மை) உடமைப் பொருளாகக் கொண்ட தலைவனாகிய இறைவன். எமை - எம்முடைய குற்றங்களை. உடங்கியைந்து - தம்முள் ஒன்றுகூடி. புறன் - புறமொழிகளை. கேளாம் - கொள்ளமாட்டோம்.

விளக்கவுரை :

மெய்கண்டார் சித்தாந்த சைவர் இந்நூலைக் குற்றம் பாராது ஏற்றுக் கொள்வர் என்றும், சித்தாந்த சைவர் அல்லாதார் இநூல் பற்றிக் கொள்கை மாறுபாட்டால் இகழ்ந்துரைப்பார் ஆயின் அதனைப் பொருட்படுத்தமாட்டோம் என்று கூறி, சித்தாந்த சைவர்களுக்குத் தம் பணிவைக் குறிப்பிடுவதால் இப்பாடல் அவையடக்கம் ஆயிற்று.

நூல்

பொதுவதிகாரம் - பிரமாண இயல்

முதல் சூத்திரம்

அவன் அவள் அதுவெனும் அவைமூ வினைமையில்
தோற்றிய திதியே ஒடுங்கிமலத்து உளதாம்
அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்.

பொருள் :

அவன், அவள், அது என்று சுட்டிக் கூறப்படுகின்ற உலகம் தோன்றல், இருத்தல், மறைதல் என்ற மூன்று தொழில்களைக் கொண்டமையால் ஒருவனால் தோற்றுவிக்கப் பெற்ற உள் பொருளே ஆகும். அவ்வுலகம் கன்ம மலத்தினால் தான் ஒடுங்கு வதற்கு இடமாகிய கடவுளிடத்தினின்று ஆணவ மலத்தினால் மீண்டும் தோன்றும். ஆதலால், அந்தமாகிய அழித்தல் தொழிலைச் செய்கின்ற கடவுளே உலகிற்கு முதற்கடவுள் என்று அளவை நூல் உணர்ந்தோர் கூறுவர்.

சொ.பொ.வி:

மூவினைமை - மூன்று தொழில்கள் (தோன்றல், இருத்தல், கெடுதல்). திதி - காணப்படுகின்ற உள்பொருள். ஒடுங்கி - கன்ம மலத்தால் மறைந்து. மலத்து - ஆணவ மலத்தால். அந்தம் - அழித்தலாகிய சம்ஹாரம்.

விளக்கவுரை:

நம்மால் காணப்படுகின்ற உலகம் தோன்றுதல், நின்றல், அழிதல் ஆகிய மூன்று தொழில்கள் நிகழ்வதை உடையதாக இருப்பதைக் காணுகிறோம். எனவே, இம்மூன்று தொழில்களைச் செய்வதற்கு ஒருவன் வேண்டும். அவனே இறைவன் என்று குறிப்பிட்டுக் காணப்படுகின்ற உலகத்தின் மூலம் காணமுடியாத இறைவனைக் காட்டுகிறது இச்சூத்திரம். அவ்வாறு காட்டும் பொழுது அவ்இறைவன் யார் என்றால் யார் ஒருவன் ஒரு பொருளை அழிக்கின்றானோ அவனே

தோற்றுவிக்க முடியும் என்ற அடிப்படையில் சம்ஹாரக் கடவுளாகிய சிவபெருமான்தான் முதற்கடவுள் என்று குறிப்பிடுகிறது.

இச்சூத்திரம் மூன்று அதிகரணங்களை உடையது. அதிகரணம் என்பதற்குப் பகுதி என்றும் கூறு என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். அதாவது சூத்திரத்திற்கு விரிந்த பொருள் கூறும்பொழுது அதனைப் பல பகுதிகளாகப் பகுத்துக் கொண்டு பொருள் கூறலாம். சூத்திரம் என்பது சிறிய கண்ணாடிக்குள் அதைவிட நம்முடைய பெரிய முகம் தெரிவது போல விரிவான பொருளைத் தன்னகத்துக் கொண்டு, சுருக்கமாகச் செய்தியைத் தருவதாகும். அந்த அடிப்படையில் மெய்கண்டார் சூத்திரத்தில் கூறவேண்டிய பொருளைச் சுருக்கமாகத் தந்து, அதன் விரிவைப் பகுதி பகுதியாகப் பகுத்துக் கொண்டு விளக்கம் தருகிறார். இந்த விளக்கம் தருகிற பகுதிக்கு அதிகரணம் என்பது பெயராகும். இவ்வதிகரணத்தை மெய்கண்டார் அல்லாத பின் வந்தோரும் பாடியிருக்கலாம் என்ற கருத்தும் உண்டு. என்றாலும் மெய்கண்டாரே இவ்வதிகரணங்களைப் பாடினார் என்பதே பெரும்பாலோர் கருத்தாகும்.

மூன்று அதிகரணங்கள் : 1. அவன் அவள் அது எனும் அவை மூவினைமையின், 2. தோற்றிய திதியே ஒடுங்கி மலத்துளதாம், 3. அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்.

முதற் சூத்திரம் - முதல் அதிகரணம்

அதிகரணம் ஒவ்வொன்றும் மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டாகும். மேற்கோள், ஏது, உதாரணம் என்பவை அவை. மேற்கோள் என்பது தான் கூறவந்த பகுதியின் பொருளைச் சுருக்கமாகத் தருவதாகும். ஏது என்பது அக்கருத்தினை வலியுறுத்தும் பொருட்டுப் பிறர்கூறும் கருத்துக்களை மறுப்பதும் தான் கூறும் கருத்திற்கு அடிப்படையைக் கூறுவதும் ஆகும். உதாரணம் என்பது தான் கூறவந்த கருத்தினை விளக்குவதற்காக உவமை உள்ளிட்ட அணி இலக்கணங்களோடு பொருளை விளக்குவதாகும். இத்தகைய மூன்று பகுப்பினை ஒவ்வொரு சூத்திரத்தின் அதிகரணங்களுக்கும் ஆசிரியர் தந்துள்ளார். சூத்திரப்

பொருளும் அதிகரணப் பொருளும் உரியநிலையில் சுருக்கமாகத் தரப்பெறுகிறது.

மேற்கோள் : ஈண்டு உளதாய் ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசம் உடைத்து என்றது.

பொருள் : அவன், அவள், அது என்னும் மூன்று சுட்டிக் காட்டப்படும் பொருளைக் கொண்ட உலகம் தோன்றல், இருத்தல், அழிதல் என்ற மூன்று தொழில்களை உடையது.

ஏது : தோற்றமும் ஈறும் உள்ளதன்பாலே கிடத்தலின்

பொருள் : காணப்படுகின்ற ஒவ்வொரு பொருளிடத்தினும் உற்பத்தியும் நாசமும் நம்மால் காணமுடிகிறது. எனவே, இந்த உலகம் உற்பத்தி, திதி, நாசம் என்ற மூன்று தொழில்களை உடையது என்பது பெறப் படுகிறது.

உதாரணம்:

பூதாதி ஈறும் முதலும் துணையாகப்
பேதாய் திதியாகும் பெற்றிமையின் - ஒதாரோ
ஒன்று ஒன்றின் தோன்றி உளதாய் இறக்கண்டும்
அன்று என்றும் உண்டுஎன்ன ஆய்ந்து.

பொருள் :

பேதமைத் தன்மை உடைய மடவோனே, ஐம்பூதங்களை முதற் காரணமாகக் கொண்ட உலகத்திற்கு நிலைத்தல் தொழிலாகிய இருத்தல் என்பது இறுதியும் (அழிவும்) தோற்றமும் ஆகிய இரண்டையும் தனக்குத் துணைக் காரணமாகக் கொண்டு விளங்கும். ஒவ்வொரு காலங்களில் ஒவ்வொரு இனத்தைச் சார்ந்த பொருள்கள் உலகத்தில் ஒருங்கே தோன்றி, ஒருங்கே நிலை பெற்று ஒருங்கே அழிவதை நாம் காணுகிறோம். அப்படிக்கண்டும் உலகம் ஒரு காலத்தில் தனக்குரிய முடிவு காலத்தை உடையதாகும்

என்று ஆராய்ந்து பார்த்து அறிவுடையோர் கூறமாட்டார்களோ, (கூறுவர்).

சொ.பொ.வி:

ஈறு - இறுதி. முதல் - தோற்றம். ஒன்றுஒன்றில் - ஒவ்வொரு காலத்தில். பெற்றிமை - ஒவ்வொரு சாதிகள்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் உலகம் மூன்று தொழில்களை உடையது என்பதை வலியுறுத்துவதாகும். இப்பொழுது இருக்கின்ற உலகம் தனக்குத் தோன்றுதலையும் அழிதலையும் துணைத் தொழில்களாகக் கொண்டு மூன்று தொழில்களை உடையது. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் (மழைக் காலத்தில்) ஒரு சாதிப் பயிர்களும், ஒரு சாதி உயிர்களும் ஒருங்கே தோன்றி, அவை வேளிற் காலத்தில் ஒரு சேர அழிவதைக் காணுகின்றோம். எனவே, தோன்றுவதையும் வாழ்வதையும் அழிவதையும் அவற்றில் காண்பதால் உலகமாகிய பொருளிலும் இம்மூன்றும் நிகழும் என்பதை அறிவுடையவர்கள் சொல்வார்கள் என்று உதாரணம் மூலமாக உலகம் மூன்று தொழில்களை உடையது என்பது வலியுறுத்தப் பெறுகிறது.

முதல் சூத்திரம் - இரண்டாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் : இனி இல்லதிற்குத் தோற்றமின்மையும், உள்ளதற்குச் செய்வோன் இன்றிச் செய்வினை இன்மையும், ஒடுங்கின சங்காரத்தில் அல்லது உற்பத்தி இல்லை.

பொருள் : இல்லாத பொருளுக்குத் தோற்றமில்லை. உள் பொருளும் செய்வோன் இல்லாமல் அதற்குச் செய்வினை இல்லை. ஒரு பொருள் ஒடுங்கிய இடத்து அல்லது தோன்றாது என்பது பொருளாம். ஆசிரியர் காட்டிய மேற்கோளை உரையாசிரியர்கள் மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்துக்கொண்டு விளக்கம் தருவர். அவை வருமாறு:

முதற்பகுதி

மேற்கோள் : உலகம் உள்ளது - முதல் அதிகரணத்தில் முதல் தொழில்களைக் கொண்ட உலகம் உள் பொருளாகும். அதற்குரிய ஏது இல்லாதற்குத் தோற்றம் இல்லை.

இரண்டாம் பகுதி

மேற்கோள் : இனி உலகம் செய்வோனை உடைத்து, அதற்குரிய ஏது உள்பொருளுக்குச் செய்வோர் இன்றிச் செய்வனை இன்மையின் (உலகம் செய்வோனை உடைத்து)

மூன்றாவது பகுதி

மேற்கோள் : ஒடுங்கின சங்காரத்தின் அல்லது உற்பத்தி இல்லை. இதற்குரிய ஏது ஆண்டு ஒடுங்குதலின், இவ்வாறு மூன்று பகுதிகளாகக் கொண்டு உலகம் உள் பொருள் என்றும், அது செய்வோனை உடைத்து என்றும், அச்செய்வோன் சங்காரக் கடவுள் என்றும் பொருளாகக் கொள்ள வைப்பர் உரையாசிரியர். இம்மூன்றிற்கும் மூன்று உதாரணப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

உதாரணம்:

இலஇத்த தன்னில்இல இத்ததுஆம் மலத்தால்
இலஇத்த வாறுளதா வேண்டும் - இலஇத்தது
அத்திதியில் என்னின் அழியாது அவையழிவது
அத்திதியும் ஆதியுமாம் அங்கு.

பொருள் :

கன்ம மலம் பக்குவம் ஆவதற்கு ஒடுங்குவதாகிய உலகம் தான் ஒடுங்குவதற்கு நிலைக்களமாக அமைந்த இறைவனிடத்திலிருந்து ஆணவமலம் பக்குவம் ஆவதற்காகப் படைப்புக் காலத்தில் மீளவும் உண்டாகும். எப்பொருள் எவ்வாறு ஒடுங்க வேண்டுமோ அப்பொருள் அவ்வாறே ஒடுங்கி மீளவும் தோன்ற வேண்டும் என்பதே விதியாகும். உலகம் ஒடுங்கியது திதிக்கருத்தா (திருமால்)

விடம்தான் என்றால் அந்தக் கருத்தாவிற்கு மேல் உள்ள உலகங்கள் அந்தத் திதிக் கருத்தாவில் ஒடுங்காது. எனவே, திதிக்கருத்தாவும் படைப்புக் கருத்தாவும் தோன்றுவதற்குக் காரணமாகிய அழித்தற் கருத்தாவிடத்தில் தான் ஒடுங்குவதாகும்.

சொ.பொ.வி:

இலஇத்தது - ஒடுங்குவது. திதி - இருத்தல். ஆதி - தோற்றம். (இங்கு திதி என்பது. இருத்தல் என்ற பொருளில் அமைந்து உலகம் வாழும் பொழுது காத்தல் தொழிலைச் செய்கின்ற திருமாலைக் குறிக்கின்றது. அதுபோல ஆதி என்பது படைப்புக் கடவுளைக் குறிக்கிறது)

விளக்கவுரை:

எந்தப் பொருள் எதனிடத்தில் எவ்வாறு ஒடுங்கின்றோ அந்தப் பொருள் அதனிடத்திலிருந்து அவ்வாறு உளதாகும் என்ற விதிப்படி உள்பொருளாகிய உலகம் சங்கார கடவுளிடத்தில் ஒடுங்கி மீளவும் தோன்றும். மேலும் திதிக்கடவுளாகிய திருமாலிடத்தில் உலகம் ஒடுங்கித் தோன்றும் என்ற பிற மதக் கருத்து ஏற்படையதல்ல. ஏனென்றால் திருமாலின் மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள உலகங்கள் ஒடுங்காது; மேலும் அக்கடவுளும் படைப்புக் கடவுளும் தோன்றுவதற்குக் காரணமாகிய சங்கார கடவுளிடத்தே அவ்விருவரோடு கூடி ஒடுங்கும் உலகம் என்ற விரிந்த கருத்தினை இப்பாடல் தருகிறது.

உதாரணம் - 2:

வித்துண்டா மூலம் முளைத்தவா தாரகமாம்
அத்தன்தாள் நின்றல் அவர்வினையால் - வித்தகமாம்
வேட்டுவனாம் அப்புழுப்போல் வேண்டிருவைத் தான்கொடுத்துக்
கூட்டானே மண்போல் குளிர்ந்து.

பொருள் :

நிலம் குளிர்ந்த காலத்தில் அந்நிலத்தின்கண் விதைக்கப்பட்ட விதையின் முளையானது அவ்விதையிலிருந்து தோன்றுவது போல, மாயையானது தனக்கு ஆதாரமாய் உள்ள இறைவனது திருவருட் சத்தியினிடத்தில் இருப்பதால் அவரவர்கள் வினைக்கு ஏற்ப அவ்வவச் செயல்களைத் தோன்றச் செய்யும் சதுரப்பாடு (வித்தகத்

தன்மை) உடையதாகும். குளவியானது தான் எடுத்து வந்த புழுவிற்கு அது விரும்பிய வடிவைக் கொடுப்பது போல, அவரவர்கள் விரும்புகின்ற வினைக்குத் தக்க உருவத்தினை இறைவன் கொடுத்து வினைப்பயனைக் கூட்டுவிக்க மாட்டானோ. (கூட்டுவன்)

சொ.பொ.வி:

வித்து - விதை. மூலம் - முளை. தாரகம் - ஆதாரம். அத்தன்தான் - திருவருள் சத்தி. வித்தகம் - சதுரப்பாடு.

விளக்கவுரை :

இவ்வெண்பா உள்பொருளாகிய உலகம் ஒரு கருத்தாவை உடையது என்பதற்குரிய உதாரணம் ஆகும். அதாவது குளிர்ந்த நிலத்தில் விதைக்கப்பட்ட விதையிலிருந்து தோன்றும் முளைபோல, இறைவனுடைய சத்தியாகிய இடத்தின்கண் மாயையிலிருந்து உலகம் தோன்றுகிறது. மேலும், குளவி தான் எடுத்து வந்த புழுவின் விருப்பம் போல் அதற்கு உருவத்தைக் கொடுப்பதுபோல, வினைகளுக்கு ஏற்ப உலகத்தை இறைவன் படைக்கின்றான் என்று குறிப்பாகக் காட்டி உலகம் இறைவனால் சத்தியின் மூலமாக மாயையிலிருந்து தோற்றுவிக்கப்படுகிறது என்ற கருத்தைத் தருகிறது இவ்வுதாரணம்.

உதாரணம் - 3

நோக்காது நோக்கி நொடித்தன்றே காலத்தில்
தாக்காது நின்றுளத்தில் கண்டிறைவன் - ஆக்காதே
கண்ட நனவுணர்வில் கண்ட கனவுணரக்
கண்டவனில் இற்றின்றாம் கட்டு.

பொருள் :

இறைவன் தான் செய்கின்ற கால தத்துவம்போல விகாரப் படாமல் நின்று உலகத்தைத் கருவிகளால் படைக்காது கருத்தினால் மட்டும் படைத்துத் தான் அழியாது அதனை அழித்தலால் இறைவனுக்கு எவ்விதமான பந்தமாகிய பிணிப்பு இல்லை. எதுபோல என்றால் ஒருவன் கற்ற நூலின்கண் உள்ள சொல்லும்,

அச்சொல்லுக்குரிய பொருளும் மனத்தில் தோன்றும் பொழுது அம்மனம் அச்சொல்லிடத்திலும் பொருளிடத்திலும் கட்டுப் படாதவாறு போன்றதாகும். மேலும், கனவின் கண்டவற்றை நனவின் கண் விளங்க அறிந்தாலும் கனவில் கண்டதில் அவன் கட்டுப்படாத தன்மை போன்றதாகும்.

சொ.பொ.வி:

தாக்காது - விகாரப்படாது. ஆக்காது - படைக்காது. நொடியாது - அழியாது.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் இறைவன் உலகத்தைத் தோற்றி காத்து அழித்து மூன்று தொழில்களைச் செய்தாலும் அத்தொழில்களோடு தான் பந்தப்படுவதில்லை என்பதற்கு உதாரணமாகும். அதற்கு இரண்டு உவமைகள் கூறப் பெற்றுள்ளன. ஒருவன் நூலைப் படிக்கும்பொழுது சுவர்க்கம், நரகம் ஆகிய சொற்களையும் அவற்றின் பொருள்களையும் உள்ளத்தில் கொள்வான். ஆனால், நரகத்திலோ சுவர்க்கத்திலோ அவன் பொருந்துவதில்லை. கனவில் கரடி, யானை முதலியவற்றைக் கண்டு அதனை நனவில் உணரும் பொழுது அம்மிருகங்களால் வருந்துவதில்லை. அவ்வாறுதான் இறைவனும் பந்தப்படுவதில்லை என்பதை இப்பாடல் விளக்குகிறது.

இவ்வாறு இரண்டாவது அதிகரணம் உலகம் உள்பொருள் என்பதையும், அதனைப் படைக்கக் கர்த்தா ஒருவன் வேண்டும் என்பதையும், அக்கர்த்தா சங்கார கடவுளே என்பதையும், அவன் முத்தொழிலைச் செய்தாலும் தொழிலுக்குரிய பொருளோடு பந்தப்படுவதில்லை என்பதையும் காட்டுகிறது.

முதற்கூத்திரம் - மூன்றாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் : இனி சங்காரமே முதல் என்றது.

பொருள் : சங்கார கர்த்தாவாகிய சிவபெருமானே உலகிற்கு முதற்கடவுள்.

ஏது : சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சம் சுட்டுணர்வு இன்றி நின்ற சங்காரத்தின் வழி அல்லது சுதந்திரம் இன்றி நின்றலால்

பொருள் : சுட்டி அறிவதாகிய பிரபஞ்சம் சுட்டி அறியப் படாத சங்கார கருத்தாவின் வசப்பட்டுத் தோன்றி நின்று அழியுமே தவிரத் தானே தோன்றி நின்று அழியாது. ஆதலால், சங்கார காரணன் ஒருவனே உலகிற்கு முதற் கடவுள்.

உதாரணம்:

ஒன்றலா ஒன்றால் உளதாகி நின்றவாறு
ஒன்றலவா ஒன்றிலவை ஈறாதல் - ஒன்றலா
ஈறே முதலதனின் ஈறலா ஒன்றுபல
வாறே தொழும்பாகும் அங்கு.

பொருள்:

சேதனப் (அறிவு) பிரபஞ்சத் தொகுதியாகிய உயிர்கள் எல்லாம் உருவம், அருவம் என்ற ஒன்றுமில்லாத ஒப்பற்ற பரம்பொருளால் பிறப்பிக்கப்பட்டு, காக்கப்பட்டவாறு போல, அறிவற்ற அறிவுடைய பொருள்களில் ஒன்றுமல்லாத பரம்பொருளில் அவை அழிவை எய்துவதால் அந்த அழித்தற் கடவுளே முதற் கடவுளாவார். அப்பரம்பொருளைப் போல அழிவின்றி நிற்கின்ற உயிர்க் கூட்டங்கள் வீடுபேற்றின் கண்ணும் (முத்தி) அப்பரம்பொருளுக்கு அடிமையாகும்.

சொ.பொ.வி:

ஒன்றுஅலா - உருவ அருவங்களில் ஒன்றுமில்லாத. ஒன்றால் - பரம்பொருளால் (இறைவனால்). அவை - உயிர்க்கூட்டங்கள். தொழும்பு - அடிமை.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் அறிவுடைப் பொருளாகிய உயிர்க்கூட்டம் உருவமோ அருவமோ இல்லாத இறைவனால் படைக்கப்பட்டு,

காக்கப்பட்டு, இறையருளில் ஒடுங்குவதால் சடமும் சித்தும் அல்லாத அவ்வழித்தற் கடவுளே முதற் கடவுள் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. மேலும் முத்தி நிலையில் உயிர்கள் அடிமைகளாக விளங்குகின்றன என்றும் கூறுகிறது.

சூத்திரப் பொருள் முடிவு:

உள்பொருளாகிய உலகம் தோன்றி நின்று ஒடுங்குகின்ற தன்மை உடைமையால் அம்முத்தொழிலைச் செய்யக் கருத்தா ஒருவன் வேண்டும். அக்கருத்தா சங்காரகாரணன் ஆவான். அவனே முதற்கடவுள். உலகம் இறைச் சத்தியினிடத்தில் இருந்து மாயையால் தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. மாயை தானே தோன்றி ஒடுங்காது. அதனைத் தோற்றுவிப்பவர் திருமாலும் பிரமனும் அல்லாத சங்காரகாரணாகிய சிவனே ஆவான் என்பதை இச்சூத்திரமும் அதிகரணங்களும் விளக்கி முப்பொருளில் முதலாவதாகிய இறைவன் உண்டு என்பதைச் சாதிக்கிறது.

இரண்டாம் சூத்திரம்

அவையே தானேயாய் இருவினையில்
போக்கு வரவு புரிய ஆணையின்
நீக்கம் இன்றி நிற்கும் அன்றே.

பொருள் :

இறைவன் உயிர்களோடு உயிரேயாய் கலப்பினால் ஒன்றாயும், பொருள் தன்மையால் உயிர்களினின்று வேறாயும், உயிருக்கு உயிராய் தன்மையால் அவ்வுயிர்களோடு உடனாகியும், தனது சிற்சத்தியாகிய ஆணையால் நல்வினை தீவினை என்னும் இரண்டு வினைகளால் உயிர்கள் இறப்பு. பிறப்புக்களைப் புரியும்படி செய்து, செய்கின்ற சிற்சத்தியினின்று நீக்கமின்றித் தொன்று தொட்டு நிற்பான்.

சொ.பொ.வி:

அவையே - உயிராய். போக்குவரவு - இறப்பு, பிறப்பு. ஆணை - இறைவனின் திருவருளாகிய சிற்சத்தி.

விளக்கவுரை :

இரண்டாம் சூத்திரம் பாச உண்மை கூறும் சூத்திரமாகும். முதல் சூத்திரத்தில் உலகத்தைக் கொண்டு கடவுள் உண்டு எனக் கூறியபின், இச்சூத்திரத்தில் உயிர்கள் தோன்றுவதற்கு முதற் காரணமாகிய மாயையும் துணைக் காரணமாகிய சத்தி வழியால் வரும் கன்ம மலமும் உண்டு என்பது அனுமானப் பிரமாணத்தால் கூறப் பெறுகிறது. இறைவன் உயிர்களோடு ஒன்றாய்க் கலந்திருக்கிறான், வேறாகத் தனித்து இருக்கிறான், இயங்கு நிலையில் உடனாய் நிற்கின்றான், அவன் தன்னுடைய திருவருளாகிய சிற்சத்தியால் உயிர்களிடத்து அவற்றின் இருவினைகளைச் செலுத்துவான். அதனால் உயிர்களுக்கு இரப்பு, பிறப்பு ஏற்படுகிறது. இத்தகைய வினைகளைச் செயல்படுத்துகின்ற சிற்சத்தியைப் பிரிவிலாது இறைவன் இருப்பான் என்ற பொருள் குறிப்பினை இச்சூத்திரம் தருகிறது.

உடலில் உயிர் கலந்து உடலாய் நிற்பது போல இறைவன் உயிர்களோடு கலந்து ஒன்றாய் இருப்பான், கண் காண்பதற்குத் துணையாய் நிற்கின்ற சூரியன் பொருள் அடிப்படையில் வேறாய் இருப்பது போல இறைவன் உயிர்களுக்கு வேறாய் நிற்பான். கண்ணால் பொருளைக் காணுதற்கு உயிர் உணர்ச்சி (ஆன்மபோதம்) உடனின்றி கண்ணொளியோடு கூடிக் காணுகின்ற பொருளில் பதிவது போல, உயிர்களின் செயல் நிலையில் இறைவன் உடனாய் நிற்கின்றான். அவ்விறைவன் மாயை, கன்மங்களால் உயிர்களின் பிறப்பு இறப்புகளை நிகழ்த்துவதால் இச்சூத்திரம் பாச உண்மையைக் கூறுவதாயிற்று.

இச்சூத்திரம் நான்கு அதிகரணங்களைக் கொண்டதாகும்.

1. அவையே தானேயாய், 2. ஆணையின் இருவினையின், 3. போக்கு வரவு புரிய, 4. ஆணையின் நீக்கமின்றி நிற்கும்.

இரண்டாம் சூத்திரம் - முதல் அதிகரணம்

மேற்கோள் : ஈண்டு இவ்வான்மாக்கள் பலவும் முதல்வன் தானேயாய் நிற்கும்.

பொருள் : இறைவன் உயிர்களோடு கலந்து நிற்கும் தன்மையினால் உயிர்களாய் தானேயாய் (வேறுமாய்) உடனாய் நிற்பதால் உயிர்கள் பலவுமாக இறைவன் நிற்கின்றான்.

ஏது : அத்துவிதம் என்ற சொல்லானே ஏகம் என்னில் ஏகம் என்று சுட்டுவது உண்மையின் அத்துவிதம் என்ற சொல்லே அந்நிய நாத்திகை உணர்த்து மாயிற்று.

பொருள் : இறைவன் ஒன்றாய் வேறாய் நிற்பதற்கு வேதத்தில் பயன்படுத்தப்படும் சொல் அத்துவிதம் என்பதாகும். துவிதம் என்ற சொல் இரண்டு என்று பொருள்படும். அத்துவிதம் என்று வரும் பொழுது அண்மைப் பொருளில் இரண்டு அல்ல என்று பொருள்படும். ஆனால், ஒருசிலர் அத்துவிதம் என்ற சொல் ஏகம் என்ற பொருளைத் தருகிறது என்பர். அப்படியானால் வேதத்தில் அத்துவிதம் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தாமல் ஏகம் என்ற சொல்லையே பயன்படுத்தியிருக்கலாமே. அது தானே பொருத்தமாகும். ஆனால், அத்துவிதம் என்ற சொல் இருப்பதால் இரண்டு அல்ல என்று பொருள்பட்டு உயிரும் இறைவனுமாகிய இரண்டு பொருள்கள் இரண்டு அல்லாத நிலையில் உடனாக நிற்கின்றன என்ற பொருளைத் தருகிறது. அந்நிய நாத்தி என்பது வேறாக இல்லாது என்று பொருள்பட்டு உடனாய் உள்ளது என்ற பொருளைத்தரும்.

உதாரணம்-1

கட்டும் உறுப்பும் கரணமும் கொண்டுள்ளம்
இட்டதொரு பேர்அழைக்க என்னன்றாங்கு - ஓட்டி
அவன்உளமா கில்லான் உளமவனா மாட்டாது
அவன்உளமாய் அல்லனுமாம் அங்கு.

பொருள் :

உயிரானது நரம்பு முதலியவற்றால் கட்டப்படும் உடம்பினையும், ஐம்பொறி முதலாகிய கருவிகளையும் கொண்டு விளங்குகிறது. இப்படிப்பட்ட உடம்பை அதற்கு இட்ட பெயரால் அழைக்கின்ற பொழுது உயிரானது ஏன் என்று கேட்கின்றது. அதுபோல இறைவன் உயிர்களோடு வேறல்லாது கலந்திருக்கிறான். ஆனால், உயிரோடு ஒட்டி நின்றாலும் இறைவன் உயிராக மாட்டான். உயிரும் இறைவன் ஆகாது. அதே நேரத்தில் இறைவன் உயிராகியும், உயிரல்லாதுமாய் நிற்பான்.

சொ.பொ.வி:

உறுப்பு - உடம்பு. கரணம் - கருவி. இட்டது ஒருபேர் - உடம்புக்கு இட்ட பெயரால். அவன் உளமாகில்லான் - இறைவன் உயிராக மாட்டான்.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் உயிர்களோடு இறைவன் ஒன்றாய் இருப்பதை வலியுறுத்தும் உதாரணம் ஆகும். உடம்புக்கு இட்ட பெயரால் ஒருவனை அழைக்க உடம்பு மட்டும் வாராது உயிரானது என்ன என்று கேட்டுக்கொண்டு உடன் வருவதுபோல இறைவன் உயிர்களோடு ஒன்றாய் இருக்கின்றான் என்பதை இவ்வுதாரணம் நிலைநாட்டுகிறது. அதே நேரத்தில் உயிர் இறைவன் ஆகாது. இறைவன் உயிர் ஆகமாட்டான் என்பதையும் விளக்குகிறது.

உதாரணம்-2

ஒன்றென்றது ஒன்றேகாண் ஒன்றே பதிபசுவாம்
ஒன்றென்ற நீபாசத் தேடுளைகாண் - ஒன்றின்றால்
அக்கரங்கள் இன்றாம் அகரஉயிர் இன்றேல்
இக்கிரமத்து என்னும் இருக்கு.

பொருள்:

ஏகம் ஒன்று என்பதற்குப் பொருள் ஒன்று என்பதே ஆகும். அதாவது பதிப்பொருள் ஒன்றே இரண்டில்லை என்பதாகும்.

பதிப்பொருளை ஒன்று என்று காணுகின்ற நீ அப்பதியின் வேறாகிய பசு ஆவாய். நீ மலங்களோடு கட்டுண்டு இருக்கின்றாய். இதனை நீ அறிய வேண்டும். அகரம் என்ற உயிர் எழுத்து இல்லை என்றால் பிற எழுத்துக்கள் இல்லை என்று சொல்லுமாப்போல் இறைவன் இல்லையாயின் ஒரு பொருளும் இல்லை என்று வேதங்கள் கூறுகின்றன.

சொ.பொ.வி:

இருக்கு - வேதம். பசு - உயிர். நீ - உயிர். அக்கரங்கள் - எழுத்துக்கள். அகர உயிர் - அகர எழுத்து.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் இறைவன் பொருள் அடிப்படையில் உயிர் களினின்று வேறாய் உள்ளான் என்பதை நிறுவும் உதாரணம் ஆகும். இறைவனும் உயிரும் பொருள் அடிப்படையில் வேறு வேறு பொருளாகும். எதுபோல என்றால் பிற எழுத்துக்கள் இயங்குவதற்கு அகரமாகிய உயிர் எழுத்து ஒன்றாய் நின்றாலும் எழுத்து அடிப்படையில் அகர எழுத்து வேறு, மற்ற உயிரெழுத்துக்கள் வேறு என்பதை இவ்வுதாரணம் வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும் அகர எழுத்து இல்லாமல் மற்ற எழுத்துக்கள் இல்லை என்பதால் இறைவன் இல்லாமல் உயிர்கள் தனித்து நிற்பது இல்லை என்பதையும் இவ்வுதாரணம் சுட்டுகிறது.

உதாரணம்- 3

பண்ணையும் ஓசையும் போலப் பழமதுவும்
எண்ணும் சுவையும்போல் எங்குமாம் - அண்ணல்தாள்
அத்துவிதம் ஆதல் அருமறைகள் ஒன்றெண்ணாதது
அத்துவிதம் என்றறையும் ஆங்கு.

பொருள்:

பண்ணும் இசையும் போலவும், பழமும் அதன் சுவையும் போலவும், எல்லா இடத்திலும் நிறைந்திருக்கும் இறைவனின் திருவருள் உயிர்களிடத்தில் வேற்றுமை இன்றி நிற்கிறது.

எனவேதான் வேதங்கள் ஒன்று என்று கூறாமல் அத்துவிதம் என்ற சொல்லால் கூறுகின்றன.

சொ.பொ.வி :

அண்ணல்தாள் - இறைவனின் திருவருள்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் இறைவன் உயிர்களோடு உடனாய் நிற்பதற்குரிய உதாரணம் ஆகும். வேதங்கள் ஒன்று என்று கூறுவது பதிப் பொருளேயாகும். அதனை ஏகம் என்று கூறுகின்றன. அதே நேரத்தில் உயிர்களோடு இரண்டறக் கலந்திருப்பதைக் குறிப்பிடும் பொழுது அத்துவிதம் என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுகின்றன. ஏனென்றால், இரண்டில்லை என்பது உயிரோடு இறைவன் கலந்திருக்கின்ற பொழுது இரண்டு என்று காணும்படி இல்லாது உடனாய் காணப்படுவதாலே ஆகும். எதுபோல என்றால் பழம் வேறு. சுவை வேறு. ஆனால், இரண்டையும் வேறுபடுத்திக் காணமுடியாது இரண்டும் உடனாய் இருப்பது போன்றதாகும். இவ்வுதாரணம் பழமும் சுவையும் போல. பண்ணும் இசையும் போல உயிரும் இறைவனும் உடனாய் நிற்கும் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது எனலாம்.

உதாரணம் - 4

அரக்கொடு சேர்த்தி அணைத்தஅக் கல்போல்
உருக்கி உடங்கியைந்து நின்று - பிரிப்பின்றித்
தானே உலகாம் தமிழேன் உளம்புகுதல்
யானே உலகென்பன் இன்று.

பொருள் :

அரக்கை உருக்கி அதனோடு கற்பொடியைச் சேர்த்துக் கட்டளைக்கல் உருவாக்கப்படும். அவ்வாறு உருவாக்குகின்ற பொழுது கல்பொடி ஒன்றாய்க் கூடி நீக்கமின்றி நிற்கும். அதுபோல முதல்வன் நீக்கமின்றி உடனாய் நிற்பான். அதே நேரத்தில் அரக்கு வேறு. கல்பொடி வேறு. அதுபோல இறைவன் வேறு உலகம் வேறு. அரக்கு முழுவதும் கற்பொடி சேர்ந்து தெரிவதால் உடனாய்

நிற்பது தெரிகிறது. இதுபோலவே உயிர்களோடு இறைவன் உடனாய் நிற்கின்றான். அவ்வாறு நிற்கின்ற இறைவன் தானே உலகம் ஆவான். மேலும் பாசங்களிலிருந்து நீங்கி தனியே நிற்கும் என்னுடைய உள்ளத்தின்கண் திகழ்ந்து வேற்றுமையின்றியும் விளங்குவான். ஆதலால் யானே உலகமெலாம் ஆயினேன்.

சொ.பொ.வி:

கல் - சாணைக்கல். இன்று - முத்திக்காலத்து.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் இறைவன் உயிர்களோடு ஒன்றாய், உடனாய், வேறாய் நிற்கின்ற மூன்று நிலைகளை விளக்கும் உதாரணம் ஆகும். அரக்கும் கல்பொடியும் சேர்ந்த சாணைக்கல்லில் கற்பொடியானது ஒன்றாகவும், வேறாகவும், உடனாகவும் இருப்பதுபோல இறைவன் உயிர்களிடத்தில் நிற்கின்றான் என்பதை இவ்வுதாரணம் விளக்குகிறது. மேலும், உயிர்களின் பாசம் நீங்கிய முத்திக் காலத்தில் இறைவன் உயிரின் அறிவில் புகுந்து உயிராய் விளங்கி நின்றலால் யானே உலகெலாம் ஆயினேன் என்று உயிர் கூறும் என்பதையும் இவ்வுதாரணம் குறிப்பாகக் காட்டுகிறது.

இரண்டாம் சூத்திரம் - இரண்டாம் அதிகாரணம்

மேற்கோள் : இனி இவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினை முதல்வன் ஆணையின் வரும்.

பொருள் : உயிர்களுக்கு இருவினையாகிய புண்ணிய பாவங்கள் இறைவனுடைய சிற்சத்தியால் வரும் என்றவாறு.

ஏது : ஒரு நகரியைக் காப்பான் பாடிகாவல் இட்டாங்கு அவை அவனது ஆக்கினை ஆகலாம்.

பொருள் : ஒரு நகரத்தைக் காக்கும் அரசன் பாசறையில் காவல் வைக்கும் தண்டத் தொழிலை ஒரு அதிகாரியிடம் ஒப்படைத்துச் செய்வது போல, இறைவன் தனது

திருவருளாகிய சத்தியை இருவினையின் இடமாக வைத்து நடத்துவான். ஆதலால் இருவினை முதல்வன் ஆணையில் வரும்.

உதாரணம்:

உள்ளதே தோற்ற உயிரணையும் அவ்வுடலின் உள்ளதாம் முற்செய்வினை உள்ளடைவே - வள்ளலவன் செய்பவர் செய்திப் பயன்வினைக்கும் செய்யேபோல் செய்வன் செயலணையா சென்று.

பொருள் :

முற்பிறவியில் செய்த புண்ணிய பாவமாகிய சஞ்சித வினையே உடம்பினைத் தோற்றுவிக்க அவ்வுடம்பில் உயிரானது பொருந்தி, அவற்றின் பயனாகிய இன்ப துன்பங்களைப் பிராரத்த வினையாக அனுபவிக்கும். அவ்வாறு முன்செய்த வினையை அனுபவிக்கும் பொழுது விருப்பு வெறுப்புக்களின் முறைமையால் உயிருக்கு மறுபிறவிக்குரிய ஆகாமிய வினை உண்டாகும். வயலை உழவு செய்பவர்தாம் செய்யும் உழவுத் தொழிலுக்குரிய பயனைத் தருகின்ற வயலைப் போல இறைவன் வினைப்பயன்களை உயிர்களுக்குக் கூட்டுவன். வினை தானே வந்து பொருந்தமாட்டாது.

சொ.பொ.வி:

உள்ளது - முற்பிறவி வினை. அணையும் - அனுபவிக்கும். செய்விக்கு - உழவுத் தொழிலாகிய செயலுக்கு. வள்ளல் - இறைவன்.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் உயிர்களுக்கு வினை உண்டு என்பதை உணர்த்துவதாகும். முன் பிறப்பு வினைகளைச் சஞ்சித வினை என்றும், சேர்ந்த அவ்வினைகளை இப்பொழுது அனுபவிக்கும் பொழுது பிராரத்த வினை என்றும், அனுபவிக்கும் பொழுது ஏற்படுகின்ற புதிய வினைகளை ஆகாமிய வினை என்றும் குறிப்பிடுவர். உயிர்களுக்கு உரிய வினைகளை அவ்வவ் பிறவிகளுக்கு ஏற்ப இறைவன் தன்னுடைய திருவருளால் கூட்டுவிப்பான். வினைகள் தானே வந்து

உயிர்களைப் பொருந்தாது என்பதனை இவ்வவமையின் மூலம் உதாரணம் விளக்குகிறது.

உதாரணம் : 2

அவ்வினையைச் செய்வனில் அவ்வினைஞர் தாம்சென்றங்கு அவ்வினையைக் காந்த பசாசம்போல் - அவ்வினையைப் பேராமல் ஊட்டும் பிரானின் நுகராரேல் ஆந்தாம் அறிந்தணைப்பார் ஆங்கு.

பொருள் :

இரும்பினை எடுத்து நேராகப் பிடிக்கும் பொழுது அதனை இழுத்துக் கொள்ளும் காந்தம் போல அவரவர்கள் செய்த வினைகளின் பயனை முறைமை மாறிவிடாமல் இறைவன் கூட்டி அனுபவிக்கச் செய்கின்ற பொழுது ஆன்மாக்கள் அந்தந்த வினைகளை அனுபவிப்பதற்குரிய உடம்பின்கண் பொருந்தி அந்தந்த வினைகளின் பயனை அனுபவிக்கும். இறைவன் கூட்டவில்லையாயின் சிற்றறிவுடைய உயிருக்கு வினைப்பயனே வேறு யார்தான் ஊட்டுவர்?

சொ.பொ.வி:

பசாசம் - இரும்பு. பேராமல் - முறை பிறழாமல். அவ்வினைஞர் - ஆன்மாக்கள்.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் வினைகளை உயிர்கள் தாமே அனுபவிப்பதில்லை, இறைவன் ஊட்டவே அனுபவிக்கின்றன என்பதை விளக்குவதாகும். உயிர்கள் சிற்றறிவு உடையவை. மேலும், தனக்கென அறிவில்லாதவை, வினைகளோ சடம். எனவேதான் இறைவன் உயிர்களுக்குரிய வினைப் பயன்களை ஊட்டுகின்றான். காந்தமும் இரும்பும் தாங்களே சேர்வதில்லை. இரும்பை ஒருவர் காந்தத்திற்கு முன்னே கொண்டு சென்றால்தான் இரண்டும் சேரும் என்ற உவமையின் மூலம் அதனை இவ்வுதாரணம் விளக்குகிறது.

உதாரணம் : 3

நெல்லிற்கு உமியும் நிகழ்செம்பினில் களிம்பும்
 சொல்லிற் புதிதன்று தொன்மையே - வல்லி
 மலகன்மம் அன்றுளவாம் வள்ளலாற் பொன்வாள்
 அலர்சோகம் செய்கமலத் தாம்.

பொருள்:

நெல்லிடத்து உமியும், செம்பிடத்தில் களிம்பும் ஆராய்ந்து
 சொன்னால் இடையே வந்தன அல்ல. தொன்று தொட்டே
 உரியதாகும். அதுபோலே மாயா மலமும், ஆணவ மலமும், கன்ம
 மலமும் உயிர்களுக்கு அநாதியாக உள்ளனவாகும். இந்த மும்மலங்
 களும் சூரியனின் ஒளியால் தாமரை மலர் மலர்தலும் வாடுதலும்
 போல இறைவனாலேயே தொழிற்படுகின்றன.

சொ.பொவி:

சொல்லில் - ஆராய்ந்து சொன்னால். வல்லி - மாயாமலம். மலம்
 - ஆணவமலம். கன்மம் - கன்மமலம். பொன்வாள் - பொன்போன்ற
 சூரியஒளி.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் அநாதியாய் உயிர்களுடன் பொருந்தி வருகின்ற
 பாசங்கள் இறைவனால் கூட்டப்படுகின்றன என்பதை விளக்கு
 வதாகும். நெல்லும் செம்பும் தோன்றுகின்ற பொழுதே உமியும்
 களிம்பும் உடன் தோன்றுவதுபோல, உயிர்களிடத்தில் மும்மலங்
 களாகிய பாசம் உடன் தோன்றுகின்றது. தாமரைப் பூவானது சூரியனு
 டைய ஒளியால் விரிதலும் கூம்புதலும் போல மும்மலங்களும் தத்தம்
 காரியங்களைத் தாமே செய்யாது இறைவனுடைய திருவருளால்
 செய்யும் என்பதையும் இவ்வுதாரணம் விளக்குகிறது.

இரண்டாம் சூத்திரம் - மூன்றாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் : இனி இவ்வான்மாக்கள் மாறிப் பிறந்துவரும்
 என்றது.

- பொருள் :** இருவினைப் பயன்களை நுகர்வதற்குரிய உயிர்கள் இறந்து மீளப் பிறந்து முறையாக வரும்.
- ஏது :** தோற்றமும் ஈறும் உள்ளதற்கு அல்லது உளதாதல் இன்மையான்.
- பொருள் :** தோற்றமாகிய உற்பத்தியும் ஈறாகிய நாசமும் தொடர்ச்சியாக உள்ள பொருளுக்கு மட்டும் உரியதாகும். தொடர்ச்சி இல்லாத பொருளுக்கு உரியது ஆகாது. எனவே, தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்ற உயிருக்கு இறப்பு பிறப்பு உண்டு.

உதாரணம்:

கண்ட நனைவக் கனவுணர்வில் தான்மறந்து
விண்படர்ந்தத் தூடு வினையினால் - கண்செவிகெட்டு
உள்ளதே தோற்ற உளம்அணுவாய்ச் சென்றுமனம்
தள்ள விழும்கருவில் தான்.

பொருள்:

கண், காது முதலிய உறுப்புக்களை உடைய தூலதேகம் அழிந்தவிடத்து படைப்புக் காலந்தொட்டு சங்கார காலம் வரை நிலைபெற்றிருப்பதாகிய சூட்சும தேகம் தான் தேவலோகத்திற்குரிய பூதசார உடம்பாகவும், நரகத்திற்குரிய யாதனா உடம்பாகவும், மண்ணுலகத்திற்குரிய பூத உடம்பாகவும் வினைக்கு ஏற்றவாறு காரியப்பட்டுத் தோன்றும். நனவில் கண்டவற்றைக் கனாக்காணும் காலத்தில் மறந்து அறிவு வேறுபட்டாற் போல தூல தேகம் என்றும் சூக்கும தேகம் என்றும் தூலசார தேகம் என்றும் அனுபவித்தவற்றை மறந்து, மீண்டும் புண்ணிய பாவங்களுக்கு ஏற்ப சூக்கும தேக வடிவில் ஒரு கருவறையில் சென்று பிறக்கும்.

சொ.பொ.வி:

விண்படர்ந்த - சொர்க்க நரகங்கள். ஊடு 'வழி - உடம்பின்வழி.
கரு - கருவறை.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் உயிரானது மாறி மாறிப் பிறந்து வரும் என்பதை விளக்குவதாகும். உயிர்களுக்குரிய உடம்பு தூல உடம்பென்றும், சூட்சும உடம்பென்றும், தூல சார உடம்பென்றும் கூறப்படுவதுண்டு. தூல சாரம் என்பது ஐம்பூதங்களால் அமைந்ததாகும். இது நனவு நிலைக்குரியது. சூட்சும சரீரம் என்பது சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம், மனம், புத்தி, அகங்காரம் என்னும் எட்டினால் (புரியட்டக சரீரம்) அமைவதாகும். இது கனவு நிலைக்குரியது. தூல சார உடம்பென்பது சொர்க்கத்திலும் நரகத்திலும் அனுபவிக்கக் கூடிய உடம்பாகும். நரகத்தில் யாதனா சரீரம் என்றும், சொர்க்கத்தில் பூதசார சரீரம் என்றும் அழைக்கப்படும். இவ்வெண்பா உயிர்களுக்கு மறுபிறப்பு உண்டு என்பதைக் குறிப்பிட்டு அவ்வவ் பிறப்புக்களில் ஏற்படும் நிகழ்வுகளை நனவில் கண்டதைக் கனவில் மறப்பதைப் போல அடுத்த பிறவிகளில் மறந்து விடும் என்கிறது.

உதாரணம் - 2

அரவுதன் தோல்உரிவும் அக்கனவும் வேறு
பரகாயம் போய்வரும் அப்பண்பும் - பரவில்
குடாகாய ஆகாயக் கூத்தாட்டாம் என்பது
அடாதுள்ளம் போமாறு அது.

பொருள்:

உயிர்கள் தூல உடம்பு கெட்டவிடத்து சூக்கும உடம்பின்கண் நின்று முன்பாடலில் கூறியபடி உடம்புகளைப் பற்றும். அவ்வாறு பற்றுவதற்குப் பாம்பு பழைய தோலை உரித்துப் புதிய தோலைப் பெறுவதும், உயிர் நனவு உடலை நீங்கிக் கனவுடலைப் பெறுவதும், யோகிகள் தங்கள் உடம்பை விட்டு நீங்கி வேறு உடம்பில் புகுவதும் உவமைகளாகக் கூறப்பெறும். இவ்வுவமைகளை விட்டுவிட்டுக் குடத்திலுள்ள ஆகாயம் குடம் உடைந்த பொழுது ஆகாயத்தோடு கூடுவது போலத் தூல உடம்பு நீங்கியவிடத்து உயிர் பிரமத்தோடு கூடுகிறது என்று பிறமதத்தார் கூறுவது பொருந்தாது. இந்த உவமை சூட்சும உடம்பை விட்டு முத்தி அடைவதற்கு உதாரணம் ஆகும். மறுபிறப்பிற்கு உதாரணம் ஆகாது.

சொ.பொ.வி:

அரவு - பாம். பரகாயம் - பிற உடம்பு.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் உயிர்களுக்கு மறுபிறப்பு உண்டு என்பதற்கு உவமைகளைக் கூறுவதாகும். பாடலில் கூறப்பட்ட மூன்று உவமைகளைப் போல தூல உடம்பு. சூட்சும உடம்பு ஆகிய உடம்புகளை உயிரானது மாறி மாறிப் பெற்று வரும் என்பதை இவ்வுதாரணம் விளக்குகிறது.

இரண்டாம் சூத்திரம் - நான்காம் அதிகரணம்.

மேற்கோள் : இனி நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே.

பொருள் : இறைவன் தன் திருவருளாகிய சிற்சத்தியோடு பிரிப்பின்றி நிற்பான்.

ஏது : அவன் ஏக அநேக இரண்டுமின்றி சர்வ வியாபியாய் நின்றலான்.

பொருள் : இறைவன் ஒன்றே வேறே என்று எண்ணும்படி இல்லாது எல்லா இடத்திலும் வியாபித்து நிற்பதால் தன் சிற்சத்தியைப் பிரிப்பின்றி நிற்பன்.

உதாரணம் :

எங்குமுள்ளு என்றளவை ஒன்றன்று இரண்டென்னில்
எங்கும் உள்ளன்று எவற்றெவனும் - அங்கண்
அவையவன் அன்றில்லை பொன்ஒளிபோல் ஈசன்
அவையுடைமை ஆளாந்நாம் அங்கு

பொருள்:

இறைவன் எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்திருக்கின்றான் என்று கூறப்பட்ட பிரமாணத்தினால் இறைவன் தனி ஒரு பொருள்

ஆகமாட்டான். மேலும் இறைவன் இருபொருளாய் அதாவது வேறாய் இருப்பன் என்று கூறினால் தன்னில் வேற்றுமை உடையவன் பிற பொருள்களில் வேற்றுமை இன்றி வியாபித்து இருத்தல் இயலாது. ஆதலால், எல்லா இடத்திலும் தானேயாய் வியாபித்து இருப்பவன் அல்லன் என்றால் அவ்வாறும் கூற முடியாது. ஏனென்றால் இறைவன் இல்லாமல் எந்தப் பொருளும் தனித்து இருக்க இயலாது. ஆதலால் இறைவன் சூரியனும் ஒளியும் போல சிவனும் சத்தியுமாய் இணைந்து எல்லாப் பொருள்களிலும் நிற்பன். பாசங்கள் அனைத்தும் அவனுக்குக் கீழ் உள்ள உடைமையாகும். உயிர்கள் அவனுக்கு அடிமையாகும்.

சொ.பொ.வி:

பொன்ஒளிபோல் - சூரியஒளிபோல். அவை - பாசங்கள். நாம் - உயிர். ஆளாம் - அடிமை.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் இறைவன் சத்தியுடன் எல்லா இடத்திலும் வியாபித்து நின்று எல்லாப் பொருள்களிலும் சத்தியும் சிவமுமாய் இருப்பன் என்பதைக் கூறுவதாகும். இறைவன் தனி ஒருவன் என்று கூற முடியாது. சத்தி வேறு சிவம் வேறு என்று இரண்டாகக் கூற முடியாது சூரியனும் ஒளியும் போலச் சத்தியும் சிவமுமாய் எல்லா இடத்தும் எல்லாப் பொருள்களிலும் பிரிப்பின்றி நிற்கின்றான் என்றே கொள்ள வேண்டும்.

சூத்திரப் பொருள் முடிவு:

முதல் சூத்திரத்தால் பெறப்பட்ட இறைவன் உயிர்களோடு ஒன்றாகவும் வேறாகவும் உடனாகவும் நின்று உயிர்கள் செய்த வினைகளுக்கு ஏற்பத் தனது திருவருளாகிய சத்தியினால் பிறப்பு இறப்புக்களை ஊட்டுவான் என்றும், சத்தியோடு பிரிவின்றி எல்லாப் பொருள்களிலும் சகல வியாபியாய் இருப்பான் என்றும் கூறப் பெற்றுள்ளது.

மூன்றாம் சூத்திரம்

உளதுஇலது என்றலின், எனதுடல் என்றலின்,
ஐம்புலன் ஒடுக்கம் அறிதலின், கண்படில்
உண்டிவினை இன்மையின், உணர்த்த உணர்தலின்,
மாயா இயந்திர தனுவினுள் ஆன்மா.

பொருள்:

உயிர் என்ற ஒன்று இல்லை என்று கூறும்பொழுது அவ்வாறு கூறுவதற்கு அறிவு இருப்பதால் அந்த அறிவே உயிராக உள்ளது என்று அறியப்படும். எனது உடல் என்று கூறும் பொழுது எனது என்பது உடம்புக்கு வேறாதலால் உடம்பு உயிர் ஆகாது. அதற்கு வேறாகிய உயிர் என்ற ஒன்று உள்ளது என்பது பெறப்படும். பொறிகள் அவ்வற்றிற்கு உரிய ஒன்றையே அறிதலால் ஐந்து புலனையும் அறிகின்ற பொருளாக உயிர் என்ற ஒன்று உள்ளது அறியப்படும். அவத்தைகளில் ஒடுங்கி சூக்கும தேகத்தில் கண்ட கனவை தூல தேகத்தில் (நனவில்) அறிகின்ற பொருள் ஒன்று இருத்தலால் சூக்கும தேகம் உயிர் ஆகாது. அதற்கு வேறாகிய உயிர் என்ற ஒன்று உள்ளது என்பது அறியப்படும். உறக்க நிலையில் பிராணவாயு இருந்தும் இன்ப துன்ப நுகர்வு உடலுக்கு இல்லை. ஆனால், நனவு நிலையில் பிராணவாயு இருக்கும் பொழுது உடலுக்கு இன்ப துன்ப நுகர்வு உண்டு என்பதால் பிராண வாயுவிற்கு வேரான உயிர் என்ற ஒன்று உள்ளது பெறப்படும். உயிர் சிற்றறிவு உடையது. பிரமமோ பேரறிவு உடையது. எனவே, பிரமத்திற்கு வேறான உயிர் என்ற ஒன்று உள்ளது என்பது பெறப்படும். மாயையின் காரியமான உடம்பு தத்துவங்களின் கூட்டமாக அதாவது சமுதாயமாக இருந்தாலும் ஒவ்வொரு தத்துவமும் தனித்தனி பெயர் பெறுகிறதே தவிர உயிர் என்ற ஒட்டுமொத்தப் பெயரைப் பெறுவதில்லை. எனவே, அவற்றிற்கெல்லாம் வேறாகிய உயிர் என்ற ஒன்று உள்ளது என்பது பெறப்படும். அத்தகைய உயிர் மாயையால் உண்டாகிய தனுவாகிய உடம்பில் உள்ளது என்பது பெறப்படுகிறது.

சொ.பொ.வி:

கண்படி - தூங்கும்பொழுது. தனு - உடம்பு.

விளக்கவுரை:

இச்சூத்திரம் பசு உண்மையாகிய உயிர் உள்ளது என்பதை விளக்குவதாகும். இச்சூத்திரத்தில் சூனிய ஆன்மவாதி, தேக ஆன்மவாதி, இந்திரிய ஆன்மவாதி, சூக்கும தேக ஆன்மவாதி, பிராண ஆன்மவாதி, பிரம்ம ஆன்மவாதி, சமூக ஆன்மவாதி என்னும் எழுவரை மறுத்து உடலுக்கு வேறான உயிரானது உடலில் உள்ளது என்பதை இச்சூத்திரம் நிலை நாட்டுகிறது.

இச்சூத்திரம் ஏழு அதிகரணங்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது. ஏழு அதிகரணங்களுக்கும் மேற்கோள் வேறு வேறு இல்லாமையால் ஏதுவே மேற்கோளாக விளங்கும்.

மூன்றாம் சூத்திரம் - முதல் அதிகரணம்.

மேற்கோள் : ஈண்டு இலது என்றலின் ஆன்மா உளது.

பொருள் : சூன்யவாதிகளுக்கு இது ஆன்மா அன்று இது ஆன்மா அன்று என்று சொல்லிக் கொண்டே செல்லும் அறிவு இருப்பதால் அதுவே அவ்வான்மா ஆகும்.

உதாரணம்:

அன்றன்று எனநின்று அனைத்தும்விட்டு - அஞ்செழுத்தாய்
நின்றஒன்று உளததுவேநீ அனைத்து - நின்றின்று
தர்ப்பணம்போல் காட்டலால் சார்மாயை நீஅல்லை
தற்பரமும் அல்லை தனி.

பொருள்:

உடல், பொறி ஆகியவற்றில் நின்று இது நானன்று இது நானன்று என்று விலக்கிக் கொண்டே வருமிடத்து அகர, உகர, மகர, விந்து, நாதம் என்னும் சூக்கும பஞ்சாக்கர வடிவமாய் அறிகின்ற ஓர் அறிவு நிலைபெற்று நிற்கிறது. அந்த அறிவு தான்

பசு எனப்படும் நீ ஆவாய். நிலம் முதலியவை உன்னோடு கூடி நின்று கண்ணுக்குக் கண்ணாடி போல உனது அறிவை விளக்குகிறது. நின்னால் சாரப்பட்ட மாயை அறிவற்ற பொருளாதலால் அதனைக் கொண்டு அறிகின்ற நீ மாயை ஆகமாட்டாய். அதே நேரத்தில் அம்மாயைக்கு அப்பாற்பட்ட சிவமும் ஆகாய். எனவே, மாயைக்கும் சிவத்திற்கும் வேறானவன் நீ.

சொ.பொ.வி:

தர்ப்பணம் - கண்ணாடி. தற்பரம் - அத்தீதமாகிய சிவம்.

விளக்கவுரை:

சூனியவாதி என்பவர்கள் எதனையும் காட்சியால் கண்டால்தான் ஒத்துக் கொள்கிற உலகாயதர் ஆவர். இவர்களை மாத்துமிகர் என்று சில உரையாசிரியர்கள் கூறுவர். அவர்கள் உயிர் என்பதே இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். அது இங்கு மறுக்கப்படுகிறது. உடல் முதலிய வற்றை உயிரல்ல உயிரல்ல என்று நீக்குகின்ற நேரத்தில் அவர்களுக்கு அவ்வாறு கூறுகின்ற அளவிற்கு ஆராய்ச்சி அறிவு இருக்கிறது. அந்த ஆராய்ச்சி அறிவே உயிராகும். அந்த அறிவு மாயையும் அல்ல, சிவமும் அல்ல. அது ஒரு தனிப் பொருளாம் என்பதை இவ் உதாரணம் வெளிப்படுத்துகிறது.

மூன்றாம் சூத்திரம் - இரண்டாம் அதிகாரணம்.

மேற்கோள் : இனி எனது உடல் என்றலின் ஆன்மா உளது என்றது.

பொருள் : எனது ஊர் எனது மனை என்றாற் போல, எனது உடல் என்று கூறுவதால் உடல் வேறு எனது வேறு என்றாகி எனது என்பது ஆன்மாவாகும்.

உதாரணம்:

எனதென்ற மாட்டின் எனதலாது என்னாது
உனதலா துன்கைகால் யாக்கை - எனதென்றும்
என்னறிவது என்றும் உரைத்துநீ நின்றிகாண்
உன்னிலவை வேறாம் உணர்.

பொருள்:

புறப்பொருள்களாக உள்ள வீடு நிலம் போன்றவற்றை என்னுடையது என்றுதான் கூறுகிறோம். ஆனால், அவை நம்மிடமிருந்து வேறுபட்டவை ஆகும். வேறுபட்ட அவற்றை வேறுபாடாகக் கூறாது தற்கிழமைப் பொருளில் எனது வீடு, எனது நிலம் என்று கூறுகின்றோம். மேலும், உயிருக்கு உரியதல்லாத உடம்புக்கு உரியதாகிய கை, கால்களையும் என்னுடையது என்று தற்கிழமைப் பொருளாக என் கை என் கால் என் யாக்கை என்று கூறிக்கொண்டு வருகின்றோம். இவ்வாறு கூறுவதால் என் என்ற ஒன்று தனியே நிற்பதை உணரலாம். ஆராய்ந்து பார்த்தால் கை, கால், உடம்பு இவை வேறுபட்டு நிற்க ஆன்மா தனித்து நிற்பதை உணரலாம்.

சொ.பொ.வி:

எனது என்ற மாட்டின் - எனது வீடு என்று தற்கிழமைப் பக்கமாக. (மாடு-பக்கம்). அவை - கை, கால், யாக்கை.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் தேக ஆன்மவாதிகளை மறுப்பதாகும். அவர்கள் உடம்பே உயிராகும் என்று கூறுவர். என் விடு, என் நிலம் என்று கூறும் பொழுதும், என் கை என் கால் என் யாக்கை என்று கூறும்பொழுதும் அவை கூறுகின்றவனாக ஆகாமல் அவனிடத்திலிருந்து வேறாக நிற்கிறது. அதுபோல எனது உடல் என்று கூறும்பொழுது உடல் வேறாக நின்று எனதாகிய உயிரைப் பிரித்துக் காட்டுகிறது. எனவே, உடம் உயிராகாது என்பதை வலியுறுத்தி தேக ஆன்மவாதியை இவ்வுதாரணம் மறுக்கிறது.

மூன்றாம் சத்திரம் - மூன்றாம் அதிகாரணம்

மேற்கோள் : இனி ஐம்புலன் அறிதலின் ஆன்மா உளதென்றது.

பொருள் : ஐந்து புலன்களாகிய ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றங்களை ஐந்து இந்திரியங்களும் ஒன்றறிந்

ததை ஒன்று அறியாது. ஆதலால், இந்திரியங்கள் ஐந்தினாலும் ஐந்து பயன்களை ஒருசேர அறிகின்ற ஒன்று உளது. அதுவே ஆன்மாவாம்.

உதாரணம்:

ஒன்றறிந்தது ஒன்றறியா தாகி உடல்மன்னி
அன்றும் புலனாயவ் அஞ்செழுத்தை - ஒன்றறிதல்
உள்ளதே யாயில் அதுநீ தனித்தனிகண்டு
உள்ளலவை ஒன்றல்லை ஓர்.

பொருள் :

உடலின்கண் இருக்கும் ஐம்பொறிகளில் ஒன்று ஒரு பொருளை அறியுமே அன்றி மற்றொரு புலனின் பொருளை அறியாது. ஐம்புலன்களின் தொழிற்பாட்டை ஒருசேர உணர்கின்ற ஒரு பொருள் இருக்குமேயானால் அதுவே நீயாகிய ஆன்மா, அப்புலன்கள் உயிரினின்று வேறுபட்டவை ஆகும். எனவே, அவற்றின் மூலம் கண்டு அனுபவிக்கின்ற ஆன்மா அப்புலன்களோடு ஒன்றாக மாட்டாது; இதனை ஆராய்ந்து தெரிந்து கொள்வாயாக.

சொ.பொ.வி:

உடல்மன்னி - உடலில் உள்ள. ஒன்று - ஒரு புலன். ஒன்று அறியாதாகி - மற்றொரு புலனின் பயனை அறியாது. அஞ்செழுத்தை - அஞ்செழுத்தாலாகிய பொறியின் தொழிற்பாடு.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் இந்திரிய ஆன்மவாதியை மறுப்பதாகும். அவர்கள் உடம்பில் உள்ள இந்திரியங்களே ஆன்மா என்பர். உடம்பில் உள்ள இந்திரியங்கள் ஒவ்வொன்றும் (மெய், வாய், கண், செவி, மூக்கு) அவற்றிற்குரிய பொருளை அறியுமே அன்றி மற்ற இந்திரியப் பொருளை அறியாது. ஆனால், ஐந்து இந்திரியப் பயனையும் அறிந்து கொள்ளுகின்ற ஆன்மா வேறாகும் என்பது இவ்வுதாரணத்தால் பெறப்படுகிறது.

மூன்றாம் சூத்திரம் - நான்காம் அதிகாரணம்

மேற்கோள் : இனி ஒடுக்கம் அறிதலின் ஆன்மா உளது என்றது.

பொருள் : ஐந்து பொறிகளும் தொழிற்படாது ஒடுங்கின கனவில் கனவு காணப்பெற்றேம் என்றும்; கனவு காணப் பெறவில்லை என்றும் நனவில் மயங்கி அறியும் அறிவு உண்டு. அதுவே ஆன்மாவாகும்.

உதாரணம்:

அவ்வுடலின் நின்றுயிர்ப்ப ஐம்பொறிகள் தாங்கிடப்பச் செவ்விதின் அவ்வுடலில் சென்றடங்கி - அவ்வுடலின் வேறொன்று கொண்டு விளையாடி மீண்டதனை மாறலுடன் நீயல்லை மற்று.

பொருள்:

உயிரல்ல என்று கூறப்பட்ட உடம்பின்கண் இருக்கின்ற உயிர்ப்பு சத்தியை உடைய ஐந்து பொறிகளும் உடம்பின்கண் உயிர்ப்பு ஒழிந்து (ஐந்து பொறிகளும் ஒடுங்கி நிற்க) புறத்து நிகழும் தொழில்கள் எல்லாம் அடங்கி, உடம்பில் எவ்விதத் துன்பமும் இல்லாமல் சூட்சும (நுண் உடம்பைப் பெற்று) அந்த உடம்பால் கனவு நிலையை எய்தி, அக்கனவு நிலையில் கண்டு கேட்டு, உண்டு உயிர்த்து அனுபவிக்கிறது. மறுபடியும் அக்கனவினை விட்டு நீங்கி நனவுடம்பிற்கு வருகிற ஒன்று உண்டு. அந்த ஒன்றுதான் ஆன்மா வாகும். அதனால் கனவில் வந்த தூல உடம்பு ஆன்மா ஆகாது.

சொ.பொ.வி:

அவ்வுடல் - நனவின்கண் உள்ள தூல உடம்பு. அவ்வுடலின் வேறு ஒன்று கொண்டு - தூல உடம்பைவிட்டு விட்டு சூட்சும உடம்பைக் கொண்டு. விளையாடி - கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து. மாறல் - மாறுபட்ட. உடல் - சூட்சும உடல்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் சூட்சும உடம்பே உயிர் என்று கூறுகின்ற சூட்சும தேக வாதியை மறுப்பதாகும். இவர்கள் கனவு காணுகின்ற சூட்சும உடம்பே உயிர் என்பர். சூட்சும உடம்பு கண்ட கனவு, நனவில் மயங்கி அழிவதால் சூட்சும உடம்பு உயிர் ஆகாது என மறுக்கப்படுகிறது.

மூன்றாம் சூத்திரம் - ஐந்தாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் : இனிக் கண்படில் உண்டிவினை இன்மையின் ஆன்மா உளது.

பொருள் : ஐம்புலன்களும் ஒடுங்கிய உறக்க நிலையில் நனவு நிலை போலப் பிராணவாயு இயங்குகிறது. ஆனால், அவ்வுறக்க நிலையில் இன்ப துன்பம் அனுபவிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால், நனவு நிலையில் இன்ப துன்பங்கள் அனுபவிக்கப்படுகின்றன. உறக்கத்திலும் நனவிலும் பிராணவாயு இருந்தாலும் ஒரு நிலையில் அனுபவிக்காது மற்றொரு நிலையில் அனுபவிக்கின்ற வேறுபாடு இருப்பதால் பிராணவாயு ஆன்மா ஆகாது. பிராணவாயுவிலிருந்து வேறுபட்டது உயிராகும்.

உதாரணம்:

கண்டறியும் இவ்வுடலே காட்டொடுங்கக் காணாதே
உண்டி வினையின்றி உயிர்த்தலால் - கண்டறியும்
உள்ளமவேறு உண்டாய் ஒடுங்காது உடல்நண்ணில்
உள்ளதாம் உண்டிவினை ஊன்.

பொருள்:

எதனையும் கண்டு அறிகின்ற உடம்பின் கண்ணே இருக்கின்ற ஐம்பொறிகளாகிய கருவிகள் உறக்க நிலையில் ஒடுங்கி இருக்கவும், அவ்வுறக்க நிலையில் இன்ப துன்ப நுகர்ச்சி இல்லாமல் இருக்கவும், ஆனால், அதே நேரத்தில் நனவு நிலை போல பிராணவாயு அவ்வுறக்கத்தில் தொழிற்படுகிறது. எதனையும் கண்டு

அறிந்து அனுபவிக்கின்ற உயிர் அவ்வுறக்க நிலையில் அனுபவிக்காது நனவு நிலையில் அனுபவிப்பதால் பிராணவாயு உயிராகாது.

சொ.பொ.வி:

கண்டறியும் இவ்வுடலே - ஐம்பொறிகளால் கண்டறியும் இவ்வுடம்பு. ஒடுங்க - உறக்கத்தில் ஐம்பொறிகள் ஒடுங்க. உண்டிவினையின்றி - இன்ப துன்ப நுகர்ச்சியின்றி. உயிர்த்தலால் - பிராணவாயு செயல்படுதலால். உள்ளம் - உயிர். வேறு - பிராணவாயுவிலிருந்து வேறுபட்டது. ஊன் - உடம்பு. உண்டிவினை - இன்பதுன்பம். ஆய் - ஆராய்ந்துபார்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் பிராண ஆன்மவாதியை மறுப்பதாகும். இவர்கள் பிராணவாயு தான் ஆன்மா என்று கூறுவார்கள். பிராணவாயு உறக்கத்திலும் நனவிலும் இயங்குகிறது. ஆனால், உறக்கத்தில் ஐம்புலன்கள் ஒடுங்கிப் பிராணவாயு இயங்கினாலும் உடம்பிற்குப் பக்கத்தில் பாம்பு போன்றவை வந்தாலும் அதற்குத் துன்பப்படாமல், மாணிக்கக் கற்கள் போன்றவை இருந்தால் அதற்கு இன்பப்படாமலும், உண்ணாதல் போன்ற தொழிலும் படாமல் உடம்பு இருக்கிறது. ஆனால், பிராணவாயு இருக்கின்ற நனவில் ஐம்புலன் இயக்கமும், உண்ணாதல் உள்ளிட்ட தொழில்கள் நடக்கவும், இன்ப துன்ப அனுபவிப்பும் இருப்பதால் பிராணவாயு உயிர் ஆகாது என இவ்வுதாரணம் மறுக்கிறது.

மூன்றாம் சூத்திரம் - ஆறாம் அதிகரணம்.

மேற்கோள் : இனி உணர்த்த உணர்தலின் ஆன்மா உளது என்றது.

பொருள் : கேவல நிலையில் (உடம்பு எடுக்காத நிலையில்) அறியாமலும், சகல நிலையில் (உடம்பு எடுத்த நிலையில்) அறிவதுமாகிய உயிர் இறைவன் உணர்த்த அறிவதாகும். ஆனால், இறைவனோ (பிரமமோ) என்றும் ஒரே தன்மையான பேரறிவு

உடையவன். எனவே, பிரமத்திற்கு வேறான உயிர்
என்பது ஒன்று உண்டு.

உதாரணம்:

அறிந்தும் அறிவதே யாயும் அறியாது
அறிந்ததையும் விட்டு அங்கடங்கி - அறிந்தது
எதுஅறிவும் அன்றாகும் மெய்கண்டான் ஒன்றின்
அதுவதுதான் என்னும் அகம்.

பொருள் :

ஒன்றினை அறிந்தும் வேறு ஒன்றினை அறியப் புகுந்தும்,
முன்பு அறிந்ததனை மறந்தும், அறிந்ததை விட்டு நீங்கியும், ஐந்து
அவத்தையில் அடங்கியும், பொருள்களை அறிவது எது? அது
அறிவற்றதல்ல. அதே நேரத்தில் ஒரே நிலையில் இயல்பாக
அனைத்தையும் ஒருங்கே அறிகின்ற பேரறிவாகிய சிவமும் அன்று.
எனவே, மெய்ம்மையாகிய சித்தாந்தத்தை அறிந்தவன் மனம்
ஒடுங்கி இதனை ஆராய்ந்து பார்த்தால் உயிரானது சார்ந்ததன்
வண்ணமாய் இருக்கின்ற வேறு ஒரு பொருள் என்று அறிவான்.

சொ.பொ.வி:

அறிவும் அன்று - பேரிவாகிய சிவம் அன்று. மெய்கண்டான் -
உண்மையாகிய சித்தாந்த நிலையை அறிந்தவன். அகம் - உயிர்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் பிரம்ம ஆன்மவாதியை மறுப்பதாகும். அவர்கள்
அறிந்தவாறு அறிவது பிரமம். அது அஞ்ஞானத்தில் கூடியபொழுது
தத்துவங்களைத் துணையாகக் கொண்டு பொருள்களை வேறு வேறாய்
அறிகிறது. ஆதலால் பிரமத்தின் வேறாக உயிர் என்பது இல்லை.
அப்பிரமம் தான் உயிராகக் காட்சி தருகிறது என்பர். உயிர் பொருள்
களை வேறுபாடாக அறியும், அறிந்ததை மறக்கும். மேலும் மேலும்
அறியத் துடிக்கும், ஆனால் அதே நேரத்தில் அறிவற்ற சடமாகாது.
ஆனால், பிரமமோ இயல்பாக அனைத்தையும் ஒருங்கு அறிகின்ற
பேரறிவு உடையதாகும். எனவே, பிரமம் உயிராகாது என
இவ்வுதாரணம் மறுத்துக் கூறுகிறது.

மூன்றாம் சூத்திரம் - ஏழாம் அதிகாரணம்

மேற்கோள் : இனி மாயா இயந்திர தனுவினுள் ஆன்மா உளது என்றது.

பொருள் : மாயையின் காரியங்களால் கட்டுப்பட்டு விளங்குகின்ற உடம்பில் தத்துவங்களுக்கு வேறான உயிர் உள்ளது. மேலும் தத்துவங்களோ உடலோ உயிர் என்ற பெயரைப் பெறாது ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பெயரினைப்பெற்று விளங்குகிறது. எனவே, அவற்றிலிருந்து வேறான உடம்பினுள் உள்ளதாகிய உயிர் என்று ஒன்று உண்டு.

உதாரணம்:

கலையாதி மண்ணந்தம் காணிலவை மாயை
நிலையாவாம் தீபமே போல - அலையாமல்
ஞானத்தை முன்னுணர்ந்து நாடில் அதுதனுவாம்
தானத்தின் வேறாகும் தான்.

பொருள் :

ஆராய்ந்து பார்த்தால் உடம்பாகிய ஒரு கூட்டுப்பொருள் உண்டாவதற்குக் கலை முதலாக நிலம் ஈறாக உள்ள தத்துவங்களே காரணம் ஆகும். அவை அனைத்தும் மாயையின் காரியங்கள் ஆகும். சிலகாலமே நின்று அவை அழிந்துவிடும். அந்தத் தத்துவங்கள் அனைத்தும் சேர்ந்து சமுதாயமாகிய உடம்பில் தோன்றும் ஞானத்தின் இயல்பை ஒருநிலைப்படுத்தி ஆராய்ந்து பார்த்தால் அந்த உடம்பு (உயிர்க்கு அடிப்படையான உடம்பு) தூலம் என்றும், சூட்சுமம் என்றும், பரம் என்றும் பெயர்களைப் பெற்று விளங்குவதாகும். ஆதலால் உயிர் என்பது அவ்வுடம்புகளிலிருந்து வேறுபட்டதாகும்.

சொ.பொ.வி:

அவை - கலை முதல் நிலம் ஈறாகிய தத்துவங்கள் அனைத்தும்.
அலையாமல் - அலையாது ஒருமுகப்படுத்தி. அத்தின் - அவ்வுடம்பின்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் சமுதாய ஆன்மவாதியை மறுப்பதாகும். இவர்கள் உடம்பு உருவாவதற்குரிய மாயையின் காரியங்களாகிய தத்துவக் கூட்டத்தையே அதாவது சமுதாயத்தையே (கூட்டம் - சமூகம்) உயிர் என்பர். கண்ணுக்கு விளக்கு துணைபுரிந்தாலும் கண் வேறு விளக்கு வேறு என்றாற் போல, உயிரின் நிலைக்களமாகிய உடம்பு வேறு, உயிர் வேறு, மேலும் உடம்பை உருவாக்குகின்ற சமுதாயம் உயிர் என்ற பெயர் பெறாது. தூலம், சூட்சுமம், பரம் என்ற வெவ்வேறு பெயர்களைப் பெறுகிறது. எனவே, அச்சமுதாயம் உயிர் ஆகாது.

சூத்திரப் பொருள் முடிவு:

இம்மூன்றாம் சூத்திரம் உயிர் உண்மையைப் புலப்படுத்துகின்ற சூத்திரம் ஆகும். அந்த உயிர் பற்றிய ஏழு மதத்தாரின் கூற்றுக்களை மறுத்து ஆன்மா என்பது தனி ஒன்றாகும். அது மாயையின் காரியமாகிய உடம்பில் உள்ளது என்று இச்சூத்திரம் வலியுறுத்துகிறது.

இலக்கண இயல் - நான்காம் சூத்திரம்

அந்தக்கரணம் அவற்றின் ஒன்றுஅன்று அவை
சந்தித்தது ஆன்மாச் சகசமலத்து உணராது
அமைச்சரசு ஏய்ப்பநின்ற அஞ்சுவத் தைத்தே.

பொருள்:

உயிரானது மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் என்னும் நான்கு அகக் கருவிகளுள் ஒன்று ஆகாது. இருப்பினும் அவ்வுயிர் ஆணவமலத்தினால் தனக்கென ஓர் அறிவு இல்லாமையினால், அமைச்சரோடு கூடிய அரசனைப் போல அந்த அந்தக் கரணங்களைக் கூடி அறிகிறது. மேலும் நனவு, கனவு, உறக்கம், பேருறக்கம், உயிர்ப்படக்கம் என்னும் ஐந்து அவத்தைகளை உடையதாகும்.

சொ.பொ.வி:

கரணம் - கருவி. சகசமலம் - ஆணவமலம். ஏய்ப்ப - போல. ஐந்தவத்தை - ஐந்து நிலைகள்.

விளக்கவுரை:

முதல் மூன்று சூத்திரங்கள் பிரமாண இயலாக அமைந்து பதி, பாச, பசு ஆகிய மூன்று பொருள்கள் உண்டு என்பதை நிறுவின. இனிவரும் மூன்று சூத்திரங்கள் அம்முப்பொருள்களின் இலக்கணத்தைக் கூறுவதால் இலக்கண இயல் என்று வழங்கப்படுகிறது. மூன்றாம் சூத்திரம் உயிர் பற்றிக் கூறியதால் இந்த நான்காம் சூத்திரம் உயிரின் இலக்கணத்தைக் கூறுகிறது. உயிர் அகக் கருவிகளில் ஒன்று அல்ல என்பதும். ஆனால், அகக் கருவிகளால் பொருள்களை அறிகின்ற அறிவு பெற்று ஐந்து படிநிலைகளைப் பெறுகிறது என்று இச்சூத்திரம் குறிப்பிடுகிறது. ஐந்து அவத்தைகள் சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம் என்று வடமொழியில் குறிக்கப் பெறும். அவத்தை என்பது உயிரின் ஐந்து தொழில் நிலைகளாகும். இதனைக் காரிய அவத்தை என்பர்.

இச்சூத்திரம் மூன்று அதிகரணங்களை உடையது. 1. அந்தக் கரணம் அவற்றில் ஒன்று அன்று. 2. சகசமலத்து உணராது அமைச்ச அரசு ஏய்ப்ப அவை சந்தித்தது, 3 அஞ்சவத்தைத்தே

நான்காம் சூத்திரம் - முதல் அதிகரணம்

மேற்கோள் : இன்று இவ்வான்மாவானது அந்தக் கரணங்களாய் உள்ள மனம், புத்தி, அகங்கார சித்தங்களில் ஒன்று அன்று.

பொருள் : வெளிப்படை.

ஏது : அவை தாம் பிரகாசமாய் நின்றே அப்பிரகாசமாய் நின்றலான்.

பொருள் : அந்தக் கரணங்கள் தனக்குக் கீழே உள்ள ஐம்புலன்களைக் கொண்டு அறிவதால் சித்துப் பொருளாக விளங்குகிறது. அதே நேரத்தில் தம்மைத் தாம் அறியாமையால் அசத்துப் பொருளாகவும் விளங்குகிறது. (உயிரோ சத்துப்

பொருளாகும், அந்தக் கரணம் ஒரு நேரத்தில்
அசத்துப் பொருளாக விளங்குவதால் அந்தக்
கரணம் உயிரல்ல)

உதாரணம்:

மனமாதி யாலுணர்தல் மன்னு புலன்கள்
மனமாதி மன்புலனில் அல்லன் - மனமேல்
உதித்தொன்றை உள்ளம் உணர்தல் அதனின்
உதிக்கும் கடற்றிரையை யொத்து.

பொருள் :

மனம் முதலிய அந்தக் கரணங்களால் உணரப்படுவன
ஐம்பொறிகளால் உணரப்படுகின்ற புறப் பொருள்களாகும்.
ஆன்மா உணர்வது மனத்திற்கு மேலே உள்ள புத்தியில் தோன்று
கின்ற ஒன்றேயாகும். இந்த மனஉணர்வும் ஆன்மா உணர்வும்
கடலலை போல ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஆன்மாவில் வந்து சேரும்.
அதனால் மனம் முதலியன அதனால் உணரப்படுகின்ற
பொருள்களில் வேறானாற் போல, ஆன்மாவாகிய உயிரும் மனம்
முதலிய அந்தக் கரணங்களில் ஒன்றல்ல வேறாகும்.

சொ.பொ.வி:

மனமாதி - மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்து. உள்ளம் - ஆன்மா.
கடற்றிரை - கடலலை.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் அந்தக்கரணங்கள் ஆன்மா அல்ல என்பதை
விளக்குவதாகும். இந்திரியங்களின் வழியாகப் பொருள்களை
உணரும் அந்தக்கரணங்கள் இந்திரியங்களிலிருந்தும் பொருள்
களிலிருந்தும் வேறானாற் போல, அந்தக் கரணங்களின் மூலமாக
இன்ப துன்பங்களை உணரும் ஆன்மா அந்தக்கரணங்களிலிருந்து
வேறுபட்டதாகும்.

உதாரணம் : 2

சிந்தித்தாய்ச் சித்தம் தெளியாதாய் ஆங்காரம்
 புந்தியாய் ஆய்ந்து மனமாகிப் - பந்தித்து
 வெவ்வேறு தானே துணிந்துள்ளம் இவ்வேறாம்
 அவ்வேறாம் போதுபோல் ஆங்கு.

பொருள் :

புருட தத்துவம் என நின்ற உயிரானது தான் கண்ட காட்சியில் சித்தமாய் நின்று இது எது என்று சிந்தனை செய்யும். மனமாக நின்று இது இன்னது என்று பற்றும். அகங்காரமாக நின்று இதனை இன்னதென்று தெளிவேன் என்று முனைந்திடும். புத்தியாய் நின்று இது இன்னதென்று ஆராய்ந்து தெளியும். இவ்வாறு வெவ்வேறாக நின்று கண்ட காட்சியில் ஒரு பொருளை உணர்வதால் உயிரானது அந்தக் கரணங்களில் வேறுபட்டதாகும். எதுபோல என்றால் ஞாயிறு, திங்கள், நட்சத்திரம் ஆகியவற்றோடு கூடி, நாழிகை, நாள், திங்கள், ஆண்டு என்ற பகுப்புக்களைக் கொண்ட கால தத்துவமானது ஞாயிறு, திங்கள், நட்சத்திரங்களுக்கு வேறுபட்டது போன்றதாகும்.

சொ.பொ.வி:

சிந்தித்தாய் - சிந்தித்தும். ஆய் - காணும் காட்சியில் ஒரு பொருளைக் கண்டு இது எது என்று சிந்தித்தும். பந்தித்து - பற்றி. போது - பொழுதாகிய கால தத்துவம்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்து என்ற அந்தக்கரணங்களின் இயல்புகளை விளக்குகின்ற உதாரணம் ஆகும். இதில் அந்தக் கரணங்கள் நான்கும் விளக்கியிருப்பதை உணரலாம். கால தத்துவம் தான் உண்டாவதற்குக் காரணமாகிய சூரியன் முதலானவற்றிலிருந்து வேறானாற் போல, மனம் முதலியவற்றால் இன்ப துன்பங்களை உணரும் உயிர் அந்த அந்தக்கரணங்களிலிருந்து வேறுபட்டதாகும்.

உதாரணம் : 3

அகாரம் உகாரம் அகங்காரம் புத்தி
மகாரம் மனம்சித்தம் விந்துப் - பகாதிவற்றை
நாதம் உளவடிவாம் நாடிற் பிரணவமாம்
போதம் கடற்றிரையே போன்று.

பொருள் :

அகர ஒலி அகங்காரத்தினையும் உகர ஒலி புத்தியினையும், மகர ஒலி மனத்தினையும், விந்து சித்தத்தினையும், நாதம் உயிரினையும் செலுத்தும், அவ்வாறு செலுத்துவதால் மகா சகலமாகிய மத்தியாலவத்தையின் கண் மனம் முதலியவற்றின் உணர்வு புதிது புதிதாய் உசித்தும் ஒடுங்கியும் வரும். அவ்வாறு வருதல் எதுபோல என்றால் கடலில் அலை புதிது புதிதாய்த் தோன்றி ஒடுங்குவது போன்றதாம். அந்த அகர முதலிய ஒலிகள் பகுக்காது ஒன்றாகக் கூறினால் பிரணவ ஒலியாகும்.

சொ.பொ.வி:

பகாதிவற்றை - ஒலிகளைப் பகுக்காது. போதம் - உணர்வு.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் அந்தக்கரணங்களைச் செலுத்தும் ஒலிகளைச் சுட்டிக்காட்டும் உதாரணம் ஆகும். அகரம் முதலிய ஐந்தும் மனம் முதலிய அந்தக் கரணங்களோடு உயிரையும் சேர்த்துச் செலுத்தும். இதில் இடம் பெற்ற மகாசகலமாகிய மத்தியாலவத்தை என்பது எல்லாக் கருவிகளும் ஒருசேரத் தொழிற்படும் அவத்தையாகும். மேலும் அகர, உகர, மகர, விந்து, நாதம் என்ற ஐந்தை மட்டும் கூறாமல் பிரணவத்தையும் குறிப்பிட்டதற்குக் காரணம் அந்தக் கரணங்களோடு உயிர் உடன் நிற்கும் ஒப்புமை பற்றியதாகும்.

உதாரணம் : 4

எண்ணிலவு ஓங்காரத்து ஈசர் சதாசிவமாம்
நண்ணிய விந்துவொடு நாதத்துக் - கண்ணிற்

பகர்அயன் மாலோடு பரமன்அதி தெய்வம்
மகரஉக ரம்அகரத் தாம்.

பொருள் :

மனத்தால் அறியப்படுவதாய் அகத்து விளங்கிய பிரணவத்தின் கண் பொருந்துகின்ற அக்கரங்களாகிய ஒலிகளுக்கு உரிய தெய்வங்களைக் குறிப்பிட்டால் நாதத்திற்குச் சதாசிவமும், விந்துவிற்கு மகேசனும், மகரத்திற்கு உருத்திரனும், உகரத்திற்குத் திருமாலும், அகரத்திற்குப் பிரமனும் ஆவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

எண்ணிலவு - மனத்தால் எண்ணப்படுகின்ற. ஓங்காரம் - பிரணவம். நண்ணிய - பொருந்திய. கண்ணில் - கருதுவோமானால் (குறிப்பிட்டால்). அயன் - பிரமன்.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் அகர, உகர, மகர, நாத விந்துகளைச் செலுத்துகின்ற தெய்வங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. அதாவது அந்தக்கரணங்களைச் செலுத்துகின்ற அகரம் முதலிய ஒலிகள் சடமாகும். ஆதலால் அவ்வொலிகளை வாயிலாகக் கொண்டு செலுத்துகின்ற தெய்வங்களை இவ்வுதாரணம் குறிப்பிடுகிறது.

நான்காம்' சூத்திரம் - இரண்டாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் : இனி இவ்வான்மா சகசமலத்தினால் உணர்வு இன்று என்றது.

பொருள் : ஆன்மா அந்தக்கரணங்களிலிருந்து வேறாகி அறிவுடைப் பொருளாக விளங்கினாலும் செம்பினில் களிம்பு போலத் தன்னோடு உடன் தோன்றிய ஆணவமலத்தால் தானே எதனையும் அறியாது கருவிகளோடு கூடி நின்றுதான் அறியும். (இங்கு சகசமலம் என்பது ஆணவமலத்தைக் குறிக்கும்)

ஏது : அதுதான் ஞான திரோதகமாய் மறைத்துக் கொடு
நிற்றலான்.

பொருள் : ஆணவமலமானது ஞானத்தின் தொழிலை நிகழ
ஒட்டாது அறிவே இல்லை எனும்படியாக
மறைத்துக் கொண்டு நிற்கிறது.

உதாரணம்:

மாயா தனுவிளக்காம் மற்றுள்ளம் காணாதேல்
ஆயாதாம் ஒன்றை அதுவதுவாய் - வீயாத
வன்னிதனைத் தன்னுள் மறைத்தொன்றாம் காட்டம்போல்
தன்னைமலம் அன்றனைதல் தான்.

பொருள் :

உயிர் மாயையின் காரணமாகிய உடம்பை விளக்காகக்
கொண்டு, பொருள் விஷயங்களைக் காணும். அவ்விளக்கு
இல்லையென்றால் ஒரு விஷயத்தையும் அறியாது. அதே நேரத்தில்
உடம்பு இல்லாத காலத்து அறிவு நிகழாதபடி செய்வது
ஆணவமலமாகும். அந்த ஆணவமலம் உயிரை அநாதியே பற்றி
நிற்கிறது. பற்றி நிற்பது எதுபோல என்றால் விறகு முதலியவற்றில்
கடைவதற்கு முன்னால் (விறகு போலவே நிற்கின்ற) அக்கினியை
மறைத்து வைத்திருக்கின்ற விறகு போன்றதாகும்.

சொ.பொ.வி:

மாயாதனு - மாயையின் காரியமாகிய உடம்பு. வன்னி - தீ
(அக்கினி). காட்டம் - விறகு.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் ஆணவமலம் அநாதி காலந்தொட்டு உயிரின்
அறிவை மறைத்து நிற்கிறது என்பதை விளக்குவதாகும். சித்தாந்தத்தில்
மாயா மலத்தை விளக்கு என்றும், ஆணவத்தை இருள் என்றும்
கூறுவார்கள். எனவே, உயிரின் அறிவை மயக்கத்தைக் கொண்ட
மாயாமலம் விளக்காக இருப்பதால் மறைக்காது. ஆணவம் இருளாக
இருப்பதால் மறைக்கிறது. அது எப்படி மறைக்கிறது என்றால்

அக்கினியை மறைத்திருக்கின்ற விறகு போல மறைக்கிறது. குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் மாயை விளக்குப்போல் நின்று பொருள் விஷயங்களை உயிர் அறியச் செய்கிறது. ஆனால், ஆணவமோ அறிவை மறைத்துத் தடை செய்து பொருளின் உண்மை விஷயங்களை அறியவொட்டாது தடுக்கிறது எனலாம்.

நான்காம் சூத்திரம் - மூன்றாம் அதிகாரணம்

மேற்கோள் : இனி இவ்வான்மா சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம் ஆகிய பஞ்சாவத்தினாய் நிற்கும் என்றது.

பொருள் : வெளிப்படை

ஏது : அதுதான் மலசொருபத்தின் மறைந்து அருப சொருபியாய் நின்றலான்.

பொருள் : ஆன்மா ஆணவமலத்தினுள் மறைந்து தன் அறிவை இழந்து ஆன்ம தத்துவங்களையே தனக்கு வடிவமாகக் கொண்டுள்ளது. (எனவேதான் அது ஐந்தவத்தைப் படுகிறது)

உதாரணம்:

ஒன்றணையா மூலத்து உயிரணையும் நாபியினில்
சென்றணையும் சித்தம் இதயத்து - மன்றைய்
ஐயைந்தாம் நன்னுதலிக் கண்டத்தின் வாக்காதி
மெய்யாதி விட்டகன்று வேறு.

பொருள்:

சாக்கிர தானம் எனப்படும் புருவ நடுவில் முப்பத்தைந்து கருவிகளும் தொழிற்படும். கனவு தானம் எனப்படும் கண்டத்தில் (சுழுத்தில்) இருபத்தைந்து கருவிகள் தொழிற்படும். சுழுத்தி தானம் எனப்படும் இருதயத்தில் புருடன், பிராணன், சித்தம் என்ற மூன்றும் தொழிற்படும். துரியத்தானம் எனப்படும் உந்தியில் புருடன், பிராணவாயு தொழிற்படும். துரியாதீதத் தானம் எனப்படும் மூலாதாரத்தில் புருடன் ஒன்றே நிலைபெறும்.

சொ.பொ.வி:

நன்னுதல் - புருவ நடுவில். வாக்காதி - வாக்கு முதலிய கன்மேந்திரியங்கள். மெய்யாதி - மெய் முதலிய ஞானேந்திரியங்கள்.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் உயிர் எந்தெந்த இடங்களில் எந்தெந்தக் கருவிகளால் தொழிற்பட்டு ஐந்தவத்தைகளை அடைகிறது என்பதை விளக்குகிறது. சாக்கிரம் என்ற நனவிற்கு இடம் புருவ நடுவாகும். அந்த இடத்தில் வாக்கு முதலிய கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், மெய் முதலிய ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், சத்தாதி விஷயங்கள் ஐந்தும், வாசனை முதலிய ஐந்தும், அந்தக்கரணம் நான்கும், புருடன் ஒன்றும், பிராண வாயுக்கள் பத்தும் சேர்ந்து முப்பத்தைந்து கருவிகள் தொழிற்படும். கனவுத் தானமாகிய கண்டத்தில் ஞானேந்திரியம் கன்மேந்திரியம் என்ற பத்து தவிர மற்ற இருபத்தைந்து கருவிகள் தொழிற்படும். சுமுத்தியில் மூன்று. துரியத்தில் இரண்டு. துரியாதீதத்தில் ஒன்று என்று உயிர் கருவிகள் தொழிற்பட ஐந்தவத்தைகளைப் பெறுகிறது என்பதை இவ்வுதாரணம் விளக்குகிறது.

உதாரணம்: 3

இலாடத்தே சாக்கிரத்தை எய்திய உள்ளம்
இலாடத்தே ஐந்தவத்தை எய்தும் - இலாடத்தே
அவ்வவ் இந்திரியத்து அத்துறைகள் கண்டதுவே
அவ்வவற்றின் நீங்கலது ஆங்கு.

பொருள் :

உயிரானது இலாடதானமாகிய புருவ நடுவிலிருந்து நீங்கிக் கண்டம். இருதயம், நாபி, மூலாதாரம் ஆகிய இடங்களில் அவத்தைப்படுவது கீழாலவத்தை ஆகும். அது மீண்டும் மூலாதாரத்திலிருந்து நீங்கி ஒவ்வொரு தானத்திலும் அவ்வவற்றிற்குரிய அவத்தைகளை அடையும். இதற்கு மேலாலவத்தை என்று பெயர். இவ்வாறு படிப்படியாய் மேலேறி உயிர் புருவ நடுவை அடைந்து சாக்கிரத்தை எய்தும், அங்கேயே சாக்கிரம் முதலிய ஐந்து

அவத்தைகளையும் ஒருசேர அடைவதுண்டு, இதை மத்தியாலவத்தை என்று கூறுவர். அவ்வாறு புருவ நடுவில் நின்ற ஐம்பொறிகளில் ஒவ்வொன்றைக் கொண்டு அதற்குரிய புலன்களை நன்குணர்ந்து, உணர்ந்த அப்பொழுதே அப்புலன்களை உணராதது விடுதலும் அவ்வைந்தவத்தை என்று கூறுவதுமுண்டு, இவையன்றிச் சுத்த அவத்தையிலும் ஐந்து வகையாய் அவத்தைகள் அமைவதுண்டு.

சொ.பொ.வி:

இலாடத்தே - புருவநடுவாகிய இலாடதானம். சாக்கிரம் - அவத்தைகளில் முதலாவதாகிய நனவு. அத்துறைகள் - புலன்கள். அதுஆங்கு - சுத்தவத்தை.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் சாக்கிரம் முதலிய ஐந்து அவத்தைகளும் ஒருசேர சாக்கிர தானத்தில் நிகழும் என்பதை விளக்குவதாகும். மேலும் இவ்வுதாரணம் கீழ், மேல், மத்திய அவத்தைகளை விளக்குகிறது. அதாவது நனவிலிருந்து தொடங்கிய துரியாதீதமாகிய உயிர்ப் படக்கத்தில் நிகழ்வது கீழாலவத்தையாகும். துரியாதீதத்திலிருந்து புருவநடுவில் திகழும் சாக்கிரம் என்பது மேலாலவத்தையாகும். அதே நேரத்தில் சாக்கிரத்தில் ஐந்தவத்தைகள் நிகழ்வது மத்தியாலவத்தையாகும்.

சுத்திரப் பொருள் முடிவு:

உயிர் அந்தக்கரணங்களில் ஒன்றன்று. ஆணவமலத்தோடு கூடியதால் அறிவு மறைக்கப்பட்ட உயிர் அது நீங்குதற் பொருட்டு அந்தக் கரணங்களைக் கூடுகிறது. அவ்வாறு கூடுகின்ற பொழுது ஐந்தவத்தைகளைப் பெறுகின்றது. இதுவே உயிருக்குரிய பொது இலக்கணம் ஆகும். அந்தக் கரணங்கள் இந்திரியங்களை நோக்க அறிவுடையதாகவும், உயிரை நோக்க அறிவற்றதாகவும் விளங்கும்.

ஐந்தாம் சூத்திரம்

விளம்பிய உள்ளத்து மெய்வாய் கண்மூக்கு
அளந்தறிந் தறியா ஆங்கவை போலத்
தாம்தம் உணர்வின் தமிழருள்
காந்தம் கண்ட பசாசத் தவையே.

பொருள் :

முற்கூறப்பட்ட உயிரால் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பன தத்தமக்குரிய விஷயங்களை அளவிட்டு அறியும். ஆனால், அறியும் தம்மையும் தம்மை அறிய வைக்கின்ற உயிரையும் அறிய மாட்டாது. அந்த ஐம்பொறிகளைப் போல உயிர்கள் தமது உணர்விற்கு முதன்மையாக அமைந்த இறைவனின் திரோதான சத்தியால் தத்தம் வினைப் பயன்களை அறிந்து நுகர்ந்தும் தம்மையும் தம்மைச் செலுத்துகின்ற திருவருளையும் அறிய மாட்டாது. காந்தத்தைக் கண்டு எதிர்ப்பட்ட இரும்பு போல இறைவனின் முன்னிலையில் உயிர் தொழிற்படும்.

சொ.பொ.வி:

விளம்பிய - முன்ன்கூறிய. தமிழருள் - இறைவனின் திரோதான சத்தி. பசாசம் - இரும்பு.

விளக்கவுரை:

இச்சூத்திரம் இரண்டாம் சூத்திரத்தால் உண்டு என்று கூறப்பட்ட பாசத்திற்கு இலக்கணம் கூறுவதாகும். இச்சூத்திரத்தில் பாசத்தைக் குறிக்கும் சொல் எது என்றால் அருள் என்பதாகும். அது திரோதான சத்தியைக் குறிக்கிறது. (அதாவது இறைவனின் திருவருளைக் குறிக்கிறது.) திரோதான சத்தி என்பது மறைத்தலைச் செய்யும் சத்தியாகும். அம்மறைத்தல் தொழில் நடைபெற மாயை கன்மங்கள் கருவியாக அமையும். எனவே, திரோதான சத்தியுள் மாயை, கன்மம் அடங்கும் என்றதனால் பாசத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

இச்சூத்திரம் இரண்டு அதிகரணங்களைக் கொண்டது.

1. விளம்பிய உள்ளத்து மெய், வாய், கண், மூக்கு அளந்தறியா

2. ஆங்கவை போலத் தாம்தம் உணர்வில் தமிழருள் காந்தம் கண்ட பசாசத்தவையே.

ஐந்தாம் சூத்திரம் - முதல் அதிகரணம்

மேற்கோள் : ஈண்டு ஐவுணர்வுகள் ஆன்மாவால் உணரும் என்றது.

பொருள் : உயிர் உணர்வதற்கு ஏதுவாகிய ஐம்பொறிகள் உயிரால்தான் விஷயங்களை அறிகின்றன.

ஏது : அவற்றினால் ஆன்மா ஒன்றித்து காணினல்லது அவை ஒன்றையும் விடையியாவாகலால்.

பொருள் : ஐம்பொறிகளோடு உயிரானது ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றால்தான் அந்த ஐம்பொறிகள் ஒரு விஷயத்தை அறியும். அவ்வாறு ஒன்றவில்லை என்றால் அவை ஒரு விஷயத்தையும் அறியாது.

உதாரணம்:

ஐம்பொறியை ஆண்டங் கரசாய் உளம்நிற்ப
ஐம்பொறிகள் உள்ளம் அறியாவாம் - ஐம்பொறியில்
காணாதேல் காணாது காணும்உளம் காணாதேல்
காணாகண் கேளா செவி.

பொருள் :

ஒரு அரசன் ஆட்சி செலுத்துவது போல உயிரானது ஐம்பொறிகளையும் அவ்வற்றிற்குரிய பொருள்களில் செலுத்தி சாக்கிர தானமாகிய புருவ நடுவின்கண் நிற்பதால் ஐந்து பொறிகளும் பொருளை அறிந்தாலும் தன்னைச் செலுத்துகின்ற உயிரை அறிய மாட்டா. அதே நேரத்தில் ஐம்பொறிகள் இன்றி உயிர் அறியுமா என்றால் ஐம்பொறிகள் இன்றி ஒரு பொருளையும் அறியாது. உயிர் அறியவில்லை என்றால் கண்கள் காணமாட்டா. காதுகள் கேட்கமாட்டா.

சொ.பொ.வி:

அரசாய் - அரசனாக. உளம் - உயிர்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் இந்திரியங்கள் உயிரால் விஷயங்களை அறிகிறது என்பதை விளக்குவதாகும். உயிரின்றி ஐம்பொறிகளும், ஐம்பொறிகளின்றி உயிரும் பொருள்களை அறியமாட்டாது. அதாவது ஒரு பொருளை அறிவதற்கு உயிரும் ஐம்பொறிகளும் தம்முள் இணைவது இன்றியமையாததாகும்.

ஐந்தாம் சூத்திரம் - இரண்டாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் : இனி இதுவும் தமது முதலாலே உணரும் என்றது.

பொருள் : ஆன்மாக்களும் தமது முதலாகிய இறைவனாலேயே அறிவிக்க அறியும்.

ஏது : இவ்வான்மா தன்னாலே உணரும் இந்திரியங்களைப் போலத் தானும் தன்னை உணராது நின்றலான்.

பொருள் : ஆன்மா தன்னாலே உணருகின்ற இந்திரியங்களைப் போலத் தன்னையும் தம்முடைய இறைவனையும் உணராது.

உதாரணம்:

மன்னுசிவன் சந்நிதியில் மற்றுலகம் சேட்டித்தது என்னும் மறையின் இயல்மறந்தாய் - சொன்னசிவன் கண்ணா உளம்வினையால் கண்டறிந்து நிற்கும்காண் எண்ணான் சிவனசத்தை இன்று.

பொருள் :

நிலைபெற்ற இறைவனின் திருமுன்னர் உயிர்கள் இயங்குகின்றன என்று கூறுகின்ற வேதத்தின் பொருளை அறியாது மயங்குகின்ற பேதாய், உயிரானது முற்றும் உணர்ந்த உணர்வினன்

என்று சொல்லப்படுகின்ற இறைவன் தனக்குக் கண்களாக நிற்கத் தான் செய்த வினைகளுக்கு ஏற்பப் பொருள்களை அறிந்து நுகரும். இந்திரியங்களோ தமக்கென இல்லாது உயிரின் பொருட்டே பொருள்களை அறியும். இவ்வாறு உயிர் தன் பொருட்டு அறிதலும், இந்திரியங்கள் உயிரின் பொருட்டு அறிதலும் ஆகிய வேறுபாடுகளை அறிவாயாக. இறைவன் தூய வடிவினன். ஆதலால், அவனின் முன்னர் அசத்துப் பொருள்கள் எல்லாம் சூனியமாகும். எனவே, இறைவன் அசத்துப் பொருள்களை உயிர்களைப் போன்று அனுபவிக்கமாட்டான்.

சொ.பொ.வி:

மன்னு - நிலைபெற்ற. சந்நிதியில் - முன்னிலையில். சேட்பித்தது - தொழிற்படுகின்றது. சொன்ன - முற்றும் உணர்ந்தவன் என்று சொன்ன. உளம் - உயிர். எண்ணான் - அனுபவிக்கமாட்டான்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் இறைவனாலேயே உயிர்கள் பொருள்களை அறிகின்றன என்பதை உணர்த்துவதாகும். உயிரினால் அறியும் இந்திரியங்கள் முதல்வனால் அறியும் உயிருக்கு உவமையாகக் கூறப் பெற்றுள்ளது. அவ்வாறு உவமை கூறும்பொழுது இந்திரியங்களின் செயல் உயிருக்குப் பயன் தருவது போல, உயிரின் செயல் இறைவனுக்கு விளையுமா? என்ற கேள்விக்கு விளக்கமாக இவ்வுதாரணம் அமைகிறது. ஒரு பொருளை இந்திரியங்கள் அறிவது உயிரின் பொருட்டே ஆகும். ஆனால், உயிர் ஒரு பொருளை அறிவது இறைவன் பொருட்டல்ல. தன் பொருட்டே ஆகும். ஆதலால், உயிர் ஒரு பொருளை அறிந்து இன்ப துன்பப் பயன்களை அனுபவிப்பது தன் பொருட்டன்றி இறைவன் பொருட்டு அல்ல என்பதால் இறைவன் இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்க மாட்டான். மேலும், காணுகின்ற பொருள்கள் அசத்துப் பொருள்கள் ஆதலால் இறைவன் முன்னர் அவை சூனியமாகும்.

உதாரணம் : 2

வெய்யோன் ஒளியில் ஒடுங்கி விளங்காது
 வெய்யோனை ஆகாத மீன்போல - மெய்யவனிற்
 கண்டுகேட் டுண்டுகிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனைக்
 கண்டுடனாய் மன்னுதலைக் காண்.

பொருள்:

நட்சத்திரங்கள் ஒளியுடையதாய்த் தோன்றும் பொழுது
 சூரியஒளியின் வேறாய்த் தோன்றாமலும் சூரியனே ஆகாமலும்,
 சூரியன் ஒளியில் அடங்கித் தோன்றுமாப் போலே, உயிரானது
 கண்டு கேட்டு, உண்டு நுகர்ந்து, தீண்டி அறியப்படும் ஐவகை
 விஷயங்களை உண்மைப் பொருளாகிய முதல்வனால் உணர்ந்து,
 அவ்வாறு உணரும் பொழுது முதல்வனை விட்டு வேறாகியும்,
 ஒன்றாகியும் அறிதல் இன்றி, இரண்டிற்கும் பொதுவாய்,
 முதல்வனோடு உடனாய் நின்று அனுபவிக்கும்.

சொ.பொ.வி:

வெய்யோன் - சூரியன். மீன் - நட்சத்திரம். மெய்யவன் -
 உண்மைப் பொருளாகிய இறைவன்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் உயிரானது ஒரு பொருளை இறைவனோடு
 உடனின்றி அறியும் என்பதை வலியுறுத்துவதாகும்.

உதாரணம் : 3

அருளுண்டாம் ஈசற்கு அதுசத்தி அன்றே
 அருளும் அவனன்றி இல்லை - அருளின்றி
 அவனன்றே இல்லை அருட்கண்ணார் கண்ணிற்கு
 இரவிபோல் நிற்கும்அரன் ஏய்ந்து.

பொருள் :

உயிர்களுக்கு அநாதி காலந்தொட்டுக் கூடியிருந்த ஆணவ
 மலத்தின் தடையால் ஏற்பட்டிருக்கும் பகத்தன்மையினை நீக்கி,

சிவத்தன்மையைக் கொடுக்கும் இரக்கம் (அருள்) இறைவனுக்கு அநாதியே உள்ளது. அந்த இரக்கம் என்பது தனி ஒன்று அல்ல. இறைவனோடு உடனாகிய திருவருள் எனப்படும் சத்தியே ஆகும். அவ்விரக்கம் இறைவன் இன்றி இல்லை. இறைவனும் அருளாகிய சத்தி இன்றி இல்லை. இது எதுபோல என்றால் சூரியன் தன் ஒளியோடு பிரிப்பின்றி நிற்பது போன்றதாகும். குற்றமில்லாத கண்ணுக்கு ஒளியோடு நிற்கும் சூரியன் தெரிவது போல, ஆணவ மலம் இல்லாத அருட்கண்ணை உடையார்க்குத் திருவருளோடு நிற்கும் இறைவன் விளங்கித் தோன்றுவான்.

சொ.பொ.வி:

அருள் - இரக்கம். அருட்கண்ணார் - ஆணவமலம் நீங்கி ஞானம் பெற்றவர். இரவி - சூரியன்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் உயிர்களுக்கு உணர்வை நிகழ்த்துகின்ற இறைவன் தன்னளவில் எவ்வித வேறுபாடும் அடையான் என்பதையும், அவ்வாறு உணர்வுகளை உணர்த்துகின்ற பொழுது, தன் திருவருளாகிய சத்தியால் உணர்த்துவான் என்பதையும், சத்தியைப் பிரிவின்றி உடனாய்க் கொண்டு நிகழ்த்துவான் என்பதையும் விளக்குகிறது.

சூத்திரப் பொருள் முடிவு :

இந்திரியங்கள் உயிரால் பொருள்களை அறிந்தாலும், அவ்விந்திரியங்கள் தம்மையும் உயிரையும் அறியமாட்டா. அதுபோல இறைவனால் ஐந்தவத்தைப் படும் உயிர் தன்னையும், இறைவனையும் அறியாது. பொருள்களை இறைவன் துணையால் உயிர் அறிந்தாலும் அவை பெறுகின்ற இன்ப துன்பப் பயன்களை இறைவன் அனுபவியான். உயிர் அவ்வாறு அறியும் பொழுது இறைவனுடன் அடங்கி அறிகிறது. உயிர் அறிந்து பெறுகின்ற பயனை இறைவனோடு பிரிப்பின்றி நிற்கின்ற திருவருள் தருகின்றது.

ஆறாம் சூத்திரம்

உணர்உரு அசத்துஎனின் உணராது இன்மையின்
 இருதிறன் அல்லது சிவசத்து ஆம்என
 இரண்டு வகையின் இசைக்கும் மன்னுலகே.

பொருள் :

இறைவனாகிய முதற்பொருள் உயிரின் கருவி கரணங்களால் உணரப்படும் பொருள் என்றால் அழியக்கூடிய அசத்தாகும். எவ்வாற்றானும் உணரப்படாத பொருள் என்றால் சூனியப் பொருள் ஆகும். இவ்விரண்டும் இன்றி, பாச, பசு, ஞானங்களால் அறியப்படாமையும், பதிஞானத்தால் மட்டும் ஒருவகையால் அறியப்படுதலும் ஆகிய இரண்டு இயல்பினை உடையதால் இறைவனைச் சிவசத்து என்று மெய்யுணர்ந்த பெரியவர்கள் கூறுவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

உரு - பொருள். அசத்து - அறிவற்ற அழியும் பொருள். இருதிறன் - இருவகை. இசைக்கும் - கூறுவார். உலகு - உலகத்தில் உள்ள அறிவுடையோர்.

விளக்கவுரை:

இச்சூத்திரம் பதியின் இலக்கணத்தைக் கூறுவதாகும். இறைவன் சிவசத்தாக விளங்குகிறான் என்பது சிறப்பு இலக்கணமாகும். அதாவது பாச, பசு அறிவால் அறியப்படா நிலையில் இறைவன் சிவமாக நிற்கிறான். பதிஞானம் கைவரப் பெற்று அறிகின்ற பொழுது பேரறிவுப் பொருளாக விளங்கிச் சத்தாக நிற்கிறான். எனவே, இறைவன் சிவசத்தாவான்.

இச்சூத்திரம் இரண்டு அதிகரணங்களைக் கொண்டது. 1. உணர்வுறு அசத்தெனின் உணராது இன்மையின், 2. இருதிறன் அல்லது சிவசத்தாம் என இரண்டு வகையும் இசைக்கும் மன்னுலகே.

ஆறாம் சூத்திரம் - முதல் அதிகாரணம்

மேற்கோள் : ஈண்டு அறிவினால் அறியப்பட்ட சுட்டு அசத்து என்றது.

பொருள் : உயிர் மனத்தினால் கருதி அறிவதாகிய சுட்டுப் பொருள் எல்லாம் அசத்து எனப்படும் அறிவற்ற அழிபொருளாகும்.

ஏது : அவைதான் பிரகாசமாய் நின்றே அப்பிரகாசமாய் நின்றலான்.

பொருள் : சுட்டி உணரும் பொருள்கள் எல்லாம் முக் குணங்களில் ஒன்றான இராசத குணம் மேம்பட்டு இருக்கும் பொழுது உணர்வதற்குரிய பொருளாய் காணப்பட்டு, உணர்வை உண்டுபண்ணுவதால் உள்பொருள் என்றும், அப்பொருள்கள்தான் தாமத குணம் மேம்பட்டு இருக்கும்பொழுது அழியும் நிலையில் - இல்லை என்று உணரும் உணர்வுக்குப் பொருளாக அமைந்து இல்லாதபடியும் இருக்கும். எனவே, உள்ளது என்றும் இல்லது என்றும் சுட்டுப் பொருள்கள் அமைவதால் அவை அசத்து ஆயிற்று.

உதாரணம்:

அசத்தறிவாய் கேள்நீ அறிவறிந்த எல்லாம்
அசத்தாகும் மெய்கண்டான் ஆயின் - அசத்தலாய்
நீரில் எழுத்தும் நிகழ்கனவும் பேய்த்தேரும்
ஒரினவை இன்றாமாறு ஒப்பு.

பொருள்:

அசத்துப் பொருளின் இயல்பை அறியாதவனே, யாம் கூறுவதைக் கேட்பாயாக. சத்தின் இயல்பை அறிந்தவன் ஆராய்ந்து பார்ப்பானேயானால், உயிர் அறிவினால் அறியப்பட்ட பொருள் எல்லாம் நிலையற்ற அசத்துப் பொருளே என்பதை அறிவான்.

சற்காரியவாதியாகிய அறிவுடையவனே, தோன்றி மறையும் பிரபஞ்சப் பொருளின் அசத்துத் தன்மைக்கு உவமை கூறினால் நீர் மேல் எழுத்தும், கனவுக் காட்சியும், கானல்நீரும் உவமைகளாகும்.

சொ.பொ.வி:

மெய்கண்டான் - அறிவுப் பொருளாகிய சத்தின் இயல்பை அறிந்தவன். அசத்து அலாதி - அசற்காரியவாதி அல்லாத சற்காரிய வாதி (சித்தாந்தி). பேய்த்தேர் - கானல்நீர்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் உலகத்தில் சுட்டி உயிரால் அறியப்படும் பொருள்கள் எல்லாம் நிலையில்லாத அழியக்கூடிய அசத்துப் பொருளாகும் என்பதையும், அதற்குரிய ஒப்புகளையும் விளக்குவதாகும். நீரில் எழுத்து தோன்றியவுடனே மறையும். கனவு இடையில் மறையும். சூரியஒளியை மேகம் மறைத்தவழி கானல்நீர் மறையும். இவை போல பிரபஞ்சத்தில் சில பொருள்கள் தோன்றியவுடனே மறையும். சில நிலைத்ததுபோல் தோன்றி இடையிலே மறையும். சில காரணத்தால் இடையில் மறையும் என்ற விளக்கங்களை இவ்வுதாரணம் மூன்று உவமைகள் மூலம் தருகின்றது.

ஆறாம் சூத்திரம் - இரண்டாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் : இனி இவ்விரண்டு தன்மையும் இன்றி வாக்கு மனாதித கோசரமாய் நின்றதுவே சத்தாய் உள்ள சிவம் என்று உணரற்பாற்று.

பொருள் : உணரப்படும் தன்மையும் உணரப்படாத் தன்மையுமான இரண்டு தன்மையும் இல்லாது பாச ஞானத்திற்கும் (வாக்கு). பசு ஞானத்திற்கும் (மனத்திற்கு) எட்டாததாய் பதிஞானத்தால் அறியப்படுவதாய் (கோசரமாய்) நிற்கின்ற சத்துப் பொருளே சிவம் என்று உணரத் தக்கதாம்.

ஏது : பிரகாசத்தினுக்கு பிரகாசிக்க வேண்டுவது இன்மையானும். அப்பிரகாசத்தினுக்கு பிரகாசம் இன்மையானும்.

பொருள் : சத்தாகிய பதிப்பொருள் எளிதாக வாக்கு மனங்களால் உணரப்படும் பொருளாயின் அதனை உணர்தற்கு முயற்சி வேண்டியதில்லை. அதே நேரத்தில் ஒருவாற்றானும் உணரப்படாதது என்றால் எம்முயற்சி செய்யினும் பயனில்லாது போகும். எனவே, ஞானநூல்கள் கூற்றுப்படி பதியைக் காண முயற்சி செய்து பதி ஞானத்தால் இறைவனைக் காணவேண்டும்.

உதாரணம்:

எண்ணிய சத்தன்று அசத்தன்றாம் என்றால் என்
கண்ணி உளதென்றல் மெய்கண்டான் - எண்ணி
அறிய இரண்டாம் அசத்தாதல் சத்தாம்
அறிவறியா மெய்சிவன்தான் ஆம்.

பொருள் :

கருதப்பட்ட சத்துப்பொருளும் அன்று. அசத்துப் பொருளும் அன்று இறைவன் என்றால் அங்ஙனம் ஒரு பொருள் உள்ளது என்று கூறுதல் எந்தப் பிரமாணம் கருதி? மெய்கண்டானாகிய சத்தின் இயல்பை அறிந்தவன் இச்செய்தியை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அசத்து என்பது காட்சி முதலிய பிரமாணங்களுக்குப் புலனாவதும், பிரமாணம் அல்லாத சூனியமாவதும் ஆகிய இரண்டு நிலைகளை உடையதாகும் என்பதை உணர்வான். ஆதலால், ஞானநூல்களில் சத்து என்று ஒதப்படுவது சுட்டறிவினால் அறியப்படாத மெய்ப்பொருளாகிய சிவனே ஆகும். (இது அனுபவத்தால் மட்டுமே புலனாகும்).

சொ.பொ.வி:

எண்ணிய - கருதுகின்ற. எண்கண்ணி - யாதுபிரமாணம். மெய்கண்டான் - உண்மையை அறிந்தவன். அறிவறியா - சுட்டி அறியப்படாத.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் இறைவன் சிவஞானத்தாலே அறியப்படுபவன் என்பதை விளக்குவதாகும். இறைவன் சத்துமன்று அசத்துமன்று என்று கூறினால், அவ்வாறு ஒரு பொருள் உண்டென்பதற்குப் பிரமாணம் (சாட்சி) யாதென வினா எழும். பிரமாணத்தால் அளக்கப்படாத சூனியம் என்று அதற்குப் பதில் கூறினால் சூனியம் அசத்து என்றாகிவிடும். இறைவன் சத்துப் பொருளாயிற்றே. ஆதலால் உபநிடதங்களில் சத்தென்று ஒதப்படுகின்ற இறைவன் சிவஞானத்தால் (பதிஞானத்தால்) அறியப்படுவன் என்றாக சூனியம் அன்று என்ற கருத்தை இவ்வுதாரணம் தருகிறது.

உதாரணம் : 2

உணர்ப் அசத்தாதல் ஒன்றுணராது ஒன்றை
உணரும்நீ தான்உணராய் ஆயின் - உணரும்உனின்
தான்இரண்டாம் மெய்கண்டான் தன்னால் உணர்தலால்
தான்இரண்டாய்க் காணான் தமி.

பொருள் :

உயிரால் ஏவிப் பொருள்களை அறியும் கருவிகள் எல்லாம் அசத்துப் பொருள்களே ஆகும். ஆதலால், அவை அறிவற்றவை ஆகும். அக்கருவிகளில் ஒன்றுகூட முதற் பொருளாம் இறைவனை அறியாது. அதுபோல விஷயங்களை அறிகின்ற உயிரும் முதற்பொருளை அறியாது. ஆராய்ந்து பார்த்தால் அக்கருவிகள் உயிருக்கு வேறாதல் போல, உயிருக்கு இறைவனும் வேறாவான் என்பது புலனாகும். அதே நேரத்தில் இறைவன் உயிருக்கு உயிராய் நின்று அறிவிப்பதால் தான் உயிருக்க அறிவு விளங்குகிறது. இதை அறிந்தவன் தன்னுடைய அறிவை இறைவன் அருளில் அடங்கச் செய்து அவ்வருளாய் நின்று அவ்வருளாலே அவ்இறைவனை அறிவான். உலகப் பொருள்களை வேறாக நின்று அறிவதுபோல இறைவனை வேறாய் நின்று அறியாது உடன்நின்று அறிவான்.

சொ.பொ.வி:

ஒன்று - அறிகருவிகளில் ஒன்று. உனில் - உன்னைவிட்டு. தமிழ் - இறைவனை. இரண்டாய் - வேறாய்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் வாக்கு மனாதீதத்திற்கு அப்பாற்பட்டவன் இறைவன் என்பதை உணர்த்துவதாகும். மேலும் கருவிகளால் அறியமுடியாத இறைவனை அவன் உடன் நிற்க உயிரானது அறியும். மற்ற பொருள்களைக் காணுவது போல வேறாய் நின்று காணாது உடன்நின்று காணும்.

உதாரணம் : 3

பாவகமேல் தானசத்தாம் பாவனா தீதம்எனில்
பாவகமாம் அன்றென்னில் பாழதுவாம் - பாவகத்தைப்
பாவித்தல் தான்என்னில் பாவகமாம் தன்னருளால்
பாவிப்ப பதுபரமில் பாழ்.

பொருள் :

மனம் முதலியவற்றால் கூடிநின்று பாவிக்கின்ற பாவனைதான் இறைவன் என்றால் பாவனையோ நிலைபேறு இல்லாத அசத்தாகும். இல்லை பாவனையைக் கடந்தது என்றால் அதனால் கிடைக்கக் கூடிய பயன் எதுவும் இல்லை. இத்தகைய இருதிறனும் இன்றிப் பாவிக்கப்படுவது (அறியப்படுவது) என்றால் அது சூனியப் பொருளே ஆகும். மேலும், பாவனைக்கு எய்தாத பொருளை அறிந்ததாகக் கற்பனை செய்து கொண்டு பாவனை செய்தால் அதுவும் பயனில்லாத செயலே ஆகும். எனவே, இறைவனது திருவருளால் பாவிக்கப்படுவது பரம்பொருளே ஆகும். அது சூனியமில்லை.

சொ.பொ.வி:

பாவகம் - பாவனை. பாவனாதீதம் - பாவனையைக் கடந்தது. பாழ் - சூனியப் பொருள். பரம் - பரம்பொருள்.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் இறைவன் பாவனைக்கு எட்டாதவன் என்பதை விளக்குவதாகும். மேலும் மனம் முதலிய கருவிகளோடு கூடிநின்று இறைவன் இருக்கின்றான் என்று பாவிப்பது இறைவனை அசத்துப் பொருளாக்கிவிடும். கருவிகளோடு கூடாது இறைவன் பாவனையைக் கடந்தவன் என்று கொண்டால் அறிய முடியாத பொருளாகிப் பயன்படாது போய்விடும். இல்லாத பொருளை இருப்பதாகப் பாவித்தால் இறைவன் சூனியமாகி விடுவான். எனவே, இறைவனுடைய திருவருளால் அறியப்படுகின்ற பொருளே இறைவனாம் பரம்பொருளாகும்.

உதாரணம் : 4

அறிய இரண்டல்லன் ஆங்கறிவு தன்னால்
அறியப்படான் அறிவின் உள்ளான் - அறிவிற்குக்
காட்டாகி நின்றானைக் கண்ணறியா மெய்யென்னக்
காட்டாது அறிவறிந்து கண்டு.

பொருள் :

உயிரானது தன் அறிவால் அறிவதற்கு இறைவன் அவ்வுயிரின் வேறல்லன். உயிரின் அறிவுக்குள் அறிவாய் நிற்கின்றான். ஆதலால், உயிரின் அறிவினால் அவன் அறியப்படமாட்டான். எனவே, உயிரானது தன் அறிவுக்குத் துணையாய் நின்று அறிவிக்கின்ற உயிருக்குயிராகிய இறைவனை ஆன்ம ஞானமானது ஆன்மாவிற்கு எட்டும் வண்ணம் காட்டாது. எதுபோல என்றால் உயிரானது கண்ணொளிக்குள் நின்று பொருளை அறிவதற்குத் துணை செய்கிறது. அவ்வாறு துணை செய்கின்ற உயிரை அக்கண்ணொளி காணமாட்டாது போல.

சொ.பொ.வி:

இரண்டல்லன் - உயிருக்கு வேறல்லன். காட்டாகி - காட்டு வதற்குத் துணையாகி.

விளக்கவுரை:

உயிரானது கண் ஒளியிலிருந்து வேறாக இல்லாமல் கண்ணுக்குள்ளே கலந்து நின்று பொருளைக் காண வைக்கிறது. ஆனால், அதே கண் உயிரைக் காண முடிவதில்லை. அதுபோல இறைவனும் உயிருக்கு வேறாக இல்லாமல் உயிருக்குள்ளே இருப்பதால் இறைவனை உயிர் காண முடிவதில்லை என்பதை இவ்வுதாரணம் விளக்குகிறது. என்றாலும் தன்னைக் காணமுடியாத உயிருக்கு உடன்தின்று இறைவன் பொருள்களைக் காண வைக்கின்றான் என்பதையும் இது உணர்த்துகிறது.

உதாரணம் : 5

அதுஎன்னும் ஒன்றன்று அதுஅன்றி வேறே
அதுஎன்று அறிஅறிவும் உண்டே - அதுவென்று
அறிய இரண்டல்லன் ஆங்கறிவுள் நிற்பல்
அறியும்அறி வேசிவமும் ஆம்.

பொருள்:

சத்தாகிய சிவம் மாயாவாதிகளால் கூறப்படுகின்ற சூனியப் பொருள் அல்ல. ஆதலால், அச்சிவனருளால் அறியப்படும் அச்சிவப் பொருளோடு அதனை முதற் பொருளாக அறிகின்ற உயிரும் முத்தி நிலையில் உள்ளதாகும். அவ்வாறு உண்டென்றால் இரண்டும் ஒன்றாதல் பெறப்படுமோ எனின் பெறப்படும். எவ்வாறு என்றால் தண்ணீரைச் சார்ந்த உப்புப் போல, உயிரின் அறிவின்கண் இறைவன் கலந்து வேற்றுமை தோன்றாது நிற்பான். உயிரம் அச்சிவமே ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

ஒன்றன்று - சூனியமன்று. இரண்டல்லன் - இறைவன் உயிர்களின் வேறல்லன்.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் முத்தி நிலையில் அவனருளால் அவனை அறிந்த உயிரும் இறைவனும் ஒன்றாய் இருப்பதை விளக்குவதாகும்.

இறைவன் உயிரோடு கலந்திருப்பது தண்ணீரோடு சேர்ந்த உப்பு அத்தண்ணீராகக் கலந்திருப்பது போலக் கலந்திருப்பான் என்று விளக்கம் தருகிறது.

சூத்திரப் பொருள் முடிவு :

இறைவனுக்குச் சிறப்பிலக்கணத்தைக் கூறுகிறது இச் சூத்திரம். அசத்துப் பொருள்போல இறைவன் அளவைகளால் அறியப்படுகின்றவன் அல்ல. இறைவனும் உயிரும் உடன் கலந்திருப்பதால் இறைவன் அறிவிக்கவே அவனருளால் உயிர் அவனை அறியும். முத்தியிலும் அவனால் அறிவிக்கப்பட்டு அவனோடு உடன் உயிர் சிவமாய் நிற்கும்.

உண்மை அதிகாரம் - சாதன இயல்

ஏழாம் சூத்திரம்

யாவையும் சூனியம் சத்துஎதிர் ஆகலின்
சத்தே அறியாது அசத்திலது அறியாது
இருதிறன் அறிவுளது இரண்டல ஆன்மா

அதிகார விளக்கம் :

சிவஞான போதச் சூத்திரம் பனிரெண்டனுள் முதல் ஆறு சூத்திரங்கள் பொது அதிகாரம் ஆகும், பின் ஆறு சூத்திரங்கள் சிறப்பு அதிகாரம் ஆகும். பொது அதிகாரச் சூத்திரங்கள் ஆறில் முதல் மூன்றும் பிரமாண இயலாகும். பின் மூன்றும் இலக்கண இயலாகும். அதுபோலச் சிறப்பு அதிகாரத்தில் முதல் மூன்றும் சாதன இயலாகும். பின் மூன்று சூத்திரங்கள் பயனியல் ஆகும். பொது அதிகாரம் முப்பொருள் இயல்பைப் பிரமாணத்தாலும் இலக்கணத்தாலும் உணர்த்தியது. சிறப்பு அதிகாரம் முப் பொருளைச் சாதனத்தாலும் பயனாலும் உணர்த்துகிறது. இதனை உண்மை அதிகாரம் என்றும் கூறுவர். சாதன இயல் என்பது முப்பொருள்களுள் பயன்பெறுதற் பொருட்டுச் சாதித்தற்குரிய அதிகாரியின் இயல்பும், சாதனமும், சாதிக்கும் முறைமையையும் மூன்று சூத்திரங்களாகக் கூறுகிறது. அதன்படி சாதித்தற்குரிய

அதிகாரியர்கிய ஆன்மாவின் சிறப்பு இயல்பை இச்சூத்திரம் கூறுகிறது.

சூத்திரப் பொருள் :

சத்தாகிய சிவத்தின்முன் அசத்தாகிய உலகப் பொருள்கள் எல்லாம் விளங்கித் தோன்றாத சூனியமாகும். ஆதலால் இறைவன் உலகத்தை அறிந்து அனுபவியான். அசத்தாகிய உலகப் பொருள்களும் அறிவில்லாதவை. ஆகையால், இறைவனை அறிந்து அனுபவிக்க மாட்டா. சத்தாகிய இறைவனும் அசத்தாகிய உலகப் பொருள்களும் இல்லாத சதசத்து என்ற உயிரானது அவ்விரண்டையும் அறியும் தன்மை உடையதாகும்.

சொ.பொ.வி:

யாவையும் - உலகப் பொருள்கள். இலது - அறிவில்லாதவை. இருதிறன் - இறைவன் உலகப் பொருள்கள் இரண்டினையும் அறியும் திறன்.

விளக்கவுரை :

ஆன்மாவின் சிறப்பு இலக்கணம் இச்சூத்திரத்தில் கூறப் பெற்றுள்ளது. ஆன்மா சார்ந்ததன் வண்ணம் ஆதலால் சத்தைச் சார்ந்து அதனை அறியும். அசத்தைச் சார்ந்து அதனையும் அறியும். எனவே, இரண்டையும் அறியும் உயிருக்கு சதசத்து என்று பெயர்.

இச்சூத்திரம் மூன்று அதிகரணங்களைக் கொண்டது. 1. யாவையும் சூனியம் சத்தெதிர் ஆதலின் சத்தே அறியாது, 2. அசத்திலது அறியாது, 3. இருதிறன் அறிவுளது இரண்டலா ஆன்மா.

ஏழாம் சூத்திரம் - முதல் அதிகரணம்

மேற்கோள் : ஈண்டு சத்தினிடத்து அசத்து பிரகாசியாது என்றது.

பொருள் : சுட்டி அறிகின்ற அறிவு இன்றி எல்லாவற்றோடும் கலந்து நின்ற ஒருசேர அறிகின்ற சிவமாம் இறைவன் முன்னர் சுட்டி அறியப்படும் அசத்தாகிய பிரபஞ்சம் விளங்கித் தோன்றாது.

ஏது : மெய்யினிடத்துப் பொய் அப்பிரகாசமாய் நின்றலான்.

பொருள் : மெய்யெனப்படும் சத்தின் முன்னர் ஒரு நிலையாய் நில்லாது மாறுதல் அடைகின்ற அசத்துப் பொருளாகிய பொய் நிகழ்தல் இல்லை.

உதாரணம்:

அந்நியம்இல் லாமை அறற்குஒன்று உணர்வின்றாம்
அந்நியமில் லான்அசத்தைக் காண்குவனேல் - அந்நியமாம்
காணான் அவன்முன் கதிர்முன் இருள்போல
மாணா அசத்தின்மை மற்று.

பொருள்:

தனக்குள் அடங்கி இருப்பதான பதி, பாசங்களோடு உடனாய் நிற்கின்ற இறைவனுக்குச் சுட்டி அறியும்படியான பொருள் ஒன்றுமில்லை. எனவே, அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை அறிய வேண்டின் உடனாய் நின்று அவற்றினை ஒருசேர அறிவான். நம்மைப் போல வேறாய் நின்று சுட்டி அறிய மாட்டான். ஏனென்றால், சூரியன் முன் இருள் தோன்றாதவாறு போல, இறைவன் முன் அசத்தாகிய பிரபஞ்சம் விளங்கித் தோன்றாது ஆதலால்.

சொ.பொ.வி:

அறற்கு - அரனாகிய இறைவனுக்கு. அந்நியம் - பசு, பாசங்களோடு வேற்றுமை இல்லாதவன். கதிர் - சூரியன். மாணா - சிறப்பில்லாத.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் உலகம் இறைவனால் அறிய வேண்டியதில்லை. அதனால் அவனுக்கு இழுக்குமில்லை என்பதை உணர்த்துவதாகும். சூரியன் முன் இருள் விளங்கித் தோன்றாதவாறுபோல இறைவன் சந்நிதியில் பிரபஞ்சம் விளங்கித் தோன்றாது. ஆதலால் பிரபஞ்சத்தை இறைவன் சுட்டி அறியான் என்பதையும் இவ்வுதாரணம் விளக்குகிறது.

ஏழாம் சூத்திரம் - இரண்டாம் அதிகாரணம்

மேற்கோள் : இனி அசத்தினுக்கு உணர்வின்று என்றது

பொருள் : தத்துவமாகிய பிரபஞ்சத்திற்கு அறிவானது இல்லை.

ஏது : அதுதான் நிரூபிக்கில் இன்றாகலான்.

பொருள் : ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவ்வசத்திற்கு அறிவில்லை என்பதாகும்.

உதாரணம் :

பேய்த்தேர்நீர் என்றுவரும் பேதைக்கு மற்றணைந்த
பேய்த்தேர் அசத்தாகும் பெற்றிமையின் - வாய்த்தனைக்
கண்டுணர்வார் இவ்வழியிற் காணும் அசத்தின்மை
கண்டுணர்வார் இல்லதெனக் காண்.

பொருள்:

வேனிற்காலத்தில் காணப்படும் கானல்நீரைக் குடிக்கும் நீர் என்று
கருதி உண்ண வருகின்ற அறிவற்ற பேதைக்கு இறுதியில் அதனை
அடைந்தபோது அக்கானல் நீர் பொய்யாகும் தன்மை போல, குருவின்
அருளுரைகிடைத்து அசத்தின்தன்மையை ஆராய்ந்து அறிகின்ற சூழல்
கிடைக்காதவர்க்கு அசத்து அறிவுடைப் பொருளாகவே தோன்றும்.
ஆனால், குருவின் அருள்மொழி கிடைத்து அசத்தின் தன்மையை
ஆராய்ந்து அறிய வல்லவர்க்கு அசத்தானது அறிவற்றது என்பது
புலனாகும். இதனை உணர்வாயாக.

சொ.பொ.வி:

பேய்த்தேர் - கானல்நீர். பேதை - அறிவற்றவன். அசத்து -
அறிவற்றது. கண்டுணர்வார் இவ்வழி - ஆராய்ந்து அறிகின்றவர்
இல்லாத சூழலிடத்து.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் அசத்துப் பொருளுக்கு அறிவில்லை என்பதை
உணர்த்துவதாகும். பேய்த்தேர் நீர் போலத் தோன்றினாலும் அதனை

அருகிற் சென்று பார்த்தபோது நீரன்று என்பது புலப்படும். அதுபோலக் குருவின் அருள் கிடைக்கப் பெறாதவர்க்கு உலகமானது சத்துப் பொருள்போலத் தோன்றும். குருவருள் கிடைத்தவருக்கு உலகம் அசத்துப் பொருளாகத் தெரியவரும்.

ஏழாம் சூத்திரம் - மூன்றாம் அதிகாரணம்

மேற்கோள் : இனி இருதிறன் அறிவுளது இரண்டலா ஆன்மா என்றது.

பொருள் : சத்து, அசத்து என்னும் இரண்டின் இயல்பை அறியும் பொருள் சத்தும் அசத்தும் அல்லாத சதசத்தாகிய உயிராகும்.

ஏது : இல்லை.

உதாரணம் :

அருவுருவம் தானறிதல் ஆயிழையாய் ஆன்மா
அருவுருவம் அன்றாகும் உண்மை - அருவுருவாய்த்
தோன்றிஉடன் நில்லாது தோன்றாதும் நில்லாது
தோன்றல் மலர்மணம்போல் தொக்கு.

பொருள் :

உண்மையான நூல்களை ஆராய்கின்ற உயிரே சத்து, அசத்து என்ற இரண்டினையும் அறியும். எனவே, அவ்வுயிர் சத்தும் அசத்தும் அன்றி அவ்விரண்டின் வேறாகும். அத்தகைய உயிரானது அவ்விரண்டோடு சமமாய் நிற்பதும் அல்ல. அதே நேரத்தில் சூனியமும் அல்ல. மலரின் கண் மணம் எவ்வாறு அடங்கித் தோன்றுகின்றதோ அதுபோல சத்திலும் அசத்திலும் சார்ந்து அடங்கித் தோன்றும்.

சொ.பொ.வி:

அருவுருவம் - சத்து, அசத்து. (அரு-சத்து. உருவம் - அசத்து).
உடனில்லாது - ஒப்பநில்லாது. தொக்குத் தோன்றும் - அடங்கித் தோன்றும்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் ஆன்மா சத்து அசத்து இரண்டினையும் அறிவது என்றும், அவ்வாறு அறியும் முறையில் தன்னையும் அறியும் என்றும் விளக்குகிறது. மலரின் உள்ள மணம் மலர் போலவும் தோன்றாது. ஆனால், அதே நேரத்தில் இல்லாமலும் இருக்காது. ஆனால், அம்மலரில் அடங்கித் தோன்றும். அதுபோல உயிரும் சத்து அசத்துப் பொருளைச் சார்ந்து நின்று அவை இரண்டையும் அறிந்திடும் என்பதையும் விளக்குகிறது.

உதாரணம் : 2

மயக்கமது உற்றும் மருந்தில் தெளிந்தும்
பெயர்த்துணர்மீ சத்தாகாய் பேசில் - அசத்தும்அலை
நீயறிந்து செய்வினைகள் நீயன்றி வேறுஅசத்துத்
தானறிந்து துய்யாமை தான்.

பொருள்:

அறிவை விளக்குவதற்குரிய கருவிகள் இல்லாதவிடத்து ஒரு பொருளை இன்னதன்று அறியமாட்டாமல் உயிர் மயக்கத்தைப் பொருந்தும். பசி நோயைத் தீர்க்கும் அன்னம் மருந்தாதல் போல, மயக்கத்தைத் தீர்த்தற்குரிய கருவிகள் உள்ள இடத்தில் அதே உயிர் மயக்கம் தெளிந்து பொருள்களை உணரும். இவ்வாறு மயங்கியும் மயக்கம் தீர்ந்தும் உணர்கின்ற உயிர் ஆய்ந்து சொல்லுமிடத்தில் சிவமாகிய சத்துப் பொருள் ஆகாது. அப்படியானால் அசத்து ஆகுமோ என்றால் அதுவும் இல்லை. எவ்வாறென்றால் உயிரானது முன்பு செய்த வினையின் பயன்களை உயிர் அனுபவிக்குமே அன்றி அசத்தாகிய பாசம் அனுபவிக்காது. எனவே, உயிர் அதற்கு ஒப்பாகாது. அதாவது அசத்துப் பொருளாகாது. அதனின்றும் வேறாகும்.

சொ.பொ.வி:

பெயர்த்து - மாறி மாறி. பேசில் - ஆராய்ந்து சொல்லுமிடத்து.
துய்யாமை - அனுபவிக்க மாட்டாமை.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் சத்து, அசத்து இரண்டினையும் அறிவது ஆன்மா என்பதை விளக்குவதாகும். மேலும், கருவிகளோடு கூடிய இடத்து மயங்காமலும் கூடாத விடத்து மயங்கியும் பொருள்களை அறிகின்ற உயிரானது இறைவன் போலச் சத்துமல்ல. பாசம் போல அசத்துமல்ல. ஆனால், அறிவும் அறியாமையும் கொண்ட தன்மையுடைய பொருளாகும்.

உதாரணம்: 3

மெய்ஞ்ஞானம் தன்னில் விளையாது அசத்துஆதல்
அஞ்ஞானம் உள்ளம் அணைதல்காண் - மெய்ஞ்ஞானம்
தானே உளஅன்றே தண்கடல்நீர் உப்புப்போல்
தானேய் உளம் உளவாத் தான்.

பொருள்:

அஞ்ஞானம் மெய்யறிவு எனப்படும் சிவத்தின் முன்னர் நிற்பது இல்லை. ஆனால், இறைவன் உள்ள அன்றே தான் இருந்து தான் பொருந்துவதற்குரிய உயிர்களிடத்தில் அந்த அஞ்ஞானம் உள்ளனவாக இருக்கும். இவ்வாறு இறைவனைப் பற்றாமலும் உயிரைப் பற்றுவதும் எவ்வாறு என்றால், கடலின்கண் உப்பு இல்லாமல் கடல்நீரின் கண் உப்பு இருப்பது போன்றதாகும்.

சொ.பொ.வி:

மெய்ஞ்ஞானம் - மெய்யறிவு எனப்படும் இறைவன். அஞ்ஞானம் - மயக்கம். தானேய் - தான் பொருந்துவதற்குரிய.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் மயக்கம் இறைவனுக்கு இல்லை என்பதையும், அம்மயக்கம் உயிருக்குத்தான் உண்டு என்பதையும் விளக்குகிறது. அவ்வாறு விளக்கும்போது உயிரும் இறைவனும் உடனாய் நிற்பதால் ஒன்றுக்கு இருக்கும் என்றும் ஒன்றுக்கு இல்லை என்றும் கூறுவது பொருந்துமா என்றால், கடல்நீரில் உப்பு கலந்திருந்து கடலாகிய

இடத்தில் உப்பு கலவாது இருத்தல் போல அஞ்ஞானம் விளங்குகிறது என்றும் இவ்வுதாரணம் குறிப்பிடுகிறது.

சூத்திரப் பொருள் முடிவு :

இறைவன் இயற்கை உணர்வு உடையவன். அவனுக்கு முன் அசத்து நிற்காது. அவன் அசத்தை அறிய வேண்டியதில்லை. அதனால் அவனுக்குக் குறைவுமில்லை. பிரபஞ்சம் கருவி ஆகியவை அறிவு இருப்பது போலத் தோன்றும். ஆனால், பின்னர் கானல்நீர் போல அறிவில்லாதது உணரப்படும். அறிவற்ற சடப் பொருளாகிய பிரபஞ்சம் இறைவனை அறியாது. எனவே, சத்தாகிய இறைவனையும் அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தையும் சார்ந்து அறிவது உயிராகும்.

எட்டாஞ் சூத்திரம்

ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்
தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினில் உணர்த்தவிட்டு
அன்னியம் இன்மையின் அரன்கழல் செலுமே.

பொருள் :

உயிரினுள் உடனாய் இருந்த பரம்பொருள் உயிர் செய்த புண்ணியத்தின் மிகுதியினால் குருவடிவாய் எழுந்தருளி வரும். அவ்வாறு வந்த இறையருள் உயிரை நோக்கி ஐம்பொறிகள் ஆகிய வேடர்களுடன் சேர்ந்து பழகி வளர்ந்து வந்ததினால் மயங்கித் துன்புற்றாய் என்று அறிவிக்கும். அத்தகைய தீட்சை நிலையில் ஐம்பொறிகளை விட்டு நீங்கி இறைவனுக்கு வேறாகிய பொருளாக இல்லாத காரணத்தால் உயிரானது அவ்விறைவனின் திருவடிகளை அணைந்து நிற்கும்.

சொ.பொ.வி:

அயர்ந்தனை - மயங்கினாய். தம்முதல் - உயிருக்குள் உடனாய் நின்ற பரம்பொருள். குருவுமாய் - ஆசிரியருமாய். தவத்தினில் - உயிர் முன்செய்து வைத்த புண்ணியத்தால். உணர்த்த - தீட்சையால்

அறிவிக்க. அன்னியமின்மையின் - இறைவனோடு வேறாகாததால். அரன் - இறைவன்.

விளக்கவுரை:

இச்சூத்திரம் ஞானத்தை உணரும் முறைமையினை உணர்த்தும் சூத்திரம் ஆகும். அதாவது பதிஞானத்தால் இறைவனை உயிர் அறியும் என்பதால், உயிர் முன்பு செய்த புண்ணியப் பயன்களால் சத்திநிபாதம் எய்தும், அப்பொழுது இறைவன் அவ்வுயிர்க்கு அருளுதல் வேண்டி ஞானாசிரியனாக மானுடச் சட்டை தாங்கி ஞானத்தினை தீட்சை முறையில் வழங்குவான் என்பதை உணர்த்துவதாகும். சூத்திரத்தில் வேடர் என்று குறிக்கப் பெறுவதால் இறைவனை அரசனாக உருவகித்து, உயிரை அரசகுமாரனாக உருவகித்து, ஐம்பொறிகளை வேடர்களாக உருவகித்து, உரைகூறுவதும் உண்டு. மேலும் பதிஞானம் பெறுவதற்குக் குருவருள் மிக இன்றியமையாததாகும் என்பதையும் இச்சூத்திரம் உணர்த்துகிறது. மேலும் இது சாதனவியலுக்கு ஏற்ப ஞானம் பெறுவதற்குரிய சாதனத்தைக் கூறுகிறது.

இச்சூத்திரம் நான்கு அதிகரணங்களைக் கொண்டது. 1. தவத்தினில் உணர்த்த, 2. தம் முதல் குருவுமாய், 3. ஐம்புலவேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தன, 4. விட்டு அன்னியமின்மையின் அரன்கழல் செலுமே.

எட்டாஞ்சூத்திரம் - முதல் அதிகரணம்

மேற்கோள் : ஈண்டு இவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய் தவத்தால் சிவஞானத்தைக் கண்ணாகக் கொண்டு அறிவ தாகிய ஞானம் நிகழும் என்றது.

பொருள் : ஆன்மாக்களுக்கு முன் பிறவிகளில் செய்த தவமாகிய சரியை, கிரியை, யோக விசேடத்தால் சிவஞானம் ஐயந்திரிபின்றி விளங்கும்.

ஏது : மேலும் சரியை, கிரியை யோகங்களைச் செய்துழி நன்னெறியாகிய ஞானத்தைக் காட்டி அல்லது மோட்சத்தைக் கொடா ஆதலான்.

பொருள் : சரியை, கிரியை, யோகங்களாகிய தவங்களைச் செய்து முற்றுப் பெற்றவிடத்து அத்தவங்கள்தாம் வீடுபேறு எய்துவதற்குரிய ஞானத்தைப் பயப்பித்து முத்தியைக் கொடுப்பன அன்றி அத்தவங்களே நேராக முத்தியைத் தாராது. எனவே, ஞானத்தைத் தந்துதான் முத்தியைத் தரும். அதாவது பதி ஞானத்தைப் பெற்றுத்தான் முத்தியை அடையலாம்.

உதாரணம் :

தவம்செய்தார் என்றும் தவலோகம் சார்ந்து
பவம்செய்து பற்றறுப்பார் ஆகத் - தவம்செய்த
நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலைக்
கற்றார்கூழ் சொல்லுமாம் கண்டு.

பொருள் :

சரியை, கிரியை யோகத்தைச் செய்தவர்கள் அவ்வவற்றிற்குரிய பயனாக முறைமையினால் சாலோகப் பதத்தையும், சாமீபப் பதத்தையும், சாருபப் பதத்தையும் உறுதியாகப் பொருந்துவார்கள். அப்பதங்களில் உரிய இன்பங்களை உரிய காலம்வரை அனுபவித்துப் பின்னர் அப்பதங்களை விட்டுப் பிரிந்து, மீளவும் உலகத்தில் வந்து பிறப்பார்கள். அவ்வாறு பிறக்கும் பொழுது முந்திய வினைப்பயன்களை நுகர்ந்து அவற்றை அறுப்பதற்காகத் தவம் செய்த நல்ல உயர்ந்த குலத்தில் வந்து பிறப்பார்கள். ஆதலால், அந்தப் பிறப்பில் தம் தவத்தால் பொருட்பற்றை அறுத்து ஞானத்தைத் தலைப்படுவர் என்று முத்திக்குரிய நூலைக் கற்றுணர்ந்தவர்கள் தாம் கற்ற நூற் கருத்தின்வழி அறிவிப்பார்கள்.

சொ.பொ.வி:

தவம் செய்தார் - சரியை, யோகம் செய்தவர்கள். தவலோகம் - அதற்குரிய பயனாகிய மூன்று உலகங்கள். பவம் செய்து - மீளவும் உலகத்தில் பிறந்து. பற்றறுப்பாராக - எஞ்சிய வினைகளை அறுப்பதற்காக. நற்சார் - நற்குடி. நண்ணுவர் - அடைவர்.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் சரியை, கிரியை, யோகம் செய்தால் தான் அதன் பயனாக ஞானம் கிடைக்கும் என்று சாதனங்களை வரையறுக்கிறது. ஒரு பிறவியிலேயே ஞானம் கிடைக்காது. பல பிறவிகளில் முன் கூறிய சாதனங்களைச் செய்து ஞானம் பெறுவதற்குரிய பிறவியில் அதனைப் பெறுவதற்குரிய நல்ல சூழலில் (குலத்தில்) பிறந்துதான் ஞானத்தைப் பெறமுடியும் என்பதனையும் இவ்வுதாரணம் குறிப்பிடுகிறது.

உதாரணம் : 2

பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானை ஒக்கும்
இசைத்து வருவினையின் இன்பம் - இசைத்த
இருவினை ஒப்பில் இறப்பில் தவத்தான்
மருவுவனாம் ஞானத்தை வந்து.

பொருள் :

அறநூல்களில் கூறப்பட்டுச் செய்து வருவனவாகிய வேள்வி முதலாகிய தவங்கள் செய்யப்படுவதால் அவற்றால் உண்டாகும் சொர்க்கம் முதலிய இன்பங்களும் அவற்றில் உடன் கூறப்படுகிறது. அந்த இன்பங்கள் பசித்தவன் பசியை நீக்க உணவை உண்பான். அந்த உணவு சீரணம் ஆகிறது. ஆனால், மீண்டும் பசியை ஏற்படுத்துகிறது. அதாவது முதலில் உண்ட உணவு பசியை நீக்கித் தந்த இன்பம் நிலையில்லாது மீண்டும் பசியைத் தருகிறது. அதுபோலவே வேள்வி முதலியவற்றால் வரும் பயன்களும் நிலையில்லாதவை ஆகும். ஆதலால் முன்பு கூறப்பட்ட புண்ணிய பாவங்கள் இரண்டும் அழிதல் இல்லாத சரியை, கிரியை யோகங்களாகிய தவத்தால் இருவினை ஒப்பைத் தரும். அந்த இருவினை ஒப்பு நேர்ந்தால் உயிர் ஞானத்தைத் தலைப்படும்.

சொ.பொ.வி:

இசைத்த இருவினை - கூறப்பட்ட புண்ணிய பாவங்கள். இறப்பில் தவம் - அழிதல் இல்லாத சரியை, கிரியை, யோகம் முதலிய தவங்கள்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் வேள்வி முதலாகிய தவங்கள் உண்மையான ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் என்பதை மறுத்து, சரியை, கிரியை, யோகம்தான் உண்மையான ஞானத்தைத் தரும் என்பதை வலியுறுத்துவதாகும். வேள்வி முதலாகிய தவங்கள் அழிகின்ற பயனைத் தருமே தவிர நிலையான பயனைத் தராது. எதுபோல என்றால் பசித்தவன் உண்ட உணவு போல, அதாவது பசித்தவன் துன்பத்தை நீக்க உண்கின்றான். உண்டவுடன் பசித்துன்பம் நீங்கி இன்பம் உண்டாகின்றது. அந்த இன்பம் நிலையானதா என்றால் இல்லை. சில மணி நேரம் கழித்து மீண்டும் பசி ஏற்படுகிறது என்ற உவமை மூலம் இவ்வுதாரணம் விளக்குகிறது. அழிதல் இல்லாத சரியை முதலிய தவங்கள் நிலைத்த முத்தியைத் தரும் என்பதும் இதனால் அறியப்படுகிறது.

எட்டாஞ் சூத்திரம் - இரண்டாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் : இவ்வான்மாக்களுக்கு தமது முதல்தானே குருவுமாய் உணர்த்தும் என்றது.

பொருள் : முன் அதிகரணத்தில் கூறியபடி சரியை முதலானவை முற்றுப் பெறுகின்ற இடத்தில் மலபரி பாகமும், சத்திநிபாதமும் ஏற்பட்டு, ஞானத்தை அடைய விரும்புகின்ற உயிருக்கு அதுவரை உள்நின்று உணர்த்திய இறையருள், குருவடிவாக எழுந்தருளி வந்து ஞானத்தை உணர்த்தும்.

ஏது : அவன் அன்னியமின்றிச் சைதன்ய சொரூபியாய் நின்றலான்.

பொருள் : இறைவன் பாலில் மறைந்திருக்கும் நெய் போல் அல்லாது தயிரில் தோன்றும் நெய்போல விளங்கிக் குருவாகிய வடிவே தன் சொரூபமாகக் கொண்டு அந்தத் தவ ஆன்மாக்களுக்கு விளங்கி நிற்பான்.

உதாரணம்:

மெய்ஞ்ஞானம் தானே விளையும்விஞ் ஞானகலர்க்கு
 அஞ்ஞான அச்சகலர்க்கு அக்குருவாய் - மெய்ஞ்ஞானம்
 பின்னுணர்த்தும் அன்றிப் பிரளயா கலர்க்கு
 முன்னுணர்த்தும் தாம்குருவாய் முன்.

பொருள் :

ஆணவமலம் ஒன்றே உடைய விஞ்ஞானகலர்க்கு இறைவன் அறிவினுள் அறிவாய் தன்மையில் (தன்மையிடத்தில்) நின்று மெய்ஞ்ஞானத்தை விளைவிப்பான். பிரளயாகலருக்குத் தன்மையில் நின்று உணர்த்தாது நான்கு தோளும். முன்று கண்ணும் கறைக்கண்டமும் ஆகிய உறுப்புக்களுடன் தன் இயல்பான வடிவையே குரு வடிவாகக் காட்டி முன்னிலையில் நின்று ஞானத்தை உணர்த்துவான். அஞ்ஞானத்தை உடைய அச்சகலர்க்கு சகலரின் வடிவாகிய மானுடச் சட்டை தாங்கிக் குருவாய் வந்து, அக்குருவடிவின் பின்னர் தான் மறைந்திருந்து அச்சகலர்க்கு இறைவன் ஞானத்தை உணர்த்துவான்.

சொ.பொ.வி:

சகலர் - மும்மதங்களை உடையவர். அக்குருவாய் - மானிட வடிவு கொண்ட குருவாய். பிரளயகலர் - ஆணவ, கன்ம மலங்கள் உடையவர். தான்குருவாய் - நான்குதோள், முக்கண், கறைமிடறு ஆகிய உறுப்புக்களோடு கூடிய குருவடிவம்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் மூவகை உயிர்களுக்கு இறைவன் அருளும் திறம் கூறுகிறது.

உதாரணம்: 3

அறிவிக்க அன்றி அறியா உளங்கள்
 செறியுமாம் முன்பின் குறைகள் - நெறியில்
 குறையுடைய சொல்கொள்ளார் கொள்பவத்தின் வீடுஎன்
 குறைவில்சகன் சூழ்கொள் பவர்க்கு.

பொருள் :

உயிர்கள் தங்களுக்குரிய பக்குவ முறையில் இறைவன் அறிவிக்க அறியும் தன்மை உடையவனவாகும். எல்லா உயிரும் இறைவன் அறிவிக்க ஒன்றுபோல் அறியும் தன்மை உடையன அல்ல. ஆதலால், அறிவால் குறைபாடு இல்லாத இறைவன் கூறுகின்ற அருள்மொழியை ஏற்றுக் கொண்டு உணரும் தன்மையுடைய குறை அறிவுடைய பிரளாயகலருக்கும், சகலருக்கும் இறைவனின் அருள் மொழிகள் முன்னிலையிலும் பின்னிலையிலும் நிகழ்வனவாம். அதே நேரத்தில் குறை அறிவு இல்லாத விஞ்ஞானகலருக்கு இறைவன் தன் நிலையில் நின்று உணர்த்த ஞானம் கிடைக்கும் என்பதை அறிய வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

அறிவிக்க - சுட்டி அறிவிக்க. உளங்கள் - சுட்டி அறிவிக்க அறிவதன்றித் தானே அறியாத பிரளாயகலர். சகலர் எனப்பட்ட உயிர்கள். குறையுடைய சொல் கொள்ளார் - அறிவிக்க அறிகின்ற குறையுடைய அறிவு இல்லாதவர். குறைவில் சகன் - குறைவில்லாத விஞ்ஞானகலர்.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் மூவகை உயிருக்கு மூவகையாக நின்று அறிவு உணர்த்துவதற்கு உரிய காரணத்தை விளக்குவதாகும். சகலரும் பிரளாயகலரும் சுட்டி அறிவிக்க அறிகின்ற குறை அறிவுடையவர்கள். ஆதலால், இறைவன் பின்னாகவும் முன்னாகவும் குருவடிவில் நின்று ஞானத்தை வழங்குகிறான். ஆனால், விஞ்ஞானகலர் குருவடிவில் சுட்டி அறிவுறுத்தக் கூடிய குறை அறிவு உடையவர்கள் அல்லர். எனவே, இறைவன் அவர்தம் அறிவுக்குள் அறிவாய் நின்று ஞானத்தை அவர்களுக்கு உணர்த்துகின்றான் என்பதை இவ்வுதாரணம் விளக்குகிறது.

உதாரணம் : 3

இல்லா முலைப்பாலும் கண்ணீரும் ஏந்திழைபால்
நல்லாய் உளவாமல் நீர்நிழல்போல் - இல்லா

அருவாகி நின்றானை யாரறிவார் தானே
உருவாகித் தோன்றானேல் உற்று.

பொருள் :

அறிவால் நன்மை உடைய மாணாக்கனே, அணிகலன் அணிந்த ஒரு பெண்ணுக்குத் தன் குழந்தையிடத்து வைத்துள்ள அன்பு பிறருக்கு வெளிப்படையாகத் தெரியாமல் இருப்பினும், அவ்வன்பின் வடிவமாக அவளிடத்தில் உண்டாகும் முலைப் பாலும் கண்ணீரும் குழந்தையைக் காணும்முன் இல்லாததாய், கண்டபின் உளவாகும். அதுபோல நீரின் கண்ணே உள்ள நிழல் வேறுபட்டு நில்லாது நீருடன் கலந்து நின்றாற் போல, உயிருடன் கலந்து அருவாய் நின்ற இறைவன் உயிர்களிடத்தில் பக்குவம் கண்டபொழுது வெளிப்பட்டுக் குருவாய்த் தோன்றுவான். (பக்குவம் காணும் முன் தோன்றமாட்டான்) அவ்விறைவன் குருவடிவாய் வந்து தோன்றி நின்று உணர்த்தானாயின் அவ்விறைவனை யார்தான் அறிவார்?

சொ.பொ.வி:

இல்லாத - குழந்தையைக் காணும்முன் இல்லாத. இழை - அணிகலன்கள். உளவாமால் - காணப்படும்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் சகலருக்கு இறைவன் குருவடிவாய் வருவதனை உவமைகள் மூலம் விளக்குவதாகும். நீரில் உள்ள நிழல் நீரைவிட்டு வேறு நில்லாது நீரில் கலந்தே நிற்கும். அதுபோல இறைவன் உயிருடன் கலந்தே நிற்பான் என்பதும் விளக்கப்படுகிறது.

எட்டாஞ்சுத்திரம் - மூன்றாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் : இவ்வான்மாக்கள் ஐயுணர்வுகளால் மயங்கித் தம்மை உணராது.

பொருள் : உணர்த்த உணரும் அறிவை உடைய உயிர்கள் ஐந்து பொறிகளால் மயக்கமுற்றுத் தம்மை உணராது.

ஏது : அவைதாம் பளிங்கில் இட்ட வண்ணம் போல் காட்டிற்றைக் காட்டி நின்றலால்.

பொருள் : படிகத்தின் கீழே வைக்கப்பட்ட பல்வேறு வகைப்பட்ட நிறங்கள் தத்தம் நிறங்களைக் காட்டுமாப் போலே, உயிரிடத்தில் பொருள்களை அறியும் கருவியாய் இருக்கும் ஐம்பொறிகளும் உயிரின் சொருபத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி அவ்வவற் றிற்குரிய பொருளையே விளக்கி நிற்கும். ஆதலால் அவ்வுயிர் மயங்கி நிற்கிறது.

உதாரணம்:

பன்னிறம் காட்டும் படிகம்போல் இந்திரியம்
தன்னிறமே காட்டும் தகைநினைந்து - பன்னிறத்துப்
பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய்பொய்யா மெய்கண்டான்
மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாம் வேறு.

பொருள்:

தன்னைச் சார்ந்த பல நிறங்களின் இயல்பான தன்மையைக் காட்டுகின்ற படிகம்போல, ஆன்மாதான் பொருந்தியிருக்கின்ற இந்திரியங்கள் காட்டும் தன்மையிலேயே ஆன்மா உணரும். படிகத்தின் நிறம் வேறு, (வெண்மையாகும்). அது படிகத்தை விட்டுப் பல வண்ண நிறப் பொருள்களை எடுத்துவிட்டால் தெரிய வரும். அதுபோல உயிரும் இந்திரியங்களைத் தன் இயல்புக்கு வேறானவை எனத் தெளிந்து, இந்திரியங்கள் காட்டும் பொருள் பொய்யானவை என்பதையும் உணர்ந்துவிட்டால், சிவத்தின் இயல்பு தன்னிடத்தில் விளங்கச் செய்யும். அதனால் அச்சிவத்திற்கு உயிர் அடிமையாகும்.

சொ.பொ.வி:

பன்னிறம் காட்டும் - படிகமாகிய பளிங்குக் கல்லின் கீழே வைக்கப்படுகின்ற பல நிறங்களை உடைய பொருள்களின் நிறத்தையே பளிங்குக்கல் காட்டும். பொய்ப்புலனை - இந்திரியங்

களால் அனுபவிக்கப்படும் நிலையில்லாத அனுபவங்களை. தைவமாம் - அடிமையாம்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் உயிர்கள் ஞானத்தை அறிய முடியாத வண்ணம் ஐந்து பொறிகளின் செயல்பாடுகள் மறைத்து நிற்கின்றன என்பதை விளக்குகிறது. மேலும், படிக்கத்தின் உண்மையான வெண்மை ஒளி அதன் கீழே உள்ள பொருளை எடுத்துவிட்டால் எவ்வாறு தெரியுமோ அவ்வாறு உயிரானது மயக்கத்தைத் தருகின்ற தனக்கு வேறான மெய் முதலாகிய ஐம்பொறிகளை உணர்ந்து அவற்றின் நிலையில்லாத இன்பங்களை நீக்கிக் கொண்டால் மெய்ப்பொருளாகிய இறைவன் உணரப்படுவான். அவ்வாறு உணர்ந்த உயிர் அவனுக்கு அடிமையாகும் என்பதையும் இப்பாடல் விளக்குகிறது.

எட்டாஞ்சூத்திரம் - நான்காம் அதிகாரணம்

மேற்கோள் : இனி இவ்வான்மா தன்னை இந்திரியங்களின் வேறாவான் காணவே தமது முதல் சீபாதத்தை அணையும் என்றது.

பொருள் : ஐம்பொறிகளால் மயங்கித் தன்னை உணராது எனப்பட்ட ஆன்மா அறிவாகவும், வியாபகமாகவும் உள்ள தன் சிறப்பியல்பை அறிவில்லாததும், ஏகதேசமுமாய் உள்ள ஐம்பொறிகளுக்கு வேறானவை என்று உணரின் இறைவனின் திருவடியை அடையும். (ஏகதேச அறிவு ஒவ்வொரு புலனுக்கும் ஒவ்வொரு அறிவு) (வியாபக அறிவு - எல்லாவற்றையும் ஒருசேர அறியும் அறிவு)

ஏது : ஊசல் கயிறு அற்றால் தாய் தரையே ஆம் துணையாம்.

பொருள் : ஒருவன் ஏறியிருந்து ஆடும் கயிறு அறுந்து போனால் அவனைத் தாய் போலத் தாங்குவது

நிலமாகும். அதுபோல ஐம்பொறிகளும் அற்றால்
உயிரை இறைவன் தாங்கிக் கொள்வான்.

உதாரணம்:

சிறைசெய்ய நின்ற செழும்புனலின் உள்ளம்
சிறைசெய் புலன்உணர்வில் தீர்ந்து - சிறைவிட்ட
அலைகடலில் சென்றடங்கும் ஆறுபோல் மீளாது
உலைவிலரன் பாதத்தை உற்று.

பொருள் :

அணைகட்டத் தடை செய்ததால் தேங்கி நின்ற ஆற்றின்
வெள்ளநீர்போல, இந்திரியங்கள் தடைசெய்ய அவற்றுள் அடங்கி
நின்ற உயிர், அணை உடைந்து வெள்ளமென ஓடும் நீர் கடலில்
சேர்ந்து அக்கடல் நீராய் ஆகி மீண்டும் ஆற்றுக்கு வாராதது போல,
தன்னைத் தடைசெய்து வந்த புலன்களின் உணர்வாகிய பாசத்தை
விட்டு, கேடில்லாத சிவபெருமானது திருவடியைக் கூடிய உயிர்
அவனுள் அடங்கி மீண்டும் வாராது (பிறக்காது)

சொ.பொ.வி:

சிறை: அணை, உலைவில் - கேடில்லாத. அரன் - சிவபெருமான்.

விளக்கம் :

இவ்வுதாரணம் ஐம்பொறிகளை விட்டு நீங்கினால் உயிரானது
இறைவன் திருவருளைச் சென்றடைந்து, அவனுள் அடங்கி நின்று
மீண்டும் பிறப்பு எடுக்காது என்பதனை எடுத்துக்காட்டுமூலம்
விளக்குகிறது.

உதாரணம் : 2

எவ்வுருவும் தான்என்னில் எய்துவார் இல்லைதான்
இவ்வுருவின் வேறேல் இறையல்லன் - எவ்வுருவும்
கண்போல் அவயவங்கள் காணா அக்கண்ணில்லார்
கண்பேறே காணக் கழல்.

பொருள் :

ஐந்துவகைப்பட்ட புலன்கள் உணரும் உணர்வு சிவமேயாகும் என்றால், புலன்வழி இன்பத்தை அனுபவிக்கும் சகல நிலையை விட்டுவிட்டு, இறைவனின் திருவடியைக் கூடும் சுத்தநிலையை அறிய விரும்புபவர் ஒருவரும் இல்லை. மேலும் இறைவன் உயிர்களோடு கலந்திருப்பதால் தன்னுடைய மெய்யுணர்வு இன்றி, உயிரின் புலன்கள் உணர்வை இறைவன் கொண்டிருந்தால் அவனால் யாதொரு பயனும் இல்லை. இந்த அடிப்படையில் ஆராய்ந்தால் இறைவனுடைய கலப்பினால் உயிருடைய உணர்வு சிவமாதல் போல, இந்திரியங்களின் உணர்வு சிவமே ஆயினும் இரண்டும் தம்முள் ஒப்பன அல்ல என்பதை உணரலாம். ஐம்பொறிகளில் உயிர் ஒரே மாதிரிக் கலந்திருப்பினும் கண் மட்டும் தன் பார்வை செல்லும்வரை பொருள்களை அறியும். மற்ற நான்கு இந்திரியங்களும் பொருள்கள் தன்னிடத்தில் வந்தால்தான் அறியும். அதுபோல இறைவன் உயிரில் கலந்து அதன்வழி ஐந்து இந்திரியங்களில் கலந்து நின்றாலும் இந்திரியங்களில் ஏகதேசமாய்க் கலந்து நிற்கிறான். ஆனால், உயிரிலோ வியாபகமாய்க் கலந்திருக்கிறான். இவ்வாறு இறைவன் கலந்திருப்பதைக் கண் உள்ளவர்களைக் கொண்டும், கண்ணில்லாதவர்களைக் கொண்டும் அறியலாம்.

சொ.பொ.வி:

எவ்வுருவும் - எல்லா வகையான புலன் உணர்வும். தான் - சிவமே.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் இறைவன் திருவடியை அடைந்த உயிர் மீண்டும் இந்திரியங்களிடத்தில் இன்பம் துயக்காது என்பதை வலியுறுத்துவதாகும். ஐம்பொறிகளில் உயிர் கலந்திருந்தாலும் கண்ணுக்குத்தான் சிறப்பு உண்டு. ஏனென்றால், அதுதான் பொருளைச் சென்று பற்றும். இத்தகைய சிறப்பை கண்ணை உடையவர்கள் அறிவார்கள். கண்ணில்லாதவர்கள் அறிய மாட்டார்கள். இந்த ஐம்பொறிகளுக்குள்

இத்தகைய வேறுபாடு போல, உயிரிடத்தும் ஐம்பொறிகளிடத்தும் கலந்திருக்கின்ற இறைவனின் கலப்பு வேறுபாடுகளை உடையதாகும். உயிரில் கலந்திருக்கும் கலப்பு வியாபகமாம். இந்திரியங்களில் கலந்திருக்கின்ற கலப்பு ஏகதேசமாகும். இந்திரியங்களில் கண்ணுக்கு உரிய சிறப்புப் போல உயிரில் கலந்திருக்கும் சிவக்கலப்பே சிறப்புடையது. அதனைக் கண்ணுள்ளார் அறிவதுபோல ஞானம் பெற்றவர்களே அறிவார்கள். கண் இல்லாதவர் அறிய மாட்டாதது போல ஞானம் பெறாதவர்கள் அறியமாட்டார்கள். மேலும் சிறப்பினை அடைந்த உயிர் சிறப்பில்லா இந்திரியத்தை மீண்டும் சேராது.

உதாரணம் : 3

ஐம்பொறியின் அல்லையெனும் அந்ததர சிவனை
ஐம்பொறியை விட்டங்கு அணைசகலன் - ஐம்பொறியின்
நீங்கான் நீர்ப்பாசிபோல் நீங்கும்மல கன்மம்வரின்
நீங்கானை நீங்கும் நினைந்து

பொருள் :

நீ வியாபக அறிவை உடையவன் அன்றி ஏகதேச அறிவுடையன் அல்லன் எனும் மகாவாக்கியத்தின் சிறப்பினைப் பெற்ற மாணவனே, ஐம்பொறிகளால் ஆகிய புலன் உணர்வில் இருந்து நீங்கி, சிவபெருமான் திருவடியைச் சென்று சேர்கின்ற சகல ஆன்மா, மீண்டும் தன்னுடைய ஐம்பொறிகளைக் காரணமாகக் கொண்டு அத்திருவடியை விட்டு நீங்கமாட்டான். நீரில் உள்ள பாசியில் கல் எறிந்தாற் போல (கல்பட்ட இடத்தில் விலகி மீண்டும் நீர்ப்பாசி கூடும்) மலவாசனையால் மீண்டும் மலகன்மங்கள் உயிரை வந்து பற்றுமானால் தன்னிடத்தில் நீங்காது இருக்கின்ற இறைவனைத் தியானித்து மீண்டும் சேர்ந்த மல, கன்ம, மாயைகளை நீக்கிக் கொள்வான்.

சொ.பொ.வி:

அந்ததர-சித்தாந்த மகா வாக்கியத்தின் சிறப்பைப் பெற்ற. அங்கு - முத்தியில். சகலன் - சகலத்திலிருந்து சுத்தவித்தைக்கு வந்த உயிர்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் திருவடியை அடைந்த உயிர் மலவாசனையால் மீண்டும் இந்திரியங்களைப் பொருந்தும் நிலை வருமானால் அதனை மீட்டுக் கொள்ளும் உபாயம் கூறுவதாகும். இறைவனின் திருவடியை அடைவது முத்தியாகும். அவ்வாறு அடைய வேண்டுமானால் ஐந்து இந்திரியங்களாகிய கருவிகளின் உணர்வு நீங்க வேண்டும். அவ்வாறு நீங்கி முத்தியை அடைந்த உயிருக்கு அங்கிருக்கும் போதே மலவாசனையால் மீண்டும் இந்திரியங்களின் தொடர்பு ஏற்படுமானால் உயிரானது தன்னோடு கலந்திருக்கின்ற இறைவனை நினைத்தால் அந்தக் கன்மமாகிய மலங்கள் நீங்கிவிடும். மலவாசனை என்பது முத்தியை அடைந்தாலும் அனுபவிக்க வேண்டிய பாக்கி இருக்கும் கன்ம, மாயா மலத்தொடர்புகள் ஆகும்.

சுத்திரப் பொருள் முடிவு:

உயிர் ஐம்புலன்களாகிய வேடரைச் சேர்ந்து தன்னுடைய தந்தையாக விளங்கும் அரசனை அறியாது இருக்கிறது. ஐம்புலன்களாகிய வேடர்களிடத்தில் மயங்கி இருக்கின்ற உயிராகிய மகனை அரசனாகிய இறைவன் குரு வடிவில் தோன்றி உபதேசித்து தன் திருவடியில் ஆட்கொள்வான். சரியை, கிரியை, யோகங்களே குருவடிவின் உபதேசத்தைப் பெறவைக்கும். வேள்வி முதலாயின சுவர்க்கம் முதலிய நிலையில்லாத இன்பத்ததைத் தருமேயன்றி நிலையான வீடுபேற்றைத் தாராது. உயிர்களின் பக்குவ நிலைகளுக்கு ஏற்ப உயிருக்குள் கலந்து நின்ற இறைவன்தான் குருவாக வருந்து அருளுவான். ஐம்பொறிகளில் உயிர் கலந்திருப்பதால் உயிரோடு கலந்திருக்கின்ற இறைவன் ஐம்பொறிகளிலும் இருப்பதாகக் கொள்ளலாம். ஆனால், அவ்ஐம்பொறிகளால் இறைவனைக் காண முடியாது. உயிர் உணர்வுதான் இறையருளால் இறைவனை அறியும். இறைவனை அறிந்த பிறகும் மலவாசனையால் உலகப் பற்று மீண்டும் ஏற்படுமானால் இறைவனையே நினைந்து உலகப் பற்றிலிருந்து நீங்கலாம்.

ஒன்பதாம் சூத்திரம்

ஊனக்கண் பாசம் உணராப் பதியை
ஞானக் கண்ணினில் சிந்தை நாடி
உராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாசம் ஒருவத்
தண்நிழலாம் பதிவிதி என்னும் அஞ்செழுத்தே.

பொருள் :

குறைந்த அறிவாகிய பசு அறிவினாலும், பாச அறிவினாலும் அறிய முடியாத இறைவனை அவனது திருவடி ஞானம் என்னும் அறிவினால் உயிராகிய தன் அறிவின் கண்ணே ஆராய்ந்து அறிவாயாக. கானல்நீர் போல விரைந்து அழியக் கூடிய பாசக் கூட்டத்தை விட்டு நீங்குவதால் திருவடி ஞானத்தைப் பெறலாம். அத்திருவடி ஞானம் இடையறாது கிடைத்தல் பொருட்டுத் திருவைந்தெழுத்து மந்திரத்தை விதிப்படி அறிந்து உச்சரிக்க வேண்டும். (ஜெபிக்க வேண்டும்)

சொ.பொ.வி:

ஊனக்கண் - பசு அறிவு. பாசம் - பாசஅறிவு. ஞானக்கண் - திருவடி ஞானமாகிய பதிஅறிவு. உராத்துனைத் தேர்த்து - பரந்து நின்று தெரிகின்ற கானல்நீர். ஒருவ - நீங்க. தண்ணிழல் - குளிர்ச்சி பொருந்திய நிழலாக வெளிப்படும் பதிஞானம். என்னும் - உச்சரிக்கும்.

விளக்கவுரை:

சாதன இயலின் நிறைவுச் சூத்திரமான இச்சூத்திரம் ஐந்தெழுத்தாகிய சாதனத்தை அனுட்டிக்கும் முறையைக் கூறுகிறது.

இச்சூத்திரம் மூன்று அதிகரணங்களை உடையது. 1. ஊனக்கண் உணராப் பதியைஞானக் கண்ணினில் சிந்தைநாடி, 2. உராத்துனைத் தேர்த்தென பாசம் ஒருவ தண்நிழலாம் பதி, 3. விதி என்னும் ஐந்தெழுத்தே.

ஒன்பதாம் சூத்திரம் - முதல் அதிகரணம்

மேற்கோள் : ஈண்டு அம்முதலை ஞானக் கண்ணாலே காண்க என்றது.

பொருள் : பாசஞான, பசு ஞானங்களால் உணரப்படாத இறைவனைச் சிவஞானத்தாலே அறிக.

ஏது : அவன் வாக்கு மனாதீத கோசரமாய் நின்றலான்.

பொருள் : நாதமுடிவான பாசஞானத்திற்கும், மனமாகிய பசு ஞானத்திற்கும் அப்பாற்பட்டவனாகிய, அதே நேரத்தில் பதிஞானத்தாலேயே அறியப்படுபவனாய் நிற்கின்றவன் இறைவன். ஆதலால் மேற்கோளின் படி ஞானக் கண்ணாலே இறைவனை அறிய வேண்டும்.

உதாரணம் :

நாடியோ என்போ நரம்புசீக் கோழையோ
தேடி எனைஅறியேன் தோந்தவகை - நாடியரன்
தன்னாலே தன்னையும் கண்டு தமைக்காணார்
என்னா எனஅறிவார் இன்று.

பொருள் :

காணப்படுகின்ற இந்த உடம்புக்குள் இருக்கின்ற உயிராகிய யான் யார்? இடை, பிங்கலை, சுழுமுனை என்கின்ற நாடிகளா? நரம்புகளா? புண்ணிலிருந்து ஒழுகும் நீரோ? அல்லது கண்ணில் ஒழுகும் கோழையோ? அல்லது இந்திரியங்களோ? அல்லது அந்தக் கரணங்களோ? என்று என்னைத் தேடியும் அறிந்திலேன். இவ்வாறு நான் அறிந்திலேன் என்று அறிகின்ற அறிவு வேறுண்டு என்று ஆராய்ந்து நோக்கினால், இறைவனின் திருவருள் விளங்கித் தோன்றுகிறது. அத்திருவருளால் இறைவனையும் அறிந்து, இறைவனை விட்டு நீங்காது இருக்கின்ற தம்மையும் உயிர் அறிகிறது இவ்வாறு; அறிதலைச் செய்யாதவர்கள் முத்திக் காலத்து எதனால் தம்மை அறிய வல்லுநர் ஆவர்?

சொ.பொ.வி:

நாடி - இடை, பிங்கலை, சுழுமுனை என்ற வகையுடைய நாடி. சீ
- புண்ணிலிருந்து ஒழுகுகின்ற நீர். எனை - உயிர்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் பதிஞானத்தாலேதான் இறைவனைக் காணமுடியும் என்பதை விளக்குவதாகும். உடம்பிலிருக்கின்ற உயிர் உடம்பினுடைய கருவிகளோ, இந்திரியங்களோ, அந்தக்கரணங்களோ என்று ஆராய்ந்தால் அவை உயிரல்ல என்பது உணரப்படும். அவ்வாறு உணர்கின்ற அறிவே உடம்பைவிட்டு வேறாக நிற்கும் உயிராகும். அந்த உயிர் இறைவனை நினைக்க நினைக்கச் சிவஞானம் ஏற்பட்டு, அச்சிவஞானத்தால் தன்னையும் அறிகிறது. அவ்வாறு ஆராய்ச்சி செய்யாதவர்கள் அதாவது இறைவனை நினைக்காதவர்கள் இறைவனையும் தன்னையும் உணர முடியாது என்பதையும் இது விளக்குகிறது.

உதாரணம் : 2

காட்டிய கண்ணே தனைக்காணா கண்ணுக்குக்
காட்டாய உள்ளத்தைக் கண்காணா - காட்டிய
உள்ளம் தனைக்காணா உள்ளத்தின் கண்ணாய
கள்வன்தான் உள்ளத்தில் காண்.

பொருள் :

கண்ணானது ஒரு பொருளைக் காணுங்கால் தானே காணாது. உயிரால் காட்டப் பெற்றுக் காண்கும். அவ்வாறு காணுகின்ற கண்ணானது கண்ணைக் காண வைக்கின்ற உயிரைக் காண மாட்டாது. அவ்வாறே உயிரும் தானே பொருள்களைத் தேர்ந்தறியாது, இறைவன் மறைந்து நின்று அறிவிக்க அறியும். அவ்வாறு இறைவனால் அறிகின்ற உயிர் தன்னையும் அறியாது. இறைவனையும் அறியாது. கண் சடப்பொருள் அதனால் உயிரை அறியாது என்பது சரி. ஆனால், உயிரோ அறிவுப் பொருளாகுமே என்றால், அது அறியாது என்று கூறுவது பொருந்தாதே? ஆதலால்,

இறைவன் கள்வன் போல உடனாய் நின்று அருளுகின்ற அருளாலே உயிர் இறைவனையும் தன்னையும் அறிகிறது.

சொ.பொ.வி :

தனைக்காணா - கண் தன்னைக் காணாது. உள்ளத்தைக் காணா - உயிரைக் காணாது. கள்வன் - இறைவன்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் பதிஞானத்தால் அன்றி ஆன்மா தன்னறிவால் இறைவனைக் காணாது என்பதை விளக்குவதாகும். இப்பாடலில் இறைவன் கள்வன் என்று குறிக்கப் பெற்றிருப்பது அறியத் தக்கதாகும். இறைவன் உயிரோடு கலந்து நின்று ஆராய்ச்சி அறிவின் கண்ணும் உயிருக்குத் தோன்றாமையால் இறைவன் கள்வன் என்று கூறப்படுகின்றான்.

ஒன்பதாம் சூத்திரம் - இரண்டாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் : இனி அசத்தாய் உள்ள வண்ண பேதங்களை அசத்து என்று காண உளதாய் நிற்பது ஞானசொருபம் என்று உணரற்பாற்று.

பொருள் : அசத்தாய் உள்ள பல நிலைகளில் விளங்கும் பிரபஞ்சங்கள் இவை நிலையில்லாதவை என்று ஆராய்ந்து அறியின் அவ்விடத்து எந்தப் பொருளையும் பற்றாமல் விளங்கித் தோன்றுவது பதிஞானத்தின் இயல்பு என அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஏது : வேற்று இயல்பாகிய வண்ண பேதங்களை வேற்று இயல்பு என்று கண்டுகளிப்பின் உளதாய் இருப்பது படிசொருபமாம் துணையான்.

பொருள் : படிசங்களின் கீழே வைக்கப்பட்ட பல நிற வண்ணப் பொருள்களை நீக்கிவிட்டால் நிலையுடையதாய் நிற்பது படிச ஒளியின் சொருபமே யாகும். (என்று கூறி மேற்கோளை வலியுறுத்துகிறது)

உதாரணம் :

நிர்க்குணனாய் நின்மலனாய் நித்தியா னந்தனாய்த்
தற்பரமாய் நின்ற தனிமுதல்வன் - அற்புதம்போல்
ஆனா அறிவாய் அளவிறந்து தோன்றானோ
வானே முதல்களையின் வந்து.

பொருள் :

அசுத்தப் பிரபஞ்சம்போல இராசதம் முதலிய முக்குண ரூபமாய் அளவிட்டு அறியப்படாதவனாய், முக்குணங்களைக் கடந்த காரிய ரூபமாய், அறியப்படாதவனாய், மலகன்மங்களையும் கடந்த சுத்தப் பிரபஞ்சம் போல நித்திய (நிலையான) ஆனந்த வடிவாய் அறியப்படாதவனாய், இம்முன்றினோடும் கூடி, உணரப்படுகின்ற உயிர் போல அன்றி, அதற்கும் மேம்பட்டவனாய் ஒன்றாலும் அறியப்படாத இறைவன், ஆகாயம் முதலிய அசத்துப் பொருள்களை எல்லாம் இறைவன் அல்ல என்று நீக்கியவழி, சுட்டறிவினைக் கடந்து, சூனியப் பொருள்போலத் தோன்றி, தன்னுடைய பேரறிவின்கண் நீங்காது. சோதிக்குள் சோதியாய் இறைவன் தோன்ற மாட்டானோ? தோன்றுவான் என்றவாறு.

சொ.பொவி:

நிர்க்குணன் - பிரபஞ்சம் கொண்ட முக்குணம் அல்லாதவன்.
நின்மலன் - மலமற்றவன். நித்திய ஆனந்தன் - ஆனந்த ரூபனாய்
அறியப்படாதவன். தற்பரமாய் - மேலானவனாய். அற்புதம் போல -
சூனியம்போல். வானே முதல் - ஆகாயம் முதலாகி.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் அசத்தை அசத்து என்று உயிரானது உணரும்பொழுது பதிஞானம் தோன்றும் என்பதை விளக்குகிறது. மேலும், இறைவன் உலகப் பொருள் போல அல்லாது சூனியப் பொருள் போலத் தோன்றிப் பின்னர் தன் பேரறிவுக்குள் சோதியாய் இறைவன் தோன்றுவான் என்பதையும் விளக்குகிறது.

உதாரணம் : 2

சுட்டி உணர்வதனைச் சுட்டி அசத்தென்னச்
 சட்ட இனியுளது சத்தேகாண் - சுட்டி
 உணர்ந்தநீ சத்தல்லை உண்மையைத் தைவம்
 புணர்ந்ததினால் பொய்விட்டுப் போம்.

பொருள் :

சுட்டி உணரப்படுவதாகிய பிரபஞ்சத்தை ஒவ்வொன்றாகச் சுட்டி அசத்து என்று கழித்துக் கொண்டே செல்ல முடிவில் செம்மையாகத் தெரிவது சத்தேயாகும். இவ்வுண்மையை உணர்தல் வேண்டும். இவ்வாறு சுட்டி அறிந்த உயிரானது சத்தாகாது. சத்தாகிய தெய்வத்திற்கு உடமையாகி அத்தெய்வப் பொருளை உணர்ந்தால் அப்புணர்ச்சியால் சுட்டுணர்வாகிய சிற்றறிவு உயிரை விட்டு நீங்கும்.

சொ.பொ.வி:

சட்ட உளது - செம்மையாக அறியப்படுவது. தைவம் - அடிமை. பொய் - சுட்டி அறிவதாகிய சிற்றறிவு.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் அசத்தை அசத்து என்று கண்டவிடத்துத் தோன்றுவது பதிஞானம் என்பதை விளக்குகிறது. அதாவது உலகப் பொருள்களை அசத்து என்று உணர்ந்து நீக்கி, இறைவனுக்கு அடிமையானால் இறைவனைப் பதி ஞானத்தால் அறியலாம் என்பதாகும்.

உதாரணம்: 3

கண்டதை அன்றுஅன்று எனவிட்டுக் கண்டசத்தாய்
 அண்டனை ஆன்மாவில் ஆய்ந்துணர் - பண்டனைந்த
 ஊனத்தைத் தான்விடுமாறு உத்தமனின் ஒண்கருட
 சானத்தில் தீர்விடம்போல் தான்.

பொருள் :

சுட்டி உணரப்பட்ட பிரபஞ்சத்தை இது சத்து அன்று, சத்து அன்று என்று ஒவ்வொன்றாக ஆராய்ந்து நோக்கி அவற்றை அசத்து

என்று நீக்கி, ஆன்ம அறிவின் கண் நின்ற கடவுளை ஆராய்ந்து உணர்ந்தால் உயிரில் இறைவன் அத்துவிதமாய்க் கலந்திருத்தலை அறியலாம். அத்தகைய இறைவனால் அநாதி காலந்தொட்டுக் கூடி நின்ற சுட்டுணர்வாகிய குறைபாடு உயிரைவிட்டு நீங்கும். அது எதுபோல என்றால் ஒளி பொருந்திய கருடதியானத்தினால் விஷத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் பாவகன் செயல் போன்றதாகும்.

சொ.பொ.வி:

கண்டதை - கண்ட பிரபஞ்சத்தை. அண்டனை - இறைவனை. பண்டனைந்த - அநாதி காலத்தில் அமைந்த. ஊனத்தை - சுட்டி அறியும் சிற்றறிவை. கருட சானத்தில் - கருட தியானத்தில்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் சத்தாகிய இறைவனை அறிய உபாயம் கூறியதாகும். அதாவது நிலையில்லாத உலக இன்பங்களை சத்து அன்று சத்து அன்று என்று நீக்கினால் இறைவனை அறியலாம். அவ்விறைவனால் உயிரானது தனது பொது இயல்பாகிய ஆணவத்தை கருட தியானத்தால் நீங்கிய விஷம்போல நீக்கிக் கொள்ளும் என்பதும் விளக்கப்படுகிறது.

ஒன்பதாம் சூத்திரம் - மூன்றாம் அதிகாரணம்

மேற்கோள் : இனி இவ்விடத்து ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க என்றது.

பொருள் : ஞானக்கண்ணால் பதியை அறிந்தவிடத்து வாசனா மலம் தோன்றுமானால் அதனை நீக்குதற் பொருட்டுத் திருஅஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க வேண்டும்.

ஏது : இவ்வான்மாக்களுக்கு ஞானம் பிரகாசித்தும், அஞ்ஞானத்தை வேம்பு தின்ற புழுப் போல நோக்கிற நோக்கி நிற்குமாதலின் அது நீக்குதற்கு எனக் கொள்க.

பொருள் : வேப்ப மரத்துப் புழு அதனை விட்டுக் கரும்பைத் தின்றாலும் அவ்வினிய சுவையை விட்டுவிட்டுப் பழக்க தோஷத்தால் மீண்டும் புழு வேம்பை நாடி வருவதுண்டு. அதுபோல அசத்தை விட்டு நீங்கிய உயிர் நாத சொரூபத்தை அடைந்தாலும், பழக்க வசத்தால் சிற்றின்பமாகிய பிரபஞ்ச இன்பத்தை நோக்கி நிற்கும் என்று கூறி மேற்கோளை வலியுறுத்துகிறது.

உதாரணம் :

அஞ்செழுத்தால் உள்ளம் அரனுடைமை கண்டரனை
அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித்து இதயத்தில் - அஞ்செழுத்தால்
குண்டலியில் செய்துஓமம் கோதண்டம் சானிக்கில்
அண்டனாம் சேடனாம் அங்கு.

பொருள் :

உயிர் சிவனுக்கு உடைமையாதலின் திருஐந்தெழுத்தை உச்சரிக்கும் முறையில் வைத்து ஆராய்ந்து, இதயத்தில் இறைவனைத் திருஐந்தெழுத்தால் அர்ச்சனை செய்து, திருஐந்தெழுத்தால் குண்டலிதானமான உந்தியில் ஓமம் செய்து, புருவ நடுவின் கண் தியானித்துச் சிவயோகம் பாவனை செய்தால், அப்பாவனையின் கண் இறைவன் விளங்கித் தோன்றுவான். உயிர் அடிமையும் ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித்து - கொல்லாமை. அருள், அறிவு, வாய்மை, தவம், அன்பு, ஐம்பொறி அடக்கல், பொறையுடைமை என்னும் எட்டு புஷ்பம் கொண்டு அர்ச்சித்து. ஓமம் செய்து - ஞான அனலை எழுப்பி விந்து தானத்து அமிழ்தமாகிய நெய்யைச் சுழுமுனை, நாடி, இடை, நாடி ஆகியவற்றை நெய்யை ஊற்றும் துடுப்பாகக் கொண்டு ஓமம் செய்து. கோதண்டம் - புருவநடு. சானிக்கில் - தியானிக்கில். அண்டனாம் - விளங்கித் தோன்றுவான். சேடனாம் - அடிமையாம்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் இறை உருவத்தைப் புறத்தே ஞானபூசை செய்யும் முறைப்படி அகப்பூசை செய்வதை விளக்குகிறது. அதாவது இதயம், உந்தி, புருவநடு ஆகிய மூன்று இடங்களையும் முறையே பூசைத்தானம், ஓமத்தானம், தியானத்தானம் என வகுத்துக் கொண்டு, வழிபட்டால் உயிர் சிவனுக்கு அடிமையாகும் என்பதை விளக்குகிறது.

திருஐந்தெழுத்து பற்றிய குறிப்பு :

இச்சூத்திரத்திற்குச் சிவஞான முனிவர் உள்ளிட்ட உரையாசிரியர்கள் உரையெழுதும் பொழுது ஐந்தெழுத்து பற்றிய விரிவான விளக்கங்களைத் தருவார்கள். ஐந்தெழுத்து என்பது பஞ்சாட்சரம் என வழங்கப்படும். அது தூல பஞ்சாட்சரம், சூக்கும பஞ்சாட்சரம், அதிகூக்கும பஞ்சாட்சரம் என மூன்று வகைப்படும். நமசிவாய என்று சொல்லுவது தூல பஞ்சாட்சரமாகும். சிவாய நம என்று சொல்லுவது சூக்கும பஞ்சாட்சரம் ஆகும். சிவயசிவ என்பது அதிகூக்கும பஞ்சாட்சரம் ஆகும். இதனை முத்தி பஞ்சாட்சரம் என்றும் கூறுவர். இச்சூத்திரத்தில் முத்தி பஞ்சாட்சரமே கூறப்பெறுகிறது என்பது சிவஞான முனிவரின் கருத்தாகும். இந்த மந்திரங்களை உச்சரிக்கும் முறைமைகளையும் உரையாசிரியர்கள் குறிப்பிடுவர். மானதம், மந்தம், உரை என உச்சரிக்கும் முறை மூன்று வகைப்படும். மானதம் என்பது ஐந்தெழுத்தை மனதால் பாவிப்பதாகும். மந்தம் என்பது தன் செவிக்கு மட்டும் கேட்கும்படி உச்சரித்தல் ஆகும். உரை என்பது தனக்கும் பிறருக்கும் கேட்கும்படி உச்சரித்தல் ஆகும்.

உதாரணம் : 2

இந்துவில் பானுவில் இராகுவைக் கண்டாங்குச் சிந்தையில் காணில் சிவன்கண்ணாம் - உந்தவே காட்டாக்கின் தோன்றிக் கனல்சேர் இரும்பென்ன ஆள்தானாம் ஒதுஅஞ் செழுத்து.

பொருள் :

இராகு, கேது என்று சொல்லப்படுகின்ற கிரகங்கள் மற்ற கிரகங்களைப் போல நேரிடையாகத் தோன்றாது. அவை இரண்டையும் கிரகண காலத்தில் சந்திர சூரியர்களிடம் காண்பது போல இறைவனை இதயத்தில் அஞ்செழுத்து முறையால் கண்டால், கடைதலால் விறகிலிருந்து அக்னி தோன்றுவதுபோல இறைவன் வெளிப்பட்டு, அறிவுக்கு அறிவாய்த் தோன்றுவான். நெருப்பைச் சேர்ந்த இரும்பு நெருப்பாக ஆவது போல, உயிரும் இறைவனுக்கு அடிமையாகும். ஆதலால், முறைப்படி அஞ்செழுத்தை ஓதவேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

இந்து - சந்திரன். பானு - சூரியன். இராகு - கோள். சிந்தையில் காணில் - அஞ்செழுத்தால் மனதில் நினைத்தால். ஆள்தானாம் - தான் ஆளாகும் (அடிமையாகும்).

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் நேரே காணப்படாத இறைவன் கிரகண காலத்தில் தோன்றும் இராகு கேது போலச் சாதன காலத்தில் இதயத்தில் தோன்றுவான் என்பதை விளக்குகிறது. அதாவது ஐந்தெழுத்தால் மனத்தே இடைவிடாது ஒருமுகத்தோடு எண்ணினால் இறைவன் தோன்றுவான். இறைவன் தோன்றுவதற்கு விறகில் தோன்றும் தீயும், உயிர் அவனுக்கு அடிமையாவதற்குத் தீயைச் சார்ந்த இரும்பும் உவமையாக்கப் பெற்றிருக்கிறது.

உதாரணம் : 3

மண்முதல் நாளம் மலர்வித்தை கலாஞபம்
எண்ணிய ஈசர் சதாசிவமும் - நண்ணில்
கலைஉருவாம் நாதமாம் சத்தியதன் கண்ணாம்
நிலையதிலாம் அச்சிவன்தாள் நேர்.

பொருள் :

இதயத்தைத் தாமரையாகக் கொண்டுதனை அறிய முற்பட்டால் நிலம் முதலிய இருபத்து நான்கு தத்துவமும்

தண்டாகும். (நாளத்தின் வடிவமாகும்) வித்தியா தத்துவம் ஏழும், சுத்தவித்தை ஒன்றும் ஆக எட்டும் இதழ்களின் வடிவாகும். அத்தத்துவங்களுக்கு மேலானது என்று கருதப்படுகின்ற ஈசுரம், சதாசிவம் என்னும் இர்ணடு தத்துவங்களும் அவ்விதமுக்கு உள்ள அறுபத்து நான்கு பூந்தாதுக்கள் ஆகும். சத்தி தத்துவம் என்பது அப்பூந்தாதுக்கள் இருக்கும் கொட்டை வடிவம் ஆகும். சிவதத்துவம் என்பது அக்கொட்டையில் காணப்படும் தீப வடிவமாகும். எனவே, இதயக்கமலத்தில் முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் ஆசனமாகக் கொண்டு, திருவருளாகிய சத்தி நிலை பெற்று வீற்றிருக்கும் என்பதை உணர்ந்து முத்தி பஞ்சாட்சரத்தால் இறைவனை அர்ச்சிக்க வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

நாளம் - தாமரையின் தண்டாகும். கலாநுபம் - அறுபத்து நான்கு வகை

சூத்திரப் பொருள் முடிவு:

பாச, பசு ஞானத்தால் அன்றிப் பதிஞானத்தால் தான் இறைவனை அறிய முடியும், உலகின்பத்தைக் கானல்நீர் போல நிலையில்லாதது என்பதை உணர்ந்தால் திருவடிஞானம் அறியப் பெறும். திருவடி ஞானம் பெற்ற பிறகு மலவாசனையாம் பழக்க தோஷத்தால் உலகப் பற்று மீண்டும் வந்துவிடாமல் இருக்க, ஐந்தெழுத்தை உச்சரிக்க வேண்டும். ஐந்தெழுத்தை உச்சரிக்கும் முறையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

பயனியல் - பத்தாம் சூத்திரம்

அவனே தானே ஆகிய அந்நெறி
ஏகன் ஆகி இறைபணி நிற்க
மலமாயை தன்னொடு வல்வினை இன்றே.

பொருள் :

இறைவன் உயிராய் நின்று பெத்த நிலைமை போல முத்தியிலும் உயிர் தான்வேறு என்னும்படி இல்லாது ஒற்றுமைப்பட்டு,

இறைவனுக்குரிய தொண்டுகளைச் செய்து, வழுவாது ஒழுகினால் ஆணவ மாயா மலங்களுடன் கூடிய கன்ம மலமும் இல்லை எனும்படி ஒழியும்.

சொ.பொ.வி:

அந்நெறி - இறைவன் உயிரோடு இரண்டறக் கலந்து நிற்கும் பெத்த நிலைமை (உடலோடு கூடியிருக்கும் நிலைமை). ஏகனாகி - உயிர் இறைவனோடு உடனாகி நிற்கும் முத்திநிலை. வல்வினை - கன்மவினை.

விளக்கவுரை :

இச்சூத்திரம் முதல் மூன்று சூத்திரங்கள் பயனியல் ஆகும். முன் இயலான சாதன இயலில் கூறப்பட்ட சாதனத்தால் கிடைக்கக் கூடிய பயன் பாசத்தை விடுதலும் சிவனை அடைதலும் ஆகும். அதனை இவ்வியல் கூறுகிறது. பத்தாம் சூத்திரத்தில் பாச நீக்கமாகிய பயன் வகுத்துக் கூறப்படுகிறது. மேலும், இச்சூத்திரத்தில் பெத்தநிலை போன்று முத்திநிலை அமைந்துள்ளது என்று பெத்தநிலை முத்திக்கு உவமையாக அமைந்துள்ளது. பெத்தநிலையில் உயிரோடு இறைவன் உடனாய் நிற்கின்றான். முத்தியில் உயிர் இறைவனோடு உடனாய் நிற்கின்றது. எனவே, முத்திக்குப் பெத்தநிலை - கலந்திருப்பதை மட்டும் விளக்குகின்ற உவமையாகும்.

இச்சூத்திரம் இரண்டு அதிகரணங்களை உடையது. 1. அவனே தானே ஆகிய அந்நெறி ஏகனாகி 2. இறை பணி நிற்க மாமாயை தன்னோடு வல்வினை இன்றே.

பத்தாம் சூத்திரம் முதல் அதிகரணம்

மேற்கோள் : ஈண்டுப் பரமேசுவரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்து ஏகனாகி நிற்க என்றது.

பொருள் : ஞானக்கண்ணால் காணப்பட்ட அம்முதல்வன் பெத்த நிலையில் உயிரோடு உடனாய் நின்று

அறியவும், அம்முதல்வன் உயிரின் வேறாகக் காணப்படாமல், உயிர் தானே அறிந்தேன் என்று எண்ணும்படியாக அவ்வுயிரேயாய் நின்றவாறு போல, முத்தி நிலையிலும் இறைவனோடு உடனாய் நின்று உயிர் அறியினும் உயிர் இறைவனின் வேறாகக் காணப்படாமல் அவ்விறைவனோடு ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்கும்.

ஏது : அவ்வாறு நிற்கவே யான், எனது என்னும் செருக்கற்று அவனது சீபாதத்தை அணையும் ஆகலான்.

பொருள் : அவ்வாறு ஒற்றுமைப்பட்டு உயிர் இறைவனோடு நின்றாலே யான். எனது என்னும் மயக்க உணர்விற்கு ஏதுவாகிய மலம் நீங்கி இறைவனது திருவடியாகிய சிவானந்தத்தைப் பெறும்.

உதாரணம்:

நான்அவன்என்று எண்ணினார்க்கும் நாடும்உளம் உண்டாதல் தான்எனஒன்று இன்றியே தானதுவாய் - நான்எனஒன்று இல்லென்று தானே எனும்அவரைத் தன்அடிவைத்து இல்லென்று தானாம் இறை.

பொருள் :

நான் என்றும் அவன் என்றும் பகுத்து உணர்ந்திருப்பார்க்கு அவ்வாறு எண்ணுவதால் நான் என்ற தன்முனைப்பு தோன்றும். ஆதலால் தான் என்று தனி ஒரு பொருள் காணப்படுமாறு இல்லாமல் இறைவன்தான் அவ்வுயிரின் உணர்வாக நிற்கின்றான் என்றும், யான் என்பது இல்லை என்பதும் உணர்ந்து எல்லாம் இறைவனே எனக் காண்பவரை இறைவன் தனது திருவடியே இல்லம் (வீடு) என்று உணரும்படி வைப்பதோடு, அவ்வுயிரே தானாகவும் (உயிராக) நிற்பான்.

சொ.பொ.வி:

எண்ணினர்க்கு - பிரித்துக் காண்பவருக்கு. இல்என்று வைத்து - இல்லம் என்று கூறும்படியாக வைத்து. தானாம் - உயிராக.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் தான் என்றும் எனது என்றும் நினைக்கின்ற தன்முனைப்பு அற்றவர்களை இறைவன் தன் திருவடியில் வாழுமாறு செய்வான். அவ்வாறு செய்து அவர்தம் செயல் எல்லாம் தன் செயலாக அமையும்படி செய்வான். மேலும் பிறர் அவருக்குச் செய்வன எல்லாம் தனக்குச் செய்வனவாகவே ஏற்றுக் கொள்வான் என்பதை உணர்த்துகிறது.

பத்தாம் சூத்திரம் - இரண்டாம் அதிகாரணம்

மேற்கோள் : இனி இறைபணி வழுவாது நிற்க என்றது.

பொருள் : இறைவனின் அருள் வழியில் சலியாமல் (சளைக்காமல்) நிலைத்து நிற்க என்றவாறு.

ஏது : அவனருளால் அல்லாது ஒன்றையும் செய்யான். ஆகவே, அஞ்ஞான கன்மம் பிரவேசியாவாகலான்.

பொருள் : மாயா மலகாரியங்களும் கன்ம மலகாரியங்களும் தாக்காது இருப்பதற்குச் செய்ய வேண்டுவது இறைபணி நின்றலாகும். (இங்கு இறைபணி என்பது இறைவன் அருள்வழி தன் செயல் இன்றி உயிரானது இறைவனின் அருட் செயல்களைச் செய்வதாகும்)

உதாரணம்:

நாம்அல்ல இந்திரியம் நம்வழியின் அல்லவழி
நாம்அல்ல நாமும் அரனுடைமை - ஆம்என்னில்
எத்தனுவில் நின்றும் இறைபணியார்க்கு இல்லைவினை
முற்செய்வினை யும்தருவான் முன்.

பொருள்:

ஐம்பொறிகளாகிய இந்திரியங்கள் மாயையினால் ஆவதன்றியாம் அல்ல, நம் வயத்ததும் அல்ல. மேலும், ஐம்பொறிகள் நிகழ்வதற்குரிய உலகப் பொருள்களும் மாயேயம் ஆகுமேயன்றி நாம் அல்ல. மேலும், உயிரும் இறைவனின் அடிமையாம் என்ற உண்மைகளை உணர்ந்தால் இறைவனின் பணிகளைச் செய்கின்ற அவ்வடியார்களுக்கு எந்த உடம்பில் எதனைச் செய்தாலும் அந்தச் செயல்களால் உண்டாகின்ற பந்தம் எதுவும் இல்லை. முன்செய்த பிரார்த்த வினைகளும் இறைவனுடைய முன்னிலையில் கழிந்து விடும்.

சொ.பொ.வி:

இந்திரியம் - வினைகளை அனுபவிப்பதற்கும் மேலும் மேலும் வினைகளைச் சேர்ப்பதற்கும் கருவியாக உடலில் உள்ள மெய்முதலாகிய ஐந்து கருவிகள். நாம்அல்ல - கருவிகள் உயிர் ஆகா. நம் வழியின் அல்ல - உயிரின் வயத்தது அல்ல இறைவழியே ஆம். வழி - ஐம்பொறிகள் உணர்வதற்கு (செயல்படுவதற்கு) உலகப் பொருள்கள். தனு - உடம்பு. முன்செய்வினை - பிரார்த்தவினை.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் எல்லாம் இறைவனின் செயல்கள் என்று தன்னை மறந்து செயல்படுகின்ற அடியவர்களுக்கு, இப்பிறவியில் எந்த உடம்பை அவர்கள் எடுத்தாலும் அவ்வுடம்பால் செய்யப்படும் நல்வினை தீவினைகளாகிய பந்தம் இல்லை. மேலும் முற்பிறவிகளில் செய்து அனுபவிக்க வேண்டிய சஞ்சித, பிரார்த்த வினைகளை இறைவன் இப்பிறவியிலேயே அனுபவித்ததாய் நீக்கி விடுவான்.

உதாரணம் : 2

சார்ந்தாரைக் காத்தல் தலைவர் கடனாதல்
சாரந்தாரைக் காத்தும் சலமிலனாய்ச் - சார்ந்தடியார்
தாம்தானாச் செய்துபிறர் தங்கள்வினை தான்கொடுத்தல்
ஆய்ந்தார்முன் செய்வினையும் ஆங்கு.

பொருள் :

தம்மிடம் அடைக்கலம் புகுந்தவர்களைக் காப்பாற்றுதல் தலைவர்களின் கடனாதலால் தன்னை வந்து அடைந்தவர்களை இறைவன் பாதுகாப்பான். அவ்வாறு பாதுகாப்பதாவது தன்னுடைய பணியைச் செய்த அடியவர்களைத் தானாகும்படி செய்தலாகும். அதாவது தனக்கு எவ்வாறு ஆகாமியவினை போன்றவைகள் இல்லையோ அதுபோல அவர்களுக்கு ஆகாமியவினை தொடராதபடி செய்வான். ஆனால், அதே நேரத்தில் தன்னைச் சாராத பிறருக்கு ஆகாமிய வினையைக் கொடுப்பான். இதன்படி அடியவர்களுக்குப் பிரார்த்த வினை இல்லாதபடியும், அடியவர் அல்லாதவர்க்குப் பிரார்த்தவினையை அனுபவிக்கச் செய்வான் என்பதையும் உணரவேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

சலமிலனாய் - எந்த உயிரிடத்திலும் விருப்பு வெறுப்பற்று அநீதியற்றவனாய் இறைவன் இருப்பான். தாம்தானாக - இறைவனை அடைந்த அடியவர்களுக்கு ஆகாமிய வினை இல்லை. எதனால் என்றால் உயிர்கள் இறைவனாகக் கலந்து விட்டதால் இறைவனுக்கு எவ்வாறு ஆகாமியவினை இல்லையோ அதுபோல.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் தன்னைச் சார்ந்தவர்கள், தன்னைச் சாராதவர்கள் இருவரிடத்திலும் இறைவன் நீதிமானாக இருந்து அருள்புரிவான். எவ்வாறு அருள்புரிவான் என்றால் இப்பிறவியில் தன்னைச் சார்ந்தவர்களுக்குச் சஞ்சித, பிரார்த்தவினை இல்லாதபடி செய்வான். சாராதவர்களுக்கு அவ்வினைகளை அனுபவிக்கும்படி செய்வான். தன்னைச் சார்ந்தவர்கள் தானாக ஆகிவிட்டபடியால் தன்னைப் போல் வினைகள் அற்றவராய் வாழும்படி செய்வது இறைவனின் பேரருள் திறமாகும்.

உதாரணம் : 3

இங்குளி வாங்கும் கலம்போல ஞானிபால்
முன்செய் வினைமாயை மூண்டிடினும் - பின்செய்வினை

மாயையுடன் நில்லாது மற்றவன்தான் மெய்ப்பொருளே
ஆயஅத னால்உணரும் அச்ச.

பொருள் :

பெருங்காயம் வைக்கப்பட்ட பாண்டத்தில் எவ்வாறு வாசனை
கமழுகிறதோ அதுபோல, இறைவனைச் சார்ந்து இறைபணி நிற்கும்
ஞானிகளிடத்து (சீவன் முத்தர்களிடத்து) முன்செய் வினையாகிய
பிராரத்த கன்மம் இப்பிறவியில் வந்து மூண்டாலும், ஆகாமிய
வினையானது இப்பிறவி எடுத்த உடலோடு நிலைபெறாமல்
கெட்டு அழியும். மேலும் அந்த ஞானிகள் மெய்ப் பொருளாகிய
சிவனே ஆதலால் வாசனாமலத்தால் மயக்கநிலை ஏற்பட்டாலும்
இறைவனை நோக்கியே நிற்பார்கள்.

சொ.பொ.வி:

இங்குளி - பெருங்காயம். கலம் - பாத்திரம். ஞானி -
இறைபணியில் நிற்கும் சீன்முத்தர்கள். மெய்ப்பொருள் - இறைவன்.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் பெருங்காயம் இருந்த பாண்டத்தில்
பெருங்காயம் இல்லாதபோது வாசனை மெலிதாக வீசுவது போல,
சீவன் முத்தர்க்கு மயக்கமாகிய அஞ்ஞானம் இல்லாத பொழுதும்
மலவாசனையால் உடம்பு முதலியன கூடும். அவ்வாறு கூடினாலும்
அவர்கள் சிவனையே நாடியிருப்பதால் எடுத்த உடம்பு
செயல்படுவதால் வருகின்ற ஆகாமிய வினை அடுத்த பிறவிக்கு
வினையாக அமையாமல் எடுத்த இவ்வுடல் அழியும் பொழுதே
இறைவன் அருளால் அழிந்து விடும் என்பதை உணர்த்துகிறது.

உதாரணம் : 4

நண்அனல் வேவாத நற்றவர் தம்மினும்
பண்அமர மாச்செலுத்தும் பாகரினும் - எண்ணி
அரனடி ஓர்பவர் ஐம்புலனில் சென்றும்
அவர்திறல் நீங்கார் அதற்கு.

பொருள் :

நெருப்பின் நடுவே நின்றாலும் வெந்துபோகாமல் இருக்கின்ற தவமுடைய ஞானிகள் போலவும், தாளத்திற்கு ஏற்ற நடனம் ஆடுகின்ற குதிரையைச் செலுத்துகின்ற பாகரைப் போலவும், ஐம்புலன்களை அடக்கி வாழ்வதற்குரிய வழியாது என்று எண்ணி இறைவனின் திருவடிகளை உணர வல்லவர்கள் ஐம்புலன்களால் பொருள்களை உணருகின்ற உணர்ச்சியை உடையவர்கள் ஆயினும் அவ்வுணர்வால் எந்தவிதமான பந்தமும் அடைய மாட்டார்கள்.

சொ.பொ.வி:

நண்அனல் - நல்ல நெருப்பு. பண்அமர - பண் பொருந்தும்படி நடனம் ஆடுகின்ற. மா - குதிரை. ஓர்பவர் - இறைவனுடைய திருவடியை அச்சாணியாக நினைப்பவர்.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் பிராரத்த வினையால் இப்பிறவியில் ஏதேனும் ஓர் உடம்பைப் பெற்றவர்கள் உடம்பின் கருவிகளை அடக்கினால் வினைகளின் பந்தங்கள் ஏற்படாவண்ணம் காத்துக் கொள்ளலாம் என்பதைக் கூறுகிறது. தீயின் நடுவே நிற்கும் சித்தி பெற்ற யோகியர்கள் அத்தீயின்ப சூடு தங்களைத் தாக்கினாலும் தங்களுடைய வலிமையை இழக்க மாட்டார்கள். அதுபோல மலங்கள் தங்களைத் தாக்கினாலும் இறைவனையே நினைக்கின்ற அடியார்கள் தங்களை இழந்துவிட மாட்டார்கள். குதிரை எவ்வளவுதான் ஆடி ஓடினாலும் பாகர்கள் கீழே விழுந்து விடாது வலிமை உடையவர்களாய் இருப்பார்கள். அதுபோல ஐம்புலன்கள் உலகப் பொருள்களில் எவ்வாறு நாட்டம் கொண்டு சென்றாலும் அவற்றால் இறையடியார்கள் தங்கள் இறைபணியை இழந்துவிட மாட்டார்கள் என விளக்குகிறது.

உதாரணம் : 5

சதசத்தாம் மெய்கண்டான் சத்துஅருளி காணின்
இதமித்தல் பாசத்தில் இன்றிக் - கதம்மிக்கு
எரிகதிரின் முன்னிருள்போல் ஏலா அசத்தின்
அருகணையார் சத்தனைவார் ஆங்கு.

பொருள் :

தான் சதசத்து என்று உண்மையை உணர்ந்தவர் சத்தாகிய இறைவனின் திருவருளால் அனைத்தையும் காண்பாராகில் பாசமாகிய அசத்தில் பற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். எனவே, சத்தாகிய இறைவனைச் சார்ந்து நிற்பவர்கள் - எரிகின்ற சுடருக்கு முன்னே இல்லாத இருள்போல, சத்துக்கு முன்னால் நிற்க மாட்டாத அசத்தாகிய ஐம்புல உணர்வுகளில் பொருந்தி இருக்க மாட்டார்கள்.

சொ.பொ.வி:

சதசத்து - சத்தைச் சார்ந்து சத்தாகவும். அசத்தைச் சார்ந்து அசத்தாகவும் நிற்கின்ற உயிருக்கு சதசத்து என்று பெயர். இதமித்தல் - பற்றுக் கொள்ளுதல். கதமிக்கு - சீற்றத்தோடு எரிகின்ற (தீ). அசத்து - அசத்தாகிய ஐம்புலன்கள்.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் உயிரின் உண்மைத் தன்மையை அதாவது சதசத்தை உணர்ந்தவர் இறைவனையே சார்ந்திருப்பார்கள். அவ்வாறு சார்ந்திருப்பதால் நெருப்பின் சுடருக்கு முன்னே நிற்க மாட்டாத இருள்போல இறைவனுக்கு முன் நில்லாத அசத்துச் பொருள்கள் இறைவனோடு சேர்ந்த அவ்உயிர்களுக்கு உணர்வுகளைத் தாராது.

சூத்திரப் பொருள் முடிவு:

இச்சூத்திரம் பாசநீக்கத்தையும் சிவப்பேற்றையும் உணர்த்துகிறது. பாச நீக்கம் ஏற்பட வேண்டுமானால் எல்லாப் பொருள்களிலும் இறைவனைக் கண்டு அதனால் இறைவனைச் சார்ந்து, அவனருள் பெற்று அவ்வருள்வழி நிற்பல் வேண்டும். அவ்வாறு நிற்பதால் மாயை, கன்மவினைகள் நீங்கும். யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுக்கப்படும்.

பதினோராம் சூத்திரம்

காணும் கண்ணுக்குக் காட்டும் உளம்போல்
காண உள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலின்
அயரா அன்பின் அரன்கழல் செலுமே.

பொருள் :

ஒரு பொருளை உயிர் காட்டக் காணுகின்ற கண்ணிற்கு உடனின்றி, உருவத்தைக் கண்காணும்படி காட்டி, தானும் காணுகின்ற உயிரைப்போல, தான் அறிவிக்க அறிவதாகிய உயிருக்குப் பிரிப்பின்றி நின்று நுகர்கின்ற பொருளையெல்லாம் அறிவித்து இறைவன் தானும் அறிந்து வருகின்றான். ஆதலால் அவ்வுதவியை மறவாது அயரா அன்பினால் உயிர்கள் அவ்விறைவனின் திருவடிப்பேற்றினைத் தலைப்படும்.

சொ.பொ.வி:

காணும் - உயிர்காட்டக் கண் காணும். அரன்காண்டலின் - உயிரைக் காணும்படி செய்து இறைவன் தானும் அறிவான். அயரா அன்பு - இடைவிடாது கடைப்பிடிக்கின்ற அன்பு.

விளக்கவுரை :

பயன்இயலில் உள்ள இச்சூத்திரம் பாசப்பற்று நீங்குவதற்காக இடைவிடாது சிவபெருமான் திருவடியை உயிர்களானது பற்றவேண்டும் என்பதை உணர்த்துவதாகும். அவ்வாறு பற்றுவதால் சிவப்பேறாகிய பயன் கிடைக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் செய்தியை உவமையால் விளக்குகிறது. கண்ணோடு பிரிவின்றி இருந்து பொருள்களைக் காணுமாறு செய்கின்ற உயிர்போல இறைவன் உயிர்கள் அறியும் தன்மைக்குத் தான் உடனிருந்து உதவி அவற்றை அறியுமாறு செய்து அருள் தருதலால் அதனை நினைந்து தன்னிடத்தில் பிரிவின்றி இருக்கின்ற இறைவனைத் தடைகள் இல்லாத அன்பினால் போற்றி உயிர்கள் வாழ்ந்தால் இறைவனுடைய திருவடிப்பேற்றினை அடையலாம். அத்திருவடிப்பேறே அயரா அன்பிற்குப் பயனாகும் என்பதை இச்சூத்திரம் விளக்குகிறது.

இச்சூத்திரம் இரண்டு அதிகரணங்களை உடையது. 1. காணும் கண்ணிற்குக் காட்டும் உளம்போல் காண உள்ளத்தைக் காட்டிக் காண்டல். 2. அயரர் அன்பின் அரன்கழல் செலுமே.

பதினோராம் சூத்திரம் - முதல் அதிகரணம்

மேற்கோள் : ஈண்டு அவனும் அவற்றது விடயத்தை உணரும் என்றது.

பொருள் : இறைவனும் உயிர்களால் உணரப்படும் விஷயத்தை உடன்நின்று உணர்வான்.

ஏது : இவ்வான்மாக்கள் அவனை இன்றி அமைந்து ஒன்றையும் விடயியாவாகலான்.

பொருள் : இறைவன் அறிவித்தால் அறியும் தன்மை உடைய உயிர்களும், இறைவனுடைய அறிவு உயிராகிய அறிவோடு கலந்து, அறியும் பொருள்களிலும் கலந்து நின்றால் மட்டும் உயிரின் அறிவு விளக்கம் பெற்று அப்பொருளை அறியும். எனவே, இறைவனுடைய அறிவு உயிரறிவோடும் பொருளோடும் கலவாதவிடத்து உயிர்கள் தனித்து நின்று ஒன்றையும் அறியாது.

உதாரணம்:

ஐந்தையும் ஒக்க உணராது அவற்றுணர்வது
ஐந்தும்போல் நின்றுணரும் ஆகலான் - ஐந்தினையும்
ஒன்றொன்றாப் பார்த்துணர்வது உள்ளமே எவ்வுலகும்
ஒன்றொன்றாப் பார்க்கும் உணர்ந்து.

பொருள் :

உயிரானது சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்ற ஐந்திலும் ஐம்பொறிகளைக் கொண்டு அதுவதுவாய் நின்று உணர வேண்டியதை உணரும். உயிரானது ஐம்புலன்களையும் ஒருசேர உணரமாட்டாது; அவ்வைந்து புலன்களையும் தனித்தனியே நின்று

அனுபவிக்கின்ற சிறப்புடையது. ஆனால், இறைவன் எல்லா உயிர்களின் நிகழ்வுகளையும் பொதுவாகையால் ஒருங்கே உணர்ந்து, சிறப்பு வகையால் ஒவ்வொரு உயிர்களிடத்தும் இருந்து உணர்வான்.

சொ.பொ.வி:

ஐந்தையும் - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்ற ஐந்துபுலன்களையும். ஐந்தும் போல் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற ஐந்தும்போல் (கொண்டு). ஒன்றொன்றா - உயிரானது ஐம்புலன்களையும் ஒவ்வொன்றாக அறியும். ஒன்று ஒன்றா - ஒன்றாகிய இறைவன் எல்லா உயிர்களையும் ஒருசேர. பார்க்கும் - சிறப்பு வகையால் ஒவ்வொரு உயிர்களிடத்திலும் கலந்து நின்று அறியும்.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் உயிர்களோடு இறைவன் கலந்து நின்று அறிகின்ற பொழுது உயிருக்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை விளக்குகிறது. உயிரானது சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்ற ஐந்து புலன்களையும் அதுவதுவாய்க் கலந்து நின்று ஒவ்வொன்றாக உணரும். ஆனால், இறைவனோ உயிர்போல் அல்லாமல் எல்லா உயிர்களையும், எல்லாப் பொருள்களையும் பொதுவகையால் உணர்ந்து அதே நேரத்தில் ஒவ்வொரு உயிர்களோடும் உடனாய் நின்று சிறப்பு வகையால் அவைகள் அறிவதைத் தானும் அறிவான்.

உதாரணம் : 2

ஏகமாய் நின்றே இணையடிகள் ஒன்றுணரப்
போகமாய்த் தான்விளைந்த பொற்பினான் - ஏகமாய்
உள்ளத்தின் கண்ஆனான் உள்குவார் உள்கின்றை
உள்ளத்தால் காணானோ உற்று.

பொருள் :

சார்ந்தவண்ணம் ஆகின்ற உயிர் முத்தி நிலையில் இறைவனோடு ஒற்றுமைப்பாட்டு நின்று அவனுடைய திருவடிகளில் உணர்வதால் இறைவன் அவ்வுயிருக்குப் பரபோகமாய் மேலும்

மேலும் விளங்குகின்ற பொலிவுடையவன் ஆகின்றான். ஆதலால்தான் அவ்வுயிர்களிடத்தில் பெத்த நிலையிலும் முத்த நிலையிலும் அவ்வுயிர்களை விட்டு நீங்காது ஒன்றித்து நிற்கின்றான். ஆதலால், கருதுவார் கருதுகின்ற பொருளாகும் தன்னை கருதுகின்றவரின் ஆன்ம அறிவோடு கூடிநின்று அறிகின்ற பொருளை அவனும் அறிவான் அல்லவோ,

சொ.பொ.வி:

ஏகமாய் - இறைவனோடு முத்திநிலையில் ஒன்றுபட்டு நிற்பதாய். இணையடிகள் - இறைவனின் திருவடிகள். போகமாய் - பரபோக இன்பமாய். பொற்பினான் சிறப்பினை உடையவன். உள்குவார் - நினைப்பவர் (கருதுபவர்). உள்கிறறை - நினைப்பவர் நினைக்கின்ற பொருளாய் நிற்பவன் இறைவன். காணானோ - அறியமாட்டானோ.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் இறைவன் உயிர்களோடு ஒன்றாய் வேறாய் உடனாய் நிற்கின்றவன். ஆதலால் முத்தியில் உயிர்களுக்குப் பரபோகமாய் (பேரின்பம்) விளங்குவான். பெத்த நிலையில் உயிர்கள் நினைக்கின்றவிதமாய்க் காட்சி தருவான். எனவே, இரண்டு நிலைகளிலும் அவன் கலந்திருப்பதால் உயிர்கள் அறிவதை அவன் அறியமாட்டானோ. அறிவான் என்பதை விளக்குகிறது.

பதினோராம் சூத்திரம் - இரண்டாம் அதிகாரணம்

மேற்கோள் : இனிப் பத்தியினால் மறவாதேத்த அவனது சீபாதத்தை அணையும் என்றது.

பொருள் : உயிரானது இறைவனின் அத்துவித நிலையை மறவாது தன் பத்தியாகிய அன்பினாலே இறைவனின் திருவருளை நாடி நின்றால் அவனுடைய திருவடிகளாகிய பேரின்ப அநுபூதியை அடையும்.

ஏது : அவன் அந்நியமின்றிச் செய்வோர் செய்திப் பயன் விளைத்து நின்றலால்.

பொருள் : இறைவன் உயிர்களிடத்து வேறு நில்லாது அவை செய்கின்றவற்றை அறிந்து அச்செயல்களுக்குரிய தக்க பயனை அளிப்பான். (ஆதலால்) அவனைப் பத்தியினால் மறவாது ஏத்த திருவடிகளை உயிர்கள் அடையும்.

உதாரணம்:

அருக்கநேர் நிற்பினும் அல்இருளே காணார்க்கு
 இருட்கண்ணே பாசத்தார்க்கு ஈசன் - அருட்கண்ணால்
 பாசத்தை நீக்கும் பகல்அலர்த்தும் தாமரைபோல்
 நேசத்தில் தன்னுணர்ந்தார் நேர்.

பொருள்:

சூரியன் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரி நின்றாலும் கண்பார்வை இல்லார்க்கு இருட்டாகவே தோன்றுவான். அதுபோல இறைவன் பாசத்தை உடையவர்களுக்கு பாசஞானமாகவே தோன்றுவான். தன்னை உணர்ந்த அடியவர்களுக்குப் பக்குவம் கொண்ட தாமரை மலர்களை மலர்விக்கின்ற சூரியனைப் போல அன்பினால் தன் திருவருட் பார்வையைச் செலுத்தி, அவர்தம் பாசத்தை நீக்கி அவர்தம் அறிவை மலர்த்துவான்.

சொ.பொ.வி:

அருக்கன் - சூரியன். அல் - இரவு. காணார் - கண்பார்வை இல்லாதவர். பகல் - சூரியன். அலர்த்தும் - மலர்விக்கும்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் சூரியன் பார்வை உடையோர் கண்ணுக்கு ஒளியாகவும், பார்வை அற்றவருக்கு இருளாகவும் தோன்றுவது போல இறைவன் சீவன் முத்தராகிய பத்தர்களுக்கு அறிவு உருவமாய்க் காட்சி தருவான். அல்லாதவர்களுக்கு அறியாமை வடிவாய்க் காட்சி தருவான் என்பதை விளக்குகிறது. சீவன் முத்தராய் இவ்வுலகத்தில் வாழுகின்ற ஞானமுடையவர்க்கு உடம்பு இருந்தாலும் இறைவன் திருவருளால் அவரிடத்தில் பாசப்பிணைப்பு இருக்காது என்பதையும் இது விளக்குகிறது.

உதாரணம் : 2

மன்னும் இருளை மதிதூரந்தவாறு அன்பின்
மன்னும் அரனே மலந்துறந்து - தன்னின்
வலித்திரும்பைக் காந்தம் வசம்செய்வான் செய்தல்
சலிப்பில் விகாரியலன் தான்.

பொருள் :

சூழ்ந்திருக்கும் இருளைப் பிறைச்சந்திரன் நாள்தோறும் வளர
வளரச் சிறிது சிறிதாக நீக்கி இறுதியில் முழுமையும் ஓட்டுவது
போல, தன்னுடைய அன்பின் மிகுதியால் உயிர்களோடு
கலந்திருக்கின்ற இறைவன். உயிர்களிடத்தில் இருக்கக் கூடிய
மலவலிமையைச் சிறிது சிறிதாக நீக்கி இறுதியில் பற்றற
ஓட்டுவான். காந்தக் கல்லானது இரும்புத் துண்டைத் தன்பக்கம்
இழுத்து வசப்படுத்துவது போல இறைவனும் உயிர்களைத்
தனவசப்படுத்திக் கொள்வான். என்றாலும் அவனுக்கு எவ்விதச்
சலிப்பும் ஏற்படுவதில்லை. ஆகவே, அவன் விகாரம்
அடையமாட்டான்.

சொ.பொ.வி:

மன்னும் இருள் - செறிந்திருக்கின்ற இருள். மதி - சந்திரன்.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் இறைவன் பெருமையைக் கூறுவதாகும். சந்திரன்
பிறையாக இருந்து படிப்படியாக வளர்ந்து அந்தந்த நாளுக்குரிய
இருளை ஓட்டுவதைப் போல, இறைவனும் ஆன்மாக்களோடு
பிரிப்பின்றி இருந்து, பிறவி பிறவியாக ஆன்மாக்களின் மலங்களைச்
சிறிது சிறிதாகப் போக்குவான். இவ்வாறு அவன் தொழிற்படும்
பொழுது காந்தம் இரும்பைத் தன்வசப்படுத்துவது போல் உயிர்களைத்
தன்வசப்படுத்திச் செயல்படுவான். இச்செயலால் இறைவனுக்கு
எவ்விதமான விகாரமும் இல்லை என்பதையும் இவ்வுதாரணம்
விளக்குகிறது.

உதாரணம் : 3

நசித்தொன்றின் உள்ளம் நசித்தலால் ஒன்றா
நசித்திலதேல் ஒன்றாவது இல்லை - நசித்துமலம்
அப்பணைந்த உப்பின் உளமணைந்து சேடமாம்
கப்பின்றாம் ஈசன் கழல்.

பொருள் :

இறைவனோடு ஆன்மா சேரும்பொழுது கெட்டுச் (அழிந்து) சேருமானால் இறைவனோடு ஒன்ற இயலாது. ஆனால், அதே நேரத்தில் ஆன்மா கெடாது என்றால் சிவத்தோடு இணைய முடியாது. என்றாலும் நீரில் கலந்த உப்புப் போல (உப்பு நீரில் கலக்கும் பொழுது தன்னுடைய திடமாகிய கடினத் தன்மை நீங்கி நீரோடு நீராய்க் கலப்பது போல) ஆணவமலம் கெட்டு உயிரானது இறைவனுடைய திருவடிகளில் ஒன்றி நின்று அடிமையாகும். அடிமையான பிறகு உயிருக்கு மீளும் தன்மை இல்லை.

சொ.பொ.வி:

நசித்து - கெட்டு. அப்பு நீர். சேடமாம் - அடிமையாம். கப்பின்று - மீளும் நிலை இன்று.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் ஆன்மாவானது முத்திநிலையில் இறைவனோடு சேரும் பொழுது கெட்டுச் சேருகிறது என்றால் இறைவனோடு ஒன்றுகின்ற தன்மை இல்லாமல் போய்விடும். ஆன்மா கெடவில்லை என்றால் சிவத்தோடு ஒன்ற இயலாது. பின் எவ்வாறுதான் ஆன்மா இறைவனோடு சேருகிறது என்றால் - உப்பு தண்ணீருடன் சேரும்பொழுது தன்னுடைய திடத்தன்மையாகிய கடினத் தன்மையிலிருந்து நீங்கி நீருடன் நீராகச் சேர்வது போல ஆன்மாவானது தன்னுடைய ஆணவமலம் கெட்டு இறைவனின் திருவடிகளில் ஒன்றி அடிமையாகும். அவ்வாறு அடிமையான பிறகு மீளப் பிறக்கும் துன்பம் இல்லை.

உதாரணம்: 4

பொன்வாள்முன் கொண்மூவிற் புக்கொடுங்கிப் போயகலத்
தன்வாளே எங்குமாம் தன்மைபோல் - முன்வாள்
மலத்துள் மறைந்துள்ளம் மற்றுலகை உண்ணும்
மலத்திரித்துச் செல்லும் வரத்து.

பொருள் :

சூரியஒளியானது மேகக் கூட்டத்துள் ஒளிந்து பின் அம்மேகக் கூட்டம் நீங்கிய பொழுது எல்லா இடத்தும் தன் ஒளியைப் பரப்புவது போல உயிரானது தன்னுடைய அறிவு ஆணவமலத்தில் மறைப்புண்டு கேவலப்பட்டு முதலில் விளங்கும். பின் கருவிகளோடு கூடி ஐம்புலன்களை நுகர்ந்து சகலத்தில் வாழும். பின்பு இறைவன் திருவருளால் மலத்தைப் பற்றறக் களைந்து பேரறிவு பெற்று இறைவனின் திருவடியை அடைந்து தாய்மை அடையும்.

சொ.பொ.வி:

பொன்வாள் - சூரியஒளி. கொண்மூ - மேகக்கூட்டம். தன்வாளே - சூரியஒளி. உண்ணும் - ஐம்புலன்களை நுகரும். மலத்திரித்து - மலத்தைக் களைந்து.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் உயிர்கள் அநாதி காலத்தில் மலங்களால் பற்றப்பட்டு உலக அனுபவங்களை அனுபவித்துப் பின் இறைவன் திருவருளால் இன்பங்களைத் துறந்து மலங்களை வேரறுத்து இறைவனுடைய திருவடியை அடையும் என்பதை விளக்குகிறது.

சூத்திரப் பொருள் முடிவு:

உயிரோடு இறைவன் அத்துவிதமாய்க் கலந்திருப்பதை உயிரானது உணர்ந்து அவனை அயராத அன்பினால் நினைந்து அவனின் திருவடிகளை அணைந்து சிவப்பேறு எய்தும் என்பதை இச்சூத்திரம் எடுத்துக்காட்டுகிறது. இறைவன் உயிர்களோடு கலந்திருப்பதால் அவை அறியும் அறிவைத் தானும் அறிவான்.

முத்தி நிலையில் உயிர் இறைவனோடு இரண்டறக் கலப்பதால் பேரின்பம் அடைகிறது. பெத்த நிலையைப் போல முத்தியிலும் இறைவன் ஒன்றாய் வேறாய். உடனாய் உயிர்களிடத்தில் இருக்கின்றான். சீவன் முத்தராய் உடம்போடு வாழுகின்ற பொழுதே இறைவன் திருவருளால் பாசநீக்கம் பெறமுடியும் என்பதையும் இச்சூத்திரம் விளக்குகிறது.

பன்னிரெண்டாம் சூத்திரம்

செம்மலர் நோன்தாள் சேரல் ஒட்டா
அம்மலம் கழீஇ அன்பரொடு மரீஇ
மாலற நேயமும் மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயம் தானும் அரன்னத் தொழுமே.

பொருள்:

சிவந்த தாமரை மலர்போல அன்பர்களைத் தாங்குகின்ற இறைவனின் திருவடிகளைச் சேரவிடாமல் தடுக்கின்ற மும்மலங்களின் அழுக்கினை ஞானநீரால் கழுவி, மெய்யடியார்களுடன் கலந்து கூடி, மலங்கள் தரும் மயக்கம் நீங்க இறையன்பர்களாகிய அடியார்களின் சிவவேடத்தையும் சிவலாயத்தையும் இறைவன் எனக் கண்டு சீவன் முத்தர்களாகிய உயிர்கள் வழிபடும்.

சொ.பொ.வி:

நோன்தாள் - அடியார்களைத் தாங்கும் திருவடி. அம்மலம் - மும்மலங்கள். அன்பர் - இறையடியார்கள். மாலற - மயக்கம் நீங்க. நேயம் மலிந்தவர் - அன்பு மிக்கவர்.

விளக்கவுரை:

இப்பன்னிரெண்டாம் சூத்திரம் சிவப்பேறு பெற்ற சீவன் முத்தர்கள் உடம்போடு கூடியிருப்பர் என்றும், அவர்களின் சிறப்பு இத்தகையது என்றும் விளக்குகிறது. பதினோராம் சூத்திரத்தில் கூறப்பெற்ற அயரா அன்பினர் தாம் இங்கு குறிக்கப் பெறுகின்ற சீவன் முத்தர்கள். அவர்கள் அடியார்களின் சிவவேடத்தையும், இறைவனுடைய திருக்

கோயிலையும் இறைவனாகவே கண்டு வழிபடுவார்கள். எனவே, அவர்களுக்குப் பாச நீக்கம் நிகழ்கிறது என்பதை இச்சூத்திரம் விரிவாகத் தருகிறது.

இச்சூத்திரம் மூன்று அதிகரணங்களை உடையது. 1. செம்மலர் நோன்தாள் சேரல்ஒட்டா அமலங் கழீஇ, 2. அன்பரொடு மரீஇ, 3. மாலற நேயமும் மலிந்தவர் வேடமும் ஆலயம் தானும் அரன் எனத் தொழுமே.

பன்னிரெண்டாம் சூத்திரம் - முதல் அதிகரணம்

மேற்கோள் : ஈண்டு ஆணவமாயை கான்மியம் என்னும் மலங்களைக் களைக என்றது.

பொருள் : ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்று கூறப்படுகின்ற மூன்று மும்மலங்களை நீக்குக.

ஏது : அவைதாம் ஞானத்தை உணர்த்தாது அஞ் ஞானத்தை உணர்த்துமாகலான்.

பொருள் : அயரா அன்பில் செல்லுகின்ற சிவன் முத் தரிடத்தும் யாதானும் ஒரு வழியில் மும்மலங்கள் நுழைந்து உண்மை உணர்வைக் கீழ்ப்படுத்தி, பிறவிக்கு வித்தாகிய விபரீத உணர்வை உணர்த்தும். (ஆதலால் மும்மலங்களைக் களைக)

உதாரணம்:

புண்ணிய பாவம் பொருந்தும்இக் கான்மியமும்
மண்முதல் மாயைகாண் மாயையும் - கண்ணிய
அஞ்ஞானம் காட்டுமீஇவ் ஆணவமும் இம்மூன்றும்
மெய்ஞ்ஞானிக்கு ஆகா விடு.

பொருள்:

புண்ணிய பாவங்களின் பயனாகவும், காரணமாகவும் விளங்குகின்ற கன்ம மலத்தையும், நிலம் முதலாகச் சொல்லப் பெற்ற தத்துவங்களின் தோற்றத்திற்குரிய மாயா மலமும்,

அஞ்ஞானத்தைக் காட்டுகின்ற ஆணவமலமும் ஆகிய இம்முன்று மலங்களும் மெய்யுணர்வு உடைய சீவன் முத்தர்களுக்கு ஆக மாட்டா. ஆகையால், இவற்றை விடுத்திட வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

கான்மியம் - கன்ம மலத்திற்கு மூல கன்மத்தின் சம்பந்தம் நோக்கி வந்த பெயராகும். மாயைகாண் - மண் முதல் புருடன் ஈறாகக் கூறப்பட்ட தத்துவங்கள் தோன்றக் காரணமான மாயை. மெய்ஞ்ஞானி - சீவன் முத்தர்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் சீவன்முத்தராய் வாழ்பவர்க்கு மும்மலங்களைக் களைய வேண்டாம் என்பாரை மறுத்து அஞ்ஞானம் காட்டுவதால் அதனை நீக்க வேண்டும் என்பதனை வலியுறுத்துகிறது.

பன்னிரெண்டாம் சூத்திரம் - இரண்டாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் : இனிச் சிவபத்தர்களோடு இணங்குக என்றது.

பொருள் : மும்மலங்கள் பற்றாது இருத்தல் பொருட்டு இறைவனின் அத்துவித நிலையை உணர்ந்த சீவன் முத்தர்கள் தம்மைப் போல் இறையருள் வழி நிற்கின்ற அடியார்களோடு நட்புச் செய்ய வேண்டும்.

உதாரணம்:

மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களில் வீழ்க்கும்
சிறப்பில்லா தம்திறத்துச் சேர்வை - அறப்பித்துப்
பத்தர் இனத்தாய்ப் பரன்உணர்வினால் உணரும்
மெய்த்தவரை மேவா வினை.

பொருள்:

தம் அறிவை இழக்கும்படி செய்து மலங்களின் சார்பால் மீண்டும் பிறப்பாகிய துன்பத்தில் வீழும்படி செய்கின்ற அன்பில்லாதவர்களிடம் சேர்க்கை நீங்கும்படி, சிவனடியார்கள்

பக்கம் பேரன்பு உடையவர்களாய், விளங்குகின்ற சிவஞானத்தால் எதனையும் உணருகின்ற மெய்ஞ்ஞானிகளை (சீவன்முத்தர்களை) பிராரத்த வினைகள் வந்து பொருந்தாது.

சொ.பொ.வி:

மறப்பித்து - உண்மை அறிவை மறக்கும்படி செய்து. சிறப்பில்லா - இறையன்பு இல்லாதவர். சேர்வையற - சேர்க்கை நீங்க. பத்தர்இனம் - இறையடியார் கூட்டம். வினை - பிராரத்தவினை.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் சீவன் முத்தர்களோடு கூடி வாழ வேண்டும், எதிர்மாறாக உள்ளவர்களிடம் கூடுதல் கூடாது என்பதைக் கூறி, உண்மை அடியார்களோடு கூடி வாழ்ந்தால் பிராரத்தவினை தாக்காது என்பதையும் கூறுகிறது.

பன்னிரெண்டாம் சூத்திரம் - மூன்றாம் அதிகாரணம்

மேற்கோள் : இனிப் பத்தரது திருவேடத்தையும் சிவாலயத் தையும் பரமேசுவரன் எனக் கண்டு வழிபடுக என்றது.

பொருள் : வெளிப்படை.

ஏது : அவன் மற்று இவ்விடங்களில் பிரகாசமாய் நின்றே அல்லாது இடத்து அப்பிரகாசமாய் நின்றலான்.

பொருள் : இறைவன் திருவேடத்திலும் சிவாலயத்திலும் தயிரில் நெய்போல வெளிப்பட்டு நிற்பான். மற்ற இடங்களில் பாலில் நெய்போல வெளிப்படாது நிற்பான். (எனவே, அவற்றை வழிபடுக)

உதாரணம்:

தன்னுணர வேண்டித் தனதுருவைத் தான்கொடுத்து தன்னுணரத் தன்னுள் இருத்தலால் - தன்னுணரும் நேசத்தார் தம்பால் நிகழும் ததிநெய்போல் பாசத்தார்க்கு இன்றாம் பதி.

பொருள் :

இறைவன் உலக உயிர்கள் தன்னை அறிவதற்காகத் திருநீறு, உருத்திராட்சம் அணிகின்ற தனது உருவத்தைத் தன் அன்பர்களுக்குத் தான் கொடுத்தலாலும், சத்திநிபாதத்தால் தன்னை அறியச் செய்தலாலும், தனது வியாழகத்திற்குள்ளே அவர்களை இருக்கச் செய்தலாலும், தன்னை உணருகின்ற சீவன் முத்தர் களிதத்தில் தயிரில் உள்ள நெய்போல வெளிப்பட்டுத் தோன்றுவான். மும்மலப் பாசம் உடையார்க்குப் பாலில் உள்ள நெய் போல வெளிப்படாது நிற்பான்.

சொ.பொ.வி:

தனதுருவை, திருநீறு, உருத்திராக்கம் அணிந்த சிவவடிவை. நேசத்தார் - இறையன்பர்கள். ததி - தயிர்.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் இறைவன் அடியவர்களுக்கும் அன்பில்லாத வர்களுக்கும் எவ்வெவ்வாறு விளங்கி நிற்பான் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. அயரா அன்பினை உண்டைய சீவன் முத்தர்கள் திருநீறு, உருத்திராட்சம் அணிந்து சிவவேடம் பூண்டு விளங்கிட, அருள்பாலித்த இறைவன் அவர்களைத் தன்னை உணருமாறு செய்து, அவர்கள் காண்பதற்குத் தயிரில் உள்ள நெய் எவ்வாறு தயிருக்கு மேலே கண்ணுக்குப் புலப்பட்டு நிற்கிறதோ அதுபோல அறியும் வண்ணம் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுவான். அல்லாதவர்களுக்குப் பாலில் நெய் எவ்வாறு மறைந்து கண்ணுக்குப் புலப்படாது நிற்கிறதோ அதுபோல வெளிப்படாது நிற்பான். இங்கு ஒரு குறிப்பு - தயிரிலும் பாலிலும் நெய் இருக்கிறது. அதுபோல இறைவன் இறை அன்பினரிடத்தும் அன்பில்லாதவரிடத்தும் இருப்பான் என்பதாகும்.

உதாரணம்:

கண்டதுஒரு மந்திரத்தால் காட்டத்தில் அங்கிவேறு
உண்டல்போல் நின்றங்கு உளதாமால் - கண்டஉருத்
தானதுவாய் அன்றானான் தானதுவாய்த் தோன்றானோ
தானதுவாய்க் காணும் தவர்க்கு

பொருள்:

விறகில் நெருப்பு கடையும்போது தோன்றும் தீ வேறாக நிற்கும். கடையாத போது விறகில் ஒன்றாக நிற்கும். அதுபோல காணப்படுகின்ற சிவலிங்க வடிவத்தில் கலப்பினால் சிவலிங்கமாகவே தோன்றுவான். ஆனால், அதே நேரத்தில் சிவலிங்கம் அல்லாத வேறு இயல்பினையும் உடையவன் ஆவான். மேலும் தம்மால் அறியப்பட்ட மந்திரங்களால் சிவலிங்கத்தின்கண் நிலை பெற்றுத் தோன்றுவான். எனவே, சிவலிங்க வடிவம்தான் இறைவன் என்று காணுகின்ற இறையடியார்களுக்கு அவ்வடிவமே தானாய் வந்து இறைவன் தோன்ற மாட்டானா? தோன்றுவான்.

சொ.பொ.வி:

காட்டம் - விறகு. அங்கி - தீ. கண்டஉரு - இவ்வுலகில் காணுகின்ற சிவலிங்க வடிவம்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் சிவலிங்க வடிவம் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. திருக்கோயில்களில் இறைவன் லிங்க வடிவத்தில் காட்சி தருகிறான். அவ்வடிவம் தான் இறைவனா? என்றால் சிவலிங்க வடிவத்திலும் இறைவன் இருக்கின்றான். அதனை விடுத்து வேறாகவும் இருக்கின்றான் என்பதனையும் உணரவேண்டும். நமக்குத் தெரிந்த மந்திரத்தால் லிங்க வடிவத்தில் இறைவனைக் காண முற்பட்டால் அதில் இறைவன் நிச்சயம் காட்சி தருவான். சீவன் முத்தர்களுக்கு லிங்க வடிவத்தில் தான் காட்சிதர வேண்டும் என்று இறைவன் நினைத்தால் அதில் தோன்றாமல் இருப்பானா?

பன்னிரெண்டாம் சூத்திரம் - நான்காம் ஒழி அதிகரணம்

பன்னிரெண்டாம் சூத்திரத்திற்கு மூன்று அதிகரணங்கள் வகுக்கப்பட்டுப் பொருள்முடிபு கூறப்பட்டன என்றாலும் மூன்று அதிகரணங்களிலும் கூறப்பட்ட பொருளுக்குத் தொடர்பாகச் சில செய்திகள் கூற வேண்டி இருப்பதால் ஒழிபு அதிகரணமாக இவ்வதிகரணம் இடம் பெறுகிறது. இவ்வதிகரணத்தில் லிங்கம்,

சங்கமம், உரு என்ற மூன்றில் சிவத்தைக் கண்டு வழிபட வேண்டும் என்பது வலியுறுத்தப்படுகிறது.

மேற்கோள் : இனி இவ்விடங்களில் வழிபடுக என்றது.

பொருள் : வெளிப்படை. இவ்விடங்கள் - திருவேடமும், சிவாலயமும்.

ஏது : நரம்பு, நாடி முதலானவற்றைத் தான் அதுவாய் வரும்; புருடன் அவையாகாவாறு அப்புருடனும் ஆகலான்.

பொருள் : உயிரானது நாடியோ எலும்போ நரம்போ என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவைகள் உயிராவதில்லை. அவற்றின் வேறாய் நிற்கும். அதுபோல இறைவன் உலகத்தில் உள்ள பொருள்கள் அனைத்திலும் அதுவதுவாய் வேற்றுமை இன்றிக் கலந்திருந்தாலும் பொருள் தன்மையால் அவை அல்லாத வனாயும் இருப்பான்.

உதாரணம்:

அதுஇது என்றது அதுவல்லான் கண்டார்க்கு
அதுஇது என்றதையும் அல்லான் - பொதுவதனில்
அத்துவிதம் ஆதல் அகண்டமும்; தைவமே
அத்துவிதி அன்பில் தொழு.

பொருள் :

உலகப் பொருள்கள் எல்லாவற்றிலும் இறைவனைக் காணுகின்ற சீவன் முத்தர்களுக்கு அது இது என்று சுட்டிக் காட்டுகின்ற பேதநிலையில் நிற்பவன் அல்லன். அபேத நிலையிலும் நிற்பவன் அல்லன். மேலும் பேதா பேத நிலையிலும் நிற்பவன் அல்லன். மூன்றிற்கும் பொதுவான தன்மையை உடையவன் ஆவான். ஆதலால், உலகில் உள்ள எல்லாப் பொருளும் அவன் வடிவமே ஆனாலும் அன்பு விளையும் இடத்தில் இறைவனை வழிபட வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

அத்துவிதம் ஆதல் - இறைவன் கலந்திருக்கும் அத்துவித நிலை.
அகண்ட - எல்லாப் பொருளும். தைவமே - வடிவமே.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் இறைவனின் நிலையைக் கூறி, நாம் அன்பு செய்யும் குறியிடத்தில் (லிங்கத்தில்) வழிபாடு செய்க எனக் கூறுகிறது. பேதநிலை என்பது கண்ணும் சூரியனும் வேறுபட்ட பொருளாக இருப்பதுபோல உயிரும் இறைவனும் வேறுபட்ட நிலை. அபேத நிலை என்பது உடலும் உயிரும் போல ஒன்றித்து இருப்பது. பேதா பேதம் என்பது ஒரு பொருளின் குணமும் குணியும் போல ஒன்றுபட்டு நிற்பது.

வினையால் அசத்து விளைதலால் ஞானம்
வினைதீரின் அன்றி விளையா - வினைதீர்
ஞானத்தை நாடித் தொழவே அதுநிகழும்
ஆனத்தால் அன்பில் தொழு.

பொருள் :

பிராரத்த வினையினால் அசத்தாகிய உலகம் காட்சிப்படும். அதனால் இறைக்காட்சி மறையும். பிராரத்தவினை நீங்கினால்தான் அத்துவித ஞானம் மேம்பட்டு நிற்கும். எனவே, பிராரத்தவினை கழிதற்கு மெய்ஞ்ஞானம் உடைய இறையடியாரை நாடிச் சென்று வழிபட வேண்டும். அவ்வாறு வழிபட்டால் மெய்ஞ்ஞானம் விளங்கும். ஆதலால் சிவபத்தரைத் தேடிச் சென்று அன்போடு வழிபட வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

வினையால் - பிராரத்த வினையால். அசத்து - உலக அனுபவம்.
ஞானம் - மெய்ஞ்ஞானம்.

விளக்கவுரை :

இவ்வுதாரணம் மெய்ஞ்ஞானம் நிகழ்வதற்குச் சிவனடியார்களைத் தேடிச் சென்று வழிபட வேண்டும் என்ற சங்கம வழிபாட்டினை வலியுறுத்துகிறது.

உதாரணம் : 3

தன்னை அறிவித்துத் தான்தானாச் செய்தானைப்
பின்னை மறத்தல் பிழையலது - முன்னவனே
தானேதா ணாச்செய்தும் தைவம்என்றும் தைவமே
மானே தொழுகை வலி.

பொருள் :

உயிருக்கு உயிராகிய இயல்பினை உணர்த்தி, உயிரைச்
சிவமாகச் செய்த குருவைப் பின்னர் மறந்தால் சிறிய குற்றமாகாது.
பெரிய குற்றமாகும். இறைவன் உயிரைச் சமமாகச் செய்தாலும்
இறைவனது அடிமையாகிய உயிர் எக்காலத்தும் முதல்வன் ஆகாது.
அடிமையே ஆகும். ஆதலால், அவ்விறைவனை வழிபடுதலே
உயிருக்கு வலிமையாகும்.

சொ.பொ.வி:

தான்தானா - சிவமாக. செய்தான் - குரு. பிழையலது - சிறு
பிழையல்ல. மானே - இறைவன்.

விளக்கவுரை:

இவ்வுதாரணம் இறைவன் செய்த அருளை மறப்பது
பெருங்குற்றமாகும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. மேலும் இறைவன்
குருவாக வந்து உயிரை உணரும்படி செய்வன் என்பதையும்
வலியுறுத்திக் குரு வழிபாட்டைக் குறிப்பிடுகிறது.

சூத்திரப் பொருள் முடிபு:

சீவன் முத்தர்கள் உடம்போடு கூடி வாழும் காலத்தில்
அவர்களுடைய அறிவும் செயல்களும் இறையன்பர்களோடு
கூடுவதிலும், சிவவேடத்தையும் திருக்கோயிலையும் வழி
படுவதிலேயே செல்லும். மும்மலங்களைக் களைவர். சிவனடி
யாரோடு கூடியிருப்பர். இறையருளை மறவாது நன்றியோடு
இருப்பர்.

தனி வெண்பா

இவ்வெண்பாவில் இந்நூலை அறிந்து கொள்பவர் யார்? என்பதை ஆசிரியர் விளக்குகிறார்.

சிவமன்னும் அந்ததர சிந்தைநேர் நோக்கப்
பவம்இன்றாம் கண்வா சகத்தில் - சிவம்உண்டாம்
ஒன்றும் இரண்டும் மலத்தார்க்கு இங்குஒண்குருவால்
இன்றுஇந்நூல் மும்மை மலர்க்கு.

பொருள் :

சீவன் என்னும் நிலைமை நீங்கிச் சிவமாம் தன்மை பெற்று நிற்கும் மாணவனே. இறைவன் விஞ்ஞானகலர்க்கு உள்நின்று அருள்செய்கின்றான். பிரளாயகலருக்கு முன்னர்த் தோன்றி அருள் செய்கின்றான். எனவே, அவர்களுக்கு பசுகரணம் நீங்கி சிவதத்துவம் விளங்கும். எனவே, அவ்விருவருக்கும் இந்நூல் வேண்டியதில்லை. எனவே, குருவால் எடுத்துப் போதிக்கப் படுகின்ற இந்நூல் மும்மலம் உடைய சகலர்க்கே ஆகும்.

சிவஞானபோதம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவஞான போதம்

பாடல் முதற்குறிப்பு அகராதி

எண்கள் - பாடல் எண்கள்

அந்தக்கரணம்	4	காணும் கண்ணுக்கு	11
அவன்அவள்அது	1	செம்மலர் நோன்தாள்	12
அவனே தானே	10	தம்மை உணர்ந்து -	
அவையே தானே	2	அவையடக்கம்	
உணர்வுஉரு அசத்து	6	மலர்தலை உலகம் -	
உளது இலது	3	பாயிரம்	
ஊனக்கண் பாசம்	9	யாவையும் சூனியம்	7
ஐம்புலவேடரின்	8	விளம்பிய உள்ளத்து	5
கல்லால் நிழல் -			
மங்கலவாழ்த்து			

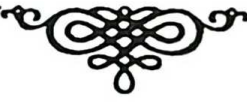

4

சிவஞான சித்தியார்

////////////////////////////////////

அருணந்தி தேவ நாயனார்

-
- சாத்திர நூல்களிலேயே விரிவானது.
  - சிவஞான போதத்தின் வழிநூல். பரபக்கம் என்ற பகுதியின் மூலம் இந்தியச் சமயங்களைச் சுட்டிக்காட்டி, அவற்றின் பொருந்தாத கொள்கைகளை எடுத்துரைப்பது.
  - சுபக்கப் பகுதியில் சிவஞானபோதத்தின் பன்னிரெண்டு சூத்திரங்களுக்கு விரிவுரை தருவது.
  - தீட்சை முறைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பது.
  - பிற சாத்திரங்களில் இல்லாத அளவை இலக்கணத்தை வரையறுத்துக்காட்டுவது.
-

சிவஞான சித்தியார்

////////////////////////////////////

சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கில் சிவஞான போதத்திற்கு அடுத்துப் போற்றப் பெறுவது சிவஞான சித்தியார் ஆகும். இதனைப் பாடியருளியவர் அருணந்தி சிவாசாரியார் ஆவார். இவரது ஊர் திருத்துறையூர். பரம்பரை சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் மாமனார் சடங்கவி சிவாசாரியாரின் மரபாகும். வடமொழி, தென்மொழி இரண்டிலும் வல்லவர். இவரது இயற்பெயர் சகாலாகம பண்டிதர் என்பதாகும். சகலாகம பண்டிதராக விளங்கிய காலத்தில் அச்சுத களப்பாளருக்குத் திருமுறைகளில் ஏடு சாற்றி மெய்கண்டார் திருவவதாரம் செய்வதற்கு வழிவகுத்தவர். பின் மெய்கண்டாராலேயே சிவஞானம் கைவரப் பெற்றவர், அவரால் அருணந்திசிவாச்சாரியார் என்ற திருநாமம் பெற்றவர். சிவஞான போதத்திற்கு உரைநூல் போலச் சிவஞான சித்தியார் என்ற இந்நூலை இயற்றினார். இந்நூலின் முதற்பகுதி பரபக்கம் என்பதாகும். இந்தியத் தத்துவக் கொள்கைகளில் இடம்பெற்ற பிற மதங்களின் கொள்கைகளைக் கூறி, அவை பொருத்தமற்றவை என்று விவாதம் செய்து மறுத்துச் சைவசித்தாந்தக் கொள்கையை இப்பரபக்கப் பகுதி நிலை நாட்டுகிறது. இப்பகுதி மொத்தம் 301 பாடல்களைக் கொண்டது. முதல் ஆறு பாடல்கள் கடவுள் வாழ்த்தப் பாடல்களாகும். ஏழு, எட்டு அவையடக்கப் பாடல்களாகவும், ஒன்பது, பத்து, பதினொன்று நூற்சிறப்புப் பாடல்களாகவும் அமைந்துள்ளன. பின்னர் உலகாயதர் முதல் பாஞ்சராத்திரியர் வரை ஒன்பது மதவாதிகளின் கொள்கைகள் மறுக்கப் பெற்றுள்ளன. இந்நூலின் மூலம் அருணந்தி சிவாசாரியாரின் தத்துவ அறிவு பெரிதும்

புலனாகும். இப்பகுதிக்குப் பழைய உரை என்று ஒன்று காணப்படுகிறது. பின் திருவெற்றியூர் ஞானப்பிரகாசர். திருவெற்றியூர் தத்துவப் பிரகாசர். திருவாவடுதுறை வேலப்ப பண்டாரம் ஆகியோர் உரையெழுதி உள்ளனர். இக்காலத்தில் சித்தாந்த வித்தகர் நெல்லை சி.சு. மணி அவர்களின் உரை மிகவும் போற்றப் பெறுகிறது. அவ்வுரை வழி இவ்வுளிய உரை அமைகிறது.

சிவஞான சித்தியார் - பரபக்கம்

காப்பு
கணபதி வணக்கம்

ஒரு கோட்டன் இரு செவியன் மும்மதத்தன்
நால்வாய் ஐங்கரத்தன் ஆறு
தரு கோட்டம் பிறைஇதழித் தாழ்சடையான்
தரும் ஒரு வாரணத்தின் தாள்கள்
உருகோட்டு அன்பொடும் வணங்கி ஒவாதே
இரவுபகல் உணர்வோர் சிந்தைத்
திருகுல்டும் அயன்திருமால் செல்வமும்ஒன்
றோஎன்னச் செய்யும் தேவே

1

இப்பாடல் காப்புச் செய்யுள். காப்புச் செய்யுள், நூல் நன்கு முடிதல் பொருட்டு, கடவுளரை வணங்குவது. இக்காப்புச் செய்யுள் விநாயகர் மீது பாடப்பெற்றுள்ளது. இப்பாடல் விநாயகரை வணங்குவதால் அறிவினை மறைக்கும் அஞ்ஞானம் நீங்கும் என்பதை வலியுறுத்தி நூலின் காப்பாக அமைகிறது.

பொருள் :

கங்கையாற்றினையும், வளைந்த பிறைச் சந்திரனையும், கொன்றை மாலையினையும் கூடையிலே அணிந்த சிவபெருமான் தன்னுடைய பிள்ளையாகத் தந்த தேவனாம் விநாயகர் - ஒரு கொம்பினையும், இரு செவியினையும், மூன்று மதத்தினையும், தொங்கும் வாயினையும், ஐந்து கரங்களையும் உடைய வாரணத் தான் (யானைமுகன்) ஆவார். அவரின் திருவடிகளை உருகும் உள்ளத்தோடு அன்பு கொண்டு இடைவிடாது இரவுபகல்

முழுமையும் வணங்கினால், வணங்குவார் சிந்தையினது அஞ்ஞானத்தை ஒட்டுவார். மேலும், பிரமன், திருமால் செல்வங்கள் ஒரு பொருட்டன்று என்று நினைக்கம் அளவிற்கு வீட்டு இன்பத்தை அருளுவார்.

கோட்டன் - கொம்பை உடையவன். நால்வாய் - தொங்கும் வாயாகிய துதிக்கை. வாரணாம் - யானை (யானைமுகன்). ஓட்டும் - அஞ்ஞானத்தை விலக்கும்.

சிவபெருமான்

ஆதிநடு அந்தம் இலா அளவில் சோதி
அருள்ஞான மூர்த்தியாய் அகிலம் ஈன்ற
மாதினையும் ஒருபாகத்து அடக்கி வானோர்
மகுட சூளாமணியாய் வையம் போற்றப்
பாதிமதி அணிபவளச் சடைகள் தாழ்ப்
படர்ஒளி அம்பலத்து ஆடும் பரணார் பாதத்
தாதுமலி தாமரைகள் சிரத்தே வைத்துத்
தளராத பேரன்பு வளரா நிற்பாம்

2

இப்பாடல் கடவுள் வாழ்த்தாக அமைந்து சிவவணக்கம் கூறும் பாடலாகும்.

பொருள் :

முதலும் நடுவும் இறுதியும் இல்லாது விளங்கி அளவற்ற பேரொளிப் பிழம்பாகக் காட்சி தந்து, அருளாகிய ஞானத்தைத் தன்னுடைய திருமேனியாகக் கொண்டு, உலகம் அனைத்தையும் ஈன்ற உமையவளைத் தன்னுடைய இடப்பாகத்தே அடக்கி, வானோர்க்கு மகுடம் போன்று விளங்கி, உலகம் போற்ற பிறைச்சந்திரனை அணிந்து, சடைகள் தாழ ஒளிமிக்க அம்பலத்தில் நடனமாடுகின்ற சிவபெருமானது திருவடித் தாமரைகளை நமது தலையில் தாங்கி, தளராத பேரன்பு விளையும்படி வழி படுவோமாக.

விளக்கவுரை:

அளவில்சோதி - அறிய முடியாத ஒளி என்பது இறைவன் உலகம் எல்லாம் நிறைந்திருந்தாலும் அறிய முடியாதவனாக உள்ளான் என்பதை உணர்த்துவதாகும். இங்கு அளவு என்பது அறிய முடியாத தன்மையைக் குறிப்பதாகும்.

அம்பலம் - திருஅம்பலத்தைக் குறிக்கும். திருஅம்பலம் உலகிற்குச் சுழுமுனையாகும். அதாவது உலகம் சுழல அச்சாணியாக விளங்கும் என்பது கருத்து.

சக்தி வணக்கம்

ஈசன்அருள் இச்சைஅறிவு இயற்றல் இன்பம்

இலயமொடு போகம் அதிகாரம் ஆகித்

தேச அருவம் அருவுருவம் உருவமாகித்

தேவியுமாய்த் தேசமொடு செல்வமாகிப்

பேசரிய உயிரையெலாம் பெற்று நோக்கிப்

பெரும்போகம் அவையளித்துப் பிறப்பினையும் ஒழித்திட்டு

ஆசுஅகலும் அடியார் உளத்து அப்பனுடன் இருக்கும்

அன்னைஅருட் பாதமலர் சென்னி வைப்பாம்

3

இப்பாடல் சிவசக்தி வணக்கம் கூறுவதாகும். இறைவனின் திருவிளையாடல்களுக்குச் சத்தியே கருவியாய் நிற்கும் என்பது அறிவுறுத்தப் பெறுகிறது.

பொருள் :

ஈசனுடைய அருள் அவனது சத்தியாகும். அச்சத்தி அவனை விட்டு என்றும் நீங்காது. பராசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானாசத்தி, கிரியா சத்தி எனப் பெயர் பெற்று விளங்கும். இலயம், போகம், அதிகாரம் என்ற மூன்று கூறுகளாக விளங்கும். இறைவனுக்கு அருவம், அருவுருவம், உருவம் என்ற வடிவங்களாக விளங்கும். இறைவனுக்குத் தேவியும் ஆகும். உலகமாகவும் விளங்கும். உலகப் பொருளாகவும் ஆகும். உலகத்து உயிரை எல்லாம் பிறப்பித்து, காத்து, அவற்றின் வினைகளுக்கு ஏற்ப இன்ப துன்பங்களை

அவைகளுக்குக் கூட்டுவித்து, உயிர்கள் உரிய பக்குவம் அடைந்த காலத்து உயிர்களிடம் பிறப்பினை அறுக்கும், வீட்டுப்பேற்றினைத் தரும். இத்தகைய சிறப்பு மிக்க அடியவர் உள்ளத்தில் இறைவனோடு எழுந்தருளியிருக்கும் அன்னையின் அருட்பாத மலர்களை நம் தலைமீது வைத்து வணங்குவோம்.

இச்சை - இச்சாசத்தி. அறிவு - ஞானாசத்தி. இயற்றல் - கிரியாசத்தி. இன்பம் - திரோதான சத்தி. இலயம் - ஒடுங்குதல். போகம் - நுகர்தல். அதிகாரம் - உரிமை. தேசம் - உலகம்.

விநாயகர் வணக்கம்

இயம்புநூல் இருந்தமிழின் செய்யுள் ஆற்றால்
இடையூறு தீர்ந்து இனிதுமுடிய வேண்டித்
தயங்குபேர் ஒளியாகி எங்கும் நின்ற
தலைவனார் மலைமாது தன்னோடு ஆடிப்
பயந்த ஐங்கரம் நாற்றோள் முக்கண் இருபாதப்
பரியது ஒரு நீள்கோட்டுப் பெரிய பண்டிக்
கயம்தன்அடிக் கமலங்கள் நயந்து போற்றிக்
கருத்திலுற இருத்திமிகக் காதல் செய்வாம்.

4

காப்புச் செய்யுளாக முதற்பாடல் விநாயகரைப்
போற்றியதுடன், வாழ்த்தின் அடிப்படையில் இப்பாடல் மீண்டும்
விநாயகரைப் போற்றுகிறது.

பொருள் :

கூறப் புகுந்த சிவஞான சித்தியாராகிய இப்பெருந் தமிழ்நூல்
செய்யுளுக்குரிய அனைத்து இலக்கணங்களும் பொருந்தி
இடையூறு இன்றி இனிதே முடியவேண்டி - நிலைபெற்ற
பேரொளிப் பிழம்பாக எங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற இறைவன்,
மலைமகளாம் பார்வதி அன்னையோடு ஆடிப்பயந்த (பெற்ற) -
ஐந்து கரங்கள், நான்கு தோள்கள், மூன்று கண்கள், இரண்டு
திருவடிகள், நீண்ட ஒற்றைக் கொம்பு, பெருத்தவயிறு ஆகிய
இவற்றை உடைய யானைமுகத்து வினாயகப் பெருமானின்

திருவடித் தாமரைகளை வணங்கிச் சிந்தையில் நீங்காது நிறுத்திக்
காதல் செய்து வணங்குவோமாக.

இருந்தமிழ் - பெருந்தமிழ். செய்யுள் ஆற்றால் - செய்யுளுக்குரிய
இலக்கணங்கள். தயங்குதல் - விளங்குதல். மலைமாதா - உமையவள்.
ஆடிப்பயந்த - கூடி உண்டாக்கிய. பண்டி - வயிறு.

முருகப் பெருமான் வணக்கம்

அருமறை ஆகமம்அங்கம் அருங்கலைநூல் தெரிந்த
அகத்தியனுக்கு ஒத்துஉரைக்கும் அருட்குருவாம் குருளை
திருமறை மாமுனிவர்முனி தேவர்கள்தம் தேவன்
சிவன் அருள்சேர் திருமதலை தவநிலையோர் தெய்வம்
பொருமஅறையார் கழல்வீரர் வீரன் கையில்
பூநீர் கொண்டு ஓவாது போற்றும் அடியார்கள்
கருமறையா வகைஅருளிக் கதிவழங்கும் கந்தன்
கழல்இணைகள் எம்சிரத்தில் கருத்தில் வைப்பாம். 5

இப்பாடல் முருகப் பெருமானுக்கு வணக்கம் கூறியதாகும்.

பொருள் :

அரிய மறைகளும், ஆகமங்களும், வேத அந்தங்களும், அரிய
கலைகளும் கற்றுத் தேர்ந்த அகத்திய முனிவருக்கு அவற்றின்
உண்மைப் பொருளைத் தெளிவித்த ஞானாசிரியராக விளங்கு
கின்றவன் இளையமுருகப் பெருமான் ஆவான். அவன் திருமறை
களில் வல்ல முனிவர்களுக்கு முனிவன். தேவர்களுக்கெல்லாம்
தேவன். சிவபெருமானின் அருளால் தோன்றியவன். தவத்
தோர்க்கு வழிபடு கடவுளாவான். வீரக்கழல் அணிந்த வீரர்களுக்கு
வீரனாவான். பூவும் நீரும் கொண்டு இடைவிடாது தன்னை
வணங்கும் அடியவர்கள் கர்ப்பப்பையில் புகுந்து மீண்டும் பிறவாத
வண்ணம் வீடுபேற்றினைத் தருகின்றவன் ஆவான். இத்தகைய
கந்தப் பெருமானின் திருவடி மலர்கள் இரண்டினையும் தலைமீதும்
கருத்தினிலும் வைத்துப் போற்றுவோமாக.

அருட்குரு - ஞானாசிரியன். குருளை - இளமை. மதலை - மகன்.
கருமறை - கர்ப்பப்பை. கதி - வீட்டுப்பேறு.

குருவணக்கம்

பண்டை மறைவண்டு அரற்றப் பசுந்தேன் ஞானம்
பரிந்துஒழுகச் சிவகந்தம் பரந்து நாற்க
கண்டவர் இருதய கமலமுகைகள் எல்லாம்
கண்திறப்பக் காசினி மேல்வந்த அருட்கதிரோன்
விண்டமலர்ப் பொழில் புடைசூழ் வெண்ணெய் மேவும்
மெய்கண்ட தேவன்மிகு சைவநாதன்
புண்டரிக மலர்தாழ்ச் சிரத்தே வாழும்
பொற்பாதம் எப்போதும் போற்றல் செய்வோம்.

6

இப்பாடல் நூலாசிரியரின் ஞானாசிரியராகிய மெய்
கண்டாருக்கு வணக்கம் கூறுவதாகும்.

பொருள் :

தொன்மையான வண்டுகள் ஒலிக்கவும், சிவஞானமாகிய
சுவைமிக்க தேன் ஒழுகவும், சிவமணம் எங்கும் பரந்து வீசவும்,
அடியவர்களின் இதயத் தாமரைகள் மலரவும் ஆகிய இத்தகைய
செயல்கள் நிகழ, இம்மண்ணுலகில் தோன்றி ஞானம் வழங்கியவர்
மெய்கண்ட தேவர் ஆவார். மணம் பரப்பும் மலர்ப் பொழில்கள்
சூழ்ந்த திருவெண்ணெய்நல்லூரில் மேவிய இத்தகு மெய்கண்ட
தேவராம் ஞானாசிரியர் சைவத்திற்கு நாதன் ஆவார். அத்தகைய
ஆசிரியரின் திருவடிக் கமலங்கள் தாமரை மலர்களை வென்ற
அழகு பொருந்தியவையாகும். அத்தகு திருவடிகளைத் தலைமேல்
கொண்டு என்றும் போற்றி வணங்குவோமாக.

விளக்கவுரை:

மறைகள் வண்டாகவும், சிவஞானம் தேனாகவும், சிவனருள்
மணமாகவும், அடியவர்களின் இதயங்கள் தாமரை மலர்களாகவும்
இப்பாடலில் உருவகம் செய்யப் பெற்றுள்ளது.

சிவகந்தம் - சிவமணம். கமலமொகை - தாமரை மொட்டுக்கள்.
காசினி - உலகம். கதிரோன் சூரியன். புண்டரிகம் - தாமரை.

அவையடக்கம்

மால்அயன் மாமறை அறியா ஆதிமார்க்கம்
வையகத்து ஆகமம் வேதம் மற்றும் உள்ள
நூலையெலாம் உணர்ந்து இறைவன் கழலே நோக்கும்
நோன்மை அருந்தவர் முன்யான் நுவலுமாறு
வேலையுலாவும் திரைகள் வீசி யேறி
வேறுஏழும் ஒன்றாகி நின்றபோது
சாலவும்ஆன் குளப்படியில் தங்கி நின்ற
சலமதுதான் நேர் என்னும் தன்மைத்தாலோ 7

இதுவும் அடுத்து வரும் பாடலும் நூல் மரபுப்படி
அவையடக்கம் கூறும் பாடலாகும்.

பொருள் :

உலகத்து ஆகமம், வேதம் மற்ற எல்லா நூல்களையும் உணர்ந்து
இறைவனின் திருவடிகளையே என்றைக்கும் நோக்கிக்
கொண்டிருக்கும் தவம் நிறைந்தவர்கள் முன் - திருமாலும்
நான்மறைகளும் அறிய முடியாத தொன்மையான சைவநெறியினை
நான் சொல்லத் தொடங்குவது எவ்வாறு உள்ளது என்றால் -
அலைகள் மோதுகின்ற ஏழுகடல்களும் ஒன்று சேர்ந்து நிற்கின்ற
இடத்தில் பசுவின் குளம்படி பதித்த பள்ளத்தில் நீர்தேங்கி
நின்றதுபோல் ஆகும்.

விளக்கவுரை:

அனைத்தும் அறிந்த முனிவர்கள் ஏழுகடல்களும் திரண்டது
போன்ற தகுதி படைத்தவர்கள் ஆவர். ஆசிரியரோ பசுவின் குளம்படி
பதித்த பள்ளத்தில் நிறைந்த நீர் போன்றவர் ஆவார் என்று உருவகம்
செய்யப் பெற்றுள்ளது.

வேலை - கடல். திரை - அலை. குளப்படி - குளம்படி. சலம் - நீர்.

நீடுபுகழ் உலகுதனில் மைந்தர் மாதர்
 நேயமொடு தாம்பயந்த புதல்வர் வாயில்
 கூடுமொழி மழலையொடு குழறி ஒன்றும்
 குறிப்பு அரிது ஆயிடினும் மிகக்குலவிப் போற்றி
 மாடு நமக்கு இது என்று கொண்டு வாழ்வார்
 அதுபோல மன்னுதமிழ்ப் புலமையோர்என்
 பாடுகவிக் குற்றங்கள் பாரார் இந்நூல்
 பாராட்டா நிற்பர் அருட் பரிசினாலே

8

இதுவும் அது.

பொருள் :

புகழ்மிக்க இவ்வுலகத்தில் ஆண்களும், பெண்களும்
 பாசத்தோடு தாம் பெற்றெடுத்த குழந்தைகளின் மழலை
 மொழியைப் பொருளற்றதாயினும் அதனைப் போற்றிப் பெருஞ்
 செல்வமாக ஏற்று மகிழ்ந்து வாழ்வார்கள். அதுபோல நிலைபெற்ற
 புகழை உடைய தமிழ்ப் புலவர்கள் என் பாடல்களில் காணப்படும்
 கவிக்குற்றங்களைப் பாராது தங்களுடைய அருட்தன்மையினால்
 இந்நூலைப் பாராட்டிப் போற்றுவார்கள்.

விளக்கவுரை:

இவ்விரண்டு பாடல்களில் முதல் பாடலில் தன்னை
 எளிமைப்படுத்திக்கொண்டு அடுத்த பாடலில் தன் நூலை ஏற்று
 ஆதரவு தரவேண்டும் என்ற விண்ணப்பத்தை அவையடக்கமாகப்
 பாடல்களில் தந்துள்ளார் ஆசிரியர்.

நேயம் - அன்பு. பாசம்; கூடுமொழி - தோன்றியமொழி. மாடு -
 செல்வம். மன்று - நிலைபெற்ற.

நூற்சிறப்பு

சுத்தவடிவு இயல்பாக உடைய சோதி
 சொல்லிய ஆகமங்கள் எலாம் சூழப்போயும்
 ஒத்துமுடியும் கூட ஒரிடத்தே
 ஒருபதிக்குப் பலநெறிகள் உளவானாற் போல்

பித்தர்குணம் அதுபோல ஒருகால் உண்டாய்ப்
 பின்னொருகால் அறிவின்றிப் பேதையோராய்க்
 கத்திடும் ஆன்மாக்கள் உரைக்கட்டில் பட்டோர்
 கனகவரை குறித்துப் போய்க் கடற்கேவீழ்வார்.

9

இப்பாடல் நூலின் சிறப்பைக் குறிப்பாகக் காட்டுகிறது.

பொருள்:

சுத்த ஞானத்தைத் தனக்கு இயல்பான வடிவாகக் கொண்ட இறைவன் கூறிய ஆகமங்கள் எல்லாம் பல்வேறு வகைப்பட்ட சமயங்களுக்கும் ஒத்து முடியக் கூடியதாக இருந்தாலும் மையமான ஒரு பொருளையே நோக்கி முடியக் கூடியதாய் அமைந்து ஞானபாதத்தை விளக்குவதாகும். (அது எதுபோல என்றால்) ஒரு ஊருக்குப் பல வழிகள் அமைந்து அவையனைத்தும் அவ்வூரையே நோக்கிச் செல்வது போன்றதாகும். (எல்லா ஆகமங்களிலும் முடிவு ஞானபாதமே என்பதை உணர்ந்து முத்தி அடைந்திருக்கும் ஆன்மாக்களைப் போல் அல்லாமல்) பித்தேறியவர்கள் ஒருகால் அறிந்து பின்னொருகால் அறிவில்லாது முத்தியைத் தரும் நெறியைக் காணாது பேதையராய் தத்தம் சார்ந்த சமயமே சிறந்தது என்று கத்துவர். அவர்கள் மகாமேரு மலையை நோக்கிச் செல்லுகின்ற வழியில் செல்லத் துணிந்து அவ்வழியில் செல்லாமல் மற்றொரு வழியில் சென்று கடலில் வீழ்ந்தவர் போன்றவர் ஆவர்.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் ஆசிரியர் தனித்த ஓர் சமயத்தில் ஆழங்கால் படாது பல சமயக் கொள்கை உடையவர்கள் ஒரு சமயம் (ஒரு பக்கம்) தெளிந்தவர் போல் காணப்பெற்று, பிறிதோர் சமயம் மயக்கம் உடையவராய்க் காட்சி தருவர்; அவர்கள் பித்தர்கள் ஆவர்; அவர்களைப் போல் அல்லாது இறைவன் அருளிய ஞானபாதம் ஒன்றையே நோக்கிச் செல்லுகின்ற நூல் இது என்று குறிப்பாக உணர்த்துகின்றார்.

நூலின் அதிகாரியும், நூலின் வழியும், நூலின் பெயரும்

போதமிகுத் தோர், தொகுத்த பேதை மைக்கே
 பொருந்தினோர் இவர்க்கு அன்றி, கதிப்பால் செல்ல
 ஏதுநெறி எனும் அவர்கட்கு அறிய முன்னாள்
 இறைவன் அருள் நந்திதனக்கு இயம்ப நந்தி
 கோதில் அருட் சனற்குமா ரர்க்குக் கூறக்
 குவலயத்தின் அவ்வழிஎம் குருநாதன் கொண்டு
 தீதுஅகல எமக்கு அளித்த ஞானநூலைத்
 தேர்ந்து உரைப்பன் சிவஞான சித்தி என்றே

10

இப்பாடல் குருபரம்பரையும், பாரம்பரியமாக நூல் வந்த
 முறைமையும் கூறுகிறது.

பொருள்:

ஞானம் உடையவர்களுக்கு நூலின் தேவை இல்லை. உலக
 வாழ்வைப் பெரிதும் பொருந்தி பேதமை உடையவர்க்கும்
 (அறியாமை உடையவர்க்கும்) நூலின் துணை தேவையில்லை.
 இத்தகைய ஞானம் உடையோர், பேதமை உடையோர் ஆகிய
 இருவருக்கும் இன்றி, வீட்டு நெறியைத் தேடி அதை நோக்கிச்
 செல்லுகின்ற சத்திநிபாதம் வாய்க்கப் பெற்றவர்களுக்காகச்
 சிவபெருமான் முதலில் நந்தியம் பெருமானுக்கு ஞானம் உரைக்க,
 அவர் குற்றமற்ற சனற்குமாரர்களுக்கு அதனை அருளிச் செய்தார்.
 அவ்வாறு வழிவழியாக வந்த ஞானப்பொருளை எமது ஆசிரிய
 ராகிய மெய்கண்டார் அதனைக் குற்றம் நீங்கிய ஞானநூலாக
 (சிவஞானபோதம்) அருளினார். அவர் குற்றமற அருளிய செய்த
 நூலின் வழியில் சிவஞானசித்தி என்ற பெயருடன் நான்
 உரைக்கலுற்றேன்.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் நூலின் தலைமை அதிகாரியாகிய சிவபெரு
 மானையும், நூலின் வழியாகிய நந்தியம்பெருமான், சனற்குமாரர்,
 மெய்கண்டாரையும், நூலின் பெயராகிய சிவஞான சித்தியையும்
 ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

போதம் - ஞானம். பேதமை - அறியாமை. கதி - முத்திநெறி.
குருநாதர் - மெய்கண்டார். ஞானநூல் - சிவஞானபோதம்.

நூற்கருத்து

இறைவனையும் இறைவனால் இயம்பும் நூலும்
ஈண்டு அளவும் பொருள் இயல்பும் வேண்டும் செய்தி
முறைமைகளும் பெத்தமொடு முத்தி யெல்லாம்
முதுலகில் எமக்கு இயன்ற முயற்சி யாலே
சிறையுலவும் புனல்நிலவித் தோன்றும் பேய்த்தேர்ச்
செய்கைபோல் உண்டாய பொய்கொள் மார்க்கத்
துறைபலவும் கடாவிடையால் சொல்லிப் போக்கித்
துகள்தீர் இந்நூலில் சொல்ல கிற்பாம்.

11

இப்பாடல் நூலில் சொல்லப்பெற்ற கருத்தினைச்
சொல்வதாகும்.

பொருள் :

இறைவனைப் பற்றியும், இறைவனால் அருளப் பெற்ற முதல்
நூலைப் பற்றியும், அளவைகளைப் பற்றியும், மெய்ப்பெருளைப்
பெறக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய செயல்முறைகள் பற்றியும்,
பெத்தமாகிய கட்டுநிலை பற்றியும், வீட்டுநிலை பற்றியும்,
இவ்வுலகோர் அறிய இயன்றளவு இந்நூலில் எடுத்துரைக்கப்
பெற்றுள்ளது. (மேலும்) தூரத்தில் இருந்து பார்க்கும் பொழுது
அலைமோதும் நீர் போலத் தோன்றி, அருகில் சென்று
காணும்பொழுது மறைகின்ற கானல்நீர் போலக் காட்சிதரும்
பொய்மை நிறைந்த பிற சமயக் கொள்கைகளை வினா விடையால்
எடுத்துக்காட்டி, அவற்றின் பொய்மையை நிறுவி, மன மாசு
அகற்றும் ஞானபாதத்தின் உண்மை நெறி இந்நூலில் சொல்லப்
பெற்றுள்ளது.

அளவை - காட்சி முதலாகிய அளவைப் பொருட்கள். பெத்தம்
- பாசம் பிடித்த நிலை. திரை - அலை. பொய்த்தேர் - கானல் நீர்.
கடாவிடை - வினாவிடை. துகள் - குற்றம்.

1. உலகாயதன் மதம்

நூலாசிரியர் இதுமுதல் 52 பாடல்களில் உலகாயதன் மதத்தின் கொள்கைகளையும், அவை பற்றிய மறுப்புக்களையும் தந்துள்ளார். இக்கோட்பாட்டினை உடையவர் இக்காலத்தில் கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையினர் எனக் கூறப் பெறுவர். இவர்கள் இந்திய மெய்ப்பொருள் வரலாற்றில் 'பொருளே முதல்' என்ற கோட்பாடு கொண்டு தங்களுடைய கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியவர்கள் ஆவர். இவர்தம் கொள்கை சார்வாகர் என்ற தத்துவ ஞானியால் முதன்முதலில் தோற்றம் பெற்றதால் சாருவாகம் என்று அழைக்கப்படுவதுண்டு. சாரு இனிமை, வாக் - வாக்கியம். எனவே, இனிமையான வாக்கியத்தை உடைய சமயம் என்ற பொருளில் சாருவாகம் என்று அழைப்பதும் உண்டு. கண்ணால் காணுகின்ற காட்சியாகிய அளவையை மட்டும் ஏற்கின்ற மெய்ப்பொருள் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொள்வது இம்மதம். இக்கொள்கையின் தோற்றக் காலம் பற்றிய துல்லியமான சான்றுகள் கிடைத்தில. தமிழில் மணிமேகலைக் காப்பியம் பூதவாதியாக இச்சமயவாதியைக் குறிப்பிடுகிறது. திருவாசகத்தில் 'உலகாயதன் என்னும் ஒண்டிறற் பாம்பின்' என்று இம்மதம் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. கடவுளை ஏற்றுக் கொள்ளாத சமயம் உலகாயதம் என்பதால் இதனை முதன்முதலாக ஆசிரியர் எடுத்துக் கொண்டுள்ளார் எனலாம்.

இந்திர புரோகிதன் இயம்பும் ஒரு நூலின்
தந்திரம் னனாது அறி வினோடு அருள்இலாமல்
சந்தணை புயத்துமண மாலைகள் தயங்க
உந்திஉல கத்தில்உல காயதன் உரைப்பான்.

12

இப்பாடல் முதல் 21 பாடல்களில் உலகாயதன் மதக் கொள்கைகளை இம்மதத்தாரே கூறுவதைப் போல் ஆசிரியர் படைத்துள்ளார்.

பொருள் :

இந்திரனின் புரோகிதனாகிய வியாழ பகவான் இயற்றிய நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு அறிவு, அருள் இல்லாது,

சந்தனம் பூசப் பெற்ற தோளில், மணம் நிறைந்த மாலைகள் அணிந்து கொண்டு, உலகத்திற்கு உலகாயதன் தன்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுகின்றான்.

விளக்கவுரை:

ஒருமுறை அசுரர்களால் துன்பப்பட்ட இந்திரன் தவத்தை மேற்கொள்ள முயற்சித்த பொழுது வியாழன் (பிரகற்பதி) அவனை உலக இன்பங்களில் ஈடுபட உலகாயத நூலைச் செய்தான் என்ற புராணவரலாறு இப்பாடலில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

ஈண்டு அளவை காட்சி, மனம் ஆதிஇரு மூன்றாய் வேண்டும், அனு மானம்முதல் ஆனபல வேண்டா பூண்டபொருள் பூதம்அவை புகழ்கடின சீதம் தீண்டுஅரிய வெம்மைசல னத்தினொடு சேர்வே.

13

இப்பாடல் உலகாயதன் கொள்கையைக் கூறப் புகுகின்றது.

பொருள் :

உலகத்தில் அளவை என்று கூறப்படுவது காட்சி அளவை மட்டுமே. இக்காட்சி மனம் முதலாகிய ஆறுவகைப்படும். இவை தவிர அனுமானம் (கருதல்) முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பிற அளவைகள் வேண்டாம். உலகத்தில் காட்சி அளவையால் காணப்படுகின்ற பூதங்கள் நான்குதான். அதாவது கடினம், குளிர்ச்சி, தொடுவதற்கு அரிய வெப்பம், அசைவு என்பவைகளே அவை, ஐந்தாவது பூதம் இல்லை.

விளக்கவுரை:

காட்சி அளவை - ஐயக்காட்சி, வாயில் காட்சி, விகற்பக் காட்சி, அந்வயக்காட்சி, வெதிரேகக் காட்சி, திரிபுரக் காட்சி என்பன. மனம் என்பது ஐயத்தைக் குறிப்பதாகும்.

ஐயக்காட்சி - பாம்போ கயிறோ என ஐயுறுவது.

வாயில் காட்சி - புலன்களால் அறிவது

விகற்பக் காட்சி - சாதி, குணம் இவற்றால் அறிவது.
 அந்வயக் காட்சி - புகையால் நெருப்பை அறிவது.
 வெதிரேகக் காட்சி - நாற்றத்தால் பூவை அறிவது.
 திரிபுக் காட்சி - கயிற்றைப் பாம்பு என்று கொள்ளுதல்.

சாற்றுபெயர் ஆனவை தலம்புனல் கனல்பின்
 காற்றும் எனலாம் இவை கலந்தகுணம் ஒதின்
 நாற்றம்இர தம்உருவம் நற்பரிசம் ஆகும்
 போற்றும்இவை நித்தஇயல் பாம்பிவை புணர்ப்பே

14

இப்பாடல் பூதங்கள் நான்கின் பெயரும் அவற்றின் குணங்
 களையும் கூறுகிறது.

பொருள் :

நிலம், நீர், காற்று எனக் கூறப்பட்ட நான்கு பூதங்கள் நாற்றம்,
 சுவை, உருவம், ஊறு என்ற நான்கு குணங்களைப் பெற்றுள்ளன.
 இவை நான்கும் நித்தியமாகும் (அழிவில்லாதன). இவற்றின்
 புணர்ச்சியால் (கூட்டத்தால்) உலகத்துப் பொருள் யாவும்
 தோன்றுகின்றன.

தலம் - நிலம். கனல் - தீ. இரதம் - சுவை. பரிசம் - ஊற்றுணர்வு.
 புணர்ச்சி - கூடுதல்.

ஒத்துஉறு புணர்ச்சியின் உருக்கள்பல ஆகும்
 வைத்துறு கடாதிபல மண்ணின்வரு மாபோல்
 புத்திகுண நற்பொறி புலன்கள் இவைஎல்லாம்
 இத்தில்வரும் நீரினில் எழும்குமிழி ஒத்தே

15

இப்பாடல் பூதங்களில் உருத்தோன்றும் முறைமை கூறுகிறது.

பொருள் :

மேற்குறித்த நான்கு பூதங்களும் ஒத்த அளவில் கூடுகின்ற
 பொழுது உலகத்தில் காணப்படுகின்ற பல்வகைப் பொருள்கள்
 தோன்றுகின்றன. எதுபோல எனின் குயவனின் சக்கரத்தில்
 வைக்கப் பெற்ற மண்ணிலிருந்து பல்வேறு வகைப்பட்ட குடம்

தோன்றுவது போன்றதாகும். இவ்வாறு தோன்றிய பொருள் களுக்கு உள்ளே புத்தி, குணம், புலன்கள் ஆகியவை நீரில் தோன்றுகின்ற நீர்க்குமிழி போலத் தோன்றுகின்றன.

பூதம் அதின் ஒன்றுபிரி யப்புலன் இறக்கும்
நீதியினில் நிற்பன நடப்பனவும் முன்போல்
ஒதும்வகை யாகிஉறு காரியம் உலந்தால்
ஆகியவை யாம்இதனை அறிவதுஅறி வாமே.

16

இப்பாடல் பூதங்கள் பிரிவதையும், அவற்றின் வழி பிறபொருள் அழிவதையும் கூறுகிறது.

பொருள் :

மேற்குறித்த நான்கு பூதங்களின் கூட்டத்தால் தோன்றிய உயிரானது காற்று என்ற பூதம் பிரிந்தால் புலனை முதலில் இழக்கும். புலன்கள் இறந்ததால் அவற்றினுடைய குணம் முதலியனவும் இறக்கும். ஆதலால் நிற்பது, நடப்பது ஆகிய காரியங்கள் யாவும் கெட்டு, மீண்டும் அந்நான்கு பூதங்களுக்குள் அடங்கும். இவ்வாறு காரணத்தின்வழி காரியம் நடப்பதும், முடிவில் காரியங்கள் காரணத்தில் ஒடுங்குவதும் ஆகிய முறை மையை அறிதல் வேண்டும். இவ்வாறு அறிவதே ஞானம் எனப்படும்.

ஒன்று பிரிய - காற்று பிரிய. புலன் - இந்திரியங்கள். நீதியில் - முறைமையில். உலந்தால் - இறந்தால். அறிவாம் - ஞானமாம். இப்பாடல்வரை உலகாயதன் தன்மதக் கருத்துகளைக் கூறினான்.

இப்படிஅன்றிக் கன்மம் உயிர்இறை வேறுண்டு என்று
செப்பிடும் அவர்க்கு மண்ணோர் செய்திடும் குற்றம் என்னோ!
ஒப்பிலா மலடி பெற்ற மகன்ஒரு முயற்கொம்பு ஏறித்
தப்பில் ஆகாயப் பூவைப் பறித்தமை சாற்றினாரே

17

இப்பாடல் இறைவன், கன்மம், ஆன்மா இவை இல்லை என்கிறது. இது முதல் பிறர் கருத்து மறுக்கப் பெறுகிறது.

பொருள் :

இவ்வாறன்றி வினை, உயிர், இறைவன் என்ற இவை எல்லாம் உண்டு என்று கூறி உலகத்தாரை மயக்குகின்ற சமயவாதிகளுக்கு உலகத்தார் செய்த குற்றம் என்ன? அத்தகைய சமயவாதிகள் கூற்று எவ்வாறு உள்ளது என்றால் ஒப்பில்லாத மலடி பெற்ற மகன் ஒருவன் முயற்கொம்பில் ஏறி ஆகாயத்தில் பூத்த மலரைப் பறித்தான் என்று கூறுவது போன்றதாகும்.

விளக்கவுரை:

நான்கு பூதங்கள் கூடுவதால் உயிர் தோன்றி, நிற்பது, நடப்பது போன்ற செயல்கள் நடைபெற்று, ஒரு நாள் காற்று எனும் பூதம் நீங்கியபின் அச்செயல்கள் அழிகின்றன என்பதுதான் உண்மை. அதை விடுத்துவிட்டு இறைவன், வினை இவை எல்லாம் உண்டு என்று கூறுவது உலகத்தாரை மயக்குவதாகும் என்று கூறி அவர்தம் கூற்றுக்கு மலடி உவமையை உலகாயதன் கூறுகிறான்.

செய்திடும் கன்மம் எல்லாம் செய்தவர் தம்மைப் பற்றி எய்திடும் என்னில் இங்கே மாய்ந்திடும் ஏய்வது எங்ஙன்? மெய்தரு தூலம் கெட்டுச் சூக்கமாய் மேவும் என்னில் ஐயனே தீபம் போனால் அதன்ஒளி ஆவது உண்டோ

18.

இப்பாடல் கன்மம் இல்லை என்பதைக் கூறுகிறது.

பொருள் :

முன் பிறப்புக்களில் உயிர் செய்த வினைகள்தான் இப்பிறப்பில் பயன்தரும் என்று சிலர் கூறுவர். ஆனால், இப்பிறப்பில் செய்த புண்ணிய பாவங்கள் இப்பிறப்பு உடம்போடே கெட்டுப் போகும். அடுத்த பிறவிக்கு அவை எவ்வாறு வரும்? தூல வடிவை விடுத்துச் சூக்கும் வடிவாய்ப் பொருந்தும் என்று கூறினால் அப்பதில் திரியோடு கூடிய விளக்கின் ஒளி அத்திரியை விட்டு விலகி நின்று தனியாக ஒளியைத் தரும் என்று கூறுவது (பேதமை) போன்றதாகும்.

கன்மம் - வினை. மாய்ந்திடும் - கெட்டுவிடும். இயைவது - மறுபிறப்பில் கூடுவது. தூலம் - தூல வடிவு, பரு உடம்பு. சூட்சுமம் - சூக்கும வடிவு (அரு உடம்பு)

மாய்ந்துபின் வயலில் இட்ட வைதழை பலிக்கு மாபோல் ஏய்ந்திடும் கன்மம் என்னில் இட்டஇடத்து இசையும் மேனி ஓய்ந்துவந் தவரை உண்ணப் பண்ணும் சோறு உதரத்து அற்றால் வாய்ந்திடும் மலம் வயிற்றில் கொண்டிடும் வழக்கு வைத்தாய். 19

இப்பாடல் கன்மவினை மறுப்பினை உணர்த்துகிறது.

பொருள் :

வயலில் உரமாக இடப்பெற்ற தழை போன்ற உரங்கள் தம் தன்மை கெட்டு அழுகி, பின்பு பயிருக்கு உரமாவது போல ஒரு பிறப்பில் செய்யப் பெற்ற கன்மம் தம் தன்மை கெட்டு அடுத்த பிறவியின் உயிருக்குப் பயனாகப் பொருந்தும் (என்று நீ கூறினால்) தழை உள்ளிட்ட உரங்கள் எங்கு இடப்பெற்றதோ அங்கேயே உரமாகிறது. வேறு இடத்திற்கு உரமாகாது. (எனவே, ஒரு பிறவியில் செய்த கன்மம் அடுத்த பிறவியில் பயன்தரும் என்பது பொருந்தாது மேலும் சோர்வுற்று வந்தவர் பசி நீங்க உண்ணுகின்ற சோறானது அவரின் வயிற்றில் சென்று கெட்டு மலமாக மாறுகிறது. அது பயன்தரவில்லையே. (எனவே, உன்கூற்று பொருந்தாது).

மாய்ந்து - கெட்டு. பலிக்கும் - பயன்தரும். இசையும் - பயன்தரும். உதரம் - வயிறு. வழக்குவைத்தாய் - நீ சொல்வது எவ்வாறு பொருந்தும்.

உருவமும் உணர்வும் செய்தி ஒத்திரா கன்மம் என்னின் மருவுகை விரல்கள் தம்மின் வளர்வுடன் குறைவு உண்டாகி/ வருவதிங்கு என்ன கன்மம் செய்து முன் மதியிலாதாய் பெருகுபூ தங்கள் தம்மின் மிகு குறைப் பெற்றியாமே. 20

இப்பாடல் கன்மம் உண்டு என்பாரை மறுத்துக் கூறுவதாகும்.

பொருள் :

உலக உயிர்களின் உடம்பின் செயலும், உணர்வின் செயலும் ஒத்தவையாய் இல்லாமல் வேறு வேறாக இருப்பதற்குக் காரணம் அவ்வவற்றின் கன்மம் ஆகும் என்று கூறுகின்றாய். அறிவற்றவனே, கையில் உள்ள விரல்கள் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்திராமல் நீண்டும் குறுகியும் காணப்படுவதற்கு அவ்விரல்கள் முன்பிறப்பில் என்ன வினை செய்தன? (கூற இயலுமா) உடம்பும் உணர்வும் உயிர்களிடையே மாறி அமைவதற்குக் காரணம் நான்கு வகைப்பட்ட பூதங்கள் தம்முற் கூடும்போது மிகுந்தும் குறைந்தும் கூடுவதால் உண்டாகின்றன என்று கொள்ள வேண்டும்.

மதியிலாதாய் - உலகாயதர் கன்மம் உண்டு என்பாரை நோக்கிக் கூறுகின்ற சொல் ஆகும்.

இன்பொடு துன்பம் எல்லாம் எய்துவ கன்மம் என்னில்
நன்புனல் சந்த னாதிநணுகவும் அணுக ஒண்ணா
மின்பொலி அழலி னோடுமேவுவ நன்மை தீமை
என்செய்தது இயம்பிடாய் நீ இவையெல்லாம் இயல்ப தாமே. 21

இப்பாடல் முன்வினைப் பயன் உண்டு என்பாரை மறுப்பது.

பொருள் :

உயிர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற இன்பதுன்பங்கள் எல்லா வற்றிற்கும் காரணம் கன்மம் (வினைப்பயன்) என்றால் சந்தன மானது நீரில் குழைத்துப் பயன்பட டும் செய்கிறது. மேலும் சந்தனக் கட்டையைத் தீயில் இட்டு மணம் நுகரவும் படுகிறது. அவ்வாறு நீரினும் நெருப்பினினும் சேர்ந்து மணம் தருவதற்கு அவை செய்த நன்மை தீமை என்ன? கூறுவாயாக. இவையெல்லாம் பொருள்களுக்குரிய இயல்பாகும்.

விளக்கவுரை:

நீரில் சந்தனம் குழைக்கப்படுவது இன்பத்திற்கும், தீயில் எரிக்கப்பெறுவது துன்பத்திற்கும் காட்டப் பெற்றுள்ளது. இப்பாடல்

மூலம் உயிர்களின் இன்ப துன்பத்திற்குக் காரணம் பூதங்களின் துணையே அன்றி வினை அல்ல என்று மறுக்கப்படுகிறது.

காயத்தின் குணமது அன்றிக் கண்டதுஆன் மாஉண்டா யின்
மாயத்திற் சொல்லி டாதே மனமுதல் ஆறி னுக்கும்
நேயத்தது ஆக வேண்டும் அன்றியே நிகழ்த்தும் உண்மை
தேயத்தின் முயற்கொம்பு எல்லை செப்புவோர் செய்தி யாமே. 22

இப்பாடல் ஆன்மா உண்டு என்பதை மறுப்பதாகும்.

பொருள் :

உடம்பில் தோன்றுகின்ற குணம்தான் உயிர். நான்கு பூதங்களின் புணர்வால் ஏற்படுவது. அதனை விடுத்து ஆன்மா என்ற ஒரு பொருள் உண்டு என்று கூறுவது மயக்கத்தைத் தருவதாகும். ஆன்மா உண்டு என்றால் அது காட்சி அளவையால் காட்டப்பட வேண்டும். அதனை விடுத்து அனுமானத்தாலும் உரையாலும் ஆன்மா உண்டு என்று நிறுவுவது முயலுக்குக் கொம்பு உண்டு என்று கொண்டதோடு அதனது நீளத்தையும் பெருமையையும் கூறுவதை ஒக்கும்.

காயம் - உடம்பு. மனமுதல் ஆறு - காட்சி அளவைகள் ஆறு.
முயற்கொம்பு எல்லை - முயற்கொம்பின் அளவு கூறுவது.

அருவமே இறைவன் ஆகில் அறிவின்று ஆகாயம் ஆகும்
உருவமே என்னில் பூதக் கூட்டத்தின் ஒருவன் ஆகும்
மருவிய இரண்டும் கூடி நிற்பவன் என்னின் மண்மேல்
இருவிசும்பு ஒருகல் ஏந்தி நிற்குமோ இயம்பி டாயே. 23

இப்பாடல் பூதமே உண்டு வேறு இறைவன் இல்லை என்று வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

இறைவன் அருவமானவன் என்றால் அறிவு அவனுக்கு இல்லையாகும். ஆகாயத்தைப் போன்று வடிவு இல்லை என்றும் ஆகும். இறைவனுக்கு உருவம் உண்டு என்று கூறினால்

பூதக்கூட்டத்தால் தோன்றுகின்ற பொருள்களில் அவனும் ஒருவனாக வேண்டும். அருவுருவம் உடையவன் என்றால் மண்ணின் மேல் பெரிய ஆகாயமானது (அருவம்) கல்லை ஏந்தி நிற்கிறது என்று கூறுவது போன்றதாகும்.

விளக்கவுரை:

ஆகாயத்தில் கல்லை எறிந்தால் கல் நிற்காது கீழே விழுந்துவிடும். ஆகாயம் உருவமற்றது. கல் உருவமுடையது. இறைவன் அருவமும் உருவமும் உடையவன் என்பது ஆகாயமும் கல்லும் சேர்ந்து நிற்பது போன்றது என்று நகையாடப் பெறுகிறது. இரு விசம்பு - விரிந்த ஆகாயம்.

பூதத்தே அன்ன மாகி அன்னத்தால் உடம்பு புத்தி
பேதித்தே மனமும் ஆகிப் பிரிந்தமை திருந்த இன்று
வேதத்தே உரைக்க என்னோ மேதினி யோர்கள் எல்லாம்
கேதத்தே வீழ்ந்து வேறு நெறியல கேட்குமாறே.

24

இப்பாடல் மனத்தின் தோற்றத்திற்குக் காரணம் கூறுவது.

பொருள் :

நிலமாகிய பூதத்திலிருந்து உணவு தோன்றுகிறது. உணவால் உடம்பும், உடம்பில் புத்தியும், புத்தியில் பேதிக்கப்பட்ட (மாறுபட்ட) மனமும் உண்டாகின்றன. இதுதான் உண்மையாகும். இவ்வாறு ஒன்றுக்கு ஒன்று வேறுபட்டவை தோன்றி ஒடுங்கும் என்றிருக்க இவற்றை விடுத்து மாறுபட்ட கொள்கையைத் தங்கள் வேதம் இப்படிச் சொல்லுகிறது என்று நீ உரைக்கவும், அதனைக் கேட்ட உலகத்தோர் எல்லாம் உமது வேதத்தில் வீழ்ந்து துன்பத்தில் வருந்துவது ஏன்?

பூதத்தே - நிலமாகிய பூதம். பேதித்த - வேறுபட்ட உணர்வுகளை உடைய மனம். பிரிந்தமை - திருந்த. வேறுபட்டுத் தோன்றியவை - ஒடுங்க. வேதம் - உலகாயதரின் எதிர்மத வேதங்கள். மேதினி - உலகம்.

போகத்தை மண்ணில் கண்டு விட்டுப்போய் விண்ணில் கொள்ள
மோகத்தர் ஆகி அல்லல் முயன்றுஉழல் மூடர் எல்லாம்
தாகத்தில் தண்ணீர் கண்டு விட்டுப் போய்த் தண்ணீர் கேட்டுச்
சோகித்தே உண்ண எண்ணித் துயர்உறு வார்கள் அந்தோ 25

இப்பாடல் அவ்வுலக இன்பம் இல்லை என்று
வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

ஐம்புல இன்பங்களை இவ்வுலகத்தார் அனுபவிப்பதைக்
கண்டும் அதனை விடுத்து, மேலுலகத்தில் இதனினும் சிறந்த
இன்பம் உண்டு என்று விருப்புற்று அதனைப் பெறுவதற்காக
இவ்வுலகில் தன்னைத் துன்புறுத்திக் கொள்பவர்கள் மூடர்கள்
ஆவர். (அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்றால்) தண்ணீர்
வேட்கையுற்ற பொழுது தண்ணீர் கிடைத்தும் அதனை விட்டுவிட்டு
வேறு எங்கோ ஓரிடத்தில் தண்ணீர் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு
அதனைத் தேடி அலைந்து துன்புறுவதைப் போன்றதாகும்.

போகம் - ஐம்புல இன்பம் (சிற்றின்பம் என்பாரும் உண்டு).
மோகத்தர் - ஆசையுற்றவர். உழல் - துன்பம். சோகித்து -
தேடியலைந்து.

வாழவே வல்லை வாமி வலக்கைதா, என்னுயிர்க்குத்
தோழன்நீ உன்னை ஒப்பார் சொல்லிடின இல்லை கண்டாய்
கோழை மானுடர் தீதுஎன்னும் கொலை களவு ஆதி கொண்டே
சூழும்வார் குழலார் மொய்ப்பச் சுடர்எனத் தோன்றினாயே. 26

இப்பாடல் ஒத்த சமயத்தாரைப் பாராட்டுவது.

பொருள் :

வாம மார்க்கத்தை உடையவனே, வருக. உன் வலக்கையைத்
தருக. என்னுயிர்த் தோழன்நீ. உன்னை ஒப்பார் என்று சொல்வதற்கு
யாருமில்லை. கோழை மனிதர்கள் தீது என்று ஒதுக்குகின்ற
கொலை, களவு ஆகியவற்றைக் கைக்கொண்டு அழகிய கூந்தலை

உடைய பெண்கள் கூட்டத்தின் நடுவே ஒளிபொருந்தி நீ
தோன்றுகின்றாயே.

விளக்கவுரை:

உலகாயதர் தம்மைப்போல் இவ்வுலக இன்பத்தை
அனுபவிக்கின்ற வாமமார்க்கத்தாரை உடன் சேர்த்துக் கெள்வதை
இப்பாடல் விளக்குகிறது. வாழ்வே வல்லை - எம்மைப் போல்
வாழ்வதற்கு வல்லமை உடையவரே - வामी - என்பது வாம
மார்க்கத்தைக் குறிக்கும். இம்மார்க்கம் சக்தி வழிபாட்டில் ஒருவகை
என்பர். இவர்கள் சிற்றின்பத்தைப் பெரிதும் விரும்புவார்கள் ஆவர்.
இவர்களும் உலகாயதர் போலக் கொலை, களவு, கள் இவற்றை
ஒதுக்காதவர்கள் ஆவர். வலக்கைதா என்பது நட்புக்குரிய நிலையில்
அன்பு பாராட்டுவதாகும்.

ஈசனார் அயனார் மாலோடு இந்திரன் தெரிவை மார்பால்
பேசொணா வகைகள் எல்லாம்செய்து அன்றோ பெரியார் ஆனார்
ஆசையால் அவர்போல் நாமும் ஆகவே வேண்டுமாயின்
வாசமார் குழலாரோடும் வல்லவா கூடிவாழ்மின்.

27

இப்பாடல் சிற்றின்பத்தை வலியுறுத்தும் பாடலாகும்.

பொருள் :

ஈசன், நான்முகன், திருமால், இந்திரன் ஆகியோர் பெண்கள்
பால் பேசுவதற்கு அரிய வகைகளில் எல்லாம் பேசி, செயல்கள்
செய்துதான் பெருமை பெற்றவர்கள் ஆனார்கள். ஆதலால்
அவர்களைப் போல நாமும் பெருமை பெற வேண்டுமானால் மணம்
பொருந்திய கூந்தலை உடைய பெண்களோடு ஏற்றவாறு
கூடிவாழ்தல் வேண்டும்.

விளக்கவுரை :

தேவர்கள் பெண் இனத்தாரைப் போற்றிப் பெருமை அடைந்ததை
உலகாயதர் தமக்கேற்றவாறு உரைத்துக் கொண்டதைக் கூறும் பாடல்
இது.

தெரிவை - பெண்கள். வாசமார் குழல் - மணம் பொருந்திய கூந்தல்.

தையலார் ஊடல் ஆடத்தாம் அவரோடும் கூடிச்
செய்ய தாமரையை வென்ற சீறடி செம்பஞ்சு ஊட்டி
மெய்யெலாம் பாதங்கூடும் வேடத்தார் மெய்யிற்கூடா
மையல் மானுடர் பொய்மார்க்க வேடத்தே மாய்கின்றாரே. 28

இப்பாடல் முன்னதை விரித்துக் கூறுவது.

பொருள் :

மகளிர் ஊடல் கொள்ள அவர்களின் ஊடலைத் தீர்ப்பதற்கு அவர்களோடு கூடிப் புணர்ந்து அவர்களுடைய தாமரையை வெல்லுகின்ற செம்மை நிறம் பொருந்திய கால்களுக்குச் செம்பஞ்சுக் குழம்பைத் தீட்டி அக்குழம்பின் நிறம் தம் உடம்பெல்லாம் படும்படி அவர்தம் கால்களில் வீழ்ந்து வணங்கி வாழ்தலே உண்மை வாழ்க்கையாகும். இதனை அறியாது பொய் வழியாகிய தவவழியில் வாழத் தலைப்பட்டுத் தங்களுடைய வாழ்க்கையைப் பொய் மார்க்கத்தில் செலுத்தி வாழ்கின்றார்களே. (பரிதாபத்திற்கு உரியதாம்)

மையல் மாந்தர் - மயங்கிய மக்கள். பொய்மார்க்கம் - தவமார்க்கம். மாய்கின்றார் - வீணாக வாழ்கின்றார்.

வாசமார் குழலினார்கள் மணிஅல்குல் தடத்தேழுழ்கி
நேசமார் குமுதச் செவ்வாய் அமுதினை நிறைய உண்டு
தேசலா மணிமென் தோள்மேல் சேர்ந்துவீற்று இருந்திடாதே
மாசலா மனத்தோர் எல்லாம் மறுமை கொண்டு அழிவர் மன்னோ. 29

இதுவும் அது.

பொருள் :

மணம் நிறைந்த கூந்தலை உடைய பெண்களின் அல்குல் தடத்தில் முழுகி அவர்களின் குமுதம் போன்ற சிவந்த வாயில் ஊறுகின்ற அமிழ்தத்தை உண்டு, ஒளி நிறைந்த அவர்களின்

தோள்களில் சேர்ந்து இன்புற்று வாழ்வதை விட்டு விட்டு, மாசு படிந்த மனத்தவராகி மற்ற சமயத்தார் மறுமை இன்பம் உண்டு என்று நம்பி வாழ்ந்து அழிந்து போகின்றார்களே.

குமுதம் - குமுதமலர். மறுமை - மறுமை இன்பம்.

மதிநிலா நுதலா ரோடு மணிநிலா முன்றில்ஏறி
முதிர்நிலா எறிப்பச் செவ்வாய் இளநிலா முகிழ்ப்ப மொய்த்த
கதிர்நிலா வடங்கொள் கொங்கைக் கண்கள் மார்பு அகலமூழ்கும்
புதுநிலா வியநன் போகம் விடுவான் சமயத் தோரே.

30

இதுவும் அது.

பொருள்:

பிறைச் சந்திரனைப் போன்ற நெற்றியை உடைய பெண்களோடு நிலா முற்றத்தில் கூடி அவர்தம் புன்னகை தோன்றும் அழகில் மயங்கி அவர்களின் முத்துவடம் அணிந்த கொங்கைகள் மறையும்படி அவர்தம் மார்போடு சேர்ந்து புதுப்புது இன்பங்களை அனுபவிப்பதை விட்டுவிட்டுப் பிறசமய நெறியார் இன்பத்தை இழக்கின்றார்களே.

ஊடுவது உணர்வது உற்ற கலவிமங் கையரை உள்கி
வாடுவது அடியில் வீழ்ந்து வருந்துவது அருந்தவம் பின்
கூடுவது உணர்வு கெட்டுக் குணமெலாம் வேட்கை யேயாய்
நீடுவது இன்ப முத்தி இத்தில்நின் றார்கள் முத்தர்.

31

இதுவும் அது.

பொருள் :

பெண்களோடு ஊடுவது, அவர்களின் ஊடலைத் தீர்க்கக் கெஞ்சுவது, அவர்களோடு சேர்வது, அவர்கள் பிரிந்தபோது அவர்களை நினைந்து வாடுவது, ஊடலைத் தீர்க்க அவர்கள் காலில் விழுவது, அவர்களின் இன்பத்திற்காக வருந்துவது இவையே அருந்தவமாகும். பின் ஊடல் தீர்ந்த மங்கையரோடு கூடுவது அவர்கள் மீது வேட்கை கொண்டு மேலும் மேலும் தன் உணர்வு

கெட்டுக் கலப்பது ஆகியவையே முத்தி எனப்படும். இத்தகைய இன்பத்தை அனுபவிப்பவர்களே முத்தி பெற்றவர்கள்.

ஆண் - பெண் ஊடல் நிகழ்ச்சியைத் தவம் என்றும். ஆண் - பெண் கூடல் நிகழ்ச்சியை முத்தி என்றும் இப்பாடல் கூறுகிறது.

கலவி - புணர்ச்சி. உள்கி - நினைந்து.

வீட்டினை உளதுஎன்று ஓடிமெலிவது இங்கு என்னை? வீடு காட்டினோர் கண்டோர் கேட்டோர் கரியவை உண்டேல் காட்டர் நாட்டினில் அரசன் ஆணைக்கு இசையவே நடந்து நாளும் ஈட்டிய பொருள் கொண்டு இங்கே இன்பத்துள் இசைந்தி டீரே. 32

இதுவும் அது.

பொருள் :

முத்தியாகிய வீட்டின்பம் உண்டு என்று கருதித் தவம் செய்து உடல் மெலிவது ஏன்? வீட்டின்பத்தைக் காட்டியவரோ, கண்டவரோ, கேட்டவரோ யாரேனும் உண்டா. அல்லது அதற்குச் சாட்சியங்களாவது உண்டா? நாட்டை ஆளும் அரசனின் ஆணைப் படி கட்டுப்பட்டு நடந்து நாளும் பொருளை ஈட்டி, அந்தப் பொருளைக் கொண்டு இவ்வுலகில் இன்பத்தை அனுபவித்து வாழ்வீராக.

வீடு - முத்தி இன்பம். கரியவை - சான்றுகள்.

உலகாயதன் மதம் மறுதலை

உள்ளதாவது கண்டது என்றுஉரை கொண்டதுஎன் உலகத்து நீ? பிள்ளை யாய்வளர் கின்றநாள் உனைப் பெற்ற தாயொடு தந்தையைக் கள்ளமேபுரி காலன் ஆருயிர் உண்ண, இன்றுஒரு காளையாய் கொள்ளவே உளர் என்று கொண்டு விளம்பு மாறுவிளம்பிடே. 33

முன்பாடல் வரை உலகாயதரின் கொள்கையாகச் சிலவற்றை அவர்கள் கூறுவதுபோல் ஆசிரியர் கூறினார். இனி அக்கொள்கைக் குரிய மறுப்புக்களைச் சைவ சித்தாந்த அடிப்படையில் இனிவரும் பாடல்களில் தருகின்றார்.

பொருள் :

உலகாயதனே, காண்பதே உள்ளது என்று காட்சி அளவையை மட்டும் கொண்டு பிற அளவைகளைப் பொய் என்று நீ கொண்டது எவ்வாறு? இன்று நீ பிள்ளையாய் வளர்ந்துள்ளாய். உன்னைப் பெற்ற தாய் தந்தையர்களின் உயிரைக் கள்வனான எமன் உண்டுவிட்டான். (என்றால்) 'இன்று நீ ஒரு காளையாய் இருக்கின்ற உன்னைப் பெற்றவர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்று கொள்வது காட்சி அளவையன்று, கருதல் அளவைதானே.

விளக்கவுரை:

தாய் தந்தையரை இழந்த குழந்தை வளர்ந்து இளமைப் பருவத்தில் தன் தாய் தந்தையரை நினைந்து போற்றினால் அது கருதல் அளவையாகும். ஏனென்றால் தாய் தந்தையர் இப்பொழுது காட்சி அளவைக்கு இல்லை. தான் இருப்பதால் பெற்றோர் உண்டு என்பது கருதல் அளவையாகிறது. எனவே, இப்பாடல் மூலம் கருதல் அளவை நிறுவப்படுகிறது.

இடித்து மின்னி இருண்டு மேகம் எழுந்த போது இது பெய்யும் என்று அடுத்த தும்புகில்சந்தம் உந்தி அலைத்து வார்புனல் ஆறுகொண்டு எடுத்துவந்திட மால்வ ரைக்கண் இருந்து கொண்டல் சொரிந்தது என்று முடித்ததும் இவை காட்சி அன்று அனு மானம் என்று மொழிந்திடே 34

இப்பாடல் கருதல் அளவையே மேலும் வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

இருண்ட மேகம் இடிஇடித்து மின்னுகின்ற பொழுது மழை பெய்யப் போகிறது என்றும், ஆற்றில் சந்தனக் கட்டைகள் மிதக்க வெள்ளம் பெருகி வருவதைக் காணுகின்ற பொழுது மலைப் பக்கத்தில் பலத்த மழை பெய்திருக்கிறது என்றும் நினைப்பது காட்சி அளவைக்கு உட்பட்டதல்ல. கருதல் அளவையாக அனு மானத்தினால் பெறப்பட்டவை என்பதை உணர்தல் வேண்டும்.

காண்ட லேஅனு மானம் ஆவதும் காட்சி முன்னதும் காட்சியேல் பூண்டபூத உடம்பின் உள்ளெழு போதம் என்கொடு கண்டனை மாண்ட வாயின் மனங்கொள் ஞானம் உணர்ந்ததும் அது மானம்என்று ஈண்டுபூதம் இயைந்தது இவ்வுடல் என்பது என்பிர மாணமே. 35

இப்பாடல் முன்னதை விரித்துக் கூறுவது.

பொருள் :

முன்பாடலால் அனுமானமாகச் சொல்லப்பட்ட செயல்களும் காட்சியில் தெரிவன என்று நீ வாதித்தால் (அதாவது) கண்ணுக்குப் புலப்பட்ட காட்சிகளைக் கொண்டே கருதல் அளவை தோன்று கிறது என்று கூறினால் உடம்பாகிய நான்கு பூதங்களின் கூட்டத்தில் அறிவு தோன்றும் என்பதை எந்தக் காட்சியால் கண்டாய்? அறிவு உள்ளது என்பது அனுமானத்தால் ஆகும். மேலும் ஓசை முதலிய வற்றை பொறிகளின் வாயிலாக அறியமுடியும் என்பதும், கருதல் அளவையால் ஆகும். பூதக்கூட்டங்களால் உருவம் தோன்றும் என்பதும் கருதல் அளவைதான்.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் காட்சிகளால்தான் அனுமானம் தோன்றுகிறது என்பது மறுக்கப்பெற்று கருதல் அளவை தனித்தே தோன்றுகிறது என்பது வலியுறுத்தப் பெறுகிறது.

அனுமானம் - கருதல் அளவை. மனங்கொள் ஞானம் - உயிரில் தோன்றும் அறிவு. பிரமாணம் - சாட்சி.

பழுதிலா மறைகண்ட நூல்பழுது இன்றி உண்டது பாரின்மேல் மொழிவர் சோதிடம் முன்னி இன்னது முடியும் என்பது முன்னமே அழிவி லாததுகண்ட னம்அவை அன்றியும் சிலஆக மங்களின் எழுதியோர்படி ஏன்கொண்டு இருநிதி எடுப்பதும் எண்ணிடே 36

இப்பாடல் உரை அளவையை வலியுறுத்துவது.

பொருள் :

குற்றமில்லாத வேத நூல்கள் மூலம் பழுதில்லாத சோதிடநூலில் வல்லவர்கள் இன்னது இவ்வாறு நடக்கும் என்று முன்கூட்டியே கூறுவதும், அவை அவ்வாறே நடப்பதும் நாம் காணுகிறோம். மேலும் நிலத்தில் இன்னென்ன புதைந்திருக்கின்றன என்று நூல்களின் வாயிலாகச் சிலர் கூறுவதும் அதனைக் கேட்டோர் நிலத்தைத் தோண்டிப் பொருளை எடுப்பதும் வாழ்வில் காண்கிறோம்.

விளக்கவுரை:

இவற்றுக்கு அடிப்படை காட்சி அல்ல, நூல் அளவே ஆகும் என்று கூறி - காட்சி அளவை மட்டுமே கொண்ட உலகாயதரை ஆசிரியர் மறுக்கிறார்.

பழுதிலா - குற்றமற்ற. அழிவிலாது - உண்மையர்க நடப்பது. இருநிதி - செல்வம்.

பூதம் ஆனவை நித்தம் என்று புகன்றது என்னை? உருக்களாய் ஆதலோடு அழிவாகும் ஆதலின் ஆக்குவோர் அவர் வேண்டிடும் காதலோடு கடாதி மண்கொடு இயற்றுவோர் உளர் கண்டனம் சீதநீரில் எழுந்த கொப்புள் நிகழ்ந்த மாருதச் செய்கையே. 37

இப்பாடல் பூதம் பற்றிய மறுப்புகளைக் கூறுகிறது.

பொருள் :

உன்னால் கூறப்பெற்ற நான்கு பூதங்களும் நித்தம் என்கின்றாய். அது பொருந்தாது. இவை கூடுகின்ற பொழுது உருவம் தோன்றுதலும் கெடுதலும் உண்டு. (அதாவது) பூதம் அழிவதால் உருவம் தோன்றும். பூதம் தோன்றுவதால் உருவம் அழியும். எனவே, நித்தம் ஆகாது. பூதங்களைக் கூட்டியும் குறைத்தும் செயல்படுத்துவதற்குத் தலைவன் ஒருவன் வேண்டும். (எதுபோல என்றால்) மண்ணிலிருந்து குடம், பாளை தோன்றுவதற்கு வனைகின்ற குயவன் வேண்டுவதைப் போல். மேலும் மழைநீரில்

நீர்க்குமிழியும் நுரையும் தானே தோன்றாது. காற்றின் இயக்கத்தால் தோன்றுவதையும் காண்கிறோம். எனவே, தோற்றுவிக்க ஒருவன் வேண்டும்.

கடாதி - குடம் முதலாகிய. இயற்றுவோர் - குயவன். சீதநீர் - குளிர்த நீர். கொப்புள் - நீர்க்குமிழி. மாருதம் - காற்று.

நீரின் வந்துஎழு கொப்புள்நீரது வாய்எழும் நிகழ் பூதமும்
ஒரின் வேறுஉணர்வாய் எழாஅவை பூதமாகி உதித்திடும்
தேரின்நூறுஅடை காய்செ நிந்துஅவை சேரவேறு சிவப்புஎழும்
பாரினில் பிரியாது புந்தி பழிப்பு உடம்பு கிடக்கவே

38

இப்பாடல் அறிவு பற்றிய கொள்கைக்கு மறுப்பு கூறுகிறது.

பொருள்:

நீரில் குமிழி தோன்றுவது போலப் பூதங்களின் சேர்க்கையால் அறிவு தோன்றுகிறது என்பது உன்னுடைய கொள்கை. (அது பொருந்தாது) நீர்க்குமிழி உடைந்து நீராகும். அதிலிருந்து வேறு ஒன்றும் தோன்றாது. அதுபோலத்தான் பூதங்களின் சேர்க்கையை ஆராய்கின்ற பொழுது அவற்றிலிருந்து வேறான அறிவு தோன்றாது. மேலும் சுண்ணாம்பு, பாக்கு, வெற்றிலை கூடி அவற்றில் இல்லாத சிவப்பு நிறம் தோன்றுவது போலப் பூதங்கள் கூடிய பொழுது அறிவு தோன்றும் என்பது உன்னுடைய மற்றொரு கொள்கையாகும். மேலும் பூதங்கள் பிரிந்த பொழுது உடலைவிட்டு அறிவு நீங்கும் என்பதும் உன் கொள்கை. (இவை பொருந்தாது) ஏனென்றால் வெற்றிலை பாக்கு, சுண்ணாம்பு இவை மூன்றும் கூடும்பொழுது தோன்றும் சிவப்பு பிறகு மாறுவதே இல்லை. அதுபோலப் பூதங்களின் சேர்க்கையால் உடம்பில் உண்டான அறிவு அவ்வுடலைவிட்டு நீங்காது இருத்தல் வேண்டும். உலகில் அங்ஙனமின்றி உடல் கிடக்க புத்தி நீங்குவதால் உன் கொள்கை பழிப்புக்கு உரியதாகும்.

கொப்புள் - நீர்க்குமிழி. நூறு - சுண்ணாம்பு. அடை - வெற்றிலை. காய் - பாக்கு. புந்தி - அறிவு.

கூறு சேர்வையின் வந்தபோது சிவப்பு எனும் குணம் ஒன்றுமே வேறு வேறு புலன் குணங்கள் உடற்கண் வந்து விளைந்தது என்? நூறு காய்அடை கூடும் வேறுஒருவன் தனால்என நோக்கிநீ தேறு,பூத செயற்கும் வேண்டும் ஒருத்தன் என்று தெளிந்திடே 39

இதுவும் அது.

பொருள் :

பூதங்களின் சேர்க்கையால் அறிவு உண்டாகிறது என்பதற்கு வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணாம்பு ஆகிய மூன்றும் சேரும்பொழுது அவற்றில் இல்லாத சிவப்பு நிறம் தோன்றுகிறது என்ற உவமை உம்மால் கூறப்படுகிறது. (இவ்வுவமை வழி) அக்கூட்டத்தால் சிவப்புநிறம் ஒன்று மட்டுமே தோன்றுகிறது. ஆனால், பூதங்களின் கூட்டத்தால் உடம்பில் அறிவு மட்டும் தோன்றாது. குணம், ஐம்புலன்கள் எனப் பலவும் வந்து தோன்றுகின்றன. இந்த உவமையால் அதனை எப்படி விளக்கமுடியும்? மேலும் இம் மூன்றும் சேருவதற்கு அவற்றை ஒருவன் தன்வாயில் இட்டு மெல்ல வேண்டியுள்ளது. அதுபோலப் பூதங்களின் சேர்க்கையால் அறிவு உண்டாகின்றது என்றால் பூதங்களைச் சேர்ப்பதற்கு (வெற்றிலை மெல்லுபவனைப்போல) முதல்வன் ஒருவன் வேண்டும் என்பதையும் உணர்வாயாக.

சேர்வை - வெற்றிலை முதலிய மூன்றும் சேர்தல்.
வேறுவேறுபுலன் - ஐம்புலன்கள்.

ஆன ஐம்பொறி உண்டி நித்திரை அச்சம் மைதுனம் ஆதியாய் ஊனில் வந்திடும் முன்பு இலாதவை என்றுரைக்கின், உலூ தைபோல் வானின் வந்திடும் மாதர் ஆண்அலி ஆகிமானுடர் ஆதியாய் யோனி பன்மையும் இன்று பூதம் உறும்புணர்ச்சி ஓர் தன்மையே. 40

இதுவும் அது.

பொருள்:

சிலந்தியினிடத்தில் நூல் தோன்றுவது போல முன்பு உடம்பில் இல்லாத ஐம்பொறி, நுகர்ச்சி, உறக்கம், அச்சம், மைதுனம்

(மயக்கம்) இவை தோன்றுகின்றன என்பதும் உன் கொள்கை. அவ்வாறென்றால் ஆண், பெண், அலி ஆகிய மனித இனங்கள்தாய், தந்தையர் வழியாகத் தோன்றாது. (எவ்வாறு உடம்பில் முன்பு கூறியவை தானே தோன்றுகிறதோ அதேபோல) தானே வானத்திலிருந்து தோன்றுதல் வேண்டும். மேலும் பூதக்கூட்டம் ஒரே தன்மையாக இருப்பதால் அவற்றிலிருந்து தோன்றும் உடல்களும் ஒரே மாதிரியாக இருத்தல் வேண்டும். ஆனால், உலகில் (உடல்கள்) மானிடர், விலங்கு, பறவை, செடி, கொடி போன்று பல உருவ வேறுபாடுகள் உள்ளன. எனவே, உமது கொள்கை பொருந்தாது.

ஐம்பொறி - ஐம்புலன்கள். உண்டி - அவற்றின் நுகர்ச்சி. நித்திரை - உறக்கம். மைதுனம் - மயக்கம். ஊனில் உடம்பில். உலூதை - சிலந்திப்பூச்சி. யோனி - உருவங்கள்.

ஐந்து நான்கு ஒரு மூன்று இரண்டுடன் ஒன்ற தாய் உடலங் களின் வந்திடா உணர்வு இந்திரியங்களும் வன்ன பன்மையும் இன்மையாம் புந்தியோடிய வன்னபோக குணங்கள் பூத புணர்ச்சிதான் தந்திடாது இவை பேதம் ஆயிட வந்தவா, வினைதந்தவா 41

இப்பாடல் வினை இல்லை என்பதை மறுத்துரைக்கிறது.

பொருள் :

உலகில் உள்ள உயிர்களில் ஐந்தறிவு, நான்கறிவு, மூன்றறிவு, இரண்டறிவு, ஒரறிவு என்று பலவாறு வேறுபாடுகள் காணப் பெறுகின்றன. அதற்கு ஏற்பவே பொறி, புலன்களும் கூடியும் குறைந்தும் உள்ளன. இதனால்தான் உயிரினங்கள் பலவாறாகக் காட்சி தருகின்றன. உடம்பில் உள்ள உயிரால் அறியப்படுகின்ற எழுத்துக்களும், நுகர்வுகளும், பண்பு வேறுபாடுகளும் நீ கூறுவது போலப் பூதங்களின் புணர்ச்சியால் விளையமாட்டாது. உயிர்களுக்கு அறிவும் அவற்றினுடைய நுகர்வுகளும் வேறுபட்டுக் காணப்படுவதற்குக் காரணம் அவை செய்த முன்வினைப் பயனே ஆகும். (எனவே, நீ வினைஇல்லை என்று கூறுவது பொருந்தாது)

ஐந்து முதல் ஒன்றுவரை கூறப்பட்ட எண்கள் அறிவின் வகைகளைக் குறிப்பிடுகின்றன. இந்திரியங்கள் - புலன்கள். வன்ன - உயிரினங்கள். புந்தியோடிய வன்னம் - அறிவால் அறியப்பட்ட எழுத்து. பேதம் - வேறுபாடு.

அறிவு பூதமது என்னில் வேறு புறத்து அறிந்தமை கண்டிலம் செறிவு தான்உடலத்து எனில்சவம் ஆனபோது உடல் தேருமோ குறிகொ ளாதுஉடல் வாயுவானதுகூடி டாமையின் என்னில் நீ பிறிதராது உயிர்நிற்க ஞானம் உறக்கம் என்பிற வாததே. 42

இப்பாடல் பூதங்களே அறிவாகும் என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள்:

பூதங்களே அறிவாகும் என்பது உம்கொள்கை. ஆனால், பூதங்களாகிய மண், நீர், நெருப்பு, காற்று இவற்றில் அறிவு காணப்படவில்லையே. (உடனே நீ) இந்த நான்கு பூதங்களும் உடம்பில் கூடிய பொழுதுதான் அறிவு தோன்றும் என்று கூறினால் அறிவு நீங்கி உடல் பிணமாக இருக்கும்பொழுது அறிவு காணப்படவில்லையே. (உடனே நீ) ஒருவன் இறக்கும் பொழுது அவன் உடலிலிருந்து உயிர் காற்று என்ற பூதமாக வெளியேறி விடுகிறது என்று மறுக்கக் கூடும். அவ்வாறானால் ஒருவன் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது அவனின் உயிர் நீங்குவது இல்லை. ஆனால், அவன் அறிவு நிகழ்வது இல்லையே ஏன்? எனவே, பூதங்களின் கூட்டத்தால் அறிவு தோன்றும் என்பது பொருந்தாது.

வேறுபுறத்து - நான்கு பூதங்களிடத்தும். சவம் - உயிர் நீங்கிய உடலாகிய பிணம். வாயு - காற்று.

அறிவு உடற்குணம் என்னில் ஆனையது ஆதிஅந்தம் ளும்பதாம் உறும், உடற்பெரிதான வற்றில் உதித்தி டும்பெரி தாகவே, சிறுவு டற்செறி ஞானமும் சிறி தாயி டும்பரி ணாமமும் பெறும், உடற்சிறிதாவதுஎன், பெரிதாவது என்சில பேசிடே 43.

இப்பாடல் உடலின் குணம் அறிவு என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

உடலின்குணம் அறிவு என்று நீ கூறுகின்றாய். உலகில் யானை முதலாக ஏறும்பு ஈறாக உடல்கள் பெருத்தும் சிறுத்தும் காணப்படுகின்றன. அறிவு உடம்பின் குணமாக இருக்குமானால் பெரிய யானைக்கு அறிவு பெரிதாகவும், சிறிய ஏறும்பிற்கு அறிவு சிறிதாகவும் இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இன்றி பெரிய யானைக்கு அறிவு சிறியதாகவும், சிறிய உடலை உடைய மனிதர்க்கு அறிவு மிகுந்தும் காணப்படுவது ஏன்?

ஆனை - யானை. உறும் - பெற்றிடும். ஞானம் - அறிவு. பரிணாமம் - வளர்ச்சி.

போத மும்மெலி வாகி யும்மலி பூதம் ஆனனாவ கூடலில்
பேத மோடு பெருத்து உடற்கள் சிறுத்த பெற்றிமை என்றிடில்
ஒது டற்பெரி தான வும்சிறிது ஆயிடா சிறிது ஆனவும்
நீதியில் பெரிது ஆயிடா முனம் உள்ள தன்மையின் நீடுமே. 44

இப்பாடல் பூதக் கூட்டத்தால் உடம்பும் அதில் அறிவும் தோன்றுகிறது என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

பூதங்கள் கூடுகின்ற பொழுது அவற்றினால் தோன்றுகின்ற அறிவு கூடியதாகவும் (பெருத்தும்), பூதக்கூட்டத்தின் அளவு சிறுத்தும் இருந்தால் சிறிய உடலில் மிகுதியான அறிவு தோன்றுகின்றது. பூதக்கூட்டத்தின் அளவு பெருத்திருந்தால் பெரிய உடம்பில் குறைந்த அறிவு தோன்றுகின்றது என்று நீ வாதிடுகின்றாய் (இதுவும் பொருத்தமில்லை) பூதங்களின்கூட்டமே உடம்பு என்றால் அது எப்பொழுதும் ஒரே அளவாகக் கூடவேண்டும். உடல் பெரிதாய்த் தோன்றிப் பின் சிறித ஆதல் கூடாது. சிறிதாய்த் தோன்றிப் பெரிதாய் வளரக்கூடாது. ஒரே மரபாகத்தான் இருக்கவேண்டும். இவ்வாறு இல்லாது உலகில் பெரிய உடல் காலம் செல்லச் செல்லச் சிறிதாகிறது. சிறிய உடல் பெரிதாகிறது. எனவே, பூதக்கூட்டத்தால் உடம்பும் அதில் அறிவும் தோன்றுகிறது என்பது பொருந்தாது.

இயல்பு காண்இவை என்னின் வேறிசை பெண்ணொடு

ஆண்இரு தன்மையாம்

செயல்கொ ளாஇவர் செய்தி காரணம் ஆக வந்து செனிப்பதென்

இயல்பு தாம்உடல் பூதகாரியம் ஆவதும் இல்லை யாகுமால்

மயல தாம்வினை யால்ஒருத்தன் வகுத்த தன்மையின் வந்ததே. 45

இப்பாடல் உடம்பு பேதப்படுவது இயல்பு என்பதனை மறுக்கிறது.

பொருள் :

பெருத்து, சிறுத்துத் தோன்றுவதெல்லாம் பூதக் கூட்டத்தின் இயல்பு என்று நீ கூறலாம். அதுவும் தவறு. ஏனென்றால், பூதக் கூட்டத்து இயல்பு ஒரே தன்மையாக இருத்தல் வேண்டும். ஆனால், பூதக்கூட்டத்தால் தோன்றும் உடல் பெண்ணாகவும் தோன்றுகிறது, ஆணாகவும் தோன்றுகிறது. இவ்வாறு தோன்றுவதற்குக் காரணம் என்ன? எனவே, பூதங்களின் இயல்பாலும், பூதங்களின் காரியத்தாலும் உடம்பு தோன்றவில்லை. ஒரு உயிரில் உடம்பு தோன்றுவதற்குக் காரணம் முன்வினைப் பயனைக் கொண்டு இறைவன் தோன்றுவிக்கின்றானே அன்றிப் பூதக்கூட்டத்தால் அல்ல.

செனிப்பது - பிறப்பு. மயலதாம் - மயக்கம் உடையதாம். ஒருத்தன் - இறைவன்.

காரணம் அவை என்றது என்னை கடாதி போல்நிகழ் காரியம் நேர்அணைந்து சமைந்து நின்றிடும் என்பதும்அது நேர்கிலோம் போர் அணைந்திடும் ஒன்றொடு ஒன்று பொருந்து மாயின் வருந்தியும் நீர்அணைந்து ஒரு தீயின் நின்றது கண்ட தாயின் நிகழ்த்திடே. 46

இப்பாடல் பூதக்கூட்டத்தால் ஆண், பெண் பகுப்பு உருவாகிறது என்பதனை மறுக்கிறது.

பொருள்:

மண்ணிலிருந்து குடம் முதலியன தோன்றுவதைப் போல, (ஆண், பெண் தோன்றுவதற்குக் காரணம் வேண்டாம்) ஆணும்,

பெண்ணும் கூடிய கூட்டத்தால் உருவங்கள் தோன்றுகின்றன என்று நீ கூறுவது பொருந்தாது. நான்கு பூதங்களும் இயல்பாக ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டவை ஆகும். அவை ஒன்றோடு ஒன்று புணரமுடியாது. நீரோடு தீ கூடியிருப்பதை நீ காட்டமுடியுமா? சொல். போர் அணைந்திடும் - மாறுபடும்.

பூதம் மேவு புணர்ச்சி யேபுரி காய காரணம் ஆகுமேல்
காதல் ஆணொடு பெண்ணும் மேவு புணர்ச்சி காரணம் ஆவதென்
ஆதியேஉல கத்தில் ஆணொடு பெண்ணு மாய்அணை காரியம்
நாதன்நாயகி யோடுகூடி நயந்த காரணம் என்பரே. 47

இப்பாடல் உடல் தோற்றத்திற்கு ஆண் பெண் உறவு மட்டும் காரணமாகா என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

பூதங்களின் கூட்டமே உடல் உருவத்திற்கு காரணம் என்று கூறிவிட்டு இப்பொழுது ஆண் பெண் தம்முள் காதலோடு கூடிய கூட்டமே உருவத்திற்குக் காரணம் என்று கூறுவது ஏன்? அநாதி காலத்தில் இறைவன் இறைவியோடு ஆணும் பெண்ணுமாய்க் கூடி உலக உயிர்களுக்கு இன்பத்தை விளைவித்ததனால் ஆண், பெண் கூடி உடம்புகள் தோன்றி வருகின்றன.

கந்தம் வெம்மை கலந்தி டும்புனல் கன்மம் என்செய்தது என்றனை
சந்த னம்தழல் சார நீர்இரு தன்மை யுற்றிடுமாறு அதுஓர்
தந்த கன்மம் இரண்டு அணைந்து தரும் சுகத்தொடு துக்கமும்
சிந்தி யாளழு சீவன்உற்றிடும் வேறு உடற்கு இலை தேறிடே. 48

இப்பாடல் வினை இல்லை என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள்:

நீர், சந்தனம் முதலிய பொருள்களோடு கூடுவதால் குளிர்ச்சியும், நெருப்போடு சேர்வதால் வெம்மையும் கொள்கிறது. இவ்வாறு நீர் குளிர்ச்சியும், வெம்மையும் ஆகிய மாறுபட்ட தன்மையைப் பெற முன்வினை என்ன செய்தது? என்று கேள்வி

கேட்கின்றாய் (அதாவது) வினைப்பயன் இல்லாமலேயே வேறுபட்ட இரு தன்மைகளைச் சேர்க்கையால் பெறுகின்றன. ஆதலால் வினை இல்லை என்கின்றாய். நீ கூறுகின்ற உவமையில் ஒரு பொருளுக்கு (அதாவது நீருக்கு) இரண்டு தன்மைகள் எவ்வாறு உண்டாயிற்று? முன்வினைப் பயன் (கன்மம்) இரண்டு வகைப்படப் பொருந்தி இன்பதுன்பங்களைக் கொடுக்கும். அந்த இன்ப துன்பங்கள் உயிர்க்குத்தான் உண்டு, உடம்புக்கு இல்லை என்பதை அறிவாயாக.

கந்தம் - சந்தனம். தழல் - நெருப்பு. சீவன் - உயிர்.

இன்பம் எய்தி இருந்து நீவினை இல்லை இங்கு இயல்பு என்றிடின துன்பம் எய்திடு வான்என் மற்றிது சொல்லி டாய்சொல வல்லையேல் முன்பு செய்திடு கன்மம் என்றுஅறி கன்ம மும்முதல் வன்அறிந்து அன்பினால்உறு விக்கும் அப்பயன்ஆங்கு அமைப்பொடு அநாதியே.49

இப்பாடல் வினைப்பயனைச் சாதிக்கின்றது.

பொருள்:

உலகில் இன்பத்தை அனுபவித்து மகிழும் நீ வினை இல்லை, அது உலக இயல்பு என்கின்றாய். அவ்வாறென்றால் துன்பத்தை அனுபவிப்பதற்கு எது காரணம்? அதற்குரிய காரணத்தை உன்னால் சொல்ல முடியாது. முற்பிறவியில் செய்த வினையின் பயனே இப்பிறவியில் இன்ப துன்பங்களாக இறைவன் அருளால் உயிரை வந்து பொருந்துகின்றன. இதனை அறிவாயாக. வினைப்பயன் முதல்வனால் அறியப்பெற்று அவனால் கூட்டுவிக்கப் பெற்று அனாதி காலத்திலிருந்து நிகழ்கின்றன என்பதை அறிவாயாக.

அநாதி - தொன்றுதொட்டு.

அநாதியேல் அமைவு இன்று எனின்மலம் மாயை கன்மம் அணுசிவன் அநாதி, கன்மம் அணுக்கள்செய்ய அறிந்து கன்மம் உடற்செயா, அநாதி காரிய மாம் உடல்கள் அசேத னம்அணையா அறிந்து அநாதி ஆதி அமைக்க வேண்டும் அமைப்பி னோடும் அநாதியே.50

இப்பாடல் இறைவன் வேண்டுவதில்லை என்பதை மறுத்துரைக்கிறது.

பொருள் :

வினைப்பயன் அநாதி என்றால் அதனைக் கூட்டுவிக்க இறைவன் தேவையில்லை (என்று நீ மறுக்கலாம்) மலம், மாயை, கன்மம், உயிர், சீவன் இவை அனைத்தும் அனாதியே. வினையின் பயன்கள் தாமாகச் சென்று உயிர்களுக்கு உடலையும், பயனையும் கொடுக்காது. உடல்களும் அறிவற்ற பொருள் என்பதால் அவை உயிரை அறிந்து சேரமாட்டா. எனவே, தனியே நின்ற உயிரையும் உடலையும் கூட்டுவிப்பதற்கு இறைவன் வேண்டும். எனவே, இவையனைத்தும் அநாதியே என்பது தெளிவாகும்.

அமைவு - கூட்டுவிக்கும் இறைவன். அணு - உயிர். அசேதனம் - அறிவற்றது.

காணொணா கரணங்க ளுக்குஉயிர் கண்டிடாமையின் இன்றெனில் காணு மோகடம் கண்ட கண்ணினைக் கண்டு நிற்பதும் கண்ணதே காணொ ணாதுஉயிர் தானும் இப்படிக் கண்டி டும்கர ணங்களைக் காணொ ணாகர ணங்க ளுக்குஉயிர் உண்மை யாவதும் கண்டிடே. 51

இப்பாடல் உயிர் இல்லை என்பதை மறுத்துரைக்கிறது.

பொருள் :

புறக்காரணங்களால் காணமுடியாத காரணத்தால் உயிர் என்று ஒரு பொருள் இல்லை என்கிறாய். கண் உடலைக் காணும். ஆனால், தன்னைக் காணுகின்ற கண்களை உடல் தனித்துக் காண இயலுமா. காண முடியாது. அதுபோலத்தான் உயிரானது அறிவுடைய பொருளாக இருப்பதால் கருவி, கரணங்களை அறியும். ஆனால், கரணங்கள் உயிரை அறியமாட்டா. எனவே, ஆன்மா உண்டு என்பதை அறிவாயாக.

கரணம் - கருவிகள். கடம் - உடம்பு.

அங்கி யானது தானும் ஒன்றை அணைந்து நின்று நிகழ்ந்திடும்
பங்கி யாதுஉயிர் தானும் இப்படிப் பற்றி யல்லது நின்றிடாது
எங்கு மார்தயி லத்தை உண்டுஎழுதீப மானது எரிந்திடும்
அங்கதாம் உடல்நின்று கன்மம் அருந்தி ஆருயிர் ஆவதே.

52

இப்பாடல் உயிரின் தன்மையை நிலைநாட்டுகிறது.

பொருள்:

நெருப்பானது தான் ஒரு பொருளைப் பற்றி நின்றுதான்
வெளிப்படும். தான் தனியாகத் தோன்றாது. உயிரும் நெருப்பைப்
போன்றதாகும். அதாவது ஒரு உருவத்தைப் பொருந்தி தான்
நிற்கும். எண்ணையினை உண்டு விளக்கானது ஒளியைக் காட்டும்.
அதுபோலத்தான் வினைப்பயனால் ஏற்பட்ட உடம்பைப் பற்றி
நின்று உயிரானது ஆன்மா தன் வினையின் பயன்களை நுகரும்.

அங்கி - நெருப்பு. அணைந்து - பற்றி. பங்கியாது -
வெளிப்படாது. தைலம் - எண்ணெய். உண்டு - குடித்து. கன்மம்
அருந்தி - வினைப்பயனை அனுபவித்து.

அறிவு தான்உட லத்தின் வேறதுவாய் இறந்து பிறந்திடின்
அறிவு முன்புளது இங்கு வந்தும் அறிந்தி டாமையது இன்றெனின்
அறிவை யோகன வத்து நீநன வத்தை அன்று உதரத்து இருந்து
அறியும் அவ்வறி வோம யக்கறிவு ஆத லால்அறி யாதுகாண்.

53

இப்பாடல் ஆன்மாவிற்கு அறிவும், அறியாமையும் உண்
டென்பதை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள்:

அறிவானது உடலிலிருந்து வேறுபட்டு ஆன்மாவின் குணமாக
அமைந்து உடலை விட்டு இறந்தும் பிறந்தும் திரியுமாயின்
முப்பிறப்பிலுள்ள அறிவு, இப்பிறப்பிலும் தோன்ற வேண்டுமே
என்று நீ கேள்வி கேட்கலாம். நீ கனவு காணும் பொழுது
அக்கனவை நனவாகத்தான் அனுபவிக்கின்றாயே அன்றிக் கனவாக
அறிவதில்லை. மேலும் நீ தாயின் கருவிலிருக்கும் பொழுது அறிந்த

அறிவு உடம்பில் சேர்ந்த பிறகு மயக்கம் உடையதாய்க் காணப்படும் என்பதை அறிவாயாக.

விளக்கவுரை:

கனவை நனவாகக் கொள்ளுதலன்றிக் கனவு என்று அறிவதில்லை. அதாவது கனவை நனவு என்று மயங்குகிறோம். அதுபோலக் கருவிலிருந்த அறிவானது உலகில் உடம்பில் பரிணாமம் அடைகின்ற பொழுது மயங்கிய அறிவாகத் தோன்றுமே அன்றி - தெளிந்த அறிவாகத் தோன்றாது. எனவே, முன்பிறப்பு அறிவு இப்பிறப்பில் தெளிவாக வெளிப்படாது மயங்கிய நிலையிலேயே இருக்கும். எனவே, ஆன்மாவுக்கு அறியாமையே குணம் எனக் கொள்ள வேண்டும்.

உதரம் - கருவறை. மயக்க அறிவு - அறியாமை.

இறந்தி டும்அறி வேபி றந்திடும்என்பது இங்குஇசை யாதுஎனின் உறங்கி டும்பொழுது இன்றி நின்றுஉணர்வு இங்கு உதித்திடும்
ஆறதோர்

பிறந்த இவ்வுடல் போக வேறுடல் பின்பு வந்தமை பேசிடின்
மறந்தி டும்கன வத்தில் வேறுடல் வந்த வாறு மதித்திடே. 54.

இப்பாடல் அறிவு பற்றிய செய்திகளைத் தெளிவாக்குகிறது.

பொருள் :

இறந்த அறிவே மீண்டும் பிறக்கும் என்று கூறுவது பொருத்தம் உடையது அல்லவென்று நீ வாதாடுகின்றாய் துயிலுகின்ற பொழுது கனவு காண்கிறோம். ஆனால், அதே உறக்கத்தில் புறநிலையில் நிகழுகின்ற எதனையும் நாம் உணர்வதில்லை. (பாம்பு உடம்பில் ஏறினாலும் நாம் உணராது தூங்குகின்றோம்) விழித்தவுடன் புறநிலைச் செயல்களை உணர்கின்றோம். (பாம்பைக் கண்டாலே அஞ்சுகிறோம்) தூங்குவதற்கு முன்னும், தூங்கி எழுந்த பின்னும் செயல்படுகின்ற அறிவு தூங்கும் பொழுது அறியாமை உடையதாகிறது. அது எப்படி என்றால் நனவை மறந்து கனவு காணும்

உடம்பு அறியாது நிற்பது போல மீண்டும் கனவு மறைந்து நனவு வருகின்ற பொழுது மீண்டும் முன்பிருந்த அறிவு தோன்றி விடுகிறது. (இதே போலத்தான் முற்பிறவி அறிவு கருவில் குழந்தையாக இருக்கும்போது மயங்கிய அறிவாக இருந்து உடம்பாக மீண்டும் பரிணாமம் அடைகின்ற பொழுது தோன்றுகிறது).

கரணம் வாயு விடத்து அடங்க அடங்கி வந்துஎழு காரியம் மரண மானிடத்து மற்றிவை மாய்ந்து பின்பு வரும்செயல் கிரண மார்கலை கெட்டு உதிப்ப இறப்பி னோடு பிறப்பையும் தரணி யோர்கள் மதிக்கு உரைப்பர் உயிர்க்கும் இப்படிச் சாற்றிடே.55

இப்பாடல் முன்னதற்கு விளக்கம் கூறுகிறது.

பொருள் :

ஒருவன் மரணம் அடைந்தால் ஐம்புலன்களும் கெட்டு மீண்டும் பிறக்கின்ற பொழுது அவை மீண்டும் தோன்றுகின்றன. எதுபோல என்றால் ஒருவன் மயக்கம் அடைந்தபொழுது அவனது கரணங்கள் யாவும் செயல்படாது ஒடுங்கி, உயிரானது காற்றில் அடங்கி நிற்கும். (மூச்சு மட்டும் ஒடும்) பின்பு மயக்கம் தீர்ந்தவிடத்து அவனது கரணங்கள் உடன் செயல்படத் துவங்கும். (அதுபோலத்தான்) மேலும் திங்களின் ஒளி தேய்வதும் பின்னர் வளர்வதும் ஆகிய செயல்களை உடையதாக இருக்கிறது. அதுபோலத்தான் உயிரின் பிறப்பும் இறப்பும் ஆன்மாவிற்கு அமைகிறது எனலாம்.

கரணங்கள் - கருவிகள். (புலன்கள்) கலை - சந்திரனின் ஒளி.

பூத மானவை காரியங்கள் பொலிந்து மன்னி அழிந்திடும் ஆத லால்ஒரு நாதன் இங்குள்ளென்று அறிந்துகொள் ஐயனே பேத மான கடாதி மண்ணினில் வந்த வாறு பிடித்திடில் கோதி லாத குலால னால்வரு செய்கை என்று குறிப்பரே.

56

இப்பாடல் இறைவன் உண்டு என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

ஐயனே, நீ கூறும் பூதங்களிலிருந்து இவ்வுலகத்துப் பொருள்கள் எல்லாம் தோன்றிக் காரியப்படுகின்றன. சிலகாலம்

இருந்து அழிந்து போகின்றன. எனவே, இவற்றை ஆக்கியும் காத்தும், ஒடுக்கியும் செயலாற்றுவதற்கு இறைவனாகிய தலைவன் உள்ளான் என்பதை அறிவாயாக. அதாவது மண்ணிலிருந்து குடம் முதலியவற்றை உருவாக்குவதற்குக் குயவன் இருப்பதைப்போல இறைவனும் பூதங்களைக் காரியப்படுத்தி இவ்வுலகத்தைப் படைக்கின்றான்.

வேதன் நாரணன்ஆர ணம்அறி யாவி முப்பொருள் பேதைபால்
தூத னாய்இரு கால்நடந்திடு தோழன் வன்மைசெய் தொண்டனுக்கு
ஆதலால் அடி யார்க ளுக்குஎளி யான் அடிக்கம லங்கள்நீ
காத லால்அணை ஈண்டன் வேண்டின இம்மையே தரும்கண்டிடே.57

இப்பாடல் இறைவனின் பெருமை கூறுகிறது.

பொருள் :

இறைவனாகிய சிவபெருமான் பிரமன், திருமால், மறை இவற்றால் அறியப்படாத ஒப்பற்ற பரம்பொருள் ஆவான். ஆனால், அடியவர்க்கு எளியவன் ஆவான். ஆதலால்தான் தன் தோழனாகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்காகப் பரவை நாச்சியாரிடம் ஓர் இரவில் இரண்டுமுறை தூதனாக நடந்தான். அத்தகைய இறைவனின் திருவடித் தாமரைகளை அன்போடு வழிபாடு செய்வாயாக. நீ விரும்பிய இன்பத்தை இப்பிறப்பிலேயே வழங்க வல்லவன் அவனே.

வேதன் - பிரமன். நாரணன் - திருமால். ஆரணம் - வேதம்.
பேதை - பரவைநாச்சியார். வன்மைசெய் தொண்டன் - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

பொன்கு லாவுமணிக்க லன்கள் மலம்பு கில்கை பொருந்திடா
மின்கு லாம்இடை யார்கள் தாம்உல கத்தின்வேட்கை விடும் பொருள்
புன்புலால் மல மூத்திராதி பொசிந்து நாறு புலைக்கலம்
என்கொ லாம்இவர் மேல்வி முந்தது இவற்றின் என்பெற எண்ணியே.58

இப்பாடல் பெண்மைச்சிற்றின்பத்தை விரும்பாது பேரருளை விரும்ப வேண்டுவதை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

பொன்னால் செய்யப் பெற்று மணிகள் பொறிக்கப் பெற்று அணிகலன்கள் மலத்தில் வீழ்ந்தால் கையால் எடுத்தல் பொருந்தாது. அதுபோல மின்னலைப் போன்ற இடையுடைய பெண்களிடத்தில் கொண்ட கேளிக்கையைக் கைவிடுதலே நலம். அவர்கள் உடம் இழிந்த புலால், இரத்தம், மலம், சிறுநீர் பொருந்தி உள்ள உடலாகும். அவ்வுடலை விரும்புவது எதற்காக?

தோல் இரத்தம் இறைச்சி மேதை எலும்பு மச்சை சுவேத நீ ராலெடுத்த முடைக்கு ரம்பை அழுக்கி னோடு புழுக்குழாம் நூ லொ முக்கிடு கோழை யீரல் நுரைக்கும் மூத்திர பாத்திரம் சேல்அ டர்த்தகண் ணார்களென்பது தேர் மலத்திரள் திண்ணமே. 59

இதுவும் அது.

பொருள் :

தோல், இரத்தம், இறைச்சி, கொழுப்பு, எலும்பு மச்சை, சுக்கில நீர் ஆகியவற்றால் அமைந்து தீ நாற்றம் வீசுவது இவ்வுடல். அழுக்கு மிகுந்து புழுக்கள் நிறைந்த கோழை ஒழுகும் கடல் இவ்வுடல். மூத்திரம் நிறைந்த பாத்திரம். இத்தகைய உடம்பை உடைய பெண்ணைப் பார்த்து சேல் மீன் போன்ற கண்ணை உடையவள் என்றெல்லாம் நீ பாராட்டுவது இழிவாகும்.

ஆசையுற்று உழல் சூகரங்கள் அசுத்த மேவி யளைந்துதின் றேசு கித்தன வாயி டும்சுகம் ஏழை யோடுஉறும் இன்பம் நீ மாச தற்றுஒளிர் நித்த சுத்த வளம்த ரும்சுக வாரிகாண் ஈச னுக்கடி மைத்தி றத்தின் இயைந்து நாம்பெறும் இன்பமே. 60

இதுவும் அது.

பொருள் :

உடலால் வரும் இன்பத்தை விரும்பித் துன்பப்படுவது எத்தகையது என்றால் பன்றிகள் மலத்தில் புகுந்து அதனை உண்டு, அதனில் புரண்டு இன்பத்தை அடைந்ததாய் மகிழ்வது போன்ற

தாகும். அத்தகைய சிற்றின்பத்தை விட்டு விட்டு இறைவனுக்கு அடிமை பூண்டு அதனால் விளைகின்ற இன்பமானது பேரின்பமாகும். அந்த இன்பமே குற்றமற்றது, நிலைத்தது, தூய்மையானது, சிறந்த இன்பப் பெருங்கடலும் ஆகும்.

சூகரம் - பன்றி. அசுத்தம் - மலம். சுகித்தல் - இன்பம் அனுபவித்தல். சுகவாரி - இன்பக்கடல்.

குரோத மேகுண மாய்இருந்தவர் சாந்திநன்மை குறிக்கொளார்
அராகமே அணை வார்கள்ஆசை அறுத்த இன்பம் அறிந்திடார்
பராவு தேவர் பராவுதாய பராப ரன்னடி பற்றிநீ
விராவி மெய்யில் விடாத இன்பம் விளைந்திடும் இது மெய்ம்மையே.61

இப்பாடல் இறைவனின் பெருமையைக் கூறுகிறது.

பொருள் :

கோபத்தையே குணமாகக் கொண்டவர்கள் பொறுமையால் விளையும் நன்மையை அறிய மாட்டார்கள். ஆசையையே இயல்பாக உடையவர்கள் ஆசையை அறுத்தவர்கள் அடைகின்ற இன்பத்தை அடைய மாட்டார்கள். (அதுபோல நீயும் சிற்றின்பத்தையே குணமாகக் கொண்டதால் பேரின்பத்தை அறியமாட்டாய்) தேவர்களும் போற்றுகின்ற தூய்மையான வடிவத்தை உடைய பராபரனாம் இறைவனின் திருவடிகளை நீ விடாது பற்றிக் கொண்டால் முடிவற்ற பேரின்பம் உனக்குக் கிடைத்திடும். இது உண்மையாகும்.

குரோதம் - கோபம். சாந்தி - பொறுமை. அராகம் - பேராசை. பராவு - போற்றுதல். விராவி - பற்றுதல்.

காம மாதிரி குணங்க ளைச்சுகம் என்று கொண்டனை காதலால்
தூமம் ஆரழல் அங்கி சீதம் மலிந்தபோது சுகந்தரும்
நாமமார்தரு சீதம் வெம்மை நலிந்த போது தரும்சுகம்
சேமமாகியஇன்ப மாம்மிகு தெய்வ நன்னெறி சேரவே.

62

இப்பாடல் இறைவனின் நெறியைப் பெருமைப்படுத்துகிறது.

பொருள்:

காமம் முதலிய குணங்களை இன்பம் தருவன என்று நீ கருதுகின்றாய். (அது தவறானது) பனிக்காலத்தில் குளிர் மிகுதியாக இருக்கும் பொழுது புகையோடு கூடிய நெருப்பு இன்பத்தைத் தரும். கோடைக்காலத்தில் குளிர்ந்த பனி இன்பத்தைத் தரும். ஆனால், இவை காலத்தின் அடிப்படையில் மாறினால் (கோடைக் காலத்தில் நெருப்பு, பனிக்காலத்தில் குளிர்) இன்பத்தைத் தராது. என்றைக்கும் மாறாத பேரின்பத்தைத் தரவேண்டுமானால் இறைவனுடைய திருவடியைப் பற்றி ஞானநெறியில் செல்லுதல் வேண்டும்.

காமம் - சிற்றின்பம். தூமம் - புகை. ஆரழல் - நெருப்பு. சீதம் - பனி. சேமம் - ஆறாத செல்வம். நன்னெறி - ஞானநெறி.

படிக்கும் நூல்கள் சிவாக மம்பசு பாச மோடு பதித்திறம்
எடுத்துஇ யம்புவது ஈசன் வார்கழல் ஏத்திடும் தொழில் என்றுமே
விடுத்திடும் பொருள் காம மாதிகள் வேண்டி நும்பொருள்

ஈண்டு அருள்

முடித்து மும்மலம் விட்டு நின்மல னோடுநின்றிடல் முத்தியே. 63

இப்பாடல் சித்தாந்திகளின் பெருமை கூறுகிறது.

பொருள் :

(சைவ சமயவாதிகளாகிய) நாங்கள் எப்பொழுதும் படிக்கின்ற நூல்கள் சைவ ஆகமங்கள் ஆகும். நாங்கள் எடுத்து உரையாடுவது பதி, பசு, பாசங்கள் என்ற முப்பொருள்களின் திறமே. சிவபெருமானைத் தொழுவதே எங்களின் இடைவிடாத தொழிலாகும். நாங்கள் வேண்டாம் என்று வெறுத்திடுபவை காமம் முதலிய பொருள்கள் ஆகும். நாங்கள் என்றைக்கும் விரும்புகின்ற பொருள் திருவருளே ஆகும். ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மும்மலக் கட்டிலிருந்து விடுபட்டு இயல்பாகவே பாசத்திலிருந்து நீங்கி நிற்பதே முத்தி. (என்று உணர்ந்தவர்கள்)

இப்பாடல்வரை உலகாயதன் மதக் கொள்கையை ஆசிரியர் மறுக்கிறார். மும்மலம் - ஆணவம், கன்மம், மாயை. நின்மலன் - மும்மலங்கள் இல்லாத இறைவன்.

பௌத்தம்

சௌத்திராந்திகன் மதக் கொள்கைகளும் மறுப்பும்

உலகாயதன் மதம் காட்சி அளவையை மட்டும்தான் அளவையாகக் கொண்டது. பௌத்தம் காண்டல் கருதல் ஆகிய இரண்டு அளவைகளையுமே தனது பிரமாணமாகக் கொண்டது. உரையளவையை ஏற்பதில்லை. எனவேதான் ஆசிரியர் பிறமதக் கொள்கையில் அடுத்து பௌத்தத்தை எடுத்துக் கொண்டுள்ளார். பௌத்த மதத்தின் துவக்குநராம் கௌதமபுத்தர் கி.மு. 520ல் தோற்றம் கொண்டவர் என்பது தத்துவக் கொள்கையின் முடிவாகும். குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் சாக்ரடீசுக்கு 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்பும், லவோசியஸ், மகாவீரர் ஆகியவர்களுக்குச் சில ஆண்டுகள் பின்பும், கன்பூசியஸ், பிதாகோரஸ் முதலியோரின் உடன் காலத்திலும் புத்தர் தோன்றினார் என்று குறிப்பிடுவர். கி.மு. 480களில் கௌதமபுத்தரின் மறைவுக்குப் பின்னர் பௌத்த மதச் சங்கங்கள் தோன்றிப் புத்தமதக் கொள்கைகளை நாட்டில் பரப்பின. அத்தகைய சங்கங்களின் பிரிவுகள்தான் கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் நுழைந்து 12ஆம் நூற்றாண்டுவரை நிலவியிருந்தன. தமிழில் மணிமேகலை, குண்டலகேசி, பிம்பிசாரக்கதை, சித்தாந்தத் தொகை, அபிதம்ம அவதாரம் ஆகிய நூல்கள் பௌத்த மதக் கொள்கைகளைத் தருகின்றன.

பௌத்த மதக் கொள்கையினர் தம் வேறுபாட்டால் நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிந்திருந்தனர். சௌத்திராந்திகன் என்றும், யோகசாரர் என்றும், மாத்திமிகன் என்றும், வைபாடிகர் என்றும் அப்பிரிவினர் அழைக்கப் பெற்றனர். நூலாசிரியர் காலத்தில் தமிழகத்தில் நிலவிவந்த நான்கு பிரிவினரைப் பற்றி இதுமுதல் 79 பாடல்களில் கொள்கைகளும் மறுப்புகளும் அமைந்துள்ளன. அவை இனி வருமாறு.

நீதியார் வேதநூலின் நெறியலா அறங்கள் நாளும்
 ஒதிஓர் ஐந்து சீலம் உடையராய் உடலம் மூடிப்
 போதிநீள் மரத்தின் மேவு புத்தர்நால் வரினும் வைத்துச்
 சாதிதான் இலாத கொள்கைச் செளத்திராந் திகன்முன் சாற்றும். 64

இப்பாடல் செளத்திராந்திகளை அறிமுகப்படுத்தும்
 பாடலாகும்.

பொருள்:

நீதிகள் நிறைந்த வேதநூல் வழக்கத்திற்கு மாறுபட்டு எழுந்த
 (பிடகநூலை) நூலை நாள்தோறும் ஒதுகின்றவர்கள். ஐந்து
 சீலங்களை உடையவர்கள். உடல் முழுவதையும் காவி உடையால்
 போர்த்தியவர்கள். போதிமரத்தைத் தெய்வத் தன்மை உடையதாகக்
 கொள்பவர்கள். இத்தகைய நால்வகைப் பெளத்தர்களில்
 ஒருவராகிய செளத்திராந்திகன் தன் கொள்கையைச் சொல்லத்
 தொடங்குகிறான்.

புத்தர் நால்வர் - செளத்திராந்திகன், யோகாசாரன், மாத்திமிகன்,
 வைபாடிகன். ஐந்துசீலம் - அஹிம்சை, சத்தியம், அஸ்தேயம்,
 பிரம்மச்சரியம், சங்கிரகம்.

முழுதுணர்ந்து உலகில் கோறல் முதற்செயல் முனிந்து மற்றும்
 பழுதிலா அருளி னாலே பரதுக்க துக்கன் ஆகித்
 தொழுதுவா னவரும் போற்றத் தொல்பிட கங்க ளான
 வழுலில்ஆ கமங்கள் சொன்ன மாதவன் நாதன் ஆவான். 65

இப்பாடல் புத்தரின் பெருமையைப் பேசுகிறது.

பொருள் :

அறிய வேண்டியவற்றை முழுமையாக உணர்ந்து உலகில்
 கொலை முதலிய குற்றங்களை வெறுத்து, குற்றமற்ற அருளினாலே
 பிற உயிர்களுக்கு ஏற்படும் துன்பங்களைத் தன் துன்பமாகக் கருதி,
 வானவர்கள் தொழுதுபோற்றுகின்ற தொன்மையான திரிபிடகம்
 என்னும் நூல்களை அருளிய நாதனாகிய புத்த பெருமானே முதல்
 தலைவன் ஆவான்.

முனிந்து - வெறுத்து. பரதுக்க - பிறர் துன்பம். தொல்பிடகங்கள் - திரிபிடகங்களாகிய நூல்கள்.

மருவிய அளவை காட்சி மானம்என்று இரண்டு இவற்றால் கருதிய பொருள்கள் ஞான ஞேயமாய்க் கணத்திற் பங்கம் வரும்உரு அருவம் வீடு வழக்கென நான்கு அதுஆகித் தரும்அவை ஒன்று இரண்டாய்த் தாம்விரிந்து எட்டின் ஆமே. 66

இப்பாடல் இரண்டு அளவைகளை வற்புறுத்துகிறது.

பொருள் :

(பிடகநூலில்) அளவைகளாகக் கொள்ளப்படுவன காட்சி அளவை அனுமான அளவை என்ற இரண்டேயாகும். இவற்றால் அறியப்படுகின்ற பொருள்கள் இரண்டே ஆகும். அவை அறிவும் அறியப்படும் பொருளுமேயாகும். இவை இரண்டும் ஒரு கணத்தில் தோன்றி ஒரு கணத்தில் நின்று மறுகணத்தில் அழிவதாகும். அவற்றால் பெறப்படுவன (இரண்டு அளவைகளால்) உருவமும், அருவமும், வீடும், வழக்கும் என்ற நான்காகும். அவை ஒவ்வொன்றும் இரண்டாக விரிந்து எட்டாக விளங்கும்.

மானம் - அனுமானம். ஞானம் - அறிவு. ஞேயம் - அறியப்படும் பொருள். கணபங்கம் - ஒரு நொடியில் தோன்றி மறுநொடியில் அழிவது.

உருஇயல் பூத மோடுஅங்கு உபாதான ரூப மாகும் அருஇயல் சித்தம் கன்மம் என்றுஇரண் டாகும் வீட்டின் மருஇயல் குற்றம் கந்தம் எனவழங் கிடும்வ முக்கின் இருஇயல் உள்ள தோடு அங்கு இல்லாதாம் இயம்பும் காலே. 67

இப்பாடல் முன்பாடலின் விரிவை உணர்த்துகிறது.

பொருள்:

முன்பாடலில் கூறப்பெற்ற உருவம் முதலிய நான்கும் இரண்டிரண்டாய் விரியும். உருவம் என்பது பூத உருவம் என்றும், உபாதான உருவம் என்றும் விரியும். அருவம் என்பது சித்த

அருவம், கன்ம அருவம் என்று விரியும். வீடு என்பது குற்ற வீடு, கந்தவீடு என விரியும். வழக்கு என்பது உள்வழக்கு, இல்வழக்கு என விரியும்.

மண்புனல் அனல்கால் பூதம் வலிகந்தம் இரதம் வன்னம் எண்தரும் உபாதா னம்தான் இவையிரு நான்கும் கூடி உண்டொரு பொருள் உருபம் உறுபலன் உபாங்கம் ஓடக் கண்டது சித்தம் கன்மம் நன்றுதீது என்றல் காணே.

68

இப்பாடல் முன்னதன் விரிவு உணர்த்துகிறது.

பொருள்:

பூதஉரு என்பது மண், புனல், அனல், காற்று ஆகும். உபாதன உருவம் என்பது வன்னம், நாற்றம், சுவை, உரு என நான்காகும். இவை எட்டும் கூடுகின்ற பொழுது பொருள் உண்டாகின்றது. அவ்வாறு தோன்றுகின்ற பொருளே உருவம் எனப்படும். இவை புலன்களைப் பற்றி அவற்றின் வழியே அறிவு தோன்றுகின்ற பொழுது அது சித்த அருவம் எனப்படும். அவ்வாறு அறியப்பட்ட பொருள் நல்லது தீயது என்று பகுத்து உணரப்படும். அப்பொழுது அது கன்ம அருவம் எனப்படும்.

கந்தம் - நாற்றம். இரதம் - சுவை. வன்னம் - வடிவு.

குற்ற வீடு அராகம் ஆதி குணங்களைக் குறைத்த லாகும் மற்றவீடு உருவம் ஆதி ஐந்தையும் மாய்த்தல் ஆகும் சொற்றரும் தொகைதொடர்ச்சி மிகுத்துரை என்று மூன்றாய் உற்றிடும் வழக்கு இரண்டும் ஒன்று மூன்றாகி ஆறாம்.

69

இப்பாடல் இருவகைக் குற்றம் பற்றிக் கூறுகிறது.

பொருள்:

குற்ற வீடு என்று கூறப்பெறுவது அராகம் முதலிய குணங்கள் குறைந்து முத்தி இன்பத்தை அடையும் பொழுது தோன்றுவதாகும். கந்த வீடு என்று சொல்லப்பெறுவது உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானம் என்ற ஐந்து கந்தங்களும் முழுமையாகக்

கெடுவதால் உண்டாவதாகும். வழக்கு என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டும் ஒவ்வொன்றும் மூன்றாக அமைந்து ஆறாக விரியும். அவை தொகை உண்மை வழக்கு, தொகை இன்மை வழக்கு, தொடர்ச்சி உண்மை வழக்கு, தொடர்ச்சி இன்மை வழக்கு, மிகத்துறை உண்மை வழக்கு, மிகத்துறை இன்மை வழக்கு என்பனவாம்.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் குற்றவீடு பற்றியும், கந்தவீடு பற்றியும், வழக்குகள் பற்றியும் ஆசிரியர் விரித்துரைப்பதால் அவரின் பிறமத அறிவு புலனாகின்றது.

ஒருவன் என்று ஓதப் பட்டான் உருவாதி ஐந்தும் கூடி வருபவன் என்று உரைத்தல் தொகையுண்மை வழக்க தாகும் உருவம் அங்கு ஆதி யாய ஐந்தையும் ஒருவன் இன்று தருவது தொகையின் இன்மை வழக்கதாம் சாற்றும் காலே.

70

இப்பாடல் வழக்கு பற்றி விரித்துரைப்பதாகும்.

பொருள் :

ஒருவன் என்று சுட்டப்படுகின்றவன் உருவம், வேதனை, ஞானம், குறி, வாசனை ஆகிய ஐந்தினோடும் கூடி வருபவன் என்று கூறுவது தொகை உண்மை வழக்காகும். உருவம் முதலிய ஐந்தோடும் கூடாமல் ஒருவன் நின்று தோன்றுவான் என்பது தொகை இன்மை வழக்காகும்.

காரண காரியத்தின் தொடர்ச்சியாய்க் காலம் மூன்றின் சோர்வறத் தோன்றும் கெட்டு வழியென்கை தொடர்ச்சி உண்மை ஓர்தரின் ஒருவனே எக்காலத்தும் உள்ளான் என்று தேர்வது தொடர்ச்சி இன்மை வழக்கதாகும் செப்பும் காலே.

71

இதுவும் அது.

72

முன்னர் கூறப்பட்ட உள்வழக்கும் இல்வழக்கும் ஆறாகக் கொள்ளப்படும். அவை உள்ளது சார்ந்த உள்வழக்கு, உள்ளது சார்ந்த இல்வழக்கு, இல்லது சார்ந்த உள்வழக்கு, இல்லது சார்ந்த இல்வழக்கு என்று முன்னதுடன் சார்ந்து ஆறாகும். அவற்றுள் உள்ளதை உண்டு என்று கூறுவது உள்வழக்கு. உதாரணமாக யானைக்குக் கோடு உண்டு என்று கூறுவது. இல்லதனை இல்லை

என்று கூறுவது இவ்வழக்கு. அது முயலுக்குக் கொம்பு இல்லை என்று கூறுவது.

உணர்வுசார்ந்து உணர்வு உதிக்கை உள்ளது சார்ந்த உண்மை உணர்வுபின் இன்றாம் என்கை உள்ளது சார்ந்த இன்மை உணர்வு முன்பு இன்றித் தோன்றல் இல்லது சார்ந்த உண்மை உணர்வின்இல் லதுசார்; இன்மை உள்ளங்கை உரோம நாணே. 74

இதுவும் அது.

பொருள் :

அறிவைச் சார்ந்து அறிவு உண்டாம் என்று கூறுவது உள்ளது சார்ந்த உள்வழக்கு. அறிவு கெட்டால் பின்னர் அறிவு உண்டாகாது என்பது உள்ளது சார்ந்த இன்மை வழக்கு. அறிவு முன்பு இல்லையாய் பின்பு உண்டாம் என்று கூறுவது இல்லது சார்ந்த உள்வழக்கு. உள்ளங்கையில் மயிர் உண்டு என்பதும் அம்மயிறால் செய்த கயிறு உண்டு என்பது இல்லது சார்ந்த இவ்வழக்கு.

விளக்கவுரை:

இப்பாடல் வரை தன் மதம் கூறல் என்ற அடிப்படையில் கருத்துகள் கூறப்பெற்றுள்ளன.

சொன்னநால் வகையும் அன்றிச் சொல்லிடும் பொருள்கள் எல்லாம் என்னையோ அறிகி லோம்பித்து ஏறியோ வானம் ஆன்மா மன்னுகா லங்கள் திக்கு மனமொடு வாக்கு இறந்திட்டு உன்னுமோர் இறையும் உண்டென்று உரைப்பது நித்தம் அன்றே. 75

முன்செய்த பாடல்களின் முடிவு இதில் கூறப்படுகிறது.

பொருள் :

முன்னர் கூறப்பெற்ற உருவம், அருவம், வீடு, வழக்கு என்று பொருள்கள் நான்கு வகைப்படும். இவ்வாறு இல்லாது வானம் என்றும், ஆன்மா என்றும், நிலைபெற்ற காலங்கள் என்றும், திசைகள் என்றும், மனவாக்கால் அறியப்படாத தலைவன் உண்டு என்றும் கூறுவது ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கது அல்ல. இப்படிப்

பொருள்கள் உண்டு என்று பித்தேறிச் சொல்கிறார்கள். எப்படித்தான் சொல்கிறார்கள் என்று அறிகிலோம். இவையாவும் நிலைப்பட்டவை அல்ல.

ஈங்கு வான்செயற்கு வாராது இயம்பிய பொருள்கள் எல்லாம் தாங்குவான் உளதே என்னில் தரித்திடாது அருவம் ஆதல் ஓங்குவான் ஓசைக்கு ஆதி எனில்அது அங்கு உருவின் கூட்டம் நீங்குவான் இன்றி எங்கும் நின்றதேல் எங்கும் இன்றே.

76

இப்பாடல் வானம் பற்றிய பிறமதக் கருத்தை மறுக்கிறது.

பொருள்:

ஐந்தாவது பூதமாகப் பிறரால் சொல்லப்படுகின்ற வானம் எந்தச் செயலையும் செய்யாது. மற்றைய நான்கு பூதங்களின் புணர்ச்சியால் உண்டாகின்ற பொருள்களை வானம் என்ற பூதம் தாங்கிக் கொள்கிறது என்றால் ஆகாயம் அருவம் ஆதலால் அது எப்பொருளையும் தாங்காது. ஒரு சிலர் ஓசைக்குப் பிறப்பிடம் வானம் என்று கூறுவர். ஓசை தோன்றுவதற்கு உருவம் வேண்டும். எனவே, வானத்தில் ஓசை தோன்றுகிறது என்பது பொருந்தாது. வானம் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறது என்று கூறுவதும் உண்டு. ஆனால், அது எங்கும் இல்லை என்பதே உண்மை. ஆகவே, வானம் என்ற ஒரு பூதம் இல்லை.

போதமுண்டு உயிர்கட்கு என்னில் வாயில்ஐம் புலனும் நூலும் ஆய்தலின் தொட்டுத் தீட்டுக் கலப்பினில் அறியும் என்னில் ஏதம்உண்டு இரவிற்பச்சை சிவப்புடன் ஏய்ந்த போது கேதம் நின்று என்னோ என்னும் ஐயமுன் கிடத்த லாலே.

77

இப்பாடல் செளத்திராந்திகனின் வினாக்களைக் குறிப்பிடுகிறது. ஆன்மா என ஒன்று இல்லை என்கிறது.

பொருள்:

உயிர்களுக்கு அறிவு உண்டு என்று (சித்தாந்தி) கூறுகிறீர்கள். அவ்வாறென்றால் உயிர் அறிவதற்குப் பொறிகள், புலன்கள்,

நூல்கள் ஆகியவற்றினைக் கொண்டு பொருள்களை அறிவது ஏன்? (நான் கூறுவது தவறு என்று கூறி) உயிரானது பொறிகளோடு கலந்தும், ஐம்புலன்கள் வழியாகத் தீண்டியும், நூல்களைக் கற்றும் அறிகின்றன என்று கூறுவாயாகின் (சித்தாந்திகள்) இருட்டில் பச்சை, சிவப்பு நிறங்கள் கிடக்க அவற்றைத் தொட்டும் தீண்டியும் பொருந்தியும் இது என்ன நிறம் என்று அறியாமல் உயிர் கலங்குவது ஏன்? ஆதலால் நீ கூறுவது குற்றமாகும்.

விளக்கவுரை:

சித்தாந்திகள் கூறுவது போல உயிர்களுக்கு அறிவு உண்டு என்றால் தானே அறியாமல் பொறிகளாலோ புலன்களாலோ அல்லது படித்தோ அறிவைப் பெறுவது ஏன்? என்பது முதல்வினா. இருட்டறையில் பல நிறங்களில் பொருள்கள் கிடந்தாலும் அவற்றைத் தொட்டு, தீண்டி, இது என்ன பொருள்? இது என்ன நிறம்? என்று சொல்வதற்கு முயன்றும் சொல்ல முடியாது கலங்குவது ஏன்? என்பது இரண்டாவது வினா.

போதம் - அறிவு. ஏதம் - ஏற்க முடியாது. ஏய்ந்தபோது - கிடந்தபோது.

அறிந்திடை வாயில் இன்றேல் அறிவின்றாம் ஐந்தும்பற்றி' அறிந்திடும் அறிவுஉண்டு என்னில் ஐந்தினும் அறிவுஒன்றாக அறிந்திட வேண்டும் சார்பின் அறிந்திடும் என்னில் உன்னை அறிந்திலோம் புத்தன் என்றிங்கு அழகிது சொன்ன வாறே. 78

இப்பாடல் இந்திரியங்கள் இல்லையாயின் ஆன்மா அறியாது. எனவே, ஆன்மா இல்லை என்கிறது.

பொருள்:

உயிரானது ஐம்பொறிகள் இல்லை என்றால் எந்தப் பொருளையும் அறியாது. அதே நேரத்தில் ஐம்பொறிகளுக்கு அறிவில்லை. ஆதலால் ஐம்பொறிகளையும் பற்றி நின்று அறிகின்ற அறிவு உயிருக்குத்தான் உண்டு என்று நீ (சித்தாந்தி) கூறினால் ஐந்து

பொறிகளால் அறியப்படும்பொழுது ஒவ்வொரு புலனும் ஒரே நிலையில் அறியவேண்டும் ஒவ்வொரு பொறிக்கும் புலனாகும் குணம் வேறுவேறு ஆதலின் அவற்றை உயிர் சார்ந்து வெவ்வேறு புலனாம் குணங்களை உயிர் அறியும் என்றால் அது குற்றமாகும். மேலும் உயிரானது பொறிகளைச் சார்ந்துதான் அறிகிறது என்றால் உன்னை அறிவுடையவன் என்று எவ்வாறு கொள்ள முடியும்?

விளக்கவுரை:

ஆன்மா சார்பால் அறிவது என்றால் நீயும் புத்தன் ஆகிறாய் என்று நான்காவது வரியில் கூறப்பெற்றுள்ளது.

ஞானஞே யங்கள் அன்றி ஞாதிரு என்று சொல்ல ஆனதிங்கு அறிவோ அன்றோ அன்றெனில் அவனி போலும் தானதிங்கு அறிவே என்னில் சமைத்திடு நன்ப ருப்புப் போனகம் தனக்குத் தானே கறியெனப் புகன்ற தாமே.

79

இப்பாடல் ஆன்மா என ஒன்று இல்லை என்கிறது.

பொருள்:

அறியும் பொருளும் அறியப்படும் பொருளும் என இரண்டே உள்ளன. இவை தவிர அறியும் பொருளாகிய உயிர் என்ற மூன்றாவது பொருள் உண்டு என்று கூறினால் அது அறிவுடையதா? அல்லது அறிவற்றதா? என்ற கேள்வி எழும். அந்த உயிர் அறிவற்றது என்றால் அது நிலத்தைப் போலச் ஜடப் பொருளாகும். அறியும் பொருள்தான் என்றால் பருப்பும் அரிசியும் கலந்து சமைக்கப்பட்ட பருப்புச் சோற்றுக்குத் துணைக்கறி எது என்று கேட்டால் அச்சோறுதான் துணைக்கறியும் ஆகும்.

சிறப்புரை:

உயிர்கள் அறிவுடையன என்றால் அதைத் தனியாக உயிர் என்றும் அது அறிவுடையது என்றும் சொல்வது ஏன்? உயிரையே

அறிவுடையான் என்று ஒரே பெயரில் கூறிவிடலாமே. (இது எதுபோல இருக்கிறது என்றால்) பருப்பைக் கலந்து சமைத்த பருப்புச் சோற்றைச் சோறு என்றும், பருப்பு கலந்த துணை உணவு என்றும் கூறுவது போன்றதாகும்.

உயிரினை அருவ தென்னில் உருவுடன் உற்று நில்லாது
உயிரினை உருவ தென்னில் உடலினில் உடன் அடங்காது
உயிரினை அணுவ தென்னில் உடல்பல துவார மோடும்
உயிரினை நித்தம் என்னில் உணர்வுஉத யாந்தம் இன்றே.

80

இப்பாடல் ஆன்மா உரு அரு அடிப்படையில் இல்லை என்கிறது.

பொருள் :

உயிர் அருவம் என்று கொண்டால் உருவமாகிய உடலோடு அது பொருந்தி நிற்காது. ஆதலால், உயிர் அருவமென்று என்று கொள்ளுதல் வேண்டும். உயிர் உருவமென்று கொண்டால் ஒரு உருவில் மற்றொரு உயிர்கூடி நிற்காது. எனவே, உருவமும் அன்று. இவற்றை விடுத்து உயிர் அணு போன்றது என்றால் ஒன்பது துளைகள் உள்ள உடம்பில் அது தங்கி நிற்காது, ஏதாவது ஒரு துளையில் ஓடிவிடும். எனவே, அணுவும் அன்று. உயிரானது நித்தம் என்று சொன்னால் உயிரின் அறிவும் நித்தம் என்று கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு உலகில் காணப்படவில்லை. எனவே, உயிர் நித்தமும் இல்லை.

எங்குமாய் நின்றது ஆன்மா என்றிடின எங்கும் இன்றாம்
தங்கிடும் நிறைவு தத்தம் சரீரங்கள் தோறும் என்னின்
மங்கிடும் உடலத் தோடே வடிவினில் ஓரி டத்தே
அங்கது நின்றது என்னில் அடிமுடி அறிவின்று ஆமே.

81

இப்பாடல் ஆன்மா இல்லை என்பதை வேறுவகையாய் வற்புறுத்துகிறது.

பொருள் :

உயிர் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறது என்று கூறினால் அது பொருந்தாது. உலகத்தில் பல்வேறு வகைப்பட்ட உயிரினங்கள் உள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றிலும் உயிரானது பல்வேறு வகைப்பட்ட நிலையில் காணப்படுகின்றது. எனவே, உயிரானது ஒரே தன்மையாய் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறது என்பது பொருந்தாது. (உயிரானது எங்கும் நிறைந்திருக்கிறது என்பதற்கு உலகில் நிறைந்திருக்கிறது என்று பொருள் கொள்ளாமல் உயிர் தான் நிற்கும் உடல் முழுவதும் நிறைந்திருக்கிறது என்று கூறினால் உடல்கெடும் பொழுது உயிரும் கெடவேண்டும். உயிரானது உடலின் ஓர் உறுப்பைத் தனக்கு இடமாகக் கொண்டு தங்கியிருக்கும் என்று கூறினால் அதுவும் இல்லை. ஏனென்றால் உடம்பில் தலைமுதல் கால்வரை அறிவு நிகழ்வதைக் காணுகின்றோம். ஆதலால் அறியும் பொருளாகிய உயிர் என்பது ஒன்று இல்லை.

சாற்றிய காலம் இங்குத் தங்கிய வாறிது என்னை
தோற்றுவித்து அளித்துப் போக்கும் தொழில்இவை காலம் என்னில்
போற்றிய பொருளில் புக்குப் பிணங்கிடும் பொருட்பின் இன்றாம்
தேற்றிய இல்வ ழக்குத் திரவியத்து இயல்பின் ஆமே. 82

இப்பாடல் காலம் என ஒன்று இல்லை எனக் கூறுகிறது.

பொருள் :

உம்மால் (சித்தாந்தி) கூறப்பட்ட காலம் என்பது எத்தகையது? பொருள்களைத் தோற்றுவித்தல், காத்தல், போக்குதல் போன்ற செயல்களைக் காலம் என்று சொன்னால் மூன்றுவிதப் பொருள் களோடு கூடுகின்ற பொழுது காலம் மயங்கி விடும். தோற்றம் முதலிய மூன்று செயல்களை உடைய பொருள்கள் அழியும் பொழுது காலமும் இல்லாததாகிவிடும். எனவே, பொருள்கள் மூன்று வகைப்பட்டன என்று கொள்ளலாமே அன்றிக் காலம் மூன்று வகைப்பட்டது என்று கூறுவது பொருத்தமில்லை. அது இவ்வழக்காகும்.

பிணங்கிடும் - மாறுபடும். திரவியம் - பொருள்.

எனக்குநீ கிழக்கு இருந்தாய் ஆகின்மேற்கு என்றாய் என்பால்
எனக்குமேற்கு இருந்தான் என்பால் கிழக்கென இயம்பும் திக்குத்
தனக்கு நாம் கொள்வது எப்பால் சாற்றிடாய் இல்வ ழக்குத்
தனக்குள தாகும் உண்மை தான்இல தாகும் அன்றே.

83

இப்பாடல் திசை என ஒன்று இல்லை எனக் கூறுகிறது.

பொருள்:

எனக்குக் கிழக்குப் பகுதியில் ஒருவன் இருந்தால் அவன்
என்னை மேற்குப் பகுதி என்பான். எனக்கு மேற்குப் பகுதியில்
இருக்கின்ற ஒருவன் என்னை கிழக்கே இருப்பவன் என்று
கூறுவான். எனவே, நான் ஒருவனே மேற்கிலும் கிழக்கிலும்
இருந்தேன் என்று சொல்லப்பட்டால் அது எவ்வாறு பொருந்தும்?
எனவே திசை என்பதை வரையறுத்துக் கூறமுடியாது. ஆதலால்
திசை என்பதும் இல்வழக்காகும்.

உலகினைப் படைத்தான் என்றாய் ஒருவனிங்கு உள்ளது ஆயின்
உலகினைப் படைக்க வேண்டா இல்லையேல் படைக்க ஒண்ணாது
உலகினுக்கு உபாதா னம்தான் உள்ளதாய்க் காரி யத்தாம்
உலகினைப் படைக்கில் அங்கும் உளதிலது ஆவது உண்டோ. 84

இப்பாடல் உலகம் படைக்கப்படாதது. எனவே,
படைப்பானும் இலன் என்று கூறுகிறது.

பொருள் :

உலகைப் படைத்தவன் இறைவன் என்றாய் அவ்வாறானால்
இவ்வுலகம் முன்பு உள்ளதாய், அமைந்துவிடும் முன்பு உள்ளதை
ஒருவன் படைக்க வேண்டியதில்லை. முன்பு இல்லை என்றால்
இல்லாத பொருளை ஒருவன் படைக்க வேண்டியதில்லை.
(இல்லை, இல்லை) உலகம் முதலில் காரண நிலையின் நின்றுது,
பின்பு காரிய உருவில் இறைவன் படைத்திட்டான் என்று நீ
(சித்தாந்தி) வழக்கிட்டால் காரியம் என்பது ஒரு காலத்தில் அழியக்

காரணம் நிற்கவேண்டும். எனவே, உலகமாகிய ஒரே பொருள் காரண நிலையில் உள்ளதாகவும் காரியநிலையில் இல்லாததாகவும் கொள்ளப்பட வேண்டும். அதனால் ஒரு பொருளுக்கு இரு தன்மைகள் உள்ளன என்பது பொருத்தமில்லை.

உபாதானம் - காரணம்.

உள்ளது கடாதி போல உதிப்பித்தான் என்று உரைக்கின் மெள்ளவே எங்கு நின்று விதித்தனன் உலகின்மீது வள்ளல் தான்நின்றான் என்னில் வந்ததாம் உலகம் முன்னே தள்ளிடாது எங்கும் நிற்கில் எங்கு முன் தந்த தாமே.

85

இப்பாடல் இறைவன் என்பவன் ஒருவன் இல்லை என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

உலகம் என்பது மண்போன்ற ஒரு முதற்பொருள். இறைவன் என்பவன் குயவனைப் போன்ற நிமித்த காரணன். குயவன் எவ்வாறு மண்ணைப் பிசைந்து குடம் முதலியவற்றை ஆக்குகின்றானோ அதுபோல இறைவன் உலகத்தைப் பல்வேறு வகையாக உதிக்கச் செய்கின்றான் என்று நீ கூறலாம். (குயவன் நிலத்திலிருந்து கொண்டு குடத்தை உருவாக்குகின்றான். அதுபோல) இறைவன் உலகத்தைப் படைக்கும்போது எங்கே யிருந்து கொண்டு படைத்தான்? உலகத்தில் நின்று கொண்டு படைத்தான் என்றால் முன்னரே உலகம் உண்டு என்பது பெறப்பட்டு விடும். இல்லை இல்லை இறைவன் நீக்கமற எங்கும் நிறைந்திருந்து அவன் உலகத்தைப் படைத்தான் என்றால் அந்த எங்கும் என்பது முதலாய் அமைய அதுதான் இறைவனைத் தந்தது என்று பொருள் கொள்ள நேரிடும்.

இல்லது கருணையாலே இயற்றினன் இறைவன் என்னில் கொல்லரி உழுவை நாகம் கூற்றமும் கொண்டு தோற்ற வல்லவன் கருணை என்னோ வலியினால் வேண்டிற்று எல்லாம் பல்கவே படைத்தான் ஆயின் பித்தரைப் பணிந்தி டாயே.

86

இப்பாடலும் உலகம் ஒருவனால் படைக்கப்படுவதில்லை என்பதால் இறைவன் இல்லை எனக் கூறுகிறது.

பொருள்:

இறைவன் இல்லாத உலகத்தைத் தன் கருணையினால் படைத்தான் என்றால் உலகத்தில் உயிர்களைக் கொல்லும் சிங்கத் தையும், புலியையும், பாம்பையும், உயிரை உண்ணுகின்ற எமனையும் படைத்த இறைவனுக்குக் கருணை உண்டு எவ்வாறு கூறமுடியும்? இறைவன் எல்லாம் வல்லவன். ஆதலால் பல்வேறு வகைப்பட்ட உயிர்களைப் படைத்தான் என்று நீ மறுமொழி கூறினால் காரண காரியத் தொடர்பில்லாமல் ஒன்றோடு ஒன்று பகை கொண்ட உயிர்களைப் படைப்பது என்பது பித்தர்களின் செயலாகும். (ஆதலால் உன் இறைவன் பித்தனாவான்). பித்தர்களை வணங்குவாயாக.

பெறுவதிங்கு என் படைத்துப் பெற்றது விளையாட்டு என்னில் சிறுமழவு இறைய தாகும் செய்திடும் கன்மத்து என்னின் உறுபெறும் கன்மம் செய்வோர் முன்புள் ஆவர் உண்மை அறிவுறின் ஞாலமெல்லாம் அநாதியென்று அறிந்திடாயே. 87

இப்பாடலும் உலகம் படைக்க உண்டானது இல்லை என்பதால் இறைவன் இல்லை என்கிறது.

பொருள் :

உலகம் ஏன் படைக்கப்பட்டது என்றால்? அது இறைவனின் திருவிளையாட்டு என்று பதில் தருகின்றாய். அப்படியானால் உன் இறைவன் சிறுபிள்ளை போன்று விளையாடும் இயல்புடையவன் ஆவானா? இல்லை, உயிர்களை அவற்றின் வினைக்கீடாக இறைவன் படைக்கின்றான் என்றால் வினை இயற்றிய உயிர்கள் இறைவனுக்கு முன்னராவர். ஆகையால் உண்மையாக நீ ஆராய்ந்தால் இறைவன் என்பது இல்லை, உலகம் முழுவதும் அநாதி என்பது புலனாகும்.

உருவொடு நின்றான் என்னில் உருவம்முன் படைத்தார் வேண்டும்
 உருஅவன் இச்சை என்னில் உலகெலாம் இச்சை யாகும்
 உருவுல கத்து லோர்கட்கு உறுவது கன்மால் என்னில்
 உருவுடை யோர்கட்கு எல்லாம் உற்றது கன்மத்தாமே. 88

இப்பாடலும் இறைவன் இல்லை என்கிறது.

பொருள்:

இறைவன் உருவம் உடையவன் என்று சொன்னால் அவனுடைய உருவத்தைப் படைக்க ஒருவன் வேண்டும். ஒருவன் அவனுக்கு முன்பே இருந்திருக்க வேண்டும். இல்லை, இறைவன் தனது விருப்பத்தாலேயே தன் உருவத்தைத் தானே படைத்துக் கொண்டான் என்று நீ பதில் சொன்னால் உலகத்தில் உள்ளவர்களும் அவரவர் விருப்பப்படியே தங்களுடைய உருவத்தை எடுத்துக் கொண்டனர் என்று ஆகிவிடும். இல்லை உலகத்தில் உள்ளவர்களின் உருவம் அவரவர்களின் வினைக்கீடாகத் தரப்பட்டது என வாதிட்டால் உருவம் உடைய இறைவனும் அவனது வினைக்கீடாகவே உருவத்தைப் பெற்றான் என்றமைந்து அவனும் வினைக்கேற்பத் தோன்றினான் என்பதும் பெறப்பட்டு விடும்.

இச்சை - விருப்பம்.

அருவெனில் பவத்தின் நின்றும் எடுத்திடான் ஆகாயம்போல்
 மருவினன் நிழல்போல் என்னின் மருவினோர்க்கு ஆகும் மாட்சி
 பெருகிய அறிவுண்டு என்று பேசிடின் நேசத் தோடும்
 கருதிட உருவம் வேண்டும் இல்லையேல் கருத லின்றே. 89

இப்பாடலும் மேற்சொன்ன கருத்தை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள்:

இறைவன் அருவமுடையவன் என்றால் அவன் வான்போலச் செயலற்றவன் என்றாகி உயிர்களைப் பிறவிக் கடலிலிருந்து எடுக்கின்ற வல்லமை உடையவன் அல்லன் என்பது பெறப்படும். யாவரும் சென்றடைவதற்குரிய நிழல் போன்றவன் என்று நீ சொன்னால் அவனைச் சென்றடைபவர்களுக்கு நிழல் தருவான்

என்றமைந்து அவன் வியாபகம் அல்லன் என்றாகிவிடும். எங்கும் அவன் நிறைந்திருக்கின்ற முற்றறிவினன் என்று நீ கூறுவதால் அவனுக்கு உருவம் உண்டு என்று கொள்ளுதலே தகும். ஏனென்றால் அறிவு என்பது ஒன்றைப் பற்றி நிற்குமே அன்றித் தனித்து நிற்காது.

எங்கள்நூல் அநாதி யாக இறைவன் உண்ட என்னும் என்னின் உங்கள்நூல் உரைப்பார் இன்றி ஒதுவது அழகி தாகும்
அங்கவன் தன்னை நூல்கொண்டு அறிந்தனம் அவனைக் கொண்டே இங்குநூல் அறிந்தோம் என்னின் ஈதுஓர் ஆச் சரிய மாமே. 90

இப்பாடல் உரையளவையாம் நூல் பிரமாணத்தை இல்லை என மறுத்துரைக்கிறது.

பொருள்:

எங்களுடைய ஆகம நூல்கள் இறைவன் அநாதியாக உள்ளவன் என்று கூறுவதால் அதனை நாங்கள் அறிந்தோம் என்று நீ கூறலாம். அவ்வாறென்றால் அந்நூல்களைச் செய்தவர் யார்? ஒருவரும் எழுதாமலேயே வேத ஆகமங்கள் தோன்றின என்று சொன்னால் பொருந்தாது. இறைவன்தான் வேத ஆகமங்களைத் தந்தான், அவற்றைக் கொண்டுதான் அவனை அறிந்தோம். என்று நீ கூறுவது ஆச்சரியமானதாகும்.

உற்றெழு மரங்கள் ஆதி உயிரின்றிப் பூத ரூபம்
பற்றிஇப் பாரின் மீது பாங்கினால் பலவு மாகிப்
புற்றொடு மயிர்கொம்பு ஆதி போலவே தோன்றி மாயும்
மற்றுள யோனி கட்டுப் பயனென வழங்கும் அன்றே. 91

இப்பாடல் அஃறிணை உயிர்கள் ஆனம் உயிர்கள் ஆகா எனக் கூறுகிறது.

பொருள் :

நிலத்தில் தோன்றுகின்ற புல் முதல் மரங்கள் உயிர்கள் ஆகமாட்டா. நிலம், நீர், தீ, காற்று என்ற பூதங்களின் சேர்க்கையால்

அவை தோன்றுகின்றன. பிற உயிர்களின் உடம்பில் உரோமம், கொம்பு தோன்றுவதைப் போன்று நிலத்தில் அவை தோன்றுகின்றன. இவ்வாறு தோன்றி வளர்ந்து கெடுகின்றன. இவை ஏன் இவ்வாறு தோன்றுகின்றன என்றால் பிற உயிர்களுக்குப் பயன்படுவதற்காகவே தோன்றின.

கொன்றிடல் ஆகாது என்றும் கொன்றவை கொண்டு நாளும் தின்றிடல் ஆகும் மண்ணோடு ஒத்திடும் செத்த வெல்லாம் ஒன்றிய வாசம் ஊட்டி உண்ணுநீர் வைத்த வாக்கோ சென்றுநின்று உண்ட வாக்கோ புண்ணியம் செப்பி டாயே. 92

இப்பாடல் பிற உயிர்களைக் கொல்லல் ஆகாது, தின்றால் பாவமில்லை என்கிறது.

பொருள் :

உயிர்களைக் கொல்லுதல் கூடாது. ஆனால், பிறரால் கொல்லப் பட்டவற்றின் இறைச்சியை உண்பது தவறாகாது. ஏனென்றால் அவை செத்தன ஆதலால் மண்ணை ஒக்கின்றன. எனவே உண்ணலாம். வழிப்போக்கர் செல்லுகின்ற சாலையில் உள்ள தண்ணீரைப் பருகித் தாகத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளுகின்றனர். இதனால் ஏற்பட்ட புண்ணியம் நீர் உண்டவர்க்கு அன்றித் தண்ணீர்ப் பந்தல் வைத்தவருக்கே சேரும். (அதுபோல விலங்கின் இறைச்சியை உண்டவர்க்கு அன்றிக் கொன்றவர்க்கே பாவம் சேரும்)

ஒங்கிய உருவ மோடும் வேதனை குறிப்பி னோடும்
தாங்குபா வனைவிஞ் ஞானம் தாமிவை ஐந்துங் கூடிப்
பாங்கினால் சந்தானத்திற் கெடுவது பந்த துக்கம்
ஆங்கவை பொன்றக் கேடாய் அழிவது முத்தி இன்பம். 93

இப்பாடல் முத்தி இன்பம் பற்றிக் கூறுகிறது.

பொருள்:

உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானம் இவை ஐந்தும் கந்தம் எனப்படும். இவை காரண காரியத் தொடர்ச்சியாய்க்

கெட்டுத் தோன்றுவன ஆகும். இவையே பிறப்பிற்குக் காரணமும் ஆகும். இவற்றால் துன்பம் ஏற்படும். இவை கெட்டு ஒழிந்து போவதே முத்தி இன்பமாகும்.

அழித்திடும் அராக மாத்ரி அகற்றிநல் லறங்கள் பூரித்து
இழித்திடும் புலன்கள் போக்கி இன்பொடு துன்பம் வாட்டிப்
பழித்திடாப் பழுதில் வாழ்க்கை எட்டையும் பாரித்து எல்லாம்
ஒழித்திடு ஞான சீலம் சமாதியின் உறுதி யாமே.

94

இப்பாடல் சமாதியின் முறைமை பற்றிக் கூறுகிறது.

பொருள்:

பிறருக்குத் தீமை செய்கின்ற கேடுகளை முற்றிலும் நீக்கி நல்ல அறங்களைச் செய்தல் வேண்டும். இழிவு சேர்க்கும் சிற்றின்பங்களைப் போக்கி இன்பம் துன்பம் இரண்டினையும் அழித்துப் பிறர் பழித்திடாத நல்வாழ்க்கை எட்டினையும் கடைப்பிடித்தால் ஞானசீலத்தில் ஒழுகி சமாதிநிலையை அடையலாம்.

சிறப்புரை:

புத்த சமயத்தின் அறங்கள் எட்டு: நற்காட்சி, நல்ஊற்றம், நல்வாய்மை, நற்செய்கை, நல்வாழ்க்கை, நல்முயற்சி, நல்லுழக்கம், நல்லவரோடு இணங்கியிருத்தல் என்பனவாகும். இத்துடன் சௌத்திராந்திகளின் கொள்கைகள் நிறைவு பெறுகின்றன.

சௌத்திராந்திகன் மதம் மறுதலை

அனைத்தினையும் உணர்ந்தான்எம் இறைவன் என்றுஇங்கு
அறியாது புத்தநீ அறைந்தாய் என்றும்
அனைத்தினையும் அறிந்திடான் அளவி லாமை
ஒன்றொன்றா அனைத்தினையும் அறிந்தான் என்னின்
அனைத்தினையும் அளவிறந்தது என்ன வேண்டா
அளவிலா ஞானத்தால் அறியின் ஞானம்
அனைத்தினையும் அறியாது கணத்தில் தோன்றி
அழிதலால் அறிந்தமைஇன் நாகும் அன்றே.

95

இப்பாடல் முதல் 134ஆம் பாடல்வரை செளத்திராந்திகரின் மதம் பற்றிய மறுதலைக் கருத்துக்கள் அமைந்துள்ளன. புத்தமதத்தாரை நேரே விளித்துக் கேள்வி கேட்டுப் பதில் உரைப்பது போலப் பாடல்களை ஆசிரியர் அமைத்துள்ளார். பெரும்பாலும் புத்த ஜாதகக் கதைகளில் கூறப்படுகின்ற செய்திகளைக் கொண்டே இம்மறுப்புக்கள் அமைகின்றன. பாடல் அமைப்பினையும் எண்சீர் விருத்தமாக ஆசிரியர் மாற்றியுள்ளார். இப்பாடல் புத்தமதத்தாரின் நிறுவனர் பற்றிய செய்திகளை மறுத்துரைக்கிறது.

பொருள்:

அனைத்தையும் உணர்ந்தான் எம் இறைவன் என்று புத்த மதத்தாரே அறியாது நீ கூறினீர். (என்றும் மானுடராய்ப் பிறந்த ஒருவன்) அனைத்தையும் அறிதல் என்பது இயலாது. உலகப் பொருள்கள் அளவிட்டு அறிய முடியாது விரிந்ததாகும். அவ்வாறு இல்லை அனைத்துப் பொருள்களையும் ஒன்றொன்றாக அறிந்தான் என்று நீ கூறினால் அப்படி அறியுமிடத்துச் செலவு, கலப்பு, நீக்கம் இவற்றால் அறிதல் வேண்டும். அவ்வாறு அறிதலை அளவிறந்த அறிதல் என்று கூற இயலாது. (உடனே நீ) எம் இறைவன் தனது அளவில்லாத ஞானத்தால் அறிந்தார் என்று கூறலாம். அதுவும் பொருந்தாது. மனித அறிவினால் அனைத்தையும் அறியமுடியாது. மேலும் உனது கொள்கைப்படி அறிவு என்பது கணந்தோறும் தோன்றி மறுகணத்தில் மறையும் என்று கூறுவதால் உமது கடவுள் அனைத்தையும் அறிந்தவன் என்று கூற இயலாது.

சிலபொருளை உணர்ந்தவற்றின் திறத்தே ஒட்டிச்

சிந்திப்பன் எப்பொருளும் என்னில் சென்று

பலபொருளாய் ஒன்றுபல பேத மாகிப்

பயின்றுவரும் ஆதலால் பார்க்கும் ஆறென்

உலகுதனில் ஒருபொருள் அங்கு உணரும்போதில்

உற்றுணர்தல் ஆராய்தல் தெளிதல் உண்டாய்

நிலவும் அத னால்உணர்வு பன்மை முன்பின்

நின்றிடாது என்பை எல்லாம் நினைப்பது எங்கே.

இப்பாடல் புத்தமத நிறுவனர் முழுதும் உணர்ந்தவர் என்ற கருத்தை மறுக்கிறது.

பொருள்:

உலகத்தில் உள்ள சில பொருட்களை நன்கு அறிந்து அதன்மூலம் எல்லாப் பொருளையும் பற்றி எமது கடவுள் சிந்தித்தான் என்று நீ விடை கூறினால் அறிவால் அறியப்படுகின்ற பொருள்கள் பல வகைப்பட்டவையாகும். அவற்றில் ஒன்றைப் பற்றி அறிந்து அதன்மூலம் பிறவற்றையும் அறிந்தான் என்று எவ்வாறு சொல்ல முடியும்? உலகத்துப் பொருள்களில் ஒன்றை உணரும் பொழுது உற்று, உணர்ந்து, ஆராய்ந்து, தெளிதல் வேண்டும். இவ்வாறு ஒரு பொருளை அறியும் பொழுது பல நிலைகள் உள்ளன. உன்னுடைய கொள்கையோ முன்கணத்தில் தோன்றிய அறிவு அடுத்த கணத்தில் இல்லை என்று இருக்கும் பொழுது எவ்வாறு ஒரு பொருளை ஆராய்ந்து தெளிந்தவன் அதன்மூலம் பிற பொருளை ஆராய முடியும்?

முத்திநிலம் கண்டு அறங்கள் மொழிந்தான் ஆயின்
முதன் முழுதும் பொன்றிப்பின் மொழிந்த வண்ணம்
ஒத்திடும் தேன் நெய்கூட்டி உண்டிறந்தோன் ஒருவன்
உலகினில் வந்து இதுதீதென்று உரைத்தால் ஒக்கும்
செத்ததுபின் என்றுரைக்கின் கதியில் செல்லாத்
தேரனுரை நீர் பெருகிச் சென்று ஆறாகும்
அத்தின் அளவறியாது இக்கரையோர் தம்மை
அக்கரைக்கே செல்லவிடும் ஆசை யாமே.

97

இப்பாடல் புத்தர் முத்தியிடம் கண்டு - இவ்வுலகமும் கண்டு அறம் கூறினார் என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

உம்முடைய புத்தராகிய கடவுள் முத்தியடைந்து அதன்பின்னர் அறங்களை மொழிந்தான் என்று நீ கூறினால் மாய்ந்த ஒருவன் மீண்டும் வந்து அறத்தை எடுத்துரைத்தான் என்பதாகும். இது எவ்வாறு உள்ளது என்றால் நெய்யும் தேனும் கலந்த உணவை

அருந்திய ஒருவன் இறந்து மீண்டும் வந்து நெய்யும் தேனும் கலந்து உண்டால் நஞ்சாக மாறிக் கொல்லும் என்று கூறியதை ஒக்கும். இல்லை இல்லை உரைத்தது முன்னர், இறந்தது பின்னர் என்று கூறினால் அதுவும் ஏற்புடையதன்று. ஏனெனில் அறம் உரைக்கும் பொழுது முத்திப்பேற்றை அவர் அடையவில்லை என்பதாகும். மேலும் அவருடைய உரை முத்திப் பேற்றைத் தருவது அல்ல என்பதும் ஆகும். இது எவ்வாறு இருக்கிறது என்றால் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடுகின்ற ஆற்றின் ஆழத்தையும் அளவையும் அறியாத ஒருவன் இக்கரையில் நின்று கொண்டு இங்குள்ளோர் யாவரையும் அக்கரையில் கொண்டு சேர்த்த விடுவேன் என்று கூறுவது போன்றதாகும்.

நீர்போல நின்றையிர்கட்கு அளித்தி டாதே

நெருப்பாய துயர்ப்பிறப்பில் நிகழ்ந்து நின்று

பாரோர்கட்கு அளித்தபடி வலையில் பட்ட

பல்கலைமான் கண்டு ஒருநீள் கலைபாய்ந்துஓடி

நேரேசென்று அவ்வலைக்கே நேர்ந்தால் ஒக்கும்

நீள்பாவக் குழியில்விழும் நீர்மை யாகும்

ஆரோஇங்கு அவனொப்பார் அறத்தை ஆக்கப்

பிறந்து அறமாக் கினன்னன்னில் அடங்கஆமே.

98

இப்பாடல் இறைவன் பிறப்பிற்குரியவன் என்பதனை மறுத்துரைக்கிறது.

பொருள் :

ஒரு மதத்தின் இறைவன் நீரும் அதன் சுவையும் போல எல்லா உயிர்களிடத்திலும் நீக்கமற நிறைந்து நின்று உயிர்களுக்கு அருளையும் முத்தியையும் அளிப்பான் என்று கூறுவதே பொருத்தமான கொள்கையாகும். அதனை விடுத்து நெருப்பு போன்ற துன்பத்தைத் தருகின்ற இவ்வுலக வாழ்வில் பிறந்து தானும் துயரங்களை அனுபவித்து உலகோர் வாழ்வதற்காக அறநெறிகளை உரைத்தான் (எம் கடவுள்) என்று நீ கூறுவது பொருந்தாது. (இது எவ்வாறு இருக்கிறது என்றால்) ஒரு மானானது வேடன் விரித்த

வலையில் பலமான்கள் அகப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து அவற்றைக் காப்பாற்றுவதாக நினைத்துத் தான் நேரே சென்று அவ்வலையில் சிக்கிக் கொள்வதை ஒத்ததாகும். மேலும் பிறப்பாகிய குழியில் விழுந்து அதன் மூலமே இறப்பு பிறப்பற்ற வழியைக் காட்டுவது போன்றதும் ஆகும். எம் இறைவன் உலகத்தார்க்கு அறம் உரைப்பதற்காகவே பிறந்தான் என்று நீ கூறினால் ஒவ்வொரு மனிதனும் பிறந்தது அறவழியினை உணர்த்துவதற்காகவே என்று பொருள்படும்.

கலை - மான். பாவக்குழி - பிறப்பாகிய துன்பம்.

அலகிறந்த யோனிகளில் புகுந்த எல்லாம்

அறத்தை அளித்திடஎன்னில் அவற்றின் எல்லாம்
நிலவுவது கன்மத்தால் ஆகும் அன்றி

நினைந்ததோர் இச்சையினால் நிகழ்ந்தான் ஆகில்
உலகுதனில் உள்ளோர்க்கும் அதுவே யாகும்

ஒருத்திவ யிற் றினில்இருந்து அங்குஉதரம் தள்ளித்
தலமதில்வந் தான்என்னில் தாயைக் கொன்றான்

தருமத்தை இன்று எனக்குச் சாற்றிடேலே.

99

இப்பாடல் புத்தர் அவதாரத்தின் செய்திக்கு மறுப்பைத் தருகிறது.

பொருள் :

புத்தர் எண்ணற்ற பிறப்புக்களை எடுத்தது இவ்வுயிர்களுக்கு அறவழியைக் காட்டுவதற்கே என்று நீ கூறினால் அவர் பல பிறவிகளை எடுத்தது வினைப்பயனால் தான் என்று ஆகும். அதனை நீ மறுத்து பல பிறப்புக்கள் எடுத்தது தமது விருப்பத்தாலே அன்றி வினைப்பயனால் அல்ல என்று நீ மறுத்தால் உலகத்தாரின் பிறப்பும் அவ்வாறே ஆகிவிடும். ஒரு தாயின் வயிற்றினைப் பிளந்து கொண்டு புத்தர் பிறந்தவர். எனவே, உலகத்தார் பிறப்போடு அவர் பிறப்பை ஒப்பிட்டுக் கூறுவது தவறு என்று நீ கூறினால் பிறக்கும்போதே தாயைக் கொன்றவரின் அறத்தை எங்களுக்கு நீ கூறிட வேண்டாம்.

விளக்கவுரை:

புத்தமதத்தைத் தோற்றிய கௌதம புத்தரின் பிறப்பைக் குறிப்பிடுகின்ற புத்த ஜாதகக் கதைகளில் தாயின் வயிற்றை வலப் பக்கமாகப் பிளந்து கொண்டு பிறந்தார் என்ற செய்தி காணப்படுகின்றது. அவருக்குப் பின்னே பிறந்த பல புத்தர்களும் அவ்வாறே பிறந்தனர் என்ற செய்தியும் காணப்படுகிறது.

அரியினொடு நரி உழுவை ஆதியாக

ஆனபோது அறம்திரிந்து கோறல் ஆதி
பரிவினொடும் செய்தனனாம் இல்லை யாகில்

பசிதனக்குத் தின்பது அவன்பழுதை யோதான்
கருதில் அவன் பரதுக்க துக்கன் ஆகில்

கணவன் இழந்தோர்கட்கும் கண்ணி குத்தித்
திரியுமவர் துயரினுக்கும் இரங்கு வோன்தன்

செயல் அறத்துக்கு அழகியதாம் செப்பும்காலே.

100

இப்பாடல் பல பிறப்புகளில் பிறந்து புத்தர் அருள்பாலிப்பவர் என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

ஆதி புத்தர் பல்வேறு பிறப்புக்களை எடுத்து ஒவ்வொரு பிறப்பிலும் அறத்தைக் கூறியவர் என்று நீ கூறினால் பல பிறப்புக்களில் சிலவாகிய சிங்கம் புலி போன்ற பிறப்புக்களும் அடங்கி, அப்பிறப்புக்களில் பிற உயிர்களைக் கொன்று தின்று அறநெறியைத் தந்தவர் என்றும் பொருள்படும். அவ்வாறு இல்லை பல உயிர்களை அவர் கொன்று தின்றதில்லை என்று நீ மறுத்தால் அப்பிறப்புக்களில் பசிக்கு அவர் கயிறைத் தின்றா வாழ்ந்தார் (இறைச்சிதானே) மேலும் அவர் தானெடுத்த பிறப்புக்கள் தோறும் பிறர் துன்பத்தைக் கண்டு தானும் துன்பப்பட்டார் என்று நீ கூறினால் கணவனை இழந்தோர் படுகின்ற துயரத்திற்கும் வலைவீசிப் பிற உயிர்களைப் பிடித்துக் கொல்லுகின்ற தொழிலாளர் துயரத்திற்கும் தான் துன்பப்பட்டார் என்று பொருள்பட்டு கேலிக்குரியதாகும்.

விளக்கவுரை :

கணவன் இழந்தோர் என்பதற்குக் கணவனை விட்டு நீங்கிச் சோரம் போனவள் என்று பொருள் கூறுவாரும் உண்டு. பாடலில் இரு துன்பங்கள் சுட்டப்படுகின்றன. கணவனை இழந்தவர்கள் தங்கள் வினைப்பயனால் துன்பப்படுவர். வலைஞர் தங்களின் செயலால் பாபம் செய்து துன்பப்படுவர். எனவே, இருவரின் துன்பத்திற்குப் புத்தர் இரங்குவது வேடிக்கை என்று கூறுவதே ஆசிரியர் எண்ணம் எனக் கொள்ளலாம். மேலும் வலைஞர் வலையில் பட்ட விலங்கைக் கால்வதால் அவருக்குத் துன்பம் இல்லை. விலங்கே துன்பப்படும். எனவே, பாவத்தால் அவர் இம்மை வினையால் இம்மையில் துன்புறுவர். கணவனை இழந்தோர் மறுமை வினையால் இம்மையில் துன்பப்படுகின்றவர்கள் என்று கொண்டால் பொருள் சிறக்கும்.

பழுதை - கயிறு. பரதுக்கன் - பிறர் துன்பம். கண்ணி குத்தித்திரியுமவர் - வேடர். இங்கு கண்ணி - வலையைக் குறித்தது.

ஒரு பொருளைத் தேடி அதற்கு உரையும் தேடி

உரைப்பதன்முன் உணர்விற்கும் உனக்கு நூல்என் மருவிவரும் சந்தான வழியில் என்னின்

வாயுரைத்த தேஉரைத்து வழங்கும் ஆகும் பெருகுவது கெட்டு என்னில் அதுபோல் ஆம்பின்

பித்துரைத்தது அறியாது பேதை சொல்லும் தருவது நூல்எப்பரிசு முதல்நடுவோடு இறுதி

தான்விருத்தம் இன்றியது சாற்றி டாயே.

101

இப்பாடல் புத்தமதத்தாரின் கொள்கையைக் கொண்டே அவர்தம் வேதநூல் பற்றிய கருத்தை மறுக்கிறது.

பொருள் :

(புத்தனே, உன்னுடைய கொள்கை எதுவும் ஒரு கணத்தில் தோன்றி மறுகணத்தில் அழிவது என்பதாகும். அந்த அடிப்படையில்) ஒரு பொருளைப் பற்றித் தேடி அதற்குரிய உரையும் தேடி, அதனை உரைப்பதற்கு முன்னே அந்த அறிவு கெடும். இக்கொள்கையுடைய உனக்கு ஆதாரமாக விளங்குகின்ற நூல்

எவ்வாறு தோன்றியது? (என்று நாங்கள் கேட்டால்) இதற்குப் பதிலாகத் தொடர்ந்து வரும் சந்தான வழியில் எம்முடைய மதத்தின் ஆதார நூல்கள் எழுந்தன என்று நீ பதில் கூறக்கூடும். அவ்வாறென்றால் முதலில் கூறப்படும் ஒரெழுத்தை மீண்டும் மீண்டும் தோன்றுமே தவிரப் பல எழுத்துக்கள் சேர்ந்து சொல்லும், சொல்லின் தொடரும் தோன்ற முடியாது. அதற்குப் பதிலாக முன் தோன்றியவை கெடும்போது அதன்பின் தோன்றுவதாகிய அறிவு வளர்ந்து வரும் என்று சொன்னால் அதுவும் ஏற்புடையதன்று. ஏனென்றால் ஒரு கணத்தில் தோன்றியது கெட்டால் அடுத்த கணத்தில் தோன்றுவதும் அதே அளவுடையதாகத்தான் இருக்க முடியும். எனவே, உனக்கு அறநூல் உண்டு என்று கூறுவது பித்தர் கூறியதும் பேதை கூறியதும் போன்றதாகும். நூல் என்பது தோற்றம், நடு, இறுதி என்று மாறுபாடு இல்லாமல் தொடர்ந்து வருவதாகும். எனவே, உனக்கு நூல் என்பது பழுதுபட்ட நூலேயாகும்.

விளக்கவுரை:

புத்தமதத்தின் கொள்கை தோன்றுகின்ற ஒன்று ஒரு கணத்திலே தோன்றி மறுகணத்திலே அழிவதாகும். அவ்வாறு இருப்பதால் எழுத்து ஒலிகள் சேர்ந்து சொல்லாகி, தொடராகித் தோன்றுகின்ற நூல் இருக்க இயலாது.

சந்தானம் - ஒன்று தோன்றி அடுத்த கணம் அழியும் போது தன் பதிவினை நிறுத்தி நீங்கும். அப்பதிவு அடுத்த கணத்தில் தோன்றும் அறிவுக்குப் புலனாகும்.

விருத்தம் - மாறுபாடு.

முன்னாகப் பலஅறங்கள் பூரித்துளம் இறைவன்

முழுதுணர்ந்து இங்குஅருளினால் உயிர்கள்முத்தி அடையப் பின்னாகப் பிடகநூல் உரைத்தான் என்று

பேசினாய் இவன்முன்பு பேரறங்கள் புரிநூல்
சொன்னார்ஆர் இவனைப்போல் முன்னொருவன் என்னில்
அவனுக்குச் சொன்னார்ஆர் எனத்தொடர்ச்சி யாகி
அன்னாய்பின் அனவத்தைப் படும்ஒருவன் இன்றாம்

ஆரான் பாழிஇருப்பார் இதனை அறையே.

இப்பாடல் இம்மதத்தாரின் வேதநூல் தோன்றிய விதத்தை மறுத்துரைக்கிறது.

பொருள்:

(புத்தனே) எங்கள் இறைவன் முன்னதாகிய பல அறங்களின் வழிநின்று முத்தியடைந்து முழுமையும் உணர்ந்து பின்னர் தம் பெரும் கருணையினால் உலகத்து உயிர்கள் எல்லாம் முத்தி பெறத் தன்னுடைய திரிபிடகநூலை உரைத்தான் என்று நீ கூறுகின்றாய். அவ்வாறென்றால் புத்தர் முத்தியடைவதற்கு முன்னர் பல அறங்களைக் கடைப்பிடித்தான் என்றால் அந்த அறங்களைக் கூறும் நூல்களைச் செய்தவர் யார்? இதற்குப் பதிலாக இவரைப் போன்று முன்காலத்தில் வாழ்ந்த புத்தர் இவருக்குச் சொன்னார் என்று கூறினால் அது வரம்பின்றிச் சென்று அநவத்தை என்ற குற்றத்திற்கு இடந்தரும். எனவே, அநநூல் சொன்னவர் ஒருவரும் இல்லை என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டி வரும். மேலும் உன்னுடைய பாழி என்று சொல்லக்கூடிய பள்ளியில் தெய்வமாக இருப்பவர் யார்? என்பதையும் கூறுவாயாக.

அநவத்தை - வரம்பின்றி ஆராய்ந்து முடிவு காணாதிருத்தல்.

இந்நூலைச் சொன்னவன்தான் இங்கிருந்தான் என்னில்

இவன் இருத்தி ஏத்துமவன் எங்கிருந்தான் எவனோ

அந்நூலோ குருவந்த அடைவும் உனக்கு இல்லை

அடைவுதரின் முடிவின்கண் அநாதி போதன்

சொன்னானாம் அவைவேதா கமங்கள் ஆகும்

சுருக்கி ஊண் தவம்புரியச் சொல்லுவது எல்லோரும்

உன்னூல் கண்கமுவாதே உதிப்பதன்முன் புலாலோடு

உன்பான்ஓர் ஊன்பிரியான் உரைத்தது ஒரு நூலே.

103

இப்பாடல் பிடக நூலை மறுத்து வேத ஆகமங்களைச் சிறப்பிக்கின்றது.

பொருள் :

எம்முடைய மதத்தின் திரிபிடக நூலைச் செய்தவன்தான் எங்கள் பாழியில் இருந்தான் என்றும், அவன் எங்களால்

வணங்கப்பட்ட தெய்வம் என்றும் நீ சொன்னால் இவனை வாழவைத்து அருள்தந்த இவனால் வணங்கப்பட்ட தெய்வம் யாது? அத்தெய்வம் எங்கிருந்தது? அது உரைத்த நூல் யாது? இதற்கெல்லாம் உன்னிடத்தில் பதில் இல்லை. முதல்நூல், அதை இயற்றிய குரு, அவனது மாணவன், அவனுக்கு மாணவன் என்று சொல்லுகின்ற அளவுக்குக் குருபரம்பரை நிலையும் உன்னிடத்தில் இல்லை. எங்கள் மதத்தின் அடிப்படையில் இதற்குப் பதில் சொன்னால் சம்ஹார காலத்தில் எங்கள் வேத ஆகமங்களை அருளிச் செய்தவன் அநாதிபோதன் என்று சிறப்பிக்கப் பெறுகின்ற ஈசுவரன் ஆவான். அந்நூலில் கூறப்படுபவை ஒழுக்கம், உணவைச் சுருக்கிப் புரிகின்ற தவம் ஆகியவையாகும். உன்னுடைய ஆகமநூலோ கண் கமுவாது, சூரியன் உதிப்பதற்கு முன்னே புலாலுடன் உண்பானாகிய சாப்பாட்டுப் பிரியன் சொன்னதாகும்.

அடைவுதரின் - பதில்தரின்.

முன்னாலும் வழி நூலும் சார்புநூலும்

மூன்றாகும் உலகத்து மொழிந்த நூல்கள்

இந்நூலின் உன்நூலிங்கு எந்நூல் என்னில்

இந்நூ ல்காண் என்நூ லென்று இயம்ப மாட்டாய்

உன்நூ லும் ஒருநூ லாய் உரைப்பது என்னே

உலண்டு நூல் பருத்திநூல் சிலம்பி நூல்கள்

அந்நூலும் அல்லாதே பொய்ந்நூல் கொண்டிங்கு

அறநோற்றுத் திரிந்தவாறு அழகி தாமே

104

இப்பாடல் பிடக நூலை மறுத்து, நகையாடுகிறது.

பொருள் :

உலகத்து நூல்கள் என்பது முதல், வழி, சார்பு என மூன்றாகும். இப்பிரிவில் உன்நூல் எப்பிரிவுக்குரியது? என்று கேட்டால் அதற்குப் பதில் சரியாகச் சொல்ல மாட்டாய். ஆகவே, உன் நூலை நூலாக உரைப்பது ஏன்? உன்னுடைய நூல் உலண்டுப் பூச்சி யினின்று தோன்றுகின்ற நூல், பருத்தியிலிருந்து தோன்றுகின்ற நூல், சிலந்திப் பூச்சியில் தோன்றுகின்ற நூல் போன்றதாகும்.

மேலும் அத்தகைய பொய்நூல் கொண்டு அறத்தைச் செய்து திரிந்து கொண்டிருப்பது நகைப்புக்குரியதாக இருக்கிறது.

விளக்கவுரை:

புத்தரின் நூல் முதல்நூல் என்று சொல்ல முடியாததாகையால் அந்த அடிப்படையில் திரிபிடக நூலை ஆசிரியர் நகையாடுகின்றார்.

புத்தனவன் பொன்றக் கெட்டுப் போனான் என்று

போற்றுவது இங்கு ஆரைநீ பொய்த்தவஞ் செய்புத்தா
செத்தவர்க்குச் சிலகிரியை செய்ய இங்குச்

செய்தவர்க்கும் புண்ணியமாம் என்று செப்பின்
நித்தம் உயிர் ஆதலால் பலிக்கும் செய்தி

நினைந்துதரு வானும் உளன் உனக்கு இவ்வாறில்லை
வைத்தசுடர்த் தீபம் அற மாய்ந்தக்கால் அதற்கு

மருவுதிரி நெய்கூட்டு மதிசேடு உன்வழக்கே.

105

இப்பாடல் இம்மதத்தின் நிறுவனரின் சிறப்பின்மையைக் கூறுகிறது.

பொருள் :

பொய்த் தவத்தை மேற்கொண்ட புத்தனே, உன்னுடைய இறைவன் உலகில் பிறந்து அறத்தைக் கூறிக் கெட்டுப் போன புத்தர் என்கிறாய். அவ்வாறு மறைந்து போன புத்தரை வணங்குவதால் என்ன பயன்? இதற்கு நீ இறந்தவரை நினைத்து இயற்றப்படும் கிரியைகள் இயற்றியவர்களுக்கும் புண்ணியத்தைத் தரும் என்று கூறலாம். இது உனக்குப் பொருந்தாது. உயிர் அழியாதது என்ற கொள்கை உடையவர்க்கே பொருந்தம். ஏனெனில் அவர்கள் அழிந்தது உடலே அன்றி உயிர் அல்ல என்ற கொள்கையை உடையவர்கள். அவர்கள் செய்கின்ற கிரியைகள் பலிக்கும். ஆதலால் உயிர் பயன்தரும். உனக்கு இத்தகைய கொள்கை இல்லை. உன்னுடைய பதில் ஏற்றிய தீபத்தில் ஒளியானது அணைந்து போக அதில் நெய்யும் திரியும் இட்டு அதைத் தூண்டிக் கொண்டிருக்கின்ற அறிவு போன்றதாகும்.

நூலுரைத்தான் ஒருவன்உளன் என்று அனுமானத்தால்
 நூல்கொண்டு இங்கு அறிந்தாற்போல் நூலாநூலின்
 பாலுரைத்த பொருள்களெல்லாம் அனுமானம் என்னில்
 பரலோக பாதாள லோகங்கள் ஒருசொல்
 லால்உரைத்த நூலின்றி அறையாய் இன்றேல்
 அவையறிந்த படியென்உனது அனுமானம் அன்றே
 மேலுரைக்கும் பிரமாணம் உனக்கில்லை காட்சி
 அனுமானம் விட்டபொருள் விளக்குவது ஆகமமே.

106

இப்பாடல் பிடக நூலை பிரமாணத்தால் மறுக்கிறது.

பொருள் :

காணுகின்ற நூலைக் கொண்டு இந்த நூலை உரைத்தவன் ஒருவன் உளன் என்று அனுமானத்தால் உணரலாம் என்பதை ஒத்துக் கொள்கிற நீ, அந்த நூலில் உரைத்த பொருளெல்லாம் சிறப்புடையது என்பதையும் அனுமானத்தால் உணரலாம் என்கிறாய். இந்த அடிப்படையில் காட்சி அளவையையும் அனுமான அளவையையும் ஏற்றுக்கொள்கிறாய். வேத ஆகமங்கள் மேலுலகத்தையும் கீழுலகத்தையும் பற்றிய செய்திகளைக் கூறுகின்றன. இச்செய்திகளைக் காட்சி அளவையிலோ, அனுமான அளவையிலோ அறிய முடியாது. நூல் அளவையால் தான் அறிய முடியும். எனவே நூல் (உரை) அளவையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால், நீ உடன்படாய். உடன்படாவிடில் நீ கூறிய திரிபிடக நூல் பிரமாணம் ஆகாது.

பிரமாணம் - அளவை.

எப்பொருளும் அறித்தமென இயம்பிடுவை அறித்தம்
 இல்லதற்கோ உள்ளதற்கோ உளதிலதா னதற்கோ
 செப்பிடின இல்லதற்கு இல்லது என்றும்இல்லை
 சென்றடைவது உள்ளதற்கேல் உள்ளது என்றும் உண்டாம்
 அப்படிதான் உளதிலதாம் அப்பொருளுக்கு என்னின்
 உளதுஇலது ஆகாது இலதும்உள்ளது ஆகாது
 இப்பொருளுக்கு அறித்தமிலை என்றொன்றைக் காட்டாய்
 எனில்தோன்றும் பொருள் நின்றிங்கு இறுதியாமே.

107

இப்பாடல் புத்தமதத்தின் பொருட்கொள்கையை விவாதிப்பதாகும்.

பொருள் :

புத்தனே, எல்லாப் பொருளும் நித்தமில்லை அநித்தம் என்று கூறுகின்றாய். அத்தகைய அநித்தமாகிய பொருள் இல் பொருளா, உள் பொருளா, அல்லது இல்லதும் உள்ளதுமாகிய பொருளா? இல்லாத பொருள் எப்பொழுதுமே இல்லாததாகும். உள்பொருள் ஒருபோதும் இல்லாமல் போகாது. என்றைக்கும் இருக்கும். உளது, இலது பொருள் என்றால் உள்ளது இல்லது ஆகாது. இல்லாதது உள்ளது ஆகாது. எனவே, எப்பொருளும் அநித்தம் அன்று. இப்படி நாங்கள் கூறினால் அநித்தமற்ற நித்தப் பொருள் ஒன்றினைச் சுட்டிக் காட்டு என்று நீ கேட்கலாம். அதற்குப் பதில் உலகில் தோன்றுகின்ற ஒவ்வொரு பொருளும் தோன்றிச் சிலகாலம் நின்று பின் அழிவது என்பதுதான் உண்மை என்பதேயாம்.

அங்குரம்வித்தின் கேட்டில் தோன்றும் அதுபோல
அனைத்துருவும் கெட்டுவழி யாகும் என்னின்
அங்கவற்றுக்கு ஆக்கக்கேடு அறைந்தாய் எல்லாம்
அநித்தமெனும் உரைமறந்தாய் அருகனும் ஆனாய் நீ
இங்குமுளை இலைமரமாய் எழுந்துஈண்டிச் செல்லாது
இறந்ததே எழுந்தபடி நில்லாது என்னின்
மங்கியிடாதே பால தருணவிருத் தையாய்
வரும்வடிவு திரிந்துநின்று மாயும் காணே.

108

இப்பாடல் முன் பாடல் கருத்தினை மேலும் விளக்குகிறது.

பொருள்:

புத்தனே, விதைக்கப்பட்ட வித்தானது கெட்டு அதிலிருந்து முளை தோன்றும். அதுபோலத்தான் ஒன்றின் அழிவிலிருந்து மற்றொன்று தோன்றுகின்றது என்று நீ கூறுகின்றாய். அப்படியானால் முதலில் நீ சொன்னது எல்லாப் பொருளும் அநித்தம் என்பதாகும். ஆனால், இப்பொழுதோ ஒரு உருவம் தோன்றிக் கெடுகிறது என்றும், அந்தக் கேட்டிலிருந்து மற்றொன்று
சை.சி.சா - 21

தோன்றுகின்றது என்றும் கூறுகின்றாய். முன்சொன்னதை மறந்து விட்டு உருவங்களுக்குரிய தோற்றக் கேடுகள் உள்ளது என்கிறாய். ஆதலால், சமணரைப் போன்ற கொள்கை உடையவன் ஆகின்றாய்.

விதையிலிருந்து முளை தோன்றி, முளையிலிருந்து விதை தோன்றி அதிலிருந்து மரம் தோன்றுகிறது. எனவே, ஒன்றின் அழிவிலிருந்து மற்றொன்று தோன்றுகிறது என்பதால் நாங்கள் எந்தப் பொருளையும் நித்தம் என்று கொள்ளாது அநித்தம் என்று கொள்ளுகின்றோம் என்று நீ விடை கூறலாம். உன்னுடைய கொள்கை எல்லா இடத்திலும் பொருந்தாது. உதாரணமாக ஒரு குழந்தை பிறந்தது என்றால் உருவம் கெடாமலே அக்குழந்தை பாலனாய், இளைஞனாய், விருத்தனாய், பலவகைப் பருவங்களை அடைகின்றது. இத்தகைய மாறுபாடுகளை அடைந்த உடலே சிலகாலம் வாழ்ந்து பின் ஒரு காலத்தில் அழிகின்றது.

அங்குரம் - முளை. அருகன் - சமணன்.

உடல்பூதம் எனில் - ஒன்றுக்கு ஒன்றுபகை ஒன்று
உதிரகக் கிலம்என்னின் மரத்தின்உளு, கல்லின்
இடமாகத் தவளைஉரு வந்தவாறு இயம்பாய்
இருவினைகாண் எனில்வினைகள் இரண்டு உருவாய் நிற்கும்
திடமாக வன்னம்உரு எனில் உண்ண உண்ணச்
சென்றுவள ருங்காயம் தேயும் உணர்வுஎன்னின்
மடவோனே அருஉணர்வுஇங்கு அசேதனமாய் உருவாய்
வளராது வரும்இல்லாது எனின்மலர்வான் வருமே. 109

இப்பாடல் உடல் உருவத்தைப் பற்றிய விவாதத்தைக் கூறி இம்மதத்தாரின் கொள்கையை மறுக்கிறது.

பொருள் :

புத்தனே, பூதங்களின் சேர்க்கையால் உடல் உருவங்கள் தோன்றுகின்றன என்பது உன் கொள்கை. ஆனால், பூதங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பகையாகும். எனவே, அவற்றின் கூட்டத்தால் உருவம் தோன்றுகிறது என்பது பொருந்தாது. உயிர் உருவம் தோன்றக் (சுக்கிலம்) காரணம் என்றால் மரத்தில் புழு தோன்று

வதற்கும், கல்லில் தேரை தோன்றுவதற்கும் காரணம் என்ன? மற்றொரு வகையாக நீ பதில் கூற முற்படலாம். புண்ணிய பாவங்கள்தான் கூடி உருவமாகின்றன எனக் கூறலாம். அதுவும் ஏற்புடையதல்ல. அவை இரண்டும் கூடுவதில்லை. உண்ணுகின்ற உணவினால் தான் உருவம் வளர்கிறது என்று (மற்றுமொரு கோணத்தில்) நீ கூறலாம். இளமைப் பருத்தில் உணவால் வளருமே அன்றி முதுமைப் பருவத்தில் உணவு குறையாமல் இருக்கும் பொழுதே உருவம் ஏன் தேய்கிறது? எனவே, அன்னத்தின் சாரம் உருவம் ஆகாது. இல்லை உணர்வினால்தான் உருவம் உண்டாகிறது என்றால் உணர்வு அருவமானது, அறிவுடையது. ஆனால், உருவமோ அறிவற்றது. இல்லாத பொருள் ஒன்றே உருவமாய்த் தோன்றும் என்றால் இல்லாத பொருள் என்றைக்கும் இல்லாதது தான். எனவே, உன்னுடைய கொள்கைகள் ஆகாயப்பூ போன்ற பொய்மை உடையதாகும்.

என்றுமிலாது ஒன்றின்றாய் வரும்உருவம் வித்தின்

எழுமரம்போல் எனின்வித்தின் உண்டாய்நின்று எழும்காண்
நின்றதேல் வித்தின்மரம் கண்டதில்லை என்னின்

நெல்கமுகாய் நீளாது நெல்லாயே நீளும்
ஒன்றில்ஒன்றுஅங்கு இலாமையினால் உதியா, காரணம் பெற்று
உதிப்பது காரியம், அதுவும் உள்ளதாகும்
மன்றமதிக்கலைபோலக் கந்தம் ஐந்தும்

மருவியுளது எனும்உரையும் மறந்தனையோ இன்றே. 110

இப்பாடல் இல்லாதது உண்டு என்ற இம்மதத்தார்
கொள்கையை மறுக்கிறது.

பொருள் :

நான் கூறுவதே உண்மை. முன்பு இல்லாததே உருவமாக வருகிறது என்று கூறி அதனை விளக்க நீ முதலில் வித்து இருக்கிறது. மரம் இல்லை, பின்னர் இல்லாத மரம் தோன்றுகிறது, அதனைக் கண்ணாரக் காண்கின்றோம் என்று கூறி உன் கருத்தை வலியுறுத்தலாம். அது தவறு. வித்தினிடத்தில் மரம் நுட்பமாக

இருக்கிறது. விதை - காரணம். மரம் - காரியம். ஆனால், நீ மரம் நுட்பமாக இருக்கிறது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளாது வித்தை எப்படித்தான் உற்றுப் பார்த்தாலும் மரம் தோன்றவில்லை என்கிறாய். நெல்வித்திலிருந்து நெல்தானே தோன்றுகிறது. கமுக மரமா தோன்றுகிறது. எனவே, இல்லாதது உண்டாகாது. இவை காரண காரியம் ஆகும். உன் கொள்கை - கந்தங்கள் ஐந்தும் கூடி உருவம் உண்டாகிறது என்பதுதானே. இது காரண காரியம் தானே.

உருவம்எலாம் பூதஉபா தாய சுத்தாட்

டக உருவம் என்னின் நீ உலவத்துக்கு
மருவும் அனலோடுநீர் மண்கந்தம் இரதம்
வன்னம்இலை வன்னிக்கு வளிநீர்மண் வாசம்
தரும்இரதம் இலைநீர்க்குத் தழல்கால்மண் கந்தம்
தான்இல்லை தலத்தினுக்குச் சலம்அனல்கால் கூடி
வருவதுஇலை இந்திரிய விடயமான
மாபூதங் களும் அறியாய் மதிகெட்டாயே.

111

இப்பாடல் உருவங்களின் தோற்றம் பற்றிய கொள்கையை மறுக்கிறது.

பொருள் :

புத்தனே உருவங்கள் யாவும் பூத உருவங்கள் நான்கும் உபாதாய உருவங்கள் (குணம்) நான்கும் ஆகிய எட்டும் கூடியே தோன்றுகின்றன என்பது உன்னுடைய கொள்கை அவை எட்டும் ஒன்றோடு ஒன்று கூடாது. எவ்வாறு என்றால் காற்றினுடைய குணம் சலித்தல் ஆகும் (அசைதல்) அது தீயின், நீரின், மண்ணின் குணங்களாகிய உருவம், சுவை, மணம் இவற்றோடு கூடுவதில்லை. அதுபோல நெருப்பானது மற்ற மூன்றின் குணங்களோடு கூடுவதில்லை. நீரானது மற்ற மூன்றின் குணங்களோடு கூடுவதில்லை. அதுபோல நிலத்தின் குணம் மற்ற மூன்றின் குணங்களோடு கூடுவதில்லை. எனவே, இவை எட்டும் கூடி உருவமாகின்றன என்ற உன்னுடைய கொள்கை தவறானதாகும். மேலும் நீ பூதங்களும் அவற்றின் குணங்களும் புலன்களுக்குப் புலப்படுகின்றன என்பதையும் அறியாதவன் ஆகின்றாய்.

விளக்கவுரை:

உபாதாயம் - பூதங்களின் குணங்கள். காற்றின் குணம் - அசைதல்.
நெருப்பின் குணம் - வடிவம். நீரின் குணம் - சுவை. மண்ணின் குணம்
- மணம்.

மருந்து எண்ணெய் தனில்மருந்து நின்றாற் போல
மறைந்துஎட்டும் சூக்குமமாய் மருவும் என்னில்
திருத்துமவன் மருந்து எண்ணெய் சேர்ந்தாற்போலச்
சேர்ப்பவன்வேறு உண்டுஎல்லா உருவும் எட்டும்
பொருத்தியதேல் ஒருதன்மை யாம்பொருள்கள் ஒன்றின்
குணமொன்றில் புகாது, அறைகை பொருளறியாய்பூத
உருப்பொருள்வேறு உபாதாயப் பொருள்வேறு காட்டாய்
உபாதாயம் பூதகுணம் குணகுணியாம் உலகே.

112

இப்பாடல் சூக்குமமாக நின்று பின் தூலமாக உருவங்கள்
உருவாகின்றன என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

(எட்டும் கூடுவதில்லை என்று நாம் கூறியதற்கு) சில
நோய்களைத் தீர்த்திடப் பயன்படும் மருந்து எண்ணெயில்
எண்ணெயும் மருந்தும் தனித்தனியாகத் தோன்றாமல் எண்ணெ
யினுள் மருந்து மறைந்து நின்று நன்மை தருவது போல, பூத
உருவமும் உபாதாய உருவமும் கூடித் தூலம் கெட்டு, சூட்சுமமாய்
நிற்பதுபோல உருவம் தோன்றுகிறது என்று நீ கூறலாம்.
அப்படியானால் எண்ணெயையும் மருந்தையும் கூட்டுகின்ற
மருத்துவன் ஒருவன் உள்ளான் என்பதை நீ ஏற்றுக் கொண்டாக
வேண்டும். அதுபோலவே பூத உருவத்தையும் உபாதாய
உருவத்தையும் கூட்டுகின்ற இறைவன் உள்ளான் என்பதை ஏற்றுக்
கொள்கின்றாயா? நீ கடவுள் இல்லை என்ற கொள்கை உடையவன்
ஆயிற்றே. மேலும் இவை எட்டும் கூடி உருவம் உண்டாகிறது
என்றால் உலகத்தில் உள்ள பொருள்கள் எல்லாம் ஒரே தன்மை
உடையதாக இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு இல்லை. மேலும் ஓர்
உருவத்தின் குணம் மற்றொன்றில் கூட இயலாது. மேலும் பூத

உருவத்தையும் அதன் உபாதாயத்தையும் தனித் தனியே பிரித்துக் காட்ட முடியாது. உபாதாயம் என்று நீ கூறுவது பூதங்களின் குணமே ஆகும். அந்தக் குணத்தை உடையதுதான் இவ்வுலகம்.

விளக்கவுரை:

எண்ணெய் மருந்தாக வேண்டுமானால் எண்ணெயில் மருந்துத் தன்மையைச் சேர்க்க வேண்டும். அதைச் சேர்ப்பவன் மருத்துவன் ஆவான். சாதாரண எண்ணெய் வேறு, மருந்து எண்ணெய் வேறு. எனவே, பௌத்தர் கூறுகிற இவ்வுவமை தெளிவாக மறுக்கப்படுகிறது.

அழிந்துணர்வை உணர்வுதரும் எனின் அழிந்தது ஆக்காது
ஆம் உணர்வில் பொருள்வினைகள் அணையா வாகும்
அழிந்திடுவது ஆக்கினின் முன்னொருகா லத்தே
அறிவு இரண்டு நில்லாதங்கு அறக்கேடுஇன்றி
அழிந்துணர்வை உணர்வுதரும் எனின்நித்தா நித்தம்
அடையும் உணர்வுக்கு அறித்த மாயேசெல்லாது
அழிந்தெருவை ஆக்குவதுபோல் ஆக்கும் என்னில்
ஆம்பொருள்வேறு அழிந்து சத்தி கிடந்து ஆக்கும் அவையே. 113

இப்பாடலில் அறிவு, உணர்வு இரண்டும் வெவ்வேறு என்பதை வினாவிடை மூலம் வலியுறுத்தி, உணர்வு அறித்தியம் என்ற புத்தரின் கொள்கை மறுக்கப்படுகிறது.

பொருள்:

(முன்கூறிய எம் மறுப்புக்கு நீ விடையாக) புத்தனே, முதலில் தோன்றிய அறிவு கெட்டு, அதன் பின்னர் வேறு ஒரு அறிவை அது உண்டாக்குமென்று நீ கூறுகிறாய். கெட்ட அறிவு மற்றொன்றை ஆக்க இயலாது. ஏனென்றால், அது கெட்டுவிட்டது. கெட்டது மற்றொன்றை எவ்வாறு ஆக்க முடியும்? மேலும் அறிவு கெடுக்கின்றது என்றால் அதனால் அறிந்த பொருளையும் அதன் அடிப்படையில் செய்ய வேண்டிய செயல்களையும், கெட்ட அறிவால் அறிந்து செய்ய இயலாது. (இவ்வாறு நாம் கூறுவதற்கு) அவ்வாறு அன்று, முன்தோன்றிய அறிவு பின் மற்றொன்றை உருவாக்குவதற்குத் தான் கெடும் என்று நீ விடை கூறலாம்.

அவ்வாறென்றால் ஒரே நேரத்தில் இரண்டு அறிவுகள் உள்ளன எனப்பட்டுக் குற்றமாய் முடியும். உடன் அதற்கு ஒரு பதிலுரையாக, முதலில் தோன்றிய அறிவு, முழுமையும் கெடாது, சிறிதளவு நின்று ஓரறிவைத் தோற்றுவித்துக் கெடும் என்று நீ கூறலாம். ஆனால், அறிவின் உணர்வு நித்தம், அநித்தம் என்ற இயல்பினை உடையது. ஆனால், நீ உணர்வுக்கு அநித்தம் மட்டும்தான் என்று கூறுவது பொருந்தாது. இந்த அடிப்படையில் வயலுக்கு இடுக்கின்ற உரம் தான் அழிந்து பயிரை வளர்ப்பது போல முன்தோன்றிய அறிவு கெட்டுப் பின்னோர் அறிவை உண்டாக்குகிறது என்று நீ உவமையின் கூறலாம். உரமும் எருவும் பருப்பொருளாகிய தன்மை (தூலம்) மாறிக்கொட்டு நுண்மை நிலை அடைந்து (சூக்குமம்) அதன் விளைவாகப் பயிரை நன்கு வளர்க்கிறது. அதே போலத்தான் முந்தைய அறிவு முழுவதும் கெடாது என்று கொண்டு உணர்வு அநித்தியம் என்று கூறுகின்றாய். ஆனால், தோன்றும் பொருள் வேறு, உணர்வு வேறு, என்பதால் பயிர் வேறு, உரம் வேறு என்று கொண்டு அறிவு வேறு, அறிவினால் ஆகும் பொருள் வேறு என்று கொள்ள வேண்டும்.

கேடிலாச் சந்தானத்தே பலிக்கும் என்று
 விளக்கும்நீ சந்தானம் நித்தம் ஆகும்
 ஓடுநீர்போல் அழிந்தாம் உணர்வொழுக்கம் என்னில்
 ஒழுகுநீர் இட்டதெல்லாம் உடன்கழிதல் போலத்
 தேடுபொருள் சீலம்பா வனைகுறிவிஞ் ஞானம்
 சென்ற உணர் வோடுஏகும் நின்றுணர்வின் ஏயா
 நீடுநீர் முன்னொழுகிக் கெடாதுநிறைந்து ஓடும்
 நிகழ்உணர்வும் கேடின்றி நிறைந்து செலும்கானே.

114

இப்பாடல் முன் கருத்துக்குப் புத்தரின் மறுப்புரையும் அதற்கு மறுப்பும் கூறுகிறது.

பொருள்:

உணர்வு கெடாத தொடர்ச்சியாலே அறிவு விழைகிறது என்று கூறுகிறாய். அப்படியானால் அத்தொடர்ச்சியை அநித்தம்

(நிலையில்லாதது) என்று எவ்வாறு கூறுகிறாய்? ஒரு ஆற்றில் ஓடுகின்ற நீர் முன்சென்றது விலக அதற்குப் பின் வந்து அந்த இடத்தை நிறைவிக்கிறது. அதனாலேதான் ஆறு எப்பொழுதும் நீர் நிறைந்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. அதுபோல அறிவு தொடர்ந்திருப்பதாகக் காட்சி தருகிறது என்று நீ மறுமொழி கூறுகின்றாய். அதுவும் பொருந்தாது. ஏனென்றால் ஓடுகின்ற நீரின்கண் உண்டானவை எல்லாம் அந்நீரோடே ஓடிவிடும். பின்னர் செல்லுகின்ற நீர் முன்னவற்றைக் கூடாது. அது போலத்தான் முன் அறிவால் தேடிய சீலம், பாவனை, குறி, விஞ்ஞானம் இவை யெல்லாம் முன் அறிவோடு கெடுமே தவிரப் பின்னர் உண்டாகின்ற அறிவோடு கூட மாட்டா. (உடனே நீ) ஆற்றில் ஓடுகின்ற நீர் ஒழுகும் தன்மை (தொடர்ந்து ஓடும்) கெடாமல் விரைந்து ஓடுவது போல அறிவும் இடையறாமல் தோன்றும் என்று நீ கூறலாம். அப்படியென்றால் அறிவு அநித்தம் இல்லை. நித்தம் என்றே கொள்ள வேண்டும்.

சந்தானம் காரணமோ காரியமோ இரண்டின்
தன்மையதோ காரணமும் காரியமும் நித்தம்
வந்ததாரும் சந்தானம் தொடர்ச்சியின் அதற்கும்
வருநித்தம் தோற்றக்கேடு அடைதலின்மற்று ஒன்றேல்
ஐந்தான கந்தங்கள் அன்றாய் நித்தம்
அடைபொருளாம் அறிவும்அறிவு அடைவும்இன்றிச்
சிந்தாமுன் பின்னாகிப் பின்முன் ஆகித்
திரிந்துவரும் திரிவறிந்து தேரா தேரே.

115

இப்பாடல் அறிவு அநித்தியம் என்பதனை மறுத்துக் கூறுகிறது.

பொருள் :

ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வரும் தொடர்ச்சியான சந்தானம் என்று நீ கூறுவது காரணத்தையா? காரியத்தையா? இரண்டும் இணைந்ததா? ஒன்றின் காரணம் என்றாலும் அது எப்போதும் இருக்கும். காரியம் என்று கூறினால் அதுவும் நித்தம் இரண்டும் உடையது

என்றால் அதுவும் நித்தம். ஆனால், நீயோ அநித்தம் என்று வாதிடுகின்றாய். எனவே, உன் கொள்கை தவறு. (இவ்வாறு நாம் கூறுவதற்கு உடனே) இல்லை, சந்தானம் என்பது மற்றொரு அறிவு, அது புலன்களிலிருந்து வேறுபட்டது என்று விடை கூறலாம். அப்போதும் அது நித்தமாகிறது. மேலும் ஒரு முரண்பாடும் ஏற்பட்டு விடும். இந்திரியங்களால் ஒரு பொருள் அறியப்படுகிறது என்பதற்கு மாறாக அறிவினால் இந்திரியங்கள் அறியப்படுகின்றன என்ற தவறு ஏற்பட்டு விடும். இது உண்மைக்கு மாறானது. தேறாத தேறனே, ஆராய்ந்து பார்ப்பாயாக.

விளக்கவுரை:

உருவம் தோன்றுதல் பற்றிய விவாதத்தில் ஒன்று கெட்டு ஒன்று தோன்றுகின்ற அடிப்படையில் அதாவது சந்தானத்தின் அடிப்படையில் உருவம் தோன்றுகிறது என்பது பௌத்தரின் கொள்கை. அது இங்கு ஆராயப்படுகிறது. பௌத்தரின் அடிப்படைக் கொள்கை கணத்தில் தோன்றி கணத்தில் பொருள் அழிவதாகும். ஆதலால் சந்தானமாகிய தொடர்ச்சியில் ஒன்று கெட்டு ஒன்று தோன்றாது. ஒன்று கெடுகிறது, தோன்றுகிறது என்று பௌத்தர் கூறுகின்றனர். எனவே, எதுவும் நிரந்தரமில்லை, அநித்தம் என்பது அவர்தம் கொள்கை. ஆனால், இதை நூலாசிரியர் மறுக்கும்பொழுது கெட்டுத் தோன்றுவது என்றாலேயே ஏதோ ஒரு நேரத்தில் இருந்து கொண்டுதானே இருக்கிறது. அதாவது உரமாகவோ, பயிராகவோ இருந்து கொண்டுதானே இருக்கிறது. எனவே, அநித்தியமல்ல, நித்தியம் என்று மறுக்கிறார்.

ஒருகாலத்து உணர்வுகெட்டாம் எனின் உதிர்ப்புஈறு ஒன்றாம்

ஒருபொருளின் திரிவுனக்குக் காலம் ஆனால்

வருகாலம் நிகழ்காலம் கழிகாலம் என்று

வழங்குவதென் பொருள்வரவு நிலைகழிவால் இன்றேல்

திரிகாலம் செப்பிடாய் பொருட்செயலும் ஒன்றாம்

செயல்முன்றும் ஒருகணத்தே சேரும் என்னில்

தருகாலம் முன்றாகும் தாமரைநூறு இதழில்

தன்ஊசியும் காலம் முன்றினையும் தருமே.

இப்பாடல் காலம் என ஒன்று இல்லை என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள்:

ஒரு காலத்தில் அறிவு கெடும். மறுபடியும் உதிக்கும் என்று நீ கூறுகின்றாய். அப்படியானால் உதித்தலும் கெடுதலும் ஒரே காலத்தில் நடைபெறுகின்றன என்றாகும். மேலும் நீ ஒரு பொருள் அடைகின்ற மாறுபாடே காலம் என்கிறாய். அதுவும் தவறு. ஆனால், காலம் என்பது எதிர்வு, நிகழ்வு, இறந்தது என மூன்று வகைப்படும். அதை நீ ஏற்றுக்கொள்கிறாய். அப்படியானால் தோன்றுதல், நிலைத்தல், அழிதல் என்ற அடிப்படையில்தானே அந்த முக்காலம் கொள்ளப்படுகிறது. மூன்றும் தனித்தனி தானே. மூன்றும் ஒருங்கே நிற்கும் என்று கொள்வது பொருந்தாது. நூறு தாமரை இதழ்களை அடுக்கி ஒரு ஊசியில் குத்தினால் ஒரு கணத்திலேயே நூறு இதழ்களையும் ஊசி துளைத்து விடும். அவ்வாறு துளைப்பதிலே கூட மூன்று காலமும் உண்டு. எனவே காலம் இல்லை என்று நீ கூறுவது தவறு.

உணர்வுகாரணம் உணர்வுக்கு எனின்நித்தம் உணர்வுக்கு

உண்டாகி நின்றுணர்வை உதிப்பி யாதுஇங்கு

உணர்வுசந் தானவிடத்து ஒழிந்தால் பின்னை

உண்டாகாது உடலுணர்வுக்கு உபாதானம் என்னின்

உணர்வு உடலின் இடையறாது உதிக்க வேண்டும்

உடலுணர்வின் வினையினால் உணர்வு உதிக்கும் என்னில்

உணர்வுவினை உளதுஒடுங்காது உணர்வுதரும் செய்தி

உணர்வைவினை தரின்ஒருவன் செயல்வினை யின்று ஆமே.117

இப்பாடல் அறிவு பற்றிய கருத்தைத் தொகுத்து மறுக்கிறது.

பொருள்:

முந்தித் தோன்றிய ஒரு அறிவின் காரணமாய்ப் பின்னர் வேறு அறிவு உண்டாகும் என்றும், அறிவு அநித்தம் என்றும் நீ கூறுகிறாய் இது தவறு. அநித்தமாகிய அறிவு நித்தத் தன்மை பெற்று அதன்பின் வேறு ஒரு அறிவைத் தோற்றுவித்தல் இயலாது. மேலும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அறிவு தோன்றுகிறது என்றால் முன்னது கெடுதலால்

பின்வருகின்ற அறிவு என்ற ஒன்று தோன்றுவதற்கு இடமே இல்லை. உடம்புதான் அறிவுக்கு உபாதாயமாக நின்று அறிவைத் தோற்றுவிக்கிறது என்று நீ விடை கூறினால் அதுவும் பொருந்தாது. உடலுக்கு அறிவைத் தோற்றுவிக்கும் தன்மை இருக்குமானால் அதனை இடையறாது தோற்றுவிக்க வேண்டும். அதாவது உறக் கத்திலும் கூட இடையீடு இல்லாமல் அறிவு தோன்ற வேண்டும். இல்லை பொறிகளின் செயல்பாட்டால் அறிவு தோன்றும் என்று கூறினால் அதாவது உடம்பின் செயலே அறிவைத் தோற்றுவிக்கும் என்றால் அந்தச் செயலாகிய வினையும் அறிவும் ஒன்று என்று கொள்ள வேண்டி நேரிட்டு விடும். அத்துடன் பொறிகள் எப்பொழுதும் செயல்பட்டு வருவதால் அவற்றால் தோன்றுகின்ற அறிவும் அழியாது என்று பொருள் கொள்ள நேரிட்டு விடும். உணர்வு வினையைத் தருகிறது. வினை - உணர்வைத் தருகிறது என்ற தொடர்ச்சி கூறினால் கன்மம் இல்லாததாகிவிடும். ஆனால், நீ கன்மத்தை ஒத்துக்கொள்கிறாய்.

வினையுணர்வு தரும்வினையை உணர்வுதரும் என்றும்
விளம்பின் நீஉணர்வுபோல் வினையினுக்கு
நினைவுவரும் ஒன்றையொன்று நிகழ்த்தி டாயின்
நிலையின்மை யால்நிகழ்த்திக் கெடுதல் செய்யா
கனல்விறகில் பிறந்ததனைப் பொடிசெய் தாற்போல்
கருத்து வினையில் தோன்றிக் கழிக்கும்வினை என்னின்
முனம்உணர்வு பிறந்தனவே வினைகெடுக்கும் முன்பின்
உதியாது முகிழ்நெருப்பின் விறகுஉதியா ஆறே.

118

இப்பாடல் கன்மம் அறிவினை உண்டாக்கும் என்பதனையும், அறிவு கன்மத்தினை உண்டாக்கும் என்பதனையும் மறுக்கிறது.

பொருள் :

கன்மம் அறிவை உண்டாக்கும் என்றும், கன்மத்தை அறிவு உண்டாக்கும் என்றும் நீ கூறுகின்றாய். அவ்வாறு என்றால் அறிவுக்கு நினைவு உண்டானாற்போலக் கன்மத்துக்கு நினைவு உண்டாக வேண்டும். ஆனால், கன்மத்திற்கு அறிவு இல்லை என்பது உண்மை.

இந்த அடிப்படையில் ஒன்று மற்றொன்றைத் தோற்றுவிக்க முடியாது. கன்மம் அநித்தம் ஆதலால் ஒன்றையொன்று உண்டாக்கிக் கெடமுடியாது. (உடனே நீ) விறகிலே நெருப்புத் தோன்றி அந்த விறகையே எரித்துச் சாம்பலாக்குவதைக் காணுகின்றோம். அதுபோல அறிவுகன்மத்திலே பிறந்து மீளவும் அக்கன்மத்தைக் கெடுக்கும் என்று நீ கூறினால் முன் பிறந்த அறிவு பிறந்தபோதே கன்மத்தைக் கெடுத்து விடுகிறது. அவ்வாறு இருக்கும்போது அக்கன்மம் அறிவை எப்படி உண்டாக்க முடியும்? முடியாது. அறிவும் பின்னர் கன்மத்தை உண்டாக்க முடியாது. எதுபோல என்றால் விறகில் உண்டாகிய தீ விறகை எரித்தபிறகு மீண்டும் விறகை உண்டாக்க முடியாதவாறு போல.

பேயும் நர கருஞ்சுரமும் பிரமருமாய் உலகில்
பிதாமாதா ஆதாரம் ஒன்றும் இன்றிக்
காயமொடு தாம்வருவர் என்றுரைப்பை காயம்
காரியமாய் வருதலினால் காரணம்உண் டாகும்
ஆயும்உணர் வோசுத்த அட்டகமோ கன்மம்
வடித்ததோ வடிவுசெய்து வைத்தாரும் உண்டோ
ஆயும்அறிவு உண்டாகில் அறைந்திடாய் உலகுக்கு
ஆதிதுணை நிமித்தகா ரணம்அறிவது அறிவே.

119

இப்பாடல் மானிடர் அல்லாதார்க்குக் காரணம் அன்றி உடம்பு உண்டு என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

பேய் என்றும், நரகர் என்றும், தேவர்கள் என்றும், பிரும்மா போன்றவர்கள் என்று சொல்லப்படுவார் உலகில் மாதா, பிதாக்கள் இன்றி உடம்போடு கூடிய வடிவுடையவராய் வருவர் என்று (புத்தர்) நீ கூறுகிறாய், நீ கூறுவது தவறு. உடம்பு என்பது ஒரு காரியப் பொருளாகும். காரியம் காரணம் இல்லாமல் வர இயலாது. காரண காரிய தொடர்ச்சி ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் உண்டு. மேலே கூறப்பெற்ற உடம்பாகிய காரியம் நீ கூறுகிற சுத்த அட்டகத்தாலா? அல்லது கன்மத்தாலா? அல்லது வேறு ஒரு காரணத்தாலா? எந்தக்

காரணத்தால் அவ்வடிவைப் பெற்றார்? ஒன்றன் தோற்றத்திற்கு முதற்காரணம், துணைக்காரணம், நிமித்த காரணம் என்ற மூன்று உண்டு. அதனை அறிவாயாக.

உருவாதி கந்தங்கள் ஐந்தும் கூடி

ஒருவன்வேறு ஒருவன்இலை என்றுரைக்கும் புத்தா

உருவாதி ஐந்தினையும் உணர்பவன் வேறுஎன்ன

உணரும்விஞ் ஞானம்என்றாய் ஞானம்உணர்ந் தவர்ஆர்

உருவாதிபொருள் காட்டித் தனைக்காட்டும் சுடர்போல்

உணர்வுபிறி தினையுணர்த்தித் தனையுணர்த்தும் என்னின்

உருவாதி பொருளினையும் சுடரினையும் காணும்

உலோசனம்போல் உணர்வுபொருள் உணர்பவன் வேறுஉண்டே.

120

இப்பாடல் ஆன்மா என்ற ஒன்று தனியே இல்லை என்ற கொள்கையை மறுப்பது.

பொருள்:

உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானம் என்று கூறுகின்ற ஐந்து குணங்கள் கந்தங்கள் எனப்படும். இவை ஐந்தும் கூடி தோன்றுவதே ஆன்மா. ஆன்மா என்ற ஒரு தனித்த பொருள் இல்லை. சித்தம் அல்லது புத்தி என்ற விஞ்ஞானமே இந்தக் கந்தங்களை அறியும் என்று உன்னுடைய கொள்கைகளைக் கூறுகிறாய். அப்படியானால் அந்தச் சித்தத்தை உணர்ந்தவர் யார்? உடனே நீ இதற்குரிய விடையாக, “ஒரு விளக்கு எவ்வாறு தன்னையும் காட்டி, தனக்கு அருகிலுள்ள பொருளையும் காட்டுகிறதோ” அதுபோலப் புத்தி தன்னையும் அறிந்து தன்னை அடுத்த பிற பொருளையும் அறியும் என்று நீ கூறுகின்றாய். விளக்கைக் கண்டு விளக்கின் துணையினால் பிற பொருளை உணருகின்ற தன்மை (உலோசனம்) கண்ணுக்கே உண்டு. விளக்குக் காணும் தன்மை இல்லை. எனவே, சித்தத்தையும் விஷயங்களால் அறியும் இந்திரியங்களையும் உணருகின்ற ஆன்மா என்ற ஒன்று உண்டு.

காயமுடன் இந்திரியம் மனம்நான் என்று

கதறுவாய் காயம்உறக் கத்து அறியாவாகும்

வாயில்களும் அப்படியில் ஒன்றைஒன்றங்கு அறியா

மனம்கணத்திற் கெடும்கால மூன்றின்வரவு அறியாது

ஆயும்உணர் வாகிஉடல் பொறிமனம்மூன்று அறிந்தாங்கு

அவைநானல் லேன்என்றும் அறிந்துமனத் தாலே

ஏயும்ஒரு பொருள்கருதி இந்திரியப் பாலே

இசைவித்துக் காயத்தால் இயற்றுவது ஆன்மாவே.

121

இப்பாடல் உடலும், இந்திரியமும், மனமும் ஆன்மா அல்ல என்று கூறுகிறது.

பொருள் :

உடல், புலன்கள், மனம் என்று கூறுகின்றவையே ஆன்மா ஆகும். இதைத்தவிர ஆன்மா என்று ஒன்று இல்லை என்று கதறுகின்ற புத்தனே, உடல் உறக்கத்தில் அறியாமை உடையது. பொறிகளும் அவ்வாறுதான். மேலும் பொறிகள் விழித்திருக்கும் காலத்தில்கூட ஒன்று அறிந்ததை மற்றொன்று அறியாது. உனது கொள்கைப்படி கணத்தில் கெடும் அது முக்காலங்களை அறிகின்ற அறிவும் அற்றது. எனவே, இவை மூன்றும் ஆன்மா அல்ல. ஆன்மா என்பது உடல், பொறி, மனம் இம்மூன்றினையும் அறிந்தும் அவை மூன்றும் ஆன்மா இல்லை என்று அறிந்தும், இவற்றின் மூன்றி லிருந்தும் வேறுபட்டு நின்று அறிந்தும், மனத்தால் பொருந்தத் தக்கதொரு பொருளைக் கருதி இந்திரியங்களால் காட்டக் கண்டு உடம்பால் செயல்படுவது ஆன்மா ஆகும் என்பதை அறிவாயாக.

கதறுவாய் - கூப்பாடு போடுகின்றாய். காயம் - உடல். நான் - ஆன்மா.

கழிந்தவுணர் வேபின்னும் இயானறிந்தேன் என்று

கருதலின்அவ் வுணர்வுஅறிந்தது என்னின் முன்னே

மொழிந்தமொழி நான்மொழிந்தேன் என்றால் வாய்தான்

மொழிந்ததோ மொழிந்தவன்வேறு ஆனாற் போல

எழுந்தஉணர்வு எல்லாங்கொண்டு யானறிந்தேன் என்றது
 எதுஅதுகாண் உயிருணர்வால் வாக்கால் மற்றை
 ஒழிந்தகாயம்தன்னால் உணர்ந்துரைத்துச் செய்தங்கு
 உணர்வினுக்கும் ஆதார மாய்நிற்கும் உயிரே.

122

இப்பாடல் மனம்தான் ஆன்மா என்ற கொள்கைக்கு மறுப்புக்
 கூறுகிறது.

பொருள்:

முன் ஒரு பொருளை ஆராய்ந்து, மறுகணத்தில் அதுகெட்டு,
 அதனால் உண்டாகியதை நான் அறிந்தேன் என்று கூறுகின்ற பொழுது
 உணருகின்ற உணர்வே ஆன்மா ஆகும். வேறு ஒன்று இல்லை என்று
 நீ கூறுகின்றாய் “நான் சொன்னேன்” என்று ஒருவன் சொல்லும்
 பொழுது பேசியது வாயாகும். பின் அதனை எடுத்துச் சொல்வதும்
 வாய்தான். அவ்வாறு பேசியது வாயாக இருக்க நாம் அதனைக்
 குறிப்பிடும்பொழுது பேசியது வாய் என்று கூறாது ஒருவன்
 பேசினான் என்று கூறுகின்றோம். அவ்வாறென்றால் ஒருவன்
 உண்டு அல்லவா. அதுபோலவே இந்திரியங்களின் வழியாக
 யாவற்றையும் அறிந்தவன் இதனை நான் அறிந்தேன் என்று
 கூறும்பொழுது எவ்வாறு முன்பு வாயைச் சொல்லாது ஒருவனைச்
 சொன்னோமோ அதுபோல அறிந்தவனும் ஒருவனாக வேண்டும்.
 அந்த ஒருவன்தான் ஆன்மா. எனவே, மனத்தால் அறிந்து, வாக்கால்
 கூறி, உடம்பால் செயல்பட்டு, உணர்வுக்கு ஆதாரமாய் நிற்பது
 உயிராகிய ஆன்மா ஆகும்.

இந்திரிய வீதியெழும் சித்தம் நெஞ்சத்து

எழும்சித்தம் எனவிரண்டும் ஒன்று கெட்டே ஒன்று
 வந்துஎழுவது எனில்கனவில் கண்டபடி நனவின்
 வாய்திறவார் நனவுகண்ட படிகனவிற் காணார்
 அந்தன்உரு வன்னங்கள் அறிந்திடான் இன்றோல்

அறிகனவும் இறந்துஉணர்வும் அறிந்துஉறக்கம் அடைந்தால்
 உந்துவதோர் சந்தானம் இல்லை உணர்வு உதிப்ப
 உயிர்கனவு நனவினையும் உணரும் காணே.

123

இப்பாடல் இந்திரியங்கள் ஆன்மா என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

புத்தனே, நீ சித்தம் (அறிவு) என்பதை இருவகையாகக் கூறுகிறாய். ஒன்று புலன்களின் தொழிலால் ஏற்படுகின்ற சித்தம். மற்றொன்று நெஞ்சமாகிய மனதில் தோன்றும் சித்தம். முன் சித்தம் கெடப் பின் சித்தம் தோன்றும் என்பது உன் கொள்கை. அவ்வாறாயின் கனவில் கண்டதை நனவில் கூறமுடியாது. (இது மனசித்தம்) நனவில் கண்டதைக் கனவில் கூறமுடியாது. (பொறி சித்தம்) எவ்வாறெனில் பிறவிக் குருடன் பிறர் வடிவத்தையும் வன்னத்தையும் அறியாமை போன்றதாகும். எனவே, இரண்டு அறிவு உண்டு என்று கூறுவது தவறு. நன்கு உறங்குகின்ற பொழுது நனவு, கனவு என்ற இரண்டும் தொடர்பு அற்றுப்போகும். அதாவது மன அறிவும் இந்திரிய அறிவும் சேருவதற்கோ, தோன்றுவதற்கோ வாய்ப்பில்லை. ஆனால், தூங்குவதற்கு முன் உள்ள அறிவும் விழித்து எழுந்தபின் ஏற்படும் அறிவும் நம் அனுபவத்தில் உணரக்கூடியதாக உள்ளது. அதாவது ஆன்மா என்ற ஒன்று இல்லையானால் கனவு, நனவு அற்றுப்போன நல்உறக்கத்தின் முன் பிருந்த உணர்வையும், பின் எழுந்த பிறகு இருந்த உணர்வையும் ஆன்மா என ஒன்று இல்லை என்றால் உணரமுடியாது.

ஒருகாலத்து ஓரிடத்தில் ஒருணர்வேல் செவிதான்

ஒன்றுணராது இருசெவியும் உணரும் ஓசை

ஒருகாலத்து இருகண்ணும் செவியும் மனமும்

ஒருவனைக்கண்டு அவனுரைகேட்டு உணர்ந்திடும் ஐம்பொறியும்
ஒருகாலும் உணராஉள் ஞணர்வின்றிப் பொறிகள்

ஒன்றொன்றாய் உணர்வதுஉள் ஞணர்வைந்தும் உணரா

ஒருகாலும் பொறிவிகற்பித்து உணராஉள் ஞணர்வுக்கு

உள்ளதுகாண் விகற்பம்இரண் டும்முணர்வது உயிரே.

124

இப்பாடல் பொறிகளையும் மனதையும் கொண்டு அறிவது ஆன்மா என்கிறது.

பொருள்:

ஒரு காலத்தில் ஓரிடத்தில் ஓர் உணர்வுதான் தோன்றும் என்பது புத்தனே உனது கொள்கை. ஒன்று என்றால் கண் இரண்டாயிற்றே. இரண்டும் பார்க்கிறதே. செவி இரண்டாயிற்றே. இரண்டும் கேட்கிறதே ஒருவன் பேசுகின்ற பொழுது இரு செவிகளும் கேட்கின்றன, இரு கண்களும் பார்க்கின்றன, மனமும் அவன் சொல்வதைக் கேட்கின்றது. எனவே, ஒன்றுதான் உணர்ந்திடும் என்பது பொருந்தாது. மேலும் பொறிகளோடு மனமும் கூடா விட்டால் ஒரு காலும் ஒன்றை அறியமுடியாது. எனவே, பொறிகள் அறிகின்ற பொழுது மனம் எதனுடன் கூடுகின்றதோ அந்தப் பொறி உணர்வே ஏற்படும். அதுவுமன்றி ஒரு பொறி அறிந்ததை மற்றொன்று அறிவதில்லை. எனவே, பொறியோடும் மனத்தோடும் கூடி அறிகின்ற பயனைப் பெறுகின்ற ஒன்று இருக்க வேண்டும். அதுதான் ஆன்மா என்று அறிவாயாக.

விளக்கவுரை:

மனம் எந்தப் புலனில் பதிகிறதோ அந்தப் புலன் அறிவுமிக்கு இருக்கும் என்பதற்கு, “ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள” (பெரியபுராணம், தடுத்தாட் கொண்ட புராணம், பா. 106) என்ற சேக்கிழார் கூற்று நினைவு கொள்ளத் தக்கது.

விகற்பம் இரண்டு - பொறியோடு மனம் வேறுபடுத்தி அறிந்த ஆற்றல்.

அருவுணர்வு மாய்ஆறும் மாறி மாறி

அங்கங்கே தோன்றியிடில் அகத்துநிலை இன்றி
உருவினொடு பாலதருண விருத்த அவத்தை

உண்டாகாது உறக்கத்தின் உடல்தட்ட அழைப்ப
வருவதுணர்வு எங்கிருந்து நெஞ்சிலிருந்து என்னில்

வாயில்வினை அறிந்துஎழுப்ப ஆயுஅறி யாதாம்
திரியொழிய இடிஞ்சில்தொடத் தீபம் எழாது அடக்கம்

சென்றபொழு தால்உணர்வு நின்றநிலை செப்பே.

125

இப்பாடல் பொறியும் மனமும் கூடி அறுவகையாய் அறியும் என்ற கொள்கையை மறுக்கிறது.

பொருள் :

மனமானது உருவமற்றது, உணர்வாயுள்ளது. இந்த மனம் பொறிகள் ஐந்தோடு கூடி ஆறு ஆகித் தமக்குள் மாறி மாறிப் பொருந்துவதால் அறிவு தோன்றுகிறது என்பது புத்தனே உனது கொள்கை. உனது கொள்கைப்படி மனம் அருவமாகையால் அதற்கு உருவம் இல்லை. எனவே, அது உருவமாகிய உடலோடு கூடிச் சூழ்ந்தை மனம், இளமை மனம், முதுமை மனம் என்று பருவ நிலையில் வேறுபாடு அடைதல் கூடாது அல்லவா. மேலும் உறக்கத்தில் நன்கு உறங்கியவனைத் தட்டி எழுப்பினால் அவனுக்கு உறக்கத்தில் இல்லாது இருந்த அறிவு எழுந்தவுடன் தோன்றுகிறதே, அது எங்கிருந்து தோன்றுகிறது? நெஞ்சிலிருந்து (மனம்) தோன்றுகிறது என்று நீ விடை கூறினால், சத்தாதி விஷயங்களில் செல்லும் தொழிலை அறிந்து செலுத்துவதற்கு நெஞ்சாகிய மனம் அறியாது. (அதாவது தட்டி எழுப்புகின்ற ஓசையை உணர்ந்து அதன்வழி அறிவைப் பெறுகின்ற நிலை நெஞ்சாகிய மனத்துக்கு இல்லை. அந்த அறிவு ஆன்மாவுக்கு மட்டுமே உண்டு). நெஞ்சுக்கு (மனத்துக்கு) இல்லை. இது எதுபோல இருக்கிறது என்றால் எரிகின்ற விளக்கில் திரி முழுவதும் எரிந்து அவிந்த பிறகு அகலைப் பற்றிக் கொண்டு எரிவது என்பது போன்றதாம். ஒருவன் மூர்ச்சையுற்று விழுந்த போது அவனிடத்தில் அறிவு எங்கிருக்கிறது என்பதற்கும் பதில் நீ கூற வேண்டும்.

விளக்கவுரை:

உருவமற்ற மனம் பொறிகளோடு கூடி அறிவைப் பெறுகிறது என்பது புத்தர் கொள்கை. இதை இரண்டுவிதமாக ஆசிரியர் மறுக்கிறார். முதலில் மனம் அருவமற்றது என்பதைக் குழந்தை மனம், இளமை மனம், முதுமை மனம் என்று கூறி மனம் பருவமாகிய உருவத்தை உடையது என்று கூறி மறுக்கிறார். மனம் இந்திரியங்களோடு கூடி அறிவைப் பெறுகிறது என்பதை இரண்டாவதாக மறுக்கிறார்.

தூக்கத்திலிருந்து ஒருவனை ஓசை ஏற்படுத்தி எழுப்பினால் அவன் எழுந்து செயல்படுகிறான். தூக்கத்தில் அந்த அறிவு எங்கிருந்து வந்தது? புத்தன் நெஞ்சத்தில் இருந்தது என்கிறான். அதாவது மனம் நெஞ்சோடு கூடி அறிகிறது என்கிறான். இதனை ஆசிரியர் மறுக்கிறார். மனமானது சத்தாதி விஷயங்களுடன் உடனே கூடி அறியமுடியாது. விளக்கு எரியத் திரி வேண்டும். திரி எரிந்துவிட்டால் அகல் எரியாது. அகலில் விளக்குத் தோன்றத் திரி வேண்டும். அதுபோல மனமானது சத்தாதி விஷயங்களோடு கூடி அறியவேண்டுமானால் ஆன்மா என்ற ஒன்று வேண்டும், மனமே அறியாது என்று கூறி மறுக்கின்றார்.

இச்சைவெறுப்பு இயற்றல் இன்பம் துன்பம் ஞானம்

இவை அணுவின் குறியாகும் இவற்றில் இச்சை
நச்சிநுகர்ந்து ஒருபழத்தை இனம்கண்டு முன்பு

நான்நுகர்ந்த கனியின் இனம்என்று நச்சல்பின்பும்

மெச்சவெறுப்பு ஆதிகளும் இப்படியே யாகும்

இவைமுன்பும் பின்பும்உணர்ந் திடுத லாலே

நிச்சயகர்த் தாஒருவன் உளன்என்று நல்லோர்

நிறுத்திடுவர் வெறுத்திடுவர் நின்னுடைய பொருளே. 126

இப்பாடல் ஆன்மாவின் இயல்புகளைக் கூறுகிறது.

பொருள் :

ஆசை, வெறுப்பு, தொழில் செய்தல், இன்ப துன்பம் அனுபவித்தல், அறிவு இவை ஆன்மாவின் இயல்புகளாகும். இவற்றுள் அணு என்பது முன்னொரு பழத்திற்கு ஆசைப்பட்டு அதனைப் பெற்று நுகர்ந்து பின் அதனை ஒப்பதொரு பழத்தைப் பார்க்கின்ற பொழுது முன்பு நான் கவைத்த பழத்தின் இனம் இது என்று பின்பும் அதற்கு ஆசைப்படுவதாகும். வெறுப்பு முதலியவையும் இத்தன்மையவே ஆகும். எனவே ஆசை, செயல், அறிவு ஆகிய முன்றினையும் முன்பு அறிந்து பின்பும் அறிவதினால் அறிவது எதுவோ அதுவே ஆன்மாவாகும் என்று கூறுவர் பெரியோர். நீ ஆன்மா என்ற ஒன்று இல்லை என்று கூறுவதை அவர்கள் ஏற்கமாட்டார்கள்.

அணு - ஆன்மா. குறி - இயல்பு. நச்சி - விரும்பி. கர்த்தா - ஆன்மா.

எப்பொருட்கும் இரந்தரமாய் இடம்கொடுத்து நீங்காது

இருள்ஒளிதான் அன்றிரண்டு டினுக்கும்இட வகையாய்
ஒப்பில்குணம் சத்தமதாய் வாயு ஆதி

உதித்தொடுங்க நிற்கும்வான் உயிர்முன்னே சொன்னோம்
செப்பிடும்கா லம்பொழுதுநாள் ஆதி யாகித்

திரிவிதமாய்த் தீமைநன்மை செய்யும் திக்குத்
தப்பில்குணக் குக்குடக்குத் தெற்குவுடக்கு ஆதி

தானாகித் திரியாதே நின்றுபலம் தருமே.

127

இப்பாடல் வான் முதலியன இல்லை என்று கூறுகின்ற
புத்தரின் கொள்கையை மறுக்கிறது.

பொருள் :

எல்லாப் பொருள்களும் இயங்குவதற்கு இடம் கொடுத்தும்,
எங்கும் நிறைந்தும் தான் இருள் ஒளி அன்றி அவை இரண்டும்
தங்குவதற்கு இடம் தந்தும், காற்று முதலிய நான்கு பூதங்களும்
தோன்றி நடுங்குவதற்கு ஆதாரமாக இருப்பதுவும் எதுவோ அதுவே
வான் ஆகும். அதனை நீ இல்லை என்று கூறுவது பொருந்தாது.
நான் சொன்ன உயிரை நீ இல்லை என்று சொல்வதும் பொருந்தாது.
காலம் என்பது காலை, நண்பகல், மாலை எனப் பலவகைப்பட்டு
முக்காலம் வகைப்பட விளங்கும். அந்தக் காலத்துக்கு ஏற்ப
நன்மையும், தீமையும் மாறி மாறி வருகின்றன. நீ காலம் இல்லை
என்று கூறுவதும் தவறு. திசை நான்கு வகைப்பட்டு அதற்குடைய
பயன்களைத் தவறாது செய்கின்றது. அதனையும் நீ இல்லை என்று
கூறுவது பிழையாகும்.

காரியமாய் உலகமெலாம் இருத்த லாலே

கடாதிகள்போல் காரியகர்த் தாஒருவன் வேண்டும்
ஆரியமாய் அறம்பொருளோடு இன்பம்வீடு எல்லாம்

அறைந்துஉயிர் கட்டுஅறிவுசெயல் அளிப்பதுநூல் அந்நூல்

கூரியராய் உள்ளவர்கள் ஓத ஓதிக்

கொண்டு வர லால்முன்னே குற்றம் இன்றிச்

சீரியபேர் அறிவுடையோன் செப்ப வேண்டும்

செயலினுக்கும் கரிவேண்டும் சிவன்உளன் என்று அறியே.128

இப்பாடல் இறைவன் இல்லை என்பதை மறுப்பது.

பொருள்:

காரியப் பொருளாக உலகம் இருக்கிறது. அதாவது மண்ணால் செய்யப்பட்ட குடம்போல அது இருக்கிறது. எனவே, குடத்தைச் செய்யக்குயவன் ஒருவன் இருத்தலைப் போல உலகத்தைத் தோற்றுவிக்க ஒருவன் வேண்டும் அவனே இறைவன். நீ வேதங்கள் இருப்பதை ஒத்துக்கொள்கிறாய். அந்த வேதங்கள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கு உயர்ந்த பொருளை உணர்த்துகிறது. நல்லோர் பலரும் தொன்று தொட்டு அதை ஓதி வருகின்றனர். இத்தகைய வேதங்கள் குற்றமில்லாத சீரிய அறிவுடையவன் ஒருவனால் சொல்லப்பட வேண்டும். மேலும் அவ்வேதங்களால் சொல்லப்படுகின்ற செயல்முறைகளுக்குச் சகல சாட்சியாய் ஒருவன் வேண்டும். அவனே இறைவன்; அவன்தான் எம் சிவன். அவனை நீ அறிவாயாக.

மரங்கள்உயி ரல்லஎன்று மறுத்துச் சொன்னாய்

வாடுதல்பூ ரித்தலான் மரங்கள்உயி ராகும்

திரங்குநீர் பெறாதுஒழியின் பெறில்சிரத்தை சேரும்

சீவன்அல எனில்உலகில் சீவன் எல்லாம்

உரம்கொள்வது ஊண்பெறில், சோரும்ஊண் பெறாவேல்

உலர்ந்தமரம் நீர்பெற்றால் உய்யாதுஉள் ஞாயிர்கள்

கரந்தசினை முட்டைகட்கு வாயில்இன்று வாயில்

கண்டிலதேல் பூத்துக்காய்த்து எழல்மரங்கள் உயிரே.

129

இப்பாடல் மரம் முதலிய அஃறிணை பற்றிய இம்மதத்தாரின் கொள்கைகளை மறுக்கிறது.

பொருள் :

புத்தனே, மரங்கள் முதலியவை உயிரற்றவை என்று மறுக்கிறாய். மரங்கள் மெலிந்தும் பருத்தும் காணப்படுவதால் அவை உயிருள்ளவை. அதாவது நீர் பெறாதபொழுது வாடுகின்றன. நீர் பெற்றபொழுது பூரிக்கின்றன. இதனால் மரத்திற்கு உயிர் உண்டு என்று அறிவாயாக மரம் முதலியவற்றிற்கு இந்திரியங்கள் இல்லை என்பதால் (புலன்கள்) மரத்திற்கு உயிர் இல்லை என்று நீ கூறலாம். உயிரைத் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டு இருக்கும் முட்டைக்கும், சினைக்கும் பொறிகள் இல்லை. அது போலவே மரம் முதலியவற்றிற்கும் பொறிகள் வெளிப்படையாகத் தோன்றா. குஞ்சு பொரித்த பிறகு முட்டைக்கும் சினைக்கும் இந்திரியங்கள் பின் தோன்றக் காண்கிறோம். அதுபோல மரம் முதலியவற்றிற்கு இல்லை என்று கூறலாம். மரம் முதலியவற்றிற்கு இந்திரியங்கள் வெளிப்படையாகக் காணப்படவில்லை என்றாலும் அவை பூத்து, காய்த்து, வளர்தலைக் காண்பதால் இந்திரியமும் உயிரும் மரத்திற்கு உண்டு என்று அறியலாம்.

ஒருமரத்தின் உயிரொன்றேல் கொம்புஒசித்து நட்டால்
உய்யும்உயிர் ஒன்றுபல வாமோ என்னில்
கருமரத்தின் வித்துவேர் கொம்புகொடி கிழங்கு
கண்கலந்து கொள்ளும்உயிர் அண்டம் வேர்ப்புத்
தருபிறப்புச் சராயுசங்கள் சனனமும்பெற் றார்போல்
தானடையும் உற்பீசம் தலம்நடவாது என்னில்
பெருநிலத்தில் காலிலார் நடப்பரோ பேதாய்
பிறப்பின்விதம் அநேகம்காண் பேசங் காலே.

130

இப்பாடல் மரத்திற்கும் உயிர் உண்டு என்கிறது.

பொருள் :

மரத்திற்கு உயிர் உண்டு என்று கூறுகின்றீர்களே, ஒரு மரத்தின் கிளையை ஒடித்து நட்டால் அந்தக்கிளை துளிர்க்கிறது. அப்படியானால் ஓர் உயிர் பல உயிர்கள் ஆகுமோ? என்று நீ கேட்கலாம். மரம் - வித்து, வேர், கிளை, கொம்பு இவற்றிலும், கொடியானது

கிழங்கு, கணுக்கள் இவற்றிலும் தோன்றுகின்றன. எவைபோல என்றால் முட்டை, வியர்வை, கருப்பப்பை என்ற பல இடங்களிலிருந்து உயிர்கள் தோன்றுவது போல. அப்படியானால் முட்டை இவற்றிலிருந்து தோன்றுகின்ற உயிர்கள் நிலத்தின் நடக்கின்றனவே, வித்திலிருந்து தோன்றுகின்ற உயிராகிய மரம் உலகத்தில் நடக்கவேண்டுமே என்று நீ கேட்கலாம். பிறப்பு பலவகைப்பட்டது. அதில் மரம் ஒன்று. அதற்குக் கால் இல்லை. அதனால் நடக்கவில்லை. பேதையே உணர்ந்து கொள்.

கொம்பு - கிளை. பொசித்து - ஒடித்து. உற்பீசம் - வித்தில் தோன்றும் முளை. கண் - கணு. அண்டம் - முட்டை. சராயிசம் - கருப்பப்பை. சனனம் - பிறப்பு.

தின்னும்அது குற்றம்இலை செத்ததுஎனும் புத்தா

தின்பையெனக் கொன்றுஉனக்குத் தீற்றினார்க்குப் பாவம்

மன்னுவதுஉன் காரணத்தால் தின்னா தார்க்கு

வதைத்துஒன்றை இடாமையினால் வதைத்தவர்க்கே பாவம்
என்னில்உனை ஊட்டினார்க்குப் பாவஞ் சேர

என்னதவம் புரிகின்றாய் புலால்கடவுட்கு இடாயோ

உன்உடலம் அசுசியென நாணி வேறோர்

உடல்உண்ணின் அசுசியென உணர்ந்திலைகாண் நீயே. 131

இப்பாடல் ஊன் உண்ணுதல் கொள்கை பற்றிய மறுப்பைக் கூறுகிறது.

பொருள் :

ஓர் உயிரைக் கொல்லுதலே பாவம். இறந்த விலங்கின் ஊன் உண்ணுதல் பாவமில்லை என்கிறாய். புத்தனே, நீ உண்ணுவதால் தானே உன்னைக் கருதி ஓர் உயிரை ஒருவன் கொல்லுகிறான். உன்னால் அவனுக்குப் பாவம் விளைகிறது. தின்னுவோர் இல்லை என்றால் உயிரைக் கொல்லுவாரும் இல்லை. உனக்கு ஊன் தருபவருக்குப் பாவம் சேரும்படியாக நீ தவத்தை மேற்கொள்ளுகிறாய் (அழகிது). நீ ஊனை உண்ணுகின்ற பொழுது உன் கடவுளுக்கும் அதனை வழங்குகின்றாய். உன்னுடைய உடலை

அகசி (தூயதன்று) என்று கொள்ளுகின்ற நீ மற்றொன்றின் உடலாகிய ஊனைத் தூய்மையற்றது என்று கருதாது உண்கின்றாயே, வேடிக்கைதான்.

விளக்கவுரை:

இக்கருத்துக்கு,

“தினல்பொருட்டால் கொல்லாது உலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டால் ஊன்தருவார் இல்”

என்ற 256ஆம் திருக்குறள் அரண் ஆகும். “என்ன தவம் புரிகின்றாய்” எனக் கேட்டு நீ பண்ணுவது தவம் இல்லை என்பதைப் பெற வைக்கிறார்.

குடைநிழலும் கண்ணாடிச் சாயையும்போல் பிறப்புக்
கொள்ளும் உணர்வு என்னிற்கா ரணம்அழிய அழியும்
அடைநிழல்போல் கந்தம்ஐந்தும் அழியும்உனக்கு இங்கே
அவையழிந்தால் அருங்கதியின் அணையும்உணர்வு இன்றாம்
இடைகனவின் எழும்உணர்வு நனவுணர்வு ஆனாற்போல்
எழும்உணர்வு கன்மத்தால் நினைந்தகதி என்னின்
மிடைசினையும் அந்தனும்முட் டையும்உயிர்விட் டக்கால்
மேவுவதுஎன் பிறப்பினுடல் விடாதுகன்ம உணர்வே. 132

இப்பாடல் உடலைவிட்டுக் கன்மவினை நீங்காது பிறப்புத் தோறும் வரும் என்பதனை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

குடையில் நிழல் தோன்றினால் அதன் நிழலும் குடை போலவே தோன்றும். கண்ணாடியின் முன்னே ஒரு பொருளைக் காட்டினால் அந்தப் பொருளைப் போலவே கண்ணாடியிலும் சாயை தோன்றும். அதுபோலத்தான் ஐந்து கந்தங்களும் அழிய உடலானது அழிந்து (நிழல், சாயை போல) மற்றொரு உடல் தோன்றும் என்று புத்தனே நீ கூறுகின்றாய். ஆனால், இது தவறு. குடையும் கண்ணாடியும் கருவியாகிய காரணங்கள். அவற்றில்

தோன்றுகின்ற நிழலும் ஒளியும் காரியங்கள். காரணம் அழிந்தால் காரியமும் அழியும். அது உமக்கே தெரியும். ஐந்து கந்தங்களும் கெடும் என்பது உம்முடைய அடிப்படைக் கொள்கை. அவ்வாறானால் அவை கெடும்பொழுது அவற்றோடு கூடிய அறிவும் கெடும்ல்லவா? உடனே நீ கூறலாம். கனவில் தோன்றிய அறிவு விழித்தெழுந்தவுடன் மீண்டும் உண்மை அறிவாகத் தோன்றுகின்றது அல்லவா? அதுபோல வினையின் காரணமாக மீண்டும் தோன்றி அறிவு நற்கதியை அடையும் என்று கூறலாம். அதுவும் தவறு. சினையும், குருடனும், முட்டையும் உயிர் அகன்றபிறகு பெறுகின்ற கதி யாது? பிறப்பின் உடலைக் கன்ம உணர்வு விடாது. விளக்கவுரை:

சினையும், அந்தகனும், முட்டையும் பூர்வ கன்மத்துக்கு ஈடாகத் தொழிலை மறந்து கிடப்பதால் நற்கதி அடைவதில்லை.

ஐந்துகந்தம் சந்தானத்து அழிதல்பந்த துக்கம்

அறக்கெடுகை முத்தியின்பம் என்றறைந்தாய் கந்தம்

ஐந்தும்அழிந் தால்முத்தி அணைபவர்யார் என்ன

அணைபவர்வேறு இல்லைஎன்றாய் ஆர்க்குமுத்தி இன்பம்

ஐந்தின்உணர் வினுக்கென்னில் அழியாதஅவ் வுணர்வுஉண்டு

ஆகவே எவ்விடத்தும் உருவாதி கந்தம்

ஐந்தும்உள வாம்அதுவும் பந்த மாகி

அரந்தைதரு முத்தியின்பம் அறிந்திலைகாண்நீயே.

133

இப்பாடல் புத்தரின் முத்தி பற்றிய கருத்துக்கு மறுப்புக் கூறுகிறது.

பொருள்:

முத்திநெறி பற்றிப் பேசுகின்ற புத்தனே, ஐந்து கந்தங்களும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வருவதால் துன்பமும், அவை ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் கெடுவதால் முத்தியும் ஏற்படுகிறது என்று கூறினாய். ஆனால், ஐந்து கந்தங்களும் கெட்டபிறகு முத்தி அடைவது யார்? என்று கேட்டால் ஒருவருமில்லை என்று விடை கூறுகின்றாய். அவ்வாறென்றால் முத்தி இன்பத்தை நுகர்வது யார்? ஐந்து

கந்தங்களும் கூடியபோது தோன்றுகின்ற அறிவே முத்தி இன்பத்தை நுகர்கிறது என்றால் அந்த ஐந்து கந்தங்கள் அப்பொழுது கெடவில்லை என்பதுதானே பொருள். அவை கெடாதபோது மீண்டும் துயரமும், முத்தியும் என்று கூறுவது எல்லாம் வழுவாகும். எனவே, உனக்கு முத்தி இன்பம் பற்றித் தெளிவான கருத்து இல்லை.

அநாதிமுத்த னாய்ப்பரனாய் அசலனாய் எல்லா
அறிவுதொழில் அனுக்கிரகம் உடையஅரன் கன்மம்
நுனாதிகம்அற்று ஒத்தவிடத் தேசத்தி நிபாதம்
நுழைவித்து மலங்களெலாம் நுங்க நோக்கி
மனாதிகர ணங்களெலாம் அடக்கித் தன்னை
வழிபடுநல் அறிவுஅருளி மாக்கருணைக் கையால்
இனாதபிறப் பினில்நின்றும் எடுத்து மாறா
இன்பமுத்திக் கேவைப்பன் எங்கள்முத்தி இதுவே. 134

இப்பாடல் புத்தருக்குத் தன்மதக் கருத்தைச் சித்தாந்தி தொகுத்துக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

பொருள்:

அநாதி காலந்தொட்டு மலங்களால் கட்டுப்படாதவன், யாவற்றுக்கும் முதல்வன், எங்கும் பரந்திருப்பவன், அசைவற்றவன், யாவற்றையும் ஒருங்கே அறிகின்ற அறிவுடையவன், எதனையும் செய்யும் பேராற்றல் உடையவன், அருளை வழங்குகிறவன் அவனே எங்கள் சிவபெருமான். உயிர்களின் இருவினைப் பயன்கள் ஒத்து இருவினை ஒப்பு நிகழ்கின்ற காலத்துத் திருவருள் சத்தியை உயிரிடத்தில் சத்திநிபாதமாக நிகழ்வித்து உயிர்களைப் பற்றி யிருக்கக் கூடிய மலங்கள் யாவும் நொறுங்குமாறு திருக்கடைக்கண் சாத்துகின்றவன். (மறை முதலிய) அறக்கரணங்களையும் (பொறி முதலிய) புறக்கரணங்களையும் அடக்கி ஆளுகின்றவன், ஆன் மாக்கள் தன்னை வழிபடுவதற்குரிய நெறிகளை அருளுகின்றவன், தன்னுடைய பெரிய கருணைக் கையால் உயிர்களைப் பிறவிப் பெருங்கடலில் வீழாமல் எடுத்து முத்தி இன்பம் தருகின்றவன், இதுவே எங்கள் சைவம் காட்டுகின்ற முத்தியாகும்.

நுனாதிகம் - குறைந்து. நுங்க - நொறுங்க. இனாத - இன்னாத.

இவ்வாறு செளத்திராந்திகனின் கருத்துக்களை மறுத்து சைவ தத்துவத்தை நிலைநாட்டுகிறார் ஆசிரியர்.

யோகசார மதம்

பௌத்தத்தின் நான்கு பிரிவுகளில் விஞ்ஞானபாதம் என்று சொல்லப் பெறுகின்ற யோகசாரமும் ஒன்றாகும். இக்கெள்கை மஹாயான புத்தமதத்தைச் சார்ந்ததாகும். மஹாயானம் என்பதற்கு பெரியது அல்லது உயர்ந்தவழி என்று பொருள்படும். இந்த மஹாயான பௌத்தம் திபெத்து, மங்கோலியா, சீனா, கொரியா உள்ளிட்ட இடங்களில் வழங்கி வருகிறது எனலாம். இவர்களுடைய அடிப்படைக் கொள்கை, புறத்தே காணுகின்ற பொருள்கள் எதுவுமே இல்லை, யாவுமே மனத்தின் சிருஷ்டி, அறிவான், அறிவு, அறியப்படும் பொருள் என மூன்றுள் அறிவு மட்டுமே உள்ளது. அந்த அறிவு ஒன்றே அறிவோனையும், அறியப்படும் பொருளையும் பிரிந்து புறத்தனபோல் காணப் படுகின்றது. மனத்துக்குப் புறத்தே எதுவும் இல்லாதபோதும் இருப்பது போலக் காட்சி அளிப்பதற்குக் கனவு ஒன்றே நல்ல சான்றாகும் என்று இந்தியத் தத்துவஞானம் என்ற நூலில் கி. லெட்சுமணன் (ப. 168) அவர்கள் குறிப்பிடுவார்கள். அருணந்தி சிவாசாரியார் ஒரு பாடலில் இவர்தம் கொள்கைகளைக் கூறித் தன் மறுப்பை இரு பாடல்களில் தந்துள்ளார்.

போதமே பொருளாய்த் தோன்றும் பொருளதாய் எழலால்போதம்
வாதனை அதனால் கூடி வருதலால் வடிவி லாமை
ஆதலால் கனவே போலும் சுகம்உளது அறிவே யாம்என்று
ஓதினான் ஓதா னாய உணர்வினால் யோகா சாரன்.

135

பொருள்:

அறிவுதான் பொறிகளாய், பொறிகளுக்குப் புலப்படும் பொருளாய் வருகிறது. பொறிகளின் செயல்பாட்டினால்

உணர்வுகள் (வாதனை) தோன்றுகின்றன. அறிவுக்கு வடிவம் இல்லை. நிலையற்ற இவ்வுலகம் கனவு போன்றது. அறிவு ஒன்றே உள்பொருளாகும் என்பது யோகசாரன் தன் கருத்தை உணராத அறிவினால் வேறுபட்டுக் கூறினான்.

போதம் - அறிவு. எழல் - தொழிற்படல். வாதனை - உணர்வு. சகம் - உலகு. ஓதினான் - கூறினான். ஓதானாகிய உணர்வு - உணராத அறிவினால்.

யோகசாரன் மதம் மறுதலை

போதமும் தவிர வேறுஓர் வாதனை புகன்றாய் போதம் வாதனை இரண்டு உண்டு என்னாய் போதம்வா தனையும் என்னில் காதலால் பொருளி னோடு கலந்துபின் எழும்க ருத்தாம் வாதனை கனவு கண்ட பொருளின்மேல் வரும்க ருத்தே. 136

இப்பாடல் ஆசிரியரின் மறுப்பை உணர்த்துகிறது.

பொருள்:

யோகசாரா, உன்னுடைய கொள்கைப்படி அறிவு என்ற ஒன்றைத் தவிர வாதனை என்ற ஒன்றைக் கூறுகின்றாய். இல்லை, இல்லை, வாதனைதான் அறிவு என்று நீ கூறினால் அதுவும் தவறு. ஏனென்றால் அறிவும் வாதனையும் ஒன்றாக முடியாது. அறிவு பொருள்களைப் பற்றும் பொழுது அதனால் விளைகின்ற விருப் பத்தால் பொருள் நோக்கிய அறிவு பல நிலைகளில் (உணர்வில்) செல்லுகிறது. எனவே, வாதனையாகிய உணர்வு வேறு, அறிவு வேறு, கனவு காலத்தில் கூட ஒருவன் நனவில் கண்ட பொருள்களையே உணர்ந்து அனு பவிக்கின்றான். நீ உலகத்தைக் கனவு போன்றது என்று சொல்வது தவறாகும். எனவே, நீ கூறுவது மயக்கத்தினால் ஆகும்.

அறிவதே பொருளது ஆகில் அகம்சடம் என்ன வேண்டும் பிறிபொருள் ஆகும் பேதித்து இதம்பிர பஞ்சம் என்னில் உறுபொருள் உருவம் தோய்ந்தால் உணர்வும் அவ்வுருவாய் நிற்கும் செறிபொருள் அதுவாய் நிற்கும் தெளிபளிங்கு அதுவே போல. 137

இதுவும் அது.

பொருள் :

யோகசாரா, அறிவு ஒன்றுதான் உண்டு, அந்த அறிவுதான் உலகம் என்ற உணர்வைத் தோற்றுவிக்கிறது என்று கூறுகின்றாய். நீ அப்படிச் சொன்னதினால் அறிவு ஒன்றுதான் உள்பொருள், வேறு எதுவும் இல்லை எனப்படும். அவ்வாறானால் நான் என்பது என் உடம்பு என்று முடியும். உண்மை அதுவல்ல. அறிவும் அறி பொருளும் வேறுபாடு உடையவை. இரண்டும் ஒன்று என்று சொன்னால் காணுகின்ற சடப்பொருள் எல்லாம் நான் என்ற அறிவாகக் கொள்ள நேரிடும். இல்லை அறிவு வடிவத்தில் பொருந்தி நிற்கிறது என்று கொண்டால் அது தன்னைச் சேர்ந்த பொருளின் வண்ணத்தைக் கொண்டு அவ்வண்ணம் போலே காட்சியளிக்கின்ற பளிங்கு போன்றதாகும்.

விளக்கவுரை:

யோகசாரர் அறிவையும் அறியப்படும் பொருளையும் ஒன்றாகக் கருதுவர். ஆசிரியர் அதை மறுத்து அறிவுவேறு, அறியப்படும் பொருள் வேறு என்ற உண்மையை வலியுறுத்துகிறார். அறிவு - அருவம், பொருள் - உருவம், இரண்டும் ஒன்று என்றால் காணுகின்ற சடப்பொருள் எல்லாம் அறிவாகிவிடும். உடம்பு வேறு, நான் என்ற உயிர் வேறு. உடம்பாகிய பொருளும் அறிவும் ஒன்று என்றால் என்னுடம்பு என்பது நான் உடம்பு ஆகிவிடும். (என் வேறு, உடம்பு வேறு) சடப் பொருளில் அறிவு பொருந்தி நிற்கிறது என்றால் அது பளிங்கினைப் பளிங்கு என்று சொல்லாமல் அது காட்டுகின்ற பொருளாகக் கொள்ள நேரிடும். பளிங்கு வேறு அதை அடுத்த பொருள் வேறு.

மாத்யமிகன் மதம்

மஹாயானப் பௌத்தத்தில் ஒன்று மாத்தியமிகன் மதம். தத்துவ வரலாற்று ஆசிரியர்கள் பௌத்த மதத்தின் நால்வகைப் பிரிவுகளை வைபாடிகன், செளத்திராந்திகனை முதலில் வைத்து, அடுத்து மாத்தியமிகத்தை இரண்டாவதாக வைப்பார். அதன்பின் யோகசாரரை மூன்றாவது கட்டமாக வைப்பார். மாத்தியமிகத்தை

ஸ்தாபித்தவர்கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஆரியதேவர் ஆவார் என்றும் அவர்கள் குறிப்பிடுவார்கள். இம்மதம் அறிவு என்பதையே ஆட்சேபிப்பதாகும். எதைப் பற்றியும் எதுவும் கூற முடியாது என்ற தீவிரவாதத்தை உடையவர்கள். இம்மதம் பற்றி அருணந்தியார் ஒரு பாடலில் கூறி மறுப்பை இரு பாடல்களில் அமைத்துள்ளார்.

அவயவம் பொருளாய்த் தோன்றும் அவயவம் அழிந்தால் பின்னை இவைபொருள் என்ன வேறுஒன்று இலாமையால் பொருள்கள் இன்றாம் அவைபொருள் இலாமை யாலே அறிவும்இன் றாகும் என்று நவைதரு மொழியி னாலே நவிலும்மாத் தியமி கன்தான். 138

பொருள்:

அறிவும் இந்திரியங்களும் கூடி உலகப் பொருள்கள் தோன்றுகின்றன. இவை அழிந்து விட்டால் பொருள்களும் அழிகின்றன. ஆதலால் ஒன்றும் இல்லை என்று பொருள் பட்டுப் பொருளும் இல்லை என்பது பெறப்படும். பொருள்கள் இல்லை என்பதால் அதனைப் பொருந்தி நின்ற அறிவும் இல்லை என்று இப்படிச் குற்றத்தைத் தரும் சொல்லாலே கூறுவான் மாத்திய மிகன். (நவை - குற்றம்)

மாத்தியமிகன் மதம் மறுதலை

கடத்தினில் அவய வங்கள் படத்தினில் புகாமல் காத்தும் படத்தினில் அவயவங்கள் கடத்தினில் புகாமல் கொண்டும் இடத்தினில் நிற்கும் ஆகும் அவயவி இரண்டும் கூடி உடைத்து ஒருபொருள் உண்டாகப் பொருளும்உண்டு

உணர்வும்உண்டே. 139

இப்பாடல் மாத்தியமிகன் கொள்கையை மறுத்துக் கூறுகிறது.

பொருள்:

மாத்தியமிகனே, நீ இந்திரியங்களாகிய அவயவமே பொருள் என்றும் தனியாகப் பொருள் இல்லை என்றும் கூறுகின்றாய். அது

தவறு. குடத்தில் மண் உள்ளது. ஆனால், நூல் இல்லை. துணியில் நூல் உள்ளது. மண் இல்லை. எனவே, துணி வேறு, குடம் வேறு என்பது பெறப்படும். பண்பும் பொருளும் சேருகின்ற பொழுது தான் ஒரு பொருள் உண்டாகின்றது. அது குடம் என்றும் துணி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. அதாவது ஒரு பொருளில் அவயவம் உண்டு, அவயவி உண்டு, இதுபோலப் பொருளாகிய முதலும் உண்டு, ஆன்மாவாகிய அறிவும் உண்டு.

சிறப்புரை:

குடம் அவயவம் குடத்தில் உள்ள மண் அவயவி. உடம் அவயவம், உணர்வு (அ) உயிர் (அ) ஆன்மா - அவயவி. ஆனால், இம்மதத்தார் உடம்பு மட்டும் தான் உண்டு, ஆன்மா இல்லை என்கின்றார்கள். உடம்பு அழிவதால் உடம்பாகிய பொருள் அதாவது எதுவும் இல்லை என்கின்றனர். இதனை ஆசிரியர் மறுத்து இப்பாடலில் விளக்கம் தருகிறார். (படம் - துணி)

கருவியும் ஒளியும் வேறு கருதிடும் கருத்தும் நிற்கப் பொருள்புண ராமை யாலே போதம்வந்து எழுவது இன்றாம் மருவிடும் பொருள் உண்டாக வந்து எழும் புந்தி ஆனால் பொருள்உளது ஆகும் ஆகப்போதமும் உள்ளதாமே.

140

இதுவும் அது.

பொருள் :

இந்திரியங்களும் அவற்றின் குணங்களாகிய ஓசை முதலியவைகளும் இவற்றில் தனித்து நின்று அறிவதாகிய அகக்கரணங்களும் (மனம் உள்ளிட்ட) தனியாக இருந்தாலும் அவை ஆன்மாவோடு பொருந்தாதபோது அறிவு தோன்றுவதில்லை. ஏனென்றால், ஆன்மாதான் ஒரு பொருளை இன்னதென்று அறியும் அறிவினை உடையது. எனவே, ஆன்மா உண்டு என்பதனை அறிவாயாக. மேலும், ஆன்மாவுக்கு அறிவு உண்டு என்பதையும் அறிவாயாக.

கருவி - ஐம்பொறி. (இந்திரியங்கள்) ஒளி குணம். கருதிடும் கருத்து - அந்தக்கரணங்கள். பொருள் - ஆன்மா. போதம் - அறிவு.

வைபாடிகன் மதம்

ஈனயான பௌத்த மதத்தின் ஒரு பிரிவான இதனை விளங்க வைத்தவர்கள் தின்னாகரும், தருமகீர்த்தியும் ஆவர். இவர்தம் கொள்கைகளை ஒரு பாடலிலும் மறுப்பை ஒரு பாடலிலும் அருணந்தியார் குறிப்பிடுகின்றார்.

அரிசனம் நூறு கூட அருணம்வந்து எழுந்தால் போல
விரிசகம் பொருள்கள் ஞானம் விரவிட மேவித் தோன்றும்
தெரிசனம் இதுவே என்று தெளிந்திடும் தேரர் வீடு
பரிவொடும் அடைவீர் என்று பகரும்வை பாடி கன்தான். 141

பொருள்:

மஞ்சளும் சுண்ணாம்பும் சேருவதால் புதிதான சிவப்பு நிறம் தோன்றும். அதுபோல உலகத்தில் காணப்படுகின்ற பொருள்களும் இந்திரியங்களின் விஷயமான அறிவும் கூடினபோது உலகத்துப் பொருள்கள் உள்ளதாகத் தோன்றுகின்றன. இதுவே ஞானதரிசனம் (அறிவுக்காட்சி) இதைத் தெரிந்தவர்கள் விடுபேற்றினை அடைவார்கள் என்று கூறுகிறார் வைபாடிகர்.

அரிசனம் - மஞ்சள். நூறு - சுண்ணாம்பு. விரிசகம் - விரிந்த உலகம்.

வைபாடிகன் மதம் மறுதலை

பொருளது புறம்பது ஆகும் போதம்அந் தரமது ஆகும்
தெருளிடின் இரண்டும் சென்று சேர்ந்திடும் ஆறது இன்றாம்
அருவுஉணர்வு உருவம் ஞேயம் ஆதலி னாலும் கூடா
உருஅரு உடைய வைபா டிகற்குஇனி மாற்றம் இன்றே. 142

இப்பாடல் வைபாடிகருக்கு மறுப்புக் கூறுகிறது.

பொருள் :

அறியப்படுகின்ற பொருள்கள் புறத்தில் உள்ள பொருள்களாகும். அதனை அறிகின்ற அறிவோ அகத்தில் உள்ளதாகும். எனவே, தெளிவாகச்சிந்திக்கும் இடத்து அகத்திலே உள்ள அறிவும் புறத்திலே உள்ள பொருளும் பொருந்துவதில்லை. மேலும் அறிவு அருவமானது, பொருள் உருவமுடையது.

எனவே, அருவமும் உருவமும் ஒன்றோடு ஒன்று பொருந்தும் என்பது பொருந்தாது. இது தவிர வைபாடிகரை மறுப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லை.

சமணரில் நிகண்டவாதி மதம்

இந்தியநாட்டு மிகப் பழைய சமயங்களுள் ஒன்று சமண சமயம். இந்திய மெய்ப்பொருளியல் வரலாற்றில் தனக்கெனத் தனியிடத்தைச் சமணம் பெற்றுள்ளது. சுவேதாம்பர சமணம், திகம்பர சமணம், ஸ்தானகவாசி சமணம் என்ற மூன்று பிரிவுகள் கொண்டது இச்சமயம். வெண்ணிற ஆடையை அணிந்து கொள்கின்றவர் முதல் பிரிவினர். திசையை ஆடையாக உடையவர் இரண்டாவது பிரிவினர். உருவ வழிபாட்டை ஏற்காதவர் மூன்றாம் பிரிவினர். இவருள் திகம்பர சமணர் மட்டுமே தமிழகத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனர். திகம்பர சமணமே நிகண்டவாதி, ஆசீவகன் மதம் என்று பிரிந்து திகழ்ந்திருக்கிறது என்று தெரிகின்றது. நிகண்டவாதம் என்பது வர்த்தமானன் மேற்கொண்ட சமணம் எனவும், அவருக்கு மாறுபட்ட அவருடைய மாணவர் மற்கலியால் தோற்றவிக்கப்பட்ட சமயம் ஆசீவகன் எனவும் பேராசிரியர் கங்காதரன் குறிப்பிடுவார். நிகண்டவாத சமயத்தில் அச்சமயத்தாரின் உருவத்தைப் பற்றியும், ஆடையின்மை பற்றியும் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றார் அருணந்தியார். மணிமேகலையில் "சமயக்கணக்கர் தந்திறங் கேட்டகாதை" என்ற பகுதியில் 167-200 வரிகள் வரை இம்மதத்தார் பற்றிய செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவ்விரு சமயத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு அருணந்தியார் கொள்கைகளையும், மறுப்புகளையும் தருகின்றார்.

நிகண்டவாத சமயத்தை முதலில் எடுத்துக் கொண்டுள்ளார். இம்மதக் கொள்கைகளை 8 பாடல்களிலும், மறுப்பை 18 பாடல்களிலும் தருகின்றார்.

வாச மாமலர் அசோகு பேணிமறை நீதியோடுமலை யும்தவத்து
ஆசையால் உடைஅகன்று மாசினைஅடைந்துஇல் வாழ்தரும்
அறத்தினில்
பாசமானது தவிர்ந்து பண்டிபட உண்டு பாயினொடு பீலிமேல்
நேசமாய் அவை தரித்து ளோர்களில் நிகண்டவாதியை நிகழ்த்துவாம்.
143

இப்பாடல் நிகண்டவாதியை அறிமுகப்படுத்துகிறது.

பொருள்:

மணம் பொருந்திய மலர்களை உடைய அசோக மரத்தைத் தெய்வமாகப் பேணி நான்கு மறைகளோடு மாறுபட்டுத் தவத்தைப் பேணவேண்டும் என்ற ஆசையால் உடை உடுத்துவதை விடுத்து, நாள்தோறும் குளிக்காததால் உடலில் மாசு அடைந்து, இல்லறமாகிய நல்வாழ்க்கையைத் துறந்து, வயிறாற உண்டு, உடம்பைப் பாயால் மூடி, மயிற்பீலியைத் தாங்கிக் கொண்டு தமது ஒழுக்கத்தை உயர்ந்தது என்று கூறிக்கொண்ட நிகண்டவாதியின் கொள்கைகளைக் கூறுவாம்.

மலையும் - மாறுபடும். பண்டி - வயிறு. பீலி - மயிற்பீலி. நிகண்டவாதி - திகம்பர சமணர் (திசையை ஆடையாக உடுத்தியவர்கள்)

ஈறி லாதன அநந்த ஞானமுதல் எண்கு ணங்கள்எனும் ஒண்குணம்
மாறி லாதமதி மேவு சீதம்என மன்னி வானவர் வணங்கவே
வேறு லாவுகுண ஞான ஆவரணிஆதி எட்டினையும் விட்டசீர்
ஏறுபான்மையுடைய நீடு வாழ்அருகன் எங்களுக்கு இறைவன்
என்றனன். 144

இப்பாடல் அருகதேவனின் பெருமைகளைக் கூறுகிறது.

பொருள்:

எங்கள் இறைவனாகிய அருகதேவன் கேடற்ற அனந்தஞானம் முதலிய எட்டு நற்குணங்களையும், தன்னிடத்தில் கொண்டவன். எனவே, அவன் திங்களைப் போல விளங்குகின்றான். வானவர்கள் அவனை வந்து வணங்குகிறார்கள். தீக்குணங்களாகிய ஞானாவரணீயம் முதலிய எட்டுக் குணங்களையும் நெருங்க ஒட்டாமல் ஒழித்தவன். நெடியகாலம் வாழுகின்ற பெருமை உடையவன்.

மதி - திங்கள். மன்னி - விளங்கி. அருகன் - அருகதேவன். எட்டு.

1. அனந்த ஞானம் - (எல்லையற்ற அறிவு). 2. அனந்த தரிசனம் (எல்லையற்ற காட்சி). 3. அனந்த வீரியம் (எல்லையற்ற ஆற்றல்). 4. அனந்த சுகம் (எல்லையற்ற இன்பம்). 5. நிர்நாமம் (பெயர் இன்மை). 6 நிர்கோத்திரம் (கோத்திரம் இன்மை). 7. நிர்ஆயுள்யம் (வாழ்நாள் இன்மை. அதாவது எல்லையற்ற வாழ்நாள்). 8. சம்மிதா பாவம் (அழிவின்மை). இதற்கு நேர்மாறானவை எட்டு தீக்குணங்கள் எனப்படும். அவை முறையே 1. ஞானாவரணீயம் (அறிவு தடைப்படுதல்). 2 தரிசனாவரணீயம் (காட்சி தடைப்படுதல்). 3. வேதணீயம் (ஆற்றல் குறைதல்). 4. மோகணீயம் (சிற்றின்பம்). 5. ஆயுடிய நாமம் (இப்பிறப்பில் இடப்படுகின்ற பெயரை உடைமை). 6. கோத்திர நாமம் (கோத்திரப் பெயர் உடைமை). 7. ஆய்வந்தராயம் (பிறப்பும் இறப்பும் உடைமை). 8. காயவந்திராயம் (அழிவுடைமை).

கருவி கண்படு தொடக்கு ஒழித்துவரு காலம் மூன்றில்நிகழ் காரியம் பெருக நின்று ஒரு கணத்தி லேயுணர் பெரும் தவக்கடவுள் பீடினால் மருவி நின்னுவழி பட்ட வாக்கும் மலைவுஉற்ற வாக்கும்மனம் ஒத்திடும் குருசில் எங்கள்இறை என்று பின்னும்நிகழ் குற்றம் இன்மையது

சூறுவான். 145

இதுவும் அது.

பொருள்:

அருகதேவன் ஐம்பொறிகளால் வருகின்ற தொடர்ச்சியைத் தன்னிடத்தில் முற்றிலும் பற்றாது ஒழித்தவன். மூன்று

காலங்களிலும் நிகழுகின்றவற்றைத் தன்னுடைய எல்லையற்ற அறிவினால் ஒரு கணத்தில் அறியக்கூடிய தவத்தை உடையவன். தன்னைப் பொருந்தி நின்று வழிபாடு செய்தவர்க்கும், தன்னிடத்தில் மாறுபட்டவர்களுக்கும் ஒரே தன்மையாக அருள் வழங்குபவன், அவனுடைய குற்றமற்ற தன்மையை இன்னும் கூறுவேன் கேட்பாயாக. (என்கிறார் சமணர்)

கருவி - ஐம்புலன்கள். தொடக்கு - தொடர்ச்சி.

பசித்தல் தாகம்பயம் செற்ற மோடுஉவகை
மோக சிந்தனை பழித்தல் நோய்
நசித்தல் வேர்வினொடு கேத மோடுமதம்
வேண்டல் ஈண்டுஅதி சயத்தலும்
புசிப்பு, வந்திடு பிறப்பு உறக்கம்இவை
விட்டொர் அட்டகுண பூதனாய்
வசித்த வன்உலகின் மேல்இரந்து ஒருசொல்
இகல னுக்கு அருளும் என்றனன்.

146

இதுவும் அது.

பொருள் :

பசி, வேட்கை, அச்சம், மாச்சரியம், உவகை, மோகம், சிந்தனை, பழித்தல், நோய், இறப்பு, வியர்வை, துயரம், அகந்தை, வியப்பு, அனுபவம், பிறப்பு, உறக்கம் இவை அனைத்தையும் முற்றிலும் ஒழித்தவன். எண் குணத்தவன். என் அருகன் பொன் எயில் வட்டத்திருந்து தன்னைச் சார்ந்து, ஒரு சொல் அருளுக என்று வேண்டிய இகலனுக்கு வேண்டியவாறே அருள்பாலிப்பவன்.

செற்றம் - மாச்சரியம். மோகம் - மயக்கம். நசித்தல் இறப்பு. கேதம் - துயரம். புசிப்பு - உணர்வு. இகலன் - ஆதி அருகன் (பொன்வாயில் வட்டத்தில் இருப்பவன் அநாதி அருகன்)

அந்த வாய்மொழியி னால் அவன்சரணம் ஆதி யோகமுதல் ஆனநூல்
இந்த மாநிலம் மயங்கி டாதவகை இங்கு இயம்பினன் இதன்பொருள்
வந்த காலம்உயிர் தன்ம தன்மிஅறம் மற்றும் விண்மருவு புற்கலம்
பந்தம் வீட்டினோடு அநாதி யாய்இவை படைப்பது இன்றிஉள
பத்துமே. 147

இப்பாடல் சமணமதத்தின் நூலையும் அநாதி பத்தினையும்
கூறுகிறது.

பொருள் :

அருகதேவன் தான் வாய்மலர்ந்து சொன்ன கொள்கைகளை
விளக்கும் நூல்கள் சரணம், யோகம் ஆகும். அவற்றின் வழி ஒழுகி
உலக மக்கள் மயக்கத்திலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்பது
அவனது நோக்கம். காலம், உயிர், தன்மம், அதன்மம், புண்ணியம்,
பாவம், விண்ணகம், புற்கலம், பந்தம், வீடு ஆகிய பத்தும்
ஒருவராலும் படைக்கப்படாத அநாதியாகும்.

தன்மம் - நல்லறத்தால் விளைந்த உடல். அதன்மம் - தீய
செயல்களால் விளைந்த உடல்.

நிற்ற லோடுதலை போதல் அன்னுவயம் நிகழ்த்து நீடு எதி ரேகமும்
உற்ற தாம்இவை கணத்தி லேமருவி உள்ளவா புரிய மாறுதான்
கற்ற காலம்அளவு எய்தி வாழும்உயிர் காய மேவிநிறைவு ஆனதே
பெற்று வேறுவரு தன்மை நேர்அறிவு பெற்ற தாகியுள் பேசிலே. 148

இப்பாடல் அநாதி பத்தினை விளக்குகிறது.

பொருள்:

காலம் - நிகழ்வு, இறப்பு, எதிர்வு என மூன்று வகைப்படும்.
இக்காலத்திற்கு உடலைப் பொருந்தி வாழும் உயிர் கட்டுப்
பட்டதாகும். உயிர் என்பது உடல் முழுவதும் நிரம்பியிருப்பது.
உடலோடு பொருந்தியிருக்கும் இந்த உயிர் பல படிகளை
(குழந்தை, இளமை, முதியவர்) வளர்ச்சிக்கேற்ப அறிவைப் பெற்று
விளங்குவதாகும்.

பரந்து மீதுதரு மாத்தி காயம் அழிவித்த நித்தமது பண்ணிடும்
 நிரந்து கீழ்அதரு மாத்தி காயம்அது நித்த மாய்மிக நிறுத்திடும்
 புரந்த புண்ணியம் இதற்கு நன்மைபுகல் பாவம் ஆன அது தீமையே
 தரும்பொ ருட்குஇடமது ஆகும் வானமிகு புற்க லன்கள்

அவைசாற்றுவாம். 149

இதுவும் அது.

பொருள் :

தன்மாத்திகாயம் (தன்மம்) என்பது முற்பிறவியில் செய்த
 புண்ணியத்தின் பயனாக எடுத்த உடல். உடலைப் பெற்றவர்கள்
 மேலும் புண்ணியத்தைச் செய்கின்ற இயல்பைப் பெற்றவர்கள்
 ஆவார்கள். ஆதலால் மேலும் இந்த உடம்பு தோன்றாதபடி
 நித்தமாய் அமையும். அதன்மாத்தி காயம் என்னும் அதன்மம்
 உடம்புக்குக் காரணமாய் அமைந்து மேலும் மேலும் பிறவிகள்
 எடுக்கும் வண்ணம் அதை நிலை நிறுத்தும். எனவே, புண்ணியம்
 தன்மாத்திகாயம் பெறுவதற்குக் காரணம். பாவம் அதன்மாத்தி
 காயம் பெறுவதற்குக் காரணமாகும். பூதங்களில் ஒன்றாகிய வான்
 எல்லாப் பொருள்களும் இயங்குவதற்கு இடம் கொடுத்து நிற்கும்.
 இதனிடத்தில் தோன்றும் புற்கலப் பொருளைப் பற்றி இனி
 (அடுத்த பாடலில்) கூறலாம்.

ஏனும் ஒன்றுடைய வாகி எங்கும் அணு
 வாய் இரும்புகல் மரங்களும்
 பூனும் அங்குஉரு எலாமும் ஆகும்இவை
 புற்க லப்பொருள்கள் என்னலாம்
 காணும் அங்குஅறு வகைத்தொ ழில்கள்அவை
 கட்டு விட்டநெறி கன்மம்மேல்
 மாண நின்றுவரும் மாறி மாறிமுன்
 வகைந்தது உண்டுவிட மாட்சியே.

150

இப்பாடல் புற்கலம் பற்றிக் கூறுகிறது.

பொருள்:

புற்கலம் என்ற சொல் சடப் பொருள்களைக் குறித்து நிற்கும். உருவமாய்த் திரண்டு இரும்பு, கல், மரம் என்ற பெயர்களைப் பெற்று உலகில் விளங்குகின்ற பொருள்கள் எல்லாம் புற்கலப் பொருள்களாகும். புற்கலப் பொருள்களில் உள்ளவை அறு வகைப்பட்ட தொழில்களாகும். கட்டுக்களை விட்டு நீங்குவது தவம் எனப்படும். தவத்தை மேற்கொள்ளுவதினால் வருகின்ற பயன் எப்பொழுதும் நிலைபெற்று வளர்வதாகும். அந்த வளர்ச்சிதான் ஆன்மாவைப் புண்ணிய பாவங்களை அனுபவிக்க வைக்கும். இறுதியில் தவத்தின் பயனாக உயிரானது கட்டுக்களிலிருந்து (துன்பங்களிலிருந்து) விடுபட்டு வீடுபேற்றை அடையும்.

ஒன்று - சடப்பொருள். அறுவகைத் தொழில்கள் - மணம், சுவை, உருவம், ஊறு, ஓசை, பரிணாமம்.

நிகண்டவாதி மறுதலை

அருகனுக்கு அனந்த ஞானம் ஆதி யாதி யாகவே பெருகநின்றல் சீதமா மதிக்கு அடைந்த பெற்றியேல் ஒருவும் இட்ட ஒப்பவன் உயிர்த் திறத்தின் உள்ளபின் மருவு மிக்க குற்றமேல் அறத்தின் மன்னி னான்எனில்.

151

இப்பாடல் அருகதேவனின் பெருமைகளைப் பற்றிய கருத்துக்களை மறுக்கத் தொடங்குகிறது.

பொருள்:

நிகண்டவாதியே, உன்னுடைய தலைவனாகிய அருக தேவனின் பெருமைகளைக் கூறும்போது வரம்பற்ற ஞானம் உடையவன், எட்டு நற்குணங்களை உடையவன், தீக்குணங்கள் எட்டிலிருந்து நீங்கியவன் என்று கூறுகின்றாய். அதற்கு உவமை சொல்லும் பொழுது திங்களைப் பொருந்தியிருக்கின்ற தண்ணிய ஒளி என்கிறாய். ஒளி பெற்று நீங்குகின்ற சந்திரனைப் போன்று தலைவன் குணங்கள் பெறுவதும் நீங்குவதுமாக இருந்தால்

அவனும் உயிர்க்கூட்டத்தில் ஒருவன் தானே. உடனே நீ அவ்வாறு இல்லை, குற்றங்களை விட்டுக் குணங்களைக் கூடுகின்ற அறத்தை நிலைபெற்றவன் என்று கூறினால் (அடுத்த பாடலில் தொடர்கிறது)

அறத்தின் மன்னு வித்தவன் ஒருத்தனாய் அவன்அறத் திறத்தில் நின்றல் மற்றொருத்த னால்விளைந்த செய்தியாம் மறத்தின் அற்ற வார்க்கெலாம் வணக்கம்உள் இறைக்குமேல் பிறக்கும் இங்கு அவத்தை கொண்டது ஆரைஇன்று பேசிடே. 152

இப்பாடல் அருகதேவன் கர்த்தா அல்ல என்கிறது.

பொருள் :

உன் தலைவன் அறத்தில் நிலைபெற்றவன் என்றால் அவ்வாறு நிலைபெறச் செய்வித்தவன் ஒருவன் வேண்டும் அல்லவா. நிலைவித்தவன் தானே அறத்தையும் சொல்லியிருக்க வேண்டும். அவன் காட்டுகின்ற வழியில் தானே உன் தலைவனாகிய அருகதேவனும் நடந்திருக்க வேண்டும். எனவே, நீ வணங்குகின்ற உன்னுடைய தலைவன் அருகதேவனா, அல்லது அவனுக்கு அறம் உரைத்து நிலைபெறச் செய்தவனா? தெளிவுபடுத்துவாயாக.

கருவி கண்படு தொடக்குஓழிந்து கண்டுவாழும் என்றியேல் உருவு கொண்டு நின்றதுஎன்னில் உண்டு தான்ம னாதிகள் ஒருவி நின்றது என்னில்அத்தம் ஒன்றையும் உணர்ந்திடான் பொருள்தெ ரிந்து போகைகாலம் ஒன்றிலே புணர்ந்திடான். 153

இப்பாடல் அருகதேவன் சிறப்புக்களை மறுத்து அவன் கர்த்தா அல்லன் என்கிறது.

பொருள் :

உன் தலைவனாகிய அருகன் மனம் முதலிய கருவிகளால் அறியும் அறிவை நீங்கி அனைத்தையும் ஒருங்கே அறிந்தான் என்று கூறுகிறாய். இவ்வாறு கூறுவதால் அவன் உடலெடுத்து அதனால் மனம் முதலிய கருவிகளை உடையவன் ஆகின்றான். இல்லை இல்லை அவன் சரீரம் நீங்கி நின்றவன் என்றால் அவன்

எல்லாவற்றையும் உணர்ந்து வாழ்கிறவன் என்று கூறுவது குற்றமாகிப் போய்விடும். எனவே, அவன் அனைத்தையும் முக்காலத்தையும் ஒருகாலத்தில் உணர்வான் என்று கூறுவது பொருந்தாது.

ஆர்வ கோப மானவை அடைந்து ஒறுப்ப வார்க்கு எலாம்
சேர்வது இன்மை செப்பில்இன்று சீவன்மேவு காயமால்
ஒரும் மன்னர் போலவே உயிர்க்கு அளித்தல் இன்றியே
ஏர்கொள் பொன் எயிலிடத்து இருத்தல் பெற்றது என்கொலோ. 154

இப்பாடல் அருகன்முத்தி இன்பம் தருவானல்லன் என்கிறது.

பொருள்:

உலகத்தில் உடம்போடு கூடிப் பிறந்த உயிர்கள் காமம், சினம் முதலியவற்றோடு பொருந்தி நின்று வாழ்ந்து, பின் அவற்றைத் தீயன என்று அறிந்து நீக்கினாலும் அந்த உயிர்கள் உடலோடு முத்தி அடைவதில்லை. உன்னுடைய இறைவன் அருகதேவனும் பொன் வட்டத்தில் இருக்கிறான் என்று நீ கூறுவதால் அவன் உடலோடு பொருந்தியிருக்கிறான் என்பது உண்மையாகும். எனவே, அவனும் உடம்போடு முத்தி அடைதல் இல்லை. (உடனே நீ) அவ்வாறு இல்லை, ஆய்ந்து முறை செய்கின்ற மன்னவனைப் போல உயிர்களிடத்தில் அருள் பாராட்டுவதே அவனின் இயல்பாகும் என்று விடை கூறலாம். அப்படியானால் மன்னவர்களைப் போல நல்லவர்களுக்கு அருளும், தீயவர்களுக்குத் தண்டனையும் அருகிலிருந்து முறை செய்யாது பொன்னெயில் வட்டத்திலிருந்து எவ்வாறு செய்ய இயலும்?

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் அருகதேவன் உடலோடு கூடி முத்தி அடைந்து பொன்னெயில் வட்டத்திலிருக்கிறான் என்பதை ஆசிரியர் மறுக்கிறார். பின்னர் அரசனைப் போன்று அருள் செய்கிறான் என்பதையும் மறுக்கின்ற பொழுது 145ஆம் பாடலில் வழிபட்டவர்க்கும் வழிபடாத வார்க்கும் அருளுகிறவன் என்பதால் உயிர்களுக்கு முறை செய்கின்ற அரசன் ஆகமாட்டான் என்பதையும் மறுக்கிறார்.

ஆர்வம் - ஆசை (காமம்). கோபம் - சினம். ஒறுத்தல் - நீக்குதல். சேர்வது - முத்தியடைவது. சீவன்மேவு - அருகதேவன் சீவன் என்பதால் உடம்போடு கூடியவன். ஓரும் - முறைசெய்யும். பொன் எயில் - அருகதேவனின் இருப்பிடமான பொன்னெயில் வட்டம்.

சொல்லது ஒன்று கொண்டு இகலின் ஆத்தன்நாட வேசொலின் இல்லை யாம்ம னாதிதான் இயம்பு மாறது எங்ஙனே நல்ல வாம்ம னாதிதான் அவர்க்கு நாட வேயிலை ஒல்லை ஊமர் ஊமருக்கு உரைத்த வாறுஅது ஒக்குமே. 155

இதுவும் அது.

பொருள் :

(அநாதி அருக பரமனாகிய சகலாத்தன் பொன்னெயில் வட்டத்தில் இருக்கும்போது ஆதி அருக பரமனாகிய இகலாத்தன் கேட்குமாறு) அநாதி அருகன் ஒரு சொல்லினால் ஆதி அருக பரமனுக்கு அறங்கள் அத்தனையும் உரைத்தான். அவன் உரைத்த சொல் ஒன்று கொண்டு ஆதி அருகபரமன் பல நூல்களாக விரித்து எழுதினான் என்று நீ கூறுகின்றனை. ஆதி அருக பரமன் (சித்துநிலை) என்ற நிலையை எய்தியவர்களுக்கு மனம் முதலிய கருவிகள் இல்லை என்றும் நீ கூறுகின்றாய். அப்படியானால் அநாதி அருக பரமன் சொன்ன சொல்லை (மனம் முதலிய கருவிகள் இல்லாத). இவன் எவ்வாறு கேட்டான்? நீ கூறுவது வாய் பேச இயலாத ஊமன் ஒருவன் உரைத்தது கொண்டு மற்றொரு ஊமன் அதை விரித்துக் கூறியதை ஒக்கும்.

விளக்கவுரை:

146ஆம் பாடலில் அருகபரமனின் இரண்டு திறத்தாரைப் பற்றி ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பொன்னெயில் வட்டத்தில் இருப்பவன் அநாதி பரம அருகன் என்றும் அவனிடத்தில் ஒரு சொல் கேட்டுப் பின்னர் நூல் பல விரித்துரைத்தவன் ஆதி பரம அருகன் (சித்தர்) என்றும் இகலன் என்று சொல்லால் பெறவைக்கிறார் அப்பாடலில் ஆசிரியர்.

இகலின் ஆத்தன் - இகலாத்தனாகிய ஆதி அருக பரமன். அநாதிதான் - அநாதியாகிய அருகபரமன். இரண்டாவது வரியிலுள்ள மனாதி என்பதை மனம். ஆதி என்று கொண்டும், மூன்றாவது வரியிலுள்ள மனாதி என்பதை அநாதி என்றும் பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

இன்ப பூமி சேர்இகலில் நாதன் இவ்விரு நிலத்
துன்பம் அங்கு உணர்ந்திடாமை இங்கு அறிந்து சொல்லிடான்
இன்ப பூமியில் இருந்து இருந்தி யாவும் எய்திடில்
துன்ப பூமி யாம்உணர்ந்து சொல்ல வல்லது இல்லையே. 156

இப்பாடல் அருகதேவனின் சாத்திரத்தை மறுக்கிறது.

பொருள்:

அருகதேவன் துன்பமில்லாத இன்ப பூமியில் (பொன்னெயில் வட்டத்தில்) இருந்து கொண்டு அறங்களை அருளினான் என்று நீ கூறுகின்றாய். அவ்வாறானால் அருகபரமன் பெரிய பூமியில் உள்ளாகிய துன்பங்களை அறியாதவன் ஆகின்றான். மேலும் நீ கூறியபடி அவனுக்கு மனம் முதலியனவும் இல்லை. ஆதலால் இவ்வுலகத்தின் துன்பங்களை அவன் எவ்வாறு அறிந்து சொல்லமுடியும்? எனவே, நீ கூறியபடி ஒரு சொல்லால் அவன் எல்லா அறங்களையும் சொன்னான் என்பது பொருந்தாது. மேலும் இவ்வுலகத் துன்பங்களை அறிந்தே சொன்னான் என்றால் பொன்னெயில் வட்டமும் துன்பம் உடைய உலகாகக் கொள்ள வேண்டும். கொள்ளவே மாறுபடக் கூறிய குற்றம் ஏற்படுகிறது.

விளக்கவுரை:

உணர்ந்து சொல்ல வல்லதில்லையே என்ற தொடர் உணர்ந்து சொல்லாத மாறுபடக் கூறும் தன்மையை உணர்த்துகிறது. இப்பாடலில் பொன்னெயில் வட்டத்திலிருந்து அறம் உரைத்தான் என்ற கருத்தை ஆசிரியர் லாவகமாக மறுத்துரைத்துள்ளார்.

நிறைந்து காய மோடுசீவன் நின்ற தாகில் இவ்வுடல்
குறைந்த போது தானும்இத்தொடு ஒக்கவே குறைந்திடும்
இறந்து போகும் இக்கடம் இறந்த போது நீர்க்குடத்து
உறைந்து உடைந்தி டக்குடம் உலர்ந்த வாறுஅது ஒக்குமே. 157

இப்பாடல் ஆன்மா சரீரம் முழுமையும் நிறைந்து நிற்கும்
என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள்:

நிகண்டவாதியே, நீ இந்த உடம்போடு ஆன்மா நிறைந்
திருக்கிறது என்கிறாய். அவ்வாறானால் இவ் உடலில் குறைவு
ஏற்படுகிறபோது (உணத்தால்) உடம்பிலுள்ள ஆன்மா தானும் அந்த
அளவிற்குக் குறைந்து நிற்கும் என்று கொள்ள வேண்டும். ஆன்மா
குறைவதால் ஆன்மாவின் அறிவும் குறைந்ததாகக் கொள்ள
நேரிடும். மேலும் உடம்பு என்பது ஒரு காலத்தில் கெட்டு அழியும்
பொழுது உடைந்த நீர்க்குடத்தில் உள்ள நீர் வெளியேறுவது போல
ஆன்மாவும் கெடவேண்டும். எனவே, உடம்பு முழுவதும் ஆன்மா
உண்டு என்று நீ கூறும் கருத்து பொருந்தாது ஆகும்.

காயம், கடம், உடல் - ஒரு பொருள் பல சொற்கள்.

கண்ட நூல்த ரும்தன்மாத்தி காய மோடு அதன்ம மும்
உண்டு மீது கீழ்உலாவி உற்று நின்றிடப் பொருள்
கொண்டது என்னில் அத்தமிவ் இரண்டு தன்மை கூட்டா
வண்டு புட்கள் போல்எனின் வழங்கிடா கணத்திலே. 158

இப்பாடல் முன் கருத்தை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

நிகண்டவாதியே, ஆன்மாவானது தான் செய்த புண்ணியத்தால்
தன்மாத்திகாயம் என்ற மேம்பட்ட உடலை எடுத்து நல்லதையே
புசித்து இன்பத்தைத் துய்க்கும். அதிலே திளைத்திடும் என்கிறாய்.
மேலும் தான் செய்த பாவத்தால் அதன்மாத்தி காயத்தை எடுத்துத்
துன்பங்களை அனுபவித்து அதில் திளைத்திடும் என்கிறாய். இப்படி
ஒரே பிறவியில் இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் மாறி மாறி

அனுபவித்து இரண்டு காயத்தைக் கைக்கொண்டது என்று உன்னுடைய அருகபரமன் கூறினான் என்றால் ஒரு ஆன்மா ஒரு பிறவியில் இரண்டு உடம்பு எடுக்க இயலாது. இல்லை, இல்லை முட்டையிலிருந்து தோன்றுகின்ற புழு சிறிது காலத்தில் குளவியாகப் பறந்து செல்வதைப்போல ஒரே ஆன்மா இரண்டு வடிவங்களை எடுத்தது என்று நீ பதில் கூறுகிறாய். அவ்வாறு நீ சொன்னாலும் அந்தப் புழுக்கூட ஒரே நேரத்தில் இரண்டு உருவங்களைக் கொள்வதில்லை. (அதுபோல) ஆன்மாவானது கணப்பொழுதில் இரண்டு உடம்புகளை எடுக்காது.

விளக்கவுரை:

அதன்மம் - அதன்மாத்திகாயம், பொருள். அத்தம் - இங்கு ஆன்மாவைக் குறித்தன. வண்டு புட்கள்போல் என்ற தொடர் குளவிப் புழுவையும், அதன் வளர்ச்சியையும் உணர்த்துகிறது. சித்தாந்தக் கொள்கைப்படி ஆன்மாவானது தூல காயத்தை விட்டுச் சூக்கும் காயத்தைப் பெற்று இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்கும். அனுபவித்த பிறகு தூல காயத்திற்குச் சென்று வேற்றுரு எடாது என்ற கொள்கையைக் கொண்டு நிகண்டவாதி கருத்தை இப்பாடலில் ஆசிரியர் மறுக்கிறார்.

நீடு பாவ புண்ணியங்க ளால் நிரய வானகம்
கூடு வோர்கள் இன்றுநின்று கூட்டுவார்கள் இன்மையின்
ஓடும் மாகணைத் திறத்தின் உற்ற வாறு உரைத்தியேல்
வீடு மாக்கணைக்கு நாடும் வில்லி போல வேண்டுமே.

159

இப்பாடல் இறைவன் தேவை என்பதை உணர்த்துகிறது.

பொருள்:

ஆன்மாக்கள் செய்த புண்ணிய பாவங்களை அறிந்து அவற்றிற்குரிய பயன்களை அவை அனுபவிக்க, செலுத்துகின்ற இறைவன் இல்லை என்று நீ சொன்னால், தாம் செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்குரிய சொர்க்கத்தையும் நகரத்தையும் பொருந்தி நின்று அனுபவிப்பவர் இல்லை (உடனே நீ) வில்லிலிருந்து புறப்பட்ட

அம்பு விரைந்து சென்று இலக்கை அடைந்தது போல ஆன்மாக்கள் செய்த புண்ணிய பாவங்களே சொர்க்க நரகங்களைத் தருகின்றன என்று நீ கூறினால் கணையைச் செலுத்துகின்ற வில்லாளி போல இறைவன் வேண்டுமல்லவா?

நிரையம் - நரகம். வானகம் - சொர்க்கம். கூடுவார்கள் - ஆன்மாக்கள். கணை - அம்பு. விடு - விடுதல். வில்லி - வில்லைச் செலுத்துகிறவன்.

ஏனது ஒன்று புற்கலத்தின் எய்தும் என்னின் நாசமே
காணல் ஆகும் அக்கடம் கழிந்த தன்மை இல்லவை
பூண வேண்டும் மேலுறும் பொருத்தம் இன்மை ஒன்றினின்
மாண வே அணுப்பொருள் நிகண்ட வாதி வைத்ததே. 160

இப்பாடல் ஓரறிவுயிர்கள் என்று கூறப்படுகின்ற ஒரு சிலவற்றை மறுத்தல்.

பொருள்:

நிகண்டவாதியே, நீ கூறுகின்ற புற்கலப் பொருள்களாகிய கல்லும் இரும்பும், மரமும் ஓரறிவு உடையது என்று கூறுகின்றாய். அவ்வாறானால் ஓரறிவு உடைய எல்லாம் ஒரு மாதிரியாகவே அழிதல் வேண்டுமே. மரம் அழிகிறது. கல், இரும்புகள் முழுமையும் கெடுவதில்லை. மேலும் அவற்றிற்கு ஓரறிவு உண்டாயின் கல், இரும்பும், தத்தம் வினைக்கு ஏற்ப நரக சொர்க்கத்தைப் பொருந்த வேண்டுமே, பொருந்தவில்லையே. ஓரறிவும் இல்லாத கல், இரும்புகளை அணுப் பொருளாகக் கொண்டு ஓரறிவு உடையது என்ற நீ சொல்வதைப் போல எம்மதத்தாரும் கூறவில்லை.

ஏனது - நீ முன்கூறிய பூதங்கள் ஒன்றினால். ஒன்று - ஓரறிவுயிர். நாசம் - அழிவு. பூணவேண்டும் - சொர்க்க நரகத்தை அடைதல் வேண்டும்.

ஆறு காரி யங்கள்மாற வேத வங்க ளாம்எனின்
மாறி வாணி கம்செயாது இருக்க வந்திடா தனம்

மீறி லாத ஊழது என்னின் எங்கும் உள்ளது ஊழதே
பேறு காரியம்விடப் பிறப்பது இல்லை பேசிலே.

161

இப்பாடல் தவத்தின் கருத்தினை மறுத்துக் கூறுகிறது.

பொருள்:

அறுவகை உவப்புக்களையும் (காரியங்களையும்) விட்டு ஒழித்தலே தவம் என்று கூறுகின்றாய். பொருள்களைக் கொடுத்து வாங்குகின்ற வாணிகம் செய்யவில்லை என்றால் பொருள் வந்தடையாது. அதுபோலத் தவம் செய்யாதிருந்து அறுவகை உவப்புக்களை மட்டும் நீங்கினால் தவம் வந்துவிடாது. (நீ உடனே) முன்னை வினைப்பயனால் தவம் கூடும் என்று கூறுகின்றாய். எதனையும் (இந்த அறுவகைக் காரியங்களையும்) கைவிடுதலும் முன்னை வினைப்பயன் தான். எனவே, தவமாகிய பேறு தவம் செய்தலாகிய காரியத்தை விட்டால் உண்டாகாது.

விளக்கவுரை :

இப்பாடல் தவம் செய்வதைப் பற்றிய விவாதத்தை எடுத்துக் கொள்கிறது. உழவு, தொழில், ஓவியம், வாணிகம், கற்பித்தல், சிற்பம் ஆகிய காரியங்கள் ஆறினைக் கைவிட்டு விட்டால் தவம் கூடும் என்று கூறுகின்ற கருத்தை மறுக்கிறது. பொருளைச் சேகரிக்க வேண்டுமானால் பொருளைக் கொடுத்து வாங்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பொருள் சேரும். அதுபோலத்தான் தவம் என்பதும், தவத்திற்குரிய ஒழுக்கத்தைச் செய்வதனால் வருமே தவிர் எதனையும் விடுவதால் வராது.

தனம் - பொருள். ஊழல் - முன்வினை. எங்கும் உள்ளது உள்ளே - அனைத்தும் ஊழினால் வருவதே.

உடல்வ ருந்தல் மாதவங்கள் உறுதிஎன்று உரைத்திடில்
படவ ருந்து நோயி னோர்கள் படர்வர் பொன்னியில் எனாய்
திடம்வ ருந்தல் இன்பம்இச்சை செய்தல் செய்தல் செய்தியேல்
கெடஅ ரிந்தி டாய்உன்நாசி கேடில் இன்பம் முன்னியே.

162

இப்பாடல் உடலை வருத்துதலே தவம் என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

உடலை வருத்துவதே பெரும் தவம் என்று நீ கூறுகிறாய். அப்படியானால் நோய்களின் துன்பத்தால் உடல் வருந்துகின்ற வர்களும் கேடில்லாத தவத்தை உடையவராய்ப் பொன்னியில் வட்டமான முத்தி இன்பத்தைப் பெற வேண்டும் என்றாகி விடும். ஆனால், அவர்களைப் பொன் எயில் வட்டத்தாராகச் சொல்ல மாட்டாய். முத்தி இன்பத்தைப் பெறுவதற்கு இன்பத்தைக் கெடுத்துத் துன்பத்தைக் கொள்ள வேண்டும் என்று நீ கூறினால் முத்தி இன்பத்தைக் கருதி உன் மூக்கை நீயே அறிந்து கொள்வாயாக.

விளக்கவுரை:

உடலை வருத்துவது - தலைமயிரைப் பறித்துக் கொள்வது. வெயிலில் சுடுபாறையில் கிடப்பது. பனியில் நீரில் நிற்பது போன்றவையாம். நாசி - மூக்கு. மூக்கை அறுத்தால் உடல் வருந்தும். அதனால் முத்தி பெறலமா? என்ற கேள்வியால் இம்மதத்தை ஆசிரியர் நகையாடுகிறார்.

பூர்வ கன்மம் அற்றிடப் புசித்த பின்பு பொன்னெயில்
நேர்வது என்னின் அக்கன்மத்து நிச்சயம் இலாமையில்
தீர்வது இன்மை தீரின்வாயில் சேர்வது இன்மை தெண்கடல்
நீர்வ றந்த போது பூஞ்சை மீனு அருந்த நின்றதே.

163

இப்பாடல் முன்வினைப் பயன்களை ஒரு பிறவியில் புசித்து மோட்சம் அடையலாம் என்ற கருத்தை மறுக்கிறது.

பொருள்:

நிகண்டவாதியே, முன்பிறப்பில் செய்த வினைப்பயனை எல்லாம் இப்பிறப்பிலே உயிரானது நுகர்ந்த களித்த பிறகு, பொன்னெயில் வட்டத்தைப் (மோட்சத்தை) பொருந்தும் என்று நீ சொல்லுகின்றாய். ஆனால், முன்னை வினைப் பயன்களுக்கு எல்லையே கிடையாது. எனவே, ஒரே பிறவியில் அனைத்தும்

நுகரப்பட்டுத் தீர்க்கமுடியும் என்று கூற முடியாது. எனவே, ஒரு பிறவியிலேயே அனைத்தும் நுகரப்பட்டுத் தீர்ந்து விட்டால் உயிர்கள் பொறிகளோடு கூடி அறியவும் முடியாது. மேலும் வீடுபேற்றிற்கு உரிய தவத்தையும் மேற்கொள்ள முடியாது. வினைப்பயனைப் புசித்துக் கழித்தபின் வீடுபேறு அடையலாம் என்று நினைப்பது கடல்நீர் வற்றிய பிறகு மீன்களைத் தின்னலாம் என்று பூனை கருதியதைப் போன்றதாகும்.

விளக்கவுரை:

ஒரு பிறவியில் முன்வினைப் பயன் முழுவதையும் அனுபவித்துக் கழித்து விட்டால் வீடு பேறு அடையலாம் என்ற இம்மதத்தார் கருத்தை உவமையின் மூலம் ஆசிரியர் மறுக்கிறார். கடல்நீர் என்றைக்கும் வற்றாதது போல வினைப்பயன்களும் எல்லையில்லாது தொடர்ந்து கொண்டிருக்குமே தவிர முழுமையும் அனுபவித்து விட முடியாது.

பூர்வகன்மம் - முன்வினைப்பயன். புசித்தல் - அனுபவித்தல்.
தென்கடல் - தெளிந்த கடல். பூஞ்சு - பூனை.

கூறு கூவல் மன்னும்அக் குடம்கு நித்து நீள்கரை
ஏறல் உற்ற தன்மைநீ ஓருத்தர் இன்றி ஏறுதல்
வேறொருத்தன் அக்குடத்தை மீது நின்று எடுக்கவே
ஏறல் உற்ற தன்மையில் சிவன் திறத்தில் நின்றிடே.

164

இப்பாடல் இறைவன் அருளால் அன்றி வீடுபேறு அடைய முடியாது என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

இறைவன் ஒருவனின் உதவி இன்றி ஆன்மா தானே வீடுபேறு அடைய முடியும் என்று நீ கூறுவது எவ்வாறு இருக்கின்றது என்றால் கிணற்று நீரில் வீழ்ந்த குடமானது எந்த ஒருவனின் துணையுமின்றித் தானே உயர்ந்து கரையைச் சேரும் என்று கூறுவதை ஒத்ததாம். யாரேனும் ஒருவன் அக்குடத்தை எடுத்துக் கரையில் சேர்ப்பது போல ஒப்பற்ற தன்மையுடைய சிவனின் அருளாலேதான்

வீடுபேறு அடைய முடியும். எனவே, சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நால்வகை நெறியில் நிற்பாயாக.

கூவல் - கிணறு. இப்பாடல் வரை நிகண்டவாதி மதத்தை மறுத்து - தம் மதக்கருத்தை ஆசிரியர் நிறுவியுள்ளார்.

ஆசீவகன் மதம்

தமிழகத்தில் வழங்கிய திகம்பர சமணரின் மற்றொரு பிரிவினர் ஆசீவகன் மதத்தார் ஆவர். இச்சமயத்தார்தலைமயிரைப் பறித்துக் கொள்பவர்கள் ஆவர். பெரியபுராண ஆசிரியர் சேக்கிழாரும் “பறி மயிர்த் தலையும் பாயும் பீலியும் தடுக்கும் மேனிச் - செறியும் முக்குடையுமாகித் திரிபவர்” எனத் திருஞான சம்பந்தர் புராணத்தில் (பா. 602) காட்டுவார். ஆனால், இவ்வாறு மயிர் பறித்தல் என்பது சமணரின் பொதுவான நடைமுறையாகும். ஆசீவகன் மதத்திற்கு மட்டும் உரியது அல்ல. ஆசீவகரின் கொள்கைகளைப் பத்துப் பாடல்களிலும், மறுப்புகளை 6 பாடல்களிலும் அருணந்தியார் குறிப்பிடுகின்றார்.

என்னுயிர் அதற்குப் போல எவர்க்கும் ஒத்து இருப்பன் என்று தன்னுயிர் வருந்தத் தானும் தலையினைப் பறித்துப் பார்மேல் மன்னுயிர் எவற்றி னுக்கும் வருந்தவே அறங்கள் சொல்லும் அன்னதோர் வாய்மை ஆசீ வகன்அம ணர்களிற் கூறும்.

165

இப்பாடல் ஆசீவகரின் இயல்பு கூறிற்று.

பொருள் :

என் உயிருக்கு அருளைத் தேடுவது போல எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் அருளைச் செய்திடுவேன், என்னுடைய உடலை வருத்திக் கொள்வதுதான் தவம் என்பதால் என் தலைமயிரைப் பறித்துக் கொள்கிறேன். உலகில் உள்ள உயிர்கள் எல்லாம் தத்தம் உடலை வருத்திக் கொள்வதுதான் உண்மையான அறமாகும் (தவமாகும்) என்று சமணரில் ஒரு பிரிவான ஆசீவன் கூறுகின்றான்.

தலையினைப் பறித்தல் - தலைமயிர் பறித்தல். ஒத்து இருப்பன் என்பது அருள் வழங்கும் தன்மையைக் குறிக்கிறது.

வரம்பிலா அறிவன் ஆதி வைத்தநூற் பொருள்கள் தாமும்
நிரம்பவே அணுக்கள் ஐந்து நிலம்புனல் அனல்கால் சீவன்
பரந்திவை நின்ற பான்மை பாரது கடினம் சீதம்
தரும்புனல் சுடும் தீ வாயுச் சலித்திடும் உயர்போ தத்தாம். 166

இப்பாடல் ஆசீவகனின் கொள்கையான அணுக்கள் ஐந்தின் பெயரும் குணமும் கூறுகிறது.

பொருள் :

வரம்பிலா அறிவன் அருகன் உரைத்த நூல்களில் கூறப் படுகின்ற பொருள்கள் ஐந்தாகும். அவை நிலம், புனல், தீ, காற்று, ஆன்மா என்பதாகும். அவை கொண்டுள்ள தன்மையைக் கூறினால் நிலம் கடினமாகும். நீர் குளிர்ச்சியாகும், தீ வெப்பமாகும், காற்று அசையும் தன்மையாகும், உயிர் அறிவுத் தன்மையாகும்.

விளக்கவுரை:

அருகன் - உரைத்த நூல் என்பது ஒன்பது கதிர் என்ற நூலைக் குறிக்கும் என்பர்.

அணுக்கள் - பொருள்களின் நுண்மை. போதத்தாம் - அறிவுத் தன்மை.

பார்புனல் பரக்கும் கீழ்மேல் படர்ந்திடும் தேயு வாயுச்
சேர்வது விலங்கின் உள்ளம் அவற்றொடு சேரும் வேறு
சார்வது பெற்ற போது சார்ந்தஅப் பொருளின் தன்மை
நேர்வதும் ஆகி நிற்கும் இதுபொருள் நிகழ்த்தும் ஆறே. 167

இப்பாடல் ஐந்திற்குரிய நிற்கும் வழி கூறுகிறது.

பொருள் :

மேலே கூறப்பெற்ற ஐந்து பொருள்களில் நிலமும் நீரும் கீழ்நோக்கி விரியும். தீயும் காற்றும் மேல் நோக்கிப் படரும்.

உயிரானது உடம்போடு பொருந்தி நிற்கும். உடம்பை விட்டு நீங்கினால் உயிரானது நிலம், நீர், தீ, காற்று இவற்றோடு தனித்தனியாகப் பொருந்தி நிற்கும். உயிரானது இந்த நான்கையும் விட்டுவிட்டு உடம்பையே செறிவாகப் பெற்ற இடத்து அதனையே இடமாகக் கொண்டு விளங்கும்.

விளக்கவுரை:

நிலம், நீர், தீ, காற்று, உயிர் என்ற ஐந்தும் பஞ்ச ஆன்மாக்களாகும். விலங்கின் - நீங்கின். ஆறே - முறையாகும்.

உணர்தரா அணுக்கள் நான்கும் ஒன்றுகெட்டு ஒன்றது ஆகா புணர்தரா ஒன்றில் புக்கொன்று ஆயினும் பொருந்தி வாழும் அணைதரா புதிய வந்திங்கு அழிதரா பழைய வான இணைதரா ஒன்றுடன் நாகி மாறுதல் ஒன்றும் இன்றே. 168

இப்பாடல் உயிர் ஒழிந்த நால்வகைப் பொருள்கள் பற்றிக் கூறுகிறது.

பொருள் :

ஆன்மா ஒன்றைத் தவிர மற்ற நான்கும் ஒன்றையொன்று அறியும் தன்மை உடையன அல்ல. மேலும் ஒன்று கெட்டு மற்றொன்று ஆகாது. ஒன்றிடத்து மற்றொன்று புகுந்து கூடி நிற்காது. என்றாலும் உடம்பில் உயிர் பொருந்தி இருக்கும் பொழுது இந்த நான்கும் அவ்வவற்றிற்குரிய தன்மையில் பொருந்தி நிற்கும். இவை நான்கும் புதிதாகத் தோன்றுவதும், பின் அழிவதும் இல்லை (நித்தியம்). இவை சேரும்பொழுதும் நான்கும் சேர்ந்து கூடுமே தவிரத் தனித்தனியாகக் கூடுவதில்லை. இவை என்றைக்கும் அழிவதும் இல்லை.

விளக்கவுரை:

நான்கும் தோன்றுவதும் அழிவதும் போலக் காணப்படினும் அவை தம் தன்மையிலிருந்து மாறாது நித்தியமாய் இருக்கும் என்பது இப்பாடலில் வலியுறுத்தப் பெறுகிறது.

கொண்டுமுன் விரித்தல் நீட்டல் குறுக்குதல் குவித்தல் ஊன்றல்
உண்டுதின்று உலர்த்தல் மீட்டல் உடைத்திடல் ஒன்றும் ஒண்ணா
விண்டுபின் புறம்பும் போகும் வேறுநின்று உள்ளும் மேவும்
பண்டும்இன்று என்றும் எங்கும் பரந்துஒரு தன்மைப் பாலே. 169

இப்பாடல் நிலம் முதலிய நான்கும் ஒருவரால் நியமிக்கப்
பட்டதல்ல என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

மேலே கூறப்பட்ட நான்கும் தோற்றுவிக்கப்படுதல், விரித்தல்,
நீட்டல், குறுக்கல், குவித்தல், ஊன்றல், உண்டு தின்று உலர்த்தல்,
மீட்டல், உடைத்திடல் என்ற ஒன்றும் இல்லாதவை ஆகும். இவை
இந்த உலகத்து எல்லையைக் கடந்து அப்புறத்திற்கும் போகும்.
இத்தன்மையிலிருந்து வேறுபட்டு வேறு வடிவமும் கொள்ளும்.
எக்காலத்திலும் எல்லா இடத்திலும் பரந்தும் இருந்தாலும்
அவற்றின் இயல்புகள் மாறுபடாது.

கண்ணினில் காண ஒண்ணாச் சனித்த அந்தக் கன்மத் தாலே
நண்ணிடும் உருக்கள் ஆகி நின்றபின் நரரோ காண்பார்
விண்ணினில் தேவர் காண்பர் ஓரணு மிக்க நான்காய்
எண்ணிய பொருள்கள் எல்லாம் இசைவது என்று இயம்புமின்னே. 170

இப்பாடல் உயிரின் இயல்பு கூறுகின்றது.

பொருள் :

முற்கூறிய அணுக்கள் ஐந்தில் உயிர் என்பது மிக நுட்பமான
தாகும். கண்ணால் காணமுடியாது, கன்ம வினையினால் தோன்றி
உருவெடுத்து நின்றிடும். உருவத்தோடு பொருந்தி இருந்தாலும்
அவ்வுயிரை மனிதர்கள் காணமாட்டார்கள். பொன்னியில்
வட்டத்தில் பதிகின்ற தேவர்களே காண்பர். தனி ஒரு அணுவாக
உயிர் மற்ற நான்கு அணுக்களோடு கூடிப் பல்வேறுபட்ட
உருக்களைப் பெற்று விளங்கும் என்று ஆசீவக சமயத்தின் நூல்கள்
கூறுகின்றன.

விளக்கவுரை:

சனித்த - உண்டாகிய. நரர் - மனிதர்.

ஒன்றினை ஒருவி மூன்றங்கு உற்றிடா இரண்டு விட்டு
நின்றிடா இரண்டு கூடும் நெறிநிலம் நான்கு நீர்மூன்று
இன்று இரண்டு அழல்கால் ஒன்றாய் இசைந்திடும் பூமி இவ்வாறு
என்றுநீர் தீகால் ஆதி ஈண்டுவது என்று இயம்பும். 171

இப்பாடல் அணுக்கள் நான்கின் குணங்களே உருவத்தில் கூடி
நிற்கும் (உயிர்) என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

ஆன்மா ஒழிந்த நிலம் முதலாகிய அணுக்கள் நான்கும் தம்முள்
கூடுகின்ற பொழுது ஒன்றினை விட்டு மூன்று அணு தம்முள்
கூடாது. இரண்டு அணுக்களைவிட்டு இரண்டு கூடாது. (எனவே,
கூடுமிடத்து நான்கும் கூடி நிற்கும்) மேலும் நிலம் என்னும் அணுவில்
மணம், சுவை, உருவம், ஊறு என்ற நான்கு குணங்கள் இருக்கும்.
நீர் அணுவில் சுவை, உருவம், ஊறு என்ற மூன்று குணங்கள்
இருக்கும். தீயில் உருவமும் ஊறும் இருக்கும். காற்றில் ஊற்று
உணர்வு ஒன்றே பொருந்தி நிற்கும். இந்த அமைப்பில் நிலம், நீர்,
தீ, காற்று என்று கூறும் நான்கின் குணங்கள் கூடி நிற்கும் என்று
இம்மதத்தாரின் நூல்கள் கூறுகின்றன.

ஒருவி நீங்கிய, கூடும் நெறி - முறைமை. கால் - காற்று.

வெண்மைநன் பொன்மை செம்மை கழிவெண்மை நீலம் பச்சை
உண்மைஇவ் ஆறின் உள்ளும் கழிவெண்மை ஒங்கு வீட்டின்
வண்மைய தாகச் சேரும் மற்றிவை உருவம் பற்றி
உண்மை இவ் வொட்டுத் தீட்டுக் கலப்பினில் உணரும் என்றான். 172

இப்பாடல் நிறம் ஆறினைப் பற்றியக் கருத்துக்களைக்
கூறுகிறது.

பொருள்:

நிறங்கள் ஆறுவகைப்படும். வெண்மை, பொன்மை, சிவப்பு, நீலம், மிக்க வெண்மை, பச்சை என்பனவாகும். இத்தகைய ஆறு வண்ணங்களுள் மிகுந்த வெண்மை என்னும் நிறமே பொன்னியில் வட்டத்திற்கு உரிய சிறப்பான வண்ணமாகும். மற்ற ஐந்தும் உயிரல்லாத அணுக்கள் நான்கினையும் அவற்றின் வடிவுகளையும் கூடி நிற்கும். இந்த வண்ணங்கள் கூடுதல் குறைவில் அமைந்து உருவங்களை அறிந்துவரும்.

விளக்கவுரை :

நிறம் ஆறு என்று கூறி அதில் மிகுந்த வெண்மை பொன்னியில் வட்டமான (மோட்சத்திற்கு) உரியது என்பதும், எஞ்சிய ஐந்து நிறங்கள் நிலம் முதலிய நான்கு அணுக்களில் குணமாக இருக்கும் என்பதும் உயிரில் கூடுதல் குறைதல் நிலையில் கூடி உருவங்களைத் தரும் என்பதும் ஆசீவகனின் கொள்கை.

உண்மை - ஆன்மாவைக் குறித்தது. கழி - மிகுந்த.

பேரிழவு இடையூறு இன்பம் பிரிவிலாது இருக்கை மற்றும் வேறொரு நாட்டில் சேறல் விளைந்திடும் மூப்புச் சாதல் கூறிய எட்டும் முன்னே கருவின்உட் கொண்ட தாகும் தேறிய ஊழிற் பட்டுச் செல்வதுஇவ் வுலகம் என்றான்.

173

இப்பாடல் ஊழ்வினைப்பயன் எட்டு வகையாகக் கருவிலே வந்து பொருந்தும் என்கிறது.

பொருள் :

வறுமை, செல்வம் முதலியன கூடுதல், அவை நீங்குதல், துன்பம் உறுதல், இன்பம் உறுதல், பிறந்த நாட்டை விட்டுச் செல்லாமை, வேறு நாட்டில் சென்று சேர்தல், மூப்படைதல், மரணம் என்று சொல்லப்பட்ட எட்டும் முற்பிறப்பின் வினையில் உள்ளதாய், கருவினில் இருக்கும்போதே பற்றிக் கொள்ளப் பட்டதாய் அமையும். எனவே, முற்பிறப்பில் செய்த வினையில்

அகப்பட்டு அம்முறைமை மாறாமல் இவ்வுலக நிகழ்ச்சிகள் யாவும் நடைபெறுகின்றன.

புண்ணிய பாவம் என்னும் இரண்டு அணுப் பொருந்த வைத்தே எண்ணிய இவற்றி னோடும் ஏழ்என எங்க னோடே நண்ணிய ஒருவன்கூறும் ஞானம் இவ் வாறது என்று கண்ணிய கருத்தி னோர்கள் கதியினைக் காண்பர் என்றான். 174

இப்பாடல் அணுக்கள் ஐந்துடன் புண்ணிய பாவங்களைச் சேர்த்து ஏழு என்கிறது.

பொருள்:

புண்ணியம், பாவம் என்ற இரண்டினையும் முன் கூறிய அணுக்கள் ஐந்தினோடும் சேர வைத்து உலகப் பொருள்கள் எழுவகைப்படும் என்று சமயத்தின் தலைவன் அருகன் செய்தான். எனவே, ஞானத்தின் உண்மை இயல்பு இத்தகையது என்று அறிந்து அதிலே பொருந்தி வாழுகின்றவர்களே பொன்னெயில் வட்டத்தினைக் காண்பர் என்பான் ஆசீவகன்.

விளக்கவுரை:

எங்கனோடு நண்ணிய ஒருவன் என்பது - நிகண்டவாதியும் ஆசீவகனும் கூடிய எங்களில் ஒருவனாகிய அநுவாதியைக் குறிக்கிறது.

ஆசீவகன் மதம் மறுதலை

வாராநெறி வீடானபின் மண்மேல் அவன் வந்து தாராமையின் நூலானது தானோ உளது இன்றாம் சேராமையில் அணுவானவை ஐந்தும் ஒரு தேயத்து ஓரானொரு காலத்தினில் ஒன்றாம் உணர்வு இன்றாம். 175

இப்பாடல் பொன்னெயில் வட்டத்தை உடைய அருகபரமன் உடம்பெடுத்து வந்து நூல் செய்தான் என்பதை மறுத்துக் கூறுகிறது.

பொருள்:

ஆசீவகனே, உன்னால் கூறப்படுகின்ற மீண்டும் வாரா நெறியாகிய (வீட்டுப்பேறு) பொன்னெயில் வட்டத்தை அடைந்தவர்கள் மீண்டும் உடம்பெடுத்து வாராதவர்களே ஆவார்கள். ஆதலால் உன்னுடைய அருகபரமன் பொன்னெயில் வட்டத்து இருப்பவன். அவன் உலகத்திற்கு வந்து அறநூல்களைத் தருபவன் அல்லன். அறநூல்களும் தருபவன் ஒருவனால் வருவது அல்லது தானாக வருவதில்லை. மேலும் உன்னால் கூறப்படுகின்ற பொன்னெயில் வட்டத்தில் ஐவகை அணுவும் சேராது. ஆதலால் பொன்னெயில் வட்டத்தில் உள்ள அருகனுக்கு அந்த அணுவால் உண்டாகின்ற உடம்பு இல்லை உடம்பு இல்லை என்பதால் அவன் ஒன்றினையும் ஓர்வதும் இல்லை. மேலும் ஐந்து அணுக்களால் உண்டாகின்ற எந்தப்பொருளையும் உணரவும் மாட்டான்.

விளக்கவுரை :

பொன்னெயில் வட்டம் என்பது இம்மதத்தார் கருத்துப்படி வீடுபேறாகும். அதனையே வைத்துக் கொண்டு அருகபரமனைத் தெய்வம் இல்லை என்றும், அவனுடைய பெருமைகளைப் பற்றிய செய்திகளும் உண்மை இல்லை என்றும் ஆசிரியர் இப்பாடலில் மறுக்கிறார். ஐந்து அணுக்கள் என்பது நிலம், நீர், தீ, காற்று, உயிர் இவை ஐந்தும் சேர்ந்தும் உடம்பு வரும் என்பது இம்மதத்தார் கருத்து. அதனையும் ஆசிரியர் மறுக்கிறார்.

இருபான்மையர் இவர்மண்டலர் செம்போதகர் என்றே வருபான்மையர் இவர்மண்டலர் மண்மேல்வரு நூலும் தருபான்மையர் எனின் நீதலம் அதில் வாழ்பவர் தம்போல் ஒரு பான்மையின் உளராகுவர் உணராது உரை செய்தாய்.

176

இப்பாடல் அருகபரமன் இருவகைப்பட்டு மண்டலத்திலிருந்து நூல் செய்தான் என்பதை மறுப்பதாகும்.

பொருள் :

(ஆசீவகனே முன் பாடலில் கூறிய கருத்துக்கு மறுப்பாக நீ கீழ்வருமாறு கூறுதலும் கூடும்) அருக பரமர் மண்டலர் என்றும், செம்போதகர் என்றும் இரு பகுதியினராய் இருப்பர். அவ்விருவரில் நூலை மண்ணுலகில் கூறுகின்றவர் மண்டலர். மண்டலராகிய இவர் உலகத்தின் கண்ணே எழுந்தருளி அணுக்கள் ஐந்தின் செய்திகளை ஒருங்கே அறிந்து உலகத்தின் கண்ணே நூல் தந்து இயங்குபவராவார் என்றும் கூறுவாய். அப்படியானால் அவரும் பூமியில் வாழும் ஆன்மாக்களைப் போன்ற தன்மை உடையவரே ஆவார். ஆதலால் வீட்டுலகில் உள்ள ஓர் உரு இரண்டு வகைப்பட்டு அவற்றில் ஒன்று மானுடத் தன்மையும் மற்றொன்று தெய்வத் தன்மையும் கொண்டு இயங்குவது இயலாது. ஆதலால், நீ அறியாது உரை செய்தாய் ஆவாய்.

உயிரானவை உடல் தீண்டிடல் ஒட்டுக் கலப்பு எய்தும் பயில்வால் உணர்வு எய்தும்எனும் மொழியானவை பழுதாம் துயிலார்தரும் அவர்பாலகர் தொடரார்அறி வினைநீ செயிரார்த ரும் உரையேதரும் இதுவோ உன் செயலே.

177

இப்பாடல் உயிரானது உடலோடு ஒட்டியும், தீண்டியும் கலப்பதால் அறிவைப் பெறும் என்பதை மறுத்தது.

பொருள்:

ஆசீவகனே, உயிர்களானவை உடலைப் பற்றியும், உற்றும், கலந்தும், செயல்படுவதனால் அறிவைப் பொருந்தும் என்று நீ சொல்லுகின்றாய். அது பிழையாகும். ஏனென்றால், முயற்சியின்றிச் சோம்பலுற்று உறங்கி வாழ்கின்றவர்களும், மிக்க இளையவர்களும் உடம்பைப் பற்றியும், ஒட்டியும், கலந்தும் வாழ்கின்றவர்கள்தான். அவர்கள் சிறந்த அறிவினை அடைய மாட்டார்கள். எனவே, நீ கூறுகிற சொல் குற்றத்தைத் தரும், உன் தொழிலும் குற்ற முடையதே.

தீண்டுதல் - பற்றுதல். ஒட்டுதல் - உற்றுதல்.

அணுவானவை கீழ்மேல் உள ஆனால் அவ யவமும்
நணுகாவென லாமேவரின் நாசம் அவை எய்தும்
அணுகா எனில் இவைதொள்ளைகொள் ஆகம் உள வாகுத்
துணிவால் இவை கலவாபல தொகையாம்வகை இலவாம். 178

இப்பாடல் ஐந்து அணுக்கள் பற்றிய கருத்தினை மறுக்கிறது.

பொருள்:

ஆசீவகனே, உயிரொழிந்த நான்கு அணுக்களில் இரண்டு மேல்நோக்கி எழும் என்றும், இரண்டு கீழ்நோக்கி எழும் என்றும் கூறினாய். இவ்வாறு மேலும் கீழுமாய்ப் பிரிகின்றவை ஒன்றுகூடி உடம்பு உண்டாகும் என்று கூறுவது குற்றமல்லவா. மேலும் எப்படியோ இவை நான்கும் கூடின என்றாலும் அவற்றை நித்தியம் என்று கூறுவது பிழையாகும். மேலும் அவை உடம்பின் அவயவங்கள் ஆவதில்லை என்று கூறின் அணுக்களின் குணமாகிய குருதி, தசை ஆகியவை கலந்து நில்லாது. பல பகுதிகளாகப் பிரிந்து நிற்கும். அவ்வாறு பிரிந்து நிற்பதால் உடம்பாகிய முறைமை தோன்றுவது இல்லையாய் முடியும்.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் அணுக்கள் நான்கு கூடி உடம்பாகி அதில் உயிர் கலக்கிறது என்ற ஆசீவகரின் கொள்கை லாவகமாக மறுக்கப்படுகிறது. நிலம் முதலிய நான்கு அணுக்களில் நிலமும் நீரும் கீழ்நோக்கியும் மற்ற இரண்டும் மேல்நோக்கியும் பரவும் என்பது ஆசீவகரின் கொள்கை. அப்படியானால் இரு வகையாய்ப் பிரிந்து நிற்பது எப்படிச் கூட முடியும் என்றும், பிரிந்து நிற்பவை பிரிகின்றது, கூடுகின்றது என்பதால் நித்தம் என்று கூறமுடியாது என்றும், அவை உடம்பின் அவயவங்கள் இல்லை என்பதால் உடலின் முழுவடிவத்தையும் தரமுடியாத வையாய்க் குறை உடம்பாக ஆகிவிடும் என்று கூறி மறுக்கப்படுகிறது.

தொள்ளைகொள் ஆகம் - ஒட்டை உடம்பு (குறை உடம்பு)

மிகையாம்அணு உளவாகையின் அவையாம்மிக என்னில்
தொகைநாலிடை யறலால்அவை தொகும்ஆறில் ஆகும்
பகையாகையின் மிசைதாழ்மையின் நிலையாவகை பண்ணும்
நகையாம்உரை கழிஆயிரம் அவை தூணென நண்ணா.

179

இப்பாடல் நான்கு அணுக்கள் கூடி உருக்களாகும் என்பதை
மறுத்துக் கூறியது.

பொருள் :

அணுக்கள் நான்கு இல்லாது வேறு ஒரு அணுவாகிய உயிர்
அணு அவற்றைக் கூட்டி உலகில் பல்வேறு உருவபேதங்கள்
தோன்றின என்று கூறினால் - அது தவறு. நிலம் முதலிய நான்கு
அணுவும் மேலும் கீழுமாய்ப் பிரிந்து நிற்பதால் அவற்றை உயிர்
அணு கூட்ட இயலாது. ஏனென்றால், உயிர் அணு அறியும் குணம்
உடையதே அன்றி - கூட்டும் குணம் உடையது அல்ல. அந்நான்கு
அணுக்கள் மேலும் கீழுமாய் இருப்பதால் தாமே கூடாது பகையாக
நிற்கும். எனவே, ஆன்மா அவற்றின் எந்த இடத்திலும் கூட
இயலாது. ஆயிரம் குறுந்தடிகள் ஒன்று சேர்ந்தாலும் தூண் ஆகாது.
அதுபோல அணுக்கள் பல கூடி ஓர் உருவம் பெறாது. உன் கொள்கை
நகைப்பிற்கு இடமாகும்.

விளக்கவுரை:

மிகை அணு - ஐந்தாவதாகிய உயிர் அணு. இப்பாடலின் கருத்தை
மிகவும் உய்த்துணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். உயிர் அணு
அறிவுடையது என்பதை வைத்துக்கொண்டு ஆசிரியர் ஐந்தணுக்களின்
சேர்க்கை பற்றிய ஆசீவகரின் கொள்கையை மறுத்துள்ளார்.

கூடாஅணு அறியாமையின் வளிகூட்டுதல் கூறின்
நாடாவளி அணுவானவை நணுகச் செய்யும் அவரை
நீடாவினை தன்னால் எனின் நினைவின்றது இன்றாம்
தேடாய்ஒரு வனைநீஇவை செய்வான் உளன் என்றே.

180

இப்பாடல் ஐந்து அணுக்கள் தாமே கூடி உடம்பு எடுக்கும்
என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

ஐந்தணுக்களும் தமக்கெனத்தனி அறிவில்லாத காரணத்தால் அவை தமக்குள்ளே கூடி உடம்பாகிய வடிவத்தினை எடுத்துக் கொள்ளுவன அல்ல. காற்று என்ற அணு தான் ஒழிந்த அணுக்கள் மூன்றையும் உயிராகிய அணுகூடும்படி கூட்டுவிக்கும் என்று நீ கூறினால் காற்று அணுக்களைக் கூட்டுவிப்பதற்குரிய கன்மத்தையும் செய்யும், உயிரை அறிய மாட்டாது. காற்றும் உன் கூற்றுப்படி அறிவுடையதன்று. இல்லை, இல்லை, பழைய கன்மத்தினால் காற்று அணு கூட்டுவிக்கும் என்றால் அந்தக் கன்மமும் அறிவை உடையதன்று. எனவே, இவ்வணுக்கள் ஐந்தையும் கன்மத்தையும் கூட்டி உடம்பை உண்டாக்குவதற்கு ஒருவன் வேண்டும் என்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்பாயாக.

வளி - காற்று. வினை - கன்மவினை. ஆசீவகன் - அணுக்கள் ஐந்தும் அறிவுடையதன்று என்று கூறிய கூற்றைக் கொண்டே ஆசிரியர் அம்மதக் கருத்துக்களை மறுத்திருப்பது உணரத்தக்கது. இப்பாடல் வரை ஆசீவகன் மதம் பற்றிய கருத்துக்களும், மறுப்புகளும் அமைந்தன.

பட்டாச்சாரியன் மதம்

இந்திய மெய்ப்பொருளியல் வரலாற்றில் மீமாம்சை என்பதும் ஒரு மதமாகக் குறிக்கப்படுகிறது. இந்த மதத்தின் கொள்கைகளை வகுத்துவர் சைமினி என்ற முனிவர். இவரின் காலம் கி.மு. நான்காம் நூற்றாண்டு என்பர். இவர் தந்த கொள்கை நூலுக்குச் சபரமுனிவர் என்பவர் உரை செய்தார். சபரமுனிவரின் உரைக்கு குமாரிலபட்டர் என்பவர் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் விளக்கம் தந்தார். குமாரிலபட்டரின் மாணவராகிய பிரபாகரர் என்பவரும் மேலும் ஒரு உரை செய்தார். குமாரிலபட்டர் தாம் எழுதிய உரையில் சபரர் எழுதிய உரையை ஏற்காது சைமினி முனிவரின் நூலுக்குப் புதிய விளக்கம் தந்ததால் அவருடைய உரையினால் ஏற்பட்ட கொள்கைக்குப் பட்டாச்சாரியன் மதம்

என்ற பெயர் வந்தது. பிரபாகரர் சபரமுனிவரை ஆதரித்துத் தனியுரை தந்தார். எனவே, அவருடைய மதத்திற்குப் பிரபாகரர் மதம் எனப் பெயர் வந்தது. இவை இரண்டும் இந்திய மெய்ப்பொருளியல் வரலாற்றில் பூர்வ மீமாம்சை எனப் பெயர் சூட்டப் பெற்றன. தமிழகத்தில் பூர்வமீமாம்சையாகிய இவ்விரண்டு மதக் கொள்கைகளே செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. பட்டாச்சாரியன் மதக்கொள்கைகளை அருணாந்தி சிவாசாரியார் பதின்மூன்று பாடல்களில் தந்து மறுப்பினைப் பத்துப் பாடல்களில் தந்துள்ளார்.

வேதமே ஓதிநாதன் இலை என்று விண்ணில் ஏறச்
சேதமாம் கன்மம் செய்யச் செயிமினி செப்பும் நூலின்
நீதியே கொண்டு பட்டா சாரியன் நிகழ்த்தும் நீர்மை
ஓதநீர் ஞாலத் துள்ளே உள்ளவாறு உரைக்கல் உற்றாம். 181

இப்பாடல் பட்டாசாரியன் மதக்கொள்கையைத் தெரிவிக்கத் தொடக்கமாக அமைந்துள்ளது.

பொருள்:

இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்ற நான்கு வேதங்களுையுமே ஓதி, இவ்வேதங்கள் இல்லாது தனி ஒரு கடவுள் இல்லை என்று கூறி வருபவர்கள் பட்டாச்சாரியன் மதத்தவர்கள். அவ்வேதத்தில் கூறப்பெறுகின்ற வேள்வி முதலிய கன்மங்களைச் செய்து, விண்ணுலகத்தை அடைய முடியும் என்ற கொள்கையையும் உடையவர்கள். சைமினியால் அருளப் பெற்ற நூலின் வழியைக் கொண்டு வாழுகின்ற இத்தகைய பட்டாச்சாரியன் கடல்குழந்த உலகில் நிகழ்த்துகின்ற கொள்கைகளை உள்ளவாறு உரைக்கத் தொடங்குவோம்.

நாதன் - கடவுள். விண்ணில் ஏற - விண்ணுலகை அடைய.
சேதமாம் - வழியாம். ஓதநீர் - கடல்நீர்.

உற்றிடும் காமம் ஆதி குணங்கள்தாம் உயிர்கட்கு உண்டாம்
மற்றிவை தருமே யாயின் மறைமொழி வாய்மை இன்றாம்
கற்றிடு நூலால் போதம் கலப்பது கல்வி இன்றேல்
பெற்றிடு மழவும் மூங்கை என்னவே பேசலாமே. 182

இப்பாடல் வேதங்களின் பெருமையையும், கல்வி இல்லாத ஆன்மா அறிவற்றது என்பதையும் கூறுகிறது.

பொருள் :

உலகில் உள்ள உயிர்களுக்குக் காமம், வெகுளி, மயக்கம் போன்ற குற்றங்கள் இயல்பாகவே உள்ளனவாகும். இக்குணங்களை உடைய ஆன்மா வேதங்களைத் தந்தால் அவ்வேதங்களில் உண்மை இருக்காது. குற்றமுடையதாகவே இருக்கும். மனிதன் தான் கற்றிடும் நூல்களின் அளவாகவே அறிவைப் பெறுகின்றான். கல்வி இல்லையேல் மனிதன் குழந்தையாகவும், ஊமையாகவும், அறிவற்றவனாகவும் விளங்குவான் என்று கூறலாம்.

விளக்கவுரை :

இம்மதத்தார் வேதங்களை மட்டும் ஏற்பவர்கள், வேதங்களைக் காமம் முதலிய குற்றமுடையவர்கள் இயற்ற முடியாது. வேதங்கள் குற்றமற்றன. எனவே, அவ்வேதங்களைப் படிக்கின்றதனால் மட்டுமே மனிதன் அறிவுடையவன் ஆகின்றான் என்று இவர்தம் கொள்கைகளை இப்பாடல் கூறுகிறது.

உண்டுஒரு கடவுள் வேதம் உரைத்திட உயிரின் தன்மை கொண்டவன் அல்லன் என்றும் கூறிடின் உருவன் கூடில் பண்டைய உயிரே ஆகும் படித்தநூல் அளவுஞானம் கண்டிடும் உருவம் இன்றேல் கருதுவது இல்லை என்றான். 183

இப்பாடல் வேதம் சுயம்பு ஆகும், கடவுள் செய்யவில்லை என்று கூறுகிறது.

பொருள் :

தானே தோன்றிய வேதங்களைக் கூறுவதற்கும் கடவுள் உண்டு என்றும், அக்கடவுள் உயிர்க்குரிய தன்மை உடையவன் அல்ல என்று யாரேனும் கூறினால் அது முரண்பாடு உடையதாகும். ஏனென்றால், வேதத்தைச் சொன்னான் கடவுள் என்றால் அவனுக்கு உருவம் வேண்டும், அப்படி உருவத்தை உடையவனாயின் அவன் ஆன்மாவுக்குரிய தன்மையை உடையவன் ஆகின்றான். அப்படிச்

சரீரம் உடைய ஆன்மாத் தன்மை உடைய கடவுள்தான் கற்ற அளவே அறிவுடையவன் ஆகின்றான். மேலும் அவனுக்கு வடிவில்லை ஆயின் வேதத்தைச் சொல்லுகின்ற தன்மையும் இல்லை. ஆதலால் வேதமானது தானே தோன்றியது ஆகும்.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் இம்மதத்தார் வேதங்களைக் கடவுள் செய்தான் என்பதை மறுப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. வேதம் தானே தோன்றியது என்ற கொள்கையும் வலியுறுத்தப் பெறுகிறது.

தேவரும் முனிவர் தாமும் சித்தரும் நாரும் மற்றும் யாவரும் உரைப்பர் வேதம் இயம்பினர் இன்னர் என்னப் போவது அன்று என்று நாளும் பரம்பரை புகல்வதாகும் கூவல்நீர் என்னில் கொள்ளேம் மறுமையைக் குறித்த லாலே. 184

இப்பாடல் வேதம் சுயம்பு என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள்:

திருமால், பிரமன் முதலிய தேவர்களும், அசுத்தியர் முதலிய முனிவர்களும், சித்தர்களும், மனிதர்களும் வேதத்தைச் சொன்னவர் இன்னார் என்று தமக்குத் தெரியாது என்பதில் உடன்பட்டவர்கள் ஆவர். ஆகையால், வேதமானது காலங்காலமாகப் பழமை உடையதாகும். கிணற்றுநீர் போலத் தானே தோன்றியது என்ற உவமையையும் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டோம். ஏனென்றால், கிணறு ஒருவனால் தோண்டப் பெற்று அதில் நீர் தோன்றுகிறது. மேலும் கிணற்றுநீர் மறுமை இன்பம் தரக்கூடியதும் அல்ல.

விளக்கவுரை:

இப்பாடல் வேதத்தை இயற்றியவர் யார் என்று தேவர் முதல் மனிதர்வரை யாருக்கும் தெரியாததாகையால் வேதம் சுயம்பு என்ற இவர்தம் கொள்கையைக் கூறுகிறது. சுயம்பு என்பதற்குப் பிறரால் கூறப்படுகின்ற கிணற்றுநீர் என்ற உவமையையும் இம்மதத்தார் மறுப்பர். அதனையும் இப்பாடல் கூறுகிறது.

உன்னிய அங்கம் ஆறும் மூன்றுஉப வேதம் தானும்
தன்னுளே அடக்கி வேறு தங்கிடா வகையைச் சார்ந்து
முன்னமோர் தோற்றம் இன்றி முடிவின்றி நித்தம் ஆகி
மன்னிவர் இயல்பே யாகி வழங்கிடும் மறையது என்றான். 185

இப்பாடல் வேதங்களின் பெருமையைக் கூறுகிறது.

பொருள்:

நான்கு வேதங்களும் ஆறு அங்கங்களைப் பெற்றுள்ளன.
மூன்று உபவேதங்களைத் தன்னுள் அடக்கியுள்ளன. வேதங்களில்
கூறப்படாத பொருள் வேறு எந்த நூலிலும் இல்லை. இவ்
வேதங்கள் தோற்றமும் முடிவும் அற்றவை. என்றும் நித்திய
மானவை. அவற்றின் இயல்பு ஒருபோதும் மாறுவதில்லை.
மாறுபாடு அற்றவை என்று வேதத்தின் சிறப்பைப் பட்டாச்சாரியன்
கூறுகிறான்.

விளக்கவுரை:

ஆறு அங்கங்கள், சிட்சை, கற்பம், வியாகரணம், நிருத்தம்,
சோதிடம், சந்தோவிசிதி என்பன. மூன்று உபவேதம், ஆயுர்வேதம்,
தனுர்வேதம், காந்தருவ வேதம், உன்னிய - கருதப்பட்ட.

செய்தியும் நெறியும் மேவும் தேவரும் பொருளும் எல்லாம்
எய்திய பன்மை யாலே ஓர்இயல் இயம்பாது ஆகும்
ஐயமில் காலம் மூன்றும் அறிந்தபின் நெஞ்சு கத்தாய்
மெய்யதாய் வந்து தோன்றி விளங்கிடும் வேத நூலே. 186

இப்பாடல் வேதங்கள் நிற்கின்ற முறைமையையும்
சொல்லுகின்ற முறைமையையும் கூறுகிறது.

பொருள் :

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் பல செய்திகளும்,
இச்செய்திகள் நடைபெறுகின்ற நெறிகளும், அவ்வழியிலே
செயல்படுகின்ற தேவர்களும் அவர்களால் உலகத்தார்க்கு அளிக்கப்
பெறுகின்ற இவ்வுலக, மேலுலக உதவிகளும், வேதங்களில்

சொல்லப் பெறுகின்றன. எனவே, வேதங்களில் பல்வேறு வகைப்பட்டன எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. ஆதலால், வேதங்களில் கூறப்படுகிற கருத்துகளும் ஒரே இயல்புடையன என்று கூறமுடியாது. இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்ற மூன்று காலத்தையும், வேதங்களைப் பயின்று அவற்றின் வழி ஒழுகி அறிந்தவருடைய நெஞ்சம் மெய்ம்மையைப் பொருந்தி விளங்கும்.

தப்பிலா வாகும் தாதுப் பிரத்தியம் தன்னி னோடே
ஒப்பிலா தாம்பி ராதி பதிகாமம் உறுப்பும் கொண்டு
செப்புமாம் வேதம் சொன்ன விதிப்படி செய்யச் சேம
வைப்பதாம் வீடு பாசம் மருவலாம் ஒருவ லாமே.

187

இப்பாடல் வேதங்களில் கூறப்பட்டவைகளை முறைப்படி நிகழ்த்தினால் வீடுபேறு கிடைக்கும் என்று கூறுகின்றது.

பொருள்:

வேதங்கள் நான்கும் குற்றமற்ற சொற்களால் கூறப் பட்டவையாகும். பகுதி, விகுதி, உவமையில்லாததாகிய பெயர்ப் பகாப்பதம் என்னும் அவயவங்களை உடையதாகும். மந்திரங்கள் ஒதுவது, அவற்றை ஒதி யாகம் முதலியவற்றைச் செய்வது ஆகியவை முறையாக வேதங்களில் கூறப்பெற்றுள்ளன. இவ்வாறு கூறப் பெற்றுள்ளவைகளை விதிப்படி செய்தால் பாசங்களை நீக்கி உயிர்களானது வீடுபேற்றை அடையக் கூடும்.

தப்பிலா ஆகும் - குற்றமற்ற சொற்களால் ஆகியவை. தாது - பகுதிகள். பிரத்தியம் - விகுதிகள். பிராதிபதிகம் - பகாப்பதம் (பெயர்ச்சொல்)

போக்கொடு வரவு காலம் ஒன்றினில் புணர்வது இன்றி
ஆக்கவேறு ஒருவர் இன்றி அநாதியாய் அணுக்கள் ஆகி
நீக்கி டா வினையில் கூடி நிலம்முத லாகநீடி
ஊக்கமார் உலகம் என்றும் உள்ளது என்று உரைக்க லாமே.

188

இப்பாடல் இறைவன் இல்லை, உலகம் அநாதி என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

வலிமை நிறைந்த இந்த உலகம் அழிவதும் தோற்றமும் இல்லாதது ஆகும். எனவே, காலத்தோடு பொருந்துவது இல்லை. காலத்தைக் கடந்த ஒன்றாகும். இந்த உலகத்தை உண்டாக்குவதற்கும், காத்திடுவதற்கும் கடவுள் என்ற ஒருவன் வேண்டி வதில்லை. எனவே, உலகமானது அநாதியாய் உயிர்களோடு சம்பந்தம் உடையதாய், நீக்கப்படாத புண்ணிய பாவங்களோடு கூடியதாய், நிலம் முதலாகிய தத்துவங்களோடு நிலையற்றதாய், என்றைக்கும் உள்ளதாய் விளங்கும் என உலகத்தைப் பற்றிக் கூறலாம்.

நித்தமாய் எங்கும் உண்டாய் நீடுயிர் அறிவு தானாய்ப்
புத்திதான் ஆகி யாய கருவியின் புறத்தது ஆகிச்
சுத்தமாய் அருவம் ஆகித் தொல்லைவல் வினையின் தன்மைக்கு
ஒத்ததோர் உருவம் பற்றிப் புலன்வழி உணர்ந்து நிற்கும். 189

இப்பாடல் ஆன்மாவின் முறை பற்றிக் கூறுவதாகும்.

பொருள்:

உலகத்தில் நிலைபெற்ற ஆன்மாவானது அழிவில்லாததாகும். எங்கும் பரந்து நிற்பதாகும். அறிவையே தனக்கு வடிவமாகக் கொண்டதாகும். புத்தி முதலாகிய தத்துவங்களோடு பொருந்துகின்ற பொழுது தனக்குரிய இயல்பை மாறாது பெற்றிருப்பதாகும். தத்துவங்கள் தன்னிடத்திலிருந்து முற்றிலும் நீங்குகின்ற பொழுது குற்றமற்று இருக்கும் இயல்பை உடையதாகும். அருவமானதாகும் தொன்று தொட்ட காலம் முதல் தொடர்ந்து வருகின்ற புண்ணிய பாவங்களுக்கு ஏற்ப உடலாகிய உருவத்தைப் பெற்று இந்திரியங்கள் வழியாகக் கண்டு, கேட்டு, உண்டு, உயிர்த்து வருகின்ற உணர்வினை உடையதாகும்.

விளக்கவுரை:

புத்திக்குரிய ஆதியாகிய கருவிகள் - இந்திரியம் முதல் பிரகிருதி ஈறாகிய தத்துவங்கள் இருபத்தி நான்கு ஆகும். இவற்றின் புறத்து ஆதி

என்பதால் இத்தத்துவங்களோடு கலந்திருந்தாலும் தனக்குரிய இயல்பிலிருந்து மாறாது ஆன்மா என்பர்.

செயல்தரும் வினைகள் மாய்ந்து சிந்தையில் சேர்ந்து நின்று பயனொடு பலியா நிற்கும் பலாலமும் தழையும் எல்லாம் வயல்தனின் மருவி நாசம் வந்தபின் பலத்தை வந்துஇங்கு இயல்பொடும் தந்தாற் போல என்றும்பின் இயம்பு கின்றான். 190

இப்பாடல் ஆன்மாவிற்கு உம்மைப் பயன் - இம்மையில் ஊட்டப்பெறும் என்கிறது.

பொருள் :

ஆன்மா முன்பிறப்புக்களில் மனம், மொழி மெய்களால் இயற்றிய புண்ணிய, பாவங்கள் செய்த உடம்போடு தூலநிலை கெட்டு, சூட்சும நிலை பொருந்தும். அவ்வாறு பொருந்துகின்ற பொழுது அதனுடைய வினைப்பயன்கள் ஆன்மாவோடு என்றைக்கும் பற்றியபடியே இருக்கும். மீண்டும் உலகில் பிறப்பு எடுக்கின்ற பொழுது பற்றி நின்ற வினைப்பயன்களும் இப் பிறப்பில் பொருந்தி இருக்கும். இது எதுபோல என்றால் வைக்கோல், தழை முதலானவை உரமாக வயலில் இட்டபோது அவற்றின் வடிவம் அழிந்து, அவற்றின் ஊட்டச்சத்தானது வயலுக்குள்ளே கிடந்து மீண்டும் பயிர் செய்யும் பொழுது அப்பயிருக்கு உரமாகப் பயன் தருவது போன்றதாகும் என்று பட்டாச்சாரியன் கூறுகின்றான்.

பலாலம் - வைக்கோல். பலம் - பயன்.

நீதியால் நித்த கன்மம் நிகழ்த்திடச் சுபத்தை நீங்கார் தீதிலா இச்சா கன்மம் செந்தழல் ஒம்பிச் செய்ய ஏதுதான் வேண்டிற்று எல்லாம் எய்தலாம் சோம யாகம் ஆதிதான் ஆசை வீசி அமைத்திட வீடு அது ஆமே. 191

இப்பாடல் வேதங்களில் கூறப்பெற்ற கன்மங்களால் வீடுபேறு கிடைக்கும் என்று கூறுகின்றது.

பொருள்:

வேதங்களில் கூறப்பட்ட கிரியைகளை நாள்தோறும் தவறாது செய்து வந்தால் நலத்திலிருந்து நீங்கார். தாம் தாம் விரும்பிய செல்வங்களையும், வளங்களையும் பெற வேண்டுமானால் ஒவ்வொருவரும் முத்தியை வளர்த்து வேதங்களில் விதித்த சடங்குகளைச் செய்ய வேண்டும். சோமயாகம் முதலிய யாகங்களை அதிகப் பொருள் செலவழித்துச் செய்தால் வீட்டுப்பேறு கிடைக்கும்.

நீதியால் - விதிக்கப்பட்ட. கன்மம் - கிரியைகள். சுபம் - இன்பம். செந்தழல் - முத்தீ. தீதிலா இச்சா - குற்றமற்ற விருப்பம். சோமயாகம் - வேள்விகளில் ஒன்று. ஆதிதான் - அதுமுதலாக. ஆசை - இங்கு பொருளைக் குறித்தது.

கருதிய கன்மம் ஞானம் இரண்டும்கா லாகக் கொண்டு
மருவிடல் ஆகும் வீடு மதிதனை மதித்துச் செய்தி
ஒருவிடில் பதிதன் ஆகும் பதிதனைக் கதியில் உய்க்கத்
தருவதோர் நெறிதான் இல்லை என்னவும் சாற்றி னானே.

192

இப்பாடல் விதிக்கப்பட்ட கிரியைகளைச் செய்யாமல் ஞானம் கிடைக்காது என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

வேத சூத்திரங்களால் சொல்லப்பட்ட கிரியைகளைத் தவறாமல் செய்வதாலும், வேதத்தைச் சுயம்பு என்று கருதுகின்ற ஞானத்தாலும் வீட்டின்பத்தைப் பொருந்தலாம். ஞானத்தை மட்டும் கைக்கொண்டு கன்மமாகிய கிரியைகளைச் செய்யாது விட்டால் இழிந்தவர்கள் ஆவர். அத்தகைய இழிந்தவர்களை மீண்டும் நல்ல நெறியில் செலுத்துவதற்கு உரிய கழுவாய்கள் வேதத்தில் கூறப்படவில்லை என்றும் பட்டாச்சாரியன் கூறுகின்றான்.

காலாக - வழியாக. ஒருவி - விடுதல்.

பசுப்படுத்து இயாகம் பண்ணப் புண்ணியம் ஆவது என்று
வசிப்பில்நான் மறைகள் சொன்ன வழக்கினால் வாய்மை யாக
நசிப்பிலா மந்தி ரங்கள் நவிற்றலின் இன்பம் ஆகும்
பசிப்புளான் ஒருவன் உண்ணப் பசியது தீர்ந்த பண்பே.

193

இப்பாடல் கிரியைகளால் யாகம் செய்தவர்களுக்கு வீடுபேறு
கிடைக்கும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள்:

யாகப் பசுவைக் கொன்று வேதங்களில் கூறப்பட்ட
வேள்விகளை முறைப்படி இயற்றினால் புண்ணியம் கிடைக்கும்.
மேலும் வேதங்களில் கூறப்பெற்றவற்றை உண்மையாகக் கொண்டு
மந்திரங்களைத் தவறாது உச்சரித்தால் இன்பம் கிடைக்கும். எனவே,
இவ்விரண்டினாலும் வீடுபேறு எய்தலாம். இது எது போல என்றால்
பசி கொண்ட ஒருவன் உணவு உண்ட உடன் அவனுடைய பசி
நீங்கி இன்பம் அடைந்தாற் போன்றதாகும். இவ்வாறு
பட்டாச்சாரியன் கூறுகின்றான்.

விளக்கவுரை:

பசுப்படுத்து - யாகப்பசுவைக் கொன்று. நசுப்பிலான் - மறையாத.
யாகங்களைச் செய்வதற்கு பசித்துண்டு - துன்பம் நீங்குதலை -
சிவஞான போதம் எட்டாம் சூத்திர உதாரண வெண்பா “பசித்துண்டு
பின்னும் பசிப்பானை” எனக் குறிப்பிடும்.

பட்டாச்சாரியன் மதம் மறுதலை

வேதம் சுயம்புன வேதந்த வாய்மொழியில்
வேறும்பிர மாணம் உளதேல்
நீதந்து காண்இங்கு மாதுங்க பாரதமும்
நோக்கண்ட தாகும் அதுபோல்
ஓதும் சொலாய்வருத லானும் கடாதிபட
மோவந்தி டாஓ ருவரா
லேதந்த தாம்மறைக ளாய்வந்த வாய்மொழியும்
வேறுஇந்து சேக ரனதே.

194

இப்பாடல் முதல் பட்டாச்சாரியன் கருத்துக்களை ஆசிரியர் மறுக்கிறார். இப்பாடல் வேதம் சுயம்பு என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள்:

பட்டாச்சாரியனே, வேதம் ஒருவராலும் செய்யப்படாது தானே தோன்றியது என்று கூறுகின்றாய். ஆனால், இதற்கு வாய் மொழியைத் தவிர வேறு எந்தப் பிரமாணமும் இல்லை. மேலும் அவ்வேதமும் தன்னைப் பற்றி இவ்வாறு ஓரிடத்திலும் கூறவில்லை. மகாபாரதத்தினை நீ பிரமாணம் என்று சொல்லலாம். ஆனால், அப்பாரதமும் வியாசரால் கூறப்பெற்று ஐந்தாவது வேதமாக விளங்குகிறது. எனவே, நீ கூறுகின்ற வேதங்களும் ஒருவனால் செய்யப் பெற்றதாக வேண்டும். குடங்கள், துணிகள் வனைவாரும், நெய்வாரும் இன்றித் தானே வந்திடாது. அதுபோல வேதமும் ஒருவனால், பிறை அணிந்த எங்கள் பெருமானால் வந்த மொழியே என்று அறிக.

விளக்கவுரை:

வேதம் சுயம்பு என்றும், அதற்குக் காட்டு மகாபாரதம் என்றும் இம்மதத்தார் கூறுவர். இதனை மறுத்து மகாபாரதம் வியாச முனிவரால் செய்யப்பட்டது என்ற கருத்தைக் கொண்டு வேதம் ஒருவரால் செய்யப்பட்டதாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று ஆசிரியர் நிலை நாட்டுகிறார்.

உரைதந்தி டான்ஒருவன் எனில்இந்த வானின்இடை
ஒலிகொண்டு மேவி உளதாம்
புரைதந்த வாம்மறைகள் அபிவெஞ்ச மாயொளிர்கை
பொருள்தந்த தீபம் அதுவேல்
வரைதந்த தால்இவ்வுரை கபிலன்சொல் ஆகுமது
மறைநின்ற வாறும் வரவும்
விரைவில் சொலாய் இதனை எதுகொண்டு மேவுவது
விடைகொண்டதால் உன் உரையே.

இதுவும் அது.

பொருள்:

வேதம் தானே தோன்றியது என்றும், அதனை உரைத்தவன் யாரும் இல்லை என்றும் நீ கூறுகிறாய். அவ்வாறு நீ சொல்லுவதால் அவ்வேதங்கள் விண்ணிடத்திலிருந்து ஓசை வடிவாகத் தாமே தோன்றி சொல்லாகி உண்டானதாக வேண்டும். அவ்வாறு கொண்டால் அவை பொருள் விளக்காமல் குற்றம் உடையதாகும். வேதமானது பொருள்கள் அனைத்தையும் விளக்கி - தம்மையும் விளக்கி - விளக்கானது பொருள்களைக் காட்டித் தானும் பிரகாசித்து நிற்பதைப் போல அமைகிறது என்று நீ கூறினால் அதுவும் பொருந்தாது. ஏனென்றால் விளக்கானது ஒரு எல்லைக்கு உட்பட்டுத்தான் விளக்கும். அதுபோல வேதமும் பரந்துபட்ட நிலையில் அமையாது ஒரு எல்லைக்குள் அகப்பட்டதாய் அமையும். நீ கூறிய இக்கருத்து நீரிசுர சாங்கியத்தான் கூறுகின்ற கருத்தாகும். வேதமானது அருவாய் இருந்து உருவாய்த் தோன்றின என்று நீ கூறும் கொள்கைக்கு ஆதாரம் எது? கூறுவாயாக.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் வேதமானது சுயம்பு என்பதை மறுத்து, அது விண்ணிலிருந்து ஓசை வடிவாய்த் தோன்றியது என்றால் அதில் பொருள் பிழைபடும் என்று கூறி மறுத்து, வேதத்தைச் சொன்னவன் ஒருவன் வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார் ஆசிரியர். மேலும் அருவாய்த் தோன்றி (ஓசையாய்) உருவாய்த் (வேதநூலாய்) தோன்றியதற்கு ஆதாரம் யாது? என்ற வினாவையும் ஆசிரியர் அமைத்துள்ளார். கபிலன் என்பவர் நீரிசுர சாங்கியத்தின் கொள்கையைத் தந்தவர் ஆவார்.

உருவின் கணைமருவி வரில்இன்று தேரர்உரை

உளதுஉங்கள் நூலின் மறையும்

தருகின்ற நாதர்அவர் இவர் என்று நாமமது

தரவந்திடாமை அதனால்

வரும்என்று நேடியெனில் வளர்கின்ற தீவதனில்
 வருகின்ற ஆடை பலவால்
 ஒருதந்து வாயன் அவன் இவனென்ற போதில்இவை
 உள்ளன்று நீடி யவையே.

196

இதுவும் அது.

பொருள்:

வேதமானது யாதோர் உருவத்தைப் பற்றி மனத்தை இடமாகக்
 கொண்டு பிரகாசிக்கும் என்று நீ சொல்லுகின்றாய். யாதோர் உருவம்
 என்பதால் உருவம் பற்றிய வரையறை இல்லாததால் தேரையிடத்து
 உண்டாகிய ஒலியிலும் நீர் கூறுகின்ற வேதம் பிறக்கும் என்று
 கொள்ளவேண்டும். மேலும் வேதத்தைத் தோற்றுவித்தவன் யார்?
 என்று அவனுடைய பெயரைக் குறிப்பிட்டு வேதம் கூறவில்லை.
 எனவே, தானே தன்னை ஒதத் தக்க ஒருவனைத் தேடி அவனிடத்
 திலிருந்து வேதம் பிறக்கிறது என்று நீ மறுமொழி தந்தால் அதுவும்
 தவறாகும். வெளிநாடுகளாகிய தீவுகளில் இருந்து வருகின்ற
 ஆடைகள் பலவாகும். அவற்றை நெய்தவரை நாம் கண்டதில்லை.
 அதற்காக நெய்தவரே இல்லை என்று கூறமுடியுமா? எனவே,
 ஆடையைக் கண்டபோதே நெய்தவர் உளர் என்று தோன்றுவது
 போல வேதத்தின் சொற்களின் அடிப்படையில் அதனைத் தந்தவன்
 ஒருவன் வேண்டும் என உணரலாம்.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் ஆடைகளைப் பார்க்கும்போது அதனை நெய்தவர்
 உண்டு என்ற உவமை போன்று, வேதத்தைப் படைத்தவன் உண்டு
 என்று ஆசிரியர் வலியுறுத்துகின்றார்.

தேரர் - தேரை. நாதர் - வேதத்தைத் தருபவர். நாமம் - பெயர்.

மறைநின்று நாலுதிசை யவர்ஒன்ற தாகவரும்
 உரைதந்த வாய்மை அதனால்
 நிறைவென்று நீடும்எனில் வனையும் கடாதிபல
 சொல்வொன்றி நீடி உளதாம்

குறைவின்றி நாடும்மொழி அவைசென்று கூடுவதொர்
 குணமுண்டது ஆகும் மலர்தான்
 உறைகின்ற மாலைதனில் உளதென்றது ஆகுமெனில்
 உணர்வின்றது ஆழி ஒலியே.

197

இதுவும் அது.

பொருள் :

நான்கு திசைகளிலும் வாழுகின்ற பல்வேறுபட்ட மக்கள் பல்வேறு மொழிகளைப் பேசினாலும் அந்நான்கு திசைகளில் உள்ள நாடுகளிலும் நான்கு வேதங்களும் உண்மை எனக் கொண்டு ஒதப்பட்டு வருகின்றன. ஆதலால் வேதங்கள் ஒருவரால் இயற்றப்பட்டதல்ல என்று நீ கூறலாம். நீ கூறிய பல்வேறு ஊர்களிலும் பல்வேறு குயவர்களால் பல்வேறுபட்ட உருவங்களாகச் செய்யப்பெற்ற மண்குடங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுக்கு எல்லாம் காரணமாக (வனைந்தவன்) விளங்குகின்ற ஒருவன் உண்டு என்பது உறுதி. அதுபோலவே குற்றமின்றி அறியப்படும் சொல்லும் பொருளும் அமைந்த வேதத்திற்கு அதனைப் பொருந்திய கர்த்தா உண்டாதல் வேண்டும். உடனே, இதற்கு நீ மறுமொழியாகப் பல மலர்களால் தொடுக்கப்பட்ட மாலைகளில் மணம் உண்டாவதைப் போல வேதத்தைப் பிழையற ஒதினால் இன்பம் விளையுமென்று கூறுகிறாய் கடலலை ஆரவாரத்தைப் போன்ற உன்னுடைய பதிலும் பொருளற்றதாகும்.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் வேதமானது பல மொழிகளில் பல நாடுகளில் ஒதப்படுவதால் சுயமானது என்று கூறுகின்ற கருத்தை ஆசிரியர் மறுத்துரைக்கிறார். வேதங்களில் உள்ள சொல்லையும் பொருளையும் விளங்குமாறு கூட்டுவிக்க ஒருவன் வேண்டும் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்துகிறார் ஆசிரியர்.

உடல்நின்று நாம்உணரும் அதுகண்ட வாறுஒருவன்
 உலகங்க ளேஉ ருவமாய்

இடைநின்று மாமறைகள் அவைஅன்று வாய்மொழிய
 இவைகொண்டு லோக நெறியின்

கடன்நின்று வாழும்அது கருதும்பின் ஆணைவழி
 கருமம்செய் காசினி யுளோர்
 திடமென்று சீர்அரசன் உரைதங்கும் ஓலைதிரு
 முகம்என்று சூடு செயலே.

198

இப்பாடல் வேதத்தைப் படைத்து மொழிந்தான் ஒருவன்
 என்பதைப் பல சிறப்புக்களால் வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

உடம்பை இடமாகக் கொண்டு ஆன்மா உலகை அறிந்து வருகிறது. அதுபோலவே இறைவன் பிரபஞ்சத்தைத் தனது மேனியாகக் கொண்டு பிரபஞ்சத்திலேயே எழுந்தருளியிருந்து பெருமை மிக்க வேதங்களை அருளிச் செய்தான். வேதங்கள் அவனுடைய ஆணையாகும். அவ்வேதங்களில் கூறப்பெற்ற நெறிமுறைகளை ஏற்று உலகமும் வாழ்ந்து வருகிறது. அநாதியான இறைவன் அருளிச் செய்ததால் வேதங்கள் அநாதியாகவும் சுயம்பாகவும் போற்றப் பெறுகின்றன. அது எதுபோல என்றால் ஓர் அரசனானவன் தன் ஆணையை வெளியிடும்பொழுது ஏடுகளில் எழுதி வெளியிடுகின்றான். அந்தத்திருமுகமாகிய ஏடுகளில் உள்ள ஆணைகளின்வழி மக்களும் நடக்கின்றனர். அவ்வாறே இறைவனால் மொழியப்பெற்ற வேதங்களையும் மக்கள் பெருமையாக ஏற்கின்றனர்.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் வேதங்களின் பெருமைகளைக் கூறி அரசாணை மக்களை நெறிப்படுத்துகிறது போல வேதமும் மக்களை நெறிப்படுத்துகிறது என்கிறார் ஆசிரியர். இப்பாடலில் மறுப்பு ஏதும் கூறப்படவில்லை என்பது கருதத்தக்கது.

முடிவின்றி வேதியர்கள் முதல்வந்த மூவர்களும்
 மொழியும் சொல் ஆரியம் எனில்
 கடிவின்றி யேகணிதர் அவர்கண்ட வாறதுவென்
 வடகண்ட சாதி கடியா

ஒடிவின்றி ஒதுவதுஎன் உரைதங்கு வேதமொழி
 உளதென்று கூறும் அவர்தாம்
 அடியின்று தான்எனும்அது அறிவின்றி ஈனும்வர்
 இலையென்ற ஆதரவதே.

199

இப்பாடல் வேதம் மூன்று வருணத்தார்க்கு உரியது என்பதை மறுக்கிறது. அதாவது வேதம் எல்லோரும் ஒதக்கூடாது என்பதனை மறுக்கிறது.

பொருள்:

வடமொழியில் உள்ள வேதங்கள், பிராமதண சத்திரிய, வைசியர் என்ற மூன்று வருணத்தார்க்கே உரியது என்று நீ கூறுகிறாய். சோதிடம் என்னும் கணிதத்தை வேதத்தின் ஓர் அங்கத்தினின்றும் நீ நீக்கவில்லை. ஏற்றுக் கொள்கிறாய். அந்தச் சோதிடத்தில் நான்காவது வருணத்தார் வல்லவர்களாக விளங்குகின்றார்களே எவ்வாறு? (அவர்கள் எவ்வாறு வேதத்தில் கூறிய கணிதத்தை அறிந்தார்கள்) மேலும் வடநாட்டுப் பகுதியில் நான்கு வருணத்தாரும் வேதத்தை ஒதுவதற்கு உரிமை உடையவர்கள் என்று கூறப்படுவது ஏன்? மேலும் இவ்வாறு எல்லோராலும் ஒதப்படுகின்ற வேதம் சொல் வடிவாகத்தானே தோன்றுகிறது. அதனைத் தந்தவன் ஒருவன் இல்லை என்று சொன்னால் பிள்ளையைப் பெற்ற தாய் இல்லை என்று கூறுவது போன்றதாகும்.

விளக்கவுரை:

இப்பாடல் மூலம் வேதம் மூவர்க்கு உரியது என்பதை மறுத்து, நான்கு வருணத்தாரும் வேதத்தை ஒதுவது இயல்பு என்று கூறுகிறார் ஆசிரியர்.

ஒடிவின்றி - நான்காவது வருணத்தார் தவிர்தலின்றி. ஈனும் அவர் - உண்டாக்கியவர். வடகண்டசாதி - வடநாட்டில் உள்ள நால்வகை வருணத்தார்.

அறிகின்ற பான்மைஅவ யவம்நின்ற தாகில்அணு
 அழியும் கடாதி யெனவே
 செறிகின்ற வாறதுஇலை எனின்வந்து சேருமது
 திடமென்று கூட ஒருவன்
 குறிகொண்டு காரின்முளை வருகின்ற பீசம்அவை
 குலையொன்றி வேனில் அழியும்
 உறுகின்ற காலமவை உடன்நின்று போயழியும்
 உலகென்றும் நீடி யிலதே

200

இப்பாடல் பிரபஞ்சம் அழியும் என்பதையும், ஆன்மா அழிவில்லாதது என்பதையும் வலியுறுத்துகிறது.

பொருள்:

நிலையான ஆன்மாவானது தன் அருவ நிலைமாறி உடம்பில் உள்ள உறுப்புக்களோடு கூடி உடம்பாகிறது என்று (பட்டாச்சாரியனே) கூறுவாயானால் உடம்பின் உறுப்புகள் அழியும்போது ஆன்மாவும் அழியவேண்டும். (அழிந்தால் அது நிலைபேறுடையது அல்ல). இல்லை, இல்லை, உடல் உறுப்புகள்தான் நிலைபேறுடைய ஆன்மாவைச் சேர்கின்றன என்று நீ கூறினால் அதுவும் தவறு. அறிவற்ற சடப் பொருள்கள் தாமே சென்றடைய மாட்டா. ஒருவன் கூட்டினால்தான் உடம்பு உயிரும் கூடும். கார்காலத்தில் விதையிலிருந்து முளை தோன்றி செடியாக வளர்பவை வேளிற் காலத்தில் வாடி வதங்கும். அது போலவே உலகம் தோற்றம், நிலைபேறு, கெடுதல் என்ற மூவகைத் தொழிலோடு பொருந்தி நிற்கும். உலகம் எந்நாளும் நிலைபேறு உடையது என்பது பொருந்தாது.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் ஆன்மா அவயவங்களாகத் திகழவில்லை என்பதனையும் அவயவங்கள் ஆன்மாவதில்லை என்பதையும் ஆசிரியர் வலியுறுத்துகிறார். மேலும் உவமை மூலம் உலகம் முத்தொழில் வயப்பட்டது என்று கூறி உலகம் நிலையற்றது என்பதை நிறுவுகிறார்.

அணு - உயிர். பீசம் - விதையின்முளை.

நிறைவெங்கு மாகிலுயிர் நெறிநின்று போய்வருதல்
அணைவின்ற தாம் உடலிலே
குறைவின்று எலாமும்உள குடகந்த மாகில்அவை
விடநின்ற வாறு குறியா
உறைகின்ற மாதவர்கள் உடல்நின்று போய்வறிதொர்
உடல்கொண்டு மீள்வது உணராய்
மறைதந்த வாய்மையதில் நிறைவின்றி யேஉலகின்
மலைகின்ற தால்உன் உரையே.

201

இப்பாடல் ஆன்மா உடலில் நிறைந்து நிற்கிறது என்ற
கொள்கைகளுக்கு மறுப்பினைத் தருகிறது.

பொருள் :

பட்டாச்சாரியனே உமது கருத்துப்படி ஆன்மா உலகில் எங்கும்
நிறைந்திருக்கும் பொருள் என்பதாகும். அப்படியானால் ஒருவரது
ஆன்மாவானது இப்பிறவியில் நல்வினைகள் செய்ததற்கு ஏற்பச்
சுவர்க்கத்தைச் சென்று புண்ணியத்தை அனுபவித்துப் புண்ணியம்
தொலைந்த பிறகு மீண்டும் இந்த உலகத்திற்கு வரும் என்னும்
உம்முடைய வேதக்கருத்து பொருந்தாதது ஆகும். (உடனே நீ
அதற்கு) அவ்வாறன்று, எல்லா ஆன்மாக்களும் உடலோடு கூடி,
குடத்திற்குள் இட்டு வைத்த மலரின் மணம் போன்று நின்று குடம்
உடைகின்ற வரைக்கும் அதற்குள்ளே நிற்பது போன்றது என்று
பதில் கூறலாம். அப்படியானால் குடம் உடைந்தபோது மணமானது
வெளியே சிதறிப்போவது போல ஆன்மாவும் சிதறிப் போய்விடும்
என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டும். மேலும் உடல் கெட்டபொழுது
உயிர் கெடாமல் தான் எதில் சேர்வது என்று வழி தெரியாமல்
நிற்கும். யோகநெறியில் நிற்கின்ற சான்றோர்கள் தம் உடம்பை
விட்டு வேறோர் உடம்பில் புகுவது பொருந்தாமல் போய்விடும்.
எனவே, ஆன்மாவானது எங்கும் நிறைந்தது என்ற கொள்கை
வேதங்களில் கூறப்படுகின்ற கொள்கைக்கு மாறுபட்டு அமைந்தது
ஆகும்.

விளக்கவுரை:

ஆன்மாவானது உடம்பினுள் எல்லா இடத்தும் நிறைந்திருக்கும் என்ற கொள்கை வினாக்களால் மறுக்கப்படுகிறது. மேலும் ஆன்மாவானது குடத்தில் வைக்கப்பட்ட பூவின் மணம் போன்றது என்று இம்மதத்தார் கூறுகிற உவமையும் மறுக்கப்பட்டு எங்கும் நிறைந்திருக்கும் என்ற கொள்கையும் அவர்தம் வேதத்தில் கூறப்படுகின்ற கொள்கைக்கு மாறுபாடாக அமையும் என்று கூறப்பட்டு மறுக்கப்படுகிறது.

நிறைவு - நிறைந்திருக்கும். நெறி - நித்திய கன்மம் முதலாகிய நல்நெறி. வருதல் - மீண்டும் உலகிற்கு வருதல். அணைவுஇன்றதாம் - வேதக்கருத்து இல்லதாம். குடகந்தம் - குடத்தில் வைக்கப்பட்ட பூக்களின் மணம். மாதவர் - யோகியர்.

அழிகின்ற தால்வினைகள் ஆகின்ற வாறுஎன் எரு
அதுமங்கியான பரிசேல்
ஒழிவின்றி ஓதனமும் அறவுண்ண நாம்வினைகள்
உறுகின்ற வாறது எனலாம்
சுழிகின்ற தால்அறிவு வினைதந் திடாவினைஞர்
கருமங்கள்நாடி உறுவோர்
பழிதின்றி யேஉதவும் அதுபண்ப தாகஅருள்
பரமன்கண் ஆகும் வினையே.

202

இப்பாடல் கன்மமும் ஆன்மாவும் தாமே கூடும் என்பதை மறுத்துக் கூறுகிறது.

பொருள்:

ஒருவனுடைய உடலோடு கூடிநின்று ஒருவன் செய்த கன்மங்கள் உடல் கெட்டவுடன் தாமும் கெடும். ஆதலால் அடுத்த பிறவியில் வினை செய்தவனை எப்படி வந்து பற்றும்? என்று நாங்கள் கேட்கிற கேள்விக்கு (நீ உடனே) வயலில் இட்ட எரு தனது தூல முறைமை கெட்டு சூட்சும முறைமையாகி உரம் போன்று அமைந்து பயிருக்கு நன்மை கொடுக்குமாறு போல, செய்த கன்மவினையும் உடலோடு பொருந்தி நின்று தூல முறைமை

தெகட்டு ஆன்மாவோடு சூட்சும முறையில் தாமே பொருந்தி நிற்கும் என்று நீ சொல்லலாம். அது எப்படி இருக்கிறது என்றால் நாம் உண்ட உணவு செரித்து மலமாக உடலைவிட்டு வெளியேறிய பின் மீளவும் நமக்கு நன்மையைத் தரவரும் என்று கூறுவார் கூற்றுப் போன்றதாகும். எனவே, உடம்போடு கூடிச் செய்த வினை உடம் கெடும்பொழுது தாமே அறிந்து தம்மைச் செய்த ஆன்மாவோடு வினை கூடுதல் இயலாது. ஒருவனைப் பணிக்கு அமர்த்தியவன் அவனுடைய பணிகளைக் கண்டு அந்தப் பணிகளுக்கு ஏற்ப உரிய ஊதியத்தைப் பழுதின்றிக் கொடுக்கும் தன்மைபோல ஒரு ஆன்மா செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்கு ஏற்பத் தக்க பயன்களை ஆன்மாவுக்குக் கொடுப்பவன் பரமேசுவரனாகிய இறைவன் என்பதை உணர்வாயாக.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் ஒரு ஆன்மா உடலோடு கூடியிருந்து செய்கின்ற கன்ம வினைகளுக்கு ஏற்பப் பயன்கள், அவ்வுடம்பு கெட்டு மீண்டும் மற்றொரு உடம்பு எடுக்கும்பொழுது ஆன்மாவோடு தாமே சென்று கூடும் என்ற கருத்து மறுக்கப்படுகிறது. தழை உரமாகிப் பயன்தருகிறது என்ற உவமையும், உண்ணும் உணவு மலமாகி வெளிவந்த பிறகு மீண்டும் பயன்தரும் என்ற கூற்றைப் போன்றது என்பதால் மறுக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு மறுக்கப்பட்டு வினைகள் தாமே சென்று கூடும் என்ற கொள்கை பொருந்தாது என்று கூறப்படுகிறது.

எரு - உரம். வினைஞர் - தொழில்செய்வோர். உறுவோர் - தொழில் கொள்வோர்.

கருமங்கள் ஞானமது உடன்நின்ற லால்மருவ
கதிதங்கல் ஆவது எனின்நீ
தரும்அங்க ராகமுதல் அவைதங்க மேலறிவு
தவிரும்பின் வீடும் அணையா
பொருள்நின்று தேடிவரு பயன்உண்டு போகவினை
புரிகின்ற வாறது எனவே
திருநின்ற போகம்வளர் அவிசென்று மேவியது
செலவுண்டு சூழ்வ செயலே.

இப்பாடல் செய்த கிரியைகள் ஞானத்தோடு கூடி மோட்சத்தைத் தரும் என்ற கருத்தினை மறுக்கிறது.

பொருள்:

நாள்தோறும் செய்கின்ற கருமங்களை (கிரியை) ஞானத்தோடு கூடிச் செய்யுமிடத்து வீட்டின்பம் கிடைக்கும் என்று நீ கூறுகிறாய். கிரியைகளைச் செய்யுமிடத்துப் பெரும்பொருள் வேண்டும். அப்பொருளை அடைய ஆசை ஏற்படும். அவ்ஆசை முதலியன ஏற்படுவதால் ஆன்மாவுக்குப் பாச ஞானம் கூடும். பாச ஞானம் மோட்சத்தைத் தராது. ஒருவன் பொருளைத் தேடி அதனால் உண்டாகின்ற பயனை அனுபவித்து அப்பொருள் அழிந்துபோக மீண்டும் பொருளைத் தேடுவதற்கு முயற்சிப்பான். அதனைப் போல யாகம் முதலிய கிரியைகளைச் செய்வதினாலே அவற்றால் ஏற்பட்ட புண்ணியத்தால் சுவர்க்க போகங்களைப் பொருந்தி, அப்புண்ணியம் தொலையும் அளவும் அங்கே நின்று, புண்ணியம் தொலைந்த பிறகு மீண்டும் புண்ணிய கிரியைகளைச் செய்ய விரும்புவதாகவே உமது கொள்கை அமைகிறது. எனவே, உம் கொள்கை வீடுபேறு அடைய வழி வகுக்காது.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் இம்மதத்தாரின் மோட்ச கருத்து மறுக்கப்படுகிறது. இம்மதத்தார் பொருட் செலவால் பெரிய கிரியைகளைச் செய்தால் மோட்சம் கிடைக்கும் என்பர். பொருட் செலவில் கிரியைகளைச் செய்வது பொருள் தேடவேண்டும் என்று ஆசையைத் தூண்டுமே அன்றி மோட்சத்திற்கு வழி வகுக்காது. மேலும் கிரியைகளால் ஏற்பட்ட புண்ணியங்கள் அனுபவித்துக் கழிந்தால் மீண்டும் கிரியை செய்ய வேண்டும் என்ற ஆவலைத் தூண்டுமே தவிர மோட்சத்தைத் தராது என்று கூறப்பெற்று இவர்தம் கொள்கை இப்பாடல் வரை மறுக்கப்படுகிறது.

பிரபாகரன் மதம்

பிரபாகரன் மீமாம்சையின் ஒரு பகுதியாகும். பட்டாச்சாரியன் மதத்திலிருந்து வேறுபட்டவன் என்றாலும் இம்மதத்தாரும் சைமினி நூலுக்கு உரை செய்தவரே ஆவர். இவர்தம் கொள்கைகள் இரு பாடல்களில் கூறப்பெற்று மறுப்பும் இருபாடல்களில் கூறப்படுகின்றன.

அருந்தவனாம் சைமினிபண்டு ஆரணநூல் ஆய்ந்தானாய்த் திருந்தும்உல கினிற்கொண்டு செப்பியநூல் திறமதனைப் பரிந்துபிர பாகரன்பட் டாசானில் வேறாகிப் புரிந்துஉரைசெய் நெறியதனைப் புவனிமிசைப் புகன்றிடுவாம். 204

இப்பாடல் இம்மதத்தாரை அறிமுகம் செய்கிறது.

பொருள் :

அரிய தவத்தை உடையவனாகிய சைமினி முனிவன் வேதத்தை ஆராய்ந்தவன். மேலும் நல்ல உலகின் கண்ணே தான் சொல்லுகின்ற வழிக்குப் பொருந்தியவற்றை வேதத்திலே நின்று எடுத்துக் கொண்டு சைமினி முனிவனின் சூத்திர வடிவிலே பொருந்தி பட்டாச்சாரியன் மதத்தில் இருந்து சிறிது வேறாகி நிற்பவன் பிரபாகரன் அவன் சொல்லுகிற கருத்தை நாமும் பூமியின்மிசை சொல்லுவோமாக.

அருஞ்செயலின் அபாவத்தே அபூர்வமெனும் அதுதோன்றித் தருஞ்செயல்நின்று அழியில்பின் பலிப்பிப்பது ஆகுமது வருஞ்செயல்ஒன்று இன்றியே மண்சிலைபோ லாம்முத்தித் தருஞ்செயல்ஈது எனவுணர்ந்து தாரணிமேல் அவன்சாற்றும். 205

இப்பாடல் பிரபாகர மதத்தாரின் நெறியைக் கூறுகிறது.

பொருள் :

ஒரு ஆன்மா செய்த கன்மத்தின் பயன் அபூர்வம் என்ற நிலையை அடைகின்றது. ஆன்மா கன்மத்தைச் செய்கின்ற பொழுது அறிவோடு கூடிநின்று தொழிற்பட்டு, கன்மம் முடிந்தபொழுது

அதற்குரிய அந்தப் பயனை இந்த அபூர்வமே ஆன்மாவை வீட்டுப்பேற்றினைப் புசிக்கச் செய்கிறது. (அனுபவிக்கச் செய்கிறது) வீடுபேறு என்பது மண், கல் போல அறிவு செயல் அற்ற நிலையாகும்.

விளக்கவுரை:

இப்பாடல் இம்மதத்தாரின் இரு கொள்கைகளைத் தருகிறது. 1. அபூர்வம் என்பதே கன்மப்பயனைத் தருகிறது. 2. வீடு என்பது அறிவு செயல் அற்ற நிலையாகும்.

பிரபாகரன் மறுதலை

வேறுபலன் தருவதுதான் வினையென்று வேதங்கள் கூறவோர் அபூர்வம்தான் கொடுக்கும்எனக் கொண்டஉரை மாறுதரும் மறையோடு முன்பின்றி வந்ததால் தேறியவிண் பூமுடிமேல் சேர்ந்துமணந்து இகழ்ந்ததுவாம். 206

இப்பாடல் அபூர்வம் வினைப்பயனைத் தரும் என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

முப்பிறப்பில் செய்த நல்வினை, தீவினைக்கு ஏற்ப உயிர் இப்பிறப்பில் இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்கின்றது என்று உன் வேதங்கள் கூறுகின்றன. ஆனால், நீயோ முன்பிறப்பில் செய்த வினைகளுக்கு ஏற்ப அபூர்வம் இப்பிறப்பில் பயனைத் தரும் என்று கூறுகிறாய். இக்கருத்து வேதத்தோடு மாறுபட்டதாகும். மேலும் இவ்வாறு நீ கூறுவது வாட்டமில்லாது பொழிந்த ஆகாயப் பூவானது முன்பு மணமில்லாது இருந்து தலையில் சூடிய பிறகு மணம் உண்டானது என்று கூறுவதைப் போன்றதாகும்.

விளக்கவுரை:

இப்பாடல் பிரபாகரன் மதத்தின் முதல் கருத்தை மறுக்கிறது. மறுப்பு மேலோட்டமாக அமைந்துள்ளது. அதாவது அபூர்வம் வினைப்பயனைத் தரும் என்பது மீமாம்சர் ஏற்கும் நால்வகை

வேதங்களுக்கு மாறுபட்டது என்னும் அளவில் மறுக்கப்படுகிறது. ஆகாயப் பூ என்பதே இல்லை, அது தலையில் சூட்டப்படுவதும் இல்லை. தலையில் சூடுவதால் மணம் தருவதும் இல்லை. இந்த உவமை மூலம் பிரபாகரன் கொள்கை பொருளற்றது எனக் கூறப்படுகிறது.

ஆனந்தம் கதியென்ன அறிவுஅழிகை வீடுஎன்கை
ஊனம்பின் உணர்வழிந்தோர்க்கு உளதாகும் உயர்முத்தி
தானிங்குச் சிவப்பொழியத் தழல்நிற்கும் ஆறில்லை
ஞானங்கெட்டு உயிர்நிற்கும் எனும் உரைதான் நண்ணாதால். 207

இப்பாடல் ஆன்மா அறிவு கெட்டு முத்தியடையும் என்பதனை மறுக்கிறது.

பொருள்:

பிரபாகரனே, வேதங்கள் பரமானந்தமாகிய பேரின்பமே வீட்டுப்பேறு என்று கூறுகின்றன. ஆனால், நீயோ ஆன்மாவானது தன்னுடைய அறிவு கெட்டு மண்போலவும் கல்லுப் போலவும் இருத்தல் வீட்டுப்பேறு என்கிறாய். அறிவு கெட்டு ஆன்மா முத்தி அடையும் என்றால் மூர்ச்சை அடைந்து அறிவு கெட்டவர்களுக்கும் வீட்டின்பம் உண்டாக வேண்டும். மேலும் நெருப்பானது தன்னுடைய சொருபமான சிவப்பு கெட்டால் தானும்கூடக் கெடும் அதுபோல ஆன்மாவும் தன் இயல்பான அறிவு கெட்டால் தான் மட்டும் நின்று வீட்டின்பத்தை அனுபவிக்கும் என்று சொல்லுதல் பொருந்தாது. எனவே, உன்னுடைய உரை குற்றமுடையதாகும்.

ஆனந்தம் - பேரின்பம். உணர்விழந்தோர் - மூர்ச்சை யடைந்தோர்.

சத்தப்பிரமாவதி மதம்

உபநிடதங்களின் கருத்துக்களையும், பொருள் நிலையையும் ஆராய்ந்து ஒழுங்குபடக் கூற எழுந்த நூல் பிரம்ம சூத்திரம் எனப்படும். இதனை வேதாந்த சூத்திரம், சாரீர சூத்திரம் உத்திர

மீமாம்சை என்னும் பெயர்களில் குறிப்பதுண்டு. இந்தப் பிரம்ம சூத்திரம் 545 சூத்திரங்களை உடையது. இவை நான்கு அத்தியாயங்களாகப் பிரிக்கப்படும். இதனைச் செய்தவர் பாதராயணர். பாதராயணர் என்பவரும், வியாசரும் ஒருவரே என்னும் கருத்தும் நிலவுகிறது. இது பிரம்மஞானத்தை வலியுறுத்துகிறது. முடிந்த பொருள் ஒன்றே என்று கூறுகின்றது. இந்நூல் பற்றி எழுந்த மதங்கள் அனைத்தும் ஏகான்ம வாதம் உடையன எனக் கொள்ளப்படுகிறது. தமிழ் மொழியில் இம்மதத்தை “ஒரு பொருட் கொள்கை” என்பர். இக்கொள்கை, பிரம்ம சூத்திரங்களுக்கு உரை எழுதினோர் கொண்ட கருத்து வேறுபாடுகள் பற்றிச் சத்தப்பிரம வாதம், மாயா வாதம், பாற்கரிய வாதம், கீரிடாப் பிரம்மவாதம் என நான்கு வகையாகப் பகுத்துரைக்கப்படுகிறது. வேதாந்த மதம் என்று இவைகளைக் கூறுவதுண்டு. அதற்குரிய காரணத்தை கி. லெட்சுமணன் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுவார். (இந்திய தத்துவ ஞானம் பக். 297)

“வேத உபநிடதங்களில் காணப்பெறும் முரண்பாடுகளை நீக்கி ஒருமைப்பாடு காணவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. மேலும் உபநிடதத்தில் கூறப்பெறுவது இதுதான் என்ற கருத்துக்களை வரையறுத்துக் கூறவேண்டிய அவசியமும் ஏற்பட்டது. அத்துடன் இல்லாது வேத உபநிடதங்களின் உட்பொருளை மக்கள் அறியத் தவறியதால் அவற்றிற்கு எதிராக அவைதிகக் கிளர்ச்சிகளும் எழுந்தன. இம்மூன்று காரணங்களால் உபநிடதக் கருத்துக்களைத் தொகுத்து வரையறை செய்வதில் அறிஞர்கள் ஈடுபட்டனர். இச்செயலில் முதன் முதலில் ஈடுபட்டவர் பாதராயணர் ஆவார். அவர் தன் செயலிற்கு ஓர் வடிவு கொடுத்து நூலாக்கி, அதற்கு வேதாந்த சூத்திரம் என்றும், பிரம்ம சூத்திரம் என்றும் பெயரிட்டார். அவரின் கொள்கைகளை ஆராய்ந்த சமயக் கருத்துக்களே வேதாந்த மதமாயிற்று.

இத்தகைய வேதாந்தக் கொள்கை ஏற்பட்ட பின்னும் உபநிடதக் கொள்கைகள் விளக்கம் பெறாமையால், வேதாந்த சூத்திரத்திற்குப் பிற்காலத்தில் பல விளக்க உரைகள் எழுந்தன.

அவ்வுரைகளில் சிறப்பிடம் பெற்றது சங்கரரின் விளக்கமாகும். இவரின் காலம் கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டாகும். 32 ஆண்டுகள் வாழ்ந்த இவர் உபநிடதப் பேருரைகள், பகவத்கீதைப் பேருரைகள், பிரம்ம சூத்திரப் பேருரைகள் என்ற பேருரைகளை வழங்கினார். இவரின் கொள்கைகளில் அடிப்படையானது, “இறைவன் வேறு - உயிர் வேறு அல்ல, இரண்டும் ஒன்று” என்பதாகும். எனவே, இவரின் கொள்கை அத்வைதம் ஆயிற்று.

இந்த வேதாந்த மதங்களில் சத்தப் பிரமவாதம், மாயாவாதம், பாற்கரிய வாதம் ஆகிய மூன்று மதங்களையும் அருணந்தி சிவாசாரியார் எடுத்துக் கூறி மறுக்கிறார். சத்தப்பிரம வாதக் கொள்கைகளை நான்கு பாடல்களிலும், அதன் மறுப்புகளை எட்டுப் பாடல்களிலும், மாயாவாத மதத்தின் கொள்கைகளை 15 பாடல்களிலும், மறுப்புகளை 18 பாடல்களிலும், பாற்கரிய மதத்தின் கொள்கைகளை 2 பாடல்களிலும், மறுப்பை 5 பாடல்களிலும் அமைத்துள்ளார். சத்தப்பிரம வாதத்தை முதலில் அறிமுகப்படுத்துகிறார். இம்மதம் கொள்கையாலேயே அறிமுகப் படுத்தப்படுகிறது. சத்தமானது மயக்கத்தினால் உலகமாகும். இதனை அறிவதே வீடு என்று கூறி, உலக வேறுபாட்டினை அறியாதவன் சத்தப்பிரமவாதி என்று அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது.

“வரையாது உரைவா” (பா. 208) என்ற தொடர் தொடக்கத் திலேயே அவர்களது கொள்கையை மறுத்து விடுகிறது. ஆதி சங்கரரின் ஏகான்மவாதக் கொள்கையை அருணந்தி சிவாசாரியார் மாயாவாதி மதமாகக் கொண்டு மறுக்கிறார். அம்மதத்தையும் கொள்கை அளவிலேயே அறிமுகப்படுத்துகிறார். நானே பிரமம் என்றுரைத்து, உலகமெல்லாம் பேய்த்தேரெனக் கருதி, ஊனே புகுந்து, உயிர்களுக்கு உபதேசம் செய்து வருபவர் என்றும், பேயாகி வேதாகமங்களுக்குப் பொருந்தாமல், தனக்குப் பொருந்த தானே சொல்லுகின்றவர் என்றும் அவர்களை அறிமுகப்படுத்துகிறார். மாயாவாதியின் அறிமுகம் மற்ற மதங்களைக் காட்டிலும் ஆசிரியரின் கடுஞ்சொற்களுடன் அறிமுகமாகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. “மானமதிகேடன், மாயாவாதிப் பேய்” என்ற

தொடர்கள் அவரின் வன்மைக்கு எடுத்துக்காட்டுகள் ஆகும். பாற்கரியன் மதமும் கொள்கையளவிலேயே அறிமுகப்படுத்தப் பெறுகின்றது. மாயாவாதியோடு மாறுபட்டு, இறைவனை வேறு பட்டதாகவும், வேறுபடாததாகவும், நிலை நிறுத்தி, வேதநூலை ஓதியும் வருபவன் பாற்கரியன் என அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வாறு ஏகான்மவாதம் மூன்று பிரிவாக அறிமுகப்படுத்தப் பெற்றுள்ளது.

இம்மதப் பிரிவுகளைப் பற்றிச் சிவஞானபோத மாபாடியத்தின் அவையடக்கத்தில் சிவஞான முனிவர் குறிப்பிடுவதும் நினைவு கூறத் தக்கதாகும்.

உரையா னதுமை யலினால் உலகாம்
புரையோர் உணரும் பொருள்பொய் இதனை
விரையாது உணரும் அதுவீடு எனவே
வரையாது உரைவா திவகுத் தனனே.

208

இப்பாடல் சத்தப் பிரமவாதியின் அடிப்படைக் கொள்கையை விளக்குகிறது. அதாவது சத்தமே பிரபஞ்சம் என்கிறது.

பொருள்:

சத்தமானது மயக்கத்தினால் பிரபஞ்சமாகத் தோன்றியது. அறியாதவர்கள் சத்தத்திற்கு மாறாக வேறு பொருள் உண்டு என்று கூறுவது உண்மையன்று. சத்தமே பிரமமாகும். வேறு பொருள் இல்லை என்று அறியும் அறிவே வீட்டின்பம் ஆகும் என்று சத்தப்பிரமவாதி தன் கொள்கைகளை எடுத்துரைத்தான்.

மையல் - மயக்கம். புரையோர் - அறியாதார்.

பரிணா ம்விவர்த் தனம்மா யம் அதில்
தருமாம் உலகுள் ளதுசத் தமதே
பொருளா வதுசொல் நலமல் லவெனின்
மருவா துபொருள் திறம்மற்று இலையே.

209

இப்பாடலும் சத்தமே பிரபஞ்சம் என்பதனை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

சத்தத்தின் பரிணாமம், விவர்த்தனம் ஆகிய மயக்கங்களே உலகமாகும். இந்த மயக்கங்களினாலே உலகத்துப் பொருள்கள் உண்டாகின்றன. ஆகையால், சத்தம் ஒன்றுமே உள்ளது. சத்தத்திற்கு உரிய பொருள் என்று சொல்லப்படுவது சத்தத்தின் நன்மையோகும். சத்தத்தின் நன்மையல்ல பொருள். பொருளின் நன்மையே சத்தம் என்று கூறினால், சத்தம் கூடாது ஒரு பொருள் உண்டாவதில்லை. ஆதலால், சத்தத்தின் நன்மையே பொருளாகும்.

பூமா னவே உரையும் பொருளும்
ஆமாம் பொருள்ஒன் றில்அணைந்து இலதால்
நாம்ஆ தரவெய்து சொல்நன் கருவாய்த்
தாமாம் பொருள்நெற் பொரிதான் எனவே.

210

இதுவும் அது.

பொருள் :

பூ எனவும் மா எனவும் இரண்டு சொற்கள் உள்ளன. அவற்றுக்குப் பொருள் கூறுமிடத்து மலர் என்றும் இலக்குமி என்றும் கூறலாம். அப்படிச் கூறப்படும் பொருள் ஒன்றிலே நிலம் என்றும் விலங்கு என்றும் பொருள் கொள்ளுமாறு வழங்கப் படுதலும் உண்டு. எனவே, சொல்லுவார் உள்ளக் கருத்தின் அடிப்படையிலேயே பொருள் வழங்கப் பெறுகிறதே தவிரப் பொருள்களிலிருந்து சொற்கள் பிறக்கவில்லை. அது எதுபோல என்றால் நெல்லை வறுத்தால் பொரி கிடைக்கிறது. எனவே, நெல்தான் பொரியாயிற்றே தவிரப் பொரி என்ற தனிப்பொருள் இல்லை. அதுபோலவே சொல்லப்படுகின்ற ஓசைதான் பொருளைக் குறிக்கிறது. எனவே, பொருளுக்கு அடிப்படையாக அமைவது சத்தமேயாகும்.

சொல்வந்து எழலும் பொருள்தோன் றுதலால்
சொல்லே பொருள் என்று துணிந்திடும் நீ
சொல்லும் பொருளும் உடன்நின் றதெனின்
சொல்லும் பொருள்இன்று சொல்நின் றதுவே.

211

இதுவும் அது.

பொருள் :

ஒரு சொல்லைக் கூறுமிடத்து அது உணர்த்தும் பொருள் அங்கு இல்லை என்றாலும் அப்பொருள் அவனுக்கு அங்கு உணரப்படும். இதிலிருந்தே சொல்லே முக்கியம் என்பதை உணரலாம். இல்லை, இல்லை சொல்லும் பொருளும் உடன் நின்றே தோன்றுகிறது என்று கூறின் ஒரு சொல்லுக்கு அர்த்தம் (பொருள்) உரைக்குமிடத்து அந்த அர்த்தமும் சொல்லாகத் தான் நிற்கிறது. ஆதலால், சத்தமே பிரமம் என்று கொள்ள வேண்டும்.

சத்தப்பிரமவாதி மதம் மறுதலை

உரையா னதுமை யலினால் உலகேல்
உரையாய் ஒருமையலும்உள் ளதென
வரையாது உணரும் அதுவண் கதியேல்
வரையா மறையோடு மலைந் தனையே.

212

இப்பாடல் சத்தம் பிரபஞ்சம் என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள்:

சத்தமானது பரிணமித்து விவர்த்தனமான மயக்கத்தால் உலகமாகிறது என்று நீ கூறினாய். அப்படியானால் சத்தந்தான் சர்வமும் ஆகும் என்பதன்றிச் சத்தத்திலே உண்டாகின்ற மயக்கம் உண்டு என்று கூறாதே. மேலும் சத்தமே பிரமம் என்று உணர்தலே நல்ல முத்தி என்று கூறினாய். அவ்வாறானால் வேதத்தில் சொல்லப் பட்ட கன்மத்தையும் ஞானத்தையும் செய்வதும் உணர்வதும் முத்தியாகும் என்று கூறுகின்ற கொள்கையிலிருந்து நீ மாறுபட்டுக் கூறுபவன் ஆகின்றாய்.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் சத்தமே அனைத்தும் என்பதை இரு கோணங்களில் ஆசிரியர் மறுக்கிறார். சத்தமே அனைத்தும் என்றால் அதில் மயக்கமாகிய பரிணாமம் ஏற்பட வேண்டியதில்லையே. வேதத்தை ஏற்றுக்

கொள்கிறவர் இம்மதத்தார் ஆதலின் சத்தமே பிரமம் என்று உணர்வதே வீடு என்று கூறுவது வேதத்திற்கு மாறுபாடு ஆகுமே என்று கூறி ஆசிரியர் மறுக்கிறார்.

அருவம் உரையா தலின்அவ் வருவாய்
மருவும் பரிணா மம்மறந் திடுமாம்
பருகும் ததியானது பாலது எனில்
உருவம் அதுவாய் அழியும் உரையே.

213

இப்பாடல் சத்தம் உருப்பெற்று பிரபஞ்சமாகிறது என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

சத்தமானது (சொல்) அருவமாகும். அந்த அருவமே உலக வடிவாகப் பரிணமித்துத் தோன்றுகிறது என்று நீ கூறுகின்றாய் என்று சொன்னவுடன் (நீ) அல்ல, அல்ல குடிக்கும் பகுதியான பாலானது தின்னும் பகுதியான தயிராக உருப்பெற்றது போல அருவமாகிய சத்தம் உருவமாகிய உலகமாகத் தோன்றிற்று என்று நீ கூறினால், அத்தயிர் மீண்டும் பாலாகும் தன்மையில்லாமல் தயிராய் நின்று அழியும் தன்மை போலச் சத்தமும் பிரபஞ்சமாக உருப்பெற்றால் மீளவும் சத்தமாகும் தன்மை இல்லாமல் பிரபஞ்சமாகவே அழியும்.

விளக்கவுரை :

இப்பாடலில் சத்தமாகிய சொற்களே உலகமாகிறது என்பதனை ஆசிரியர் மறுக்கிறார். மேலும் சத்தந்தான் எல்லாம் என்றால் சத்தம் உலகப் பொருளாகி, காலம் செல்லச் செல்ல அவ்வுலகமாகவே அழியுமே தவிர மீண்டும் சத்தமாவதில்லை. இதனைப் பால், தயிர் உவமை மூலம் நிறுவுவது குறிப்பிடத் தக்கது.

ஆயம் உடன்அந் தவிவர்த் தனமும்
மாயவ் வுளதென்று சொல்எவ் விடமும்
ஆய்நின் றமையின் உரையின் நலமும்
ஆயும் பொருளுக்கு அறிநா மமதே.

214

இதுவும் அது.

பொருள்:

சத்தத்திலிருந்தே உலகம் தோன்றுகிறது. அதில் பல்வேறு வடிவங்களாகப் பொருள்கள் பரிணமித்து வருகின்றன என்று நீ கூறுகிறாய். அப்படிச் கூறுகின்ற பொழுது சத்தத்திற்கு அழிவு உண்டாகவேண்டும் என்று கூறமாட்டாய். மேலும் சத்தத்திற்குப் பொருள் இருப்பதாலேயே சத்தத்திற்கு நன்மை உண்டாகின்றது. அந்தப் பொருளை ஆராய்கின்ற இடத்துச் சத்தம் என்பது பொருளுக்குப் பெயர்ச்சொல்லாய் இருப்பது ஒன்றே பெறப்படுகிறது.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் சத்தத்தைக் காட்டிலும் சத்தத்தின் பொருளுக்கே சிறப்பும், நிலைபெறும் தன்மையும் உண்டு என்று ஆசிரியர் விளக்குகிறார். இல்லை, இல்லை, சொல்லே பிரணாமத்தால் பொருளாகத் தோன்றுகிறது என்றால் நெருப்பு என்று சொன்னவுடன் நெருப்பு தோன்றி வாய் சுடவேண்டும். அவ்வாறு நிகழ்வதில்லை. எனவே, நெருப்பு என்ற சொல் இடுகுறிப் பெயராகத்தான் நிற்கிறது என்கிறார் ஆசிரியர்.

நாமம் அதே - இடுகுறிப் பெயர்ச்சொல்.

உரைபோல் பொருளுக்கு உருவின் மையின்அவ்
உரையே பொருள்என் றனைஇன்று அரியென்
உரையே கவிமா லவனுக்கு உளதாம்
உரையாய் கவியா கவொர்மா லினையே.

215

இதுவும் அது.

பொருள் :

சத்தத்தைப் போலப் பொருளுக்கும் (அர்த்தம்) உருவம் இல்லாமையால் சத்தமே பொருள் என்று கூறினாய். அரி என்று சொல்லப்பட்ட சத்தம் பல பொருளை உடையது. திருமால், குரங்கு என்ற பொருளுக்குப் பெயராகச் சொல்லலாம். அதனைப்

பொருளின் தன்மையில் நின்று (திருமாலாகிய பொருள்) சத்தத்தைக் கொள்ளாமல் சத்தத்தின் தன்மையிலே நின்று பொருளைக் கொண்டால் அதாவது பொருளாம் அரி என்பதற்குத் திருமாலைக் கொள்ளாமல் குரங்கு என்று கொள்ள வேண்டி வரும்.

விளக்கவுரை:

இப்பாடல் மூலம் சத்தமும் அர்த்தமும் வேறு. அதாவது சொல் தன்மையும் பொருள் தன்மையும் வேறாகும் என்று ஆசிரியர் நிறுவுகிறார். சத்தமும் அர்த்தமும் ஒன்றாக இருந்தாலும் இரண்டையும் வேறாகக் காணவேண்டும் என்பதும் புலனாகிறது.

நெல்லில் பொரியா வதுநீடு அழலில்
சொல்லில் பொருள்ஒன் றொடுதொக் கிடலால்
கல்வித் திறமாம் உரைகாட் சியினால்
மல்லல் பொருள்சா லவளம் தருமே.

216

இப்பாடல் சத்தத்திலும் பொருளே சிறப்புடையது என்பதைக் கூறுகிறது.

பொருள் :

நெல்லிலிருந்து பொரி தோன்றுகிறது. அதுபோலவே சொல்லிலிருந்து அர்த்தம் தோன்றுகிறது என்று நீ கூறுகின்றாய். அவ் உவமை பொருத்தமானதல்ல. ஏனென்றால், நெருப்பில் வறுத்தால் தான் நெல் பொரியாகும். தானாகப் பொரி ஆகாது. பூ, மா முதலிய ஒரு சொல்லில் பல பொருள் அமைந்து கிடக்கின்றது. அத்தகைய பொருள்களை அறியக் கற்பதே சத்தமாகும். சொல்லிலிருந்து அர்த்தத்தைப் பிரித்துப் பார்த்தால் பொருளினுடைய தன்மையை (நன்மையை) அறியலாம். எனவே, நீ கூறுகிற சத்தத்தைவிட அர்த்தமே சிறப்புடையது.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் சொல் தருகின்ற அர்த்தத்தை அறிந்து கொள்வதே அறிவாகும். அந்த அறிவின் அடிப்படையில் பார்க்கும் பொழுது

சொல்லைக் காட்டிலும் அதன் அர்த்தமே சிறப்புடையது என்பதை உணரலாம், என்று கூறிச் சத்தமே சிறப்புடையது என்று கூறும் இம்மதத்தாரின் கொள்கையை மறுக்கிறார் ஆசிரியர்.

(மல்லல் - வளப்பம்).

முன்கண் டபொருள் பெயர் ஆதலினால்
பின்கண் டபிழம்பு உணரும் பெயரால்
நன்கண் டபொருட்டு ஒருநா சம்அதின்று
என்கண் டனைகாரணம் இன்று அழிவே.

217

இப்பாடல் அர்த்தமே சிறப்புடையது என்பதனை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

அறிவாற்றலால் உணர்ந்து கொள்ளப்பட்ட அர்த்தமே சத்தமான பெயராக நிற்கிறது. பொருளை அறிந்த அறிவின் காரணத்தால் அறியப்பட்ட பொருளை சத்தமான பெயரைக் கொண்டு மீண்டும் அறிகின்றோம். எனவே, அர்த்தத்திற்குக் கேடில்லை. சத்தத்திற்குக் கேடு உண்டு. காரியமாகிய சத்தம் அழிவே அன்றிக் காரணமாகிய அர்த்தம் அழியுமென்று நீ சொல்வது தவறாகும்.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் அறிவின் திறத்தால் ஒரு பொருளையும் அதற்குரிய பெயரையும் அறிந்து கொண்டுவிட்டால் பின் பெயரைக் கூறுகின்ற பொழுதெல்லாம் பெயரை நாம் இயல்பாக அறிந்து கொள்கிறோம். அப்பொழுது பெயரை விடப் பொருளே முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அதாவது சத்தத்தை விட அர்த்தமே நிலைபெறு உடையதாகிறது. எனவேதான் சொல்லை நினையாது (அழித்து) அர்த்தத்தை (பொருளை) கொள்கின்றோம். ஆதலால், சத்தம் அழியும், அர்த்தம் அழியாது. ஆனால், இம்மதத்தார் அர்த்தம் அழியும், சத்தம் அழியாது என்கின்றனர். இதனை எங்கு அறிந்தாய்? என்று நகையாடுகிறார் ஆசிரியர்.

பிழம்பு - உருவம். நாசம் - கேடு.

பொருள்இந் திரியம் உணர்வோடு புமான்
 இருளின் நியிடும் ஒளிஇத் தனையும்
 மருவும் பொழுதில் வருஞா னமதின்
 ஒருவும் பெயர்அர்த் தம்உதித் திடுமே.

218

இப்பாடலும் சத்தத்தை விட பொருளே சிறந்தது என்கிறது.

பொருள் :

ஆன்மா ஒரு பொருளை அறியும் பொழுது அறியப்படும் பொருளும், அதனைக் காட்டும் இந்திரியமும், அதனோடு கூடி உயிரும், அந்தக் கரணங்களும், அவற்றுக்கு மூலமாகிய பிரகிருதியும் அதன்மீது படிக்கின்ற ஒளியும் ஆகிய இவ்வளவும் வேண்டும். இத்தனையும் சேர்ந்தால்தான் ஒரு பொருளைக் காணுகின்ற அறிவு ஆன்மாவுக்கு உண்டாகின்றது. அந்நிலையில் பொருளைக் காட்சியாக அறிந்து கொள்கிறது. அந்த நிலையில் அதற்குப் பெயர் என ஒன்றில்லை. பிறகு பெயரோடு சேர்த்து உணரும்போது அறிவு தெளிவாகிறது. எனவே, பொருள் தோன்றிய பிறகே அதனைப் பெயரோடு சேர்த்து உணரும்பொழுது அறிவு தோன்றுகிறது எனலாம்.

விளக்கவுரை:

இருளின்றி இடும் ஒளி - என்பதற்குக் கன்மத்திற்கு ஈடான திரோதாயி என்ற ஒளி என்று கூறுவாரும் உண்டு. இப்பாடலில் ஒரு பொருளை அறியும் பொழுது ஆன்மாவுக்குள் பல ஒன்றுபட்ட வேண்டும். ஒன்றுபட்ட பிறகு பொருளை ஆன்மா கண்ணால் காண்கிறது. கண்டவுடன் அதற்குரிய பெயரையும் நினைக்கிறது. காட்சியையும் பெயரையும் சேர்த்தவுடன் அப்பொருளைப் பற்றிய அறிவு தோன்றுகிறது. அறிவு தோன்றியவுடன் பெயரை விட்டு விட்டுப் பொருளை மட்டுமே அறிவு பற்றிக் கொள்கிறது. எனவே, பெயராகிய சத்தம் பெருமை உடையது அல்ல என்கிறார் ஆசிரியர்.

ஒருஉம்பெயர் - நீங்கும் சத்தம்.

அர்த்தம் தெளிதற்கு ஒளியா னதுபோல்
சத்தம் பொருள்தான் அறிதற்கு உளதாம்
நித்தம் அதுவன்று உரைநின்ற அழியும்
சித்தன் ஒருவன் உரைசெய் தனனே.

219

இப்பாடல் சத்தம் பிரமம் என்பதை மறுத்து சத்தம் பிரமம்
ஆகாது என்கிறது.

பொருள் :

இருளில் கிடக்கும் பல பொருள்களை வேறுபடுத்தி அறிய
வேண்டுமானால் வெளிச்சமாகிய ஒளியின் துணை தேவைப்படும்.
அதுபோலப் பல்வேறு வகைப்பட்ட பொருள்களைப் பிரித்து
அறிவதற்குச் சொல்லாகிய சத்தம் தேவைப்படுகிறது. அந்தச் சத்தம்
நிலைபேறு உடையதல்ல. மேலும் பொருளாகிய காரணம் இல்லை
என்றால் சத்தமாகிய (சொல்) காரியம் தோன்றாது. எனவே,
சிவபெருமானால் தான் ஓசை என்பது தோற்றுவிக்கப்பட்டது.
அத்தகைய ஓசையையே தலைவனாகிய பரமன் என்று கூறுவது
பொருந்தாது.

விளக்கவுரை :

இப்பாடல் சத்தத்தை நிலையற்றது என்று கூறி நிலையற்றதாகிய
சத்தத்தைப் பிரமம் என்று கூறுவது பொருத்தமுடையதன்று என்று
கூறுகிறது. மேலும் அந்த ஓசையை உண்டாக்கியவன் சிவபெருமான்,
அவன்தான் பிரமம் என்று வலியுறுத்துகிறது.

மாயாவாதி மதம்

நானே பிரமம் என்றாரைத்து ஞாலம் பேய்த்தேர் எனஎண்ணி
ஊனே புகுந்து நின்றுஉயிர்கட்கு உபதேசங்கள் உரைத்துவரும்
மானாமதி கேடனுமாய மாயா வாதி பேயாகித்
தானேஉ ரைக்கும் அந்நூலின் உண்மை தன்னைச் சாற்றுவாம். 220

இப்பாடல் மாயாவாதியை அறிமுகப்படுத்துகிறது.

பொருள் :

நானே பிரமம் என்று உரைத்து உலகம் உள்ளிட்ட பொருள்கள் அனைத்தும் கானல் நீர் போன்றவை என்று எண்ணி, தான் ஒரு உடம்பில் நின்று உயிர்களுக்கு உபதேசங்கள் உரைக்கின்ற நாணமில்லாத, அறிவில்லாத கேடனாகிய மாயாவாதி பித்தேறி உரைக்கின்ற அவரது கருத்துக்களைத் தொகுத்து உரைப்பாம்.

விளக்கவுரை :

ஆன்மா, சிவம் என்ற இரண்டை எண்ணாது அகம், பிரமம் என்று சொல்லுகின்றவன் மாயாவாதி. ஆனால், அப்படிச் சொல்லுகின்றவன் தான் ஒரு உடம்புக்குள் புகுந்துகொண்டு பிறருக்கு உபதேசிக்கின்றான். தான் பிரமமாயின் ஓர் உடம்புக்குள் புகுதல் வேண்டாமே. மேலும் மற்ற உயிர்களும் தன்னைப் போலப் பிரமம் என்பதால் அவற்றுக்கு உபதேசம் வேண்டாமே என்ற கருத்தக்களை ஊனே புகுந்து நின்று உயிர்களுக்கு உபதேசங்கள் உரைத்து வரும் என்ற வரியால் பெறவைக்கிறார் ஆசிரியர். நானே.

பிரமம் - அகம்பிரமம்.

அறிவாய் அகில காரணமாய் அனந்தா னந்தமாய் அருவாய்ச் செறிவாய் எங்கும் நித்தமாய்த் திகழ்ந்த சத்தாய்ச் சுத்தமதாய்க் குறிதான் குணங்கள் ஒன்றின்றிக் கூறும் வேதம் தனக்கு அளவாய்ப் பிறியா அனுபூ திகம்தனக்காய் நின்றது அந்தப் பிரமம்தான். 221

இப்பாடல் பிரமநிலை கூறுகிறது.

பொருள் :

பிரமம் என்பது அறிவே வடிவாகவும், உலகிற்குக் காரணமாகவும், எல்லையில்லாத ஆனந்தமாகவும், உருவ மின்றியும், எங்கும் நிறைந்ததாகவும், சத்தாயும், கேடு இல்லாத தாயும், அசுத்தத்துடன் கூடாது சுத்தமாகவும் ஓர் அடையாளமும் குணமும் இல்லாததாகவும், வேதங்களுக்கெல்லாம் அளவாகவும்,

நீக்கமில்லாத அநுபூதியைத் தனக்கே உடையதாகவும் கொண்டு விளங்குகிறது.

ஒன்றாம் இரவி பலபாண்டத்து உண்டாம் உதகத்து அங்கங்கே நின்றார்போல உடல்தோறும் நிகழ்ந்து நிற்கும் பொருள்மேற்கண் சென்றாற் போலப் புலன்களுக்கம் சிந்தை தனக்கும் தெரிவரிதாம் என்றால் காட்சி முதலாய இருமூன்று அளவைக்கு எட்டாதால். 222

இப்பாடல் ஆன்மா ஒன்றில்லை எல்லாம் பிரமமே என்கிறது.

பொருள் :

வானத்திலே உள்ள ஒரே ஞாயிறு மண்மீது வைக்கப்பட்ட பல பாத்திரங்களில் உள்ள நீர் நிலைகளில் தனித்தனியே தோன்றுவதைப் போல ஏகமாகிய பிரமம் உடல்கள்தோறும் தனித்தனியே தோன்றுகிறது. அச்சூரியன் பாத்திரங்களில் உள்ள நீரால் பற்றிக்கொள்ள முடியாது தனித்து இயங்குகிறான். அதுபோலவே பிரமப் பொருளும் உடலில் அகப்படாது மேற்பட்டு இந்திரியங்களுக்கும், கரணங்களுக்கும் அறிதற்கு அரிதாய் நிற்கும். மேலும் இவ்வாறு கூறுவதனால் காட்சி முதலாகிய அளவைகளுக்கு எட்டாததாயும் விளங்குகிறது.

இருமூன்று அளவைகள் - காட்சி, கருதல், உரை, உவமை, அருத்தா பத்தி, இன்மை (அபாவம்).

இருளில் பழுதை அரவெனவே இசைந்து நிற்கும் இருங்கதீர்கள் அருளப் பழுதை மெய்யாகி அரவும் பொய்யாம் அதுவேபோல் மருளில் சுகமும் சத்தாகி மருவித் தோன்றும் மாசில்லாத தெருளில் சித்தே சத்தாகும் பித்தாம் சுகத்தின் செயல்எல்லாம். 223

இப்பாடல் பிரபஞ்சம் பொய் எனக் கூறுகிறது.

பொருள் :

இருளில் கிடக்கின்ற கயிற்றினைக் கண்ட ஒருவன் அதனைப் பாம்பு என எண்ணி அஞ்சுகின்ற பொழுது சூரியனுடைய கிரணங்கள் தோன்ற கயிறு என்ற மெய் நிற்க, பாம்பு என்ற சை.சி.சா - 27

பொய்யானது மறையும். அதுபோலப் பொய்யாகிய பிரபஞ்சத்தினுடைய (உலகம்) செயலும் முதலில் மயக்கத்தாலே மெய்யாகத் தோன்றும். பின்னர் பிரமஞானம் விளங்கிய காலத்து உலகப் பொருள்கள் எல்லாம் பொய் என்று தேன்றும். பிரம்மமே மெய் என விளங்கும்.

பழுதை - கயிறை. அரவு - பாம்பு. சகம் - உலகப் பொருள்கள் எல்லாம். சித்து - பிரமம். பித்தாம் - பொய்யாம்.

உலகம் தானும் நிருவசனத்து உண்டாம் இன்றேல் உதியாது நிலவி உண்டேல் அழியாது நிற்ப தாகும் மித்தையால் இலகு சுத்தி கனல்சேர இன்றாம் வெள்ளி நின்றதாம் குலவு சகமும் அவிகாரம் பரமார்த் தத்தில் கொள்ளாதால். 224

இப்பாடல் உலகம் பொய்யானது என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

உலகமானது நிருவசனம் என்று கூறப்பட்ட பிரமத்திலிருந்து தோன்றும். அதிலிருந்து தோன்றவில்லை என்றால் வேறு எந்தப் பொருளிலிருந்தும் உலகம் தோன்றாது. உலகத்தை யாரும் தோற்று விக்காமல் தானே தோன்றினால் அதுவும் ஒரு முதலாய் அழியாது நிற்கும். ஆனால், உலகம் அழிகிறதே. எனவே, உலகம் உண்மைப் பொருள் போலத் தோன்றினாலும் அது பொய்யானதாகும். அது உண்மை போலத் தோன்றுவது, பின்னர் அது பொய்யாவது எவ்வாறு என்றால், வெள்ளி போலப் பிரகாசிக்கும் சிப்பியையும், வெள்ளியையும் தீயில் இட்டால் சிப்பி கெட்டு வெள்ளிதான் நிற்கும். மேலும் மெய்போலத் தோன்றும் பிரபஞ்சமும், பிரமமும் நிருபணம் செய்தால் பிரபஞ்சம் பொய்யாகவும், பிரமம் மெய்யாகவும் கொள்ளப்படும்.

நிருவசனம் - சொல்லுக்கு அடங்காத மேற்பட்ட பிரமம். மித்தை - மயக்கம். சுத்தி - சிப்பி என்ற கிளிஞ்சல். அபிகாரம் - மாற்றமில்லாத பிரமம். பரமார்த்தம் - ஞானநிலை.

தாங்கும் உலகுக்கு உபாதானம் சத்தாம் சிலம்பி நூல்தன்பால் வாங்கி வைத்துக் காப்பது போல் வையம் எல்லாம் தன்பக்கம் ஒங்க உதிப்பித்து உளதாக்கி நிறுத்தி ஒடுக்கத்து இலதாக்கும் ஆங்கு வந்த வாறுஅதனால் சத்தாம் சகத்தின் அமைவுஎன்லாம். 225

இப்பாடல் பிரமம் உலகத்தைத் தோற்றுவித்தலைக் கூறுகிறது.

பொருள் :

ஆதாரமாகி எதனையும் தாங்குகின்ற உலகிற்கு முதற் காரணமாக விளங்குவது சத்துப் பொருளாகிய பிரமமே ஆகும். அது எதுபோல என்றால் சிலந்தியானது நூலைத் தன்னிடத்திலே இருந்து தோற்றுவித்து பிறகு அந்நூலை ஒரிடத்திலே பின்னி (வைத்து) பாதுகாத்துப் பின்பு அந்நூல் அழியும்படி தான் நீங்குகின்ற தன்மை போன்றதாகும். அதுபோலவே பிரமம் உலகப் பொருள் அனைத்தையும் தன்னிடத்திலிருந்து தோற்றுவித்து அவற்றைக் காத்து பின் இல்லையாம்படி அழித்திடும். இவ்வுலகத்துச் செயல்கள் எல்லாம் சத்துப் பொருளாகிய பிரமத்திற்கே உரியதாம்.

உபாதானம் - முதற்காரணம். சிலம்பி - சிலந்தி. ஒடுக்கத்து - முடிவுக் காலத்து.

மன்னும் பிரமம் தனில்வானாய் வானின் வளியாய் அந்தவளி தன்னில் அழலாய் அழலின்பால் சலமாய்ச் சலத்தில் தாரணியாய்ச் சொன்ன இதனின் மருந்தாகித் தோற்றும் மருந்தில் அன்னமாய் அன்னம் அதனில் துவக்குஆதி ஆறு தாது ஆயினவால். 226

இது பூதங்கள் ஆறு தோன்றுவதைக் குறிக்கிறது.

பொருள் :

கேடு இல்லாத நிலைபெற்ற பிரமத்திலே வான் தோன்றி, வானத்திலே வாயு தோன்றி, அவ்வாயுவிலே அனல் தோன்றி, அனலிலே நீர் தோன்றி, நீரிலே நிலம் தோன்றி, நிலத்திலே செடிகொடிகளாகியவை தோன்றுகின்றன. அவற்றிலிருந்து உயிர்களுக்கு ஆகிய உணவு தோன்றுகிறது. உணவு உண்ட உயிர்களுக்கு உடம்பில் ஆறு தாதுக்களும் உண்டாகின்றன.

சலம் - நீர். தாரணி - பூமி. மருந்து செடிகொடியைக் குறித்தது.
ஆறு தாதுக்கள் - தோல், எலும்பு, நரம்பு, மச்சை, குருதி, சுக்கிலம்.

ஆறு தாதுக் க ளும் கூடி வந்த கோசம் அன்னமயம்
மாறில் பிராண கோசமயம் மன்னும் அதனின் மனோமயம்தான்
வேறுவரும் விஞ் ஞானமயம் மேவும் அதனின் அது தன்னில்
கூறிவரும் ஆனந்தமயம் கோச மயம்பின் கூடியதால். 227

இப்பாடல் ஆன்மாவை மூடியிருக்கும் உறைகளைப் பற்றிக்
கூறுகிறது.

பொருள் :

ஆறு தாதுக்களுடன் கூடி உண்டாவது அன்னமய கோசமாகும்.
அன்னமய கோசத்திலிருந்து உயிரானது உண்டாகத் தோன்றுவது
பிராணமய கோசம். அதனோடு மனம் கூடுகின்ற பொழுது
தோன்றுவது மனோமய கோசம். அவற்றோடு அறிவு
கூடும்பொழுது தோன்றும் விஞ்ஞானமய கோசம், அவற்றோடு
வாக்கு முதலாகியவை கூடி ஆனந்தத்தைத் தருவது ஆனந்தமய
கோசம்.

விளக்கவுரை :

அன்னமய கோசம், பிராணமய கோசம், மனோமய கோசம்,
விஞ்ஞானமய கோசம், ஆனந்தமய கோசம் என்ற ஐந்து உறை
களுக்குள்ளே (மூடி) இருப்பதுதான் ஆன்மா. கோசம் என்பது
உறையைக் குறிக்கும்.

கோச உருவில் பிரமம்தான் கூடித் தோன்றும் நீடும் ஒரு
காசம் மருவும் கடந்தோறும் நின்றால் போலக் கதிரவன்தன்
வீசு கிரணம் உருவின்கண் வெளிப்பட்ட டிடுவது அதிற்பற்றும்
பாசம் அதனுக்கு இன்றாகும் என்றால் பரத்தில் பற்றுண்டோ. 228

இப்பாடல் பிரமம் பாசத்தைப் பற்றுவதில்லை என்பதை
வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

இந்த ஐந்து கோசங்களாகிய உருவின் கண்ணே பிரமமானது கூடிப் பிரகாசிக்கும். அது எதுபோல என்றால் எட்டமுடியாத ஆகாயத்தின் கண்ணே பொருந்தியிருக்கும் சூரியனுடைய கிரணமானது, பூமியிலே வைக்கப்பட்ட பாத்திரங்கள்தோறும் உள்ள நீரில் தனித்தனி தோன்றுவதைப் போலப் பிரமமும் சூரியனைப் போல எட்டாததாக இருந்தாலும் உருக்கள்தோறும் தனித்தனியாய் நிற்கும். அப்படி நின்றாலும் உருக்கள் (தம் பாசத்தால்) பிரமத்தைப் பற்றாது. எனவே, பிரமமும் உருவினுடைய பாசத்தைப் பற்றாது.

அலகின் மணிகள் அவைகோவை அடைந்த பொழுதின் அங்கங்கே நிலவும் ஒருநூல் பலநிறமாய் நின்றால் போல நீடுஉருவம் பலவும் மருவும் பேதத்தால் பன்மையாகும் பிரமம் தான் குலவு போக போக்கியங்கள் கொள்ளும் போன்று கொள்ளாதால்.229

இப்பாடல் பிரமத்திற்குப் போகநுகர்வு இல்லை என்பதை விளக்குகிறது.

பொருள் :

எண்ணற்ற பல நிறத்தோடு கூடிய மணிகளைக் கோர்வை யாகக் கோர்த்தவிடத்து, கோர்த்த வெண்மை நூலானது அம்மணிகளுக்கு ஏற்ப, பல நிறங்களாகத் தோன்றுவதுபோல, உலகத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட யோனிகளாகிய உடம்புகள் பலவாக விளங்குவதால் அவற்றோடு கூடிய பிரமமும் பலவாக அங்கங்கே தோன்றும். மேலும் மணிகளில் பொருந்திய நூலும் தன் தன்மை கெடாது நின்றாற் போலப் பிரமம் யோனிகளுக்கு உரிய போகங்களை நுகர்வது போலப் பிரமம் யோனிகளுக்கு உரிய போகங்களை நுகர்வது போலத் தோன்றினாலும் உண்மையில் பிரமத்திற்கு நுகர்வு என்பது இல்லை.

கோவை - கோர்க்கப்பட்ட மணிமாலை.

போற்றும் செயலால் பலநாமம் புனைந்து போக போக்கியத்தில் தோற்றும் நனவு கனவினுடன் சுழுத்தி துரியம் எய்தும் இதற்கு ஏற்ற கரணம் நிரைநிரையே ஈர்ரேழ் நால்ஒன்று எல்லாமும் மாற்றி நிற்கும் கேடின்றி வந்த போகம் மாய்ந்திடவே.

230

இப்பாடல் உலகோடு பிரமம் பல பேதப்பட்டு போக போக்கியத்திற்கும், அவத்தைக்கும் எடுத்துக்காட்டாக நிற்கும் முறைமை கூறுகிறது.

பொருள் :

பிரமமானது உலகத்தோடு பொருந்தி நிற்பதால் பரமான்மா என்றும், சீவான்மா என்றும் பல பெயர்களைப் பொருந்தி நிற்கிறது. ஆதலால் பிரமத்திற்கும் நுகர்வுகள் இருப்பதுபோல் தோன்றும். கனவு, நனவு, உறக்கம், பேருறக்கம் என்ற நான்குநிலை வேறு பாடுகளையும் உடையது போலவும் தோன்றும். இவ்வாறு இருப்பதற்கு உயிர்களோடு பொருந்தி நிற்கும் கருவிகளே காரணம் ஆகும். நனவில் 14, கனவில் 4, உறக்கத்தில் 1, பேருறக்கத்தில் 1 என்பனவற்றில் நிரல் நிரையாகப் பொருந்தி அவற்றைக் கடந்தும் நிற்கிறது.

விளக்கவுரை:

இப்பாடல் பிரமத்திற்குப் பெயர் வடிவம் இல்லை என்பதையும், உலகத்துப் பொருளோடு பிரமம் பொருந்தி இருப்பதால் பெயர் களையும், வடிவத்தையும் பெறுகிறது என்றும், அப்பொருள்களுக்கு குரிய நுகர்வுகளை நுகர்வது போலவும் மாயையாகத் தோன்றுகிறது என்றும் வலியுறுத்துகிறது.

நனவுக்குரிய 14 கருவிகள்: செவி, மெய், கண், வாய், மூக்கு என்ற ஐந்து ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றம் என்ற ஐந்து, சித்தம், மனம், புத்தி, அகங்காரம் என்ற நான்கு ஆகும். கனவுக்கு அந்தக்கரணம் நான்கு : சித்தம், மனம், அகங்காரம், புத்தி, சுழுத்தி (உறக்கம்).

ஒன்று - சித்தம் (உள்ளம்). துரியத்திற்கு - பேருறக்கம். ஒன்று - பிரமம்.

கருவி எல்லாம் நான்எனவே கருதல் பந்தம் அக்கருத்தை ஒருவ முத்தி உண்டாகும் உள்ளம் வித்தம் செய்தியினால் மருவும் மாயா காரியங்கள் அவித்தை மாய் வேமாயை பிரியும் பிரிய ஞானம் அது பிறக்கும் பிறவா பேதமே.

231

இப்பாடல் சிவயோகம்பாவம் தோன்றும் விதத்தைக் கூறுகிறது.

பொருள் :

கருவிகள் பதினான்கோடு கூடி அவற்றை நான் என்று கருதி நிற்பது பந்தமாகும். அக்கருவிகள் பதினான்குடன் கூடாது நீங்கி துரியத்தில் நின்றால் சிவயோகம் பாவம் தோன்றி முத்தி உண்டாகும். பந்தத்திற்கு வித்து மூலப் பிரகிருதியாகும். அந்த மூலப் பிரகிருதியின் செயலாலே மாய காரியங்களாகிய சுக துக்கங்கள் பொருந்துகின்றன. அவித்தையாகிய மூலப் பிரகிருதியின் செயல் கெட மாயை நீங்கும். மாயை நீங்க ஞானம் உண்டாகும். ஞானம் உண்டாகிய இடத்துச் சிவயோகம்பாவம் பிறக்கும்.

பந்தம் - கட்டுநிலை. ஒருவ - நீங்க. உள்ளம் வித்தாம் செய்தியினால் மருவும் என்றது - உள்ளம் அவித்தையாகிய அறியாமையின் காரணத்தினால் பொருந்தும். சிவயோகம்பாவம் - இறைவனது தன்மையை உணர்ந்து அவனோடு உயிர் இசைந்து நிற்கும் அனுபவ நிலையாகும்.

ஆன கன்ம் அனுட்டயங்கள் அந்தக் கரண சுத்திதரும் ஊனம் இன்றி அச்சுத்தி ஞானம் அதனை உண்டாக்கும் ஞானம் அதுதான் பிரமத்தை நானென்று உணர்த்தும் நான் பிறந்தால் வான மதிநீர்த் துளக்கம் எனக் காணும் தன்னை மாயையிலே. 232

இப்பாடல் நானே பிரமம் என்று உணரும் நிலையை உணர்த்துகிறது.

பொருள் :

விதிக்கப்பட்ட கிரியைகளையும், அனுஷ்டானங்களையும் பின்பற்றினால் அந்தக் கரணம் சுத்தமடையும். அதன் காரணத்தால் நானே பிரமம் என்ற ஞானம் உண்டாகும். அந்த ஞானம் தோன்றிய தன்மை முற்றினால் வானத்தில் உண்டான சந்திரன் நீரின் கண்ணே விளங்கித் தோன்றுவது போல மாயையிலிருந்து பிரிந்து தன்னை உள்ளபடி உணரும்.

விளக்கவுரை :

சந்திரன் குட்டையிலுள்ள நீரின் தோன்றுகின்றபோது நீரின் அசைவிற்கு ஏற்பச் சந்திரனின் நிழல் அசையும். ஆனால், சந்திரன் அசையாது. அதுபோல மாயையோடு சேர்ந்த பிரமம் மாறுவது போலத் தோன்றினாலும் பிரமத்திற்கு மாற்றம் இல்லை.

கன்ம அனுட்டையங்கள் - கிரியைகள், அனுஷ்டானங்கள். சுத்தி ஞானம் - நானே பிரமம் என்ற ஞானம்.

தானே தானாய் அனுபோகம் தன்னில் தன்னை அனுபவித்திட்டு ஊனே உயிரே உணர்வேயென்று ஒன்றும் இன்றி உரைஇறந்து வானே முதலாம் பூதங்கள் மாய மாயா தேமன்னி நானே பிரமம் எனத்தெளியும் ஞானம் பிரம ஞானமே. 233

இப்பாடல் பிரமஞானம் இன்னது என்பதை விளக்குகிறது.

பொருள் :

அகம், பிரமமாய் அனுபூதி தன்னில் தன்னை அனுபவித்து, ஊன் என்றும் உயிர் என்றும், உணர்வு என்றும் ஒரு பேதமும் இன்றி, இதுதான் என்று சொல்லுகின்ற சொல்லுமின்றி ஆகாயம் முதலாய் பூதங்கள் கெடவும் தான் ஒரு காலும் கெடாது நிலை பெற்று அகம், பிரமம் என்று தெளியும் ஞானமே பிரம ஞானமாகும்.

சாற்றும் மறைதத் துவமசிமா வாக்கியங்கள் தமை உணர்ந்தால் போற்றி அதுநீ ஆனாய் என்று அறைவது அல்லால் பொருள்இன்றே தேற்றும் இதனைத் தெளியாதார் தெளியப் பஞ்ச ஆதனமேல் ஏற்ற இயம நியமாதி யோகம் இருநான்கு இயற்றுவரால். 234

இப்பாடல் தத்துவமசி வாக்கியத்தின் பொருளை உணர்த்துகிறது.

பொருள் :

சொல்லப்படுகின்ற வேதத்தின் முடிவாகிய தத்துவமசி முதலாகிய மகாவாக்கியங்கள் சொல்லும் பகுதியை உணரும் காலத்து, அது நீயானாய் என்பதல்லது மற்றொரு பொருளைச் சொல்வதற்கில்லை ஆதலால் இப்படி உறுதியைச் சொல்லும் மகாவாக்கியங்களின் உண்மையைத் தெளியாதவர்கள் அந்த முறையைத் தெளிவதற்காகப் பஞ்ச ஆசனம் முதலாகிய பூசை முறைகளையும், இயமம் முதலாகிய எட்டுவகை யோகங்களையும் வறிதே செய்வார்கள்.

விளக்கவுரை :

பஞ்சஆசனம் - கூர்ம ஆசனம், அநந்த ஆசனம், சிங்க ஆசனம், பத்ம ஆசனம், யோக ஆசனம், யோகம் இருநான்கு: இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி.

மாயாவாதி மதம் மறுதலை

ஏகம் நானென இயம்பி இப்படி அறிந்து முத்தியடை மின்னென மோகமான உரைசோகம் இன்பொடு முடிந்தி டாதுமலடு ஆகிய காக மானது கருங்க லின்தசை பறித்த மும் கரிய குஞ்சியின் தாக மாப்பசி தவிர்க்க வாயிடை கொடுத்தது என்றுரைசெய் தன்மையே.

235

இப்பாடல் ஆன்மா உண்டு எனபதை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

மாயாவாதியே, நீ - நானே பிரமம் என்று சொல்லி, பின் கருவிகளை நீங்கி, உண்மையைத் தெளிந்து முத்தி அடையுங்கள் என்று மயங்கிச் சொல்லுகின்றாய். நீ இவ்வாறு நான் பிரமம் ஆவேன் என்று பாவனை செய்ய வேண்டும் என்று கூறுகின்ற போதே நான் என்பதாலும், பிரமன் ஆவேன் என்பதாலும் இரண்டு

பட்டு, பெறுவானும் (நான்) பெயருமாகவும் அமைகிறது. மேலும் பிரமத்தை விகாரமற்றதாகக் கூறுகிறாய். அது மீளவும் மயங்கி சீவான்மாவாக வேறுபட்டது என்றும் கூறுகின்றாய். அது கன்மத்தின் அடிப்படையில் இன்பமாகிய முத்திநிலை அடையவேண்டும் என்றும் கூறுகிறாய். இவ்வாறு நீ மயங்கிக் கூறுவது எதுபோல இருக்கிறது என்றால் ஒரு மலட்டுக் காகமானது பசியால் வருந்துகிற தன் குஞ்சுக்குப் பசியை நீக்க வேண்டிக் கரிய கல்லில் உண்டாகிய இறைச்சியை வாங்கிக் குஞ்சின் வாயில் கொடுத்தது என்று சொல்லுகின்ற தன்மையாகும்.

விளக்கவுரை:

இம்மதத்தார் நானே பிரமம் என்று பிரமத்தையும் (கடவுள்), ஆன்மாவையும் ஒன்றாகக் கூறுகின்றவர்கள். இக் கொள்கையை ஆசிரியர் இரண்டுவிதமாக மறுத்து ஆன்மா தனியாக உண்டு என்று வலியுறுத்துகிறார். 1. நான் என்பதாலும் பிரமம் என்பதாலும் சொல் இரண்டு படுவதுபோல ஆன்மாவும் பிரமமும் வேறுபட்டது. 2. பிரமம் விகாரமற்றது என்று கூறிய பிறகு அது சீவனாகப் பேதிக்கிறது என்று கூறவதனாலேயே இரண்டும் வெவ்வேறாகிறது.

மோகமான உரை - மதத்தார் கூறுகின்ற கொள்கைகள். சோகம் இன்பொடு முடிந்திடாது - பாவனை இன்பத்தோடு கூடுதல்.

நீடு வேதம்அள வாக ஏகமெனும் நீதி தான்நிகழ்வது ஆகுமேல் நாடி ஞாதிருவும் ஞானம் ஞேயமுடன் நாளும் நான்மறையும் ஓதலால் ஓடும் ஆகும் உனது ஏகம் ஒதும் இவை ஊன மாகிஉரை மாறுகோள் கூடுமாகும் அனு பூதி தானும்அது கூடிடாது அறிவி லாமையால். 236

இப்பாடல் ஞானம் பற்றிய கருத்தினை மறுக்கிறது.

பொருள் :

அனாதியாக உண்டாகிய வேதம் பிரமம் ஒன்றே உள்ளது, அதைத்தவிர வேறுபொருள் இல்லை என்று சொல்லுவதாக நீ கூறுகிறாய். இது ஏற்புடையது அல்ல. வேதத்தில் அறிவான், அறியப்படும் பொருள், அறிவு என்ற மூன்று உள்ளன என்று

வரையறுக்கப் பெற்றுள்ளது. அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் ஒன்று என்ற உன்னுடைய வாக்கியம் குற்றமுடையதாகிறது. (தத்துவமசி என்ற வாக்கியம்) சீவான்மா இல்லை என்று நீ சொல்வதால் அதற்கு ஏற்படுகின்ற அநுபூதியும் இல்லை என்றே கூற நேரிடும்.

விளக்கவுரை :

பிரமம் ஒன்றுதான் உள்பொருளாக உண்டு என்று வேதம் சொல்லுகிறது என்றால் அவ்வேதத்தில் சொல்லுகின்ற ஞாதுரு - அறிவான் (ஆன்மா), ஞானம் - அறியப்படும் பொருள் (சிவசக்தி), ஞேயம் - அறிவு (பிரமம்) என்று மூன்று உள்ளன என்று கூறுவது கொள்கை மாறுபாடாகும் என்கிறார் ஆசிரியர். மேலும் ஆன்மா இல்லை என்பதால் அது அனுபவிக்க வேண்டிய முத்தியும் இல்லை என்கிறார் ஆசிரியர்.

நீதியால் ஒளிகொள் பாணு வானதுஅகல் நீரி லேநிகழு மாறுபோல் ஆதி தான்உருவம் ஆய காயம்அதில் மேவி ஆவதிலை யாகுமாம் தீதிலா அருவம் ஆத லால்நிழல்கள் சேர வேறிடம் இலாமையால் ஒதில் ஓர்அகலின் நீரிலே ஒருவர் காண லால்இலது உன் ஏகமே. 237

இப்பாடல் பிரமம்தான் ஆன்மாவாகக் காட்சியளிக்கிறது என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

கிரணங்களை உடைய சூரியனம், பூமியில் உள்ள பாத்திரங்களில் இருக்கின்ற நீரில் படிந்து பல சூரியன்களாகத் தோற்றமளிப்பது போலப் பிரமம் உலகப் பொருள்களில் பிரதிபலிக்கிறது என்று நீ கூறுகின்றாய். அருவமாகிய பிரமப் பொருள் அது உலகப் பொருளாகிய உருவங்களாகக் காட்சி யளிக்கிறது என்பது பொருந்தாது. மேலும் நீர் உள்ள பாத்திரங்கள் நிழலில் இருந்தால் சூரியனின் எதிரொளி காணப்படாது. அதுபோலப் பிரமம் பொருந்தா உடம்புகளும் காணப்பட வேண்டும். (அதாவது நிழலில் உள்ள கலத்தில் சூரியன் இல்லாது

பாத்திரம் மட்டும் காணப்படுவது போலப் பிரமம் கூடாத உடம்பும் காணப்பட வேண்டும்). மேலும் பாத்திரங்களில் சூரியனைக் காண்பதற்கு ஒருவன் இருப்பது போலப் பிரமத்தைக் காண்பதற்குரிய சீவான்மா வேண்டும் என்பதால் நீ கூறுகிற அகம், பிரமம் என்பது இல்லையாம்.

விளக்கவுரை :

இம்மதத்தார் பிரமத்தை அருவம் என்பர். ஆனால், பிரமம் உடம்புகளில் கூடி சீவான்மாவாகவே பிரதிபலிக்கிறது என்பர். இதனை ஆசிரியர் உருவமற்றது எவ்வாறு உருவங்களாகப் பிரதிபலிக்கலாம் என்று கூறி மறுக்கிறார். மேலும் நீரில் தோன்றுகின்ற சூரியன் என்று அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட உவமையும் மறுக்கிறார். சூரியன் ஒளியால் பாத்திரங்களில் உள்ள நீரில் சூரியன் பலவாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில் சூரியஒளி படாத பாத்திரத்து நீரில் சூரியன் தோன்றுவதில்லை. ஆதலால் சூரியன் காணுகின்ற பாத்திரமும், சூரியன் காணப்படாத பாத்திரமும் இருப்பதால் பிரமம் கூடிய உடம்பும், பிரமம் கூடாத உடம்பும் உள்ளவாகுமே என்கிறார் ஆசிரியர்.

வேறு வாயில்புல னோடு மேல்மனமும் மேவி டாதுபிர மாணமும் கூறிடாது அறிவு தான் எனாஉணர்தல் கோடுநீ முயலின்நாடினாய் ஈறி லாதபரம் ஏக மேளன இயம்பு நீஇசையும் ஞானமும் பேறது ஆவதிலை பேத மானஇது பேண வேஉளது பேசிலே. 238

இப்பாடல் பிரமம் வேறு சீவன் வேறு என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

ஓர் உடம்போடு உயிரானது கூடாமலும், பொறிகளோடு புலன்களோடு மனத்தோடு கூடாமலும் எதனையும் அறியாது. எனவே, ஒன்றோடு ஒன்று கூடித்தான் அறிய முடியும். இதனையே அறநூல்களும் கூறுகின்றன. ஆனால், நீயோ பிரமமானது உடம்போடு தானாய் நின்று அறியும் என்று கூறுகின்றாய். நீ

இவ்வாறு கூறுவது உரையளவைக்கு மாறுபட்டதாகும். இது எவ்வாறு இருக்கிறது என்றால் முயலுக்குக் கொம்பு உண்டு என்று சாதிப்பது போன்றதாகும். மேலும் பிரமம் ஒன்றே உளது என்று நீ கூறுவதும் பயன் தராது. ஏனென்றால் பிரமமாகிய பரம்பொருளும் அதனை அறியும் சீவான்மாவும் இரண்டு உள்ளன என்று கொண்டால்தான் சீவான்மா முத்திப்பேறு அடைய முடியும்.

விளக்கவுரை :

இப்பாடலில் பிரமம் உடம்புகளில் நின்று தானே அறியும் ஆற்றல் உடையது என்று இம்மதத்தார் கூறும் கருத்தை மறுக்கிறார் ஆசிரியர். எதுவும் கூடினால்தான் அறிய முடியும் என்று வேதங்கள் கூறுவதால் வேதத்தை ஒத்துக்கொள்ளும் இம்மதத்தார் வேதக்கருத்தை ஏற்காத குற்றத்திற்கு ஆளாகி, உரை அளவைக்கு மாறுபட்டவர் எனக் கூறி மறுக்கிறார்.

பிரமாணம் - வேதங்கள். கொழு - கொம்பு.

இலகு சோதிமணி எனவும் ஏகமனின் இதனில் ஏகமது விலகினாய் குலவு காசும்ஒளி அதுவும் நீடிவளர் குணமும் நாடுவதொர் குணியுமாய் பலவு மாண குணம் ஒருவும் ஏகமது எனவும் நீபகரின் நிகரிலா உலக மாணதனை உதவு மாறதிலை உணர்வு தானுமிலை உணரிலே.

239

இப்பாடல் பிரமம் வேறு - ஆன்மா வேறு என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

பொருள் :

மிக்க ஒளியும் மணியும் போலப் பிரமமும் உலகும் பிரித்துக் காண முடியாதபடி ஏகமாக இருக்கிறது என்று நீ கூறுகின்றாய். இந்த உவமை பொருந்தாது. மேலும் ஒன்றாகிய பிரமமானது இச்சா, ஞான, கிரியைகளாகிய பல குணங்களிலிருந்து நீங்கி நிற்கும் என்று கூறினால், அக்குணங்கள் பிரமத்திற்கு இல்லாததாகி உலகை உண்டாக்கி, காத்து அழிக்கும் தொழில் நடத்தும் உணர்வும் இல்லாமல் ஆகிவிடும்.

விளக்கவுரை :

குணம் வேறு, குணி வேறு, எனவே உவமை தவறு என மறுக்கப் பெறுகிறது. மேலும் பிரமத்திற்குக் குணங்களே இல்லை என்றால், உலகைத் தோற்றி, காத்து, அழிக்கும் குணம் அதன் தொழில்கள் இல்லாதாகி, பிரமமே இல்லாததாகிவிடும் என்கிறார் ஆசிரியர்.

காசு - மணி (மாணிக்கம்). உதவுமாறு - தோற்றி, காத்து, அழிக்கும் நிலை.

புற்றின் நேர்ப்புதை தொக்க போதுமயிர் புளக மாகஅர இரவிலே உற்றதாம் அதனை ஒக்க வேலுக்கு உதிக்கு மாறும் ஒரு சத்திலே பெற்ற தாகும்எனின் அப்பி ராந்தியுடை யோரும் அப்பிரம பேதமாய் நிற்பர்நீ பகரின் முற்றும் ஐயநிலை பெற்றும் இன்பதுஅது இலாததாம்.

240

இப்பாடல் பிரமம் நிர்விகாரம் என்பதனை மறுக்கிறது.

பொருள்:

(நீ கூறுகிற மற்றொரு உவமை) புற்றுக்குப் பக்கத்திலே கயிறு கிடப்ப இருட்டில் அக்கயிற்றைக் கண்டவர்க்குப் பயத்தாலே மயிர் புளகித்துப் பாம்பு என்று நினைத்து அச்சப்படுவர். அதுபோலப் பிரபஞ்சமும் ஒப்பற்றதாகிய பிரமத்திலே தோன்றுகிறது என்றும், அதனோடு கூடியதால் அப்பிரபஞ்சமும் இருப்பது போலத் தோன்றும் என்று நீ கூறுகிறாய். அப்படியானால் உலகம் அனைத்தும் பிரமத்திலிருந்து வேறல்ல. அதன்படி கயிற்றைக் கண்டு பாம்பு என்று மயங்கி அஞ்சுகிறவன் அப்பிரமத்தில் ஒரு கூறாக வேண்டும். இதன்படி அந்தக் கூறு மயக்கமுடையது என்றால் அதற்கு அறிவு உடையதாய் - பிரமமாய் இன்பத்தை அடைகிறது என்பது பொருந்தாது.

விளக்கவுரை:

பிரமம் உலகப் பொருளாய்க் காட்சிதந்து பின் உலகம் கருவிகளிலிருந்து நீங்கிய முக்தியடையும் என்பது இம்மதத்தார் கொள்கை. இதனை ஆசிரியர் மறுக்கிறார். கயிற்றைப் பாம்பாகக் கண்டு

அஞ்சுகின்றவனிடத்திலும் பிரமம் இருக்கிறது. அவனிடத்தில் பிரமம் அறிவற்ற மயக்கமுடையதாக இருந்தால் எவ்வாறு முத்தியடைய முடியும்? பிரமமும் அறிவற்றதாக நிற்குமே என்கிறார் ஆசிரியர்.

ஓதியே உலகம் அதனை நீயும்நிரு
 வசன மாகஉரை செய்வதுஎன்
 பேதை யோய்உளதும் இலதும் அல்லபொருள்
 பேசு வாரும்உள ரோசொலாய்
 ஆதி யேஉளது வருத லால் இலதில்
 ஆவது இன்மை அது அழிந்துபோம்
 நீதி யால்உளது இலாமை நேர்வதுஎனின்
 நேர்மை ஆகியது நின்றதே.

241

இப்பாடல் உலகம் அநாதி அல்ல என்பதனை மறுத்துரைக்கிறது.

பொருள் :

நீ வேதத்தை ஓதுகிறவன். அவ்வாறு இருந்தும் உலகை முன்பு இல்லை என்றும் பின்பு நிருவசனமாகிய பிரமத்திலே தோன்றப்பட்டது என்றும் சொல்வது ஏன்? ஒரு பொருள் இல்லதாமன்று, உள்ளதாமன்று என்று சொல்லுவார் உளரோ. எனவே, நீ அறியாதவனே ஆகிராய். உடனே நீ, ஆதிதோறும் தோன்றி வருதலால் இல்லை என்பது இல்லையாய் உள்ளதாகிறது. பின் அது இல்லையாம்படி அழிந்து போகின்ற முறைமையால் இல்லாமை உடையதாகின்றது. எனவே தான் பிரபஞ்சத்திற்கு உள்ளதும் இல்லாததும் பொருந்தியது என்று நீ கூறினால் அழிந்து போகின்ற பிரபஞ்சம் மீளவும் பிரமத்திலே உண்டாகுமிடத்து முன்புபோலவே தோன்றுவதால் அதற்கு மூலகாரணம் இருந்து அழியாததாக நிற்கிறது. (எனவே இல்லை என்பது இல்லையாகிறது).

விளக்கவுரை:

பிரபஞ்சம் இல்லாத தன்மையும் உள்ளதாம் தன்மையும் ஒரே நேரத்தில் உடையது என்று கூறமுடியாது என்றும், உலகத்திற்குத்

தோற்றம் உண்டு என்றால் அதற்கு இருப்பு உண்டு. இல்லாத பொருள் என்றைக்கும் தோன்றுவதில்லை என்றும் ஆசிரியர் இங்கு வலியுறுத்துகிறார்.

வேறது ஆகிஅது போல் இருந்தமையில் வெள்ளி சுத்தி எனில் ஐயமே கூறலாம் ஒரு பரத்தோடு ஒத்தபொருள் கொண்ட விண்டநிலை
கண்டனம்

மாறிடாது நிலம் நீர தாகிஅனல் வாயு வாகிஅவை மாறியும்
சேறி லாதுவிவ காரம் அன்றுபர மார்த்த மாய்அது செறிந்ததே. 242

இப்பாடல் உலகம் மெய்யாகத் தோன்றிப் பொய்யாகிறது என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

பொய்யாகிய உலகம் பிரமம் போல மெய்யாகித் தோன்றுகிறது. எதுபோல என்றால் சிப்பியானது வெள்ளியைப் போன்று பிரகாசித்தது போன்றதாகும் என்று கூறுகின்றாய். அப்படியானால் சிப்பியை வெள்ளியென்று ஐயப்பட்டாற் போல உலகையும் பிரமமோ இல்பொருளோ என்று ஐயப்பட்டே சொல்ல வேண்டும். அதாவது முதலில் பிரபஞ்சம் பிரமத்தோடு ஒத்த பொருளாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, பின்னர் இல்பொருளாக மாறிக் கொள்ளப் பெற்றது என்றாகிறது. நிலம் நீராகவோ, அனல் காற்றாகவோ அல்லது நீர் நிலமாகவோ, காற்று அனலாகவோ மாறாது. ஆகவே, இவ்வுலகம் விகாரத்திலும் பரமார்த்தத்திலும் மெய்யானது என்றே கொள்ள வேண்டும்.

விளக்கவுரை:

உலகத்தை உள்பொருளாகக் கொண்டு பிறகு உண்மை ஞானம் தோன்றிய பிறகு உலகம், பொய், மெய்யான பொருள் பிரமமே என்று அறியப்படுகிறது என்ற கொள்கையை இம்மதத்தார் உடையவர்கள். இதற்கு இவர்கள் காட்டுகிற உவமை முதலில் சிப்பியை வெள்ளியாக நினைத்து, பிறகு அதன் உண்மை நிலையான சிப்பி என்று அறிவது போல என்பதாம் இதனை ஆசிரியர் மறுக்கிறார். எவ்வாறென்றால்

உலகத்தில் உள்ள ஒரு பொருள் மற்றொரு பொருளாக மாறுகிற நிலை இல்லை. நிலம் நீராக மாறிக் காட்சி தராது. அல்லது நீர் நிலமாக மாறிக் காட்சி தராது. ஆகவே, உலகமானது அவர்கள் கூறுகிறபடி மாறுவதற்கு வழியில்லை. எனவே விகார நிலையிலும் (மாறுபட்ட) பரமார்த்த நிலையிலும் (உண்மை நிலை) மெய்யானதே என்று கூறு அவர்கள் கருத்தை மறுக்கிறார் ஆசிரியர்.

மாய நூலது சிலம்பி வாயின்இடை வந்த வாறுஅதனை மானவே ஆய தேஉலக மான தும்பிரமம் அதனி லேஎனில் அடங்கிநின்று ஏயும் ஆகும்ஒரு சித்தும் அத்துடன் நிலாதது என்றுபின் இயம்பின்நீ பேயனே கடம் மிருத்தில் வந்தது பிறப்பது ஆவதிலை பேசிலே. 243

இப்பாடல் உலகத்திற்குக் காரணம் பிரமம் என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

பொய் நூலானது சிலந்தியின் வாயினிடத்தில் தோன்றி நின்று கெட்டு மீளவும் அதனிடத்திலே நூலாகத் தோன்றி வந்தாற்போல உலகமானது பிரமத்திலே தோன்றி நின்று கெட்டபின் மீளவும் பிரமத்திலே முன்பு போலவே தோன்றும் என்று கூறுகிறாய். அது தவறு. ஏனென்றால் பிரமம் சித்துப் பொருள். உலகமோ அசித்துப் பொருள். சித்துப் பொருளிலிருந்து அசித்துப் பொருள் எவ்வாறு தோன்றும்? உடனே நீ அதற்குப் பதிலாக நூலாகிய சடப்பொருளில் சிலந்தியானது அகப்படாது நிற்பதுபோலப் பிரபஞ்சமாகிய சடத்திற்குள் பிரமம் கூடி நில்லாது காரணமாக நிற்கும் என்று பதில் கூறலாம். அதுவும் தவறு. ஏனென்றால் குடத்திற்குக் காரணம் மண்ணாக இருந்தாலும் அதுதானே தோன்றிவிடாது. ஆதிகாரணமாகிய மண்ணும் நிமித்த காரணமாகிய குயவனும், துணைக் காரணமாகிய திரிகை (சக்கரம்) யும் கூடித் தொழில் செய்தால்தான் குடம் தோன்றும். எனவே, பிரபஞ்சத்திற்கு ஆதிகாரணம் அமைந்து தோன்ற வேண்டுமே தவிரத் தானே தோன்றிப் பொய்யாக நிற்காது.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் உலகமானது பொய் என்றும் அவ்வுலகம் பிரமத்திலிருந்து தோன்றி நின்று அடங்குகிறது, மீளவும் தோன்றுகிறது என்ற இம்மதத்தாரின் கொள்கையை ஆசிரியர் மறுக்கிறார். சித்துப் பொருளிலிருந்து அசித்து தோன்றாது என்பது முதல் மறுப்பாகும். இதற்குப் பதிலாக இம்மதத்தார் இல்லை, இல்லை, சிலந்தி நூலிலே சிலந்தி காரணமாக நிற்குமே தவிர, அதற்குள் அடங்கி நிற்காது என்று பதில் கூறினால் அதுவும் தவறு என்கிறார். ஒரு பொருள் தோன்றுவதற்கு மூன்று காரணங்கள் வேண்டுமே தவிர ஒரு காரணம் மட்டும் போதாது. அந்த அடிப்படையில் இது தவறு என்கிறார். எனவே, உலகம் மெய்யானது என்பதும், உலகத்திற்கு ஆதி காரணமாக இறைவன் வேண்டும் என்பதும் பெறப்படுகிறது.

வேற தாகும்உரு வத்தி லேபரம் வெளிப்ப டும்என விளம்பில்நீ ஊறிலா உரு அசத்தி லேபிரமம் உண்டு தான்உணர்வு இலாததுஎன் மாறி வாயுவும் அனாதி யானவையும் வந்தி டாமையினில் இன்றெனில் ஈறு தான்உடைய தாய தோபிரமம் என்கொ லோஇவை இறப்பதே. 244

இப்பாடல் பிரமம் உலகப் பொருளாகக் காட்சி தருகிறது என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

பிரமப் பொருள் உலகத்தில் பல்வேறுபட்ட உருவங்களாகத் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு நிற்கிறது என்று நீ கூறுகின்றாய். அப்படியானால் சடப்பொருளிலும் (உயிரற்ற பொருள்) பிரமம் இருத்தல் வேண்டும் என்றாகிறது. மேலும் ஒருவன் கனவு காணுகின்ற நிலையில் அல்லது உறக்க நிலையில் அவனோடு பிரமம் கலந்திருக்குமானால் அவனிடத்தில் அறிவு நிகழாதது ஏன்? (அதற்கு நீ பதில் கூறவேண்டும்) உடனே நீ பிராணவாயு, மனம் முதலிய அந்தக் கரணங்கள் அந்த இடத்தில் நீங்கியதனால் அறிவு நிகழவில்லை என்று கூடக் கூறலாம். அப்படியானால் பிரமத்திற்கும் சில நேரங்களில் அறிவு நிகழ்வதில்லை என்று பொருள் பட்டுவிடும். அல்லது கனவு

(உறக்க நிலையில்) பிரமம் நின்றாலும் பிராணவாயுவும் அந்தக் கரணங்களும் நீங்கின என்று கொள்ள நேரிடும். ஆதலால் பிரமம் அறிவுப் பொருளாகவும், அறிவற்ற பொருளாகவும் காட்சி தருகிறது என்று கூறுவது தவறாகும்.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் உலகம் பொய்யானது, உலகத்தில் காணப்படும் பொருளாகப் பல வடிவுகளில் பிரமம்தான் காட்சியளிக்கிறது என்ற இம்மதத்தாரின் கொள்கையை ஆசிரியர் மறுக்கிறார். இதை ஒத்துக்கொண்டால் உலகத்தில் உள்ள உயிரற்ற பொருள்களிலும் பிரமம் இருப்பதாகக் கொள்ள நேரிடும். அடுத்து உலகப் பொருளாகப் பிரமம்தான் காட்சியளிக்கிறது என்றால் உலகப் பொருளாகிய மனிதன் உறக்க நிலையில் அறிவற்றவனாகக் காட்சி அளிக்கின்றானே ஏன்? என்று ஆசிரியர் கேட்கின்றார். அதற்குப் பதிலாகப் பிராணவாயுவும் அந்தக் கரணங்களும் நீங்கியதால்தான் உறக்க நிலையில் அறிவற்ற நிலை ஏற்படுகிறது என்று இம்மதத்தார் கூறும் கருத்தையும் ஆசிரியர் ஏற்கவில்லை. ஏனென்றால் அதை ஏற்றால் ஒன்று பிரமத்திற்குச் சில நேரங்களில் அறிவற்ற நிலை ஏற்பட்டு விடும். மற்றொன்று பிரமமும் ஈறுடையதாக (முடிவுடையதாக)க் கொள்ள நேரிடும் என்று கூறி ஏற்க மறுக்கிறார்.

பற்றது இன்றிடல் நின்றிடும்பரம் எனப்ப கர்ந்தனை பரிந்துடன்
உற்றுஉடம்பு நரை திரைகள் நோய்சிறை உறுப்பு அழிந்த இவையும்
உள்ளபின்

குற்றம் என்றுஇதனை விட்டி டாதுவிட என்ற லும்குலைவு
கொண்டிடும்
பெற்றி கண்டும் ஒரு பற்று அறும்பரிசு பேச வேஉளதுஉன் ஆசையே.
245

இப்பாடல் பிரமத்திற்கு உடலில் பற்றில்லை என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

உலகத்தில் உள்ள உடம்புகளில் பிரமமானது நின்றாலும் அவ்வுடம்புகளோடு பிரமம் பற்றில்லாது நிற்கும் என்று நீ கூறுகிறாய். அவ்வாறானால் பிரமம் என்ற உடம்பில் நரை, திரை, நோய், சிறை இவற்றினால் உறுப்புகள் அழிந்த பின்னும் இவ் உடம்பைப் பொல்லாதது என்று எண்ணிச் சீவான்மா அவ்வுடலை விட்டு நீங்குவதில்லை. இப்படியிருக்க நீயோ வீடுபேறு என்பது சீவான்மா உடம்பைவிட்டு நீங்குவது என்று கூறுகின்றாய். உடல் நீங்கும் என்று சொன்ன அளவில் உடம்பிற்குள் இருக்கும் உயிர் அஞ்சி நடு நடுங்குகிறதே தவிர அதில் பற்றில்லாமல் இருப்பதில்லை. எனவே, உன்னுடைய கூற்றுப்படி உடம்பிலே உள்ள பிரமம் உடம்பில் பற்றில்லாமல் இருக்கிறது என்பது தவறாகும். உன் ஆசையினால்தான் இதைக் கூறுகின்றாயே தவிர உடம்பிலுள்ள உயிர் உடம்பில் கொண்டுள்ள பற்றை விடுவதில்லை.

விளக்கவுரை :

உலகில் உள்ள பல உடம்புகளாகப் பிரமம் காட்சி அளித்து அவ்வுடம்பில் பற்றில்லாது பிரமம் விளங்குகிறது என்ற கொள்கை உடையவர் இம்மதத்தார். இதனை ஆசிரியர் மறுக்கிறார். உடம்பில் உள்ள உயிருக்கு உன் கருத்துப்படி (பிரமத்திற்கு)ப் பற்றில்லை என்றால், நரை, திரை, மூப்பு ஏற்பட்ட துன்ப காலத்தில் அவ்வுடலை விட்டு உயிர் பற்றற்றுப்பிரிய வேண்டியதுதானே. ஆனால், இத்தகைய துன்பம் வந்த காலத்திலும் உயிரானது உடம்பை விட்டு நீங்குவதில்லை. மேலும் உடம்பிலிருந்து உயிர் நீங்கப் போகிறது என்று ஒரு பேச்சுக்குச் சொன்னால் பற்றற்ற உயிர் அதனை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதுதானே. ஆனால், இன்றைக்கும் உயிர் நடுங்குகிறதே தவிரப் பற்றற்று இருப்பதில்லை. எனவே, உடம்பில் உயிருக்குப் பற்றில்லை என்று கூறுவது இம்மதத்தாரின் ஆசையான சொல்லே தவிர உண்மையில்லை.

சோதி மாமணிகள்ஊடு போனதொரு நூலும் ஆனநிலை சொல்லிடும்
நீதுயால் மணிகள்பேத மாகியொரு நூலில் நின்றமை நிகழ்த்தினாய்
ஆதி தான்ஒருவ னாகி யேபல அனந்த யோனியில் அமர்ந்தவன்
பேதி யாதநிலை பேசி னாய்உலகு பேதமே இலது அபேதமே. 246

இப்பாடலில் பிரமாவும் ஆன்மாவும் ஒன்று என்ற
அபேதவாதம் மறுக்கப்படுகிறது.

பொருள் :

பல நிற மணிகளைக் கோர்க்கக்கூடிய நூல் ஒரு நிறமாக
இந்தாலும் மணிகளுக்கு ஏற்ப நிறம் மாறுபடும். அதுபோல
ஒன்றாகிய பிரமம் எண்ணற்ற உடல்களாக அது உலகில்
தோன்றினாலும் பிரமம் ஒன்றேயாகும் என்று நீ கூறுகிறாய்
அப்படியானால் உன்னுடைய கொள்கையான அபேதவாதம்
மறுக்கப்படுகிறது. அதாவது பிரமத்திற்கும் உலகத்திற்கும் வேறு
பாடு இல்லை என்ற கொள்கை உன்னாலே மறுக்கப்படுகிறது.
ஏனென்றால் பிரமத்தின் தன்மைக்கும் உலகத்தின் தன்மைக்கும்
வேறுபாடு உண்டு என்று இந்த உவமையால் நீ நிரூபிக்கிறாய்.

விளக்கவுரை:

இம்மதத்தார் பிரமம் ஒன்றே உள்பொருள், இந்த உள்பொருளே
உலகில் பல வடிவங்களாக (பொருளாக)க் காட்சி தருகிறது என்ற
கொள்கையினை உடையவர்கள். இதற்கு அவர்கள் காட்டும் உவமை
வெள்ளைநிற நூலில் பலநிற மணிகள் கோர்க்கப்படும் பொழுது அந்த
நூல் பல நிறமாகக் காட்சி அளிப்பது போன்றதாகும் என்பது. அந்த
உவமையை வைத்துக்கொண்டே அவர்தம் அபேதவாதக்
கொள்கையை ஆசிரியர் மறுத்துவிடுகிறார். அதாவது பிரமமும்
உலகப் பொருள்களும் ஒன்று என்ற அபேதவாதம் (பேதமற்றது)
அவர்தம் கொள்கையாகும். நூல் நிறம் வேறு, மணிகளின் நிறம் வேறு
என்பதால் இங்கு பேதப்படுகிறது. இந்த உவமையின்படி பார்த்தால்
பேதம்தானே ஏற்படுகிறது, எவ்வாறு அபேதத்திற்கு உவமையாகும்
என்கிறார் ஆசிரியர்.

ஒத்து நின்றுடலின் இன்ப துன்பமவை உற்றும் உற்றிடுவது இன்றெனும்
பித்த உன்னுரையில் உற்றதே இலது பெற்றது இன்னிலது பெற்றதேல்
துய்த்தல் என்னுறுதல் சீவ பாவமது சொல்லின் ஒன்றினுந் தோய்வு

இலாமை நீ
வைத்து நித்தமன வாக்கு இறந்தபரம் என்ன மானம் இலை இன்னமே.

247

இப்பாடல் அகம் பிரமம் என்று கூறுவதை நகையாடுகிறது.

பொருள் :

உடம்போடு கூடி நின்ற உயிர் உடம்பு அனுபவிக்கின்ற சுக
துக்கங்களை அனுபவிக்கின்றது. இது உலக இயற்கை. ஆனால்,
நீயோ உடம்போடு கூடிய பிரமம் சுகதுக்கங்களை அனுபவிப்
பதில்லை என்று கூறுகிறாய். பித்தனே, நீ கூறுகிற வார்த்தை
பொருந்துவதில்லை. உன் சாத்திரத்திலும் உண்டானதன்று.
இத்தகைய உமது கொள்கை உலக இயற்கைக்கு மாறானதாக
இருக்கின்றதே என்று கேட்டால் நீ பரமான்மா துய்ப்பதில்லை,
உடம்பில் காணுகின்ற சீவான்மாதான் துய்க்கின்றது என்று
கூறுகின்றாய். இப்படி நீ கூறுவது வேடிக்கையாக உள்ளது.
சீவான்மா அனுபவிக்கிறது என்றால் அந்தச் சீவான்மாவைப்
பரமாத்மாவாகக் கொண்டு அதனை நித்தம் என்றும், மனம்
சொல்லைக் கடந்தது என்றும், அதுவே பிரமம் என்றும் நீ கூறுவது
உனது நாணமின்மையைக் காட்டுகிறது.

விளக்கவுரை :

உடம்பு அனுபவிக்கின்ற இன்ப துன்பத்தை உடம்பாக நிற்கும்
பிரமம் அனுபவிப்பதில்லை என்று கூறுகின்ற இம்மதத்தார்
அனுபவத்தில் உடம்பிலிருந்த ஏதோ ஒன்று அனுபவிக்கின்றதே அது
எது என்று கேட்டால் அது சீவான்மா என்று கூறுகின்றார்கள்.
அனுபவிப்பது சீவான்மா என்றால் இன்ப துன்பத்தை அனுபவிப்பது
எப்படி பிரமமாக முடியும்? அழிவற்றதாக மனம் வாக்குக்கு
அப்பாற்பட்ட பெருமை உடைய பிரமமாக எவ்வாறு இருக்க

முடியும்? இதுதான் பிரமம் என்றால் அப்படிச் கூறுவது நாணத்தைத் தருவதாகும் என்று கூறி நகையாடுகிறார் ஆசிரியர்.

எங்கும் நின்றிடில் அவத்தை இன்றிடும் இசைந்திடும் கரணம் என்னில் நீ அங்கு நின்றபரம் எங்கு ஒளித்தது அதுநின்ற தேல் அவை அடங்கிடா இங்கு நின்றதொரு காந்த மானகல் இரும் சந்நிதி இயங்குநேர் தங்கி நின்றதுஎனில் நீங்கி மீளும்வகை தங்கிடாது உன்உரை தப்பதே.

248

இப்பாடல் கரணங்கள் அவத்தைப்படும் என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

பிரமம் சீவான்மாவாக உடம்புகள் தோறும் நிறைந்திருக்கும் என்று நீ கூறுகிறாய். அப்படியானால் அந்தப் பிரமத்திற்கு அவத்தைகள் இல்லாது இருக்க வேண்டும். அவத்தைப்படுவது சீவான்மா இல்லை, அந்தக் கரணங்களின் சம்பந்தம் என்று நீ விடை கூறலாம். அப்படியானால் கரணங்கள் அவத்தைப்படும் பொழுது சீவான்மா எங்கே மறைந்து நின்றது? சீவான்மா அவ்விடத்தில் தான் நின்றது என்றால் சீவான்மாவின் வழி நடக்கும் கரணங்கள் அவத்தைப் படமாட்டா. (உடனே நீ அதற்கு) காந்தத்தின் முன்னிலையில் இரும்பு ஆட்படுவது போலச் சீவான்மா முன்னிலையில் அந்தக் கரணங்கள் இயங்குகின்றன என்று கூறலாம். அப்படியானால் இரும்பு காந்தத்தோடு கூடினால் அதனை விடுத்துத் தானாக நில்லாது. அதுபோல அந்தக் கரணங்களும் சீவான்மாவோடு கூடினால் நீங்காது என்பதே பொருத்தமானதாகும். எனவே, நீ கூறுகிற உவமை தவறானதாகும்.

விளக்கவுரை :

பிரமம் ஒன்று. அது உலகில் பல உடம்போடு காட்சி தருகிறது. அந்த உடம்பில் பிரமம் சீவான்மாவாக இருக்கிறது என்பது இம்மதத்தாரின் கொள்கை. இதனை ஆசிரியர் மறுக்கிறார். பிரமம் வேறு சீவான்மா வேறு என்பதுதான் உண்மை என்கிறார்.

இருள்பொ திந்ததுஒரு பரிதி இவ்வுலகில்
 இசையில் இன்று உடலம் நான்எனும்
 மருள்பொ திந்ததொரு பிரமம் இங்குஉளது
 மருவி நின்றஉரு ஒருவியே
 தெருள்பொ திந்துபரன் நான் எனும் தெளிவு
 சென்ற போதுகதி என்றிடும்
 பொருள்பொ திந்ததுஎனில் அமல னுக்குமலம்
 வருத லால்உளது புன்மையே.

249

இப்பாடல் பிரமம் தானே மருட்சியால் சீவான்மாகிறது என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

உடம்புகள்தோறும் பிரமமே சீவான்மாவாகக் கலந்து நிற்கிறது. அவ்வாறு நிற்கும்பொழுது இருளால், மூடப்பெற்ற ஆதித்தன் (சூரியன்) போல்ப் பிரமம் பொருளும் மயக்கத்தினால் உடம்பே நான் என்று கருதி நிற்கிறது. அத்தகைய மயக்கம் நீங்கி இவ்வுடல் நான் அன்று, நானே பிரமம் என்று ஞானம் தோன்றுகின்றபோது முத்தி ஏற்படுகிறது. அப்போதுதான் பிரமம் நான் என்பது விளங்கும் என்று நீ கூறுகிறாய். இது பொருத்தமன்று ஏனென்றால் மல, மாயை அற்ற பரம்பொருள் உடம்போடு கூடுகின்ற பொழுது மலத்தோடு கூடும், பிறகு நீங்கும் என்று கூறுகின்ற உரை வெற்றுவரையாகும்.

விளக்கவுரை :

இப்பாடலில் பிரமம் சீவான்மாவாக உடம்பில் கலந்து நிற்கிறது, அப்போது மயக்கம் ஏற்படுகிறது. அதாவது மல, மாயை ஏற்பட்டுத் துன்பம் ஏற்படுகிறது. பின்னர் அது ஞானத்தால் தெளிவாகிறது. இதுதான் முத்தி என்ற இம்மதத்தாரின் கொள்கையை ஆசிரியர் வெற்றுவரை என்கிறார். ஏனென்றால் மயக்கம் ஏற்படுகிறது என்றாலேயே அது பிரமத்திற்கு இழுக்காகும்.

சுத்தம் ஆனது பரத்தி னுக்கு அணைவது

இன்று சுத்தமது அநாதிரீ

வைத்த மாயம்உறு சித்து அசுத்தம்உற

மற்று அதற்குமலம் வைத்தனை

ஒத்த சீகூன்மலம் கன்மம் மாயைஉறு

கின்ற காரணம் உணர்ந்திடாய்

பித்த னேவிறகி னில்பி றப்பதுஎரி

என்னில் வேறுபொருள் பெற்றதே.

250

இப்பாடல் மருட்சியால் சீவான்மாகவும், தெருட்சியால் பரப்பிரமமும் ஆகும் என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

உடம்பில் இடம் பெற்று நின்ற பரமான்மாவாகிய சீவான்மா மலத்தை அனுபவித்து, பின்விடுபட்டுத் தூய்மையாகிறது என்று நீ கூறுகின்றாய். அப்படிச் கூறினால் உன் கருத்துப்படி பிரமத்திற்குச் சுத்தமாகிய தூய்மை இடையில் வந்ததாகி விடும். உண்மையில் பிரமப் பொருள் என்பது தோற்றமில் காலந்தொட்டே தூய்மையானதாகும். அது மலத்தோடு தொடர்பில்லாதது. இவ்வாறு இருக்க முன் கருத்தாகிய மாறுபட்ட கருத்து தோன்றக் காரணம் என்ன எனில் ஆணவ மலம், கன்மம், மாயை ஆகிய இவற்றி னுடைய இயல்பைத் தெளிவுற அறியாதது தான் காரணமாகும்.

(இவ்வாறு நாங்கள் உன் தவறை உணர்த்துகின்ற பொழுது நீ உடனே) அவ்வாறன்று, விறகினுள்ளே மறைந்திருக்கும் நெருப்பு வெளிப்பட்டுத் தோன்றும் போதுதான் ஒளி வீசும், விறகுக்குள் இருக்கும்பொழுது ஒளிவிடுவதில்லை. அதுபோலவே உடம்போடு கூடியிருக்கிற பொழுது ஒளிவிடாத பிரமம் உடம்பாகிய தொடர்பிலிருந்து நிங்கும்போது ஒளி வீசுகிறது என்று நீ கூறலாம். அப்படியானால் நெருப்புக்கு இரு தன்மை இருக்கிறது. ஒன்று மறைந்திருப்பது, மற்றொன்று வெளிப்படுவது. அதுபோல சீவான்மாவாகிய பரமான்மாவும் இரண்டு தன்மைக்குரியதாகி விடும்.

விளக்கவுரை :

பிரமம் என்பது மூலப்பொருள். அது நித்தமானது, சுத்தமானது. இதுதான் உண்மை. இதனை விடுத்து பிரமம் - சீவான்மாவாகிறது. அது இன்ப துன்பத்தை அனுபவிக்கிறது என்றெல்லாம் கூறுவது சீவான்மா பற்றி அறியாமையால் கூறுவதாகும் என்று ஆசிரியர் வலியுறுத்துகிறார். விறகு உவமையால் இம்மதத்தாரின் கொள்கை மாறுபடுகிறது என்றும் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

உன்னில் நீயும்அனு போகம் என்ற பொழுது

உற்றிடும் துவிதம் மற்றுஅது இங்கு

என்னில் இல்லைஎனில் இல்லை நீயும்அறி

வின்மை கண்டஇடம் உண்மையேல்

மன்னும் ஓர்உணர்வு வந்திடும் உணர்வு

எலாமும் மாயையெனில் மாயையே

சொன்னது ஓர்பிரமம் ஆயிடும் பிரமம்

மாயை யாய்அறிவு சோருமே.

251

இப்பாடல் பெறுவான் இன்றியே அனுபவம் உண்டு என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

இம்மதத்தார் பிரமம் தானே தன்னை அனுபவிக்கும் என்று கூறுகின்ற பொழுது பொருள் ஒன்றே என்ற கொள்கை முரண்படுகிறது. எவ்வாறென்றால் பெறுவான் ஒன்று, பேறு என்பது ஒன்று என்ற இருமை (துவிதம்) தோன்றுகிறது. பெறுவான் இல்லை என்றால் பேறும் இல்லை என்பதை உணரவேண்டும். அடுத்து அறியாமை கெட்ட விடத்து உண்மை தோன்றி அந்த உண்மை நிலையே முத்தி நிலையாகும் என்று நீ கூறினால் அந்த அறிவு கெடும் இடத்திலும் ஆன்ம அறிவு சிறிது இருக்கத்தான் செய்யும். இல்லை அப்படி அறியும் அறிவு எல்லாம் மாயை அறிவு ஆகும் என்று நீ கூறினால் மாயை நீங்குமிடத்து தனியே உள்ள அறிவும் பிரமமாகி அப்பிரமமும் மாயைக்குரியதாகி விடும்.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் இரண்டு கருத்துக்களை ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். பிரமம் தானே தன்னை அனுபவிக்கும் என்றால் அவர்கள் கருத்துப்படி இரண்டு அன்று என்ற கொள்கை அடிபட்டு விடுகிறது. ஏனென்றால், அனுபவிப்பவன் வேறு, அனுபவம் வேறு. எனவே, இரண்டு தன்மையாகிறது. இரண்டற்றது என்பது தவறாகி விடுகிறது. அடுத்து அறியாமை கெட்டபிறகு ஞானம் உண்டாகிறது, அதுதான் முத்தி என்றால் உடம்போடு கூடியிருக்கிற பிரமத்திற்கும் மாயை உண்டாம் என்பதாகிப் பிரமத்தின் பெருமை கெட்டு விடுகிறது என்கிறார் ஆசிரியர்.

ஆர ணங்கள்தரு தத் துவம்அசிப தங்க ளின்பொருள் அறிந்திடாய்
காரணம் அதுவும் நீயும் என்றுஇருமை கண்டு வேறதுஇன்மை கருதிடாய்
நார ணன்பிர மனாலும் நாடரிய நாய கன்கழல்கள் நண்ணிநீ
ஏர் அணைந்துபொலி சாத னங்கள் கொடு யோக ஞானமும் இயற்றிடே.
252

இப்பாடல் தத்துவமசியின் பொருளை விளக்குகிறது.

பொருள் :

மாயாவாதியாகிய நீ, வேதத்தில் முடிந்த முடிவாகக் கூறப் பெற்ற தத்துவமசி என்ற வாக்கியத்தின் உண்மைப் பொருளை அறிந்தாய் இல்லை. காரணமாகிய கர்த்தாவும் (இறைவன்) காரணமாகிய ஆன்மாவும் இரண்டுபட்டு நின்று கூடி நிற்பதை அறிந்திடாய். இரண்டு பொருளும் பிரிப்பின்றி நிற்கும் என்பதை அவ்வாக்கியத்தின் பொருள் என்பதை உணர்ந்திடாய். எனவே, பிரமன் திருமாலால் காண்பதற்கு அரிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைப் பொருந்துவதற்குரிய சாதனங்களைத் தெரிந்து கொண்டு போகத்தையும் ஞானத்தையும் கடைப்பிடித்துச் செயல்படுவாயாக.

பாற்கரியன் மதம்

ஆதிசங்கரருக்குப் பின் தோன்றிய அத்வைதிகளுள் இளையவரும் உண்டு. முதியவரும் உண்டு. இளையவர்களில் பாஸ்கராச்சாரியார் பிரமசூத்திரத்திற்கு எழுதிய உரையின் அடிப்படையில் தோன்றிய கொள்கை பாற்கரியன் மதம் என வழங்கப் பெறுகிறது. சங்கரரின் கொள்கை அபேதம் எனப்படும். இராமானுசரின் கொள்கை பேதாபேதம் எனப்படும். பாற்கரியன் மதத்தார் இப்பேதா பேதத்தில் மாறுபாடு அற்றவர்கள் என்றாலும் இராமானுசர் கொள்கையிலிருந்து சில நுண்ணிய வேறுபாடுகளைக் கொண்டவர்கள். இவர்தம் கொள்கைகளை அருணந்தியார் இரண்டு பாடல்களில் குறிப்பிட்டு மறுப்பினை ஐந்து பாடல்களில் தந்துள்ளார்.

மன்னும் மறையின் முடிவுஎன்று மாயா வாதி உடன்மலைந்து
பின்னம் ஆகிப் பிரமத்தைப் பேதா பேதம் சாதித்துப்
பன்னும் ஒருநூல் அதுவாகப் பாரின்மீது பாற்கரியன்
சொன்ன இதனை இந்நூலின் அகத்தே தோன்றச் சொல்லிடுவாம். 253

இப்பாடல் பாற்கரியன் மதத்தின் கொள்கைகளை வரையறுத்துக் கூறுகிறது.

பொருள் :

நிலைபெற்ற வேதத்தின் முடிவு இது என்று தம் கொள்கைகளை வகுத்து மாயாவாதியோடு வேறுபட்டுப் பிரமத்தை வேதமாகவும் (வேறுபட்டது) அபேதமாகவும் (ஒன்றுபட்டு) நிலைநிறுத்தி ஒதுகின்ற நூல் வேதமாக இருக்க, அதனுடைய உண்மையினை அறியாது பூமியின் மீது பாற்கரியன் சொன்ன கொள்கைகளை இந்நூலின் அகத்தே தெளியச் சொல்லுவாம்.

சித்தே உலகாய்ப் பரிணமித்துச் சீவனாகித் திகழ்ந்தமையால் சத்தே எல்லாம் முத்தியினைச் சாரக் கண்ட ஞானங்கள் வைத்தே மொழியும் மாமறைகள் சொன்ன மரபே வந்தக்கால் ஒத்தே கெட்டுப் பிரமத்தோடு ஒன்றாய்ப் போம்என்று உரைத்தனனே. 254

இப்பாடல் பாற்கரிய மதத்தாரின் பிரமம் பற்றிய கொள்கையைத் தொகுத்துரைக்கிறது.

பொருள் :

அறிவு வடிவமாகிய பிரமமானது சித்தாகும். அது உலகமாகத் தோன்றி வளர்ந்து ஆன்மாக்களுமாக விளங்கும். ஆதலால் அனைத்தும் பிரமமே ஆகும். வீட்டின்பத்தை அடைய விரும்பும் உயிர்கள் அறியவேண்டிய ஞானங்களை வேத வாக்கியங்கள் சொல்லுகின்றன. அந்த வாக்கியங்களை வேதத்தின்படி அறிந்து ஓதி, ஒழுகி ஆன்மா தன்மை கெட்டு பிரமப் பொருளோடு ஒன்றி வீடுபேறு அடையும்.

விளக்கவுரை :

இம்மதத்தார் பிரமம், உயிர் இவற்றை வேறு வேறாகக் கொண்டாலும் அதாவது பிரமப் பொருளை பேதமாகவும், அபேதமாகவும் கொண்டாலும் அனைத்துமே பிரமமாகக் கொள்பவர்கள். தத்துவமசி என்ற வாக்கியத்தின் உண்மைப் பொருளை அறிந்து ஞானமடைந்து செயல்பட்டால் வீடுபேறு அடையலாம் என்பது இம்மதத்தாரின் கொள்கை.

(கெட்டு - அன்மா தன் தன்மை கெட்டு).

பாற்கரியன் மதம் மறுதலை

இயம்பு கின்றதுஉலகு ஆயி டாதுசடம் இன்றி நின்றுசட மாகியே முயங்கு கின்றமையில் இலவணத்து இரதம் முழுது மேகனதை முயல்கை போல் பயந்தது என்னில்அறி யப்ப டும்பொருளும் அறிவும் என்றுபல ஆகுமோ தியங்கு கின்றதுஎன் உரைத் திடாய்கடினம் ஆதி யாகிவரு சித்தனே.255

இப்பாடல் பிரமம் உலகமாகப் பரிணமிக்கிறது என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள்:

நீ சொல்லுகின்ற பிரமம் உலகமாகப் பேதமாகிடுவது. எனவே, பிரமம் அசத்துப் பொருளை (சடப்பொருளை) நீங்கி நிற்கும். (அந்தச் சத்துப் பொருளிலிருந்து அசத்துப் பொருளாகிய உலகம் தோன்றாது) அசத்தும் தானாகச் சத்தோடு கூடாது. நீ அதற்கு உடனே நீரில் இட்ட உப்பானது நீரில் கலந்த தன்மை போன்றது என்று கூறலாம். அப்படியானால் நீரோடு கூடிய உப்பானது நீராக (ஏகமாக) நிற்பதன்றித் தனித்து நிற்பதில்லை. அதுபோலப் பிரமமும் ஒன்றாக நிற்பதன்றிப் பிரமமாகிய அறிவும் உலகமாகிய அறியப்படும் பொருளுமாகப் பேதித்து நிற்குமா? அறியாது கூறுகிறாய்.

விளக்கவுரை:

இப்பாடல் பிரமமானது உலகப் பொருள் யாவற்றையும் தன்னுள் அடக்கி ஏகமாய் நிற்கும் என்ற இம்மதத்தாரின் கொள்கையை மறுக்கிறது. பிரமம் சத்துப் பொருள். உலகமேர் அசத்துப் பொருள் (ஞானமற்றது). என்பதால் அவர்தம் கொள்கை பொருத்தமற்றது என்கிறார். மேலும் இம்மதத்தார் நீரிலே கலந்த உப்பானது நீராகவே தோன்றுவது போலப் பிரமம் உலகப் பொருளோடு கலந்து ஒன்றாய் நிற்கும் என்று கூறுவதையும் மறுக்கிறார். எப்படி உப்பானது நீரிலே கலந்தாலும் நீராகவே காட்சி தருமோ அதுபோலவே பிரமமும் உலகப் பொருளாகவே காட்சி தரவேண்டும். ஆனால், ஞானமுடைய சித்தாகவும், அறிவற்ற அசத்தாகவும் பொருள்களை நாம் காணுகிறோமே? என்று கூறி ஆசிரியர் மறுக்கிறார். இம்மதத்தவரை ஈற்றடியில் கடினம் ஆதியாகி வரும் சித்தனே என்று குறிப்பிடுகிறார். இதற்குப் பொருள், "மாபூதங்கள் முதலானவையும் நானேயாவேன் என்று வரும் அறிவனே" என்று பழைய உரையாசிரியர் குறிப்பார்.

கடினம் - பூதகுணம். இலவணம் - உப்பு. இரதம் - சாறு (நீர்).

உன்னு கின்ற பிர மத்தி லேசிறிதுஇவ்

வுலகம் ஆனதென ஓதின் நீ

மன்னு கின்றசில கால மோடுஅழியும்

அழிய வந்துஊதவு மாயையால்

தன்னில் ஒன்றும்எனில் வருத லோடுஇறுதி
தருதலால் அதுச டத்ததாம்
உன்னோடு அச்சகமும் உண்மை யன்றுசடம்
என்ன வேஉறுதி மன்னுமே.

256

இப்பாடல் பிரமத்தில் சிறிது பேதம் பிரபஞ்சம் என்பதை
மறுக்கிறது.

பொருள் :

யாவராலும் நினையமுடியாது நின்ற பிரமமானது சிறிது
பேதித்து இந்த உலகமாகத் தோன்றிற்று என்று நீ சொல்லுகின்றாய்.
அவ்வாறானால் உலகம் சிறிது காலம் நிலைபெற்று நின்று
அழிகிறது. அவ்வாறு அழிந்து மீளவும் மாயையிலே தோன்றி
வருகிறது. ஆதலால் மாயையிலே ஒடுங்கி மாயையிலே தோன்று
கிறது எனலாம். இல்லை, இல்லை ஒடுங்கும் காலத்திலும்
பிரமத்திலே ஒடுங்கித் தோன்றும் காலத்திலேயும் பிரமத்திலே
தோன்றுவது என்றால் அவ்வாறு தோன்றி ஒடுங்குவதாகிய உலகம்
பிரமத்தின் ஒரு பகுதி என்றால் பிரமமும் உலகம் போல அசத்து
ஆகும். ஆதலால் நானே பிரமம் என்று கூறுகின்ற நீயும், பிரமமும்
சடப்பொருளாகிய அசத்து என்று கூறுதலே உண்மையாகும்.

விளக்கவுரை :

இப்பாடல் பிரமத்திலிருந்து சிறிது பேதப்பட்டு உலகம்
உருவாகிறது என்பதை மறுப்பதாகும். உலகம் தோன்றி நின்று
கெடுகின்ற அசத்தாகிய அறிவற்ற பொருளாகும். பிரமத்தின் ஒரு
கூறுதான் உலகம் என்றால் அந்த ஒரு கூறாகிய உலகம் அசத்தாகும்
என்பதினால் பிரமமும் அசத்தாகி விடுகிறது. ஏனென்றால், சத்தி
லிருந்து அசத்து தோன்ற இயலாது என்று கூறி ஆசிரியர் மறுக்கிறார்.

(உன்னுகின்ற பிரமம் - யாவரும் நினைக்க அரிதாகிய பிரமம்).

வித்தெ முந்துமர மாய்வி னைந்தமை விளம்பி னாய்உவமை வேறுநீ
நித்தம் என்றஉரை பொய்த்து நிடுசட மாய் எழுந்து அழியும் நின்பரம்
ஒத்து எழும்பொழுது வித்தினுக்கு அவனி உண்டு தாரகம் உனக்குஎனா
பித்தன் என்றுஉலகு உரைத்திடும் பிரமம் ஆயினாய் இவை பிதற்றியே.257

இப்பாடல் பிரமத்திலிருந்து பிரபஞ்சம் (உலகம்) தோன்றும் என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

மரம் கெட்டவிடத்து வித்திலே இருந்து மரம் உண்டானாற் போல உலகம் கெட்டவிடத்தும் பிரமத்திலே இருந்து உலகம் தோன்றுகிறது என்று உவமை கூறுகிறாய். அவ்வாறானால் அந்த வித்து முதலில் மரத்தில்தான் இருக்கிறது. பின்பு அம்மரம் அழிந்தவுடன் விதையானதுதான் கெட்டு மரத்தை உண்டாக்கும் பரிணாமத்தைப் பெறுகிறது. அப்படியானால் நீ கூறுகிற பிரமமும் உலகமும் வேறு என்றாகி உம் கொள்கை பொய்யாகிறது. பிரமமும் உலகத்தை உண்டாக்கி, உலகமும் பிரமத்தை உண்டாக்கி விடும் என்பதால் இரண்டும் அசத்து என்ற கருத்து உனக்கு எதிராக உருவாகிறது. மேலும் வித்து மரமாகின்ற பொழுது பூமி அதைத் தாங்குகிறது. எனவே, பூமி ஆதாரமாகிறது. அவ்வாறானால் நீ கூறுகிறபடி உலகம் பிரமமாகிற போது ஆதாரம் ஏது? இப்படி நீ மயங்கிக் கூறுவதால் உன்னைப் பித்தனென்று உலகோர் கூறுகின்றனர்.

விளக்கவுரை :

பிரமத்தின் ஒரு கூறுதான் உலகம் என்று கூறும் இம்மதத்தார் ஒரு உவமையைக் கூறுகின்றனர். அந்த உவமை மரத்திலிருந்து விதை - விதையிலிருந்து மரம் என்பதாகும். இதை வைத்துக்கொண்டே ஆசிரியர் மறுத்து விடுகிறார். அதாவது இந்த உவமையின் மூலம் பிரமமும் உலகமும் வேறு வேறாய் நிலைத்து நிற்கும் எனப்பட்டு நான் பிரமம் ஆயினேன் என்ற கொள்கை பொய்யாகிவிடும்.

தாரகம் - ஆதாரம்.

சூட கம்கடகம் மோதி ரம்சவடி தொடரோடு ஆரம்முடி தோடுநாண் ஆட கம்தருவ தாகும் இப்படி அனைத்தும் அப்பிரமம் ஆகுமேல் நீடும் அப்பணிகள் செய்து னோர் அவை புணைந்து னோர்களை நிகழ்த்திடும் நாடிடும்சகம் இயற்று வோர்க்கொடு நடத்து வோர்உளர்ந விற்றிலே.258

இப்பாடல் பிரமத்திலிருந்து தோன்றிய உலகம் பல பெயர்களைப் பெற்றுள்ளது என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

சூடகம், கடகம், மோதிரம், சவடி, சங்கிலி, மகுடம், தோடு முதலிய வேறுபட்ட அணிகலன்கள் யாவும் பொன்னிலிருந்தே உருவாக்கப்பட்டும், வெவ்வேறு பெயர்களைப் பெறுகின்றன. அதுபோல உலகத்துப் பொருள் யாவும் பிரமத்திலிருந்து தோன்றி வெவ்வேறு பெயர்களைப் பெற்றாலும் எல்லாம் (பொன்போல) பிரமமாய் இருக்கும் என்று நீ கூறுகிறாய். அவ்வாறானால் அணிகலன்கள் செய்தவரையும், அணிகலன்கள் அணிந்தோரையும் அவ்வணி நினைக்க வைக்கின்றது. அதுபோலப் பிரமத்திலிருந்து வேறாக இவ்வுலகத்தைத் தோற்றுவிப்பாரும், நிலை நிறுத்து வாரும், ஒடுக்குவாரும் உளர் என்று கொள்ள நேரும். எனவே நீ கூறும் உவமை பொருந்தாது.

விளக்கவுரை :

உவமையைக் கொண்டே பிற சமயத்தாரின் கருத்துக்களை ஆசிரியர் மறுக்கும் திறன் படைத்தவர் என்பதற்கு இப்பாடல் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

ஆடகம் - பொன்.

அறிவி னோடுசெயல் மாறில் வீடுஅதனை

அணுக ஓணாதுஅவை இரண்டினால்

உறுதி யானபிர மத்தி னோடுஅழிய

ஒன்றலாம் என உரைத்தி காண்

இறுதி யேல்அதனோடு இசைவது இன்றுஇசைவது

உள்ள தாயிடின்அவ் இன்பமே

பெறுதி நீஉடலொடு உயிர்க ளாய்அறிவு

பிரியு மாறுசெயல் பெறுவதென்.

259

இப்பாடல் ஆன்மா வேறு, பிரம் வேறு என்பதைக் காட்டி நிற்கிறது.

பொருள் :

ஞானமும் கிரியையும் மாறி விட்டால் வீட்டினை அடைய முடியாது. அவை இரண்டினாலும் சென்று அவற்றுக்கு அதாரமாகிய பிரமத்திலே அவை அழிய உயிர் வீடு அடையலாம் என்கிறாய் நீ. பிரமத்திலே கூறுகிறபொழுது ஞான கிரியைகள் அழிந்து கூடலாம் என்பது உன் கருத்து. அப்படியானால் ஞான கிரியைகள் அழிய பிரமத்தைச் சென்று கூட வேண்டியதில்லை. ஞானக் கிரியைகள் கெட்டால் பிரமத்தோடு கூடுவதற்கு ஒரு முதலும் இல்லையாம். ஞானக்கிரிகைகள் கெடாமல் ஒன்றுவது உள்ளவாம் என்றால் நீ எப்பொழுதும் அந்தச் சுகத்தை அனுபவிப்பதன்றி உடம்போடு உயிர்கள் அறிவு நீங்கும்படி அவத்தைகள் அனுபவிப்பது ஏன் என்பதற்குப் பதில் கூறவேண்டும். ஆதலால் ஆன்மா என்பது பிரமத்திலிருந்து வேறுபட்டது என்பதை அறிவாயாக.

விளக்கவுரை :

இம்மதத்தார் ஞானக்கிரியைகளின் வழி வீடு அடையலாம் என்று கூறுகின்றபோது ஞானக்கிரியைகளைச் செய்து பின் விடவேண்டும் என்கிறார்கள். இதனை வைத்துக் கொண்டே ஆசிரியர் ஞானக் கிரியைகள் கெட்டால் பிரமம் தேவையில்லை, கெடாமலே கூடலாம் என்றால் வீட்டின்பத்தை இவ்வுலகத்திலே பெறலாம் என்றாகிவிடும். உடம்போடு உயிர் கூடி பிரமமாய் நிற்கும்பொழுது அவத்தைகள் ஏற்படுவது ஏன்? என்ற ஒரு வினாவைக் கேட்டுப் பிரமம் உடம்பிலே கூடினால் அவத்தைகள் ஏற்படாது என்று பெறவைத்து ஆன்மா வேறு, பிரமம் வேறு என்பதை நிறுவுகிறார் ஆசிரியர்.

நிரீசீகர சாங்கியன் மதம்

இந்திய மெய்ப்பெருளியலில் சாங்கிய - யோகம் கொள்கைகளும் தமக்கெனச் சிறப்பிடங்களைப் பெற்றனவாகும். உபநிடதங்களுள் சாங்கியச் சிந்தனைகள் நுண்ணிய அளவில் காணப் பெறுவதால் உபநிடத காலத்திற்கு முன் இக்கொள்கைகள் தோற்றம் கொண்டன எனலாம். இக்கொள்கைகளை நிறுவியவர்

கபிலமுனிவர் அவருக்குப்பின் அவரின் சீடர்களான அசூரி, பஞ்ச சீசர் ஆகியோர்கள் தத்தம் நூல்களின் வாயிலாக இக்கொள்கையைப் பரப்பினர். ஆயின் அந்நூல்கள் கிடைத்தில. கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்ட காலத்தில் எழுந்த "சாங்கியக் காரிகை" என்னும் நூல் சாங்கிய நூல்களில் குறிப்பிடத்தக்கது. இதனை எழுதிய ஆசிரியர் ஈஸ்வர கிருஷ்ணர் இந்நூலிற்குக் 'கௌபாடரது' உரை மிகச் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய 'யுக்தி தீபிகை' அடுத்துச் சிறப்பிடம் பெற்ற சாங்கிய நூலாகும். இதன்பின் நீண்டகால இடைவெளிக்குப் பின் சாங்கியப் பிரவசன சூத்திரமும் அதற்கு விஞ்ஞான பிட்சு எழுதிய விரிவுரையும் குறிப்பிடத்தக்கனவாக அமைந்தன. சாங்கியத்திற்கு ஆதாரமான முற்பட்ட நூல்கள் காணப்பெறவில்லை என்றாலும், ஈஸ்வர கிருஷ்ணர் போன்றோர் நூல்கள் சாங்கியக் கொள்கைகளை விளக்கப் பயன்படுகின்றன என்பது வெளிப்படை.

யோகத்திற்கு உரை நூல் செய்தவர் பதஞ்சலி முனிவர் ஆவார். இந்நூலின் பொருளும், கபில முனிவரின் கருத்தம் ஒற்றுமை யுடையனவாக இந்திருக்கின்றன. எனவேதான் சாங்கியமும் யோகமும் ஒருசேரவே மெய்ப்பொருளில் இடம் பெற்றுள்ளன. இருப்பினும் இரண்டிற்கும் உற்ற வேற்றுமையை அறிஞர்கள் எடுத்துக்காட்டாது விடுத்தாரில்லை. சாங்கியம் கூறாத கடவுட் கொள்கையை யோகம் கூறுவது குறிப்பிடத்தக்க வேற்றுமை யாகும். யோக சூத்திரங்களுடன் கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வியாசர் என்பவர் தலைசிறந்த உரை எழுதியுள்ளார்.

சாங்கியம், கொள்கைகளை விவரிக்க - யோகம் அக்கொள்கை களை நடைமுறையில் கடைப்பிடித்ததற்கான வழிகளைக் கூறுகிறது எனலாம். எனவேதான் சாங்கியத்தை நிரீச்சுர சாங்கியம் என்றும், யோகத்தைச் சேச்சுர சாங்கியம் என்றும் கூறுவர். இத்தகைய நிலை சாங்கிய யோக மெய்ப்பொருளியல் வரலாற்று நிலையாகும். சாங்கிய மதத்தின் பிரிவாகிய நிரீச்சுர சாங்கிய மதத்தின் கொள்கையை ஆசிரியர் ஒரு பாடலிலேயே கூறி விடுகிறார். சாங்கிய மதக் கொள்கை வரலாற்றில் பரந்து பட்டுக்

காணப்பெற்றாலும், தம் கருத்திற்கு உரியதை மட்டும் எடுத்துரைக்கின்ற நிலையில் ஒரே பாடலில் அம்மதக் கொள்கைகளை ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். மறுப்பினை 3 பாடல்களில் கூறுகிறார் ஆசிரியர். சேச்சுர சாங்கியம் பற்றிப் பேசப்படவில்லை.

மூலம் புரியட்டகம்விகிர்ந்தி ஆகி மூன்றாய்ப் பிரகிருதி
தூலம் சூக்கம் பரமாய் அச் சுத்த புருடன் சன்னிதியில்
பாலன் சேட்டை புரிந்து உலகம் யோனி பலவாய்ப் பரந்து ஒடுங்கும்
சால என்று நிரீச்சுவர சாங்கியன் தான் சாற்றிடுமே. 260

இப்பாடல் நிரீச்சுர சாங்கிய மதத்தின் கொள்கைகளைக் கூறுகிறது.

பொருள் :

பிரகிருதி என்றும், பூமான் என்ற புருடன் என்றும் உலகத்துப் பொருள்கள் இரண்டு வகைப்படும். இதில் பிரகிருதி மூன்றாகும். அவை மூலம், புரியட்டகம், விகிர்ந்தி என்பன. அவை தூலமாகவும், சூட்சுமமாகவும், பரமாகவும் விளங்கும். புருடன் பிரகிருதியின் சன்னிதியில் ஒரு குழந்தையைப் போல அறியாமையுடன் விளங்குவான். உலகில் உள்ள பொருள்கள் எல்லாம் தனது என்றே கருதி நிற்பான். இவ்வாறு கருதியதைத் தவறு என்று நினைத்து அதனை விட்டு நீங்கித் தான்வேறு, பிரகிருதி வேறு என்று உணருகின்ற பொழுது ஞானம் பிறக்கும். அந்த ஞானமே வீடுபேற்றைத் தரும் என்று சாங்கியன் தன் கருத்தைக் கூறிடுவான்.

விளக்கவுரை :

1. மூலம் - சித்தம், 2. புரியட்டகம் - ஓசை ஊறு, வடிவம், சுவை, நாற்றம் என்ற ஐந்தும் மனம் புத்தி அகங்காரம் ஆகிய எட்டும் கூடிய நுண்ணுடம்பு, 3. விகிர்ந்தி - தூல உடம்பு உலகையும் குறிக்கும். இந்த மூன்று வகையாகப் பிரகிருதி அமையும். இவற்றைத் தனது என்று கொள்வது புருடனுடைய குணமாகும். உலகம் வேறு தான்வேறு என்று எப்பொழுது நினைக்கின்றானோ அப்பொழுது முத்தி கிடைக்கும்.

நிரீச்சர சாங்கியன் மதம் மறுதலை

சுத்தன் அறிவன் புருடன் எனில் சூழா தாகும் பிரகிருதி
பெத்தம் நீங்கி னாலும்பின் பெத்தன் ஆவன் பேரறிவால்
சுத்தம் மேவும் பிரகிருதி கண்டு கழிக்க மாட்டானேல்
முத்தன் ஆகான் சுத்தனுக்கு மூலம் பிரகிருதி இலையாம். 261

இப்பாடல் புருடன் பிரகிருதிக்குள் அகப்படுவான் என்பதனை மறுத்துக் கூறுகிறது.

பொருள் :

புருடன் (ஆன்மா) என்பவன் தூய்மையான அறிவினை உடையவன் என்பது உண்மையானால் சுத்தமில்லாத பிரகிருதி அவனைச் சூழ்ந்து பிணிக்கும் என்பது பொருந்தாது. (மேலும் அவன் அறிவுடையவன் என்றால்) முத்தனாய் நின்றவிடத்து பெத்தம் (அஞ்ஞானம்) அவனைப் பற்றாது. இல்லை அது பிரகிருதிக்குள்ளதாய் இருக்கும் என்றால் பெத்தம் நீங்கி விடத்தும் அறியாது நின்றதால் பெத்தத்தைப் பொருந்தினவன் ஆவான். புருடன் தன்னுடைய பேரறிவால் பிரகிருதியைத் தீங்குடையது என்று கண்டு அதனை விட்டு நீங்க இயலாதவன் என்றால் அவனை அறிவுடையவன் என்று கூறுவது பொருந்தாது. சுத்தமாக இருக்கின்ற பிரமத்திற்கு மூலப் பிரகிருதி உண்டாகாது. மூலப் பிரகிருதி கூடுவதும் நீங்குவதும் ஆன்மாவுக்கே உரியதாகும்.

விளக்கவுரை :

இவர்தம் கொள்கை ஆன்மபுருடன் சுத்தமான அறிவுடையவன் என்பதாகும். ஆனால், ஆன்மா உலகப் பொருள்களின் முன்னே அறிவற்றதாய் இருக்கும் என்கிறார்கள். இதனை ஆசிரியர் மறுக்கிறார். தூய்மையான அறிவுடையவன் என்றால் தூய்மையற்ற பிரகிருதி அவனை எவ்வாறு பிடிக்கும்? மேலும் பாசத்தோடு பொருந்திய பெத்தனாய் நிற்கின்றபொழுது அறிவுடையவனாக மாட்டான், பெத்தனாகவே இருப்பான். அவன் அறிவோடு கூடி நின்றாலும் பிரகிருதியின் செயலை அறிந்து விட்டானானால் பிரகிருதியிலிருந்து நீங்கமாட்டான் என்று மறுத்துப் பிரகிருதி புருடனைப் பிணிக்காது,

ஒருக்கால் பாசமாகிய கட்டுக்களை நீங்குகின்ற பொழுது பிரகிருதி மீண்டும் அவனைப் பிணித்தால் அஞ்ஞானமே ஏற்படும். அஞ்ஞானம் ஏற்பட்டால் வீடுபேறு கிடைக்காது என்பதை ஆசிரியர் வலியுறுத்து கிறார்.

பெத்தன் - பாசத்தோடு கட்டுப்பட்டவன். முத்தன் - பாசத் திலிருந்து நீங்கியவன்.

புருடன் பிரகிருதிபெற்றால் போதம் சிறிதுஅங்கு உண்டாகிக் குருடன் முதுகில் முடவனிருந்து ஊர்ந்தாற் போலப் பிரகிருதி இருள்தன் னிடத்தே இருந்து இயங்கும் கன்மால்

இறையன்று இரண்டினையும் மருள்தன் உருவாய்ச் சேட்டிப்பித்து அறியும் அமலன் அரனேயாம். 262

இப்பாடல் பிரகிருதியோடு கூடி நிற்பவன் ஆன்மாவேயன்றி கர்த்தா அல்ல என்கிறது.

பொருள்:

அவ்வாறல்ல, தாய்மையான அறிவுடையவனாகப் புருடன் பிரகிருதியோடு கூடிய பொழுது சிறிது அஞ்ஞானம் உண்டாகி அதனால் ஊனமடைந்து முடவனைப் போல ஆகின்றான். புருடனாகிய முடவன் பிரகிருதியாகிய குருடனின் தோள்மேல் அமர்ந்து கொண்டு அவனை வழிநடத்த இருவரும் இயங்குவதைப் போல உலக நிகழ்ச்சிகளைக் கொள்ள வேண்டும் என்று நீ கூறலாம். அவ்வாறு இயங்குகின்ற பொழுது புருடனின் வினைகளுக்குப் பயனாகப் பிரகிருதியோடு கூடி அனுபவிப்பான் என்றும் நீ கூறலாம். அப்படியானால் பிரகிருதியோடு கூடி நிற்பவன் ஆன்மாவே ஆகும். அவன் பிரமம் அல்ல. அந்தப் புருடனையும் அவனோடு பிரகிருதியையும் கூட்டி இயங்கச் செய்வது அவனுடைய கன்ம பயன்கள் என்றால் புருடன் ஆன்மா என்பது தெளிவாகப் புலனாகும். (ஏனென்றால் பிரமத்திற்குக் கன்மபலன் இல்லை). எனவே, கன்மத்தால் ஆன்மாவை இயங்கச் செய்கின்றவன், கன்மத்தை அறிந்து அதற்குத் தக்க பயனைக் கொடுப்பவன் சிவனாகிய இறைவன் ஆவான், இதனைப் புரிந்து கொள்.

விளக்கவுரை:

புருடன் பிரகிருதியால் அஞ்ஞானம் பெறுகிறான் என்ற கருத்தை வைத்துக்கொண்டே புருடனாகிய ஆன்மா வேறு, பிரமம் வேறு என்பதையும், புருடன் அனுபவிக்கின்ற அனுபவங்களுக்குக் கன்ம வினைதான் காரணம் என்பதால் புருடன் பிரமமாக முடியாது என்பதையும், கருமத்தின் பலனைத் தருகின்றவன் இறைவனாகிய அரன் என்பதையும், ஆசிரியர் இப்பாடலில் வலியுறுத்துகிறார்.

இறையன்று - கன்மத்துக்கு ஈடான தொழிலை நடத்துபவன் இறைவன் அல்ல ஆன்மாவே. சேட்பித்து - கூட்டுவித்து. மருள்தன் உருவாய் - அஞ்ஞானமே தனக்கு உருவமாக ஆன்மாவினை நடக்கச் செய்து (பிறகு கன்மத்தின் வழி பயனைத் தருவார்)

அறியான் புருடன் பிரகிருதி அசேத னம்கா ரியத்தினுக்குக் குறியாய் நாதன் உளன்னன்று கூறும் முத்தி விவேகம் எனில் செறிவாம் தளைபோ காதுஅறியில் சேர்த் தோன் வேண்டம் செயலிற்போம் நெறியால் பணிசெய்து உடல்பாசம் நீக்கிக் கொள்நீ நின்மலனால். 263

இப்பாடல் புருடனையும் பிரகிருதியையும் நடத்துவோன் கர்த்தா என்கிறது.

பொருள் :

புருடனாகிய ஆன்மா ஒன்றையும் தான் அறியமாட்டான். பிரகிருதி என்பதும் சடப்பொருள் ஆகும். ஆதலால், இவை காரியப்படுதற்குக் காரணமாகிய ஒரு கர்த்தா வேண்டும். இதனை நீ அறிவாயாக. முத்தி என்று சொல்லப்பட்டது, பந்தம் (பாசம்) நமக்குள்ளது அல்ல என்று அறியும் விவேகமே என்று நீ கூறுகின்றாய். ஒவ்வொரு பொருளையும் அறிகின்ற பொழுது பாசஞானமும், பசுஞானமும் கூடி அறிய வேண்டும். ஆகையால், பாசபந்தம் நீங்காது. பாசபந்தம் நீங்கவேண்டுமானால் அதைக் கூட்டியவன் தான் நீக்க வேண்டும். அந்தக் கர்த்தாவின் அருளால் தான் பாசபந்தம் நீங்கும். பாசபந்தம் நீங்கும் படியாகச் சரியை, கிரியை, யோக, ஞானங்களில் நின்று தொண்டு செய்து கர்த்தாவின் அருளால் பாசபந்தத்தை நீக்கிக் கொள்வாயாக.

விளக்கவுரை :

இம்மதத்தார் புருனாடகிய ஆன்மா பிரகிருதியின் (உலகம்) முன்னால் அறிவற்ற குழந்தையாக இருந்து பாசபந்தம் கொண்டு பின் அவற்றிலிருந்து நீங்கி ஞானம் பெற்று முத்தியடையும் என்பர். இதனை ஆசிரியர் மறுக்கிறார். புருடன் எதனையும் தானாக அறியும் ஆற்றல் உடையவன் அல்ல. உலகமோ சடப்பொருள். இவை இரண்டும் தானாகக் கூடாது, விலகாது. இவற்றைக் கூட்டி அனுபவிக்கச் செய்த பின் முத்திர இறைவன் வேண்டும் என்று முதலில் கூறித் தம் கருத்தை ஆசிரியர் வலியுறுத்துகிறார். பின்னால் புருடன் எந்தப் பொருளையும் அறிகின்ற பொழுது விருப்பு வெறுப்புக்கு ஆளாகிப் பாசபந்தம், கன்மபந்தத்திற்கு ஆட்படுகின்றான். பாசபந்தம் கன்மவினையால் ஏற்படுகிறது. இந்தக் கன்ம வினையை அறிந்து பாசபந்தத்தை அனுபவிக்கச் செய்து பின் அவற்றிலிருந்து புருடனை நீங்கச் செய்து முத்தியைத் தருபவன் இறைவன், அவனை அறிவாயாக என்கிறார் ஆசிரியர்.

அசேதனம் - அறிவற்றது.

பாஞ்சராத்திரி மதம்

பாஞ்சராத்திரம் என்னும் ஆகமத்தைச் சிறப்பு நூலாகக் கொண்டு ஒழுகும் வைணவ சமயம் பாஞ்சராத்திரம் எனப்படும். இவ்வாகமம் வாசுதேவனால் முதற்கண் அனந்தன், கருடன், விடுவச்சேனன், கபாலி, பிரமன் ஆகிய ஐவர்களுக்கும் ஐந்து நாட்களில் அறிவுறுத்தப்பட்டமையால் 'ஐந்து அறிவு' என்னும் பொருள் தரும்படி பாஞ்சராத்திரம் என்னும் பெயர் பெற்றது. இவ்வாகமம் திருமால் ஆலயத்திற்குரிய விதிகள், குண்ட மண்டலம் அமைப்பதற்கு விதி, கொடிமர விதிகள், அதில் கொடியேற்றும் விதிகள், தீக்கை விதிகள், வழிபாட்டு முறைகள், நாராயண பலி, ஸ்ரீவைகுண்ட இலக்கணம், மந்திரமிதி, ஆச்சாரிய இலக்கணம் ஆகியவற்றை விரிவாகக் கூறுகிறது. இவ்வாகமம் 108 சமித்தைகளாக விளக்கப்பட்டுள்ளது என்பர். வைணவக் கொள்கைகளை விளக்கும் அருணந்தி சிவாசாரியார் பாஞ்சராத்திர

ஆகமத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளக்கியிருக்கிறார். வைணவத்தில் பாஞ்சராத்திரம், பைசானசம் என்ற இரு ஆகமங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. பாஞ்சராத்திரம் ஆகமத்தின்படி ஸ்ரீரங்கம், காஞ்சி, திருக்குடந்தை ஆகிய திருத்தலங்களில் வைணவ வழிபாடு நடைபெறுகின்றது. பைசானச ஆகமப்படி திருவல்லிக்கேணி, திருமாலிருஞ் சோலை ஆகிய திருத்தலங்களில் வழிபாடு நடைபெறுகிறது. இவ்விரு ஆகமங்களில் அருணந்தி சிவாசாரியார் பாஞ்சராத்திர ஆகமத்தை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதால் இவ்வாகமம் அவர்காலத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது என்பது புலனாகிறது. பெரும்பாலும் இவ்வாகமங்கள் கூறும் தசாவாதரக் கொள்கையை எடுத்துக் கொண்டு ஆசிரியர் தம் மறுப்பை அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

இம்மதத்தின் அறிமுகம், இம்மதக் கடவுளாகிய திருமாலின் நிலையை எடுத்துக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. சமயவாதிகளைப் பற்றிய நிலையில் எதுவும் கூறப் பெறவில்லை. திருமால் மூலமுதல்வனாய், உருவமற்றவனாய், எவ்விடத்தும் மறைந்து நிற்பவனாய், ஞான வடிவாய் நிற்பவன். அவன் உயிர்களைக் காத்தருள வேண்டித் திருமேனியினைத்தாங்கினான். கருமையான கடலில் யோகநித்திரை கொண்டான் என்று திருமாலின் பெருமையினை அறிமுகப்படுத்துகிறார். இம்மதத்தின் கொள்கைகளை 7 பாடல்களிலும், மறுப்பை 31 பாடல்களிலும் அமைத்துள்ளார்.

ஆதியாய் அருவம் ஆகி அகண்டபூ ரணமாய் ஞானச்
சோதியாய் நின்ற மாயன் சுவேச்சையால் உருவு கொண்டு
நீதியார் கருணை யாலே நீள்கடல் துயின்று நூலும்
ஓதினான் என்று பாஞ்ச ராத்திரி உரைப்பன் உற்றே.

264

இப்பாடல் பாஞ்சராத்திரி மதத்தின் கடவுள் கொள்கையைக் கூறுகிறது.

பொருள்:

மாயன் எல்லாப் பொருளுக்கும் ஆதியாகவும், உருவமற்ற வனாகவும், எங்கும் நிறைந்திருப்பவனாகவும், ஞானமே வடிவாக இருப்பவனும் ஆவான். மாயன் என்னும் திருமால் உயிர்களை உய்விப்பதற்காகத் தன்னிச்சையாகப் பல உருவங்களை எடுத்தான். உயிர்களுக்கு அருளவேண்டும் என்ற முறைமையினாலே திருப்பாற்கடலில் அரிதுயில் கொண்டு அனாதியாகிய வேதங்களை அருளிச் செய்தான் என்று பாஞ்சராத்திரி கூறுவான்.

அகண்டபூரணன் - எங்கும் நிறைந்திருப்பவன். சுயேட்சை - தன் விருப்பம்.

உந்தியில் அய்னைஈன்றும் அவனைக்கொண்டு உலகு உண்டாக்கி
அந்தநல் உலகு அழிக்க அரனையும் ஆக்கு வித்துத்
தந்திடும் சகத்தி னுக்குத் திதிகர்த்தா தானே யாகி
வந்திடும் தோற்றம் ஈறு நிலைமையும் பண்ணும் மாயன். 265

இப்பாடல் மாயன் முத்தொழிலுக்கும் உரியவன் என்கிறது.

பொருள் :

வைகுண்டத்திலிருக்கும் பரமபுருஷனாகிய திருமால் தனதுதிருவுந்தித் தாமரையிலே சிருஷ்டி காரணமாகப் பிரமனை உண்டாக்கி, அவனாலே இவ்வுலகத்தை உண்டாக்கிவித்தும், அப்படிப் படைக்கப் பெற்ற உலகத்தை ஒடுக்குவதற்காகப் பிரமனிடத்திலிருந்து உருத்திரனை உண்டாக்கி, அவனைக் கொண்டு உலகத்தை ஒடுக்கியும், தன்னால் உண்டாக்கப்பட்ட உலகத்திற்குக் காக்கும் தலைவனாகத் தானே ஆகி, விளங்கினான். இவ்வாறு உலகத்தின் தோற்றம், நிலைபேறு இறுதி என்ற மூன்றினுக்கும் திருமாலே தலைவன் ஆவான்.

மீன் ஆமை கேழல் நர சிங்கம்வா மனனாய் வென்றி
ஆனாத இராமர் மூவர் ஆயனாய் அளித்தான் கற்கி
தானாயும் வருவன் இன்னம் என்றுஅவன் சாற்றித் தேவர்
கோனாயும் நிற்பன் என்று கூறுவன் குறிப்பி னோடே.

இப்பாடல் மாயனின் தசாவதாரம் பற்றிக் கூறுகிறது.

பொருள் :

உலகத்தைக் காப்பதற்காக மீன், ஆமை, பன்றி, நரசிங்கம், வாமனன், பரசுராமன், பலராமன், தயரதராமன், கண்ணன் ஆகிய அவதாரங்களாகத் திருமால் தோன்றினான். வருங்காலத்தில் குதிரை வடிவாகிய கல்கி என்னும் அவதாரமாகத் தோன்றி இவ்வுலகத்தைக் காப்பான். இவ்வாறு பத்து அவதாரங்களை எடுத்தாலும் அவனே (திருமாலே) தேவர்களின் தலைவனாகவும் இருப்பான் என்று பாஞ்சராத்திரி சமயத்தான் அறிவோடு கூறுவான்.

ஏழ்கடல் செலுவில் ஏற்றும் இருங்கிரி முதுகில் ஏற்றும்
தாழ்தலம் முழுதும் கண்டும் தபனியன் உடல்பி ளந்தும்
வாழலகு அளந்தும் மன்னாய் மன்னர்க்கு மன்ன ராயும்
பாழ்பட உழறிப் பாடும் நோக்கும்பின் பரியும் ஆயே.

267

இப்பாடல் தசாவதாரத்துச் செய்திகளின் சிறப்பு கூறுகிறது.

பொருள் :

திருமால் மச்ச அவதாரம் எடுத்த காலத்தில் தன்னுடைய செதிலில் ஏழு கடல்களை அடக்கியும், பாற்கடல் கடையப்பட்ட பொழுது மத்தாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட பெருமலையைக் கூர்ம அவதாரத்தில் தன் முதுகில் தாங்கியும், கடலுக்குள்ளே ஆழ்ந்து போன பூமியை வராக அவதாரத்தில் தன் ஒற்றைக் கொம்பிலே தாங்கி எடுத்தும், நரசிங்க அவதாரத்திலே இரணியன் உடம்பைப் பிளந்தும், வாமன அவதாரத்தில் தன் இரண்டு அடியால் உலகை அளந்தும், 21 தலைமுறை சத்திரியரை பரசுராமராய் அவதரித்து அழித்தும், தயரதன் மைந்தன் ராமனாய் அவதரித்து இராவணனைக் கொன்றும், பலராமனாய் அவதரித்து யோகநெறியில் தலைப் பட்டும், கண்ணனாய் அவதரித்து அசுரர்களைக் கொன்றும் இவ்வுலகத்தைக் காத்தான். இனிவரும் ஊழிக் காலத்தில் கல்கி என்னும் குதிரையாய் அவதரித்து உலகைக் காப்பான் திருமால்.

பொய்கை வாய் முதலை வவியல் போதகம் போத மாட்டாது
 ஐயனே நாதா ஆதி மூலமே என்று அழைப்ப
 உய்ய யாம் பணிமால் ஓலம் ஓலமென்று ஓடிச் சென்று
 வெய்யவாய் முதலை வீட்டிக் கரிக்கும்வீடு அருளினானே. 268

இப்பாடல் ஆதிமூலமே பரமன் என்கிறது.

பொருள் :

பொய்கையிடத்தில் இறங்கிய யானை அப்பொய்கையில்
 இருந்த முதலையின் வாயில் அகப்பட்டுக் கரையேற மாட்டாமல்
 ஐயனே, நாதா, ஆதிமூலமே என அழைப்ப, யாம் ஈடேறும்படி
 அருளுகின்ற பரமபுருடனாம் திருமால் விரைந்து சென்று
 யானையைக் கொடிய முதலை வாயில் இருந்து விடுவித்து யானை
 யையும் முதலையையும் வைகுண்டப் பதவி அடையச் செய்தான்.

அலைகடல் கடைந்தும் வானோர்க்கு அமுதினை அளித்தும் தீய
 கொலைபுரி அசுரர் தம்மைக் கொன்று உலகங்கள் காத்தும்
 கலைமலி பொருள்அன் பர்க்குக் கருணையால் உரைத்தும் மிக்க
 தலைமையில் நிற்பன் மாயன் என்றும்பின் சாற்றி னானே. 269

இப்பாடல் மாயனின் பெருமை கூறுகிறது.

பொருள் :

பாற்கடலைக் கடைந்தபோது துணையாக நின்று அதில்
 தோன்றிய அமுதத்தைத் தேவர்களுக்கு அளித்து, உலகில் கொடிய
 கொலைத் தொழிலைச் செய்த அரக்கர்களைக் கெடுத்து,
 தேவர்களைக் காத்து, சர்வகலைகள் பொருந்திய வேதத்தைத் தனது
 கருணையினாலே அடியவர்களுக்கு அருளி இவ்வாறு அருளில்
 மிக்கவனாக, தலைமை உடையவனாக மாயன் விளங்குகிறான்
 என்று பாஞ்சராத்திரி கூறினான்.

மாயையாய் உயிராய் மாயா காரியம் ஆகி மன்னி
 மாயையால் பந்தம் செய்து வாங்கிடும் அவனால் அன்றி
 மாயைபோ காதுஎன்று எண்ணி மாயனை வணங்கப் பின்னை
 மாயைபோம் போனால் மாயன் வைகுண்டம் வைப்பன் அன்றே. 270

இப்பாடல் மாயன் அளிக்கும் முத்தியைக் கூறுகிறது.

பொருள் :

பரமபுருஷனாகிய திருமால் உலகத்தின் சிருஷ்டிக் காலத்தில் மாயசொருபியாக விளங்கி, மாயையின் வழியிலே மயங்குகிற ஆன்மாக்களுமாகி விளங்குகிறான். மாயையினின்றும் தோன்றும் உயிர்களைக் கட்டுக்குள் அகப்படுத்தி மீளவும் நீக்கி நிற்பான். மாயன் அவன் ஆகையால் அவனாலன்றி மாயை நீங்காது. பதிவிரதையைப் போல மற்றொரு தெய்வத்தினை நினையாது திருமாலையே வணங்கி வழிபாடு செய்தால் பந்தமாகிய மாயை நீங்கும். அம்மாயை நீங்கவே பரமபுருஷனாகிய திருமால் ஆன்மாவைச் சுத்தமாக்கி வைகுண்டத்திலே சேர்த்து வீடுபேற்றைத் தருவான்.

பாஞ்சராத்திரி மதம் மறுதலை

ஆதிதான் ஆகில் ஆதிக்கு அந்தம்உண் டாகும் அந்தக் கோதி லான்இறைவன் என்று கூறிடும் வேதம் ஞானச் சோதியாய் நின்றான் ஆகில் தோய்ந்திடான் மாயை ஞானத் தீதிலா உருவம் என்னில் சேர்ந்திடான் தாதுச் சென்றே.

271

இப்பாடல் திருமால் ஆதியாவான் என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

பாஞ்சராத்திரியே, நீ உன் கடவுளை ஆதி என்று கூறுகிறாய். ஆதி என்றால் ஆதிக்கு முடிவு உண்டாகும். அதன்வழி உன்னுடைய கர்த்தா ஆதியும் முடிவும் உடையவனாய்த் தலைமைப் பண்பை இழக்கிறான். அது எவ்வாறு என்றால் வேதநூல் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவனையே கர்த்தாவாகிய தலைவன் என்று சொல்லுகிறது. மேலும் உன்னுடைய இறைவன் ஞான ஒளி வடிவாகவும், அருவமாகவும் எங்கும் நிறைந்தவனாகவும் விளங்குவான் என்றால் மாயையில் அகப்பட்டு உருவம் (உடல்) கொள்ள மாட்டான். அவ்வாறு அவதாரம் எடுத்துக் கொண்ட திருமேனிகளும் ஞானத்தின் வடிவே என்று நீ கூறினால் அதுவும் பொருந்தாது.

ஏனென்றால், ஞானத்திரு மேனிக்குத் தாதுக்கள் உடையவை ஆகா. (தாதுக்கள் தோல், தசை முதலியவை) திருமால் எடுத்த உருவ வடிவங்கள் எல்லாம் தாதுக்கள் உண்டாகி அழிந்தவை என்று புராணங்கள் கூறுகின்றனவே.

விளக்கவுரை:

இப்பாடல் திருமாலின் அவதாரங்கள் உடல் தோற்றமாக அமைந்ததால் கடவுள் தன்மை அற்றவை என்று கூறி பாஞ்சராத்திரி மதக் கொள்கையை மறுக்கிறது. ஞானவடிவாக இருக்கின்ற இறைவன் மானிட வடிவத்திற்கு உரிய தோல், தசை, எலும்பு முதலியவற்றைக் கொண்டு அவதாரம் செய்வது பொருத்தமற்றது என்கிறார் ஆசிரியர்.

தாதுவா னதுவுது என்னில் சங்கரன் பலிக்குச் செல்லத்
தீதிலாக் கோதண்டத்தைத் திறந்து அவன் விட்ட போது
போதுவது உதிரம் அன்றோ போந்து மூர்ச் சித்து வீழ்ந்தான்
நாதனார் எழுப்பப் பின்னே நடந்தனன் கிடந்த வன்தான்.

272

இப்பாடல் முன்பாடலின் தொடர்ச்சி.

பொருள் :

திருமாலுக்குத் தாதுக்கள் ஏது? எவ்வாறு உண்டானது என்று நீ கேட்கலாம். சிவபெருமான் திருமாலின் அகந்தையைக் கெடுப் பதற்காகப் பிச்சா பாத்திரம் ஏந்திப் பிச்சைக்கு எழுந்தருளினார். பிறர் அளித்த பலிகளால் அவர் ஏந்திய பிச்சா பாத்திரம் நிறைய வில்லை. இதனைக் கண்ட திருமால் யான் இதனை நிறைப்பேன் என்று தன் அகந்தையாலே நெற்றியின் குருதிக் குழாயைத் திறந்தார். அதிலிருந்து இரத்தம் புறப்பட்டது. அந்த இரத்தம் அப்பாத்திரத்தை நிரப்பவில்லை. அதனால் இரத்தத்தை இழந்த திருமால் மயங்கி விழுந்தான். தேவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதால் சிவபெருமான் திருமாலை எழுச் செய்தார். எனவே, உம்முடைய இறைவனுக்குத் தாதுக்கள் உண்டு என்பது அறியப் பெறும்.

விளக்கவுரை :

இப்பாடல் புராண வரலாறு கொண்டு திருமால் தாதுக்களால் உடம்பைப் பெற்றவர் என்றும், மயக்கம் அடைந்தார் என்றும் கூறி மாயன் பரமன் அல்ல என்கிறார் ஆசிரியர்.

கோதண்டம் - நெற்றி.

இச்சையால் உருவம் கொள்வன் அரிஎனில் இகழ்வேள் விக்கண் எச்சனாய் உண்ணப் புக்கு அங்கு இருந்த அன்று ஈச னாலே அச்சமார் தலை அறுப் உண்டு ஆன்தலை ஆக்கிக் கொள்ளான் நச்சினார் போற்ற நாதன் நாரணன் தலை கொடுத்தான். 273

இப்பாடல் தன்னிச்சையாகத் திருமால் உருவெடுத்தான் என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

திருமால் தன்னிச்சையாக உருவெடுத்துக் கொண்டான் என்றால் பார்வதியை இகழ்ந்து தக்கனால் செய்யப் பெற்ற வேள்வியிடத்தே (சிவபெருமான் பங்கு ஏற்காத வேள்வியிடத்தே) திருமால் வேள்வித் தலைவனாக இருந்து வேள்வியின் அவி யுணவை உண்ண முற்பட்ட பொழுது வீரபத்திர தேவர் திருமா லுடைய தலையை அச்சமுண்டாகும்படி அறுக்க, இழந்த தலையைத் திரும்ப உண்டாக்கிக் கொள்ள முடியாதவனாய் இருந்தான். தேவர்கள் வேண்டுதலுக்கு இணங்கச் சிவபெருமானே மீண்டும் தலையைப் படைத்து அளித்தான். எனவே, திருமாலுக்குத் தானே உருவெடுத்துக் கெள்ளும் ஆற்றல் இல்லை.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலிலும் புராண வரலாற்றைக் கொண்டே அவர்தம் கொள்கை மறுக்கப் பெறுகிறது.

எச்சன் - வேள்வித் தலைவன். அச்சமார் அச்சம் உண்டாகும்படி. நச்சினார் - தேவர்கள்.

நூலினை உரைத்து வேத நூலினை நுவலும் வண்ணம்
மால்அருள் செய்தான் என்றாய் மறைநீதி உலகி யற்கை
சாலவே தெரியாதாகிக் கிடந்தநாள் சகத்து யார்க்கும்
ஆலின்கீழ் இருந்து வேதம் அருளினான் அறைந்தான் நூலே. 274

இப்பாடல் திருமால் வேதத்தை அருளினான் என்பதை
மறுக்கிறது.

பொருள் :

வேதங்களைப் படைத்து வேதங்களை ஒதும் முறைமையையும்
திருமால் அருளிச் செய்தான் என்று நீ கூறுகிறாய். வேதநூல்
ஒழுங்கும், உலக இயற்கையும் தெரியாததாகித் தலை மயங்கிக்
கிடந்த காலத்தில் உலகத்தோர் யாவரும் தெரிந்து கொள்ள
வேண்டி, கல்லால மரத்தின்கிழிருந்து வேதநூலை அருளிச் செய்து,
அதன் பொருள் தெரியவேண்டி ஆகம நூலும் அருளினான்
சிவபெருமான்.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் வேத ஆகமங்களை அருளியது திருமால் அல்ல.
சிவபெருமானே என உலக இயல் கொண்டு ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

ஆலின்கீழ் - கல்லால மரத்தின் கீழ்.

அயன்தனைப் பயந்தான் என்றாய் அரி அயன் சிரம்சே திப்பப்
பயந்திடான் தலை மால் தானும் படைத்திடான் சிரத்தைக் கிள்ளும்
சயம்தரும் அரனைத் தந்தான் அயன்என்கை தப்பே அன்றோ
தியங்கிடாது உணராய் எல்லாம் சிவன்செயல் என்று தேர்ந்தே. 275

இப்பாடல் திருமால் பிரமனையும், பிரமன் உருத்திரனையும்
படைத்தான் என்று கூறுவதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

பிரமனைத் திருமால் படைத்தான் என்று கூறுகிறாய். ஐந்து
முகம் கொண்ட பிரமன் ஒரு காலத்தில் சிவபெருமான் போன்று
தனக்கும் ஐந்து முகங்கள் என்பதால் தானும் சிவனும் ஒத்தோம்

என்று தருக்கடைந்திருந்தான். அதனால் சிவபெருமான் அவனுடைய நடுத்தலையைக் கிள்ளி எறிந்தார். அவனுடைய தந்தையாகிய திருமால் அத்தலையை உண்டாக்கி இருக்கலாமே. பிரம்மாவின் தலையைக் கிள்ளத் தக்க ஆற்றலுடைய பரமேசுவரனைத் தலை இழந்த பிரம்மா படைத்தான் என்பது தவறன்றோ. எனவே, அனைத்துச் செயலும் பரமேசுவரன் செயல் என்று மயங்காமல் அறிவாயாக.

விளக்கவுரை :

இப்பாடலில் பிரம்மனுக்கு ஆற்றல் இல்லை என்பதைப் புராணக் கதையின் வாயிலாக ஆசிரியர் மறுத்துச் சிவபெருமானுக்கு முதன்மை தருகிறார்.

சேதிப்பு - கிள்ள.

சீகூர்கள் சனனம் போலச் சிலர்வயிற்று உதித்த மாலைத் தேவு என்றே வையம் காக்கச் சுவேச்சையால் செனித்தான் என்பாய் பூவன் பின் படைக்க மாட்டாது அரனடி போற்ற வேதக் கோவந்து முகத்தில் தோன்றிச் சிருட்டியைக் கொடுத்தல் கூறும்.276

இப்பாடல் திருமால் பிரமனைத் தோற்றினான் என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

உலகத்தில் உள்ள உயிர்களின் பிறப்புப்போல திருமால் உலகத்திற்கு அருள வேண்டித் தானே உருவெடுத்துக் கொண்டான் என்றும், அவனிடத்திலே பிரம்மா தோன்றினான் என்றும், பிரம்மாவாலே பிரபஞ்சம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்றும் கூறுகின்றாய். சிவபெருமான் தன் எல்லையற்ற கருணையினால் உலகத்தைத் தோற்றுவிக்க, பிரம்மா முதலிய காரணர்களை உண்டாக்கி உலகத்தைப் படைக்கச் செய்தான். ஆனால், பிரம்மனோ படைப்புத் தொழிலைச் செய்ய மாட்டாது திகைத்திருந்தான். சிவனை நோக்கி அருள வேண்டினான். சிவபெருமான் பிரமனுக்கு

இரங்கி அவன் நெற்றியிலிருந்து வெளிப்பட்டு அவனுக்குப் படைப்புத் தொழில் செய்ய அருள்பாலித்தான்.

விளக்கவுரை :

இப்பாடலில் திருமால் பிரமனைத் தோற்றுவிக்கவில்லை என்றும் சிவன்தான் தோற்றுவித்தான் என்றும், பிரமன் படைப்புத் தொழிலைச் செய்யச் சிவன்தான் வழிகாட்டினான் என்றும் கூறிப் புராணக் கதைகளைச் சுட்டிக்காட்டி ஆசிரியர் அவர்தம் கொள்கையை மறுக்கிறார்.

சீவர்கள் - உயிர்கள். பூவன் - பிரம்மன். வேதக்கோ - சிவ பெருமான்.

நாரணன் அயனை ஈன்றும் அயனும்நா ரணனைஈன்றும்
காரணம் ஒருவருக்கு அங்கு ஒருவர் தாம்இருவ ருக்கும்
வாரணம் உரித்த வள்ளல் காரணன் என்றும்ன்ற
ஆரணம் உரைக்கும் பக்கத்து அவர்களும் அடைந்தார் அன்றே. 277

இப்பாடல் சிவபெருமானின் காரணமாகப் பிரமன், திருமால் செயல்படுகிறார்கள் என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

திருமால் பிரம்மனைத் தோற்றுவித்தும், பிரம்மன் திருமாவைத் தோற்றுவித்தும் ஒருவர் படைப்புக்கு காரணமாக ஒருவர் காரியப் பட்டு வருகின்றனர் என்று சொல்லுகிறாய். இது பொருந்தாது. இவ்விருவரும் காரியப்பட்டு வருவதற்கு முதற்காரணமாக அமைகின்றவன் யானைத் தோலைப் போர்த்திய பரமேசுவரனே ஆவான் என்று வேதங்கள் உரைக்கின்றன. சிவபெருமான் இரு புறங்களிலும் பிரம்மனும் திருமாலும் அடங்குவார்கள். அறிவாயாக.

அழிப்புஅரி ஏவல் என்றாய் அரிதனை அழிக்கும் அன்று அங்கு
அழிப்பது தவிர்க்க மாட்டான் அங்கமும் அழித்தே பூண்டான்
அழிப்புஅரி ஏவல் என்றுஅங்கு அறைந்ததும் அழிந்தது அன்றோ
அழித்திடும் அரனே ஆக்கம் நோக்கமும் ஆக்கு வானே. 278

இப்பாடல் அழிப்பவனே தோற்றுவிப்பான் என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

திருமால் ஏவலின்படி உருத்திரன் உலகத்தை அழிப்பான் என்று நீ கூறுகிறாய். முற்றழிப்புக் காலத்துப் பிரமனும் திருமாலும் அதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். மேலும் திருமால் பல அவதாரங்களை எடுத்தபோது அவற்றைச் சிவபெருமான் சங்கரித்துக் கொண்டான் என்பதற்கு அடையாளமாகப் பன்றியின் கொம்பு, சிங்கப்பல், ஆமையோடு, கொக்கு இறகு முதலியவற்றை வெற்றியின் சின்னமாக அணிந்து கொண்டான். ஆதலால் திருமாலின் ஆணையின்படி உருத்திரன் உலகத்தை அழித்தான் என்று கூறுவது தவறு. சிவபெருமான் தன் உள்ளக் குறிப்பின்படி உலகத்தை ஒடுக்குவான். எனவே, எவன் ஒடுக்குகிறானோ அவனே உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கவும், நிலை நிறுத்தவும் வல்லவன் ஆவான் என்பதை உணர்வாயாக.

விளக்கவுரை :

இப்பாடலில் திருமாலின் அவதாரச் சிறப்பைக் கொண்டே மறுத்து முத்தொழிலுக்கும் உரியவர் சிவபெருமான் என்பதை நிலை நாட்டுகிறார் ஆசிரியர்.

அங்கம் - அவதாரங்களின் உறுப்புக்கள்.

வானம்கீழ் மண்ணும் எல்லாம் மாயனே காப்பான் என்றாய்
தான்அஞ்சும் சலந்த ரன்றன் உடல் கீண்ட சக்க ரத்தை
ஆன்அஞ்சும் ஆடுவான்பால் பெற்றுஉலகு அளித்த வார்த்தை
தானெங்கும் ஆகும் எல்லாம் சங்கரன் காப்பே ஆமே.

279

இப்பாடல் திருமால் காத்தல் தொழிலுக்கு உரியவர் என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

வானத்தையும், மண்ணுலகத்தையும் எல்லாவற்றையும் திருமால் காப்பான் என்கிறாய். முன்பு ஒரு காலத்தில் சலந்தரன்

என்னும் அரக்கனை அழிக்கத் தக்க ஆயுதம் வேண்டித் திருமால் சிவபெருமானை நோக்கித் தவம் செய்தார். அத்தவத்தை அழிக்க வந்த அந்த அரக்கனை சிவபெருமான் தம் சக்கரப் படையால் அழித்தார். அந்தச் சக்கரப் படையைப் பெறுவதற்காகத் திருமால் நாள்தோறும் ஆயிரம் தாமரைப் பூக்கள் கொண்டு சிவபெருமானை வழிபட்டார். ஒரு நாள் ஒரு பூ குறையவே தனது கண்ணையே பறித்து மலராகக் கொண்டு வழிபட்டார். சிவபெருமானும் சக்கரப் படையை அருளினார். இவ்வரலாறு உலகெங்கும் வழங்கப் படுகிறது. எனவே, காத்தல் தொழிலைச் சிவபெருமானே செய்தார் என அறியவேண்டும்.

விளக்கவுரை :

திருமால் காத்தல் பெருமையை உடையவர் என்றால் சலந்தரனிடமிருந்து தன்னைக் காத்துக் கொள்ள முடியாதது ஏன்? அப்போது திருமாலையே காத்தவர் சிவபெருமான் தானே. எனவே, காத்தல் தொழிலுக்கு உரியவர் சிவபெருமான் என்று வலியுறுத்துகிறார் ஆசிரியர்.

மாலினார் சேலினராய் வாரிகள் அடக்கிக் கொண்டு அன்று ஆலியா உலகம் எல்லாம் அழிப்பவன் நானே என்னச் சேலினார் தமைப் பிடித்துச் செலுவினை இடந்து கண்ணைச் சூலியார் மேல் அணிந்தான் சூலிதான் ஆகும் அன்றே.

280

இப்பாடல் மச்சவதாரத்தை மறுத்துக் கூறுகிறது.

பொருள் :

திருமால் பிரளய காலத்தில் உலகத்தைக் காப்பதற்காக மச்சவதாரம் எடுத்துத் தன் செதிலுக்குள்ளே ஏழு கடல்களையும் அடக்கிக் கொண்டார் என்று நீ கூறுகிறாய். அதனாலேதான் உலகத்தை அழிப்பவனும் நானே என்று கூறித் திருமால் செருக் கடைந்தான். அவனின் செருக்கை அடக்குவதற்காகச் சிவ பெருமான் மீனினுடைய செதிலையும் அரிந்து, திரிசூலத்தால் கண்ணையும் இடந்து, அணிகலன்களாக அவற்றை அணிந்து கொண்டார்.

விளக்கவுரை :

இப்பாடல் மச்ச அவதாரத்தை நகையாடுகிறது. மீனாக அவதாரம் எடுத்தார் திருமால் என்றால் அந்த மீனையை கொண்டு அதன் உறுப்புக்களை அணிந்து கொண்ட சிவபெருமான் தான் வல்லமை உடையவர் என்கிறார் ஆசிரியர்.

வாரி - கடல். சூரியார் - சூலத்தை ஏந்திய சிவபெருமான்.

ஆமையாய் மேருத் தாங்கி அடைகலாய்க் கிடந்த போது
நாம்எனா உலகு ஆதார நாதன்என்று அகந்தை பண்ண
ஆம்எனார் அன்றும் என்னார் அமரரும் அரணார் பார்த்துத்
தாம்அநாள் ஆமை யாரைத் தகர்த்து ஓடு தரித்தார் அன்றே. 281

இப்பாடல் கூர்ம அவதாரத்தை மறுத்துக் கூறுகிறது.

பொருள் :

பாற்கடலைக் கடைந்த காலத்தில் திருமால் மேருமலையைக் கூர்ம வடிவெடுத்துத் தாங்கி ஆதார சிலைபோல் கிடந்தபோது உலகத்திற்குக் கர்த்தாவும் ஆதாரமும் நாமே என்று அகங்காரம் கொண்டவிடத்துத் தேவர்களும் அதனை ஆமோதித்துப் புகழ்ந் திருக்க அதனைப் பார்த்துப் பரமேசுவரன் ஆமையைத் தகர்த்து அதன் ஓட்டைத் தன் எலும்பு மாலையோடு அணிந்து கொண்டார். ஆதலால் சிவபெருமானே கர்த்தா என்று அறிவாயாக.

விளக்கவுரை :

இப்பாடலில் சிவபெருமான் ஆமையோட்டை அணிந்ததைக் கொண்டு திருமாலின் கூர்ம அவதாரத்தைச் சம்ஹரித்தவர் எனக் கூறிச் சிவபெருமானுக்கு உயர்வு தருகிறார். இதில் தேவர்களும் அதனை அங்கீகரித்தார்கள் என்பதனை எதிர்மறையாகத் தருகிறார். அதாவது ஆம் எனார் என்னார் அமரரும் என்பது செய்யுளில் காணப்படும் தொடராகும்.

எழுதலம் இடந்து பன்றி யாய்இருங் கொம்பில் ஏற்றுத்
தொழுதுஉலகு இறைஞ்ச நின்ற சோதிநான் என்றபோதுஅன்று
அழுதுஅல மந்து வீழ் அருங்கோடு பறித்து அணிந்தான்
கழுதுஅல மந்த காட்டில் ஆடிடும் கடவுள் அன்றே.

282

இப்பாடல் வராக அவதாரத்தை மறுத்துக் கூறுகிறது.

பொருள் :

பிரளய காலத்துக் கடலால் மூழ்கிய ஏழு உலகங்களையும்
பன்றி வடிவம் கொண்டு தன்னுடைய ஒற்றைக் கொம்பினால்
ஏற்றுக் கொண்டு சுமந்து மீட்டார். இதனால் உலகோர் திருமாலைப்
புகழ்ந்து போற்றினார்கள். ஆதலால் திருமாலும் அனைத்திற்கும்
தானே தலைவன் என்று அகங்காரம் கொண்டார். இதனைக் கண்ட
பேய்கள் சுழன்று ஆடுகின்ற சுடுகாட்டில் ஆடலைச் செய்த
கடவுளாம் சிவபெருமான் அப்பன்றி அழுது சோகத்தில் பூமியில்
விழும்படியாகச் செய்து அதன் கொம்புகளைப் பறித்துத் தனது
அணிகலனாக அணிந்து கொண்டார்.

விளக்கவுரை :

சிவபெருமான் பன்றிக் கோட்டினை அணிந்ததைச் சிறப்பித்து,
திருமாலின் வராக அவதாரத்தின் சிறப்பை மறுக்கிறார் ஆசிரியர்.

கழுகு - பேய். அலமந்த - உலவுகின்ற.

இங்குஅடா உள்ளோ மால்என்று இரணியன் தூணை ஏற்ற
உங்கள்தா மோத ரன்தான் உருநர சிங்க மாகி
எங்கடா போவது என்னா உடல்பிளந்து இறை யான்என்ன
அங்கடா சிம்பு ளாகிஎடுத்து அடர்த் தான் அரன்தான்.

283

இப்பாடல் நரசிங்க அவதாரத்தை மறுத்துக் கூறியது.

பொருள் :

இரணியன் இந்த இடத்தில் திருமால் உள்ளானோ என்று
தூணைத் தட்டிக் காட்ட அந்தத் தூணில் உங்கள் தெய்வமாகிய
திருமால் நரசிங்க வடிவாகத் தோன்றி இரணியனை, எங்கடா
போவாய்? என்று பிடித்து உடலைப் பிளந்தார். அதனால்

உலகுக்கெல்லாம் நாமே தலைவன் என்று ஆணவம் கொண்டார். ஆனால், சிவபெருமான் சிம்புள் என்னும் பறவை வடிவு எடுத்து நரசிங்கத்தைக் கொன்று அதன் தோலைத் தாம் அமருகின்ற ஆசனமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

விளக்கவுரை :

நரசிங்க அவதாரமாகிய நரசிங்கத்தைச் சிவபெருமான் அழித்தார் என்ற புராண வரலாற்றின் மூலம் திருமாலின் சிறப்பை மறுக்கிறார் ஆசிரியர்.

ஏற்ற - தூணைத் தட்டிக் கேட்க. இறையான் - தானே தலைவன். சிம்புள் - ஒருவகைப் பறவை.

தானம்என்று இரந்து செல்லத் தனக்குழு வடிகொடுப்ப வானமும் அளந்து கொண்டு மாவலி தன்னைப் பின்னை ஈனமாம் சிறையில் இட்டான் இறையன்று ஒன்று ஈந்தோர் தங்கட்கு ஊனம்செய் திடுவோர் தாங்கள் உத்தமர் அல்லர் ஆகும். 284

இப்பாடல் வாமன அவதாரத்தை மறுக்கிறது.

பொருள் :

ஒரு காலத்தில் திருமால் வாமன அவதாரம் கொண்டு மாவலி அரசனிடத்தில் மூன்றடி நிலம் வேண்டும் என்று யாசித்துச் செல்ல, அவனுக்கு அவ்வரசன் தானமாக மூவடி மண் கொடுப்ப, தானம் பெற்ற திருமால் இரண்டடிகளால் உலகத்தையும் வானத்தையும் அளந்து, மூன்றாவது அடிக்கு இடமின்மையால் அந்த அரசன் தலைமீது வைத்து அழுத்திப் பின்னர் அவனைக் கொடுமையான சிறையில் இட்டார். ஆதலால் அவர் இறைவர் அல்ல. ஏனென்றால் ஒருவன் ஒன்றனைத் தானமாகக் கொடுக்க அதனை ஏற்றுக் கொண்டவர் தானம் செய்தவருக்கு நன்மை செய்தலன்றித் தீமை செய்தால் அவர் உத்தமர் ஆவதில்லை.

விளக்கவுரை :

இப்பாடலில் தானம் பெற்றவர், பெறுபவர் இயல்பை எடுத்துக் கூறித் திருமாலின் வாமன அவதாரத்தை மறுக்கிறார்.

மாயமான் தன்னைப் பொய்ம்மடமான் என அறி யாது அரக்கன் மாயையில் அகப்பட்டுத்தன் மனைவியைக் கொடுத்தான் தன்னை மாயைக்குக் கர்த்தா என்பை மதிகெட்டு அங்கு அவனைக் கொன்று நாயனார் தமைப்பூ சித்தான் கொலைப்பாவம் நணுகிடாமே. 285

இப்பாடல் இராம அவதாரத்தை மறுக்கிறது.

பொருள் :

ஒரு காலத்தில் இராமனாய் அவதாரம் எடுத்துச் சீதையுடன் காட்டில் வாழுகின்றபோது இராவணன் மாயமானை ஏவினான். அதனைப் பொய்மான் என்று அறியாது அரக்கனுடைய மாயையில் அகப்பட்டுத் தன் மனைவியை இராமன் பறிகொடுத்தான். அத்தகையவனை மாயைக்குத் தலைவன் எனக் கூறுகிறாய். இராமன் இலங்கைக்குச் சென்று இராவணனைக் கொன்று அவன் படையையும் அழித்தான். அத்தகையவன் கொலைப்பாவம் தன்னை அணுகாதிருக்க இராமேசுவரத்திற்கு வந்து சிவனைப் பூசித்தான்.

விளக்கவுரை :

இராமன் சிவபெருமானை வழிபட்டதால் திருமாலைக் காட்டிலும் சிவபெருமான் தலைமை மிக்கவர் என்று வலியுறுத்துகிறார் ஆசிரியர்.

மாயை - இறை.

பரசுடன் பிறந்தான் தானும் பத்தனாய்ப் பரசி னாலே
அரசுஅறுத்து அரணை நோக்கி அருந்தவம் புரிந்தான் அன்று
பரசிய பரசு ராமன் பலதேவன் உலகம் எல்லாம்
உரைசெயும் உமையாள் கோணை உள்நினைந்து யோகில் நின்றான். 286

இப்பாடல் பரசுராம அவதாரத்தை மறுத்துக் கூறுகிறது.

பொருள் :

பரசு என்ற மழு ஆயுதத்தோடு பிறந்த பரசுராமன் தான் சிவபெருமான் பத்தனாய் வாழ்ந்து மழுவாயுதத்தால் அரசர்களை

அழித்து அந்தப் பாவம் தீர்ச் சிவபெருமானை நோக்கி அருந்தவம் புரிந்தான். மேலும் பல தேவன் அவதாரத்தில் உம்முடைய திருமால் உமையவளின் கணவனான சிவனை வணங்கி உலகமெல்லாம் புகழும் வண்ணம் யோகநெறியில் நின்றார்.

விளக்கவுரை :

பரசுராமன், பலராமன் சிவபெருமானின் பக்தர்களாக அவரை வணங்கி யோகத்தில் வாழ்ந்ததால், பரசுராம, பலராமராகிய திருமாலைக் காட்டிலும் சிவபெருமான் தலைமை உடையவர் என்பதை இப்பாடல் மூலம் நிறுவுகிறார்.

ஓதிய வாசு தேவர் தமைஉப மனியு தேவர்
தீதிலா நோக்கம் செய்து சிவகரம் சிரத்தில் சேர்த்தி
ஆதிபால் அடிமை ஆக்க அரிஉடல் பிராணன் அத்தம்
ஈதெலாம் கொள்நீ என்று அங்கு இறைஞ்சினார் அறிந்தி டாயே. 287

இப்பாடல் வசுதேவரைத் தலைவர் அல்ல என்று மறுக்கிறது.

பொருள் :

உபமன்யு முனிவர் திருமாலின் அவதாரமாகிய வசு தேவருக்குத் தம்முடைய திருக்கண் நோக்கம் சாற்றி வசுதேவரின் தலையிலே தம்முடைய சிவக்கரத்தை வைத்துச் சிவதீட்சை கொடுத்தருளினார். ஆதலால் சிவபெருமானுக்கு வசுதேவர் அடிமையானார். சிவபெருமானுக்கு ஆட்பட்ட வசுதேவர் தன் உடல் பொருள், ஆவி அத்தனையும் ஏற்றுக்கொள்க என்று சிவபெருமானிடத்தில் இறைஞ்சி வேண்டினார் என்பதை அறிவாயாக. திருமால் அவதாரமாகிய வசுதேவர் துவாரகையில் இருக்க உபமன்யு முனிவர் கயிலாயத்திற்கு எழுந்தருள் அவரை நோக்கி வசுதேவர் எங்கு செல்கிறீர் என்று கேட்க அவர் கயிலாயத்திற்குப் போகிறேன் என்று கூற அதற்கு வசுதேவர் கயிலாயத்திற்குச் செல்லாமல் இங்கேயே நாங்கள் தரிசிப்பதற்கு அருள் செய்யவேண்டும் என வணங்கினார்.

விளக்கவுரை :

வசதேவனாம் கண்ணனுக்கும் உபமன்யுவிக்கும் இடையில் நடைபெற்ற செய்தியை ஆசிரியர் இங்கு குறிப்பாகக் காட்டுகிறார். வணங்கிய வசதேவருக்கு உபமன்யு முனிவர் சிவதீட்சை செய்தார் என்பது புராண வரலாறு. இதனைக் கொண்டு கண்ணனைக் காட்டிலும் சிவபெருமான் தலைமை பெற்றவர் என்பதை நிறுவுகிறார் ஆசிரியர்.

பின்வரும் பரிதான் ஆகி அரின்றாய் பின்பு வந்தால்
என்வரும் ஈசனாலன்று அறிகிலோம் இவுளி யார்க்கு
முன்வரும் அவதா ரங்கள் முடிந்தமை அறிந்தாய் அன்றே
பொன்வரும் சடையி னான்தன் புகழ்எங்கும் புக்கது அன்றே. 288

இப்பாடல் கல்கி அவதாரத்தை மறுத்துக் கூறுகிறது.

பொருள் :

வருங்காலத்தில் திருமால் குதிரை வடிவாம் கல்வி அவதாரம் எடுப்பான் என்று கூறுகிறாய். இதுவரை முன்னெடுத்த அவதாரங்களில் திருமாலைச் சிவபெருமான் ஒறுத்தார் என்பதை யாம் கூறியவற்றால் அறிந்திருப்பாய். ஆதலால், இனிவரப் போகின்ற கல்கி அவதாரத்தால் சிவபெருமானால் திருமாலுக்கு என்ன நேரும் என்பதை யாம் அறியோம். பொன்நிறம் கொண்ட சடையினை உடைய சிவபெருமானின் புகழ் உலகமெங்கும் நிறைந்து விளங்குவதாகும்.

கைவரை மூல மேயோ எனக்கரிக்கு உதவும் காட்டின்
மொய்வரை எடுத்தான் மூலம் ஆயிட வேண்டு மோதான்
ஐயனே முறையோ என்றால் அரசனோ அங்குச் செல்வான்
வையகம் காப்பான் செல்கை வழக்கு அன்றோ ஊர்காப் பான்போல். 289

இப்பாடலில் ஆதிமூலமே என்று யானை அழைத்தது சிவனையே என்று நிறுவுகிறார் ஆசிரியர்.

பொருள் :

முதலை வாயில் அகப்பட்ட யானை ஆதிமூலமே என ஒலமிட்டது. இதனைக் கேட்ட உடன் ஓடிச் சென்று அதனுடைய

இடரை அழித்தவர், காட்டில் மலையை எடுத்துத் தாங்கி ஆநிரை களைக் காத்த திருமால் ஆவார். ஆதலால் அவரைத் தலைவனாக்கி விடவேண்டுமா? திருமால் தலைவன் அல்ல. ஒரு அரசனை நோக்கி ஒருவன் கூப்பிட்டால் அரசன் அங்கு செல்லமாட்டான். ஊர் காப்பான் செல்வான். அதுபோல உலகத்தைச் சிவபெருமான் ஆணையினால் காப்பவன் திருமால். ஆதிமூலமே என்று அழைத் தமைக்கு ஆதிமூலமாகிய சிவபெருமான் செல்லாது ஊர்காப்பான் போலத் திருமால் சென்று இடர் களைந்தார்.

விளக்கவுரை :

அருணந்தியார் வழக்கில் உள்ள முறைமை கொண்டு இங்கு மறுத்துரைப்பது நினைவு கூறத்தக்கது. ஆதிமூலம் என்று சொல் குறிப்பிட்ட ஒரு கடவுளைக் குறிக்காது. தலைமையாளரைக் குறிக்கும் எனக்கொண்டு அத்தலைமை பரமேசுவரனுக்கு உரியது என்று கூறுவது அவரின் மறுப்புப் புலமையைக் காட்டுகிறது.

அன்றியும் யானை மாலுக்கு அடிமையாய் மூலமேயோ என்றிடும் அதனால் மால்தான் இறைவன் என்று இயம்ப வேண்டா உன்றனக்கு அடிமை ஆனார் உன்னை எம் பெருமான் என்றால் இன்றுநீ வணங்கும் உன்றன் எம்பெரு மானோநீயே. 290

இதுவும் அது.

பொருள் :

மேலும் யானையானது திருமாலுக்கு அடிமையாய் ஆதி மூலமே என்று அழைத்தது என வைத்துக் கொண்டாலும் அதனாலேயே திருமால்தான் உலகத்திற்கெல்லாம் இறைவன் என இயம்பலாமோ? இயம்ப வேண்டாம். ஏனென்றால், பாஞ்ச ராத்திரனே உனக்கு அடிமையானவர் உன்னை எம்பெருமானே என்றால் நீ வணங்குகின்ற திருமாலாக ஆகிவிடுவாயா?

விளக்கவுரை :

வினாவாகத் தன்னுடைய மறுப்புரையை அமைத்து இம்மதத் தாரின் கொள்கையை ஆசிரியரல் மறுப்பது போற்றுதற்கு உரியதாம்.

ஞாலம்உண் டவனால் உண்டார் நல்லமுது அமரர் என்றாய்
வேலைநஞ்சு எழமா லாதி விண்ணவர் வெந்து சென்ற
காலம் இன்று எமக்குக் காவாய் கடவுளே என்ன நாதன்
ஆலம்உண் டிலனேல் தேவர் அமுதம் உண்டிடுவது எங்கே 291

இப்பாடல் சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுள் என்பதை
வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

ஞாலமாகிய மண்ணை உண்டவனாகிய கண்ணனின் உதவியால்
தேவர்கள் அமுதத்தை உண்டார்கள். (என்று நீ கூறுகிறாய்)
பாற்கடலில் அமுதம் உண்டாவதற்கு முன்னால் மிகக் கொடிதாகிய
ஆலகால விஷம் தோன்றிட, திருமால் முதலான தேவர்கள் வருந்தி,
சிவபெருமானிடத்தில் சென்று இக்காலத்தில் எம்மைக் காப்பாயாக
என்று வேண்டிட நாதனாகிய சிவபெருமான் அந்த விஷத்தை
உண்டிடவில்லை என்றால் தேவர்கள் அமுதத்தை உண்ணுவது ஏது?

விளக்கவுரை :

சிவபெருமான் நஞ்சுண்ட செயலால் தேவர்களுக்கு அமுதம்
கிடைத்துப் பயனடைந்தார்கள். அப்பயனைச் சிவபெருமான் தந்ததால்
முழுமுதற் தெய்வமாகிறார் என்று ஆசிரியர் வலியுறுத்துகிறார்.

அஞ்சி அன்று அரிதான் ஓட அசுரனைக் குமர னாலே
துஞ்சவித்து ஒருபெண் ணாலே தாரகன் உடல்து ணிப்பித்து
அஞ்சிடப் புரம்தீ யூட்டிச் சலந்தரன் உடல்கீண்டு ஓத
நஞ்சினை உண்டும் அன்றோ நாயகன் உலகம் காத்தான். 292

இப்பாடல் உலகத்தின் காத்தல் கடவுள் சிவபெருமானே என்பதை
வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

அன்றொரு நாள் சூரபதுமனுக்கு அஞ்சித் திருமால்
திருப்பாற்கடலை நீங்கி ஓடிச் சிவபெருமானிடத்தில் முறை
யிட்டதால் முருகனை உண்டாக்கி அக்கடவுளாலே சூரபதுமனே

அழித்தார். மேலும் தாரகன் என்னும் அசுரனுக்கு அஞ்சித் திருமால் உள்ளிட்ட தேவர்கள் தன்னிடம் முறையிட்டதால் சிவபெருமான் காளி என்னும் சக்தியைக் கொண்டு தாரகனுடைய உடலைப் பிளந்தார். திரிபுரத்து அரக்கர்களுக்கு அஞ்சித் திருமால் உள்ளிட்ட தேவர்கள் எல்லாம் தன்னிடம் முறையிட்டதால் சிவபெருமான் திரிபுரத்தை எரித்தார். சலந்தரன் என்னும் அரக்கன் திருமாலைத் திருப்பாற்கடலில் பள்ளி கொள்ளாமல் விரட்டி அஞ்சிய திருமால் தன்னிடம் முறையிட்டதால் சிவபெருமான் சக்கர ஆயுதத்தால் சலந்தரன் உடலைப் பிளந்தார். பாற்கடலில் தோன்றிய நஞ்சை உண்டு உலகையும் சிவபெருமான் காத்தார்.

விளக்கவுரை :

திருமாலுக்குக் காத்தல் தொழில் உரியது என்று இம்மதத்தார் கூறிட அதனை மறுத்துத் திருமால் உள்ளிட்ட தேவர்களையும், உலகத்தையும் எவ்வாறெல்லாம் சிவபெருமான் காத்தார் என்று புராணங்களின் வழிநின்று கூறிச் சிவபெருமான் அனைவரையும் காக்கின்ற பெருமை படைத்தவன் என்பதை ஆசிரியர் இப்பாடலில் நிறுவுகிறார்.

குமரன் - முருகன். பெண் - காளி. புரம் - திரிபுரம். கீண்டு - பிளந்து.

பார்த்தனார் இரதம் ஏறிப் படைதனைப் பார்த்துச் சார்பைக் கூர்த்தஅம் பாலே எய்து கொன்று அர சாளேன் என்னத் தேர்த்தனில் இருந்து மாயை செய்துமால் கொல்லச் செப்பும் வார்த்தைநூல் ஆக்கிக்கொண்டாய் புரங்கொல்நூல் மதித்தி டாயே.

293

இப்பாடல் கிருஷ்ணன் கீதை உரைத்ததால் அவன் தலைவன் என்பதை மறுக்கிறது.

பொருள் :

(அருச்சுனன் தேரில் நின்று போரிடத் தொடங்கும் போது) எதிரில் நின்ற படைகளைப் பார்த்தபோது அவர்கள் நட்பினராக, உறவினராகத் தோன்றினார்கள். அப்படிப்பட்ட அவர்களை அம்பாலே கொன்று அரசாள வேண்டியதில்லை என்று அருச்சுனன்

சொல்ல, அங்கு தேர்ப்பாகனாக இருந்த கிருஷ்ணன் தன் சூழ்ச்சியால் பாரதப் போரை நடத்த முற்பட்டதோடு, அருச்சுனன் மனதைத் தெளிவிக்க அனைத்தையும் நாமே கொல்வேன், நீயன்று என்று மயங்கிச் சொன்ன சொல்லையே (கீதை) நூலாகக் கொண்டான் (என்று நீ அதனைச் சிறப்பிக்கின்றாய்) அவ்வாறானால் திரிபுரத்தில் உள்ளார் பூசனைகளைக் கைவிடமுடியாத ஒரு காலத்தில் திருமால் கூறிய மயக்க நூலையும் நூலாகக் கொள்ளலாமா.

விளக்கவுரை :

இப்பாடலில் புரங்கொல் நூல் மதித்திடாயே என்ற தொடருக்குப் பழைய உரை திரிபுரத்தில் உள்ளவர் சிவபூசையைக் கைவிடும் பொருட்டாக விஷ்ணு புத்தமுனியாக இருந்து தெய்வம் ஒன்றில்லை என்று மயக்குவித்துச் சிவலிங்கத்தை கைவிடுத்த நூலையும் நூ நூலாகக் கொள்வாயா? என்பதாகும். இத்தகைய புராணக் கதையும் அக்காலத்து வழங்கி வந்திருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. இப்பாடல் மூலம் கீதை கூறியவன் கிருஷ்ணன் என்ற பெருமையை நகையாட மற்றொரு புராணக் கதையைக் கூறியிருப்பது சிந்தனைக்கு உரியதாகும்.

பார்த்தன் - அருச்சுனன். சார்பை - நட்பும் உறவும் ஆனவரே. மாயை செய்து - சூழ்ச்சி செய்து. கொல்ல - பாரதப்போரினை நடத்தி எதிரிகளைக் கொன்றது.

மாயைதான் உயிர்கள் ஆகாது உயிர்கள்தாம் மாயை ஆகா மாயவன் இவைதான் ஆகான் இவைதானும் மாயன் ஆகா ஏயுமாம் அனாதி யாக இறைபசு பாசம் என்றே தூயவன் கலப்பி னாலே எல்லாமாய்த் தோன்று வன்காண். 294

இப்பாடல் திருமால் தலைவன் அல்ல என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள்:

மாயையானது சடம் ஆகையால் அது ஆன்மாக்கள் ஆகாது. ஆன்மாக்கள் இச்சா ஞானகிரியைகள் உடையதால் அவை மாயையாகிய சடப்பொருள் ஆகாது. உன்னுடைய மாயவனும் (திருமால்) மாய வடிவை உடையவன் என்று நீ கூறுவதால்

சடமாகிய மாயையாகவும் ஆன்மாக்களாகவும் நில்லான். மாயையும் ஆன்மாவும் கூடித் திருமால் ஆகமாட்டா. மாயையாகிய பாசமும் ஆன்மாவாகிய பசுவும் இவைகளை நடத்துகின்ற பதியாகிய இறைவன் அநாதியாகும். அநாதியும் நின்மலனும் ஆகிய (தூயவனாகிய) இறைவன் எல்லாப் பொருள்களிலும் கலந்து நின்று எல்லாமாய்த் தோன்றுகின்றான். இதனை அறிவாயாக.

விளக்கவுரை :

இம்மதத்தார் எல்லா உயிரிடத்தும் இறைவன் கலந்திருக்கின்றான் என்று கூறாது திருமால் அவதாரம் எடுத்து ஆன்மாவாக விளங்கினான் என்று கூறுவதால் இதனைக் கொண்டு ஆசிரியர் அவன் தலைவன் அல்ல என்று மறுக்கிறார். மேலும் இறைவன் என்பவன் அநாதியானவன் என்றும் அவன் எல்லாப் பொருள்களிலும் கலந்து நிற்பானே அன்றிப் பொருளாக மாட்டான் என்ற அடிப்படையில் கூறி, திருமால் ஆன்மாவாக விளங்குவதால் (தசாவதாரம்) தலைவன் அல்ல என்று மறுக்கிறார்.

பாசத்தைப் பசுக்கள் விட்டுப் பதியினை அடைய முத்தி ஆசற்ற ஆக மங்கள் அறைந்திட அறிவின்று இங்கே மாசற்ற மால்மா சாகி மாயையும் உறுவன் என்னில் கூசிப்பின் கொள்ளார் நல்லோர் உனக்காம்இக் குழப்பு நூலே. 295

இப்பாடல் தசாவதாரத்தைக் கூறுகிற நூல்களை அறிஞர்கள் ஏற்கமாட்டார்கள் என்று கூறுகிறது.

பொருள் :

பசுக்களாகிய ஆன்மாக்கள் தம்மைப் பற்றுகின்ற அஞ்ஞானமாகிய பாசங்களிலிருந்து நீங்க பதியாகிய இறைவன் திருவடியை அடைதலே முத்தி என்று குற்றமற்ற ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. அவ்வாறு இருந்தும் மாசற்ற திருமால் தானே மாயையும் ஆகி அறியாமை உடையதாகிய ஆன்மாவும் ஆகி (அவதாரமாகி) நிற்பான் என்று நீ கூறுவது அறிவுக்குப் பொருத்தமானதல்ல. அதனைக் கூறுகிற மயக்க நூல் உனக்கே உரியதாகும். அத்தகைய உன்னுடைய மயக்கமுடைய நூலை அறிஞர்கள் நூல் என்று சொல்லுவதற்கு நாணி அதனை ஏற்கவும் மாட்டார்கள்.

விளக்கவுரை :

திருமால் தசாவாதாரம் எடுத்த பொழுது இராம, கிருஷ்ண அவதாரங்களில் ஆன்மாவாக வாழ்ந்ததால் ஆகம நூல்கள் உரைக்கும் இறை தத்துவத்திற்கு முரணாகும் என்பதைக் கொண்டு ஆசிரியர் திருமாலை இறைவன் அல்ல எனக் கூறுகிறார். அவனை இறைவனாகும் கொள்ளும் நூல்களும் ஏற்புடையதல்ல என்கிறார்.

பிரமம்நான் என்ற போது பிரமனோடு அரியும் கூடி
பரமனார் இகலி டாமல் பார்த்துஇடர் பண்ணி நின்ற
உரமனார் அழல் உருபம் தன்னையும் உணர மாட்டான்
கரம்மன் ஆள் திகிரி ஏற்றான் கடவுள்ளன்று அறைவது என்னே. 296

இப்பாடல் அடி, முடி தேடியவரலாற்றால் திருமால் தலைவன் அல்ல என்று உரைக்கிறது.

பொருள் :

முன்னொரு காலத்தில் பிரமனோடு திருமாலும் கூடி நானே பிரமம் என்று ஒருவருக்கொருவர் மாறுபட்டுச் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். இவர்தம் அகந்தையை அழித்து உண்மையை உணர்த்துவதற்காகச் சிவபெருமான் அவர்கள் திருமுன் அழல் வடிவாய்த் தோன்றி உங்களில் ஒருவன் என் அடியையும், மற்றொருவன் என் முடியையும் தேடிக் காணுதல் வேண்டும். அவ்வாறு கண்டவரே பெரியவர் ஆவார் என்று கூறிட இருவரும் உடன்பட்டு அன்னமும், பன்றியுமாய் வடிவெடுத்து இருவரும் முடி, அடியைக் காணமாட்டாதவராய் விளங்கினர். இத்தகைய நிலையில் சக்கரத்தைக் கையில் ஏந்திய திருமாலைத் தலைவன் என்று சொல்லுவது எவ்வாறு?

விளக்கவுரை :

பன்றி வடிவு எடுத்த திருமால் சிவபெருமானின் அடியைத் தேட முடியாதவன் என்பதால் அவனைத் தலைவன் என்று சொல்லுவது பொருத்தமற்றது.

இகலிடாமல் - சண்டையிடாமல். உரமனார் - சிவபெருமான். கரம்மன்ஆன் - கரத்தில் நிலைபெற்றுத் திகழுகின்ற.

தேர்அரி இறையன்று என்றே சிவமுனி ததீசி யோடே
 போர்புரிந்து இகல மாலைப் புக்கவன் பிடித்து அடித்து
 மார்பினில் உதைத்து மால்தன் சக்கரம் வயிற்றில் வைத்திட்ட
 ஏர்மலி படைப டைத்திட்டு அரிபட எறிந்தான் அன்றே. 297

இப்பாடல் திருமால் இறைவன் அல்ல என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

பொருள் :

திருமால் இறைவன் அன்று என்பதை உணர்ந்து கொள்
 வாயாக. ததீசி என்னும் முனிவர் சிவபக்தர். இவருடன் திருமால்
 போர்புரிந்தபோது முனிவர் திருமாலின் மார்பை உரைத்து அவனது
 சக்கரத்தை முறித்து அவனுடைய வயிற்றிலேயே அச்சக்கரத்தை
 வைத்துவிட்டார். மேலும் தன்னுடைய சக்தியால் வேறொரு சக்கரப்
 படையைத் தோற்றுவித்து, அதன்மூலம் திருமால் மயங்கி
 விழும்படி செய்தார். (எனவே) திருமாலை இறைவன் எனக் கூறாய்.

சூலிகாண் இறை, மால் அல்லன் சூலியைத் தொழும்துர் வாசன்
 மாலினார் மார்மி திப்பத் திருமறு மார்பன் ஆகி
 நூலினார் மார்பன் நோன்தாள் பட்டிடம் சுத்தம் என்று
 பாலினார் கடலான் ஆங்கே பரிவொடும் திருவை வைத்தான். 298

இப்பாடல் திருமறு மார்பனுக்குப் பொருள்கூறி இறைத்
 தன்மையை மறுத்தது.

பொருள் :

சூலத்தை ஏந்திய சிவபெருமானே இறைவன், திருமால் அல்ல.
 சிவபெருமானை வழிபாடு செய்த துர்வாசர் என்ற முனிவர்
 திருமாலின் மார்பில் மிதித்து வடுவை உண்டாக்கினார். அன்றி
 லிருந்து திருமால் திருமறுமார்பன் எனப்பட்டான். திருப்பாற்கடலில்
 பள்ளி கொள்ளும் திருமால் அந்த வடு உள்ள இடம் தூய்மையானது
 என்று எண்ணி மார்பின் அவ்விடத்தில் திருமகளை வைத்தான்.

விளக்கவுரை:

திருமறு மார்பன் என்ற சொல்லைத் தம் கொள்கைக்கு ஏற்ப புராண
 வரலாற்றோடு இணைத்துத் திருமாலின் தலைமைப் பண்பை
 நகையாடுகிறார் ஆசிரியர்.

சூரி - சிவபெருமான். பாலினார் கடலான் - திருப்பாற்கடலான்.
திரு - திருமகள்.

தவகுண னாய்மால் சென்று தீவியைச் சக்கரத்தால்
அவகுணம் செய்துஅன்று ஓடப் பிருகுவந்து அவளைப் பார்த்துச்
சிவன்அலது அறியேன் கில் இதுசெய்தோன் செறிக பத்துப்
பவம்என மொழிய மாலும் பயப்பட்டுப் பதறி வீழ்ந்தான். 299

இப்பாடல் தசாவதாரத்தின் நிகழ்வைக் கூறியது.

பொருள் :

முன்னொரு காலத்தில் பிருகு முனிவரின் மனைவியான
தீவியைத் திருமால் விரும்பி முனிவர் இல்லாத நேரத்தில் அவளை
புணரும்படியாகச் சொல்ல அதற்கு அவள் உடன்படவில்லை.
எனவே, அவளுடைய உடம்பில் சக்கராயுதத்தால் புண்கள்
உண்டாகும்படி செய்துவிட்டுச் சென்றார். அதனை அறிந்த முனிவர்
சினம் கொண்டு நான் சிவனது அடியவன் என்பது உண்மையானால்
இதனைச் செய்தவன் பத்துப்பிறப்பு எடுப்பானாக என்று சபித்தார்.
இதனை அறிந்த திருமால் பயப்பட்டுப் பதறி வீழ்ந்தார்.

விளக்கவுரை :

தசாவதாரத்திற்குப் புராணக்கதை ஒன்றை ஆசிரியர் கூறி அவதாரம்
இரட்சிப்பதற்காக அல்ல, சாபத்தால் விளைந்தது என்று நகையாடுகிறார்.

தவகுணம் - திருமால் தீவியிடம் தவகுணத்தில் சென்றான். அவ
குணம் - நற்குணத்திற்கு மாறுபட்ட செயல். பத்துப்பவம் - பத்துப்பிறப்பு.

பயப்பட்டுப் பரணை நோக்கித் தவம் பண்ணப் பரனும் தோன்றி
நயத்து அஞ்சல் என்று வேண்டிற்று என்னென நார ணன்தான்
பெயர்த்தருள் பிருகு சாபம் என அன்பன் பிருகு என்ன
உயக்கொள்ளீ பவம்தோறு என்ன ஓம்என்றான் உலக நாதன். 300

இப்பாடல் முன்பாடலின் தொடர்ச்சியாகும்.

பொருள் :

பயப்பட்டு வீழ்ந்த திருமால் சிவபெருமானை நோக்கித் தவம்
செய்தான். தவத்தின் பயனாய்ச் சிவபெருமான் தோன்றி

அஞ்சவேண்டாம், நீ யாது வேண்டினாய் எனக் கேட்டார். திருமால் பிருகுமுனிவன் அளித்த சாபத்தைத் தீர்க்க வேண்டும் என்றான். ஆனால், சிவபெருமானோ என் அன்பன் இட்ட சாபத்தை நீக்கமுடியாது என்றார். உடனே திருமால் அப்படியானால் எடுக்கும் பத்துப் பிறப்புந் தோறும் என்னைக் காத்தல் வேண்டும் என்றார். சிவபெருமானும் அதற்கு உடன்பட்டுக் காப்பேன் என்றார்.

இப்படிப் பிருகு சாபத்து ஈரைந்து பிறப்பில் வீழ்ந்து மெய்ப்படு துய்ரம் உற்று வருபவன் விமலன் அல்லன் எப்படி யானுஞ் சொன்னேன் இறைஅரி அல்லன் என்றே மைப்படி கண்டன் அண்டன் மலரடி வணங்கி டாயே.

301

இப்பாடல் முன்பாடற் தொடர்ச்சி.

பொருள் :

இவ்வாறு பிருகுமுனிவரின் சாபத்தினால் பத்துப் பிறவிகள் எடுத்துத் திருமால் ஒவ்வொன்றிலும் துன்பமுற்றான். இவ்வாறு துன்பமுற்றவன் மலக்கட்டிலிருந்து நீங்கிய இறைவன் ஆக மாட்டான். எவ்வாறு நோக்கினும் திருமால் இறைவன் அல்ல. நஞ்சுண்ட கறையை உடைய சிவபெருமானே முழு முதற் கடவுள். அவனுடைய திருவடிகளை வணங்குவோமாக.

விளக்கவுரை :

அருணந்தியார் பிறமத மறுப்புகளின் இறுதியில் பாஞ்சரத்திரி மதத்தின் கருத்துக்களை மறுக்கும்பொழுது பத்து அவதாரங்களை மறுப்பதே தம் மறுப்புக் கொள்கையாகக் கொண்டமையால் பத்து அவதாரங்கள் எடுத்தற்குரிய காரணமாகப் பிருகுமுனிவரின் புராணத்தைக் கூறித் திருமாலை முழுமுதற் இறைவனாகக் கொள்ளக் கூடாது என்று வலியுறுத்துவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இப்பகுதியினை நிறைவு செய்யும் பாடல் இது. ஆதலால் "மைப்படி கண்டன் அண்டன் மலரடி வணங்கிடாயே" என்று முடிக்கிறார் ஆசிரியர்.

சிவஞான சித்தியார் பரபக்கம் விளக்கவுரை நிறைவுற்றது.

சிவஞானசித்தியார் பரபக்கம்

பாடல் முதற்குறிப்பு அகராதி

எண்கள் - பாடல் எண்கள்

அங்கியானது	52	அழித்திடும்	93
அங்குரம்	108	அழிந்துணர்வை	113
அஞ்சி அன்று	292	அழிப்பு அரி	278
அணுவான	178	அறத்தின்	152
அநாதிமுத்த	134	அறிகின்ற	200
அநாதியேல்	50	அறிந்திடா	78
அந்தவாய்	147	அறியான்	263
அயன்தனை	275	அறிவதே	137
அரிசனம்	141	அறிவாய்	221
அரியினொடு	100	அறிவினொடு	259
அருவுணர்வு	125	அறிவு உடற்	43
அருகனுக்கு	151	அறிவுதான்	53
அருஞ்செயலின்	205	அறிவு பூத	42
அருந்தவனாம்	204	அனைத்தினை	95
அருமறை	05	அன்றியும்	290
அருவமே	23	ஆசையற்று	60
அருவம்	213	ஆதிதான்	271
அருவெனில்	89	ஆதிநடு	02
அர்த்தம்	219	ஆதியாய்	264
அலகின்	229	ஆனந்தம்	207
அலகிறந்த	99	ஆமையாய்	281
அலைகடல்	269	ஆயம்உடன்	214
அவயவம்	138	ஆரணங்கள்	252
அழிகின்ற	202	ஆர்வகோப	154

ஆறு காரியங்	161	உணர்வுகார	117
ஆறு தாதுக்	227	உணர்வுகார்	74
ஆனஐம்பொறி	40	உண்டுஒரு	183
ஆனகன்ம	232	உந்தியால்	265
இங்கு அடா	283	உயிரானவை	177
இச்சையால்	126	உயிரினை	80
இச்சை வெறுப்பு	273	உருஇயல்	67
இடித்து மின்னி	34	உருவமும்	20
இந்திர	12	உருவம்எலாம்	111
இந்திரிய	123	உருவாதி	120
இந்நூலை	103	உருவின்கணை	196
இப்படிப்பிருகு	301	உருவொடு	88
இப்படிஅன்றி	17	உரைதந்திடான்	195
இயம்புகின்ற	255	உரைபோல்	215
இயம்பு	04	உரையான் - உ	212
இயல்புகாண்	45	உரையான் - பு	208
இருபான்மை	176	உலகம்தானும்	224
இருளில்பழுதை	223	உலகினை	84
இருள்பொதிந்	249	உள்வழக்கு	73
இலகுசோதி	239	உள்ளதாவது	33
இல்லதுகருணை	86	உள்ளதுகடாதி	85
இறந்திடும்	54	உற்றிடும்	182
இறைவனை	11	உற்றெழு	91
இன்பபூமி	156	உன்னிய	185
இன்பம் எய்தி	49	உன்னில்	251
இன்பொடு	21	உன்னுகின்ற	256
ஈங்குவான்	76	ஊடுவது	31
ஈசன்அருள்	03	எங்கள்	90
ஈசனார்	27	எங்குமாய்	81
ஈண்டுஅளவை	12	எங்கும்	248
ஈறிலாதன	144	எப்பொருட்கும்	127
உடல்நின்று	198	எப்பொருளும்	107
உடல்பூதம்	109	எழுதலம்	282
உடல்வருந்தல்	162	எனக்குநீ	83

என்னுயிர்	165	காமமாதி	62
என்றுமிலாது	110	காயத்தின்	22
ஏகம்நானென	235	காயமுடன்	121
ஏணதுஒன்று	160	காரணகாரி	71
ஏழ்கடல்	267	காரணம்	46
ஐந்து கந்தம்	133	காரியமாய்	126
ஐந்து நான்கு	41	குடைநிழலும்	132
ஒத்து நின்று	247	குரோத	61
ஒற்று உறு	15	குற்றவீடு	69
ஒரு காலத்து உண	116	கூடாஅணு	180
ஒரு காலத்து ஒரி	124	கூறுகூவல்	164
ஒரு கோட்டன்	01	கூறுசேர்	39
ஒரு பொருளை	101	கேடிலா	114
ஒரு மரத்தின்	130	கைவரை	289
ஒருவன் என்று	70	கொண்டுமுன்	169
ஒன்றாம் இரவி	222	கொன்றிடல்	92
ஒன்றினை	171	கோசஉரு	226
ஒங்கிய	94	சந்தானம்	115
ஓதிய வாசு	287	சாற்றிய	82
ஓதியே உலகம்	241	சாற்றுபெயர்	14
கடத்தினில்	139	சாற்றும்மறை	234
கண்டநூல்	158	சித்தே	254
கண்ணினில்	170	சிலபொருளை	96
கந்தம்	48	சீவகர்கள்	276
கரணம்	55	சுத்தம் ஆனது	250
கருதிய	192	சுத்தவடிவு	09
கருமங்கள்	203	சுத்தன்	261
கருவிகண்	145	சூடகம்	258
கருவிதன்	153	சூலிகாண்	298
கருவியும்	140	செயல்தரு	190
கருவிஎல்	231	செய்திடும்	16
கழிந்தஉணர்	122	செய்தியும்	186
காணொணா	51	சொல்லது	155
காண்டலே	35	சொல்வந்து	211

சொன்னநால்	75	பசுப்படுத்து	193
சோதிமாமணி	246	படிக்கும்	63
ஞாலம்உண்ட	291	பண்டைமறை	06
ஞானஞேய	79	பயப்பட்டு	300
தப்பிலா	187	பரசுடன்	286
தவகுண	299	பரந்து	149
தாங்கும்	225	பரிணாமம்	209
தாதுவானது	272	பழுதிலா	36
தானம்என்று	284	பற்றது	245
தானேதானாய்	233	பாசத்தை	295
தின்னும்	131	பார்த்தனார்	293
தேர்அரி	297	பார்புனல்	167
தேவரும்	184	பிரமம்	296
தைதயலார்	28	பின்வரும்	288
தோல்இரத்தம்	59	புண்ணிய	174
தோற்றிய	72	புத்தனவன்	175
நாரணன்	277	புருடன்	262
நானேபிரம்மம்	220	புற்றின்	240
நித்தமாய்	189	பூதத்தே	24
நிறைந்து	157	பூதம் அதின்	10
நிறைவெங்கு	201	பூதமானவைகா	56
நிற்றலோடு	148	பூதம் ஆனவை நிதது	37
நீடுபாவ	159	பூதம்மேவு	47
நீடுபுகழ்	08	பூமா எனவே	210
நீடுவேதம்	236	பூர்வ கன்ம	163
நீதியால் ஒளி	237	பெறுவதிங்கு	87
நீதியால் நித்த்	191	பேயும்நர	119
நீதியார்	64	பேரிழவு	173
நீரின் வந்து	36	பொய்கை	268
நீர்போல	98	பொருளது	142
நூலினை	274	பொருள்இத்	218
நூலுரை	106	பொன்குலாவு	58
நெல்லில்	210	போகத்தை	225
பசித்தல்	146	போக்கொடு	188

போதமிகு	10	முத்திநிலம்	97
போதமும்பதவிர	136	முழுதுணர்ந்து	65
போதமும் மெலி	44	முன்கண்ட	217
போதமுண்டு	77	முன்னாலும்	104
போதமே	135	முன்னாக	102
போற்றும்	230	மூலம்புரி	260
மண்புனல்	66	வரம்பிலா	166
மதிநிலா	30	வாசமாமலர்	143
மரங்கள்	129	வாசமார் குழலி	29
மருத்த	112	வாராநெறி	175
மருவிய	66	வாழவே	26
மறைநின்று	197	வானம்கீழ்	279
மன்னும்மறை	253	வித்தெழுந்து	257
மன்னும்பிர	226	வினையுணர்வு	116
மாயநூலது	243	வீட்டினை	32
மாயமான்	285	வெண்மை	172
மாயைதான்	270	வேதம்சுய	194
மாயையாய்	294	வேதமே ஓதி	181
மாய்ந்து	19	வேதன்நாரா	57
மால்அயன்	07	வேறது ஆகி	242
மாலினார்	280	வேறதாகும்	244
மிகையாம்	179	வேறுபலன்	206
மீன்ஆமை	266	வேறுவாயில்	238
முடிவின்றி	199		

சிவஞான சித்தியார் - சுபக்கம்

கி.பி. பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த அருணந்தி சிவாசாரியார் பாடியருளிய இரண்டாம் பகுதி சுபக்கம் எனப்படும். இப்பகுதி சிவஞான போதத்தின் வழிநூல் என்றே கூறலாம். சிவஞானபோதத்தின்பன்னிரெண்டு சூத்திரங்களுக்கும் விளக்கமாக முந்நூற்று இருபத்தெட்டு விருத்தப் பாக்களால் இந்நூல் யாக்கப் பெற்றுள்ளது. சித்தியாரின் பரபக்கத்திற்குக் கடவுள் வாழ்த்து அமைந்ததைப் போல இச்சுபக்கத்திலும் விநாயகர் வணக்கமும், பரசிவ வணக்கமும் அமைந்துள்ளன. மேலும் நூலின்வழி, நுதலிய பொருள், அவையடக்கம் ஆகியவற்றிற்கும் பாடல்கள் அமைந்து முதல் ஆறு பாடல்கள் பாயிரமாக அமைந்துள்ளன. பின்னர் அளவை இலக்கணம் கூறப் பெற்றுள்ளது. இது இந்நூலுக்கே சிறப்பாகும். பின்னர் மெய்கண்டாரின் ஒவ்வொரு சூத்திரத்திற்கும் விளக்கம்போல் பன்னிரெண்டு சூத்திரங்களுக்கும் விளக்கப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இந்நூலுக்கு மறைஞான தேசிகர், சிவாக்கிர யோகிகள், நிரம்ப அழகிய தேசிகர், ஞானப்பிரகாசர், சிவஞானமுனிவர், சுப்பிரமணிய தேசிகர் ஆகிய அறுவரின் உரை உள்ளன. தற்காலத்தில் பலரின் உரைகள் வெளிவந்துள்ளன. இலங்கை யாழ்ப்பாணம் மு. திருவிளங்கம் பிள்ளை அவர்களின் உரை சிறப்புக்குரிய ஒன்றாகும். அதன் அடிப்படையில் இந்த எளிய உரை அமைகிறது.

நூல்

விநாயகர் வணக்கம்

1. ஒருகோட்டன் இருசெவியன் மும்மதத்தன்
நால்வாய் ஐங்கரத்தன் ஆறு
தருகோட்டுஅம் பிறைஇதழித் தாழ்சடையான்
தரும்ஒரு வாரணத்தின் தாள்கள்

உருகுஷ்டம் அன்பொடும்வணங்கி ஓவாதே
 இரவுபகல் உணர்வோர் சிந்தைத்
 திருகுஷ்டம் அயன்திருமால் செல்வமும்ஒன்றோ
 என்னச் செய்யும் தேவே.

பொருள்:

சங்கையையும் வளைந்த பிறையையும் கொன்றை மாலையையும் அணிந்த சடையை உடைய சிவபெருமான் தந்தருளிய ஒரு கொம்பு, இருசெவி, மூன்றுமதம், தொங்கும் வாய், ஐந்து கைகள், யானை முகம் போலும் முகம் ஆகியவற்றை உடைய விநாயகக் கடவுளின் திருவடிகள் - அன்போடு வணங்கி இரவுபகல் தியானிக்கும் அடிய வரின் மலங்களை நீக்கும். மேலும் பிரமன் திருமால் ஆகியோரின் வாழ்வும் ஒரு பொருளோ என்று வெறுக்கும் படி செய்து தெய்வத் தன்மை பொருந்திய பெருவாழ்வைத் தரும்.

பரசிவ வணக்கம்

2. அறுவகைச் சமயத் தோர்க்கும் அவ்வவர் பொருளாய் வேறாம் குறியது உடைத்தாய் வேத ஆகமங்களின் குறியிறந்து அங்கு அறிவினில் அருளால் மன்னி அம்மையோடு அப்பன் ஆகி செறிவு ஒழியாது நின்ற சிவனடி சென்னி வைப்பாம்.

பொருள்:

அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கு அச்சமயத்தார் கொண்ட முதற்பொருளாகவும், சித்தாந்த சைவர்க்கு வேறாகிய இலக் கணத்தை உடையதாகவும், வேத ஆகமங்களுக்கு எட்டாததாகவும், அறிவினுக்கு அறிவாகவும், சத்தியும் சிவனும் ஆகவும், எங்கும் செறிந்து வியாபகமாய் நின்ற சிவபெருமானது திருவடியைத் தலையில் சூடுவாம்.

நூலின் வழி

3. என்னைஇப் பவத்தில்சேரா வகையெடுத்து என்சித்தத்தே தன்னைவைத்து அருளினாலே தாள்இணை தலைமேல்கூட்டும் மின்னம் பொழில்சூழ்வெண்ணெய் மேவிவாழ் மெய்கண்டான்நூல் சென்னியில்கொண்டு சைவத்திறத்தினை தெரிக்கல் உற்றாம்.

பொருள்:

இப்பிறவிக் கடலில் அமுந்தாதபடி அருளினால் என்னை எடுத்து தனது அறிவால் எமது அறிவு விளங்கும்படி செய்து, திருவடிகள் இரண்டினையும் என் தலையில் சூட்டித் தீட்சை தந்த மின்னல் பொருந்திய மேகம் தங்குகின்ற, சோலைகள் சூழ்ந்த திருவெண்ணெய் நல்லூரில் வாழுகின்ற மெய்கண்ட தேவர் அருளிச் செய்த சிவஞானபோதம் என்னும் நூலைத் தலைமையாகக் கொண்டு சைவசித்தாந்தத்தின் உண்மையை யாம் விளக்குவாம்.

நுதலிய பொருள், கேட்போர் பயன்

4. பண்டைநல்தவத்தால் தோன்றிப் பரமனைப் பத்தி பண்ணும் தொண்டரைத் தானே தூய கதியினில் தொகுப்பன் மார்க்கர் கண்டநூல் ஓதி வீடு காதலிப் பவர்கட்கு ஈசன் புண்டரிகத்தாள் சேரும் பரிசினில் புகலல் உற்றாம்.

பொருள்:

முன்பு செய்த நல்ல தவத்தினால் தோன்றி பரமசிவனை அன்பால் வழிபடுகின்ற அடியவர்களை அப்பரமசிவன் சிவகதியில் சேர்ப்பான். எனவே, அவர்களுக்கு இந்நூல் தேவையில்லை. ஞானிகள் கண்ட சிறப்புடை நூல்களைப் படித்து, அந்நூல்களின் வழியால் முத்தியைப் பெற விரும்பும் வினையினை உடையவர் களுக்கு இறைவனின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை அடையும் முறைமையினை இங்கே வகுத்துக் கூறுவோம்.

அவையடக்கம்

5. மறையினால் அயனால் மாலால் மனத்தினால் வாக்கால் மற்றும் குறைவிலா அளவினாலும் கூறஒணாது ஆகிநின்ற இறைவனார் கமலபாதம் இன்றுயான் இயம்பும் ஆசை நிறையினார் குணத்தோர்க்கு எல்லாம் நகையினை

நிறுத்தும் அன்றே.

பொருள்:

வேதங்களினாலும், பிரமனாலும், திருமாலாலும், மனத் தினாலும், வாக்கினாலும் குறைவில்லாப் பிரமாணங்களாலும் அளவிட்டுக் கூறுவதற்கு அரிதாகி நின்ற சிவபெருமானது செந்தாமரை மலர் போலும் திருவடிகளின் இயல்பை இப்பொழுது நான் இயம்பக் கொள்ளும் ஆசை நிறைந்த குணத்தை உடைய பெரியோர்களுக்குச் சிரிப்பினை உண்டாக்கும்.

6. அருளினால் ஆகமத்ததே அறியலாம் அளவினாலும் தெருளலாம் சிவனை ஞானச் செய்தியால் சிந்தையுள்ளே மருளலாம் நீங்கற்கண்டு வாழலாம் பிறவிமாயா இருள்ளலாம் இரிக்கல் ஆகும் அடியரோடு இருக்கலாமே.

பொருள்:

சிவபெருமானது இயல்பு கூறுவதற்கு அரிதானாலும் அப்பெருமானைச் சிவஆகமங்களிடத்துக் குருவின் உபதேசத்தால் கேட்டறியலாம். உரிய பிரமாணங்களாலும் தெளிய அறியலாம். மேலும் ஞான ஆசிரியர் உபதேசத்தால் மயக்கம் நீங்கச் சிந்தையுள்ளே கண்டு அனுபவிக்கலாம். அதனால் பிறவிக்கு ஏதுவாகிய மலங்களை நீக்கலாம். சிவனடியார்களோடு கூடி வாழலாம்.

அளவை இலக்கணம்

உலகத்துப் பொருளை எல்லாம் எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல் என்ற அளவைகளால் அளந்தறியுமாறு போல. பதி முதலிய பொருள்களை அளந்து அறிவதற்குக் கருவிகளாக உள்ள பிரமாணம் அளவை எனப்படும். இந்த அளவை பற்றி இந்நூல் பதினான்கு பாடல்களில் கூறுகிறது.

7. அளவை காண்டல் கருதல் உரை அபாவம் பொருள்ஒப்பாறு என்பர் அளவை மேலும் ஒழிபு உண்மை ஐதீகத்தோடு இயல்பு என நான்கு அளவை காண்பர் அவைஇற்றின் மேலும் அறைவர் அவைஎல்லாம் அளவை காண்டல் கருதல் உரை என்ற இம்மூன்றில் அடங்கிடுமே.

பொருள்:

பிரமாணம் என்பது காட்சி, அனுமானம், ஆகமம், இன்மை, அருத்தாபத்தி, உவமை என அறுவகைப்படும் என்பர். மேலும் பாரிசேடம், சம்பவம், உலகவாதம், இயல்பு என நான்கு பிரமாணங்கள் உண்டு என்றும் கூறுவர். இவையெல்லாம் பிரமாணங்களே ஆனாலும் இவைகள் காட்சி, அனுமானம், உரை என்ற மூன்று அளவைகளாகிய பிரமாணங்களுக்குள் அடங்கி விடும்.

சொ.பொ.வி:

அபாவம் - இன்மை. ஒப்பு - உவமை. ஒழிபு - பாரிசேடம். ஐதீகம் - உலகவாதம்.

8. மாசுஅறு காட்சி ஐயம் திரிபின்றி விகற்பம் முன்னா
ஆசற அறிவதாகும் அனுமானம் அவிநாபாவம்
பேசறும் ஏதுக்கொண்டு மறைபொருள் பெறுவதாகும்
காசறும் உரை இம்மானத்து அடங்கிடாப் பொருளைக் காட்டும்.

பொருள்:

காட்சி அளவையானது ஐயம் திரிபின்றி விகற்ப உணர்வு; இல்லாது ஒரு பொருளைக் குற்றமற நேரே அறியும் அறிவாகும். அனுமான அளவையானது நேரே அறியப்படாது மறைந்து நின்ற பொருளை அதனை விட்டு நீங்காது இருக்கின்ற ஒரு ஏதுவைக் கொண்டு (காரணத்தைக் கொண்டு) அறிகின்ற அறிவாகும். ஆகமப் பிரமாணம் என்பது முன்னிரண்டுள் அடங்காத பொருளை ஆகமங்கள் கூறும் வாக்கியம் கொண்டு அறியும் அறிவாகும்.

சொ.பொ.வி:

முன்னா - முன்னே தள்ளி (இன்றி). ஆசறு - குற்றமற்ற. அவிநாபாவம் - உடன்நிகழும் தன்மை. (வினா - நீங்குதல், பாவம் - இருத்தல். அ - எதிர்மறை). காசறு - குற்றமற்ற. இம்மானத்து இங்கு கூறப்பட்ட அளவைகளால்.

9. கண்ட பொருளை இரட்டுறவே கருதல் ஐயம் திரியவே
கொண்டல் திரிவுஆம் பெயர்சாதி குணமே கன்மம் பொருள்ளன ஐந்து
உண்டு அவ்விகற்ப உணர்வினுக்குப் பொருளின் உண்மை
மாத்திரத்தின்
விண்டல் இல்லா அறிவாகும் விகற்பம் இல்லாக் காட்சியே.

பொருள்:

எதிரே காணப்படும் பொருளைப் பெயர், சாதி, குணம்
முதலியவற்றால் திரித்து அறியாது, ஏதோ ஒன்று தோன்றுகின்றது
என அப்பொருளை மட்டும் அறிவது நிருவிகற்பக் காட்சியாகும்.
(நிருவிகற்பம் - விகற்பம் இல்லாமல்), அந்தப் பொருளை இதுவோ
அதுவோ என்று ஐயப்படுவது ஐயக்காட்சியாகும். அந்தப்
பொருளை மற்றொரு பொருளாக மயங்கி அறிவது விபரீதக் காட்சி
எனப்படும். பெயர், சாதி, குணம், கன்மம், பொருள் என்னும் ஐந்து
வேறுபாடுகளோடு பொருளை அறிவது சவிகற்பக் காட்சியாகும்.
(நிருவிகற்பம், ஐயம், விபரீதம், சவிகற்பம் எனக் காட்சி அளவை
நான்காகும்)

சொ.பொ.வி:

இரட்டுறவே - இரட்டுற என்பது இரண்டாக. விகற்பம் -
வேறுபாடு. நிருவிகற்பம் - வேறுபாடு அற்றது. விண்டல் - பிரிதல்.

10. காண்டல் வாயில் மனம் தன்வேதனையோடு யோகக்காட்சி என
ஈண்டு நான்காம் அனுமானம் தனக்கும் பிறர்க்கும் என்றிரண்டாம்
மாண்ட உரை தந்திர மந்திரத்தோடு உபதேசச்சொல் எனமுன்றாம்
பூண்ட அளவைக்கு எதிர்புலன் தன்னியல்பு பொதுஎன்று
இரண்டாமே.

பொருள்:

காட்சி அளவை இந்திரியக் காட்சி, மானதக் காட்சி,
தன்வேதனைக் காட்சி, யோகக் காட்சி என நான்கு வகைப்படும்.
அனுமான அளவை தன் பொருட்டு அனுமானம். பிறர் பொருட்டு
அனுமானம் என இரண்டு வகைப்படும். உரையளவை தந்திரக்
கலை, மந்திரக்கலை, உபதேசக்கலை என மூன்று வகைப்படும்.

இவற்றால் அறியப்படுகின்ற பொருள்கள் சிறப்பிலக்கணம் உடையது. பொதுஇலக்கணம் உடையது என இரண்டு வகைப்படும்.

சொ.பொ.வி:

காண்டல் - காட்சி. மாண்ட - மாட்சிமையுடைய. பூண்ட - சொல்லப்பட்ட. எதிர்புலன் - எதிரே தெரிகின்ற பொருள்.

11. அன்னிய சாதி யும்தன் சாதியும் அகன்று நின்றல்
தன்னியல்பு அன்னியத்தைத் தவிர்ந்து தன்சாதிக்கு ஒத்தல்
துன்னிய பொதுஇயற்கை சொன்ன இவ்விரண்டி னுள்ளே
மன்னிய பொருள்கள் யாவும் அடங்கிடும் மானம் உற்றால்.

பொருள்:

ஒரு பொருள் வேற்றுச்சாதிப் பொருளின் தன்மையும் தன்சாதிப் பொருளின் தன்மையும் நீங்கி, தனக்குரிய தன்மையோடு நின்றல் சிறப்பு இயல்பாம். வேற்று சாதிப் பொருளை நீங்கித் தன் சாதிப் பொருளுக்கு ஒத்து நின்றல் பொது இயல்பாம். முன்கூறிய அளவைகளால் அளந்து அறியும் பொழுது காணப்படுகின்ற பொருள்கள் எல்லாம் கூறிய இந்த இரண்டினுக்குள் அடங்கும்.

சொ.பொ.வி:

அன்னியசாதி - ஒரு பொருளுக்கு வேறுபட்ட சாதி. தன்சாதி - தான் சார்ந்த சாதி. துன்னிய - பொருந்திய. மன்னிய - பொருந்திய.

குறிப்புரை:

பொருள்கள் பொது. சிறப்பு எனும் இரண்டு இயல்புகளை உடையன. பொது என்பது மாமரம், பலா, தென்னை வேறு மர சாதிகளிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு, பொதுவாக மாமரம் என்று கூறுவது பொது இயல்பேயாகும். அதே மாமரம் தேமா என்று கூறப்படுமானால் அது பலா, தென்னை என்ற வேற்றுச்சாதியிடத்திருந்து பிரிந்து, மாமரம் என்ற தன் சாதியிடமிருந்தும் பிரிந்து தேன் பொருந்திய மாமரம் என்று குறிக்கப்படுவதால் சிறப்பு இயல்பை உடையதாகிறது.

12. உயிரினோடு உணர்வு வாயில் ஒளிஉரு ஆதிபற்றிச்
செயிர்உரு விகற்பம் இன்றித் தெரிவது இந்திரியக் காட்சி
அயர்வில் இந்திரிய ஞானம் ஐம்புலன் சார்ந்து உயிர்க்கண்
மயர்வற வந்த ஞானம் மானதக் காண்டல் ஆமே.

பொருள்:

ஆன்மாவானது தன்னறிவால் மனம் என்னும் அந்தக்
கரணத்தால், கண் முதலிய ஞானேந்திரியங்களையும், ஆகாயம்
முதலிய ஐம்பூதங்களையும், உருவம் முதலிய தன் மாத்திரை
களையும் பொருந்தி ஐயக் குற்றங்களும், விகற்பமும் இல்லாமல்
அறிவது இந்திரியக் காட்சியாகும். இவ்வாறு இந்திரியக் காட்சியால்
ஒரு பொருளை அறிந்த அறிவு புத்தி எனும் அந்தக் கருவியில்
ஐயம் திரிபின்றி அறிவது மானதக் காட்சியாகும்.

சொ.பொ.வி:

வாயில் - மனமாகிய அந்தக்கரணம் செலுத்துகின்ற கண் முதலிய
இந்திரியங்கள். ஒளி - ஆகாயம். உரு - உருவம். செய்யிற் - ஐயம்.
விகற்பம் - திரிபின்றி. மயர்வற - மயக்கமின்றி.

13. அருந்து இன்பதுன்பம் உள்ளத்து அறிவினுக்கு அராகம் ஆதி
தரும் தன்வேதனை யாம்காட்சி சமாதியால் மலங்கள் வாட்டி
பொருந்திய தேச கால இயல்பு அகல் பொருள்கள் எல்லாம்
இருந்து உணர்கின்ற ஞானம் யோகநல் காண்டல் ஆமே.

பொருள் :

அராகம் முதலிய ஐந்து தத்துவங்களோடு செலுத்தப்பட்டு
அனுபவிக்கப்படும் இன்ப துன்பங்கள் ஆன்மாவிற்குத்
தன்வேதனைக் காட்சி எனப்படும். மலங்களின் சத்திகளை இயமம்
முதலிய அட்டாங்க யோக சமாதியால் கெடுத்து, ஓரிடத்திலிருந்து
முக்காலத்தையும் அறிவது யோகக் காட்சியாகும்.

சொ.பொ.வி:

அராகம் ஆதி - கலை, காலம், நியதி, வித்தை, அராகம் எனும்
ஐந்து தத்துவங்கள். மலங்கள் - மும்மலங்கள். தேச - இடம்.

14. பக்க மூன்றின் மூன்றேது உடைய பொருளைப் பார்த்துணரத் தக்க ஞானம் தன்பொருட்டாம் பிறர்தம் பொருட்டாம் அனுமானம் தொக்க இவற்றால் பிறர்தெளியச் சொல்லல் ஆகும் அச்சொல்லும் மிக்க அன்னுவயத் தினொடு எதிரேகச் சொல்என இரண்டாம்.

பொருள்:

இயல்பு, காரியம், அனுபலத்தி என்னும் மூன்று ஏதுக்களில் ஒரு ஏதுவை உடைய பொருளைப் பக்கம், சபக்கம், விபக்கம் என்ற மூன்றில் வைத்து ஆராய்ந்து அறியத்தக்க அறிவு தன் பொருட்டு அனுமானம் ஆகும். இவற்றால் பிறர் அறியப் போதிக்கப்படும் அறிவு பிறர் பொருட்டு அனுமானம் ஆகும். அவ்வாறு பிறர் பொருட்டுப் போதிக்கும் வாக்கியம் உடன்பாடு, எதிர்மறை என இரண்டாகும்.

சொ.பொ.வி:

பக்கம் - பட்சம். அன்னுவயம் - உடன்பாடு. எதிரேகம் - எதிர்மறை.

15. மூன்று பக்கம் பக்கம் நிகர்பக்கம் நிகரில் பக்கம்எனத் தோன்றும் பக்கம் துணிபொருளுக்கு இடமாம் உவமை நிகர்பக்கம் ஆன்ற பொருள்சென்று அடையாத இடமாம் நிகரில் பக்கம் முதல் ஏன்ற இரண்டும் பொருள் உண்மைக்கு இடமாம் ஒன்றுபொருள் இன்றாம்.

பொருள் :

மேற்கூறிய பக்கம் என்பது பக்கம், சபக்கம், விபக்கம் என மூன்றாகும். அவற்றுள் பக்கமாவது எதிரே உணரப்படுகின்ற பொருள் உள்ள இடமாகும். சபக்கம் என்பது உணரும் பொருளுக்குச் சான்றாக எடுத்துக் காட்டப்பெறும் பொருள் உள்ள இடமாகும். விபக்கம் என்பது அப்பொருள் பொருந்தாத எதிர்மறையான இடமாகும். பக்கமும் சபக்கமும் பொருள் உண்டு என்று அறிவதற்குரிய இடமாகும். விபக்கம் என்பது அப்பொருள் இல்லை என்று அறிவதற்குரிய இடமாகும்.

சொ.பொ.வி:

வெளிப்படை.

குறிப்புரை:

இம்மலை நெருப்புடையது, புகை தெரிவதால் (ஏது) அடுக்களை போல (உவமை) - இந்தத் தொடரில் மலை என்பது பக்கம். அடுக்களை என்பது சபக்கம். தடாகம் - என்பது விபக்கம். (அடுக்களையில் நெருப்பு இருக்கும். தடாகத்தில் நெருப்பு இருக்காது. எனவே, தடாகம் விபக்கம் ஆயிற்று)

16. ஏது மூன்றாம் இயல்பு காரியத்தோடு அனுபலத்தி இவை ஒதின் இயல்பு மாமரத்தைக் காட்டல் உறு காரியம் கைதன் ஆகியாய அனல் காட்டல் ஆகும் அனுபலத்தியது சீதமின்மை பனியின்மை காட்டல் போலும் செப்பிடினே.

பொருள்:

ஏது (காரணம்) என்பது இயல், காரியம், அனுபலத்தி எனும் மூன்றாகும். இதில் இயல் என்பது மாமரத்தைக் காட்டலாகும். காரியஏது என்பது புகை முதலிய காரியங்கள் நெருப்பு முதலிய காரணத்தைக் காட்டுவதாகும். அனுபலத்தி என்பது குளிர் இன்மை ஆகிய காரிய இன்மை, பனியின்மையாகிய காரண இன்மையைக் காட்டுவதாகும்.

சொ.பொ.வி:

அனுபலத்தி - எதிர்மறை.

குறிப்புரை:

ஏது என்பதற்குப் பொருள் காரணம் ஆகும். இது மூன்று வகைப் படும். மா என்னும் சொல் மாமரத்தை இயல்பாக உணர்த்துவதால் அது இயல்பு ஏதுவாகும். புகையாகிய காரியம் நெருப்பாகிய காரணத்தை உணர்த்துவது காரிய ஏதுவாகும். குளிர் இன்மை என்பது பனியின்மையை உணர்த்துவதால் இல்லை என்ற எதிர்மறைப் பொருளை உணர்த்தும் அனுபலத்தி ஆகும்.

17. புகையால் அனல்உண்டு அடுக்களைபோல் என்னப் புகறல்
 அந்நுவயம்
 வகையாம் அனல்இலா இடத்துப் புகையின்று ஆகும் மலரினொடு
 முகையார் நீரில்போல் என்று மொழிதல் எதிரேகச் சொல்லிவை
 தொகையார் உறுப்பு ஐந்தொடும் கூடச் சொல்லுவாரும் உள்
 துணிந்தே.

பொருள்:

புகையுள்ள இடத்தில் நெருப்பு உண்டு அடுக்களைபோல
 என்று சொன்னால் அது அன்னுவயமாகிய உடன்பாட்டுச்
 சொல்லாம். நெருப்பு இல்லாத இடத்துப் புகை இல்லையாம்.
 மலரும் அரும்பும் நிறைந்த தாமரைத் தடாகத்தைப் போல என்று
 கூறினால் எதிரேகம் எனப்படும் எதிர்மறைச் சொல்லாகும். இந்த
 இரண்டு வகையை மேற்கோள். ஏது, திருட்டாந்தம், உபநயம், நிக
 மனம் என ஐந்து உறுப்புக்களோடு பொருந்த வைத்துக் கூறுவாரும்
 உள்.

சொ.பொ.வி:

புகறல் - கூறல். முகை - அரும்பு. ஏது - காரணம். திருட்டாந்தம்
 - எடுத்துக்காட்டு. உபநயம் - பொருத்திப் பார்த்தல். நிகமனம் - முடிவு.

18. போது நாற்றத்தால் அறிதல் பூர்வக் காட்சி அனுமானம்
 ஓதும் உரையால் அறிவின் அளவு உணர்தல் கருதல் அனுமானம்
 நீதியால் முன்கண்மலம் நிகழ்வது இப்போது இச்செய்தி
 ஆதியாக வரும்பயன் என்று அறிதல் உரையால் அனுமானம்.

பொருள்:

அனுமான அளவை மூன்று வகைப்படும். பூர்வக் காட்சி
 அனுமானம், கருதல் அனுமானம், உரை அளவு அனுமானம், அதில்
 பூர்வக் காட்சி அனுமானம் என்பது வாசனையைக் கொண்டு
 பூவாகிய பொருளை அறிதல். கருதல் அனுமானம் என்பது ஒருவன்
 சொல்லுகின்ற சொல்லில் உள்ள ஆழத்தை உணர்ந்து அவனுடைய
 அறிவை அறிவது ஆகும். உரை அனுமானம் என்பது இப்பிறவி
 இன்ப துன்பங்கள் முற்பிறவியின் நல்வினை தீவினையின் பயன்

என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்ற வாக்கியங்களைக் கொண்டு, இப்பிறவியின் புண்ணிய பாவங்கள் அடுத்த பிறவிக்குச் சொர்க்க, நரகப் பயன் தரும் என்று அறிவது ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

போது - மலர். நாற்றம் - வாசனை. ஓதுமுறையால் - ஒருவன் கூறுகின்ற முறையால். முறுகன்மம் - முற்பிறவி நன்மை தீமை வினைகள்.

19. அநாதியே அமலன் ஆய அறிவன்நூல் ஆகமம்தான்
பின்ஆதி மாறு இன்றிப் பேணல் தந்திரம் மந்திரங்கள்
மனாதிகள் அடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மை ஆகும்
தன்ஆதி ஈறிலாதான் தன்மை உணர்த்துதல் உபதேசம்தான்.

பொருள்:

அநாதியாகிய மலங்களால் ஆட்படாத முற்றறிவு உடைய இறைவனால் அருளிச் செய்யப் பெற்ற நூல்கள் வேத ஆகமங்கள் ஆகும். அவை கருமகாண்டம், உபாசனா காண்டம், ஞானகாண்டம் என மூவகைப்படும். கருமகாண்டம் என்பது மாறுபாடு இல்லாமல் கிரியைகள் செய்வதைக் கூறுதலாகும். உபாசனா காண்டம் என்பது மனம் முதலிய கருவிகளை அடக்கிக் கடவுளை உபாசிக்கும் முறைமையினைக் கூறுவதாகும். ஞான காண்டமாவது இறைவனது இலக்கணங்களையும் பசு, பாசங்களின் இலக்கணங்களையும் தான் உணருமாறும். பிறருக்கு உணர்த்துமாறும் கூறுவதாகும்.

சொ.பொ.வி:

அமலனாய் - மலமற்றவனாய். பேணல் - கடைப்பிடித்தல். மனாதி - மனம் முதலிய அகக்கருவிகள்.

20. ஈண்டு பக்கப்போலி நான்கு ஏதுப்போலி ஒருமூன்றாய்
வேண்டும் எழுமூன்றாகும் விளங்கு உவமைப்போலி ஈரொன்பான்
காண்டும் தோல்வித் தானம் இரண்டு இருபத்திரண்டாம்
கருதில்இவை
யாண்டும் ஒழிவர் அவையெல்லாம் அளக்கில் அறுபத்து
ஐந்தாகும்.

பொருள்:

கருதல் அளவையில் உறுப்புக்களாக விளங்குகின்ற பக்கம், ஏது, உவமை என்ற மூன்றிலும் பிழை நேருமானால் அவை போலி எனப்படும். பக்கப் போலி நான்கு வகைப்படும். ஏதுப்போலி மூன்று வகைப்படும் விரித்தால் இருபத்தி மூன்றாகும். உவமப் போலி இரண்டு வகைப்பட்டு விரித்தால் பதினெட்டாகும். தோல்வித்தானம் பேசத்தெரியாது பேசுதல், பேசாதிருத்தல் என இரண்டு வகைப்பட்டு விரிக்கும்போது இருபத்தி இரண்டாகும். ஆக, இவை அனைத்தையும் கூட்டினால் போலிகள் அறுபத்தி ஐந்து எனப்படும்.

சொ.பொ.வி:

எழுமுன்று - இருபத்தி ஒன்று. ஈரொன்பது - பதினெட்டு. காண்டும் - காண்போம். தோல்வித்தானம் - உரையாடும் பொழுது தார்க்கம் செய்வதில் தோல்வி அடையும் இடம்.

குறிப்புரை:

இதற்கு முன்பாடல்கள் வரை அளவைக்குரிய செய்திகள் கூறப்பட்டன. அளவை இயலில் பிழை நேர்ந்தால் அறிவதிலும் பிழை ஏற்படும். எனவே, அவற்றை அறிந்து நீக்கிக் கொள்வதற்காக அவ்வாறு வரும் பிழைகள் தொகுத்துத் தரப்பெற்றுள்ளன. இத்துடன் அளவை இயல் முடிகிறது. இனிச் சிவஞான போத பன்னிரெண்டு சூத்திரங்களுக்கு விளக்க உரைபோல் பாடல்கள் அமைகின்றன.

முதல் சூத்திரம்

21. ஒருவனோடு ஒருத்திஒன்று என்று உரைத்திடும் உலகம் எல்லாம் வருமுறை வந்து நின்று போவதும் ஆத லாலே தருபவன் ஒருவன் வேண்டும் தான்முதல் ஈறும் ஆகி மருவிடும் அநாதி முத்த சித்துரு மன்னி நின்றே.

பொருள்:

அவன் அவள் அது என்று கூறப்பெறும் உலகம் எல்லாம் தோன்றும் முறையிலே தோன்றி நின்று, ஒடுங்குகின்றன. ஆதலால்,

அவற்றைத் தோற்றுவித்து, காத்து, ஒடுக்குகின்ற ஒருவன் இன்றியமையாது வேண்டப்படுகிறான். அவ் ஒருவன் தனக்கொரு முதல்வன் இன்றி, தானே எல்லாவற்றிற்கும் காரணனாய், இயல்பாகவே அநாதி காலந்தொட்டுப் பாசம் நீங்கிய அறிவே உருவமாய் நிலைத்து நிற்பவன் ஆவான்.

சொ.பொ.வி:

முதல் ஈறுமாகிய - காரணமாகி. முதல் - நிமித்த காரணன். ஈறு - சங்கார காரணன். அநாதி அநாதி காலந்தொட்டு. முத்த சித்து - சுத்த ஞானம்.

குறிப்புரை:

இப்பாடல் சிவஞான போதத்தின் முதற் சூத்திரக் கருத்தைத் தொகுத்துத் தருவதாகும். இப்பாடல் முதல் 90ஆவது பாடல் வரை சிவஞான போத முதற் சூத்திரப் பொருளை விரித்துக் கூறுகின்ற பாடல்களாகும். இப்பாடல் இறைவன் உண்டு என்பதைக் கூறுகின்ற பாடலாகும்.

22. உதிப்பதும் ஈறும் உண்டென்று உரைப்பது இங்குஎன்னை முன்னோர்

மதித்து உலகு அநாதியாக மன்னியது என்பர் என்னின்
இதற்குயான் அநுமா னாதி எடேன் இப்பூதாதி எல்லாம்
விதிப்படி தோற்றி மாயக் காணலான் மேதினிக்கே

பொருள்:

உலகிற்குத் தோற்றமும் நாசமும் உண்டென்று இங்கே கூறுவது என்னை? உலோகாயத நூலை அறிந்த அறிஞர் கண்ணால் காணப்படாதன எல்லாம் சாட்சியாகாது என்று கொண்டு, இவ்வுலகம் எப்பொழுதும் நிலைபெற்றுள்ளது என்று சொல்லுவர் என மாணவனே நீ சொன்னால், ஐம்பூதங்களால் தோன்றிய உடல் முதலிய எல்லாம் பூமியின் கண்ணே இறைவன் நியமித்தபடி தோன்றி அழிவதை நேரிடையாகக் காண்பதால், ஐம்பூதங்கள் காரியமான உலகிற்கும் தோற்றம். நாசம் உண்டு என்பது

பெறப்படும். இதனைச் சாதிப்பதற்கு அநுமானம் முதலிய பிரமாணங்களை எடுத்துக் கூறவேண்டாம்.

சொ.பொ.வி:

முன்னோர் - உலோகாயதர். அநுமானாதி - அநுமான அளவை முதலாக. எடேன் கூறேன் (கூறவேண்டாம்).

23. இயல்புகாண் தோற்றி மாய்கை என்றிடில் இயல்பினுக்குச் செயலது இன்று இயல்பு செய்தி செய்தியேல் இயல்பதின்றாம் இயல்பதாம் பூதம் தானே இயற்றிடும் செய்தி என்னில் செயல் செய்வான் ஒருவன் வேண்டும் செயல்படும் அசேத னத்தால்.

பொருள்:

உலகத் தோற்ற நாசங்கள் உலகிற்கு இயல்பானது. அவற்றைக் காரியப்படுத்த ஒருவன் வேண்டியதில்லை என்று மாணவனே நீ கூறினால் - உலகம் இயல்பானது என்றால் இயல்பான பொருளுக் குத் தோன்றுதல் என்ற காரியமும். அழிவது என்ற ஒரு காரியமும் ஆக இருவேறுபட்ட செயல்கள் இருக்க முடியாது. உடனே நீ அவ்வாறு வேறுபட்ட செயல்களே உலகத்து இயல்பு என்று கூறினால் இயல்பு என்பது பொருத்தம் இல்லாததாய் முடியும். (இயல்பான பொருளுக்கு வேறுபட்ட செயல்கள் நிகழாது) இனி இயல்பாக இருக்கக் கூடிய மண், நீர், நெருப்பு, காற்று என்ற நான்கு பூதங்களும் தோற்றி அழிதலைச் செய்கின்றன என்று கூறினால், அவ்வாறு நிகழுகின்ற பொருள்கள் (பூதங்கள்) அறிவற்ற சடப் பொருளாய் இருத்தலால் அவற்றைக் காரியப்படுத்த அவற்றின் வேறாகிய கருத்தா ஒருவன் வேண்டப்படும்.

சொ.பொ.வி:

இயல்பு - இயல்பான ஒரு பொருள். பூதம் - ஆகாயம் தவிர்த்த ஏனைய நான்கு பூதங்கள். இயற்றிடும் தோற்றி அழிக்கும் தொழில்கள் செய்திடும். அசேதனம் - அறிவற்ற பொருள்.

குறிப்புரை:

உலகம் என்றும் நிலையானது. அதற்குத் தோற்ற நாசம் இயல்பானது என்று உலகாயதர் கூறுவர். அதாவது உலகம் தோன்றுவதும் அழிவதும் இயல்பானது என்று கூறுவர். அதனைச் 'செய்வதற்கு இறைவன் தேவையில்லை என்பர். இக்கருத்து இங்கு மறுக்கப் படுகிறது. இயல்பான ஒரு பொருளுக்கு ஒரே மாதிரியான தொழில் தான் நிகழும். ஆனால், உலகமோ தோன்றுகிறது, அழிகிறது. தோற்றத் தொழில் வேறு, அழிதல் தொழில் வேறு. எனவே, இந்த மாறுபட்ட தொழில்களை உடையதை இயல்பான பொருள் என்று கூறமுடியாது என்று மறுத்து மேலும் இயல்பான பொருள்களாகிய பூதங்களின் தொழில்தான் உலகம் என்ற கூறினால் அதுவும் தவறாகும். ஏனென்றால் அவை அறிவற்ற பொருள்கள். ஒன்றைத் தோற்றுவிக்க அழிக்க அவைகளுக்கு அறிவில்லை. எனவே, உலகத்தைத் தோற்றுவிக்க ஒருவன் வேண்டும்.

24. நிலம் புனல் அனல் கால் காண நிறுத்திடும் அழிக்கும் ஆக்கும் பலம் தரும் ஒருவன் இங்குப் பண்ணிட வேண்டா என்னின் இலங்கிய தோற்றம் நின்றல் ஈறு இவை இசைதலாலே நலங்கிளர் தோற்றம் நாசம் தனக்கிலா நாதன் வேண்டும்.

பொருள்:

நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று ஆகிய நான்கு பூதங்களும் நாம் காணும்படி உலகத்தைத் தோற்றி, நிறுத்தி, அழித்தலாகிய தொழில்களைச் செய்வதால், உலகத்தைத் தோற்றுவிக்க இறைவன் தேவையில்லை என்று கூறினால், அந்த நான்கு பூதங்களும் தனித்தனியே தோன்றி, நின்று அழிதலாகிய முத்தொழில்களுக்கு உட்பட்டுக் காணப் பெறுகின்றன. ஆகையால், இந்நான்கு பூதங்களும் கூடி மற்ற பொருள்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன என்று கூறுவது பொருந்தாது. ஆதலால் உலகத்தைத் தோற்றுவிக்க இம்முத்தொழிலுக்கும் உட்படுதல் இல்லாத மேம்பாட்டினை உடைய இறைவன் வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

பலம் தரும் - காரியத்தைச் செய்யும் தன்மை உடையது. இலங்கிய
- விளங்கிய. நலங்கிளர் - மேம்பட்ட. நாதன் - இறைவன்.

25. சார்பினில் தோன்றும் எல்லாம் தருபவன் இல்லை என்னில்
தேறின் இல்லதற்கோ தோற்றம் உள்ளதற்கோ நீ செப்பாய்
ஓரின் இல்லதுவும் தோன்றாது உள்ளதேல் உதிக்க வேண்டா
சோர்விலாது இரண்டும் இன்றி நிற்பது தோன்றும் அன்றே.

பொருள்:

பொருள்கள் எல்லாம் ஒரு கணத்தில் தோன்றி ஒரு கணத்தில்
அழிந்து நிலைத்து நிற்பது போலத் தோன்றுவனவாகும். அதாவது
பொருள்கள் வித்து அழிந்து முளை தோன்றுவதுபோலச் சார்பு
உடையனவாகும். அவற்றைத் தோற்றுவிக்க ஒருவன் தேவை
யில்லை என்று கூறினால், தோற்றம், இல்லாத பொருளுக்கா உள்ள
பொருளுக்கா என்பதைக் கூறவேண்டும். உள்ள பொரு ளுக்குத்
தோற்றம் வேண்டியதில்லை. இல்லாத பொருள் என்றும்
தோன்றுவதில்லை. எனவே, இவ்விரண்டும் இல்லாத கண்ணிற்குப்
புலப்படாத ஒன்றே காரியப்பட்டுத் தோன்றுவதாகும்.

சொ.பொ.வி:

சார் - தோன்றுவதும் அழிவதும் ஒன்றக்கொன்று சார்புடைய
தாகும். தேறின் - ஆராய்ந்தால். ஓரின் - உணரின். சோர்விலாது -
கண்ணால் காணப்படாது.

குறிப்புரை:

தோன்றும் பொருள்கள் ஒரு நொடியில் தோன்றி மறுநொடியில்
அழிந்து இவ்வாறு இடைவிடாது நிகழ்வதால் (சார்பால்) இறைவன்
தேவையில்லை என்று புத்த மதத்தார் கூறுவர். இது இங்கு
மறுக்கப்படுகிறது. சற்காரிய வாதத்தின் அடிப்படையில் இம்மறுப்பு
அமைகிறது.

26. உள்ளதும் இலதும் இன்றி நின்றது ஒன்று உளதேல் உண்டாம்
இல்லதேல் இல்லை ஆகும் தோற்றமும் இசையா தாகும்
உள்ள காரணத்தில் உண்டாம் காரியம் உதிக்கும் மண்ணில்
இல்லதாம் படம் கடாதி எழில்தரும் இயற்றுவானால்.

பொருள்:

உள்பொருளாகவும் இல்பொருளாகவும் இன்றி வெளிப்
படாது சூட்சும ரூபமாய் நிற்கும் காரியப் பொருள் உள்பொருளாகில்
அது என்றும் உளதாகும். இல்பொருளாகில் என்றும் இல்லையே
ஆகும். மேலும் அந்த இல்லாத பொருளுக்குத் தோற்றமும்
இசையாது. ஆதலால் உளதாகிய காரியப் பொருளே ஒரு காரணத்
திலிருந்து ஒரு கருத்தாவால் வெளிப்பட்டுத் தோன்றும். மண்
ணாகிய முதற் காரணத்திலிருந்து புடவை முதலிய காரியம்
தோன்றாது, குடம் முதலிய காரியம் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுவது
போன்றதாகும்.

சொ.பொ.வி:

இசையாதாகும் - கூடாதாகும். படம் - புடவை. கடம் - குடம்.
எழில்தரும் - தோன்றும். இயற்றுவானால் - ஒருவனால்.

குறிப்புரை:

காரணத்தில் அடங்கி நிற்கும் ஒரு பொருள் ஒருவனால் சற்காரிய
முறைப்படி காரியப்பட்டுத் தோன்றும் என்பது விளக்கப்படுகிறது.

27. ஒருபொருள் ஒருவன் இன்றி உளது இலது ஆகும் என்னில்
தருபொருள் உண்டேல் இன்றாம் தன்மை இன்று இன்றேல்
உண்டாய்
வருதல் இன்று இலது காரியம் முதல் உளதாகும் என்னில்
கருது காரியமும் உண்டாய் தோற்றமும் கருத்தாவால் ஆம்.

பொருள்:

ஒரு காரியப் பொருள் ஒருவரால் இன்றித் தமது காரணத்
திலிருந்து தானே தோன்றித் தானே அழியும் என்றால் அங்ஙனம்
தானே தோன்றும் அப்பொருளுக்கு அழியும் தன்மை கூடாது.

ஒருக்கால் தானே அழியுமானால் மீளத் தோன்றி வருதல் இல்லை. எனவே, தானே தோன்றித் தானே அழியும் என்பது பொருந்தாது. இனிக் காரியம் இல்லாததாகும் காரணமே உள்பொருள் என்றால் காரியமும் அக்காரணப் பொருளில் சூட்சுமமாய் அடங்கி நிற்கும் உள்பொருளாய் அமைந்து பின்பு தூல ரூபமாய் ஒரு கருத்தாவினால் தோற்றுவிக்கப்படுவதுமாகும்.

சொ.பொ.வி:

இலது - அழியும். முதல்காரணம் - கருத்தா ஒருவனால் (இறைவனால்).

குறிப்புரை:

தானே தோன்றித் தானே அழியும் பொருள் ஒன்று இருக்குமானால் அது அழியாது. அழிந்தால் மீளத் தோன்றாது. உலகம் தோன்றி அழிவ தால் இறைவனால் அத்தொழில்கள் நடைபெறுகின்றன எனலாம்.

28. காயத்தின் அழிவு தோற்றம் கண்டனம் உலகில் காணாம்
நீஇத்தை உரைத்தவாறு இங்குஎன் எனின் நிகழ்த்தும் உண்மை
மாயத்த உலகம் பூ நீர் தீ வளி வானம் ஆதி
ஆய இத்தான் ஒன்றின் ஒன்று தோன்றி நின்று அழிதலாலே.

பொருள்:

உடம்பிற்குத் தோற்றமும் அழிவும் காண்கின்றோம். ஆனால், உலகிற்குக் காணவில்லையே. அப்படியிருக்க நீ உலகிற்கு இறைவனால் தோற்றமும் நாசமும் உடையது என்று கூறுகின்ற முறைமை என்ன? என்றால் மயக்கத்தைச் செய்யும் உலகமானது மண், நீர், தீ, காற்று, வானம் ஆகிய ஐம்பூதங்களைத் தனக்கு முதற்காரணமாக உலகம் உடைத்தாய் இருக்கின்றது. அப்பூதம் ஐந்தும் தோன்றி நின்று அழிகின்றது. ஆதலால் அவற்றால் உண்டாகிய உலகமும் தோற்றம் அழிவை உடையதாகும்.

சொ.பொ.வி:

காயம் - உடம்பு. காணாம் - காண்பதில்லை. மாயத்த - மயக் கத்தைத் தருகின்ற. பூ - பூமி. வளி - காற்று.

29. ஓரிடம் அழியப் பின்னும் ஓரிடம் நிற்கும் ஒக்கப்
பாரிடம் அழிவது இன்றாம் என்றிடில் பயில் வித்து எல்லாம்
கார்இடம் அதனில் காட்டும் அங்குரம் கழியும் வேனில்
சீரடைத்து உலகு காலம் சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து செல்லும்.

பொருள்:

உலகின் ஒரு பக்கம் அழிய, ஒரு பக்கம் நிற்க உலமானது முழுவதும் ஒரே நேரத்தில் அழிவதில்லையாம் என்று கூறினால் அப்படி அன்று. பூமியில் கிடக்கும் விதைகள் எல்லாம் கார் காலத்தில் முளைகளைத் தோற்றுவிக்கும், வேனிற்காலத்தில் ஒரு சேர அழியும். இதுபோலவே உலகமும் ஒரு காலத்தில் நிலை குலைந்து ஒருங்கே அழியும்.

சொ.பொ.வி:

பாரிடம் - பூமி. ஒக்க - ஒருசேர. வித்து - முளை. கார்இடம் - கர்காலத்தில். அங்குரம் - முளை.

30. காலமே கடவுளாகக் கண்டனன் தொழிலுக்கு என்னில்
காலமோ அறிவு இன்றாகும் ஆயினும்; காரியங்கள்
காலமே தரவே காண்டும் காரணன் விதியினுக்குக்
காலமும் கடவுள் ஏவலால் துணைக் காரணம் காண்.

பொருள்:

உலகத்தின் தோற்றக் கேடுகளுக்குக் காலமே காரணம் என்றும், கடவுள் தேவையில்லை என்று கூறினால் காலமோ அறிவில்லாத சடப்பொருள். ஆதலால், அது உலகத்தைத் தோற்றி அழிக்க முடியாது. என்றாலும் ஒரு பொருளின் தோற்றக் கேடுகளாகிய காரியங்களைக் காலமே தரக் காண்கின்றோம் என்றால் அக்காலம் இறைவன் செய்யும் தொழிலுக்குத் துணைக் காரணம் என்பதை அறிய வேண்டும். ஏனென்றால், கடவுளின் ஏவலின்படி அக்காலம் செயல்படுகிறது. (எனவே, நிமித்த காரணனாகிய இறைவன் வேண்டப்படும்)

சொ.பொ.வி:

தொழிலுக்கு - தோற்றக் கேடாகிய தொழிலுக்கு. காரணன் - நிமித்த காரணன்.

31. அழிந்தபின் அணுக்கள் தாமே அகிலமாய் வந்து நின்று கழிந்திடும் கன்மத்து என்னில் கன்மமும் அணுவும் கூட மொழிந்திடும் சடமே ஆகி முடிதலான் முடியா செய்தி ஒழித்திடும் அணுரு பங்கள் உலகெலாம் ஒடுங்குமன்றே.

பொருள்:

உலகம் அழிந்த பின்பு அழிவின்றி மிச்சமாய் இருக்கும் பரமானுக்களே கன்மத்தின் காரணமாக உலகமாய்த் தோன்றி நின்று அழியும் என்று கூறினால் (உலகிற்கு முதற் காரணம் அணுக்களே இறைவன் தேவையில்லை என்று கூறினால்) அது பொருந்தாது. கன்மமும் அணுவும் இரண்டும் கூடினால் சடமாகவே முடியும். மேலும், உலகம் ஒடுங்கும் பொழுது அணுருபங்களும் ஒடுங்கி விடும். எனவே, ஒடுங்கும் அணுக்கள் தாமே மீண்டும் உலகமாகத் தோன்றி நின்று அழிய இயலாது.

சொ.பொ.வி:

அணுக்கள் - நுண்துகள்கள். சடம் - அறிவற்ற பொருள்.

32. காரண அணுக்கள் கெட்டால் காரிய உலகு இன்றுஎன்னில் காரணம் மாயை ஆகக் காரியம் காணலாகும் காரணம் மாயை என்னை காண்பது இங்கு அணுவே என்னில் காரணம் மாயையே காண் காரியம் அணுவில் கண்டால்.

பொருள்:

காரணமாக அமைகின்ற பரமானுக்கள் அழிந்தால் அதன் காரியமாகிய உலகமும் இல்லையாய் முடியும். என்றால் உலகத் திற்கு அணுக்கள் காரணமாகாது மாயை காரணமாகி இருத்தலால் பிரபஞ்சம் (உலகம்) உள்பொருளாய் இருக்கிறது. இதனை விடுத்து அணு தான் முதற் காரணம் மாயை முதற்காரணம் இல்லை என்று நீ

கூறினால் காரணமாகிய அணுக்களிலேயே காரியத் தன்மையும் காணப்படுகிறது. காரியத் தன்மை காணப்படும் ஒரு பொருள் எவ்வாறு காரணமாக முடியும்? ஆதலால் மாயையே உலகத்திற்கு முதற்காரணம்.

சொ.பொ.வி:

வெளிப்படை.

குறிப்புரை:

உலகம் தோன்றி நின்று அழிவதற்கு இறைவன் நிமித்த காரணமாக அமைய மாயை முதற்காரணமாக அமைகிறது என்பது இப்பாடலில் விளக்கப்படுகிறது.

33. காரியம் என்பது என்னை காரண அணுவை என்னில்
காரியம் அவயவத்தால் கண்டனம் கடாதிபோல
காரிய உருவம் எல்லாம் அழிதரும் காரணத்தால்
காரிய உறுப்பு இல் மாயை தரும் எனக் கருதிடாயே.

பொருள்:

உலகிற்குக் காரணமாகிய பரமானுக்களைக் காரியம் என்று சொல்லுவது எப்படி என்றால் குடம் முதலியவை போல அணுக்களாகிய காரியப் பொருளில் மேல், கீழ், ஓரணு, ஈரணு என்ற அவயவங்கள் உடைமையால் அறிந்தனம். காரியமாகிய அணுக்கள் எல்லாம் அழிந்து போகும் தன்மை உடையனவாகும். ஆதலால், காரியமாகிய அவயவத் தன்மை இல்லாத மாயையே முதற் காரணமாய் அமைந்து உலகத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது.

சொ.பொ.வி:

கடாதி - குடம்போல்.

குறிப்புரை:

தாக்கிகர் என்ற சமயத்தார் உலகத் தோற்றத்திற்கு முதற்காரணம் அணுக்களாகிய துகள்கள் என்று கூறுவர். அக்கொள்கை இங்கு மறுக்கப்படுகிறது. அணுக்களாகிய துகள்கள் மேல், கீழ், ஓரணு,

இரண்டணு, முன்றணு, நான்கணு என்று அவயவங்களை உடையதாய் இருத்தலால் அணுக்கள் காரியப் பொருளாய் அழியுமே அன்றிக் காரணம் ஆகாது. அவயவங்கள் இல்லாத அதாவது காரியத் தன்மை இல்லாத மாயையே முதற் காரணமாகும் என்று வலியுறுத்தப் பெறுகிறது.

34. தோற்றமும் நிலையும் ஈறும் மாயையின் தொழிலது என்றே சாற்றிடும் உலகம் வித்துச் சாகாதி அணுக்களாக ஏற்றதேல் ஈண்டு நிற்கும் இல்லதேல் இயைவது இன்றாம் மாற்றம்நீ மறந்தாய் இத்தால் மாயையை மதித்திடாயே.

பொருள்:

தோற்றம், நிலைபெறுதல், கெடுதல் என்ற முத்தொழிலும் மாயையின் செயல் என்று அறிஞர் உலகம் கூறிடும். ஒரு விதை யானது இலை முதலியவற்றைச் சூக்கும் ரூபமாகக் கொண்டு நின்றால்தான் அவை பிறகு தூலரூபமாய் வெளிப்பட்டு நிற்கும். சூட்சும ரூபத்தில் இல்லை என்றால் தூல ரூபம் வெளிப்படாது. எனவே, அறிஞர் உலகம் கூறுவதையும், விதையின் செயலையும் நீ மறந்து விட்டாய். எனவேதான் அணுக்களை முதற்காரணம் என்கிறாய். அதனை விட்டு விட்டு மாயையே முதற்காரணம் என்பதை மதித்து அறிவாயாக.

சொ.பொ.வி:

சாற்றிடும் - கூறிடும். வித்து - விதை. சாகாதி - இலை முதலிய வையாக.

35. மாயையின் உள்ள வஞ்சம் வருவது போவது ஆகும் நீஅது இங்கு இல்லை என்னில் நிகழ்ந்திடும் முயலின்கோடு போய் உகும் இலைகள் எல்லாம் மரங்களின் புக்குப் போதின் ஆயிதும் அதுவும் என்னில் காரணம் கிடக்க ஆமே.

பொருள்:

மாயையினிடத்து முன்பு சூக்கும் ரூபமாய் ஒடுங்கி இருந்த உலகமே பின் தூல ரூபமாய்த் தோன்றி ஒடுங்குகிறது. உள்ளது

தோன்றும் என்ற சற்காரிய வாதத்தைக் கொள்ளாது இல்லது தோன்றும் என்று கூறினால் அது முயலிடத்துத் தோன்றிய கொம்பு போன்றதாகும். முதிர்ந்து உதிர்ந்த இலைகள் எல்லாம் மரத்தின்கீழ் ஒடுங்கி மீண்டும் இலைகளாக மரங்களில் தோன்றுவது போலப் பிரபஞ்சமும் மாயையில் ஒடுங்கி மீளத் தோன்றுகிறது.

சொ.பொ.வி:

வஞ்சம் - சூட்சுமமாய் மறைந்து நின்ற இலை. உகும் - உதிரும்.

குறிப்புரை:

மாயையிலிருந்து சற்காரிய முறைப்படி உலகம் தோன்றுகிறது. மறைகிறது, மரத்தில் இருந்து விழுந்த இலை கீழே மடிந்து மரத்திற்கு உரமாகி மீண்டும் இலையாகத் தோன்றுகிறது. அதுபோல மாயையில் உலகம் ஒடுங்கி மீளவும் தோன்றுகிறது.

36. கருது காரணம் உண்டாகக் காரியம் உள்ளதாகி
வருதலால் அநாதி வையம் மற்று ஒரு கடவுள் இத்தைத்
தருதலால் ஆதியாகச் சாற்றல் ஆகும் மாயைக்கு
ஒருவன் ஆர்என் இங்கு என்னில் உள்ளவாறு உரைப்பக் கேள்நீ.

பொருள்:

காரணப் பொருள் உள்பொருளாக அதன் காரியமும் உள் பொருளாகி அக்காரணத்தில் தோன்றுதலால், காரியமாகிய உலகம் நித்தியப் பொருளே ஆகும். இவ்வுலகத்தை ஒரு கருத்தா தோற்றி ஒடுக்குதலால் அதனை அழிபொருள் என்றும் கூறப்பெறும். (அழியாத பொருளாகவும் தோன்றும். அழிபொருளாகவும் தோன்றும்) என்றாலும் மாயையே தன் காரியமாக உலகத்தைத் தருகிறது என்பதில் வேறுபாடு இல்லை. அதிலிருந்து காரியப்படுத்தும் கருத்தா யார்? அவர் இவ்விடத்து எதற்கு எனின் உள்ளவாறு உரைப்போம் கேட்பாயாக.

சொ.பொ.வி:

அநாதி - நித்தியப் பொருள் (காட்சிக்கு உரிய பொருள்) வையம் - உலகம். இத்தை - உலகத்தை. ஆதியாக - அழிபொருளாக.

(தோன்றுதலும் ஒடுங்குதலும் ஆகிய செயல்களின் வேறுபாடு பற்றி; உலகம் ஆதி என்று கூறப்பெறுகிறது)

குறிப்புரை:

உலகம் தோன்றுவதற்குக் காரணமான மாயை உள்பொருளாக இருத்தலால் காரியமாகிய உலகமும் நித்தியப் பொருளாம் உள் பொருளே ஆகும். தோன்றி ஒடுங்குவதால் அறித்தமாகிய ஆதியாகி அழிபொருள் என்றும் கூறப்பெறும். என்றாலும் உண்மையில் உலகம் நித்தியப் பொருள் என்பது உண்மையாகும்.

37. புத்திமற் காரியத்தால் பூதாதி புருடன் தானும்
அத்தனு கரணம் பெற்றால் அறிதலால் அவற்றை மாயை
உய்த்திடும் அதனால் மாயைக்கு உணர்வு ஒன்றும் இல்லை என்றே
வைத்திடும் அதனால் எல்லாம் வருவிப்பான் ஒருவன் வேண்டும்.

பொருள்:

ஐம்பூதங்கள் முதலிய பிரபஞ்சம் எல்லாம் ஒரு சேதனனால் (இறைவனால்) செய்யப்படும் காரியமாய் இருத்தலானும், புருடன் (உயிர்) ஐம்பூதம் முதலியவற்றால் ஆகிய உடம்பு முதலிய கருவிகளைப் பெற்றவிடத்தே அறிதலாலும், மாயை இவற்றுக்கு எல்லாம் காரணமாக அமைந்து செலுத்தினாலும் மாயைக்கு அறிவு சிறிதும் இல்லை என்று கூறியிருத்தலாலும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இவற்றை எல்லாம் உருவாக்க இறைவன் ஒருவன் வேண்டும் என்பது பெறப்படுகிறது. அவன் இங்கு கூறப்பட்ட எல்லாவற்றிலும் வேறானவன் ஆவான்.

சொ.பொ.வி:

புத்தி - அறிவுடையவன். புருடன் அறிவுடைய உயிர். தனு - உடம். கரணம் - கருவி.

குறிப்புரை:

குடம் முதலியன மண்ணிலிருந்து குயவன் ஒருவனால் செய்யப் படுவது போல ஐம்பூதங்கள் முதலிய உலகம் எல்லாம் சேதனனாகிய

அறிவுடைய ஒருவனால் மாயையிலிருந்து செய்யப்படும் பொருளே ஆகும். உயிர் சேதனப் பொருள் என்பதால் உலகம் முதலியவற்றைத் தோற்றுவித்திருக்கும் என்றால் பொருந்தாது. ஏனென்றால் பூதங்களால் ஆகின்ற உடம்பு முதலிய கருவிகளைப் பெற்ற பிறகே அதற்கு அறிவு ஆகிய சேதனம் உண்டாகிறது. மாயையே உண்டாக்கும் என்றால் அதுவும் அறிவுடையதன்று. எனவே, உயிருக்கும் மாயைக்கும் அப்பாற்பட்ட ஒருவனே பூதம் முதலிய உலகத்தைப் படைக்க முடியும். அவனே கடவுள் ஆவான் என்பது இதனால் பெறப்படுகிறது.

38. காரிய காரணங்கள் முதல் துணை நிமித்தம் கண்டாம்
பாரின் மண் திரிகை பண்ணுமவன் முதல் துணை நிமித்தம்
தேரின் மண் மாயை ஆக திரிகைதன் சத்தியாக
ஆரியன் குலாலனாய் நின்று ஆக்குவன் அகில மெல்லாம்.

பொருள்:

ஒரு காரியத்தின் நிகழ்ச்சிக்கு முதல் காரணம், துணைக் காரணம், நிமித்த காரணம் என மூன்று காரணங்கள் உண்டு. பூமியின் கண்ணே குடத்தைச் செய்வதற்கு மண் முதற் காரணம், திரிகை துணைக் காரணம், குலாலனாகிய குயவன் நிமித்த காரணனன். இதன் அடிப்படையில் ஆராய்ந்தால் ஐம்பூதங்கள் முதலாகிய உலகத் தோற்றத்திற்கு மாயை முதற் காரணம். சத்தி துணைக் காரணம். இறைவன் நிமித்த காரணன் என்பதை உணரலாம்.

சொ.பொ.வி:

பார் - உலகம். திரிகை - சக்கரம். சத்தி - இறைவனுடைய சத்தி (இறைவி). ஆரியன் - இறைவன். குலாலன் - குயவன். (இறைவன்)

39. விந்துவின் மாயை ஆகி மாயையின் அவ்வியத்தம்
வந்திடும் விந்துத் தன்பால் வைகரி ஆதி மாயை
முந்திடும் அராகம் ஆதி முக்குணம் ஆதி முலம்
தந்திடும் சிவனவன்தன் சந்நிதி தன்னின் நின்றே.

பொருள்:

முதற் காரணமாகிய சுத்த மாயையினின்று அசுத்த மாயை விருத்தியாகி அந்த அசுத்த மாயையிலிருந்து பிரகிருதி மாயை

தோன்றும். சுத்த மாயையிலிருந்து வைகரி முதலிய நான்கு வாக்குகள் தோன்றும். அசுத்த மாயையிலிருந்து அராகம் முதலிய காரணத் தத்துவங்கள் ஐந்தும் பிரகிருதிக்கு முன்னாகத் தோன்றும். பிரகிருதி மாயை குணதத்துவம் முதலாய் தத்துவங்கள் இருபத்தி நான்கையும் தோற்றுவிக்கும். இவை அனைத்தும் இறைவனது சத்தியாகிய சன்னிதியிலிருந்து காரியப்படும்.

சொ.பொ.வி:

விந்து - சுத்தமாயை. (மல கன்மங்களோடு கலவாது இருப்பது). மாயை - அசுத்த மாயை. வியத்தம் - பிரகிருதி. (சுத்தமாயை, அசுத்த மாயை, பிரகிருதி மாயை என்ற மூன்றும் பிரபஞ்சத்தின் தோற்றத்திற்கு முதற் காரணங்கள் ஆகும்) வைகரி ஆதி - வைகரி, மத்திமை, பைசந்தி, குக்குமை என்ற நான்கு வாக்குகள். அராகம் ஆதி - காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம் என்ற ஐந்து தத்துவங்கள். முக்குணம் ஆதி - குணதத்துவம் மூன்று. அந்தக்கரணம் மூன்று. ஞானேந்திரியம் ஐந்து. கன்மேந்திரியம் ஐந்து. தன்மாத்திரை ஐந்து. பூதம் ஐந்து எனத் தத்துவங்கள் இருபத்து நான்கு. சிவன் அவந்தன் சன்னிதி - இறைவனின் சத்தியாகிய திருமுன்னர்.

குறிப்புரை:

இறைவன் பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவிக்கும் முறைமை கூறப் பெற்றுள்ளது.

40. வைகரி செவியில் கேட்பதாய் அத்த வசனம் ஆகி
மெய்தரும் உதான வாயு மேவிட விளைந்த வன்னம்
பொய்யற அடைவு உடைத்தாய் புந்தி காரணம்து ஆகி
ஐயம் இல் பிராணவாயு அடைந்து எழுந்து அடைவு உடைத்தாம்.

பொருள்:

முன்பாடலில் கூறிய நன்கு வாக்கினுள் வைகரி வாக்கானது தன் செவிக்கும் பிறர் செவிக்கும் கேட்கப்படுவதாயும் நினைத்த பொருளைச் சொல்லும் சொல்லாகியும், சொல்லுபவனுக்கும் கேட்பவனுக்கும் பகுத்து உணர்வு உண்டாவதற்கு ஏதுவாகியும்,

உடம்பின்கண் எழுகின்ற உதானன் என்ற காற்றால் தள்ளப்பட்டு, மத்திமை தானத்து சூக்கும் ரூபமாய்ப் பிரிந்து தோன்றிய அக்கரங்கள் பிராணன் என்னும் காற்றால் தள்ளப்பட்டு எழுந்து, விபரீதமறப் புறத்தே தூலரூபமாய் வருகின்ற இலக்கணத்தை உடையதாகும்.

சொ.பொ.வி:

அத்தவசனம் - பொருளுக்கு உரிய சொல்லாய்.

குறிப்புரை:

சுத்த மாயையின்று தோன்றும் நால்வகை வாக்குகளில் வைகரி வாக்கு என்பது தனக்கும் பிறருக்கும் பகுத்து உணர்வைத் தரும் வண்ணம் கேட்கப்படுவதாய், வாயின் வழியாய் வெளியே வருவதாய்ச் சொல்லும் ஒலியாகும்.

41. உள்உணர் ஓசையாகிச் செவியினில் உறுதல் செய்யாது
ஒள்ளிய பிராண வாயு விருத்தியை உடையது அன்றி
தெள்ளிய அக்கரங்கள் சிந்திடும் செயலது இன்றி
மெள்ளவே எழுவது ஆகும் மத்திமை வேற தாயே.

பொருள் :

மத்திமை வாக்கானது சொல்லுவான் தன்னுள்ளே உணர்வ தாயும், தனக்குக் கேட்பதாயும், பிறர் செவியில் கேட்கப்படாத தாயும், பிராணவாயுவின் தொழிற்பாடு இல்லாமையாயும், சூட்சுமமாய்ப் பிரிந்து தோன்றிய அக்கரங்கள், பிரிந்து தோன்றினும் பல், இதழ், நா அன்னங்களில் சிதறிப் போகும் செயல் இல்லாததாயும் மெல்லிதாய் கண்டத்தில் விளங்குவதாகும்.

சொ.பொ.வி:

வெளிப்படை.

குறிப்புரை:

மத்திமை வாக்கு என்பது உள்ளே உணரும் ஓசையாய் அக்கரங்களின் வடிவு சூட்சுமமாய் அமைய, பிராணவாயு தொழிற்படாது

உதான வாயு மாத்திரம் தொழிற்பட பிறர் செவிக்குக் கேட்கப்படாத தனக்கு மட்டும் கேட்கக்கூடிய கண்டத்து ஒலியாகும்.

42. வேற்றுமைப் பட்ட வன்னம் வெவ்வேறு விபாகமாகி
தோற்றுதல் அடைவு ஒடுக்கிச் சொயம் பிரகாசமாகி
சாற்றிய மயிலின் அண்டம் தரித்திடும் சலமே போன்று அங்கு
ஆற்றவே உடையதாகி பைசந்தி அமர்ந்து நிற்கும்.

பொருள்:

பைசந்தி வாக்கானது ஐந்து நிறங்களையும் சூக்கும வடிவில்
ஒடுக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற மயிலின் முட்டையிலுள்ள நீரைப்
போல, பலவகைப்பட்ட வன்னங்களை இதய தானத்தில் சிறிதும்
தெரியாமல் ஒடுக்கிக் கொண்டு, தான் பிரகாசமாகி அவ்வன்னங்
களில் சூக்கும ரூபத்தை உடையதாகி இதயதானத்தில் விளங்குவ
தாகும்.

சொ.பொ.வி:

சொயம் பிரகாசம் - ஒலிகளின் பலவகைப்பட்ட வன்னங்களை
உள்ளடக்கி அவை பிரகாசிக்காது நிற்க தான் மாத்திரமே பிரகாசிக்கும்
ஒலி.

குறிப்புரை:

பைசந்தி வாக்கானது எழுத்துக்கள் பிரிந்து தோன்றாது சூக்கும
வடிவில் நிற்க, இதயத்தில் நிற்கும் ஒலியாகும்.

43. சூக்கும வாக்கது ஓள் ஓர் சோதியாய் அழிவது இன்றி
ஆக்கிடும் அதிகாரத்திற்கு அழிவினைத் தன்னைக் கண்டால்
நீக்கம்இல் அறிவு ஆனந்தம் முதன்மை நித்தியம் உடைத்தாய்
போக்கொடு வரவு இளைப்பும் விகாரமும் புருடன் இன்று ஆம்.

பொருள்:

சூக்குமை வாக்கானது உடம்புக்குள்ளே நாத மாத்திரையாய்
விளங்கி ஞான ஒளியாக நிற்கும். மேலும் மற்ற வாக்குகளை
உருவாக்குகின்ற தன் அதிகார மாத்திரைக்கே அழிவு உண்டாகத்

தனது சுத்த மாயா உருவத்திற்குக் கேடின்றி நிலை பெறுவதாகும். தவத்தினால் தன்னைக் காணப் பெற்றவர்க்கு நீங்காத பேரறிவும் ஆனந்தமும் சுதந்திரமும் தருவதாகும். அபர முத்தியாகிய பெரும் போகத்தை உண்டாக்கும். இறப்பு, பிறப்பு இவற்றால் வரும் இளைப்பு இல்லாததாகும்.

சொ.பொ.வி:

உள்ஓர் - உடம்புக்குள் ஓர். சோதி - ஞானமாத்திரை. தன்னைக் கண்டார் - தவத்தால் சூக்கும வாக்கினை உணர்ந்தார்.

குறிப்புரை:

சூக்குமை வாக்கு உடம்புக்குள்ளே ஞான வடிவாய் விளங்கு தலும், ஆன்ம ஞானத்தை விளக்குவதும் ஆகிய இரண்டு இலக்கணங்களை உடையதாம்.

44. நிகழ்ந்திடும் வாக்கும் நான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப் பற்றித் திகழ்ந்திடும் அஞ்சதாகச் செயல் பரிணாமம் அன்று புகழ்ந்திடும் விருத்தியாகும் படம் குடில் ஆனால் போல மகிழ்ந்திடும் பிரமம் அன்று மாமாயை என்பர் நல்லோர்.

பொருள்:

வைகரி முதலிய நான்கு வாக்குகளும், நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்ச கலைகளையும் பற்றுக்கோடாகச் சார்ந்து ஐவகைப்பட்டு விளங்கும். இங்ஙனம் காரியப்படுதல் அசுத்த மாயா காரியம் போலப் பரிணாமம் அன்று. புடவை கூடாரம் ஆனாற் போலச் சுத்த மாயையினின்று காரியப்படுவதாகும். இவை பிரமம் அன்று. சுத்த மாயா காரியம் எனப்படும்.

சொ.பொ.வி:

நிவிர்த்தியாதி கலை - நிவிர்த்தி, பிரதிஷ்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தீயதீதை என்ற ஐந்து. அஞ்சதாக - சிவம், சத்தி, சாதாக்கியம், மகேசுவரம், சுத்தவித்தை என்ற ஐந்து.

குறிப்புரை:

நால்வகை வாக்குகளும் பஞ்சகலைகளைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு சிவம் முதலிய ஐந்து வகைகளாக விருத்திப்படும். இவை சத்தப் பிரம்ம வாதிகள் கூறுவது போலப் பிரம்மம் அல்ல. சத்த மாயையின் காரியங்களே ஆகும்.

45. வித்தைகள் வித்தை ஈசர் சதாசிவர் என்று இவற்கு வைத்துறும் பதங்கள் வன்னம் புவனங்கள் மந்திரங்கள் தத்துவம் சரீரம் போகம் கரணங்கள் தாம் எலாமும் உய்த்திடும் வைந்த வந்தான் உபாதானமாகி நின்றே.

பொருள்:

மந்திரேசுவரர், மந்திரமகேசுவரர், அனுசதாசிவர் என்று கூறப் படுகின்ற அபர முத்தருக்கு வேண்டப்படுகின்ற பதங்களும், அக்கரங்களும், புவனங்களும், மந்திரங்களும், தத்துவங்களும், சரீரங்களும், போகங்களும், கரணங்களும் ஆகிய சத்தாத்துவாக்கள் எல்லாவற்றையும் சத்தமாயா காரியமான விந்துவே முதற் காரணமாகி நின்று செலுத்தும்.

சொ.பொ.வி:

என்று இவர்க்கு - மந்திரேசுவரர் முதலான மூவரும் ஆணவமலம் மட்டும் உடைய விஞ்ஞானகலராய் இருந்து அபர முத்தர் ஆனவர். வைத்துறும் - வேண்டப்படுகின்ற.

46. மூவகை அணுக்களுக்கும் முறைமையில் விந்து ஞானம் மேவினது இல்லை ஆகில் விளங்கிய ஞானம் இன்றாம் ஓவிட விந்து ஞானம் உதிப்பது ஓர் ஞானம் உண்டேல் சேஷியர் கொடியினான் தன் சேவடி சேரலாமே.

பொருள்:

விஞ்ஞானகலர், பிரளாயகலர், சகலர் என்ற மூவகை உயிர்களுக்கும் விந்து ஞானம் முறையே தூலமாகவும், தூல தரமாகவும், தூல தமமாகவும் பொருந்திடவில்லை ஆயின் விடயங்களை அறியும்

ஞானம் அவர்க்கு உண்டாகாது. விந்து ஞானம் நீங்க ஒப்பற்ற பதிஞானம் உண்டானால் இடபக் கொடியை உடைய சிவபிரானது அடியை அடையலாம்.

சொ.பொ.வி:

முவகை அணுக்கள் - விஞ்ஞானகலர் முதலிய முவகை உயிர்கள். விந்து ஞானம் - நால்வகை வாக்குகளால் உண்டாகும் ஞானம். சேஷுயர் கொடி - இடபக்கொடி.

குறிப்புரை:

சூக்குமை முதலிய நான்குவகை வாக்குகளால் உயிர்களுக்கு ஞானம் உண்டாகும். உலக ஞானம் நீங்கினால் மெய்ஞ்ஞானம் உண்டாகித் திருவடிப்பேறு கிடைக்கும்.

47. அருவினில் உருவம் தோன்றி அங்காங்கி பாவம் ஆகி உருவினில் உருவ மாயே உதித்திடும் உலகம் எல்லாம் பெருகிடும் சுருங்கும் பேதா பேதமோடு அபேதம் ஆகும் ஒருவனே எல்லாம் ஆகி அல்லவாய் உடனும் ஆவன்.

பொருள்:

சூக்குமமாகிய மாயையிலிருந்து தூலமாகிய கலையாதி தத்துவங்கள் தோன்றி, அவை உடலும் உயிரும் போன்ற தன்மை உடையனவாய் அத்தூலங்களிலிருந்து அவற்றிலும் தூலமான காரியங்கள் தோன்றுவனவாகும். இவ்வாறு தோன்றிய காரியப் பிரபஞ்சமெல்லாம் விரிவதும் ஒடுங்குவதுமாய் இருக்கும். விரிந்து தோன்றுவது பேதா பேதமாகும். ஒடுங்குவது அபேதமாகும். இவற்றையெல்லாம் நிமித்த காரணனாகிய இறைவனே காரியப் படுத்தும் பொழுது தானே ஆகவும், அவற்றின் வேறுமாகவும், அவற்றோடு உடனுமாகவும் நிற்பான்.

சொ.பொ.வி:

அங்க - உடல். அங்கி - உயிர். பாவமாகி - தன்மை உடையன வாய்.

குறிப்புரை:

சூக்குமமாகிய அசுத்த மாயையிலிருந்து தூலமாகிய தத்துவங்கள் தோன்றும். அவ்வாறு தோன்றும் பொழுது ஒன்றுக்கொன்று தூலமாய்த் தோன்றி ஒடுங்கியும், பரிணமித்தும் வரும். அவற்றுக்கு நிமித்த காரணன் இறைவன் ஆவான்.

48. அருஉரு ஈனாதாகும் விகாரமும் அவிகாரத்தின் வருவதும் இல்லை என்னின் வான் வளி ஆதி பூதம் தருவது தன்னின் மேக சலனசத் தங்களோடும் உருவமின் உருமேறு எல்லாம் உதித்திடும் உணர்ந்து கொள்ளே.

பொருள்:

அருவமாகிய அசுத்த மாயை உருவமாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவிக்காது. அவிகாரமாகிய மாயையிலிருந்து விகாரமாகிய பிரபஞ்சம் தோன்றுவதில்லை என்றால் மாயாவாதியாகிய உனது மதப்படி அருவமும் அவிகாரியும் ஆகாயமே ஆகும். அது உருவமும் விகாரியும் ஆகிய வாயு முதலிய பூதங்களைத் தோன்றச் செய்வது. மேலும் ஆகாயத்திலிருந்து மேகங்களும் மேகத்திலிருந்து பல சத்தங்களும் மின்னல்களும் இடிகளும் இவைபோலப் பலவும் தோன்றும். எனவே, உன்னுடைய கூற்று உனக்கே வழுவாக முடிகிறது. அறிவாயாக.

சொ.பொ.வி:

சலனம் - பல விகாரங்கள். உருமேறு - இடி.

குறிப்புரை:

மாயாவாதி அருவமாகிய மாயை உருவமாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவிக்காது எனவும். விகாரம் இல்லாத மாயையிலிருந்து விகாரமாகிய பிரபஞ்சம் தோன்றாது என்றும் கூறுவர். அக்கருத்து இங்கு மறுக்கப்படுகிறது. ஆகாயத்தை அவர்கள் அருவமாகவும் அவிகாரியாகவும் கருதுவது தவறு என்று மறுக்கப்படுகிறது.

49. மண்ணினில் கடாதி எல்லாம் வருவது குலாலனாலே
எண்ணிய உருவம் எல்லாம் இயற்றுவன் ஈசன் தானும்
கண்ணு காரியங்கள் எல்லாம் காரணம் அதனில் காண்பன்
பண்ணுவது எங்கே நின்று இங்கு என்றிடில் பகரக் கேள் நீ.

பொருள்:

மண்ணிலிருந்து குடம் முதலிய காரியங்கள் எல்லாம்
குயவனாலே தோன்றுவது போல, இறைவனும் தான் கருதிய
உருவம் எல்லாவற்றையும் மாயையிலிருந்து தோற்றுவிப்பான்.
ஆயினும் குயவன் குடத்தைச் செய்யும் பொழுது அதற்குக் காரண
மாகிய நிலத்தில் நின்று கொண்டு செய்வான் என்பதைப்
பார்க்கின்றோம். அதுபோல இறைவன் எவ்விடத்து நின்று
செய்வான் என்று நீ கேட்டால் அதற்குரிய விடையைக் கூறுகிறேன்.
கேட்பாயாக.

சொ.பொ.வி:

குலாலன் - குயவன். காரணம் - நிலம். பகர - சொல்ல.

50. சீலமோ உலகம் போலத் தெரிப்பரிது அதனால் நிற்கும்
கோலமும் அறிவார் இல்லை ஆயினும் கூறக்கேள் நீ
ஞாலம் ஏழினையும் தந்து நிறுத்திப் பின் நாசம் பண்ணும்
காலமே போலக் கொள் நீ நிலைசெயல் கடவுட் கண்ணே.

பொருள்:

இறைவனின் தன்மையை உலகப் பொருளின் தன்மை போலக்
கூறுவது அரிதாகும். ஆதலால் அவன் நிற்கும் நிலை அறிபவார்
இல்லை. என்றாலும் ஒருவாறு கூறுகிறேன் கேட்பாயாக. உலகம்
ஏழினையும் தோற்றுவித்து நிலை நிறுத்தி, பின்பு அழித்துக்
காரியப்படுத்தும் காலம் அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்கால் எல்லாப்
பொருளுக்கும் தான் ஆதாரமாய் நின்றாலும் தனக்கு ஒரு ஆதாரம்
இன்றி நின்றல் போல, இறைவன் நிராதாரமாய் நின்றே உலகத்தைக்
காரியப்படுத்துவான்.

சொ.பொ.வி:

சீலம் - தன்மை. தெரிப்பது - கூறுவது. கோலம் - நிற்கும் கோலம்.
நாசம் - அழித்தல்.

51. கற்றநூல் பொருளும் சொல்லும் கருத்தினில் அடங்கித் தோன்றும்
பெற்றியும் சாக்கிராதி உயிரினில் பிறந்து ஒடுக்கம்
உற்றதும் போல எல்லா உலகமும் உதித்து ஒடுங்கப்
பற்றொடு பற்றது இன்றி நின்றனன் பரனும் அன்றே.

பொருள்:

ஆன்மாவினிடத்தில் சாக்கிரம் முதலிய அவத்தைகள் கரணங்
களால் ஒடுங்கித் தோன்றும்வழி ஆன்மாவும் அவத்தைப்பட்டு
துடக்குறுதல் போல. இறைவனும் எல்லா உலகமும் தன் பால்
ஒடுங்கி உதிப்பத் தானும் லயம், போகம், அதிகாரம் என்னும்
அவத்தைப்பட்டுத் துடக்குறுவான். (பற்றுதலோடு இருப்பான்)
என்றாலும் ஒருவன் கற்ற நூற் பொருளும் சொல்லும் ஆன்ம
அறிவின் கண் ஒடுங்கிப் பின்னர் தோன்றும் பொழுது ஆன்ம அறிவு
துடக்குறாததுபோல இறைவனும் பற்றில்லாதவனாய் இருப்பான்.

சொ.பொ.வி:

சாக்கிராதி - சாக்கிரம் முதலிய அவத்தைகள். பரன் - இறைவன்.

குறிப்புரை:

இறைவன் பற்றோடு நின்று பற்றது இன்றி நிற்பான் என்பது
விளக்கப்படுகிறது. பற்றோடு நிற்பதற்கு ஆன்ம அவத்தைகளும்,
பற்றின்றி நிற்பதற்குக் கற்ற நூற்பொருளும் சொல்லும் உவமையாகக்
கூறப் பெற்றுள்ளன.

52. உயிரவை ஒடுங்கிப் பின்னும் உதிப்பது என் அரன்பால் என்னில்
செயிர்உரு மலத்தின் ஆகும் சிதைந்தது ஏது என்னில் சித்தத்து
அயர்வு ஒழி காரியங்கள் அழியும் காரணம் கிடக்கும்
பயில்தரு காரியம் பின் பண்டுபோல் பண்ணும் ஈசன்.

பொருள்:

உயிர்கள் சங்கார காரணனிடத்தில் ஒடுங்கி மீண்டும் அச்சங் காரகாரனிடத்தில் தோன்றுவது எதற்கு என்றால் குற்றம் பொருந்திய ஆணவமலம் பரிபக்குவம் அடைதற் பொருட்டுத் தோன்றும். அப்படியானால் உயிர்களைப் பொருந்திய ஆணவமலம் சிதைந்து ஒழியவில்லை என்றால் ஒடுக்கம் நிகழ்ந்த போது அழிந்தது யாது? என்று கேட்டால், ஆன்மாவின் அறியாமையை நீக்கும் மாயா காரியங்களாகிய தனு ஆதிகள்தான் (உடம்புகள்) அழியும். அவற்றின் காரணமாகிய மாயை அழியாது. மீண்டும் இறைவன் காரணமாகிய அம்மாயையில் ஒடுங்கிக் கிடக்கும் காரியங்களைச் சங்கார காரணமாகிய இறைவன் மீண்டும் முன்போலத் தோற்றுவிப்பான்.

சொ.பொ.வி:

செயிர்உரு - குற்றம் பொருந்திய. மலம் - மூலமலம். (ஆணவம்) அயர்வுஒளி காரியங்கள் - மயக்கத்தை நீக்குவதற்காகத் தரப்பெற்ற உடம்பு முதலிய காரியங்கள். காரணம் - அந்த உடம்பு; முதலியவை தோன்றுவதற்குக் காரணமாகிய மாயை.

53. தோற்றுவித்து அளித்துப் பின்னும் துடைத்தருள் தொழில்கள் மூன்றும் போற்றவே உடையன் ஈசன் புகுந்தது விகாரம் என்னில் சாற்றிய கதிரோன் நிற்கத் தாமரை அலரும் காந்தம் காற்றிடும் கனலை நீரும் கரந்திடும் காசினிக்கே.

பொருள்:

பிரபஞ்சங்களைத் தோன்றச் செய்து நிறுத்திப் பின்னர் அழிக்கின்ற மூன்று தொழில்களையும் இறைவன் இடைவிடாது செய்பவன் என்றால், அவற்றால் விகாரம் எய்த மாட்டானா? மாட்டான். சூரியன் தனதிடத்தில் நிற்கப் பூமியில் சூரிய காந்தக் கல் அக்கினியைக் கக்குகிறது. தாமரை மலருகிறது. நீரானது வற்றுகிறது. ஆனால், சூரியன் விகாரம் அடைவதில்லை. அதுபோல இறைவனும் விகாரப்படமாட்டான்.

சொ.பொ.வி:

அளித்து - காத்து. துடைத்து - அழித்து. அலரும் - மலரும்.
காற்றிடும் - கக்கும். காசினி - உலகம்.

54. உரைத்த இத்தொழில்கள் மூன்றும் மூவருக்கு உலகம் ஓத
வரைத்து ஒருவனுக்கே ஆக்கி வைத்தது இங்கு என்னை என்னின்
விரைக் கமலத்தோன் மாலும் ஏவலான் மேவினோர்கள்
புரைத்த அதிகார சத்தி புண்ணியம் நண்ணலாலே.

பொருள்:

மேற்கூறிய மூன்று தொழில்களும் பிரமன் முதலிய மூவருக்
கும் உடையன என்று உலகம் சொல்ல, இங்கு ஒரு கடவுளுக்கே
உண்டு என்று சொல்லுவது என்னை என்னில் மணம் பொருந்திய
தாமரையில் உள்ள பிரமனும், திருமாலும் புண்ணியம் உடையவர்.
ஆதலால், இறைவனது உயர்ந்த அதிகார சத்தியை அவனது ஏவலால்
பெற்றவர்கள் ஆவார்கள். ஆதலால், அவர்கள் முத்தொழில்
செய்வதற்கு உரியவர்கள் அல்லர். சங்காரகார இறைவனுக்கே
அச்சுதந்திரம் உண்டு.

சொ.பொ.வி:

விரை - மணம். மால் - திருமால். உரைத்த - உயர்ந்த.

55. இறுதியாம் காலம் தன்னில் ஒருவனே இருவரும் தம்
உறுதியில் நின்றார் என்னில் இறுதிதான் உண்டா காதாம்
அறுதியில் அரனே எல்லாம் அழித்தலால் அவனால் இன்னும்
பெறுதும் நாம் ஆக்கம் நோக்கம் பேர் அதிகரணத் தாலே.

பொருள்:

சங்கார காலத்தில் ஒருவனே அழியாது நிற்பான். மற்ற பிரம
திருமால் வலிமையோடு அழியாது நின்றார்கள் என்றால் உலகம்
சங்காரம் ஆகாது. ஆதலால் சங்கார காலத்தில் அவ்விருவரும்
சம்ஹாரம் செய்யப்படுவர். அப்படியானால் பின் சிருஷ்டி
முதலியன இல்லையாகி விடுமே என்றால் சங்கார கடவுளே

அனைத்தையும் அழித்தலாலும், அழித்தவற்றிற்கு ஆதாரமாய் இருத்தலாலும் அவனாலேயே சிருஷ்டி முதலியவற்றை நாம் பெறுகிறோம்.

சொ.பொ.வி:

இறுதியாம் காலம் - சங்காரகாலம். இறுதி உண்டாகாது - பிரமனும் திருமாலும் சங்காரகாலத்தில் அழியாது இருந்தால் எல்லாம் அழிந்தது என்று கூற முடியாது. சங்கார காலம் என்பது எல்லாம் அழியும் காலமாகும். எல்லாம் என்பதற்குள் பிரமனும் மாலும் அடக்கம்.

56. சொன்ன இத்தொழில்கள் என்ன காரணம் தோற்ற என்னில் முன்னவன் விளையாட்டு என்று மொழிதலுமாம் உயிர்க்கு மன்னிய புத்தி முத்தி வழங்கவும் அருளால் முன்னே துன்னிய மலங்கள் எல்லாம் துடைப்பதும் சொல்ல லாமே.

பொருள்:

சங்காரக் கடவுள் முத்தொழிலையும் செய்வதற்குக் காரணம் என்ன என்றால் இறைவனது திருவிளையாட்டு என்று சொல்லலாம். மேலும் தனது சுருணையால் உயிர்களுக்கு அவரவர்கன்மத்திற்கு ஏற்ப போக முத்திகளைக் கொடுப்பதற்கு என்றும் கூறலாம். அநாதியே உயிர்களைப் பொருந்திய மும்மலங்களை நீக்குதற்கு என்றும் கூறலாம்.

சொ.பொ.வி:

முன்னவன் - இறைவன். மன்னிய - பொருந்திய. புத்தி - போகம். துன்னிய - அநாதியாகிய.

57. அழிப்பு இளைப்பு ஆற்றல் ஆக்கம் அவ்வவர் கன்மம் எல்லாம் கழித்திடல் நுகரச் செய்தல் காப்பது கன்ம ஒப்பில் தெழித்திடல் மலங்கள் எல்லாம் மறைப்பு அருள் செய்தி தானும் பழிப்பு ஒழி பந்தம் வீடு பார்த்திடில் அருளே எல்லாம்.

பொருள்:

இறைவனின் ஐந்து தொழில்களில் அழிப்பு என்பது தனு ஆதிகளை ஒடுக்குதலாய் பிறப்பு இறப்பில் பட்டு வருந்தும்

உயிர்களுக்கு இளைப்பு நீங்குதல் பொருட்டாகும். ஆக்கம் என்பது அவரவர் கன்மத்திற்கு ஏற்பத் தனு ஆதிகளைத் தோற்றுவித்துக் கன்மங்களை நீக்குதற் பொருட்டாம். காப்பு என்பது அவரவர் செய்த கன்மங்களின் பயனைப் புசிப்பிக்கச் செய்து தனு ஆதிகளை நிறுத்துதல் ஆகும். மறைத்தல் என்பது இருவினை ஒப்பினை வருவித்து மலங்கள் எல்லாவற்றையும் நீக்குதல் பொருட்டாகும். அருளல் என்பது அம்மலங்கள் எல்லாவற்றையும் நீக்கி முத்தி கொடுத்தல் ஆகும். இத்தொழில்கள் எல்லாம் அருட்செயல்களே ஆகும். இவற்றை வீரத்தொழில் என்று கூறுகின்ற பழியினை ஒழிப்பாயாக.

சொ.பொ.வி

அழிப்பு - அழித்தல். தெழித்திடல் - நீக்குதல். பந்தம் - மலத்தொடர்பு.

58. அருவமோ உருவா ரூபம் ஆனதோ அன்றி நின்ற
உருவமோ உரைக்கும் கர்த்தா வடிவு எனக்கு உணர்த்து
இங்கென்னின்
அருவமும் உருவா ரூபம் ஆனதும் அன்றி நின்ற
உருவமும் மூன்றும் சொன்ன ஒருவனுக்கு உள்ளவாமே.

பொருள்:

ஐந்தொழில் செய்கின்ற இறைவனது வடிவம் அருவமா? அருஉருவமா? உருவமா? இவ்விடத்தே எனக்கு அறிவிக்க வேண்டும் என்றால் அருவமும் அருவுருவமும் உருவமும் ஆகிய இம்மூன்றும் முன்கூறப்பட்ட சங்கார காரணனாகிய இறைவனுக்கு உள்ள வடிவங்கள் ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

கர்த்தா - இறைவன்.

குறிப்புரை:

இறைவனின் தடத்த வடிவம் மூன்றாகும் என்பது கூறப்படுகிறது

59. நண்ணிடும் உருவம் என்னின் நமக்குள் உருவம் போலப் பண்ணிட ஒருவன் வேண்டும் இச்சையேல் பலரும் இச்சை கண்ணிய உருவம் கொள்ளேம் யாம் பெரும் கடவுள் தானும் எண்ணிய யோக சித்தர்போல் உரு இசைப்பன் காணே.

பொருள்:

இறைவனுக்கு உருவம் உண்டென்னில் நமக்குள்ள உருவம் போல அவனுக்கு உருவம் உண்டாக்குவதற்கு ஒரு கர்த்தா வேண்டும். இல்லை இறைவன் தனது இச்சைப்படி வடிவம் கொள்வான் என்றால் நம்மைப் போன்ற பலரும் கொள்ளுகின்ற இச்சைப்படி வடிவம் கொள்ள வேண்டும். அப்படி அன்று. நாம் கருதுவது போல இறைவன் வடிவத்தை எடுக்காது யோக சித்தரைப் போலத் தான் நினைத்த வடிவத்தை எடுத்துக் கொள்வான்.

சொ.பொ.வி:

பண்ணிட - உருவாக்கிட. கண்ணிய - கருதிய. பெருங்கடவுள் - எல்லாம் வல்ல கடவுள்.

60. வித்தக யோக சித்தர் வேண்டுரு கொள்ளுமா போல் உத்தமன் கொள்வான் என்னின் அவர்களில் ஒருவன் ஆவன் அத்தகை யவர்கள் எல்லாம் ஆக்குவது அருளால் ஆங்கு வைத்தது மாயை என்னின் வடிவெலாம் மாயை ஆமே.

பொருள்:

வித்தகர்களாம் யோக சித்தர்கள் தாம் விரும்பும் வடிவங்களை எடுத்துக் கொள்ளும் முறைமை போல இறைவனும் நினைத்த உருவங்களை எடுத்துக் கொள்வான் என்றால் அவன் அந்த யோக சித்தர்களில் ஒருவனாக எண்ணப்படுவானே. அப்படியன்று. யோக சித்தர் முதலியோர் இறைவனது அருளால்தான் தாம் விரும்பும் உருவங்களைக் கொள்வார்கள். அத்தகைய உருவங்கள் மாயையின் காரியமாகும். ஆனால், இறைவனுடைய வடிவமோ மாயா காரியம் அன்று.

சொ.பொ.வி:

வித்தகர் - சாதுரியம் உடையவர். உத்தமன் - இறைவன்.

61. மாயைதான் மலத்தைப் பற்றி வருவதோர் வடிவம் ஆகும் ஆய ஆணவம் அகன்ற அறிவொடு தொழிலை ஆக்கும் நாயகன் எல்லா ஞானத்தொழில் முதல் நண்ணலாலே காயமோ மாயை அன்று காண்பது சத்தி தன்னால்.

பொருள்:

மாயையின் காரியமான வடிவங்கள் எல்லாம் ஆணவமலம் காரணமாக உண்டாகும் வடிவங்கள் ஆகும். ஆணவம் வியாபக அறிவையும் தொழிலையும் மறைத்து சிற்றறிவையும் சிறு தொழிலையும் உண்டாக்கும். எனவே, மாயையால் வரும் வடிவம் சிற்றறிவு உடைய உயிர்களுக்கே உடையதாகும். மலமற்ற இறைவன் எல்லா அறிவும் எல்லாத் தொழிலும் எல்லா முதன்மையும் உடையவன். ஆதலால் அவனுடைய வடிவம் மாயா காரிய வடிவமன்று. அவன் தன் சத்தியினால் உண்டாக்கிக் கொள்ளும் வடிவம் ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

வடிவம் - மானிட வடிவம். அறிவு - சிற்றறிவு. தொழில் - சிறுதொழில். ஞானத்தொழில் - இறைவனுக்குரிய பேரறிவு.

62. சத்தியே வடிவு என்றாலும் தான் பரிணாமம் ஆகும் நித்தமோ அழியும் அத்தால் நின்மலன் அருவே என்னில் அத்துவா மார்க்கத்து உள்ளான் அலன் இவன் அருமை தன்னை புத்திதான் உடையை போல இருந்தனை புகலக் கேள் நீ.

பொருள்:

இறைவனுக்குச் சத்தியே வடிவம் என்று சொல்லினும் அவ்வடிவம் பரிணமித்த வடிவம் ஆகும். ஆதலால், அதனுடைய நித்தியத் தன்மை அழிவு எய்தும், அக்காரணத்தால் இறைவனுடைய வடிவம் உருவம் அன்று. அருவமே என்றால் அவன் ஆறு

அத்துவாக்களுக்கு உட்பட்டவன் அல்லன். அவனுடைய அருமையைப் புத்தி உடையவன் போல இருக்கின்ற நீ நான் சொல்லக் கேட்பாயாக.

சொ.பொ.வி:

பரிணாமம் - வடிவப் பொருள் ஒவ்வொன்றும் வளர்ந்து வரும் பரிணாமங்களைக் கொண்டதாகும். நித்தமோ அழியும் - பரிணமித்து வருகின்ற பொருள்கள் அழியக்கூடியன ஆகும். ஆதலால், அதனிடத்தில் நித்தியத் தன்மை இருக்காது. ஆறு அத்துவா - கலை, மந்திரம், பதம், வன்னம், தத்துவம், புவனம் என ஆறு வழிகள். இந்த ஆறு வழிகளில் தான் பிரபஞ்சம் தோன்றுவதும் அழிவதும் நிகழ்கிறது.

63. உலகினில் பதார்த்தம் எல்லாம் உருவமோடு அருவமாகி நிலவிடும் ஒன்றொன்று ஆகா நின்ற அந்நிலையே போல அலகிலா அறிவன் தானும் அருவமே என்னில் ஆய்ந்து குலவிய பதார்த்தத்து ஒன்றாய்க் கூடுவன் குறித்தி டாயே.

பொருள்:

உலகத்தில் உள்ள பொருள்கள் எல்லாம் உருவமும் அருவமுமாய்க் காணப்பட்டு விளங்குகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று மற்றொன்றாகாது. (ஆகாயம் முதலிய அருவப் பொருள் நிலம் முதலிய உருவப் பொருள் ஆகாது) அந்த முறைமை போல ஞானத்தை உடைய இறைவனையும் அருவப் பொருளாம் என்று எண்ணினால் உலகப் பொருள்கள் அனைத்திற்குள்ளும் அவன் ஒன்றாகி விடுவான் அல்லது வேறொன்றாக ஆகமாட்டான். (அதாவது அருவம் உடையவன் என்றால் நம் உலகத்துப் பொருளாய் அவன் விளங்குவானே அன்றி அவற்றில் வேறுபட்டு முதன்மை உடைய இறைப் பொருள் ஆகமாட்டான்.) இதனை ஆராய்ந்து பார்ப்பாயாக.

சொ.பொ.வி:

பதார்த்தம் - பொருள்கள். அலகிலா - சுட்டிக் கூற முடியாத.

64. பந்தமும் வீடும் ஆய பதபதார்த்தங்கள் அல்லான்
அந்தமும் ஆதி இல்லான் அளப்பிலன் ஆதலாலே
எந்தைதான் இன்னன் என்றும் இன்னதாகும் இன்னதாகி
வந்திடான் என்றும் சொல்ல வழக்கொடு மாற்றம் இன்றே.

பொருள்:

எம்முடைய இறைவன் உயிர்களைப் பந்திப்பனவும்
விடுவனவும் ஆகிய சொல்லும் பொருளுமாய் பிரபஞ்சப்
பொருள்கள் அல்லன் ஆதலாலும், தோற்றமும் நாசமும்
இல்லாதவன் ஆதலாலும். அளவைகளுக்கு எட்டாதவன்
ஆதலாலும். அருவம், அருவுருவம், உருவம் எனும் மூன்றினுள்
இன்ன வடிவினன் என்றும், இன்ன வடிவத்தைக் கொள்வான்
என்றும், இன்ன வடிவத்தைக் கொள்ள மாட்டான் என்றும்
கூறுவதற்கு எந்த உத்திரவாதமும் இல்லை. ஆதலால் இறைவனது
திருமேனி அருவம் என்பது பொருந்தாது.

சொ.பொ.வி:

வீடும் - விடுதல். பதபதார்த்தங்கள் - உலகப் பொருள்கள்.

65. குறித்தது ஒன்றாக மாட்டாக் குறைவு இலன் ஆதலாலும்
நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலைமை யானும்
வெறுப்பு ஒருவிருப்புத் தன்பால் மேவுதல் இலாமையானும்
நிறுத்திடும் நினைந்த மேனி நின்மலன் அருளி னாலே.

பொருள்:

தான் நினைந்த வடிவத்தை எடுத்துக் கொள்ள முடியாத
குறைபாடு இல்லாதவன். நிறைந்த ஞானமும் செயலும்
உடையவன். வெறுப்பு விருப்பு தன்னிடத்தில் பொருந்துதல்
இல்லாத மலமற்றவன். உயிர்கள் மாட்டு வைத்த அன்பினால் தான்
நினைத்த வடிவத்தை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடியவன். எனவே,
அவனுடைய வடிவம் அருவம் என்று கூறுதல் பொருந்தாது.

சொ.பொ.வி:

குறைவிலன் - குறைவில்லாதவன். நின்மலன் - மலமற்றவன்.

66. ஆரணம் ஆகமங்கள் அருளினால் உருவு கொண்டு
காரணன் அருளா னாகில் கதிப்பவர் இல்லை யாகும்
நாரணன் முதலாய் உள்ள சுரர் நரர் நாகர்க்கு எல்லாம்
சீரணி குரு சந்தானச் செய்தியும் சென்றிடா வே.

பொருள்:

இறைவன் தன்கருணையினாலே உருவத் திருமேனி கொண்டு
வேத ஆகமங்களை அருளவில்லை என்றால் உயிர்கள் பதி, பசு,
பாசங்களின் இயல்பு உணர்ந்து முத்தி அடைவதில்லை. மேலும்
திருமால் முதலிய தேவர்களுக்கும், மனிதர்களுக்கும், நாகர்
களுக்கும், குருபரம்பரையின் உபதேசமும் கிடைத்திடாவாம்.

சொ.பொ.வி:

ஆரணம் - வேதம். கதிப்பவர் - மத்தி அடைபவர். சுரர் - மானிடர்.

67. உருஅருள் குணங்களோடும் உணர்வு அருள் உருவில் தோன்றும்
கருமமும் அருள் அரன்தன் கரசர ணாதி சாங்கம்
தருமருள் உபாங்கம் எல்லாம் தானருள் தனக்கு ஒன்று இன்றி
அருளுரு உயிருக்கு என்றே ஆக்கினன் அசிந்தன் அன்றே.

பொருள்:

இறைவனது உருவம் அருள் வடிவம் ஆனதால் குணங்களும்
கரணங்களும் அருள்வடிவே ஆகும். அவ்வுருவால் செய்யப்படும்
வடிவங்களும் அருளே ஆகும். அந்த வடிவத்தில் உள்ள திருக்கை,
திருவடி முதலிய பிரத்தியங்களும் அவை ஏந்தியுள்ள சூலம், மழு
முதலிய சாங்கங்களும் (ஆயுதங்களும்) தொழில்களும் அருள்
வடிவே ஆகும். அணிந்துள்ள ஆடை, அணிகலன்கள், மாலை
முதலிய உபாங்கங்களும் அருள் வடிவே ஆகும். இவையனைத்
தையும் தனக்கெனக் கொள்ளாது உயிரின் பொருட்டே இறைவன்
எடுத்துக் கொண்டான்.

சொ.பொ.வி:

உரு - உருவம். கருமம் - தொழில். கரசரணஆதி - கை, கால்
முதலிய. சாங்கம் - ஆயுதங்கள். உபாங்கம் - அணிந்து கொள்வன.

(உருவம் அங்கம் எனப்பட்டு இறைவனின் திருமேனியைக் குறிக்கும். இறைவனின் முகம் முதலிய உறுப்புக்கள் பிரத்தியங்கள் எனப்படும். இறைவனின் சாங்கம் என்பது அங்கத்தோடு கூடியது எனப் பொருள் பட்டு கை, கால்களைக் குறிக்கும். உபாங்கம் என்பது அங்கத்தை விட்டு நீங்காத ஆடை அணிகலன்களைக் குறிக்கும்.) அசிந்தன் - சிந்தனைக்கு அப்பாற்பட்ட இறைவனைக் குறிக்கும்.

68. உலகினை இறந்து நின்றது அரன்உரு என்பது ஓரார்
உலகு அவன் உருவில் தோன்றி ஒடுங்கிடும் என்றும் ஓரார்
உலகினுக்கு உயிருமாகி உலகாய் நின்றது ஓரார்
உலகினில் ஒருவன் என்பர் உருவினை உணரார் எல்லாம்.

பொருள்:

இறைவனது வடிவம் உலகினைக் கடந்து நின்ற வடிவம் என்னும் வேத வாக்கியத்தை உணரார். உலகம் அவன் திருவுருவில் தோன்றி ஒடுங்கும் என்பதும் உணரார். அவன் உலகிற்கு உயிராகவும் உலகமாகவும் நிற்கின்றான் என்பதும் உணரார். இங்ஙனம் கூறுகின்ற வேத வாக்கியங்களை உணராதவர்கள் இறைவனை உலகினில் ஒருவன் என்று கூறுவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

பொருள் வெளிப்படை.

69. தேவரின் ஒருவன் என்பர் திருவுரு சிவனை, தேவர்
மூவராய் நின்றது ஓரார் முதல் உருப்பாதி மாதர்
ஆவதும் உணரார் ஆதி அரி அயற்கு அறிய ஒண்ணா
மேவுஉரு நிலையின் ஓரார் அவன்உரு வினைவும் ஓரார்.

பொருள் :

திருவுருவத்தினை உடைய பரமசிவனைத் தேவர் மூவரில் ஒருவன் என்று கூறுகின்றவர்கள் அம்மும்மூர்த்திகளாய் அவன் அதிட்டித்து உள்ளார் என்றும், மேலும் அவன் மங்கை ஒரு பாகனாகக் காட்சியளிப்பவன் என்றும், திருமாலும் பிரமனும்

காணமுடியாத அடி முடி கொண்டருளிய சிவலிங்கத் திரு வருவினன் என்றும், லிங்கத் திருமேனியிலிருந்து அனைத்து உலகம் தோன்றும் என்றும் கூறுகின்ற வேத வசனங்களை உணராதவர் ஆவர்.

சொ.பொ.வி:

உறுப்பாதி மாதர் ஆவது மங்கை ஒருபாகன் ஆதல். விளைவு - உலகம் தோன்றுவது.

70. போகியாய் இருந்து உயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதல் ஓரார்
யோகியாய் யோக முத்தி உதவுதல் அதுவும் ஓரார்
வேகி ஆனாற் போலச் செய்த வினையினை வீட்டில் ஓரார்
ஊகியா மூடரெல்லாம் உம்பரில் ஒருவன் என்பார்.

பொருள்:

இறைவன் போக வடிவத்திலிருந்து உயிர்களுக்குப் போகத்தைக் கொடுத்தலை உணரார். யோக வடிவிலிருந்து யோக முத்தி கொடுப்பதையும் உணரார். கோபத்தை உடையவனாய் இருந்து கோர வடிவத்தில் உயிர்கள் செய்யும் வினைகளைக் கெடுத்தலையும் உணரார். இவற்றை அறியாத மூடர்களே இறை வனைத் தேவரில் ஒருவன் என்பார்கள்.

சொ.பொ.வி:

போக வடிவம் - உமா மகேசுவர வடிவம். யோக வடிவம் - தட்சணாமூர்த்தி வடிவம். வேகி - வேகியாய் இருத்தல். (மாகேசுவர வடிவமாய் அதாவது இடபாருடர். கலியாண சுந்தரர். பிட்சாடனர் உள்ளிட்ட இருபத்தைந்து வடிவங்கள்) உம்பர் - தேவர்.

71. ஒன்றொடு ஒன்று ஒவ்வா வேடம் ஒருவனே தரித்துக் கொண்டு நின்றலால் உலகம் நீங்கி நின்றனன் என்றும் ஓரார்
அன்றிய அவ்வேடம் எல்லாம் அருள்புரி தொழில் என்று ஓரார்
கொன்றது வினையைக் கொன்று நின்ற அக்குணம் என்று ஓரார்.

பொருள்:

முன்பாடலில் கூறப்பட்ட மாறுபட்ட பல உருவங்களை இறைவனே தரித்துக் கொண்டு நின்றலால் அவன் உலகத்துக்கு வேறாய் அப்பாற்பட்டு நின்றான் என்பதையும் உணரார். அம்மாறுபட்ட வடிவங்கள் எல்லாம் உயிர்களுக்கு அருள் செய்வதற்குக் காரணமாகும் என்பதையும் உணரார். மேலும் கொல்லுதலாகிய தீமை செய்வதும் அவரவர் வினையைக் கெடுத்து நன்மை பயக்கும் அருள் என்பதையும் உணராதவர்கள் ஆவர்.

சொ.பொ.வி:

ஒன்றோடொன்று ஒவ்வா வேடம் - போக, யோக, கோர வடிவங்கள் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட வடிவங்கள் ஆகும். கொன்றது - கோர வடிவத்திலிருந்து தொழில் செய்வது.

72. நாயகன் கண் நயப்பால் நாயகி புதைப்ப எங்கும்
பாய் இருள் ஆகி மூட பரிந்து உலகினுக்கு நெற்றித்
தூய நேத்திரத்தினாலே சுடர்ஒளி கொடுத்த பண்பின்
தேயமார் ஒளிகள் எல்லாம் சிவன்உருத் தேசது என்னார்.

பொருள்:

இறைவனது கண்களை இறைவி மகிழ்ச்சியால் மூடியபோது எல்லா இடத்தும் இருள் வந்து மூடியது. இறைவன் கருணைகூர்ந்து உலகத்திற்குத் தாம் கொண்ட நெற்றிக் கண்ணாலே ஒளியைக் கொடுத்தான். அதனால் உண்டாகிய உலகின் கண் உள்ள ஒளிகள் எல்லாம் சிவபெருமானது திருமேனிப் பிரகாசமே என்பதை உணராதவர்கள் ஆவர்.

சொ.பொ.வி:

நயப்பால் - மகிழ்ச்சியால் நாயகி - இறைவி. பாயிருள் - பரவிய இருள். தூய - தூய்மையான. தேசது - (தேசஸ்து) - திருமேனிப் பிரகாசம்.

73. கண்ணுதல் யோகு இருப்ப காமன் நின்றிட வேட்கைக்கு விண்ணுறு தேவராதி மெலிந்தமை ஓரார் மால் தான் எண்ணி வேள் மதனை ஏவ எரி விழித்து இமவான் பெற்ற பெண்ணினைப் புணர்ந்து உயிர்க்குப் பேரின்பம் அளித்தது ஓரார்.

பொருள் :

கண்ணுதல் சிவபெருமான் யோக நிலையில் இருந்த பொழுது காம வேட்கைக்குக் காரணமாகி மன்மதன் இருந்தான். ஆனால், தேவர்கள் காமப் பற்றின்றி வருத்தமுற்றனர். உடனே திருமால் அத்துன்பத்தை நீக்க எண்ணிக் காம அம்புகளை விடுமாறு மன்மதனை ஏவினான். சிவன் தன் நெற்றிக் கண்ணால் அவனை எரித்தான். பிறகு இமயத்தரசன் பெற்ற உமாதேவியைப் புணர்ந்து உயிர்களுக்குப் பேரின்பம் அருளியதையும் உணரார்.

சொ.பொ.வி:

கண்ணுதல் - நெற்றிக் கண்ணை உடைய சிவபெருமான்.
மெலிந்தமை - காமத்தால் மெலிந்தமை. வேள்மதன் - மன்மதன்.
இமவான் - இமயத்தரசன்.

74. படைப்பு ஆதித் தொழிலும் பத்தர்க்கு அருளும் பாவனையும் நூலும் இடப்பாக மாதராளோடு இயைந்து உயிர்க்கு இன்பம் என்றும் அடைப்பானாம் அதுவும் முத்தி அளித்திடும் யோகும் பாசம் துடைப்பானாம் தொழிலும் மேனி தொடக்கானேல் சொல் ஒணாதே.

பொருள்:

படைப்பு முதலாகிய தொழிலும், அன்பர்களுக்கு உபதேசிக்கும் தியானமும், வேத ஆகமங்களை உபதேசித்தலும், உமாதேவியோடு புணர்ந்து உயிர்களுக்குப் போகத்தைக் கொடுக்கும் செயலும். முத்தியைக் கொடுக்கும் சிவயோகமும், பாசத்தை நீக்கும் செயலும் ஆகிய இவை எல்லாம் இறைவன் அருள்திருமேனி கொள்ளவில்லை என்றால் உண்டென்று சொல்ல முடியாது.

சொ.பொ.வி:

பத்தர் - அன்பர். நூல் - வேதங்கள். மேனி தொடக்கானேல் - மேனி கொள்ளவில்லை என்றால்.

75. உருமேனி தரித்துக் கொண்டது என்றலும் உருஇறந்த அருமேனி அதுவும் கண்டோம் அருஉரு ஆனபோது திருமேனி உபயம் பெற்றோம் செப்பிய மூன்றும் நந்தம் கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் வடிவு காணே.

பொருள்:

இறைவன் உருவத் திருமேனி கொண்டான் என்ற அளவில் உருவம் ஒடுங்குவதற்குக் காரணமான அருளித் திருமேனியும் பெறப்பட்டது. அருவம் உருவம் என்றபோது இரண்டுக்கும் பொதுவான அருவுருவத் திருமேனியும் அறியப் பெற்றது. இவ்வாறு கூறிய மூன்று திருமேனியும் நம் பிறவிக்கு ஏதுவாகிய மாயையின் காரியமான நம்முடைய உருவத்தை ஒழித்தற்கு இறைவன் கொண்ட வடிவங்கள் ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

கருமேனி - பிறப்பிற்கு ஏதுவாகிய உடம்பு.

76. அத்துவா மூர்த்தியாக அறைகுவது என்னை என்னின் நித்தனாய் நிறைந்து அவற்றின் நீங்கிடை நிலைமையானும் சித்துடன் அசித்திற்கு எல்லாம் சேட்டிதன் ஆதலானும் வைத்ததாம் அத்துவாவும் வடிவுஎன மறைகள் எல்லாம்.

பொருள்:

வேதங்கள் எல்லாம் அத்துவாக்கள் ஆறும் இறைவனுக்கு உரிய வடிவமாகக் கூறுவது என்னை என்றால் இறைவன் நித்தியனாய், எல்லா இடத்தும் வியாபகனாய் அவற்றை விட்டு நீங்காது நிற்கின்ற தன்மையனாய், அறிவுப் பொருள் சடப்பொருள் எல்லாவற்றையும் உடனிருந்து செலுத்துபவனாய் இருப்பதால் அத்துவாக்கள் ஆறும் அவனுக்குரிய வடிவம் என்று வேத ஆகமங்கள் உபசாரமாகக் கூறுகின்றன

சொ.பொ.வி:

அத்துவா - ஆறு அத்துவாக்கள், மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலை என்னும் ஆறுவழிகள். சித்து - அறிவுப் பொருள். சேட்டி - உடனாய்.

77. மந்திரம் அத்துவாவின் மிகுத்து ஒரு வடிவமாகத் தந்தது என் அரனுக்கு என்னின் சதத்தினுக்கு உபாதானங்கள் விந்து மோகினி மான் மூன்றாம் இவற்றின் மேலாகி விந்துச் சிந்தை ஆர் அதீதம் ஆன சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும்.

பொருள்:

இறைவனுக்கு அத்துவாக்களில் ஒன்றான மந்திரத்தை வடிவமாகக் கூறியது என்னை என்றால் உலகிற்கு முதற் காரணங்கள் சுத்தமாயை, அசுத்த மாயை, பிரகிருதி மாயை என மூன்றாகும். இம்மூன்றினுள் சுத்த மாயை உத்தமம் ஆனதாகும். மேலும் மனதிற்கு எட்டாத சிவசத்தி அதனைப் பொருந்தி நிற்பதாகும்.

சொ.பொ.வி:

மந்திரம் - ஆறு அத்துவாக்களில் ஒன்று. சகத்தினுக்கு - உலகினுக்கு. உபாதானங்கள் - முதற்காரணம். விந்து - சுத்தமாயை. மோகினி - அசுத்த மாயை. மான் - பிரகிருதி மாயை. சிந்தையால் அதீதம் - மனதினால் அறிய முடியாத அப்பாற்பட்ட (இப்பாடலின் பொருள் முடிவு அடுத்த பாடலில் அமைகிறது.)

78. சுத்தமாம் விந்துத் தன்னில் தோன்றிய ஆதலானும் சத்திதான் பிரேரித்துப் பின் தான் அதிட்டித்துக் கொண்டே அத்தினால் புத்தி முத்தி அளித்தலால் அரனுக்கு என்றே வைத்ததாம் மந்திரங்கள் வடிவு என மறைகள் எல்லாம்.

பொருள்:

சுத்த மாயை ஆகிய விந்துவில் மந்திரங்கள் தோன்றுவன ஆதலாலும், அம்மந்திரங்களைச் சிவசத்தி சாதகர் ஆவார்கள்

கணிக்குமாறு செய்து, கணித்தபின் பயன் கொடுத்தற் பொருட்டு அம்மந்திரங்களை வாயிலாகக் கொண்டு, வீடுபேறாகிய பயனைக் கொடுத்தலாலும் மந்திரங்கள் இறைவனுக்கு வடிவங்களாக வேத ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

சொ.பொ.வி:

பிரேரித்து - மந்திரங்களை இறைவி சாதகர்களாகிய அந்தணர் களைக் கணிக்குமாறு செய்து அம்மந்திரங்களைக் கொண்டு உயிர்கள் வீட்டுப்பேறை அடையும்படி செய்து,

79. மந்திரம் அதனில் பஞ்ச மந்திரம் வடிவமாகத் தந்திரம் சொன்னவாறு இங்கு என்னில் சாற்றக் கேள் நீ முந்திய தோற்றத்தாலும் மந்திர மூலத்தாலும் அந்தமில் சத்தி ஆதிக்கு இசைத்தலும் ஆகும் அன்றே.

பொருள்:

மந்திரங்களில் பஞ்ச பிரம்ம மந்திரம் என்பதை இறைவனுக்கு வடிவமாக ஆகமங்கள் சொல்லுவதற்குக் காரணம் என்ன எனில் கூறுகிறேன் கேட்பாயாக. முற்பட்ட தோற்றத்தினாலும் மற்ற மந்திரங்களுக்குக் காரணம் ஆவதாலும் அழிவில்லாத பஞ்சப் பிரம்ம மந்திரங்களை இறைவனுக்கு வடிவம் என்று சொல்லுவர்.

சொ.பொ.வி:

பஞ்ச மந்திரம் - ஈசானம், தத்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாரம் என்பன. இதில் ஈசானம் சிரசையும், தத்புருடம் முகத்தையும், அகோரம் இருதயத்தையும், வாமதேவம் பிறப்பு உறுப்பையும், சத்தியோசாரம் பாதத்தையும் குறிக்கும்.

80. அயன் தன்னை ஆதி ஆகம் அரன்உரு என்பது என்னை பயந்திடும் சத்தி ஆதி பதிதலால் படைப்பு மூலம் முயன்றனர் இவரே ஆயின் முன்னவன் தன்னை முற்றும் நயந்திடும் அவன் இவர்க்கு நண்ணுவது ஒரொவொன்று ஆமே.

பொருள்:

பிரமாவின் வடிவம் முதலாக தேவர்களின் வடிவங்களையும் இறைவன் கொண்ட வடிவங்களாக வேத ஆகமங்கள் கூறுவது ஏன்? என்றால், படைப்பு முதலிய சிவசத்திகள் அத்தேவரிடத்திலே பதிந்து நின்று செலுத்தப்படுதலால் அவ்வாறு கூறப்பட்டது. அவ்வாறு இல்லாமல் படைப்பு முதலிய தொழில்களைப் பிரமன் முதலியாரே செய்வர் என்று சொன்னால் இறைவன் எதன் பொருட்டுத் தேவைப்படுகிறான்? எனவே, இறைவனே ஐந் தொழிலும் ஒருசேரச் செய்வான். பிரமன் முதலிய தேவர்கள் ஒவ்வொரு தொழிலையே செய்வார்கள்.

சொ.பொ.வி:

அயன் - பிரமன். பயந்திடும் - படைத்தல். முற்றும் - ஐந்து தொழில்கள். நயந்திடும் - புரிந்திடும். ஒரோவொன்று - ஒவ்வொரு தொழில்.

81. சத்திதான் பலவோ என்னில் தான் ஒன்றே அநேகமாக வைத்திடும் காரியத்தால் மந்திரி ஆதிக்கு எல்லாம் உய்த்திடும் ஒருவன் சத்தி போல் அரனுடைய தாகி புத்தி முத்திகளை எல்லாம் புரிந்து அவன் நினைந்த வாறாம்.

பொருள்:

சத்திகள் பலவோ என்று கேட்டால் சத்தி ஒன்றுதான் பிரமன் முதலியோரிடத்தில் நின்று தொழில் செய்யும் வேறுபாட்டால் பல சத்திகளாக வைத்து எண்ணப்படுகிறது. அமைச்சர் படைத்தலைவர் சேனாதிபதிகள் முதலியோரின் தொழில் வேறுபாட்டால் பலவகைப்பட்ட நின்று செலுத்துகின்ற அரசனது ஆணை ஒன்றாய் இருத்தல் போலாம். அச்சத்தி இறைவனோடு பிரிப்பின்றி நின்று உயிர்களுக்கு முத்திகளை எல்லாம் அருளி இறைவன் நினைந்தபடி நிற்பதாகும்.

சொ.பொ.வி:

சத்தி - இறையருளாகிய சத்தி. காரியத்தால் - படைத்தல், காத்தல் முதலிய தொழில்களால். மந்திரி ஆதி - மந்திரி முதலாக உள்ள அரச அதிகாரிகள்.

82. சத்திதன் வடிவு ஏது என்னில் தடையிலா ஞானம் ஆகும் உய்த்திடும் இச்சை செய்தி இவை ஞானத்து உளவோ என்னில் எத்திறம் ஞானம் உள்ளது அத்திறம் இச்சை செய்தி வைத்தலால் மறைப்பு இல் ஞானால் மருவிடும் கிரியை எல்லாம்

பொருள்:

சிவசத்தியின் வடிவம் யாது என்று கேட்டால் அது தடையிலாச் சுத்த ஞானம் ஆகும். அச்சத்தி செலுத்தும் இச்சை கிரியைகள் ஞானத்திலிருந்து தோன்றுவனவோ என்று கேட்டால், ஞானம் எவ்வாறு உள்ளதோ அவ்வாறே இச்சை கிரியைகள் உள்ளனவாம் என்று வேத ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. ஆதலால் படைப்பு முதலிய தொழில்கள் எல்லாம் சுத்த ஞானமாகிய பராசத்தியினால் காரியப் படும்.

சொ.பொ.வி:

ஞானால் - சுத்த ஞானமாகிய பராசத்தியால். கிரியை - தொழில்கள். மருவிடும் - காரியப்படும்.

83. ஒன்றாய் இச்சா ஞானக் கிரியை என்று ஒரு மூன்றாகி நின்றிடும் சத்தி இச்சை உயிர்க்கு அருள் நேசமாகும் நன்று எலாம் ஞானசத்தி யான் நயந்து அறிவன் நாதன் அன்று அருட்கிரியை தன்னால் ஆக்குவன் அகில மெல்லாம்.

பொருள்:

பராசத்தியானது பொதுவாய் ஒன்றாய் நின்று தொழில் நிலையில் இச்சை கிரியை ஞானம் என்று மூவகைப்பட்டு நின்றிடும். இச்சை என்பது இறைவன் உயிர்களுக்கு மலத்தை நீக்கி முத்தியைக் கொடுத்தற்குக் கொண்ட விருப்பமாம். ஞானம் என்பது

உயிர்கள் முத்தியைப் பெறும் பொருட்டுச் செய்ய வேண்டிய உபாயங்களை எல்லாம் இறைவன் விரும்பி அறிவதாகும். அங்ஙனம் அறிந்த பொழுது அருளுடைய கிரியா சத்தியால் உலகம் எல்லாவற்றையும் இறைவன் சங்கற்பித்து நிற்பான்.

சொ.பொ.வி:

ஒன்றதாய் இறையருளாம் பராசத்தி பொதுவில் ஒன்றாகி நிற்பாள். நயந்து - விரும்பி. அருட்கிரியை - அருளாகிய கிரியா சத்தி.

84. சீவனும் இச்சா ஞானக் கிரியையால் சிவனை ஒப்பன் ஆவன் என்றிடின அநாதி மலம் இவற்றினை மறைக்கும் காவலன் இவன் செய்த கன்மத் தளவினில் கொடுப்பக் காண்பன் பாவியாம் புத்தி முத்திப் பயன்கொளும் பண்பிற் றாகும்.

பொருள்:

உயிர்கள் இச்சை ஞானக் கிரியை என்னும் மூன்று சத்திகளை உடையன. ஆதலால், அவற்றை இறைவனுக்கு ஒப்பு என்று கூறலாமா என்றால் - கேவலத்தில் இச்சத்திகளை அநாதியாய் உள்ள ஆணவமலம் மறைக்கும். சகலத்தில் இறைவன் கன்ம அளவிற்கு ஏற்ப இத்தொழில்களைக் கொடுப்பன். முத்தி நிலையில் சகலம் போல போகப் பயனை இறைவன் கொடுக்கவே அனுபவிக்கும் உரிமை உடையது. எனவே, இறைவனும் உயிர்களும் தொழில் நிலையில் ஒப்பாகா.

சொ.பொ.வி:

சீவன் - உயிர்கள். அநாதி மலம் - ஆணவமலம். காவலன் - இறைவன். பாவியாம் - பாவிக்க வருகின்ற கன்மப் பயன்.

85. ஞானமே ஆன போது சிவன் தொழில் ஞானம் ஒக்கின் ஈனமில் சதாசிவன் பேர் ஈசனாம் தொழிலது ஏறின் ஊனமேல் கிரியை வித்தை உருத்திரன் இலயம் போகம் ஆனபேர் அதிகாரத்தோடு அதிகரணத்தன் ஆமே.

பொருள்:

சங்கார காரணன் ஆகிய இறைவன் ஞானமாய் நிற்கும் பொழுது சிவன் எனவும், கிரியையாய் நிற்கும் பொழுது சத்தி எனவும், ஞானமும் கிரியையும் ஒத்து இருக்கும் பொழுது சதாசிவன் என்றும், ஞானம் குறைந்து கிரியை மிக்கு இருக்கும் பொழுது மகேசுவரன் எனவும், ஞானம் மிக்கு கிரியை குறைந்து இருக்கும் பொழுது சுத்த வித்தை எனவும், ஐவகைப் பெயர்பெற்று, இலயம், போகம், அதிகாரம் என்ற மூன்று அவத்தைகளையும், அவ்வவத்தைகளுக்குச் சுத்த தத்துவங்களையும் ஆதாரமாக உடையவன் ஆவான்.

சொ.பொ.வி:

தொழில் - கிரியை. ஊனமேல் - குறைந்த கிரியை.

86. வித்தையோடு ஈசர் சதாக்கியம் சத்தி சிவங்கள் ஐந்தும்
சுத்த தத்துவம் சிவன்தன் சுதந்திர வடிவமாகும்
நித்தம் என்று உரைப்பர் காலம் நீங்கி! நிலைமை யாலே
வைத்திலர் முற்பிற்பாடு வருவித்தார் கருமத் தாலே.

பொருள்:

சுத்த வித்தை முதலாக உள்ள ஐந்தும் சுத்த தத்துவங்கள் ஆகும். இவை ஐந்தும் இறைவனுக்கு ஆதாரங்களாய் இருத்தலே அன்றிச் சுதந்திரமான திருமேனியும் ஆகும். இத்தத்துவங்கள் நித்தியம் ஆகும். கால தத்துவத்திற்கு முன்னர் தோன்றி கால தத்துவத்தைக் கடந்து நிற்பதால் இவற்றுக்கு முன்னர் என்றும் பின்னர் என்றும் எதனையும் கூறுவதில்லை என்றாலும், ஞானசத்தி கிரியா சத்தியின் அடிப்படையில் முன்னர் பின்னர் கூறுவதுண்டு.

சொ.பொ.வி:

வித்தை - சுத்த வித்தை. கருமத்தாலே - ஞானகிரியா சத்தி களாலே. முற்பிற்பாடு - முன் பின்னாகத் தோன்றும் முறைமை.

87. ஒருவனே இராவணன் ஆதி பாவகம் உற்றார் போலத்
தருவன் இவ்வுருவம் எல்லாம் தன்மையும் திரியான் ஆகும்
வரும்வடிவு எல்லாம்சத்தி சத்தி தான் மரமும் காழ்ப்பும்
இருமையும் போல மன்னி சிவத்தினோடு இயைந்து நிற்கும்

பொருள்:

ஒருவன் இராவணன் முதலிய பல வேடங்களில் நடித்தான்
ஆயினும், அவன் தன் உண்மைத் தன்மையினால் சிறிதும் மாறு
படாதது போல, இறைவனும் அருவம், அருவுருவம், உருவம்
என்னும் வடிவங்களை எய்தினாலும், தனது தன்மை வேறுபட்டு
நில்லான். அவன் பொருந்திய அவ்வடிவுகள் எல்லாம் சத்தியின்
வடிவங்கள் ஆகும். அச்சத்தி மரமும் வயிரமும் போலச் சேர்ந்து
சிவத்தினுள் பிரிவின்றி நிற்கும்.

சொ.பொ.வி:

ஆதி பாவகம் - உண்மைத் தன்மை. இவ்வுருவம் - இறைவனுக்
குரிய அரு. உரு, அருவுரு வடிவங்கள். காழ்ப்பு-மரத்தில் உள்ள வயிரம்.

88. பொன்மை நீலம் ஆதி வன்னம் பொருந்திடப் பளிங்கு அவற்றின்
தன்மையாய் நிற்குமாபோல் சத்திதன் பேதம் எல்லாம்
நின்மலன் தானாத் தோன்றி நிலைமை ஒன்றாயே நிற்பான்
முன்னருள் சத்தி தன்பால் முகிழ்க்கும் தான் முளையான் அன்றே.

பொருள்:

பளிங்குக் கல்லானது பொன்னிறம் நீலநிறம் முதலிய
நிறங்களைப் பொருந்திய இடத்து, அந்நிறங்களின் தன்மையாய்த்
தோன்றி நிற்குமாப் போல, இறைவனும் சத்தியினுடைய
பேதங்கள் எல்லாம் தானாகத் தோன்றி நிற்பான். பேதங்கள்
எல்லாம் அருட்சத்தியினிடத்தில் தான் தோன்றும். இறைவனோ தன்
தன்மை அல்லாது வேறாக இருக்க மாட்டான்.

சொ.பொ.வி:

பொன்மை - பொன்னிறம். சத்திதன் பேதம் - சத்தியின்
வடிவங்கள். நின்மலன் - இறைவன். முளையான் - தோன்றமாட்டான்.

89. சத்தியும் சிவமும் ஆய தன்மை இவ்வுலகம் எல்லாம்
ஒத்து ஒவ்வா ஆணும் பெண்ணுமாக உணர் குண குணியுமாகி
வைத்தனன் அவளால் வந்த ஆக்கம் இவ்வாழ்க்கை எல்லாம்
இத்தையும் அறியார் பீடலிங்கத்தின் இயல்பும் ஓரார்.

பொருள்:

இறைவன் சத்தியும் சிவமும் எனத் தனக்குள் இருவேறு
வகைப்பட்ட தன்மைகள் உடையவனாய் இருந்தலால் இவ்வுலகம்
எல்லாம் வடிவத்தால் ஒத்தும், குறிகள் ஒவ்வாதும் இருவேறு
வகைப்பட்ட ஆணும் பெண்ணுமாகவும், குணமும் குணமுடைய
பொருளாகவும் திகழுமாறு வைத்தனன். எனவே, உலக
வாழ்வெலாம் சிவசத்தி கூடினதால் வந்த வாழ்வாகும். இதனை
அறியாதவர்கள் பீடமும் லிங்கமும் சத்தியும் சிவமுமாய் நிற்கும்
தன்மையை அறியாதவர்கள் ஆவர்.

சொ.பொ.வி:

ஒத்து - உருவம் ஒத்து. ஒவ்வா - ஆண் பெண் குறிகள் ஒவ்வா.
இவ்வாழ்க்கை - உலக வாழ்க்கை. பீடம் - சத்தி. லிங்கம் - இறைவன்.

90. சிவன் அருவுருவம் அல்லன் சித்தினோடு அசித்தும் அல்லன்
பவமுதல் தொழில்கள் ஒன்றும் பண்ணிடுவானும் அல்லன்
தவமுதல் யோக போகம் தரிப்பவன் அல்லன் தானே
இவைபெற இயைந்தும் ஒன்றும் இயைந்திடா இயல்பி னானே.

பொருள்:

இறைவன் அரு, அருவுருவம், உருவம் ஆகியவற்றை உயிர்கள்
பொருட்டுக் கொண்டான் ஆயினும் தனக்கென அல்லாதவன்
ஆவான். சித்தினோடு அசித்தும் அல்லாதவன் ஆவான். சத்தி
வடிவினனாய் நின்று படைத்தல் முதலிய தொழில்கள் ஒன்றும்
செய்யாதவன் ஆவான். உயிர்களுக்கு முத்தியைக் கொடுப்பதற்காக
யோக, போக வடிவம் உடையவன் அல்லாதவன் ஆவான். ஆனால்,
இவற்றை எல்லாம் உயிர்களுக்காகத் தனக்குரிய தடத்த இலக்
கணமாக இறைவன் கொண்டிருந்தாலும் தனது சொருப
இலக்கணத்தின்படி இவற்றைப் பொருந்தாதவன் ஆவான்.

சொ.பொ.வி:

சித்து - அறிவுப்பொருள். அசித்து - சடப்பொருள். பவமுதல் தொழில்கள் - படைத்தல் முதலாகிய தொழில்கள். இயைந்தும் - தடத்த இலக்கணத்தால் பொருந்தியும். இயைந்திடா - சொரூப இலக்கணத்தால் பொருந்தாமலும்.

முதல் சூத்திரம் நிறைவுற்றது.

இரண்டாம் சூத்திரம்

91. உலகெலாம் ஆகி வேறாய் உடனுமாய் ஒளியாய் ஓங்கி அலகிலா உயிர்கள் கன்மத்து ஆணையின் அமர்ந்து செல்லத் தலைவனாய் இவற்றின் தன்மை தனக்கு எய்தல் இன்றித் தானே நிலவுசீர் அமலனாகி நின்றனன் நீங்காது எங்கும்.

பொருள்:

இறைவன் உலகனைத்தும் தானேயாய் (கலந்து) வேறுமாய் (பொருள் தன்மையால்), உடனுமாய், சத்தி வடிவாய் விளங்கி எண்ணற்ற உயிர்கள் இருவினைகளுக்கு ஈடாக இன்ப துன்பங்களை அனுபவிப்பதற்கு மாயா காரியமான உடல் கரணங்களைப் பொருந்தி, பிறந்து இறந்து தன் ஆணையின்வழி அடங்கிச் செல்லுமாறு செய்து அவற்றை நடத்தும் தலைவனாக விளங்குவான். இவை அனைத்தும் உலக உயிர்களுக்காக அன்றித் தன் கண் பொருந்துதல் இல்லாதவன். தன்னுடைய தனித்தன்மையாம் சுயம்பிரகாச இயல்பினை உடையவன். நின்மலன் ஆவான். உயிர்களிடத்தில் அத்துவிதமாய்க் கலந்து பிரிவின்றி நிற்பான்.

சொ.பொ.வி:

ஒளியாய் - சத்தியாய். கன்மத்து ஆணையில் அமர்ந்து - கன்ம வினையினை அனுபவித்து.

குறிப்புரை:

சிவஞான போத இரண்டாம் சூத்திரப் பொருளை இப்பாடல் கொண்டுள்ளது. 186ஆம் பாடல்வரை சிவஞானபோத இரண்டாஞ் சூத்திரப் பொருள் விரித்துக் கூறப் பெற்றுள்ளது.

92. ஒன்று என மறைகள் எல்லாம் உரைத்திட உயிர்கள் ஒன்றி நின்றனன் என்று பன்மை நிகழ்த்துவது என்னை என்னின் அன்று அவை பதிதான் ஒன்றென்று அறையும் அக்கரங்கள் தோறும் சென்றிடும் அகரம் போல நின்றனன் சிவனும் சேர்ந்தே.

பொருள்:

வேதங்கள் எல்லாம் ஆன்மா ஒன்று என்று சொல்லவும் இங்கு இறைவன் ஆன்மாக்களோடு கலந்திருப்பான் என்று பன்மையாகக் கூறுவது என்னை? என்றால் வேதங்கள் ஒன்று என்று கூறுவது இறைவனைத்தான். ஆன்மாவை அல்ல. உயிர்மெய் எழுத்துக்களில் உடனாய் நிற்கும் அகர மெய் போல, இறைவனும் உலகப் பொருள் அனைத்திலும் ஒன்றாகவும், வேறாகவும், உடனாகவும் இருக்கின்றான்.

சொ.பொ.வி:

அக்கரங்கள் - எழுத்துக்கள். அகரம் - அகர எழுத்து. (அகர எழுத்தானது வேறாகிய பிற எழுத்துக்களோடு கலந்து அதே நேரத்தில் தான் தனித்தும் பிற எழுத்துக்கள் இயங்கும்போது உடனாயும் இருத்தல் போல இறைவன் இருக்கின்றான்)

93. உருவொடு கருவி எல்லாம் உயிர்கொடு நின்று வேறாய் வருவது போல ஈசன் உயிர்களில் மருவி வாழ்வன் தரும் உயிர் அவனை ஆகா உயிரவை தானும் ஆகான் வருபவன் இவைதான் ஆயும் வேறாய் மன்னி நின்றே.

பொருள்:

உயிரானது உடம்பையும் ஐம்பொறி முதலிய கருவிகளையும் பற்றிக் கொண்டு அவற்றுக்கு வேறாய் நின்று அவற்றைச்

செலுத்துதல் போல, இறைவனும் உயிர்கோடு கலந்து நின்றாலும் உயிர்கள் இறைவன் ஆக மாட்டா. இறைவனும் உயிர்கள் ஆக மாட்டான். இறைவன் உயிர்களாகவும், அவற்றின் வேறுமாகவும், அவற்றோடு ஒன்றி நின்றும் அவற்றைச் செலுத்துவன் ஆவன்.

சொ.பொ.வி:

உருவொடு - உடம்பொடு. கருவி - கரணங்கள்.

94. இருவினை இன்ப துன்பத்து இவ்வுயிர் பிறந்து இறந்து வருவது போவது ஆகும் மன்னிய வினைப் பலன்கள் தரும் அரன் தரணியோடு தராபதி போலத் தாமே மருவிடா வடிவும் கன்ம பயன்களும் மறுமைக் கண்ணே.

பொருள்:

புண்ணிய பாவங்களின் பயனாகிய இன்ப துன்பங்களை நுகரும் பொருட்டு உயிர்கள் பூமியில் பிறந்து இறந்து மீண்டும் பூமிக்க வருதல். சொர்க்க நரகங்களுக்குச் செல்லுதலாய் இருக்கும். இந்தப் புண்ணிய பாவங்களின் பயன்களை மருத்துவரும் அரசனும் போல இறைவன் உயிர்களுக்குத் தன் ஆணையால் செலுத்துவான். புண்ணிய பாவப் பயன்களும் வேண்டப்படும் உடலும் தாமாகப் பிறவிகளில் வந்து உயிர்களைப் பொருந்தாது.

சொ.பொ.வி:

இருவினை - முன்பிறப்புக்களால் ஏற்படும் நல்வினை தீவினை. வருவது - பூமிக்கு மீண்டும் வருவது. போவது - சொர்க்க நரகங்களுக்குப் போவது. தரணி - மருத்துவன். தராபதி - அரசன். மருவிடா - பொருந்தா.

95. இருவினை என்னை இன்ப துன்பங்கள் இயல்பது என்னின் ஒருதன்மை இயல்புக்கு உள்ளது ஒருவனுக்கு இரண்டு செய்தி வருவது என் மலரும் தீயும் மருவலின் வாசம் வெம்மை தருவது என் நீர் என் செய்து தானியல்பு ஆகு மன்றே.

96. தன்னியல்பு ஒழிய பூவும் தழலும் வந்து அணைய நீரின் மன்னியது இரண்டு செய்தி வரும் இருவினையினாலும் உன்னிய இன்பத் துன்பம் உறும் உயிர் உணர்வில்லாத துன்னிய அசித்தை இன்பத் துன்பங்கள் சூழ்ந்தி டாவே.

பொருள்:

இன்ப துன்பங்களுக்குக் காரணம் இருவினை என்பது என்னை? இன்ப துன்பங்கள் உடலுக்கு இயல்பாகவே உள்ளவை என்று சொன்னால், இயல்பினுக்கு உள்ளது ஒரு தன்மையே. அவ்வாறு இல்லாமல் ஒருவனுக்கு இன்பமும் துன்பமும் வருவதற்குக் காரணம் யாது? (காரணம் இருவினை) பூவும் தீயும் பொருந்துவதால் வாசனையும் சூடும் நீரில் உண்டாகிறது. அது இயற்கை அல்ல. செயற்கை ஆகும். அதுபோல உயிருக்கு இன்ப துன்பங்கள் இருவினையால் உண்டாகின்றன இன்ப துன்பங்கள் சடமான உடம்புக்கு இல்லை. உயிருக்கே உண்டு.

சொ.பொ.வி:

இயல்பு - உயிருக்கு இயல்பாகும். இரண்டு செய்தி வருவது என் - ஒரு பொருளுக்கு இரண்டு இயல்பு வருவது என்? மருவலின் - சேர்தலின். தழல் - நெருப்பு. அசித்தை - சடப் பொருளை.

குறிப்புரை:

இரண்டு பாடல்களும் ஒரு பொருள் முடிவை உடையன. இருவினை என்பது இல்லை. இன்ப துன்பங்கள் எல்லாம் உடம்புக்கு இயல்பாகும் என்று உலகாயதர் கூறும் கருத்து இங்கு மறுக்கப்படுகிறது. மறுப்பு : 1. ஒரு பொருளில் மாறுபட்ட நிகழ்வுகள் நடக்கக் காரணம் வேண்டும். இங்கு இன்ப துன்பச் செயலுக்கு இருவினையே காரணம் ஆகும். நீரில் பூவும், தழலும் சேர்ந்தால்தான் மணமும் வெம்மையும் ஏற்படும். அதுபோல இருவினை சேர்ந்ததாலேயே உயிருக்கு இன்ப துன்பம் உண்டாகிறது. மறுப்பு: 2. உயிருக்கு இன்ப துன்பம் நிகழுமே அன்றி உடம்புக்கு இல்லை. ஏனென்றால், உடம்பு சடம்.

97. இம்மையின் முயற்சியாலே இருநிதி ஈட்டி இன்பம்
இம்மையே நுகர்வர் செய்தி இலாதவர் பொருளும் இன்றி
இம்மையே இடர் உழப்பர் வேறு இரு வினையது உண்டேல்
இம்மையின் முயற்சி இன்றி எய்திட வேண்டும் இங்கே.
98. இருவினைச் செயல் காண் இம்மை இரும்பொருள் இன்பம் வேண்டி
வருவினை செய்யும் காலை மடிவரும் மடியுமின்றித்
தருவினை அதனில் அத்தம் தான்அறும் துயரும் தங்கும்
ஒருவினை செய்யா தோரும் உடையர் இவ்வுலகத் துள்ளே.

பொருள்:

இப்பிறவியில் தம் முயற்சியால் மிக்க பொருளை ஈட்டி
இன்பதுன்பத்தை நுகர்வர். முயற்சி இல்லாதவர் பொருளின்றித்
துன்பப்படுவர். இம்முயற்சிக்கு வேறாக இருவினை காரணமாக
இருந்தால் இப்பிறவியிலேயே யாதொரு முயற்சியும் இன்றிப்
பொருள் சேர வேண்டும். எனவே, இருவினை என்று கூறுவது
குற்றம் ஆகாதா?

குற்றம் ஆகாது. இப்பிறவியின் கண்ணே பொருளை ஈட்டி
இன்பத்தை அனுபவிக்கக் கருதி முயற்சி செய்யும் போது சோர்வு
உண்டாகிறது. பொருளும் இல்லாமல் போகிறது. துன்பமும்
சேருகிறது. (இது ஏன்) அதே நேரத்தில் எந்த ஒரு முயற்சியும்
செய்யாதவர் பொருள் உடையவராய் இன்பத்தோடு வாழுகின்றனர்,
இதற்குக் காரணம் யாது? இவற்றை ஆராய்ந்தால் இன்ப துன்பங்
களுக்கு முயற்சி காரணம் என்பது பொருந்தாது என்பதை உணரலாம்.
அதற்குக் காரணம் இருவினை என்பதையும் உணரலாம்.

சொ.பொ.வி:

இருநிதி - பெரஞ்செல்வம். செய்தி - முயற்சி. இடர் - துன்பம்.
மடி - சோர்வு. அத்தம் - பொருள்.

99. பேறு இழவு இன்பமோடு பிணி மூப்புச் சாக்காடு என்னும்
ஆறும் முன் கருவுள் பட்டது அவ்விதி அனுபவத்தால்
ஏறிடும் முன்பு செய்த கன்மம் இன்று இவற்றிற்கு ஏது
தேறுநீ இனிச்செய் கன்மம் மேல் உடல் சேரும் என்றே.

பொருள்:

செல்வம், வறுமை, இன்பம், துன்பம், முப்பு, சாக்காடு ஆகிய ஆறும் பிறப்பதற்கு முன்னால் சூக்குமமாய்க் கருவறையில் அமைந்து கிடந்தனவாம். பிறகு அவை தூலமாய்ப் பிறவியில் வந்து கூடும். பின் பேறு முதலியவற்றை அனுபவிக்கச் செய்தலோடு, அடுத்த பிறவிக்கு வித்தாய் நிலை பெறும். முற்பிறவியில் செய்த வினை இப்பிறவியில் ஆறினையும் அனுபவிப்பதற்குக் காரணம்; ஆனாற் போல, இப்பிறவியில் செய்யும் வினை இப்பொழுது பயன் தராது அடுத்த பிறவிக் கே பயன்தரும் எனபதை உணரவேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

பேறு - செல்வம். இழவு - வறுமை. பிணி - துன்பம். சாக்காடு - குறுகிய ஆயுள். அவ்விதி - வினை.

குறிப்புரை:

பேறு முதலிய ஆறும் பிறப்பதற்கு முன்னமேயே கருவில் அமைந்து, பிறந்தபின் அனுபவத்திற்கு வருகிறது. அந்த முன் பிறவி வினையால் இப்பிறப்பில் அந்த ஆறும் கிடைக்கிறது. இப்பிறவியில் செய்யும் வினை மறுபிறப்பிற்கு இந்த ஆறையும் தரும் என்று குறிப்பிட்டு, இன்ப துன்பங்களுக்குக் காரணம் இருவினையே என்று குறிப்பிடுகிறது.

100. உடல் செயல் கன்மம் இந்த உடல் வந்தவாறு ஏது என்னின் விடப்படும் முன்உடம்பின் வினை இந்த உடல் விளைக்கும் தொடர்ச்சியால் ஒன்றுக்கு ஒன்று தொன்று தொட்டு அநாதி வித்தின் இடத்தினின் மரம் மரத்தின் வித்தும் வந்து இயைபு மாபோல்.

பொருள்:

கன்மமானது உடலைப் பொருந்தி நின்று செய்யப்படுவதாயின் இந்த உடல் எவ்வாறு வந்தது என்றால் முற்பிறவிகளில் உடம்பால் செய்யப்பட்ட நல்வினை தீவினைகள் இந்த உடலை உண்டாக்கும். வித்தினிடத்து மரமும் மரத்திலிருந்து வித்தும் வந்து

பொருந்துமாறு போல உடலும் வினையும் ஒன்றுக்கொன்று காரண காரியத் தொடர்புடையதாய் இருந்து தொன்று தொட்டு அநாதியாய் வருவதாகும்.

சொ.பொ.வி:

உடல் செயல் கன்மம் - உடலின் முயற்சியால் வினை உண்டாகும். விடப்படும் முன் உடம்பு முற்பிறவி உடம்பு.

101. முன்செயல் விதியை இந்த முயற்சியோடு அனுபவித்தால் இச்செயல் பலிக்குமாறு என் இதம் அகிதங்கள் முன்னர் அச்செயலானால் இங்கும் அவை செயின் மேலைக்கு ஆகும் பின்செயாது அனுபவிப்பது இன்று பின் தொடரும் செய்தி.

பொருள்:

முற்பிறவியில் செய்யப்பட்ட வினையின் பயன் இப்பிறவியில் அனுபவிக்கப்படும் என்றால் வினைகள் அனுபவிக்கப்படும் பொழுது, நிகழும் செயல்கள் அடுத்த பிறவிக்குக் காரணம் ஆகும் என்பது எவ்வாறு எனின், முற்பிறவியில் செய்யப்பட்ட நல்வினை தீவினைகள் இப்பிறவியில் பயனைத் தரும் என்பதும், அப்பயனை அனுபவிக்கும் பொழுது ஏற்படும் செயல்கள் அடுத்த பிறவிக்குக் காரணமாய் இருக்கும் என்பதில் உனக்கு உடன்பாடு ஆதலின், இப்பிறவியிலும் செய்யும் நல்வினை தீவினைகள் அடுத்த பிறவியில் நிகழும் இன்ப துன்பங்களுக்குக் காரணமாய் நிற்கும் என்பதை உடன்பட்டே ஆகவேண்டும். நல்வினை தீவினை செய்யாது வினைப்பயன் அனுபவித்தல் இல்லை ஆதலின் நல்வினை தீவினைகள் பிறவிதோறும் தொடர்ந்து வரும்.

சொ.பொ.வி:

விதியை - வினையை. இதம் அகிதங்கள் - நல்வினை தீவினை. பின்செயாது - வினை செயாது.

102. மேலைக்கு வித்து மாகி விளைந்தவை உணவு மாகி ஞாலத்து வருமா போல நாம் செய்யும் வினைகள் எல்லாம்

ஏலத்தான் பலமா செய்யும் இதம் அகிதங்கட்கு எல்லாம்
மூலத்தது ஆகி என்றும் வந்திடும் முறைமை யோடே.

பொருள்:

விதைத்த விதையானது விளைந்து பின்னர் உணவாகவும்,
வித்தாகவும் உலகத்தில் பயன்படுவது போல, நாம் செய்யும்
வினைகள் எல்லாம் புண்ணிய பாவங்களாக விளையும்.
விளைந்தவை இன்ப துன்பப் பயனைத் தரும். இன்ப துன்பங்களை
அனுபவிக்கும் பொழுது செய்யப்படும் காரியங்கள் மேலைக்கு
நல்வினை தீவினைகளுக்குக் காரணமாய் அமையும். இது எக்
காலத்திலும் முறை பிறழாது நம்மை வந்து பொருந்தும்.

சொ.பொ.வி:

மேலைக்கு - அடுத்து விதைப்பதற்கு. ஞாலத்து - உலகத்து.
ஏலத்தான் - விளைதலால்.

103. இதம் அகிதங்கள் என்பது இகல் மனம் வாக்குக் காயத்து
இதம் உயிருக்கு உறுதி செய்தல் அகிதம் மற்றது செய்யாமை
இதம் அகிதங்கள் எல்லாம் இறைவனே ஏற்றுக் கொண்டு இங்கு
இதம் அகிதத்தால் இன்பத் துன்பங்கள் ஈவன் அன்றே.

பொருள்:

நல்வினை தீவினை என்று சொல்லப்படுகின்ற இரண்டும்
மனம், வாக்கு, காயம் (உடம்பு) இவற்றால் வருவதாகும். அவற்றுள்
இதம் என்பது மனம் முதலியவற்றால் உயிருக்கு நன்மை
செய்வதாகும். அகிதமாவது தீமை செய்தலாம். உயிர்கள் செய்யும்
நல்வினை தீவினைகளை இறைவனே ஏற்றுக் கொண்டு உயிர்கள்
முறைப்படி இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்குமாறு கொடுப்பான்.

சொ.பொ.வி:

காயம் - உடம்பு.

104. இறைவன் இங்கு ஏற்பது என்னை இதம் அகிதங்கள் என்னின் நிறைபரன் உயிர்க்கு வைத்த நேசத்தின் நிலைமையாகும் அறம்மலி இதம் செய்வோர்க்கு அனுக்கிரகத்தைச் செய்வன் மறம்மலி அகிதம் செய்யின் நிக்கிரகத்தை வைப்பன்.

பொருள்:

இறைவன் உயிர்கள் செய்த நல்வினை தீவினைகளை ஏற்றுக் கொள்வதற்குக் காரணம் என்ன என்றால், எங்கும் நிறைந்திருக்கும் இறைவன் உயிர்கள் முத்தியடையும் பொருட்டு அவர்கள் மேல் வைத்த கருணையாகும். ஆதலால் புண்ணியம் மிகுந்த நல்வினை செய்வோர்க்கு அருள் தருவான். தீவினை செய்வோர்க்குத் தண்டனை தருவான்.

சொ.பொ.வி:

நிறை - எல்லா இடத்திலும் நிறைந்திருக்கும் இறைவன். அறம் மலி - புண்ணியம் நிறைந்த. மறம்மலி - பாவம் நிறைந்த. நிக்கிரகம் - தண்டனை.

105. நிக்கிரகங்கள் தானும் நேசத்தால் ஈசன் செய்வது
அக்கிரமத்தால் குற்றம் அடித்துத் தீர்த்து அச்சம் பண்ணி
இக்கிரமத்தினாலே ஈண்டு அறம் இயற்றிடு என்பன்
எக்கிரமத்தினாலும் இறைசெயல் அருளே என்றும்

பொருள்:

இறைவன் உயிர்களுக்குத் தண்டனை கொடுப்பதும் அவர்கள் மேல் வைத்த கருணையினாலே ஆகும். நீதி தவறிச் செய்யப்பட்ட குற்றங்களைக் கண்டித்து, அச்சம் உண்டாகும்படி செய்து, இனி அறத்தைச் செய்வாயாக என உணர்த்துவான். எம்முறையானாலும் இறைவனது செயல் எப்பொழுதும் கருணையே ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

இக்கிரமத்திலே - இம்முறைப்படி. எக்கிரமத்தினாலும் - எந்த முறையாலும்.

106. தந்தை தாய் பெற்ற தத்தம் புதல்வர்கள் தம்சொல் ஆற்றின் வந்திடை விடின் உறுக்கி வளாரினால் அடித்துத் தீய பந்தமும் இடுவர் எல்லாம் பார்த்திடின பரிவே ஆகும் இந்த நீர் முறைமை அன்றோ ஈசனார் முனிவும் என்றும்.

பொருள்:

தந்தை, தாய் ஆனவர்கள் தம்முடைய புதல்வர்கள் தம்முடைய சொல்லின்வழி நடக்காவிட்டால் கோபித்துச் சிறு கம்பியினால் அடித்துக் கொடிய விலங்கிடுவர். இச்செயலை ஆராய்ந்து பார்த்தால் கோபம் போலத் தோன்றினும் அது பரிவே ஆகும். இறைவன் செய்யும் தண்டனையும் இத்தன்மையே போலும்.

சொ.பொ.வி:

உறுக்கி - கோபித்து. வளாரினால் - கம்பி. பந்தம் - விலங்கு (கயிற்றால் கட்டி வைத்தல்)

107. செயல்களே பலத்தைச் செய்யும் தெய்வம் வேண்டா இங்கு என்னின் முயலும் இச்செயல்கள் இங்கே முழுவதும் அழியும் எங்கே பயன் அளிப்பன அழிந்தே பலன்களைப் பண்ணும் கெட்டே வயலிடும் தழையும் தின்னும் மருந்தும்பின் பலிக்குமா போல்.

பொருள்:

இருவினைகளே தத்தம் பயனைத் தரும். எனவே, பயனைத் தருவதற்கு இறைவன் வேண்டுவதில்லை என்றால் - செய்த இருவினைகள் செய்த பொழுதே இப்பிறவியில் முழுவதும் கெட்டு ஒழிகின்றன. அவை எவ்விடத்தினின்று பயனைத் தரும்? வயலில் இடுகின்ற தழைகளும், உண்ணுகின்ற மருந்தும் கெட்டுப் பின் பயன் தருவது போல இருவினைகளும் கெட்டுப் பின் பயன் தருவனவாம்.

சா.பொ.வி:

பலம் - பயன்.

குறிப்புரை:

மீமாஞ்சக மதத்தார் வினைகளே தத்தம் பயனைத் தரக்கூடியன. இறைவன் தேவையில்லை என்றும் வினைகள் செய்தவுடன் அழிவதால் அவை நின்று பயன் தரும் என்பது பொருந்தாது என்றும், மேலும் தழையும் மருந்தும் எவ்வாறு கெட்டுப் பயன் தருகிறதோ அதுபோல வினையும் கெட்டுப் பயன்தரும் என்பார்கள். இக்கொள்கை அடுத்த பாடலில் மறுக்கப்படுகிறது.

108. செய்க்கு இடும் தழையும் தின்னும் திரவியம் அதுவும் போல உய்த்திடும் செய்தி கெட்டே உறுவிக்கும் பலத்தை என்னின் வைத்திடும் சோறும் பாக்கும் அருந்தினர் வயிற்றில் மாய்ந்தால் மெய்த்திடும் பலம் உனக்கு மலமலால் வேறுண்டோ.

பொருள்:

வயலில் இடும் தழையும் உண்ட மருந்தம் கெட்டுப் பின் பயன் தருவது போல, செய்யப்பட்ட இருவினைகளும் கெட்டே பயனைத் தரும் என்றால், உண்ணப்பட்ட சோறும் பாக்கும் முதலியனவும் உண்டோர் வயிற்றில் அழிகிறது. அதனுடைய பலன் மலமே தவிர வேறு பயன் தரும் என்பது எவ்விடத்திலும் பொருந்தாது.

சொ.பொ.வி:

சேய் - நிலம். மெய்த்திடல் - உண்மையாதல்.

109. திரவியம் உவமை அன்று செய்திக்கண் திரவியங்கள் விரவிய இடத்தே வீந்து பலன் தரும் இம்மை அம்மை பரவி நீ பார் நீர் அங்கி பாத்திரத்து இட்ட எல்லாம் கரவிடும் இங்கே எங்கே பலன்கொளக் கருதி னாயே.

பொருள்:

முன்பு நீ கூறிய தழை, மருந்து உவமை பொருந்தாது. ஏனென்றால், விதையும் உணவும் வீழ்ந்த இடத்தில் அழிந்து பயன் தரும். ஆனால், வினையோ ஒரு உடம்பில் அழிந்து அடுத்த பிறவி எடுக்கும் உடம்பிற்குப் பயன் தரும். எனவே, பொருந்தாது.

எனவே, இம்மையிற் செய்தவினை தானே மறுமையிற் பயன் தரும் என்று நீ கூறுவதை ஆராய்ந்து பார். தீயில் காய்ந்த பாத்திரத்தில் ஊற்றிய நீர் அதிலே கெட்டுப் போதலன்றி வேறு இடத்தில் பயன் தராது. மேலும் தானமாகவும், யாகமாகவும் கொடுத்த பொருள்கள் இம்மையில் கெட்டொழிவன. உன் கருத்துப்படி வேறு எங்கு இவற்றின் பயன் விளையும்? இம்மையில் கெட்டு மறுமையில் பயன்தரும் என்ற கொள்கையை விட்டுவிடு.

சொ.பொ.வி:

திரவியம் - பொருள்கள் (வித்து, உணவு). விரவிய - கிடந்த. அங்கி - வேதத் தீ. கரவிடும் - அழியும்.

110. செய்தவர் மனத்தே எல்லாச் செய்தியும் கிடந்து பின்னர் எய்தவே பலன்கள் ஈனும் என்றிடின இருஞ் சுவர்க்கம் பொய்யர் வாழ் நரகம் பூமி புந்தியில் கிடந்து போந்தது ஐயனே அழகிது உன்சொல் இந்திர சாலம் ஆய்த்தே.

பொருள்:

வினை செய்தவர் மனத்தே எல்லா வினைகளும் தங்கி, பின் சொர்க்கம் நரகம் முதலிய இடங்களைப் பொருந்தப் பயன் தரும் என்று சொன்னால், அந்தச் சொர்க்கமும் நரகமும் பூமியும் உன் மனத்திலே அல்லவா இருக்க வேண்டும். அவை வேறாக உள்ளனவே. எனவே, ஐயனே உன் சொல் மிக்க அழகாக இருக்கிறது. இந்திர சாலம் போல் பொருளற்றதாகவும் உள்ளது.

சொ.பொ.வி:

இந்திரசாலம் - மாயவித்தை.

குறிப்புரை:

வினையழிந்து வினையே பயனைத் தருகிறது என்றால் வினைக்குரிய பயனாகிய சொர்க்கம், நரகம் ஆகிய இடங்களில் நிகழும் பயன்களும் வினை நடந்து அழிகின்ற மனதிலே இருக்க வேண்டுமே

தவிர வேறு இடங்களாக இருக்க முடியாது என்று மீமாஞ்சகர் கருத்த மறுக்கப்படுகிறது.

111. தானம் செய்பொருள் தரித்தோர் செய்தவர் தக்க செய்தி
ஊனம் பின் உறவே காண்டும் பலம் உறுவிப்பான் வேண்டும்
ஈனம் இல் செய்தி ஈசன் இடும்பணி இவைநாம் செய்தால்
நூனங்கள் அதிகம் நோக்கி நுகர்விப்பன் வினைநோய் தீர்.

பொருள்:

தானம் செய்யப்பட்ட பொருள்கள், தானத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள். தானத்தைச் செய்தவர்கள். தானமாகிய நல்வினை ஆகியவை நிலைக்காது கெட்டுப் போவதைக் காண்கின்றோம். இவற்றின் பயனைத் தருகின்ற ஒரு கடவுள் வேண்டப்படும். தானம் முதலிய நல்வினைகள் இறைவனால் கூறப்பட்ட வேத ஆகமங்களில் சொல்லப்பட்ட விதிகளாகும். அவற்றை நாம் செய்தால் அவற்றின் பயன்களைப் பாவ புண்ணிய நோய் தீரும்படி இறைவன் கொடுப்பான்.

சொ.பொ.வி:

தரித்தோர் - தானத்தை ஏற்றுக் கொண்டோர். பலம் - பயன். ஈனமில் செய்தி - குறைவில்லாத நிறைந்த செய்தி. நூனங்கள் - பயன்கள்.

112. உலகு உடல் கரணம் காலம் உறுபலம் நியதி செய்தி
பல இவை கொண்டு கன்மம் பண்ணுவது உண்பதானால்
நிலவிடாது இவைதாம் சென்று நினைந்து உயிர் நிறுத்திக்
கொள்ளாது
அலகிலா அறிவன் ஆணை அனைத்திடும் அருளினாலே.

பொருள்:

உலகு, உடல், இந்நிரியங்கள், காலம், நல்வினை, தீவினைகள், நியதி, செயல் ஆகிய இவற்றைத் துணையாகக் கொண்டு கன்மம் செய்யப்படுவதும், அவற்றின் பலனை நுகர்வதும் எல்லாருக்கும் பொதுவாகும். வினைகள் அனைத்தும் சடமாதலால் மறுமைக்கண்

தாமே சென்று உயிரோடு பொருந்தாது. சிற்றறிவு ஆகிய உயிரும் அவற்றை அறிந்து கூட்டிக் கொள்ளாது. எனவே, அளவிட முடியாத அறிவினை உடைய இறைவன் உயிர்கள் மேல் கொண்ட கருணையினால் தனது ஆணையாகிய சிற்சத்தியினாலேயே உடம்பு முதலிய வினைப் பயன்களைத் தருவான்.

சொ.பொ.வி:

கரணம் - கருவி (இந்திரியங்கள்). உண்பதானால் - அனுபவிப்பதானால்.

113. ஒழுக்கம் அன்பு அருள் ஆசாரம் உபசாரம் உறவு சீலம்
வழுக்கிலாத் தவம் தானங்கள் வந்தித்தல் வணங்கல் வாய்மை
அழுக்கிலாத் துறவு அடக்கம் அறிவொடு அர்ச்சித்தல் ஆதி
இழுக்கிலா அறங்களானால் இரங்குவான் பணி அறங்கள்.

பொருள்:

ஒழுக்கம் முதல் அர்ச்சித்தல் வரை ஆகிய செயல்கள் இறைவனால் தரப்பட்ட குற்றமில்லாத அறங்கள் என்பதை அறிந்து செய்தால், அவை அறமாக முடியும். அவற்றைச் செய்தால் அவற்றைத் தனக்குச் செய்யும் பணியெனக் கொண்டு அவற்றிற் குரிய பயனை இறைவன் அளிப்பான்.

சொ.பொ.வி:

ஆசாரம் - வேத ஆகமங்களில் கூறியபடி வாழ்தல். உபசாரம் - தக்கோரிடத்துச் செய்யும் உபசரிப்பு. உறவு - நட்பு. சீலம் - நற்குணம். வழுக்கிலாத் தவம் - குற்றமில்லாத தவங்கள். வந்தித்தல் - முத்தோரை வழிபடுதல். அழுக்கிலாத் துறவு - பிறர்மனை நயவா ஆண் தகைமை. அறிவொடு - பகுத்தறிவு. அர்ச்சித்தல் - தன்னைவிட மூத்தாரை அர்ச்சித்தல்.

114. மனமது நினைய வாக்கு வழுத்த மந்திரங்கள் சொல்ல
இனமலர் கையில் கொண்டு அங்கு இச்சித்த தெய்வம் போற்றி

சினமுதல் அகற்றி வாழும் செயல் அறமானால் யார்க்கும்
முனம் ஒரு தெய்வம் எங்கும் செயற்குமுன் நிலையாம் அன்றே.

பொருள் :

தனக்குரிய ஒரு கடவுளை மனத்தால் நினைந்து வாக்கினால்
போற்றி, மந்திரங்களை உச்சரித்து, கைகளால் மலர்களைக்
கொண்டு அர்ச்சனை செய்து, கோபம் ஆகியவற்றை நீக்கி
வாழுகின்ற செயலை அறம் எனக் கொண்டு வாழ்ந்தால் எல்லாத்
தெய்வங்கட்கும் முதன்மையாக உள்ள சிவபெருமானே வழிபட்ட
தெய்வத்தில் முன்னின்று பயன் அளிப்பான்.

சொ.பொ.வி:

அழுத்த - துதிக்க. இனமலர் - பலவகையான. இச்சித்த தெய்வம்
- விரும்புகின்ற கடவுள் (வழிபடுகடவுள்) முனம் ஒரு தெய்வம் -
முதன்மைத் தெய்வமாம் சிவபெருமான்.

115. யாதொரு தெய்வம் கொண்டீர் அத்தெய்வமாகி ஆங்கே
மாதொரு பாகனார் தாம் வருவர் மற்றுஅத் தெய்வங்கள்
வேதனைப் படும் இறக்கும் பிறக்கும் மேல்வினையும் செய்யும்
ஆதலான் இவை இலாதான் அறிந்து அருள் செய்வன் அன்றே.

பொருள்:

நீர் யாதேனும் ஒரு கடவுளை விரும்பி வழிபட்டாலும்
அத்தெய்வமாகி தேவியை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட சிவ
பெருமானே எழுந்தருளி நின்று உமது வழிபாட்டை ஏற்றுப் பயன்
தருவார். ஏனென்றால், மற்ற தெய்வங்கள் வேதனைப்படும்.
இறக்கும், பிறக்கும், நல்வினை தீவினைகளையும் செய்யும்.
ஆதலால், இவைகள் இல்லாத சிவபெருமானே உயிர்களின்
செயல்களை அறிந்து அருள் செய்வான்.

சொ.பொ.வி:

யாதொரு தெய்வம் - விரும்பி வழிபடும் வழிபடு தெய்வம்.
அத்தெய்வங்கள் - வழிபடுகின்ற தெய்வங்கள். வேதனைப்படும் -
இன்ப துன்பங்களை அடையும்.

குறிப்புரை:

உயிர்கள் என்பவை யாதேனும் ஒன்றிலிருந்து பிறக்கும். இறைவன் என்பவன் பிறப்பு இறப்பு இல்லாதவன். இதுதான் உயிருக்கும் இறைவனுக்கும் வேறுபாடு. சிவபெருமானை அன்றி ஏனைய எல்லாத் தெய்வங்களும் பிறக்கின்றன என்றும் அதாவது அவதாரம் எடுக்கின்றன என்றும், துன்பங்களை அடைகின்றன என்றும் புராணங்களில் கூறப்படுவதால் அத்தெய்வங்கள் உயிர் வாக்கத்தவரே ஆவர். ஆதலால் வழிபாட்டினை ஏற்றுப் பயனைத் தரக்கூடிய இறைவர் சிவபெருமானே ஆவார்.

116. இங்கு நாம் சிலர்க்குப் பூசை இயற்றினால் இவர்களோ வந்து அங்கு வான் தருவார் அன்றே அத்தெய்வம் அத்தனைக் காண் எங்கும் வாழ் தெய்வம் எல்லாம் இறைவன் ஆணையினால் நிற்பர் அங்கு நாம் செய்யும் செய்திக்கு ஆணை வைப்பால் அளிப்பன்.

பொருள்:

இவ்வுலகில் நாம் தாய், தந்தை, பசு முதலாகியோர்க்குப் பூசை செய்து வழிபட்டால், இவர்களோ மறுமைக் கண்ணே பயன் தருவார்கள்? பயன் தர இயலாது. ஆதலால் பயன் தர முடியாத வர்களைப் புரிந்து கொள்வாயாக. மேலும் எவ்விடத்திலும் உள்ள தேவர்கள் முதன்மைத் தலைவனாம் சிவபெருமானது சத்தியால் இயங்குபவர்கள் ஆவர். அத்தேவர்களுக்கு நாம் செய்யும் வழிபாட்டினால் சிவபெருமான் தன் சத்தியின் மூலமாகப் பயன் தருவான்.

சொ.பொ.வி:

சிலர் - தாய், தந்தை, பசு போன்றவர்கள். அத்தெய்வம் - தாய் முதலான அவர்கள். அத்தனை - அவர்களின் வல்லமை அற்ற நிலையை. எங்கும் வாழ் தெய்வம் - மேல், கீழ் உலகங்களில் வாழுகின்ற தேவர்களாகிய தெய்வங்கள். ஆணையினால் - சத்தியினால். அளிப்பன் - பயன் தருவன்.

117. காண்பவன் சிவனே ஆனால் அவன் அடிக்கு அன்பு செய்கை மாண்பு அறம் அரன்தன் பாதம் மறந்துசெய் அறங்கள் எல்லாம் வீண்செயல் இறைவன் சொன்ன விதி அறம் விருப்பு ஒன்று இல்லான் பூண்டனன் வேண்டல் செய்யும் பூசனை புரிந்து கொள்ளே.

பொருள்:

பிற தெய்வங்களுக்குச் செய்யும் வழிபாட்டின் பயனைச் சிவனே தருவான் என்பதை உணர்வதால், அன்பினால் அவன் திருவடியை வழிபாடு செய்ய வேண்டும். அதுவே புண்ணியம் ஆகும். அவன் திருவடியை மறந்து செய்யும் புண்ணியங்கள் யாவும் பயனற்ற செயல்கள் ஆகும். இறைவன் வேத ஆகமங்களில் கூறிய அறங்களைச் செய்தால் அவர்களுக்கு விருப்பு வெறுப்பற்ற இறைவன் தவறாது பயன் அளிக்க விரும்புவான். ஆதலால் அவன் திருவடியை அன்பால் பூசை செய்ய வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

அரன் - சிவபெருமான். இறைவன் சொன்ன விதி - அறங்கள் எல்லாம் இறைவன் ஆகமங்களில் சொன்ன விதியாகும்.

118. தாபர சங்கமங்கள் என்று இரண்டு உருவில் நின்று மாபரன் பூசை கொண்டு மன்னுயிர்க்கு அருளை வைப்பன் நீபரன் தன்னை நெஞ்சில் நினைவையேல் நிறைத்த பூசை ஆய்பரம் பொருளை நாளும் அர்ச்சி நீ அன்பு செய்தே.

பொருள்:

சிவலிங்கம், சிவனடியார் என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டு திருமேனிகளைக் கொண்ட சிவபெருமான் உயிர்கள் செய்யும் பக்தியோடு கூடிய பூசையை ஏற்று அவர்களுக்கு அருள் செய்வான். ஆதலால் சிவபெருமானை மனத்தகத்தே தியானித்து நிறைந்த பூசனையைச் செய்தால் உனக்கு அருள் செய்வது உறுதி. ஆதலால் அவ்வாறு விளங்கும் இறைவனை நாள்தோறும் பக்தியோடு வழிபட வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

தாபர - சிவலிங்க வடிவம். சங்கமங்கள் - சிவனடியார்கள். பூசை - மலர்களைக் கொண்டு புறத்தே செய்யும் பூசை. நெஞ்சில் நினைவையேல் - அகப்பூசை.

119. அரன் அடிக்கு அன்பர் செய்யும் பாவமும் அறமது ஆகும்
பரன் அடிக்கு அன்பிலாதார் புண்ணியம் பாவம் ஆகும்
வரம் உடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமையாகி
நரரினில் பாலன் செய்த பாதகம் நன்மை ஆய்த்தே.

பொருள் :

இறைவனது திருவடிகளுக்கு அன்புடையார் செய்யும் பாவங்களும் அறமாக முடியும். பரமசிவன் திருவடிகளுக்கு அன்பில்லாதவர்கள் செய்யும் புண்ணியச் செயல்கள் பாவங்களாக முடியும். வரங்கள் பல பெற்ற தக்கன் செய்த பெரிய வேள்வியாகிய புண்ணியமும் பாவமாயிற்று. மனிதர்களில் சிறுவனாய் விளங்கிய சண்டேசர் செய்த கொலையும் புண்ணியமாக முடிந்தது. இதனை உணர்ந்து இறைவனுடைய திருவடியை வழிபடல் வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

பரன் - சிவபெருமான். தக்கன் - பிரம்மாவின் புதல்வன், உமையவளின் தந்தை. பாலன் - விசாரசர்மர் என்ற பெயருடைய சண்டேசுரநாயனார். நரர் - மானிடர்.

குறிப்புரை:

சிவபெருமானை மதித்து அழைத்து வழிபடாது தக்கன் செய்த யாகம் பாவத்தில் முடிந்தது. அதே நேரத்தில் சண்டேசுரநாயனார் தன் பூசையைத் தடுத்த தன் தந்தையாகிய எச்சத்தனின் கால்களை வெட்டிக் கொலை செய்தாலும் இறைவன் சண்டேசர் பதம் கொடுத்துப் புண்ணியச் செயல் ஆக்கினார். இந்த இரண்டு செயல்கள் இறைவன் திருவடியை நினையாது செய்தது பாவம் ஆனதற்கும், நினைந்து செய்தது புண்ணியமானதற்கும் உதாரணங்களாகும்.

120. மறைகள் ஈசன் செயல் அச்சொல் வழிவாரா உயிரை வைக்கும் சிறைகள் மாநிரயம் இட்டபணி செய்வோர் செல்வத்தோடும் உறையும் மாபதிகள் உம்பர் உலகங்கள் யோனிக்கு எல்லாம் இறைவன் ஆணையினால் இன்பத் துன்பங்கள் இயைவ தாகும்.

பொருள்:

வேத ஆகமங்கள் சிவபெருமான் அருளிய வாக்குகள் ஆகும். அதன்படி நடவாத உயிர்களைத் தண்டிப்பதற்காக ஏற்பட்ட சிறைச் சாலைகள் தான் நரகமாகும். விதிப்படி நடப்போர் செல்வத்தோடு வாழுகின்ற உலகம் சொர்க்கமாகும். மேலும் இவ்வுலகில் வாழும் பொழுது உயிர்கள் அனுபவிக்கின்ற இன்ப துன்பங்களும் இறைவன் ஆணையால் வந்து கூடுவதாகும்.

சொ.பொ.வி:

நிரயம், நரகம், உம்பர் உலகங்கள் - தேவர் உலகமாகிய சொர்க்கம். யோனிக்கு எல்லாம் - உயிர்களுக்கு எல்லாம்.

121. ஆணையால் அவனி மன்னன் அருமறை முறை செய்யாரை ஆணையின் தண்டம் செய்தும் அருஞ்சிறை இட்டும் வைப்பான் ஆணையின் வழி செல்வோர்க்கு அரும்பதி செல்வம் நல்கி ஆணையும் வைப்பான் எங்கும் ஆணையே ஆணையே காண்.

பொருள் :

பூமியில் வாழுகின்ற அரசன் தனது ஆணைப்படி நடவாத வரைத் தண்டித்துச் சிறையில் அடைப்பான். ஆணை வழி நடப்போர்க்குக் கிடைத்தற்கரிய செல்வமும், ஊர்களும் கொடுத்துத் தன் கீழ் அதிகாரம் செய்யவும் வைப்பான். மன்னனின் ஆணை எவ்வாறு தண்டிப்பதையும் வாழ்விப்பதையும் செய்கிறதோ அது போல இறைவனின் செயல்கள் உள்ளன.

சொ.பொ.வி:

அவனி - பூமி. தண்டம் - தண்டனை. அரும்பதி - பெருமை மிக்க ஊர். ஆணையே ஆணையே காண் - மன்னவன் ஆணை

போன்றது இறைவனின் செயல். இங்கு தனக்குவமை இல்லாத இறைவனுக்கு அரச உவமை கூறப்பெற்றது உபசார வழக்காகும்.

122. அரசனும் செய்வது ஈசன் அருள்வழி அரும் பாவங்கள்
தரையுளோர் செய்யில் தீய தண்டலின் வைத்துத் தண்டத்து
உரைசெய்து தீர்ப்பன் பின்பு சொல்வழி நடப்போர் தூயோர்
நிரயமும் சேரார் அந்த நிரயம் முன்னீர்மை ஈதுஆம்.

பொருள்:

முன் பாடலில் கூறிய அரசன் செய்கின்ற தண்டனையும் அருளும் இறைவன் அருள்வழிபட்டதேயாகும். உலகோர் கொடிய பாவங்களைச் செய்தால் அரசன் கொடிய தண்டனையைக் கொடுப்பான். மேலும் மேலும் அவர்கள் பாவம் செய்தால் மேலும் கொடிய அதிகமான தண்டனையை வழங்குவான். அவ்வாறு தண்டனையைக் கொடுப்பதால் செய்த பாவங்கள் அழிகின்றன. இதனை நன்கு உணர்ந்த பெரியோர் பாவங்களைச் செய்ய மாட்டார்கள். இவ்வாறு அரசன் செய்கின்ற செயல்கள் தன்னிச்சையாக (சுதந்திரமாக)ச் செய்யப்படுவது அன்று. இறைவன் ஆணையால் நடப்பதாகும். எனவே, அரசன் தண்டனை இறையருளே என்பதை உணரவேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

அரசன் செய்வது - தண்டனை. அருள் ஆகிய செயல்கள். தண்டத்து - தண்டனையால். தூயோர் - நல்லவர்கள். முன்னீர்மை - இறைவனது செயல்கள்.

123. அருளினால் உரைத்த நூலின் வழி வாராது அதன்மம் செய்யின்
இருள்உலாம் நிரயத் துன்பத்து இட்டு இரும் பாவம் தீர்ப்பன்
பொருள் உலாம் சுவர்க்கம் ஆதி போகத்தால் புணியம் தீர்ப்பன்
மருள் உலாம் மலங்கள் தீர்க்கும் மருந்து இவை வைத்திய நாதன்.

பொருள்:

இறைவன் உரைத்த வேத ஆகம நூல்களின் வழி நடக்காது பாவம் செய்தால், செய்தவர்களை இருள் நிறைந்த நரகத்தில்

இட்டுத் துன்பங்களை அனுபவிக்க வைத்து அவர்கள் செய்த பாவங்களை அழிப்பான் இறைவன். நூல்கள் வழி நடந்து புண்ணியம் செய்தால் சுவர்க்கத்தில் வைத்து இன்பத்தை அனுபவிக்க வைப்பான். அப்புண்ணியமும் அழிக்கப்படும். இத்தகைய துன்ப இன்பங்கள் மயக்கங்களாகிய மலங்களைத் தீர்க்கும் மருந்துகளாகும். இந்த மருந்தைத் தருகின்ற இறைவன் சிறந்த மருத்துவன் ஆவான்.

சொ.பொ.வி:

நூல் - வேத ஆகமங்கள். அதன்மம் - பாவம். புண்ணியம் - புண்ணியம். வைத்தியநாதன் - நல்ல மருத்துவனாகிய இறைவன்.

குறிப்புரை:

பாவ புண்ணியத்தால் கிடைக்கும் நரகமும் சொர்க்கமும் அனுபவிக்கப்பட்டு, மலங்கள் நீக்கப்படுகின்றன. எனவே, துன்பம் அனுபவித்தாலும் இன்பம் அனுபவித்தாலும் அந்த அனுபவங்கள் மருந்தாக மலங்கள் நீக்கப்படுகின்றன. நீக்குபவன் இறைவன் ஆதலால் அவன் உயர்ந்த மருத்துவன் ஆகின்றான்.

124. மருத்துவன் உரைத்த நூலின் வழிவரின் பிணிகள் வாரா வருத்திடும் பிணிகள் தப்பில் தப்பிய வழியும் செய்யத் திருத்தினன் மருந்து செய்யாது உறும் பிணி சென்றும் தீர்ப்பன் உரைத்த நூல் சிவனும் இன்னே உறும் கன்மம் ஊட்டித் தீர்ப்பன்.

பொருள்:

மருத்துவர் சொன்ன விதிப்படி நடந்தால் வியாதிகள் உண்டாகாது. அவ்வாறு நடக்காது தவறினால் வியாதிகள் உண்டாகி வருத்தும். அவ்வாறு வருத்துகின்றவர்க்கு மருந்து கொடுத்து அவ்வியாதியை மருத்துவர் நீக்குவார். மருந்து கொடுக்காது சில வழிபாடு. ஒழுக்கம் ஆகியவற்றால் நோயையும் தீர்ப்பார். இது போன்றே உயிர்களின் வினைகளை இறைவன் பலதிறத்தாலும் ஊட்டி (கொடுத்து)த் தீர்ப்பான்.

சொ.பொ.வி:

செய்யாது - மருந்து கொடுக்காது சாந்தி, யோகம் முதலிய வற்றால் நோய் தீர்க்கும் முறை.

125. மண்ணுளே சில வியாதி மருத்துவன் அருத்தியோடும் திண்ணமாய் அறுத்துக் கீறித் தீர்த்திடும் சில நோயெலாம் கண்ணிய கட்டி பாலும் கலந்துடன் கொடுத்துத் தீர்ப்பன் அண்ணலும் இன்பத் துன்பம் அருத்தியே வினை அறுப்பன்.

பொருள்:

மருத்துவன் இவ்வுலகத்தில் சில வியாதிகளை ஆதரவும் உறுதியும் உடையவனாய் அறுத்துக் கீறித் தீர்ப்பான். சில வியாதிகளைச் சர்க்கரை பாலை மருந்துடன் கலந்து கொடுத்துத் தீர்ப்பான். அதுபோல இறைவனும் இன்ப துன்பங்களாகிய மருந்தைக் கொடுத்து இருவினையாகிய நோயைத் தீர்ப்பான்.

சொ.பொ.வி:

அருத்தியோடும் - உறுதியோடும். அறுத்துக் கீறி - அறுவைச் சிகிச்சை.

126. பூதனா சரீரம் போனால் புரியட்ட ரூபந் தானே யாதனா சரீரமாகி இன்பத் துன்பங்கள் எல்லாம் நாதனார் ஆணை உய்க்க நரகொடு சுவர்க்கம் துய்த்து தீதிலா அனுவாய் யோனி சேர்ந்திடும் சீவன் எல்லாம்.

பொருள்:

பூமியில் இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்கும் இத்தூல உடம்பு நீங்கியவிடத்து உள்ள சூக்கும சரீரமே பூத சார உடம்பாகக் காரியப் படுகிறது. எனவே, உயிர்கள் எல்லாம் இறைவன் ஆணையால் அந்தப் பூத சார உடம்போடு சென்று சொர்க்க நரகங்களில் வினைக்கு ஏற்ப இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்கின்றன. அனுபவித்த பிறகு வினையாகிய குற்றம் நீங்கிய சூட்சும உடம்போடு பூமியில் பிறந்து தூல உடம்பைப் பெறுகின்றன.

சொ.பொ.வி:

பூதனா சரீரம் - பூமியில் வாழுகின்ற தூல உடம். புரியட்ட ரூபம் - அது நீங்கிய சூட்சும வடிவு. யாதனா சரீரம் - சுவர்க்க நரகங்களை அனுபவிக்கின்ற பூதசார உடம்பு.

127. உடல்விடா யோனி பற்றி உதிப்பினும் உதிக்கும் ஒன்றில் படர்வுறாது உறும் பாவத்தால் பாடாணம் போல் கிடந்து கடனதாம் காலம் சென்றால் கடுநரகு அதனில் வீழ்ந்து அங்கு இடர்உறும் உருவம் கன்மத்து அளவினில் எடுக்கும் அன்றே.

பொருள்:

இத்தூல உடம்பு நீங்கிய உடனே சூக்கும் உடம்பு பூதசார உடம்பை அடையாது. மற்று ஒரு தூல உடம்பை எடுத்தலும் உண்டு. அதாவது இறந்த உடன் உயிர் மேல் உலகம் செல்லாது அடுத்த பிறவி எடுத்தாலும் எடுக்கும். மேலும் சூக்கும் உடம்பிற்குப் பிறகு பூதசார உடம்பு எடுத்த உயிர் மீண்டும் தூல உடம்பைப் பெறாது மற்றொரு பூதசார உடம்பு எடுத்தலும் உண்டு. சில நேரங்களில் வேறு உடம்பில் சேராது உயிர் கல்லைப் போல் கிடத்தலும் உண்டு. அவ்வாறு கல்போலக் கிடந்த உயிர் உரிய காலம் கடந்தபின் நரகத்தில் சென்று துன்பப்பட்டு மீண்டும் உடம்பு எடுத்தலும் உண்டு. எனவே, உயிரானது வினைக்கு ஏற்ப உடம்புகளைப் பொருந்தும்.

சொ.பொ.வி:

பாடாணம் - கல். கடனதாம் காலம் - வினைக்குரிய காலம்.

128. பன்னகம் அண்டசங்கள் பரகாயம் தன்னில் பாய்வோர் துன்னுதோல் முட்டை யாக்கை துறந்து செல்வதுவே போல உன்னிய உயிர்கள் தூல உடல்விட்டு வானினூடு மன்னிடும் நனவு மாறிக் கனவினை மருவுமா போல்.

பொருள்:

பாம்பு, தான் பொருந்திய உண்மைத் தோலை விட்டு மற்றொரு தோலோடு செல்வது போலவும், பறவைகள் முட்டையாகிய

இடத்தை விட்டு மற்றோர் இடத்திற்குப் பறந்து செல்வது டோலவும் கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் ஆற்றல் உடையோர் ஒரு உடம்பை விட்டு மற்றோர் உடம்பில் செல்லுவது போலவும், உலக உயிர்கள் தூல உடம்பாகிய முன் உடம்பை விட்டுவிட்டு மற்றோர் உடம்போடு சொர்க்க நரகங்களை அடையும். அது எதுபோல என்றால் நனவு உணர்வு மாறிக் கனவு உணர்வில் ஏகுவது போன்றதாகும்.

சொ.பொ.வி:

பன்னகம் - பாம்பு. அண்டகம் - பறவை. பரகாயம் - கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்வோர்.

129. தன்மமோடு அதன்மமாகித் தான்இரு பயனும் தந்து
நன்மை தீமையெனும் இன்பத் துன்பினும் நாடிக் காண
முன்னமே ஆன்மாவின் தன் மும்மலத்து ஒன்றாகி
கன்மமும் மூலம் காட்டிக் காமிய மலமாய் நிற்கும்.

பொருள்:

ஆன்மாவினால் செய்யப்படுகின்ற கன்மமானது புண்ணிய பாவ வடிவாகி, இன்ப துன்பங்களாகிய பயனைத் தருவதாய், நன்மை தீமைகளைச் செய்யும் பொழுது ஆராய்ந்து அறியப் படுவதாய், அநாதி உடையதாய். மும்மலங்களில் ஒன்றாய் எண்ணப்பட்டுத் தனக்கு முதற்காரணம் உண்டு என்பதைக் காட்டிக் காமிய மலமாய் நிற்கும்.

சொ.பொ.வி:

தன்மம் - நல்வினை. அதன்மம் - தீவினை.

குறிப்புரை:

இங்கு கன்ம மலத்தின் இலக்கணம் கூறப் பெற்றுள்ளது.

130. இருவினை அநாதி, ஆதி இயற்றலால் நுகர்வால் அந்தம்
வரும் மலம் சார்ந்து மாயா உருவுகள் மருவி ஆர்த்துத்
தருசெயல் முறைமையாலே தான் பல பேதம் காட்டி
அருவதாய் நின்று அரன்தன் ஆணையின் அமர்ந்து செல்லும்.

பொருள்:

இருவினை எனப்படும் கன்மமானது மனம், வாக்கு, காயங்களால் செய்யப்படுவதால் தோற்றம் உடையதாகும். இன்ப துன்பங்களாக அனுபவித்து ஒழிதலால் நாசமுடையதாகும். தொன்று தொட்டு வருதலால் ஆற்று வெள்ளம் போலத் தொடர்ந்து வருவதாகும். ஆணவமலத்தைப் பொருந்தி, மாயையின் காரியமான உடம்பினைத் தோற்றுவித்து, உயிர்களைப் பிணித்து பல வேறு வகைப்பட்ட பிறப்புக்களைத் தோற்றுவித்து சூக்கும மாய் நின்று இறைவனது ஆணையின் வழியே அடங்கிச் செல்லும் இயல்பினதாகும்.

சொ.பொ.வி:

அநாதி - தொன்மை உடையது. ஆதி - தோற்றம் உடையது. அந்தம் - நாசம். மலம் சார்ந்து - ஆணவ மலம் சார்ந்து. பல பேதம் - பல பிறவிகள்.

குறிப்புரை:

இதுவும் கன்ம வினையின் இலக்கணமாகும்.

131. சங்கமம் தாவரங்கள் தத்தம் கன்மத்திற்கு ஈடா
அங்கு உரு யோனி மாறும் அச்சு மாறாது இங்கு என்னின்
இங்கு மானுடர் இயற்றும் புண்ணியத்து இன்ப ஈட்டம்
அங்கு வான் சுரர்களாயோ நரர்களாய் அருந்து வாரோ.

பொருள்:

மக்கள், விலங்குகள் போன்ற இயங்குகின்ற உயிர்களும், மரம் கொடி போன்ற நிற்கின்ற உயிர்களும் தாம் செய்த வினைக்கு ஈடாக உடம்புகளை மாறி மாறிப் பெற்றுப் பிறக்கும். இவ்வாறு பிறக்கும் போது அவற்றின் உடல் மாறாது என்று நீ கூறினால் இந்த உலகத்தில் செய்யும் புண்ணிய பாவத்திற்கு உரிய பயனாகிய சொர்க்கத்தில் தேவர்களாக வடிவெடுத்து நுகர்வது அன்றி மானிட வடிவத்திலா அனுபவிப்பர்?

சொ.பொ.வி:

சங்கமம் - இயங்குகின்ற மானுடர். தாவரம் - இயக்கமில்லாத மரம், செடி, கொடிகள். யோனி - பிறவி. அச்சு - உடம்பு. சுரர் - தேவர். நரர் - மானிடர்.

குறிப்புரை:

மீமாஞ்சக மதத்தின் ஒரு பிரிவினர் உயிர் பிறந்து இறக்கும் பொழுது பிறவி மாறும். உடம்பு மாறாது என்பர். இது இங்கு, சொர்க்கத்தை அனுபவிக்க மானுடர் தேவராய் உடம்பு மாறி அனுபவிப்பர் அன்றி மானுட வடிவத்திலேயே அனுபவிக்க மாட்டார் என்று கூறி மறுக்கப்படுகிறது.

132. நரர்களாய்த் துய்ப்பர் என்னின் நரர்பதி சுரர் உலோகம்
சுரர்களாய்த் துய்ப்பர் என்னின் சொன்ன அச்சு அழியும் ஆகும்
சுரர்களாய்ப் பலன்கள் துய்த்துத் தாம் இங்கு தோன்றும் போது
நரர்களாய்ப் பிறப்பர் ஞாலத்து அமரராய் நண்ணி டாரே.

பொருள்:

சொர்க்கத்தில் மானிட வடிவத்தில் இன்பத்தை அனுபவிப்பர் என்றால் அது பூலோகமாகி விடும். தேவர்களாய் அனுபவிப்பர் என்னின் அழியாது என்று சொன்ன அச்சு அழியும். தேவராய் இன்பத்தை அனுபவித்துக் கழித்தபின் மீண்டும் இவ்வுலகத்தில் தோன்றும் பொழுது மானுட வடிவமே ஏற்கும் உயிர் தேவர் வடிவில் பிறக்காது.

சொ.பொ.வி:

துய்ப்பர் - சொர்க்கத்தில் அனுபவிப்பர். சுரர் உலோகம் - சொர்க்கலோகம். நரர்கள் - மானுடர்.

133. வண்டுகளாகி மாறும் மயிற் குட்டி மற்றோர் செத்துப்
பண்டைய உருவந் தானே வேட்டுவனாய்ப் பிறக்கும்
கண்டுகொள் யோனி எல்லாம் கன்மத்தான் மாறும் என்றே
கொண்டான சமயம் எல்லாம் இச்சொல்நீ கொண்டது எங்கே?

பொருள்:

கம்பளிப் பூச்சிகள் (மயிற்குட்டிப் புழுக்கள்) சிலகாலம் சென்றபின் வண்டுகளாக அச்சுமாகும். வேறோர் புழு வேட்டுவனாம் குளவியாக மாறும். இவற்றை நீ கண்கூடாகப் பார்க்கின்றாய். உடம்பாகிய அச்சு கன்மத்திற்கு ஏற்ப மாறும் என்றே எல்லாச் சமயங்களும் கூறுகின்றன. அவ்வாறு இருக்க நீ யோனியாகிய பிறவி மாறும். அச்சு மாறாது என்று சொல்ல எங்கே கற்றாய்?

சொ.பொ.வி:

மயிற்குட்டி - கம்பளிப் பூச்சி. செந்து (ஜெந்து) புழு. வேட்டு வனாய் - குளவியாய்.

134. அகலிகை கல்ல தானாள் அரி பல பிறவி ஆனான்
பகலவன் குலத்தில் தோன்றிப் பாரெலாம் முழுதும் ஆண்டு
நிகரிலா அரசன் ஆகும் சிலந்தி நீடு உலகம் போற்றச்
சகமதில் எலிதான் அன்றோ மாவலி ஆய்த்துத் தானே.

பொருள்:

அகலிகை முனிவரின் சாபத்தால் கல் வடிவம் பெற்றாள். திருமால் பத்து அவதாரங்களை எடுத்தான். சிலந்தியானது அச்சு அழிந்து சூரிய குலத்தில் கோச்செங்கணான் என்ற அரசனாகப் பிறந்தது. எலியானது அச்சு மாறி உலகத்தோரும் போற்றும் வண்ணம் மாவலிச் சக்கரவர்த்தியாக ஆயிற்று.

சொ.பொ.வி:

அரி - திருமால். பகலவன் குலம் - சூரியகுலம். அரசன் - கோச்செங்கணான். சகம் - உலகம். மாவலி - மாவலிச் சக்கரவர்த்தி.

135. செப்பினாய் மாற வேறு சிலர் விதியாலே கன்மால்
வைப்புறும் யோனி எல்லாம் மாறி வந்திடா இங்கு என்னின்
எப்படியானும் செய்திக்கு இறை கரியாவன் என்றே
முற்பட மொழிந்தேன் எல்லாம் முதல்வன் தன் விதியே ஆகும்.

பொருள்:

முன்பாடலில் கூறப்பட்ட சிலர் சாபங்களால் உருவும் அச்சம் மாறினார்கள். ஆதலால், வினைப்பயன் காணமாகக் கர்ப்பப்பையில் பிறக்கும் பொழுது அச்ச மாறிடா என்று நீ மறுத்தால், எவ்வாறாயினும் உயிர் செய்யும் கன்மங்களுக்கு இறைவன் சாட்சியாவான். எனவே, சாபத்தால் மாறினாலும், வினையால் மாறினாலும் இறைவன் நினைத்தபடியே மாறும் என்பதை உணர்வாயாக.

சொ.பொ.வி:

விதியாலே - சாபத்தாலே. கன்மால் - கன்மவினையால். இறை கரியாவான் - இறைவன் சாட்சியாவான்.

136. அவ்வவ யோனி தோறும் அவ்வவ உலகந் தோறும்
செவ்விதின் அறிந்து கன்மம் சேர்ந்திடா சீவன் சேரா
இவ்வகை தம்மில் சேர்வும் இறை செயலானால் செய்த
எவ்வுருவும் தம் கன்மான் மாற்றுவன் இறைவன் தானே.

பொருள்:

கன்மவினை சடமாதலின் வினைக்கு ஏற்ற சரீரங்களையும் உலகங்களையும் செவ்விதின் அறிந்து சேராது. தமக்கென அறிவில்லாத உயிர்களும் சரீரங்களைத் தாமே பொருந்திடாது. எனவே, மாயா காரியமும் கன்ம காரியமும் இறைவன் செயலால் என்பது பாரிசேட அளவையால் அறியப்படுதலின் உயிர்களின் உடம்புகளை அவரவர் கன்ம வினைக்கு ஏற்ப இறைவனே கொடுப்பான் என்பதை அறிய வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

வெளிப்படை.

137. மாறி இவ்வுருவம் எல்லாம் வருவது எங்கே நின்று என்னின் கூறிய சூக்குமத்தாம் உரு வெனின் குறி ஒன்று என்னின் வேறு ஒரு குறியாம் ஆரம் வீர சங்கிலியும் ஆகும்
தேறு நீ ஒருவனால் இச்செயல் எலாம் சிவனால் ஆகும்.

பொருள்:

பலவகை உடம்புகள் மாறித் தோன்றுவது எங்கே என்று நீ கேட்பாயானால் சூக்கும் உடம்பிலிருந்து பிறக்கும். உடனே நீ தூல உடம்புகள் பலவகையாக, சூக்கும் உடம்பாகிய ஒன்றிலிருந்து தோன்றும் என்று கூறுவது சற்காரிய வாதத்திற்குப் பொருந்தாது என்றால் - ஒரு பொன்னிலிருந்து பல மாலைகளும் சங்கிலிகளும் ஆகிய ஆபரணங்கள் செய்பவனது ஆற்றலால் மாறித் தோன்றுவது போல இறைவனின் ஆற்றலால் ஒரு சூக்கும் உடம்பிலிருந்து பலவகைத் தூல உடம்புகள் மாறி மாறித் தோன்றுகின்றன. இதனை நீ தெளிவாயாக.

சொ.பொ.வி:

சூக்குமம் - சூக்கும் உடம்பு. ஆரம் - மாலை.

138. சூக்குமம் கெட்டுத் தூலம் தோன்றி ஓர் சூக்குமத்தின் ஆக்கி ஓர் உடல் கிடப்பது இன்று உடல் ஆக்கும் தன்மைக்கு ஒக்கிய சத்தி உண்டாய் உடல் தரும் காலம் உற்று நீக்கிட மரம் பின் வேர்ஓர் நீள்மரம் நிகழ்த்துமா போல்.

பொருள்:

சூக்கும் உடம் கெட்டுத் தூல உடம்புகள் தோன்றாது. மேலும் சூக்கும் உடம்பின்கண் உண்டாக்கப்பட்டு ஒரு தூல உடம்பு கிடந்து தோன்றுவதும் இல்லை. இதற்குரிய உவமை யாது என்றால் ஒரு காலத்தில் மரமானது வெட்டப்பட பின் அம்மரவேர் மற்றொரு நீண்ட மரத்தை உண்டாக்குவது போலச் சூக்கும் உடம்பில் இருக்கும் ஒரு சத்தி தூல உடம்புகளைத் தோற்றுவிக்கும்.

சொ.பொ.வி:

சூக்குமத்தில் ஆக்கி - சூக்கும் வடிவமாகிய இடத்தில் தூல உடம்பு உண்டாக்கப்படுவதில்லை. சத்தி உண்டாய் - சூக்கும் உடம்பில் தூல சரீரங்கள் சத்தி ரூபமாய் இருக்கும்.

139. விதிப்படி சூக்குமத்தே உருவரும் வினையால் இங்கே உதித்திடா உருவமாக உருவரும் மரங்கள் வித்தில் கதித்து எழும் மரமும் வித்தும் கழியும் பின் அழியும் சூக்கம் மதிக்கு எழும் கலைகள் போல வருவது போல தாமே.

பொருள்:

உயிர்களின் வினைக்கு ஏற்ப இறைவன் ஆணையால் சூக்கும உடம்பிலிருந்து தூல உடம்புகள் தோன்றும். சூக்குமம் இல்லையென்றால் தூலம் தோன்றிட இயலாது. மரங்களாகிய உருவம் விதையிலிருந்து எழுந்து தோன்றுவது போன்றதாகும். அப்படியானால் மரம் அழிந்தால் மூலமாகிய வித்தும் அழிகிறதே. அது போலத் தூலம் தோன்றியதும் சூட்சுமம் அழியுமா? என்றால் அப்படியல்ல. அந்த உவமை தோன்றுவதற்கு மாத்திரம் தான். சந்திரனுக்கு உள்ள கலைகள் பதினாறில் அடிப்படையான ஒரு கலை நிற்க அதில் மற்ற கலைகள் தோன்றுதலும் அழிதலும் போல மூலகாரணமாகிய சூக்குமம் அழியாமல் நிற்கத் தூல உடம்புகள் தோன்றி ஒடுங்கும்.

சொ.பொ.வி:

உருவரும் - தூல உடம் வரும். வித்து - விதை. கதித்து - பருத்து. மதி - சந்திரன். எழு - எழுகின்ற (உண்டாகின்ற).

140. தூலமாம் உருவினுக்குச் சூக்குமம் முதல் அதற்கு மூலம் மான் அதற்கு மூலம் மோகினி அதன் முதல்தான் மேலதாம் விந்து சத்தி சிவம் இவை மிசையாம் எல்லாம் சால இன்று ஆகும் ஆன்மா சிவத்தினைச் சார்ந்தபோது.

பொருள்:

தூல உடம்பிற்கு முதற்காரணம் சூக்கும உடம்பு. அதற்கு முதற்காரணம் மூலப்பிரகிருதி. அதற்கு முதற்காரணம் அசுத்த மாயை. அதற்கு முதற்காரணம் மேலான சுத்த மாயை. சத்தியும் சிவமும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலானதாகும். எனவே, சுத்த மாயா காரியங்களும் அசுத்த மாயா, பிரகிருதி மாயா காரியங்கள் எல்லாம் உயிரானது சிவத்தினை அடைந்த பொழுது உயிரைப் பந்தியாது முற்றும் நீங்கும்.

சொ.பொ.வி:

மான் - மூலப்பிரகிருதி (மூலப்பகுதி). மோகினி - அசுத்த மாயை.
விந்து சத்தி - சுத்தமாயை. இன்று ஆகும் நீங்குனவனவாம்.

141. அரன்விதி அருள தென்றே அறைந்தனன் அதுவும் முன்னே
தரை நரகு அருந்துறக்கம் தனுகரண ஆதி எல்லாம்
வருவதும் செய்து அநாதி மலங்கள் இம்மருந்தால் தீர்த்து
பரகதி அதுவும் தந்து பாத பங்கயமும் சூட்டும்.

பொருள் :

இறைவன் செயல் கருணையாகும் என்று முன்னர் கூறப் பட்டது. அக்கருணை பூமி நரகம் சொர்க்கம் முதலியவற்றிலே தனு கரண புவன போகங்கள் எல்லாம் மாயையில் இருந்து தோற்றுவித்து அநாதியாகிய மலங்களைத் தனு கரணாதியாகிய மருந்துகளால் தீர்த்து. பின்னர் ஞானத்தை அருளி. செந்தாமரை மலர் போன்ற திருவடியையும் சூட்டும்.

சொ.பொ.வி:

அரன் - சிவபெருமான். தரை - பூமி. துறக்கம் - சொர்க்கம்.
மருந்தாய் - தனு, கரண, புவனமாகிய மருந்தால். பரகதி - ஞானம்.
பாத பங்கயம் - திருவடித் தாமரை.

142. எழும் உடல் கரணம் ஆதி இவை மலம் மலம் மலத்தால்
கழுவுவன் என்று சொன்ன காரணம் என்னை என்னின்
செழு நவை அறுவை சாணி உவர் செறிவித்து அழுக்கை
முழுவதும் கழிப்பன் மாயை கொடு மலம் ஒழிப்பன் முன்னோன்.

பொருள்:

மாயையினின்று தோன்றுகின்ற தனு, கரண, புவனங்கள் எல்லாம் மலங்கள் ஆகும். மல கன்மங்களை இந்த மலத்தாலே நீக்குவன் என்று சொன்ன காரணம் என்ன? வண்ணான் ஆடைகளில் சாணி. உவர்மண் ஆகிய அழுக்குப் பொருள்களைச் சேர்த்து முன் ஆடையிலிருந்த அழுக்கையும், சேர்க்கப்பட்ட இந்த அழுக்கையும்

முற்றாகப் போக்குவான். அதுபோல இறைவனும் மாயையால் தோன்றுகின்ற தனு. கரணங்களைக் கொண்டு கன்ம மலங்களைப் போக்குவான்.

சொ.பொ.வி:

உடல் - தனு. கரணம் - ஐம்பொறிகள். அறுவை - ஆடை. உவர் - உவர்மண். முன்னோன் - இறைவன்.

143. நித்தமாய் அருவாய் ஏக நிலையதாய் உலகத்திற்கோர் வித்துமாய் அசித்தாய் எங்கும் வியாபியாய் விமலனுக்கோர் சத்தியாய் புவன போகம் தனு கரணமும் உயிர்க்காய் வைத்ததோர் மலமாய் மாயை மயக்கமும் செய்யும் அன்றே.

பொருள்:

மாயை எனப்படும் அசுத்த மாயையானது நித்தமாய், உருவமற்றதாய், ஒன்றாய், உலகம் உண்டாவதற்கு வித்தாய், சடமாய், எவ்விடத்தும் வியாபித்து இருப்பதாய், இறைவனுக்கு ஓர் சத்தியாய், புவனம், போகம், தனு கரணமுமாக, விரிந்ததோர் மலமாய் விபரீத உணர்வை உண்டாக்குவதாய் விளங்கும்.

சொ.பொ.வி:

ஏக நிலையதாய் - ஒன்றாய். அசித்தாய் - சடமாய். தனுகரண மலமாய் - உடம்பொறிகள் ஆகியவை உயிர்களிடத்தில் பொருந்தி மலமாய் விளங்கும். மயக்கம் - விபரீத உணர்வு.

குறிப்புரை:

மாயையின் இலக்கணம் கூறப்படுகிறது. இங்கு கூறப்படும் மாயை அசுத்த மாயை ஆகும்.

144. மாயையின் காலமோடு நியதி பின் கலாதி தோன்றும் ஆய அக்காலம் மூன்றாய் ஆக்கியும் அளித்தும் போக்கிக் காயமோடு உலகுக்கு எல்லாம் கால சங்கையினைப் பண்ணி நாயகன் ஆணையாலே நடத்திடும் சகத்தை எல்லாம்

பொருள்:

அசுத்த மாயையிலிருந்து கால தத்துவமும் நியதித் தத்துவமும் தோன்றும். பின்னர் கலை முதலிய தத்துவங்கள் தோன்றும். கால தத்துவம் இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என முத்திறப் பட்டு, உலகம் அனைத்தையும் தோற்றுவித்து நிலை பெறுத்தி ஒடுக்கியும், உடல் உயிர்கள் அனைத்திற்கும் கால வரையறையைச் செய்தும் இறைவனது சத்தியாலே உலகம் முழுவதையும் நடத்தும்.

சொ.பொ.வி:

காயமோடு - உடம்போடு. கால சங்கை - கால வரையறை.

145. நியதி பின் தோன்றிக் கன்ம நிச்சயம் பண்ணி நிற்கும்
அயர்விலாக் கலை பின் தோன்றி ஆணவம் ஒதுக்கி சித்தின்
செயல்புரி கிரியா சத்தி தெரிவிக்கும் சிறிதே வித்தை
உயர்கலை அதனில் தோன்றி அறிவினை உதிக்கப் பண்ணும்.

பொருள்:

கால தத்துவத்தின் பின்னே நியதித் தத்துவம் தோன்றும். அத்தத்துவம் அவரவர் செய்த கன்மத்தை அவரவரே நுகரும்படி செய்யும். பின் கலை தத்துவம் தோன்றும். அது ஆணவமலத்தைச் சிறிது நீக்கும். அது ஆன்மாவினுடைய கிரியா சத்தி உலக விஷயங்களில் பொருந்தும்படி செய்து கிரியா சத்தியை விளக்கி நிற்கும். அடுத்து வித்தியா தத்துவம் கலை தத்துவத்திலிருந்து தோன்றும். அது உயிர்களின் ஞான சத்தியை விளக்கிப் போகங்களை அறியச் செய்யும்.

சொ.பொ.வி:

கன்ம நிச்சயம் - கன்ம வினையின் பயன்கள். கலை - கலை தத்துவம். அறிவு - ஞானம்.

146. விச்சையின் அராகம் தோன்றி வினைவழி போகத்தின் கண்
இச்சையைப் பண்ணி நிற்கும் தொழில் அறிவு இச்சை மூன்றும்
வைச்ச போது இச்சா ஞானக் கிரியை முன் மருவி ஆன்மா
நிச்சயம் புருடனாகிப் பொதுமையின் நிற்பன் அன்றே.

பொருள்:

வித்தை தத்துவத்திலிருந்து இறைவன் ஆணையால் அராகத் தத்துவம் தோன்றும். அது ஆன்மாவிற்கு இச்சா சத்தியை உண்டாக்கிடும். இவ்வாறு கலை முதலிய மூன்று தத்துவங்களும் ஆன்மாவின் கிரியா, ஞான, இச்சா சத்தியை விளக்குமிடத்து அம் மூன்று போகங்களில் மருவி ஆன்மா புருடன் என்ற தத்துவத்தைப் பெறும். அதே நேரத்தில் ஆன்மாவானது அவற்றைப் பகுத்தறிந்து நுகர்வதன்றிப் பொதுத் தன்மை பெற்று விளங்கும்.

சொ.பொ.வி:

இச்சை - இச்சா சத்தி. தொழில் - கிரியா சத்தி. அறிவு - ஞானசத்தி.

147. வரும் குண வடிவாய் மூலப் பிரகிருதி கலையில் தோன்றித் தரும் குணம் மூன்றாய் ஒன்றின் தான் மூன்றாய் மும்மூன்றாகும் இருங்குண ரூபமாகி இயைந்திடும் எங்கும் ஆன்மா பெருங்குண வடிவாய் போக சாதனம் பெந்தமாமே.

பொருள்:

மூலப் பிரகிருதியானது தன்னிடத்தில் தோன்றும் குணங்களின் வடிவாய்க் கலை தத்துவத்திலிருந்து தோன்றி சாத்துவீகம், ராசதம், தாமதம் என மூன்று குணமாய் ஒவ்வொன்றிலும் தான் மூன்றாய் ஆக ஒன்பது வகையாகும். மூலப் பிரகிருதி குணவடிவாகி எவ்விடத்திலும் கலந்து நிற்கும். ஆதலால், ஆன்மாவும் குண வடிவினதாய் அமைந்து தத்துவங்களும், போகப் பொருள்களும் பந்திக்கப்பட்டு நிற்கும்.

சொ.பொ.வி:

மூலப் பிரகிருதி - மூலப்பகுதி. குணம் மூன்று - சாத்வீகம், ராசதம், தாமதம். மும்மூன்று - சாத்வீகத்தில் சாத்வீகம் ராசதம் தாமதம். ராசதத்தில்; சாத்வீகம், ராசதம், தாமதம், தாமதத்தில் சாத்வீகம், ராசதம், தாமதம் என ஒன்பது.

குறிப்புரை:

மூலப்பகுதியில் தோன்றும் இம்மூன்று குணங்களும் பெருங் குணங்களாக விரிந்து உயிர் உள்ளிட்ட உலகப் பொருள்கள் அனைத்தையும் பொருந்தி நிற்கும்.

148. சித்தமாம் அவ்வியத்தம் சிந்தனை அதுவும் செய்யும்
புத்தி அவ்வியத்தில் தோன்றிப் புண்ணிய பாவம் சார்ந்து
வத்து நிச்சயமும் பண்ணி வரும் சுகதுக்க மோகப்
பித்தினின் மயங்கி ஞானக் கிரியையும் பேணி நிற்கும்.

பொருள்:

மூலப்பகுதி குணவடிவாய் அன்றிச் சித்த வடிவாயும் நிற்கும். உயிர்களை அது பந்திப்பதோடு உயிருக்குப் போக சிந்தனையை உண்டாக்கும். அடுத்து புத்தி தத்துவம் பிரகிருதியிலே தோன்றி உயிர்கள் செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்கு ஏற்ப விஷயங்களை அது இது என்று தீர்மானிக்கும். அவ்விஷயங்களால் வரும் சுக துக்க மோகங்களாகிய மயக்கத்தில் உயிரை அழுத்தியும் உயிரின் அறிவையும் தொழிலையும் விருத்தி செய்யும்.

சொ.பொ.வி:

அவ்வியத்தம் - மூலப்பகுதி. மோகப் பித்து - மோக மயக்கம்.

149. ஆங்காரம் புத்தியின் கண் உதித்து அகந்தைக்கு வித்தாய்
ஈங்கு ஆர்தான் என்னோடு ஒப்பார் என்று யான் என்னது என்றே
நீங்காதே நிற்கும் தானும் மூன்றதாய் நிகழும் என்பர்
பாங்கு ஆர் பூதாதி வைகாரிகம் தைசதந்தான் என்றே.

பொருள்:

புத்தி தத்துவத்திலிருந்து ஆங்கார தத்துவம் தோன்றும். இது அகந்தை கொள்வதற்கு மூலகாரணம் ஆகும். இப்பூமியில் யார் என்னோடு ஒப்பவர்? என்ற நிலையில் செருக்குற்று யான் எனது என்று தருக்குற்று, ஆன்மாவை விட்டு நீங்காது நிற்கும்.

அத்தத்துவம் பூதாதி அகங்காரம் என்றும், வைகாரி அகங்காரம் என்றும், தைசத அகங்காரம் என்றும் முன்று வகைப்படும்.

சொ.பொ.வி:

பாங்கு - பகுப்பு. பூதாதி தாமச குணம் மிக்கு இருப்பது. வைகாரியம் - ராசதகுணம். மிக்கு இருப்பது. தைசதம் - சாத்வீக குணம் மிக்கு இருப்பது.

150. மனமது தைசதத்தின் வந்து ஒருபொருளை முந்தி
நினைவதும் செய்து அங்கு ஐய நிலைமையின் நிற்கும் ஆங்கே
இனமலி சோத்திராதி கன்ம இந்திரியம் எல்லாம்
முனம் உரை செய்த வைகாரிகம் தரும் என்பர் முன்னோர்.

பொருள்:

மனமானது தைசத அகங்காரத்திலிருந்து தோன்றும். எதிர்ப் பட்ட பொருளைச் சிந்திக்க வைக்கும். அவ்வாறு சிந்திக்கும் பொழுது ஐயமடைந்து நிற்கும். இந்த அகங்காரத்திலிருந்து தான் இனம் மிகுந்த ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் தோன்றும். வைகாரிக அகங்காரத்திலிருந்து கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் தோன்றும் என்பர் பெரியோர்.

சொ.பொ.வி:

ஒரு பொருளை - எதிரே காணுகின்ற பொருளை. நினைவது - யாதோ என நினைப்பது. ஐயநிலைமை - இதுவோ அதுவோ என ஐயப்படவது. சோத்திராதி - ஞானேந்திரியங்கள். கன்மேந்திரியம் - வாக்கு முதலிய ஐந்து.

151. நல்செவி துவக்குக் கண் நா நாசி ஐந்தினையும் நல்லோர்
புத்தி இந்திரியம் என்று புகன்றனர் இவை தமக்குச்
சத்த நல்பரிச ரூப இரத கந்தங்கள் ஐந்தும்
வைத்தனர் விடயமாக அடைவினின் மருவும் என்றே.

பொருள்:

நன்மையாகிய செவி, மெய், கண், நாக்கு, மூக்கு என்ற ஐந்தினையும் அறிவுடையோர் அறிவுப் பொறிகளாகிய ஞானேந்

திரி யங்கள் என்று சொல்லுவார். இவற்றிற்குரிய விடயமாக ஓசை, ஊறு, உருவம், சுவை, மணம் என்ற ஐந்தினையும் பொருந்துமாறு கூறுவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

துவக்கு - மெய். புத்தி இந்திரியம் - ஞானேந்திரியம் (அறிவு தொழிற் கருவிகள்) சத்தம் - ஓசை. பரிசம் - ஊறு (தொடு உணர்வு. ரூபம் - உருவம். இரதம் - சுவை. கந்தம் - மணம்.

குறிப்புரை:

உயிர் ஆகாயத்தைப் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு, செவிகளைப் பொருந்தி நின்று சப்தத்தை அறியும். வாயுவைப் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு உடம்பைப் பொருந்தி நின்று பரிசத்தை அறியும். ஒளியைப் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு கண்களைப் பொருந்தி நின்று உருவத்தை அறியும். நீரைப் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு நாவைப் பொருந்திச் சுவையை அறியும். பூமியைப் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு மூக்கைப் பொருந்தி நின்று மணத்தை அறியும்.

152. வாக்கொடு பாதம் பாணி பாயுவோடு உபத்தம் ஐந்தும்
நீக்கினர் முன்னே கன்மேந்திரியங்கள் என நினைந்தே
ஆக்கிய வசன கமன தானமும் விசர்க்க ஆனந்தம்
ஊக்கமார் ஐந்தும் ஐந்தின் தொழிலென ஒதினாரே.

பொருள்:

வாக்கு, கால், கை, எருவாய், கருவாய் என்ற ஐந்தும் தொழிற் கருவிகளாம். கன்மேந்திரியங்கள் என்று கருதி, ஞானேந்திரியங்களிலிருந்து அவற்றை வேறாக வைத்தனர். இங்கு கூறப்பட்ட கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்திற்கும் உரிய தொழில்கள் செல்லுதல், நடத்தல், இடுதல், கழித்தல், மகிழ்தல் எனவும் அமைத்தனர்.

சொ.பொ.வி:

வாக்கு - சொல். பாதம் - கால். பாணி - கை. பாயுரு - எருவாய். (மலம் கழியுமிடம்). உபத்தம் - கருவாய். (கருத் தோன்றுவதற்குரிய

ஆண் பெண் குறிகள்). வசம் - சொல்லுதல். கமனம் - நடத்தல். தானம் - கொடுத்தல். விசர்க்கம் - கழித்தல். ஆனந்தம் - மகிழ்ச்சி.

153. வாயாதி சோத்திராதி புறத்து வாழ் கருவி ஆகும்
 ஓயாத மனாதி காயத்து உணரும் உட்கருவி ஆகும்
 ஆய்வார்கட்கு அராகம் ஆதி அவற்றின் உட்கருவி என்பர்
 மாயாள் தன்வயிற்று இவற்றான் துடக்குண்டு வாழும் ஆன்மா.

பொருள்:

சொல் முதலிய தொழிற் கருவிகளும், காது முதலிய அறிவுக் கருவிகளும், உடம்பின் புறத்தே உள்ள புறக்கருவிகள் ஆகும். ஒழிவில்லாது இயங்கும் மனம் முதலியன உடம்பின் அகத்துக்குள்ளே நின்று விஷயங்களை அறியும் உட்கருவிகள் ஆகும். நன்கு ஆராய்பவர்களுக்கு அராகம் முதலியன மனம் முதலிய அந்தக் கரணங்களுக்கும் அகக் கருவியாகச் செயல்படும் என்பது புலனாகும். இவை யாவும் மாயையின் வயிற்றில் பிறந்து உயிரைத் தளைப்பட்டு (பந்தித்து) நிற்கும் என்று கூறுவர்.

சொ.பொ.வி:

வாயாதி - வாக்கு முதலிய ஐந்து. சோத்திராதி - காது முதலிய ஐந்து. காயத்து - உடம்பில். மாயாள் - மாயை ஆகிய மலம். துடக்குண்டு - பந்தமாகிய தளைப்பட்டு.

154. ஓசை நன்பரிச ரூப இரத கந்தங்கள் என்று
 பேசு மாத்திரைகள் ஐந்துள் பிறக்கும் பூதாதி கத்தின்
 நேச இந்திரியங்கட்கு நிகழ் அறிவு இதனால் காண்டும்
 ஆசைசேர் மனாதி தன்மாத்திரை புரியட்டகம் தான்.

பொருள்:

ஓசை, ஊறு, உருவம், சுவை, நாற்றம் என்ற தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும், பூதாதி அகங்காரத்திலிருந்து தோன்றும். இவை முன்னர் கூறப்பட்ட ஐம்பொறிகளைத் தூண்டி, பொருள்களை அறிகின்ற விருப்பத்தை உண்டாக்கும். மனம், புத்தி, அகங்காரம் என்ற

மூன்றும், தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும் கூடிய எட்டும் சேர்ந்த கூட்டமே புரியட்ட காயம். (உடம்பு) ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

பேசும் மாத்திரைகள் - ஓசை முதலியவை தத்தம் குணங்களை வெளிப்படையாகக் காட்டாமல் சூட்சுமமாக இருப்பதால் தன் மாத்திரை என்ற பெயராயிற்று. புரியட்டம் - மனம், புத்தி, அகங்காரம், ஓசை, ஊறு, உருவம், சுவை, மணம் என்ற எட்டும் சேர்ந்து காணுகின்ற உடம்பாகும்.

155. சாற்றிய பஞ்ச தன்மாத்திரைகளின் சத்தம் முன்னாத்
தோற்றும் வான் வளி தீ நீர் மண் தொடக்கியே ஒன்றுக்கு
ஒன்றுஅங்கு
ஏற்றமாம் ஓசை ஆதி இருங்குணம் இசைந்து நிற்கும்
ஆற்றவே விடயம் பூதம் அங்காங்கிப் பாவத்து ஆமே.

பொருள்:

கூறப்பட்ட தன்மாத்திரைகள் ஐந்திலிருந்து முறையே வான், காற்று, நெருப்பு, நீர், மண் என்ற ஐம்பெரும் பூதங்களும் தேன்றும். அவற்றிலிருந்து தொடங்கி ஒவ்வொன்றாகக் கூடி ஓசை முதலிய ஐந்து குணங்களும் இசைந்து நிற்கும். ஐம்பெரும் பூதங்களும் அவற்றிற்குக் கூறப்பட்ட குணங்களும் உடலும் உயிரும் போலப் பொருந்தி நிற்கும்.

சொ.பொ.வி:

சாற்றிய - கூறிய. சத்தம் - ஓசை. அங்காங்கி - அங்க. அங்கி - உடல். உடலை உடைய உயிர்.

குறிப்புரை:

பாடலில் ஒன்றுக்கு ஒன்று என்று கூறப் பெற்றுள்ளது. ஐம்பெரும் பூதங்களுக்கு உரிய குணங்கள் ஒவ்வொன்றாகக் கூடிக் கொண்டே வரும். அதாவது ஆகாயம் ஓசை மட்டும் உடையது. காற்று ஓசையும் பரிசமும் உடையது. தீ ஓசை பரிசம் ஒளி மூன்றையும் உடையது. நீர்

ஓசை ஊறு, ஒளி, சுவை என்ற நான்கினையும் உடையது. மண் ஓசை முதலிய ஐந்துடன் கூடியதாகும். இவை மூன்று வகைப்படும். அவை பின்வரும் பாடல்களில் விளக்கப்படுகின்றன.

156. இரந்தரமாகி வான்தான் இடம்கொடுத்திடும் சலித்துப்
பரந்தவை திரட்டும் கால், தீ சுட்டு ஒன்றுவித்தல் பண்ணும்
நிரந்தரம் குளிர்ந்து நின்று பதம் செய்யும் நீர், மண்தானும்
உரந்தரு கடினமாகித் தரித்திடும் உணர்ந்து கொள்ளே.

பொருள்:

வான் பெருவெளியாகிய தன்னிடத்தே மற்றைப் பொருள்கள் யாவும் இயங்குவதற்கு இடம் தரும். காற்று தன் இயல்பாகிய சலித்தலும், தொழிலாகிய பரந்தவற்றைத் திரட்டுதலும் உடையது. நெருப்பு சுடுதலும் அழித்தலுமாகிய தன்மையை உடையது. நீர் எப்பொழுதும் குளிர்ந்து இருந்து பதம் செய்யும். மண் வலிமை உடையதாகிக் கடினமாகி விளங்கி யாவற்றையும் தாங்கும்.

சொ.பொ.வி:

இரந்தரமாகி - பரந்த வெளியாகி. ஒன்றுவித்தல் - அழித்தல்.

157. மண் புனல் அனல் கால் வான் பால் வடிவு நாற்கோணமாகும்
தண்பிறை மூன்று கோணம் தகும் அறுகோணம் வட்டம்
வண் பொன்மை வெண்மை செம்மை கருப்பொடு தூமம் வன்னம்
எண் தரும் எழுத்துத் தானம் ல,வ,ர,ய அவ்வு மாமே.

பொருள்:

மண்ணின் வடிவம் நாற்கோணம். அதன் நிறம் பொன்மை. அதற்குரிய எழுத்து லகரம், நீருக்குரிய வடிவு பிறை, நிறம் வெண்மை, எழுத்து வகரம், தீயின் வடிவு முக்கோணம், நிறம் செம்மை, எழுத்து ரகரம், காற்றின் வடிவு அறுகோணம், நிறம் கருமை, எழுத்து யகரம். விண்ணின் வடிவம் வட்டம், நிறம் புகைநிறம். எழுத்து அகரம்.

சொ.பொ.வி:

தூபம் - புகை.

158. குறிகள் வச்சிரத்தினோடு கோகந்தம் சுவத்தி
அறுபுள்ளி அமுதவிந்து அதிதெய்வம் அயன்மால் ஆதி
செறிபுகழ் ஈசனோடு சதாசிவம் பூத தெய்வம்
நெறிதரு கலை ஐந்திற்கும் நிகழ்த்துவர் இந்த நீர்மை.

பொருள்:

மண்ணிற்கு அடையாளம் வச்சிராயுதம். தெய்வம் நான்முகன், நீருக்குரிய அடையாளம் தாமரை, தெய்வம் திருமால். நெருப்புக்கு குரிய அடையாளம் ஸ்வஸ்திக், தெய்வம் உருத்திரன். காற்றுக்கு உடைய அடையாளம் அறுபுள்ளி. தெய்வம் மகேசுவரன், விண்ணிற்கு உரிய அடையாளம் அமுதத்துளி. தெய்வம் சதாசிவன், நிவிருத்திகலை, பிரதிட்டா கலை, வித்தியா கலை, சாந்தி கலை, சாந்தியாதித கலை என்ற ஐந்திற்கும் உரிய தெய்வங்களாகவும் இவர்கள் விளங்குவர்.

சொ.பொ.வி:

வச்சிரம் - வச்சிராயுதம். கோகந்தம் - தாமரை. சுவத்தி - ஸ்வஸ்திக். கலை ஐந்து - நிவிருத்தி முதலிய ஐந்து கலைகள்.

159. சுத்த தத்துவங்கள் என்று முன்னமே சொன்ன ஐந்தும்
இத்தகைமையின் இயம்பும் முப்பத்தொன்று மாக இவை
தத்துவம் முப்பத்தாறாம் சைதன்னியங்கள் ஐந்து
சித்து அசித்து ஆன்மா ஒன்று முப்பதும் அசித்தே செப்பின்.

பொருள்:

முன்பு கூறப்பட்ட சுத்த தத்துவங்கள் ஐந்தும், பின்னர் கூறப்பட்ட அசுத்த தத்துவங்கள் முப்பத்தொன்றும் எனத் தத்துவங்கள் முப்பத்தாறு.

இவற்றுள் சுத்த தத்துவங்கள் ஐந்தும் சடமாயினும் சிவத்திற்குச் சுதந்திர வடிவமாதலின் சித்து எனப்படும். புருட தத்துவம் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் இருத்தலின் சித்தசித்து எனப்படும். ஏனைய முப்பதும் அசித்தம்.

சொ.பொ.வி:

சுத்த தத்துவங்கள் - சிவம், சத்தி, சாதாகியம், ஈசர், வித்தை என ஐந்து. முப்பத்தொன்று - அசுத்த மாயா தத்துவம் முதல் பிருதிவி ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட முப்பத்தொன்று. சைதன்யம் - அறிவுடையது.

160. ஐந்து சுத்தத்தின் கீழ் ஏழ் சுத்தா சுத்தம் அசுத்தம்
தந்திடும் புமான் கீழ் எண் மூன்றாய் தத்துவம் சீவர்க்கு
வந்திடும் பிரேர காண்டம் மருவு போக சைத்திரத்தோடு
அந்தமில் அணுக்களுக்குப் போக்கிய காண்ட மாமே.

பொருள்:

மேலான தத்துவங்கள் ஐந்தும் சுத்த தத்துவங்கள் எனப்பட்டு, பிரேர காண்டம் எனப் பெயர் பெறும். சுத்த தத்துவத்திற்குக் கீழான ஏழு தத்துவங்களும் ஒரு தொகுதியாகி மிசிர தத்துவங்கள் எனப்படும். இந்த தொகுதிக்கு போசயித்திருக் காண்டம் என்பது பெயராகும். புருட தத்துவத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட இருபத்து நான்கு தத்துவங்களும் அசுத்த தத்துவங்களாகும். இவற்றுக்குப் போக்கிய காண்டம் எனப் பெயர். இத்தகைய சுத்த தத்துவம், மிசிர தத்துவம், அசுத்த தத்துவம் என்ற மூன்றும் உயிர்களுக்கு இன்ப துன்பங்களை நுகர்விப்பனவாம்.

சொ.பொ.வி:

புமான் - புருட தத்துவம். எண்மூன்று - இருபத்து நான்கு. சீவர் - உயிர்.

குறிப்புரை:

தத்துவங்கள் முப்பத்தாறு என்பதை இப்பாடல் தொகுத்துத் தருகிறது. சுத்த தத்துவம் ஐந்து. இதனைச் சிவ தத்துவம் என்றும்

கூறுவர். சுத்த வித்தை, ஈசர், சாதாக்கியம், சத்தி, சிவன் என ஐந்தாகும். மிசிர தத்துவம் எனப்படும் வித்தியா தத்துவங்கள் ஏழு, அசுத்த மாயை, காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், அசுத்த தத்துவம் எனப்படும் ஆன்ம தத்துவம் இருபத்தி நான்காகும். ஞானேந்திரியம், கன்மேந்திரியம், தன்மாத்திரை, பூதம் ஆகிய ஒவ்வொன்றும் ஐந்து ஐந்தாக இருபதாகி அந்தக்கரணங்கள் நான்கோடு சேர்ந்து இருபத்து நான்கு. சுத்த தத்துவம் தத்துவங்களை பிரேரிப்பதால் பிரேர காண்டம் எனப்படுகிறது. வித்தியா தத்துவம் உயிர்களுக்குப் போகத்தைக் கொடுத்துப் புசிப்பிக்கச் செய்வதால் போசயித்திருக் காண்டம் எனப்படும். இது சிற்றறிவினை எழுப்பும் தத்துவம் என்பதால் வித்தியா தத்துவம் எனப்பட்டது. அசுத்த தத்துவம் என்பது உயிர்களுக்கு மூன்று குணங்களாலே சுக, துக்க மோகங்களை உண்டாக்குவதால் அசுத்தம் எனப்பட்டுப் புசிக்கப்படும் பொருளாய் இருப்பதால் போக்கிய காண்டம் எனப்பெறுகிறது. ஆன்மாவோடு சம்பந்தப்பட்டிருப்பதால் ஆன்ம தத்துவம் எனவும் கூறப்படுகிறது.

161. தத்துவ ரூபமாகும் தரும் அருஉருவமெல்லாம்
தத்துவம் தூல சூக்க பரங்களும் ஆகி நிற்கும்
தத்துவம் தன்னில் சாரும் அணுக்கள் சாதாக்கியத்தில்
தத்துவம் சத்தம் சாரும் சகலமும் தத்துவம் காண்.

பொருள்:

மாயையினால் தரப்பட்ட அரு, உரு, அருவுருமாய் உள்ள அனைத்தும் இந்தத் தத்துவங்களின் வடிவமே ஆகும். இவை தூல, சூக்கும, அதிசூக்குத் தத்துவங்களாக மூவகைப்பட்டு நிற்கும். இத்தத்துவங்களைப் பொருந்தி ஆன்மாக்கள் நிற்கும். எனவே, சடம் சித்தாகிய பிரபஞ்சம் அனைத்தும் தத்துவ ரூபம் என்று அறிவாயாக.

சொ.பொ.வி:

சூக்க பரங்கள் - தூல, சூக்கும, அதி சூக்கும என மூன்று நிலை.
அணுக்கள் - உயிர்கள்.

162. தத்துவம் எண்மூன்றும் சென்று ஆன்ம தத்துவத்து ஒடுங்கும் வித்தையின் ஒடுங்கும் ஆறும் சிவத்தினில் ஒடுங்கும் மூன்றும் நித்த தத்துவம் இம்மூன்றும் என்பார்கள் இரண்டும் நின்ற சுத்தமாம் சிவத்து ஒடுங்கும் தோற்றமும் இதுபோல் ஆகும்.

பொருள்:

முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் ஒடுங்கும்போது ஆன்மதத்துவம் இருபத்து நான்கும் சேகண்டருத்திரனால் ஒடுங்கும். அராகம் முதல் மாயை ஈறாக உள்ள ஆறும் அனந்தாரால் ஒடுங்கும். சுத்த வித்தை முதல் சாதாக்கியம் ஈறாக உள்ள மூன்று தத்துவங்களும் இளைய சிவனால் ஒடுங்கும் மற்ற இரண்டாகிய சத்தி. சிவ தத்துவங்கள் சுத்த சிவனால் ஒடுங்கும். தோன்றும் முறையும் இப்படியே.

சொ.பொ.வி:

ஆறும் - உயிர்கள் அனைத்துத் தத்துவங்களிலும் ஒடுங்குவதால் உயிராகிய புருடனை நீக்கி வித்தியா தத்துவம் ஆறு என்றார்.

163. மொய்தரு பூதமாதி மோகினி அந்தம் ஆக
பொய்தரு சமயம் எல்லாம் புக்கு நின்றிடும் புகன்று
மெய்தரு சைவம் ஆதி இருமூன்றும் வித்தையாதி
எய்து தத்துவங்கள் ஏயும் ஒன்றும் இன்று எம்இறைக்கே.

பொருள்:

பொய்யாகிய கொள்கைகளைத் தரும் புறப்புறச் சமயம், புறச்சமயம் அகச்சமயம் என்ற சமயத்தார்கள் எல்லாரும் (முப்பத்தாறு தத்துவங்களை) ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. ஆதலால், நிலம் முதல் மாயை முடிய உள்ள தத்துவங்களையே கொண்டனர். ஆனால், சைவ முதல் சிவாத்துவ சைவம் ஈறாக உள்ள அறுவகைச் சமயத்தோரும் சுத்தவித்தை முதலிய தத்துவங்கள் ஒவ்வொன்றையும் ஏற்பார். சித்தாந்த சைவத் தெய்வமாகிய எமது இறைவன் (சுத்த சிவன்) இத்தத்துவங்களுக்கு எல்லாம் அப்பாற்பட்டு நிற்பதால் சித்தாந்த சைவம் முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் ஏற்கும்.

சொ.பொ.வி:

மோகினி - மாயை. சைவம் ஆதி இருமுன்று - பாடாண வாதம், பேத வாதம், சிவ சமவாதம், சிவசங்கிராந்த வாதம், ஈசுவர அவிகார வாதம், சிவாத்துவித சைவம் என ஆறு மதங்கள். ஒன்று தத்துவங்கள் ஒன்று இன்று - முப்பத்தாறு தத்துவங்களில் ஒன்றாக இல்லாமல் அவற்றைக் கடந்து நிற்பவன். எம் இறை - சிவபெருமான்.

164. சிவம் சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் திகழும் ஈசன் உவந்து அருள் உருத்திரன்தான் மால் அயன் ஒன்றின்ஒன்றாய்ப் பவந் தரும் அருவம் நாலு இங்கு உருவ நால் உபாயம் ஒன்றாம் நவந்தரு பேதம் ஏக நாதனே நடிப்பன் என்பர்.

பொருள்:

சிவன், சத்தி, நாதம், விந்து சதாசிவன், மகேசுவரன், உருத்திரன், திருமால் அயன் ஆகிய இவ்வடிவங்கள் ஒன்பதும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்றாகத் தோன்றும். இதனை நவந்தரு பேதம் என்பர். சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து இந்நான்கும் அருவத் திருமேனிகள், சதாசிவம் அருவுருவத் திருமேனி, மகேசுவரன், உருத்திரன், திருமால், அயன் ஆகிய நான்கும் உருவத் திருமேனிகள். இத்தகைய வடிவங்களைக் கொண்டு இறைவன் ஐந்து தொழில்களையும் செய்பவன் ஆவான். அவனே ஏகநாதன் ஆவான்.

சொ.பொ.வி:

பவம் தரும் - தோன்றும். உருவநால் - உருவம் நான்கு. உபாயம் - அருவுருவம்.

165. சத்தியாய் விந்து சத்தியாய் மனோன்மணி தானாகி ஒத்துறும் மகேசை ஆகி உமை திரு வாணி ஆகி வைத்துறும் சிவாதிக்கு இங்ஙன் வரும் சத்தி ஒருத்தியாகும் எத்திரம் நின்றான் ஈசன் அத்திரம் அவளும் நிற்பள்.

பொருள்:

மேற்கூறப்பட்ட நவந்தரும் சிவவடிவங்களுக்கு ஒத்த சத்தி வடிவங்களும் ஒன்பதாகும். அவை சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து,

நவமணி, மகேசுவரி, உமை, திருமகள், கலைமகள் என்பன. இவை ஒன்பதாயினும் அனைத்தும் சிவசத்தியின் வடிவங்களே. சிவபெருமான் ஒன்பது வடிவங்களைக் கொண்டு எவ்வாறு இந்த உலகை நடத்தி வருகின்றானோ அவன் திறத்திற்கு ஏற்ப அவனுக்குத் துணையாய் நின்று சத்தியும் நடத்தி வருவான்.

சொ.பொ.வி:

மகேசை - மகேசுவரி. திரு - இலக்குமி. வாணி - கலைமகள்.

166. சத்திதான் நாதம் ஆதி தான் ஆகும் சிவமும் அந்தச் சத்திதான் ஆதி ஆகும் தரும் வடிவு ஆன எல்லாம் சத்தியும் சிவமும் ஆகும் சத்திதான் சத்தனுக்கு ஓர் சத்தியாம் சத்தன் வேண்டிற்று எல்லாம் ஆம் சத்தி தானே.

பொருள்:

சத்தி நாதம் முதலிய எல்லாவற்றோடும் கூடி இருக்கும். சிவமும் சத்தி முதலியவற்றைச் சார்ந்து இயைந்து இருக்கும். ஆதலால், சத்தியால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட உலக வடிவம் எல்லாம் சத்தி மயமும் சிவமயமுமாய் இருக்கும். சத்தியே சத்தனாகிய சிவனுக்குத் தேவி ஆதலின் சிவன் சங்கற்பிக்கின்ற எல்லாம் சத்தியால் ஆவதாகும்.

சொ.பொ.வி:

நாதம் ஆதி - நாதம் முதல் பிருதிவி ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட தத்துவங்கள். ஆதியாகும் - இயைந்து நிற்கும். வடிவானவெல்லாம் - உலகமெல்லாம். வேண்டிற்றுஎல்லாம் - சிவன் விரும்புகின்ற எல்லாம் (சங்கற்பித்தல்)

167. சிவம் சத்தி தன்னை ஈன்றும் சத்திதான் சிவத்தை ஈன்றும் உவந்து இருவரும் புணர்ந்து இங்கு உலகு உயிர் எல்லாம் ஈன்றும் பவன் பிரம்மசாரி ஆகும் பான்மொழிக் கன்னி ஆகும் தவம் தரும் ஞானத்தோர்க்கு இத்தன்மை தான் தெரியும் அன்றே.

பொருள்:

சிவம் சத்தியைத் தோற்றுவிக்கும். சத்தி சிவத்தைத் தோற்றுவிக்கும். ஆன்மாக்கள் ஈடேறுவதற்காக அவர்கள் இருவரும் கூடி இங்கு சடப்பொருள், சித்துப்பொருள் எல்லாவற்றையும் தோற்றுவித்து ஐந்து தொழில்களை நடத்துவர். என்றாலும் சிவன் பிரம்மசாரி ஆவான். பால் போலும் இனிய மொழியை உடைய பராசக்தி கன்னியாவாள். தங்கள் தவத்தால் திருவருள் பெற்ற ஞானிகளுக்குச் சிவமும் சத்தியும் உலக உயிர்களோடு தோய்ந்திருக்கும் நிலைமை புலனாகும்.

சொ.பொ.வி:

உவந்து - ஆன்மாக்கள் ஈடேற மகிழ்ந்து. பவன் - சிவபெருமான். பான்மொழிக் கன்னி - பராசக்தி.

168. தனு கரண புவன போகம் தற்பரம் பந்தம் வீடு என்று அணுவினோடு எல்லாம் ஆகி அடைந்திடும் தத்துவங்கள் இனிது அறிந்து இவை நிவிர்த்தி முதல் கலை இடத்தே நீக்கி நனிபரம் உணர்ந்தோன் அந்தத் தத்துவ ஞானி ஆவன்.

பொருள்:

தனு கரண புவன போகங்களும் சுத்த மாயா காரியங்களும் உயிர்களை இவைகள் பந்தித்து, உயிர்கள் கன்மப் பயனை நுகர்வதற்கு இடமுமாகிப் பொருந்தும் தத்துவங்கள் ஆகும். இவற்றின் இயல்பை நன்கு அறிந்து இவற்றை நிவிர்த்தி முதலாக உள்ள ஐந்து கலைகளிடத்தும் வைத்துக் கழித்து அக்கலைகளுக்கு மேலாகிய சிவனை நன்குணர்ந்து விளங்குகின்றவர்கள் தத்துவ ஞானியாவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

தற்பரம் - சுத்த மாயா காரியங்கள். பந்தம் பந்தித்து (பொருந்தி). வீடு - சுத்த தத்துவங்கள் வீட்டுப் பேற்றைத் தரும். நனிபரம் உணர்ந்தோர் - எல்லாவற்றிற்கும் மேலான சிவனை உணர்ந்தோர்.

குறிப்புரை:

சுத்த தத்துவங்கள் என்றும் அசுத்த தத்துவங்கள் என்றும் கூறப்படுவனவற்றுள் சுத்த தத்துவம் உயிர்களைப் பந்தித்து விட்டுப் பேற்றினைத் தரும். அசுத்த தத்துவம் தனு, கரண, புவன போகங்களைத் தரும். இவ்விரண்டு தத்துவங்களும் உயிர்களின் கன்ம நுகர்ச்சிக்கு வேண்டப்படுவன ஆகும். இவற்றை அறிந்து அவற்றிலிருந்து விலகி எல்லாவற்றிற்கும் மேலான சிவத்தை அறிந்தவன் அறிஞன் ஆவான்.

169. எல்லாமாய்த் தத்துவங்கள் இயைந்தது என் அணுவுக்கு என்னின் தொல்லாய கன்மம் எல்லாம் துய்ப்பித்துத் துடைத்தற்கும் பின் நில்லாமை முற்றுவித்து நீக்கவும் கூடி நின்ற பொல்லாத ஆணவத்தைப் போக்கவும் புகுந்தது அன்றே.

பொருள்:

தத்துவங்கள் அனைத்தும் ஆன்மாக்களைப் பொருந்துவதற்குக் காரணம் என்ன என்றால் தொன்மையான இருவினைகளையும் நுகர்வித்து நீக்குதற் பொருட்டும், அதனால் பக்குவம் அடைந்த இடத்து வினைகள் அடுத்து வரும் பிறவிகளுக்கு வித்தாகாமல் அவற்றை முதிர்வித்துத் தீட்சையால் கழித்தற் பொருட்டும் எல்லாத் தீங்குகளுக்கும் காரணமாய் உள்ள ஆணவத்தைப் போக்குவதற்கும் தத்துவங்கள் உயிரைப் பொருந்துகின்றன.

சொ.பொ.வி:

தத்துவங்கள் - முப்பத்தாறு தத்துவங்கள். இயைந்தது - பொருந்தியது. அணுவுக்கு - உயிருக்கு. பின் - அடுத்த பிறவிகளுக்கு (பின்வரும் பிறவிகளுக்கு).

170. ஒன்றதாய் அநேக சத்தி உடையதாய் உடனாய் ஆதி அன்றதாய் ஆன்மாவின் தன்னறிவோடு தொழிலை ஆர்த்து நின்று போத்திருத்துவத்தை நிகழ்த்தி செம்பினில் களிம்பு ஏய்ந்து என்றும் அஞ்ஞானம் காட்டும் ஆணவம் இயைந்து நின்றே.

பொருள்:

ஆணவ மலமானது ஒன்றாய் எண்ணற்ற சத்திகளை உடையதாய், ஆன்மாக்களோடு கூடி நிற்பதாய், அநாதியாய், கேவலத்தில் ஆன்மாக்களின் அறிவையும் தொழிலையும் மறைத்து நின்று சகலத்தில் போக நுகர்ச்சியை உண்டாக்கி, செம்பினில் களிம்பு போல ஆன்மாக்களோடு விரவி நின்று, உயிருக்கு அஞ்ஞானத்தை நிகழ்த்துவது ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

ஆதி - அநாதியாய் உள்ளது. அன்று - கேவலத்தில். போத்திருத் துவத்தை - போக நுகர்ச்சியை. அஞ்ஞானம் - அறியாமை.

குறிப்புரை:

இப்பாடல் ஆணவத்தின் இலக்கணத்தைக் கூறுவதாகும். உயிர்களின் கேவல நிலையில் உயிரின் அறிவுத் தொழிலை மறைக்கும். சகலத்தில் போகங்களை நுகரச் செய்து விபரீத உணர்வை ஏற்படுத்தி எல்லாம் தானே என்று எண்ணச் செய்யும்.

171. மலம்என வேறு ஒன்று இல்லை மாயா காரியம் அது என்னின் இலகு உயிர்க்கு இச்சா ஞானக் கிரியைகள் எழுப்பும் மாயை விலகிடும் மலம் இவற்றை வேறும் அன்று அது வேறாகி உலகு உடல் கரணமாகி உதித்திடும் உணர்ந்து கெள்ளே.

பொருள்:

ஆணவமலம் என்று ஒரு மலம் இல்லை. உயிர்களின் அறிவையும் தொழிலையும் மறைப்பது மாயையின் காரியமே என்று கூறினால் அப்படி அல்ல. மாயா மலமானது உயிர்களுக்கு இச்சை, அறிவு செயல்களை விளக்கும். ஆனால், ஆணவ மலமோ அவற்றைத் தடுக்கும். மேலும் ஆணவமலம் உயிர்களுக்கு வேறாய் இருப்பதில்லை. ஆனால், மாயையோ வேறாகி உலகம் உடலும் கரணங்களுமாகத் தோன்றும். இவற்றை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

மலமென - ஆணவமலமென. வேறும்அன்று - ஆணவமலம் உயிர்களை விட்டு வேறாய் நிற்காது. உடனாய் நிற்கும். வேறாகி - மாயா மலம் உயிருக்கு வேறாக நின்ற உயிர்க்கு உடலையும் உலகத்தையும் தரும்.

172. மாயையே ஆன்ம ஞானக் கிரியையை மறைத்து நிற்கும் தூய அப்பரிதி தன்னைச் சுடர்முகில் மறைத்தாற் போல போய் முகில் அகலச் சோதி புரிந்திடும் அதுவே போலக் காயமும் அகல ஞானத்தொழில் பிரகாச மாமே.

173. பரிதியை முகில் மறைப்பப் பாய் ஒளி பதுங்கினாற் போல் உரு உயிர் மறைக்கின் ஞானக் கிரியைகள் ஒழிக்கு மாகும் கருதிடும் இச்சா ஞானக் காரியம் காயம் பெற்றால் மருவிடும் உயர்க்குக் காயம் வந்திடா விடில் மறைப்பே.

பொருள்:

சூரியரினின் ஒளியை மேகம் வேறாய் நின்று மறைத்தாற் போல, மாயை உலகு உடல் கரணமாய் நின்று ஆன்மாவின் இச்சா, ஞான கிரியைகளை மறைக்கும். சிறிது நேரத்தில் மேகம் அகன்றிடச் சூரியனது ஒளி வெளிப்பட்டுத் தோன்றுமாறு போல உடலாகிய மாயை நீங்க, இச்சாஞானக் கிரியைகள் விளங்கித் தோன்றும் என்று கூறினால் - சூரியனை மேகம் மறைத்த அளவில் சூரியஒளி மறைவது போல, ஆன்மாவை மாயை மறைக்குமானால் இச்சா, ஞானக் கிரியைகளும் மறையுமே. ஆனால், ஆன்மா மறுபடியும் உடம்பைப் பெறும் பொழுது, அந்த இச்சா ஞானக் கிரியைகள் மறையாது நிகழுகின்றனவே. மேலும் ஆன்மா உடலைப் பெறவில்லை என்றால் இச்சா ஞானக் கிரியைகளும் விளங்கித் தோன்றாது. எனவே, நீ கூறுவது பொருந்தாது.

சொ.பொ.வி:

பரிதி - சூரியன். முகில் - மேகம். காயம் - உடம்பு.

174. போத காரியம் மறைத்து நின்றது புகன் மலம் காண்
 ஒதலாம் குணமுமாக உயிரினுள் விரவலாலே
 காதலால் அவித்தை சிந்த தரும் கலையாதி, மாயை
 ஆதலால் இரண்டும் சோதி இருள் என வேறாம் அன்றே.

பொருள்:

ஆன்மாவின் அறிவுத் தொழில்களை மறைத்து நிற்பது ஆணவமலம் என்பதை அறிய வேண்டும். அவ்வாணவ மலம் உயிரோடு விரவி நிற்பதால் அதனை உயிரின் குணம் என்ற ஒன்று என்று கொள்ளலாம். அந்த ஆணவமலம் கெடும்படி மாயை கலை முதலிய தத்துவங்களைத் தோற்றுவிக்கிறது. ஆதலால், ஆணவம் மாயை என்ற இரண்டும் இருளும் ஒளியும் போலத் தம்முள் வேற்றுமை உடையது என்பதையும் உணரவேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

போதம் - அறிவு. காரியம் - தொழில். புகல்மலம் - ஆணவமலம்.
 காதலால் - விருப்பத்தோடு. அவித்தை - ஆணவம். சோதி - ஒளி.

175. புருடன் தன் குணம் அவித்தை எனின் சடம் புருடனாகும்
 குருடன் தன் கண்ணின் குற்றம் கண்ணின் தன் குணமோ கூறாய்
 மருள் தன்தன் குணமதாகி மலம் அசித்தாகி நிற்கும்
 தெருள் தன்தன் குணமதாகிச் சித்தென நிற்கும் சீவன்.

பொருள்:

ஆணவமலம் உயிரின் குணம் என்று சொன்னால் சித்தாகிய ஆன்மா சடமாகும். குருடன் கண்ணில் குற்றம் இருக்குமானால் கண்ணினது குணமோ அது கூறுவாயாக. குணம் ஆகாது ஆதலின் ஆன்மா அறிவை மறைக்கும் ஆணவமலமும் ஆன்மாவின் குணம் ஆகாது. மலம் அஞ்ஞானத்தைத் தனது குணமாகக் கொண்டு குனிப்பொருளாகிய அது சடமாக இருக்கும். ஆனால், உயிரானது அறிவைத் தனது குணமாகக் கொண்டு குனிப்பொருளாகிய தான் சித்துப் பொருளாய் இருக்கும்.

சொ.பொ.வி:

புருடன் - ஆன்மா. அவித்தை - ஆணவம். சடம் - அறிவற்றது.
மருள் - அஞ்ஞானம். தெருள் - அறிவு.

குறிப்புரை:

ஆணவம் குணம்போல நிற்குமே அன்றி உயிரின் குணமாகாது. ஆனால், பாடாணவாதி சமயத்தார் உயிரின் குணம் என்று ஆணவத்தைக் கூறுவர். அவ்வாறு கூறினால் ஆன்மா சடப் பொருள் ஆகி விடும். மேலும் ஆன்மாவின் அறிவை மறைக்கும் ஆணவம் ஆன்மாவின் குணமாக முடியாது. மலத்திற்கும் உயிருக்கும் வேறுபாடு உண்டு. மலம் சடப்பொருள், அறியாமை அதன் குணம். உயிரோ சித்துப் பொருள். அதன் குணம் அறிவாகும்.

176. மும்மலம் நெல்லினுக்கு முளையொடு தவிடு உமிப் போல்
மம்மர் செய்து அணுவின் உண்மை வடிவினை மறைத்து நின்று
பொய்ம்மைசெய் போக பந்த போத்திருத்துவங்கள் பண்ணும்
இம்மலம் மூன்றினோடும் இருமலம் இசைப்பன் இன்னும்

பொருள்:

ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மும்மலங்களும் நெல்லிற்கு முளையும், உமியும், தவிடும் போல, உயிருக்கு மயக்கத்தைச் செய்து, உயிரின் வடிவத்தை மறைத்து, பொய்யான போகத்தையும் பந்தத்தையும் போத்திருத்துவத்தையும் உண்டாக்கும். இம்மலம் மூன்றோடு மேலும் இரண்டு மதங்களைக் கூறுவதும் உண்டு.

சொ.பொ.வி:

மம்மர் செய்து - மயக்கம் செய்து.

குறிப்புரை:

உமி, தவிடு, முளைகள் அரிசியின் உண்மை வடிவை மறைத்திருத்தல் போல, ஆணவம் கன்மம் மாயை என்ற மும்மலங்களும் உயிரின் உண்மை வடிவை மறைத்திருக்கும். உமி ஆணவத்திற்கும், தவிடு மாயைக்கும். முளை கன்மத்திற்கும் உவமைகளாம்.

177. மாயையின் காரியத்தை மாயேய மலமது என்றும்
ஏயும் மும்மலங்கள் தத்தம் தொழிலினை இயற்ற ஏவும்
தூயவன் தனது ஓர் சத்தி திரோதான கரியது என்றும்
ஆய்வர் இம்மலங்கள் ஐந்தும் அணுக்களை அணைந்து நிற்கும்.

பொருள் :

மாயா மலத்தின் காரியத்தை மாயேய மலம் என்பர்.
ஆன்மாவைப் பொருந்தி நிற்கும் மும்மலங்களும் தத்தம்
காரியங்களைச் செய்வதற்கு ஏவுகின்ற சிவசத்தியை மறைத்தலைச்
செய்யும் திரோதாயி என்பர். எனவே, ஆணவம், கன்மம், மாயை,
மாயேயம், திரோதாயி என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து மதங்களும்
உயிரைப் பொருந்தி நிற்கும்.

சொ.பொ.வி:

ஏவும் - ஏவுகின்ற தொழிலைச் செய்யும். தூயவன் - சிவ
பெருமான். ஓர்சத்தி - அருளாகிய சிவசத்தி.

178. மலம் மாயை கன்மம் மாயேயம் திரோதாயி மன்னி
சலமாறும் பிறப்பு இறப்பில் தங்கி இத்தரை கீழ் மேலும்
நிலையாத கொள்ளி வட்டம் கறங்கு என நிமிடத்தின் கண்
அலமாறும் இறைவன் ஆணையால் உயிர் நடக்கும் அன்றே.

பொருள்:

ஆன்மாவானது ஆணவம் முதலிய ஐந்து மலங்களையும்
பொருந்தி, போக்குவரவு எனப்படும் பிறப்பு. இறப்புக்களில் பட்டு
நரகம், சொர்க்கம் பூமி என்னும் மூன்று உலகங்களிலும் கொள்ளி
வட்டமும் காற்றாடியும் போலக் கணப்பொழுதில் சுழன்று திரிந்து
இறைவன் ஆணைப்படி நடக்கும்.

சொ.பொ.வி:

சலம் - போக்கு. ஆறும் - வரவு. தரை - பூமி. கீழ் - நரகம். மேல்
- சொர்க்கம். கறங்கு - காற்றாடி.

179. அண்டசம் சுவேதசங்கள் உற்பிச்சம் சராயுசத்தோடு
எண்தரு நால் எண்பத்து நான்கு நூறாயிரத்தாய்
உண்டுபல் யோனி எல்லாம் ஒளித்து மானுடத்து உதித்தல்
கண்டிடில் கடலைக் கையால் நீந்தினன் காரியம் காண்.

பொருள்:

முட்டை, வேர்வை, வித்து, கருப்பப்பை ஆகிய நான்கிலும்
தோன்றுகின்ற எழுவகைப் பிறப்புக்களில் எண்பத்து நான்கு
நூறாயிரம் பேதமுடைய உடம்புகள் உள்ளன. அவற்றுள் பிற
யோனியாம் உடம்புகளை ஒழித்து மானுடப் பிறவியில் பிறத்தலைப்
பெற்றால் அது கடலைக் கையால் நீந்திக் கரையேறியவனின் திறம்
போன்றதாகும்.

சொ.பொ.வி:

அண்டசம் - முட்டையில் பிறப்பன. சுவேதசம் - வியர்வையில்
பிறப்பன. உற்பிச்சம் - வித்திலிருந்து பிறப்பன. சராயுசம் - கருப்பப்
பையில் இருந்து பிறப்பன. யோனி - உடம்பு.

180. நரர்பயில் தேயம் தன்னில் நான்மறை பயிலா நாட்டில்
விரவுதல் ஒழிந்து தோன்றல் மிக்க புண்ணியத்தான் ஆகும்
தரையினில் கீழை விட்டுத் தவம் செய் சாதியினில் வந்து
பரசமயங் கண் செல்லா பாக்கியம் பண்ணொணாதே.

பொருள்:

மனிதர்கள் வாழுகின்ற நாடுகளில் வேத ஆகமங்கள் ஒதப்
படாத நாட்டில் பிறப்பதை விட்டு ஒதப்படும் உத்தமதேசத்தில்
பிறத்தல் மிகுந்த புண்ணியத்தால் ஆகும். இப்பூமியில் கீழாகிய
சாதியில் தோன்றாது தவம் செய்வதற்குரிய உத்தம சாதியில் பிறந்து,
புறச் சமயங்களில் செல்லாது சைவத்தில் நிற்பது அரிதாகும்.

சொ.பொ.வி:

நரர் - மானிடர். தேயம் - நாடு. கீழை - கீழான சாதி. பரசமயம்
- புறச்சமயங்கள். பண்ணொணாவே - அரிதாகும்.

181. வாழ்வெனும் மையல் விட்டு வறுமையாம் சிறுமை தப்பி
தாழ்வெனும் தன்மையோடும் சைவமாம் சமயம் சாரும்
ஊழ் பெறல் அரிது சால உயர்சிவ ஞானத்தாலே
போழ் இள மதியினானைப் போற்றுவார் அருள் பெற்றாரே.

பொருள்:

செல்வத்தினால் உண்டாகும் மயக்கத்தை ஒழித்தும், வறுமையால் உண்டாகும் சிறுமையில் நீங்கியும், அடிமையாம் தன்மையோடும், சைவ சமயம் என்னும் நெறியைப் பொருந்தும் புண்ணியத்தைப் பெறுதல் மிக அரிதாகும். மேலான சிவன் அருளால் பிறைச்சந்திரனை அணிந்திருக்கின்ற சிவபெருமானை வழிபடுவோர் அவனருளைப் பெற்று முத்தியை அடைவோர் ஆவர்.

சொ.பொ.வி:

வாழ்வு - செல்வ வாழ்வு. மையல் - மயக்கம். தாழ்வு - அடிமை. இனமதி - பிறைச் சந்திரன்.

182. மானுடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மன வாக் காயம்
ஆனிடத்து ஐந்தும் ஆடும் அரன் பணிக்காக அன்றோ
வானிடத்தவரும் மண்மேல் வந்து அரன்தனை அர்ச்சிப்பர்
ஊன் எடுத்து உழலும் ஊமர் ஒன்றையும் உணரார் அந்தோ.

பொருள் :

மானுடப் பிறவியை இறைவன் கொடுத்தது - பசுவிலிருந்து கிடைக்கப் பெறும் ஐந்து பொருள்களை (பஞ்சகவ்யம்) ஏற்று ஆடி அருளுகின்ற சிவபெருமானை மனத்தாலே நினைந்து, வாக்காலே துதித்து, உடம்பால் பணிந்து செய்யப்படுகின்ற தொண்டின் பொருட்டே ஆகும். வானகத்து திருமால் முதலிய தேவர்களும், பூமியில் வந்து சிவபெருமானை அர்ச்சிப்பர். இத்தகைய சிறப்புக்களை இவ்வுலகத்தில் உடம்பைப் பெற்று, பாசங்களில் உழன்று திரிகின்ற ஊமர்கள் இவைகளில் ஒன்றையும் உணராது இருக்கின்றார்களே, அந்தோ பரிதாபம்.

சொ.பொ.வி:

வாக்கு - வாக்கினால். காயம் - உடம்பு. ஆன் - பசு. ஐந்து - பால், தயிர், நெய், சாணம், கோமயம்.

183. கருவினில் அழிவதாயும் கழிந்திடாது அழிவதாயும்
பரிணமித்து அழிவதாயும் பாலனாய் அழிவதாயும்
தருணனாய் அழிவதாயும் தான்நரைத்து அழிவதாயும்
உருவமே அழிவே யானால் உள்ளபோதே பார் உய்ய.

பொருள்:

தாயின் கருப்பத்திலே அழிவதாயும், பிறந்த உடனே அழிவதாயும், பிறந்து குழந்தைப்பருவத்தில் அழிவதாயும், பாலனாகிய பருவத்தில் அழிவதாயும், இளமைப் பருவத்தில் அழிவதாயும், நரைத்த முதுமைப் பருவத்தில் அழிவதாயும், உயிரெடுத்த உடம்பு அழியும் தன்மை உடையதாகும். எனவே, இந்த உடம்பு இருக்கும் பொழுதே சிவபெருமானை வழிபட்டு, மலங்களை நீக்கிச் சிவப்பேறு அடைய முயலவேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

கழிந்திடாது அழிவது - கருச்சிதைவு. பரிணமித்து - உடம்பு வளர்ந்த குழவிப் பருவம். தருணனாய் - இளமைப் பருவம்.

184. ஒரு புலன் நுகரும் போது அங்கு ஒன்று இல்லை ஒன்றின்பாலும் வருபயன் மாறி மாறி வந்திடும் எல்லாம் மாறும்
ஒரு பொழுது உணரின் உண்டாம் அல்லது இவ்அல்லல் வாழ்க்கை மருள் கனவதுவும் போல மாயும் பின் மாயும் அன்றே.

பொருள்:

ஒரு புலனால் ஒரு பொருளை அனுபவிக்கும் பொழுது வேறொரு புலன் அனுபவம் உண்டாவதில்லை. ஒரு அனுபவத்தின் பயன் இன்பமும் துன்பமுமாக மாறி மாறி வரும். கேவல நிலையில் அனுபவம் இன்ப துன்பம் நுகர்ச்சி இல்லை. எனவே, சகல நிலையில் உள்ளதும், கேவல நிலையில் இல்லாததும் ஆகிய

துன்பத்தோடு கூடியிருக்கின்ற இந்தத் துன்ப வாழ்க்கையை ஆராய்ந்தால் அது மயக்கத்தையும் கனவையும் ஒத்து தோன்றிய வுடன் அழிவது. அல்லது சிறிது காலம்கழித்து அழிவதாய் இருக்கும். எனவே, பொறிகளால் அனுபவிப்பது நிலையானது இல்லை.

சொ.பொ.வி:

ஒரு புலன் - ஐம்புலன்களில் ஒன்று. ஒரு பொழுது - கேவல நிலை. மருள் - மயக்கம்.

185. அரிசனம் பூசி மாலை அணிந்து பொன்னாடை சாத்தி
பரிசனம் பின்பு செல்லப் பாரகர் பரிக்க கொட்ட
வரிசின்னம் ஊத தொங்கல் வந்திட உணர்வு மாண்டு
பெரியவர் பேச்சும் இன்றிக் கிடத்தலால் பிணத்தோடு ஒப்பர்.

பொருள்:

வாசனைப் பொருள்களைப் பூசி, பூமாலைகள் அணிந்து, பொன்னாடை போர்த்தித் தம் பரிவாரங்கள் பின்னே வர, பணியாளர்கள் சிவிகை கமக்க, இன்னிசைக் கருவிகள் முழங்க, தனக்குரிய சின்னங்கள் ஊத, குடை, சாமரங்கள் வீச, பெருமையோடு செல்லுகின்ற பெரியவர் ஒருவர் செல்வச் செருக்கினால் அறிவு மழுங்கி, பேச்சு இன்றிச் சிவிகைக்குள் கிடத்தலால் அவர் பிணத்தோடு ஒப்பவர் ஆவார்.

சொ.பொ.வி:

அரிசனம் - வாசனைப் பொருட்கள். பரிசனம் - பரிவாரங்கள். பாரகர் - பணியாளர். தொங்கல் - குடை, சாமரம்.

குறிப்புரை:

செல்வச் செருக்கோடு வாழுகின்ற ஒருவர் இறந்துவிட்டால் எத்துணை செல்வம் இருந்தாலும், பெருமைக்குரிய பெயரை இழந்து பிணம் என்றே அழைக்கப்படுவர். (செல்வம் இல்லாதவரும் இறந்தாலும் பிணம் என்றே பெயரிடப்படும்) எனவே செல்வம் நிலையாமை என்பது இங்கு வலியுறுத்தப்படுகிறது.

186. பிணத்தினை ஒத்து வாழ்வோர் பின் நடைப்பிணங்கள் போல உணக்கியே உழல்வீர் உங்கள் உடல் உயிர் உணர்வுமெல்லாம் கணத்திடைத் தோன்றி மாயும் காயம் என்று அறிந்து ஒருக்கால் வணக்குநீர் அரனை என்றும் வானவர் வணங்க வைப்பன்.

பொருள்:

பிணத்தினை ஒத்து வாழ்வோர்கள் ஆகிய செருக்கு மிகுந்த செல்வர்களுக்குப் பின்னால் மற்றவர்கள் (செல்வம் அற்றவர்கள்) நடைப்பிணங்களைப் போலத் தமது உடல், அறிவு ஆகியவற்றைச் குறுக்கிக் கொண்டு அலைவார்கள். அங்ஙனம் அலைவதை விட்டு விட்டு எடுத்த உடம்பு ஒரு கணத்தில் தோன்றி அழியும் இயல்புடையது என்பதை அறிந்து, சிவபெருமானை ஒரு பொழுதேனும் வணங்கி வழிபடுவீராக. அவ்வாறு வழிபட்டால் தேவர்களும் வணங்குகின்ற பெருமையினைச் சிவபெருமான் நமக்கு அளிப்பார்.

சொ.பொ.வி:

உணக்கியே - குறுக்கிக் கொண்டு. காயம் - உடம்பு. ஒருக்கால் - ஒரு பொழுதேனும்.

இரண்டாம் சூத்திரம் நிறைவு.

மூன்றாம் சூத்திரம்

187. உயிரெனப் படுவது இந்த உடலின் வேறு உளதாய் உற்றுச் செயிர் உறும் இச்சா ஞானச் செய்திகள் உடையதாகிப் பயில்உறும் இன்பத் துன்பப் பலங்களும் நுகரும் பார்க்கில் துயிலொடும் அஞ்சுவத்தைப் படும் உண்மை துரியா தீதம்.

பொருள்:

உயிர் என்று சொல்லப்படுவது இந்த உடம்பிற்கு வேறாகும். அவ்வுயிர் உடம்புகளைப் பொருந்தி, குற்றம் பொருந்திய இச்சை, ஞானக் கிரியைகளை உடையதாய், புண்ணிய பாவங்களைச்

செய்யும், இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்கும். ஆராயுமிடத்து அறிவு சோர்தலோடு சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம் என்னும் ஐந்து அவத்தைகளை அடையும். துரியாதீதம் என்பது உயிர் மட்டும் உளதாய் இருக்கும் கேவல நிலையாம்.

சொ.பொ.வி:

செயிர் உறும் - குற்றம் பொருந்திய. பலங்கள் - பயன்கள். துகில் - அறிவுச் சோர்வு.

குறிப்புரை:

இது முதல் நான்கு பாடல்கள் சிவஞான போத மூன்றாஞ் சூத்திரத் திற்கு விளக்க உரையாக அமைகிறது. இப்பாடல் உயிர் உண்மையை உணர்த்துவதாகும்.

188. உடலின் வேறு உயிர் ஏன் இந்த உடலன்றோ உணர்வது என்னின் உடல் சவமான போதும் உடலினுக்கு உணர்வு உண்டோ தான் உடலினின் வாயுப் போனால் உணர்ச்சி இன்று உடலுக்கு என்னின் உடலினின் வாயுப் போகாத உறக்கத்தும் உணர்வது இன்றே.

பொருள்:

இந்த உடம்பிற்கு வேறாக உயிர் உண்டு என்று சொல்லுவது எதற்காக, இந்த உடம்பே அறியுமே என்று சொன்னால் உடம்பு பிணமாகக் கிடக்கையில் அவ்வுடம்பிற்கு அறிவு உண்டா. இவ்வுடம்பிலுள்ள பிராணவாயு நீங்குமானால் இந்த உடம்பிற்கு அறிவு நிகழாது என்றால் உடம்பிலுள்ள பிராணவாயு நீங்காத உறக்கத்திலும் அறிவு நிகழ்வதில்லையே ஏன்? ஆதலால் உணர்வது உடம்பன்று, உயிரே ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

சவம் - பிணம். வாயு - பிராணவாயு.

குறிப்புரை:

தேக ஆன்ம வாதிகள் உடம்புதான் ஆன்மா என்று கூறுவார்கள். அக்கருத்து இங்கு மறுக்கப்படுகிறது. 1. உயிர் நீங்கிய உடம்பு (பிணம்)

அறிவதில்லையே, 2. பிராணவாயு நீங்கியதால் அறியவில்லை என்று கூறினால் பிராணவாயு இயங்கும் உறக்கத்தில் அறிவு நிகழவில்லையே. எனவே, உடம்பால் உணர முடியாது. அறிவால்தான் உணர முடியும்.

189. அறிவது ஐம்பொறியே என்னின் உறக்கத்தின் அறியா வாகும் அறிவதும் ஒன்று ஒன்றாக ஒன்று ஒன்றாய் அறியும் என்னின் அறிவுகள் ஒன்றை ஒன்று அங்கு அறிந்திடா ஐந்தையும் கொண்டு அறிவது ஒன்று உண்டு அது ஆன்மா ஐம்பொறி அறிந்திடாவே.

பொருள்:

ஐம்பொறிகளும் உடம்பில் நின்று உலகப் பொருள்களை அறியும் உயிர் வேண்டாம் என்றால், உறங்கும் பொழுது ஐம்பொறிகள் அறியவில்லையே. ஆதலால், பொருந்தாது என்று நாங்கள் கூறினால் உறக்கத்தில் அவை ஒடுங்கி நிற்கும், நனவு நிலையில் அறியும் என்று நீ பதில் கூறினால் அங்ஙனம் நனவின் கண் அறிவதும், ஒரு பொறி தனக்குரிய ஒரு பொருளை அறியுமே அன்றி மற்றொன்றின் பொருளை அறியமாட்டாதே. ஆதலால் அதுவும் பொருந்தாது. எனவே, இந்த ஐந்து பொறிகளைக் கொண்டு அனைத்தையும் அறிகின்ற ஒன்று உண்டு. அதுவே ஆன்மா ஆகும். ஐம்பொறிகள் அறிவதில்லை.

சொ.பொ.வி:

ஐம்பொறி - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி.

190. அறிந்திடும் பிராணவாயு அடங்குதல் விடுதல் செய்தால் அறிந்திடாது உடல் உறக்கத்து அறிவின்மை கரணமின்மை அறிந்திடும் முதலி ஆகின் அது நிற்கக் கரணம் போகா அறிந்திடும் பிராணன் தன்னை அடக்கியும் விட்டும் ஆன்மா.

பொருள்:

பிராண வாயுவானது அடங்கி வெளிப்பட்டு இயங்குதலால் ஐம்பொறிகளைக் கொண்டு பொருள்களை அறிகிறது. எனவே, உயிர் வேண்டாம் என்றால் உடம்பு உறங்குகின்ற காலத்துப்

பிராணவாயு இயங்குகிறது. இயங்கினாலும் உறக்கத்தில் அது விஷயங்களை அறியவில்லையே. எனவே, பிராணவாயுதான் உயிர் என்பது பொருந்தாது. உடனே அதற்குப் பதிலுரையாக உறக்கத்தில் அறிவின்மைக்குக் காரணம் கருவிகள் தொழிற்படாமை என்று கூறினால் அதுவும் பொருந்தாது. ஏனென்றால், கருவிகளை இயக்குகின்ற முதன்மைப் பொருள் உயிராகிய காற்று என்றால் உறக்கத்தில் காற்று இயங்க, கருவிகள் ஏன் இயங்கவில்லை? இந்த வினாவிற்குப் பதில் கிடைக்காது. எனவே பொருந்தாது. ஆதலால், உயிர்க் காற்றை உள்ளே இழுத்தும் வெளியே விட்டும் இயங்குகின்ற ஆன்மா என்ற ஒன்று உண்டு என்பதை அறிய வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

முதலில் - கருவிகள் இயங்க முதலாக உள்ள உயிர்க்காற்று. கரணம் - கருவிகள்.

மூன்றாம் சூத்திரம் நிறைவு

நான்காம் சூத்திரம்

191. உணர்வன கரணம் என்னில் ஒன்றை ஒன்று உணரா வெவ்வேறு அணைதரும் செயல்கள் நான்கும் அறிந்து அவை அடக்கி ஆக்கிப் புணரும் உட்கருவி ஆக்கி புறக்கருவியினும் போக்கி இணைதரும் இவற்றின் வேறாய் யான் எனது என்பது ஆன்மா.

பொருள்:

மனம் முதலாகிய அந்தக்கரணங்கள் ஒரு பொருளை அறியும் உயிர் தேவையில்லை என்றால் அந்தக் கரணங்கள் ஒன்றை ஒன்று அறியா. மேலும் ஒன்று அறிந்ததை மற்றொன்று அறியாது. ஆதலால், அந்தக் கரணங்கள் நான்கினையும் அடக்கி, வேண்டும் போது கரணங்களாக ஆக்கி, புறக்கருவிகளிலும் (மெய், வாய் முதலியன) செலுத்தி, தன்னோடு இயைந்திருக்கும் இக்கரணங்களுக்கு வேறாய் நான் எனது என்னும் ஒரு ஆன்மா உண்டு.

சொ.பொ.வி:

கரணம் - அந்தக்கரணம்.

குறிப்புரை:

இப்பாடல் முதல் 230ஆம் பாடல்வரை சிவஞானபோத நான்காம் சூத்திரத்திற்கு விளக்க உரையாகப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இப் பாடல் அந்தக்கரணங்கள் ஆன்மா ஆகாது என்பதை உணர்த்துகிறது.

192. கருவியாம் மனமும் புத்தி அகங்காரம் சித்தம் நான்கும்
மருவி ஆன்மாவே என்ன வரும் தீபம் எனத் தெரிந்து அங்கு
ஒருவி ஆன்மாவின் உண்மை உணர்ந்தவர் தமை உணர்ந்தோர்
தரும் இது பசுஞானம் பின் சிவஞானம் தனக்கு மேலாம்.

பொருள்:

அந்தக் கரணங்களாகிய மனம், புத்தி, சித்து, அகங்காரம் என்ற நான்கும் ஆன்மாவைப் பொருந்தி, ஆன்மா என நினைக்கும்படி ஒன்றித்து நிற்கும். கண் பொருள்களைக் காணுதற்கு விளக்கு கருவியாதல் போல, ஆன்மா பொருள்களை அறிதற்கு இவை நான்கும் கருவிகளாகும் என அறிந்து பின் அவற்றிலிருந்து நீங்கி ஆன்மாவின் இயல்பை அறிந்தவர்கள் தமது இயல்பை அறிந்த வர்கள் ஆவார்கள். இவ்வாறு ஆராய்ந்து அறிவது பசுஞானம் ஆகும். அதற்குப் பின் பதிஞானம் மேலானதாக விளங்கும்.

சொ.பொ.வி:

மருவி - பொருந்தி. தீபம் - விளக்கு.

193. அவ்வுடன் உவ்வும் மவ்வும் மனம் புத்தி அகங்காரங்கள்
செவ்விய விந்து நாதம் சித்தமோடு உள்ளமாகும்
ஒவ்வெனும் எழுத்தாம் ஐந்தும் உணர்வு உதித்து ஒடுங்குமாயும்
பவ்வமும் திரையும் போலும் பார்க்கில் இப்பண்பும் தோன்றும்.

பொருள்:

அகாரமும், உகாரமும், மகாரமும், அகங்காரம், புத்தி, மனம் என்னும் கருவிகளையும் விந்துவும் நாதமும், சித்தம் உள்ளம்

என்னும் கருவிகளையும் செலுத்துவதாகும். அகரம் முதல் ஐந்தும் சேர்ந்து பிரணவம் ஆகும். இவ்வைந்து எழுத்துக்களாலும் உயிரில் அறிவு மாறி மாறித் தோன்றி ஒடுங்கும். எதுபோல என்றால் கடலில் அலைகள் புதிது புதிதாகத் தோன்றி ஒடுங்குவது போன்றதாகும். ஆராய்ந்து பார்த்தால் ஐந்தெழுத்துக்களும் கரணங்களைச் செலுத்துவதோடு அறிவு தோன்றி ஒடுங்கும் முறைமையினையும் விளக்குவதாகும்.

சொ.பொ.வி:

அவ் - அகரம். உவ் - உகரம். மவ் - மகரம். ஐந்தும் - அகர, உகர, மகர, விந்து, நாதம் எனும் ஐந்து. பவ்வம் - கடல். திரை - அலை.

194. அயன் அரி அரணும் ஈசர் சதாசிவம் அதி தெய்வங்கள்
உயவரும் அவ்வொடு உவ்வம் மவ் விந்து நாதங்கட்கு
பயன் உறும் அஞ்சில் ஆன்மாப் பரவிடில் அசித்தாம் பார்க்கில்
சயம்உறு வளி இரண்டும் தவிர்த்துறின் தானும் தோன்றும்.

பொருள்:

அகர, உகர, மகார, விந்து, நாதம் என்ற ஐந்து எழுத்துக்களுக்கும் பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேசுவரன், சதாசிவன் என்னும் ஐவரும் தெய்வங்களாவர். இவ்வாறு எழுத்துக்களாலும் தெய்வங்களாலும் செலுத்தப்படும் கரணங்களோடு ஆன்மாவானது பொருந்தி இயங்குமிடத்து அறிதல் பயனை எய்தும். ஆராய்ந்து பார்க்கும் பொழுது இவை சடப் பொருள்களாம். இடைகலை, பிங்கலை நாடிகள் மூலமாக ஒடுகின்ற வாயு இரண்டினையும் தடுத்து, சுழுமுனை நாடியில் செலுத்தி யோகப் பயிற்சி செய்தால் இவ் இயல்பினை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

சொ.பொ.வி:

உயவரும் - செலுத்துகின்ற. வழி இரண்டு - இடைகலை, பிங்கலை வழியாக ஒடுகின்ற வாயுக்கள்.

195. ஆன்மாவின் வடிவு தானே அநேகார்த்தக் கூட்டம் என்னின் பார்ப்பார்கட்கு ஆன்மா இன்றாய்ப் பலபொருள் உண்மையாகும் சேர்ப்பாயே பலவே உண்மை என்றிடில் சென்று இவற்றை ஒர்ப்பான் வேறு உணர்வோர்க்கு எல்லாம் உணர்பொருள் வேறதாமே.

பொருள்:

ஆன்மாவினுடைய வடிவம் அந்தக் கரணங்கள். பிராணவாயு என்ற பல பொருள்களின் கூட்டம் என்றால் ஆராய்ந்து பார்க்கும் பொழுது - ஆன்மா என்ற ஒரு பொருள் இல்லையாகி அது பல பொருள்களின் கூட்டம் என்று பொருள்படும். அது பொருந்தாது. பல பொருள்களின் கூட்டம் என்று ஒரு பொருள் இருக்க முடியாது. எனவே, பொருந்தாது. இல்லை, அந்தக்கரணம் உள்ளிட்ட பல பொருள்களே ஆன்ம வடிவம் என்று சொன்னால், உணர்வோர்க்கு எல்லாம் பொருள்களைப் பொருந்தி அறிகின்றவன் வேறாகவும், அறியப்படும் பொருள்கள் வேறாகவும் அமைந்து பொருந்தாது ஆகும். எனவே, பல பொருள்களின் கூட்டம் ஆன்மா என்று கூற முடியாது.

சொ.பொ.வி:

அநேகார்த்தக் கூட்டம் - பல பொருள்களின் கூட்டம். ஒர்ப்பான் - பொருள்களைக் காணுகின்ற ஆன்மாவாகிய அறிபவன். உணர்பொருள் வேறு - உணரப்படும் பொருள் வேறு.

196. அறிவு இச்சை செயல்கள் எல்லாம் அடைந்து அனால்
வெம்மையும்போல்

குறிவுற்று அங்கு ஏக அநேக குண குணி பாவமாகி
நெறியுற்று நிற்கும் என்னின் நிகழ் புலன் கரணம் எல்லாம்
செறிவுற்று அங்கு அறிவு கொள்ள வேண்டுமோ சீவனார்க்கே.

பொருள்:

(பரிணாமவாதிகள் என்போர்) பிரமமானது அறிவு, இச்சை, செயல்கள் ஆகியவற்றைப் பொருந்தி, தீயும் சூடும் போலப் பிரிவின்றிச் சூக்கும் தேகத்தைப் பொருந்தி, சூக்கும் தேகத்திலிருந்து

பரிணாமம் அடைந்து, குணத்தன்மையும் அதற்குரிய குணித் தன்மையும் கொண்ட சீவன்களாகவும், சடப்பொருள்களாகவும் பொருந்தி ஆன்மாவாகி உலகப் பொருள்களை அறியும் என்று சொல்வார்கள். இது பொருந்தாது. பிரமம் பரிணமித்து ஆன்மாவாகும் என்றால் அந்த ஆன்மா ஐம்பொறிகள். அந்தக் கரணங்கள் முதலிய கருவிகளைக் கொண்டு உலகப் பொருள்களை அறிந்து அனுபவிக்க வேண்டுமோ? (வேண்டுவதின்று)

சொ.பொ.வி:

அனல் - தீ. புலன் - ஐம்புலன். கரணம் - அந்தக்கரணம்.

குறிப்புரை:

பரிணாம வாதிகள் சித்தாகிய பிரமமாம் இறைவன் ஆன்மாவாகப் பரிணமித்து உலகப் பொருள்களை அறியும் என்பார்கள். இது இங்கு மறுக்கப்படுகிறது.

பிரமம் தான் ஆன்மாவாகி உலகப் பொருள்களை அறிந்தது என்றால் தன் பேரறிவால் உலகப் பொருள்களை அறிய வேண்டிய பிரமம், ஆன்மாவாகிப் புலன் முதலிய கருவிகளைக் கொண்டு உலகப் பொருள்களை அறிந்ததாகப் பொருள்பட்டுத் தவறாகிவிடும். எனவே, பொருந்தாது. ஏனென்றால், பிரமம் கருவிகளைத் துணையாகக் கொண்டு அறிய வேண்டியதில்லை. தானே அறியலாம்.

197. குணங்களை இன்றி ஒன்றாம் குறியுடைத்து ஆன்மா என்னின் இணங்கிடா இச்சா ஞானக் கிரியைகள் இவை உடற்கண் பிணங்கிடும் சந்நிதிக்கண் எனில் பிணத்து உறக்கத்து இன்றாம் உணங்கிடும் கரணம் என்னில் சந்நிதி ஒழிந்தது அன்றே.

பொருள்:

சாங்கியர் அறிவு, இச்சை, செயல்கள் குணமாகவும், ஆன்மா குணியாகவும் இருக்கும் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளாது ஆன்மா அறிவாக மட்டுமே நிற்கும் என்பர். அவ்வாறானால் ஆன்மா நிற்கும் உடலின்கண் அறிவு மட்டுமே நிகழ வேண்டும். ஆனால், அறிவு,

இச்சை, செயல்கள் மூன்றும் நிகழுகின்றன. எனவே, ஆன்மா அறிவால் மட்டும் இருக்கிறது என்பது பொருந்தாது. இதனை ஏற்காத சாங்கியர் உயிரின் சந்நிதியில் உடம்பின்கண் அச்செயல்கள் நிகழுகின்றன என்பர். அப்படியானால் அறிவின் சந்நிதியில் உடம்பு பிணமான காலத்திலும், உறக்கத்திலும் உடம்பிற்கு மட்டுமே உரியதாக இருக்கின்ற அறிவு, இச்சை செயல்கள் நடைபெற வேண்டும். அவ்வாறு இல்லையே ஏன்? என்று அவர்களிடம் கேட்டால் அதற்கு அவர்கள் அக்காலங்களில் கருவிகள் ஒடுங்கி நிற்கின்றன என்று பதில் கூறுவர். அப்படியானால் கரணங்கள் தாமே செயல்படுவதும் ஒடுங்குவதும் என்று ஆகி உயிரின் முன்னர் அறிவு இச்சை செயல்கள் நிகழுகின்றன என்ற கருத்து பொருந்தாதது ஆகிறது. (எனவே, சாங்கியர் கருத்து பொருந்தாதது ஆகும்)

சொ.பொ.வி:

இணங்கிடா - பொருந்தா. இணங்கிடும் - பொருந்தும். சந்நிதி - முன்னிலையில் (உயிரால்)

198. சந்நிதி குணமதாகும் தான் என்போல் என்னின் காந்தம்
முன் இரும்பு என்றாய் ஈர்க்கும் முறைமை உண்டு அகற்றல் இன்றாம்
உன்னுதல் ஒடுங்கல் ஓடல் இருத்தலே கிடத்தல் நின்றல்
என்னும் இத்தொழில்கள் மற்றும் இயற்றுவது ஆன்மா என்னே.

பொருள்:

(முன்பாட்டில் சாங்கியர் கருத்து பொருந்தாது என்று சொன்னதற்கு அவர்கள்) சந்நிதி என்பது உயிரின் முன் உடம்பு தொழிற்படுவதற்கு ஏதுவாய் அவ்வுயிரில் இருக்கும் ஒரு விசேட குணமாகும். அது எதுபோல என்றால் காந்தத்தின் முன் இரும்பு செயல்படுவதற்கு ஏற்றதாய் இருக்கும் ஈர்ப்பு சக்தியாகிய விசேட குணம் போலும் என்று கூறுவார்கள். அப்படியானால் காந்தத்திற்கு இரும்பை இழுக்கும் ஒரு குணம் இருக்குமே அன்றி, இரும்பை நீக்குவதற்குரிய மாறுபட்ட குணம் இருப்பதில்லை. ஆனால்,

ஆன்மாவின் சந்நிதியில் உடம்பு நினைத்தல், மறத்தல், ஓடல், இருத்தல், கிடத்தல், நிறற் றல் என்ற தொழில்களை எல்லாம் செய்கிறதே. எனவே, ஒரு குணமே கொண்ட காந்தத்தை உவமையாகக் கூறக் கூடாது. மேலும், ஆராய்ந்து பார்த்தால் ஆன்மாவிடத்து அறிவு, இச்சை, செயல்கள் குணமாக இருந்து அவை செயல்படுவதால் உடம்பு நினைத்தல் முதலிய தொழில்களைச் செய்கின்றது என்றுதான் கொள்ள வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு ஆன்மா அறிவாக மட்டும் இருக்க அதன் முன்னிலையில் உடம்பு செயல்படுகிறது என்பது பொருந்தாது (என்று சாங்கியர் கருத்து மறுக்கப்படுகிறது)

சொ.பொ.வி:

உன்னுதல் - நினைத்தல்.

199. உரு உயிர் என்னின் இந்த உடலினுள் காண வேண்டும் வருவது பரிணாமத்தாய் அநித்தமாம் பூதமாகும் கருவினில் நுழையுமாறும் காட்டிட வேண்டும் கண்ணில் மருவிடாது என்னின் உந்தன் வாயினால் உரு அன்று என்னே.

பொருள்:

(வேறு சிலர்) உயிரானது உருவப் பொருள் என்பர். அப்படியானால் உடம்புக்குள்ளே அவ்வுருவப் பொருள் காணப்பட வேண்டும். மேலும் உருவாய்த் தோன்றும் அது பிற உருவப் பொருள்களைப் போலத் தோன்றி வளர்ந்து அழிய வேண்டும். மேலும் தாயின் கருப்பத்தினுள் அது எவ்வாறு புகுந்தது என்றும் விளக்க வேண்டும். இவ்வாறு கேட்பதால் கண்ணுக்குப் புலனாகாத உருவம் என்று கூறினால் அதுவும் பொருந்தாது. ஏனென்றால், கண்ணுக்குப் புலப்படுவது தான் உருவமாகும். ஆதலால் உயிர் உருவமன்று என்று நீ ஒத்துக் கொண்டு அதனையே உன் வாயினால் கூறுவாயாக. (என்று வேறு சிலராம் பெளராணிகரின் கருத்து மறுக்கப்படுகிறது)

சொ.பொ.வி:

அறித்தமாம் - நித்தியமில்லாத. பூதம் - ஐம்பூதங்களால் உண்டாக்கப்படுகின்ற பொருள்கள். ஆகும் - தோன்றல், நின்றல், அழிதல் என்றாக வேண்டும். உரு அன்று - உருவம் அன்று.

200. சூக்கும உருவது என்னின் தூல காரண மதாகும்
ஆக்கிய மனாதி தன்மாத்திரை வடிவு அசேதனம் பின்
நீக்கிய சூக்குமத்தே நிற்பது ஓர் உரு உண்டு என்னின்
ஆக்கிடும் உருவம் எல்லாம் அசித்துமாய் அறித்தம் ஆமே.

பொருள்:

(உடனே அதற்குப் பொளராணிகர்கள்) கண்ணுக்குப் புலப்படாத சூக்கும உருவாய் நிற்பது உயிர் என்பார்கள். (இது மறுக்கப்படுகிறது) சூக்கும உரு என்றால் அது தூல உருக்கள் தோன்றக் காரணமாய் இருக்க வேண்டும். மேலும் மனம் முதலிய அந்தக் கரணங்களாலும், தன் மாத்திரைகளாலும் ஆக்கப்பட்டதே சூக்கும உடம்பு என்று முன்னரே விளக்கப்பட்டு, அந்தச் சூக்கும உடம்பு சடப்பொருளாகும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே, சூக்குமம் என்பது உடம்பிற்கு உரியதே அன்றி உயிராகாது. உடனே அதற்கு அவர்கள் அந்தச் சூக்கும உடம்புக்குள்ளே அதிசூக்கும உருவமாக உயிர் உண்டு என்பர். அப்படியானால் உருவம் என்பது சடமாகவும், அழிவதும் உடையது. உயிர் அப்படி இல்லையே. ஆதலால், அவர்கள் கருத்துப் பொருந்தாது.

சொ.பொ.வி:

மனாதி - மனம் முதலிய அந்தக்கரணங்கள். ஓர் உரு - அதி சூக்கும உரு.

201. அருவுரு என்னில் ஆன்மா அருஉரு ஆவது இன்றாம்
உருஅரு ஆகாதாகும் ஒரு பொருட்கு இரண்டு தன்மை
வருவதும் இல்லை காட்ட வன்னி போல் மருவும் என்னில்
உருவமும் காண வேண்டும் உண்மையும் ஒழிந்து போமே.

பொருள்:

(வேறு சிலர்) உயிரானது அருவும் உருவும் ஆகிய ஒரு பொருள் என்பர். அப்படியானால் அருவப் பொருள் உருவப் பொருள் ஆகாது. உருவப் பொருள் அருவப் பொருள் ஆகாது. மேலும் ஒரு பொருளுக்கு மாறுபட்ட இரண்டு தன்மை இருப்பதில்லை. (என்று நாம் கூறியவுடன் அவர்கள்) விறகிலே தீயானது வெளிப்பட்டு உருவமாகவும், வெளிப்படாத போது அருவமாகவும் இருப்பது போல ஆன்மா அருவமும் உருவமுமாக இருக்கிறது என்று கூறுவார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு கூறினால் தீ எவ்வாறு உருவமாகக் காணப்படுகிறதோ அதுபோல உயிரும் உருவமாகக் காணப்பட வில்லையே. மேலும் விறகில் தீ அழிக்கின்ற பொழுது அழிவு என்ற தொழில் உண்டாகின்றது. அதுபோல உயிரும் அழிந்திடுமே. உயிருக்கு அழிவில்லை என்பது தானே உண்மை. எனவே, அவர்கள் கருத்து பொருந்தாது.

சொ.பொ.வி:

வெளிப்படை.

202. சந்திரன் வடிவு போலத் தான் அரு உருவம் என்னின் வந்து நங் கண்ணில் தோன்றும் வடிவு உளதாம் உயிர்க்கும் இந்த ஊன் உருவம் தானாய் எழுவதும் உயிரே என்னின் பந்தமாய் அசித்தாய் ஆன்மாப் பவுதிகம் ஆகும் அன்றே.

பொருள்:

(அதற்கு அவர்கள்) சந்திரனது உருவம் அமாவாசையில் காணப்படாது அருவமாய் நின்று, பின் வெளிப்பட்டு உருவமாய்த் தோன்றுவது போல உயிர் அருவமாகவும், உருவமாகவும் நிற்கும் என்பர். அவ்வாறானால் சந்திரனுடைய அருவ நிலை காணப் படுவதுபோல ஆன்மாவின் அருவ நிலையும் காணப்பட வேண்டுமே என்று கேட்டால், உடனே அதற்கு அவர்கள் அருவ நிலைச் சந்திரன் போல ஆன்மாவும் அருவமாய் நின்று தாயின் கருவிலே பதிந்து பின் உடம்பு உருவமாய் வளருகிறது என்பர்.

அப்படியானால் ஆன்மாவுக்கு உரிய இலக்கணமான அறிவுடையது. அறியாதது, பந்தத்தில் பட்டு நீங்குவது என்பவை முரணாகி உடம்பாம் அறிவில்லாததாய், அழிவதாய், அமைந்து அதுவே உருவமாக ஆகிறது. இது எவ்வாறு பொருந்தும்? (பொருந்தாது)

சொ.பொ.வி:

பவுதிகம் - ஐம்பூத காரியம்.

203. அரு அவிகாரி ஆன்மா ஆகாயம் போல என்னின் உருவினைக் கட்டி ஆட்டி ஓட்டி மீட்டு உலாவப் பண்ணி மருவி நிற்பித்து இருத்தி கிடத்தி மண்புரட்டி மற்றும் பெரு விகாரங்கள் எல்லாம் தருவது என் பேசிடாயே.

பொருள்:

பாதஞ்சலர் என்பவர் ஆன்மாவானது ஆகாயம் போல் அருவாய், விகாரம் இல்லதாய் நிற்பது என்பர். அது பொருந்தாது. ஏனென்றால் உயிரானது உடம்பைப் பிணித்தும், உடம்பை ஆட்டியும், அவ்வுடம்பை நிற்கச் செய்தும், நடக்கும்படி செய்தும், மண்ணில் புரளும்படி செய்தும் இத்தகைய பெரிய விகாரங்களை எல்லாம் செய்கிறது. அவ்வாறு செய்வது எது? (என்று கேட்கப் பட்டு) உயிரை ஆகாயம்போல் என்று கூறுவது பொருந்தாது என்பது வலியுறுத்தப்படுகிறது.

சொ.பொ.வி:

அவிகாரி - விகாரமற்றது. கட்டி - உடலைப் பொருந்தி. உலாவ - நடக்க. பெருவிகாரங்கள் - பெரிய தொழில்கள்.

204. அசித்தெனின் உணராத ஆன்மா அசித்துச் சித்து ஆகும் என்னின் அசித்துச் சித்து ஆகாதாகும் சித்த சித்து ஆவதில்லை அசித்து ஒரு புறமாய் ஒன்றில் சித்து ஒருபுறமாய் நில்லாது அசித்து உறாச் சித்தே என்னின் அசித்து அடைந்து அறிவது இன்றாம்.

பொருள்:

ஆன்மா சடப்பொருள் என்று சொன்னால் அதற்கு அறிவில்லாமல் போய்விடும். எனவே, சடப்பொருளாகிய ஆன்மா மனத்தோடு கூடி அறிவுடைப் பொருள் ஆகிறது என்று வைசேடிகர் மதத்தார் கூறுவார்கள். சடப்பொருள் அறிவுடைப் பொருள் ஆகாது. அறிவுடைப் பொருள் சடப்பொருள் ஆகாது. எனவே, அவர்கள் கருத்து பொருந்தாதது ஆகும்.

அதற்கு அவர்கள் ஆன்மா அறிவாகவும் அறிவின்மையாகவும் அதாவது சித்த அசித்தாய் இருக்கும் என்று கூறுவர். அதுவும் பொருந்தாது. ஏனென்றால் ஒரு பொருளுக்கு இரண்டு தன்மை இருக்க முடியாது. (இவ்வாறு வைசேடிக மதம் மறுக்கப்படுகிறது)

அடுத்துப் பட்டாச்சாரியார் என்ற மதத்தார் கருவிகளைப் பொருந்தாத அறிவுப் பொருளே ஆன்மா என்பர். அதுவும் பொருந்தாது. ஏனென்றால், கருவிகளின் துணையில்லாமல் எதனையும் அறிய முடியாது. எனவே, பொருந்தாது.

சொ.பொ.வி:

வெளிப்படட்.

205. உயிரினை அணுவது என்னின் உடல் பல துவாரம் ஓடும்
பயில்வு உறக் கட்டுணாது பாரமும் தரித்துச் செல்லாது
அயர்வுறும் அசித்தாய் பூத அணுக்களில் ஒன்றதாகும்
இயல்பு உறும் அவயவத்தால் அணுஉரு இறக்கும் அன்றே.

பொருள்:

பாஞ்சராத்திரிகள் உயிரானது அணு அளவாக உடலில் நிற்பது என்று கூறுவர். அப்படியானால் உடம்பில் பல துவாரங்கள் உள்ளனவே. அவற்றின் வழியே ஓடிப் போய்விடுமே. மேலும் அவ்வுடம்பிலே தொழில் நிகழும்படி செய்யாதே. மேலும் பாரத்தைத் தாங்காதே. அழிவு எய்தும் சடப் பொருள் ஆகுமே. பூத அணுக்களில் ஒன்றாய் முடியுமே. இத்தகைய இயல்புகளை உடையதாய் இருத்தலால் ஆன்மா அணு என்பது பொருந்தாது.

சொ.பொ.வி:

பயில்வு உற - தொழில் நிகழ. அயர்வுறும் - அழியும்.

206. உடலினின் ஏகதேசி உயிர் எனின் உருவாய் மாயும்
படர் உறும் அறிவு இன்று எங்கும் சுடரொளிப் பண்பது என்னின்
சுடர் தொடின சுடுவது எங்கும் தொட்டிடம் அறிவு உண்டாகும்
அடர் புலனிடத்தும் ஒக்க அறிவு எழ வேண்டும் அன்றே.

பொருள்:

ஒரு சிலர் உடலின் இருதய தானத்தில் மிகச் சிறியதாய் உயிர்
நிற்ப அது உடம்பு முழுமையும் வியாபிக்கிறது. என்று கூறுவார்கள்.
எதுபோல என்றால் ஓரிடத்தில் இருக்கும் விளக்கின் ஒளி மற்ற
இடங்களிலும் பிரகாசிப்பது போல என்பார்கள். அவர்கள்
கூற்றுப்படி பார்த்தால் ஓரிடத்தில் உயிர் இருக்கும் என்பது
உயிருக்கு வடிவம் கொடுத்ததாகி விடும். அவ்வாறு வடிவம்
கொடுத்தால் உருவமுடையது என்று கூறியதற்கு உரிய குற்றம்
அனைத்தும் உண்டாகி உருவம் அழியும். அதாவது உயிர் அழியும்.
மேலும் ஒரு பொருளுக்குரிய குணம் அப்பொருளில்தான் நிற்குமே
அன்றி, அப்பொருளுக்கு வேறாய் வியாபித்து நிற்காது.
விளக்குக்குக் குணம் ஒளி அல்ல. சூடே ஆகும். எனவே, ஒளி விரவி
உள்ளது என்று உவமை கூறுவது பொருந்தாது. மேலும் விளக்கின்
சுடரைத் தொட்டால் தான் சுடும். அதுபோல உயிர் இருக்கும்
இடத்தைத் தொட்டால் தொட்ட இடத்தில் மட்டுமே அறிவு விளங்க
வேண்டும். ஆனால், எல்லா இடத்திலும் அறிவு விளங்குகிறது.
மேலும் இந்த உவமைப்படி பார்த்தால் விளக்கு ஓரிடத்தில் இருந்து
கொண்டு ஏக காலத்தில் மற்ற இடங்களை விளக்குதல் போல
உயிரும் ஐம்பொறி வழியாக ஐந்து பொருள்களை ஏககாலத்தில்
அறிய வேண்டும். உயிர் அப்படி அறிவதில்லை. எனவே, விளக்கு
உவமை பொருந்தாதது ஆகும். உவமை பொருந்தாததால் உவமை
விளக்குகின்ற கருத்தும் பொருந்தாது.

சொ.பொ.வி:

ஏகதேசி - ஓரிடம். (இருதயம்). படவுரும் - ஒளி படர்வது. அறிவு இன்று - குணம் அல்ல. தொடின் சுடுவது - தொட்டால் சுடுவதே குணமாகும். புலன் - ஐம்புலன்.

207. உருவினில் நிறைந்து நின்று அங்கு உணர்ந்திடும் உயிரது என்னின் மருவிடாது உறக்கம் வாயில் அறிவு ஒக்க வழங்க வேண்டும் பெருகிடும் சுருங்கும் போதம் பேர்உடல் சிற்றுடற் கண் வரும் உடல் குறைக்க ஒக்கக் குறைந்து பின் மாயும் அன்றே.

பொருள்:

இனி சமணர்கள் உடம்பு முழுமையும் உயிர் நிறைந்து நின்று அவ்வுடம்பால் பொருள்களை அறியும் என்பார்கள். அப்படியானால் உறக்கம் வரக்கூடாது. (உறக்கம் என்பது உயிர் குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஒடுங்குவதால் வருவதாகும், நிறைந்திருந்தால் வராது) மேலும் உடம்பு முழுமையும் நிறைந்து இருந்தால் ஐம்பொறிகளிலும் ஏககாலத்தில் அறிவு நிகழ வேண்டும். மேலும் பெரிய உடம்பில் உயிர் பெரிதாகவும், சிறிய உடம்பில் உயிர் சிறிதாகவும்கூட இருக்க வேண்டும். உடம்பில் ஓர் அங்கம் குறைந்தால் உயிரும் ஒருபாகம் குறைந்து அழிய வேண்டும். எனவே, அவர்கள் கூற்றுப் பொருந்தாது.

சொ.பொ.வி:

உருவினில் - உடம்பினில். மருவிடாது - வந்திடாது. வாயில் - ஐம்புலன்களாகிய வாயில். பேர்உடல் - பெரியஉடல். சிற்றுடல் - சிறிய உடல். உடல் குறைக்க - உடலின் உறுப்பு குறைய.

208. எங்கும் தான் வியாபியாய் நின்று உணரும் இவ்வான்மா எனின் தங்கிடும் அவத்தை போக்கு வரவுகள் சாற்றல் வேண்டும் பங்கம் ஆர் புலன் ஒன்று ஒன்றாப் பார்த்திடல் பகரல் வேண்டும் இங்கு எலாம் ஒழிந்தால் நிற்பது எங்ஙனம் இயம்பல் வேண்டும்.

பொருள்:

ஒரு சிலர் இந்த உயிர் இறைவனைப் போல எவ்விடத்திலும் வியாபித்து நின்று உடம்போடு கூடி ஐம்பொறிகள் வழியாகப் பொருளை அறியும் என்று கூறுவார்கள். அப்படியானால் உயிர் அவத்தைகளில் தங்குவதற்கும் சொர்க்க நரகங்களில் சென்று மீளுதற்கும் காரணம் கூற வேண்டும். மேலும் சாக்கிர அவத்தையில் குற்றம் பொருந்திய ஓசை முதலிய விஷயங்களை ஒருங்கே அறியாது ஒவ்வொன்றாய் அறிதலுக்குக் காரணமும் கூறவேண்டும். மேலும் உடம்பு முதலியவை சங்கார காலத்தில் அழிந்துவிட்டால் எங்கு நிற்கும் என்பதையும் விளக்க வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

இங்கும் காண் - எல்லாவிடத்திலும். வியாபியாய் - இறைவனைப் போல வியாபித்து இருத்தல். தங்கிடும் அவத்தை - அவத்தையில் தங்குவதற்கு. பங்கம்ஆர் - குற்றமுடைய.

209. சுத்தமாம் ஆன்ம சித்தைப் துகள் உடல் மறைத்தது என்னின் வைத்துறாது உடற்கண் வாயில் கரணங்கள் வழியால் ஞானம் ஒத்ததும் மலமற்றாலும் உறும் மலம் வீடும் இன்றாம் பெத்தமும் அடையான் முத்தனாய்ப் பிரகாச னாமே.

பொருள்:

அநாதியே சுத்தமாகிய அறிவின் உயிரை இடையே வந்து பொருந்திய மாயா மலமாகிய உடம்பு மறைத்தது என்று சிலர் சொல்லுவார்கள். அவ்வாறானால் உடம்பின்கண் உள்ள இந்திரியங்களின் வாயிலாகவும், அந்தக்கரணங்கள் வாயிலாகவும் அந்த உயிருக்கு உண்டாகின்ற ஞானம் உண்டாகாமல் போய்விடும். எனவே, உடம்பு அறிவை மறைக்கும் என்பது பொருந்தாது. மேலும் இடையில் வந்த உடம்பு நீங்கப் பெற்றாலும் உடம்பு வருவதற்கான மாயா மலம் மீண்டும் உடம்பாக வந்து பொருந்துகிறது. இவ்வாறு உடம்புகள் எடுப்பதால் முத்தி என்பதே இல்லையாய் முடியும். அவர்கள் கூற்றுப்படி உயிர் அநாதியே சுத்தமாக இருந்தால்

என்றும் சுத்தனாய் இருப்பானே அன்றி உடம்பைப் பொருந்திப் பந்தமுறான்.

சொ.பொ.வி:

புகழ்உடல் - இடையில் வந்த உடல். வாயில் - இந்திரியங்கள். கரணங்கள் - அந்தக்கரணங்கள். மலமற்றாலும் - மாயா மலத்தால் உண்டாகிய உடல். விடு - முத்தி. பெத்தமும் அடைவான் - உடலைப் பொருந்திய பந்தம்.

குறிப்புரை:

196ஆம் பாடல் முதல் 209ஆம் பாடல்வரை பிற மதத்தார் கூறிய ஆன்ம இலக்கணங்கள் மறுக்கப் பெற்றுள்ளன. இனி சைவ சித்தாந்த அடிப்படையில் ஆன்ம இலக்கணம் விளக்கப் பெறுகிறது.

210. அசித்து அது வியாபகம் போல் வியாபகம் அருவம் இன்றாய்
பசித்திட வரும் வியாபி எனும் வழக்கு உடையனாகி
நசித்திடா ஞானச் செய்தி அநாதியே மறைத்து நிற்கும்
பசுத்துவம் உடையன் ஆகிப் பசு என நிற்கும் ஆன்மா.

பொருள்:

உயிரானது சடப்பொருளாகிய மாயையைப் போல் வியாபகத் தன்மையும் அறிவுத் தன்மையும் இல்லாததாய் எந்தப் பொருளைச் சார்்கின்றதோ அதுவாய் வியாபித்து இருக்கும் இயல்புடையது. உயிரின் அறிவு என்பது ஒருபோதும் அழிவதில்லை. என்றாலும் ஆணவமலம் உயிரின் அறிவு, இச்சை செயல்களை ஆதி காலந்தொட்டே மறைத்து நிற்கும். எனவே, உயிர் பசு என்ற பெயரைப் பெற்றிருக்கிறது.

சொ.பொ.வி:

அசித்து அது - சடப்பொருளாகிய மாயை. வசித்திட வரும் - தான் சார்ந்து வசித்திட வரும் பொருள்கள். நசித்திடா - அறியாது. அநாதியே மறைந்து நிற்கும் - அநாதி காலந்தொட்டு ஆணவம் மறைத்து நிற்கும்.

211. மாயையின் வயிற்றுள் மன்னி வரும் செயன் ஞானம் இச்சை ஏயும் அக்கலாதி மூன்றால் ஏகதேசத்தில் ஏய்ந்து இங்கு ஆயும் முக்குணங்கள் அந்தக் கரணங்கள் ஆதி எல்லாம் காயம் பெத்தங்கள் ஆகிக் கலந்து உடன் நிற்கும் ஆன்மா.

பொருள் :

உயிர் அசுத்த மாயையிலே அசுத்த மாயா தத்துவத்தைப் பொருந்திப் பொது வகையால் விளங்கப் பெறும் இச்சாஞானக் கிரியைகளைப் பெற்று, கலையாதி தத்துவங்கள் மூன்றினாலும் சிறப்பு வகையால் அந்த இச்சா ஞானக் கிரியைகளைச் சிறுபான்மை பொருந்தி, பின் குண சரீரத்தை, அந்தக்கரணங்களைப் பொருந்தும். அதன்பின் சூக்கும தூல சரீரங்களைப் பெற்று அவற்றால் பந்திக்கப் பெற்று, அவற்றை விட்டுப் பிரியாது உடனாய் நிற்கும்.

சொ.பொ.வி:

மாயையின் வயிற்றுள் மன்னி - அசுத்த மாயையில் அசுத்த மாயா தத்துவத்தைப் பொருந்தி. கலாதி மூன்றும் - கலை, வித்தை, அராகம் என மூன்று. காயபெத்தங்கள் - தூல சூக்கும சரீரங்கள்.

212. சூக்கும தேகியாகி தூல ரூபத்தில் மன்னி
சாக்கிர முதலாய் உள்ள அவத்தையில் தங்கி எங்கும்
போக்கொடு வரவும் எல்லாம் புரிந்து புண்ணியங்கள் பாவம்
ஆக்கியும் பலன்கள் எல்லாம் அருந்தியும் நிற்கும் ஆன்மா.

பொருள்:

ஆன்மாவானது அந்தக் கரணங்கள் முதலியவற்றால் சூக்கும தேகத்தை உடையதாய் பின்தூல சரீரத்தில் நிலைபெற்றுச் சாக்கிரம் முதலிய ஐந்து அவத்தைகளுக்கு உட்பட்டு, போக்குவரவு முதலான வினைகளைப் புரிந்து, புண்ணிய பாவங்களை ஈட்டியும் அதனால் வருகின்ற இன்ப துன்பங்களை நுகர்ந்து நிற்கும்.

சொ.பொ.வி:

பலன்கள் - நன்மை, தீமைகள்.

213. மருவு ஆனந்தம் விஞ்ஞானம் மனோபிராணன் அன்ன மயம்
உருவாம் தன்மை உண்டாய் முன் ஒன்றுக்கொன்று சூக்குமமாய்
வருமாம் அன்ன மயம் பற்றி மாயை முதற் காரணம் ஆகும்
அருவாய் ஆன்மா ஐங்கோசத்து ஆர்ப்புண்டு அவற்றின் அகம் புறமாம்.

பொருள்:

ஆன்மாவைப் பொருந்தி இருக்கின்ற ஆனந்த மயகோசம், விஞ்ஞான மயகோசம், மனோ மயகோசம், பிராண மயகோசம், அன்னமய கோசம் என்ற ஐந்தும் முறையே காரண, கஞ்சக, குண, சூக்கும, தூல கசாரங்களின் தன்மை உடையனவாய், அன்னமய கோசம் முதலாக ஒவ்வொன்றும் சூக்குமமாய்த் தோன்றித் தூலமாய் வரும். இவற்றுக்கு அசுத்த மாயை முதற் காரணமாக இருக்கும். எனவே, சூக்குமமாகிய ஆன்மா கோசங்களாகக் கூறப்பட்ட ஐந்து உடம்புகளாகிய உறைகளால் பிணிக்கப்பட்டு அதுவதுவாய் நின்று போக்குவரவு ரியும்.

சொ.பொ.வி:

மருவு ஆனந்தம் உருவாம் - இந்த ஐந்தும் உயிருக்குரிய உடம்புகளாம். ஒரு உடம்பிலிருந்து மற்றொரு உடம் நுண்மையிலிருந்து பெருவடிவாய்த் தோன்றும். அகம் புறமாம் - போக்குவரவாம்.

214. தோற் பாவைக் கூத்தும் தொல்லை மரப்பாவை இயக்கமும் சீர்த்
தேர்ப்பாரின் செலவும் வேறாய்ச் செலுத்துவோர் செய்தி தானம்
பார்ப்பாய் வேடங் கட்டி ஆடுவோர் பரிசு போலும்
ஆர்ப்பாய் காயந் தன்னை ஆன்மா நின்று ஆட்டும் ஆறே.

பொருள்:

முன்னர் கூறிய ஆனந்தமய கோசமாகிய உடம்புகளோடு ஆன்மா ஒன்றாயும் வேறாயும் நின்று அவ்வுடம்புகளைச் செலுத்தும் முறைமை எப்படிப்பட்டது என்றால் - தோல் பாவைக் கூத்து, மரப்பாவைக் கூத்து, தேர் பூமியில் செல்லுதல் ஆகிய முன்றினையும் அவற்றிலிருந்து வேறாய் நின்று ஆட்டுவோர், செலுத்துவோர் தன்மையைப் போன்றதாகும். மேலும் பல பல வேடங்கட்டி ஆடுவோர் தன்மையைப் போன்றதும் ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

தேர்பாரின் செலவு - தேரைச் செலுத்துகின்ற பாகன் நிலை.
ஆர்ப்பாய காயம் - முன்னர் கூறிய ஐந்து உடம்புகள்.

215. என்னுடன் பொறி பிராணன் காரணம் என்னுணர்வு என்றக்கால்
தன்னின் வேறாகும் நீ, என், தன்மனை என்ற எல்லாம்
நின்னின் வேறாகும் என்னின் நீங்கிடை இவை இங்கு என்னின்
உன்னின் ஆகும் நீயாம் உகிர் மயிர் உகவும் காண்டி.

பொருள்:

எனது உடல், எனது பொறி, எனது பிராணன், எனது கரணம்,
எனது அறிவு என்று நீ சொல்லுதலால் நீ அவற்றிலிருந்து
வேறாகிறாய். அது எனது மனை, (எனது வீடு) என்று கூறுவன
எல்லாம் உனக்கு வேறாய் இருத்தலைப் போன்றதாகும். (என்று
நாங்கள் கூற அதற்கு நீ) மனைவி மனை முதலிய புறப்பொருள்கள்
எல்லாம் என்னை விட்டு வேறாய் இருத்தல் சரி. ஆனால், உடல்,
பொறி, பிராணன், காரணம் இவை எல்லாம் என்னை விட்டு நீங்காது
இருக்கின்றனவே, அவை எவ்வாறு வேறாய் இருக்க முடியும்?
(என்று கேட்டாய்) உனக்கு உரியதாய் இருக்கின்ற நகம், மயிர்
முதலியவற்றை நீக்குவதை ஆன்மாவாகிய நீ காணுகிறாய்.
அதுபோலவே உடல் முதலியவை உன்னிடத்திலிருந்து நீங்கும்.

சொ.பொ.வி:

பொறி - பொறிகள். பிராணன் மூச்சு. கரணம் - அந்தக்கரணம்.
மனை - மனைவி, வீடு. உகிர் - நகம். உகும் - உகவும் - நீங்குவன.

216. பொன்அணி ஆடை மாலை போது மேலான போது இங்கு
என்அணி யான் என்று உன்னி இருந்தனை பிரிந்தபோது
நின்அணி நீயும் அல்ல ஆயினை காயம் நின்னின்
அந்நியம் ஆகும் உன்னை அறிந்து நீ பிரிந்து பாரே.

பொருள்:

பொன் அணிகலன்கள், ஆடை, பூமாலை ஆகிய புறப்
பொருள்களை அணிந்தபோது, அவை உன்னோடு வேற்றுமை

அற்றன என்று கருதி இருந்தாய். அணியப்பட்ட அவை நீங்கியபோது அவை வேறு நீ வேறு என்பதை உணர்ந்தாய். அதுபோலவே உடம்பும் உனக்கு வேறானதாகும். இந்த உண்மையை உணர்ந்து அவற்றைப் பிரிந்து வேறுபட்டு நிற்பாயாக.

சொ.பொ.வி:

போது - அவற்றை அணிந்தபோது. மேலான போது - என் அணி, என் மாலை, என் ஆடை என்று உனக்குள் ஆக்கிக் கொண்டாய். காயம் - உடம்பு.

217. உடல் யான் அல்லேன் இந்த உணர்வு யான் அல்ல ஆன கடன் யாது என்னின் வேறு கண்டு உணர்வு என்னது என்கை இடரிலா எந்தன் ஆன்மா என்றபோது ஆன்மா வேறோ திடனதா உயிரை வேறு கண்டிடார் செப்பலே காண்.

பொருள்:

அன்னமய கோசம் என முதலான ஐந்து உடம்புகளையும், ஐம்பொறிகள் முதலியவற்றையும் யான் அல்லேன் என்று கூறினால் அது பொருந்தும். ஆனால், என் ஆன்மா என்று கூறும் பொழுது நான் என்பது ஆன்மாவின் வேறாகுமா? என் உணர்வு என்னிலிருந்து வேறுபட்டதா? என்று ஐயம் வரலாம். இது உடலையும் உயிரையும் பிரித்துக் காணும் தெளிவு இல்லாதவருடைய கூற்று ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

இந்த உணர்வு - ஆன்மா. என்கை - என்ற ஐயம். செப்பலே - கூற்று.

218. புத்தியை மனமது என்றும் மனமது புத்தி என்றும் சிந்தையைச் சீவன் என்றும் சீவனைச் சிந்தை என்றும் முந்தனை ஆன்மா என்றும் ஆன்மாவை முந்தன் என்றும் வந்திடும் எந்தன் ஆன்மா என்றது மற்று ஒன்றைக் காண்.

பொருள்:

புத்தியை மனம் என்றும், மனத்தைப் புத்தி என்றும், சித்தத்தை உயிர் என்றும், உயிரைச் சித்தம் என்றும், இறைவனை உயிர்

என்றும், உயிரை இறைவன் என்றும் உலகில் கூறுவார்கள். இவ்வாறு ஏன் கூறுகிறார்கள் என்றால் ஒன்றோடு இயைபுடைய மற்றொன்றை ஆகுபெயராகக் கொண்டு உரைப்பது ஆகும். எனவே, எனது ஆன்மா கூறும் பொது இயைபுடைய பிறிது ஒன்றுக்கு ஆகுபெயராய் வந்தது என்க.

சொ.பொ.வி:

முந்தன் - இறைவன்.

219. அறிவு உடல் சிந்தை ஆன்மா அணைதலால் ஆன்மா என்பர் அறிசுடர் விளக்கு இருக்கும் இடத்தையும் விளக்கு என்றாற் போல் பொறி புலன் கரணம் எல்லாம் புலப்படும் அபேதமாகி பிறிதராது அறிவது ஆன்மா அறிபொருள் பின்னம் ஆமே.

பொருள்:

ஆன்மாவின் வேறாகிய விஞ்ஞான கோசம் முதலாகிய ஐந்து உடம்புகளை ஆன்மா பொருந்தி நிற்கும் சம்பந்தத்தால் அந்த உடம்புகளையும் ஆன்மா என்று கூறுவர். அது எதுபோல என்றால் ஒளியை வீசும் விளக்கு இருக்கின்ற தகளியை விளக்கு என்றாற் போலவாம். மேலும் உடல், பொறி முதலிய எல்லாவற்றின் கண்ணும் பிரிப்பின்றி நின்று அறிவதாகிய ஆன்மா, அறியப் படுகின்ற பொருள்களுக்கு வேறாகும் என்பதை உணர்க.

சொ.பொ.வி:

விளக்கு இருக்கும் இடத்தையும் விளக்கு என்றாற் போல - திரியில் தீ எரிந்து பொருள்களை விளக்குவதால் அந்த தீக்கு விளக்கு என்று பெயர். ஆனால், உலகத்தில் அந்தத் திரி இருக்கக் கூடிய தகளியை அல்லது குத்து விளக்கை நாம் விளக்கு என்பது போல, அபேதமாகி - பிரிவின்றி. பின்னம். - வேறு.

220. கண்டு உணர் புருடன் வேறு கனவு கண்டு ஒடுங்கிக் காயம் உண்டியும் வினையும் இன்றிக் கிடந்து உயிர்த்திட உணர்ந்து கண்டிடும் கனவும் சொல்லி ஒடுக்கமும் கருதி வேறாய் உண்டியும் வினையும் உற்று இங்கு உணர்த்திட உணரா நிற்கும்.

பொருள்:

பொறிபுலன் முதலியனவற்றைத் தன்னோடு ஒன்றிக் கண்டு, அவற்றோடு பிரிவின்றி நின்று அறிந்து ஆன்மா சாக்கிரம் முதலிய ஐந்து அவத்தைகளை உறும் என்றாலும் உயிர் அவற்றிலிருந்து வேறாகும். எவ்வாறு என்றால் உயிரானது சொப்பன அவத்தையில் கனவு கண்டு, பின் சுழுத்தி முதலிய அவத்தைகளை அடைந்து, உடம்பானது தொழில் எதுவும் இன்றி ஓரிடத்தில் கிடந்து, பின் சாக்கிரம் என்ற நனவில் விழித்த விடத்துத் தெளிவடையும். அந்தத் தெளிவால் சொப்பனத்தில் தோன்றிய கனவைச் சொல்லி முழுமையும் சொல்ல முடியாததால் சுழுத்தி முதலிய அவத்தை களை உணர்ந்து, அந்த அவத்தைகளின் வேறாய் நனவு நிலையில் தொழில்களைப் பொருந்தி, பொறிகள் விஷயங்களை அறிவிக்க அறியும்.

சொ.பொ.வி:

வெளிப்படை.

குறிப்புரை:

அன்னமய கோசமான சாக்கிர அவத்தையாம் நனவில் மட்டும் ஆன்மா விஷயங்களை அறியும். ஏனைய கோசங்களில் அல்லது அவத்தைகளில் எதனையும் அறியாது. ஆதலால் கோசங்களோ அவத் தைகளோ ஆன்மாவிற்கு வேறானவையாகும். ஆன்மா கோசங் களையும் அவத்தைகளையும் சார்ந்து அறிந்து அவற்றின் வேறாகவே நிற்கும்.

221. புருடனே அறிவன் ஆகில் பொறி புலன் ஆதி போதம்
தருவது என் அறிவு மாயா தனு கரணாதி பற்றி
வருவது இங்கு அநாதியாக மலத்தினில் மறைந்து நிற்பன்
அருவனாய் இவற்றோடு ஆளும் அமைச்சரும் அரசும் போல்வன்.

பொருள்:

ஆன்மாவே எல்லாவற்றையும் அறியும் என்றால் பொறிகள், புலன்கள் ஆன்மாவிற்கு அறிவைத் தரும் என்று கூறுவது எதற்கு?

என்றால் - ஆன்மா அநாதியில் ஆணவமலத்தால் மறைக்கப் பெற்றுக் கேவல நிலையில் உருவமற்று நிற்கும். பின்னர் மாயா மலத்தின் காரியமாகிய தனு, கரணங்களைக் கூடி சகல நிலையில் அறிவைப் பெறும். எவ்வாறு அரசன் மந்திரிகளோடு ஒன்றி இருந்து அறிந்து அரசு செய்கின்றானோ அதுபோல ஆன்மாவும் தனு கரணாதிகளோடு ஒன்றித்து நின்று விஷயங்களை அறியும்.

சொ.பொ.வி:

போதம் - அறிவு. மலம் - ஆணவமலம். அருவநிலை - கேவல நிலை.

குறிப்புரை:

இதுவரை சைவ சித்தாந்தம் கூறும் ஆன்மாவின் நிலை கூறப் பெற்றது. இனி 230ஆம் பாடல்வரை அவத்தைகள் பற்றிய இலக்கணங்கள் கூறப்படுகின்றன.

222. படைகொடு பவனி போதும் பார்மன்னன் புகும் போது இல்லின் கடைதொறும் விட்டுவிட்டுக் காவலும் இட்டுப் பின்னர் அடைதரும் தனியே அந்தப் புரத்தினில் அதுபோல் ஆன்மா உடலினில் அஞ்சு அவத்தை உறும் உயிர் காவலாக.

பொருள்:

படைகள் முதலியவற்றோடு வெளியில் உலாச் சென்ற மன்னன் அரண்மனைக்குள் புகும்பொழுது ஒவ்வொரு வாயிலிலும் நிறுத்த வேண்டியவர்களை நிறுத்தி வைத்துக் காவலும் வைத்து, அந்தப்புரத்தில் தான் தனியே புகுவது போல - ஆன்மா தனு கரணங்களோடு விஷயங்களை அறிந்து பற்றி அனுபவித்து, உடலினுள் ஒடுங்கும் பொழுது தனக்குத் துணையாக நின்று கருவிகளை விட்டு விட்டு உந்தியில் உயிர்க் காற்றைக் காவலாக நிறுத்தி மூலதாரமாகிய அந்தப்புரத்திற்குள் தான் தனியே சென்று ஒடுங்கும். அவ்வாறு செல்லுவது ஐந்து அவத்தைகளாகும்.

சொ.பொ.வி:

இல்லில் - அரண்மனையில். கடைதொறும் - வாயில் தொறும். அஞ்ச அவத்தை - சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம்.

223. சாக்கிரம் முப்பத்தைந்து நுதலினில் கனவு தன்னில்
ஆக்கிய இருபத்தைந்து களத்தினில் சுழுமுனை மூன்று
நீக்கிய இதயம் தன்னில் துரியத்தில் இரண்டு நாபி
நோக்கிய துரியாதீதம் நுவலின் மூலத்தின் ஒன்றே.

பொருள்:

சாக்கிரமாகிய நனவு நிலையில் உயிர் புருவ நடுவை இடமாகக் கொண்டு தங்கி நிற்கும். அங்கு தொழிற்படுபவன முப்பத்தைந்து கருவிகள். கனவாகிய சொப்பன நிலையில் உயிர் சுழுத்தினை இடமாகக் கொண்டு தங்கி அங்கு இருபத்தைந்து கருவிகளைக் கொள்ளும். சுழுத்தி என்ற உறக்க நிலையில் உயிர் இதயத்தை இடமாகக் கொண்டு தங்கி மூன்று கருவிகளை மட்டுமே கொள்ளும். துரியம் என்ற பேருறக்க நிலையில் உயிர் உந்தியை இடமாகக் கொண்டு இரண்டு கருவிகளைக் கொள்ளும். துரியாதீதம் என்ற உயிர்ப்படக்க நிலையில் உயிர் மூலதாரத்தை இடமாகக் கொண்டு புருடன் மட்டுமே தொழிற்படும்.

சொ.பொ.வி:

முப்பத்தைந்து - ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கன்மேந்திரியம் ஐந்து, ஐம்பொறிகள் ஐந்து, புலன்கள் ஐந்து, உயிர்க்காற்று முதலிய காற்றுக்கள் பத்து, அந்தக்கரணங்கள் நான்கு, புருடன் ஒன்று ஆக முப்பத்தைந்து. இருபத்தைந்து - முப்பத்தைந்தில் ஞானேந்திரியமும் கன்மேந்திரியமும் நீங்க இருபத்தைந்து. மூன்று - சித்தம், பிராணவாயு, உயிர். இரண்டு - பிராணவாயு, உயிர்.

224. இருவகைச் சாக்கிராதி அவத்தைகள் இயல்பு தானும்
ஒருவகைக் கீழே தூக்கி உற்பவம் காட்டும் ஒன்று
பெருக மேல் நோக்கித் தீய பிறப்பு அறுத்திடும் யோகில்
தருவதோர் சமாதி தானும் தாழ்ந்து பின் சனனம் சாரும்.

பொருள்:

சாக்கிராதி அவத்தைகளின் இயல்பு இருவகைப்படும். கீழாலவத்தை, மேலாலவத்தை என்பன. கீழாலவத்தை கீழே தள்ளிப் பிறவிக்கு வித்தாகும். மேலாலவத்தை மேலே செலுத்தித் தீய பிறப்பினை அறுக்கும். இவை இல்லாமல் யோசத்தால் உண்டாகும் சமாதியும் கீழே தள்ளிப் பிறவியைக் கொடுக்கும்.

சொ.பொ.வி:

உற்பவம் - பிறப்பு. யோகில் - யோகமாகிய சமாதி. சனனம் - பிறப்பு.

225. அறிதரு முதல் அவத்தை அடைதரும் இடத்தே ஐந்தும்
செறிதரும் கரணம் தன்னில் செயல் தொறும் கண்டு கொள்நீ
பிறிவிலா ஞானத்தோரும் பிறப்பு அற அருளால் ஆங்கே
குறியொடும் அஞ்சவத்தை கூடுவர் வீடு கூட.

பொருள்:

முன்கூறிய அவத்தை அஞ்சினுள் விஷய அறிவைத் தருகின்ற முதல் அவத்தையாம் சாக்கிர அவத்தை பொருந்துகின்ற இலாட (புருவநடுவில்) தானத்தில் சாக்கிரம் முதலிய ஐந்து அவத்தையும் பொருந்தம். கருவிகளால் பொருள்களை அறிகின்ற பொழுது ஐந்தவத்தையும் தொழிற்படும் முறைமையை நுண் உணர்வால் நீ காணலாம். இறைவனின் திருவருளைப் பெற்றோரும் பிறப்பு நீங்கி முத்தி அடைவதற்காக ஞானாசிரியனின் உபதேசத்தால் அவ் இலாட தானத்தில் தமது அறிவை நிறுத்தி ஐந்து அவத்தையையும் பொருந்துவர்.

சொ.பொ.வி:

முதல் அவத்தை - நனவாகிய சாக்கிரம். செயல்தொறும் - தொழில் நிலையால். ஞானத்தோர் - திருவருள் பெற்றவர்கள்.

226. ஐந்து சாக்கிரத்தின் நான்கு கனவினில் சுமுனை மூன்று வந்திடும் துரியம் தன்னில் இரண்டு ஒன்று துரியாதீதம் தந்திடும் சாக்கிராதி அவத்தைகள் தானந் தோறும் உந்திடும் கரணந் தன்னில் செயல் தொறும் உணர்ந்து கொள்ளே.

பொருள்:

சாக்கிரத்தில் சிவதத்துவம் முதல் சுத்த வித்தை ஈறாக ஐந்து கருவிகளும், சொப்பனத்தில் சிவ தத்துவம் முதல் மகேசுவரம் ஈறாக நான்கு கருவிகளும், சுழுத்தியில் சிவதத்துவம் சாதாக்கியம் ஈறாக மூன்று கருவிகளும், துரியத்தில் சிவ தத்துவம் சத்தி தத்துவம் ஆகிய இரண்டு கருவிகளும், துரியாதீதத்தில் சிவ தத்துவமாகிய ஒரு கருவியும் அவத்தைகள் நிகழும் அந்தந்த இடங்களில் கலை முதலியவற்றைச் செலுத்தும். உடற்கருவிகளால் விஷயங்களை அறியும் பொழுது இதனை நன்கு உணர்வாயாக.

சொ.பொ.வி:

உந்திடும் - கலை முதலாக உள்ள தத்துவங்களைச் செலுத்தும்.
செயல்தொறும் - விஷயங்களை அறியும் செயல்களைச் செய்யுந் தோறும்.

227. கேவல சகல சுத்தம் என்று மூன்று அவத்தை ஆன்மா மேஷவன் கேவலம் தன்உண்மை மெய் பொறிகள் எல்லாம் காவலன் கொடுத்த போது சகலனாம் மலங்கள் எல்லாம் ஓவின போது சுத்தம் உடையன் உற்பவம் துடைத்தே.

பொருள்:

(முன்னர் கூறிய சாக்கிரம் முதலிய காரிய அவத்தைகளுக்குக் காரணமாகிய) கேவலம், சகலம், சுத்தம் என்ற மூன்று அவத்தை களை உயிர் எய்தும். கேவலம் என்பது உயிர் தான் மாத்திரம் இருப்பதாகும். (இச்சா, ஞானக் கிரியைகள் நிகழ்ச்சி எதுவும் இருக்காது). பின்பு தனு, கரணம் ஆகியவை இறைவனால் கொடுக்கப் பெற்று இச்சா ஞானக் கிரியைகள் சிறிது விளங்கி நிற்கும் நிலையில் உயிர் சகலன் எனப்படும். பின்பு மலங்கள்

நீங்கியவிடத்துப் பிறவியை ஒழித்து நிற்கும் நிலையில் உயிர் சுத்தன் எனப்படும்.

சொ.பொ.வி:

மேஷவன் - எய்துவன். காவலன் - இறைவன். ஓவின - நீங்கின.

228. அறிவு இலன் அமுர்த்தன் நித்தன் அரகாதி குணங்களோடும் செறிவு இலன் கலாதியோடும் சேர்வு இலன் செயல்கள் இல்லான் குறியிலன் கருத்தா அல்லன் போகத்தில் கொள்கை இல்லான் பிறிவு இலன் மலத்தினோடும் வியாபி கேவலத்தில் ஆன்மா.

பொருள்:

கேவலத்தில் உயிர் அறிவு விளங்கப் பெறுவதில்லை. தூல உடம்பு இல்லை. தோற்றக் கேடுகள் இல்லை. முக்குணங்களோடு கலப்பில்லை. கலை முதலிய கருவிகளோடு சேர்தல் இல்லை, தொழில்கள் இல்லை, காரண சரீரம் இல்லை, தனக்கெனச் சுதந்திரம் இல்லை, போகங்களில் பற்று இல்லை. ஆணவ மலத்தினோடு பிரிவின்றி நிற்பதும் அம்மலத்தோடு வியாபித்து நிற்பது மட்டுமே உள்ளது.

சொ.பொ.வி:

அமுர்த்தன் - தூல உடம்பு இல்லை. குறியிலன் - காரண சரீரம் இல்லை. பிறிவு இலன் - ஆணவத்தோடு பிரிவு இல்லை.

229. உருவினைக் கொண்டு போக போக்கியத்து உன்னல் செப்பல் வரு செயல் மருவிச் சத்தம் ஆதியாம் விடயம் தன்னில் புரிவதும் செய்து இங்கு எல்லா யோனியும் புக்கு உழன்று திரிதரும் சகலமான அவத்தையில் சீவன் சென்றே.

பொருள்:

கேவல அவத்தையில் நின்ற உயிர் சகல அவத்தையை அடையும். அச்சகலத்தில் உடம்பைப் பெற்றுப் போகத்திற்கு உரிய பொருள்களை மனம், வாக்கு, காயங்களால் நினைத்தல், உரைத்தல், இயற்றல் ஆகிய வினைகளைப் பொருந்தி, சத்தாதி

விஷயங்களை விரும்பி நுகர்ந்து, எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனி (உடம்பு)களை எடுத்துச் சுழன்று திரியும்.

சொ.பொ.வி:

உரு - உடம்பு. உன்னல் - நிலைத்தல். யோனி - உடம்பு.

230. இருவினைச் செயல்கள் ஒப்பின் ஈசன் தன்சத்தி தோய குரு அருள் பெற்று ஞான யோகத்தைக் குறுகி முன்னைத் திரிமலம் அறுத்து பண்டைச் சிற்றறிவு ஒழிந்து ஞானம் பெருகி நாயகன் தன் பாதம் பெறுவது சுத்தமாமே.

பொருள்:

உயிரிடத்தில் இருவினை ஒப்பு நிகழச் சிவனுடைய சத்தி பதிதலால் (சத்திநிபாதம் அடைதலால்) ஞான குருவின் உப தேசத்தைப் பெற்று, ஞான போகத்தை அடைந்து, மும்மலங் களையும் நீக்கி, பழைய சிற்றறிவு (ஆன்ம போதம்) நீங்கி, ஞானம் பெருகி இறைவன் திருவடியை உயிர் பெறுதல் சுத்தாவத்தையாம்.

சொ.பொ.வி:

தோய - பதிய. குறுகி - அடைந்து.

குறிப்புரை:

இதுவரை சிவஞான போதத்தின் நான்காம் சூத்திரத்தின் விரிவுரையாக அந்தக்கரணங்கள் உயிராகாது என்றும், உயிர்கள் பெறுகின்ற காரிய, காரண அவத்தைகள் இவை என்றும் விளக்கப் பெற்றுள்ளன. நான்காம் சூத்திரம் நிறைவு.

ஐந்தாம் சூத்திரம்

231. பொறி புலன் கரணம் எல்லாம் ஈசால் அறிந்தான் அறிதரா அவையே போல ஆன்மாக்கள் அனைத்தும் எங்கும் செறிதரும் சிவன் தனாலே அறிந்திடும் சிவனைக் காணா அறிதரும் சிவனே எல்லாம் அறிந்து அறிவித்தும் நிற்பன்.

பொருள்:

ஐம்பொறிகளும் புலன்களும் அந்தக்கரணங்கள் ஆகியன உயிரால் பொருள்களை அறியும். ஆனால், அவைகள் தன்னை இயக்கும் உயிரை அறியாது. அதுபோல உயிர்க் எல்லாம் இறைவனது துணையால் பொருள்களை அறியும். ஆனால், தான் அறிவதற்குக் காரணமான இறைவனை அறியாது. உயிரை அறியச் செய்கின்ற இறைவனே எல்லாவற்றிலும் வியாபித்து இருந்து அறிவித்து ஆன்மாக்களுக்கு அறிவித்து உடன் நிற்பான்.

சொ.பொ.வி:

கரணம் - அந்தக்கரணங்கள். புருடன் - உயிர். செறிதரும் - எங்கும் வியாபித்து இருக்கும்.

குறிப்புரை:

இது முதல் 239ஆம் பாடல் வரை சிவஞானபோத ஐந்தாம் சூத்திரத்தின் விளக்கமாகும்.

232. இறைவனே அறிவிப்பானேல் ஈண்டு அறிவு எவர்க்கும் ஒக்கும் குறைவு அதிகங்கள் தத்தம் கன்மமேல் கோமான் வேண்டா முறைதரு செயற்குப் பாடும் முளரிகட்கு இரவியும் போல் அறைதரு தத்தம் கன்மத்து அளவினுக்கு அளிப்பன் ஆதி.

பொருள்:

இறைவனே எல்லா உயிர்களுக்கும் அறிவிப்பன் என்றால் அறிவு எல்லா உயிர்க்கும் ஒரு தன்மையாய் இருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு இல்லையே. உயிர்களின் அறிவு ஏற்றத்தாழ்வுகளாய் உள்ளனவே என்றால், உயிரின் ஏற்றத் தாழ்வுகள் அவரவர் கன்மத்திற்கு ஈடாக நிகழ்வன என்று பதில் சொன்னால் உயிர்களுக்கு அறிவித்தற்கு ஒரு இறைவன் வேண்டுவதில்லையே என்ற கருத்து தோன்றுமே. அப்படியல்ல, செய்யும் தொழிலுக்கு ஏற்பப் பயனை விளைநிலம் கொடுக்குமாறு போலும். பக்குவப்பட்ட தாமரை மலர்களைச் சூரியன் மலரச் செய்வது போலும்

இறைவன் உயிர்களின் அவரவர் கன்மத்திற்கு ஈடாக ஏற்றுத் தாழ்வான அறிவுகளையும் மலபரி பாகத்தையும் அளிப்பான்.

சொ.பொ.வி:

கோமான் - இறைவன். உரைதரு செயல் - உழவு முதலான முறைப்படியான செயல்கள். பாடும் - விளைநிலமும். முளரி - தாமரை.

233. அறிந்திடும் ஆன்மா ஒன்றை ஒன்றினால் அறிதலானும்
அறிந்தவை மறைத்தலாலும் அறிவிக்க அறிதலானும்
அறிந்திடும் தன்மையுந்தான் அறியாமையானும் தானே
அறிந்திடும் அறிவன் அன்றாம் அறிவிக்க அறிவன் அன்றே.

பொருள்:

உயிரானது தத்தம் கன்மத்திற்கு ஏற்ப அறியும். (அறிவது எவ்வாறு என்றால்) ஒவ்வொரு விஷயத்தை ஒவ்வொரு இந்திரியத்தால் அறியும். அறிந்தவற்றை மீள மறக்கும். ஒருவன் அறிவிக்க அறியும். அறிகின்ற தன்மை அறியாது. தானே அறிந்திடும் சுதந்திரம் கிடைத்து. இறைவன் அறிவிக்க அறியும்.

சொ.பொ.வி:

வெளிப்படை.

234. கருவியால் பொருளால் காட்டால் காலத்தால் கருமம் தன்னால்
உருவினால் அளவால் நூலால் ஒருவரால் உணர்த்த லானும்
அருவனாய் உண்மை தன்னில் அறியாது நின்றலானும்
ஒருவனே எல்லாத் தானும் உணர்த்துவன் அருளினாலே.

பொருள்:

ஐம்பொறிகள் முதலாகிய கருவிகளாலும், பொருள்களாலும், சூரிய சந்திர ஒளிக் கருவிகளாலும், இறந்த காலம் முதலிய காலங்களாலும், புண்ணிய பாவச் செயல்களாலும், உடம்புகளாலும், அனுமானங்களாலும், ஆகமங்களாலும், வேறு ஒருவராலும் உயிர் சுகல நிலையில் அறிவிக்கப்பட்டு அறிகிறது. கருவிகள் இல்லாத

கேவல நிலையில் அருவப் பொருளாய் இருப்பதால் உயிர் ஒன்றையும் அறியாது. எனவே, இறைவனே உயிர்கள் மேல் கொண்ட கருணையினால் மேற்கூறியவற்றைக் கொண்டு உயிர்களுக்கு அறிவிப்பான்.

சொ.பொ.வி:

காட்டால் - ஒளியின் காட்சியால். கருமம் - நல்வினை, தீவினை. அளவு - அளவைகள். அருவனாய் - கேவலத்தில் அருவ நிலையில்.

235. கருவியும் பொருளும் காட்டும் காலமும் கருமம் தானும் உருவமும் அளவும் நூலும் ஒருவரும் உணர்த்தல் இன்றி அருவனாய் உலகம் எல்லாம் அறிந்து அவை ஆக்கி வேறாய் ஒருவனே உயிர்கட்கு எல்லாம் உயிருமாய் உணர்த்தி நிற்பன்.

பொருள்:

கருவிகளும் பொருளும் காட்டும் காலமும், கருமமும், சரீரமும், அனுமானமும், நூலும் கொண்டு, தனக்கு வேறாகிய ஒருவன் அறிவிக்க உயிர் அறிவதன்றி, தானே உயிர் அறிவதில்லை. ஆதலால் இறைவன் உலகம் முதலிய யாவற்றையும் தோற்றுவித்து, அவ்வாறு தோற்றுவிக்கப்படும் பொழுது தான் விகாரப்படாது உயிருக்குள் உயிராய் நின்று இறைவன் அறிவித்து நிற்பான்.

சொ.பொ.வி:

அருவனாய் - இறைவன் தானே சுதந்திரம் உடையவனாய். ஆக்கி - தோற்றுவித்து. வேறாய் - அவற்றினின்று வேறாய் நின்று. ஒருவனே - இறைவனே.

236. இறைவன் தன் சந்நிதிக்கண் உலகின்தன் சேட்டை என்னும் மறைகளும் மறந்தாய் மாயை மருவிடான் சிவன் அவன்கண் உறைதராது அசேதனத்தால் உருவுடை உயிர்கட்கு எல்லாம் நிறை பரன் சந்நிதிக்கண் நீடு உணர்வு உதிக்கும் அன்றே.

பொருள்:

இறைவனின் சந்நிதானத்தில் சடமும் சித்துமாக உலகப் பொருள்கள் காரியப்படும் என்னும் வேதவாக்கியத்தை மறந்தாய்.

இறைவன் எல்லா இடத்திலும் வியாபித்து இருப்பதால் அவன் மாயையைப் பொருந்தான். மாயை சடமாதலால் சித்தாகிய இறைவனிடத்தில் பொருந்தாது. மாயையின் காரியமான உடம்பு, கருவிகளைப் பொருந்திய எல்லா உயிர்களும் நிறைந்த இறைவனின் சந்நிதானத்தில் கன்மத்துக்கு ஈடாக உயிர்களுக்கு அறிவு விளையும். மேலும் வினை நீங்கிய காலத்து மெய்யுணர்வு ஏற்படும்.

சொ.பொ.வி:

சேட்டை - காரியப்படும். மருவிடான் - பொருந்தான். உரைதராது - உணராது.

குறிப்புரை:

உயிர்களுக்கு இறைவன் அறிவூட்டும் பொழுது எந்த விகாரமும் அடையான் என்பது குறிப்பாகத் தந்து வலியுறுத்தப் பெறுகிறது.

237. உலகமே உருவமாக யோனிகள் உறுப்பதாக

இலகு பேர் இச்சா ஞானக் கிரியை உட்கரணமாக

அலகு இலா உயிர் புலன்கட்கு அறிவினை ஆக்கி ஐந்து

நலம்மிகு தொழில்களோடு நாடகம் நடிப்பன் நாதன்.

பொருள்:

இறைவன் உலகத்தைத் திருமேனியாகக் கொண்டு, உயிர்களின் உடம்பு பேதங்களை அவயவங்களாகக் கொண்டு, இச்சை ஞானக் கிரியைகளை உட்கரணங்களாகக் கொண்டு, எண்ணற்ற உயிர்களுக்கு அறிவை ஊட்டுவான். நன்மை மிக்க ஐந்தொழில் களால் நாடகமாக நடித்து அறிவை ஊட்டுவான்.

சொ.பொ.வி:

உலகம் - இருநூற்று இருபத்து நான்கு உலகங்கள். யோனிகள் - எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம், உடம்பு பேதங்கள்.

238. தெரிந்து கொண்டு ஒரோ ஒன்றாகச் சென்று ஐந்துபுலனும் பற்றி புரிந்திடும் உணர்வினோடும் போகமும் கொடுத்து யோனி திரிந்திடும் அதுவும் செய்து செய்தி கண்டு உயிரகட் கெல்லாம் விரிந்திடும் அறிவும் காட்டி வீட்டையும் அளிப்பன் மேலோன்.

பொருள்:

உணர்த்த உணருகின்ற உயிர் ஐம்பொறிகளின் வழியாக ஒவ்வொரு புலனிலும் சென்று பற்றி அறிவினைப் பெற்றிட, இறைவன் அருள் செய்வான். பொருள்களால் வரும் இன்ப துன்பங்களைக் கொடுத்து, உடம்புகளை மாறி மாறிப் பெறுகின்ற பிறப்பு இறப்புக்களைப் பெற்றுச் சூழலுமாறு செய்து, அவரவர் கன்மத்திற்கு ஏற்ப வியாபக அறிவைக் கொடுத்து முத்தியையும் அளிப்பன் இறைவன்.

சொ.பொ.வி:

ஐம்பொறி - மெய் முதலாகிய ஐந்து. ஐம்புலன் - ஒளி முதலாகிய ஐந்து. போகம் - இன்ப துன்பம். யோனி - உடம்பு. வீடு - முத்தி.

239. அருளது சத்தியாகும் அரன் தனக்கு அருளை இன்றித் தெருள் சிவம் இல்லை அந்தச் சிவம் இன்றிச் சத்தி இல்லை மருளினை அருளால் வாட்டி மன்னுயிர்க்கு அளிப்பன் கண்கட்கு இருளினை ஒளியால் ஒட்டும் இரவியைப் போல ஈசன்.

பொருள்:

அருள் எனப்படுவது இறைவனின் சத்தியாகும். சத்தியிலிருந்து சிவம் பிரித்து அறியப்படுவதில்லை. சிவத்திற்கு வேறாகச் சத்தியில்லை. அந்தச் சிவம் கண்களில் இருளைத் தன் ஒளியால் ஒட்டும் சூரியனைப் போல, உயிர்களின் அறிவை மறைக்கும் மல மயக்கத்தைத் தனது அருளாலே நீக்கி முத்தியைக் கொடுப்பான்.

சொ.பொ.வி:

தெருள் சிவம் - பிரித்து அறிகின்ற சிவம். மருள் - மயக்கம். இரவி - சூரியன்.

ஐந்தாம் சூத்திரம் நிறைவுற்றது.

ஆறாம் சூத்திரம்

240. அறிவுறும் பொருளோ ஈசன் அறிவுறாதவனோ என்னின்
அறிபொருள் அசித்து அசத்தாம் அறியாதது இன்றாம் எங்கும்
செறி சிவம் இரண்டும் இன்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்கும்
நெறிதரு சத்தின் முன்னர் அசத்தெல்லாம் நின்றிடாவே.

பொருள்:

சிவன் சுட்டி அறியப்படும் பொருளோ அல்லது அறியப்படாத
பொருளோ என்று கேட்டால் அறியப்படும் பொருள் சடப்
பொருளாய் அழிந்து போகும். ஒருவாற்றானும் அறியப்படாத
பொருள் சூனியமாகும். (இல்பொருள் ஆகும்). எனவே, எல்லா
இடத்திலும் வியாபித்து இருக்கும் சிவபெருமான் சுட்டி அறியப்
படுதல், அறியப்படாதல் ஆகிய இரண்டு தன்மையும் இன்றி,
சிவத்தோடு சத்தாய் நின்று அவனருளால் அறியப்படும் நிலையை
உடையதாம். அந்தச் சிவத்தின் முன்னர் உயிரைத் தவிர அசத்துப்
பொருள்கள் நிற்கா.

சொ.பொ.வி:

அசித்து - சடப்பொருள். அசத்து - அறிவற்றது. இன்றாம் -
சூனியமாகிய இல்பொருள். சிவத்தொடு சத்தாய் - சிவசத்தாய்.

241. ஆவதாய் அழிவதாகி வருதலால் அறிவு தானும்
தாவலால் உலகு போகம் தனு கரணாதி ஆகி
மேவலால் மலங்கள் ஆகி விரவலால் வேறும் ஆகி
ஓவலால் அசத்தாம் சுட்டி உணர்பொருள் ஆன எல்லாம்

பொருள்:

ஆன்மாவின் அறிவாகிய சுட்டி அறியும் அறிவு தோற்றமும்
அழிவும் உடையதாகும். மேலும் அவ்வறிவு ஒரே நிலையில்
நில்லாது ஒன்றை விட்டு ஒன்றைப் பற்றும். இத்தகைய ஆன்ம
அறிவால் சுட்டி அறியப்படுகின்ற பொருள் எல்லாம் தனு கரண
புவன போகங்களாய் வரும். அவை சகல நிலையில் மாயா
மலங்களாகி உயிரோடு கலந்து நிற்கும். சுத்த நிலையிலும் அந்தச்

சிற்றறிவு அந்நியமாய் அழியும். எனவே, சுட்டி அறியப்படுகின்ற அந்தச் சிற்றறிவால் அறிகின்ற பொருள் யாவும் சடப் பொருளாய் அழியும் தன்மை உடையனவாகும்.

சொ.பொ.வி:

அறிவு தானும் - உயிரின் சிற்றறிவு தானும். ஓவலால் - நீங்குதலால்.

குறிப்புரை:

உயிரின் அறிவு சுட்டி அறியப்படுகின்ற சிற்றறிவாகும். ஆதலால் அந்த அறிவால் அனுபவிக்கின்ற, காணுகின்ற உலகப் பொருள் அனைத்தும் அசத்துப் பொருளாம். அதாவது அழிந்து போகின்ற சடப்பொருளாம்.

242. மண் தனில் வாழும் வானத்து அரசு அயன் மாலார் வாழ்வும்
எண் தரு பூத பேத யோனிகள் யாவும் எல்லாம்
கண்ட இந்திர மாசாலம் கனா கழு திரதம் காட்டி
உண்டு போல் இன்றாம் பண்பில் உலகினை அசத்தும் என்பர்.

பொருள்:

நிலவுலகத்து வாழ்வும், வானகத்து இந்திரன், அயன், திருமால் முதலியோர் வாழ்வும் ஐம்பூதங்களின் பரிணாம வளர்ச்சியாகிய எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனி பேதங்களும் - இந்திரசாலமும், கனவுக் காட்சியும், பேய்த்தேரும் போல நிலை பெற்றனவாகத் தோன்றி விரைந்து மறைந்து போவன ஆகும். ஆதலால் உலகாய காரியப் பிரபஞ்சம் அனைத்தும் அசத்தே ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

இந்திரமாசாலம் - மாயவித்தையால் ஏற்படும் பொருள்கள். (மனித வாழ்வுக்கு இந்திரசாலமும், தேவர் வாழ்வுக்குக் கனவும், யோனிகளுக்குப் பேய்த்தேரும் உவமையாகக் கூறப் பெற்றுள்ளன)

243. உணராத பொருள் சத்து என்னின் ஒருபயன் இல்லை தானும் புணராது நாமும் சென்று பொருந்துவது இன்றாம் என்றும் தணவாத கருமம் ஒன்றும் தருவதும் இல்லை வானத்து இணர் ஆர் பூந்தொடையும் ஆமைக்கு எழுமயிற் கயிறும் போலும்.

பொருள்:

(உயிரால் அறியப்படும் பொருள்கள் அசத்து எனப்பட்டது) ஒரு வகையாலும் அறியப்படாத பொருளைச் சத்துப் பொருள் எனச் சொல்லலாமா? என்றால் அதனால் நமக்கு வரும் பயன் இல்லை. அந்த அறியப்படாத பொருளும் நம்மைச் சேராது. அறியப்படாத பொருளை நாமும் சென்று சேர்வதில்லை. அப்பொருள் எந்தத் தொழிலையும் தருவதில்லை. ஆதலால், ஆகாயப் பூமாலை, ஆமை மயிற் கயிறு போல அந்த அறியப்படாத பொருளால் எவ்விதப் பொருளும் இல்லை. ஆதலால் அவை இல்பொருளே ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

தணவாத - பிரியாத. இணர் ஆர் பூந்தொடை - ஆகாயப் பூக்களால் கட்டப்பட்ட மாலை.

குறிப்புரை:

உயிரால் அறியப்படுகின்ற பொருள்கள் அசத்துப் பொருள்களாம். காணப்படாத பொருள்கள் இல் பொருளாம். அவ்வாறானால் உயிரால் காணமுடியாத பொருளாகிய இறைவனும் சூனியமா? அல்லது சத்தா? என்றால் இறைவன் அவன் அருளால் அறியப்படும் பொருள் ஆதலால் சூனியமன்று, சத்துப் பொருளே ஆகும் என்பது இப்பாடலில் குறிப்பால் பெறப்படுகிறது.

244. தத்துவம் சத்து அசத்துச் சதசத்தும் அன்று என்றால் என் உய்த்து உணர்ந்து உண்போ இன்றோ என்றவாக்கு உண்டு என்றுஒதில் வைத்திடும் சத்தே ஆகும் மனத்தொடு வாக்கு இறந்த சித்துரு அது அசித்தாம் மனத்தினால் தேர்வது எல்லாம்.

பொருள்:

பரம்பொருள் என்பது உள்பொருளும் அன்று, இல்பொருளும் அன்று, இரண்டும் ஆவதும் அன்று ஆதலால் அப்பொருள் சொல்லொணாதது என்று கூறினால் வரும் இழுக்கு என்னை? அத்தகைய சொல்லொணாப் பொருள் உண்டோ இல்லையோ என்று ஆராய்ந்து, இல்லை என்று விடைகூறினால் உணராத பொருளுக்குக் கூறப்பட்ட குற்றம் ஏற்படும். உண்டு என்று குறிப்பிட்டால் அப்பரம்பொருளை உள்பொருள் எனக் குறிக்குமே அன்றிச் சொல்லொணாதது என்று குறிக்கப்படாது. மேலும் உள்பொருள் என்று அறியப்படுகின்ற பொருள் எல்லாம் அழியும் என்பதால் மனம் வாக்கிற்கு அப்பாற்பட்ட சித்துப் பொருளாக பரம்பொருளைக் கூற வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

தத்துவம் - பரம்பொருள். சித்துருஅது - சித்துப் பொருளாகும்.
அசித்து - சடப்பொருளாய் அறியும்.

245. அறிபொருள் அசித்தாய் வேறாம் அறிவுறாப் பொருள் சத்து என்னின்
அறிபவன் அறியான் ஆகில் அது இன்று பயனுமில்லை
அறிபவன் அருளினாலே அநந்நியமாகக் காண்பன்
அறிபொருள் அறிவாய் வேறாய் அறிவு அருள் உருவாய் நிற்கும்.

பொருள்:

உயிரால் அறியப்பட்ட பொருள் சடப்பொருளாகி அழியும். அறியப்படாத பொருளே சத்துப் பொருள் என்று கொண்டு அறிகின்றவனாகிய உயிரால் அது அறியத் தக்கதாக வேண்டும். அவ்வாறு இல்லையேல் அத்தகைய பொருளும் இல்லை. அதனால் பெறப்படும் பயனும் இல்லை என்று விவாதத்தை எழுப்பினால் அறிபவனாகிய உயிர் திருவருளின் துணை கொண்டு அச்சிவப் பொருளை அதனோடு ஒன்றித்து நின்று அந்நியமாகக் காண்பான். பரம்பொருள் உயிரின் அறிவேயாயும் வேறாயும் உடனாயும் நிற்பான் என்பது பதிலாகும்.

சொ.பொ.வி:

வேறாம் - சிவத்துக்கு வேறாம். அறிவுறா - சுட்டி அறியமுடியாத.
அருளினால் - திருவருளால். அந்நியம் - வேறாக.

246. பாவிப்ப தென்னின் பாவம் பாவகம் கடக்கின் பாவம்
பாவிக்கும் அதுநான் என்னின் பாவகம் பாவம் கெட்டுப்
பாவிப்பது என்னின் பாவம் பாவனை இறந்து நின்று
பாவிக்கப் படுவதாகும் பரம்பரன் அருளினாலே.

பொருள்:

சிவம் அவன் அருளால் அறிவதன்றி மனத்தின் பாவனையால்
அறியப்படும் என்றால் அவ்வாறு அறியப்படும் பொருள் எல்லாம்
சடப்பொருளாகிப் பாவனை பயனற்றுப் போய்விடும். மனம்
முதலிய கருவிகள் இல்லாமல் பாவித்து அறியப்படும் என்றால்
அப்பொழுது கேவலநிலை வந்து கூடுகின்ற காரணத்தால் அதுவும்
பயனற்றதாகும். பாவிக்கப்படும் அந்தப் பொருளே நான் என்று
பாவனை செய்ய அறியப்படும் என்றால் அதுவும் போலியாகிப்
பயனற்றதாகும். எனவே, பரம்பொருள் பாவனைகளைக் கடந்து
நின்று அவனருளாலே அறியப்படுவதாகும்.

சொ.பொ.வி:

வெளிப்படை.

247. அந்நியம் இலாமையானும் அறிவினுள் நின்றலானும்
உன்னிய எல்லாம் உள்நின்று உணர்த்துவன் ஆதலாலும்
என்னது யான் என்று ஒதும் இரும் செருக்கு அறுத்தலானும்
தன்னறிவு அதனால் காணும் தகைமையன் அல்லன் ஈசன்.

பொருள்:

இறைவன் ஆன்மாவிற்கு வேறல்லாது நின்றலாலும், அறிவுக்கு
அறிவாய் நின்றலாலும் அவ்வாறு நின்று ஆன்மா நினைத்தவை
எல்லாவற்றையும் அறிவிப்பன் ஆதலாலும் ஆன்மாவைப் பொருந்தி
எனது, யான் என்ற மயக்க உணர்வை நீக்குதலாலும் இறைவன்
ஆன்ம அறிவினால் அறியப்படுபவன் அல்லன்.

சொ.பொ.வி:

அந்நியம் - வேறற. உன்னிய - ஆன்மா எண்ணிய. செருக்கு - மயக்கம். தன்னறிவு - ஆன்ம அறிவு. அல்ல - ஆன்ம அறிவால் அறிபவன் அல்லன்.

248. ஒன்றெனும் அதனால் ஒன்றென்றும் உரைப்பது உண்டு

ஆகையாலே

நின்றனன் வேறாய் தன்னின் நீங்கிட நிலைமையாலே
பின்றிய உணர்வுக்கு எட்டாப் பெருமையன் அறிவின் உள்ளே
என்றும் நின்றிடுதலாலே இவனவன் என்னலாமே.

பொருள்:

சிவனும் ஆன்மாவும் ஒன்று என்று கூறுமிடத்து ஆன்மா வேறாய் இருத்தலால் சிவனும் அவ் ஆன்மாவிற்கு வேறாய் நிற்பவனாம். என்றாலும் அச்சிவன் ஆன்மாவோடு உடனாய் நிற்கும் தன்மையாலே வேறு என்று பகுத்து அறிகின்ற அறிவிற்கு எட்டாது உடனிற்கும். மாட்சிமை உடையவன் ஆவான். மேலும் உயிர் அறிவினுள் எக்காலத்தும் உடனாய் இருப்பதாலே ஆன்மாவே சிவன் என்று எண்ணும்படி இறைவன் ஆன்மாவோடு ஒன்றித்து நிற்பான்.

சொ.பொ.வி:

ஒன்றெனும் - ஆன்மாவும் சிவமும் ஒன்று. உணர்வுக்கு எட்டா - ஆன்ம உணர்வுக்கு எட்டாத இவன் - ஆன்மா. அவன் - சிவன். எனலாமே - எண்ணும்படி.

ஆறாம் சூத்திரம் நிறைவுற்றது.

ஏழாம் சூத்திரம்

249. அனைத்தும் சத்து என்னின் ஒன்றை அறிந்திடாது அசத்தால்
என்னின்

முனைத்திடாது அசத்து சத்தின்முன் இருள் இரவி முன்போல்
நினைப்பது இங்கு அசத்தே என்னின் சத்தின் முன் நிலாமையானும்
தனைக்கொடு ஒன்று உணர்தலானும் தான் அசத்து உணராது அன்றே.

பொருள்:

சத்தாகிய சிவம் யாவற்றையும் அறியும் இயல்புடையது என்று
கூறினால் சிவம் எல்லாவற்றிலும் நிறைந்து நீக்கமற நிற்பதால்,
அவற்றை விட்டு நீங்கி அசத்துப் பொருளை அறிய வேண்டி
யதில்லை. இல்லை சிவம் அசத்தாகிய கருவிகளைக் கொண்டு
உயிரின் பொருட்டு அறிகிறது என்றால் இருள் சூரியனுக்கு முன்
நிற்க மாட்டாத தன்மை போல, இறைவனுக்கு முன் அசத்துப்
பொருள் நிற்க மாட்டாது. இதனை விடுத்து எல்லாவற்றையும்
அறியும் பொருள் அசத்தே என்றால் அசத்து சத்தின் முன் முனைத்து
நிற்கமுடியாது. எனவே, அது அறியாது. ஆதலால், அசத்தாகிய
கருவிகளைக் கொண்டு சத்தும் அசத்தும் அல்லாத பிறிது
பொருளாகிய ஆன்மா சத்தையும் அசத்தையும் அறியும்.

சொ.பொ.வி:

அனைத்தும் - அனைத்தையும் அறிவது. ஒன்றை அறிதிடாது -
பிரிந்து நின்று அறியாது. முனைத்திடாது - தன்முனைப்போடு நிற்காது.

குறிப்புரை:

சத்தாகிய இறைவன் அனைத்துப் பொருளிலும் வியாபித்து
இருப்பதால் தான் வியாபித்து நிற்கும் பொருளிலிருந்து பிரிந்து நின்று
அறிய வேண்டியதில்லை. சத்தின் முன்னர் அசத்துப் பொருள்கள்
முனைந்து நிற்காது. ஆதலால் அசத்தும் அறியாது. எனவே, சத்தும்
அசத்தும் அல்லாத மூன்றாவது பொருளாகிய ஆன்மாவே சத்தாகிய
இறைவனையும் அசத்தாகிய சடப் பொருள்களையும் அறியும். இது
முதல் 252ஆவது பாடல் வரை சிவஞானபோத ஏழாதஞ் சூத்திரத்திற்கு
விரிவான பொருள் அமைந்துள்ளது.

250. சத்து அசத்து அறிவது ஆன்மா தான் சத்தும் அசத்தும் அன்று
நித்தனாய் சதசத்தாகி நின்றிடும் இரண்டன்பாலும்
ஒத்து உடன் உதித்து நில்லாது உதியாதும் நின்றிடாது
வைத்திடும் தோற்றம் நாற்றம் மலரினில் வருதல் போலும்.

பொருள்:

சத்து அசத்து இரண்டினையும் அறிவது ஆன்மா ஆகும். அவ்
ஆன்மா சத்தும் அல்ல. சிவமும் அல்ல. அது நித்தியப் பொருளாய்
சத்தைச் சார்ந்து சத்தையும், அசத்தைச் சார்ந்து அசத்தையும் அறியும்
தன்மை உடையது. ஆனால், அவ்விரண்டிற்கும் சமமாய் நிற்பதும்
அன்று. மேலும் விளங்கித் தோன்றாது சூனியமாய் நிற்பதும் அன்று.
இரண்டிடத்திலும் பூவினிடத்தில் மணம் அடங்கி நின்று
தோன்றுவது போலத் தோன்றிடும்.

சொ.பொவி:

நித்தனாய் - நித்தியப் பொருளாய். சதசத்து - சத்தைச் சார்ந்து சத்
தாகவும் அசத்தைச் சார்ந்து அசத்தாகவும் இருப்பதால் ஆன்மாவிற்குச்
சதசத்து என்று பெயர்.

251. சத்த மெய்ஞ்ஞான மேனிச் சோதிபால் அசத்து அஞ்ஞானம்
ஒத்துறா குற்றமெல்லாம் உற்றிடும் உயிரின் கண்ணே
சத்து உளபோதே வேறாம் சதசத்தும் அசத்தும் எல்லாம்
வைத்திடும் அநாதியாக வாரிநீர் லவணம் போலும்.

பொருள்:

சத்த மெய்ஞ்ஞானத்தை மேனியாகக் கொண்ட சிவத்தில்
அசத்தாகிய ஆணவமலம் முனைந்து நில்லாது. ஆணவம் முதலிய
பாசங்கள் ஆன்மாவிடத்தில்தான் பொருந்தும். சத்தாகிய சிவம்
என்றும் உள்ளதாகும். அது உளபோதே சதசத்தாகிய ஆன்மாவும்,
அசத்தாகிய பாசமும் சேர்ந்து கடல்நீரைப் பற்றியுள்ள உப்புப் போல
அநாதியாக ஒன்றை ஒன்று பற்றி நிற்கும். எனவே, இறைவனைப்
போல ஆன்மாவும் அநாதியாகும்.

சொ.பொ.வி:

சோதி - இறைவன். குற்றம் - ஆணவம் உள்ளிட்ட மதங்கள்.
வேறாம் - வேறாகிய. வாரி - கடல்நீர். லவணம் - உப்பு.

252. அறிவிக்க அறிதலானும் அறிவின்றி நின்றலானும்
குறி பெற்ற சித்தும் சத்தும் கூறுவது உயிருக்கு ஈசன்
நெறி நித்த முத்த சுத்த சித்தென நிற்பன் அன்றே
பிறிவிப்பன் மலங்கள் எல்லாம் பின்உயிர்க்கு அருளினாலே.

பொருள்:

உயிர்கள் சிவன் அறிவிக்க அறிதலானும், அழிவின்றி
நிற்பதாலும், சித்துத் தன்மையும் சத்துத் தன்மையும் உயிர்களுக்கு
உள என்று கூறப்படும். இறைவனோ உயிர்களுக்கு அறிவு தந்து
அவற்றை முத்திக்குச் செலுத்தும் சத்தாய் மலமற்றவனாய்
அதிசூக்கும் சித்தாய் நிற்பான். உயிர்கள் பக்குவம் எய்திய காலத்து
மலங்கள் எல்லாவற்றையும் உயிர்களிடத்திலிருந்து நீக்குவான்.
ஆதலால், உயிரானது சத்துச் சித்தின் வண்ணமாகும்.

சொ.பொ.வி:

குறி பெற்ற - உயிருக்கு உரிய. பிறிவிப்பன் - நீக்குவான்.

ஏமாஞ் சூத்திரம் நிறைவுற்றது.

எட்டாம் சூத்திரம்

253. மன்னவன் தன் மகன்வேடர் இடத்தே தங்கி
வளர்ந்து அவனை அறியாது மயங்கி நிற்ப
பின்னவனும் என்மகன்நீ என்றவரின் பிரித்துப்
பெருமையொடும் தானாக்கிப் பேணுமாபோல்
துன்னியஐம் புலவேடர் சுழலில் பட்டுத்
துணைவனையும் அறியாது துயர்உறும் தொல்லுயிரை
மன்னும்அருள் குருவாகிவந்து அவரின் நீக்கி
மலமகற்றித் தானாக்கி மலரடக்கீழ் வைப்பன்.

பொருள்:

அரசகுமாரன் ஒருவன் இளமைக் காலத்தில் அரசனைப் பிரிந்து வேடரிடத்தில் அகப்பட்டுத் தங்கி வாழ்ந்து வரும் நாளில், அரசனையும் தன்னையும் அறியாது மயங்கி நிற்க, பின்பு ஒரு நாள் அரசன் மகனை எதிர்ப்பட்டு நீ எனது மகன் என்று அவனுக்கு உணர்த்தி வேடர்களிடத்து இருந்து அவனைப் பிரித்து, தானாக்கிப் பேணுமாப்போலே - அறியாமையினால் ஐம்பொறிகளாகிய வேடர்களால் சுழன்று, போகங்களில் அழுந்தி, தன்னையும் இறைவனையும் அறியாது வருந்துகின்ற உயிரை இறைவன் அருளே திருமேனியாய் குருவடிவாகி எழுந்தருளி வந்து உபதேசித்து மலமகற்றித் தன் வண்ணம் ஆக்கித் தன் மலரடிக்கீழ் வைத்து வாழ்விப்பான்.

சொ.பொ.வி:

துன்னிய - அறியாமையில் பொருந்திய. துணைவன் - இறைவனை.

குறிப்புரை:

இப்பாடல் முதல் 290ஆவது பாடல்வரை சிவஞானபோத எட்டாஞ் சூத்திரத்திற்கு விளக்க உரையாக கருத்துக்களை ஆசிரியர் வைத்துள்ளார்.

254. உரைதரும்இப் பசுவர்க்கம் உணரின் மூன்றாம்
உயரும் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர்
நிரையின்மலம் மலம்கன்மம் மலம்கன்மம் மாயை
நிற்கும் முதல்இருவர்க்கும் நிராதாரம் ஆகி
கரையில்அருள் பரந்துவிதா சத்திநி பாதத்தால்
கழிப்பன்மலம் சகலர்க்குக் கன்ம ஒப்பில்
தரையில் ஆசான்மூர்த்தி ஆதார மாகித்
தரித்து ஒழிப்பன்மலம் சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தால்.

பொருள்:

உயிர் வர்க்கம் ஆராயும் பொழுது விஞ்ஞானகலர், பிரளய கலர், சகலர் என மூன்று வகையாம். விஞ்ஞானகலர்க்கு ஆணவ மலமும், பிரளயாகலர்க்கு ஆணவ கன்ம மலங்களும், சகலர்க்கு

ஆணவ, கன்ம, மாயா மலங்களும் பொருந்தி இருக்கும். விஞ்ஞான கலருக்கும் பிரளயாகலருக்கும் இறைவன் தீவிரம், தீவிரதரம் என்னும் இருவகைச் சத்திநிபாதத்தால் வடிவம் முதலிய ஆதாரம் ஒன்றும் இல்லாமல் தானே உள்நின்று, முன்நின்று தனது அருளால் அவர்தம் மலத்தை நீக்குவான். சகலர்க்கு இருவினை ஒப்பு நிகழும்போது மந்ததரம், மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரம் என்னும் நால்வகையில் பூமியில் குருவடிவாக வந்து தீட்சை கொடுத்து மலம் ஒழிப்பான்.

சொ.பொ.வி:

நிராதாரம் - ஆதாரம் இல்லாமல். துவிதா - தீவிரம். தீவிரதரத்தால் ஏற்படும் சத்திநிபாதத்தால். சதுர்த்தா - (நான்கு) மந்ததரம், மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரம்.

255. பலவிதம் ஆசான்பாசம் மோசனந்தான் பண்ணும்
படிநயனத்து அருள்பரிசும் வாசகம் மானதமும்
அலகுஇல் சாத்திரம் யோகம் அவத்திராதி
அநேகமுள அவற்றின்திரி இரண்டு திறனாம்
இலகுஞானம் கிரியைஎன ஞானம் மனத்தால்
இயற்றுவது கிரியைஎழில் குண்டமண்டலம் ஆகி
நிலவுவித்துச் செய்தல் கிரியாவதி தான்இன்னும்
நிர்ப்பீசம் சபீதம் எனஇரண்டாகி நிகழும்.

பொருள்:

குருவாகி வந்து மலம் ஒழிக்கும் முறைமை பலவாகும். அவை தீக்கை எனப்படும். திருக்கண்ணால் நோக்கி, திருக்கரத்தால் திருவடியால் தொட்டு, மொழியால் உணர்த்தி, மனத்தினால் எண்ணி ஞான நூல்களைப் பயிற்றுவித்து, யோகநிலையில் நிறுத்தி, அழல் ஒம்பி அருளப் பெறுவதாகும். அவுத்திரி எனப்படும் அழல் ஒம்பிச் செய்யப்படும் தீக்கை இரண்டு வகைப்படும். அவை ஞானவதி, கிரியாவதி என்பன. ஞானவதி என்பது மனத்தினால் கற்பித்துக் கொண்டு, ஆகுதி செய்வதாகும். கிரியாவதி என்பது ஓமகுண்டம் முலியவற்றை அமைத்துச் செய்வதாகும். அதுவும் நிர்ப்பீசம், சபீசம் என இரண்டாகும்.

சொ.பொ.வி:

பாசமோசனம் - பாசத்தை அழிப்பது. நயனம் - கண். அவுத்திராதி - அழல் ஒம்பிச் செய்யும் தீக்கை. நிர்ப்பீசம் - பீசாக்கரம் இல்லாமல் மந்திரத்தை ஒதுதல். சபீசம் - மந்திரத்தையும் பீசாக்கரத்தையும் சேர்த்து ஒதுவித்தல். பீசம் - வித்து. நிர்ப்பீசம் - வித்து இல்லாதது.

குறிப்புரை:

இதுமுதல் 262ஆவது பாடல்வரை தீக்கை முறைகளுக்கு விளக்கம் தரப்படுகிறது. அருணந்தி சிவாசாரியார் தொடக்கத்தில் ஞானகுருவாய் விளங்கி அன்பர்களுக்குத் தீக்கைகள் வழங்கியதால் தன்னுடைய வேத அறிவை இங்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இது நினைந்து போற்றுதற்கு உரியதாம்.

256. பாலரொடு வாலீசர் நிருத்தர் பனிமொழியார்

பலபோகத்தவர் வியாதிப் பட்டவாக்குப் பண்ணும்
சீலமது நிர்ப்பீசம் சமயா சாரம்
திகழுகத்தி சமயீபுத் திரர்க்கு நித்தத்து
ஏலும் அதிகாரத்தை இயற்றித் தானும்
எழில்நிரவி காரைஎன நின்றிரண்டாய் விளங்கும்
சாலநிகழ் தேகபா தத்தி னோடு
சத்தியநிர் வாணம்எனச் சாற்றுங் காலே.

பொருள்:

சிறுவயதுடையவர்கள், இளைஞர்கள், மிகுந்த முதுமை அடைந்தவர்கள், பெண்கள், பல நுகர்வுகளை விரும்புகின்றவர்கள். நோயால் துன்புறுபவர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கு நிர்ப்பீசத் தீக்கையே வழங்கப்படும். இந்தத் தீக்கையே ஆசாரியன் சமயாசாரக் கன்மங்களை ஆகுதியால் பண்ணும் கத்தி, சமயிக்கும் புத்திரர்க்கும் நித்திய கன்ம மாத்திரையின் அதிகாரத்தைக் கொடுக்கும். இந்த நிர்ப்பீசத் தீக்கை நிரதிகாலை எனப்பட்டு, தேகமுடிவில் முத்தியைத் தருகின்ற சத்தியோ நிர்வாணம் எனவும், உடனே முத்தியைப் பயக்கும் அசத்தியோ நிர்வாணம் எனவும் இரு வகைப்படும்.

சொ.பொ.வி:

வாலீசர் - வாலிபர். பனிமொழியார் - பெண்கள். சமயாசாரம் - தீக்கைக்குப் பின் செய்யப்படுகின்ற சடங்குகள். சமயீபுத்திரர் - சமயதீட்சை பெற்றுச் சிவாகம விதிப்படி நித்திய கன்மத்தை மாத்திரம் செய்பவர். புத்திரர் - சமய விசேட தீக்கை பெற்றுச் சிவாகமத்தின்படி தர்ப்பணம், சிவபூசை முதலியன செய்பவர். நிரதிகாலை - அதிகாரம் இல்லாதது.

257. ஓதி உணர்ந்து ஒழுக்கநெறி இழுக்கா நல்ல
உத்தமார்க்கு செய்வது உயர்பீசம் இவர்தம்மை
நீதியினால் நித்திய நைமித்திய காமியத்தின்
நிறுத்தி நிரம்புஅதிகாரம் நிகழ்த்துவதும் செய்து
சாதகா சாரியரும் ஆக்கி வீடு
தருவிக்கும் உலோகசிவ தருமிணி என்று இரண்டாம்
ஆதலினால் அதிகாரை யாம்சமய விசேட
நிருவாணம் அபிடேகம் இவற்றடங்கும் அன்றே.

பொருள்:

சிவர்கமங்களை ஓதி, உணர்ந்து அவை கூறும் வழிகளில் வழுவாது ஒழுகும் உத்தமார்களுக்குச் செய்யும் தீக்கை சபீச தீக்கையாகும். இந்தத் தீக்கை தன்னைப் பெற்றவர்களை நித்திய, நைமித்திய, காமிய கன்மங்களில் நிற்கச் செய்யும். முழு அதிகாரம் கொடுத்துச் சாதகரும் ஆச்சாரியருமாகச் செய்யும். முத்தியைத் தரும் இத்தீக்கை உலோகதருமிணி என்றும், சிவதருமிணி என்றும் இரண்டு வகைப்படும். இந்த இரண்டில் சமய, விசேட, நிருவாண, அபிடேக தீக்கை வகைகள் அடங்கும்.

சொ.பொ.வி:

நித்தியகன்மம் - நாள்தோறும் தவறாது செய்ய வேண்டிய தீக்கைச் சடங்குகள். நைமித்தியம் விசேட காலங்களில் செய்ய வேண்டிய சடங்குகள். காமியம் - யாதேனும் ஒன்றை விரும்பி அடையச் செய்யும் கன்மங்கள். நிரம்ப அதிகாரம் - தீக்கை செய்வதற்கு உரிய அனைத்து அதிகாரங்களும். சாதக - இவ்வுலகு இன்பமும் முத்தி இன்பமும்

பெறுபவர். ஆசாரியர் - தீக்கை தருகின்றவர். உலோகசிவ தருமிணி - உலோக இன்பங்களுக்குத் திரோதான சத்தி வடிவாக இருக்கின்ற சத்தியை நோக்கித் தவறின்றிச் செய்வது. சிவதருமிணி - முத்தி பெறுவதற்குத் திரோதான சத்தியான இறைவியை நினைந்து செய்வது.

258. அழிவிலாக் கிரியையினால் ஆதல் சத்திமத்தான்

ஆதல் அத்துவாகத்தி பண்ணி மலமகற்றி
ஒழிவிலாச் சிவம்பிரகா சித்தற்கு ஞானம்
உதிப்பித்து உற்பவம் துடைப்பன்அரன் ஒருமூவர்க்கும்
வழுவினா வழிஆறாம் மந்திரங்கள் பதங்கள்
வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகள்
கழிவிலாது உரைத்தமுறை ஒன்றின்ஒன்று வியாத்தி
கருதுகலை சத்தியின்கண் சத்திசிவன் கண்ணாம்.

பொருள்:

இறைவன் குருவடிவாய்த் தோன்றி கெடுதல் இல்லாத ஞானவதி, கிரியாவதி என்னும் கிரியா தீக்கையினாலாவது சாம்பவி என்னும் ஞான தீக்கையினாலாவது தீக்கை பெறுவதற்குரிய மூவர்க்கும் அறுவகை அத்துவாக்களையும் சுத்தி பண்ணி, மலங்களை அகற்றி, சிவம் பிரகாசிக்க ஞானத்தை உதிக்கச் செய்து பிறப்பை அழிப்பான். இங்ஙனம் இறைவன் செய்கின்ற குற்றமற்ற அத்துவாக்கள் மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலை என்னும் அறு வகைப்படும். அவை ஒழிவின்றி ஒன்றில் ஒன்று அடங்கும். கலை சத்தியினிடத்தும், சத்தி சிவத்தினிடத்தும் அடங்கும்.

சொ.பொ.வி:

சத்திமத்தான் - ஞானதீக்கை. அத்துவாகத்தி - சுஞ்சித கன்மங் களை அழித்தல். உற்பவம் - பிறவி. மூவர் - கிரியாவதி, ஞானாவதி, சாம்பவி என்ற தீக்கைகளுக்கு உரிய மூவர். அத்துவாக்கள் - முத்தியடைவதற்குரிய வழிகள்.

259. மந்திரங்கள் முதல்ஐந்தும் கலைஐந்தின் வியாத்தி
 மருஷமந்திரம் இரண்டு பதங்கள் நால்ஐழ்
 அந்தநிலை எழுத்துஒன்று புவனம் நூற்றெட்டு
 அவனிதத்துவம் ஒன்று நிவிர்த்தி அயன்தெய்வம்
 வந்திடும் மந்திரம்இரண்டு பதங்கள் மூவேழ்
 வன்னங்கள் நாலாறு புரம் ஐம்பத்தாறு
 தந்திடும் தத்துவங்கள் இருபத்து மூன்று
 தரும் பிரதிட்டாகலை மால்அதி தெய்வந்தானாம்.

பொருள்:

மந்திரங்கள் முதலாகத் தத்துவங்கள் ஈறாக உள்ள
 அத்துவாக்கள் ஐந்தும் ஒன்றில் ஒன்று அடங்குவது எவ்வாறு
 என்றால் - மந்திரம் இரண்டு. பதம் இருபத்தி எட்டு, எழுத்து ஒன்று,
 புவனம் நூற்றெட்டு, பிருதிவித் தத்துவம் ஒன்று ஆகிய இவைகள்
 ஒன்றில் ஒன்றாக நிவிர்த்தி கலையில் அடங்கும். அதற்கு
 அதிதேவதை பிரமன். மேலும் மந்திரம் இரண்டு, பதம் இருபத்தி
 ஒன்று. எழுத்து இருபத்தி நான்கு. புவனம் ஐம்பத்தாறு, தத்துவம்
 இருபத்திமூன்று ஆகிய இவைகள் பிரதிட்டா கலையில் அடங்கும்.
 அதற்கு அதிதேவதை திருமால்.

சொ.பொ.வி:

வெளிப்படை.

260. இத்தையின் மந்திரம்இரண்டு பதம் நாலைந்து
 விரவும்எழுத்து ஏழு புரம் இருபத்துஏழு
 தத்துவமும் ஒரேழு தங்கும்அதி தெய்வம்
 தாவுஇல் உருத்திரன் ஆகும் சாந்திதன்னில்
 வைத்தன மந்திரம்இரண்டு பதங்கள் பதினொன்று
 வன்னம் ஒருமூன்று புரம் பதினெட்டாகும்
 உத்தமமாம் தத்துவம் ஒருமூன்று ஆகும்
 உணரில் அதிதேவதையும் உயர்ஈசன் ஆமே.

பொருள்:

வித்தியாகலையில் மந்திரம் இரண்டு. பதம் இருபது, வன்னம்
 ஏழு, புவனம் இருபத்தேழு, தத்துவம் ஏழு, ஒன்றில் ஒன்று

அடங்கும். அதிதெய்வம் உருத்திரன், சாந்தி கலையில் பதங்கள் பதினொன்று, வன்னம் மூன்று, புவனம் பதினெட்டு, தத்துவம் மூன்று, ஒன்றில் ஒன்று அடங்கும். அதிதெய்வம் மகேசுவரன்.

சொ.பொ.வி:

வெளிப்படை.

261. சாந்தியா தீதகலை தன்னின் மந்திரங்கள்
தாம்மூன்று பதம்ஒன்று அக்கரங்கள் பதினாறு
வாய்ந்தபுரம் மூவைந்து தத்துவங்கள் இரண்டு
மருவும் அதிதேவதையும் மன்னு சதாசிவர்ஆம்
ஏய்ந்தமுறை மந்திரங்கள் பதினொன்று பதங்கள்
எண்பத்தொன்று அக்கரங்கள் ஐம்பத்தொன்று ஆகும்
ஆய்ந்தபுரம் இருநூற்றோடு இருபத்து நாலாம்
அறிதரு தத்துவம் முப்பத்தாறு கலைஐந்தே.

பொருள்:

சாந்தியாதீத கலையில் மந்திரங்கள் மூன்று, பதம் ஒன்று, வன்னம் பதினாறு, புவனம் பதினைந்து, தத்துவம் இரண்டு, ஒன்றில் ஒன்றாக அடங்கும். அதிதேவதை சதாசிவன், இதுவரை கூறப்பட்ட முறைப்படி மந்திரங்கள் பதினொன்று, பதங்கள் எண்பத்தி ஒன்று, வன்னங்கள் ஐம்பத்தி ஒன்று. புவனம் இருநூற்றி இருபத்து நான்கு. தத்துவம் முப்பத்தாறு, கலை ஐந்து ஆகியவைகள் ஒவ்வொரு கலையிலும் ஒன்றில் ஒன்று அடங்கும்.

சொ.பொ.வி:

வெளிப்படை

குறிப்புரை:

இதுவரை தீக்கைகளின் சிறப்புக்களையும், அவற்றின் வழிகளையும் ஆசிரியர் கூறினார். இனி இறைவன் குருவாக வந்து அத்துவ சுத்தி மலமகற்றும் முறையைக் கூறுகிறார்.

262. மூன்றுதிறத்து அணுக்கள்செயும் கன்மங் கட்டு
 முன்னிலையாம் மூவிரண்டாம் அத்து வாவின்
 ஆன்றமுறை அவைஅருத்தி அறுத்துமலம் முதிர்வித்து
 அரும்பருவம் அடைதலுமே ஆசா னாகித்
 தோன்றி நுகராதவகை முன்செய் கன்மத்
 துகளறுத்து அங்கு அத்துவாத்துடக்கு அறவேசோதித்து
 ஏன்றஉடல் கன்மம் அனுபவத்தினால் அறுத்திங்கு
 இனிச்செய்கன்மம் மூலமலம் ஞானத்தால் இடிப்பன்.

பொருள்:

மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றால் உயிர்கள் செய்யும்
 கன்மங்களுக்குத் துணைக் காரணமாகிய ஆறு அத்துவாக்களில்
 கட்டுப்பட்டு பக்குவம் அடைகின்ற முறையில் அவற்றை அறுத்து,
 ஆணவத்தைப் பக்குவப்படுத்தி, உயிர்களுக்குப் பக்குவம்
 உண்டாக இறைவன் குருவடிவாய் எழுந்தருளி வருவான். சஞ்சித
 கன்மப் பயனை ஒழித்து மாயேயம் ஆகிய அத்துவ பந்தம்
 முழுவதையும் சுத்தி செய்து உடலுக்கு அமைந்த பிராரத்த
 கன்மத்தை அனுபவத்தினால் ஒழித்து, இனி வரும் ஆகாமிய
 வினையையும், ஆணவ மலத்தையும் ஞானத்தினால் இறைவன்
 அழிப்பான்.

சொ.பொ.வி:

மூன்றுதிறத்து மனம், வாக்கு, காயம். அணுக்கள் - உயிர்கள்.
 அருத்தி - ஆறு அத்துவாக்களைப் புகுத்தி. அறுத்து - பின்னர் அவற்றை
 அறுத்து.

263. புறச்சமய நெறிநின்றும் அகச்சமயம் புக்கும்
 புகல்நிருதி வழிஉடன்றும் புகலும் ஆச்சிரம
 அறத்துறைகள் அவையடைந்தும் அருந்தவங்கள் புரிந்தும்
 அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும் ஆரணங்கள் படித்தும்
 சிறப்புடைய புராணங்கள் உணர்ந்தும் வேத
 சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்தும் சென்றால் சைவத்
 திறத்தடைவர் இதில்சரியை கிரியா யோகம்
 செலுத்தியபின் ஞானத்தால் சிவனடியைச் சேர்வர்.

பொருள்:

புறச்சமய நூல் வழியே ஒழுகியும் அகச்சமய நூல் வழியே ஒழுகியும், மனு முதலிய நூல் வழியே சென்றும், வேதங்கள் கூறுகின்ற ஆச்சிரம நெறிகளைக் கொண்டும், அரிய தவங்களைச் செய்தும், கலைஞானங்கள் பலவற்றைப் பயின்றும், வேதங்களை ஓதியும், புராணங்களை ஆராய்ந்தும், உபநிடதங்களை ஆராய்ந்தும் இவ்வாறு படிப்படியாக வழிமுறைகளைச் செய்தவர்கள் சைவ சித்தாந்தத்தைத் தலைப்படுவர் மேலும் சரியை, கிரியை, யோகங்களைச் செய்தவர்கள் ஞானத்தைப் பெற்றுச் சிவனின் திருவடியை அடைந்து முத்தியைப் பெறுவர்.

சொ.பொ.வி:

நிருபி - மனு சாத்திரம். ஆரணம் - வேதங்கள்.

264. இம்மையே ஈரெட்டாண்டு எய்திஎழில் ஆரும்
ஏந்திழையார் முத்திஎன்றும் இரும்சுவர்க்க முத்தி
அம்மையே என்றும் முத்தி ஐந்துகந்தம்
அறக்கெடுகை என்றும் அட்டகுணம் முத்திஎன்றும்
மெய்ம்மையே பாடாணம் போல்கை முத்திஎன்றும்
விவேகமுத்தி என்றும் தன்மெய்வடிவாம் சிவத்தைச்
செம்மையே பெறுகைமுத்தி என்றும் செப்புவர்கள்
சிவனடியைச் சேரும்முத்தி செப்புவது இங்குயாமே.

பொருள்:

இந்த உலகத்தில் பதினாறு வயதுள்ள பெண்களைக் கூடி இன்புறுதலே முத்தியாகும் என்றும், யாகம் முதலிய கன்மங்களைச் செய்து சொர்க்க போகங்களை நுகர்தலே முத்தி என்றும், உருவம், ஞானம், வேதனை, குறி, வாசனை என்ற ஐந்தும் கெடுதலே முத்தி என்றும், தீக்குணங்கள் அடங்க எட்டு நற்குணங்களை அடைதலே முத்தி என்றும், பாடாணம் போல் கிடப்பதே முத்தி என்றும், விவேக ஞானமே முத்தி என்றும், சிவருபத்தைப் பெறுதலே முத்தி என்றும் பிற சமயத்தார் கூறுவார்கள். இங்கு யாம் கூறும் சைவ

சித்தாந்த முத்தியாவது சிவபெருமானது திருவடியைச் சேர்தலே ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

ஏந்திழையார் - பெண்கள். பாடாணம் - கல்.

265. ஒதுசமயங்கள் பொருள் உணரும் நூல்கள்

ஒன்றோடுஒன்று ஒவ்வாமல் உளபலவும் இவற்றுள் யாதுசமயம் பொருள்நூல் யாதுஇங்கு என்னின்

இதுஆகும் அதுஅல்லது எனும்பிணக்கது இன்றி நீதியினால் இவையெல்லாம் ஓரிடத்தே காண

நின்றதுயாது ஒருசமயம் அதுசமயம் பொருள்நூல் ஆதலினால் இவையெல்லாம் அருமறை ஆகமத்தே அடங்கியிடும் அவையிரண்டும் அரனடிக்கீழ் அடங்கும்.

பொருள்:

கூறப்பட்ட சமயங்களும் அச்சமயப் பொருள்களை உணர்த்தும் நூல்களும், ஒன்றோடு ஒன்று மாறுபட்டனவாக, பலவாக உலகில் இருத்தலினால் அவற்றுள் முதன்மையான சமயம் யாது? அச்சமயத்தை உணர்த்தும் நூல் யாது? என்று கேட்டால் இது அல்ல அது அல்ல என்னும் தருக்க வாதம் இன்றி எல்லாச் சமயங்களையும் அதன் பொருள்களையும் எந்த ஒரு சமயம் ஓரிடத்தே தனித்துக் காண நிற்கிறதோ அதுவே முதன்மையான சமயம் ஆகும். அதன் நூலே சிறந்த நூலாகும் என்றதன்படி வேத ஆகமங்களில் அவையெல்லாம் அடங்கக் கிடக்கிறது. அவ்வேத ஆகமங்கள் இரண்டும் சிவபெருமானின் திருவடியிலே அடங்கும் என்பது அறியலாகும். (சிவனடியை அடைவிக்கும் வேத ஆகமங்கள் அமைந்துள்ள சைவ சமயமே சிறந்ததாகும் என்பது பெறப்படுகிறது)

சொ.பொ.வி:

ஒவ்வாமல் - ஒன்றோடு ஒன்று பொருந்தாமல். பிணக்கது - தருக்கமின்றி. அருமறை - வேதம். ஆகமம் - சைவ ஆகமம்.

266. அருமறை ஆகமம்முதல்நூல் அனைத்தும் உரைக்கையினான்
 அளிப்புஅரிதாம் அப்பொருளை அரன்அருளால் அணுக்கள்
 தருவார்கள் பின்தனித்தனியே தாம்அறிந்த அளவில்
 தர்க்கமொடு உத்தரங்களினால் சமயம் சாதித்து
 மிருதி புராணம் கலைகள் மற்றும் எல்லாம்
 மெய்நூலின்வழி புடையாம் அங்கம் வேதாங்கம்
 சுருதி சிவாகமம் ஒழியச்சொல்வது ஒன்றில்லை
 சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொல்லொ ணாதே.

பொருள்:

வேதாகமங்கள் எல்லாப் பொருள்களின் இயல்புகளை உணர்த்துவதால் முதல் நூல் எனப்படும். அதனுடைய அளப்பரிய பொருளை உயிர்களின் பக்குவம் நோக்கி இறைவன் அளித்து அருளினான். உயிர்கள் பிற்காலத்தில் அந்த வேதாகமங்களைத் தனித்தனியாகத் தத்தம் அறிவுக்கு ஏற்ப, தக்க முறையோடும் வினா விடைகளினாலும் தத்தம் சமயத்தை உறுதிப்படுத்தி நூல் செய்தன. மிருதி, புராணம், கலைகள், உபஆகமம் ஆகியவை வேத ஆகமங்களின் வழி நூல்கள் ஆகும். ஆகமங்கள், வேதாந்தங்கள் சார்பு நூல்களாகும். இந்நூல்களைத் தவிரப் புதிதாக எப்பொருளையும் எடுத்துரைக்கும் ஒரு நூல் இல்லை. அவ்வாறு இல்லாது உண்டு என்று சொல்லுவார் அதற்குரிய சாட்சியும் காட்ட முடியாது.

சொ.பொ.வி:

அருமறை - வேதம். ஆகமம் - சிவாகமம். மிருதி - தரும சாஸ்திரம்.

267. வேதநூல் சைவநூல்என்று இரண்டே நூல்கள்
 வேறுஉரைக்கும் நூல்இவற்றின் விரிந்த நூல்கள்
 ஆதிநூல் அநாதிஅமலன் தருநூல் இரண்டும்
 ஆரணநூல் பொதுசைவம் அரும்சிறப்பு நூலாம்
 நீதியினால் உலகாக்கும் சத்திநிபா தாக்கும்
 நிகழ்த்தியது நீள்மறையின் ஒளிபொருள் வேதாந்தத்
 தீதுஇல்பொருள் கொண்டுரைக்கும் நூல் சைவம் பிறநூல்
 திகழ்பூர்வம் சிவாகமங்கள் சித்தாந்தம் ஆகும்.

பொருள்:

வேதம், சிவாகமம் என்று நூல்கள் இரண்டே ஆகும். வேறு கூறப்படும் நூல்கள் எல்லாம் அவற்றின் விரிநூல்கள் ஆகும். இறைவனால் தரப்பட்ட அவை இரண்டும் முதல் நூலாகும். வேதம் பொது நூலாகும். ஆகமம் சிறப்பு நூலாகும். இவை உலகத்தார்க்கும் சத்திநிபாதம் உடையோர்க்குமாகச் சொல்லப்பட்டன. சிவாகமம் வேதத்தில் கூறாது ஒழிந்த பொருளையும், உபநிடதத்து உண்மைப் பொருளையும் இனிது விளக்குவதால் சிவாகமம் சைவ சித்தாந்தம் ஆயிற்று. ஆகமங்களுக்கு மாறுபட்ட வேத வேதாந்தப் பொருளைச் சொல்லும் ஏனைய நூல்கள் எல்லாம் பூர்வ பக்க நூல்களாகும்.

சொ.பொ.வி:

வேதம் - உலகோர்க்குக் கூறப்பட்டது. சிவாகமம் - சத்தி நிபாதர்க்குக் கூறப்பட்டது.

268. சித்தாந்தத்தே சிவன்தன் திருக்கடைக்கண் சேர்த்தி

செனனம் ஒன்றிலே சீவன் முத்தராக

வைத்தாண்டு மலம்கழுவி ஞான வாரி

மடுத்து ஆனந்தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பை அறுத்து

முத்தாந்தப் பாதமலர் கீழ்வைப்பன் என்று

மொழிந்திடவும் உலகாஎல்லாம் மூர்க்கர் ஆகிப்

பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றி பாவப்

பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவர் இதுஎன்ன பிராந்தி.

பொருள்:

சிவஆகமங்களில் சிவபெருமான் குருவடிவாய் எழுந்தருளி பக்குவப்பட்ட உயிர்களுக்குத் திருநோக்கால் தீக்கை செய்து, பிறப்பு ஒன்றிலே சீவன் முத்தராய்ச் செய்து தடுத்தாட் கொள்வான். மேலும் மும்மல அழுக்கை நீக்கி ஞானக் கடலில் மூழ்வித்துச் சிவானந்தம் மேலிடச் செய்து, வரும் பிறவிகளை அழித்து முத்தி யாகிய தன் திருவடிக் கமலத்தில் வைப்பான் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கவும் உலகத்தார் யாவரும் இதனை அறிய மாட்டாது

அறிவிலிகளாய்ப் பிதற்றி மயக்க மொழிகளைப் பேசி, பிறவியாகிய பெருங்குழியில் வீழ்வார். இது என்ன மயக்கம்.

சொ.பொ.வி:

செனனம் - பிறப்பு. ஞானவாரி - ஞானக்கடல். பித்தாந்த - மயக்கத்தைத் தரும். பிராந்தி - மயக்கம்.

269. இறைவன்ஆவான் ஞானம் எல்லாம் எல்லா

முதன்மை அனுக்கிரகம்எல்லாம் இயல்புடையான் இயம்பும்
மறைகள் ஆகமங்களினால் அறிவெல்லாம் தோற்றும்

மரபின்வழி வருவோர்க்கும் வாரா தோர்க்கும்
முறைமையினால் இன்பத்துன்பம் கொடுத்த லாலே

முதன்மையெலாம் அறிந்தும் முயங்கு இரண்டுபோகத்
திறமதனால் வினையறுக்கும் செய்தி யாலே

சேரும் அனுக்கிரகமெலாம் காணுதும்நாம் சிவற்கே.

பொருள்:

இறைவன் எனப்படுபவன் முற்றறிவு, முடிவிலா ஆற்றல், பேரருள் என்னும் இலக்கணங்களை இயல்பாக உடையவன். அதன்படி சிவனுக்கு அவன் தந்த மறைகளால், ஆகமங்களால் முற்றறிவு காணப்படுகிறது. அந்நூல்களின் வழி ஒழுகுவோர்க்கும், ஒழுகாதவர்களுக்கும் அவரவர்களுக்கு முறைப்படி இன்ப துன்பத்தைக் கொடுத்தலால் முடிவிலா ஆற்றல் உடைமை காணப்படுகிறது. இன்ப துன்பங்களுக்கு ஏதுவாகிய நல்வினை தீவினை தொடர்பை நீக்குகின்ற காரணத்தால் பேரருள் தன்மை காணப்படுகிறது. எனவே, சிவபெருமானே முழுமுதற் தெய்வமாவார்.

சொ.பொ.வி:

அனுக்கிரகம் - அருள். மரபில் - வேத ஆகமங்களின் வழியில். இரண்டுபோகம் - இன்ப துன்பங்கள்.

270. சன்மார்க்கம் சகமார்க்கம் சற்புத்திர மார்க்கம்
 தாதமார்க்கம் என்றும் சங்கரனை அடையும்
 நன்மார்க்கம் நாலவைதாம் ஞானம் யோகம்
 நல்கிரியா சரியை என நவிறுவதும் செய்வர்
 சன்மார்க்க முத்திகள் சாலோக்கிய சாமிப்பிய
 சாருப்பிய சாயுச்சியம் என்று சதுர்விதமாம்
 முன்மார்க்க ஞானத்தால் எய்தும் முத்தி
 முடிவுஎன்பர் மூன்றினுக்கும் முத்திபதம் என்பர்.

பொருள்:

சிவபெருமான் திருவடியை அடையும் மார்க்கங்கள் சன்
 மார்க்கம், சகமார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம், தாசமார்க்கம் என நான்கு
 வகைப்படும். அவற்றை ஞானம், யோகம், கிரியை, சரியை என்றும்
 சொல்லுவர். அவற்றுக்குரிய முத்திகள் சாலோகம், சாமீபம், சாருபம்,
 சாயுச்சியம் என நான்கு வகைப்படும். சாயுச்சிய முத்தியைப் பரமுத்தி
 என்றும், மற்றவற்றுக்கு உரிய முத்தியை அபரமுத்தி என்றும் கூறுவர்.

சொ.பொ.வி:

மார்க்கம் - நெறி. சகமார்க்கம் - தோழமைநெறி. சற்புத்திர
 மார்க்கம் - மகன்மைநெறி. தாதமார்க்கம் - அடிமைநெறி. சரியை -
 இறைவனின் உருவத் திருமேனியை நோக்கிப் புறத்தொழில்களாகச்
 செய்கின்ற வழிபாடு. கிரியை - புறத்தொழிலையும் அகத்
 தொழிலையும் செய்து. இறைவனின் அருவுருவத் திருமேனியை
 நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடாகும். யோகம் - அகத்தொழிலில் மட்டும்
 இறைவனின் அருவத் திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு.

271. தாதமார்க்கம் சாற்றில் சங்கரன்தன் கோயில்
 தலம்அலகு இட்டு இலகுதிரு மெழுக்கும்சார்த்தி
 போதுகளும் கொய்து பூந்தார்மாலை கண்ணி
 புனிதார்க்குப் பலசமைத்தும் புகழ்ந்து பாடி
 தீதுஇல்திரு விளக்கிட்டுத் திருநந்த வனமும்
 செய்து திருவேடம்கண்டால் அடியேன் செய்வது
 யாதுபணியீர் என்றுபணிந்து அவர்தம் பணியும்
 இயற்றுவது இச்சரியை செய்வோர்ஈசன் உலகிருப்பர்.

பொருள்:

தாதமார்க்கம் என்பது சங்கரன் திருக்கோயிலில் அலகிட்டு மெழுக்குமிட்டு, பூக்கள் எடுத்து மாலை, கண்ணி, தொடையல் ஆகியவற்றைப் புனைந்து இறைவனுக்குச் சாற்றிப் புகழ்ந்து பாடி, விளக்குகள் ஏற்றி, நந்தவனம் வைத்துச் சிவடினயாரைக் கண்டால் நான் என்ன பணி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு வணங்கி அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்வது ஆகியவையாம். இச்சரியை செய்வோர் சிவனுடைய உலகத்தில் இருக்கும் முக்திப் பயனைப் பெறுவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

அலகிட்டு - தரைபெருக்கி. போது - மலர்கள். திருவேடம் - அடியார் வேடம்.

272. புத்திரமார்க்கம் புகலின் புதியவிரைப் போது
புகைஒளி மஞ்சனம்அமுது முதல்கொண்டு ஐந்து
சுத்திசெய்து ஆசனம் மூர்த்தி மூர்த்தி மானாம்
சோதியையும் பாவித்து ஆவாகித்து சுத்த
பத்தியினால் அருச்சித்து பரவிப் போற்றி
பரிவினொடும் எரியில்வரு காரியமும் பண்ணி
நித்தலும் இக்கிரியையினை இயற்று வோர்கள்
நின்மலன்தன் அருகிருப்பர் நினையும் காலே.

பொருள்:

புத்திரமார்க்கம் யாது என்றால் புதிய நறுமலர்கள் தூபம், தீபம், திருமஞ்சனம், திருஅமுது முதலியவற்றை அமைத்துக் கொண்டு, பஞ்ச சுத்திகளைச் செய்து, தக்க ஆசனம் இட்டு, மூர்த்தியை எழுந்தருள் செய்து, மெய்யன்போடு அருச்சனை செய்து, துதித்து வழிபட்டு, அக்கினி காரியமும் செய்து முடித்தலாம். இவ்வழி பாட்டினை நாள்தோறும் செய்பவர்கள் சிவபெருமானின் உலகத்தில் அருகிருக்கும் பயனைப் பெறுவர்.

சொ.பொ.வி:

புகை - தூபம். ஐந்து சுத்தி - பூத சுத்தி, தானசுத்தி, திரவிய சுத்தி, மந்திரசுத்தி, லிங்கசுத்தி. எரியில்வரும் காரியம் - அக்கினிக் காரியம். நின்மலன் - மலங்கள் அற்ற சிவபெருமான்.

273. சுகமார்க்கம் புலன்ஒடுக்கித் தடுத்துவளி இரண்டும்

சலிப்பற்று முச்சதுர முதல் ஆதாரங்கள்
அகமார்க்கம்அறிந்து அவற்றின் அரும்பொருள்கள் உணர்ந்தங்கு
அணைந்துபோய் மேலேறி அலர்மதி மண்டலத்தின்
முகமார்க்க அமுதுடலம் முட்டத் தேய்க்கி
முழுச்சோதி நினைந்திருத்தல் முதலாக வினைகள்
உகமார்க்க அட்டாங்க யோக முற்றும்
உழுத்தல் உழுந்தவர் சிவன்தன்உருவத்தைப் பெறுவர்.

பொருள்:

சன்மார்க்கம் எது என்றால் ஐம்புலன்களை ஒடுக்கி பூரகம், இரேசகம் என்ற இரண்டு சுவாசங்களையும் அடக்கி, மனத்தை ஒருவழிப்படுத்தி, முக்கோணம் முதலிய வடிவங்களைக் கொண்ட மூலாதாரம் முதலிய ஆறு ஆதாரங்களின் வழிகளை அறிந்து, அதிதேவதைகளையும் அறிந்து, அவ்வவற்றில் பொருந்தி, அவற்றுக்கும் மேலே சென்று, சந்திர மண்டலத்தில் அமுதத்தை ஊட்ட, அதனைத் தேகம் முழுவதும் நிரப்பிக்கொண்டு, முழுப் பிரகாசமாக தியானித்துச் சமாதி கொள்வதாகும். அதாவது அட்டாங்க யோகத்தை அனுபவித்தலாகும். இங்ஙனம் யோக நிலையைத் தொடர்ந்தால் சிவபெருமானின் ரூபத்தைப் பெறுவர்.

சொ.பொ.வி:

வளிஇரண்டும் சலிப்பற்று - உள்காற்றும் வெளிக்காற்றுமாகிய பிராணவாயுவைத் தடுத்தல். பிராணாயாமம் என்று இது கூறப்படும். அலர்மதி மண்டலம் - சந்திரமண்டலம். அமது - சந்திரமண்டலத்தில் உள்ள பிரமரந்திர தாமரையில் உள்ள தேன்போலும் அமுதம். உழுத்தல் - அனுட்டித்தல்.

274. சன்மார்க்கம் சகலகலை புராணம் வேதம்

சாத்திரங்கள் சமயங்கள் தாம்பலவும் உணர்ந்து
பன்மார்க்கப் பொருள்பலவும் கீழாக மேலாம்
பதிபசுபாசம் தெரித்துப் பரசிவனைக் காட்டும்
நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடி ஞான
ஞேயமொடு ஞாதிருவும் நாடா வண்ணம்
பின்மார்க்கச் சிவனுடனாம் பெற்றி ஞானப்
பெருமையுடையோர் சிவனைப் பெறுவர் காணே.

பொருள்:

சன்மார்க்கம் என்பது கலை, புராணம், வேதம், சாத்திரம், சமயநூல் ஆகிய எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து, பிற சமயங்கள் கூறுவதை விலக்கி, அவற்றுக்கு மேலாக உள்ள சித்தாந்தம் கூறும் பதி பசு பாசத்தைப் புரிந்து கொண்டு, பரமசிவனைத் தெளிவாகக் காட்டும் நல்ல நெறியாகிய சிவாகம ஞானத்தை அறிந்து தெளிந்து, அறிவாகிய அவ்வருளையும், அறியப்படுவதாகிய சிவத்தையும், அறிபவனாகிய தன்னையும் பகுத்தறிந்து, அத்துவ நிலையில் சிவனைக் கலந்து நின்றலாம். இந்த ஞான நெறியைச் சாதிக்கின்ற வர்கள் பரமுத்தியை அடைவார்கள். (சாயுச்சியம்)

சொ.பொ.வி:

ஞேயம் - அறியப்படும் பொருள் (சிவன்). ஞாதிரு - அறிகின்ற ஆன்மா.

275. ஞானநூல் தனைஒதல் ஓது வித்தல்

நல்பொருளைக் கேட்பித்தல் தான்கேட்டல் நன்றா
ஈனமிலாப் பொருள்அதனைச் சிந்தித்தல் ஐந்தும்
இறைவனடி அடைவிக்கும் எழில்ஞான பூசை
ஊனமிலாக் கன்மங்கள் தபம்செபங்கள் தியானம்
ஒன்றுக்கொன்று உயரும் இவைஊட்டுவது போகம்
ஆனவையான் மேலான ஞானத்தால் அரனை
அருச்சிப்பர் வீடுளய்த அறிந்தோர் எல்லாம்.

பொருள்:

சிவாகமங்களைக் கற்றல், பிறருக்குக் கற்பித்தல், அதன் நல்பொருளை ஆசாரியரிடத்துக் கேட்டல், பிறருக்கு உரைத்தல், அப்பொருள்களைப் பற்றிச் சிந்தித்தல் என்ற ஆகிய ஐந்தும் இறைவனுடைய திருவடிகளை அடையவைக்கும் எழில்ஞானப் பூசையாகும். கன்மயாகம், தவயாகம், செயயாகம், தியான யாகம் என்ற இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று சிறப்புடையதாம். ஆதலால், இதனை அறிந்தோர் அனைவரும் முத்தி அடைவதற்குக் காரணமான அவற்றைச் செய்து ஞானத்தால் சிவபெருமானைப் பூசிப்பர்.

சொ.பொ.வி:

ஞானநூல் - சிவாகமங்கள். நற்பொருள் கேட்டல் - அவற்றின் பொருளைக் கேட்டல். ஐந்து - ஓதல், ஓதுவித்தல், கேட்டல், கேட்பித்தல், சிந்தித்தல் என்ற ஐந்து.

276. கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை

கிளத்தல் என ஈர்இரண்டாம் கிளக்கில் ஞானம்

வீட்டை அடைந்திடுவர் நிட்டை மேவினோர்கள்

மேவாது தப்பினவர் மேலாய பதங்கட்கு

ஈட்டிய புண்ணிய நாதராகி இன்பம்

இனிதுநுகர்ந்து அரனருளால் இந்தப் பார்மேல்

நாட்டியநல் குலத்தினில்வந்து அவதரித்து குருவான்

ஞானநிட்டை அடைந்து அடைவர் நாதன்தாளே.

பொருள்:

ஞானம் என்பது கேட்டல், கேட்டபொருளைச் சிந்தித்தல், அதன் உண்மையைத் தெளிந்து அறிதல், தெளிந்தவாறே நிட்டை கூடுதல் என நான்காகும். இவ்வாறு நிட்டை கூடுவோர் பரமுத்தி அடைவர். நிட்டை பொருந்தாது சிந்தித்தல், தெளிதல் என்ற நிலையில் உடம்பை விட்டவர்கள் மேலான சொர்க்க போகங்களுக்குச் சென்று, செய்த புண்ணியத்திற்கு ஏற்ப அங்கு அதிபராய் வாழ்ந்து, இன்பத்தினை நன்கு அனுபவித்து, இறையருளால் இந்தப் பூமியில் நல்ல குலத்தில் வந்து பிறந்து, ஞான குருவைப் பெற்று,

அவரருளால் ஞானநிட்டை கைவரப் பெற்று இறைவனது திருத்தார்களை அடைவர்.

சொ.பொ.வி:

ஞானம் - முன்பாடல்களில் கூறப்பட்ட ஞானநிலை. நிட்டை - அறிந்த பொருளோடு பிரியாது உறுதியாக நின்றல். மேலாய பதம் - மேலான உலகங்கள். நாதர் - தலைவர்.

277. தானம் யாகம்தீர்த்தம் ஆச்சிரமம் தவங்கள்

சாந்தி விரதம் கன்மயோகங்கள் சரித்தோர்
ஈனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற்று இமைப்பளவில் மீள்வர்
ஈசன் யோகக்கிரியா சரியையினில் நின்றோர்
ஊனமிலா முத்திபதம் பெற்று உலகமெல்லாம்
ஒடுங்கும்போது அரன்முன் நிலாதுஒழியின் உற்பவித்து
ஞானநெறி அடைந்து அடைவாசிவனை அங்கு
நாதனே முன்னிற்கின் நனுகுவர் நல்தாளே.

பொருள்:

தானம், யாகம், தீர்த்தமாடல், ஆச்சிரமம் காத்தல், தவம். புரிதல், பிராயச்சித்தம் பண்ணுதல், விரதம் காத்தல், கரும யோகங்களைச் செய்தல் ஆகிய இவற்றைச் செய்தோர் சொர்க்க லோகத்தை அடைந்து, இன்பங்களை அனுபவித்து, கணப் பொழுதில் மீண்டும் வந்து பிறப்பார். (ஆனால்), இறைவன் விதித்த சரியை, கிரியை, யோகங்களைச் செய்தோர் பரமுத்தி அடைந்து பிரபஞ்சம் ஒடுங்கும் பொழுது இறைவன் முன்னின்று அருளாத காரணத்தால் மீண்டும் பிறந்து, குருவருள் சார்ந்து பின்னர் அவ்வருளால் இறைவனடி சேர்வர்.

சொ.பொ.வி:

ஆச்சிரமம் - தத்தம் நிலைகளில் தவறாது நின்றல். சாந்தி - பிராயச்சித்தம். இமைப்பளவில் - கணப்பொழுதில். மீள்வர் பிறப்பார். உற்பவித்து - பிறந்து.

குறிப்புரை:

தானம் முதலிய கரும யோகங்களைச் செய்தவர்கள் சொர்க்கத்தை அடைந்தாலும் விரைவில் மீண்டும் பிறப்பர். ஆனால், சரியை, கிரியை, யோகம் செய்தவர்கள் பரமுத்தியை அடைந்து அங்கு சங்காரகாலத்தில் இறைவன் அருளவில்லை என்றால் மீண்டும் பிறந்து குருவருளால் ஞானம் பெற்றுச் சிவனடி சேர்வர் என்று கூறிச் சரியை, கிரியைகளைச் சிறப்பித்ததை அறியலாம்.

278. சிவஞானச் செயலுடையோர் கையில் தானம்

திலமளவே செய்திடினும் நிலம்மலைபோல் திகழ்ந்து
பவமாய கடலில் அழுந்தா வகையெடுத்து
பரபோகம் துய்ப்பித்துப் பாசத்தை அறுக்கத்
தவம்ஆரும் பிறப்பொன்றின் சாரப் பண்ணி
சரியை கிரியாயோகம் தன்னிலும் சாராமே
நவமாகும் தத்துவ ஞானத்தை நல்கி
நாதனடிக் கமலங்கள் நணுகுவிக்கும் தானே.

பொருள்:

சிவஞானிகள் கையிலே உள்ளவது தானம் முதலிய அறங்களைச் செய்தால் அது மலைபோல் நின்று பிறப்பு இறப்புமாகிய கடலில் அழுந்தா வண்ணம் கரையேற்றி, பரபோகத்தைத் துய்ப்பிக்கச் செய்து மலங்களை நீக்கி, புண்ணியப் பிறப்பொன்றை அடையச் செய்து, சரியை, கிரியை, யோகங்களைச் செய்யாமலேயே தத்துவ உணர்ச்சியாகிய ஞானத்தைக் கொடுத்து இறைவன் திருவடியை அடையச் செய்யும்.

சொ.பொ.வி:

திலம் - எள். பவமாய கடல் - பிறப்பாகிய கடல். தவம்ஆரும் பிறப்பொன்று - புண்ணியப் பிறப்பில் மீண்டும் பிறக்கச் செய்து. ஞானத்தை நல்கி - சரியை, கிரியை, யோகம் செய்யாமலே ஞானத்தைத் தரும்.

குறிப்புரை:

சிவனடியார்களுக்கு எள்ளளவு தானம் செய்தால் அது நிலம், மலைபோல் உயர்ந்து பரமுத்தியைக் கொடுப்பதோடு மீண்டும் ஒரு நல்ல பிறப்பைக் கொடுத்து, சரியை, கிரியை, யோகம் செய்யாமலே அவற்றைச் செய்தலின் பயனாகிய ஞானத்தைக் கொடுத்து இறைவன் திருவடியைச் சேரவைக்கும்.

279. ஞானத்தால் வீடுஎன்றே நான்மறைகள் புராணம்
நல்ல ஆகமம்சொல்ல அல்லவாம் என்னும்
ஊனத்தார் என்கடவர் அஞ்ஞா னத்தால்
உறுவதுதான் பந்தம் உயர்மெய்ஞ்ஞா னந்தான்
ஆனத்தால் அதுபோவது அலர்கதிர்முன் இருள்போல்
அஞ்ஞானம் விடப்பந்தம் அறும்முத்தி ஆகும்
ஈனத்தார் ஞானங்கள் அல்லா ஞானம்
இறைவனடி ஞானமே ஞானம் என்பார்.

பொருள்:

மெய்ஞ்ஞானம் ஒன்றினால் தான் வீடாகிய முத்தி கிடைக்கும் என்று நான்கு வேதங்களும், புராணங்களும், ஆகமங்களும், நூல்களும் கூறியுள்ளன. ஆனால், சிலர் கன்மங்கள், விவேக ஞானம், தத்துவ விசாரங்கள், சரியை, கிரியை யோகங்கள் ஆகியவை தங்கள் நிலைகளிலேயே வீடு தரும் என்று அறியாமையால் கூறுவது ஏனோ? அஞ்ஞானம் சேர்வதால் ஏற்படுவது பந்த பாசமாகும். சூரியன் முன் இருள் அகல்வது போல அவ் அஞ்ஞானம் விட்டு நீங்கினால்தான் பந்தமும் நீங்கும். முத்தியும் கிடைக்கும். ஆகையால், அறிவிலிகள் கூறும் ஞானம் ஞானமல்ல, இறைவன் திருவடியை அடையச் செய்யும் சிவஞானமே ஞானம் ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

ஊனத்தார் - அறிவற்றவர்கள். பந்தம் - மலத்தொடர்பாகிய பாசம். கதிர் - சூரியன். ஈனத்தார் - அறிவற்றவர்கள்.

280. சூரியகாந்தக் கல்லி னிடத்தே செய்ய

சுடர்தோன்றி இடச்சோதி தோன்று மாபோல்
ஆரியனாம் ஆசான்வந்து அருளால் தோன்ற
அடிஞானம் ஆன்மாவில் தோன்றும் தோன்றத்
தூரியனாம் சிவன்தோன்றத் தானும் தோன்றும்
தொல்லுலகம் எல்லாம் தன்னுள்ளே தோன்றும்
நேரியனாய் பரியனுமாய் உயிர்க்குயிராய் எங்கும்
நின்றநிலை எல்லாம் முன்நிகழ்ந்து தோன்றும்.

பொருள்:

சூரியகாந்தக் கல்லின் கண்ணே சூரியனது ஒளி தோன்ற, அதனில் அக்கினி தோன்றுவது போல, ஞானாசிரியர் வடிவில் இறைவன் எழுந்தருளி வந்து தோன்றி உயிர்களுக்கு உபதேசிக்க, சிவஞானம் தோன்றும். அங்ஙனம் தோன்றவே ஆன்ம அறிவின்கண் சிவத்தின் இயல்பு தோன்றும். ஆன்மாவின் இயல்பு தோன்றும். பாசமாகிய பிரபஞ்சம் அனைத்தும் தோன்றும். அன்றியும் இறைவன் அணுவுக்கு அணுவாய் அகத்துக்கு அகத்தாய், உயிருக்கு உயிராய் எல்லாவிடத்தும் அத்துவிதமாய்க் கலந்து நின்ற தன்மையும் தோன்றும்.

சொ.பொ.வி:

ஆரியனாம் - இறைவன். நேரியனாய் - அணுவிற்கு அணுவாய்.
பரியனுமாய் - பருமை உடையவனாய்.

281. மிக்கது ஒரு பக்குவத்தில் மிகுசத்தி நிபாதம்

மேவுதலும் ஞானம்விளைந்து ஓர்குருவின் அருளால்
புத்து அனுட்டித்தே நிட்டை புரிந்துளோர்கள்
பூதலத்தில் புகழ்சீவன் முத்த ராகி
தக்க பிரியாப் பிரியம்இன்றி ஒட்டில்
தபநியத்தில் சமபுத்தி பண்ணி சங்கரனோடு
ஒக்க உறைந்து இவர்அவனை அவன்இவரை விடாதே
உடந்தையாய்ச் சிவன்தோற்றம் ஒன்றுமே காண்பார்.

பொருள்:

ஆணவமலம் பரிபக்குவமான காலத்தில் தீவிரதர சத்திநிபாதம் பொருந்த ஞானம் முதிர்ந்து, ஞானாசிரியனது கருணையால் நிட்டை கூடியவர்கள் பூமியில் வாழும் சீவன் முத்தர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் பொருளிலே விருப்பு, வெறுப்பு இன்றி ஓட்டையும் பொன்னையும் சமமாகக் கண்டு, சிவனோடு பிரிப்பின்றி இருப்பார். தாம் சிவனைப் பிரியாமலும், சிவன் தன்னைப் பிரியாமலும் சிவனது தோற்றம் ஒன்றையே கண்டு கொண்டிருப்பார்.

சொ.பொ.வி:

ஒரு பக்குவத்தில் - ஆணவப் பரிபக்குவத்தில். பூதலத்தில் - பூமியில். பிரியாபிரியம் - வெறுப்பு, விருப்பு. தபனியம் - பொன்.

282. அறியாமை அறிவகற்றி அறிவி னுள்ளே

அறிவுதனை அருளினால் அறியாதே அறிந்து

குறியாதே குறித்து அந்தக் கரணங்களோடும்

கூடாதே வாடாதே குழைந்து இருப்பையாயின்

பிரியாத சிவன்தானே பிரிந்து தோன்றி

பிரபஞ்ச பேதமெல்லாம் தானாய்த் தோன்றி

நெறியாலே இவையெல்லாம் அல்ல வாகி

நின்றுஎன்றும் தோன்றிடுவன் நிராதாரன் ஆயே.

பொருள்:

கேவல அவத்தையையும், சகல அவத்தையையும், சிவ ஞானத்தினால் நீக்கி, உயிர்களிடத்தில் தன்னுடைய அருளினால் பிரிப்பின்றி இருக்கும் சிவத்தைப் பகுத்தறியாதே அறிந்து, தற்போதத்தால் சுட்டி நிச்சயிக்காது. அருளினால் நிச்சயித்து, பின் அந்தக்கரணங்களால் கூடி சகலம் ஆகாமல், கேவலப்படாமல் அருளோடு கூடி நிட்டை செய்து இருந்தால், இந்தப் பெத்த நிலையில் பிரியாது இருந்த சிவனே சுத்த நிலையில் பிரிந்து தோன்றி, தனு கரணாதி பிரபஞ்சங்களை எல்லாம் தன் சொருபமாகவே காட்டி, ஆனால் அவற்றிலிருந்து வேறாய் நின்று எப்பொழுதும் நிராதரனாய் தனியே தோன்றுவான்.

சொ.பொ.வி:

அறியாமை - அறியாமை உள்ள கேவலநிலை. குறியாதே குறித்து
- ஆன்மநிலையால் சுட்டி அறியாது சிவனருளால் அறிந்து. குழைந்து
- நிட்டடையில்.

283. புண்ணியம்மேல் நோக்குவிக்கும் பாவம்கீழ் நூக்கும்
புண்ணியனை பூசித்த புண்ணியத் தினாலே
நண்ணிய ஞானத்தினால் இரண்டினையும் அறுத்து
ஞாலமொடு கீழ்மேலும் நண்ணா னாகி
எண்ணும் இகலோகத்தே முத்திபெறும் இவன்தான்
எங்குஎழில்என் ஞாயிறுஎமக்கு என்றுகுறைவு இன்றி
கண்ணுதல் தன்நிறைவு அதனில்கலந்து காயம்
கழிந்தக்கால் எங்குமாய்க் கருதுஅரன் போல்நிற்பன்.

பொருள்:

புண்ணியம் சொர்க்க இன்பத்தை நுகர்விக்கும், பாவம்
நரகத்தை நுகரச் செய்யும். புண்ணிய மூர்த்தியாம் சிவபிரானை
வழிபட்ட சிவபுண்ணியத்தின் பயனாய்க் கிடைத்த சிவஞானம்
என்ற வானினால் அந்த இரண்டையும் அறுத்து, அதன் பயன்களில்
செல்லாது இவ்வுலகத்திலே முத்தி அடைந்த சீவன் முத்தர்கள்
சூரியன் எங்கு தோன்றினால் நமக்கென்ன என்று சொல்லி ஒரு
குறையும் இன்றி, இறைவனையே நினைந்து உடம்பை நீக்கினால்
(இறந்தால்) எங்கும் வியாபித்து நிற்கின்ற இறைவனோடு கலந்து
நிற்பான்.

சொ.பொ.வி:

மேல்நோக்கு - சொர்க்கம் கீழ்நூக்கு - நரகம். நண்ணானாகி -
அடையானாகி. இகலோகம் - இவ்வுலகம். காயம் - உடம்பு.

284. ஞாலமதின் ஞானநிட்டை உடையோ ருக்கு
நன்மையொடு தீமையிலை நாடுவது ஒன்றில்லை
சீலம்இலை தவம்இல்லை விரதமொடு ஆச்சிரமச்
செயல்இல்லை தியானம்இலை சித்தமலம் இல்லை

கோலம்இலை குலன்இல்லை கரணம் இல்லை
 குணம்இல்லை குறிஇல்லை குலமும் இல்லை
 பாலருடன் உன்மத்தர் பிசாசர்குணம் மருவி
 பாடலினொடு ஆடலிவை பயின்றிடினும் பயில்வர்.

பொருள்:

இப்பூமியில் சிவஞானம் பெற்றவர்களுக்கு நன்மை தீமை இல்லை. விரும்புவது ஒன்றுமில்லை. அவரால் ஒழுக வேண்டிய ஒழுக்கமும் இல்லை, தவமும் இல்லை, ஆச்சிரமத் தருமங்கள் இல்லை, தியானம் இல்லை, சித்தமலம் இல்லை, உடம்பின் வேடங்கள் இல்லை. குணங்களால் உணரப்படும் நிலை இல்லை, கரணப்பற்று இல்லை, அடக்க வேண்டிய குணம் இல்லை, நிலைத்து நிற்கும் பொருள் இல்லை, குலப்பண்பு இல்லை. இவ்வாறு இல்லாத இவர்கள் பித்துக் கொண்டோரைப் போலவும், பேய் பிடித்தவர் போலவும் தன்மைகளை உடையவராய் ஆனந்தத் தினால் ஆடவும் பாடவும் செய்வர்.

சொ.பொ.வி:

ஞாலமதில் - உலகத்தில். ஞானநிட்டை உடையோர் - சீவன் முத்தர். சித்தமலம் - சிந்திக்க வேண்டிய மலங்கள். கோலம் - உடம் பெடுக்கும் வேடங்கள். உன்மத்தர் - பித்துக் கொண்டவர்.

285. தேசம்இடம் காலம்திக்கு ஆசனங்கள் இன்றி

செய்வதுஒன்று போல்செய்யார் செயலதனைச்செய்து அங்கு
 ஊசல்படும் மனம்இன்றி உலாவல் நின்றல்
 உறக்கமுணர்வு உண்டிபட்டினி இருத்தல் கிடத்தல்
 மாசுஅதனின் தூய்மையினின் வறுமை வாழ்வின்
 வருத்தத்தின் திருத்தத்தின் மைதுனத்தின் சினத்தின்
 ஆசையினின் வெறுப்பின் இவையல்லாதும் எல்லாம்
 அடைந்தாலும் ஞானிகள்தாம் அரனடியை அகலார்.

பொருள்:

ஞானநிட்டை கூடிய சீவன் முத்தர்கள் தேசம் இடம், காலம், திக்கு, ஆசனம் என்பவற்றுள் கிடைத்தன இவை. கிடைக்காதவை

இவை என்ற நிலை இன்றி, உலகோர் ஒன்றைச் செய்வது போலத் தாம் செய்யாது. தம் நினைவுப்படி தொழில்களைச் செய்து, அவ்வாறு செய்யும் பொழுது எந்தச் சலனமும் இன்றி, நடத்தல், நிற்பல், உறக்கம், விழித்தல், உண்ணுதல், பட்டினி கிடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், தூய்மையில் இருத்தல், தூய்மை இன்றி இருத்தல், வறுமை, செல்வம் அழுந்தல், நோயில் வருந்தல், சுகத்தில் மகிழ்தல், பெண் சேர்க்கையில் மகிழ்தல், பிரிதலில் சினத்தல், ஒரு பொருளில் ஆசை கொள்ளுதல் கிடைக்காத பொழுது வெறுத்தல் இவைகள் எல்லாம் இல்லாமல் எந்தச் சலனமும் இன்றி இறைவனது திருவடியிலேயே நிலைத்து நிற்பார்.

சொ.பொ.வி:

உலாவல் - நடத்தல். திருத்தத்தில் - மகிழ்ச்சியில். மைதுனத்தில் - உடல் உறவில்.

286. இந்நிலைதான் இல்லையேல் எல்லாம் ஈசன்

இடத்தினினும் ஈசன் எல்லாஇடத்தினினும் நின்ற
அந்நிலையை அறிந்து அந்தக்கரணங்கள் அடக்கி
அறிவது ஒருகுறி குருவின்அருளினால் அறிந்து
மன்னுசிவன் தனையடைந்து நின்றவன் தனாலே
மருவுபசு கரணங்கள் சிவகரண மாக
துன்னிய சாக்கிரம் அதனில் துரியாதீதம்
தோன்றமுயல் சிவாநுபம் சுவாநுபுதி கமாம்.

பொருள்:

முன்கூறியபடி ஞானநிட்டை கூட முடியாதாயின் எல்லாப் பொருள்களும் இறைவனுக்குள் வியாப்பியமாயும், இறைவன் எல்லாவற்றிலும் வியாபகமாயும் கலந்து அத்துவித நிலையில் இருப்பதை நூல் ஆராய்ச்சியால் அறிந்து, அந்தக்கரணங்களை அடக்கி, அறிவு மாத்திரத்தால் அறியும் பாவனையை ஆச்சாரியானது உபதேசத்தால் அறிந்து, அதனால் நிலைபெற்றுள்ள சிவனைச் சேர்ந்து நின்று, அவனருளால் தன் செயல்கள் எல்லாம் சிவச் செயல்களாவே கண்டு சாக்கிராவத்தையில் துரியாதீத நிலை

கைவர முயல வேண்டும். அங்ஙனம் முயன்றால் சிவபோகம் தனக்குரிய அனுபவமாக இருக்கும்.

சொ.பொ.வி:

இந்நிலை - ஞானநிலை. எல்லாப் பொருளும் ஈசனுக்குள் அடக்கம் என்பது வியாப்யம். ஈசன் எல்லா இடத்தும் நிறைந்திருப்பது வியாபகம். சாக்கிரம் - அவத்தையில் ஒன்று. துரியாதீதம் - சாயுச்சிய நிலை.

287. சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் உலகில்

சருவசங்க நிவர்த்திவந்த தபோதனர்கள் இவர்கள்
பாக்கியத்தைப் பகர்வதுடன் இம்மையிலே உயிரின்
பற்றுஅறுத்துப் பரத்தைஅடை பராவுசிவர் அன்றோ
ஆக்குமுடி கவித்துஅரசு ஆண்டுஅவர்கள் அரிவையரோடு
அனுபவித்தங்கு இருந்திடினும் அகப்பற்று அற்றுஇருப்பர்
நோக்கிஇது புரியாதோர் புறப்பற்று அற்றாரும்
நுழைவர் பிறப்பினில் வினைகள் நுங்கிடாவே.

பொருள்:

சாக்கிர அவத்தையில் கருவிகள் கடந்த அதீதத்தைப் பொருந்தியவர்கள் இந்த உலகில் எல்லாப் பற்றையும் ஒழித்த தவத்தவர்கள் ஆவார்கள். இவர்கள் முற்பிறவியில் செய்த புண்ணியப்பேற்றை எவ்வாறு சொல்ல முடியும். இம்மையில் உயிரின் பற்றை நீக்கிச் சிவத்தைதக் கலந்து, யாவராலும் வணங்கப்படுகின்ற சீவான்மாக்களாவார்கள். அவர்கள் முடியணிந்து அரசாட்சி செய்து பெண்ணின்பம் அனுபவித்து இன்புற்றிருந் தாலும், அகப்பற்று இல்லாதவர்கள் ஆவர் (இத்தகைய பெருமை உடையவர்கள் ஆவார்கள்) இவர்களுக்கு மாறாக அகப்பற்று நீங்காதோர் புறப்பற்று நீங்கினும் அவர்கள் வினை கெடாது. பிறப்பில் படுவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

அதீதம் - துரியாதீதநிலை. சர்வசங்கம் - விருப்புகளை ஒழித்தவர்கள். பராவுசிவர் - பிறர் வணங்கும் சிவத்தன்மை உடையவர்கள்.

288. கருவிகழிந்தால் காணார் ஒன்றும் எனில்காணார்
 காணாதார் கன்னிகைதான் காமரதம் காணாள்
 மருவிஇருவரும் புணர வந்த இன்பம்
 வாயினால் பேசரிது மணந்தவர்தாம் உணர்வர்
 உருவின்உயிர் வடிவதும் உணர்ந்திலர்காண் சிவனை
 உணராதார் உணர்வினால் உணர்வது கற்பனைகாண்
 அருள்பெறின் அவ்விருவரையும் அறிவுஇறந்து அங்குஅறிவர்
 அறியாரேல் பிறப்பும்விடாது ஆணவமும் அறாதே.

பொருள்:

(முன்னர் கூறியபடி ஞானநிட்டை பெற்றவர்கள் அகக் கருவிகளாகிய அந்தக்கரணங்களையும், புறக்கருவிகளையும் கொண்டு உலகப் பொருள்களைக் காணமாட்டார்கள். அவர்கள் கருவிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட அருளைப் பெற்றவர்கள்). திருவருள் ஒளி கொண்டு காணுகின்ற அறிவில்லாதவர்கள் கருவிகள் இல்லையென்றால் எதனையும் காணமுடியாது. எதுபோல என்றால் கன்னிப் பருவத்துப் பெண் காமச்சுவையை அறியாதது போல. ஆனால், அதே நேரத்தில் அவள் தலைவியாக அமைந்து தலைவனோடு கூடியிருந்து காமச்சுவையை அனுபவிப்பாள். ஆனால், அவளால் வாயினால் கூறி விளக்க முடியாது. அனுபவமே அறிவிக்கும். அதுபோல இறைவனுடைய அருள் உணர்வினால் அறிய முடியாதவர்கள் உயிரைக் கூட அறிய மாட்டார்கள். அவ்வாறு இருக்க அவர்கள் சிவனை உணர்வது கற்பனையாகும். திருவருள் பெற்றால் பசு, பாச, ஞானங்கள் அகல சீவனையும் சிவனையும் அறிகின்ற மெய்யறிவாளர்கள் ஞானநிட்டை பெற்றவர்கள் ஆவார்கள். அற்றவர்கள் சிவனையும் சீவனையும் அறியாது நிற்பதோடு பிறப்பும் நீங்காது ஆணவமும் நீங்காது வாழ்பவர் ஆவர்.

சொ.பொ.வி:

கருவிகழிந்தால் - அந்தக்கரணங்களாகிய அகக்கருவிகளும், மெய் முதலாகிய புறக்கருவிகளும் நீங்கி. காமரதம் - காமச்சுவை.

குறிப்புரை:

இப்பாடல் சீவன் முத்தர்கள் கருவிகளைக் கடந்து பதி உணர்வால் இறைவனை அறிவர் என்றும், அவ்வாறு அவனருள் பெறமுடியாத அறிவற்றவர்கள் சிவனை அறியமுடியாது என்றும், அவர்களுக்குப் பிறப்பு அழியாது என்றும், அவர்களுக்கு ஆணவம் அழியாது என்றும் கூறப் பெற்றுள்ளது.

289. பல்நிறங்கள் அவைகாட்டும் படிகம்போல் உள்ளம்

பலபுலன்கள் நிறம்காட்டும் பரிசு பார்த்திட்டு

இந்நிறங்கள் எந்நிறம் அன்று என்று தன்தன்

எழில்நிறம் கண்டு அருளினால் இந்நிறத்தின் வேறாய்

பொய்நிற ஐம்புலநிறங்கள் பொய்யென மெய்கண்டான்

பொருந்திடுவன் சிவத்தினொடும் போதான் பின்னை

முன்நிறைநீர் சிறைமுறிய முடுகி ஓடி

முன்நீர்சேர்ந்து அந்நீராய் பின்நீங்கா முறைபோல்.

பொருள்:

தன்னைச் சேர்ந்த பொருள்களின் பல நிறங்களின் இயல்பே தனது இயல்பாகக் காட்டும் படிகம்போல உயிரும் தன்னைச் சேர்ந்த பல கருவிகளின் இயல்பே தனது இயல்பாகக் காட்டி நிற்கும் தன்மை உடையது. உயிரானது இதனை அறிந்து கருவிகளால் ஏற்பட்ட இயல்புகள் தனது இயல்பு அன்று என உணர்ந்து தேர்வது சிறப்பியல்பாகும். எனவே, இறைவன் திருவருளால் தன் இயல்பாகக் கருதி இருந்த கருவிகளின் இயல்பைப் பொய்யென உணர்ந்து உண்மை அறிந்தால் சிவத்தினொடு பொருந்தும். பொருந்தியபின் மீண்டும் அக்கருவிகளுடன் சேராது, எதுபோல என்றால் அணையைக் கடந்த நீரானது கடலில் சேர்ந்தபின் மீண்டும் அணைக்கு வாராது கடலில் அடங்கி நின்றல் போலும்.

சொ.பொ.வி:

புலன்கள் - கருவிகள். பார்த்திட்ட - உணர்ந்து. எழில்நிறம் - ஆன்மாவின் உண்மை இயல்பு. போதான் பின்னை - மீண்டும் கருவிகளுடன் சேரான். சிறை - அணை. முந்நீர் - கடல்.

290. எங்கும்தான் என்னின் நாம்எய்த வேண்டா

எங்கும்இலன் என்னின் வேறுஇறையும் அல்லன்
அங்கம்சேர் உயிர்போல்வன் என்னின் அங்கத்து
அவயவங்கள் கண்போலக் காணா ஆன்மா
இங்குநாம் இயம்பும் தத்துவங்களின் வைத்தறிவது
இறைஞானம் தந்துதான் ஈதல் சுடர்இழந்த
துங்கவிழிச் சோதியும் உட்சோதியும் பெற்றாற்போல்
சோதிக்குள் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே.

பொருள்:

சிவம் எல்லா இடத்தும் வியாபித்து நின்றலால் ஆன்மாக்களாகிய நாம் சிவனை அடைய வேண்டும் என்பதில்லையே என்பார்க்குப் பதிலாக, சிவம் எங்கும் வியாபித்து இருப்பன் என்பதல்ல, ஆன்மாக்களுக்கு வேறாயும் நிற்பான் என்று பதில் சொன்னால், அவன் முழுமுதற் பொருள் ஆகமாட்டான். மேலும், உடம்பெங்கும் நிறைந்திருக்கும் உயிர்போல இறைவன் உயிருக்கு உயிராய் நிற்பான். மேலும் உடம்பு முழுவதும் உயிர் நிறைந்திருந்தாலும் கண் என்ற ஒரு கருவி கொண்டுதான் உயிரானது காண முடியும். அதுபோல சிவம் உயிரோடு கலந்திருந்தாலும் அவனுடைய அருள் கலந்தபோதே உயிர் தன்னுடைய இயல்பை அறிய முடியும். உயிர்நிட்டையில் கூடிய பொழுதுதான் கண்ணில்லாதவன் கண் பெற்றதைப் போல இறைவனைக் காணும் தன்மை உயிருக்கு வாய்க்கும்.

சொ.பொ.வி:

அங்கம் - உடல். சோதி - சூரியனின் ஒளி. உட்சோதி - கண்ஒளி.

291. பாசிபடு குட்டத்தில் கல்லினைவிட்டு எறியப்

படும்பொழுது நீங்கியது விடும்பொழுதில் பரக்கும்
ஆசுபடும் மலம்மாயை அரும்கன்மம் அனைத்தும்
அரன்அடியை உணரும்போது அகலும்பின் அணுகும்
நேசமொடும் திருவடக்கீழ் நீங்காதே தூங்கும்
நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையதுவே ஆகி
ஆசையொடும் அங்கும்இங்கும் ஆகி அலமருவோர்
அரும்பாசம் அறுக்கும்வகை அருளின்வழி உரைப்பாம்.

பொருள்:

பாசி படர்ந்திருக்கும் குளத்தில் கல்லை எறியும் பொழுது கல்பட்ட இடத்தில் பாசி நீங்கிப் பின் சிறிது நேரத்தில் மீண்டும் மூடிக் கொள்ளும். அதுபோலக் குற்றம் பொருந்திய மும்மலங்களும் சிவத்தை உணரும்பொழுது நீங்கி, உணராத பொழுது மீண்டும் பற்றிக் கொள்ளும். ஆதலால், இடையறாத அன்போடு சிவத்தைப் பொருந்தி நிற்கின்ற நிட்டை கைவரப் பெற்றவர்கள் இறைவன் திருவடியை உணரும் சித்த நிலையிலேயே இருப்பார். அவ்வாறு இன்றி சிவத்தின் பக்கமும், உடம்பு முதலாகிய கருவிகளின் பக்கமும் விருப்பம் கொண்டு அலமருகுகின்றவர்கள் தங்களது மலத்துன்பத்தைப் போக்கும் உபாயத்தைப் பின்னர் உரைப்பாம்.

சொ.பொ.வி :

குட்டம் - குளம். பரக்கும் - முடும். தூங்கும் - சுத்தவத்தை.

எட்டாம் சூத்திரப் பொருள் முற்றிற்று.

ஒன்பதாம் சூத்திரம்

292. பாச ஞானத்தாலும் பசுஞானத் தாலும்
பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞானத் தாலே
நேசமொடும் உள்ளத்தே நாடி பாத
நிழல்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப் போதில்
ஆசைதரும் உலகமெலாம் அலகைத்தேராம் என்று
அறிந்துஅகல அந்நிலையே ஆகும் பின்னும்
ஓசைதரும் அஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க
உள்ளத்தே புகுந்தளிப்பன் ஊனமெலாம் ஓட.

பொருள்:

பாசஞானத்தாலும் பதிஞானத்தாலும் ஆராய்ந்து அறிவதற்கு அரிய சிவனைப் பதிஞானத்தாலே அன்போடு தன் அறிவின்கண் ஆராய்ந்து இருக்க, இறைவன் திருவடி நீழல் கீழ் பிரிவற நிற்கின்ற

ஞானநிட்டை கைவரும். ஆயினும் கன்மத்தின் நிலையான நிட்டை கைவராது உலகப் பொருள்களில் நாட்டம் வருமானால் அவை கானல்நீர் போல் அகல நிலையில்லாதன என அறிந்து அவற்றை நீக்க, இறைவன் திருவடியினை விட்டு விலகாத ஆற்றலைத் தருகின்ற திருஐந்தெழுத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க வேண்டும். உச்சரித்தால் இறைவன் அறிவின்கண் அறிவாய் இருந்து பாசங்கள் யாவும் செயலற்று விளங்கும்படி அருளைத் தந்து நிற்பான்.

சொ.பொ.வி:

பரம்பரன் - சிவன். அலகைத்தேர் - கானல்நீர். அந்நிலையே ஆகும் - நிட்டை நிலையே ஆக. ஓசைதரும் - ஆற்றலைத் தரும்.

குறிப்புரை:

சிவஞான போத ஒன்பதாம் சூத்திரத்திற்கு விளக்கமாக இப்பாடல் முதல் 303ஆம் பாடல்வரை விளக்கவுரை அமைந்துள்ளது.

293. வேதம் சாத்திரம் மிருதிபுராணம் கலைஞானம்
 விரும்புஅசபை வைகரி ஆதித்திறங்கள் மேலாம்
 நாதமுடி வானவெல்லாம் பாச ஞானம்
 நணுகி ஆன்மா இவைகீழ் நாடலாலே
 காதலினால் நான்பிரமம் என்னும் ஞானம்
 கருது பசுஞானம் இவன்உடலில் கட்டுண்டு
 ஒதிஉணர்ந்து ஒன்றுஒன்றாய் உணர்ந்திடலால் பசுஆம்
 ஒன்றாகச் சிவன்இயல்பின் உணர்ந்திடுவன் காணே.

பொருள்:

வேதம், சாத்திரம், மிருதி, புராணம், கலைஞானம் விரும்பத் தக்க அசபை என்ற மந்திரம். வைகரி முதலாய வாக்குகள் மண் முதலாகிய தத்துவங்கள் ஆகிய இவற்றினால் உயிர் பெறும் அறிவு பாச ஞானம் எனப்படும். ஏனென்றால், இந்த அறிவு உலகியல் பற்றைத் தோற்றுவித்து உயிரை மீண்டும் பிறப்புக்கு உட்படுத்துவதாகும். உயிர் தன்முனைப்போடு நானே பிரமம் என்று கூறிக் கொள்ளும் அறிவு பசுஞானம் எனப்படும். ஏனென்றால், ஆன்மா

தூல சூட்சும உடம்புகளில் கட்டுண்டு முற்கூறிய நூல்களை ஒதி, அவை உணர்த்த உணர்தலானும் கருவிகளின் வாயிலாய் ஒவ்வொன்றையும் உணர்தலானும் உயிர் ஏகதேச அறிவுடைய பசுவாகும். இறைவனோ உணர்த்த உணர்தல் இன்றித் தானே இயல்பாக எல்லாவற்றையும் ஒருங்கே அறிவான். ஆதலின் அவனே பதி ஆவான். அவனைப் பாச ஞானத்தாலும் பசு ஞானத்தாலும் அறியமுடியாது.

சொ.பொ.வி:

அசபை - அசபா என்னும் மந்திரம். நான் அவன் எனப் பொருள் படும் அஹம்ஸ என்ற இரண்டின் கூட்டம் ஆகும். வைகரி வைகரி முதலான நான்கு வாக்குகள். மேலாம் நாதம் - பிருதிவி முதல் நாதம் ஈறாக உள்ள தத்துவங்கள்.

294. கரணங்கள்கெட இருக்கை முத்தியும் என்னின்
கதியாகும் சினைமுட்டை கருமரத்தின் உயிர்கள்
மரணம்கொண்டிட உறங்க மயங்கி மூர்ச்சிக்க
வாயுத்தம் பணைபண்ண வல்விடத்தை அடைய
சரணங்கள் புகும்நிழல்போல் தனையடையும் சமாதி
தவிராது மலம் இதுவும் பசுஞானம் ஆகும்
அரணங்கள் எரித்தவன்தன் அடியைஅறிவு இறந்தங்கு
அறிந்திடர் செறிந்ததுகள் அகற்றி டீரே.

பொருள்:

உயிர் கரணங்களோடு பொருந்தாது அவற்றைக் கெடுத்திருப்பதே முத்தி என்று சிலர் கூறுவர். இது பொருந்தாது. ஏனென்றால், சினை, முட்டை, கரு, மரம் இவற்றில் உயிர் உண்டு. இருந்தாலும் அந்நிலையில் அவற்றுக்குக் கருவியும் கரணமும் இல்லை. ஆதலால், வீடுபேறு என்று கூறமுடியுமா? முடியாது. மேலும் இறப்பு, உறக்கம், மயங்கி மூர்ச்சித்தல், பிரணாயாமம், நஞ்சுதலைக் கேறிய நிலை, இந்த நேரங்களிலும் கரணங்கள் செயல்படுவதில்லை. இதனை வீடுபேறு என்று கூற முடியுமா? முடியாது. அடுத்து வேறுசிலர் யோகநிலையில் ஆன்மா ஒடுங்கி நிற்பது

வீடுபேறு என்பர். அதுவும் பொருந்தாது. ஏனென்றால், காலைப் பொழுதிலும் மாலைப் பொழுதிலும் ஒருவருடைய நிழல் அவனைவிட்டு வெகுதொலைவிற்கு நீண்டு கிடக்கும். உச்சிப் பொழுதில் அவன் காலடியில் நிழல் அடங்கும். அதுபோல யோகநிலையில் உயிர் அடங்கி, பின் நேரங்களில் இயங்கும். மேலும் யோகநிலையில் மலங்கள் நீங்குவதில்லை. ஆதலால், அது பொருந்தாது. இவையெல்லாம் பசு ஞானமாகும். முப்புரங்கள் எரித்த சிவன் திருவடியைப் பற்றி அறிவு கடந்து அறியும் பொழுதே மலவாதனை நீங்கும்.

சொ.பொ.வி:

கரணங்கள் - கருவிகள். கதி - முத்தி. வாயுத்தம் பணை பண்ண - பிரணாயாமம் பண்ண. சரணங்கள் - கால்கள். செறிந்துகள் - மலங்கள்.

295. சிவனே அவன் திருவடி ஞானத்தால் சேர்ச்

செப்புவது செயல்வாக்கு சிந்தை எல்லாம்
அவனை அணுகா என்றும் ஆதலானும்
அவனடி அவ்வொளி ஞானம் ஆதலானும்
இவனும் யான்துவக்கு உதிரம்இறைச்சி மேதை
என்புமச்சை சுக்கிலமோ இந்திரியக் கொத்தோ
அவம்அகல எனையறியேன் எனும்ஐயம் அகல
அடிகாட்டி ஆன்மாவைக் காட்ட லானும்.

பொருள்:

சிவனை அவனது திருவடி ஞானத்தாலே அடைய முடியும் என்று கூறியது எதனால் என்னின், மனம், வாக்கு, காயம் முதலியன அவனை ஒருகாலத்திலும் அடையா. அவனது திருவடி பாச இருளை நீக்கும் ஒளி பொருந்திய ஞானம் ஆகும். ஆன்மாவோ யான், தோல், இரத்தம், தசை, நரம்பு, எலும்பு, மூளை, சுக்கிலம் முதலியனவோ அல்லது இந்திரியங்களின் கூட்டமோ என்று தனது இயல்பான வடிவத்தை அறியாது நின்றலால் அந்த அறியாமை நீங்கும்படியும் அந்த ஐயங்கள் நீங்கும்படியும் ஆன்மாவுக்கு இறைவன் தன் திருவடியைக் காட்டி ஆன்மாவின் இயல்பினை விளக்குவான்.

சொ.பொ.வி:

துவக்கு - தோல். மேதை - நரம்பு. என்பு - எலும்பு. மச்சை - முளை.

296. கண்டிடும்கண் தனைக்காணா கரணம் காணா
கரணங்கள் தமைக்காணா உயிரும் காணா
உண்டிஅமர் உயிர்தானும் தன்னைக் காணாது
உயிர்க்குயிராம் ஒருவனையும் காணா தாகும்
கண்டசிவன் தனைக்காட்டி உயிரும் காட்டி
கண்ணாகிக் கரணங்கள் காணாமல் நிற்பன்
கொண்டரனை உளத்தில்கண்டு அடிகூடின் பாசம்
கூடாது கூடினும் குறித்துஅடியின் நிறுத்தே.

பொருள்:

பொருள்வழிக் காணுகின்ற கண்கள் தம்மையும் காணமாட்டா. தம்மைச் செலுத்துகின்ற உட்கரணங்களையும் காணமாட்டா. மேலும் மனம் முதலிய அந்தக்கரணங்களும் வித்தை முதலிய உட்கரணங்களும் தம்மையும் தம்மைச் செலுத்துகின்ற உயிரையும் காணமாட்டா. அவற்றைப் போலவே ஆன்மாவும் தமது இயல்பையும் தமக்குள் அறிவுக்குள் அறிவாய் நின்று உணர்த்தும் இறைவனையும் அறியமாட்டாது. இவை யாவற்றையும் ஒருங்கே அறிந்திருப்பவன் இறைவனே ஆவான். தன்னியல்பை விளக்கி, ஆன்ம இயல்பையும் விளங்கச் செய்து ஞானவடிவாய் நிற்கின்ற அவன் உயிர்களின் கரணங்களால் அறியப்படான். ஆதலால், அவனுடைய பதி ஞானத்தைத் துணையாகக் கொண்டே இறைவனை ஆன்மா அறியுமானால் ஆன்மாவை இறைவன் தன் திருவடிக்கீழ் நிற்கவைப்பான். அப்பொழுது பாசம் நீங்கும். சில நேரங்களில் நீங்காது மீண்டும் வந்து பாசங்கள் பொருந்துமானால் சிவபாவனையை விடாது செய்தால் அவனுடைய திருவடியை நீங்காது இருக்கலாம்.

சொ.பொ.வி:

உண்டிஅமர் - போகங்களை விரும்பி நுகருகின்ற. உயிருக்கு உயிராம் ஒருவன் இறைவன். கண்டசிவன் - அனைத்துப் பொருளிலும் வியாபித்து நின்று காணுகின்ற சிவன்.

297. குறித்து அடியில் நின்று அட்ட குணம் எட்டுச் சித்தி
 கோகநதன் முதல் வாழ்வு குலவுபதம் எல்லாம்
 வெறுத்து நெறி அறுவகையும் மேலொடுகீழ் அடங்க
 வெறும் பொய் என நினைந்திருக்க மேலொடு கீழ் இல்லான்
 நிருத்துவது ஓர் குணமில்லான் தன்னை ஒருவர்க்கும்
 நினைப்பரியான் ஒன்றுமில்லான் நேர்படவந்து உள்ளே
 பொறுப்பு அரிய பேரன்பை அருளி அவன் வழியே
 புகுந்திடுவன் எங்கும் இலாப் போகத்தைப் புரிந்தே.

பொருள்:

மேற்குறித்தபடி இறைவன் திருவடியில் உறைப்போடு
 நின்றால் பிறமத்தார் கூறும் எட்டுக் குணங்களும், அட்டமாசித்தி
 களும் நான்முகன் முதலாகிய தேவர்கள் பதவிகளும் ஒரு பொருட்
 டன்று என்ற வெறுப்புத் தோன்றும். மேலும் அத்துவாக்கள்
 அறுவகையும், கலை முதலாகிய தத்துவங்களும் பொய் என்று
 எண்ணி அடக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அந்தம் ஆகி இல்லா
 தவன், தனக்கென ஓர் இயல்பு இல்லாதவன், யாவராலும் உணரப்
 படாதவன், பற்றில்லாதவன் ஆகிய இறைவன் ஆன்ம அறிவில்
 தோன்றுவான். பேரன்பைத் தருவான். அதன்மூலம் திருவடிப்பேறு
 இன்பத்தை அருளுவான். ஆன்மாவின் அறிவுக்குள்ளே நிற்பான்.

சொ.பொ.வி:

கோகநதன் - செந்தாமரையில் வீற்றிருக்கும் பிரமன். குலவுபதம்
 - பதவிகள். மேலொடுகீழ் - ஆறு அத்துவாக்களும், கலை முதலிய
 தத்துவங்களும். மேலொடு கீழ் - ஆதியும் அந்தமும்.

298. கண்ட இவை அல்லேன் நான் என்று அகன்று காணாக்
 கழிபரமும் நானல்லேன் எனக்கருதி கசிந்த
 தொண்டினொடும் உளத்தவன்தான் நின்ற கலப் பாலே
 சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்றுவன் வேறின்றி
 விண்டு அகலும் மலங்கள் எல்லாம் கருட தியானத்தால்
 விடம் ஒழியும் அதுபோல விமலதையும் அடையும்
 பண்டைமறை களமுதுநான் ஆனேன் என்று
 பாவிக்கச் சொல்லுவது இப்பாவகத்தைக் காணே.

பொருள்:

சுட்டு அறிவுக்குப் புலப்படுகின்ற இவ்வுலகப் பொருள் அனைத்தையும் நான் அல்லேன் என்று அவற்றைவிட்டு அகலுதல் வேண்டும். அறிவுக்கு எட்டாத பிரமப் பொருளும் நான் அல்லேன் என்பதைக் கருதி உணர்தல் வேண்டும். மேலும் ஆன்மாவில் அச்சிவன் அத்துவித முறையால் கலந்திருப்பதால் அவனிடத்தில் கொண்ட அன்போடு கூடிய அடிமைத் திறத்தால் சிவயோகம் பாவனை செய்தால் இறைவனும் உயிரில் அத்துவிதமாய்த் தோன்றி நிற்பான். கருட தியானத்தால் விடம் நீங்குவது போல மலங்கள் நீங்கும். ஆன்மா சுத்தியடையும். பழைய வேதாந்தமும் அது நானே ஆனேன் என்று பாவிக்கச் சொல்லுவதும் இங்கு கூறப்பட்ட சிவயோகம் பாவனையே ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

கழிபரமும் - மேம்பட்டு நின்ற சிவபெருமானும். சோகமெனப் பாவிக்க - சிவயோகம் பாவனை செய்து பாவிக்க. கருடதியானம் - பாம்பின் விடம் இறங்க இறக்குபவன் தன்னைக் கருடனாக நினைத்துக் கொண்டு தியானம் செய்வது. விமலதை - மலம்நீங்கிய சுத்தநிலை.

299. அஞ்செழுத்தால் ஆன்மாவை அரனுடைய பரிசும்

அரன்உருவும் அஞ்செழுத்தால் அமைந்தமையும் அறிந்திட்டு

அஞ்செழுத்தால் அங்ககர நியாசம் பண்ணி

ஆன்மாவின் அஞ்செழுத்தால் இதயத்து அர்ச்சித்து

அஞ்செழுத்தால் குண்டலியின் அனலை ஓம்பி

அணைவஅரிய கோதண்டம் அணைந்து அருளின்வழிநின்று

அஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க மதியருக்கன்

அணைஅரவம் போல்தோன்றும் ஆன்மாவில் அரனே.

பொருள்:

திருஅஞ்செழுத்தில் ஆன்மா சிவனுக்கு அடிமை என்பதையும், சிவனுடைய திருமேனி திருஅஞ்செழுத்தாய் அமைந்திருக்கும் தன்மையும் அறிந்து, திருஅஞ்செழுத்தால் உறுப்புக்களைத் தொட்டும், கைகளைத் தொட்டும், மற்ற கிரியைகளோடு செய்து

ஆன்மாவில் திருஅஞ்செழுத்தால் இதயத்தில் சிவனை எழுந்தருள் செய்து வழிபட்டு, மேலும் அவ்வெழுத்தால் அருட்சத்தியைப் பிரணாயாமத்தால் பிரகாசிக்கச் செய்து, மேலும் புருவநடுவில் அச்சத்தியைச் சேர்த்துத் தியானித்து அஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க, சந்திரசூரிய கிரகணத்தில் ராகு, கேதுக்கள் தோன்றுவது போல ஆன்மாவிடத்துச் சிவன் தோன்றுவான்

சொ.பொ.வி:

அங்ககர நியாசம் பண்ணி - திருஅஞ்செழுத்தைக் கூறி அங்கங்களைக் கைகளால் தொட்டு. குண்டலியின் அனலை ஓம்பி - பிரணாயாமம் செய்து. கோதண்டம் புருவநடு. மதிஅருக்கன் - சந்திரசூரியர். அணைஅரவம் - கிரகணகாலம்.

300. நாட்டும் இதயந்தானும் நாபியினில் அடியாய்

ஞாலமுதல் தத்துவத்தால் எண்விரல் நாளத்தாய்

மூட்டுமோ கிநிகத்த விந்தைமலர் எட்டாய்

முழுஇதழ்எட்டு அக்கரங்கள் முறைமையினில் உடைத்தாய்

காட்டு கமலாசனமேல் ஈசர் சதாசிவமும்

கலாமூர்த்தமாம் இவற்றின் கண்ணாகும் சத்தி

வீட்டையருள் சிவன்மூர்த்தி மானாகி சத்தி

மேலாய்இருப்பன் இந்தவிளைவு அறிந்து போற்றே.

பொருள்:

உந்தியில் நிலமாகிய தத்துவம் கிழங்காகவும், அதனை அடுத்து இருபத்து மூன்று தத்துவங்களும் எட்டுவிரல் நீளமுள்ள நாளமாகவும், தூவா மாயையின் காரியமாகிய வித்தியா தத்துவங்கள் ஏழும் சுத்தவித்தை ஒன்றும் ஆக எட்டும் இதழ்வடிவமாகவும், அவ்விதங்கள் எட்டும் பிரணவம் முதலிய எட்டு எழுத்துக்களை உடையதாகவும், ஈசுவரம், சதாசிவம் என்ற இரண்டு தத்துவங்களும் அறுபத்திநான்கு கேசர வடிவமாகவும், சத்தி தத்துவம் அக்கேசரங்களுக்கு நடுவில் உள்ள பொருட்டு வடிவமாகவும், அதில் காணப்படும் ஐம்பத்தொரு வித்து வடிவமாக விளங்குகின்ற இதயக்கமலம் இறைவன் எழுந்தருளும் ஆசனமாகவும் விளங்கிடப்

பாவித்துச் சிவபெருமான் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான மூர்த்தி மானாக விளங்குவதாகக் கொண்டு, உள்ளத்தில் வழிபாடு செய்ய வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

நாட்டும் - பூசைக்குரிய இடம். அடி - கிழங்கு. நாளம் - தண்டு. மோகினி - அசுத்தமாயை.

301. அந்திரியாகம் தன்னை முத்தி சாதனமாய்

அறைந்திடுவர் அதுதானும் ஆன்மசுத்தி ஆகம்
கந்தமலர் புகைஒளி மஞ்சனம் அமுதுமுதலாக்
கண்டனளலாம் மனத்தால் கருதிக் கொண்டு
சிந்தைதனில் அர்ச்சிக்கச் சிவனை ஞானத்தால்
சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தர்ப்பணத்தை விளக்க
வந்திடும் அவ்வொளிபோல மருவிஅரன் உளத்ததே
வரவர வந்திடுவன் பின்மலமானது அறுமே

பொருள்:

அகப்பூசனையை முத்திக்குரிய சாதனமாகச் சான்றோர் கூறுவர். அப்பூசனை ஆன்ம சுத்தியை ஏற்படுத்தும். (அப்பூசனையைச் செய்வது எவ்வாறு எனின்)

வாசனைப் பொருள்கள், மலர், தூபம், தீபம், திருமஞ்சனப் பொருட்கள், திருஅமுது இவற்றை எல்லாம் கொண்டு செய்கின்ற பூசனையை மனத்தால் சுற்பித்துக் கொண்டு இறைவனை ஆன்மாவில் வைத்துப் பூசிக்க, மீண்டும் மீண்டும் அவனைத் தியானிக்க, கண்ணாடியில் உள்ள தூசி துடைக்கத் துடைக்க மேலிட்டு வரும் ஒளிபோலச் சிவனும் ஆன்மாவின் கண்ணே மேலிட்டு வந்து தோன்றுவான். அதனால் ஆணவமலம் பற்றறக் கழியும்.

சொ.பொ.வி:

அந்திரியாகம் - அகப்பூசை. கந்தம் - வாசனைப்பொருள் தர்ப்பணம் - கண்ணாடி.

302. புறம்பேயும் அரன்கழல்கள் பூசிக்க வேண்டில்
 பூமரத்தின் கீழ்உதிர்ந்த போதுகளும் கொண்டு
 சிறந்துஆருஞ் சீர்ச்சிவனை ஞானத்தால் அங்குச்
 சிந்திக்கும்படி இங்குச் சிந்தித்துப் போற்றி
 அறம்பாவம் கட்டுநாம் என்கடவேம் என்றும்
 ஆண்டவனைக் கண்டக்கால் அகம்புறம் என்னாதே
 திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கை அன்றோ
 சீரடியார் தம்முடைய செய்தி தானே.

பொருள்:

புறப்பூசனையில் இறைவனை வழிபட வேண்டுமானால்
 பூமரங்களின் கீழே உதிர்ந்து கிடக்கும் பூக்களையும் பிறவற்றையும்
 கொண்டு, சிறந்து விளங்கும் புகழ்கொண்ட இறைவனை
 அகப்பூசையில் இறையருள் வழிநின்று தியானிப்பது போலே
 புறப்பூசனையிலும் தியானித்து வணங்கி, அறம் பாவங்களுக்கு
 நாங்கள் நாம் என் செய்வோம்? என்றும் புறத்தே குருலிங்க சங்கமம்
 ஆகிய இறைவனின் திருவுருவங்களைக் காணும்போது அகத்து
 லிங்கத்திற்கும் அவற்றிற்கும் வேறுபாடு இல்லை என நினைந்து,
 எங்கும் எதிலும் சிவமாகக் கண்டு வழிபடுதலே சிறந்த
 மெய்யடியார்களின் செயலாகும்.

சொ.பொ.வி:

போது - மலர். சிறந்தாரும் - புகழ்மிக்க. என்கடவேம் - நாங்கள்
 பொறுப்பு இல்லை.

303. இந்தணத்தின் எரிபாலின் நெய்பழத்தின் இரதம்
 எள்ளின்கண் எண்ணெயும்போல் எங்குமுள்ள இறைவன்
 வந்தனைசெய்து எவ்விடத்தும் வழிபடவே அருளும்
 மலமறுப்போர் ஆன்மாவின் மலரடி ஞானத்தால்
 சிந்தனைசெய்து அர்ச்சிக்க சிவன்உளத்தே தோன்றி
 தீஇரும்பைச் செய்வதுபோல் சீவன் தன்னைப்
 பந்தனையை அறுத்து தானாக்கித் தன்னுருவப்
 பரப்பெல்லாம் கொடுபோந்து பதிப்பன் இவன்பாலே.

பொருள்:

விறகில் தீ, பாலில் நெய், பழத்தில் சுவை, எள்ளில் எண்ணெய் இவைபோல இறைவன் ஆன்மாக்களின் பக்குவத்திற்கு ஏற்பத் தோன்றுவான். எனவே, எல்லாவற்றையும் சிவமாகக் கண்டு வணங்கினால் அருள் செய்வான். இருப்பினும் பிறவிதோறும் பற்றி வருகின்ற மலங்களை அறுக்க விரும்புவோர் ஆன்மாவின் இதய கமலத்தில் சிவனை எழுந்தருளச் செய்து, திருவடி ஞானத்தைத் துணையாகக் கொண்டு தியானித்துப் பூசை செய்வார். அவ்வாறு பூசித்தால் மறைந்திருக்கும் சிவன் வெளிப்பட்டு ஆன்மாவின் உள்ளே தோன்றி தீ தன்னை அடைந்த இரும்பை மாசு நீக்கித் தன் வண்ணம் ஆக்குவது போல ஆன்மாவையும் இறைவன் மலபந்தங் களிலிருந்து விடுவித்துத் தன் வண்ணம் ஆக்கித் தன் சொருப இலக்கணத்தைக் கொடுத்து ஆன்மாவின்மீது தன் மலரடியை வைப்பான்.

சொ.பொ.வி:

இந்தணம் - விறகு. இரதம் - சுவை. பந்தனை - பாசத்தை. இவன் - ஆன்மா.

ஒன்பதாம் சூத்திரப் பொருள் நிறைவுறுகிறது.

பத்தாம் சூத்திரம்

304. இவன்உலகில் இதம்அகிதம் செய்த எல்லாம்

இதம்அகிதம் இவனுக்குச் செய்தார்பால் இசையும்
அவன்இவனாய் நின்றமுறை ஏக னாகி

அரன்பணியில் நின்றிடவும் அகலும் குற்றம்
சிவனும்இவன் செய்திஎல்லாம் என்செய்தி என்றும்

செய்ததுஎனக்கு இவனுக்குச் செய்தது என்றும்
பவமகல உடனாகி நின்றுகொள்வன் பரிவால்

பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கி விடுமே.

பொருள்:

சிவஞானிகள் உலக வாழ்வில் செய்தனவாகிய நல்வினை தீவினைகளின் பயன்கள் யாவும் இறைவன் சிவஞானிகளோடு பிரிப்பின்றி விளங்குவதால், இன்ப துன்பங்களாய் சிவஞானிகளுக்கு அமையாமல், யாரால் செய்யப் பெற்றதோ அவர்களுக்கே பொருந்தும். சிவஞானிகள் தங்கள் செயலற்று இறைவன் பணியிலேயே நின்று ஒழுகுவதால் மலக்குற்றங்கள் அவர்களிடத்திலிருந்து அகலும். இறைவனும் இச்சிவஞானிகள் செய்கின்ற வினைகள் யாவும் தன் செயலாகக் கொள்வான். இவர்களுக்குப் பிறர் செய்த வினைகள் யாவும் தனக்கே செய்ததாகக் கொள்வான். அவர்களுக்கு மேலும் பிறவி வந்தடையாத வண்ணம் அவர்களோடு உடனாய் நின்று வினைகளை ஏற்றுக் கொள்வான். அவர்கள் பாதகச் செயல் செய்தாலும் அவற்றை அறமாகத் தன் பணியாகக் கொள்வான்.

சொ.பொ.வி:

இவன் - சீவன்முத்தர். இதம் அகிதம் - நல்வினை தீவினை. அவன் - இறைவன். ஏகனாகி - ஆன்மாவோடு உடனாகி. பவம்அகல - மலம்அகல. பாதகம் - பாவச்செயல். பணியாகி - நற்பணியாக்கி.

குறிப்புரை:

சிவஞானபோதத்தின் பத்தாங்குத்திர விரிவுரையாக இப்பாடல் முதல் 309ஆம் பாடல் வரை விளக்கம் அமைகிறது.

305. யான்செய்வேன் பிறர்செய்தால் என்னது யான்என்னும்
இக்கோணை ஞானளறியால் வெதுப்பி நிமிர்த்து
தான்செய்வே நின்றிட அத்தத்துவந் தான்நேரே
தனையளித்து முன்நிற்கும் வினைஒளித்திட்டு ஓடும்
நான்செய்தேன் எனுமவர்க்குத் தானங்கு இன்றி
நண்ணுவிக்கும் போகத்தை பண்ணுவிக்கும் கன்மம்
ஊன்செய்யா ஞானந்தான் உதிப்பின் அல்லால்
ஒருவருக்கும் யான்எனது இங்குஒழியாது அன்றே.

பொருள்:

யான் பிறருக்கு இன்ப துன்பங்களைச் செய்தேன். பிறர் எனக்கு இன்ப துன்பங்களைச் செய்தார் என்று அமைகின்ற எனது என்றும், யான் என்றும் நின்றலாகிய மலக்குற்றத்தை ஞானஎரியால் காய்ச்சித் தீர்த்து, மெய்ஞ்ஞானத்தில் நிற்க ஆன்ம சொருபத்தை மறைத்து இறைவன் தன் சொருபத்தைக் காட்டி நிற்பன். அப்பொழுது வினைகள் யாவும் பயன்படாது நீங்கும். அதே நேரத்தில் நான் செய்தேன் என்று தன்முனைப்பு உடையோருக்கு இறைவன் முற்பட்டுத் தோன்றமாட்டான். அத்துடன் கன்மப் பயன்களாகிய இன்ப துன்பங்களை நுகரச் செய்வான். ஆகாமிய வினைகளையும் ஏறச் செய்வான். எனவே, உடம்பினால் ஏற்படும் பிறப்பு இறப்புக்களை நீக்குகின்ற மெய்ஞ்ஞானம் தோன்றினால் அன்றி யான் எனது என்ற தன்முனைப்பு நீங்காது.

சொ.பொ.வி:

இக்கோணை - மலக்குற்றத்தை. நிறுப்பி - எரித்து. ஊன் - உடம்பு. செய்யா - பிறப்பு இறப்பைத் தோற்றுவிக்காது.

306. இந்திரியம் எனைப்பற்றி நின்றே என்வசத்தின்

இசையாதே தன்வசத்தே எனைநர்ப்பது இவற்றைத் தந்தவன்தன் ஆணைவழி நின்றிடலால் என்றும்

தானறிந்திட்டு இவற்றினொடும் தனைஉடையான் தாள்கள் வந்தனைசெய்து இவற்றின்வலி அருளினால் வாட்டி

வாட்டம் இன்றிருந்திடவும் வரும்செயல்கள் உண்டேல் முந்தனுடைச் செயல்என்று முடித்துஓழுக வினைகள்

மூளா அங்குஆளாகி மீளான் அன்றே.

பொருள்:

இந்திரியங்கள் என்னோடு கூடி நின்றாலும் உயிராகிய என்வசத்தில் நின்று இயங்காது. அவை என்னைத் தன்வசமாக்கி உலகப் பொருள்களில் அழுத்தும். அவ்வாறு நிகழ்வது இறைவனது ஆணைவழியாகும் என்பதை அறிந்து அவ்இந்திரியங்களையும்

தன்னையும் தனது உடமைப் பொருளாகக் கொண்ட இறைவனது திருவடிகளைப் போற்றி, இந்திரியங்களின் வன்மையை இறைவனது அருளால் கெடுத்து, ஒருவாற்றானும் கலக்கல் இன்றி இறைவன் செயல்களையே கண்ணுற்று இருக்க, பழக்க தோஷத்தால் நல்வினை தீவினை உண்டானால் அவை இறைவனின் திருவிளையாட்டே என்று கொண்டு இறைபணியில் ஒழுகினால் ஆகாமிய வினைகள் தோன்றாது. அதனால் மீண்டும் வினைப் பயனுக்கு உரியன் ஆகான்.

சொ.பொ.வி:

எனை - உயிரை. இவற்றைத் தந்தவன் - இறைவன். இவற்றின் வலி - ஐம்புலன்களின் நல்வினை தீவினைகள். வாட்டி - கெடுத்து. முந்தன் - இறைவன்.

307. சலமிலனாய் ஞானத்தால் தளையடைந்தார் தம்மைத்
தானாக்கித் தலைவன் அவர்தாம் செய்வினை தன்னால்
நலமுடனே பிறர்செய்வினை ஊட்டி ஒழிப்பானாய்
நணுகாமல் வினைஅவரை நாடிக் காப்பன்
உலகினில் என்செயல்எல்லாம் உன்விதியே நீயே
உள்நின்றும் செய்வித்தும் செய்கின்றாய் என்றும்
நிலவுவதோர் செயல்எனக்கு இன்றுஉன் செயலேஎன்றும்
நினைவார்க்கு வினைகள்எல்லாம் நீங்கும் தானே.

பொருள்:

இறைவன் எவ்வித விகாரமும் இன்றி தன் அருள்வழியே தம்மைச் சரணடைந்த மெய்யன்பர்களைத் தன் தன்மை உடையவன் ஆக்குவான். மெய்யன்பர்கள் இயற்றும் வினைகளின் பயனைக் கொண்டு அவர்களுக்கு இன்ப துன்பங்களைச் செய்யும் பிறரது செயல்களைக் கருணையினால் ஊட்டி ஒழிப்பான். இன்ப துன்பங்கள் வாராமலும் காப்பான். எனவே, உயிரானது உலகத்தில் யாம் செய்யும் செயல்கள் எல்லாம் உன்பணியே என்றும், நீதான் என்னுள் பிரிவின்றி நின்று அனுபவித்தும், எனக்குப் பிறர் வினைகளைச் செய்வித்தும்; விளையாடுகின்றாய் என்று உயிர்கள்

எண்ண வேண்டும். தன் வினையின்றி எல்லாம் இறைவன் வினையே என்று கருதும் அவ்வயிராம் ஞானியர்க்கு ஆகாமிய வினை இல்லை.

சொ.பொ.வி:

சலமிலனாய் - விகாரமிலனாய். ஊட்டி - பிறர் செய்த நல்வினை தீவினைகளை அவர்களுக்கு ஊட்டி. உன்விதியே - உன்னருளே.

308. நாடுகளில் புக்குழன்றும் காடுகளில் சரித்தும்
நாகமுழை புக்கிருந்தும் தாகமுதல் தவிர்ந்தும்
நீடுபல காலங்கள் நித்திராய் இருந்தும்
நின்மல ஞானத்தை இல்லார்நிகழ்ந்திடுவர் பிறப்பில்
ஏடுதரும் மலர்க்குழலாள் முலைத்தலைக்கே இடைக்கே
எறிவிழியின் படுகடைக்கே கிடந்தும்இறை ஞானம்
கூடுமவர் கூடறிய வீடும் கூடி
குஞ்சித்த சேவடியும் கும்பிட்டே இருப்பார்.

பொருள்:

ஊர் ஊராய் அலைந்து திரிந்தும், காடுகளில் திரிந்தும் மலைக் குகைகளில் சென்று யாகத்தில் ஆழ்ந்திருந்தும், தாகம், பசி முதலியவற்றை அடக்கித் தவம் இருந்தும், வாழ்நாளைப் பெருக்கி நெடுங்காலம் மரணமற்று இருந்தும், இறைவனின் அருளால் சிவ ஞானத்தைப் பெறவில்லை என்றால் பிறப்பு இறப்புக்கு ஆட்படுவர். சிவஞானம் கைவரப் பெற்றோர் மலர்மாலை சூடிய கூந்தலை உடைய மங்கையரிடத்தில் காமஇன்பத்தில் தோய்ந்திருந்தாலும் பெறுதற்கு அரிய வீடுபேற்றினைப் பெற்று மன்றத்தில் ஆனந்தத் தாண்டவம் செய்திருக்கும் இறைவனின் தாள்களையே நினைந்து வணங்கி இருப்பார்.

சொ.பொ.வி:

நாடுகள் - இங்கு ஊர்களைக் குறித்தது. சரித்தும் - சஞ்சரித்தும். நாகமுழை - மலைக்குகை. நித்திராய் - மரணமில்லா வாழ்வாய். குஞ்சித்த - தூக்கிய

309. அங்கித்தம்பனை நல்லார்க்கு அனல்சுடா தாகும்
 ஓடாதமந்திரம் உடையார்க்கு அருவிடங்கள் ஏறா
 எங்கித்தை கன்மமெலாம் செய்தாலும் ஞானிக்கு
 இருவினைகள் சென்றணையா முன்செய்வினை இங்குத்
 தங்கிப்போம் பாத்திரமும் குலாலன்வினை தவிர்ந்த
 சக்கரமும் கந்தித்து சுழலு மாபோல்.
 மங்கிப்போய் வாதனையால் உழல்விக்கும் எல்லா
 மலங்களும்பின் காயமொடு மாயும் அன்றே.

பொருள்:

தீயில் நின்று தவம் செய்ய வல்லார்க்கு அக்கினி சுடாதாம்.
 விடத்தைத் தடுக்கவல்ல மந்திரம் கற்றாருக்குக் கொடிய விடம்
 தலைக்கு ஏறுவதில்லை. அதுபோல இறையருள் பெற்ற ஞானிகள்
 எதனையும் தன்பொருட்டு இன்றிச் செய்கின்ற பொழுது,
 அவர்களுக்கு நல்வினை தீவினைகள் மேலும் சேர்வதில்லை.
 (ஆகாமியம் இல்லை) பிராரத்த சஞ்சித வினைகளோ பெருங்காயம்
 இருந்த பாத்திரம் போலவும், குயவன் வனைதல் தொழிலை
 நிறுத்தியவுடன் சிறிது நேரம் சக்கரம் சுழல்வது போலவும் அவர்தம்
 அவ்வினைகள் சக்தி கெட்டு மலவாசனையால் சிறிது அலு
 பவத்தில் இருக்கும். பின்பு உடம்பு ஒழியும் காலத்தில் உடம்போடு
 எல்லா மலங்களும் ஒழியும்.

சொ.பொ.வி:

அங்கித்துஅம்பனம் - அக்கினியால் தவம் செய்யக் கற்றநிலை.
 ஓடாத மந்திரம் - விடத்தைத் தடுக்கும் மந்திரம். எத்தை - எதனைச்
 செய்தாலும் பாத்திரம் - பெருங்காயம் இருந்த பாத்திரம். வாதனை -
 மலவாசனை.

குறிப்புரை:

இத்துடன் பத்தாஞ்சுத்திரம் நிறைவு பெறுகிறது.

பதினோராஞ் சூத்திரம்

310. காயம் ஒழிந்தால் சுத்தனாகி ஆன்மா
காட்டக் கண்டிடும் தன்மைஉடைய கண்ணுக்கு
ஏயும்உயிர் காட்டிக் கண்டிடு மாபோல
ஈசன்உயிர்க்குக் காட்டிக் கண்டிடுவன் இத்தை
ஆயும்அறிவு உடையனாய் அன்பு செய்ய
அந்நிலைமை இந்நிலையில் அடைந்தமுறை யாலே
மாயமெலாம் நீங்கிஅரன் மலரடிக்கீழ் இருப்பன்
மாறாத சிவானுபவம் மருவிக் கொண்டே.

பொருள்

சீவன் முத்தராகிய ஆன்மா ஆராய்ந்து அறியும் மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றால் இறைவனிடத்தில் அன்பு பூண்டு நிட்டையில் அழுந்தி நிற்க உடல் அழிந்தால், மலப்பற்று இல்லாத சுத்தநிலை அடைந்து, மலமயக்கம் எல்லாம் நீங்கப் பெற்று, அத்துவிதமாய்ப் பேரின் பத்தைச் சுவைத்துக் கொண்டு இறைவனின் திருவடியை அடைந்திருக்கும். அந்நிலையில் கானும் கண்ணுக்கு உயிரானது காட்டியும், தானே கண்டும் இயங்குமாறு போல இறைவனும் மலம் நீங்கப் பெற்ற அவ்ஆன்மாவிற்குப் பேரின்ப இன்பத்தைத் துய்ப்பித்துத் தனக்கின்றி ஆன்மாவிற்காய் தானும் துய்ப்பான்.

சொ.பொ.வி:

காயம் - உடம்பு. ஆயும்அறிவு - ஆராய்ந்து அறிகின்ற மெய்ஞ்ஞானம். மாயமெலாம் - மலங்கள் எல்லாம்.

குறிப்புரை:

சிவஞானபோத பதினோராஞ் சூத்திரத்திற்கு இப்பாடல் முதல் 321ஆம் பாடல் வரை பொருள்கள் அமைந்துள்ளன.

311. பரஞானத்தால் பரத்தை தரிசித்தோர் பரமே
பார்த்திருப்பார் பதார்த்தங்கள் பாரார் பார்க்க
வருஞானம் பலஞானம் அஞ்ஞான விகற்பம்
வாச்சிய வாசகஞானம் வைந்தவத்தின் கலக்கம்

தருஞானம் போக ஞாதிருஞான ஞேயம்
தங்கியஞானம் சங்கற்பனை ஞான மாகும்
திருஞானம் இவையெல்லாம் கடந்த சிவஞானம்
ஆதலால் சீவன்முத்தர் சிவமேகண்டு இருப்பார்.

பொருள்:

மெய்ஞ்ஞானத்தால் சிவனைத் தரிசித்தோர் சிவனையே கண்டிருப்பார். ஏனைய உலகப் பொருள்களைப் பாரார். உலகப் பொருள்களைக் காண்பதற்குரிய ஞானங்கள் பலவகையாகும். அவைகளில் ஒன்று சொல்லாலும் பொருளாலும் தோன்றுகின்ற ஞானமாகும். அது ஐயத்தைத் தருகின்ற ஞானமாகும். மேலும் மாயையைப் பற்றிக் கொண்டு வருகின்ற ஞானம் கலக்கத்தைத் தரும். சிந்தித்துக் கலக்கத்தை நீக்குகின்ற பொழுது எழுகின்ற அறிபவன், அறிவு, அறியப்படும் பொருள் என வேற்றுமைப் படுத்திக் காணுகின்ற ஞானமும், பாவனை ஞானமே ஆகும். இந்த உலக ஞானங்களை எல்லாம் கடந்த சிவஞானமாம் மெய்ஞ்ஞானம் ஒன்றே சிறப்புடைய ஞானம் ஆகும். அத்தகைய சிவஞானம் கைவரப் பெற்றவர்கள் சிவனையே கண்டிருப்பார்.

சொ.பொ.வி:

பதார்த்தம் - பொருள்கள். பார்க்கவருஞானம் - கருவி கரணங்களால் அறியப்படும் உலக ஞானம். வாசகம் - சொல். வாச்சியம் - பொருள். வைந்தவம் - மாயை.

312. அநாதிஉடல் ஒன்றினைவிட்டு ஒன்றுபற்றிக் கன்மால்

ஆய்அழிந்து வருதலால் அந்தம் இல்லை

பின்ஆதி அருள்பெற்றவர்கள் நித்த உருவத்தைப்

பெற்றிருக்கை முத்திஎன்னில் பெரும் பதமே இதுவும்

இனாதுநிலை இதுதானும் காயம் உண்டேல்

இருங்கன்மம் மாயைமலம் எல்லாம் உண்டாம்

மனாதிதரும் உடல்ஆதி காரியத்தால் அநாதி

மலமறுக்கும் மருந்தற்றால் உடன்மாயும் காணே.

பொருள்:

அநாதி காலந்தொட்டு வருகின்ற உயிர் தன் வினைக்கு ஏற்ப ஓர் உடம்பை விட்டு மற்றொரு உடம்பைப் பற்றித் தோன்றியும் அழிந்தும் வருவதால் அதற்கு ஓர் முடிவில்லை என்பர். மேலும் அவர்கள் முத்திப் பேற்றை அடைந்தவர்கள் முன்னர் எடுத்த உடம்புகளைப் போல் அல்லாது நித்தமாகிய உடம்பைப் பெற்றிருப்பர் என்று கூறுவார்கள். அவர்கள் கூற்றுப்படி அவர்கள் கூறுகின்ற உடம்பு துன்பத்திற்குக் கொள்கலமாகும். ஏனென்றால், உடம்பு என்றாலே அதற்கு வினை உண்டு, மாயை உண்டு, ஆணவமலம் உண்டு. மேலும் முத்தியில் உடம்போடு இருந்தால் பரமுத்தி என்றுதான் கூறப்படுமே தவிர அதை வீடுபேறு என்று கூறமுடியாது. மேலும் உடம்பு என்பது மலம் முதலிய புரியட்டக உடம்பிலிருந்து தோன்றுவதால் இந்த நித்த உடம்பிற்கும் தோற்றம் கூறவேண்டும். மேலும் இந்த நித்த உடம்பு மலங்கள் தீர்வதற்குரிய மருந்தாகும். எனவே, மலநோய் தீர்ந்துவிட்டால் இந்த உடல் நீங்கிவிடும். (இத்தகைய பொருந்தாதவை இருப்பதால் சிவானு பவத்தில் மாயாமலம் உருவாக்கிய உடம்பு அமைவதில்லை)

சொ.பொ.வி:

அந்தம் - முடிவு. நித்த உருவம் - அழிவில்லாத உருவம். பதம் - துன்பம். இருங்கன்மம் - கன்மவினை.

313. தெரிவுஅரிய மெய்ஞ்ஞானம் சேர்ந்த வாறே

சிவம்பிரகாசிக்கும் இங்கே சீவன்முத்தன் ஆகும்
உரியமலம் ஓளடதத்தால் தடுப்புண்ட விடமும்
ஒள்ளியின் ஒளிமுன்னர் இருளும் தேற்றின்
வருபரல்சேர் நீர்மருவு கலங்கலும் போலாகி
மாயாதே தன்சக்தி மாய்ந்து காயம்
திரியும்அளவும் உளதாய் பின் காயம்சேராத
வகை தானும் தேயும் அன்றே.

பொருள்:

அரிதாகிய மெய்ஞ்ஞானம் இப்பிறவியில் உதிக்கின்ற பொழுது ஆன்மாவில் சிவம் பிரகாசிக்கும். அந்த ஆன்மா சீவன் முத்தராகும். அச்சீவன் முத்தருக்கு இப்பிறவியில் எடுத்த உடம்பிற்குக் காரணமாய் இருந்த கன்மமலம் மருந்தினால் தடைப்பட்ட நஞ்சு போலவும், எரிகின்ற தீக்கு முன்னர் இருள் போலவும், தேற்றா மரக்கொட்டை சேர்ந்த நீரினில் தோன்றிய கலங்கல் போலவும் தான் கெடாது. தன் சக்தி மட்டும் கெட்டு; எடுத்த உடம்பு இருக்கின்ற வரை இருந்து, அந்த உடம்பு அழிந்தபோது மீண்டும் வேறு ஒரு உடம்பு பொருந்தாதபடி செய்து தானும் அழியும்.

சொ.பொ.வி:

உரிய மலம் - கன்மமலம். ஒளடதத்தால் - மருந்தால். பரல் - தேற்றாமரக்கொட்டை. காயம் திரியும் அளவும் உடம்பு அழியும்வரை.

314. ஆணவந்தான் அநாதி அந்தம் அடையாதாகும்

அடையின் அந்தஆன்மாவும் அழியும்எனில் செம்பில்
காணல்உறும் களிம்பு இரதகுளிகை பரிசிக்கக்
கழியும் செம்புஉருநிற்கக் கண்டோம் அன்றே
தாணுவின்தன் கழல்அணையத் தவிரும் மலம்தவிர்ந்தால்
தான்சுத்தனாய் இருக்கைமுத்தி அரன் தானைப்
பூணவேண்டுவது ஒன்றும் இல்லையெனில் அருக்கன்
புகுதஇருள் போம்அடியில் பொருந்தமலம் போமே.

பொருள்:

ஆணவமலம் அநாதியாய், நித்தமாய் ஆன்மாவோடு கூடியிருத்தலால் முத்தியில் அழியாது என்றும், அவ்வாறு அழிந்தால் உயிரும் அழிகிறது என்று கொள்ள வேண்டும் என்று சிலர் கூறுவர். (பாடாணவாத சைவர்) அவர்கள் கொள்கை பொருத்தம் உடையதல்ல. வேறுசிலர் (பேதவாத சைவர்) செம்போடு கூடியிருக்கும் களிம்பு செம்பைப் பொன்னாக்கும் இரத குளிகை சேர்ந்த போது அக்களிம்பு அழிந்துபோவதைக் காண்

கிறோம். களிம்போடு செம்பின் உருவம் அழிவதில்லை. செம்பு பொன்னாய்த் திகழுகிறது. அதுபோலவே சிவபெருமானின் திருவடி ஞானத்தை எய்திய உயிர் ஆணவமலத்தை விட்டு நீங்கித் தூய்மை பெறுமே அல்லாது நீங்குவதில்லை. இத்தூய்மை நிலையே வீடுபேறாகும். ஆதலால், சிவபெருமான் திருவடியை உயிர் பொருந்துகிறது என்று கூறுவது தேவையில்லை என்று அவர்கள் கூறுவார்கள். இதுவும் பொருந்தாத கொள்கையே . இதற்குச் சைவ சித்தாந்த அடிப்படையில் பதில் கூறப் பெற்றிருக்கிறது. ஆணவம் அழியாது. ஆனால், எப்படிச் செம்பிலே இருக்கிற களிம்பு இரச குளிகை சேர்ந்தவுடன் தான் அழியாது செயலற்று இருக்கின்றதோ அதுபோல ஆணவமும் முத்தியில் செயலற்று இருக்கிறது என்பது முதல் சாரார்க்கு விடையாகும். அடுத்தவர் கூற்றுக்கு உரிய பதில் குற்றமற்ற கண்ணாக இருந்தாலும் சூரியஒளி கண் ஒளியோடு கலந்தால்தான் இருள் நீங்கும். அதுபோலவே தூய்மைபெற்ற உயிர் இறைவனது திருவடியைப் பொருந்தினால்தான் ஆணவமலம் முற்றிலும் அடங்கும் என்பது பதிலாகும்.

சொ.பொ.வி:

அந்தம் - முடிவு. அடையாது - அழியாது. காணலுறும் - காணப் பெறும். தானோ - இறைவன். அரன் - சிவன்.

குறிப்புரை:

முத்தியில் ஆணவம் அழியாது என்ற பாடாணவாத மதத்தாரின் கொள்கையும், ஆணவம் அழியும் என்றாலும் உயிர் இறைவனோடு கலத்தல் வேண்டியதில்லை என்ற பேதவாத சைவரின் கொள்கையும் மறுக்கப்படுகிறது. சைவ சித்தாந்தக் கொள்கையில் ஆணவமலமானது முத்தி நிலையில் இறையருளால் அழியாது. செயலற்று நிற்கும் என்பதாகும்.

315. நெல்லினுக்குத் தவிடுஉமிகள் அநாதி யாயே

நெல்லைவிட்டு நீங்கும்வகை நின்றநிலை நிகழ்த்தி
சொல்லியிடின துகளற்ற அரிசியின்பால் இல்லை
தொக்கிருந்தும் மற்றுஒருநெல் தோன்றி டாவாம்

நல்லஇவை விடும்அறவே இவைபோல அணுவை
 மேஷமலம் உடல்கன்மம் அநாதிவிட்டே நீங்கும்
 நல்லசிவ முத்தியின்கண் பெத்தான் மாவை
 நணுகிநிற்கும் ஆதலால் நாசமும் இன்றாமே.

பொருள்:

நெல்லுக்கு முளையும் தவிடும் உமியும் நெல் தோன்றுகின்ற பொழுதே அவையும் தோன்றி அநாதியாகும். ஆனால், நெல்லை அரிசியாக்கும் பொழுது அவை நீங்கி அரிசி மட்டும் நிலையாக நிற்கிறது. ஆதலால் தவிடு, உமி ஆகியவற்றை அநாதி என்று கூறுவது ஏன்? என்று சிலர் கேட்கலாம். மேலும் அவை நெல்லிடத்தில் .(எவ்வாறு செம்பிடத்தில் உள்ள களிம்பு இரதகுளிகையால் இல்லாதுபோல் தோன்றி மீண்டும் சிலகாலம் கழிந்து களிம்பு தோன்றுகிறதோ அதுபோல) நெல்லின் உமி, தவிடு, முளை ஆகியவை அரிசியில் தொக்கு இருந்து மீண்டும் நெல்லைத் தோற்றுவிக்குமோ என்றும் கேட்பார்கள். அப்படித் தோற்றுவிக்காது. இதற்குப் பதில் தவிடு, முளை, உமிகள் நெல்லை மெல்ல மெல்ல நீங்கியே அரிசியாகிறது. அதுபோலவே உயிரை அநாதியாகப் பற்றியுள்ள மலமாகிய கன்மங்களும் உயிரை விட்டு மெல்ல மெல்ல நீங்கி முத்தியடைகிறது. மேலும் தவிடு, உமிகள் எவ்வாறு முழுமை நீங்கி அரிசியாகின்றதோ அதுபோல முத்தியில் மலங்கள் முழுமையும் அழிகின்றன. (இந்த இடத்தில் ஒரு கேள்வி எழுகின்றது). மலங்கள் நித்தம் என்று கூறுவது எவ்வாறு பொருந்தும்? என்றால் ஒரு நெல்லிலிருந்து முளை, தவிடு, உமி நீங்கி அரிசியானாலும் மற்ற நெல்லில் அவை எவ்வாறு இருக்கிறதோ அதுபோல மலங்களும் முத்திநிலை அடையாத பெத்தனிடம் அடைந்திருப்பதால் அவை நித்தப் பொருளாம்.

சொ.பொ.வி:

அநாதி - தொன்றுதொட்டு வருவது. துகளற்ற - குற்றம் நீங்கிய.

316. எவ்விடத்தும் இறைஅடியை இன்றியமைந்து ஒன்றை
 அறிந்துஇயற்றி இடாயிர்கள் ஈசன் தானம்
 செவ்விதினில் உளம்புகுந்து செய்தியெலாம் உணர்ந்து
 சேட்டிப்பித்து எங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன்
 இவ்வுயிர்கள் தோற்றும்போது அவனைஇன்றித் தோற்றா
 இவற்றினுக்கு அம்முதல் எழுத்துக்கு எல்லாமாய்நிற்கும்
 அவ்வுயிர்போல் நின்றிடுவன் ஆதலால் நாம்
 அரனடியை அகன்றுநிற்பது எங்கே யாமே.

பொருள்:

ஆன்மாக்கள் பெத்த நிலையிலும் முத்தி நிலையிலும்
 இறைவனது திருவருள் இன்றி ஒரு விஷயத்தையும் அறிந்து
 அனுபவிக்காது இறைவன் ஆன்மாவில் அத்துவிதமாக நின்று
 வினைகள் அடிப்படையில் ஆன்மாவை அனுபவிக்க வைப்பான்.
 மேலும் சராசரம் எல்லாவற்றிலும் செறிந்து நிற்பான். பெத்தான்
 மாக்கள் ஒடுங்கி மீளத் தோன்றுகின்ற போதும் இறைவன் இன்றித்
 தோன்றாது. எல்லா எழுத்துக்களுக்கும் அகரம் எவ்வாறு வேண்டப்
 படுகிறதோ அதுபோல ஆன்மாக்களுக்கு இன்றியமையாது
 இறைவன் வேண்டப்படுவான். ஆதலால், உயிர்கள் இறைவனது
 திருவடியை அகன்றிருத்தல் எவ்விடத்தும் இல்லை.

சொ.பொ.வி:

எவ்விடத்தும் - பெத்த, முத்திநிலை. செவ்விதினில் -
 அத்துவிதநிலையல். சேட்டிப்பித்து - அனுபவிக்க வைத்து.

317. எங்கும்தான் நிறைந்து இவன் நின்றானாகில்
 எல்லாரும் காணவே வேண்டும்தான் என்னில்
 இங்கும்தான் அந்தகத்து இரவிஇருள் ஆகும்
 ஈசனருள் கண்ணில்லார்க்கு ஒளியாயே இருளாம்
 பங்கந்தான் எழும்பதுமம் பக்குவத்தை அடையப்
 பரிதிஅலர்த் திடுவதுபோல் பருவம்சேர் உயிர்க்குத்
 துங்கஅரன் ஞானக்கண் கொடுத்து அருளினாலே
 சோதிக்குள் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே.

பொருள்:

சிவபெருமான் எங்கும் நிறைந்து உயிர்களோடு கலந்து உயிர்களுக்கு உதவி வருவான் என்றால் அவனை எல்லோரும் அறிந்து முத்தி இன்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டுமே என்றால் இவ்வுலகில் சூரியஒளி இருந்தும் குருடர்களுக்கு உலகம் இருளாகவே தோன்றும். அதுபோல இறைவன் ஞானசூரியனாக இருந்தாலும் அவனுடைய அருளைப் பெறாதவர்களுக்கு அறிய முடியாதவன் ஆவான். சேற்றில் தோன்றுகின்ற தாமரை பக்குவம் அடைந்த பொழுதே சூரியன் அதனை மலரச் செய்வது போல, மலபரிபாகம் அடைவதற்குரிய பக்குவம் அடைந்த ஆன்மாக்களுக்கே மாட்சிமை பெற்ற இறைவன் அறிவினுள் அறிவாகிய சோதியாய்த் தோன்றுவான்.

சொ.பொ.வி:

இவன் - இறைவன். அந்தகர் - குருடர். இரவி - சூரியன். பங்கந்தான் - சேறு. பதுமம் - தாமரை. தூங்க - மாண்புடைய.

318. சென்றணையும் நிழல்போலச் சிவன்நிற்பன் என்னில்

சென்றணையும் அவன்முதலி சிவத்தைஅணைந்து ஒன்றாய்
நின்றதுஉயிர் கெட்டுஎன்னில் கெட்டதுஅணைவு இன்றாம்
நின்றதில் கேடில்லை அணைந்து கெட்டது என்னில்
பொன்றினதேல் முத்தியினைப் பெற்றவரார் புகல்நீ
பொன்றுகையே முத்தியினில் புருடன்நித்தன் அன்றாம்
பொன்றியிடும் நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போல் என்னில்
ஒருபொருளாம் அதிபதியோடு உயிர்பொருளொன்று அன்றே.

பொருள்:

வேனிற்காலத்தே வெயிலால் வருந்துகின்றவர்கள் சென்று தங்குகின்ற மரநிழலைப் போலப் பக்குவ ஆன்மாக்கள் சென்று இறைவனைச் சேர இறைவன் விகாரமின்றி நிற்பான். இதுவே முத்தி என்பர் ஒருசாரார். (அவிகாரவாதி) இது பொருந்தாது. ஏனென்றால், மரநிழல் அசத்து என்பதோடு சென்று தங்கியவரே சத்தாகிச் சுதந்திரமுடையதாய் உள்ளனர். ஆனால், மரநிழல் உவமைக்குப்

பொருளாக இருக்கும் இறைவன் அறிவுடையவன், சுதந்திரன் ஆதலால் இந்த உவமை பொருந்தாது. பொருளும் பொருந்தாது. மற்றொரு சாரார் உயிர்கெட்டு சிவத்தை அணைவதே முத்தி என்பார். அதுவும் பொருந்தாது. ஏனென்றால், உயிர் கெட்டுத்தான் சிவத்தோடு அணையும் என்றால் கெட்டபின் ஒன்று பிறி தொன்றைச் சேர்வது எவ்வாறு? அணையுங்கால் கெட்டும், பின் நிற்கும் என்றால் கெட்டது என்பதே இல்லை. அணையும் வரை நின்று பின் கெட்டது என்றால் அதற்குக் காரணம் யாது. மேலும் முத்தி இன்பத்தைப் பெற்றது யாது. இதற்கெல்லாம் விடை கூறவேண்டும். மேலும் உயிர் கெட்டுத்தான் முத்தி பெறும் என்றால் உயிர் நித்தப் பொருள் என்பதும் பொய்யாகி விடும். எனவே, (பரிணாமவாதி) உயிர்கெட்டு இறைவனை அடைவது முத்தி என்பது பொருந்தாது. பிறிதொரு சாரார் (ஐக்கியவாதி) நீரும் நீரும் சேர்வது போல உயிர் இறைவனோடு ஐக்கியமாவதே முத்தி என்பார். அதுவும் பொருந்தாது. ஏனென்றால், நீரும் நீரும் ஒரே பொருட் தன்மையாகும். ஆனால், இறைவன் வேறு உயிர் வேறு. இரண்டும் ஒரு பொருளல்ல. எனவே, அவர் தம் கூற்றும் பொருந்தாது.

சொ.பொ.வி:

அவன் - இறைவன். முதலி - சித்துப் பொருள். பொன்றினதேல் - அழிந்தால். நித்தன் - அழியாதவன். அதிபதி - இறைவன்.

319. செம்புஇரத குளிகையினால் களிம்புஅற்றுப் பொன்னாய்ச்
செம்பொன்னுடன் சேரும் மலம்சிதைந்தால் சீவன்
நம்பனுடன் கூடுமெனில் பொன்போல் அல்லன்
நற்குளிகை போலஅரன் நணுகுமலம் போக்கி
அம்பொன்அடிக் கீழ்வைப்பன் அரும்களங்கம் அறுக்கும்
அக்குளிகைத் தானும்பொன் ஆகாது ஆகும்
உம்பர்பிரான் உற்பத்தி ஆதிகளுக்கு உரியன்
உயிர்தானும் சிவானுபவம் ஒன்றினுக்கும் உரித்தே.

பொருள்:

செம்பில் இரதக் குளிகை சேர்ந்ததினால் களிம்பு நீங்கிப் பொன்னாகி மற்ற செம்பொன்னோடு ஒத்து விளங்குவது போல,

ஆணவாதி மலங்கள் நீங்கியவிடத்து உயிரும் இறைவனோடு ஒத்து விளங்கும் என்று கூறுவர். (சிவசமவாதிகள்) இது பொருந்தாது. ஏனென்றால், இறைவனுக்கு இங்கு உவமை இரத குளிகையால் களிம்பு நீக்கப் பெற்ற செம்பொன் ஆகும். இந்தச் செம்பொன் மற்ற பொன்போலத் தொழிலுக்கு உரியது ஆகாது. ஆனால், உயிர்களின் மலத்தை நீக்குகின்ற இறைவனோ அருள் தருகின்ற தொழிலுக்கு உரியவன். மேலும் செம்பில் களிம்பை நீக்கும் குளிகை தான் பொன்னாகாது. அதுபோல இறைவனும் தான் முத்தி இன்பத்தைத் துய்க்க மாட்டான். களிம்பு எப்படி மீண்டும் தோன்றுகின்றதோ அதுபோலம ண்டும் உயிர்களுக்குத் தோன்றுகின்ற மலங்களை இறைவன் தன் தொழிலால் அகற்றுவான். எனவே, இறைவன் தோற்றம் முதலிய தொழில்களைச் செய்வதற்கு உரியன். உயிரோ இறைவனின் சிவானுபவத்தை அனுபவிப்பதற்கு உரியவன் என்பதை உணரவேண்டும். இரண்டும் சமம் என்று கொள்ள முடியாது. (இவ்வாறு பேதவாதி, சிவசமவாதியின் கொள்கைகள் மறுக்கப்படுகின்றன.)

சொ.பொ.வி:

நம்பன் - இறைவன். பொன்போல் அல்லன் - களிம்பு நீங்கிய பொன்போல் அல்லன். உம்பர்பிரான் - இறைவன். உற்பத்திஆதி - தோன்றல் முதலிய ஐந்து தொழில்கள்.

320. சிவன்சீவன் என்றஇரண்டும் சித்துஒன்றாம் என்னின்

சிவன்அருள் சித்துஇவன் அருளைச்சேரும்சித்து அவன்தான்
பவம்கேடு புத்திமுத்தி பண்ணும்சித்து அவற்றில்
படியின்சித்து அறிவிக்கப்படும் சித்தும் இவன்தான்
அவன்தானே அறியும்சித்து ஆதலினால் இரண்டும்
அணைந்தாலும் ஒன்றாகாது அநந்நியமாய் இருக்கும்
இவன்தானும் புத்தியும்சித்து இவனாமோ புத்தி
இதுஅசித்து என்றிடில் அவனுக்குஇவனும் அசித்தாமே.

பொருள்:

இறைவன், உயிர் என்று கூறப்படுகின்ற இரண்டு பொருளும் முத்திநிலையில் கலந்த பின் ஒரு தன்மையாய் நிற்கும் என்றால் அது

பொருந்தாது. ஏனென்றால் இறைவன் அருளாகிய சித்து உயிரோ அவ்வுயிரைச் சேர்வதாகிய சித்து, இறைவன் பிறப்பு, இறப்பு, போகம் இவற்றை அழிக்கும் சித்து, உயிரோ அவற்றில் அழுந்துவதாகிய சித்து, இறைவன் தானாக அறியும் சித்து, உயிரோ அறிவிக்க அறியும் சித்து. ஆதலால், இரண்டும் அணைந்தாலும் ஒன்றாகாது. அத்துவிதமாய் நிற்கும். உயிரும் புத்தி தத்துவமும் சித்து என்று கூறப்படுகிறது. அவ்வாறு கூறுகின்ற பொழுது புத்தி தத்துவம் உயிராகுமா? உயிரை நோக்கும்போது புத்திதத்துவம் அசித்துப் பொருளாகி விடுகிறது. அதுபோலவே இறைவனை நோக்கும்போது உயிரானது அசித்துப் பொருளே ஆகும். ஆதலால், உயிர் முத்தியில் இறைவனோடு ஒத்து ஒன்றாய் இருக்கும் என்று கூறுவது பொருந்தாது. (இவ்வாறு ஐக்கியவாதி கருத்து மறுக்கப்படுகிறது)

சொ.பொ.வி:

சித்து - அறிவு. பவம் - பிறப்பு. கேடு - இறப்பு. புத்தி - போகம். அநந்நியமாய் - அத்துவிதமாய்.

321. இரும்பைக்காந்தம் வலித்தாற்போல் இயைந்துஅங்கு உயிரை எரிஇரும்பைச் செய்வதுபோல் இவனைத்தான் ஆக்கி அரும்புஇத்து இந்தணத்தை அனல் அழிப்பதுபோல் மலத்தை அறுத்துஅமலன் அப்பணைந்த உப்பேபோல் அணைந்து விரும்பிப்பொன்னினைக் குளிகை ஒளிப்பதுபோல் அடக்கி மேளித்துத் தான்எல்லாம் வேதிப்பான் ஆகிக் கரும்பைத் தேனைப் பாலைக் கனியமுதைக் கண்டை கட்டியைஒத்து இருப்பன்அந்த முத்தியினில் கலந்தே.

பொருள்:

காந்தம் இரும்பினைத் தன்னகத்தே இழுத்து அதனோடு இயைந்து விட்டாற் போல, உயிரினைத் தன்னகத்து வலித்து உயிரோடு இயைந்து நின்றும், நெருப்பு தன்னைச் சேர்ந்த இரும்பைத் தன் வண்ணம் ஆக்குதல் போல உயிரினைத் தன் வண்ணம் ஆக்கி நின்றும், விறகில் உள்ள தீ குக்குமமாய் இருந்திட

அதனைப் பற்றுகின்ற நெருப்பானது வெளிப்படுத்தி விறகை அழித்துத் தீ ஆக்கி நின்றல் போல, உயிரின் மலத்தை நீக்கித் தானே ஆக்கி நின்றும் நீரோடு கலந்த உப்பினைப் போல உயிரைத் தன் வியாபகத்துள் அடக்கி நின்றும், இரதக் குளிகையானது களிம்பை நீக்கிச் செம்பிற்குப் பொன்னின் இயல்பை அளித்தாலும், தன்னிடத்துப் பொன்னின் இயல்பு தோன்றாத வண்ணம் விளங்குவதுபோல, இறைவன் மலங்களை நீக்கி உயிருக்கு முத்தி கொடுத்தாலும் அவற்றுக்குத் தன் இயல்பைக் கொடுக்காது இறைவன் தானே மேலிட்டு ஐந்து தொழிலை நடத்தி நின்று உயிர்களுக்கு முத்தியைத் தருகின்றான். அது மட்டுமல்லாது முத்தி நிலையில் கரும்பு, தேன், பால், கனி, அமுது, கற்கண்டு, வெல்லக்கட்டி ஆகிய இவையெல்லாம் கலந்த சுவைபோல உயிருக்குப் பேரின்பச் சுவையைத் தருகின்றான்.

சொ.பொ.வி:

அரும்புஇத்து - அனலைத் தோற்றி. அப்பு - நீர். மேளித்து - மேலிட்டு. வேதிப்பான் - நடத்துவான்.

பதினோராஞ் சூத்திரம் நிறைவு.

பனிரெண்டாஞ் சூத்திரம்

322. செங்கமலத்தாள் இணைகள் சேரல் ஒட்டா
 திரிமலங்கள் அறுத்து ஈசன்நேசரொடும் செறிந்திட்டு
 அங்குஅவர்தம் திருவேடம் ஆலயங்கள் எல்லாம்
 அரன்னைவே தொழுது இறைஞ்சி ஆடிப்பாடி
 எங்கும்யாம் ஒருவர்க்கும் எளியோம் அல்லோம்;
 யாவர்க்கும் மேலானோம் என்றுஇறுமாப்பு எய்தி
 திங்கள்முடியார் அடியார் அடியோம் என்று
 திரிந்திடுவர் சிவஞானச் செய்திஉடை யோரே.

பொருள்:

இறைவனது செந்தாமரை போலும் இரண்டு திருவடிகளைச் சேரவிடாது தடுப்பனவாகிய மலமாயை கன்மங்களை வலி அறுத்து, உலகில் யாம் யாவர்க்கும் எளியவர் அல்ல. அவரைக்

காட்டிலும் மேலானவர்கள் என்ற பெருமிதம் உற்று, அதனால் சிவனடியார் கூட்டத்தில் சேர்ந்து ஆடிப்பாடி சிவனடியார்கள் திருவேடத்திலும் சிவாலயங்களிலும் இறைவனது வடிவையே கண்டு அவற்றைப் போற்றி வணங்கிப் பிறை அணிந்த திருமுடி உடைய சிவனின் திருவடியைத் தாங்கும் சிற்றடியவர்கள் ஆயினோம் என்று உலகில் இயங்குவர் திருவடிஞானம் கைவரப் பெற்றவர்கள்.

சொ.பொ.வி:

வெளிப்படை.

குறிப்புரை:

சிவஞானபோத பனிரெண்டாஞ் சூத்திரத்திற்கு விளக்கமாக இப்பாடல் முதல் 328ஆம் பாடல்வரை பொருள்கள் அமைந்துள்ளன.

323. ஈசனுக்கு அன்பில்லார் அடியவர்க்கு அன்பில்லார்
எவ்வுயிர்க்கும் அன்பில்லார் தமக்கும் அன்பில்லார்
பேசுவதுஎன் அறிவில்லா பிணங்களை நாம்இணங்கில்
பிறப்பினிலும் இறப்பினிலும் பிணங்கிடுவர் விடுநீ
ஆசையொடும் அரனடியார் அறியாரை அடைந்திட்டு
அவர்கருமம் உன்கருமம் ஆகச் செய்து
கூசிமொழிந்து அருள்ஞானக் குறியில் நின்ற
கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே.

பொருள்:

சிவனடியார்களிடத்து அன்பில்லாதவர்கள் இறைவனிடத்தில் அன்பில்லாதவர்களே ஆவர். பிற உயிர்களிடத்திலும் அன்பில்லாதவர் தம்மிடத்திலும் அன்பில்லாதவர். இத்தகையோர் உயிரோடு இருந்தாலும் பிணங்களே ஆவர். இவர்களோடு கூடின் பிறப்பு இறப்புத் துன்பங்களுக்கு ஆட்பட வேண்டி வரும். ஆதலால் அவர்களை அறவே ஒழித்துப் பேரன்போடு சிவனடியார்க்கு அடிமையாக இருக்கும் மெய்யன்பர்கள் கூட்டத்தில் கலந்து அவர்களுக்குச் செய்யும் பணியே உண்மையான பணி எனக் கொண்டு அவர்களிடத்தில் பணிவாகப் பேசி, தன்முனைப்பின்றி அருள்ஞான உபதேச வழி ஒழுகிக் கும்பிட்டுக் கைகொட்டி கூத்தாடி இயங்குவதே சிறப்பாகும்.

சொ.பொ.வி:

இணங்கில் - சேர்ந்தால். பிணங்கிடுவர் - துன்பம் தருவர். கருமம் - பணி. குறியில் - உபதேசவழியில். தட்டமிட்டு - கைதட்டி.

324. அறிவுஅறியான் தனைஅறிய யாக்கை ஆக்கி

அங்கங்கே உயிர்க்குயிராய் அழிவுகொடுத்து அருளால்
செறிதலினால் திருவேடம் சிவன்உருவே ஆகும்
சிவோகம் பாவிக்கும் அத்தால் சிவனுமாவர்
குறியதனால் இதயத்தே அரனைக் கூடும்
கொள்கையினால் அரனாவர் குறியொடு தாம் அழியும்
நெறியதனால் சிவமேயாய் நின்றிடுவர் என்றால்
நேசத்தால் தொழுதிடுநீ பாசத்தார் விடவே.

பொருள்:

பாச, பசு ஞானங்களால் அறியமுடியாத இறைவன் உலகத்தார் தம்மை வழிபடுவதற்காகத் திருவேடத்தை அடியார்க்கு உதவி, யாண்டும் உயிருக்குயிராய் நின்று அறிவினை விளக்கி, அருளால் கலந்து நிற்பதால், அடியாரின் திருவேடம் சிவவடிவே ஆகும். அவர்கள் சிவமேயாம் எனப் பாவனை செய்தால் சிவமே ஆகவும் இருப்பர். மேலும் இதயதானத்தில் சிவனை இருத்தி வழிபடுவதால் செயல்படும் அவர்கள் சிவமே ஆவர். மேலும் மானிட வடிவாகிய தம்மைக் காணப்பெறாது இறை வடிவாகவே காணப்பெறும் தன்மையினால் அவர்கள் சிவமே ஆக நிற்பர். இவ்வாறு திருவேடம் கொண்ட அடியார்களை மெய்யன்பினால் தொழுது வணங்க வேண்டும். அதனால் பாசம் நீங்கும்.

சொ.பொ.வி:

தனையறிய - இறைவன் உயிர்கள் தன்னை அறிய. யாக்கை - சிவனடியார் வடிவம். சிவயோகம் பாவிக்கும் - சிவமே தாம் எனப் பாவனை செய்தல். குறியொடு; தாம் அழியும் - தம் உடம்பாகிய குறி அழிந்து. பாசத்தார் - மலங்கள்.

325. திருக்கோயில் உள்ளிருக்கும் திருமேனி தன்னைச்

சிவன்எனவே கண்டவர்க்குச் சிவன்உறைவன் அங்கே
உருக்கோலி மந்திரத்தால் எனநினையும் அவர்க்கும்
உளம்எங்கும் இலன்இங்கும் உளன்என் பார்க்கும்

விருப்பாய வடிவாகி இந்தணத்தின் எரிபோல்
 மந்திரத்தில் வந்துதித்தும் மிகும்சுரபிக்கு எங்கும்
 உருக்கான ஒண்ணாத பால்முனைப்பால் விம்மி
 ஒழுகுவதுபோல் வெளிப்பட்டு அருளுவன் அன்பார்க்கே.

பொருள்:

திருக்கோயிலின் கண் அமைந்திருக்கும் சிவலிங்கம் முதலிய திருவுருவங்களைச் சிவன் எனக் கண்டு, உருவ வழிபாடு செய்யும் சரியையாளர்களுக்குச் சிவபிரான் அவ்வுருவங்களாகி அருள் செய்வான். திருவுருவங்களை உள்ளத்தில் ஆன்மார்த்தமாக எழுந்தருளச் செய்து, மந்திர வடிவில் அருவுருவ வழிபாடு செய்யும் கிரியையாளர்க்கு மந்திர வடிவாய் நின்று அருள் செய்வான். இறைவன் உலகத்தில் அருவாய் நின்று தன்னுள்ளத்தில் உருவாய் நின்று அருள் செய்கிறான் என்று வழிபடும் யோகியர்களுக்கு விறகில் உள்ள தீ கடையும்போது தோன்றுவது போல வெளிப்பட்டு அருள் செய்வான். அறிவு மாத்திரையால் வழிபடும் ஞானிகளுக்கு பசுவின் உடலெங்கும் பரவியிருக்கும் பால் முலை வழியே ஒழுகுவது போலக் கருணையில் வெளிப்பட்டு அருள் செய்வான்.

சொ.பொ.வி:

திருமேனி - சிவத்திருமேனி. உருக்கோலி - உள்ளத்தில் உருவத்தைக் கொண்டு. விருப்பாய வடிவு - பாவனையாகிய வடிவு. சுரபி - பசு.

326. ஞானயோகக் கிரியா சரியை நான்கும்

நாதன்தன்பணி ஞானி நாலினுக்கும் உரியன்
 ஊனமிலா யோகமுதல் மூன்றினுக்கும் உரியன்
 யோகி கிரியாவான்தான் ஒண்கிரியை ஆதி
 ஆனஇரண்டினுக்கு உரியன் சரியையினில் நின்றோன்
 அச்சரியைக்கே உரியன் ஆகலினால் யார்க்கும்
 ஈனமிலா ஞான குருவேகுருவும் இவனே
 ஈசன்இவன் தான்என்றும் இறைஞ்சி ஏத்தே.

பொருள்:

ஞானம், யோகம், கிரியை, சரியை என்ற நான்கும் சிவனுக்குச் செய்யும் தொழில்களே ஆகும். இத்தொழில் செய்வோர் சிவனடியார்களே ஆவர். இதில் ஞானத் தொழில் செய்வோர்க்கு ஞானம் முதலிய நான்கு தொழில்களும் உரியதாகும். யோக சாதனை செய்வோர்க்கு யோகம் முதலிய மூன்றும் உரியதாகும். கிரியை சாதனை செய்வோர்க்கு கிரியை, சரியை என்ற இரண்டும் உரியதாகும். சரியையில் நிற்போருக்குச் சரியை உரியதாகும். முத்திப்பேற்றை விரும்பும் யாவர்க்கும் ஞானகுரு வேண்டுவதாகும். அத்தகைய குரு சிவஞானியே ஆவார். எனவே, பக்குவ நிலைக்கு ஏற்ப வந்து மலமகற்றும் சிவனே இந்த ஞானகுரு ஆவான் எனத் தெளிந்து ஞான குருவை வாசனாமலம் நீக்கவேண்டி அனைவரும் வணங்கிப் போற்றுதற்கு உரியவர் ஆவர்.

சொ.பொ.வி:

நாதன்தன்பணி - இறைவனுடைய தொழில்கள். கிரியாவான் - கிரியை தொழிலுக்கு உரியவன்.

327. மந்திரத்தால் மருந்துகளால் வாய்த்த யோகத்தால்
மணிதத் குளிகையினால் மற்றும் மற்றும்
தந்திரத்தே சொன்னமுறை செய்ய வேதம்
சகலகலை ஞானங்கள் திரிகால ஞானம்
அந்தமிலா அணிமாதி ஞானங்கள் எல்லாம்
அடைந்திடும் ஆசான் அருளால் அடிசேர்ஞானம்
வந்திடும் மற்றொன்றாலும் வாரா தாகும்
மற்றவையும் அவனருளால் மருவும் அன்றே.

பொருள்:

மந்திரங்களாலும் மருந்துகளாலும் யோகத்தாலும் மணியாலும் இரசக் குளிகையினாலும் சாத்திரங்களில் சொன்னபடி செய்தாலும், இவற்றால் நான்கு வேதங்களை அறிகின்ற அறிவும் சகல கலை ஞானங்களை அறியும் அறிவும், முக்காலங்களை அறியும் அறிவும் ஆகிய ஞானங்கள் அடையலாம். ஆனால், மெய்ஞ்ஞானம் குருவின்

திருவருளாலேதான் வந்துதிக்கும். வேறு எதனாலும் மெய்ஞ்ஞானம் வராது. எனினும், முற்கூறிய ஞானங்களும் குருவருளால் வரக்கூடும். ஆதலால் குருவே இன்றியமையாதவர் ஆவார்.

சொ.பொ.வி:

மணி - மணிகளால். தந்திரத்தே - சாத்திரங்களில். திரிகாலம் - மூன்றுகாலம். அந்தமிலா - முடிவில்லாத.

328. பரம்பிரமம் இவன்என்றும் பரசிவன்தான் என்றும்
பரஞானம் இவன்என்றும் பராபரன்தான் என்றும்
அரன்தரும்சீர் நிலையெல்லாம் இவனே என்றும்
அருட்குருவை வழிபடவே அவன்இவன்தான் ஆயே
இரங்கிய வாரணம் ஆமை மீன் அண்டம் சினை
இயல்பினொடும் பரிசித்தும் நினைந்தும் பார்த்தும்
பரிந்துஇவைதாம் ஆக்குமா போல் சிவமேஆக்கும்
பரிசித்தும் சிந்தித்தும் பார்த்தும் தானே.

பொருள்:

சொருப சிவன் இவன் என்றும், சுத்தசிவன் இவன் என்றும், இலய சிவன் இவன் என்றும், யோகசிவன் இவன் என்றும், அதிகார சிவன் இவன் என்றும், மெய்ஞ்ஞானம் அருளுகின்ற குருவை நினைந்து ஒழுக, இறைவனே இக்குரு மூர்த்தியாய் நின்று கருணை பூத்து, கோழி தன் முட்டையைத் தொட்டும், ஆமை தன் முட்டையை நினைந்தும், மீன் தன் முட்டையைப் பார்த்தும் பரிவோடு தம் வடிவம் ஆக்குவது போல, ஞானகுருவும் உயிரைத் தொட்டு நினைந்து நோக்கிச் சிவமே ஆக்கி அருள்புரிவான்.

சொ.பொ.வி:

பரம்பிரமம் - சொரூபசிவன். பரசிவன் - தடத்தசிவன். பரஞானம் - அதிகாரசிவன். பராபரன் - தாபரமூர்த்தம். வாரணம் - கோழி. அண்டம் - முட்டை. சினை - முட்டை.

சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம்
எளிய உரை முற்றும்
திருச்சிற்றம்பலம்

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்

பாடல் முதற்குறிப்பு அகராதி

எண்கள் பாடல் எண்கள்

அகலியை	134	அழிந்தபி	31
அங்கித்தம்	309	அழிப்புஇலை	57
அசித்தரு	210	அழிவிலா	258
அசித்துஎனி	104	அளவை	7
அஞ்செழுத்	299	அறிதரு	225
அண்டசஞ்	179	அறிந்திடுமா	233
அத்துவா	76	அறிந்திடும்	190
அநாதியுட	312	அறிபொரு	245
அநாதியே	19	அறியாமை	282
அந்தரியா	301	அறிவதுஐம்	189
அந்நியமிலா	247	அறிவிக்க	252
அயனர்	194	அறிவில	228
அயன்தனை	80	அறிவுஅறியா	324
அரசனுஞ்	122	அறிவுஇச்சை	196
அரனடிக்	119	அறிவுடல்	219
அரன்விதி	141	அறிவுறும்	240
அரிசனம்	185	அறுவகைச்	2
அருந்தின்பத்	13	அனைத்துஞ்	349
அருமறையா	266	அன்னியராதி	11
அருவமோ	58	ஆங்கார	149
அருவவிகா	203	ஆணவந்தா	314
அருவினிலு	47	ஆணையா	121
அருவுருவி	48	ஆரணமாக	66
அருவுருவெ	201	ஆவதா	241
அருளது	239	ஆன்மா	195
அருளினால்	6	இங்குநா	116
அருளினாலு	123	இதம்அகிதம்	103
அவ்வவ	136	இந்தனத்தி	303
அவ்வுடனு	193	இந்திரிய	306

இந்நிலைதா	286	உருவருள்	67
இம்மையின்	97	உருவினி	207
இம்மையே	264	உருவினை	229
இயல்புகா	21	உருவொடு	93
இரந்தரமாகி	156	உரைத்த	54
இரும்பை	321	உரைதரு	254
இருவகை	224	உலகமே	237
இருவினைச் செயல் காண் ..	95	உலகினிற்	63
இருவினைச் செயல்கள்	230	உலகினை	68
இருவினை அகராதி	130	உலகுஉடல்	112
இருவினை இன்ப	94	உலகுஎலாம்	91
இருவினை என்னே	95	உள்ளதும்இலது	26
இவன் உலகி	304	உள்உணர் ஓசை	41
இறுதி ஆம்	55	எங்கும்தான் என்னின்	290
இறைவன் ஆவான்	269	எங்கும்தான் நிறை	317
இறைவன் இங்கு	104	எங்கும் தான் வியாபி	208
இறைவனே	232	எல்மாய்	169
இறைவன்தன்	236	எவ்விடத்து	316
ஈசனுக்கு	323	எழும்உடல்	142
ஈண்டுபக்	20	என்உடல்	215
உடல்யான்	215	என்னைஇப்	3
உடலினின்	206	ஏதுமுன்றா	16
உடலின்வேறு	188	ஐந்துசாக்	226
உடல்விடா	127	ஐந்துசுத்த	160
உடற்செயல்	100	ஐந்துதுதி	166
உணராத	243	ஒருகோட்டன்	1
உணர்வன	191	ஒருபுலன் நுகரும்	184
உதிப்பது	22	ஒருபொரு	27
உயிர்அவை	52	ஒருவனே	87
உயிரினை	205	ஒருவனோ	21
உயிரென	187	ஒழுக்கமன்	113
உயிரினோடு	12	ஒன்றதாய் அநேக	170
உருஉயிர்	199	ஒன்றதாய் இச்சா	83
உருமேனி	75	ஒன்றென	92

ஒன்றெனு	248	சங்கமம் தாபர	131
ஒன்றோடு	71	சத்திதன் வடிவு	82
ஓசைநற்	154	சத்திதான் நாதம்	169
ஓதிஉணர்ந்	257	சத்திதான் பலவோ	81
ஓதுசமயங்கள்	265	சத்தியாய் விந்து	165
ஓர்இடம் அழியா	29	சத்தியும் சிவமும்	89
கண்டஇவை	298	சத்தியே வடிவு	62
கண்டபொருளை	9	சத்து அசத்து	250
கண்டிடும்	296	சந்திரன் வரவு	202
கண்டுஉணர்	220	சந்நிதி குண	198
கண்ணுதல்	73	சலம் இலனாய்	307
கரணங்கள்	294	சன்மார்க்கம் சகமா	270
கருதுகரணம்	63	சன்மார்க்கம் சகல	274
கருவிகழிந்தால்	288	சாக்கிரத்தே	287
கருவியா மனமும்	192	சாக்கிர முப்பத்	223
கருவியால்	234	சாந்தியாதீத	261
கருவியும்	235	சார்பினில்	25
கருவினுள்	183	சாற்றிய	155
கற்றநூல்	51	சித்தமா	148
காண்டல்	10	சித்தாந்தத்	268
காண்பவன்	117	சிவஞானச்	278
காயத்தின் அழிவு	28	சிவம் சத்தி தன்னை	167
காயம்ஒழித்	310	சிவம் சத்தி நாதம்	164
காரணஅணு	32	சிவன் அரு உருவும்	90
காரிய காரண	38	சிவன் சீவன்	320
காரியம் என்ப	33	சிவனே அவன் திரு	295
காலமே கடவுளாக	30	சீலமோ	80
குணங்களை	197	சீவனும் இச்சா	84
குறிகள் வச்சிரத்	158	சுத்த தத்துவங்கள்	159
குறித்தது ஒன்று	65	சுத்தமாம் ஆன்ம	209
குறித்து அடியில்	297	சுத்தமாம் விந்து	78
கேட்டலுடன்	276	சுத்த மெய்ஞ்ஞான	251
கேவலசகல	227	சூக்கும் உரு	212
சகமார்க்கம்	273	சூக்குமதேசி	200

சூக்கும் வாக்கது	43	தோல்பாவை	214
சூக்கும் கெட்டு	138	தோற்றமு	34
சூரியகாந்தக்கல்	280	தோற்றுவித்	53
செங்கமலத்தாள்	323	நண்ணிடு	59
செப்பினாய் மாற	135	நரர்களாய்	132
செம்பு இரதக் குளிகை	319	நரர்பயில்	180
செய்க்கு இடும் செய்தவர்	108	நல்செவி	151
செயல்களே பலத்தை	107	நாடுகளிற்	308
செய்தவர் மனத்தே	110	நாட்டும்இத	300
சென்று அணையும்	318	நாயகன்	72
சொன்ன இத்தொழில்	56	நிகழ்ந்திடு	44
ஞாலம் அதில்	284	நிக்கிரகம்	105
ஞானத்தால் வீடு	279	நித்தமாய்	143
ஞானநூல் தனை	275	நியதிபின்	145
ஞானமே ஆனபோது	85	நிலம்புனல்	24
ஞானயோக	326	நெல்லினுக்கு	315
தத்துவம் என முன்றும்	162	பக்கமுன்றின்	14
தத்துவம் சத்து	244	படைகொடின்	222
தத்துவஞபமாகும்	161	படைப்புஆதி	74
தந்தைதாய்	106	பண்டைநல்	4
தனுகரண	168	பண்ணிசை	166
தன்மமோடு	129	பந்தமும்	64
தன்னியல்	96	பரஞான	311
தாதமார்க்கம்	271	பரம்பிரம	328
தாபரசங்கம்	118	பரிதியை	173
தானஞ்செ	111	பல்நிறங்கள்	289
தானம்யாகம்	277	பலவிதமா	255
திரவியமுவ	109	பன்னக	128
திருக்கோயில்	325	பாசஞான	292
தூலமாம்	140	பாசிபடு	291
தெரிந்து	238	பாலரொடு	256
தெரிவரிய	313	பாவிப்ப	246
தேசம்இடம்	285	பிணத்தினை	186
தேவரின் ஒரு	69	புகையால்	17

புண்ணியமேல்	281	மாயைதான்	61
புத்திமற்	37	மாயையின் உள்ள	35
புத்திரமார்க்கம்	272	மாயையின் காரிய	177
புந்தியை	218	மாயையின் கால	144
புருடனே	221	மாயையின் வயிற்றுள்	211
புருடன்தன்	175	மாயையே ஆன்ம	172
புறச்சமய	263	மாறி இவ் உருவம்	137
புறம்பேயும்	302	மானுடப் பிறவி	182
பூதனாசாரீரம்	126	மிக்கதொரு	281
பேறுஇழுவின்	99	மும்மலநெல்	176
பொறிபுலன்	231	முன்செயல்	101
பொன்மை	88	மூவகை	46
பொன்னணி	216	மூன்றுதிறத்	262
போகியாய்	70	மூன்று பக்கம்	15
போதகாரி	174	மேலைக்கு வித்து	102
போதுநாற்ற	18	மொய்தரு	163
மண்ணினில்	49	யாது ஒரு	115
மண்ணுளே	125	யான் செய்தேன்	305
மண்தனில்	242	வண்டுகளாகி	133
மண்புனல்	157	வருங்குண	147
மந்திரங்கள்	259	வாக்கொடு	152
மந்திரத்தால்	327	வாயாதி	153
மந்திரம் அத்துவா	77	வாழ்வெனும்	181
மந்திரம் அதனில்	79	விச்சையிள்	146
மருத்துவ	124	விதிப்படி	139
மருவுஆனந்தம்	213	வித்தகயோக	60
மலமாயை	178	வித்தைகள்	45
மலம்என்	171	வித்தையின் மந்திரம்	260
மறைகள் ஈசன்	120	வித்தையோடு	86
மறையினால்	5	விந்துவின்	39
மனம் அது தைசத	150	வேதசாத்திர	293
மனம் அது நினைய	114	வேதநூல்	267
மன்னவன் தன்	253	வேற்றுமை	32
மாசறு காட்சி	8	வைகரிசெவி	40

5

இருபா இருபஃது

////////////////////

அருணந்தி தேவ நாயனார்

- ////////////////////////////////////
- சாத்திர நூல்களிலேயே விரிவானது.
  - தொகையாலும் பாவாலும் பெயர் பெற்றது.
  - வினா விடை அமைப்பில் அமைந்தது.
  - ஆசிரியர் மாணவர் உரையாடல்மூலம் தத்துவ விளக்கங்களை வெளிப்படுத்துவது.
  - மும்மலங்களின் இலக்கணத்தையும், செயல்பாட்டினையும் பரக்கப் பேசுவது.
  - ஞான ஆசிரியர்க்குப் பெருமை அளிப்பது.
- ////////////////////////////////////

இருபா இருபஃது

அருணந்தி சிவாசாரியார் பாடியருளிய இந்நூல் பத்து வெண் பாக்களையும் பத்து ஆசிரியப்பாக்களையும் கொண்டதாகும். யாப்பின் அடிப்படையிலும், பாடலின் எண்ணிக்கை அடிப்படையிலும் இந்நூலுக்கு இப்பெயர் வழங்கப் பெறுகிறது. அந்தாதித் தொடையில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

நூலாசிரியர் தமக்கு ஏற்பட்ட ஐயங்களைத் தன் ஞானாசிரியராகிய மெய்கண்ட தேவரிடம் வினாவாகக் கேட்டு அறிவதுபோல் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. ஆசிரியப்பா பாடல்களின் சில பாடல்களில் தொடர் வினாக்கள் அமைந்து நீண்ட பாடல்களாக அமைந்துள்ளன. வினாக்களுக்கு எல்லாம் நேரிடையாக விடை பாடல்களில் இல்லை என்றாலும் குறிப்பாக விடைகளை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஆசிரியரின் மற்றொரு நூலாகிய சிவஞான சித்தியாரின் எளிமையை இந்நூலில் காண முடியவில்லை. இந்நூலுக்குச் சீகாழித் தத்துவநாதரின் உரையும், பின்னர் சித்தாந்த வித்தகர்கள் சிலரின் உரையும் உள்ளன. தருமை ஆதீனம் வெளியீடாகத் திருக்கோயில் ஆசிரியர் நா.ரா. முருகவேன் அவர்களின் உரையின் துணையோடு இங்கு இவ்வுரை அமைகிறது.

(அருணந்தி சிவாசாரியார் நூல்களில் ஓர் ஆய்வு என்ற எம்முடைய ஆய்வு நூலில் சிவஞான சித்தியாருக்கு முன் இந்நூல் பாடப் பெற்றிருக்கலாம் என்ற செய்தி உரிய ஆதாரங்களுடன் நிறுவப் பெற்றுள்ளது.)

நூல்

1. கண்ணுதலும் கண்டக் கறையுங் கரந்தருளி
மண்ணிடை யின் மாக்கள் மலமகற்றும் - வெண்ணெய்நல்லூர்
மெய்கண்டான் என்றொருகால் மேவுவரால் வேறின்மை
கைகண்டார் உள்ளத்துக் கண்.

பொருள்:

சிவபெருமான் நெற்றியில் விளங்கும் கண்ணையும், கழுத்தில் விளங்கும் நீலகண்டத்தினையும் மறைத்து மண்ணுலகில் மானிடரின் மலங்களை அகற்றத் திருவெண்ணெய் நல்லூர் வாழும் மெய்கண்ட தேவராக எழுந்தருளினார். அவரை ஒருமுறை சென்று பொருந்துவாராயின் உயிருக்கு உயிராக விளங்கும் அச் சிவபெருமானைத் தம்முடைய உள்ளத்தின் கண் உள்ளங்கைக் கனிபோல் தெளிவுறக் கண்டறியும் பேறு பெற்றவர்கள் ஆவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

கண்ணுதல் - நெற்றிக்கண். மேவுவரால் - பொருந்துவாராகில். கைகண்டார் - உள்ளங்கை கனியாகக் கண்டார்.

குறிப்புரை:

இப்பாடலில் சிவபெருமானே தனக்கு மெய்கண்டதேவராக எழுந்தருளி அருள்பாலித்தார் என்று ஆசிரியர் குருவணக்கம் கூறுகிறார்.

2. கண்ணகன் ஞாலத்துக் கதிரவன் தானென
வெண்ணெய்த் தோன்றிய மெய்கண்ட தேவ!
காரார் கிரகக் கலியாழ் வேனைநின்
பேரா யின்பத் திருத்திய பெரும!
5. வினவ லானா துடையேன் எனதுளம்
நீங்கா நிலைமை ஊங்கு முளையால்
அறிவின் மைமலம் பிறிவின் மையெனின்
ஓராலினை உணர்த்தும் விராய்நின் றனையேல்
திப்பியம் அந்தோ பொய்ப்பகை யாகாய்
10. சுத்தன் அமலன் சோதி நாயகன்
முத்தன் பரம்பரன் எனும்பெயர் முடியா
வேறுநின் றுணர்த்தின் வியாபகம் இன்றாய்ப்
பேறுமின் றாகும் எமக்கெம் பெரும
இருநிலம் தீநீர் இயமானன் காலெனும்

15. பெருநிலைத் தாண்டவம் பெருமாற்கு இலாதனில்
வேறோ உடனோ விளம்பல் வேண்டும்
சீறி அருளல் சிறுமை உடைத்தால்
அறியாது கூறினை அபக்குவ பக்குவக்
குறிபார்த்து அருளினங் குருமுதல் ஆயெனின்
20. அபக்குவம் அருளினும் அறியேன் மிகத்தகும்
பக்குவம் வேண்டின் பயனிலை நின்னால்
பக்குவம் அதனால் பயன்நீ வரினே
நின்னைப் பருவம் நிகழ்த்தாது அன்னோ
தன்னொப் பாரிலி என்பதும் தகுமே
25. மும்மலம் சடமணு மூப்பிள மையின்நீ
நின்மலன் பருவம் நிகழ்த்தியது யார்க்கோ
உணர்வெழு நீக்கத்தை ஓதியது எனினே
இணையிலி யாயினை என்பதை அறியேன்
யானே நீக்கினும் தானே நீங்கினும்
30. கோனே வேண்டா கூறல் வேண்டும்
காண்பார் யார்கொல் காட்டாக் காலெனும்
மாண்புரை உணர்ந்திலை மன்ற பாண்டியன்
கேட்பக் கிளக்கும் மெய்ஞ்ஞா னத்தின்
ஆட்பால் அவர்க்கருள் என்பதை அறியே.

பொருள்:

உலகத்துப் புற இருளைப் போக்குகின்ற சூரியனைப் போல
அறியாமையாகிய அக இருளைப் போக்கி அருளுகின்ற திரு
வெண்ணெய் நல்லூரில் தோன்றி அருளிய மெய்கண்ட தேவே,
அறியாமையாகிய சிறையிலே அகப்பட்டுத் துன்பப்படுகின்ற
என்னை, நிலைபெற்ற உன்னுடைய பேரின்பத்தில்
சேர்ந்திருக்குமாறு அருளிய பெருமானே. யான் சில ஐயங்களைத்
தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். (1-5)

என்னை விட்டு நீங்கள் நீங்காமல் நிற்கும் முறைமை அநாதி
காலந்தொட்டு நிகழ்கிறது என்றாலும் எனக்கு அறியாமை
வருவதற்குக் காரணம் என்ன? அநாதி காலந்தொட்டு ஆணவமலம்
உன்னைப் பற்றிக் கொண்டிருத்தலால் தான் என்று நீங்கள் பதில்

கூறினால் தேவரீர் நீங்கள் என்னை விட்டு நீங்கித் தனி ஓர் இடத்தில் நிற்க, ஆணவமலம் என்னைப் பற்றிக் கொள்வதற்கு இடமளித் ததாக முடியுமே. அதற்கு நீங்கள் நான் உன்னை விட்டு நீங்கி ஒதுங்கி நிற்பதில்லை. உம்மோடு கூடியே நிற்கின்றோம் என்று நீங்கள் கூறினால் அது பொருத்தமாக அமையவில்லையே. வியப்பாகவும் இருக்கிறதே. மேலும் உம்மைப் பொய்க்குப் (அஞ்ஞானத்திற்கு) பகைவன் என்று போற்றுவது பொருந்தாதது ஆகுமே. மேலும் தாங்கள் இயல்பாகத் தூய்மை உடையவர். மலமில்லாதவர், சோதி வடிவானவர், முத்தன், துன்பங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர் என்றெல்லாம் கூறுகின்ற பெயர்களும் பொருந்தாதனவாய் முடியும் அன்றோ. (6-11)

அருள்பாலிக்கும் பொழுது இயைந்து இருக்காமல் வேறாய் நின்றே அருளுவோம் என்று கூறினால் நீர் எல்லா இடங்களிலும் வியாபித்து இருக்கின்றீர் என்ற கருத்திற்கு இழுக்கு நேரும். மேலும் முத்திப்பேறும் எமக்கு இல்லாது போய்விடும். அத்துடன் இரு நிலன். தீ, நீர், இயமானன், காற்று என்று தொடங்குகின்ற அப்பரடி களின் திருத்தாண்டகம் கூறுகின்ற பெருமை இல்லாது போய்விடும். ஆதலால், என்னைப் பற்றி நிற்கும் அறியாமையைப் போக்கும் பொழுது தாங்கள் எனக்கு வேறாய் நின்று போக்குவீர்களா, உடனாய் நின்று போக்குவீர்களா? சினம் கொள்ளாது ஐயப்பாட்டினை நீக்கி அருள வேண்டுகிறேன். (12-17)

அறியாமல் கூறினாய்; பக்குவம் இன்மையும் பக்குவம் உடைமையும் உன்னிடத்தில் இருப்பதைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்த ஆசாரியனாய் எழுந்தருளி உமக்கு அருளுவோம் என்று நீங்கள் பதில் கூறினால் அப்பொழுதும் சில ஐயங்கள் தோன்றுகின்றன. நான் பக்குவம் இல்லாதபோது நீர் அறிவித்தாலும் எதனையும் அறிய முடியாது. பக்குவம் உடையவனாய் இருந்தால் நீ அறிவித்தது எனக்குப் பயனற்றதாகும்.

அப்படியன்று, பக்குவம் தோன்றுகின்ற பொழுதே அதன் பயனாய் நீ அருளுகின்றீர் என்று கூறுவீராயின் பக்குவம் என்பது சடப் பொருளாகும். அது ஒப்பற்றவராகிய உம்மை என்னிடத்தில்

வருவிக்கும் ஆற்றல் அற்றதாகும். மேலும் அது உன்னை வருவித்தது என்றால் உம்மை ஏவுகின்ற தலைமைப் பண் அதற்கு உண்டாகி விடும். ஆதலால் நீர் ஒப்பற்றவர் என்ற தன்மைக்கு இழுக்குமாகும். (18-24)

மேலும், ஆணவம் முதலிய மும்மலங்களும் சடப்பொருளாக இருத்தலின் அவற்றிற்குப் பக்குவம் வேண்டியதில்லை. ஆன்மாவானது தான் எடுக்கும் உடல்தோறும் மூப்பு, இளமை முதலிய மாறுதல்களைப் பெற்று வருகிறது. எனவே, உயிருக்குப் பக்குவம் என்பது கூடாது. தாங்களோ தேக சம்பந்தம் இல்லாது நின்மலனாக விளங்குபவர். எனவே, உமக்கும் பக்குவம் தேவையில்லை. ஆதலால், பக்குவம் என்பது பாச, பசு, பதி என்பதில் யாருக்கு உரியது? அதற்கு நீர் ஆன்மாவிற்கு இருவினை ஒப்பு நிகழ்ந்து மலம் நீங்கப் பெறுகின்ற உணர்வை அடைதலே பக்குவம் என்று கூறுவீராயின் உயிர் பக்குவத்தைத் தானே தேடிக் கொண்டதாக ஆகிவிடும். ஆதலால், அந்த உயிருக்கு நீர் வந்து அருள் வழங்கும் இணையற்றவர் என்று கூறவதால் பயன் என்ன? மும்மலங்களையும் நானே நீக்கினாலும் அல்லது அவை தானே நீக்கினாலும் ஒப்பற்ற தலைவனாகிய நீர் வேண்டியதில்லை என்று கூறவேண்டி வருமே. (25-30)

இதற்கு விடையாகத் திருநாவுக்கரசர் அருளிய “ஆட்டு வித்தால் யார் ஒருவர் ஆடாதாரே” என்று திருத்தாண்டகத்தில் வரும் காண்பார் யார்கொல் காட்டாக்கால் என்ற தொடரும் திருஞானசம்பந்தர் பாண்டியன் கேட்கப் பாடியருளிய “ஆட்பால் அவர்க்கு அருளும்” என்று தொடங்கும் பாடலின் தொடரும் கூறுகின்ற மெய்ப்பொருளையும் உணர்தல் வேண்டுமே. (31-34)

சொ.பொ.வி:

காராகக்கிரகம் - சிறைச்சாலை. கலி - துன்பம். ஊங்கும் - முன்பு. ஓரால் - நீங்குதல். திப்பியம் - தெய்வீகமான. அந்தோ - ஆச்சரியம். பெருநிலைத் தாண்டவம் - திருநாவுக்கரசர் பாடிய திருத்தாண்டகம்.

சடம் - அறிவவற்ற பொருள். மாண்புரை - திருநாவுக்கரசரின் பாடல்.
கிழக்கும் - கூறிய ஞானசம்பந்தரின் பாடலாகும்.

குறிப்புரை:

இப்பாடலில் 30 வரிகள் வரை கேள்வியும் பதிலும் அமைந்து, இறுதி நான்கு வரிகளில் ஆசிரியரே இவை அனைத்திற்கும் நாவுக்கரசர் பாடலும், ஞானசம்பந்தர் பாடலும் மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தரும் சான்றுகளாக அமைந்துள்ளன என்று குறிப்புக் காட்டியிருப்பது படித்து உணரத் தக்கதாகும். இப்பாடல் பதியின் இலக்கணத்தைக் கூறுவதாகக் கொள்ளப் பெறுகிறது.

3. அறிவறி யாமை இரண்டும் அடியேன்
செறிதலான் மெய்கண்ட தேவே - அறிவோ
அறியேனோ யாதென்று கூறுகேன் ஆய்ந்து
குறிமாறு கொள்ளாமல் கூறு.

பொருள்:

மெய்கண்ட தேவப் பெருமானே, அறிந்தும் அறியாது இரண்டு நிலையில் நான் இருக்கின்றேன். ஆதலால், நான் அறிவுடைப் பொருளா? அல்லது அறிவற்ற பொருளா? என்னை என்னவென்று கூறுவேன். இந்நிலையை ஆராய்ந்து எனது உண்மையை மாறு படாமல் கூறுவீர்களாக.

சொ.பொ.வி:

செறிதலான் - சேர்ந்திருத்தலால். குறிமாறு - பொருள் மாறு படாமல்.

குறிப்புரை:

இப்பாடல் உயிரின் டுலக்கணம் கூறுவதாகக் கொள்ளப்பெறும். வினா மட்டும் உள்ளது விடையாகக் கீழ்வருவதைக் கொள்ள வேண்டும். உயிரானது பாசத்தைச் சார்கின்ற பொழுது அறிவில்லாததாகவும், சிவன் அறிவிக்க அறிகின்றபொழுது அறிவுடையதாகவும் விளங்கிச் சதசத்து என்ற பெயருக்கு உரியதாக விளங்குகின்றது.

4. கூறிய மூன்று மலத்தின் குணக்குறி
 வேறு கிளக்கின் விகற்பம் கற்பம்
 குரோதம் மோகம் கொலைஞர் மதநகை
 விராயெண் குணனுமா ணவமென விளம்பினை
 அஞ்ஞா னம்பொய் அயர்வே மோகம் 5
 பைசால சூனியம் மாச்சரி யம்பய
 மாவேழ் குணனும் மாயைக் கருளினை
 இருத்தலும் கிடத்தலும் இருவினை இயற்றலும்
 விடுத்தலும் பரநிந்தை மேவலென்று எடுத்த
 அறுவகைக் குணனும் கருமத்து அருளினை 10
 ஆங்கவை தானும் நீங்காது நின்று
 தன்வழிச் செலுத்தித் தானே தானாய்
 என்வழி என்பதொன்று இன்றாம் அன்ன
 ஊரும் பேரும் உருவும் கொண்டென்
 ஊரும் பேரும் உருவும் கெடுத்த 15
 பெண்ணை சூழ்ந்த வெண்ணெயம் பதியில்
 சைவ சிகாமணி மெய்யர் மெய்ய!
 மும்மலஞ் சடமென மொழிந்தனை அம்ம
 மாறுகோள் கூறல் போலும் தேறும்
 சடஞ்செயல் அதனைச் சார்ந்திடும் எனினே 20
 கடம்பட அதனுள் கண்டிலம் விடம்படும்
 ஊன்றிரள் போன்ற தாயில் தோன்றி
 அணைந்தாங்கு அகறல் வேண்டும் குணங்களும்
 பன்மையின் றாகும் எம்மைவந்து அணையத்
 தானோ மாட்டாது யானோ செய்கிலன் 25
 நீயோ செய்யாய் நின்மலன் ஆயிட்டு
 இயல்பெனில் போகாது என்றும் மயல்கெடப்
 பந்தம் வந்த வாரிங்கு
 அந்தம் ஆதி இல்லாய் அருளே.

பொருள்:

சைவ சிகாமணியே, மெய்யர் மெய்யனே தாங்கள் எனக்கு
 மூன்று மலங்களின் குணங்களையும் அதனுடைய விளைவு
 களையும் கூறியருளினீர்கள். ஒவ்வொன்றையும் பற்றிக் கூறும்
 பொழுது ஆணவ மலத்தின் காரியமாக விகற்பம், கற்பம், குரோதம்,

மோகம், கொலை, துன்பம், செருக்கு, இகழ்தல் என்னும் எட்டு இயல்புகளை உடையது என்று கூறினீர்கள். மாயை பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது அஞ்ஞானம், பொய், அயர்வு, மோகம், பைசாகுனியம், மாச்சரியம், அச்சம் ஆகிய ஏழினை உடையதாகக் கூறினீர்கள். கன்ம மலத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது இருத்தல், கிடத்தல், இருவினை இயற்றல், விடுத்தல், பிறரை நிந்தித்தல், மேவல் ஆகிய ஆறு குணங்களை உடையதாகக் கூறினீர்கள். (1 - 10)

இந்த மூன்று மலங்களும் என்னை விட்டு நீங்காமல் நின்று தன்வழியே என்னை இழுத்துச் சென்று தீயனவற்றில் செலுத்தி என்னைத் துன்புறுத்தி வருகின்றன. இத்தகைய மலங்களிலிருந்து என்னை விடுவித்துக் காத்தருளும் பொருட்டு ஊரும் பேரும் உருவமும் கொண்டு பெண்ணையாறு ஒடுகின்ற திருவெண்ணைய் நல்லூரில் எழுந்தருளி என்னுடைய ஊரும் பேசும் உருவமும் நீங்குமாறு கெடுத்துக் காத்தருளிய பெருமானே. (11 - 16)

மும்மலங்களும் சடம் என்று நீங்கள் மொழிந்தீர்கள். அது பொருத்தமில்லாததாக இருக்குமோ என எண்ணுகிறேன். ஏனென்றால் மும்மலங்களும் சடமானால் அறிவில்லாதவைகள். அவைகள் என்னை எங்ஙனம் வருத்த முடியும்? சடப்பொருள்கள் தாமே செயல்படும் திறம் இல்லை என்பதைக் குடம். துணி ஆகிய சடப்பொருள்களால் அறிகின்றோம். இவை இரண்டும் தனக்கென ஒரு செயலும் உடையவனவாகக் காணப்படவில்லை. (17 - 21)

ஆனால், சடப்பொருளுக்கும் செயல் உண்டு. விஷம் ஒரு சடப்பொருள்தான். ஆனால், ஒரு உயிர் உண்ணுகின்ற உணவில் அது கலந்து அவ்வுயிரைக் கொல்லுகின்றது என்று கூறலாம். விஷமானது உணவின் மூலம் உடலில் கலந்துவிடுமானால் உடலை வருத்திய பிறகு தன்னாற்றல் குறைந்து நீங்கிவிடும். (21 - 22)

அதுபோல இம்மலங்களும் உயிரோடு சிலகாலம் இருந்து பின்னர் தாமே நீங்கி ஒழிதல் வேண்டுமே. மேலும் விஷத்திற்கு ஒரே தன்மைதான் உண்டு. ஆனால், மலங்களுக்கோ முன்பு நீ

கூறியபடி பலவகையான இயல்புகள் உண்டே. எனவே, விஷ உவமை ஏற்புடையதாகத் தெரியவில்லை. மலங்கள் சடம். எனவே, அது எம்மைச் சாராது, மலங்கள் கொடுமையானதால் நானும் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன். தாங்களோ மலமல்லாதவர்கள். எனவே, என்னிடத்தில் நீங்கள் அவற்றை உண்டாக்க மாட்டீர்கள். மலங்கள் இயல்பானவை என்றால் பாலில் உள்ள வெண்மை இயல்பானது. அது பாலைவிட்டு என்றைக்கும் நீங்காது. அதுபோல மலங்களும் ஒருகாலத்தும் என்னை விட்டு நீங்கக் கூடாது. அதனால் என்னை மயக்குகின்ற மலங்கள் என்னை எவ்வாறு பற்றிக் கொண்டது? என்பதை அந்தமும் ஆதியும் இல்லாத நீங்கள் விளக்கியருள வேண்டுகிறேன். (22 - 29)

சொ.பொ.வி:

விகற்பம் - தன்னை வேறுபடுத்திக் கொண்டு நின்றல். கற்பம் - கற்பனை செய்து நின்றல். குரோதம் - கோபித்தல். மோகம் - காழுறுதல். அஞர் - துன்பம். மதம் - செருக்கு. அஞ்ஞானம் - அறிவற்ற நிலை. அயர்வு - வருந்துதல். பைசாகுனியம் - தீயவேட்கையை மறைத்திருத்தல். மாச்சரியம் - பகைமை பாராட்டல். மேவல் - இழிந்ததை விரும்பிச் சேரல். சடம் அறிவற்ற பொருள். கடம் - குடம். படம் - துணி. விடம் - விஷம். ஊன்திரல் - உணவு.

குறிப்புரை:

இப்பாடல் மும்மலங்கள் உயிரோடு கூடிய விதத்தைக் கூறி அதனுடைய இயல்புகளையும் கூறிப் பின் வினாக்களை எழுப்புகிறது. மலங்கள் சடமாயிற்றே, ஒவ்வொரு மலத்திற்கும் இயல்புகள் கூறப் பெறுகின்றனவே. அது பொருந்துமா? அடுத்து சடங்கள் அவை எவ்வாறு செயல்படுகின்றன? மலங்களை உயிரோடு சேர்த்தது யார்? இத்தகைய வினாக்களுக்கு விடை நேரிடையாக இல்லை இதற்கு விடையாக மலம் உயிர் என்றைக்கு உள்ளதோ அன்றே அதோடு சேர்ந்தது என்றும், மலங்களுக்குப் பல குணங்கள் உண்டு என்பதும் சிவஞான போதம், சிவஞான சித்தியார் ஆகிய இரண்டிலிருந்தும் கிடைக்கின்றன.

5. அருள்முன்பு நில்லாது அடியேற்குக் கண்ணின்று
 இருள்கண்ட வாறென்கொல் எந்தாய் - மருள்கொண்ட
 மாலையா வெண்ணெய்வாழ் மன்னவா என்னுடைய
 மாலையா மாற்ற மதி.

பொருள் :

மணம் பொருந்திய மாலையினை உடையவனே. திரு
 வெண்ணெய் நல்லூர் வாழ் மன்னவனே. முன்கூறப்பட்ட மலங்கள்
 இருள். ஆதலால், அறிவுப் பிழம்பாக இருக்கும் உன் அருள் முன்பு
 அவை நிற்க மாட்டாது. மேலும் அடியேனுக்கு நீர் காட்டினால்
 அன்றிக் காணும் இயல்பு எனக்கு இல்லை. எனவே, மலமாகிய
 இருளை நான் எவ்வாறு அறிவேன்? மயக்கம் தீருமாறு தாங்கள்
 விளக்கி அருள வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

இருள் - மலம். அருள் - இறையருள். மருள் கொண்ட மாலை -
 குறிஞ்சிப்பண், கொண்ட வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மாலை. மாலை -
 மயக்கத்தை

குறிப்புரை:

இப்பாடல் ஆணவ மலத்தின் கேள்வியைக் கொண்டுள்ளது. உயிர்
 ஆணவமாகிய இருளை எவ்வாறு அறிந்துகொள்ளும்? என்பது
 இப்பாடலில் கேட்கப் பெற்ற வினா. இதற்குரிய விடையாக உயிர்
 பேரின்பத்தை அடைகின்ற பொழுது அதனை அடையவிடாது தடுத்த
 ஆணவத்தை முத்திநிலையில் அறியும் என்று சாத்திர நூல்களால்
 பெறப்படுகிறது.

6. மதிநுதல் பாக னாகிக் கதிதர
 வெண்ணெய்த் தோன்றி நண்ணியுள் புகுந்தென்
 உளம்வெளி செய்துன் அளவில் காட்சி
 காட்டியெற் காட்டினை எனினும் நாட்டிஎன்
 உண்மையும் பெருமையும் நுவலில் அண்ணல்
 பாதாள சத்தி பரியந்த மாக
 ஒதி உணர்ந்த நானே ஏக

முழுத்தும்நின் றனனே முதல்வ முழுத்தும்
 புலன்கடைப் பூழை நுழைந்தனன் கலங்கி
 ஆங்கைந் தவத்தையும் அடைந்தனன் நீங்கிப் 10
 போக்கு வரவு புரிந்தனன் தூக்கி
 எவ்விடத்து உண்மையும் இவ்விடத்து ஆர்தலும்
 செல்லிடத்து எய்தலும் தெரித்த மூன்றினுள்
 ஒன்றெனக்கு அருளல் வேண்டும் என்றும்
 இல்லது இலதாய் உள்ளது உளதெனும் 15
 சொல்லே சொல்லாய்ச் சொல்லுங் காலைச்
 சிறுத்தலும் பெருத்தலும் இலவே நிறுத்தி
 யானை எறும்பி னானது போலெனின்
 ஞானம் அன்றவை காய வாழ்க்கை
 மற்றவை அடைந்தன உளவெனில் அற்றன்று 20
 விட்ட குறையின் அறிந்து தொன்று
 தொட்டுவந் தனவென வேண்டும் நட்ட
 பெரியதில் பெருமையும் சிறியதில் சிறுமையும்
 உரியது நினக்கே உண்மை பெரியோய்
 எனக்கின் றாகும் என்றும்
 மனக்கினி யாயினி மற்றது மொழியே. 25

பொருள்:

பிறை நெற்றியை உடைய உமையை ஒரு பாகத்தில் கொண்ட வரே. எனக்கு வாழ்வில் கதி தருவதற்காகத் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் தோன்றி என் உள்ளத்தில் புகுந்து பேரொளி நிறையுமாறு அருளிய பெருமானே. உன் அளவற்ற காட்சியாகிய சிவஞான ஒளியை எனக்குக் காட்டியருளி அதன்வழி என் இயல்பை நான் உணர்ந்து கொள்வதற்குத் துணை செய்த பெருமானே, என் அண்ணலே வணக்கம்.

நூல்களைக் கற்றறிந்த நான் என் அறிவால் சென்று அறிந்த பொருள்களில் எல்லாம் பாதாள சத்தி பரியந்தமாக அதாவது முழுவதும் கலந்து நிறைந்து நின்றேன். ஆயினும் அப்பொருள்களை அறிகின்ற பொழுதெல்லாம் ஐம்பொறிகளாகிய இழிவுடைய துளை (ஓட்டை)களின் வழியே சென்றுதான் அறிந்தேன். அவ்வாறு

அறிகின்ற அறிவை விட்டு நான் நீங்கினால் சாக்கிரம் முதலாகிய ஐந்து அவத்தைகளை அடைந்தேன். அந்த அவத்தைப்படுகின்ற உடலை விட்டு நீங்குகின்ற நிலையில் மீண்டும் ஓர் உடலெடுத்துச் சென்று புகுந்தேன்.

பெருமானே, இவற்றை எல்லாம் தாங்கள் ஆராய்ந்து, நான் பொருளை அறிந்து, அந்தப் பொருளோடு கூடி நின்றல். பிறகு உடலோடு கூடி நின்று வாழ்ந்து அவத்தைப்படுதல். பிறகு உடலை விட்டுவிட்டுப் புண்ணிய பாவத்திற்கேற்பச் சுவர்க்க நரகப் பயனைத் துய்த்தல் ஆகிய மூன்று நிலையில் எனக்குரிய இயல்பான தன்மைதான் எது? என்பதை விளக்கியருள வேண்டும். (1-15)

இம்மூன்றில் ஒன்று மட்டுமன்று. மூன்றுமே ஆன்மாவிற்கு இயல்பு என்று தாங்கள் கூறுவீர்களேயானால் இல்லது இலதே, உள்ளது உளதே என்னும் சற்காரிய வாதக் கொள்கைக்கு ஏற்ப உயிரானது ஒருகாலத்தில் அணுவாய்ச் சிறுத்தும். பிறிதொரு காலத்தில் மலையாய்ப் பெருத்தலும் மாறி மாறி வருகிறது. இது பொருந்தாதே.

இல்லையில்லை, ஆன்மா ஒரு தன்மையாக இருந்தாலும் யானையின் இடத்தில் புகுந்த பொழுது பெரியதாகவும், ஏறும்பில் புகுந்த பொழுது சிறியதாகவும் உயிரானது விளங்குகிறது என்று தாங்கள் கூறினால் அது ஆன்மாவின் ஞானத்தைக் குறிப்பிடாது உடம்போடு கூடிய வாழ்க்கையைக் கூறுவதாகவே கொள்ள முடியும்.

இல்லையில்லை, உயிரானது வினைக்கேற்ப உடலைக் கூடிப் பெரிதாகவோ சிறிதாகவோ அறிவு நிலையில் தொழிற்படும் என்றால், உயிரானது கூடிய உடலுக்கு ஏற்ப அறிவைப் பெறும் என்றால் முன்பு தான் எடுத்த பிறவிகளுக்க உரிய உடலை இன்னது என்று அறிந்திருக்க வேண்டும். (15-22)

ஆன்மா தான் கூடிய உடலுக்கு ஏற்பத் தொழில்படும் என்றால் அது ஆன்மாவிற்குப் பொருந்தாது. பெரிதில் பெரிதாகவும், சிறிதில் சிறிதாகவும் விளங்குகின்ற தங்களின் பெருமைக்கே

உரியதாகும்.. சுதந்திரமில்லாத ஆன்மாவிற்குப் பொருந்தாது. எனவே, ஆன்மாவிற்குரிய உண்மை இயல்பினைத் தாங்கள் எனக்கு விளக்கியருள வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

பிறை - சந்திரன். கதி - வாழ்வில் உய்தி. பூழை - சிறுதுளை. ஐந்தவத்தை - சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம். செல்லிடத்து எய்தல் - சுவர்க்க நரகங்களை எய்தல். காயவாழ்க்கை - உடம்போடு கூடிய வாழ்க்கை.

குறிப்புரை :

இப்பாடல் பசு பற்றிய பாடலாகும். பசுவாகிய ஆன்மாவிற்கு உரிய உண்மையான நிலை எது? என்று வினா எழுப்பப் பெற்றுள்ளது. இதற்குரிய விடையாகச் சித்தியாரிலிருந்து விடைகளை அறிய முடிகிறது. உடலோடு கூடியிருக்கின்ற ஆன்மாவின் இயல்பு பாசங்களால் கட்டுப்பட்ட நிலையாகும். அப்பொழுது ஐம்பொறிகளால்தான் பொருளை அறிய முடியும். அவ்வாறு அறிகின்ற பொழுது ஐந்து அவத்தைகளைப் பெறுகிறது. இந்தக் கட்டு நிலை இறைவன் திருவருளால் நீங்கி விடுதலை பெற்றுத் திருவருளில் அழுந்துவதே உயிரின் இயல்பாகும் என்பதைச் சித்தியாரின் 210ஆவது பாடல் விளக்குகிறது.

7. மொழிந்த அவத்தை முதலடியேன் நின்றாங்கு
ஒழிந்தன நான்கும் உணர - இழிந்தறிந்து
ஏறிற்றிங்கு இல்லை எழில்வெண்ணை மெய்த்தேவே
தேறிற்றென் கொண்டு தெறித்து.

பொருள்:

திருவெண்ணெய் நல்லூர் மெய்கண்ட தேவனே. சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம் என்ற ஐந்து அவத்தைகளில் முதல் அவத்தையாகிய சாக்கிர நிலையில் நின்று நான் அறிவது போல மற்ற நான்கு நிலைகளிலும் நான் நினைவோடு ஒவ்வொன்றாகப் பொருந்தி மீளுவதை அறிந்ததில்லை. எனவே,

தாங்கள் அந்த நால்வகை அவத்தைகளையும் உயிரடையும் என்று நீங்கள் அருளுவது எதன் அடிப்படையில் ஆகும்? அருள்வீராக.

சொ.பொ.வி:

முதல் - முதலவத்தையாகிய சாக்கிரம் (நனவு). இழிந்து - குறைந்து. ஏறிற்று - வளர்ந்தும் - தேறிற்று - அறிந்து.

குறிப்புரை:

அவத்தை பற்றிய வினா இப்பாடலில் அமைந்துள்ளது. ஐந்து அவத்தைகளில் நனவில் ஏற்படும் செயல்களை உயிர் அறிகிறதே தவிர மற்ற நான்கு நிலைகளில் உயிரானது தன் செயல்களை அறிவ தில்லையே. ஆதலால், அந்த நிலைகளை எப்பொழுது அறியும் என்பது வினாவாகும். இதற்குக் காலம் நியதி இவற்றைக் கடந்து நிற்கும்பொழுது அறியலாம் என்பதும், அனுமானத்தாலும் அறியலாம் என்பதும் அறநூல்கள் கூறும் பதிலாகும்.

8. தெரித்ததுஎன் கொண்டெனை உருத்திர பசுபதி

செடிய னேனையும் அடிமை செய்யப்

படிவங் கொண்டு வடிவுகாட் டில்லாப்

பெண்ணை யாளும் வெண்ணெய் மெய்ய!

அவத்தையில் தெரித்தனன் ஆயின் அவத்தை

5

தெரிந்தாங்கு இரித்தலும் இலனே திருத்தும்

காலம் முதலிய கருவி யாயின்

மாலும் பிரமனும் வந்தெனை யடையார்

ஓதும் காலை ஒன்றையொன்று உணரா

சேதனம் அன்றவை பேதைச் செயலுமிச் 10

சேதன வானால் செயல்கொள வேண்டும்

போதம் அவற்றைப் புணர்வதை அறியேன்

கருவித் திரளினும் காண்பதோர் ஒன்றாம்

ஒருவுதல் அறியேன் உணர்விலன் ஆதலின்

நிற்கொடு கண்டனன் ஆயின் எற்குக்

15

கருவி யாயினை பெருமையும் இலவே

யானே பிரமம் கோனே வேண்டா

இன்னும் கேண்மோ மன்ன! நின்னின்

முன்னம் என்றன் உணர்விலன் ஆதலின்

என்னைக் காண்பினும் காண்பல காணாது
 உன்னைக் காண்பினும் காண்பல உன்னோடு
 ஒருங்கு காண்பினும் காண்பல அருந்துணை
 கண்ட வாறே தெனது கண்ணே
 அண்ட வாண அருட்பெருங் கடலே.

20

பொருள்:

உருத்திர பசுபதியே, குற்றமுடைய என்னையும் அடிமை
 கொண்டு அருளுதல் பொருட்டு. குருவடிவு கொண்டு தன் உண்மை
 வடிவைக் காட்டாது, திருவெண்ணெய்நல்லூரின் கண் எழுந்தருளி
 யிருக்கும் மெய்கண்ட தேவரே, ஆன்மா என்ற ஒரு பொருள்
 உள்ளது என்பதை எவ்வாறு நான் அறிந்து கொள்வேன்? அதற்கு
 நீர் உயிர் ஐந்து அவத்தைப்பட்டு வருவதனால் அதன்மூலம் அறிந்து
 கொள்ளலாம் என்று கூறினால், நான் அந்த அவத்தை ஐந்தினையும்
 அறிந்து அனுபவிப்பதும், அவற்றிலிருந்து நீங்கிக் கொள்வதும்
 இல்லையே. (1-6)

அதற்குத் தாங்கள் ஐந்து அவத்தைகளை விட்டு நீக்குவது
 காலம். நியதி முதலிய கருவிகள் என்று தாங்கள் கூறினால்
 என்னைப் படைத்தலுக்கும் காத்தலுக்கும் தங்களின் கட்டளைப்
 படி பிரமனும் திருமாலும் என்னை வந்து அடைவதற்குக் காரணம்
 இல்லாது போய்விடும். அன்றியும் காலம் முதலிய கருவிகளும்
 ஒன்றையொன்று உணராது. மேலும் அவை அறிவுடையன அல்ல.
 அதற்கு அறிவுடையதாகிய உயிரோடு அவை சேரும்பொழுது
 அவற்றுக்குத் தொழில் உண்டாகின்றன என்று நீங்கள் கூறுவீர்
 களையானால் அவ்வாறு செயல்படுதே நான் அறிகின்றிலேனே.
 அன்றியும் அக்கருவிகள் அனைத்தும் கூடிய சாக்கிரமாகிய நனவுக்
 காலத்தில் சுவை, ஒளி, ஊறு முதலியவற்றை நுகருமிடத்து
 ஒவ்வொன்றாக நுகர்தலின்றி ஐந்தையும் ஒரே சமயத்தில்
 உணர்வதில்லையே. அத்துடன் அவை நீங்கும் பொழுதும் நான்
 அறிவதில்லையே. (7-14)

கருவிகளைக் கொண்டு நீ அறிவதெல்லாம் தனித்து நின்று
 அறிய முடியாது. நான் அறிவிக்கவே நீ அறிவாய் என்று தாங்கள்

பதில் கூறுவீர்களேயானால் ஆன்மாவாகிய நான் அறிவதற்கு உரிய கருவியாக நீங்கள் அமைந்து விடுவீர்கள். (தாங்கள் வெறும் கருவியாகி அறிகின்ற உயிருக்குப் பெருமை கிட்டும்) அதனால் தங்களுக்குப் பெருமை உடைய தலைமைப் பண்பு இல்லாததாகும். அத்துடன் அல்லாது நான் தலைவனாகி எனக்கு மேலே ஒரு தலைவன் வேண்டாம் என்று கருதுவதற்கும் ஏதுவாகி விடும். (15-18)

இன்னும் ஐயங்கள் உண்டு. மன்னவனே, தாங்கள் அறிவிக்க நான் அறிவேன் என்று தாங்கள் கூறுவீர்களேயானால், தங்களை நேருக்குநேர் கண்டு அறிகின்ற ஆற்றல் எனக்கில்லை, தங்களுக்கு முன்னால் ஆன்மாவாகிய என்னுடைய அறிவு விளங்கித் தோன்றாது. ஆன்மா தன்னையும் அறியாது, தன் தலைவனையும் அறியாது, தலைவனோடு சென்று கூடி அறியக் கூடியதும் அன்று என்பது தெளிவாகும். ஆதலால் என் உண்மைத் தன்மையை ஆன்மாவாகிய நான் எங்ஙனம் காண்பேன்? எனது கண் போன்றவரே, தலைவரே, அருட்கடலே எனக்குத் தெளிவித்து அருள வேண்டும். (18-24)

சொ.பொ.வி:

தெரித்தது - என்னை அறிந்து கொண்டது. என் - எவ்வாறு. செடியனேனை - குற்றமுடைய என்னை. சேதனமன்று - அறிவுடைமை அன்று. மால் - திருமால். போதம் - அறிவு. கருவித்திரள் - ஐந்து புலன்களின் கூட்டம். ஒருவுதல் - கூடுதல். கருவியாயினை - கருவியாக அமைதல். கோனே - தலைவன்.

குறிப்புரை:

இப்பாடல் உயிர் பற்றிய வினாவைக் கொண்டுள்ளது. உயிர் உண்டு என்பதை எவ்வாறு அறிவது? உயிர் நனவைத் தவிர மற்ற அவத்தைகளை அறிவது எவ்வாறு? படைப்பு, காத்தல் தெய்வங்கள் தேவையா? கருவிகள் அறிவற்றதாய் இருக்கும்பொழுது உயிர் அவற்றைக் கூடிச் செயல்படுவதை எவ்வாறு அறிவது? இறைவன் அறிவிக்க அறியும் என்றால் இறைவனுக்கு முக்கியத்துவம்

இல்லையே? இவை போன்ற வினாக்கள் அமைந்துள்ளன. இவற்றிற்கு விடையாக உயிர் அவத்தைகளில் இன்ப துன்பத்தை அனுபவிப்பதால் உயிர் உண்டு என்பதை அறியலாம். கனவைத் தவிர மற்ற அவத்தை களைக் கருவிகள் குறைந்திருப்பதால் உயிர் அறியாது நிற்கின்றது. அவத்ததைத் துன்பங்களிலிருந்து நீக்குவது காலம் முதலிய கருவிகள் ஆகும். அவை அறிவற்றன என்றாலும் உயிரோடு கூடுகின்ற பொழுது அவை செயல்படுகின்றன. அவை உயிரோடு கூடிச் செயல்படுவதை இறைவன் அறிவிக்க உயிர் அறிகின்றது. இந்நிலையில் உயிருக்குத் தலைமைப் பண்பு இல்லை. தலைமைப் பண்புடைய இறைவனோடு திருவருள் வயப்பட்டு நிற்கும் பொழுதுதான் இவை அனைத்தையும் அறிகின்றது என்ற பதில்கள் இங்கு உணரப்படுகின்றன. இவ்வாறு உயிர் பற்றிய வினாவிடை இப்பாடலில் அமைந்துள்ளது.

9. கடலமுதே வெண்ணெய்க் கரும்பேஎன் கண்ணே
உடலகத்து மூலத் தொடுங்கச் - சடலக்
கருவியா தாங்குணர்த்தக் காண்பதுதான் என்னை
மருவியாது என்றுரைக்க மன்.

பொருள் :

கடலில் தோன்றிய அமுதமே. திருவெண்ணெய் நல்லூரில் வாழுகின்ற கரும்பு போன்ற இனியவரே. எனக்குக் கண்போன்று விளங்கிப் பொருள்களைக் காட்டுகின்றவரே உயிரானது உடலின்கண் மூலாதாரத்தில் முடங்கிக் கிடக்கும் பொழுது அங்கு அறிவதற்குப் பயன்படும் கருவிகள் யாவை? அக்கருவிகள் கொண்டு அறிவதும் யாது? தாங்கள் எனக்கு அறிவித்து அருளல் வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

மூலத்து - உயிர்ப்படக்கமாகிய மூலாதாரம். சடலம் - உடல்.

குறிப்புரை:

மூலாதாரத்தில் உயிர் மட்டும் இருக்கும். இதனை உயிர்ப்படங்கல் என்ற அவத்தையாகக் கூறப்பெறும். (துரியாதீதம்) இந்நிலையில்

கருவிகள் இல்லையே, அப்படியானால் உயிர் எதனைக் கொண்டு அறியும்? என்பது வினா. இதற்கு விடை இறையருள் அறிவிக்க அறியும் என்பதாகும்.

10. மன்னிய கன்மச் சமத்திடை மலங்களை
 அந்நிய மாக்கி அருள்வழி அதனால்
 என்னுள் புகுந்தனை எனினே முன்னைத்
 திரிமலம் தீர்த்த தேசிக! நின்னோடு
 ஒருவுதல் இன்றி உடந்தையே யாகும் 5
 பெருநிலை யாகல் வேண்டும் மருவிடு
 மும்மலம் அதனால் எம்முள்நின் நிலையெனின்
 அம்மலத் திரியும் செம்மலர்த் தாள்நிழல்
 சேர்தலும் இலவாய்ச் சார்பவை பற்றிப்
 பெயர்விலன் ஆகும் பெரும தீர்வின்று 10
 அமைந்த கருமத்து இயைந்தவை அல்லது
 சமைந்தன இலவெனச் சாற்றின் அமைந்த
 மாயேயம் கன்மம் மாமலம் மூன்றும்
 மாயா தாகவே யார்ச்சந் மாயையின்
 உற்பவம் தீரா ஒழுகுமென்று ஒன்று 15
 நிற்சம மாயின் அல்லது நிற்பெறல்
 இல்லென மொழிந்த தொல்லறம் தனக்கு
 மேயா தாகும் நாயேன் உளத்து
 நின்றனை யென்பனோ நின்றிலை யென்பனோ
 பொன்றிய பொன்றிற் நிலமலம் என்பனோ 20
 ஒன்றினை உரைத்தருள் மன்ற குன்றாப்
 பெண்ணைப் புனல்வயல் வெண்ணெய்க் கதிபதி
 கைகண் தலைவாய் கால்செவி மூக்குயர்
 மெய்கொண்டு என்வினை வேரறப் பறித்த
 மெய்கண்ட தேவ வினையிலி 25
 மைகொண்ட கண்ட வழுவிலென் மதியே.

பொருள்:

பெண்ணை ஆற்றின் நீர் பாய்ந்து வளம் மிகுந்திருக்கும் வயல்களை உடைய திருவெண்ணெய் நல்லூருக்குத் தலைவரே, கை, கண், தலை, வாய், கால், செவி, மூக்கு ஆகிய உறுப்புக்கள்

கொண்ட திருமேனி கொண்டு என்னுடைய வினைகளை வேரற்பப் பறித்த மெய்கண்ட தேவரே. வினையால் பற்றப்படாதவரே. கருமை கொண்ட கண்டத்தவரே. குற்றமற்ற என்னுடைய அறிவோடு (21-26)

இருவினைத் தம்மில் ஒத்த நிலையில் என்னுடைய மலங்களைத் தாங்கள் தங்கள் அருளினால் நீக்கி உமது அருளினால் என்னுள் புகுந்தீர். தாங்கள் என்னோடு ஒன்று பட்டீர். அதனால் பேரின்ப நிலை எய்த வேண்டுமே. ஆனால், தங்களுடைய அருள் கிடைப்பதற்கு முன்னால் ஒன்றித்து நில்லாது விலகி இருந்தீர் என்ற பொருள் ஏற்பட்டு விடுகிறதே அதற்குக் காரணம் என்ன? மும்மலங்களும் என்னோடு சேர்ந்து இருந்ததால் விலகி இருந்தீர் என்று கூறினால், மலங்கள் என்னை விட்டு நீங்கவும். தங்கள் செந்தாமரை மலர் போன்ற திருவடியில் சேரவும் இல்லாமல் நான் மலங்களில் சார்ந்தேதான் இருத்தல் வேண்டும். பிறப்பு இறப்புக் களில் உழன்று விடுதலை பெற முடியாது இருத்தல் வேண்டுமே. (1-10)

பெருமானே, பிறந்த பிறப்பில் அனுபவிக்க வேண்டிய பிரார்த்த வினையை அனுபவித்தே ஆகவேண்டும். ஆனால், அதே நேரத்தில் தங்களுடைய திருவருள் என்னோடு கூடியிருப்பதால் ஆகாமிய வினை ஏற்படாது. (இறப்பு பிறப்பு இல்லை) என்று தாங்கள் கூறுவீர்களேயானால் பிரார்த்த வினையில் அனுபவிக்கும் உடல் உள்ளவரும் உடலுக்குக் காரணமான மாயை இருக்கும். மாயை இருக்கும் வரை கன்ம வினையும் இருக்கும். மாயையும் கன்மமும் இருக்கும் வரை ஆணவமும் இருக்கும்ன்றே. இவ்வாறு மும்மலங்களும் இருக்கும்வரை ஆகாமிய வினையும் அதற்குரிய உடலும் அதன் விளைவாக உலகப் பொருள்களில் பற்றும் மென்மேலும் வளர்ந்து கொண்டேதான் இருக்கும். மேலும் இருவினை ஒப்பு ஏற்பட்டால் அன்றி உம்மை அடைய முடியாது என்ற தொன்மையான நீதியும் பொருந்தாதது ஆகுமே? (11-18)

ஆதலால், தாங்கள் என் உள்ளத்தில் கூடி நிற்கின்றீர் என்பேனா? நிற்கின்றிலீர் என்பேனா? மலங்கள் அழிந்தன என்பேனா?

அழியவில்லை என்பேனா? எனக்குத் தாங்கள் தெளிவுபடுத்த வேண்டுகிறேன்.

சொ.பொ.வி:

சமத்திடை - இருவினை ஒப்பிடை. ஒருவுதல் இன்றி - நீக்கமின்றி. பெருநிலை - பேரின்பம். சமைந்தன - ஆகாமியவினை. மாயா - நீங்காது. ஆர்ச்சனமாயை - பிணிப்புண்ட மாயை. உற்பவம் - பிறப்பு. பொன்றிய - அழிந்தது.

குறிப்புரை:

இருவினை ஒப்புக் காலத்தில் உயிரோடு திருவருள் உடன் கூடி ஆகாமிய வினை இல்லையாய் உயிரைக் காக்கிறது. மேலும் இறைவன் உயிருக்கு உயிராய் நின்று ஆகாமிய வினையையும் தீட்சையால், பழவினையையும் இறைவன் நீக்குவான் என்ற செய்திகள் இப்பாடலில் கூறப் பெற்றுள்ளன.

11. மதிநின்பால் இந்த மலத்தின்பால் நிற்க
விதியென்கொல் வெண்ணைவாழ் மெய்ய - பதிநின்பால்
வந்ததால் இதின்வரத்தில் வந்திரண்டும் பற்றுகிலேன்
எந்தாய் இரண்டாமாறு என்.

பொருள்:

திருவெண்ணெய் நல்லூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் மெய் கண்ட தேவனே. அடியேனறிவு உம்மால் உண்டானதாகும். அப்படியிருக்க அடியேன் மலங்களோடு கூடியிருப்பதற்கு விதி என்னவாகும்? உம்மோடு கூடினால் பின் மலங்களோடு கூடுவதற்கு வழியில்லை. மலங்களோடு கூடியிருந்தால் நும்மோடு கூட முடியாது. எனவே, ஒரே சமயத்தில் நும்மோடும் மலங்களோடும் கூட இயலாது. ஆதலால், இதற்குரிய வழிதான் என்ன? என்பதை எனக்கு நீங்கள் அருள வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

மதி - அறிவு. இதில் - மலத்தில். இரண்டும் - இறையருளோடும் மலத்தோடும்.

குறிப்புரை:

உயிர் ஒரே சமயத்தில் மலங்களோடும், இறைவனோடும் பற்றி நிற்பது எவ்வாறு? என்பது கேள்வியாகக் கேட்கப் பெற்றுள்ளது. இதற்கு விடையாகச் சத்தினைச் சார்ந்து சத்தாகவும், அசத்தினைச் சார்ந்து அசத்தாகவும், சததசத்தாக விளங்கும் உயிர், மலநீக்கத்தையும் சிவப்பேற்றையும் பாசி படர்ந்த குட்டையில் கல்லெறிந்தது போலப் பெற்றிடும் என்று அறநூல்கள் கூறுகின்றன.

12. எண்ணிசை விளங்க இருட்படாம் போக்கி
முண்டக மலர்த்தீ மூதறிவு அருளும்
மேதினி உதய மெய்கண்ட தேவ!
கோதில் அமுத! குணப்பெருங் குன்ற!
எண்ணில் ஆர்தலும் அகறலும் என்னைகொல் 5
உன்னில் துன்னியுன் னாவிடில் பெயர்குவை
என்னும் அதுவே நின்னியல் எனினே
வியங்கோள் ஆளெனும் ஆகி இயங்கலும்
உண்டெனப் படுவை எண்ணோள் முக்கண்
யாங்ஙனும் பிரியாது ஓங்குநின் நிலையின் 10
யான்வந்து அணைந்து மீள்குவன் ஆயின்
ஆற்றும்துயர் அற்றோர் அணிநிழல் நசைஇ
வீற்றுவீற்று இழிதர வேண்டலும் வெறுத்தலும்
இன்றச் சாயைக்கு நன்றுமன் இயல்பே.
அனையை யாகுவை நினைவருங் காலை 15
இந்நிலை அதனின் ஏழையேர்க்கு இரங்கி
நினைவெளிப்படுத்து ஒளிப்பை நீயேல்
அருள்மாறு ஆகும் பெரும! அஃதன்றியும்
நிலைபெற் றவர்க்கும் உற்பவம் உண்டெனும்
சொற்பெறும் அஃதுஇத் தொல்லுலகில் இல்லை 20
அவ்வவை அமையும் சால்பும் மயர்வறச்
சொல்லில் சொல்லெதிர் சொல்லாச்
சொல்லே சொல்லுக சொல்லிறந் தோயே.

பொருள் :

எட்டுத் திசைகளும் விளங்குமாறு என்னிடத்தில் உள்ள மலமாகிய இருள்திரையை நீக்கி என்னுடைய மனத் தாமரையையும்
சை.சி.சா - 47

மலர்வித்துக் கால எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட உம்முடைய திருவருளையும் அடியேனுக்குத் தந்து இவ்வுலகில் தோன்றி அருளிய மெய்கண்ட தேவரே குற்றமற்ற அமுதக் குணப் பெருங் குன்றே, எல்லா இடத்திலும் நீக்கமற நிற்கின்ற நீர் என்னோடு ஒரு நேரத்தில் கூடியும், பிறிதோர் நேரத்தில் பிரிந்தும் இருப்பது எதனால்? கூறியருள்வீராக. (1-5)

நீ நினைக்கும்போது கூடியும் நீ நினையாத பொழுது நீங்கியும் இருப்பது எம்முடைய இயல்பு என்று நீங்கள் கூறுவீர்களேயானால் நீங்கள் எனக்கு ஏவல் தொழிலைச் செய்கின்றவராக ஆகி விடுவீர்கள். மேலும் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற உங்கள் நிலை மாறி ஏதோ ஓர் இடத்தில் இருப்பவர் என்ற நிலை அமையும். அன்றியும் எண்தோள்களையும் முக்கண்களையும் உடைய உங்களிடத்தில் நான் வந்து கூடுவதும் பிரிவதும் - வெப்ப காலத்தில் குளிர்ந்த நிழலைச் சென்றடைந்து தங்கள் வெப்பத் துன்பத்தை நீக்கிக் கொண்டு, வெப்பம் நீங்கிய பிறகு குளிர்ந்த நிழலைத் தந்த அம்மரத்தை விட்டுப் பிரிந்து செல்வார் பிரிந்து செல்ல. மரத்திற்கு இன்ப துன்பம் இல்லாதது போல (நிழலுக்காகத் தன்னை வந்தடைந்தால் இன்பமும், பிரிந்து சென்ற போது துன்பமும் மரத்திற்கு ஏற்படுவது இல்லை) தங்களுக்கும் நான் கூடிப் பிரிந்ததினால் எவ்வித இன்ப துன்பமும் இல்லாது போய்விடும். (சுருணை செய்வதும் மறுப்பதும் இல்லாது போய்விடும்). மேலும் என்னிடத்தில் அருள்செய்ய நினைந்தபொழுது தோன்றியும் இல்லாத பொழுது மறைந்தும் நிற்பது என்பது உமது சுருணைக்கு மாறாகும். அத்துடன் நீங்கள் நீங்கி விட்டால் அருள்பெற்ற உயிருக்கு மீண்டும் பிறப்பு உண்டாகி விடும். அவ்வாறு கூறுவார்யாரும் இல்லை. எனவே, தாங்கள் என்னிடத்தில் சார்ந்தும் நீங்கியும் அருளுவது பற்றி மயக்கம் தீரத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். மேலும் ஐயம் ஏற்படாத வண்ணம் அவ்விடை அமைய அருள்புரிய வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

இருட்டபடம் - இருளாகிய போர்வை. முண்டகம் - தாமரை. கோதில் - குற்றமற்ற. துன்னி - விரும்பி. வியங்கோளானும் - ஏவல் தொழில் செய்வானும்.

குறிப்புரை:

இப்பாடலில் இறைவன் ஆன்மாவோடு உடன்கூடி இருக்கின்ற செய்திகள் தரப்படுகின்றன. இறைவன் மலம்நீக்கம் ஏற்படுகின்ற பொழுது, அதாவது இருவினை ஒப்புக்காலத்தில் தோன்றாத்துணையாய் நின்று வெளிப்படுவான் என்பது இப்பாடலில் கூறப் பெறுகிறது.

13. இறந்தோய் கரணங்கள் எல்லாம் எனக்குச்
சிறந்தோய் எனினும் மெய்த்தேவே - பிறந்துடனாம்
காயம் கொளவும் கொளாமலும் கண்டதுநீ
ஆயன்கொல் பாதவத் தற்று.

பொருள்:

மெய்கண்ட தேவரே, கருவி, கரணங்கள் கொண்டு அறிகின்ற அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டு நிற்கின்ற நீர் அக்கருவி கரணங்களை எனக்குத் தந்தருள்வீர். பிறந்தது முதல் என்னோடு உள்ள உடலை மெய்யென்று கொள்ளவும். பின்னர் அதனைப் பொய்யென்று அறிந்து கொள்ளவும் நீரே அருளிச் செய்தீர். இடையன் வெட்டிய மரம் பாதி பச்சையாகவும், பாதி காய்ந்து போனதாகவும் இருத்தல் போல என்னுடல் ஒருகால் மெய்யாகவும், பிறிதொருகால் பொய்யாகவும் ஆக்குவித்து என்னோடு நீர் நீங்கியும், நீங்காமலும் உள்ளீர். அதன் காரணம் என்ன? அருள்வீராக.

சொ.பொ.வி:

இறந்தோய் - கருவி கரணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர். சிறந்தோய் - தந்தோய். காயம் - உடல். ஆயன் - இடையன். பாதவத்தற்று - வெட்டியது போல.

குறிப்புரை:

இறைவன் கருவி கரணங்களைத் தந்து வினை நீக்கம் பெறவைத்து உயிர்களுக்கு அருளுகின்றான். ஆடு மேய்க்கும் இடையன் ஆடுகளுக்கு உரிய தழைக்காக மரத்தை முழுமையாக வெட்டாமல் உண்ணும் அளவிற்கு மட்டும் வெட்டிவிடுவதைப் போல இறைவன் வினைநீக்கம் பெறுகின்ற அளவிற்குக் கருவி கரணங்களைத்

தருகின்றான். முழுவதும் வினை நீங்கிவிட்டால் கருவி கரணங்களை முழுவதும் கழற்றி விடுவான் என்ற செய்திகள் இவ்வெண்பாவால் பெறப்படுகின்றன.

14. அற்றதென் பாசம் உற்றதுன் கழலே
 அருட்டுறை உறையும் பொருட்கவை நாத
 வேறென்று இருந்த என்னை யான்பெற
 வேறின்மை கண்ட மெய்கண்ட தேவ
 இருவினை என்பது என்னென்கொல் அருளிய 5
 மனமே காயம் வாக்கெனும் மூன்றின்
 இதமே யகிதம் எனுமிவை யாயின்
 கணத்திடை அழியும் தினைத்துணை ஆகா
 காரணம் சடமதன் காரியம் அஃதால்
 ஆரணங் காம்புழி அடியேற்கு என்னென்கொல் 10
 செயலென தாயினும் செயலே வாராது
 இயமன் செய்தி இதற்கெனின் அமைவும்
 பின்னையின் றாகும் அன்னதும் இங்குச்
 செய்திக் குள்ள செயலவை யருத்தின்
 மையல்தீர் இயமற்கு வழக்கில்லை மன்ன 15
 ஒருவரே அமையும் ஒருவா ஒருவர்க்கு
 இருவரும் வேண்டா இறைவனு நின்றனை
 நின்னது கருணை சொல்லள வின்றே
 அமைத்தது துய்ப்பின் எமக்கணை வின்றாம்
 உள்ளது போகாது இல்லது வாராது 20
 உள்ளதே உள்ளது எனும்உரை அதனால்
 கொள்ளும் வகையால் கொளுத்திடு மாயின்
 வள்ளண்; மையெலாம் உன்னிடம் அமையும்
 ஈய வேண்டும் எனும்விதி இன்றாம்
 ஆயினும் என்னை அருந்துயர்ப் படுத்த 25
 நாயி னேற்கு நன்றுமன் மாயக்
 கருமமும் கரும பந்தமும்
 தெருள அருளும் சிவபெரு மானே.

பொருள்:

மெண்கண்ட தேவரே. திருஅருட்துறையில் எழுந்தருளி யிருக்கும் இனிமைப் பயனாய் உள்ள தலைவனே. நும்மில் வேறாக

இருந்த என்னை அடியேனைக் கெடாதவாறு வண்ணம் உம்மோடு ஒன்றாகக் கூட்டியருளிய தலைவனே. உமது அருட் பெருக்கினால் என்னுடைய தளைகளாகிய மலங்கள் அற்றது. ஆதலால் உமது திருவடிப்பேறு கைகூடியது.

அடியேனுக்குப் புண்ணிய பாவம் என்று கூறப்படும் இரு வினைகள் எதனால் ஏற்பட்டன? உம்மால் தரப்பெற்ற மனம், மொழி, மெய் எனும் மூன்று கருவிகளால் வருகின்ற நினைவு, சொல், செயல் ஆகியவற்றால் உண்டாயிற்று என்றால் அவை உடனே அழியக் கூடியன ஆகுமே. ஒரு தினை அளவு கூட திண்ணியதாக நில்லாதே. மேலும் அவை அறிவற்றன ஆயிற்றே. ஆகவே, அம்மூன்றினால் ஆகிய இருவினைகளும் அறிவற்றன ஆகுமே. எனவே, அவை என்னுடைய பிறப்பு இறப்புக்குக் காரணமாதல் எங்ஙனம்? (1-10)

அவை அறிவற்றவனாக இருந்தாலும் அறிவுடைய என்னுடன் கூடும்பொழுது அவற்றின் செயல்கள் ஏற்படுகின்றன என்று தாங்கள் கூறுவீர்களேயானால், அச்செயல்கள் எனக்கு உரியதன்று. மேலும் அடியேன் அச்செயல்களை ஏற்றால் இயமன் என்னை வருத்த வேண்டியதில்லை. மேலும் தாங்கள் அடியேனுக்கு அனைத்தும் செய்விக்கின்றீர் என்ற கருத்தும் இல்லையாய் முடியும். என்னுடைய கன்மவினைக்கு ஈடாகத் தாங்கள் எனக்கு இன்ப துன்பங்களை நுகர்விப்பதாயின் இயமனும் தேவையில்லை. அவன் தண்டனைக்கு யான் உட்பட வேண்டியதும் இல்லை. தாங்கள் அதற்கு ஆன்மாக்கள் செய்த வினைக்கேற்ப நாம் செய்விப்போம், எனதாணையை ஏற்று இயமன் தண்டிக்கின்றான் என்று தாங்கள் கூறுவீர்களேயானால் தங்கள் இருவரில் ஒருவர்தானே அமைய முடியும். இருவர் இருந்து என் ஒருவனுக்காக ஆற்ற வேண்டிய தில்லையே. மேலும் இயமன் செய்தால் தாங்கள் எல்லா இடத்தும் நிறைந்து எதனையும் செய்கின்றீர்கள் என்ற கருத்தும் தவறாகப் போய்விடும். (11-19)

தங்களது கருணைக்கு எல்லையே இல்லை. தங்களின் அருளால் எனக்கு அமைந்தது எதுவோ அதனை நான் அனுபவித்தே

ஆகவேண்டும். உள்ளது போகாது இல்லது வாராது. எனவே, எனக்குள்ள பிராரத்த வினையை நான் அனுபவிக்கின்றேன். அப்பொழுது புதிதாகத் தோன்றும் ஆகாமிய வினை இல்லாதது வேண்டியதில்லையே.

பிராரத்த வினை அனுபவிக்கும் பொழுது ஆகாமிய வினை வரத்தான் செய்யும் என்று தாங்கள் கூறினால் விதிக்கப்பட்ட அறச்செயல்களைச் செய்து புண்ணியத்தைத் தேடிக் கொள்ள வேண்டும் என்று அறநூல்கள் கூற வேண்டியதில்லை. ஆதலால், இருவினைகளை அடியேன் பெறுவதற்கும் அதனுடைய பயன்களைத் துய்ப்பதற்கும் உரிய காரணங்களைப் பெருமானே நீங்கள் அருள வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

அருள்மறை - திருவருள்துறை என்ற ஊர். சுவை - இனிமையான. இதம் - இன்பம். அகிதம் - துன்பம். அணங்கு - வருத்துதல். மையல்தீர் - மயக்கம் தீர்ந்த. துய்ப்பின் - அனுபவிப்பின். கருமம் - இருவினை. கருமபந்தம் - வினைதரும் இன்ப துன்பங்கள்.

குறிப்புரை:

இப்பாடலில் கன்மவினை பற்றிய செய்திகள் தரப்பெறுகின்றன. மனம், மொழி மெய்களால் இருவினைகள் நிகழுகின்றன. இருவினைகளால் பந்த பாசங்கள் ஏற்படுகின்றன. வினைக்கு ஏற்றாற்போல் இறைவன் இயமனின் மூலம் தண்டனைகளை வழங்குகின்றான். பிராரத்தவினையை அனுபவிக்கும் பொழுது ஆகாமிய வினை வரத்தான் செய்யும். இவை அனைத்தையும் இறைவனுடைய திருவருளால் ஆன்மாக்கள் அனுபவிக்கின்றன என்பவை இப்பாடலில் குறிப்பாகத் தரப் பெறுகின்றன.

15. மானமருஞ் செங்கை மதில்வெண்ணை வாழ்மன்னா
போனவினை தானே பொருந்துமோ - யானதனில்
ஆவனோ ஆக்காய்; அமலனாம் நின்னருள்தான்
தேவனே யாதுக்கோ தேர்.

பொருள் :

அழகிய மதில்களை உடைய திருவெண்ணெய் நல்லூரில் வாழுகின்ற ஞானப் பேரரசரே, மான் ஏந்திய சிவந்த கைகளை உடைய சிவபிரானே. முற்பிறவியில் நான் செய்த புண்ணிய பாவங்கள் தாமே வந்து அடியனைக் கூடுமோ அல்லது அந்த வினைகளை நான் சென்று கூடுவேனோ. நீயோ மலமற்றவன். எனவே, அந்த மலங்களை என்னோடு கூடச் செய்ய மாட்டாய். அப்படியானால் உன்னுடைய அருள்தான் எனக்கு எதற்கு? ஆராய்ந்து அருளிச் செய்வாயாக.

சொ.பொ.வி:

போனவினை - முற்பிறவி வினை. ஆவேனோ - பொருந்துவேனோ. அமலன் - மலமற்றவன்.

குறிப்புரை:

வினை சடம். எனவே, உயிரைக் கூடாது உயிரும் அதனை அடையாது. அவ்வாறு இருக்கையில் காந்தம் கண்ட இரும்பைப்போல இறைவன் திருவருள் உயிர்களுக்கு அவ்வவ்வினைகளை ஊட்டுகிறது.

16. தேறாது உரைப்பன் தெருமரல் உளத்தொடு
 பேறாது அருளுதல் பெரியோர் கடனே
 நின்னைக் கலப்பது என்னுண் மையெனின்
 நின்னது நேர்மை சொல்மனத் தின்றே
 எழுவகைத் தாதுவின் ஏழ்துளை இரண்டும் 5
 பெருமுழைக் குரம்பையின் பெய்தகத் தடக்கி
 நீக்கி எந்தனைப் போக்கற நிறுத்தி
 இச்சை முதலிய எழுப்பி நடத்திடும்
 விச்சை சாலமும் வியப்பது நிற்க
 வாக்கும் மனமும் போக்குள தனுவும் 10
 சொல்லும் நினைவும் செய்யும் செயலும்
 நல்லவும் தீயவும் எல்லாம் அறிந்து
 முறைபிற ழாமல் குறைவுநிறை வின்றாய்க்
 காலமும் தேசமும் மாலற வகுத்து

நடுவுநின்று அருத்தலின் நடுவணா குதியே 15
 சான்றோர் செய்தி மான்றிருப் பின்றே
 சாலார் செயலே மாலா குவதே
 அத்துவா மெத்தி அடங்கா வினைகளும்
 சுத்திசெய் தனையே ஒத்தகன் மத்திடை
 நீங்கின என்னை ஊங்கூழ் வினைகளும் 20
 ஆங்கவை அருத்துவ தாரைகொல் அதனால்
 கருமமும் அருத்தும் கடனது இன்றாம்
 தருமம் புரத்தல் பெருமைய தன்றே
 கண்ணினுள் மணிய! கருத்தினுள் கருத்த!
 வெண்ணெய் வேந்த! மெய்கண்ட தேவ! 25
 இடர்ப்படு குரம்பையுள் இருத்தித்
 துடைப்பதில் லாவருள் தோன்றிடச் சொல்லே.

பொருள் :

கண்ணினுள் இருக்கும் மணியே, கருத்தினுள் இருக்கும் கருத்தனே. திருவெண்ணெய் நல்லூர் வேந்தனே. மெய்கண்ட தேவே, மனச்சுழற்சியை உடைய உள்ளத்தவன் நானாதலின் அறியாது உங்களிடத்தில் வினவுகின்றேன். அமைதியாகக் கேட்டருள வேண்டும்.

தங்களுடன் கூடி அதனால் பேரின்பத்தைத் துய்ப்பது என்னுடைய சிற்றறிவு என்றால் உம்முடைய பெருமையை எங்ஙனம் புகழ்தல் முடியும்? மனத்திற்கும் சொல்லுக்கும் அப்பாற்பட்டது. உன் பெருமையாகும். நரம்பு, எலும்பு, மூளை, தசை, தோல், இரத்தம், சுக்கிலம் என்னும் தாதுக்கள் ஏழும் கண், மூக்கு, செவி, கருவாய், எருவாய் உள்ளிட்ட துளைகள் ஒன்பதும் கூடிய உடல் என்னும் சிறையின் உள்ளே என்னை ஒடுக்கி வைத்தீர்கள். பிறகு விடுவித்தீர்கள். இச்சை முதலியவற்றை எழுப்பிவித்தீர்கள். இவ்வாறு இயக்குகின்ற உம்முடைய ஆற்றல் மிகவும் வியக்கத் தக்கதாய் உள்ளது. (1-9)

அடியேன் மனத்தால் நினைப்பதும் வாயால் சொல்லுவதும் உடலால் செய்வதும் ஆகிய நல்லன தீயன என்று சொல்லப்பட்ட புண்ணிய பாவங்கள் எல்லாவற்றையும் தாங்கள் தங்கள் திரு

வுள்ளத்தில் கொண்டு அவற்றின் பயனை நான் அனுபவிக்கும்படி செய்கின்றீர்கள். தாங்கள் அவ்வாறு செய்யும் பொழுது புண்ணிய பாவங்களை முறை பிறழாமல், ஏற்றத் தாழ்வுகள் நேராமல் என்னை அனுபவிக்கச் செய்கின்றீர்கள். அனுபவிக்கும் காலத்தையும் இடத்தையும் நடுநிலைமையோடு வரையறை செய்கின்றீர்கள். ஆதலால், தாங்கள் நல்ல நடுவனாக விளங்குகின்றீர்கள். (11-15)

சான்றோர்களின் செயல்கள் எக்காலத்தும் மயக்கம் தருவனவாக இருப்பதில்லை. அல்லாதவர்களின் செயல்களே மயக்கம் தருவதாகும். சான்றோராகிய நீர் என்னிடத்தில் உள்ள மந்திரம். சொல், எழுத்து, உலகம், தத்துவம், கலை ஆகிய அறுவகை அத்துவாக்களாகிய வழிகளாலும் நிரம்பிக் கிடந்த என்னுடைய வினைகளை எல்லாம் தாங்கள் தீக்கையால் சுத்தம் செய்தீர்கள்.

இவ்வாறெல்லாம் தாங்கள் அருளுகின்ற நேரத்தில் இருவினை ஒப்பு என்னிடத்தில் நிகழ அதனால் அகன்ற வினைகள் யாவை? அவ்வினைகள் அகன்றதால் ஏற்படும் பயனை யாருக்கு நுகர்விக்கும். சுத்தம் செய்யப் பெற்ற உயிர்களை அவ்வினைகள்தான் அப்பயன்களை நுகரச் செய்கிறது என்று கூறினால் உடலாகிய சிறைக்குள் வைத்த எம்மை வருத்துகின்ற வினைகளை முழுமையும் போக்காத நிலையில் இருக்கின்றீர் என்றமைந்து, உமக்கு இழுக்கும் ஏற்படும். தர்மத்தைக் காக்கும் உமக்கு அது அழகாகாது. எனவே, வினை ஒழிந்த பின்பும் இவ்வுடலாகிய கூட்டில் இருத்தி அதன் வினையை நீக்குவதற்கு என்ன காரணம்? என்பதை உரைத் தருள்வீராக.

சொ.பொ.வி:

தெருமரல் - அலைப்புண்ட. எழுவகைத் தாது - நரம்பு முதலாகிய ஏழுவகை உள்ளுறுப்புக்கள். ஏழ்துளை இரண்டு - ஒன்பது துவாரங்கள் (கண்ணில் இரண்டு. மூக்கில் இரண்டு வாய் ஒன்று. கருவாய், எருவாய் ஆக ஒன்பது). முழை - பெரிய துவாரம். அத்துவா - வழி.

குறிப்புரை:

வாக்கு மனங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட இறைவன் உயிராகிய சிற்றறிவில் கலந்து நிற்பது அவரின் பேரருள் திறத்தைக் காட்டுகிறது. மேலும் உயிர்களின் வினைகளை நடுநிலை தவறாது அனுபவிக்க வைப்பதிலிருந்து அவரின் நடுநிலைமை புலனாகிறது. வினைகளைத் தூய்மை செய்கின்ற பண்பால் அவரின் பெருங்கருணைத் திறன் விளங்குகிறது. என்றெல்லாம் கூறி வினைகள் ஒழிவதற்கு உரிய காரணம் வினாவாக எழுப்பப்பெற்றிருக்கிறது. இறைவன்தன்னுடைய தீட்சையால் பிரார்த்த வினைகளை நீக்கி ஞானமருளி முத்தி நிலையில் ஆகாமிய வினை வாராது தடுத்து அருளுகின்றான். இறைவனின் செயலுக்கு எவ்விதப் பழியும் இல்லை என்பன இப்பாடல் தரும் குறிப்புகளாகும்.

17. சொல் தொழும்பு கொள்ளநீ சூழ்ந்ததுவும் நற்செயல்கள்
மற்றவர்கண் நின்னோக்கின் மாய்ந்தவுயிர்க் - குற்ற
ஒளித்தியாங்கு ஐய உயர்வெண்ணெய் நல்லூர்
குளித்த மதுக்கொன்றையங் கோ.

பொருள்:

உயர்ந்த திருவெண்ணெய்நல்லூரில் கொன்றை மாலை அணிந்து எழுந்தருளியுள்ள எம் தலைவாகிய சிவபெருமானாக விளங்குகின்றவரே, எல்லா உயிரும் உம்முடைய அடிமையாய் இருக்க உம்முடைய திருவருளைச் சிலருக்கே கொடுத்து அருளுகின்றீர். மற்றவர்களுக்கோ தாங்கள் அகப்படாது ஒளிந்து கொள்ளுகின்றீர். இவ்வாறு சிலருக்கு வெளிப்பட்டும் சிலருக்கு மறைந்தும் அருளுவதற்கும் உரிய தகைமையினை எனக்கு கூறி அருளுவீராக.

சொ.பொ.வி:

சொல் தொழும்பு - சிறப்பு மிக்க அடிமை. மற்றவர்கள் - அன்பற்றவர்கள். ஒழித்தி - மறைந்து.

குறிப்புரை:

உலகத்துப் பொருள்கள் யாவும் சிவனுக்கு அடிமையாகும். தன் முனைப்பை இழந்த உயிர்ப் பொருள்களுக்குச் சிவன் வெளிப்பட்டுத்

தோன்றுவான். அல்லாதவர்களுக்கு வெளிப்பட்டுத் தோன்ற மாட்டான். முன்னவருக்குத் தயிரில் உள்ள நெய்யும், பின்னவருக்குப் பாலில் உள்ள நெய்யும் உவமையாகக் கூறப்படுவதுண்டு.

18. கோலம் கொண்ட வாறுண ராதே
 ஞாலம் காவலன் யானெனக் கொளீஇப்
 பொய்யை மெய்யெனப் புகன்று வையத்து
 ஓடாப் பூட்கை நாடி நாடா
 என்னுள் கரந்தென் பின்வந்து அருளி 5
 என்னையும் தன்னையும் அறிவின்றி இயற்றி
 என்னது யானெனும் அகந்தையும் கண்டு
 யாவர் யாவையும் யாங்ஙனும் சென்று
 புக்குழிப் புக்குப் பெயர்த்துழிப் பெயர்ந்து
 மிக்க போகம் விதியால் விளைந்திட்டு 10
 ஏற்பணி யாளாய் எனைப்பிரி யாதே
 ஓடி மீள்கஎன ஆடல் பார்த்திட்டு
 என்வழி நின்றனன் எந்தை அன்னோ
 அருள்மிக உடைமையின் அருட்டுறை வந்து
 பொருள்மிக அருள்தரும் பொய்ப்பகை யாதலும் 15
 கைகண்டு கொள்ளெனக் கடலுலகு அறிய
 மெய்கண்ட தேவன் எனப்பெயர் விரீஇத்
 தன்னுள் கரந்து தான்முன் ஆகித்
 தன்னதும் தானுமாய் என்னையின்று ஆக்கித்
 தன்னையும் என்னையும் தந்து தனது 20
 செய்யா மையும்எனது செயலின் மையும்
 எம்மான் காட்டி எய்துதல்
 அம்மா எனக்கே அதிசயம் தருமே.

பொருள்:

பெருமானே. நான் எடுத்துள்ள இந்தப் பிறவி, துன்பத்திற்கு உரியதாகும் எனபதை உள்ளவாறு உணராது, நான் இந்த உலகத் திற்கே தலைவன் என்று இறுமாந்து திரிகின்றேன். பொய்யான இந்த உடலை மெய்யென்று நினைந்து கானல்நீரைத் தேடி அலை கின்றவரைப் போல உலக இன்பத்தில் உழலுகின்றேன். என்னை

இயக்குகின்ற தலைவன் நீ இருக்கின்றாய் என்பதையும் உணராதது அலைகின்றேன். இத்தகைய எனக்குள்ளே தாங்கள் புகுந்து மறைந்திருக்கின்றீர்கள். என்னையும் உணராமல் தங்களையும் உணராமல் யான் என்னும் அகப்பற்றும் என்னுடையது என்னும் புறப்பற்றும் கொண்டு செருக்கித் திரிகின்றேன். உயர்திணை, அஃறிணை என்ற பிறவி வேறுபாடுகளிலும், மண்ணகம், விண்ணகம், நரகம் என்ற உலகங்களிலும் என்னுடன் வந்தும், நான் விட்டுப் பெயருகின்ற இடங்களில் நீரும் என்னைப் போல விட்டுப் பெயர்ந்து சென்றும், வெவ்வேறு வகையான நுகர்வுகளை எல்லாம் எனக்கு முறைப்படி நுகர்விக்கச் செய்கின்றீர். (1-9)

மேலும் இப்பிறவி நிலையில் தாங்கள் உம்முடைய தலைமையையும் முதன்மையையும் விட்டொழித்துப் பணியாளன் போல் என்வசம் இருந்து, என்னை ஊட்டியும் உறங்க வைத்தும் செய்கின்ற பணியாளராய் விளங்குகின்றீர். காவல் துணையாகவும் விளங்குகின்றீர். பிறப்பு இறப்புகளுக்கு உட்பட்டுப் போக்குவரவு புரிகின்ற என்னுடைய நாடகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கின்றீர் (10-13)

திருவெண்ணெய் நல்லூர் திருஅறத்துறையில் தோன்றி அருளிய நீர் முத்திநிலையில் சிவானுபவம் கிடைக்கும்படி அருள் புரிகின்றீர். அது எனது உலகியல் வாழ்க்கையின் பொய்மையைக் கடிந்து நீக்குகிறது. அத்துடன் இவ்வாறு நிகழ்வனவற்றை எல்லாம் நீ கண்கூடாகக் கண்டு கொள் என்று காட்டியும் அருளுகின்றீர். கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகம் அறிய மெய்கண்டதேவன் என்ற பெயரைக் கொண்டு தங்களுடைய பேரறிவின் கண் என்னுடைய சிற்றறிவை அடக்கிக் கொண்டு, தங்களுடைய செயலே மேலோங்கி நிற்க அருளும் தானுமாய் நின்று, தான் ஒரு முதல்வன் என்பதையும் யான் ஒரு அடிமை என்பதையும் விளங்கச் செய்து, தாங்கள் எவற்றிலும் தோயாமல் நான் எல்லாவற்றையும் செய்தாலும் அதை என் செயல் அற்றதாகச் செய்து, என்னுடைய தலைவன் என்று தங்களைக் காட்டியது மிகவும் பாராட்டுக்கு உரியது ஆகும். வியத்தற்கு உரியதும் ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

கோலம் - உடல். ஞாலம் - உலகு. ஓடிமீள்களன - இறப்பு பிறப்பு என. ஓடாபூட்கை நாடி - ஊராத பேய்த் தேராகிய கானல்நீரைத் தேடி அலைகின்றவரைப் போல.

குறிப்புரை:

இப்பாடல்கள் வரை தத்துவ வினாக்கள் அமையப் பெற்றன. இப்பாடலில் தன்னுடைய ஞானாசிரியராக விளங்கிய மெய்கண்ட தேவரை அருணந்தி சிவாசாரியார் சிவபெருமானாகவே எண்ணிப் போற்றிப் புகழுகிறார்.

19. தருமா தருமத் தலைநின்று ஆழ் வேனைக்
கருமா கடல்விடமுன் கண்டப் - பெருமான்
திருவெண்ணெய் நல்லூர்ச் சுவேத வனத்தான்
உருவென்ன வந்தெடுத்தான் உற்று.

பொருள்:

பெரிய கடலில் தோன்றிய ஆலகாலம் என்னும் விடத்தினை உண்டருளிய திருநீலகண்டத்தை உடையவரும், திருவெண்ணெய் நல்லூரில் தோன்றிய சுவேதனப் பெருமான் என்ற பிள்ளைத் திருநாமத்தையும் கொண்ட மெய்கண்ட தேவப் பெருமான் புண்ணிய பாவத்தைச் செய்து துன்பக் கடலில் வீழ்ந்து வருந்துகின்ற என்னைப் பிறவித் துன்பத்தில் அழுந்தாமல் மானிட வடிவம் கொண்டு கைகொடுத்து எடுத்துத் தன் திருவடியில் கூட்டுவித்து அருளினான்.

சொ.பொ.வி:

தருமம் - புண்ணியம். அதருமம் - பாவம். கருமா - கருமை மிக்க. கண்டம் - மிடறு. சுவேதவனத்தான் - மெய்கண்டாரின் இளமைப் பெயர். உருவென்ன - மானிட வடிவமன்ன.

குறிப்புரை:

ஆசிரியர் மெய்கண்டார் தன்னைத் தடுத்தாட் கொண்டு அருளியதைக் குறிப்பிடுகிறார்.

20. உற்றவர் பெற்றவர் மற்றவை முற்றும்
 அற்றவர்க்கு அற்றவன் அல்லவர்க்கு அல்லவன்
 அந்தம் ஆதி இல்லவன் வந்து
 குரக்கு மனத்துக் கொடியேன் பரக்கும்
 பரப்பைக் குவித்து நிறுத்திப் பிடித்திட்டு 5
 இருள்வெளி யாகும் மருளினை அறுத்து
 வந்து புகுதலும் சென்று நீங்கலும்
 இன்றி ஒன்றாய் நின்றஅந் நிலையில்
 ஒன்றா காமல் இரண்டா காமல்
 ஒன்றும் இரண்டும் இன்றா காமல் 10
 தன்னது பெருமை தாக்கா னாயினும்
 என்னது பெருமை எல்லாம் எய்தித்
 தன்னை எனக்குத் தருவதை யன்றியும்
 என்னையும் எனக்கே தந்து தன்னது
 பேரா னந்தப் பெருங்கடல் அதனுள் 15
 ஆரா இன்பம் அளித்துத் தீரா
 உள்ளும் புறம்பும் ஒழிவின்றி நின்ற
 வள்ளன்மை காட்டி மலரடி அருளிய
 மன்னன் எங்கோன் வார்புனல் பெண்ணை
 வெண்ணெய் காவலன் மெய்கண்ட தேவன் 20
 அண்ணல் அருளா லயத்தன் நண்ணிய
 மலமுத லாயின மாய்க்கும்
 உலக உயிர்க்கெல் லாம்ஒரு கண்ணே.

பொருள்:

உறவினர்கள் பெற்றவர்கள் ஆகிய பாசத் தொடர்புகள் ஆகியவற்றையும் விட்டு நீங்கியவர்களுக்கு அவர்களோடு வேற்றுமை இன்றிக் கலந்து நிற்பவன். அவ்வாறு நீங்காத வர்களுக்கு அப்பாற்பட்டு நிற்பவன். தனக்கு அந்தம் ஆதி இல்லாதவன். ஒன்றைவிட்டு ஒன்று பற்றுகின்ற குரங்கினைப் போல அலைகின்ற மனத்துடைய என்னை பரபரத்துத் திரிய விடாமல் தன் திருவடியில் நிலைக்குமாறு அருளியவன். உலகியல் பொருள்களில் என் மனம் ஈடுபடாமல் என் மயக்கமாகிய இருள்நிலையைக் கடிந்தவன். (1-6)

தொன்று தொட்டு என்னோடு உடனாக நிற்கின்றவன். ஆதலால், என்னில் வந்து அவன் புகுதலும் நான் அவனோடு கலத்தலும் இல்லை. என்னோடு அவன் கலந்திருத்தலால் என்னோடு அவன் ஒன்றாகி விடவுமில்லை. என்னை விட்டுப் பிரிந்து இரண்டாகி விடவுமில்லை. ஒன்றும் இரண்டும் இல்லாத நிலையும் எய்தி விடவில்லை. (அபேதமாக, பேதமாக, பேதா பேதமாக இல்லை) (7-14)

தனது ஐந்தொழில் போன்றவற்றை எனக்குத் தாராமல் எனது அறிவு, விளைவு, செயல்களைத் தம் திருவருளுக்குள் அடக்கித் தமது பேரின்பத்தை எனக்கு வழங்கி, உவட்டாத இன்பத்தை எனக்குத் தருகின்றவன். மேலும் என் நிலை எது என்பதையும் எனக்கு அறிவித்தவன். உள்ளும் புறமும் ஒழிவின்றி நின்று தனது அருட்கொடையைத் தன் திருவருளால் காட்டி அருளிய அருட் காவலன். பெண்ணையாறு சூழ்ந்த திருவெண்ணெய் நல்லூரில் எழுந்தருளியவன். மெய்கண்டதேவன் என்ற பெயரை உடையவன். அருளையே கோயிலாகக் கொண்டவன். குருவாய் வந்து என் மும் மலங்களை மாய்த்தவன். அவனே அனைத்து உலக உயிர்களுக்கு எல்லாம் ஒப்பற்ற அறிவாக விளங்குகின்றவன்.

சொ.பொ.வி:

உற்றவர் - உறவினர். பெற்றவர் - பெற்றோர். அற்றவர் - தன்னிடத்தில் வேற்றுமை இன்றி நிற்பவர். பரக்கும் பரப்பை - பரபரப்பை.

குறிப்புரை:

இப்பாடலில் ஆசிரியர் தனக்கு அருளிய அருள் திறத்தை விதந்து வியந்து புகழ்ந்து போற்றுகின்றார்.

இருபா இருபஃது உரை நிறைவுற்றது

திருச்சிற்றம்பலம்

இருபா இருபஃது

பாடல் முதற்குறிப்பு அகராதி

எண்கள் - பாடல் எண்கள்

அருள் முன்பு இல்லாது.....5	கோலம் கொண்ட..... 18
அறி அறியாமை..... 3	சொல் தொழும்பு 17
அற்றதென் பாசம் 14	தருமஅ தருமத்..... 19
இறந்தோய் கரணங்கள் 13	தெரித்தது என்.....8
உற்றவர் பெற்றவர் 20	தேராது உரைப்பன் 16
எண்திசை விளங்க 12	மதிநின்பால் இந்த 11
கடலமுதே 9	மதிநுதல் பாக 6
கண்ணகன் ஞால 2	மன்னிய கன்மச் 10
கண்ணுதலும் கண்டத் 1	மானமரும் செங்கை..... 15
கூறிய முன்று 4	மொழிந்த அவத்தை 7

6

உண்மை விளக்கம்

மனவாசகம் கடந்தார்

-
- சைவ தத்துவங்களை எளிமையாக விளக்குவது.
  - முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் முப்பொருள்கள், திருஐந்தெழுத்து, இறைவனின் திருநடனம் ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்ளுமாறு ஐம்பத்துமூன்று பாடல்களைக் கொண்டது.
  - சாத்திரங்கள் பயில்வோர் முதலில் கற்க வேண்டியது.
-

உண்மை விளக்கம்

////////////////////////////////////

பதினான்கு சாத்திரங்களில் ஒன்று, இந்நூலைச் செய்தருளியவர் மனவாசகம் கடந்தார் ஆவார். மெய்கண்டாரின் மாணாக்கரில் ஒருவர். திருவதிகை என்ற ஊரைச் சார்ந்தவர். இவரது காலம் பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டு ஆகும். வேறு வரலாற்றுச் செய்திகள் கிடைக்கப் பெறவில்லை. இந்நூல் காப்புச் செய்யுள் உள்பட ஐம்பத்திநான்கு வெண்பாக்களைக் கொண்டது. வினா விடை அமைப்பில் நூலின் செய்திகள் அமைந்துள்ளன.

நூல் காப்புச் செய்யுள்

வண்மைதரும் ஆகமநூல் வைத்த பொருள்வழுவா
உண்மை விளக்கம் உரைசெய்யத் - திண்மதம்சேர்
அந்திநிறத் தந்திமுகத் தொந்திவயிற் றைங்கரனை
பந்தமறப் புந்தியுள்வைப் பாம்.

பொருள் :

வளப்பத்தைத் தருகின்ற ஆகம நூலிலே இறைவன் அருளிச் செய்து வைத்த பதி, பசு, பாசங்களாகிய முப்பொருளின் உண்மை வழுவாமல் இந்த உண்மை விளக்க நூலிலே விளக்குதற் பொருட்டும், பாசங்கள் நீங்குதற் பொருட்டும், கடினமான மதநீர் ஒழுகும் கன்னங்களையும், சிவந்த வானம் போன்ற திருமேனியினையும், யானை முகத்தினையும், தொந்தி வயிற்றினையும், ஐந்து கரங்களையும் உடைய விநாயகக் கடவுளைச் சித்தத்தில் வைத்துப் போற்றுவோமாக.

சொ.பொ.வி:

வண்மை - வளப்பம். வைத்தபொருள் - இறைவன் அருளிச் செய்து வைத்த முப்பொருள். திண்மதம் - மதநீர். அந்தி - மாலைநேரம். தந்தி - யானை. பந்தமற - பாசங்களற.

1. பொய்காட்டிப் பொய்யகற்றி போதானந் தப்பொருளாம்
மெய்காட்டும் மெய்கண்டாய் விண்ணப்பம் - பொய்காட்டா
மெய்யா திருவெண்ணெய் வித்தகா சுத்தவினா
ஐயாநீ தான்கேட் டருள்.

பொருள்:

பக்குவம் உடையவர்களுக்கு உடல் முதலாகிய உலகத்தைப் பொய் என விளக்கி, அப்பொய்யை நீக்கி, தூய அறிவிலே பேரானந்தமாய் இருக்கின்ற உண்மையை விளக்கும் மெய்கண்ட நாதனே. பக்குவம் இல்லாதவர்க்குப் பொய்யை விளக்காத சத்தியத்தை உடையவனே, திருவெண்ணெய்நல்லாரிலே தோன்றி அருளுகின்ற எமது ஞானாசிரியனே, என்னுடைய சுத்த வினாவாகிய விண்ணப்பத்தினை நீ கேட்டு அருளவேண்டும்.

செ.பொ.வி:

பொய் - நிலையாத தன்மை. வித்தகா - ஞானாசிரியன்.

2. ஆறாறு தத்துவம்ஏது ஆணவம்ஏது அன்றேதான்
மாறா வினையேது மற்றிவற்றின் - வேறாகா
நான்ஏது நீஏது நாதன்நடம் அஞ்செழுத்துத்
தான்ஏது தேசிகனே சாற்று.

பொருள் :

முப்பத்தாறு தத்துவம் யாது? அநாதியிலிருந்து உயிரை விட்டு நீங்காத ஆணவமலம் யாது? வினை யாது? இம்மலங்களுக்கு வேறாகமல் ஒன்றுபட்டு நிற்கும் என்னுடைய இயல்பு யாது? குருவாகிய உன் இயல்பு யாது? இறைவன் இயற்றும் நடனத்தின் இயல்பு யாது? ஐந்தெழுத்தின் இயல்பு யாது? முத்தியின் இயல்பு யாது? தேசிகரே இவற்றுக்கு விடை தருவீராக.

சொ.பொ.வி:

அன்றேதான்மாறா - அநாதிகாலந் தொட்டு உயிரிடத்திலிருந்து வேறுபடாது நிற்கும் (ஆணவம்). நான் - உயிர். நீ - குருவாய் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன்.

குறிப்புரை :

நுல் ஆசிரியர், தன் ஆசிரியரிடத்தில் கேட்டுத் தெளிவு பெற விரும்பும் செய்திகள் எட்டு என்பதை இப்பாடல் விளக்குகிறது. மேலும், இந்நூலில் இந்த எட்டுப் பொருள்களைப் பற்றிய செய்திகளே இடம் பெற்றுள்ளன என்பதும் இப்பாடலால் பெறப்படுகிறது.

3. உள்ளபடி இத்தை உரைக்கக்கேள் உன்றனக்கு
வள்ளலரு ளால்அன்று வாய்மலர்ந்து - தெள்ளியசீர்
ஆகமங்கள் சொன்ன அடைவிலே ஆனந்த
யோகம் நிகழ்புதல்வா உற்று.

பொருள் :

ஆனந்த யோகத்தில் (சிவானந்த யோகத்தில்) நிற்கும் மாணவனே. இறைவன் கருணையினாலே அநாதியில் திருவாய் மலர்ந்தருளிய சிறந்த ஆகமங்களில் கூறியுள்ளபடி நல்ல முறையாக உனக்கு இதனை யாம் சொல்ல. நீ நன்கு கேட்பாயாக.

சொ.பொ.வி:

வள்ளல் - இறைவன். அன்று - அநாதியில். ஆனந்த யோகம் - சிவானந்த நிலையைத் தரும் யோகநெறி.

4. நாற்கோணம் பூமிபுனல் நண்ணுமதி யின்பாதி
ஏற்கும்அனல் முக்கோணம் எப்போதும் - ஆர்க்கும்
அறுகோணம் கால்வட்டம் ஆகாயம் ஆன்மா
உறுகாய மாம்பிவற்றால் உற்று.

பொருள்:

பூமியானது நான்கு கோணமாய் இருக்கும். நீரானது பாதிச் சந்திரனைப் போன்றதாய் இருக்கும். தீயானது முன்று கோணமாய்

இருக்கும். காற்றானது எக்காலமும் அறுகோணமாய் இருக்கும். ஆகாயம் வட்டமாக இருக்கும். ஆன்மா தங்கும் உடலானது இந்த ஐந்து பூதங்களிலிருந்து உண்டாகும்.

சொ.பொ.வி:

மதி - சந்திரன். கால் - காற்று. காயம் - உடம்பு.

குறிப்புரை:

முதல் வினாவாகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் இப்பாடல் முதல் 21ஆவது பாடல் வரை விளக்கப் பெறுகின்றன. அதில் இப்பாடல் ஐம்பூதங்களின் குறியீடுகளையும், ஐம்பூதங்களிலிருந்து உடல் தோன்றுகிறது என்பதையும் விளக்குகிறது.

5. பொன்பார் புனல்வெண்மை பொங்கும் அனல்சிவப்பு
வன்கால் கருமைவளர் வான்தூமம் - என்பார்
எழுத்து லவரயஅப் பாராதிக் கென்றும்
அழுத்தமதாய் நிற்கும் அது.

பொருள்:

பூமி பொன்னிறமாக இருக்கும். நீர் வெள்ளை நிறமாய் இருக்கும். பொங்கும் அனல் சிவந்த நிறமாய் இருக்கும். வலிய காற்று கருமை நிறமாய் இருக்கும். மிகுந்த ஆகாயம் புகை நிறமாய் இருக்கும் என்று பெரியோர் சொல்லுவர். பூமி முதலியவற்றிற்கு முறையே லகாரம், வகாரம், ரகாரம், யகாரம், அகாரம் ஆகியவை எழுத்தாய் எப்பொழுதும் அழுத்தமாகப் பொருந்தி நிற்கும்.

சொ.பொ.வி:

பார் - பூமி. தூமம் - புகை. பாராதி - பூமி முதலிய.

குறிப்புரை:

இப்பாடல் ஐம்பூதங்களுக்கு எழுத்தும், நிறமும் கூறுகிறது.

6. குறிகுலிசம் கோகனதம் கொள்சுவத்தி குன்றா
அறுபுள்ளி ஆரமுத விந்துப் - பிரிவின்றி
மண்புனல்தீக் கால்வானம் மன்னும் அடைவேயென்று
ஒண்புதல்வா ஆகமம் ஒதும்.

பொருள் :

நல்ல மாணவனே பூமி, நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம்
இவற்றுக்கு முறையே அடையாளம் வச்சிரம். தாமரைப்பூ,
சுவத்திகம், அறுபுள்ளி, அமுதவிந்து ஆகிய இவைகள் நீங்காது
நிலைபெறும் என்று சிவாகமங்கள் கூறும்.

சொ.பொ.வி:

குறி - அடையாளம். குலிசம் - வச்சிர ஆயுதம். கோகனகம் -
தாமரைப்பூ. சுவத்திகம் - ஸ்வஸ்திக் வடிவம். அமுதவிந்து -
அமுதத்துளி.

குறிப்புரை :

ஐம்பூதங்களுக்கும் அடையாளம் கூறப் பெற்றுள்ளது.

7. பாராதி ஐந்திற்கும் பன்னும்அதி தெய்வங்கள்
ஆரார் அயனாதி ஐவராம் - ஓரோர்
தொழிலவர்க்குச் சொல்லுங்கால் தோற்றமுதல் ஐந்தும்
பமுதறவே பண்ணுவர்காண் பார்.

பொருள்:

பூமி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஐம்பூதங்களுக்கும்
சிவாகமங்கள் சொல்லுகின்ற அதிதெய்வம் ஆவார் யார் என்றால்,
பிரமன், திருமால், உருத்திரர், மகேசுவரர், சதாசிவர் என்ற ஐந்து
பேராம். அவர்களுக்குரிய தொழில்கள் தோற்றம், காத்தல்,
அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்ற ஐந்து தொழில்களாம்.
அதனை அவர்கள் குற்றமறச் செய்வார்கள் என்பதை அறிக.

சொ.பொ.வி:

பன்னும் - பொருந்திய (சொல்லிய). அயன் - நான்முகன்.

8. படைப்பன் அயன்அளிப்பன் பங்கயற்கண் மாயன்
துடைப்பன் உருத்திரனும் சொல்லில் - திடப்பெறவே
என்றும் திரோபவிப்பர் ஈசர் சதாசிவரும்
அன்றே அநுக்கிரக ராம்.

பொருள் :

பிரம்மன் தோற்றுவிப்பார். தாமரை மலர் போன்ற கண்ணை
உடைய திருமால் காப்பார். உருத்திரன் சம்ஹாரம் செய்வார்.
மகேசுவரன் எக்காலமும் திரோபவம் (மறைத்தல்) செய்வார். அநாதி
தொடங்கி சதாசிவ மூர்த்தி அருள் செய்வார்.

சொ.பொ.வி:

பங்கயம் - தாமரை. அநுக்கிரகம் - அருள்.

9. மண்கடின மாய்த்தரிக்கும் வாரிகுளிர்ந் தேபதமாம்
ஒண்கழல்சுட் டொன்றுவிக்கும் ஓவாமல் - வண்கால்
பரந்துசலித் துத்திரட்டும் பார்க்கில்ஆ காயம்
நிரந்தரமாய் நிற்கும் நிறைந்து.

பொருள் :

பூமி கடினமாகிய குணத்தைக் கொண்டிருக்கும் நீரானது
நெகிழ்ந்த குணத்தைக் கொண்டிருக்கும் தீயானது ஏதேனும் ஒரு
பொருளைப் பற்றி நின்று சுட்டு ஒன்றுவிக்கும். (நீற்றுப்போய்
விடும்) காற்று எங்கும் பரவி இயங்கிப் பொருள்களைத் திரட்டும்.
ஆகாயம் வெளியாகிய குணமுடையதாய் எப்பொருளிலும்
ஊடுருவி இருக்கம்.

சொ.பொ.வி:

வாரி - நீர். ஓவாமல் - நீங்காது.

குறிப்புரை:

இப்பாடல் வரை ஐம்பூதங்களின் செய்திகள் விளக்கப்பட்டன.

10. உள்ளபடி மாபூதம் ஒதினோம் உன்தனக்குக்
கள்ளமிகும் ஐம்புலனும் கட்டுரைக்கில் - மெள்ளவே
ஓசை பரிசம் உருவம் சுவைநாற்றம்
ஆசைதரும் ஐம்புலனே யாம்.

பொருள்:

உனக்கு உண்மை நிலையில் பஞ்சபூதங்களைப் பற்றிச்
சொன்னோம். கள்ளமிகும் ஐம்புலன்களைச் சொல்லுமிடத்து ஓசை,
பரிசம், உருவம், சுவை, மணம் என்பவையே ஆசை தருகின்ற
ஐம்புலன்களாகும்.

சொ.பொ.வி:

மாபூதம் - ஐம்பூதங்கள். கள்ளமிகும் - மனத்தைக் கவரும். பரிசம்
- தொடுஉணர்ச்சி.

குறிப்புரை:

இப்பாடல் ஐம்புலன்களைக் குறிக்கிறது.

11. ஞானேந் திரியங்கள் நன்றா உரைக்கக்கேள்
ஊன மிகுபூதம் உற்றிடமா - ஈனமாம்
சத்தாதி யைஅறியும் தானம் செவிதோல்கண்
அத்தாலு மூக்கென்று அறி.

பொருள் :

ஞானேந்திரியங்களை நன்றாகச் சொல்லுகிறோம்
கேட்பாயாக. குறைவு பொருந்தி மிகுந்த பஞ்சபூதங்களை
இடமாகக் கொண்டு இழிந்தனவாகிய ஓசை முதலாக உள்ள
விஷயங்களை உயிர் அறியும். அவற்றுக்கு இடம் செவி, தோல்,
கண், நாக்கு, மூக்கு என்று அறிவாயாக.

சொ.பொ.வி:

ஞானேந்திரியங்கள் - அறிகருவிகள். ஊனம் - குறைவு. ஈனம் -
இழிந்த தன்மை. சத்தம் - ஓசை. தானம் - இடம். தாலு - நாக்கு.

12. வானிடமா நின்றுசெவி மன்னும் ஒலியதனை
ஈனமிகும் தோல்கால் இடமாக - ஊனப்
பரிசம் தனையறியும் பார்வையிற்கண் அங்கி
விரவிஉரு வங்காணு மே.

பொருள் :

வானத்தை இடமாகக் கொண்டு செவி என்னும் உறுப்பு ஒலியை அறியும். இழிவு மிகுந்த தோல் என்னும் உறுப்பு, காற்றை இடமாகக் கொண்டு ஊறு என்னும் பரிசத்தை அறியும். கண் என்னும் உறுப்பு ஒளி(தீ)யை இடமாகக் கொண்டு பார்வையினை உடைய உருவத்தை அறியும்.

சொ.பொ.வி:

ஈனமிகும் - இழிந்த. பரிசம் - ஊற்று இன்பம் (தொடுதல்). அங்கி - நெருப்பு.

13. நன்றாக நீரிடமா நாகிரதம் தானறியும்
பொன்றா மணமூக்குப் பூவிடமா - நின்றறியும்
என்றோது மன்றே இறைஆ கமம்இதனை
வென்றார்சென் றார்இன்ப வீடு.

பொருள்:

நன்மை மிக்க நீரை இடமாகக் கொண்டு நாக்கு என்னும் உறுப்பு சுவையை அறியும். நல்ல முறையில் அறிகின்ற மூக்கு என்னும் உறுப்பு பூமியை இடமாகக் கொண்டு மணத்தை அறியும் என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. இத்தகைய இந்திரியங்களை அடக்கிய ஞானிகள் பேரின்ப வீட்டினை அடைந்தவர்கள் ஆவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

நா - நாக்கு. இரதம் - சுவை. பூவிடம் - பூமியாகிய இடம். வீடு - முத்தி.

14. கண்ணுதல்நூல் ஓதியடும் கன்மேந் திரியங்கள்
எண்ணும்வச னாதிக்கு இடமாக - நண்ணியிடும்
வாக்குப்பா தம்பாணி மன்னு குதம்உபத்தம்
ஆக்கருது நாளும் அது.

பொருள் :

சிவபெருமான் அருளிச் செய்த சிவாகமநூல் கூறுகின்ற
கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் பேச்சு முதலிய செயல்களைச் செய்யும்.
அக்கன்மேந்திரியங்கள் வாய், கால், கை, எருவாய், கருவாய் என
ஐந்தாக உரைக்கப்படும்.

சொ.பொ.வி:

கண்ணுதல் - நெற்றிக்கண்ணை உடைய இறைவன்.
கன்மேந்திரியங்கள் - தொழிற் கருவிகள். வசனாதி - பேச்சு, நடத்தல்,
ஏற்றல். கழிவுப் பொருள்களை நீக்குதல். சிற்றின்பம் செய்தல் என
ஐந்தாம். வாக்கு - வாய். பாணி - கை. குதம் - எருவாய். உபத்தம்
கருவாய்.

குறிப்புரை:

இப்பாடல் உயிர் தொழில் செய்வதற்குத் துணையாகும்
செயற்கருவிகளைக் கூறுகின்றது.

15. வாக்காகா யம்இடமா வந்துவச னிக்குங்கால்
போக்காறும் காற்றிடமாப் புல்கிஅனல் - ஏற்கும்
இடுங்கை குதநீர் இடமா மலாதி
விடும்பா ரிடம்உபத்தம் விந்து.

பொருள் :

ஆகாயத்தை இடமாகக் கொண்டு வாக்கானது பொருந்திப்
பேசுதலைச் செய்யும். காற்றை இடமாகக் கொண்டு கால்களானது
போக்கு வரவு செய்யும். நெருப்பின் ஒளியை இடமாகக் கொண்டு
கைகள் கொடுப்பதும் ஏற்பதுமாகிய செயல்களைச் செய்யும். நீரை
இடமாகக் கொண்டு எருவாய் மலசலங்களைப் பிரிக்கும். பூமியை

இடமாகக் கொண்டு கருவாய் சுக்கிலம், சோணிதம் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தி இன்பம் கொள்ளும்.

சொ.பொ.வி:

வசனிக்கும் - பேசும். போக்காறும் - போக்கு வரவு செய்யும். ஏற்கும் இடும் - கொள்ளுதலும் கொடுத்தலும். மலாதி - மலசலம். விந்து - ஆண்களுக்கு இன்ப நிலையில் சுக்கிலம் வெளிப்படும். பெண்களுக்குச் சோணிதம் வெளிப்படும்.

குறிப்புரை:

செய்யுளில் கூறப் பெற்றுள்ள ஆகாயம் முதலிய ஐந்தும் சூக்கும் பூதங்களாகிய தன் மாத்திரையைக் குறிக்கும். பேச்சு முதலியவை கன்மேந்திரியங்கள் எனப்படும் தொழிலாகும். அத்தொழிலுக்குரிய இடங்கள் வாய் முதலிய ஐந்துமாகும்.

16. அந்தக் கரணம் அடைவே உரைக்கக்கேள்
அந்தமனம் புத்தியுடன் ஆங்காரம் - சிந்தையிவை
பற்றியது நிச்சயித்துப் பல்கால் எழுந்திருந்தங்கு
உற்றதுசிந் திக்கும் உணர்.

பொருள்:

அகக் கருவிகளாகிய அந்தக் கரணங்களை முறையாகச் சொல்வேன்கேட்பாயாக. மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் அந்தக் கரணங்களாகும். அவற்றுள் மனம் ஒரு பொருளைப் பற்றும். பற்றிய அப்பொருளைப் புத்தி இன்னது என்று நிச்சயிக்க முற்படும். அகங்காரம் அப்பொருளை அறிந்தே தீருவேன் என நினைக்கும். சித்தம் அதனை மீண்டும் மீண்டும் அப்பொருளைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்.

சொ.பொ.வி:

அந்தக்கரணம் - உடம்புக்குள்ளே இருக்கின்ற அகக் கருவிகள்.

17. ஓதியிடும் நாலாறும் உற்றான்ம தத்துவம் என்று
ஆதி அருள்நூல் அறையுங்காண் - தீதறவே
வித்தியா தத்துவங்கள் தம்மை விளம்பக்கேள்
உத்தமனே நன்றா உனக்கு.

பொருள்:

இதுவரை கூறிய இருபத்து நான்கு தத்துவங்களும் ஆன்ம தத்துவங்கள் என்று சிவபெருமான் அருளிச் செய்த, சிவாகம நூல்கள் கூறும். உயர்ந்த மாணாக்களே இனி வித்தியா தத்துவங்களை உனக்குக் குற்றமற நன்றாகச் சொல்வோம் கேட்பாயாக.

சொ.பொ.வி:

நாலாறு - இருபத்திநான்கு. (பூதங்கள் ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து. கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்து. தன்மாத்திரைகள் ஐந்து. அந்தக் கரணங்கள் நான்கு)

18. காலம் நியதி கருதும் கலைவித்தை
ஏலஅரா கம்புருட னேமாயை - மால்அறவே
சொன்னோம் அடைவாகச் சொன்னஇவை தன்னுண்மை
உன்னி உரைக்கும்நாம் உற்று.

பொருள் :

காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருடன், மாயை என்ற இவற்றை மயக்கம் நீங்க வரிசைப்படுத்திக் கூறினோம். கூறிய இவற்றின் இயல்புகளை உற்றுநோக்கி இனிச் சொல்வோம் கேள்.

சொ.பொ.வி:

கருதும்கலை - ஆராய்ந்து ஏற்கத் தக்க கலை. ஏலஅராகம் - பொருந்திய அராகம். மாலறவே - மயக்கம் நீங்க. உன்னி - உற்றுநோக்கி.

19. எல்லை பலம்புதுமை எப்போதும் நிச்சயித்தல்
அல்லல் தரும்கிரியை ஆன்மாவுக்கு - ஒல்லை
அறிவாசை ஐம்புலனும் ஆரவரும் காலம்
குறியா மயக்கென்று கொள்.

பொருள் :

கால தத்துவம் இறந்த காலத்தின் எல்லையையும், நிகழ்காலத்து பலத்தையும், எதிர்காலத்துப் புதுமையையும் தோற்றுவிக்கும். நியதி தத்துவம் கன்மவினையை அளவுப்படி உயிரை அனுபவிக்க வைக்கும். கலை என்ற தத்துவம் உயிருக்கு ஆணவத்தைச் சிறிது சிறிதாக நீக்கிக் கிரியா சக்தியை எழுப்பும். வித்தியா தத்துவம் உயிருக்கு ஞானசக்தியை எழுப்பும். அராக தத்துவம் இச்சா சக்தியை ஏற்படுத்தும். புருட தத்துவம் ஐம்புலன்களையும் நுகர்வதற்கு உரிய காலத்தில் புருடன் என்ற பெயரோடு பொருள்களில் அழுந்துவிக்கும் மாயையானது ஒன்றையும் நினைக்க ஒட்டாமல் மயக்கத்தைச் செய்யும்.

சொ.பொ.வி:

அல்லல் தரும் கிரியை - உயிருக்கு வினைகளை ஈட்டித் துன்பத்தைத்தரும் கிரியாசக்தி. ஒல்லை - விரைந்து. அறிவு - ஞானசக்தி. ஆரவரும் - நுகரவரும். குறியா - எதனையும் சரியாகச் சொல்லாது.

குறிப்புரை:

இப்பாடல் வித்தியா தத்துவங்கள் ஏழினையும் விளக்குகிறது.

20. வித்தியா தத்துவங்கள் ஏழும் விளம்பினோம்
சுத்தமாம் தத்துவங்கள் சொல்லக்கேள் - நித்தமாம்
சுத்தவித்தை ஈசரம்பின் சொல்லும் சதாசிவம்நல்
சத்திசிவம் காண்அவைகள் தாம்.

பொருள் :

இதுவரை வித்தியா தத்துவங்கள் ஏழும் கூறினோம். இனி சுத்தமாய் இருக்கின்ற சிவதத்துவங்கள் ஐந்தையும் சொல்லுவோம் கேட்பாயாக. அவை நித்தியமாய் இருக்கின்ற சுத்தவித்தை, ஈசரம், சாதாக்கியம், சத்தி, சிவம் என்று அறிவாயாக.

சொ.பொ.வி:

நித்தமாம் - நிலைத்து நிற்கின்ற. நல் - நன்மை.

21. சுத்தவித்தை ஞானமிகும் தொன்மையாம் ஈசுரந்தான்
அத்தன் தொழில்அதிகம் ஆக்கியிடும் - ஒத்தல்இவை
சாதாக் கியம்என்றும் சத்தி சிவம்கிரியை
ஆதார ஞானஉரு வாம்.

பொருள்:

சுத்தவித்தை ஞானம் மிகுந்து கிரியை குறைந்து இருக்கும்.
பழமையாகிய ஈசுரம் ஞானம் குறைந்து கிரியை மிகுந்து இருக்கும்.
சாதாக்கியம் ஞானமும் கிரியையும் ஒத்து இருக்கும். சத்தி
கிரியையாய் இருக்கும். சிவம் ஞானமாய் இருக்கும்.

சொ.பொ.வி:

தொன்மை - பழமை. அத்தன் - இறைவன். ஆதாரம் - நிலைக்களம்.

குறிப்புரை:

வித்தியா தத்துவங்கள் அசுத்த மாயையிலிருந்து தோன்றும். சுத்த
தத்துவங்கள் சுத்த மாயையிலிருந்து தோன்றும். அதாவது உயிர்களின்
அறிவு, இச்சை, செயல்களின் ஆற்றல்களை ஆணவத்திலிருந்து நீக்கி,
உயிர்களுக்கு உதவுவதற்காக என்றும் நிலைத்த இருக்கின்ற சுத்த
மாயையில் இறைவன் தங்கித் தன் தொழில்களைச் செய்வான்.
அத்தொழில்களால் கிடைக்கும் இறையருள் ஞானமாக கிரியையாக
அமையும். அவற்றின் இயல்பை இப்பாடல் விளக்குகிறது.

22. ஆறாறு தத்துவமும் சொன்னோம் அடைவாக
மாறா மலமிரண்டும் வாசொல்லக் - கூறில்
அறியாமை ஆணவம்நீ யானசுக துக்கம்
குறியா வினையென்று கொள்.

பொருள் :

இதுவரை முப்பத்தாறு தத்துவங்களை முறையாகச்
சொன்னோம். இனி நீங்காமல் இருக்கின்ற ஆணவ மலத்தையும்
கன்ம மலத்தையும் சொல்கின்றோம் கேள். குறிப்பிட்டுச்
சொன்னால் ஆணவமலம் அறியாமையை உண்டாக்கி நிற்பதாகும்.

கன்மமலம் இன்ப துன்பங்களை எதிர்பாராத வகையில் தந்து நிற்பதாகும்.

சொ.பொ.வி:

கூறில் - குறிப்பிட்டுச் சொன்னால். நீயான - உயிராகிய உன்னிடத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாத. சுகதுக்கம் - இன்ப துன்பம் (நல்வினை, தீவினை). குறியா - எதிர்பவாரா.

23. ஆறாறு தத்துவமும் ஆணவமும் வல்வினையும் மாறா அருளால் வகுத்துரைத்தீர் - வேறாகா என்னை எனக்கறியக் காட்டிர் இவைகண்டேன் உன்னிய தேசிகரே உற்று.

பொருள் :

நினைத்தற்கரிய ஆச்சாரியரே, முப்பத்தாறு தத்துவத்தையும் ஆணவத்தையும், கன்மத்தையும் தங்களை விட்டு நீங்காத அருளினாலே வகுத்துச் சொன்னீர்கள். இவற்றை அறிந்து கொண்டேன். மலங்களுக்கு வேறாகாமல் ஒன்றுபட்டு இருக்கின்ற என்னுடைய இயல்பைத் தாங்கள் அருளிச் செய்ய வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

மாறா - இறைவனை விட்டு நீங்கா. பேராகா - மலங்களை விட்டு நீங்காத. உன்னிய - நினைத்தற்கரிய.

24. நன்றா உரைக்கக்கேள் நல்லசித்தின் முன்அசித்திங்கு ஒன்றாது சித்தசித்தை ஓராது - நின்றிவற்றை அன்றே பகுத்தறிவது ஆன்மாவே என்றுமறை குன்றாமல் ஒதும் குறித்து.

பொருள் :

நீ கேட்ட ஆன்மாவைப் பற்றி நன்றாகச் சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக. தூய அறிவுப் பொருளாகிய (சித்தாகிய) சிவத்தின் முன்னே அசித்தாகிய (அறிவற்ற) பாசமாகிய உலகப் பொருள்கள்

நில்லாது. சித்தாகிய சிவத்திற்கு அசித்தாகிய பாசத்தை அறிய வேண்டியதில்லை. சித்தாகிய சிவத்தையும் அசித்தாகிய பாசத்தையும் அநாதியிலே பொருந்தி அவற்றைப் பகுத்தறிவது ஆன்மா ஆகும் என்று ஆகமங்கள் ஐயமில்லாது சுட்டிக் கூறுகின்றன.

சொ.பொ.வி:

சித்து - தூய அறிவினை உடைய இறைவன். அசித்து - அறிவற்ற உலகப் பொருள்கள். ஓராது - அறியாது. மறை - ஆகமம்.

25. தத்துவங்கள் ஆறாறும் தம்மைத்தாம் என்றறியா
எத்தன்மை என்னில் இயம்பக்கேள் - சுத்தமாம்
ஆறு சுவையும் அறியாது தன்னைத்தான்
கூறில் அவைஇவைபோல் கொள்.

பொருள் :

முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் தம்முடைய இயல்புகளைத் தாமறியாது. எந்த முறைமை என்று கேட்பாயானால் சொல்லுகிறேன் கேள். இனிப்பு முதலிய ஆறுசுவைகள் இனிப்பாக இருக்கிறேன். கசப்பாக இருக்கிறேன் என்று அறியாதது போல (சுவைப்பவன்தான் அறிவான், சுவைகள் தமக்குத் தாமே அறியாது அதுபோல) முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் தம்மைத்தாம் அறியாது.

சொ.பொ.வி:

வெளிப்படை.

26. ஆறு சுவையும் அருந்தி அவைதம்மை
வேறொருவன் கூறியிடும் மேன்மைபோல் - ஆறாரும்
ஒன்றொன்றா நாடிஉணர்ந்து ஒதில்அதில் உற்றறிவாய்
நின்றபொருள் தானேகாண் நீ.

பொருள் :

அறுவகைச்சுவையைச்சுவைக்கின்ற பொழுது அச்சுவைகளை இன்ன சுவை என்று அறிந்து கூறுகின்ற தன்மை போல, முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் ஒவ்வொன்றாக அறிந்து சொல்லுகின்ற

இடத்து அம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களிலும் பொருந்தி அவற்றோடு ஒன்றுபட்டு, அவற்றை அறிகின்ற அறிவுப் பொருள்தான் நீ என்பதை (உயிர் என்பதை) உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

அருந்தி - சுவைத்து. வேறொருவன் - சுவைத்த ஒருவன். உற்று - பொருந்தி.

குறிப்புரை:

முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் தம் இயல்பை அறிய மாட்டாது. அத்தத்துவங்களை உணருகின்ற ஒன்றுதான் உயிர் என்பதை இப்பாடல் விளக்குகிறது. உயிர் என்பது உணர்தல் தன்மைத்து என்பார் பிறரும்.

27. குன்றா அருளாலே கூறினீர் என்வடிவு
பொன்றாத நும்உருவம் போதியீர் - நின்றருக்கன்
கண்ணுக்குக் காட்டுமாப் போலே உனதறிவின்
நண்ணிஅறி வித்திடுவோம் நாம்.

பொருள்:

குறைவுபடாத அருளாலே உயிரின் இயல்பை அடியேனுக்குக் கூறினீர்கள். இனி அழிவில்லாத உங்களது (இறைவனது) இயல்பை உணர்த்தி அருள வேண்டும் (என்று மாணவன் வேண்ட) சூரியன் கண்ணுக்கு வேறாக நின்று கண்ணானது பொருள்களை அறியும்படி விளக்கிக் காட்டுவதுபோல, யாம் உம்முடைய அறிவில் பொருந்தி நின்று நீ பிற பொருள்களை அறியும்படி அறிவித்து வருவோம் (என்று ஆசிரியர் கூறினார்)

சொ.பொ.வி:

என்வடிவு - ஆன்மவடிவு. பொன்றாத - அழிவில்லாத. நுண்உருவம் - இறைவடிவம். போதியீர் - போதிப்பீர். அருக்கன் - சூரியன். நண்ணி - பொருந்தி.

குறிப்புரை :

இதுமுதல் 29 ஆம் பாடல்வரை ஞானாசிரியர் தமது (இறைவனது) இயல்பை மாணாக்கர்க்கு உணர்த்துகிறார்.

28. அன்றியுங்கேள் ஆன்மாவால் ஆய்ந்தறியும் ஐம்பொறிகள்
இன்றி அறியா இவையென்ன - நின்றதுபோல்
ஓவாமல் உன்னை உணர்த்துவோம் உன்னறிவில்
மேவாமல் மேவிநா னே.

பொருள் :

மேலும் சொல்லுகிறோம் கேட்பாயாக. உயிரின் உதவியினாலேயே அறிவுப் பொறிகளாகிய மெய் முதலாகிய ஐந்தும், சுவை முலாகிய ஐம்புலன்களையும் அறியும். உயிரில்லாமல் அவை அறியாது. உயிரும் ஐம்பொறிகளோடு பிரிப்பின்றிக் கலந்து நின்று ஐம்புலன்களை அறியுமே அன்றித் தான் தனித்து நின்று பொறிகள் இல்லாமல் காணாது. அதுபோல யாமும் உனது அறிவினுள் பொருந்தாமல் பொருந்தி இடையறவு படாமல் உன்னறிவை விளக்குவோம்.

சொ.பொ.வி:

இன்றி - உயிரின்றி. இவை - ஐம்பொறிகள். நின்றதுபோல் - உயிர் ஐங்கருவிகளாய் நின்று பொருளை அறிவதுபோல். மேவாமல் - மேவி பொருந்தாமல் பொருந்தி (உயிராகவே நின்று). ஓவாமல் - இடைவிடாது.

குறிப்புரை:

இறைவன் உயிரில் பொருந்தி உயிராகவே நின்று உயிருக்கு அறிவை உணர்த்துகின்றான் என்ற கருத்து விளக்கப்படுகிறது.

29. அக்கரங்கட் கெல்லாம் அகரஉயிர் நின்றாற்போல்
நிற்க உயிர்க்குயிராய் மேவினோம் - எக்கண்ணும்
நில்லா இடத்துயிர்க்கு நில்லாது அறிவின்று
நல்லா கமம்ஓதும் நாடு.

பொருள் :

எல்லா எழுத்துக்களுக்கும் அகரம் உயிராய் நின்று இயக்குவது போல, எல்லா உயிர்களிடத்திலும் யாம் உயிருக்கு அறிவாய்ப் பொருந்தி நிற்கின்றோம். எந்த இடத்தும் யாம் உடன்தின்று

அறிவிக்கவில்லை என்றால் உயிர்களுக்கு அறிவு விளங்காது என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. இதனை ஆராய்ந்து பார்ப்பாயாக.

சொ.பொ.வி:

அக்கரங்கள் - எழுத்துக்கள். அகரஉயிர் - அ என்னும் எழுத்து. மேவினோம் - பொருந்தினோம். நில்லா இடத்து உயிரோடு இறைவன் உடனின்று உணர்த்தாத இடத்து. நாடு - நாட்டங்கொள் (சிந்திப்பாயாக)

30. நற்றவத்தோர் தாம்காண நாதாந்தத்து அஞ்செழுத்தால் உற்றுருவாய் நின்றால் உள்ளபடி - பெற்றிடநான் விண்ணார் பொழில்வெண்ணெய் மெய்கண்ட நாதனே தண்ணார் அருளாலே சாற்று.

பொருள் :

நல்ல தவத்தை உடையோர் காணும்படி நாதத்தின் முடிவில் திருவைந்தெழுத்தால் திருஉருக் கொண்டு இறைவன் செய்யும் திருக்கூத்தின் இயல்பை உண்மையாக அடியேன் அறியத் தக்கதாகச் சோலைகள் சூழ்ந்த திருவெண்ணெய் நல்லூரைத் திருப்பதியாகக் கொண்ட மெய்கண்ட தேவனே, குளிர்ச்சி பொருந்திய அருளால் சொல்லி அருள வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

நாதாந்தத்து - நாதமாகிய ஒலியின் முடிவில். விண்ணார் பொழில் - ஆகாயத்தை எட்டும் அளவுக்கு மரங்கள் வளர்ந்த சோலை. தண்ணார் - குளிர்ச்சி பொருந்திய.

31. எட்டும் இரண்டும் உருவான லிங்கத்தே நட்டம் புதல்வா நவிலக்கேள் - சிட்டன் சிவாயநம என்னும் திருவெழுத்தஞ் சாலே அபாயமற நின்றாடு வான்.

பொருள் :

நல்ல மாணவனே. யா என்னும் எழுத்தால் குறிக்கப் பெறுகின்ற உயிரிடத்தில் சிவபெருமான் ஆடுகின்ற நடனத்தை

யாம் சொல்லக் கேட்பாயாக. சிட்டர் எனப்படும் சிவபெருமான் சிவாயநம என்கின்ற திருவைந்தெழுத்துக்களையே தனது திருமேனியாகக் கொண்டு உயிர்களின் பிறவித் துன்பம் நீங்கும்படி ஆடல்புரிவான் என்பதை அறிவாயாக.

சொ.பொ.வி:

எட்டும் இரண்டும் - எட்டும் இரண்டும் கூடினால் பத்து. பத்து என்ற எண்ணைக் குறிக்கத் தமிழில் யா என்ற எழுத்தைப் பயன்படுத்துவர். சித்தாந்தத்தில் யா என்பது உயிரைக் குறிக்கும். லிங்கத்தே - உயிராகிய இடத்தில். நடம் - நடனம். சிட்டன் - மேலான். அபாபம் - பிறவிதுன்பம்.

குறிப்புரை:

இப்பாடல் முதல் முப்பத்தெட்டாம் பாடல் வரை இறைவனின் திருநடனம் பற்றிய செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

32. ஆடும் படிகேள்நல் லம்பலத்தான் ஐயனே
நாடும் திருவடியிலே நகரம் - கூடும்
மகரம் உகரம் வளர்தோள் சிகரம்
பகருமுகம் வாழுடியப் பார்.

பொருள் :

மாணாக்கனே, அம்பலத்தான் ஆடுகின்ற முறைமையினைச் சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக. திருவடியிலே நகரமாகும். திரு உந்தியிலே மகாரமாகவும், திருத்தோளிலே சிகாரமாகவும், திருமுகத்திலே வகாரமாகவும், திருமுடியிலே யகாரமாகவும் கொண்டருளி இறைவன் நடனம் செய்வான் என்பதை அறிவாயாக.

சொ.பொ.வி:

உதரம் - வயிறு. பகருமுகம் - வேதங்களைப் பகருகின்ற திருமுகம்.

33. சேர்க்கும் துடிசிகரம் சிற்கனவா வீசுகரம்
ஆர்க்கும் யகரம் அபயகரம் - பார்க்கிலிறைக்கு
அங்கி நகரம் அடிக்ஶீ முயலகனார்
தங்கும் மகரமது தான்.

பொருள் :

ஆராய்கின்ற பொழுது ஆடுகின்ற இறைவனுக்கு உடுக்கை ஏந்திய திருக்கரம் சிகரமாகும் வீசிய திருக்கரம் வகரம் ஆகும். அஞ்சற்க என்று காட்டும் அபயகரம் யகாரமாகும். நெருப்பை ஏந்திய திருக்கரம் நகாரமாகும். முயலகனைக் கீழே அழுத்தும் திருவடி மகாரமாகும்.

சொ.பொ.வி:

சேர்க்கும் துடி - துடி சேர்ந்திருக்கின்ற. (துடி - உடுக்கை). சிற்கனவா - ஞான உருவான வா ஆகும். அபயகரம் அஞ்சாதே என அருள்காட்டும் கரம். அங்கி - நெருப்பு. முயலகனார் - அரக்கன்.

34. ஓங்கார மேநல் திருவாசி உற்றதனில்
நீங்கா எழுத்தே நிறைசுடராம் - ஆங்காரம்
அற்றார் அறிவர்அணி யம்பலத்தான் ஆடலிது
பெற்றார் பிறப்பற்றார் பின்.

பொருள் :

ஓம் என்ற பிரணவம் தான் நல்ல திருவாசியாகவும், அத்திருவாசியில் அமைந்துள்ள நிறைந்த சுடர்கள் ஓங்காரத்தில் தோன்றி அதனை விட்டு நீங்காது இருக்கின்ற எழுத்துக்களாகும். இத்தகைய அழகிய சிற்றம்பலம் உடையானது ஆடலின் இயல்பைச் செருக்கற்றவர்களே அறிவர். இதனை அறிந்து வழிபடுகின்றவர்கள் பிறப்பையும் அறுத்துக் கொள்வார்கள்.

சொ.பொ.வி:

திருவாசி - இறைவனது வடிவத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் ஒளி. ஆங்காரமற்றார் - செருக்கற்றார்.

குறிப்புரை:

ஓம் என்ற பிரணவ எழுத்து இறைவனுக்குத் திருவாசியாக அமைய, ஓங்காரத்தில் தோன்றுகின்ற ஐம்பத்தோரு எழுத்துக்களும் சுடர்களாகும். இதனை உற்று அறிந்தவர்கள் செருக்கற்றவர்களாய் விளங்குவதோடு பிறப்பையும் அறுப்பர்.

35. தோற்றம் துடியதனில் தோயும் திதி அமைப்பில்
சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமா
ஊன்று மலர்ப்பதத்தில் உற்ற திரோதம்முத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு.

பொருள் :

உடுக்கையை இயக்குகின்ற திருக்கையில் படைத்தல் தொழிலையும், அமைத்த திருக்கையில் காத்தல் தொழிலையும், நெருப்பு ஏந்திய திருக்கையில் அழித்தல் தொழிலையும், ஊன்றிய திருவடியில் மறைத்தல் தொழிலையும், தூக்கிய திருவடியில் அருளுதல் தொழிலையும் இறைவன் நடனத்தில் நிகழ்த்துகிறான் என்பதையும் அறிந்து கொள்வாயாக.

சொ.பொ.வி:

தோற்றம் - தோன்றுவது (படைத்தல்). தோயும் திதி - உயிர் பொருந்தியிருக்கக் காக்கும் தொழில். ஊற்றமா - வலிமையாக. திரோதம் - மறைத்தல் தொழில். நான்ற - தூக்கிய.

36. மாயை தனைஉதறி வல்வினையைச் சுட்டுமலம்
சாய அமுக்கிஅருள் தானெடுத்து - நேயத்தால்
ஆனந்த வாரிதியில் ஆன்மாவைத் தானமுத்தல்
தானெந்தை யார்பரதம் தான்.

பொருள்:

உயிரிடத்திலிருந்து மாயா மலத்தை நீங்கச் செய்து, உயிரைத் தொடரும் கன்ம மலத்தைச் சுட்டு ஆணவமலத்தை ஆற்றல் கெடும்படி அடக்கி, பிறப்பு இறப்புக்களிலிருந்து எடுத்து அருள்

நிலையில் வைத்துக் கருணையினால் பேரின்பக் கடலில் உயிரை அழுந்தும்படி செய்தலே சிவபெருமான் இயற்றும் திருக்கூத்தாகும்.

சொ.பொ.வி:

சாய - ஆற்றல்கெட. அமுக்கி - அடக்கி. எடுத்து - பிறப்பு இறப்புக்களிலிருந்து நீக்கி எடுத்து. நேயத்தால் - அருளால். ஆனந்தவாரிதி - பேரின்பக்கடல். பரதம் - நடனம்.

37. மோனந்த மாமுனிவர் மும்மலத்தை மோசித்துத் தானந்த மாணிதத்தே தங்கியிடும் - ஆனந்தம் மொண்டருந்தி நின்றாடல் காணும்அருள் மூர்த்தியாக் கொண்டதிரு அம்பலத்தான் கூத்து.

பொருள் :

முடிவான மௌனத்தை உடைய ஞானிகள் இறைவனுடைய திருவருளால் மூன்று மலங்களையும் நீக்கி, யான் எனும் செருக்கு அழிந்து போன நிலையில் தோன்றுகின்ற சிவானந்தமாகிய அமுதத்தைக் கண்களால் மொண்டு அருந்துதல் பொருட்டு இறைவன் திருச்சிற்றம்பலத்துள் நின்று ஆடுதலே திருவருள் வடிவத்தைக் கொண்ட நடராசப் பெருமானின் திருநடனம் ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

மோனந்தம் - மௌனமாகிய ஞானநிலை. மாமுனிவர் - சீவன்முத்தர். மோசித்து - நீக்கி. தானந்தமான இடம் - யான் என்னும் செருக்கு அற்ற இடம். மொண்டு - முகந்து.

குறிப்புரை:

மலவாதனை அற்ற சீவன்முத்தர் கண்டு பேரின்பத்தில் திளைக்கும்படித் திருச்சிற்றம்பலத்தில் நடனம் ஆடுகிறான் என்ற கருத்தை இப்பாடல் வெளிப்படுத்துகிறது.

38. பரைஇடமா நின்றுமிகு பஞ்சாக் கரத்தால் உரைஉணர்வுக் கெட்டா ஒருவன் - வரைமகள்தான் காணும் படியே கருணைஉருக் கொண்டாடல் பேணுமவர்க் குண்டோ பிறப்பு.

பொருள் :

மனம் வாக்குகளுக்கு அப்பாற்பட்ட இறைவன் ஐந்தெழுத் தினாலும், கருணையினாலும் திருமேனி கொண்டு பராசக்தியாகிய திருஅம்பலம் இடமாக நின்று மலையரயன் மகள் காணும்படி ஆடுகின்ற திருச்சுத்தை விரும்பினவர்களுக்குப் பிறவி இல்லையாம்.

சொ.பொ.வி:

உரை - வாக்கு. உணர்வு - மனம். ஒருவன் - இறைவன். கருணைஉரு - அருள்திருமேனி. பரை அருள் (சத்தி). இடமா - அருளே (சத்தியே அரங்கமாகக் கொண்டு)

39. நாதாந்த நாடகத்தை நன்றாய் அருள்செய்தீர்
ஓதீர் எழுத்தஞ்சம் உள்ளபடி - தீதறவே
அஞ்செழுத்தீ தாகில் அழியுமெழுத் தாய்விடுமோ
தஞ்ச அருட்குருவே சாற்று.

பொருள்:

நாதத்தின் முடிவாய் உள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களைக் கடந்த திருநடனத்தின் இயல்பை நன்றாக அருளிச் செய்தீர். எனக்குப் புகலிடமாய் இருக்கின்ற அருளுடைய தேசிகரே, என்னுடைய மலவாதனை கெடும்படி திருஐந்தெழுத்தின் பொருள் நிலையை உள்ளவாறு உணர்த்தி அருள வேண்டும். இது ஐந்தெழுத்து என்று சொல்லுவதால் மற்ற எழுத்துக்கள் போல இவ்வெழுத்துக்களும் அழியும் தன்மை உடையனவோ, தெளிவுபடுத்துவீர்களாக.

சொ.பொ.வி:

நாதாந்த - நாதத்தின் முடிவாக. நாடகத்தை - நடனத்தை. ஓதீர் - உணர்த்துவீர். தீதறவே - மலங்களாகிய தீமை அழியவே. சாற்று - தெளிவுபடுத்துவீராக.

40. உற்ற குறியழியும் ஒதுங்கால் பாடைகளில்
சாற்றும் பொருள்தான் சலியாது - மற்றதுகேள்
ஈசனருள் ஆவி எழிலார் திரோதமலம்
ஆசில்எழுத் தஞ்சின்அடை வாம்.

பொருள் :

ஆராய்ந்து சொல்லுமிடத்து மொழிகளில் பொருள்களுக்கு அமைந்த பெயராகிய குறி அழிந்து போகும். ஆனால், அஞ்செழுத் தால் உணர்த்தப்படும் பொருள் சிறிதும் அழியாது. அஞ்செழுத்தின் பொருள் நிலையாது என்றால் சிவன், திருவருள், உயிர், மறைத்தல் சக்தி, மூலமலம் ஆகியவை குற்றமில்லாத திருஐந்தெழுத்தின் பொருள்களாம்.

சொ.பொ.வி:

பாடை - பாஷை (மொழிகள்), குறி - பெயர்கள். சலியாது - அழியாது. அருள் - திருவருள். ஆவி - உயிர். திரோதம் - மறைத்தல்.

குறிப்புரை:

இப்பாடல் முதல் நாற்பத்தி நான்காம் பாடல்வரை திரு ஐந்தெழுத்தின் இயல்புகள் கூறப் பெற்றுள்ளன.

41. சிவனருள் ஆவி திரோதமலம் ஐந்தும்
அவனெழுத் தஞ்சின் அடைவாம் - இவனின்னு
நம்முதலா ஓதில்அருள் நாடாது நாடும்அருள்
சிம்முதலா ஓதுநீ சென்று.

பொருள்:

சிவன், அருள், ஆன்மா, திரோதம், மலம் ஐந்தும் திருஐந்தெழுத்தின் பொருள் முறை ஆயினும் பக்குவப்பட்ட உயிர்கள் நகாரம் முதலாக (நமசிவாய) உச்சரித்து வழிபட்டால் அருள் பொருந்தாது. சிகாரம் முதலாகப் பொருந்தி உச்சரித்தால் (சிவாயநம) அருள் பொருந்தும்.

சொ.பொ.வி:

அவன்எழுத்து - சிவபெருமானின் பேரறிவை உணர்த்தும் ஐந்தெழுத்து. ந முதலா - நமசிவாய என்று. சி முதலா - சிவாயநம என்று.

குறிப்புரை:

இறையருள் கிடைக்கச் சிவாயநம என்றே ஓதவேண்டும் என்று வலியுறுத்தப் பெறுகிறது. 'நமசிவாய' என்று ஒதுதலை திருமுறைகள் சிறப்பிக்கும். ஆதலால் அதன் வழிவந்த இச்சாத்திர நூல் தவறாகக் கூறாது. இங்கு நமசிவாய என்று ஓத வேண்டாம் - சிவாய நம என்றே ஓத வேண்டும் என்று கூறுவதும் ஜீவன் முத்தர்களுக்கு - சகலருக்கு அல்ல.

42. அண்ணல் முதலா அழகார் எழுத்தைந்தும்
எண்ணில் இராப்பகலற்று இன்பத்தே - நண்ணி
அருளா னதுசிவத்தே யாக்கும் அணுவை
இருளா னதுதீர் இன்று.

பொருள் :

சிவம் முதலாகச் சொல்லும் அழகு பொருந்திய ஐந்தெழுத்தை இடைவிடாது தியானித்தால் அருளானது பொருந்தி உயிரை மலிருள் நீங்கும்படி செய்து, கேவல, சகல நிலைகள் நீங்கி ஆனந்த உருவத்தை உடைய சிவத்தின் கண்ணே சேர்க்கும்.

சொ.பொ.வி:

அண்ணல் - சிவபெருமான். இராப்பகலற்ற - கேவல சகல நிலைகள் நீங்கிய. இன்பத்தே - சுத்தநிலையாகிய இன்பத்தே. நண்ணி - நண்ண வைத்து. சிவத்தே ஆக்கும் - சிவத்துடன் சேர்த்து சிவானந்தத்தைத் தரும். அணுவை - உயிரை.

குறிப்புரை :

சிவாயநம என்று சொன்னால் கேவல, சகல நிலைகள் நீங்கி சுத்தநிலை கிடைக்கும். சிவானந்தத்தை உணரலாம். ஆணவமலப் பற்றைக் கழிக்கலாம்.

43. ஆதி மலமிரண்டும் ஆதியாய் ஒதினால்
சேதியா மும்மலமும் தீர்வுஆகா - போதம்
மதிப்பரிதாம் இன்பத்தே வாழலாம் மாறி
விதிப்படி ஒதுஅஞ்சு எழுத்துமே.

பொருள் :

நகரத்தையும் மகரத்தையும் முதலாகக் கொண்டு உச்சரித்தால் உறுதியாக மும்மலமும் நீங்கி உயிர் அருளைப் பொருந்திப் பேரின்ப வாழ்வைப் பெறமாட்டாது. மாறி சிவாயநம என்று விதிப்படி ஒதினால் சீவபோதம் எனும் அளத்தற்கரிய பேரின்ப மாகிய வீட்டில் நிலைத்து வாழுகின்ற பெருமையை அடையலாம்.

சொ.பொ.வி:

ஆதி - முதலெழுத்தாகிய நகாரம். மலம் - மலத்தைக் குறிக்கும் மகாரம். ஆதியாக - முதலாக. சேதியாய் - நீக்கமுடியாத. மாறி - சிவாயநம என்று. போதம் - சீவபோதம். இன்பம் - பேரின்பமாகிய வீடு.

குறிப்புரை:

நமசிவாய என்று ஒதினால் மும்மலங்கள் நீங்காது. சிவாயநம என்று ஒதினால் மும்மலம் நீங்கிப் பேரின்பவீடு கிடைக்கும். இக்கருத்தும் சீவன்முத்தர்களுக்கே உரியது.

44. அஞ்செழுத்தே ஆகமமும் அண்ணல் அருமறையும்
அஞ்செழுத்தே ஆதிபுராணம் அனைத்தும் - அஞ்செழுத்தே
ஆனந்தத் தாண்டவமும் ஆறாறுக்கு அப்பாலாம்
மோனந்த மாமுத்தி யும்.

பொருள் :

சிவபெருமான் அருளிய வேத ஆகமங்கள் ஐந்தெழுத்தே ஆகும். முதன்மை பெற்ற புராணங்கள் அனைத்தும் ஐந்தெழுத்தே ஆகும். ஆனந்த நடனமும் தத்துவங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட மௌனமாய் இருக்கும் பரமுத்தியும் ஐந்தெழுத்தே ஆகும்.

சொ.பொ.வி :

அண்ணல் இறைவன். ஆறாறு - முப்பத்தாறு தத்துவங்கள். மோனந்த - மோனநிலையாம் மௌனநிலை. மாமுத்தி - நிலைத்த பரமுத்தி.

45. முத்தி தனையடைந்தோர் முந்துபழம் போதங்கி
வித்தகமாம் வீணை இவையிற்றின் - ஒத்த
இரதமணம் வெம்மை எழில்நாதம் போல
விரவுவரென்று ஒதும் விதி.

பொருள்:

பாசம் நீங்க தானும் சிவமுமாய் வேரற நிற்கின்ற பரமுத்தி நிலையடைந்தோர் முதிர்ந்த பழம், மலர், நெருப்பு, சிறந்த வீணை ஆகிய இப்பொருள்களில் பிரிப்பின்றி அடங்கி நிற்கும் சுவை, மணம், சூடு, இன்னிசை போலச் சிவத்தில் பிரிப்பின்றி நிற்பர் என ஆகமங்கள் கூறும்.

சொ.பொ.வி:

முந்துபழம் - முதிர்ந்த பழம். போது - மலர். அங்கி - நெருப்பு. இரதம் - சுவை. எழில்நாதம் - இன்னிசை.

குறிப்புரை:

உயிரும் சிவமும் கலந்து நிற்கும் அத்துவித நிலையை பழமும் சுவையும், மலரும் மணமும், நெருப்பும் சூடும், வீணையும் இன்னிசையும் பிரிப்பின்றி நிற்பது போன்றதாம் என்ற உவமைகள் மூலம் இப்பாடல் விளக்குகிறது.

46. தத்துவங்கள் எல்லாம் சகசமா ஆன்மாவில்
பெத்தத்தில் நிற்கின்ற பெற்றிபோல் - முத்திதனில்
சித்தமலம் அற்றார் செறிந்திடுவர் என்றுமறை
சத்தியமா ஒதியிடும் தான்.

பொருள்:

பெத்தநிலையில் (பிறப்பு நிலையில்), தத்துவங்கள் எல்லாம் தான் வேறு உயிர் வேறு என்று பிரித்து அறிய முடியாதபடி உயிராகவே இயைந்து நிற்பது போல, முத்தியினும் மும்மலங்கள் நீங்கப் பெற்ற சீவன் முத்தர்கள் சிவத்தோடு பொருந்தி அதோடு செறிந்து நிற்பர் என்று வேத ஆகமங்கள் கூறும்.

சொ.பொ.வி:

பெத்தநிலை - பாசங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு வாழுகின்ற உலக வாழ்வியல். சகசமாய் - இயல்பாக. சுத்தமலம் - சித்தத்தைப் பற்றியிருக்கின்ற மலம். செறிந்திடுதல் - சிவத்தோடு ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றல்.

குறிப்புரை:

பெத்தநிலையில் உயிர் எவ்வாறு தத்துவங்களோடு ஒன்றியிருக்கிறதோ அதுபோல முத்திநிலையில் சிவத்தோடு ஒன்றியிருக்கும்.

47. ஆதவன்தன் சந்நிதியில் அம்புலியின் ஆர்சோதி
பேதமற நிற்கின்ற பெற்றிபோல் - நாதாந்தத்து
அண்ணல் திருவடியில் ஆன்மா அணைந்தின்பக்
கண்ணில் அழுந்தியிடும் காண்.

பொருள்:

சூரிய ஒளியின் முன்னே நிலவின் ஒளி பேதமற சூரியஒளியில் அடங்கியிருப்பதுபோல, தத்துவங்களைக் கடந்த இறைவனின் திருவடியில் முத்தான்மா அடங்கி நின்று இறைவன் கொடுக்கும் பேரின்பத்தில் முழ்கி தன்முனைப்பின்றி அழுந்திக் கிடக்கும். இதை அறிவாயாக.

சொ.பொ.வி:

ஆதவன்தன் சந்நிதி - சூரியஒளியின் முன். அம்புலி-நிலவு. பேதமற - வேறுபட்டு நிற்கும் தன்மையற்று. நாதாந்தத்து - தத்துவங்களைக் கடந்து. இன்பக்கண்ணி - பேரின்ப நுகர்ச்சியில்.

குறிப்புரை:

முத்தியை அடைந்த உயிர் தன்முனைப்புக் கெட்டு இறைவனின் பேரின்பத்தில் அழுந்திக் கிடக்கும்.

48. சென்றிவன்தான் ஒன்றில் சிவபூ ரணம்சிதையும்
அன்றவன்தான் ஒன்றும்எனில் அந்நியமாம் - இன்றிரண்டும்
அற்றநிலை ஏதுஎன்னில் ஆதித்தன் அந்தன்விழிக்
குற்றமற நின்றதுபோல் கொள்.

பொருள் :

ஆன்மா சிவனைச் சென்று சேர்ந்து அவனோடு ஒன்றும் என்று கொண்டால் சிவன்தான் எல்லா இடத்திலும் நிறைந்திருக்கின்றான். என்ற கொள்கை சிதைந்து போய்விடும். அல்லது சிவன் ஆன்மாவைச் சேர்ந்து பொருந்துவானாயில் ஆன்மா சிவனிடம் திலிருந்து வேறாய் இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு இரண்டு முறையுமில்லாமல் முத்தி எய்தும்நிலை எது என்றால் சூரியஒளி குருடனுடைய கண்ணில் உள்ள படலம் நீங்கியதும் அக்கண் ணொளியோடு இயைந்து நின்றது போலும் என்று கொள்வாயாக.

சொ.பொ.வி:

சிவபூரணம் - சிவமாகிய இறைவன் எல்லா இடத்திலும் நிறைந்துள்ளான் (என்பது சித்தாந்தக் கொள்கை) அந்நியமாம் - சிவம் ஆன்மாவிற்கு அந்நியமாகி (முரணாகும்). ஆதித்தன் - சூரியஒளி. அந்தன் - அந்தகன் - குருடன்.

குறிப்புரை:

முத்தியில் ஆன்மா சென்று சிவனை அடைந்தது என்று கூறினால் சிவனுக்குள் அது அடக்கமில்லை என்றாகி, ஆன்மா தனியே நின்றது என்றாகி ஆன்மா அவனைச் சென்று அடைந்தது என்றும் பொருள்படும். இப்படிச் சொன்னால் அனைத்தையும் தன்னுள் கடவுள் அடக்கிக் கொண்டிருக்கும் என்ற கொள்கை சிதைந்துவிடும். அவ்வாறு இல்லை. சிவன் ஆன்மாவிடம் முத்தியில் பொருந்தினான் என்று கொள்ளலாம் என்றால் அதுவும் குற்றமாகும். இப்பொழுது பொருந்து வதற்கு முன்னே விலகிநின்றான் என்று பொருள்பட்டு விடும். இவ்வாறு ஆன்மா சென்று பொருந்துதலோ சிவன் வந்து பொருந்துதலோ ஏற்புடையது ஆகாது. என்று குறிப்பிட்டு இப்பாடல் குருடன் தன் குற்றம் நீங்கிப் பின் கண் தெரிவதற்கு ஒளி சேர்ந்தது போல என்ற

உவமை மூலம் முத்திநிலையை உணரவைக்கிறது இந்தப் பாடல். உயிரும் சிவமும் எப்பொழுதும் கலந்துதான் இருக்கும். மலக்குற்றம் இருக்கும் பொழுது ஆன்மா சிவத்தை உணர்வதில்லை. குற்றம் நீங்கியபிறகு சிவத்தோடு தான் இருப்பதை உணர்ந்து மகிழ்கிறது. இதுவே முத்தியாகும் என்ற பொருள் கிடைக்கிறது.

49. வாக்கு மனமிறந்த வான்கருணை யாளன்உரு
தாக்கறவே நிற்கும் தனிமுதல்வா - நீங்காப்
பதியினைப்போல் நித்தம் பசுபாசம் என்றாய்
கதியிடத்து மூன்றினையும் காட்டு.

பொருள் :

மனம், வாக்கிற்கு எட்டாத நிலையினை உடைய சிவபெருமானின் வடிவமாக உலகில் தாக்கப்படாமல் நிற்கின்ற ஒப்பற்ற ஞானாசிரியரே, இறைவனைப் போலப் பசுவும் பாசமும் அழியாத பொருள்கள் என்று கூறுகின்றீர்கள். அவ்வாறானால் முத்தி நிலையில் அவை எப்படி இருக்கும் என்பதை விளக்கியருள வேண்டுமே.

சொ.பொ.வி:

தாக்கறவே - உலக இன்பதுன்பங்கள் சிறிதும் தாக்காமல் இருக்கின்ற. நீங்கா - அனைத்தையும் விட்டு நீங்கா. கதி - முத்தி.

50. முத்திதனில் மூன்று முதலும் மொழியக்கேள்
சுத்தஅணு போகத்தைத் துய்த்தல்அணு - மெத்தவே
இன்பங்கொ டுத்தலிறை இத்தைவினை வித்தல்மலம்
அன்புடனே கண்டுகொள் அப்பா.

பொருள்:

அப்பனே, முத்தியில் பதி, பசு, பாசம் மூன்றும் அழியாமல் நிற்கின்ற முறைமையைக் கூறுகிறேன் கேட்பாயாக. பேரின்பத்தை நுகர்ந்து கொண்டிருப்பது ஆன்மா. அதற்குப் பேரின்ப நுகர்ச்சியை இடைவிடாது கொடுத்துக் கொண்டிருப்பது சிவம். (பதி) பேரின்பத்தை முத்தான்மாக்கள் நுகர்வதற்கு மறைத்தலைச் செய்யாது அடங்கி நிற்பது ஆணவமலம். இவ்வுண்மையைப் பிரமாண நூல்களில் அன்புவைத்துத் தெரிந்து கொள்வாயாக.

சொ.பொ.வி:

சுத்த அனுபோகம் - பேரின்பம். துய்த்தல் - உணர்தல். அணு - உயிர் (பசு) இத்தை - பேரின்பத்தை.

51. அப்பாஇம் முத்திக்கு அழியாத காரணந்தான்
செப்பாய் அருளாலே செப்பக்கேள் - ஒப்பில்
குருலிங்க வேடமெனக் கூறில்இவை கொண்டார்
கருவொன்றி இல்லார்கள் காண்.

பொருள்:

ஐயனே, முத்தியை அடைவதற்கு நிலையான வாயில் யாது என்பதை அருள்கூர்ந்து செப்பிட வேண்டும் (என்று மாணவன் கேட்க) கூறுகிறேன் கேட்பாயாக. ஒப்புமை இல்லாத குருலிங்க சங்கம வழிபாடே வாயில்களாகும் என்று ஆகமங்கள் கூறுவதால் இம்முன்று இடங்களிலும் இறைவனைக் கண்டு வழிபடுபவர்கள் கருவில் பொருந்தி மீண்டும் பிறக்க மாட்டார்கள். இதனை அறிவாயாக. (என்று ஆசிரியர் கூறினார்)

சொ.பொ.வி:

குரு - ஆசிரியர். லிங்கம் - லிங்க உருவம். சங்கமம் - அடியார்கள் திருவேடம். (இம்முன்று இடங்களிலும் இறைவனைக் காண வேண்டும்) கருஒன்றி - கருவில் பொருந்தி.

52. கற்றா மனம்போல் கசிந்துகசிந் தேஉருகி
உற்றாசான் லிங்கம் உயர்வேடம் - பற்றாக
முத்தித் தலைவர் முழுமலத்தை மோசிக்கும்
பத்திதனில் நின்றிடுவர் பார்.

பொருள்:

முத்தியை அடையும் சீவன் முத்தர்கள் தமக்கு ஞானத்தைத் தந்த குருவையும், திருக்கோயிலில் உள்ள லிங்க மேனியையும், சிவவேடம் கொண்ட அடியார்களையும் பற்றுக் கோடாகப் பொருந்தி, அண்மையில் ஈன்ற கன்றை நினைக்கும் பசுப்போலக்

கசிந்து உருகுவர். அதனால் மலங்களை நீக்குகின்ற பத்தி நெறியில்
உணன்றி நிற்பர். இதனை அறிந்து கொள்வாயாக.

சொ.பொ.வி:

கற்றா (கன்றுஆ) - கன்றை ஈன்ற பசு. ஆசான் - குரு. முத்தித்
தலைவர் - முத்தியை அடையும் சீவன் முத்தர். மோசிக்கும் - நீக்கும்.

53. வாழ்ந்தேன் அருட்கடலே வற்றாப் பவக்கடலில்
வீழ்ந்தே அலையாமல் மேதினியில் - சூழ்ந்துவிடா
வெண்ணெய்ச் சுவேதவன மெய்கண்ட நாதனே
உண்மைத் தவப்பயனே உற்று.

பொருள்:

மெய்யடியார்கள் எப்பொழுதும் சூழ்ந்து கொண்டு நீங்காமல்
இருக்கின்ற, திருவெண்ணெய் நல்லூரைச் சார்ந்த சுவேதவனப்
பெருமாள் என்ற பிள்ளைத் திருநாமத்தைக் கொண்ட மெய்கண்ட
நாதரே, கருணைக் கடலாக விளங்குபவரே, யான் முன் பிறவிகளில்
செய்த தவத்தின் பயனால் இப்பொழுது உம்மிடம் சிவஞானம்
உற்றேன். ஆதலால், வற்றாத பிறவியாகிய கடலில் விழுந்து
வருந்தாமல் வாழுகின்றேன். வணக்கம்.

சொ.பொ.வி:

பவக்கடல் - பிறவிக்கடல். மேதினியில் உலகில். உண்மை -
முற்பிறப்பில் செய்த உண்மையான. சுவேதவனப் பெருமாள் -
மெய்கண்டாரின் இளமைப் பெயர்.

திருச்சிற்றம்பலம்
உண்மை விளக்கம் முற்றிற்று.

உண்மை விளக்கம்

பாடல் முதற்குறிப்பு அகராதி

எண்கள் - பாடல் எண்கள்

அக்கரங்கட்கு	29	கற்றா மனம்	52
அஞ்செழுத்தே	44	காலம் நியதி	18
அண்ணல்	42	குறிகுலிசம்	6
அந்தக்கரணம்	16	குன்றா அருளாலே	27
அப்பாஇம்	51	சிவனருள்	41
அன்றியும்	28	சுத்த வித்தை	21
ஆதவன்தன்	47	சென்றிவன்தான்	48
ஆதிமலம்	43	சேர்க்கும்	33
ஆடும்படி	32	ஞானேந்திரியங்கள்	11
ஆறுசுவையும்	26	தத்துவங்கள் ஆறாறும்	25
ஆறாறு தத்துவம்	2	தத்துவங்கள் எல்லாம்	46
ஆறாறு தத்துவமும்		தோற்றம் துடி	35
ஆணவமும்	23	நற்றவத்தோர்	30
ஆறாறு தத்துவமும்		நன்றா உரைக்க	24
சொன்னோம்	22	நன்றாக நீர்	13
உள்ளபடி இத்தை	3	நாதாந்த	39
உள்ளபடி மாபூதம்	10	நாற்கோணம்	4
உற்ற குறி	40	படைப்பன்	8
எட்டும்	31	பரையிடமா	38
எல்லை பலம்	19	பாராதி	7
ஒங்காரமே	34	பொய்காட்டி	1
ஓதியிடும்	17	பொன் பார்	5
கண்ணுதல் நூல்	14	மண் கடினமாய்	9

மாயை தனை	36	வாக்கு ஆகாயம்	15
முத்திதனில்	50	வாக்கு மனம்	49
முத்திதனை	45	வாழ்ந்தோர்	53
மோனந்த	37	வானிடமாய்	12
வன்மைதரும்-காப்பு		வித்தியாதத்துவம்	20

7

சிவப்பிரகாசம்

கொற்றவன் குடி உமாபதி தேவ நாயனார்

-
- சிவஞானபோதம், சிவஞான சித்தியார் ஆகியவற்றுக்குச் சார்பு நூல்.
  - நூறு விருத்தப்பாக்களில் முப்பொருளைப் பற்றிச் சுருக்கமாக விளக்குவது.
  - ஆன்மாக்களின் அவத்தைகளைப் பற்றிய கொள்கைகளை எடுத்துரைப்பது.
  - ஐந்தெழுத்தின் பெருமைகளையும், அணைந்தோர் தன்மையினையும் முன்னூல்களின் வழி விளக்குவது.
  - முத்தி இது என வகுத்துக் காட்டுவது.
-

உமாபதிசிவம் வரலாறு

சுந்தான ஆசிரியர்களில் மெய்கண்டார் முதன்மையானவர் ஆவார். அவரின் மாணவர் அருணந்தி சிவாச்சாரியார் ஆவார். அவரின் மாணவர் மறைஞான சம்பந்தர் ஆவார். மறைஞானசம்பந்தரிடம் உபதேசம் பெற்று நான்காவதாக விளங்கியவர் உமாபதி சிவாச்சாரியார் ஆவார். இவர் தில்லைப்பதியில் திருவுடை அந்தணர் மரபில் பிறந்து வளர்ந்து பொன்னம்பலவருக்குப் பூசனை புரியும் பேறு பெற்றுத் திகழ்ந்தார். தில்லை மூவாயிரவருள் இவர் ஒருவரே சித்தாந்த ஞானத்தை உலகோர்க்கு விளக்கியவர் ஆவார். இவர் ஒருநாள் கூத்தப் பெருமானுக்கு வழிபாடு முடித்துத் தம் வீட்டிற்கு வழக்கமாக தனக்கு அமைந்த விருதுகளோடு சிவிகை மேல் சென்றார். அவ்வாறு செல்லும்பொழுது வீதியில் ஒரு திண்ணையில் வீற்றிருந்த மறைஞான சம்பந்தர் உமாபதியார் செல்லும் காட்சியைக் கண்டார். கண்டவுன் “பட்ட கட்டையில் பகற்குருடு ஏகுதல் பாரீர்” என்றார். அச்சொற்களைக் கேட்ட உமாபதி சிவம் சிவிகையில் இருந்து இறங்கி மறைஞான சம்பந்தரின் திருவடிகளைத் தொழுதார். மறைஞான சம்பந்தர் சொன்ன தொடருக்குப் பொருள் கேட்டுத் தெளிந்து அவர்க்கு மாணவர் ஆனார்.

பட்ட கட்டை என்பது சிவிகையைக் குறிக்க, விருது ஆகிய விளக்கைப் பகல் நேரத்திலும் கொண்டு சென்றதால் அதனைப் பகற்குருடு என்றது குறிக்க அமைந்த ஞானாசிரியரின் திருவாக்கு உமாபதி சிவத்திற்கு ஞானத்தைத் தந்தது. அன்று முதல் ஆசிரியரைப் பிரியாது அவர் வழி நின்றார்.

ஒருநாள் மறைஞான சம்பந்தர் கைக்கோளர் தெருவில் சென்று பாவுக்குரிய கூழின் மிச்சத்தைத் தன்னுடைய நீர் வேட்கை தீர வாங்கி உண்டார். அப்பொழுது அவர் புறங் கையில் ஒழுகிய

மிச்சத்தை உமாபதி சிவம் ஏந்திப் பருகினார். அதனைக் கண்ட மறைஞான சம்பந்தர் அவருக்கு ஞான உபதேசம் செய்து தீட்சை அருளினார். இவ்வாறு மரபு கடந்து ஞானம் பெற்றதன் நிகழ்வை ஏனைத் தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் அறிந்து இவரைக் குலமுறை பிறழ்ந்தவராகக் கொண்டு பூசை முறைக்கு தகுதியற்றவராய் ஒதுக்கி வைத்தனர். ஆதலால் உமாபதி சிவம் தில்லையை விடுத்துக் கொற்றவன் குடி என்னும் ஊரில் தனிமடம் அமைத்து வாழத் தலைப்பட்டார். உமாபதி சிவம் பொன்னம்பலருக்குப் பூசை செய்வதற்குரிய தன்னுடைய நாள் வந்ததும் சிற்சபைக்குச் சென்றபொழுது ஏனையோர் தடுத்து விட்டனர்.

ஆனால் சிற்றம்பலமுடையார் அவருக்கு அருளும் வண்ணம் பெட்டகத்தில் தன்னுடைய திருவடிவத்தைக் காட்டாது மறைத்து அருளினார். பெட்டகத்தில் திருவடிவைக் காணாது அந்தணர்கள் அச்சமுற்றபோது வானொலி கேட்டது. "நம்மைப் பூசையாற்றும் தகுதியுடையவன் உமாபதி ஆதலால் அவன்பால் அமர்ந்தோம்" என்ற ஒலி எழுந்தது. இதைக்கேட்ட அந்தணர்கள் தம் தவறை உணர்ந்து உமாபதி சிவத்திடம் மன்னிப்பு கேட்டுப் பொன்னம்பலவாணர்க்குப் பூசை செய்ய வேண்டினர். உமாபதி சிவமும் பூசை நடத்தித் தன் திருமடம் மீண்டார்.

உமாபதி சிவத்தின் அருட்செயல்கள் பல செவிவழிச் செய்திகளாக உரைக்கப் பெற்று வருகின்றன. அதில் ஒன்று பெற்றான் சாம்பனுக்கு முத்தி கொடுத்ததாகும். பெற்றான் சாம்பன் தில்லைத் திருக்கோயிலுக்கு விறகு வெட்டிக் கொண்டு வந்துச் சேர்ப்பவன். அவனுடைய கனவில் பெருமான் தோன்றி உமாபதியாருக்குப் பணிவிடை செய்யும்படி கட்டளை யிட்டார். அதன்படி உமாபதி சிவாச்சாரியாருக்குப் பெற்றான் சாம்பன் பணிவிடைகள் செய்து வந்தான். ஒருமுறை மழை பெய்தமையால் பெற்றான் சாம்பனின் பணிகளுக்குத் தடை ஏற்பட்டது. தடைக்கு வருந்திய பெற்றான் சாம்பன் மறுநாள் இரண்டு நாள் விறகோடு மடத்திற்கு வந்தான். மடத்திற்குள் நுழைவதற்கு முன்னால் ஒரு பெரியவர் அவனிடம் ஒரு

சீட்டைக் கொடுத்தார். அந்தச் சீட்டைப் பெற்றான் சாம்பன் உமாபதி சிவத்திடம் கொண்டுவந்துக் காட்டினான்.

அந்தச் சீட்டில்,

“அடியார்க்(கு) எளியவன் சிற்றம்பலவன் கொற்றவன்
குடியார்க்(கு) எழுதிய கைச்சீட்டுப் - படியான்மிசைப்
பெற்றான் சாம்பனுக்குப் பேதமறத் தீக்கை செய்து
முக்தி கொடுக்கம் முறை”

என எழுதியிருந்தது. பாட்டைப் படித்த உமாபதி சிவம் வந்தவர் பொன்னம்பலத்தார் என்றே உணர்ந்தார். பெருமான் அருளியபடி உமாபதி சிவம் அவனுக்குத் தீட்சை அளித்தார். சாம்பன் முத்திப் பேற்றை அடைந்தான். ஆனால் இந்த உண்மையை அறியாத பெற்றான் சாம்பனின் மனைவி முதலியோர் உமாபதி சிவத்தின் மீது குற்றம் சுமத்தி அரசனிடம் வழக்கு உரைத்தனர். அரசன் வழக்கை விசாரித்த பொழுது உமாபதி சிவம் சிவபெருமானுக்குரிய திருமஞ்சன நீராலே வளர்ந்த முள்ளிச் செடியைத் தீட்சை பெறத் தகுந்தது என்று அறிந்து தனது அருட்பார்வையால் முள்ளிச் செடியைப் பார்த்தார். முள்ளிச் செடியும் ஒளிப் பிழம்பாகி சிவனோடு கலந்தது. இதைக் கண்ணுற்ற அரசன் உமாபதி சிவத்திடம் தன் பிழை பொறுக்க வேண்டினான்.

பின்னர் ஒருநாள் தில்லைச் சிற்றம்பலவர் திருவிழாவில் முதல் நாள் கொடியேற்றத்தில் கொடியேறவில்லை. உமாபதி வந்தால்தான் கொடியேறும் என வானொலி கேட்டது. உமாபதி சிவமும் தில்லைக்கு வந்து “கொடிக்கவி” பாடக் கொடி ஏறிற்று. உமாபதி சிவம் சித்தாந்த நூல்கள் எட்டுடன் கோயில் புராணம், சேக்கிழார் புராணம், திருத்தொண்டர் புராண சாரம், திருப்பதிகக் கோவை என்பன உள்ளிட்ட நூல்களை இயற்றி அருளினார். மாணவர்களுக்கு ஞான உபதேசம் செய்து வந்தார். இறைவன் திருவருளால் சத்திநிபாதம் கிடைக்கப் பெற்றுச் சித்திரை அத்த நாளில் இறைவனோடு இரண்டறக் கலந்தார்.

சிவப்பிரகாசம்

உமாபதி சிவம் இயற்றி அருளிய எட்டு நூல்களில் ஒன்று சிவப்பிரகாசம். சிவஞானபோதம் முதல் நூல். சிவஞான சித்தியார் வழிநூல். இந்நூல் சார்பு நூல் எனப்படும். இந்நூல் நூறு விருத்தங்களை உடையது. இந்நூலில் முதல் ஐம்பது பாடல்கள் பொது அதிகாரம் எனப்படும். பின்னுள்ள ஐம்பது பாடல்கள் உண்மை அதிகாரம் எனப்படும். பொது அதிகாரத்தில் பாயிரப் பாடல்கள், பதி இலக்கணம், பசு இலக்கணம், பாச இலக்கணம், அவத்தை இலக்கணம் ஆகியவை பகுத்தும் வகுத்தும் தரப்பெற்றுள்ளன. உண்மை அதிகாரத்தில் ஆன்ம இலக்கணம், ஐந்து அவத்தை இலக்கணம், ஆன்மா உணரும் தன்மை, ஞான வாய்மை, ஞானத்தால் வரும் பயன், புனிதன் நாமம், அணைந்தோர் தன்மை ஆகியவை வகுத்துத் தரப்பெற்றுள்ளன.

இந்நூலுக்கு மதுரை சிவப்பிரகாசர் உரை, காஞ்சீபுரம் சிதம்பரநாதர் முனிவர் உரை ஆகிய இரண்டும் பழைய உரைகளாகக் கருதப்படுகின்றன. தற்காலத்தில் சிந்தனை உரை, இலங்கை மு. திருவிளங்கம் உரை, கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை பொழிப்புரை, தே.ஆ. சீனிவாசாச்சாரியார் சீர்மைக் கட்டுரை, சா. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை பொழிப்புரை ஆகியன வெளிவந்துள்ளன.

7

சிவப்பிரகாசம்

////////////////////////////////////

காப்புச் செய்யுள்

ஒளியான திருமேனி உமிழ்தானம் மிகமேவு
களியார வரும்ஆனை கழல்நாளும் மறவாமல்
அளியாளும் மலர்தூவும் அடியார்கள் உளமாற
வெளியாகும் வலிதாய வினைகூட நினையாவே.

பொழிப்புரை :

ஒளி பொருந்திய திருமேனியும், முகத்தில் ஒழுகுகின்ற
மதநீரும், மிகுதியான மகிழ்வும் பொருந்தி வணங்குகின்ற
அடியவர்முன் எழுந்தருளுகின்ற யானைமுகத்து விநாயகரின்
திருவடிகளை நாளும்மறவாமல் வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற மலர்கள்
தூவி வழிபடுகின்ற அடியவர்களின் உள்ளம் அஞ்ஞானமாகிய
இருள் நீங்கி ஞானத்தைப் பெறும். அவர்களுக்கு ஆகாமிய வினை
சேர நினையாது.

சொ.பொ.வி :

உமிழ்தானம் - ஒழுகுகின்ற மதநீர், களி - மகிழ்ச்சி, அளி -
வண்டு, ஒளியாகும் - ஒளியாகிய ஞானம், வலிதாய வினை -
கொடிதாகிய வினை (ஆகாமிய வினையைக் குறிக்கும்)

விளக்கவுரை :

இந்நூலில் விநாயகருக்கு இரண்டு பாடல்கள் அமைந்
துள்ளன. ஒன்று இப்பாடல். இது காப்புச் செய்யுளாகும்.

மற்றொன்று மங்கல வாழ்த்தில் அமைந்துள்ள பாடலாகும். விநாயகரை வழிபட்டால் கொடிய வினை வாராது என்று இங்கு குறிப்பிட்டு இரண்டாவதாகிய மங்கல வாழ்த்துப் பாடலில் இந்நூல் சிறப்புற விநாயகரைத் துதிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது. இந்நூல் மலநீக்கத்தைச் செய்து சிவப்பேறு கிடைப்பதற்குத் துணையாக அமையும் என்பதைக் குறிப்பாகக் காட்டுகிறது இப்பாடல்.

பொது அதிகாரம் - பாயிரம்

(1 முதல் 12 பாடல்கள்)

மங்கள வாழ்த்து

அம்பலக்கூத்தன் வணக்கம்

ஒங்கொளியாய் அருள்ஞான மூர்த்தி யாகி

உலகமெலாம் அளித்தருளும் உமையம்மை காணத்

தேங்கமழும் மலரிதழி திங்கள் கங்கை

திகழாவம் வளர்ச்சடைமேல் சேர வைத்து

நீங்கலரும் பவத்தொடர்ச்சி நீங்க மன்றுள்

நின்றிமையோர் துதிசெய்ய நிருத்தஞ் செய்யும்

பூங்கமல மலர்த்தாள்கள் சிரத்தின் மேலும்

புந்தியிலும் உறவணங்கிப் போற்றல் செய்வோம்.

(1)

பொழிப்புரை :

மிகுந்த ஒளியாகி அருளாகிய ஞானத்தை வடிவாகக் கொண்டு உலகத்தை எல்லாம் தந்து அருளுகின்ற உமையம்மை காணும் படியாக மணம் வீசுகின்ற கொன்றை மாலையையும், சந்திரனையும், கங்கையையும், பாம்பினையும் தன்னுடைய நீண்ட சடையில் பொருந்த வைத்து நீக்க முடியாத பிறவித் துன்பத்தை நீங்கும்படி தேவர்கள் துதி செய்ய சிற்றம்பலத்தில் திருநடம் செய்கின்ற நடராஜப் பெருமானுடைய தாமரை போன்ற திருவடிகளைத் தலையின் மேலும், அறிவுதிகழும் இதயத்திலும் பொருந்த வைத்து வணங்கித் துதிப்போம்.

சொ.பொ.வி :

ஞானமூர்த்தியாகி - ஞானமே வடிவாகக் கொண்டு, தேங்கமழும்
மணம் வீசுகின்ற, அரவம் - பாம்பு, பவம் - பிறவித்துன்பம்,
இமையோர் - தேவர்கள், நிருத்தம் - நடனம், புந்தி - அறிவு.

விளக்கவுரை :

ஆசிரியர் உமாபதி சிவம் தில்லை தீட்சிதர் என்பதால் பாயிர
மங்கல வாழ்த்தில் முதல் வழிபாடு நடராஜருக்கு உரியதாக
அமைகிறது. இறைவனுடைய திருவடிகளைத் தலையில்
தாங்குவதோடு மனதிலும் வைத்துச் சிவபாத இருதயராக விளங்க
வேண்டும் என்பதை இப்பாடல் குறிக்கிறது எனலாம்.

சிவகாமி அம்மை

பரந்தபரா பரைஆதி பரனது இச்சை

பரஞானம் கிரியைபர போக ரூபம்

தருங் கருணை உருஆகி, விசுத்தா சுத்தத்

தநுகரண புவனபோ கங்கள் தாங்க

விரிந்தஉபா தானங்கள் மேவி, ஒன்றாய்

விமலமாய் ஐந்தொழிற்கும் வித்தாய் ஞாலத்து

அரந்தைகெட மணிமன்றுள் ஆடல் காணும்

அன்னையருள் பாதமலர் சென்னி வைப்பாம்.

(2)

பொழிப்புரை :

எங்கும் நிறைந்துள்ள மேலான பராசக்தி, ஆதி திரோதான
சக்தியாக, சிவபெருமானின் இச்சா சக்தியாக, ஞான சக்தியாக,
கிரியா சக்தியாக நிற்கின்றாள். ஆன்மாக்களுக்கு மேலான சுக
போகங்களையும், உருவத்தையும் அளிக்கின்ற கருணை வடிவாகவும்
இருக்கின்றாள். சுத்த மாயை, அசுத்த மாயை ஆகிய இரு மாயை
களில் தோன்றுகின்ற உடல், பொறிகள், உலகங்கள், போகங்கள்
ஆகியவற்றிற்குக் காரணமான விந்து, மோகினி, மான் என்ற மூன்று
மாயைகளையும் பொருந்த நிற்கின்றாள் என்றாலும் அவள் ஒன்றே

ஆவாள். மலம் இல்லாதவள் ஆவாள். சிவனின் ஐந்தொழிற்கும் காரணம் ஆவாள் - உயிர்கள் பிறவித் துன்பத்தை ஒழிக்க பொன்னம் பலத்தில் நடராஜப் பெருமான் ஆடுகின்ற திருநடனத்தைக் கண்டு அருளுகின்ற சிவகாமி அம்மை ஆவாள். அவளுடைய திருவடித் தாமரை மலர்களைத் தலைமேல் வைத்து வணங்குவாம்.

சொ.பொ. வி :

பரந்த - எங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற, பராபரை - பராசக்தி, ஆதி - ஆதிசக்தியாகிய திரோதான சக்தி, பரன் - சிவபெருமான், ரூபம் - வடிவம், விசுத்தா - சுத்தமாயைத் தத்துவம், அசுத்தா - அசுத்த மாயை, விரிந்த உபாதானங்கள் - விந்து, மோகினி, மான் என்ற மூன்று மாயைகள், (சுத்த, அசுத்த, பிரகிருதி மாயைகள்), அரந்தை - துன்பம்.

விளக்கவுரை :

உமையவளாம் சிவகாமி அம்மை உலகம் முழுமையும் நிறைந்து ஒன்றாய் விளங்கி, பல சக்தி வடிவங்களாகத் தோன்றுகின்றாள் என்பதை இப்பாடல் மூலம் தருகிறார் ஆசிரியர். அருளே சக்தியின் வடிவம் என்பதும் பெறப்படுகிறது.

விநாயகக் கடவுள்

நலந்தரநூல் இருந்தமிழின் செய்யுட் குற்றம்

நண்ணாமை இடையூறு நலியாமை கருதி

இலங்குமிரு குழையருகு பொருதுவரி சிதறி

இணைவேல்கள் இகழ்ந்தகயல் கண்ணியொடும் இறைவன் கலந்தருள வரும்ஆனை முகத்தான் மும்மைக்

கடமருவி எனநிலவு கணபதியின் அருளால்

அலந்துமது கரமுனிவர் பரவவளர் கமலம்

அனையதிரு அடியிணைகள் நினைதல் செய்வாம்.

(3)

பொழிப்புரை :

இந்நூலைக் கற்கின்றவர்களுக்கு நன்மைகளைத் தருதலையும் பெருமைக்குரிய தமிழ்மொழியில் கூறப் பெற்ற செய்யுளின்

குற்றங்கள் நணுகாமையையும், நூல் முடிவதற்கு எவ்வித இடையூறும் வந்து துன்பத்தைச் செய்யாமையும் நினைந்து, இரண்டு காதுகள் வரை சென்று போராடுகின்ற செவ்வரிகள் பரந்திருக்கின்ற வேல்களைப் பழிக்கின்ற மீன் போன்ற கண்களை உடைய உமையவளோடு இறைவன் கூடி அருள அவதரித்த யானை முகனை - மும்மதங்களும் அருவி போல ஒழுகி விளங்குகின்ற முகத்தினை உடையவனை தேவகணங்களுக்குத் தலைவனை - இத்தகைய கணபதியின் - முனிவர்களாகிய வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற, தாமரைப் பூக்களை ஒத்த திருவடிகள் இரண்டையும் உள்ளத்தில் நினைத்தல் செய்வாம்.

சொ.பொ. வி :

செய்யுள் குற்றம் - செய்யுளுக்குரிய இலக்கணக் குற்றங்கள், நண்ணாமை - பொருந்தாமை, நலியாமை - துயர் செய்யாமை, இருகுழை - இரண்டு காதுகள், கடம் - மதநீர், யானைக்கு தலை, வாய் முதலியவற்றில் ஒழுகுகின்ற நீர் மதநீராகும். (இது சிறந்த யானைக்குரிய இலக்கணம்) நிலவு - நிலவுகின்ற (விளங்குகின்ற) மதுகரம் - வண்டுகள், பரவ - துதிக்க.

(வி.ரை) :

அவனருளால் அவன்தாள் வணங்கி என்பதுபோலக் கணபதி அருளால் கணபதியின் திருவடிகளை நினைதல் செய்வாம் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது நினைவுக்கு உரியதாம்.

முருகக் கடவுள்

வளநிலவு குலம்அமரர் அதிபதியாய் நீல

மயிலேறி வரும்ஈசன் அருள்ஞான மதலை

அளவில்பல கலைஅங்கம் ஆரணங்கள் உணர்ந்த

அகத்தியனுக்கு ஒத்துரைக்கும் அண்ணல் விறல்எண்ணா

உளமருவு சூரன்உரம் எனதிடும்பை ஓங்கல்

ஒன்றிரண்டு கூறுபட ஒளிதிகழ்வேல் உகந்த

களபமலி குறமகள்தன் மணிமுலைகள் கலந்த

கந்தன்மலர் அடியிணைகள் சிந்தை செய்வாம்.

(பொ.ரை) :

வளங்கள் நிறைந்த தேவர் கூட்டங்களுக்குத் தலைவனாக நீல மயில் ஏறி வருகின்றவனாக, சிவபெருமான் அருளிய ஞான வடிவான குழந்தையாக அளவற்ற நூல்களையும் ஆறு அங்கங்களையும் அறிந்த அகத்தியனுக்கு வேதத்தின் உட்பொருளை உபதேசிக்கும் அண்ணலாக பிறருடைய வலிமையை எண்ணாத மனத்தோடு போரிட்ட சூரனுடைய மார்பையும், என்னுடைய பிறவித் துன்பத்தையும், கிரௌஞ்ச மலையையும் ஆகிய இம்மூன்றையும் ஒவ்வொன்றும் இரண்டு கூறுபடும் படியாக ஒளிவிளங்கிய வேலை விரும்பிச் செலுத்தியவனாக, குறமகளாகிய வள்ளி நாச்சியாரின் அழகிய மார்பகங்களைக் கூடி அருள் செய்தவனாக விளங்குகின்ற முருகக் கடவுளுடைய செந்தாமரை மலர்போல் விளங்குகின்ற திருவடிகள் இரண்டையும் சிந்திப்போமாக.

சொ.பொ.வி. :

அங்கம் - மந்திரம், வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோபிசிதம், நிருத்தம், ஜோதிடம் என்னும் ஆறும் வேதங்களுக்கு அங்கங்கள் ஆகும். ஒத்துரைக்கும் - வேதத்தின் உட்பொருளை உரைக்கும், விறல் - பகைவரின் வலிமையை, சூரன் - சூரபதுமன், ஓங்கல் - மலை (கிரௌஞ்சம்), களபம் - சந்தனம், குறமகள் - வள்ளி.

(வ.ரை)

நீலமயிலைப் பிரணவத்தின் வடிவாகக் கூறுவதுண்டு. பிரணவத்தைப் பீடமாகக் கொண்டவன் முருகப் பெருமான் ஆவான். இப்பாடலில் ஆசிரியர் தன்னையும் உளப்படுத்திக் கொண்டு பிறவித் துன்பத்தைப் பிளந்தவன் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

சந்தான குரவர்

தேவர் பிரான் வளர்கயிலைக் காவல்பூண்ட
 திருநந்தி அவர்கணத்தோர் செல்வர் பாரில்
 பாவியசத் தியஞான தரிசனிகள் அடிசேர்
 பரஞ்சோதி மாமுனிகள் பதியாம் வெண்ணெய்
 மேவியசீர் மெய்கண்ட திறலார் மாறா
 விரவுபுகழ் அருணந்தி விறலார் செல்வத்
 தாவிலருள் மறைஞான சம்பந்தர் இவரிச்
 சந்தானத்து எமையாளும் தன்மை யோரே. (5)

(பொ.ரை) :

தேவர்களுக்குக் கர்த்தாவாக விளங்குகின்ற ஸ்ரீகண்ட
 பரமேசுவரன் வீற்றிருக்கின்ற, கயிலை மலையைக் காவல்
 செய்கின்றவர் நந்தியம் பெருமான். அவருடைய கூட்டத்தைச்
 சேர்ந்த ஒரு ஞானச் செல்வர் சனற்குமார முனிவர். இந்தப் பூமியில்
 புகழ்பெற்ற சத்தியஞான தரிசனிகள். அவருடைய திருவடியைச்
 சேர்ந்த பரஞ்சோதி மாமுனிவர் திருவெண்ணெய் நல்லூரைத் தனது
 பதியாகக் கொண்ட சிறப்பினை உடைய மெய்கண்ட தேவர்
 என்னும் ஞானவீரர். மாறுபடாத புகழினைக் கொண்ட அருணந்தி
 தேவர். ஞானவீரம் நிறைந்த குற்றமற்ற திருவருளை உடைய
 மறைஞான சம்பந்தர். இத்தகைய சந்தான பரம்பரையை உடைய
 இவ்வேழு ஞான ஆசிரியர்கள் எம்மையாளும் இயல்புடையவர்
 ஆவார்கள்.

சொ.பொ.வி :

தேவர்பிரான் - தேவர்களுக்குத் தலைவன் (கருத்தா), பாவிய -
 பரந்த, பதி - ஊர், மாறா - மாறுபடாத.

வி.ரை :

இவ்வாசிரியரே இச்சந்தான பரம்பரையாம் குரு பரம்
 பரையைச் சுட்டிக் காட்டும் பெருமான் ஆவார். நந்தியம்
 சை.சி.சா - 51

பெருமான், சனற்குமாரர், சத்தியஞான தரிசனிகள், பரஞ்சோதி முனிவர் ஆகிய நால்வரும் சிவபெருமானின் கயிலைத் தொடர் புள்ளதால் அகச் சந்தான ஆசிரியர்கள் எனப்படுவர். மெய் கண்டார், அருணந்தி, மறைஞான சம்பந்தர், நூலாசிரியர் உமாபதி சிவம் ஆகிய நால்வரும் இவ்வுலகத் தொடர்பால் புறச்சந்தான ஆசிரியர் எனப்படுவர்.

மறைஞான சம்பந்தர்

பார்திகழ வளர்சாம வேதம் மல்கப்
 பராசரமா முனிமரபு பயில ஞானச்
 சார்புதர வந்தருளி எம்மை யாண்ட
 சைவசிகா மணிமருதத் தலைவன் அந்தண்
 கார்மருவு பொழில்புடைசூழ் மதில்மீதே மதியம்
 கடவாமை நெடுங்கொடியின் கரம்தகையும் கடந்தைச்
 சீநிலவு மறைஞான சம்பந்தன் எந்தை
 திருவளரும் மலரடிகள் சென்னி வைப்பாம். (6)

(பொ.ரை) :

பூவுலகம் விளக்கம் உறவும், ஆயிரம் கிளைகளாய் வளர்ந்த சாம வேதம் பொலிவு பெறவும், பராசர முனிவருடைய பரம்பரை தழைக்கவும், எம்போல்வார்க்கு ஞானமாகிய பற்றுக்கோடினைத் தரவும், அவதரித்து அருளிய - எம்மை அடிமையாகக் கொண்ட சைவசிகாமணியும், மருத நகரில் வாழும் தலைவரும், குளிர்ந்த மேகங்கள் படிகின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த மதிலின்மேலே சந்திரன் கடந்து செல்லாதபடி நீண்ட கம்பங்களில் பறக்க விடப் பெற்றுள்ள கொடிகளாகிய கைகள் தடுக்கின்ற சிறப்பினை உடைய பெண்ணாகடம் என்னும் நகரை உடையவருமாகிய மறை ஞான சம்பந்தர் என்னும் எந்தையினுடைய அருட் செல்வம் வழங்குகின்ற மலர்போலும் திருவடிகளை யாம் தலைமேல் வைத்து வணங்குவாம்.

சொ.பொ.வி :

வளர்ச்சாம வேதம் - ஆயிரம் வகைகளாக வளர்ந்த சாமவேதம், மரபு - குலம், ஞானச்சார்பு - ஞானமாகிய பற்றுக்கோடு, மருதத் தலைவன் - மருத நகரில் பிறந்த மறைஞான சம்பந்தர், கார் - மேகம், மதியம் - நிலவு, கரம் தகையும் - கொடிகளாகிய கைகள் தடுக்கும், கடந்தை - பெண்ணாகடம். (ஆச்சாரிய அபிடேகம் நிகழ்ந்த இடம்)

வி.ரை :

மறைஞான சம்பந்தர் சிவாச்சாரியார் மரபில் தோன்றியவர் என்பதால் பார்திகழ என்றும், சாமவேதம் உடையவர் ஆதலால் சாமவேதம் மல்கும் என்றும், வசிட்டருடைய மகனாகிய பராசர முனிவரின் மரபைச் சார்ந்தவர் என்பதால் பராசர முனிமரபு என்றும் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

நுதலிய பொருள்

புறச்சமயத் தவர்க்குஇருளாய் அகச்சமயத்து ஒளியாய்ப்
புகலளைவக்கு அளவாகிப் பொற்பணிபோல் அபேதப்
பிறப்பிலதாய் இருள்வெளிபோல் பேதமுஞ்சொற் பொருள்போல்
பேதோபே தமும்இன்றிப் பெருநூல் சொன்ன
அறத்திறனால் விளைவதாய் உடல்உயிர்கண் அருக்கன்
அறவொளிபோல் பிறிவருமத் துவித மாகுஞ்
சிறப்பினதாய் வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவ
சித்தாந்தத் திறனிங்கு தெரிக்கல் உற்றாம்.

(7)

பொ.ரை :

புறச்சமயத்தாரால் அறியப்படாததாய், அகச் சமயத்தாரால் அறியப்படுவதாய், கூறப்பட்ட காட்சி முதலிய பிரமாணங்களால் (அளவைகளால்) அறியப்படுவதாய், தங்கம் பல் ஆபரணங்களாய் இருக்கும் தன்மைபோலப் பிரமமாகிய இறைவனும் பல ஆன்மாக்களாய்த் தோன்றி நிற்கும் என்னும் அபதே வாதிகளின் கொள்கை இல்லாததாய், இருளும் ஒளியும் போல முதல்வனும் ஆன்மாக்களும் வேறாய் இருக்கும் என்னும் பேதவாதிகளின் கொள்கை இல்லாததாய், சொல்லும் பொருளும் போலப் பேதமும்

அபேதமுமாய் இருக்கும் என்னும் பேதா பேதவாதிகளின் கொள்கையும் இல்லாததாய்,

சிறப்பு நூலாகிய ஆகமங்கள் சொன்ன சரியை, கிரியை, யோகங்களைக் கடைப்பிடிப்பதால் - உடலும் உயிரும் போல் கலப்பால் ஒன்றாகியும், கண்ணும் சூரியனும் போல் பொருள் தன்மையால் வேறாகியும், ஆன்ம போதமும் கண் ஒளியும் போல உயிர்க்கு உயிராதல் தன்மையால் உடனாகியும், நிற்கின்றதைப் போன்று பிரித்தற்கு இயலாத அத்துவிதமாகும் சிறப்பினை உடையதாயும் உள்ள வேதாந்தத்தைத் தெளித்து உரைப்பது சைவ சித்தாந்தமாகும். அதன் உண்மையை இந்நூலில் விளங்கச் சொல்லுவோம்.

சொ.பொ.வி :

புறச் சமயத்தார் - சமயங்களைப் பிரிக்கும் பொழுது புறப்புறச் சமயத்தார், புறச் சமயத்தார் எனவும், அகப்புறச் சமயத்தார், அகச்சமயத்தார் எனவும் நால்வகையாகப் பிரிப்பர். புறப்புறச் சமயத்தார் என்பவர்கள் வேதம், சிவாகமம் இரண்டையும் ஏற்றக் கொள்ளாதவர்கள். உலோகாயதர், மாத்தியமிகர், யோகசாரர், செளத்திராந்திகர், வைபாடிகர் என்னும் நால்வகைப் பௌத்தர், ஆருகதராம் சமணர் என்னும் அறுவர். புறச்சமயத்தார்கள் என்பவர் வேதங்களை ஏற்றுக்கொண்டு சிவாகமங்களை ஏற்காதவர்கள். இவர்கள் தாக்கிகர், மீமாஞ்சகர், ஏகான்மவாதிகள், சாங்கியர், யோக மதத்தினர், பாஞ்சராத்திரிகள் என்னும் அறுவர்.

அகச்சமயத்தார் - அகச்சமயத்தின் முதலாவது பகுதி அகப்புறச் சமயம் ஆகும். இவர்கள் வேதம், ஆகமம் இரண்டையும் பொதுவாக ஏற்றுக் கொண்டு, இவற்றின் வேறாகிய பாசுபதம் முதலாகிய நூல்களைச் சிறப்பு வகையாகக் கொள்வர். சிவாகமங்களை ஒருவகையில் ஏற்றுக் கொள்ளாதவர். பாசுபதர், மாவிரதர், காபாலர், வாம மதத்தினர், ஐக்கிய வாதசைவர் என அறுவர் ஆவர். அகச்சமயத்தார் என்பவர்கள் சித்தாந்த சைவக் கொள்கைகளைப் பொது வகையில் ஏற்றுக்கொண்டு உண்மை வகையில் மாறுபட்ட

கொள்கை உடையவர்கள். பாடாண வாத சைவர், பேத வாத சைவர், சிவசமவாத சைவர், சிவசங்கிராந்த வாத சைவர், ஈசுவர அவிகார வாத சைவர், சிவாத்துவித சைவர் என்ற அறுவர் ஆவர். அளவை - பொருள்களை அறியப் பயன்படும் பிரமாணங்கள். பொன் - தங்கம், பணி - அணிகலன்கள், பெருநூல் - சைவ சித்தாந்த நூல்கள், அருக்கன் - சூரியன், அத்துவிதம் - இரண்டற்றது. அதாவது பழமும் சுவையும் போல, சிவமும் ஆன்மாக்களும் வேறற நின்றல்.

விளக்கவுரை :

இப்பாடலில் வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவ சித்தாந்தம் என்று ஆசிரியர் குறிப்பிட்டிருப்பது நினைவு கொள்ளத் தக்கதாகும். இறைவனுக்கும் உயிருக்கும் உள்ள அத்துவித நிலையை எடுத்துக் காட்டியிருப்பதும் சிறப்புடைத்தாம். சித்தாந்தம் என்பது முடிந்த பொருள் என்ற பொருளைத் தரும். அதாவது வேத உபநிடதங்களின் முடிந்த பொருளைத் தருவது சைவ சித்தாந்தமாகும். இறைவன் ஒன்றாய் வேறாய் உடனாய் இருக்கின்ற நிலையை இப்பாடல் தெளிவாக உணர்த்துகிறது. அவ்வாறு உணர்த்தும் பொழுது முதல் பகுதியில் பிற சமயத்தார் காட்டும் உதாரணங்களை மறுத்தும் - அடுத்த பகுதியில் சித்தாந்த உதாரணங்களைக் காட்டியிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கேட்போரும் பயனும்

(8 - 10 பாடல்கள்)

மூவகைஆர் உயிர்வர்க்கம் மலத்தார் கன்மம்
 மூலமலத்தார் மூன்றும் உடையார் அன்றே
 தீவகமாம் எனஉருவாய் வந்து நாதன்
 திருநோக்கால் பரிசுத்தால் திகழும் வாக்கால்
 பாவனையால் மிகுநூலால் யோகப் பண்பால்
 பரவிவரும் அவுத்திரியால் பாச நாச
 மேவ அருள் உதவும்அவுத் திரிஇரண்டு திறனாம்
 வியன்கிரியை ஞானம்என விளம்பு மாறே.

(8)

பொழிப்புரை :

உயிர் வார்க்கம் மூன்று வகைப்படும். ஆணவ மலம் ஒன்று மட்டும் உடையவர் விஞ்ஞான கலர். கன்மமும், ஆணவமும் உடையவர் பிரளயாகலர். ஆணவம் கன்மம் மாயை மூன்றும் உடையவர் சகலர் என்பன அம் மூன்று வகையாகும். இம்மூவருள் மும்மலம் உடைய சகலர்க்குச் சிவபெருமான் பக்குவப் படுத்துவ தற்காக மானைக் காட்டி மானைப் பிடிப்பது போல, மானுடத் திருமேனி தாங்கி ஆசாரியனாக எழுந்தருளி வருவார். எழுந்தருளி வந்து திருநோக்கால், பரிசுத்தால், திருவாக்கால், பாவனையால், சாத்திரங்களால், யோகத்தால் ஆகிய தீட்சைகளைக் கொண்டு, அதோடு அவுத்திரி தீக்கையாலும் மும்மலங்கள் ஒழியும்படி அச்சகலருக்குத் திருவருள் செய்வார். அவுத்திரி தீக்கை என்பது கிரியாவதி, ஞானவதி என இரண்டு வகைப்படும்.

சொற்பொருள் :

வார்க்கம் - வகை, தீவகம் - பார்வை மிருகம். அதாவது சத்தி நிபாதம் விளைந்த ஆன்மாக்களுக்கு உண்மை ஞானத்தைப் போதிக்க, பாசத்தை நீக்க, ஆசிரியர் மானைக் காட்டி மானைப் பிடிப்பதுபோல் செயல்படுவார். இக்குறிப்பைத் தருவது இச்சொல். திருநோக்கால் - நயனதீட்சை, பரிசுத்தால் - தொடுதீட்சை, வாக்கால் - வாசகதீட்சை, பாவனையால் - மானததீட்சை, நூலால் - சாத்திரதீட்சை, யோகப் பண்பால் - யோகதீட்சை, அவுத்திரி - குண்டங்கள் அமைத்துத் தீயை வளர்த்து வேதம்கூறி, சகலரின் பாசத்தை நீக்கும் தீட்சை. ஞானவதி - ஞானத்தை உடையது. கிரியாவதி - கிரியைகளை உடையது.

விளக்கவுரை :

உயிர் வார்க்கம் மூவரில் மூன்று மலங்களை உடைய சகலர்க்கு இருவினை ஒப்பு, மலபரிபாகம் ஏற்படும் சத்திநிபாத நிலையில் இறைவன் அருளுகின்ற தீட்சை முறைகள் இப் பாடலில் கூறப்பெற்றுள்ளன. இப்பாடல் அடுத்த இரண்டு பாடல்களோடு பொருட் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. அதாவது

இந்நூலைக் கேட்போர்கள் சகலர்கள் என்றும், அவர்களுக்கு இறைவன் குருவாக எழுந்தருளி வந்து தீட்சை முறைகளால் மலங்களை நீக்குவார் என்றும், சகலரைச் சிவகதி அடைய வைப்பார் என்றும், இச்செய்திகளைக் கூறுவது சிவாகமம் என்றும் குறிப்பிட்டு நூல் கேட்போரைச் சகலர் என்றும், பயன் சிவகதி என்றும் ஆசிரியர் முடிவு கூறுகின்றார்.

விரும்பியமந் திராதிகாரம் அர்ச்சனா அதிகாரம்
மேவுமயோக அதிகாரம் எனச்சமயம் விசேடம்
வரும்பொருவுஇல் நிருவாணம் மந்திரங்கள் பதங்கள்
வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகள்
இரங்குஅடைவில் தொகைபதினொன்று எண்பத்துஒன்று ஐம்பத்துஒன்று
இருநூற்றோடு இருபத்துநாலு ஆறாறு ஐந்தில்
பரந்தநெறி அறுவகையும் ஒருவி நினைவு அரிதாம்
பரபதத்துள் உயிர் விரவப் பயிற்றும் அன்றே. (9)

பொழிப்புரை :

சமய தீட்சை, விசேட தீட்சை என்ற இரண்டையும் பெற்றவர்களில் சமய தீட்சை பெற்றவர்கள் மந்திரங்களை உச்சரிப்பதற்கு அதிகாரம் உடையவர்கள் ஆவர். விசேட தீட்சை பெற்றவர்கள் அர்ச்சனை முதலிய சிவபூசைக்கும் யோகங்களைச் செய்வதற்கும் அதிகாரம் உடையவர்கள் ஆவர். மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலை என்று சொல்லப்பட்ட ஆறுவகை அத்துவாக்களை நீக்குவதற்கு உரியவர்கள் (மந்திரம் பதினொன்று ஆகும். பதம் எண்பத்து ஒன்று ஆகும், வன்னம் ஐம்பத்து ஒன்று ஆகும். புவனம் இருநூற்று இருபத்து நான்கு ஆகும். தத்துவம் முப்பத்தாறு ஆகும். கலை ஐந்து ஆகும். இவற்றை உளத்தால் நினைந்து நீக்குவதற்கு உரியவர்கள்) நிர்வாண தீட்சை பெற்றவர்கள் ஆவார்கள். இவற்றை நீக்கினால் ஆன்மா சிவகதி அடையும். சமயதீட்சை, விசேட தீட்சை, நிர்வாண தீட்சை ஆகிய இம்முன்று தீட்சை உடையவர்கள் இந்நூலைக் கேட்பதற்கு உரியவர்கள் ஆவார்கள். பயன் சிவகதி அடைதலாகும்.

சொ.பொ.வி :

சமயம் விசேடம் - சமயதீட்சை, விசேட தீட்சை, சமய தீட்சை என்பது மந்திரங்களைக் கூறி சிவகதி அடைய முயல்வதாகும். விசேட தீட்சை என்பது மந்திரம், சிவபூசை, யோகம் என்ற மூன்றினாலும் சிவகதி அடைவதாகும். பொருவில் நிர்வாணம் - நிர்வாண தீட்சையால் பாசபந்தம் அனைத்தையும் நீக்கி, சிவபெருமான் கழல் அடைவதாகும். ஆன்மாவின் பக்குவத்திற்கு ஏற்ப இத்தீட்சையில் ஞானம் கிடைக்கும். அத்துவா வழி = நிர்வாண தீட்சைக்குரிய வழிகள், ஒருவி - விலக்கி, பரபதம் - சிவகதி.

விளக்கவுரை :

முதல் பாடலில் பல தீட்சை முறைகளை ஆசிரியர் குறிப்பிட்டு, அவற்றை விளக்கும் முகத்தான் சமய விசேட நிர்வாண தீட்சைகளையும், அவற்றின் பயனையும் இப்பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார். முன்பாடலில் கூறப்பட்டவை இறையருள் தீட்சையாகும். இப்பாடலில் கூறப்படுகின்ற மூன்றும் ஆன்மா செய்கின்ற செயல் வகைகளாகும். எனவே இறையருள் பெற்றவர்களும், இறையருள் பெறக் கிரியை செய்பவர்களும் இந்நூலைக் கேட்பவர்கள் ஆவார்கள். பயன் சிவகதி அடைவதாகும். அத்துவா என்று சொல்லப்பட்ட மந்திரம் முதலியன ஆன்மாவின் கன்மங்களை நீக்கி இறையருள் பெறுவதற்குரிய வழிகள் என்பதும் இதில் கூறப் பெற்றுள்ளது.

கிரியையென மருவும்அவை யாவும் ஞானம்

கிடைத்தற்கு நிமித்தமென கிளக்கும் உண்மைச்

சரியைகிரி யாயோகத் தன்மை யோர்க்குச்

சாலோக சாமீப சாளு பங்கள்

மருவியிடும் உயர்ஞானம் இரண்டாம் மாறா

மலமகல அகலாத மன்னு போதத்

திருவருள்ஒன்று ஒன்றதனைத் தெளியஒதும்

சிவாகமமென்று உலகறியச் செப்பு நூலே.

(10)

பொழிப்புரை :

ஆகம நூல்கள் சரியை, கிரியை யோகம் என்று சொல்லப் படுபவை எல்லாம் ஞானம் பெறுவதற்குக் காரணம் என்று சொல்லும். சரியை, கிரியை, யோகங்களின் நெறியில் நின்றவர்க்கு முறையே சாலோகம், சாமீபம், சாருபம் ஆகிய பதங்கள் வந்து பொருந்தும். அவற்றிற்கு மேலாகிய ஞானம் இருவகையாகும். ஆன்மாக்களை விட்டு நீங்காது இருக்கும் ஆணவமலம் நீங்கும்படி செய்து, அவ்வான்மாக்களில் தான் நீங்காது நிலை பெற்ற திருவருள் ஞானம் ஒன்று, மற்றொரு ஞானம் - ஞானத்தைத் தெளிவாகச் சொல்லும் சிவாகமங்கள் ஆகும். இவ்விரண்டு ஞானத்தையும் முறையே பரஞானம் என்றும், அபரஞானம் என்றும் கூறுவர்.

சொ.பொ.வி :

நிமித்தம் - காரணம், சாலோகம் - சிவஉலகம், சாமீபம் - சிவ அருகில், சாருபம் - சிவஉருவம், பரஞானம் - ஆன்மாவின் மலஇருளை நீக்கும் திருவருள், அபரஞானம் - திருவருளைப்பெற மயக்கமற்ற நெறியை உணர்த்தும் சிவாகமங்கள்.

விளக்கவுரை :

திருஞானசம்பந்தர் உள்ளிட்ட தேவார முதலிகள் திருவருள் ஞானம் என்ற பரஞானம் பெற்றவர்கள். மெய்கண்டார் உள்ளிட்ட குரு மரபினர் சிவ ஆகம ஞானம் என்ற அபர ஞானம் பெற்றவர்கள் ஆவார்கள். இம்மூன்று பாடல்களால் ஆசிரியன் மூலமாகத் தீட்சைகளைப் பெற்று, சத்திநிபாதம் அடைந்த ஆன்மாக்களும், சமய விசேட நிர்வாண தீட்சை உடைய ஆன்மாக்களும், சரியை முதலாகிய நால்வகை நெறிகளை உடைய ஆன்மாக்களும் இந்நூலைக் கற்று சிவஞானத்தையும், சிவப்பேற்றினையும் பயனாகப் பெறுவர் என்று கூறப் பெற்றுள்ளது.

நூல்வழியும் நூற்பெயரும்

தெரித்தகுரு முதல்வர்உயர் சிவஞான போதம்

செப்பினர்; பின்புஅவர் புதல்வர் சிவஞான சித்தி

விரித்தனர்; மற்றுஅவர்கள் திருவடிகள் போற்றி

விளம்பியநூல் அவையிரண்டும் விரும்பி நோக்கிக்

கருத்தில்உறை திருவருளும் இறைவன் நூலும்

கலந்துபொது உண்மையெனக் கருதி யானும்

அருத்திமிக உரைப்பன்வளர் விருத்த நூறும்

மாசுஇல்சிவப் பிரகாசம் ஆகும் அன்றே.

(11)

பொழிப்புரை :

முன்பு கூறப்பெற்ற முதல் ஆசிரியராகிய மெய்கண்ட தேவ நாயனார் உயர்வான சிவஞானபோதம் என்னும் நூலை அருளிச் செய்தார். பின்பு அவருடைய சீடரான அருணந்தி சிவாசாரியார் சிவஞான சித்தி எனும் நூலை வழிநூலாக விரித்துக் கூறினார். அவ்வாசிரியர்கள் இருவருடைய திருவடிகளையும் துதித்து மேலே சொல்லிய அவ்விரு நூல்களையும் அன்போடு ஆராய்ந்து பார்த்து, என்னுடைய அறிவில் கலந்திருக்கும் திருவருளையும் சிவாக மங்களின் மெய்ப்பொருளையும் துணையாகக் கொண்டு, பொது என்றும் உண்மை என்றும் இரண்டு பகுதிகளாக விருத்தச் செய்யுள் நூறாக ஆசை மிகுதலாலே சொல்வேன். இந்நூலின் பெயர் குற்றமற்ற சிவப்பிரகாசம் ஆகும்.

சொ.பொ.வி :

தெரித்த - முன்கூறிய, புதல்வர் - சீடர், பொது உண்மை - அதிகாரங்களின் தலைப்புகள் ஆகும்.

விளக்கவுரை :

நூலாசிரியர் தன்னூலுக்குத் தானே பெயர் சூட்டினார் என்பதும், சிவப்பிரகாசம் என்ற இந்நூலுக்கு முதல் நூலாக சிவஞான போதமும், வழி நூலாகச் சிவஞான சித்தியும்

அமைந்தன என்பது இப்பாடலால் தெரியவருகிறது. இந்நூல் சார்புநூல் என்றும் கூறப்படுவதுண்டு.

அவையடக்கம்

தொன்மையவாம் எனும்எவையும் நன்றாகா இன்று
 தோன்றியநூல் எனும்எவையும் தீதாகா துணிந்த
 நன்மையினார் நலங்கொள் மணிபொதியும் அதன் களங்கம்
 நவையாகாது எனஉண்மை நயந்திடுவர் நடுவாம்
 தன்மையினார் பழமையழகு ஆராய்ந்து தரிப்பர்
 தவறுநலம் பொருளின்கண் சார்வாராய்ந் தறிதல்
 இன்மையினார் பலர்புகழில் ஏத்துவர் ஏதிலர்உற்று
 இகழ்ந்தனரேல் இகழ்ந்திடுவர் தமக்கெனஒன்று இலரே. (12)

பொழிப்புரை :

பழையனவாகும் என்று சொல்லப்படுகின்ற எல்லா நூல்களும் நல்லன ஆகாது. இப்பொழுது உண்டானவை என்று சொல்லப்படுகின்ற எல்லா நூல்களும் தீயன ஆகா. உத்தமர் ஆனவர்கள் நல்ல இரத்தினத்தை முடியிருக்கும் களங்கத்தை விலக்கிவிட்டு அதன் உண்மைத் தன்மையை விரும்புவதுபோல இந்நூலில் மிகுந்திருக்கும் சொற்குற்றம் முதலிவற்றை நீக்கி விட்டு, பதி, பசு, பாசங்களாகிய முப்பொருளின் உண்மையை விரும்பி ஏற்றுக் கொள்வர். மத்திமராகிய இடையில் உள்ளோர் பழமையான அழகுகள் அமைந்திருப்பதை ஆராய்ந்து நோக்கி இந்நூலையும் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல் முதலிய அழகுகள் அமைந்திருப்பதால் ஏற்றுக் கொள்வர். குற்றம் குணம் இவற்றை ஆராய்ந்து அறியும் வன்மை இல்லாத கடையராகிய அதமர்கள் பலர்புகழ்ந்தால் தாமும் புகழ்வர். பிறர் இகழ்ந்தால் தாமும் இகழ்ந்துரைப்பர். எனவே அவர்கள் தமக்கென்று ஓர் அறிவு இல்லாதவர்கள் ஆவார்கள்.

சொ.பொ.வி :

தொன்மை - பழமை, மணிபொதியும் - இரத்தினத்தை முடியிருக்கும், அழகுகள் - செய்யுள் அழகு பத்து. (நன்னூல் பாயிரம்)

விளக்கவுரை :

உத்தமர், மத்திமர், அதமர் என்று மூன்று வகையாக மானிடரைப் பிரித்து, உத்தமரும் மத்திமரும் இந்நூலை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என அடக்கமாக வேண்டி அதமர் பற்றிக் கவனம் கொள்ள வேண்டியதில்லை என்றும் கூறித் தன் அவையடக்கச் செய்யுளைத் தந்துள்ளார் ஆசிரியர்.

பொது அதிகாரம்

(பதி இலக்கணம் 13 முதல் 18 பாடல்கள் வரை)

பலகலையா கமவேதம் யாவையினும் கருத்துப்

பதிபசுபா சம்தெரித்தல் பதிபரமே யதுதான்

நிலவும்அரு உருவின்றி குணம்குறிகள் இன்றி

நின்மலமாய் ஏகமாய் நித்தம் ஆகி

அலகிலுயிர்க்கு உணர்வாகி அசலம் ஆகி

அகண்டிதமாய் ஆனந்த உருவாய் அன்றிச்

செலவரிதாய்ச் செல்கதியாய்ச் சிறிதாகிப் பெரிதாய்த்

திகழ்வதுதற் சிவம்என்பர் தெளிந்து னோரே.

(13)

பொழிப்புரை :

வேதம் ஆகமம் அவற்றின் வழிநூல் சார்புநூல் ஆகிய எல்லா நூல்களின் கருத்து பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருளின் இயல்பைத் தெரிவித்தல் ஆகும். அவற்றுள் பதி என்னும் இறைவன் ஏனை இரண்டிற்கும் மேலானதாகும். இறைவன் அருவமும் உருவமும் அல்லாதாய், குணமும் குறிகளும் இல்லாததாய், மலத்தில் பொருந்தாததாய் ஏகமாய், அழிவில்லாததாய், அளவற்ற உயிர்களின் அறிவுக்கு அறிவாய், சலனம் அற்றதாய்,

கண்டிக்கப்படாததாய், ஆனந்தமே வடிவாய், சென்றடைய அரியதாய், வழிபட்டவர்கள் சென்றடையும் முத்தியாய், அணு விற்கு அணுவாய், எல்லாவற்றிற்கும் பெரிதாய் விளங்குவதாம். அவ்விறைவனை அறிவால் தெளிந்ததோர் சிவம் என்று சொல்லுவார்.

சொ.பொ.வி :

பதி - காப்பவன் (இறைவன்), பசு - உயிர், நின்மலம் - மலம் இல்லாதவன், அசலம் - சலனமற்றது, (அசைவற்றது), அகண்டிதமாய் - ஏகதேசமின்றி வியாபித்த பொருளாய் (எல்லாவற்றிலும் கலந்ததாய்).

விளக்கவுரை :

இப்பாடல் முதல் 18 ஆவது பாடல்வரை இறைவனின் இலக்கணங்கள் கூறப் பெற்றுள்ளன. இப்பாடல் பதியாம் இறைவனின் சொருப இலக்கணமாம் சிறப்பு இலக்கணம் கூறுகிறது.

பதியின் தடத்த இலக்கணம்

நீடுபரா சக்திநிகழ் இச்சா ஞானம்

நிறைகிரியை தரஅதனை நிமலன் மேவி

நாடறிய கருணைத்திரு உருவ மாகி

நவின்றுபல கலைநாத விந்து ஆதி

கூடும்ஒளி வளர்குடிலை மாயை மேவிக்

கொடுவினைகொள் தநுகரண புவன போகம்

பீடுபெற நிறுவிஅவை ஒடுக்கும் மேனி

பிறங்கியநிட் களசகளப் பெற்றி யாமே.

(14)

பொழிப்புரை :

நிலைபெற்ற சிவசத்தி ஆனவள் இச்சா சக்தி, ஞானசத்தி, கிரியா சத்திகளைத் தர, அந்தச் சத்திகளை மலமற்றவனாகிய சிவன்

பொருந்தி - அச்சத்தியாகிய திருவருளே திருமேனியாகக் கொண்டு, நாதம், விந்து, தத்துவங்கள் கூடுகின்ற ஒளி பொருந்திய சுத்த மாயையைப் பொருந்தி - வேதம், ஆகமம் முதலிய பல கலைகளையும் அருளிச் செய்து, அசுத்தமாயை, பிரகிருதி மாயைகளில் கொடிய வினைகளைக் கொண்டிருக்கின்ற தநுகரண புவன போகங்களைப் படைத்து, காத்து, அவற்றைத் தோன்றிய முறையிலேயே ஒடுக்கி, நிட்களம், நிட்கள சகளம், சகளம் என்னும் தன்மைகளை உடையதாய் விளங்குவான் இறைவன்.

சொ.பொ.வி :

நீடு - நிலைபெற்ற, நிமலன் - மலமற்ற சிவன், ஒளிவளர் குடிலைமாயை - ஒளிபொருந்திய சுத்த மாயை, பலகலை - வேத ஆகமம், நிட்களம் - சொல்லும் பொருளும் ஆகிய பிரபஞ்சம் இரண்டையும் ஒடுக்கும் திருமேனி நிட்களம் ஆகும். நிட்கள சகளம் - தோற்றுகின்ற திருமேனி, சகளம் - காக்கின்ற திருமேனி, தடத்த இலக்கணம் - பிறிதோர் பொருளின் சார்பால் பெற்றிருக்கும் இலக்கணம். எனவே இது பொது இலக்கணம் எனப்படும்.

விளக்கவுரை :

இப்பாடல் பதியின் பொது இலக்கணத்தைத் தரும் பாடலாகும். இப்பாடலில் சிவஞான போத இரண்டாம் சூத்திரத்தில் கூறப்பெற்ற நீக்கமின்றி நிற்கும் இறைவனின் நிலை கூறப்படுகிறது. சத்தியானவன் இச்சை, ஞான, கிரியை என்ற முத்திறத்தில் நிற்க, அவற்றோடு இறைவன் பொருந்தி இருத்தல் விளக்கமாகக் கூறப் பெறுகிறது. திருவருளே திருமேனியாக இறைவன் கொண்டிருந்தாலும், இறைவன் பிரபஞ்சங்களை உருவாக்கும்போது நிட்களம் முதலிய மூன்று மேனிகளைக் கொண்டு விளங்குவான் என்பதும் இப்பாடலில் விளக்கப் பெறுகிறது. நிட்களம் என்பது அருவத்தையும், நிட்கள சகளம் என்பது அருவருவத்தையும், சகளம் என்பது உருவத்தையும் குறிக்கும்.

இறைவன் உருவம் கொள்ளும் நிலை

ஈங்குஇதுஎன் றதுகடந்த இயல்பி னானும்
 ஈறுமுதல் நடுஒன்றும் இலாமை யானும்
 ஒங்கிவளர் ஞானமயன் ஆத லானும்
 உண்மைபிறர்க்கு அறிவரிய ஒருமை யானும்
 தாங்கரிய வெறுப்பினொடு விருப்பு எல்லாம்
 சார்வரிய தனிமுதல்வன் ஆத லானும்
 நீங்கலரும் உயிர்க்குயிராய் நின்ற லானும்
 நிறுத்திடுவன் நினைந்தஉரு நிமலன் தானே. (15)

பொழிப்புரை :

இவ்விடத்தில் உள்ளது, இந்த இயல்பினை உடையது என்று சுட்டி அறியப்படுவதனைக் கடந்த இயல்பினை உடையது. ஆதி, நடு, அந்தம் ஒன்றும் இல்லாதது. ஒங்கி வளர்கின்ற ஞான வடிவானது. தன்னியல்பு பிறரால் அறிய முடியாதபடி நுண்ணிய அறிவாகிய அதிசூக்கும் சித்தாய் இருப்பது, வெறுப்பு, விருப்பாகிய உயிர்க்குணம் எவையும் சார்தல் இல்லாது பதியாக இருப்பது, ஆன்மாக்களோடு பிரிப்பற பரமான்மாவாய் இருப்பது ஆகிய நிலைகள் எல்லாம் இறைவனிடத்தில் இருப்பதால், ஐந்தொழில் செய்யும் இடத்துத் தான் நினைத்த ஒரு வடிவத்தைத் தானே எடுத்துக் கொள்வான்.

சொ.பொ.வி :

கடந்த இயல்பு - சுட்டி அறியப்படாத இயல்பு, ஈறு - அந்தம், முதல் - ஆதி, ஞானம் - ஞானவடிவு, ஒருமையானும் - நுண்ணிய நிலை, (அதிசூக்கும் நிலை) உயிர்க்கு உயிராய் - ஆன்ம உயிர்களிடத்து இருந்து பிரிக்க முடியாததாய்.

விளக்கவுரை :

இப்பாடல் இறைவன் நினைத்த வடிவத்தை எடுத்துக் கொண்டு, படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல்

என்னும் ஐந்து தொழில்களைச் செய்வான் என்பதும், அவ்வாறு வடிவம் ஏற்பது அவனுக்கு உரியதாகும். குற்றமில்லை என்பதும், ஏனென்றால் மேலாக பல மேன்மைகளை உடையவன் என்பதும் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. இறைவன் வெறுப்பு, விருப்பு அற்றவன் என்பதைத் திருவள்ளுவர் வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் என்று குறிப்பிடுவார்.

பாடலில் கூறப் பெற்ற பெருமைகளை உடையவன் என்பதால் பிறர் ஒருவர் அவனுக்கு உருவம் கொடுக்க வேண்டாம். தனக்குத்தானே விரும்பிய வடிவத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவான்.

பதி உண்மை

உலகமெலாம் ஒருவனோடு ஒருத்தி ஒன்று என்று
 உளதாகி நின்றுஅளவில் ஒடுங்கும் பின்னும்
 மலமதனால் உளதாகும் உருவம் மாறி
 வருவது போவது செல்வது ஆதலானும்
 அலைவுஇல் அசேதனம் மாயை ஆதலானும்
 அணுக்கள்உரு அடையும்அறிவு இலாமை யானும்
 நிலவுதொழில் மருவிஉரு நின்ற லானும்
 நின்றுஎவையும் அளித்திடுவன் நிமலன் தானே. (16)

பொழிப்புரை :

உலகம் அவன், அவள், அது என்னும் பகுப்பினை உடையதாய்த் தோன்றி நின்று ஒருகால எல்லையில் ஒடுங்கும். ஆணவமலம் நீங்காமையால் அது நீங்குதற் பொருட்டு உயிர் மீண்டும் தோன்றும். கன்ம மலத்தால் உடல் மாறி மாறித் தோன்றுவதும், அழிவதும், சொர்க்க நரகங்களில் செல்வதும் உண்டு. அந்த உடல்களாகிய உருவங்கள் மாயையினால் தோன்றும். அந்த மாயையோ தனக்கென ஒரு செயலற்ற சடமாகும். மேலும் ஆன்மாக்கள் உடல்களாகிய உருவத்தைத் தாமே எடுப்பதற்கு ஏற்ற அறிவில்லாததாகும். எனவே உயிர்களின் உருவமாகிய உடல்கள்

தோன்ற, ஒரு சேதனுடைய தொழில் வேண்டும். அந்தச் சேதனனே நின்மலனாகிய சிவன் ஆவான். சிவனே காரணனாய் இருந்து எல்லாவற்றையும் உண்டாக்குவான்.

சொ.பொ. வி :

அசேதனம் - அறிவற்ற சடப்பொருள், சேதனம் - அறிவுடைய பொருள்.

விளக்கவுரை :

இப்பாடல் இறை உண்மைக்குப் பிரமாணம் கூறும் பாடலாகும். இப்பாடலில் உலகத்தைத் தோற்றுவிக்க ஒருவன் தேவையில்லை என்று கூறுகின்ற உலோகாயதரின் கருத்து மறுக்கப்படுகிறது. மெய்கண்டாரின் முதல் சூத்திரத்தின்படி உலகம் அவன், அவள், அது என்னும் மூன்று பகுப்புக்களை உடையது என்பதும் கூறப்படுகிறது. இறைவன் அம்மூன்று பகுப்புகள் உடைய உலகத்தை ஒடுக்குவதற்குக் காரணம் ஆன்மாக்களின் கன்ம பலத்தை பரிபாகம் செய்வதற்காகும். மீளவும் தோற்றுவித்தல் ஆணவ மலம் பரிபாகம் செய்வதற்காகும். (பரிபாகம் - கட்டுப்படுத்தல்) மாயை காரணமாக இருந்து உலகமாகிய காரியத்தைத் தோற்றுவிக்கும் - எனவே தோற்றுவிக்க ஒருவன் தேவையில்லை என்று சாங்கியர் கூறுவர். இக்கருத்தும் இங்கு மறுக்கப்படுகிறது. மாயை அறிவற்ற பொருள் ஆதலால் ஆன்மாவாகிய அறிவுப் பொருள் மாயை யால் தோற்றுவிக்க முடியாது என்று கூறி மறுக்கப்படுகிறது.

முத்தொழிலுக்கு உரியவன் சிவன்

கந்தமலர் அயன்படைக்கும் உலகம் எலாம்

கண்ணன்அளித் திடும்அவைஎம் கடவுள் தானே

அந்தமுற அழித்திடுவன் ஆத லாலே

அயன்அரியும் அவனதுஉயர் அதிகா ரத்து

வந்தமுறை தன்தொழிலே மன்னுவிப்பன் எல்லாம்
 வருவிப்பன் விகாரங்கள் மருவான் வானின்
 முந்துஇரவி எதிர்முளரி அலர்உறும்ஒன்று அலர்வான்
 முகையாம் ஒன்று ஒன்றுஉலரும் முறைமையின் ஆமே. (17)

பொழிப்புரை :

உலகம் எல்லாவற்றையும் மணம் பொருந்திய தாமரை மலரில்
 வீற்றிருக்கும் பிரமன் படைப்பான். உலகம் எல்லாவற்றையும்
 திருமால் காப்பான். அவ்வுலகம் எல்லாவற்றையும் எங்கள் சிவனே
 இறுதி பெறும்படி அழிப்பான். ஆகையால் எம் இறைவன்
 அவ்விருவருக்கும் தலைமையான அதிகாரத்தைப் பெற்றுத்
 தன்னுடைய தொழிலையே அவர்களை நடத்தச் செய்வான்.
 முத்தொழிலையும் சிவன் தன்னிடத்திலே நிகழச் செய்வான்.
 அம்முத் தொழிலைச் செய்வதால் எந்த விகாரமும் அடையான்.
 வானத்தில் விளங்கும் சூரியனுக்கு முன்னர் நீரில் உள்ள தாமரை
 ஒன்று பூக்கின்றது. ஒன்று அரும்பாய்த் தோன்றுகின்றது. ஒன்று
 வாடி உலர்கிறது. இவ்வாறு சூரியன் சந்நிதியில் தாமரை மூன்று
 தொழில்களைக் கொண்டாலும் அவற்றை நிகழ்த்துகின்ற சூரியன்
 விகாரம் அடையாததைப் போல உலகத்தை எல்லாம் சிவன் தன்
 சந்நிதானத்தில் முத்தொழில் படுத்தினாலும் தான் எந்த விகாரமும்
 அடையாமல் உள்ளான்.

சொ.பொ.வி :

கந்தம் - மணம், கண்ணன் - திருமால், மன்னுவிப்பன் -
 பொருந்தச் செய்வன், மருவான் - பொருந்த மாட்டான், இரவி -
 சூரியன், முளரி - தாமரை, முகை - அரும்பு.

விளக்கவுரை :

இப்பாடல் முத்தொழிலும் சிவனுக்கே உரியது என்பதை
 விளக்குவதாகும். அவ்வாறு முத்தொழில் செய்யும்பொழுது
 எவ்வித விகாரமும் இறைவன் அடைவதில்லை என்பது

விளக்கப் பெறுகிறது. பிரமனும், திருமாலும் சிவனின் அதிகாரத்தால் இயங்குகின்றனர் என்பது கூறப் பெறுகிறது. தாமரை உவமை மூலம் இங்கு விகாரமடையான் என்ற கருத்து விளக்கப் பெறுவது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

இறைவன் ஐந்தொழில் செய்வதற்குக் காரணம்

ஏற்றஇவை அரன்அருளின் திருவிளையாட் டாக

இயம்புவார்கள் அணுக்கள்இடர் கடல்நின்றும் எடுத்தே

ஊற்றமிக அருள்புரிதல் ஏது வாக

உரைசெய்வர் ஒடுக்கம்இளைப்பு ஒளித்தல் மற்றை

தோற்றமல பாகம்வரக் காத்தல் போகந்

துய்ப்பித்தல் திரோதாயி நிறுத்தல் ஆகும்

போற்றலரும் அருள்அருளே அன்றி மற்றுப்

புகன்றவையும் அருள்ஒழியப் புகல் ஒணாதே.

(18)

பொழிப்புரை :

சிவபெருமான் ஏற்றுக் கொண்ட முத்தொழில்களை, அவனின் திருவிளையாட்டாகச் சொல்வார்கள். மேலும் இத்தொழில்களை உயிர்களைத் துன்பக் கடலில் இருந்து எடுத்து அருள் கொடுப்பதற்குக் காரணமாகவும் சொல்வார்கள். இது எவ்வாறு என்றால் அழித்தல் என்பது ஆன்மாக்களின் பிறப்பால் ஏற்படுகின்ற இளைப்பை நீக்குவதற்காகும். தோற்றுவித்தல் என்பது உயிர்களின் மலத்தைப் பக்குவப்படுத்துதற்கு ஆகும். காத்தல் என்பது கன்மத்தைத் தொலைத்ததற்குக் காரணம் ஆகும்.

திரோதாயி எனப்பட்ட மறைத்தல்த் தொழிலானது போகத்தை உயிர்கள் அநுபவிக்கும் அளவும் அப்போகங்களில் சுவை பிறக்கும்படி நிறுத்துதல் ஆகும். அருளல் என்பது அருளே ஆகும். எனவே இந்த ஐந்து தொழில்களும் அருட்செயல்களே என்று சொல்லுவதன்றி வேறு சொல்லுதல் ஆகாது.

சொ.பொ. வி :

அணுக்கள் - உயிர்கள், இடர் - பிறப்பு இறப்புத் துன்பம், ஊற்றம் - ஏற்றமிக்க, ஒடுக்கம் - அழித்தல், போகம் - இன்ப துன்ப நுகர் பொருள்.

விளக்கவுரை :

இப்பாடல் இறைவனுடைய ஐந்தொழிற்கு உரிய காரணங்களைக் கூறுவதாகும். இப்பாடலோடு "காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி", "எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்து" என்ற திருவாசக வரிகளை ஒப்பிட்டு நயம் காணலாம். ஐந்து தொழில்களும் உயிர்களுக்குக் காட்டுகின்ற அருளே ஆகும் என்பதை ஆசிரியர் வலியுறுத்துகிறார்.

பசு இலக்கணம்

எண்ணரிதாய் நித்தமாய் இருள்மலத்தில் அழுந்தி
 இருவினையின் தன்மைகளுக்கு ஈடான யாக்கை
 அண்ணலரு ளால்நண்ணி அவையவராய் அதனால்
 அலையில்நிகழ் போகங்கள் அருந்தும் ஆற்றால்
 புண்ணியபா வம்புரிந்து போக்குவரவு உடைத்தாய்
 புணரும்இருள் மலபாகம் பொருந்தியக்கால் அருளால்
 உள்நிலவும் ஒளிஅதனால் இருளகற்றிப் பாதம்
 உற்றிடும்நல் பசுவருக்கம் எனஉரைப்பர் உணர்ந்தோர். (19)

பொழிப்புரை :

நல்ல உயிர்வர்க்கமானது அளவிடுதற்கு அரியதாய், என்றும் உள்ளதாய், ஆணவமல இருளில் அழுந்தி நல்வினை தீவினைகளுக்கு ஏற்ற உடலை முதல்வனது திருவருளால் பெற்று ஆண், பெண், அலி என்னும் உயர்திணை அஃறிணைகளாய் விளங்குகின்றன. எடுத்த உடல்களைக் கொண்டு அளவில்லாத போகங்களை அநுபவிக்கும் வழியால் மீண்டும் புண்ணிய பாவங்களைச் செய்து, இறத்தலும் பிறத்தலும் உடையதாய்,

ஆணவமலம் பரிபக்குவம் அடைகின்ற காலத்து, குருவருளின் அருளினால் கிடைத்த ஞானத்தால் அம்மலத்தின் மறைப்பை நீக்கிச் சிவனது திருவடியை அடையும் என்று வேத ஆகமங்களை உணர்ந்த பெரியோர் கூறுவர்.

சொ.பொ.வி :

எண்ணரிதாய் - எண்ணிக்கையில் அடங்காத அளவினை உடையதாய், அவையவராய் - ஆண், பெண், அலி என்ற நிலை, போக்குவரவு - இறப்பு, பிறப்பு, உள்நிலவு ஒளி - ஞானநிலை.

விளக்கவுரை :

இப்பாடல் பசுவாகிய உயிரின் இலக்கணம் கூறுவதாகும். உயிர்கள் எத்தனை என்பது அளவிட்டுக் கூறமுடியாது. எனவே தான் எண்ணரிதாய் என்றார் ஆசிரியர். மலபரிபாகம் நிகழும் நேரத்தில் ஆணவமலத்தின் மறைப்பு நீங்கி, ஞானாசிரியரால் உயிர்களின் உள் இருக்கும் ஞானம் வெளிப்பட்டு, முத்தி கிடைக்கும் என்பது இப்பாடலில் கூறப் பெற்றுள்ளது. உயிர்கள் எண்ணற்றவையாய் ஆண், பெண், அலி எனப்பட்டு இன்ப துன்பங்களை அநுபவித்து இறந்து, பிறந்து மலபரிபாகம் நீங்கும் காலத்தில் குருவருளால் சிவகதி அடையும் என்பது இப்பாடலின் கருத்து ஆகும்.

பாச இலக்கணம்

20-32 பாடல்கள்.

ஆணவம் - திரோதாயி இலக்கணம்

ஏகமாய் தம்கால எல்லைகளின் மீளும்

எண்ணரிய சத்தியதாய் இருள்ஒளிர இருண்ட

மோகமாய் செம்பில்உறு களிம்புஏய்ந்து நித்த

மூலமல மாய்அறிவு முழுதினையும் மறைக்கும்

பாகமாம் வகைநின்று திரோதான சத்தி

பண்ணுதலான் மலம்எனவும் பகர்வர் அது பரிந்து

நாகமா நதிமதியம் பொதிசடையான் அடிகள்

நணுகும்வகை கருணைமிக நயக்கும் தானே.

(20)

பொழிப்புரை :

ஆணவமலமானது (எண்ணற்ற ஆன்மாக்களோடு கூடி நின்றாலும்) தான் ஒன்றாய் விளங்கும். தான் பரிபக்குவம் அடையும் காலத்தில் உயிர்களை விட்டு நீங்கும் காலத்தில், பல சத்திகளை உடையதாய் இருக்கும். இருளும் ஒளியும் என்னும்படி மிக இருண்ட பேரிருளாய் நின்று அஞ்ஞானத்தை விளைவிக்கும். செம்பில் பொருந்திய களிம்பை ஒத்து அநாதியாய் விளங்கும். மூலமலமாய் விளங்கும் உயிர்களின் அறிவை விளங்க விடாது மறைக்கும்.

இந்த ஆணவ மலமாகிய இருளைப் பக்குவப்படுத்துகிற திரோதான சத்தியானது உயிர்களோடு உடன்நின்று ஆணவமலம் பரிபக்குவம் அடையும் காலத்தில் அதற்கேற்ற நிகழ்வுகளைச் செய்தலால் திரோதான சத்தியையும் மலம் என்று கூறுவர். ஆணவமலம் பரிபக்குவம் அடைந்த பிறகு அந்தத் திரோதான சத்தி, பாம்பு, கங்கை, சந்திரன் ஆகியவற்றினை அணிந்த, சடையினை உடைய சிவபெருமானது திருவடிகளை, உயிர்கள் பொருந்தும்படி செய்து அவனருளைப் பெற வைக்கும்.

சொ.பொ.வி :

தம் கால எல்லை - ஆன்மா பரிபக்குவம் அடைகின்ற காலம், இருண்ட மோகம் - ஆணவத்தின் வடிவம் பேரிருள் வடிவம், திரோதானம் - மறைத்தல், பரிந்து - பொருந்தி.

விளக்கவுரை :

இப்பாடல் முதல் 32 பாடல்கள் வரை பாச இலக்கணங்கள் கூறப் பெற்றுள்ளன. இப்பாடல் ஆணவத்தைப் பற்றியும்

திரோதாயியைப் பற்றியும் குறிப்பு காட்டுகிறது. ஆணவமலம் உயிர்கள் தோறும் பதிந்திருந்தாலும் ஒன்றாய் நிற்கும் என்றும், உயிர்களை விட்டுப் பிரியும்பொழுது பல சத்திகளாகப் பிரியும் என்றும், அதாவது ஒன்றாய் இருக்கும் ஆணவ மலத்திலிருந்து செயல்படும் சத்திகள் பல என்றும், அதன் வடிவுஇருள் என்பதும், செம்பில் களிம்புபோல் அநாதியாய் உள்ளது என்பதும், இது சகச மலம் என்பதும் கூறப் பெற்றுள்ளது. மேலும் திரோதானம் மறைக்கின்ற மலசத்திக்கு வலிமை கொடுத்து நின்று, பின்பு சுத்தமாயா காரியங்களைத் தோற்று வித்து உயிர்களின் அறிவை எழுப்பிவித்து, கன்மங்களை நுகர்வித்துப் பிறகு பக்குவகாலத்தில் இறைவனுடைய திருவடிகளை அடையச் செய்யும் என்பதும் இப்பாடலில் கூறப் பெற்றுள்ளது.

திரோதான சத்தி என்பது இறைவனின் தொழில்களில் ஒன்றாய்க் கூறப் பெறுவதாகும். ஆனால் இப்பாடலில் உமாபதி சிவம் ஆணவ மலத்தைக் குறிப்பிடுகின்ற பொழுது திரோதாயியைக் குறிப்பிடுகிறார். ஏனென்றால் ஆணவமலம் உயிர்களின் அறிவை மறைக்கிறது. அந்த மறைக்கின்ற சத்தியில் மற்றொரு மறைத்தல் சத்தியான திரோதாயிடன் சேர்ந்து அழுக்கை அழுக்கு நீக்குவது போல, ஆணவ மறைப்பை உயிர்களிடத்திலிருந்து இம்மறைப்பு நீக்குகிறது. எனவே மறைப்பையும் மறைப்பை நீக்குகின்ற சத்தியையும் உடன் கூறினார் எனக் கொள்ளலாம். ஆதலால் பாடலில் மலம் எனவும் பகவர் என்று அவர் குறிப்பிடுவது உபசார வழக்காகும். மேலும் திரோதாயி எனற இறைச்சத்தி உயிர்களுக்கு மலமாயிருந்துப் பின் அருளாகித் தொழிற்படுவதற்கு, தாயானவள் பிள்ளையிடத்துக் குற்றம் கண்டபோது சினந்து - குணம் கண்டபோது அருள் வதைக் குறிப்பிடலாம். இதனையே மணிவாசகர் திருவெம்பாவையில் "பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளை" (14) என்று குறிப்பிடுகிறார்.

சுத்த மாயை

உன்னலரும் பரசிவன்தன் அருளாலே நாதம்

உதிக்கும்மிகும் குடிலைதனில் விந்துவரும் நாதந்
தன்னில்அதில் ஒளிவளரும் சதாசிவராம் அவரில்
தயங்கவரும் ஈசர்வித்தை தனைஅளிப்பர் அதனால்
மன்னுவர்இவ் வகைஐவர் வாய்மையினால் முன்னே
வுந்திடுமென் றுரைசெய்த விந்துவழா வகையே
முன்னுதவும் சூக்குமாத் ஒருநான்கும் என்று
மொழிந்திடுவர் அருங்கலைகள் முதிர்ந்து ளோரே. (21)

பொழிப்புரை :

நினைத்தற்கரிய பரமசிவனது அருளாலே சுத்தமாயை ஆகிய குடிலையில் நாத தத்துவம் தோன்றும். அந்த நாதத்தில் விந்து தத்துவம் தோன்றும். அந்த விந்துவில் சாதாக்கிய தத்துவம் தோன்றும். சாதாக்கியத்தில் மகேசுவர தத்துவம் தோன்றும். அது சுத்த வித்தியா தத்துவத்தைத் தோற்றுவிக்கும். அதனால் அவ்வவ் தத்துவங்களின் பெயர்களே அத்தத்துவங்களின் கர்த்தாக்களுக்கு உரிய பெயர்களாக அமையும். நாதத்திலே தோன்றும் விந்து தத்துவம் சூக்குமை முதலாகிய நால்வகை வாக்குகளைத் தோற்றுவிக்கும் என்று சிவாகமங்களைக் கற்று உணர்ந்தோர் கூறுவர்.

சொ.பொ. வி :

குடிலை - சுத்தமாயை, இதிலிருந்துதான் நாத தத்துவம் தோன்றுகிறது. மலகன்மங்களோடு சேராது சுத்தமாய் இருத்தலின் சுத்தமாயை எனப்படுகிறது. புரிந்து கொள்வதற்கு இதனை இறையருள் நிலை என்றும் கொள்ளலாம். இந்தச் சுத்தமாயையில் இருந்துதான் சொல், பொருள், பிரபஞ்சங்கள் தோன்றுகின்றன. நாதம் - சுத்தமாயையில் இருந்து ஆதிசத்தியின் ஞான சத்தி பொருந்துகின்ற பொழுது இத்தத்துவம் தோன்றும். விந்து - நாத தத்துவத்தில் சத்தியின் கிரியா சத்தி பொருந்துகின்ற பொழுது தோன்றுவது விந்து தத்துவம்.

சாதாக்கியம் - விந்து தத்துவத்தில் ஞானமும் கிரியையும் ஒத்து இருந்தால் இத்தத்துவம் தோன்றும். மகேசுவரம் - சாதாக்கியத்தில் கிரியை மிகுந்து ஞானம் குறைந்திருந்தால் மகேசுவர தத்துவம் தோன்றும். சுத்தவித்தை - மகேசுவரத்தில் ஞானம் மிகுந்து கிரியை குறைந்திருந்தால் சுத்த வித்தை தோன்றும். ஐவர் - பரமசிவம் ஞானசத்தி பொருந்தினால் சிவம், கிரியா சத்தி பொருந்தினால் சத்தி, இரண்டும் சமமானால் சதாசிவம், கிரியை மிக் கு இருந்தால் மகேசுவரம், ஞானம் மிக் கு இருந்தால் சுத்த வித்தை என்ற ஐவர். நால்வகை வாக்கு - குக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி என்பன.

விளக்கவுரை :

இப்பாடல் சிறப்பான பாடலாகும். முன் பாடலில் திரோதான சத்தி ஆணவ மலத்தைப் பரிபக்குவப் படுத்தும் என்று கூறப்பெற்றது. எவ்வாறு பரிபக்குவப்படுத்துகிறது என்பதை இப்பாடல் கூறுகிறது.

அசுத்த மாயை

உருவாதி சதுர்விதமாய் ஒன்றுஒன்று ஒவ்வா
உண்மையதாய் நித்தமாய் ஒன்றாய் என்றும்
அருவாகி கன்மாந்த அணுக்கள் யார்க்கும்
ஆவாரமாய் அசித்தாய் அசல மாகி
விரிவாய தன்செயலின் வியாபியாய் எல்லாம்
விரிந்தவகை புரிந்தடைவின் மேவியவை ஒடுங்க
வருகால் உயிர்கள்எல்லாம் மருவிடமாய் மலமாய்
மன்னியிடும் அரனருளால் மாயை தானே.

(22)

பொழிப்புரை :

அசுத்த மாயையானது செயல்பாட்டில் தநு, கரண, புவன, போகம் என்னும் நால்வகைப் பொருளாய் நிற்கும். ஒன்றுக் கொன்று ஒவ்வாத தூல, தத்துவங்களாய் இருக்கும். நித்தமாய் இருக்கும், ஒன்றாய் நிற்கும், அருவமாய் இருக்கும், கன்மமலம்

நீங்கும் அளவும் உயிர்கள் அனைத்திற்கும் மயக்கம் செய்யும், ஜடமாய் நிற்கும், சலனமற்றதாய் நிற்கும், தன்னிடத்தில் தோன்றிய காரியப் பொருள்களில் வியாபித்து நிற்கும். அக்காரியங்கள் எல்லாம்தோன்றச் செய்த முறைகளிலேயே பொருந்தி ஒடுங்கச் செய்து, ஒடுங்கும் காலத்தில் உயிர்கள் எல்லாம் பொருந்தி இருப்பதற்குரிய இடமாய் இருக்கும். மும்மலங்களில் ஒன்றாகும். திரோதான சத்தியால் காரியப்படும்.

சொ.பொ.வி :

அசுத்தமாயை - உலகமெல்லாம் தன்னிடத்தில் ஒடுங்குதற்கும், தோன்றுதற்கும் காரணமாக உள்ள பொருள் மாயை. மா - ஒடுங்குதல், யா - வருதல். இந்த மாயை மலகன்மங்களோடு விரவுகிறபோது அசுத்தப் படுதலால் அசுத்த மாயை ஆகிறது. சதுர் - நான்கு. தநு முதலியன. கன்ம அந்தம் - கன்மம் நீங்கும் நிலை, ஆவாரமாய் - மயக்கம் செய்வதாய், அசித்து - ஜடம், அசலம் - சலனமற்றது, மன்னியிடும் - காரியப்படும்.

விளக்கவுரை :

ஒன்றை ஒன்று ஒவ்வாது என்பது - தனுப்போல் கரணம் அமையாது. கரணம் போல் புவனம் அமையாது. புவனம் போல் போகம் அமையாது.

மாயை உயிர்களுக்கு எண்ணற்ற வடிவங்களைக் கொடுத்தாலும் அது தான் சலிப்பற்று நிற்பதால் அசலமாகி எனக் கூறப்பெற்றது.

உலகிற்கு முதற்காரணம் மாயை

என்னைஇது எனில்உலகுக் குபாதானம் இல்லை

இறைவன்அலது எனின்அசித்துச் சித்தினிடத்து உதியா
மன்னிஉளதேல் முதல்வன் என்கொல் என்னின்
மாயைதான் அசித்துருவாய் மருவ மாட்டாது

அன்னவனும் இதுஒழிய ஆக்க மாட்டா

அசத்தானாம் எனின்அதுவும் அவன்போல் நித்தம்
முன்னவன்அவ் அசித்தைவிரித்து எவையும் ஆக்கும்
முதன்மையது கொடுத்ததுஎன மொழிந்தி டாரே.

(23)

பொழிப்புரை :

மாயை என்பது ஒரு காரணப் பொருள் ஆகும். எவ்வாறு என்றால் உலகம் தோன்றுவதற்கு அது முதற் காரணமாய் இருக்கும். உலகம் தோன்றவதற்குப் பிரமம் முதற் காரணம். அவனன்றி வேறு காரணம் இல்லை என்று சொன்னால் அது தவறு. ஜடப் பொருளாகிய உலகம் சித்தாகிய பிரமத்திலிருந்து தோன்றாது. மாயை காரணம் என்றால் பிரமமாகிய முதல்வன் வேண்டப்படுவது ஏன் என்று கேட்கலாம். மாயையானது ஜடமாதலால் அது சித்தாகிய ஒரு முதல்வன் இன்றித் தானே தனது ஆதிகளை உருவாக்க முடியாது. அந்த முதல்வன் இந்த மாயை இன்றி உலகத்தை உண்டாக்க மாட்டான்.

அப்படியானால் அந்த முதல்வனும் மாயை போல ஜடமோ என்று கேட்கலாம். அது இல்லை. அவன் முற்றுணர்ந்தவன். மாயையும் முதல்வனைப் போல அநாதியாய் உள்ளது. அறிவுடைய வனாகிய முதல்வன் அறிவில்லாத மாயையை விரித்து உலகத்தை உண்டாக்குகின்றான். அப்படிச் கூறுவதால் மாயைதான் அத் தலைமையைக் கொடுத்தது என்று கூறவும் கூடாது என்பர் அறிஞர்.

சொ.பொ. வி :

உபாதானம் - முதற் காரணம், சித்து - அறிவுடைப் பொருள், அசித்து - அறிவற்ற பொருள்.

விளக்கவுரை :

இப்பாடல் தடை விடையாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

- ★ முதல் தடை - முதல்வனே உலகத் தோற்ற ஒடுக்கங்களுக்கு முதற் காரணம்.
மறுப்பு : அறிவற்றதாகிய உலகம் அறிவுடைய பிரமமாகிய முதல்வனிடத்திலிருந்து தோன்றாது.
- ★ இரண்டாவது தடை - மாயை முதற் காரணம் என்றால் முதல்வன் தேவையா?
மறுப்பு : மாயை அறிவற்றது ஆதலால் அறிவுடைய முதல்வன் இல்லாமல் தானே தநு கரணங்களைத் தோற்றுவிக்காது.
- ★ மூன்றாவது தடை - மாயை இல்லாமல் முதல்வன் உலகத்தை உண்டாக்க முடியாது என்றால் முதல்வன் வல்லமை அற்றவன் ஆகின்றானே?
மறுப்பு : தனக்கென ஒரு செயல் இல்லாத ஜடமாகிய மாயையை முதல்வன் விரித்துக் காரியப்படுத்துவதால் தானே தலைமை ஆகின்றானே அன்றி மாயை அத் தலைமையை அளிக்கவில்லை.

வினைக்கேற்ற உடலைக்கொடுப்பவர் கடவுள்

படைத்ததொரு படியின்றி பறவைபசு நரராய்ப்
பண்ணியதுஎன் முன்னைவினைப் பான்மை என்பர்
அடுத்தவினை உளதாயின் இறையேன் என்னில்
அசேதனமற்று அவைஆவிக்கு அமைத்தது ஆகும்
எடுத்தவினை உருஉறுவது உயிரேல் தானே
இருவினைக்குத் தக்கஉடல் எய்தும் என்னில்
சுடத்திரளும் கர்த்தாவாய் அறிபுஒன்று இல்லாத்
தன்மையனும் கூடஒரு சங்கை இன்றே.

(24)

பொழிப்புரை :

முதல்வனாகிய பிரம்மமே படைப்பதாகில் படைக்கப்பட்ட உலகம் ஒரு தன்மையதாக இல்லாமல் பறவை, பசு, மனிதர் எனப்

படைத்ததன் காரணம் என்னை? என்று கேட்டால் உயிர்கள் முற்பிறவிகளில் செய்த நல்வினை தீவினைகளுக்கு ஏற்றபடி படைக்கப் பெறுகின்றன என்று பெரியோர் கூறுவர். முன்வினையால்தான் உண்டாகின்றது என்றால் கடவுள் வேண்டப் பெறுவது எதன் பொருட்டு? வினையானது அறிவில்லாத ஜடமாகும். எனவே அது படைக்காது. பறவை முதலிய படைப்புக்கள் செய்த வினைக்கு ஏற்ப முதல்வனால் உயிர்களுக்கு விதிக்கப்படுகிறது. செய்த வினைக்கேற்ற உடம்பை உயிர்கள் பொருந்துகிறது என்றால் நல்வினை தீவினைக்கு ஏற்ற உடம்பை ஏற்றுக் கொள்வதற்குக் கடவுள் வேண்டாமே என்றால் ஜடமாகிய வினை மாயைகளும் - தனக்கென ஒரு செயலும் அறிவும் இல்லாத ஆன்மாவும் தம்முள் கூடுவதற்கு இயலாது. இறைவனே கூட்டுவிக்க வேண்டும்.

சொ.பொ.வி :

ஒருபடிஇன்றி - ஒரு தன்மை இன்றி, நரர் - மனிதர், ஆவிக்கு - உயிருக்கு, ஜடத்திரள் - வினைமாயை கூட்டம்.

விளக்கவுரை :

இப்பாடல் வினா விடையாக அமைகிறது. பிற மதத்தாரின் வினாக்களை ஆசிரியர் தானே எழுப்பிக் கொண்டு விடையும் தருகிறார். எடுத்துக்காட்டுக்கு முதற்பகுதியைக் கொள்ளலாம். அதாவது உலகத்தைப் படைப்பவன் கடவுள் என்றால் ஒரே மாதிரியாகப் படைக்காமல் பறவை முதலியனவாகப் படைத்ததற்குக் காரணம் என்ன? என்பது உலகாயத மதத்தாரின் கேள்வி. அதற்குப் பதில் உயிர்கள் முன் பிறவிகளில் செய்த நல்வினை தீவினைக்கு ஏற்ப இறைவன் படைக்கின்றான் என்பதாகும்.

மும்மலங்களும் அநாதியாகும்

அல்லல்மிக உயிர்க்குஇவைதான் அணைத்தது ஈசன்
அருவினைகள் அருந்துதற்கோ வினையோ அன்றிச்
சொல்லிவரு மாயையோ அணுவை முந்தச்
சூழ்ந்ததெனும் உரைமுதலோர் தொடக்கி லார்பால்

ஒல்லைவரும் எனின்உளதாம் உயிருண் டாவே
 உளதுமலம் மலமுளதாய் ஒழிந்த எல்லாம்
 நெல்லின்முளை தவிடுஉமிபோல் அநாதி யாக
 நிறுத்திடுவர் இதுசைவம் நிகழ்த்து மாறே.

(25)

பொழிப்புரை :

இறைவன் உயிர்களுக்கு இவ்வுடல்களைப் படைத்து வினைப் பயன்களை அநுபவிப்பதற்காகவே என்றால் முன்வினையோ அல்லது மாயையோ எது முதலில் உயிரைக் கூடியது? அநாதியில் ஒரு தொடர்பும் இல்லாத உயிரிடத்தில் இடையிலே வந்துஇவை பொருந்தும் எனில் இவ்வினா எழலாம். (அவ்வாறு இடையில் வந்து பொருந்துவதில்லை)

உயிர் உள்ளபோதே ஆணவமலமும், அதனோடு சகசமலமாய் உள்ளது. அதுபோல மாயையும் கன்மங்களும் அநாதியாகவே உயிர்களிடத்தில் உள்ளனவாம். ஆணவம், கன்மம், மாயை மூன்றும் நெல்லிடத்தில் உள்ள முளை, தவிடு, உமி போல அநாதியாக உள்ளதாம் என்று ஆகமங்கள் கூறும்.

சொ.பொ.வி :

அல்லல் - துன்பம், அருந்துதல் - புசித்தல், தொடக்கிலார் - பந்த பாசத் தொடர்பிலார், ஒல்லை - இடையில், சைவம் - சிவாகமங்களைக் குறிக்கும்.

விளக்கவுரை :

நெல்லின் முளை கன்மத்திற்கும், தவிடு மாயைக்கும், உமி ஆணவத்திற்கும், அரிசி உயிருக்கும் உவமையாகும். நெல்லில் உள்ள முளைக்கும் சக்தி முளையைத் தோற்றுவிப்பதைப் போலக் கன்ம மலம் உயிருக்குச் சுக துக்கங்களைத் தோற்று விக்கிறது. தவிடு நெல் முளைத்தற்கு உறுதுணையாக நிற்குமாறு போல மாயை சுக துக்கங்கள் தோன்றுவதற்குக் காரணமாகிய தநு கரணங்களாக நிற்கிறது. உமி முளை தோன்றுவதற்கு நிமித்த

காரணமாக இருப்பது போல ஆணவ மலம் சுக துக்கங்களுக்கு நிமித்த காரணமாக இருக்கிறது. இதனைத் திருமந்திரம் “ஆணவ மாயையும் கன்மமும்” (468) என்று தொடங்குகின்ற பாடலில் குறிப்பிடுகின்றது.

தத்துவங்கள் தோன்றும் முறை

அருத்தியிக்கும் கலைகாலம் நியதியுடன் வித்தை
அராகம்இவை அநந்தரால் மாயைதனில் ஆகும்
உருத்திரரால் கலைஅதனில் பிரகிருதி குணங்கள்
உளவாகும் அகங்காரம் புத்தியினில் உதிக்கும்
தெரித்தஇது திரிவிதமாம் தைசதவை காரி
திகழ்தருபு தாதிஎனத் திருந்தியசாத் துவிதம்
விரித்தகுண மனம்புத்தி இந்திரியம் என்று
விளம்பியசோத் திராதிமுதல் விளங்கியிடும் விரிந்தே. (26)

பொழிப்புரை :

அசுத்த மாயையில் இருந்து அனந்த தேவரின் செயலால் கலை, காலம், நியதியும் - கலையிலிருந்து வித்தை அராகமும் ஆகிய ஐந்தும் தோன்றும். ஸ்ரீகண்ட ருத்திரரின் செயலால் கலைத் தத்துவத்திலிருந்து மூலப் பிரகிருதியும் அதிலிருந்து குணத் தத்துவமும் தோன்றும். குணத் தத்துவத்தில் இருந்து தோன்றிய புத்தி தத்துவத்தில் இருந்து அகங்காரத் தத்துவம் தோன்றும். அகங்காரத் தத்துவம் தைசத் அகங்காரம் வைகாரி அகங்காரம், பூதாதி அகங்காரம் என மூன்று வகையாகும். அவற்றுள் தைசத் அகங்காரத்தில் இருந்து சாத்துவிக குணத்திற்கு உரிய மனமும், செவி முதலாகிய ஞானேந்திரியம் ஐந்தும் தோன்றும்.

சொ.பொ.வி :

அருத்தி மிகும் - போகத்தில் இச்சை உண்டாக்கும், அநந்தர் - சுத்த வித்தை தத்துவத்தில் இருக்கின்ற தலைவர்கள் வித்தியேசுவரர் எண்மராவர். அவர்களில் ஒருவர் அநந்தர். இவரே மாயா தத்துவப்

புவனங்களை உண்டாக்குபவர். ஸ்ரீகண்டருத்திரர் - பிரம்மன், திருமால்களை ஒடுக்கிக் கொண்டு அராக தத்துவத்தில் இருப்பவர் 118 உருத்திரர். அவர்களில் முதன்மையானவர் ஸ்ரீகண்டருத்திரர். தைசத அகங்காரம் - சாத்துவிக சம்பந்தம் உடையது. வைகாரிகம் - ராசத குண சம்பந்தம் உடையது. பூதாதி - தாமத குண சம்பந்தம் உடையது.

விளக்கவுரை :

இப்பாடலும் அடுத்த பாடலும் பொருள் தொடர்புடையன. தத்துவங்கள் தோன்றும் நிலையை ஆசிரியர் இவ்விரு பாடல்களிலும் குறிப்பிடுகின்றார்.

இதுவும் அது

மன்னியகன் மேந்திரியம் ஆனஇரா சதம்சேர்
 வாக்காதி வைகாரி மருவிவரும் சத்தந்
 தன்னைமுதல் ஆகியதாமதம் மிகுமாத் திரைபின்
 தருமதனில் வான்அநிலம் அனல்புனல்மண் சத்தம்
 முன்அதனில் வெளியாதி ஒன்றுஒன்று ஆகும்
 முறையில்உறும் இருமைஅயன் முடிவாம் முன்னே
 உன்னுசதா சிவராதி அதிபதிகள் ஒடுக்கம்
 உதித்தஅடைவு எனஉரைப்பர் உணர்ந்து னோரே. (27)

பொழிப்புரை :

நிலைபெற்ற கன்மேந்திரியங்களான இராசத குண சம்பந்தமான வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயு, உபத்தம் எனும் ஐந்தும், வைகாரி அகங்காரத்தைப் பொருந்தித் தோன்றும். சத்தத்தை முதலாக உடைய தாமத குணம் மிகுந்த தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும் பூதாதி அகங்காரம் தரும். தன்மாத்திரை ஐந்தில் ஆகாயம், காற்று, நீர், நெருப்பு, மண் என்ற ஐந்து பூதங்களும் முறையாகத் தோன்றும். அதாவது சத்தத்திலிருந்து ஆகாயமும், பரிசுத்திலிருந்து காற்றும், உருவத்திலிருந்து நெருப்பும், இரத்தத்திலிருந்து நீரும், கந்தத்திலிருந்து மண்ணும் தோன்றும். இப்பஞ்ச பூதங்களுக்கு முறையே

சதாசிவன், மகேசுவரன், உருத்திரன், திருமால், பிரமன் என்ற ஐவரும் அதிதேவதைகளாவர். தத்துவங்கள் அனைத்தும் ஒடுங்கும் காலத்து தோன்றியமுறையிலேயே ஒடுங்கும்.

சொ.பொ. வி :

மன்னிய - நிலைபெற்ற, கன்மேந்திரியம் - வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயு, உபத்தம், ஞானேந்திரியம் - செவி, தோல், கண், நாக்கு, மூக்கு. அதிபதிகள் - தலைவர்கள்.

கன்ம மலத்தின் இயல்பு

நண்ணியிடும் உருவதனுக்கு ஏது வாகி
நாநாபோ கங்களாய் நாசோற் பத்தி
பண்ணிவரும் ஆதலால் அநாதி யாகிப்
பலவாகி அணுக்கள்தொறும் படர்வ தாகி
எண்ணிவரு மனவாச கன்மத்தால் இயற்றும்
இயல்பினதாய் மதிகதமாய் இருபயனாம் பாவ
புண்ணியமாய்ப் புலர்காலை மாயை மேவிப்
பொருந்துமிது கன்மமலம் புகலு மாறே. (28)

பொழிப்புரை :

கன்ம மலமானது உயிர்கள் பொருந்துகின்ற உடம்புகளுக்குக் காரணம் ஆகும். அவ்வுடம்புகளால் அநுபவிக்கப் படும் பலவித போகங்களையும் தரும். அழிந்தும் தோன்றியும் வருதலால் அநாதியாகும். பலவிதப் படுவதாகும். ஒவ்வொரு உயிரிலும் பொருந்தி இருக்கும். மனத்தாலும் வாக்காலும் உடம்பாலும் காரியப் படும் இயல்பினை உடையதாகும். புத்தி தத்துவப் பற்றுக் கோடாகும். இன்ப துன்பப் பயன்களைத் தருகின்ற புண்ணிய பாவ வடிவாகும். அனைத்துத் தத்துவங்களும் ஒடுங்குகின்ற காலத்தில் மாயைதனைச் சென்று பொருந்தும்.

சொ.பொ.வி :

நண்ணுதல் - பொருந்துதல், உருவம் - உடல், நாநா போகங்கள் - பலவித இன்ப துன்பங்கள் அநுபவிக்கப் படுவதாய், நாசோற்பத்தி - அழிவது தோன்றுவது, அணுக்கள் - உயிர்கள், மனவாசகன்மம் - மனத்தால் வாக்கால்.

விளக்கவுரை :

ஒரு கன்மம் கெடும்பொழுது மற்றொரு கன்மம் உண்டாகி விடுதலால் கன்மத்தைத் தொன்று தொட்டு வருகின்ற அநாதி என்று குறிப்பிடுவர். வடமொழியில் பிரபாக அநாதி என்பர்.

சஞ்சிதம் பிராரத்தம்

கன்மநெறி திரிவிதம்நல் சாதிஆயு போகம்

கடனதுஎன வரும்மூன்றும் உயிர்ஒன்றில் கலத்தல்
தொன்மையது ஊழ்அல்லது உணவுஆகா தானும்

தொடங்கடைவின் அடையாதே தோன்று மாறித்
தன்மைதரு தெய்வீகமும் பௌதிகம்ஆன் மிகமாம்
தகையில்உறும் அசேதனசே தனத்தாலும் சாரும்
நன்மையொடு தீமைதரு சேதனனுக்கு இவன்ஊண்
நாடில்அதன் ஊழ்வினையாய் நணுகும் தானே.

(29)

பொழிப்புரை :

கன்மம் பயன்தரும் முறை மூன்று விதமாகும். அம்மூன்று நல்ல சாதி, ஆயுள், போகம் என்பனவாம். இவை மூன்றும் ஓர் உயிரில் கூடுவது பழவினையால் ஆம். ஊழல்லாத வேறு ஒன்றும் உயிரின் அநுபவத்திற்கு வரமாட்டாது. இம்மூன்றும் செய்த முறைமையில் அன்றிப் பக்குவத்திற்கு ஏற்ப முன் செய்தன பின்னும், பின் செய்தன முன்னும் மாறி வரும். தெய்வீகத்தால் வரும். ஆதி பௌதீகத்தால் வரும், ஆதி ஆன்மீகத்தால் வரும். அசேதன, சேதனங்களின் வாயிலாக வரும். ஒரு பிறவியில் ஒரு

உயிரானது அநுபவிக்கும் இன்ப துன்பங்களுக்குக் காரணம் முற்பிறவியில் செய்த ஊழ்வினையால் ஆகும்.

சொ.பொ. வி :

திரிவிதம் - மூன்று விதம், ஆயு - ஆயுள் (வயது), போகம் - அநுபவிக்கும் பொருள்கள், உணவு ஆகா - அநுபவம் ஆகாது, தொடங்கடைவின் - தொடர்ந்து வருகின்ற முறைமை, தெய்வீகம் - தெய்வத்தால் வரும் துன்பம், ஆதி பெளதீகம் - பஞ்ச பூதங்களால் வருவது, ஆன்மீகம் - பிற உயிர்களால் வருவது.

விளக்கவுரை :

கன்மப் பயன்கள் ஊழ் என்று சொல்லப் படுகின்ற சஞ்சிதம் என்ற பழவினையால் தான் வரும். பிராரத்தம் என்ற தற்பொழுது அநுபவிக்கின்ற வினையால் வாராது. அந்தக் கன்மப் பயன்களாகிய சாதி (பிறவி)யில் பிறத்தல், நீண்ட ஆயுளைப் பெறுதல், நல்ல போகப் பொருளை அநுபவித்தல் ஆகியவை முன்வினைப் பயனால்தான் கிடைக்கும். அவ்வாறு விளையும் பொழுது தெய்வத்தினால் வரலாம், மழை, காற்று, இடி இவற்றால் வரலாம். அல்லது அரசர், கள்வர், மனிதர் இவர்களால் வரலாம் என்பதை இப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது. ஊழ் வினை, பழவினை, சஞ்சிதவினை - இம்மூன்றும் ஒரு பொருள் பற்றியது. பிராரத்தம் - இப்பொழுது அநுபவிக்கும் வினை.

ஆகாமியம்

மேலைக்கு வருவினையே தென்னில் அங்கண்

விருப்புவெறுப் பெனஅறிஅவ் விளைவும் எல்லாம்

மூலத்த வினைப்பயல்வாம் என்னின் நாம்என்

முத்திஅதன் பயன்உனக்கு முளைக்கும் என்பர்

ஞாலத்து வினைகள்இரு திறமாகும் புந்தி

நண்ணாத வினைநணுகும் வினைஎனஒன்று இரண்டாய்

ஏலத்தான் இதம்அகிதம் ஆம்இதனால் வழுவாது

எய்தியிடும் புண்ணியபா வங்கள் என்றே.

(30)

பொழிப்புரை :

இப்பிறவியில் அநுபவிப்பன எல்லாம் ஊழ்வினையின் பயன் என்றால் இனிவரும் பிறவிக்கு ஏதுவாய் வரும் ஆகாமிய வினை வினைவது எப்படி? எனில் ஊழ்வினைப் பயனை நுகரும் காலத்தில் வைத்த விருப்பு வெறுப்புகளால் தான் மேலை வினையாம் ஆகாமியவினை விளையும் என்பதை அறிவாயாக. அவ்விருப்பு வெறுப்புகளும் ஊழ்வினையின் பயன்தானே என்றால் அவைகளை ஊழின் பயன் என்று கருதாது, நான் செய்கிறேன், நான் அநுபவிக்கிறேன் என்ற முனைப்பு தோன்றுவதால் அம்முனைப்பே ஆகாமிய வினையாய் வருகிறது என்று பெரியோர் கூறுவர். அநுபவிக்கும் வினைகள் புத்தி பூர்வ வினை என்றும், அபுத்தி பூர்வ வினை என்றும் இருதிறப்படும். (அறிந்து செய்வது அறியாமல் செய்வது) அதனால் புத்திபூர்வ நல்வினை தீவினை என்றும், அபுத்தி பூர்வ நல்வினை, தீவினை என்றும் நான்கு வகையாகிப் பொதுவகையால் புண்ணிய பாவங்கள் என்று நின்று ஆகாமிய வினை உயிர்களை விடாது பொருந்தும்.

சொ.பொ.வி :

மூலத்தவினை - ஊழ்வினை, புந்தி நண்ணாத வினை - தெரியாது செய்யும் வினை, நணுகும் வினை - தெரிந்து செய்யும் வினை. இதம் - நன்மை, அகிதம் - தீமை.

விளக்கவுரை :

நான் என்ற தன்முனைப்பே ஆகாமிய வினைக்குக் காரணம் என்பதை இப்பாடல் மூலம் ஆசிரியர் வலியுறுத்துகிறார்.

**புண்ணிய பாவங்கள் வரும் வழியும்
பாவம் போகும் வழியும்**

உற்றதொழில் நினைவுரையில் இருவினையும் உளவாம் ஒன்றொன்றால் அழியாதுஊண் ஒழியாது உன்னின் மற்றவற்றின் ஒருவினைக்கோர் வினையால் வீடு வைதிகசை வம்பகரும் மரபில் ஆற்றப்

பற்றியது கழியும்இது விலையால் ஏற்கும்

பான்மையுமாம் பண்ணாது பலிக்கும் முன்னம்

சொல்தருநூல் வழியின்வரின் மிகுதி சோரும்

சோராதுங் கதுமேலைத் தொடர்ச்சி யாமே.

(31)

பொழிப்புரை :

உடலின் தொழிலாலும், மனத்தின் நினைவாலும், வாக்கின் செயலாலும் நல்வினை, தீவினைகள் வருகின்றன. நல்வினை தீவினையால் அழியாது. தீ வினை நல்வினையால் ஒழியாது. ஆராய்ந்து பார்த்தால் வினைகளின் பயனை அநுபவிப்பதைத் தவிர்க்க முடியாது. வேதாகமங்கள் சொல்லும் முறையில் தீவினையாகிய பாவத்திற்கு நல்வினையாகிய பிராயச்சித்தத்தால் நிவர்த்தி செய்யப் பாவம் நீங்கும். பிராயச்சித்தத்தைத் தான் செய்யாது, பிறரால் செய்வதும் உண்டு. அதே நேரத்தில் ஒரு பிராயச்சித்தமும் செய்யாது, வேத ஆகமங்கள் கூறுகின்ற ஞான காண்டத்தின் வழிப்படி நடந்தால் அதிகப் பற்றான பாவங்கள் நீங்கும். நீங்காத பாவங்களால் மீண்டும் பிறப்பு உண்டாகும்.

சொ.பொ. வி :

உற்றதொழில் - உடம்பால் செய்கின்ற தொழில். நினைவு - மனத்தல் நினைப்பது, உரை - வாக்கின் செயல், ஊண் ஒழியாது - அநுபவிக்காமல் ஒழியாது, வைதிகச் சைவம் - வேத ஆகமங்கள், விலை - பிறர் பிராயச்சித்தம் செய்யக் கொடுக்கும் பொருள்.

விளக்கவுரை :

மனம், வாக்கு, காயங்களால் வந்த நன்மை தீமைகளை அநுபவித்துத் தான் ஆகவேண்டும் என்று வலியுறுத்திய ஆசிரியர், பிராயச்சித்தத்தையும் இங்கு குறிப்பிடுவது ஆய்வுக்கு உரியதாகும். வினைகளை அநுபவிக்காமல் இருப்பதற்குப் பிராயச்சித்தம் போதும் என்றால் வினைக் கோட்பாட்டில் நெருடல் ஏற்படுகிறது. எனவேதான் பாடலின் இறுதியில் வேத ஆகமங்கள் கூறிய வழிப்படி நடந்தால் அதாவது சரியை, கிரியைகளைச் செய்தால் புண்ணிய பாவங்களை அநுபவிக்க

காமல் மென்மையாக்கிக் கொள்ளலாம் என்றும் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். இதற்கு மதுரை சிவப்பிரகாசர் உரை எழுதும்பொழுது ஒரு விளக்கம் தருகிறார். வேத ஆகமங்களின் முறையில் ஒருவன் தான் செய்த தோசத்திற்குத் தக்க பிராயச்சித்தம் செய்தாலும், அந்தத் தோசத்தின் வலிமை கெடும். ஆனால் தோசம் கெடாது. பிரம்மகத்தி, பசுவதை முதலாகிய பாவங்களாகிய தோஷங்கள் செய்து அதற்குத் தக்கப் பிராயச்சித்தம் செய்தாலும், நரகவேதனை கெட்டு கொலைத் தோஷம் நிற்கும். கொலைத் தோஷத்தால் மேல்பிறப்பு தொடரும் என்று உரை எழுதுகிறார். எனவே வினைகளை அனுபவித்துத்தான் ஆகவேண்டும். அவ்வினைகளின் துன்பங்களைத் தாங்கிக் கொள்ளும் சக்தியைப் பிராயச்சித்தத்தினால் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று முடிவு காண்பதே இப்பாடலுக்கு உரிய முறையாகும்.

இப்பாடலுக்கு மற்றும் ஒரு விளக்கமும் கொள்ளலாம். மனம் முதலியவற்றால் ஏற்படும் வினைகளை அனுபவித்துத் தான் ஆகவேண்டும். வேத ஆகமங்கள் பரிகாரத்தால் வினை அனுபவிப்பை அனுபவிக்காமல் செய்யலாம் என்று கூறுகிறது. என்றாலும் பரிகாரமே செய்யாமல் வேத ஆகமங்கள் கூறுகின்ற சரியை, கிரியை ஆகியவற்றை - ஒழுங்காகச் செய்தால் பரிகாரத்தால் ஏற்படும் பயனை அனுபவிக்கலாம். எனவே உமாபதி சிவத்தின் கருத்து, வினையை அனுபவித்துத் தான் ஆகவேண்டும். வினை அனுபவிக்கும் பொழுது வினையின் வலிமை கெட அதாவது துன்பச் சுமை தாங்க சரியை, கிரியை இவைகளைச் செய்யலாம் என்பதாகக் கொள்ளலாம்.

மலங்களின் தொகை

மோகமிக உயிர்கள்தொறும் உடனாய் நிற்கும்

மூலஆ ணவம்ஒன்று முயங்கி நின்று

பாகமிக உதவுதிரோ தாயி ஒன்று

பகமர்மாயை ஒன்றுபடர் கன்மம் ஒன்று

தேகமுறு கரணமொடு புவன போகச்

செயலாரும் மாமாயைத் திரட்சிஒன்று என்று

ஆகமலம் ஐந்தென்பர் ஐந்தும் மாறாது

அருள்என்பது அரிதென்பர் அறிந்து னோரே.

(32)

பொழிப்புரை :

அஞ்ஞானம் மிகுதியாகும்படி உயிர்கள் தோறும் சகசமாய் அறிவை மறைத்திருக்கும் மூலமலமாகிய ஆணவ மலம் ஒன்று. அந்த ஆணவ மலத்தைப் பொருந்தி நின்று பரிபக்குவத்தை உண்டாக்குகின்ற திரோதான சத்தி ஒன்று. முன்சொன்ன மாயா மலம் ஒன்று. உயிர்கள் தோறும் பொருந்தி இருக்கும் கன்ம மலம் ஒன்று. தநு, கரண, புவன, போகங்களைப் பொருந்தி இருக்கின்ற மாயைக் கூட்டமாகிய மாயேயம் ஒன்று என்று மலங்கள் ஐந்தாகக் கூறுவர். இந்த ஐந்து மலங்களும் நீங்காது இறையருள் பெறுதல் அரிதாகும்.

சொ.பொ. வி :

மோகம் - ஆஞ்ஞானம், முயங்கி - பொருந்தி, பாகம் - பரிபக்குவம், தேகம் - உடல்.

விளக்கவுரை :

திரோதாயியை மலங்களில் ஒன்றாகச் சேர்த்துள்ளது உமாபதி சிவத்தின் மரபாகிறது. இந்தத் திரோதாயி சிவனுடைய அருள்சத்தியில் ஒன்று என்றாலும் மறைப்பாகிய திரோதமாய் நின்று உயிர்களை மறைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஆணவ மலத்தை வருத்தி, மலபரிபாகம் செய்து ஞானத்தைத் தருவதால் தொழில் வேற்றுமை பற்றி வேறு வைக்கப்பட்டது. அதாவது பராசக்தியின் தொழிலாய் நிற்கும் பொழுது கருணை ஒன்றே திரோதாயி செய்யும். ஆனால் உயிருக்கு உரிய மலமாக வரும் பொழுது கன்ம வினைக்கு ஏற்ப அறிவை மறைத்து நிற்கும். எனவே சக்தி நிலையில் அருளும் உயிர்களின் நிலையில்

மலமாகவும் திரோதாயி நிற்பதால் இரண்டு இடத்திலும் இடம் பெறுகிறது.

அவத்தை இலக்கணம் (31 முதல் 50 பாடல்கள் வரை)

கேவலாவத்தை

ஓங்கிவரும் பலஉயிர்கள் மூன்றவத்தை பற்றி
உற்றிடும்கே வலசகல சுத்தமென உணர்க
ஈங்குவரும் கலாதியொடு குறிஉருவம் ஒன்றும்
இன்றிமலம் அன்றிஒன்றும் இல்லையெனும் இயல்பாய்
ஆங்கறிவை அறிவரிதாய் அறிகருவி அணையா
ஆதலினால் இருள்மருவும் அலர்விழிபோல் அதுவாய்
நீங்கும்வகை இன்றிநித்த வியாபகமாய் அங்கண்
நிற்பதுகே வலமென்று நிகழ்த்தும் நூலே. (33)

பொழிப்புரை :

எண்ணமுடியாத உயிர்கள் மூன்று அவத்தைகளைப் பொருந்தி நிற்கும். அவற்றைக் கேவலம், சகலம், சுத்தம் என்று அறிஞர் கூறுவர். அவற்றுள் கேவலா அவத்தை என்பது - சகல அவத்தையில் கொள்ளுகின்ற கலை முதலிய தத்துவங்களும், சூக்கும தூலங்களாக நிற்கும் உடம்புகளும் இல்லாது ஆணவமலம் ஒன்றையே கொண்டு நிற்பது, வேறு எதுவும் இல்லாத தன்மை உடையது ஆகும். அறிவதற்கு ஏதுவாகிய கருவிகள் அவ்வவத்தையில் கூடாத காரணத்தால், அவ்வவத்தையில் உயிர்கள் ஒரு பொருளையும் அறியாது. இருளில் பொருந்திய கண் போல ஆணவ இருளில் அழுந்தி அதனை விட்டு நீங்கும் வகையில்லாது, பிறப்பும் இறப்பும் ஏகதேச தன்மையும் இன்றி, உயிர் ஆணவத் தோடு மட்டும் கூடி நிற்கும் நிலையாகும் (கேவல அவத்தை) என்று கூறும் ஆகமங்கள்.

சொ.பொ.வி :

ஓங்கிவரும் - பக்குவப்பட உயர்ந்துவரும், குறி - சூட்சும உடம்பு, உருவம் - தூல உடம்பு, அறிவை - அறியப்படும் பொருளை, மருவும் - பொருந்தும், விழி - கண், நித்தம் - பிறப்பு, இறப்பு, வியாபகம் - ஏகதேசம்.

விளக்கவுரை :

முன் பாடலில் ஐந்து மலங்கள் கூறப்பெற்றுள்ளன. அந்த மலங்களோடு உயிர்கள் கூடிநிற்கும். அம் மலங்களை நீங்கி இறையருளை உயிர்கள் பெற வேண்டும். அருளைப் பெறுவதற்கு வழி என்ன, அந்த மலங்கள் காரியப்பட வேண்டும். இதனை மலபரிபாகம் என்பர். இந்த மலபரி பாகத்திற்கு வழிகள் மூன்று ஆகும். அதாவது மூன்று அவத்தைகள் ஆகும். அவத்தை - வழிகள். அம்மூன்றுள் கேவல அவத்தை பற்றி இப்பாடல் கூறுகிறது. 36ஆவது பாடல் வரை இவ் அவத்தைக்குரிய விளக்கங்கள் ஆகும். உயிர், எவ்விதக் காரியமும் வடிவும் இல்லாமல் ஆணவத்தோடு மட்டும் கூடியிருப்பது இவ் அவத்தையாகும்.

இதுவும் அது

இன்மைமலம் மாயைகன்மம் என்றிரண்டே இறைதான்
இலங்குபல உயிர்களும்முன் புரிந்திரு வினையின்
தன்மைகளால் எவர்களுக்கும் தங்கரண புவனம்
தந்திடுமிங் கதனாலே இருபயனும் சார்ந்து
கன்மமெலாம் நேராக நேராதல் மருவக்
கடவுள்அரு ளால்எவையும் கழித்திடுவன் அதனால்
பின்மலமா னவைஅணுகா பெருகொளிமுன் புளதே
பெற்றிடுமென்று இத்திறமென் பேசு மாறே.

(34)

பொழிப்புரை :

ஆணவமலம் என்று ஒன்று இல்லை. மாயையும், கன்மமும் என இரண்டுதான் உள்ளன. இறைவன் உயிர்கள் முன்பு செய்த

நன்மை தீமைகளுக்கு ஏற்ப, உயிர்களுக்குத் தநு, கரண, புவன, போகங்களைக் கொடுக்கின்றான். அவ்வாறு இறைவன் கொடுத்தலாலே உயிர்கள் இன்ப துன்பங்களை அநுபவிக்கின்றன. உயிர்களுக்கு எல்லாக் கன்மங்களும் நேர் ஒத்து வரும்போது (இருவினை ஒப்பில்) இறைவன் ஞானாசிரியராய் எழுந்தருளி வந்து திருவருள் புரிந்து கன்மங்களை நீக்கி அருளுவான். அவரின் தீட்சையினால் இனி மாயை கன்மங்கள் பொருந்தா. உயிர்கள் பேரறிவைப் பெற்றுவிடும் என்று ஐக்கிய வாதிகள் என்ற சமயவாதிகள் குறிப்பிடுவர் (இதனை மறுத்து ஆணவமலம் உண்டு என்று அடுத்த பாடலில் கூறப் பெறுகிறது)

சொ.பொ.வி :

இன்மை - ஆணவமலம் இல்லை, நேராகநேராதல் - புண்ணிய பாவங்களாகிய கன்மங்கள் நேர்ஒத்தல், (இருவினை ஒப்பு), பெருகுஒளி - பேரறிவு.

விளக்கவுரை :

கேவல அவத்தையில் உயிர்கள் ஆணவமலத்தோடு மட்டுந்தான் விளங்கும் என்பதை ஏற்காத ஐக்கியவாத சமயத்தார் ஆணவம் என்ற மலமே இல்லை என்பர். அவ்வாறு அவர்கள் கூறுகின்ற நிலையை இப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது. சுத்தமாக இருக்கின்ற ஆன்மாவை, மாயையும் கன்மமும் பின்பு வந்து மறைக்கும் என்பது அவர்கள்தம் கூற்று.

இதுவும் அது

மாயைமுதல் எனவினையின் பான்மைமுதல் எனவே
மன்னுபனை விதைமரபின் மயங்குமலம் சுத்தர்க்கு
ஏயுநெறி என்கொல்அதன் இயல்பாயின் முத்தி
என்பதென்மற் றிவைநிற்க இருங்கலாதி உணர்வாய்

மேயபினர்த் தன்னுருவம் விளங்காமை விளக்கும்

மிகுஉலகம் தனில்என்னில் இவைவிடுங்கால் உணர்வுள்

தோயுநெறி இலதாதல் அறியாமை எனநீ

சொல்லியது மலம்என்பர் துணிந்து னோரே.

(35)

பொழிப்புரை :

மாயை முந்தியது, அல்லது வினைப்பகுதி முந்தியது என்று சொல்லும் நிலை - பனை மரம் முந்தியதோ, விதை முந்தியதோ என்று கூறும் முறைமை போல மயக்கத்தைத் தரும். மேலும் சுத்தனாக இருந்த உயிர்களுக்கு மாயை கன்மங்கள் பொருந்துவது எவ்வாறு? என்ற கேள்வியும் எழும். அம்மலங்கள் இயற்கை என்றால் முத்தி எவ்வாறு கிடைக்கும்? கலை முதலிய தத்துவங்கள் பொருந்திய பின் அத்தத்துவங்கள் உயிர்களுக்குத் தம் அறிவைக் கொடுத்து, உயிர்களின் சொரூபம் விளங்காதபடி மறைத்துப் பிரபஞ்சத்தையே காட்டி நிற்கும் என்றால் கலை முதலிய தத்துவங்கள் நீங்கிய கேவல நிலையில் உயிர்களின் அறிவு விளங்காது இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? என்ற கேள்வி எழுமே. அதற்குப் பதில் அறியாமை என்றால் அந்த அறியாமையே நாம் கூறும் ஆணவ மலம் ஆகும் என்பர் அறிஞர்.

சொ.பொ.வி :

பனை - பனைமரம், இருங்கலாதி - பெரிய கலை முதலிய தத்துவங்கள், தன்உருவம் - ஆன்ம சொரூபம், இவை விடுங்கால் - கலையாதி தத்துவங்கள் நீங்கிய கேவல நிலையில், உள் உணர்வு தோயும்நெறி - உயிர்களின் அறிவு விளங்காதிருப்பதற்குக் காரணம்.

விளக்கவுரை :

ஆணவமலம் இல்லை என்று கூறுகின்றவர்கள் மாயை, கன்மம் உண்டு என்கின்றனர். மாயை உடல் முதலியவற்றைக் குறிக்கும். கன்மம் வினையைக் குறிக்கும். இப்பொழுது உடலால் கன்ம வினைகள் வருகின்றதா, கன்மவினையால்

உடல் வடிவம் தோன்றுகின்றதா? என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது. இது மரம் முந்தியதா விதை முந்தியதா? என்பது போல்வதாகும். மேலும் இவ்விரு கன்மங்களும் உயிர்க்கு இயல்பு என்று கூறினால் இயல்பு நீங்காது. அப்படியானால் முத்தி உண்டு என்று கூறமுடியாது. இவை இரண்டும் நீங்கினால்தான் முத்தி. எனவே முத்தி என்பது இல்லை என்று முடியும். எனவே உயிரின் அறியாமையே ஆணவமலம் என்று விளக்கம் இப்பாடலில் தரப் பெறுகிறது.

இதுவும் அது

அந்நியமா னவைஉணர்த்தி அநந்நியமாய் நிறைந்த
 அறிவறியா மையினாலும் அருள்நிலவும் காலம்
 தன்னிலவ னேயாவுமாய் நின்ற தொன்மை
 தாம்உணர்த லானும்உயிர் தானெனஒன்று இலதாய்
 மன்னியிடும் மலமாயை கன்மங்கள் மாறி
 வந்திடும்இங்கு இதுவழுவாது ஆதலினால் மனத்தால்
 உன்னரிய திருவருளை ஒழியமலம் உளதென்று
 உணர்வரிதால் அதன்உண்மை தெரிவரிதாம் உனக்கே. (36)

பொழிப்புரை :

ஆணவ மலம் உயிர்களுக்கு நிலையில்லாத உலகத்தை நிலையானது என அறிவித்து நின்றலால் உயிர்களானது தனக்கு வேறான பரிபூரணமாய் நிற்கும் அறிவாகிய சிவத்தை அறியாமல் நிற்கின்றன. அப்பொழுது திருவருள் பிரகாசமான சுத்த நிலையில் சிவம் எல்லாமாய் நின்று உணர்த்த உயிர்கள் உணர்கின்றன. அப்பொழுது ஆன்மா தான் ஒரு பொருள் இல்லாத நிலையில் சிவமாய் நிலைபெற்று நிற்கும். மாயையும் கன்மமும் சகல அவத்தையில் பற்றுவதும், கேவல அவத்தையில் விடுவதுமாக ஆகந்துக மலமாகத் தோன்றும். ஆனால் ஆணவ மலமோ கேவலத்திலும் சகலத்திலும் நீங்காது சகஜமாய் நிற்கும். ஆதலால் திருவருளின் தொடர்பால் அன்றி ஆணவமலம் உண்டு என்று

அறிய முடியாது. திருவருள் இல்லாத உயிர்க்கு ஆணவ மலத்தின் உண்மை அறிதல் அரிதாகும்.

சொ.பொ.வி :

அந்நியமானவை - வேறாகிய உலகம், அந்நியமாய் - அந்நியம், தொன்மை - பழமை.

விளக்கவுரை :

ஆணவமலம் உண்டு என்று சொன்னால் அதனை என்னால் அறிய முடியுமா? என்று பிறசமயத்தார் கேட்பதற்கு, இறைவன் திருவருளைப் பெற்ற உயிரே ஆணவத்தை அறிய முடியும் என்று முடிவு இப்பாடலில் கூறப் பெறுகிறது. கேவலத்திலும் சகலத்திலும் மாயை, கன்மங்கள் சேர்வதும் நீங்குவதுமாய் இருக்கும். ஆனால் ஆணவம் அவ்விரண்டிலும் நீங்காது இருக்கும். சுத்த தத்துவத்தில் எல்லாப் பொருளும் சிவமாய் நிற்பதால் அந்த நிலையில் உயிரானது ஆணவத்தை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். எனவேதான் ஆசிரியர் சுத்த அவத்தையாம் நிலையான திருவருள் பெற்ற நிலையில்தான் ஆணவத்தை அறிய முடியும் என்கிறார்.

சகலாவத்தை

புகலுமலம் ஒழித்தற்குக் கலாதிமுதல் மாயை
பொருந்தியிடும் அரனருளால் போதம் தீபம்
சகலமெலாம் உடனாய வாறு போலத்
தருமருளை மலமுயிர்கள் சாராமல் மறைக்கும்
இகலிவரும் இவைஉணரின் இருள்வெளியாம் தன்மை
எய்துஇவை தன்செய்தி இலங்கும் விந்துப்
பகர்வரிய உணர்வாகி ஒளியாய் உள்ளப்
பான்மையினால் ஒருநாதம் படரும் தானே.

(37)

பொழிப்புரை :

முன்கூறிய ஆணவமலத்தின் மறைப்பை நீக்குதற்பொருட்டுச் சிவத்தின் அருளால், சுத்தமாயையின் காரியமான வாக்குகளும், கலையாதி தத்துவங்களும் ஆன்மாவை வந்து பொருந்தும். விளக்கானது தான் சேர்ந்த தண்டு, தகழீ, நெய், திரி முதலிய எல்லாவற்றோடும் கூடிப் பிரகாசித்து எரிவது போல, உயிர்களின் அறிவு, தத்துவங்களோடு கூடி விளக்கம் பெறும். ஆனால் அறிவைத் தருகின்ற தத்துவங்களை அருளுகின்ற திருவருளை உயிர்கள் அறிந்து கொள்ளாதபடி ஆணவமலம் மறைத்து இருக்கும். இவ்வாறு மாறுபட்டு வருகின்ற மலமாகிய இயல்பை அறியுமிடத்து இருளும் ஒளியும் போன்ற தன்மை உடையதாகும். அதாவது இருளும் ஒளியும் எவ்வாறு மாறுபட்டு இருக்கின்றதோ அதுபோல மலங்களின் இயல்புகளும் மாறுபட்டு இருக்கும். இனி ஆன்மாவின் அறிவு விளங்கும் வகையும் மாயா காரியங்களின் செயலும் என்ன? என்றால் - விந்து தத்துவத்திலிருந்து ஞான மாத்திரைக்கு ஏதுவாக, ஒளி பொருந்தியதாக ஆன்மா அறியும் அறிவிற்கு ஈடாக, ஒப்பற்ற சூக்குமா வாக்கு தோன்றும். விந்து தத்துவத்திலிருந்து தோன்றிய அது பின் உந்தி தானத்திற்குச் செல்லும்.

சொ.பொ.வி :

தீபம் - விளக்கு, சகலம் - தண்டு முதலியவை, இகலி - மாறுபட்டு, விந்து - விந்து தத்துவம், ஒருநாதம் - சூக்குமை வாக்கு.

விளக்கவுரை :

ஆணவமலம் நீங்குவதற்கு உரிய வழி யாது என்றால், சிவனின் அருளால் மாயா காரியமாகிய கலை ஆதி தத்துவங்கள் உயிர்களோடு கூடி, மலபரிபாகம் நிகழ்ந்து சிவனருள் கிட்ட ஆணவம் நீங்கும் என்பதே பதிலாகும். இதனைக் குறிப்பாகச் சுட்டிக் காட்டுகிறது இப்பாடல்.

மேலும் கலை முதலிய தத்துவங்கள் கூட உயிர்களுக்கு அறிவு விளக்கம் பெறுகிறது. இந்த அறிவை மறைக்கிறது ஆணவம். மறைப்பை நீக்கத் தத்துவங்கள் தோன்றும் பொழுது முதலில் விந்து தத்துவத்திலிருந்து சூக்கும வாக்குத் தோன்றுகிறது என்று குறிப்பிடுகிறது இப்பாடல்.

வாக்குகள்

வந்தடைந்து பின்னமாய் வன்னங்கள் தோற்றம்
 வரும்அடைவு படஒடுக்கி மயிலண்ட சலம்நேர்
 சிந்தைதனில் உணர்வாகும் பைசந்தி உயிரில்
 சேர்ந்துவரும் அவைமருவும் உருளையும்தெரித்து
 முந்தியிடும் செவியில்உறாது உள்ளுணர்வாய் ஓசை
 முழங்கியிடும் மத்திமைதான் வைகரியில் உதானன்
 பந்தமுறும் உயிரணைந்து வந்தமொழிச் செவியின்
 பால்அணைய நினைந்தபொருள் பகரும் தானே. (38)

பொழிப்புரை :

மூலாதாரத்தில் விளங்கும் விந்து தத்துவத்தில் இருந்து சூட்சுமை வாக்குத் தோன்றும். அந்தச் சூக்குமை வாக்கு உந்தி தானத்தில் சென்றடையும். மயில்முட்டை நீர் போல அக்கரங்கள் (அகர எழுத்து) வேறு வேறாகப் பிரிந்து முழுமயாகத் தோன்றாது, சூட்சும வடிவாகப் பொருந்தி நிற்கும். இவ்வாறு உந்தியில் 'அ' உள்ளிட்ட எழுத்துக்கள் சூட்சும வடிவில் தோன்றுவதற்கு ஏதுவாய் நிற்பதைப் பைசந்தி வாக்கு என்பர். பின் அந்த வாக்கு உதானம் என்னும் வயிற்றின் தொழிற்பாட்டால் அக்கரங்கள் தனித்தனியே தோன்ற பிற செவிக்குக் கேட்காத நிலையில் உடலுக்குள் அடங்கிய உச்சரிப்பாயும், மெல்லோசையாயும், கண்டமாகிய கழுத்தில் தொனிக்கும். அந்நிலையில் அது மத்திமை வாக்கு எனப்படும். பின்பு அந்த வாக்கு மனது நினைந்த பொருளை வெளியே சொல்லும் நிலையில் தன் செவிக்கும் பிறர் செவிக்கும் கேட்கும் சொல்லாக ஒலி நிலையில் நிற்கும். அந்நிலை வைகரி வாக்கு எனப்படும்.

சொ.பொ.வி :

மயில்அண்டம் சலநேர் - மயில் என்ற பறவையின் முட்டையில் இருக்கும் நீர் ஐந்து நிறங்களும் சூட்சும ரூபமாக அடக்கியிருப்பதுபோல், உயிரில் சேர்ந்து - பிரணாவாயுவுடன் சேர்ந்து, முழங்கும் - கண்டத்தில் ஒலிக்கும், உதானம் - வயிறு.

விளக்கவுரை :

இப்பாடலில் பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி என்ற வாக்குகளின் (சொல் ஓசை) இலக்கணம் கூறப் பெற்றுள்ளது. சூட்சுமை வாக்கு முன்பாடலில் கூறப்பெற்றது. எனவே நால்வகை வாக்குகளில் சூட்சுமத்திற்கு உரிய இடம் நாபி ஆகும். (நாபி - தொப்புள்), இங்கிருந்துதான் சொற்கள் உருவாதற்குரிய ஒலி முதலில் தோன்றுகிறது. பைசந்திக்குரிய இடம் உந்தி. இங்கு ஓசை பிராணவாயுவுடன் கூடுகிறது. மத்திமைக்கு உரிய இடம் நெஞ்சம் கண்டமும். வைகரிக்கு உரிய இடம் நாக்கு. இவ்வாறு நால்வகை இடங்களிலிருந்து நால் வகை வாக்குகள் தோன்றி, செவியில் கேட்கப் படுகின்ற சொற்களாக உருவாகின்றன.

கலை, வித்தைகளின் தொழில்

இத்தகைமை இறையருளால் உயிரறியும் அறிவுக்கு

ஈடாக வாடாதே ஈரிரண்டில் உரைத்த

வித்தைமுதல் ஐவரால் விளங்கு ஞானம்

மேவியிடும் எனஉரைப்பர் அசுத்த மாயை

வைத்தகலை தான்மூல மலம்சிறிதே நீக்கி

மருவும்வகை தெரிவிக்கும் வாயில்களின் பயனைப்

புத்திர வித்தையிடை நின்றறிவை உயிர்க்குப்

பொருந்தியிடும் வகைபுணரும் புனிதசத்தி புணர்ந்தே. (39)

பொழிப்புரை :

இந்த முறையில் இறைவனின் அருளால் ஆன்மா அறியும் அறிவுக்குத் தக்கபடி நால்வகை வாக்குகள் தவறாது வரும். இந்த

வாக்குகளினால் சுத்த வித்தை, ஈசுவரம், சாதாக்கியம், சத்தி, சிவம் என்கிற தத்துவங்கள் ஐந்தினால் உயிர்களுக்கு ஞானம் பொருந்தும் என்று கூறுவர். ஞானம் எவ்வாறு பொருந்தும் என்றால் அசுத்த மாயை தந்த கலையானது, ஆணவத்தைச் சிறிது நீக்கி விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளும்படி கிரியா சத்தியை விளக்கி நிற்கும். அடுத்து நிற்கும் வித்தையானது இந்திரியங்கள் என்ற புலன்கள் வாயிலாக அறிய வருகின்ற விஷயங்களைப் புத்தி நிச்சயித்துத் தன்னிடத்துக் கொடுத்தலால் தான் இடையில் நின்று ஆன்மாவுக்கு அறிவகை கூட்டி நிற்கும். இவ்வாறு நிற்கும்போது சிவசத்தி உடனிருந்து நிகழும்.

சொ.பொ.வி :

ஈரிரண்டு - நால்வகை வாக்குகள், வித்தை முதல் ஐவரால் - சிவதத்துவங்களாகிய ஐந்து தத்துவங்களின் கர்த்தாக்கள், கலை - வித்தியா தத்துவங்களில் முதலில் நிற்கின்ற கலை தத்துவம், வித்தை - வித்தை தத்துவம், புனித சத்தி - சிவசத்தி.

விளக்கவுரை :

முதற் பாடலில் வாக்குகளைப் பற்றிக் கூறிய ஆசிரியர் இப்பாடலில் வித்தியா தத்துவங்கள் ஏழில் கலை பற்றியும் வித்தை பற்றியும் விளக்குகிறார். நால்வகை வாக்குகளால் இறைவன் அருளால் சுத்த தத்துவங்களாம் சிவதத்துவத்தின் கர்த்தாக்களின் துணையால் உயிர்களுக்கு அறிவு உண்டாகக் கலையும் வித்தையும் செயல்படுகிறது. கலை ஆணவ மலத்தைச் சிறிது நீக்கி ஐம்புலன்களின் செயலாகிய பயன்களை எழுப்புவிக்கும் (உண்டாக்கும்). வித்தையானது அவ்விஷயங்கள் இன்னதுதான் என்று அறியத்தக்க ஞானத்தைச் சிவ சத்தியால் கூட்டுவிக்கும்.

அராகம் நியதி காலம்

பேசரிய அராகம்தம் கன்மத்துக் கீடாய்
 பெற்றதனில் ஆசைதனைப் பெருகுவிக்கும் நியதி
 தேசமிகும் அரசாந்தரும் ஆணை செய்தி
 செய்தவரைத் துய்ப்பிக்கும் செய்கை போல
 நேசமுறு தம்கன்மம் நிச்சயித்து நிறுத்தும்
 நிகழ்காலம் கழிகாலம் எதிர்காலம் என்றே
 ஓசைதர வருங்காலம் எல்லைபலம் புதுமை
 உருவிக்கும் இறைசத்தி உடனாய் நின்றே. (40)

பொழிப்புரை :

வித்தியா தத்துவங்களில் ஒன்றான அராக தத்துவமானது ஆன்மாக்கள் தங்களுடைய கன்மத்துக்கு ஈடாகப் பெற்ற போகங்களில் ஆசையை அதிகப்படுத்தும். நியதித் தத்துவமானது அரசன் ஒருவன் பிறப்பித்த ஆணையானது ஒரு செயல் செய்தவரை, அச்செயலின் பயனை அனுபவிக்கச் செய்வதுபோல, ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மங்களை அவரவர்கள் அனுபவிக்கும்படி நிச்சயம் செய்து நிறுத்தும். கால தத்துவமானது இறந்த, நிகழ், எதிர்காலம் எனச் சொல்லப்பட்டு இறந்த காலத்து எல்லையினையும், நிகழ்காலத்துப் பலத்தினையும், எதிர்காலத்துப் புதுமையினையும் வரையறுத்து நிற்கும். இம்முன்று தத்துவங்களும் சிவசத்தி உடனிருக்க நிகழும்.

சொ.பொ.வி :

பெருகுவிக்கும் - பெருக்கும்.

விளக்கவுரை :

அராக தத்துவம் கன்மவினைக்கு ஏற்ப ஆசைகளை உண்டாக்கும். நியதி அவரவர் செய்த கன்மங்களை அவரவரே அனுபவிக்கும்படி செய்யும். எதுபோல என்றால் ஒருவனுக்கு

அரசாணை கிடைக்குமானால் அவன் அந்த ஆணையின்படி நின்று அதன் பயனை அவனே நுகர்வது போன்றதாகும். கால தத்துவம் உயிர்கள் போகங்களை நுகரும்போது மூன்று காலமென நின்று அனுபவிக்கச் செய்யும்.

புருடம், பிரகிருதி

ஐவகையால் உருபயன்கள் நுகரவரும் காலம்

அதுபுருட தத்துவம்என்று அறைந்திடுவர் அறிந்தோர்
மெய்வகைய கலாசத்தி தனில்இதற்கும் சுத்தி

மேவியிடும் வகைதானும் விரும்பியநூல் விளம்பும்
செய்வகையின் தொடர்ச்சிஇங்குத் தோற்றுவிக்கும் குணத்தின்

சேர்வுபுரி பிரகிருதி திரிகுணமாம் அவைதாம்
இவ்வகையில் சாத்துவிக ராசததா மதமாய்

இயம்புவார்கள் ஒன்றிரண்டு குணமேற்கை யுடைத்தே. (41)

பொழிப்புரை :

கலை, வித்தை, அராகம், நியதி, காலம் என்று கூறப்பட்ட ஐந்து தத்துவங்களின் துணையால் தன்னிடத்தில் வந்து பொருந்துகின்ற வினைப் பயன்களை ஆன்மா அனுபவிக்கும் நிலையில் அத் தத்துவம் புருடதத்துவம் என அறிந்தோர் சொல்வார்கள். ஆன்மாவின் சரீரத்தில் ஐந்து வகையான கலா சோதனையை ஆசாரியன் செய்யுமிடத்தில் புருட தத்துவத்திற்கு சுத்தி கிடைக்கும் என்று ஆகமங்கள் சொல்லும்.

முன்செய்த நல்வினை தீவினையின் பயனாய் அனுபவிக்க வரும் இன்ப துன்பங்களின் கூட்டம் பிரகிருதியாகும். அக்கூட்டம் மூன்று குணமாகும். சாத்துவிகம், ராசதம், தாமத குணம் என்பன அவை. அம்மூன்றில் ஒவ்வொன்றும் இரண்டு குணங்களை எய்தும் இயல்பினை உடையதாம்.

சொ.பொ.வி :

ஐவகையால் உருபயன் - கலை முதலி ஐந்து தத்துவங்களினால் கட்டப்பட்டு, கன்மபலங்களை அனுபவிக்கும் ஆன்ம நிலை, புருடன்

- பஞ்சகஞ்சகம் என்று கூறப்படுகின்ற ஆன்மா. மெய்வகைய கலாசுத்தி - ஆசிரியர் தீட்சை செய்யும் பொழுது சீடனாகிய ஆன்மாவின் உடம்பில் ஐவகையான சோதனையைச் செய்வார். நிவர்த்தி, கலை, பிரதிட்டா கலை, வித்தியா கலை, சாந்தி கலை, சாந்தியாதீத கலை என ஐவகைச் செயல்களால் ஆன்மா சுத்தம் செய்யப்படும். சேர்வு - திரட்சி, புரி - கட்டு.

விளக்கவுரை :

பிரகிருதி மூன்று குணங்களைக் கொண்டதாகும். அம் மூன்று குணங்களும் தனித்தனியே வேறு இரண்டு குணங்களைப் பொருந்தி வரும். இந்தஇரண்டு குணங்கள் அடுத்த பாடலில் கூறப் பெற்றுள்ளது.

முக்குணங்களின் தொழில்

அலகில்குணம் பிரகாசம் லகுதைவியா விருதி

அடர்ச்சிமிகும் கௌரவம் அநியமம்இவை அடைவே
நிலவியிடும் மும்மூன்றும் உயிர்ஒன்றில் கலந்தே

நிற்குமிவை நிறைபுலனின் பயன்எவையும் கவரும்
குலவிவரு போகங்கள் இடமாய் மாறாக்

குறைவில்ஒளி யாம்அலையில் புலனிடத்தில் ஒருமை
பலவகையும் உடையதாய்ப் பரனருளால் புந்தி

பஞ்சாசற் பாவகமும் பண்ணுவிக்கும் தானே.

(42)

பொழிப்புரை :

எண்ணில்லாத குணங்களில் பிரகாசமும் லகுதையும் வியாவிருதியும் அடர்ச்சியும், மிக்க கௌரவமும் அநியமம் முறையே சாத்துவிக, ராசத, தாமத குணங்களைப் பொருந்தி நிற்கும். இவை ஒன்பதும் ஒவ்வொரு உயிரிலும் கூடி நிற்கும். இக் குணங்கள் இந்திரியங்களால் வரும் விஷயங்கள் எல்லாவற்றிலும் ஆசையை உண்டாக்கும். போகங்களை அனுபவிக்கச் செய்யும். என்றைக்கும் நீங்காத பூரணமான ஒளியாய் நிற்கும்.

இக்குணங்களைக் கொண்ட புத்தியானது எண்ணற்ற விஷயங்களிற் சென்று இறைவன் அருளால் ஐம்பது பாவங்களைச் செய்து நிற்கும்.

சொ.பொ.வி :

பிரகாசம் - பெரிதாய் இருக்கும், லகுதை - நொய்ம்மை உடையது (நுண்ணியது). வியாவிருதி - தெரியாமல் மறைத்து நிற்கும், அடர்ச்சி - செறிவு, கௌரவம் - பெருமை, அநியமம் - நியமம் அல்லாதது, பஞ்சாசற் பாவகம் - ஐம்பது குற்றங்கள்.

விளக்கவுரை :

சாத்துவிகம் பிரகாசம் இலகுதை என்ற இரண்டினையும், இராசதம் வியாவிருதி அடர்ச்சி என்ற இரண்டினையும் தாமதம் கௌரவம், அநியமம் என்ற இரண்டினையும் பெறுவன ஆகும். மேலும் இம்மூன்று குணங்களும் ஒன்பது குணங்களாகவும் விளங்குகின்றன. எவ்வாறென்றால் சாத்துவிகத்தில் சாத்துவிகம், சாத்துவிகத்தில் ராசதம், சாத்துவிகத்தில் தாமதம் என்பனபோல் ஒன்பதாகும். இந்த மூன்று குணங்களின் தொழில் தாமத குணம் போகங்களில் ஆசையை உண்டாக்கும். இராசதம் போகங்களைப் பற்றச் செய்யும், சாத்துவிகம் போகங்களை அறியச் செய்யும். இவ்வாறு இப்பாடலில் குணங்களின் தொழிலும் ஐம்பது பாவங்களைச் செய்யும் புத்தியின் குணங்களாகிய தொழிலும் கூறப்பெற்றுள்ளது.

அகங்காரம், மனம், சித்து இவற்றின் தொழில்

ஆனதனு அதனில்உறும் அநிலனையும் இயக்கி

ஆங்காரம் நீங்காத அகந்தைக்கு வித்தாய்

யானலது பிறர்ஒருவர் எனைஒப்பார் புவியின்

இல்லையெனும் இயல்பினதாய் இந்திரியம் புலன்கள்

தாம்நுகரும் அளவில்அதின் முந்தியுறும் இச்சை

தானுருவாய் சங்கற்ப சதாகதியும் தந்து

மானதமா னதுநிற்கும் சிந்தைநினை வையம்

வந்துதரு மனமொழிய வகுப்பொ ணாதே.

பொழிப்புரை :

அகங்கார தத்துவமானது வினைக்கு ஈடாக உண்டாக்கப்பட்ட உடம்பில் பொருந்தியிருக்கும் பிராண வாயு முதலியவற்றை இயங்கச் செய்து, என்றைக்கும் நீங்காது நான் எனும் செருக்கு உடையதாய், எனை ஒப்பார் ஒருவரும் இல்லை எனும் இயல்பினை உடையதாய், இந்திரியங்கள் விஷயங்களை நுகரும்பொழுது தன்முனைப்புடன் நிற்கும்.

மனம் என்ற தத்துவமானது ஆசைக்கு வடிவாய், எதிலும் நிலைத்து நிற்காத சலனத்தை உடையதாய் நிற்கும். சித்த தத்துவமானது நினைவு மாத்திரமாய் நிற்கும். சித்த தத்துவத்தை சந்தேகத்தை உண்டாக்குகின்ற மனத்தோடு கூட்டி வேறொரு தத்துவமாக வகுக்காத நிலையும் உண்டு.

சொ.பொ.வி:

அநிலன் - பிராண வாயு உள்ளிட்ட பஞ்ச வாயுக்கள் ஆகும்.
சங்கற்பம் - நினைவு, சதாகதி - சலனம்.

விளக்கவுரை :

அகங்காரம் பஞ்ச வாயுக்களை இயக்கி அகந்தை கொள்ளு வதற்குக் காரணம் ஆகும். மனம் ஆசைப்பட்டு சலனத்துடன் நிற்கும். சித்தம் மனம் நினைந்த பொருளில் துணிவு கொள்ளாது அப்பொருளைப் பற்றி ஐயப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும்.

ஞானேந்திரியம், கன்மேந்திரியம்

சொன்னமுறை செவிதுவக்கு நோக்கு நாக்குத்

துண்டமிவை ஐந்திற்கும் தொகுவிடய மாக

மன்னியசத் தப்பரிச ரூபரச கந்தம்

மருவியிடும் இவைஅடைவே வாக்குப் பாதம்

பின்னர்வரு பாணிமிகு பாயுவினோ டுபத்தம்

பேசலுறும் ஐந்திற்கும் பிறங்கொலிகொள் வசனம்

உன்னிய கமனதா னவிசர்க்கா னந்தம்

உற்றதொழில் பெற்றிடுவது உண்மை யாமே.

(44)

பொழிப்புரை :

முன்பு சொன்னபடி செவி, மெய், கண், நாக்கு, மூக்கு என்னும் இந்த ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்திற்கும் உரிய விஷயங்களாகிய சத்தம், பரிசம், உருவம், இரதம், கந்தம் என்னும் இவை ஐந்தும் பொருந்தும். வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயு, உபத்தம் என்று சொல்லப் படுகின்றன கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்திற்கும் உரிய ஓசை, வசனம், கமனம், தானம், விசர்க்கம், ஆனந்தம் என்னும் இவை ஐந்தும் தொழிலாகும் என்பது உண்மை ஆகும்.

சொ.பொ.வி :

துவக்கு - உடம்பு, நோக்கு - கண், துண்டம் - மூக்கு, சத்தம் - ஓசை, பரிசம் - தொடுதல், ரூபம் - உருவம், இரதம் - சுவை, கந்தம் - வாசனை, வாக்கு - சொல், பாதம் - கால், பாணி - கை, பாயு - எருவாய், உபத்தம் - கருவாய், வசனம் - பேசுதல், கமனம் - நடத்தல், தானம் - கொடை, விசர்க்கம் - களித்தல், ஆனந்தம் - மகிழ்தல்.

விளக்கவுரை :

செவி முதலிய ஐந்தும் ஆன்மாவின் ஞானசக்திக்குத் துணைகளாக இருப்பதால் ஞானேந்திரியங்கள் என்ற அறிவு கருவிகளாகின. வாக்கு முதலிய ஐந்தும் ஆன்மாவின் கிரியா சக்தியான செயலுக்குத் துணைக் கருவிகளாக இருப்பதால் கன்மேந்திரியங்கள் தொழிற் கருவிகள் ஆகின. ஞானேந்திரியங்கள் கன்மேந்திரியங்களுக்குத் துணையாகும். கன்மேந்திரியங்கள் ஞானேந்திரியங்களுக்குத் துணை ஆகாது. ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்திற்கும், சத்தம் முதலிய தன் மாத்திரைகள் ஐந்தும் அறி நிலைகளாகும். வசனம் முதலிய ஐந்தும் கன்மேந்திரியங் களின் தொழில்களாகும்.

பஞ்ச பூதங்கள்

முந்தியஐம் பூதங்கள் வானாதி யாக

முயங்கியநல் செவிநாசி கண்ணாமெய்யம் முறையால்
இந்தவயில் நின்றுவரும் ஐம்புலனும் உயிர்தாம்
எய்தும்வகை தம்முருவின் இலங்கியிடும் புறத்தும்

வந்தடைய இடங்கொடுக்கும் நிரந்தரமாய் வானம்
வாயுமிகச் சலித்துளவையும் திரட்டும்தீ வெம்மை
தந்தவைசுட்டு ஒன்றுவிக்கும் நீர்குளிர்ந்து பதமே
தரும்உரத்துத் தரிக்கும்இது தரணி தானே.

(45)

பொழிப்புரை :

ஆகாயம் முதலாக ஐம்பூதங்களும் உடலில் உள்ள செவி, மெய், கண், நாக்கு, மூக்கு என்னும் இடங்களில் நின்று இந்திரியங்களின் மூலமாக வருகின்ற சத்தம் முதலிய விஷயங்கள் ஐந்தையும் உயிர் அறியும்படிக்குத் தத்தம் உருவத்தோடு நிற்கும். வானம் புரத்திலே நின்று மற்றைய பூதங்கள் எல்லாம் தன்னிடத்தில் நிற்க வெளியாய் இடங்கொடுக்கும். வாயு சலித்து மற்ற எல்லாவற்றையும் திரட்டும். தீயானது வெப்பத்தைக் கொடுத்து எல்லாவற்றையும் சுட்டு ஒன்றாக்கும். நீர் குளிர்ந்து பதம் செய்யும். பிருதிவியாகிய மண் கடினமாய் எல்லாவற்றையும் தாங்கி நிற்கும்.

சொ.பொ.வி :

ஐம்பூதங்கள் - ஆகாயம், காற்று, தீ, நீர், மண், ஐம்புலன்கள் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, தம் உருவில் - ஐம்பூதங்களும் தத்தம் உருவில், சலித்து - திரட்டி, தரணி - பூமி.

விளக்கவுரை :

ஆன்ம தத்துவங்களாகிய இருபத்து நான்கில் மனம் முதலிய நான்கும் அந்தக் கரணங்கள் ஆகும். இதில் புத்தியின் தொழில் பற்றி 42வது பாடலிலும், அகங்காரம், மனம், சித்தம் பற்றி 43வது பாட்டிலும், பின்னர் ஞானேந்திரிய, கன்மேந்திரிய தன் மாத்திரைகள் பற்றி 44வது பாடலிலும், ஐம்பூதங்கள் பற்றி 45வது பாடலிலும் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டிருப்பதை உணரவேண்டும். இந்த இருபத்து நான்கும் தான் உடம்பு, உடம்பின் தொழிலாகிய தத்துவங்களாக அமைகின்றன. இவை இல்லாமல் ஆன்மா எதனையும் அறிய முடியாது.

ஆன்மா தத்துவங்களோடு கூடி வினைப்பயனை அநுபவித்தல்

இந்நிலையின் ஐந்துசுத்தம் ஏழ்சுத்தா சுத்தம்
 எண்மூன்றும் அசுத்தமெனும் இவைமுப்பத் தாறாம்
 மன்னியதத் துவங்களிடை மயங்கிநெடுந் துயர்தாம்
 மருவும்உரு நிலையழிய வரும்பொழுது வரியார்
 பன்னகம்அண் டசம்கனவு படர்வகையே முன்னம்
 பகரவரும் கலாதிநிலை பரவியசூக் குமமாம்
 தன்னுருவில் அணைந்துபயன் அருந்திஅரன் அருளால்
 தரையினிடை வருமென்று சாற்றும் நூலே.

(46)

பொழிப்புரை :

இவ்வாறு சுத்தம் முதலிய ஐந்தும் சுத்த வித்தையாகும். கலை முதலிய ஏழும் சுத்தா அசுத்த தத்துவங்களாகும். பிருதிவி முதலிய இருபத்து நான்கும் அசுத்த தத்துவங்களாகும். இவை முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் ஆகும். இந்த தத்துவங்களின் வழியே ஆன்மா மயங்கி நீண்ட துயரத்தை அநுபவிக்கும். உடம்பு அழிய வரும் காலத்தில் பாம்பு தன்னுடைய தோலை விட்டுப் போதல் போலவும், முட்டையில் தோன்றியவை முட்டைத் தோலை விட்டுப் போவது போலவும், நனவில் கண்டவற்றைக் கனவுக் காலத்து மறந்து அறிவு வேறுபட்டாற் போலவும், கலை முதலிய தத்துவங்களால் ஆகிய சூட்சும உடம்போடு சென்று சுவர்க்கம், நரகம் முதலிய இடங்களில் பூதசாரம், பூதம் முதலிய உடம்புகளை எடுத்து, நல்வினை தீவினைகளை நுபவித்து மீண்டும் பூமியில் வந்து பிறக்கும் என்று ஆகமங்கள் சொல்லுகின்றன.

சொ.பொ.வி :

ஐந்து சுத்தம் - சுத்த தத்துவம் ஐந்தாகும். சிவம், சத்தி, சதாசிவம், ஈசுவரம், சுத்தவித்தை. ஏழ் சுத்தா அசுத்தம் - இவை வித்தியா தத்துவங்கள் என்று கூறப்படும். காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம்,

புருடன், மாயை என்பன. எண்மூன்று அசுத்தம் - இவை ஆன்ம தத்துவங்கள் எனப்படும். அந்தக்கரணம் நான்கு, ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய தன்மாத்திரை, ஐம்பூதங்கள் ஆகிய இருபது ஆக எண்மூன்று இருபத்து நான்கு. வரியார் பன்னகம் - வரி பொருந்திய பாம்புத் தோல். அண்டசம் - முட்டை.

விளக்கவுரை :

இப்பாடலில் முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் தொகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. மேலும் தத்துவங்களால் பெற்ற உடம்புகள் அழி நிலைக்கு உவமைகள் கூறப் பெற்றுள்ளன. ஒன்று - பாம்பு முன்தோலை விட்டுப் புதிதாக ஒரு தோலைப் பெறுவதுபோல உயிர் தூல சரீரத்தை விட்டுச் சூட்சும சரீரத்தைப் பெறும். இரண்டு - முட்டையிலிருந்து தோன்றும் பறவை போல உயிரும் தூல உடம்பாகிய இடத்தை விட்டுச் சொர்க்க நகரங்களில் சென்று பூதங்களுடன் சார்ந்தோ அல்லது பூத உடம்புகளுடனோ வாழும். மூன்று நனவிலே தெரிந்தது கனவிலே தெரியாதது போல தூல உடம்போடு செய்த காரியங்கள் சூக்கும உடலில் ஆன்மாவுக்குத் தெரியாது என்பதும் பெறப்படுகிறது. இவ்வாறு உடம்பு பல நிலைகளை அடைந்து இறப்பதும் பிறப்பதும் ஆக ஆகிறது என்பது இப்பாடலில் கூறப்பெற்றுள்ளது.

உடம்பு வகைகள்

தோற்றியிடும் அண்டசங்கள் சுவேதசங்கள்பாரில்
துதைந்துவரும் உற்பீசம் சராயுசங்கள் நான்கின்
ஊற்றமிகு தாபரங்கள் பத்தொன்பது என்றும்
ஊர்வபதி னைந்துஅமரர் பதினொன்றோடு உலவா
மாற்றருநீர் உறைவனநல் பறவைகள் நாற்காலி
மன்னியிடும் பப்பத்து மானிடர்ஒன் பதின்மர்
ஏற்றிஒரு தொகைஅதனில் இயம்புவர்கள் யோனி
எண்பத்து நான்குநூ றாயிரமென்று எடுத்தே.

பொழிப்புரை :

அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிச்சம், சராயுசம் என்னும் நான்கு வகைத் தோற்றங்களை உடைய எழுவகைப் பிறப்புக்களில் தாவரங்கள் பத்தொன்பது நூறாயிர பேதமாம். ஊர்வன பதினைந்து நூறாயிரம். தேவர்கள் பதினொரு நூறாயிரம், நீர் வாழ்வன, பறவை, மிருகம் என ஒவ்வொன்றும் பத்துப் பத்து நூறாயிரம். மானுடர் ஒன்பது நூறாயிரம். இங்ஙனம் யோனி பேதம் என்பத்து நான்கு நூறாயிரம்.

சொ.பொ.வி :

அண்டசம் - முட்டையில் தோன்றுவன. தவளை, முதலை, ஆமை போன்றன. சுவேதசம் - வியர்வையில் தோன்றுவன - கிருமி, பேன் முதலியன. உற்பிச்சம் - வித்து, வேர் முதலியவற்றில் தோன்றுவன. மரம், கொடி முதலியன. சராயுசம் - கர்ப்பப் பையில் தோன்றுவன. மிருகம், மானுடம், தேவர் முதலியோர். யோனி - வடிவம்.

விளக்கவுரை :

ஆசிரியரின் அறிவியல் திறம் பெறப்படுகிறது. ஆன்மா எடுக்கக் கூடிய உடம்புகளின் வகைகள் இப்பாடலில் கூறப் பெற்றிருப்பது அறிந்து உணரத் தக்கதாம்.

இருவினை ஒப்பு - சத்திநிபாதம்

இனையபல பிறவிகளின் இறந்துபிறந்து அருளால்

இருவினைகள் புரிந்தருந்தும் இதுசகலம் அகலா
முனம்மருவும் இருபயனும் ஒருகாலத்து அருந்த

முந்தநுக ருந்துபயன் அந்தமுற வந்த
வினையும்எதிர் வினையும்முடி வினைஉதவு பயனால்

நேராக நேராதல் மேவும் கால்முற்

சினமருவு திரோதாயி கருணை யாகித்

திருந்தியசத் திநிபாதம் திகழும் அன்றே.

பொழிப்புரை :

இறைவனுடைய அருளால் இப்படிப்பட்ட பல பிறவிகளிலே பிறந்து இறந்து நல்வினை தீவினைகளைச் செய்து, இன்ப துன்பங்களை அநுபவித்து வரும் உயிரின் நிலை சகலாவத்தை எனப்படும். இச்சகல நிலையில் பிராரத்த பயனாகிய இன்ப துன்பங்களிலும், சஞ்சித வினையாகிய புண்ணிய பாவங்களிலும், ஆகாமியமாகிய நல்வினை தீவினைகளிலும் விருப்பு வெறுப்பு இன்றி வினைகளை ஒத்த நிலையில் அநுபவிக்கும் பொழுது தீவிரதரமாகிய சத்திநிபாதம் உண்டாகும்.

சொ.பொ.வி :

சகலம் - ஆன்மாக்கள் மண்ணுலகில் உடம்புகளோடு வாழுகின்ற நிலைக்குச் சகலாவத்தை என்று பெயர். இரு பயனும் - இன்ப துன்பங்கள், வந்தவினை - சஞ்சிதவினை, எதிர்வினை - ஆகாமிய வினை, நேராக நேராதல் - இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் ஒரே மாதிரியாக எண்ணுகின்ற நிலை, திரோதாயி கருணையாகி - திரோதான சத்தியானது அருட்சத்தியாய் திகழ சத்திநிபாதம் ஆன்மாவிற்குக் கிடைத்திடும் சத்தியின் அருள்நிலை.

விளக்கவுரை :

இப்பாடலில் சத்திநிபாதம் நிகழுவதற்கு உரிய நிலை கூறப் பெற்றுள்ளது. ஆன்மா இன்பத்தை அநுபவிக்கும் பொழுது மகிழவும் துன்பத்தை அநுபவிக்கும் பொழுது வருந்தவும் செய்யாது, இன்ப துன்பப் பயன்களை நினையாமல் இரண்டையும் ஒரே மாதிரியாகக் கருதி இறையருளால் அநுபவிக்கவே வேண்டும் என்று நினைத்தால், இன்ப துன்பத்தைக் கவலைப்படாமல் அநுபவித்தால் சத்திநிபாதம் கிடைக்கும்.

சத்திநிபாத வகை

நாடியசத் திநிபாதம் நாலு பாதம்

நண்ணும்வகை எண்ணரிய ஞான பாதம்

கூடுமவர் தமக்குணர்வாய் நின்ற ஞானக்

கூத்தன்ஒரு மூர்த்திகொடு குறுகி மோகம்

நீடியகே வலசகலம் நிகழா வாறு

நிறுத்திமலம்அறுக்கும்இது நிலையார் சுத்தம்

கேடில்புகழ் தரும்சரியை கிரியா யோகக்

கேண்மையரேல் இவைஉணர்த்தக் கிளக்கும் நூலே. (49)

பொழிப்புரை :

சத்திநிபாதம் ஆன்மாக்களின் பக்குவங்களுக்கு ஏற்ப மந்ததரம், மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரம் என நான்காகும். இவற்றுள் தீவிரதர பக்குவர்க்கு இறைவன் ஆசிரியனாக எழுந்தருளி வந்து மயக்கம் உடைய கேவல, சகல அவத்தைகள் உண்டாகாதபடி அருளில் நிறுத்தி மலங்களைப் போக்குவான். இதனைச் சுத்த அவத்தை என்பர். சரியை, கிரியை யோகங்களைச் செய்து புண்ணியப் பேறு அடைந்தோரே தீவிரதர பக்குவர்கள் ஆவார்கள் அவர்களுக்கே இந்த சுத்த அவத்தை கிடைக்கும் என்று நூல்கள் கூறும்.

சொ.பொ.வி :

ஞான பாதம் - தீவிரதர சத்திநிபாதம், ஞானக்கூத்தன் - இறைவன், ழுமர்த்தி - ஆசிரியன், சுத்தம் - சுத்தஅவத்தை.

விளக்கவுரை :

இருவினை ஒப்பு நிகழ்ந்தால் சத்திநிபாதம் நடைபெறும். சத்திநிபாதம் நான்கு வகையாகச் சொல்லப் பெறும். மந்தம் என்பது வாழைத் தண்டில் நெருப்பு பற்றினாற் போன்றதாகும். மந்ததரம் பச்சை விறகில் நெருப்பு பற்றினாற் போன்றதாகும். தீவிரம் உலர்ந்த விறகில் நெருப்பு பற்றினாற் போன்றதாகும். தீவிரதரம் கரியிலே நெருப்பு பற்றினாற் போன்றதாகும். மந்தத்தில் இருப்பவர்கள் தமக்கு மேலாக அருள் தருகின்ற இறைவன் உண்டு என்று அறிகின்றவர் ஆவர். மந்ததரத்தார் அத்தகைய இறைவனின் அருளைப் பெறுவதற்கு வழி என்ன என்று ஆராய்பவர். தீவிரம் என்பவர் இறைவன் அருளைப்

பெறுவதற்காக உலகத்தை வெறுத்து புனியம்பழ ஓடுபோல நிற்பவர். தீவிரதரர் என்பவர்தாம் உலகத்தை வெறுத்து ஆசாரியனையே பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு தானற நின்றவர்.

முத்தி

அரிவையரின் புறுமுத்தி கந்தம் ஐந்தும்
 அறுமுத்தி திரிகுணமும் அடங்கு முத்தி
 விரிவுவினை கெடுமுத்தி மலம்போம் முத்தி
 விக்கிரக நித்தமுத்தி விவேக முத்தி
 பரவுமுயிர் கெடுமுத்தி சித்தி முத்தி
 பாடாண முத்தியிவை பழிசேர் முத்தி
 திரிமலமும் அகலஉயிர் அருள்சேர் முத்தி
 திகழ்முத்தி இதுமுத்தித் திறத்த தாமே.

(50)

பொழிப்புரை :

மகளிர் இன்பத்தை அநுபவிப்பதே முத்தி என்பர் உலோகாயத மதத்தார். உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானம் என்னும் ஐந்தின் கூட்டங்களும் அழிவதே முத்தி என்பர் சௌத்திராந்திகள் மதத்தார். மூவகைக் குணங்களும் அடங்குவதே முத்தி என்று கூறுவர் நிகண்டவாதிகள். கன்மம் கெடுவதே முத்தி என்பார் பிரபாகர மதத்தார். ஆணவமலம் கெடுவதே முத்தி என்பார் பேதவாதிகள். சரீரம் நித்தமாய் இருப்பதே முத்தி என்பார் சிவசமவாதிகள். உலகையும் இறைவனையும் ஆராய்ந்து அறிவதே முத்தி என்பார் சாங்கியர். ஆன்மா கெடுவதே முத்தி என்பார் பாற்கரியர். அட்டமா சித்திகளே முத்தி என்பார் சித்தர். உயிர் கல்லுப் போல் கிடப்பதே முத்தி என்பார் பாடாண வாதியார். இத்தகைய பத்தும் குற்றத்தை உடைய முத்திகளாகும். ஆன்ம மும்மலத்தையும் விட்டு நீங்க சிவபெருமானின் திருவருளைச் சேருகின்ற முத்தியே நிலைபெற்று விளங்கும் முத்தியாகும். இதுவே சிறந்தது ஆகும்.

சொ.பொ.வி :

அரிவையர் - பெண்கள். கந்தம் - கூட்டம். திரிகுணம் - ஞானாவரணியம், பசி, கந்தம் ஆகிய மூன்று குணம். விக்கிரக - உடம்பு, விவேகம் - பாதித்தல்.

விளக்கவுரை :

பிறசமயத்தார் கூறும் முத்திகளை மறுத்து சித்தாந்தம் கூறும் பெருமைமிகு முத்தியை ஆசிரியர் இப்பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இரண்டாம் அதிகாரம் - உண்மை அதிகாரம்

இங்கிவை பொது இயம்பும் என்பார்கள் இதன்மேல் ஆன்மாத் தங்கிய அஞ்ச வத்தை தன்னுண்மை உணர்த்தும் தன்மை பொங்கொளி ஞான வாய்மை அதன்பயன் புனிதன் நாமம் அங்கதில் அணைந்தோர் தன்மை அறைகுவன் அருளி னாலே. (51)

பொழிப்புரை :

முன் கூறப்பட்ட ஐம்பது செய்யுட்களில் பதி, பசு, பாசங்களின் பொது இலக்கணம் கூறப்பட்டது. இனிவரும் ஐம்பது பாடல்களில் ஆன்ம இலக்கணம், ஐந்து அவத்தைகளின் இலக்கணம், ஆன்மாவிற்கு அறிவைச் சிவன் உணர்த்தும் தன்மை, சிவஞானத்தின் உண்மை, அதன் பயனாகிய ஆன்ம தரிசனம், ஆன்மசுத்தி, ஆன்ம லாபம் இவைகளின் இயல்பு, சிவநாமமாகிய ஐந்தெழுத்தின் இயல்பு, அணைந்தோர் தன்மை ஆகியவற்றை இறைவன் அருளால் கூறப் புகுவோமாக.

சொ.பொ.வி :

பொங்கொளி - பேரொளி. ஞானவாய்மை - ஞான உண்மை.

ஆன்மாவின் சலக கேவல நிலை

செறிந்திடும் உடலுள் மன்னிச் சேர்புலன் வாயில் பற்றி
அறிந்ததில் அழுந்தும் ஒன்றும் அறிந்திடா அறியும் தன்மை
பிறிந்தடை அஞ்ச வத்தை பெருகிய மலத்தால் பேணி
உறுந்தனி அதீதம் உண்மை உயிர்க்குளன உணர்த்து மன்றே. (52)

பொழிப்புரை :

ஆன்மாவானது தூல தேகத்தில் இலாடதானத்தைப் பொருந்தி
நின்று கன்மத்துக்கு ஈடாக வரும் சத்தாதி விஷய போகங்களை
இந்திரியங்கள் மூலமாக அறிந்து அப்போகங்களை அநுபவிக்கும்.
அங்ஙனம் அநுபவிக்கும் தன்னையும், அநுபவிக்குமாறு செலுத்தி
நிற்கும் திருவருளையும் உணர மாட்டாது. அந்த நிலையில்
சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம் என்ற
ஐந்தவத்தையை ஆணவ மலத்தின் செயலால் பொருந்திடும்.
மேலும் மூலாதாரத்தில் கருவிகள் எதுவும் இன்றித் தான் மாத்திரம்
நிற்கும். இவ்வாறு ஆன்மா நிற்கும் நிலைக்குச் சகல கேவலப்
படுதல் என்பர்.

சொ.பொ.வி :

செறிந்திடும் உடல் - கன்மத்தால் பெற்ற தூல உடம்பு, புலன் -
ஐம்புலன், அஞ்சவத்தை - ஐந்து நிலை, அதீதம் - துரியாதீதநிலை.

விளக்கவுரை :

சாக்கிரம் முதலிய ஐந்தவத்தைகளை நனவு, கனவு, உறக்கம்,
பேருறக்கம், உயிர்ப்படக்கம் என்பர். சகலம் என்பது முப்பத்தாறு
தத்துவங்களால் உடம்பினைப் பெற்று உலக போகங்களை
அநுபவிப்பது ஆகும். அவ்வாறு அநுபவிக்கும் பொழுது
சாக்கிரம் முதலிய ஐந்தவத்தைகளோடு பொருந்தி மூலாதாரத்தை
அடையும். அங்கே கருவிகள் ஒன்றுமின்றி ஆணவத்தோடு
மட்டும் நிற்கும். அந்த நிலைக்கு சகலத்தில் கேவலம் என்று
பெயர்.

ஆன்மா அறிவிக்க அறியும் இயல்பு உடையது

உருஉணர் விலாமை யானும் ஓரொரு புலன்கள் ஆக
மருவிநின்று அறித லானும் மனாதிகள் தம்மின மன்னித்
தருபயன் நுகர்த லானும் உயிர்சட மாத லானும்
அருவினை உடலுள் ஆவி அறிவினால் அறியு மன்றே. (53)

பொழிப்புரை :

உடம்பு அறியுமென்றால் அது அறிவில்லாத சடப்பொருளாய் இருக்கிறது. ஐம்புலன்கள் அறியுமென்றால் அவை விஷயங்களை நுகருமிடத்து ஒவ்வொரு புலனும் ஒவ்வொரு விஷயத்தைத்தான் பொருந்தி நின்று அறிகிறது. மனம் முதலிய அந்தக் கரணங்கள் அறியும் என்றால் அவை எல்லாம் சேர்ந்துதான் புலன்கள் வாயிலாக வரும் விஷயங்களை அறிகின்றது. பிராணவாயு அறியும் என்றால் அது ஜடப்பொருள். (எனவே இவற்றால் ஆன்மா ஒரு பொருளை அறியாது) வினைக்கு ஈடாக எடுத்த உடம்பில் உள்ள ஆன்மா சிவன் அறிவிக்கவே அறியும்.

சொ.பொ.வி :

உணர்விலாமை - உணர்வற்ற ஜடப்பொருள். மனாதி - மனம் முதலிய அந்தக் கரணங்கள். உயிர் - பிராண வாயு.

விளக்கவுரை :

ஆன்மா வினைக்கு ஈடாக உடலை எடுத்து உலக போகங்களை அநுபவிக்கிறது. அவ்வாறு அநுபவிக்கும் பொழுது உலகப் பொருளைத் தானே அறிவதில்லை. அதாவது சத்தாதி விஷயங்களை அறிவதில்லை. இறைவன் சுட்டி உணர்த்த ஆன்மா அறிகிறது என்பது இப்பாடலின் பொருள். இறைவனை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்கள் கூறுகின்ற செய்திகளை மறுத்து சித்தாந்ததக் கருத்தை ஆசிரியர் இப்பாடலில் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

ஆன்மா அறிவுடைப் பொருள்

அறிவெனில் வாயில் வேண்டா அன்றெனில் அவைதாம் என்னை அறிவதை உதவும் என்னில் அசேதனம் அவைதாம் எல்லாம் அறிபவன் அறியும் தன்மை அருளுவன் என்னில் ஆன்மா அறிவில் தாகும் ஈசன் அசேதனத்து அளித்தி டானே. (54)

பொழிப்புரை :

ஆன்மா எதனையும் தானாக அறியும் தன்மை உடையது என்றால் புலன்கள் தேவையில்லை. அவ்வாறு இல்லாமல் ஆன்மாவிற்கு அறியும் தன்மை இல்லை என்றால் ஆன்மாவுக்கு ஐம்புலன்கள் ஏன்? புலன்கள் ஆன்மாவிற்கு அறிவைக் கொடுக்கும் என்றால் புலன்கள் அறிவற்ற ஜடமாதலால் அறிவைக் கொடுக்க மாட்டா. எல்லாவற்றையும் அறிகின்ற இறைவன் ஆன்மாவிற்கு அறியும் தன்மையைக் கொடுப்பார் என்றால் ஆன்மா அறிவில்லாத ஜடப் பொருளாகும். அப்படியானால் அறிவுடைய சிவன் அறிவில்லாத ஜடப் பொருளுக்கு அறிவைக் கொடுக்க மாட்டார். எனவே ஆன்மா இயற்கையில் அறிவுடைப் பொருளாகும்.

சொ.பொ.வி :

வாயில் - ஐம்புலன்கள். அசேதனம் - அறிவற்ற ஜடப் பொருள்.

விளக்கவுரை :

ஆன்மா இறைவன் அறிவிக்க அறியும் என்பது ஏற்புடையதல்ல என்று கூறுகின்ற பிற சமயத்தாரை மறுத்து ஆன்மா சிவன் அறிவிக்க அறிகின்ற இயற்கையான அறிவுடைப் பொருளாகும் என்று ஆசிரியர் இப்பாடலில் கூறியுள்ளார். ஆன்மா தானே அறியாது என்றாலும் அது ஜடப்பொருள் இல்லை. அறிவிக்க அறிகின்ற சிற்றறிவு உடையதாகும்.

ஆன்மா அறிகின்ற பொருள் எல்லாம் அசத்துஆகும்

அறிவினால் அறிந்த யாவும் அசத்து ஆதல் அறிதி என்றும்
அறிவினால் அறியொ ணாதேல் ஆவதொன்று இன்மை தொன்மை
அறிவுதான் ஒன்றைமுந்தி அதுவது வாகக் காணும்
அறிவுகாண் அசத்து மற்றறி வினுக்கு அறிவொண் ணாதே. (55)

பொழிப்புரை :

ஆன்மா அறிவினால் அறியப்படுகின்ற சுட்டுப் பொருள் எல்லாம் அசத்துப் பொருளாகும். அழிந்தும் போவதாகும் என அறிவாயாக. ஆனால் எந்தக் காலத்திலும் ஆன்மா அறிவினால் இறைவன் அறியப்படாத பொருள் என்றால் அதனால் கிடைக்கப் போவது ஒன்றும் இல்லையாம். ஆன்மா அறிவானது ஒரு விஷயத்தை இந்திரியங்களால் சுட்டி அறிகின்றது. இந்திரியத்தால் அறிந்த விஷயங்கள் அசத்தாகிய அறிவற்றவை ஆகும். ஆதலால் இறைவன் ஆன்மா அறிவினால் சுட்டி அறியப்படாதவன் ஆவான்.

சொ.பொ.வி :

அறிவு - ஆன்மா அறிவு, அசத்து - அறிவில்லாதது.

விளக்கவுரை :

ஆன்மா சிற்றறிவு உடையது என்பதால் புலன்களால் சுட்டி அறியப் பெற்று ஒரு பொருளை அறிகிறது. அவ்வாறு அறியப் படுகிற பொருள் எல்லாம் நிலைத்து நிற்கக் கூடியவை அல்ல. அழியக் கூடியவையே. அவை அறிவு உடையன அல்ல. ஆனால் இறைவனோ நிலையானவன், அறிவுடையவன். எனவே ஆன்மா தன்னறிவாகிய பசு ஞானத்தால் இறைவனை அறிய முடியாது. இறைவன் ஆன்மாவிற்குத் தன்னை அறிவிக்க அதனால் பதி ஞானம் ஏற்பட்டு இறைவனை ஆன்மா அறியும். அவனருளால் அவன்தான் வணங்கி என்பது ஆன்றோர் வாக்கு.

ஆன்மா சத்தையும் அசத்தையும் அறியும்

எவ்வறி வசத்த நிந்த தெனில்உயிர் அறியாது ஈசன்
அவ்வறிவு அறியான் அல்லது அசேதனம் அறியாது ஆவி
செவ்விய கருவி கூடித் திரிவுறாது அருளில் சேரா
உவ்விரு வகையது என்னில் ஒளிஇருள் ஒருங்கு உறாவே. (56)

பொழிப்புரை :

அசத்துப் பொருளை அசத்து என்று அறிந்தது எந்த அறிவு என்றால் அறிவித்தால் அன்றி அறிய மாட்டாத உயிர் அதனை அறிய மாட்டாது. முற்றறிவு உடைய இறைவன் அந்த அசத்துப் பொருளை அறிய வேண்டியது இல்லை. அசத்துப் பொருள்களும் ஜடமாதலால் அவைகளும் எதனையும் அறிய மாட்டா. எனவே உயிர்கருவிகளோடு கூடி ஒரு பொருளை அறியும் என்றால் அதுவும் நடக்காது. ஏனென்றால் தானாக அறிய மாட்டாத உயிரும் அறிவற்ற கருவிகளும் கூட முடியாது. கூடினால்தான் அறிய முடியும்.

உயிர் அருளொடுகூடி அறியும் என்றால் எல்லா நிலையிலும் அருளோடு கூட முடியாது. அதாவது பெத்த நிலையில் அருளோடு பொருந்த முடியாது. எனவே உயிர் அறிய மாட்டாது. கருவிகள் அருளோடு கூடி அறியும் என்றால் அதுவும் முடியாது. அவை இரண்டும் இருளும் ஒளியும் போன்றது.

சொ.பொ.வி :

ஆவி - உயிர்.

விளக்கவுரை :

பிறசமய வாதங்களை மறுத்து ஆன்மா ஒன்றுதான் அசத்துப் பொருளையும் அறியும் சத்துப் பொருளையும் அறியும் என்று ஆசிரியர் இப்பாடலில் விளக்குகிறார். அசத்துப் பொருளாகிய

ஜடப் பொருள் அறிவற்றது ஆதலால் ஆன்மாவையும் இறையருளையும் அறியாது. இறைவன் முற்றும் அறிந்த காரணத்தால் எதனையும் அறிய வேண்டுவதில்லை. எனவே அறிவிக்க அறிகின்ற ஆன்மாதான் அசத்துப் பொருளாகிய ஜடப் பொருளையும், சத்துப் பொருளாகிய இறைவனையும் அறிகின்ற பொருளாகும்.

இதுவும் அது

சத்திது என்ற சத்துத் தானறி யாத சத்தைச் சத்தறிந்து அகல வேண்டா அசத்துஇது சத்திது என்றோர் சத்திருள் ஒளிய லாக்கண் தன்மைய தாம்அ சத்தைச் சத்துடன் நின்று நீக்கும் தன்மையால் சதசத் தாமே. (57)

பொழிப்புரை :

அசத்தாகிய பாசம் அறிவில்லாத ஜடமாதலால் சத்தாகிய சிவத்தை அறியாது. சத்தாகிய சிவம் முற்றறிவானதால் அசத்தாகிய பாசத்தை அறிந்து நீக்க வேண்டியதில்லை. ஆதலால் இரண்டையும் அறிகின்ற ஆன்மாவானது இரண்டோடு கூடிய பொழுது இருள் ஆகாமலும், ஒளியோடு கூடிய பொழுது ஒளி ஆகாமலும், இருளுக்குமும் ஒளிக்கும் வேறாய் நிற்கும் கண்ணைப் போன்றதாம். எனவே இது சதசத்து எனப்படும்.

சொ.பொ.வி :

சத்து - சத்துப் பொருளாகிய இறைவன். அகல வேண்டா - பாசத்தை நீக்க வேண்டியதில்லை. அகலாக்கண் - வேறாய் நிற்கும் கண்.

விளக்கவுரை :

முன்பாடலோடு இப்பாடல் தொடர்பு உடையது. சத்தையும், அசத்தையும் அறிகின்ற ஆன்மா சதசத்து என்ற

தன்மைக்கு உரியதாகும் என்பது இப்பாடலால் காட்டப் பெறுகிறது. பெத்த நிலையை விடுத்து முத்தி நிலையில்தான் இறைவன் அறிவிக்க அறிந்து சிவத்தோடு கூடி நின்று பாசமாகிய அசத்தை ஆன்மா நீக்கும். எனவேதான் ஆன்மா சதசத்து எனப்பட்டது.

இதுவும் அது

கண்ணொளி விளக்களித்துக் காட்டிடும் என்னின் முன்னம்
கண்ணொளி ஒன்றும் இன்றாம் விளக்கொளி கலந்த வற்றைக்
கண்ணொளி அகல நின்றே கண்டிடும் வேறு காணாக்
கண்ணொளி விளக்கின் சோதி கலந்திடும் கருத்து ஒன்று அன்றே.(58)

பொழிப்புரை :

கண்ணுக்கு ஒளியை விளக்கு கொடுத்துப் பொருள்களைக் காட்டும் என்று சொன்னால் விளக்கு காட்டுவதற்கு முன்னால் கண்ணுக்கு இயற்கை ஒளி இல்லை என்று முடியும். விளக்கு ஒளியோடு சேர்ந்து பொருள்களைக் கண்ணின் இயற்கை ஒளியானது வேறாக நின்றே காணும். அதே நேரத்தில் விளக்கொளி இல்லாமல் கண்ணொளியும் தானே தனித்து நின்று காணாது. எனவே கண் ஒளி வேறு, விளக்கு ஒளி வேறு. பொருள் அளவில் இரண்டும் வெவ்வேறாம்.

சொ.பொ.வி :

விளக்கு - புறஒளி. கண்ணொளி - கண்ணின் இயல்பாகிய ஒளி.

விளக்கவுரை :

கண் ஒளியானது புற ஒளிகளாகிய சூரிய வெளிச்சம் விளக்கு வெளிச்சம் ஆகியவற்றோடு சேர்ந்து பொருள்களைக் காண்பது போல ஆன்மாவும் சிவத்தோடு சேர்ந்து பொருளைக் காணுகின்றது. ஆனால் அதே நேரத்தில் கண் ஒளி வேறு, புற ஒளி

வேறு என்றாற் போல ஆன்மா வேறு, சிவன் வேறு. மேலும் கண் ஒளி விளக்கு ஒளியோடு சேர்ந்து காணும் பொழுது விளக்கு ஒளி இருந்தும் இல்லாதது போல புலப்படாது நிற்கும். அதுபோல ஆன்மாவும் அசத்தாகிய உலக போகங்களில் அழுந்தி நிற்கும் பொழுது சத்தாகிய சிவம் இருந்தும் இல்லாதது போல ஆன்மாவிற்குத் தோன்றாது.

சார்ந்ததன் வண்ணம் உடையது ஆன்மா

ஓரிடத்து இருத்தல் மாயா உருநிறைந் திடுதல் ஒன்றாம்
பேரிடத்து உறைதல் தானே பிறங்கறி வாகி நின்றல்
சோர்வுடைச் சடநி கழ்த்தல் எனுமிவை சொல்லார் நல்லார்
ஓர்விடத்து உணரும் உண்மை ஒளிதரும் உபலம் போலும். (59)

பொழிப்புரை :

ஆன்மா உடம்பின் ஓரிடத்தில் இருந்து அறியும். உடம்பு முழுவதும் நின்றுஅறியும். எவ்விடத்தும் பூரணமாய் நின்றுஅறியும். தானே அறிவாய் நின்று அறியும். ஜடப்பொருளாகிய மனம் முதலிய கருவிகள் கொடுக்க அறியும் என்றெல்லாம் பிறர் கூறுகின்ற கொள்கைகளை நல்லோராகிய சைவ சித்தாந்திகள் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆன்மா அறியும் தன்மையைக் குறிப்பிட வேண்டுமானால் படிக்க கல்போலச் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நின்று அறியும்.

சொ.பொ.வி :

மாயாஉரு - மாயையின் காரியமான உடம்பு. பிறங்கு அறிவாகி - விளங்குகின்ற அறிவாய். சோர்வு - அறிவில்லாதது. நல்லோர் - சைவ சித்தாந்தி. உபலம் - படிக்கக் கல்.

விளக்கவுரை :

அறிவிக்க அறியும் இயல்புடையது ஆன்மா. சத்தையும் அசத்தையும் அறியக் கூடியது ஆன்மா. அசத்தைச் சார்ந்து

அசத்தையும், சத்தைச் சார்ந்து சத்தையும் சார்ந்த வண்ணமாய் அறியக் கூடியது ஆன்மா என்ற ஆன்மாவின் இலக்கணங்கள் இதுவரை கூறப்பெற்றன. படிக்கல் எவ்வாறு தன்னை அடுத்த பொருள்களின் நிறத்தைத் தன்நிறமாகக் காட்டுகிறதோ அதுபோல ஆன்மா சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நின்று அறியும்.

ஐந்து அவத்தை - காரிய கேவலம்

எண்ணென் நிலாத தீதம் எய்திய துரியத்து ஒன்று
நண்ணிடும் சுழுத்தி தன்னின் நயந்துளது ஒன்று பின்னும்
அண்ணிடும் கனவு தன்னில் ஆறேழாம் சாக்கி ரத்தின்
கண்ணுறும் அஞ்சா நாய கருவிகள் காணும் தானே. (60)

பொழிப்புரை :

காரிய அவத்தைகளான கீழாலவத்தையில் நிகழும் துரியாதீதத்தில் கருவிகள் எதுவும் இன்றி ஆன்மா புருடனாக இருக்கும். துரியத்தில் பிராண வாயு ஆன்மாவைப் பொருந்தி வெளிப்படும். சுழுத்தியில் பிராண வாயுவோடு சித்தமும் பொருந்தி தொழிற்படும். சொப்பனத்தில் பிராண வாயு சித்தம், சத்தாதி ஐந்து, வாசனை முதலிய ஐந்து, மனம் புத்தி அகங்காரம் மூன்று, வாயுக்கள் ஒன்பது ஆகியன பொருந்தி தொழிற்படும். சாக்கிரத்தில் அவற்றோடு ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் சேர்ந்து தொழிற்படும்.

சொ.பொ.வி :

துரியாதீதம் - காரிய அவத்தைகளில் ஒன்று. ஆறேழு - பதிமூன்று. அஞ்சாறு - அஞ்சு எனும் நெறியில் வந்த ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்கள்.

விளக்கவுரை :

சித்தாந்தத்தில் கூறப்படும் அவத்தைகள் இரண்டாகும். ஒன்று காரண அவத்தை. கேவலம், சகலம், சுத்தம் என்பன அவை.

இது பற்றிய விளக்கம் பொது அதிகாரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. மற்றொன்று காரிய அவத்தை. இது நனவு, கனவு, உறக்கம், பேருறக்கம், உயிர்ப்படக்கம் என்பன. இவை ஐந்தும் செயல்படுகின்ற பொழுது ஒவ்வொரு கரணத்திலும் இருந்து செயல்பட காரிய அவத்தைகள் பதினைந்தாகும். இப்பாடல் சகலத்தில் கேவலம் என்று சொல்லப்படுகின்ற கீழாலவத்தையைக் கூறுகின்றது. அதாவது மேலே இருந்து கீழே வருகின்றது. உயிர்ப்படக்கம் என்பது மேல் நிலையாகும். மேலே இருக்கின்ற துரியாதீதத்தில் புருடன் மட்டுமே உள்ளது என்று கூறிப் படிப்படியாகக் கீழே இறங்கிச் சாத்திரத்தில் அனைத்துக் கருவிகளும் இயங்குகின்றன எனக் கூறுவதால் இது கீழாலவத்தை எனப்படுகிறது. ஒன்பது வாயுக்கள் - அபானன், உதானன், வியானன், சமானன், நாகன், கூர்மன், கிருகரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன் என்பன.

காரிய சகலமும் காரிய சுத்தமும்

இவ்வகை அவத்தை தன்னில் எய்திடும் கரணம் எல்லாம் மெய்வகை இடத்தில் உற்று மேலுமா கண்டு மிக்கப் பொய்வகைப் பவம் அகற்றப் புரிந்திடில் அருளால் ஆங்கே ஐவகை அவத்தை உய்க்கும் அறிவினால் அறிந்து கொள்ளே. (61)

பொழிப்புரை :

உடம்போடு உயிர் வாழுகிற சகல நிலையில் சாக்கிரம் முதலிய காரிய அவத்தைகளில் செயல்படும் கருவிகள் அனைத்தையும் ஆசிரியன் வழி காட்டுதலின்படி இலாடதானமாகிய புருவ நடுவில் கொண்டு வர வேண்டும். அதன் மூலமாக உலகப் பற்றுக்களை அல்லது விஷயங்களை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு அறிந்து கொண்டால் அவ்வுலக விஷயங்கள் பொய்மை என்பது புலனாகும். இவ்வாறு புலனாக ஆசிரியர் அருளிய சாதனங்களைச் செயல்புரிதல் வேண்டும். இத்தகைய செயலால் இறையருளால் அந்த இலாடதானத்தில் நின்மல சாக்கிரம் முதலிய சுத்த

அவத்தைகள் ஐந்தும் செயல்படும். இதனை ஆசிரிய உபதேசத்தால் கிடைத்த அநுபவத்தால் அறியலாம்.

சொ.பொ.வி :

கரணம் - கருவி. மெய்வகை இடத்தில் - உடம்பில் உள்ள இலாடதானத்தில் (இரண்டு புருவங்களுக்கு இடையில் உள்ள இடம்). பொய்வகைப் பவம் - போகங்களின் பொய்வகையை அறிந்து. ஐவகை அவத்தை - சுத்த அவத்தைகள் ஐந்து, நின்மல சாக்கிரம், நின்மல சொப்பனம், நின்மல சுழுத்தி, நின்மல துரியம், நின்மல துரியாதீதம்.

விளக்கவுரை :

சாக்கிரம் முதலிய ஐந்து அவத்தைகளில் செயல்படுகின்ற அனைத்துக் கருவிகளையும் புருவ நடுவில் கொண்டு வந்து விஷயங்கள் அனைத்தையும் அறிந்து கொள்ளும் முறை ஆசிரியரின் உபதேசத்தின்படி நடக்கும். அவ்வாறு நடக்கும் பொழுது உலகப் பற்றுக்கள் அனைத்தும் பொய் என்பதை உணரலாம். இதுவே இறையருள் கிடைப்பதற்கு உரிய வழியாகும். இதனைச் சுத்த அவத்தை என்பர். அதாவது கேவலம் சகலம் இரண்டும் தாக்காது நீங்கச் சிவனருள் சார்பில் ஆன்மா நிலைபெறுதல் ஆகும் என்பதை ஆசிரியர் குறிப்பாகக் காட்டுகிறார்.

காரண அவத்தையின் இயல்பு

நீக்கமில் அதீத மாசு நிறைந்தகே வலமா நீர்மை
சாக்கிரம் கலாதி சேர்ந்த சகலமாம் தன்மை யாகும்
நீக்கமில் இரண்டும் கூடாது ஒழிய ஓர் நிலையில் நீடும்
சாக்கிர அதீதம் சுத்தத் தகைமைய தாகும் தானே.

(62)

பொழிப்புரை :

சீழாலவத்தை என்று கூறிய வரிசையில் முதலில் நிற்பது துரியாதீதம் ஆகும். இந்த துரியாதீதத்தில் மாயா கருவிகள் எல்லாம்

நீங்கி ஆணவமலம் மட்டும் நீங்காது இருக்கும். இது காரண கேவலத்தின் தன்மையை ஒக்கும். காரிய சகலத்தில் சாக்கிரமானது கலையாதி தத்துவங்கள் சேர்ந்து தொழிற்படுகின்ற காரண சகலத்தின் தன்மையை ஒத்து இருக்கும். மயக்க விகற்பங்களைச் செய்கின்ற கேவலம் சகலம் இரண்டும் வலிமை கெட்டு தாக்காது விட அருள்நிலையான சாக்கிராதீதம் நிலைபெறும். இதுவே பரமுத்தியான காரண சுத்தா அவத்தையின் தன்மையாகும்.

சொ.பொ.வி. :

நீக்கமில் அத்தீதம் - உடம்பில் அநுபவிக்கும் கருவிகள் எல்லாம் கடந்த இடமாகிய துரியாதீதம். கேவலம் - ஆணவமலம் மட்டும் நிற்கின்ற நிலை. சாக்கிரம் - உடம்பில் உள்ள கருவிகளான கலையாதி தத்துவங்கள் அனைத்தும் இருந்து வாழுகின்ற நிலை. இரண்டும் - கேவல, சகல நிலை. சாக்கிராதீதம் - தத்துவங்கள் முப்பத்தாறும் நீங்கி கேவல சகலத்தில் அமுந்தாமல் அருள் நிலையில் உண்மை நிட்டையில் இருத்தல்.

விளக்கவுரை :

காரிய கேவலத்தில் நிகழும் துரியாதீதம் காரண கேவல தத்துவத்தை ஒக்கும். காரிய சகலத்தில் உள்ள சாக்கிரம் காரண சகலத்தின் தன்மையாய் இருக்கும். காரிய சுத்தத்தில் சாக்கிராதீதம் பரமுத்தியான சுத்தா அவத்தையின் தன்மையதாய் இருக்கும் என்பது இப்பாடலின் கருத்தாகும்.

ஆன்மா விஷயங்களை அறியும் முறைமை

மருவிய பொறியில் ஒன்றும் மாபுதம் ஐந்தில் ஒன்றும் கருவிகள் நான்கும் நீங்கா கலாதிகள் ஐந்தும் கூடி ஒருபுலன் நுகரும் இந்த ஒழுங்கொழிந்து உயிரும் ஒன்றைத் தெரிவுறாது அவனொ ழிந்தத் திரள்களும் செயலி லாவே. (63)

பொழிப்புரை :

ஆன்மா ஐம்புலன்களைக் கொண்டு விஷயங்களைக் கொள்ளும் இடத்தில் ஐம்புலன்களில் ஒன்றும், ஐம்பூதங்களில்

ஒன்றும், அந்தக் கரணங்கள் நான்கும், கலாதிகள் ஐந்தும் ஆகிய பதினொரு தத்துவங்களையும் கூடி ஆன்மா ஒரு விஷயத்தை அநுபவிக்கும். இந்த முறையை விட்டு விலகி ஆன்மா எதனையும் அறிய மாட்டாது. அதுபோல ஆன்மாவை விட்டு விட்டுத் தத்துவங்களும் தொழிற்படுவன அல்ல.

சொ.பொ.வி :

பொறி - புலன்கள். கருவி நான்கு - அந்தக் கரணங்கள் நான்கு. அவன் - ஆன்மா. திரள்கள் - தத்துவங்கள்.

விளக்கவுரை :

இப்பாடலில் ஆன்மா உலக விஷயங்களை எவ்வாறு நுகர்கிறது என்பது விளக்கப்படுகிறது. இச்சா ஞான கிரியைகள் என்னும் சிவசத்திகள் சிவ தத்துவங்களைச் செலுத்த, சிவ தத்துவங்கள் கலை முதலிய வித்தியா தத்துவங்களைச் செலுத்த, அந்தக் கலாதிகள் ஆன்ம தத்துவங்களை எழுப்ப, ஆன்மாவின் இச்சை அந்தக் கரணங்கள் இடத்திலும், ஞானேந்திரியங்கள் இடத்தும், கிரியை கன்மேந்திரியங்கள் இடத்தும் நின்று விஷயங்களை அறிந்து அவற்றில் அழுந்தும்.

சிவன் அறிவிக்க ஆன்மா அறிதல்

தனக்கென அறிவி லாதான் தானிவை அறிந்து சாரான்
தனக்கறி விலாத வாயில் தானறி யாது சாரத்
தனக்கென அறிவி லாதான் தத்துவ வன்ன ரூபன்
தனக்கென அறிவா னால்இச் சகலமும் நுகரும் தானே.

(64)

பொழிப்புரை :

எதனையும் தானாக அறிய இயலாத ஆன்மா, தானே தத்துவங்களை அறிந்து கூட மாட்டாது. அதுபோலத் தனக்கென அறிவிலாத ஜடப்பொருள்களான ஐம்புலன்களும் தாமாக

ஆன்மாவைக் கூடாது. தானாக அறிய இயலாத ஆன்மா தத்துவங்களின் சொருபமே தனக்கு உரிய சொருபமாகக் கொண்டிருக்கும். இத்தகு நிலையில் முற்றும் அறிந்த இறைவன் ஆன்மாவிடத்தில் கருவிகளைக் கூட்ட ஆன்மா இறையருளால் அக்கருவிகளோடு கூடிநின்று உலக விஷயங்களைத் துய்ப்பிக்கும்.

சொ.பொ.வி :

தனக்கென அறிவிலாதான் - ஆன்மா, இவை - ஐம்புலன்கள். தத்துவ வன்ன ரூபன் - பஞ்ச வர்ணங்களை அடுத்த படிகம் போல ஆன்மா தன்னையடுத்த தத்துவங்களின் மயமாய் இருக்கும்.

விளக்கவுரை :

ஆன்மா தனக்கென ஓர் அறிவில்லாததால் தத்துவங்களும் ஜடம் ஆதலால் இரண்டையும் கூட்டி இறையருள் காரியப் படுத்தும் என்பது இப்பாடலின் கருத்தாகும்.

பிறர் கொள்கைகளை மறுத்தல்

கண்டறி புலன்கள் காணும் கருத்தினால் ஒருத்தன் ஞானம் கொண்டுளம் அறியும் என்னில் கொள்பவன் முதலி யாகும் மண்டிய உணர்வு யிர்க்கா மன்னி நின்று அறியும் என்னில் உண்டிட வேண்டு வானுக்கு ஒருவன் வே றுண்ட லாமே. (65)

பொழிப்புரை :

ஆன்மா புலன்களின் வாயிலாக மனத்தைத் துணையாகக் கொண்டு உலக விஷயங்களை அறியும். அதுபோல ஆன்மா சிவஞானத்தைத் துணையாகக் கொண்டு விஷயங்களை அறியும் என்றால் ஆன்மாவே கருத்தாவாகிய இறைவன் ஆகிவிடும். ஆகவே அது பொருந்தாது. இறைவனுடைய ஞானம் ஆன்மாவைப் பொருந்தி நின்று ஆன்மாவுக்காக அறியும் என்றால் அதுவும் பசித்த ஒருவனுக்காக மற்றொருவன் உண்டது போல முடியும். ஆதலால்

அதுவும் பொருந்தாது. எனவே இறைவன் அறிவிக்க ஆன்மா விஷயங்களை உணரும்.

சொ.பொ.வி :

ஒருத்தன் - ஆன்மா. ஞானம் - சிவஞானம். முதலி - இறைவன்.

விளக்கவுரை :

பசித்துண்டு பின் பசிப்பான் போலும் என்ற சிவஞானபோத வெண்பாவின் கருத்து இப்பாடலில் அமைந்துள்ளது. இப்பாடல் மூலம் ஆன்மா இறைவன் அறிவிக்கத்தான் உலக விஷயங்களை அறிய முடியும் என்பது வலியுறுத்தப் பெறுகிறது.

இதுவும் அது

இருள்நனி இரவி தான்வந்து இரித்தலும் இரவில் எண்ணும்
பொருள்நிலை கண்டு மாந்தர் பொருந்திடு மாறுபோல
மருள்நிலை எங்கும் நீங்க மகிழ்ந்துயிர் தன்னுள் மன்னும்
அருளையும் பொழிய ஞாலத்து அறிந்தவாறு அறியும் அன்றே. (66)

பொழிப்புரை :

சூரியன் தோன்றி இரவின் இருளை நீக்கிய பொழுது, இரவுக் காலத்தில் காண வேண்டும் என்று எண்ணிய பொருள்களின் நிலையை மனிதர்கள் கண்டு அவற்றை அடைவது போல, கலையாதி கருவிகளால் கேவல நிலை முற்றும் நீங்கிய பொழுது ஆன்மா விஷயங்களைக் கண்டு மகிழும். அப்பொழுது தன்னுள் நிலைபெற்று அறிய வைத்த திருவருளின் துணையை மறந்து தானாகவே உலக விஷயங்களை அறிந்ததாகக் கருதும்.

சொ.பொ.வி :

இரவி - சூரியன். இரித்தல் - நீக்குதல். மாந்தர் - மனிதர்.
மருள்நிலை - கேவலநிலை. அருள் - இறையருள்.

விளக்கவுரை :

இராப்பொழுதில் காண நினைத்த பொருளை பகற் காலத்தில் சூரிய ஒளியால் கண்ட மனிதர்கள் பொருள்களைத் தாங்களே கண்டதாக நினைப்பார்கள். சூரிய ஒளியால் தான் கண்டோம் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க மாட்டார்கள். அதுபோலக் கேவலத்திலிருந்து நீங்கி ஆன்மா சகலத்தில் உலக போகங்களை அநுபவிக்கும் பொழுது அநுபவிக்க வைக்கின்ற திருவருளை நினைக்க மாட்டாது.

இதுவும் அது

அறிந்திடும் மனாதி வாயில் ஆனவை அவன்ற னாலே
அறிந்திடும் என்றும் ஒன்றும் அறிந்திடா அவைபோல யாவும்
அறிந்திடும் அறியும் தன்மை அறிந்திடா கன்மத் தொன்மை
அறிந்தவை நுகரு மாறும் அருளுவன் அமலன் தானே. (67)

பொழிப்புரை :

அறிகின்ற மனம் முதலிய அந்தக் கரணங்களும், ஐம்புலன் களும் ஆன்மாவினால்தான் உலக விஷயங்களை எப்பொழுதும் அறியும். ஆனால் அவ்வாறு அறிகின்ற பொழுது ஆன்மா வினால்தான் அறிகின்றோம் என்று அவற்றில் ஒன்றுகூட அறியாது. எவ்வாறு அந்தக் கரணங்களும் இந்திரியங்களும் ஆன்மாவால் அறிகிறதோ அதுபோல ஆன்மாவும் இறையருளால் யாவற்றையும் அறிந்திடும். அப்பொழுது ஆன்மாவும் இறையருளால் அறிகின்றோம் என்பதையும் அறியாது. ஆன்மா முன்செய்த வினைகளை அறிந்து கருவிகளைக் கூட்டி வினைப்பயன்களை இறையருளே அநுபவிக்க வைக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும்.

சொ.பொ.வி :

மனாதி - மனம் முதலிய அந்தக் கரணங்கள். வாயில் - ஐம்புலன்கள். கன்மத் தொன்மை - முன் செய்த வினைப் பயன் அமலன் - இறைவன்.

விளக்கவுரை :

உலக விஷயங்களை அறிகின்ற ஆன்மா இறையருளால் தான் அறிகின்றோம் என்பதை அறியாது இருக்கிறது என்பதை இப்பாடல் விளக்குகிறது.

ஞானம் வரும் முறை

காட்டிடும் கரணம் ஒன்றும் இல்லையேல் காணொ ணாதாம்
நாட்டிய இவற்றால் ஞானம் நணுகவும் ஒண்ணா முன்னம்
ஈட்டிய தவத்தி னாலே இறையருள் உருவாய் வந்து
கூட்டிடும் இவற்றை நீக்கிக் குறைகழல் குறுகு மாறே. (68)

பொழிப்புரை :

பொருள்களைக் காட்டும் அறிகருவிகளாகிய கரணங்கள் இல்லை என்றால் ஆன்மாவால் ஒன்றையும் அறிய முடியாது. அதே நேரத்தில் அறிகருவிகளாலே உண்மை ஞானத்தை அடையவும் முடியாது. முற்பிறவிகளில் செய்த சரியை, கிரியை, யோகங்களின் பயனால் இறையருள் திருமேனி கொண்டு ஆசாரியனாக எழுந்தருளி வந்து தீக்கை முறைகளால் கருவிகளை நீக்கி இறையருளை அடையும்படி ஞானத்தைக் கூட்டுவார்.

சொ.பொ.வி:-

கரணம் - அறிகருவிகள், நணுகுதல் - அடைதல், ஈட்டிய தவம் - முன் பிறவிகளில் செய்த சரியை கிரியை யோகங்கள், குறைகழல் - இறைவன் திருவடி.

விளக்கவுரை:

முன் செய்த இருவினைப் பயன்களால் இருவினை ஒப்பும், சத்திநிபாதமும் ஆன்மாவிடத்தில் நிகழ, ஆசாரிய வடிவில் இறைவன் தோன்றி ஞானத்தை அளித்து இறையருளாகிய தன்னிடத்தில் ஆன்மாவைச் சேர்த்துக் கொள்வான் என்பது

இப்பாடலின் கருத்து. இப்பாடலில் ஞானத்தின் வழிமுறை கூறப்படுகிறது. அதாவது முற்பிறப்பின் இருவினைப் பயன், அதனால் சத்திநிபாதம், அதனால் குரு எழுந்தருளுதல், எழுந்தருளித் தீட்சை அளித்து ஞானத்தை அருளல் என்பதாம்.

ஞானத்தின் இயல்பு

பன்னிறம் கவரும் தொன்மைப் படிகநீ டொளியும் பன்மை
மன்னிலங்கு இயல்பும் தந்த வளரொளி போல வையம்
தன்னகம் பயிலும் நற்சிற் சடங்களின் தன்மை தாவா
நன்னலம் பெற நிறைந்த ஞானமே ஞானம் என்பார் . (69)

பொழிப்புரை:

பல நிறங்களையும் கவருகின்ற படிகத்திற்கு ஒளியையும், பல நிறங்களோடு பொருந்தி விளங்கும் தன்மையையும் கொடுத்த சூரிய ஒளியைப் போல, பூமியிடத்து காரியப்படுகின்ற நல்ல சித்தும் சடமுமாகிய பொருள்களின் தன்மைகளைத் தான் பொருந்தாது. அவற்றுக்கு முத்தி இன்பம் கிடைக்குமாறு செய்கின்ற சிவஞானமே மேலான ஞானமாகும் என்று கூறுவர்.

சொ.பொ.வி.:

கவரும் - பொருந்துகின்ற. படிகம் - பளிங்குக்கல், வளரொளி - சூரியஒளி, தாவா - பொருந்தாது, நன்னலம் - நல்ல பயன்.

விளக்கவுரை:

படிகத்திற்குத் துணையாக நிற்பது. சூரிய ஒளியாகும். ஆனால், சூரிய ஒளி மற்ற நிறங்களையோ படிகத்தின் நிறத்தையோ பொருந்துவதில்லை. அதுபோல ஆன்மாவைக் காரியப்படுத்தி அறியச் செய்கின்ற இறையருள் அவற்றில் பொருந்துவதில்லை. சூரியஒளி போலச் சுயப் பிரகாசமாகவே நிற்கும். அந்த சுயப்பிரகாச ஞானமே ஞானமாகும்.

இதுவும் அது

மாயைமா மாயை மாயா வரும்இரு வினையின் வாய்மை
ஆயஆ ருயிரின் மேவும் மருளெனில் இருளாய் நிற்கும்
மாயைமா மாயை மாயா வரும்இரு வினையின் வாய்மை
ஆயஆ ருயிரின் மேவும் அருளெனில் ஒளியாய் நிற்கும். (70)

பொழிப்புரை:

அசுத்த மாயையும், சுத்த மாயையும், நீங்காது வருகின்ற
புண்ணிய பாவங்களும் ஆகிய இவற்றை அநுபவிக்கின்ற
உயிரிடத்தில் பொருந்திய மருள்நிலையில் ஞானம் வெளிப்படாது
மறைந்து நிற்கும். அசுத்த மாயையும், சுத்த மாயையும், புண்ணிய
பாவங்களுமாகிய இவற்றில் நீங்கி நிற்கும் உயிரிடத்தில்
பொருந்திய அருள்நிலையில் ஞானம் வெளிப்பட்டுப் பிரகாசமாய்
நிற்கும்.

சொ.பொ.வி:

மாயை - அசுத்த மாயை. மா மாயை - சுத்த மாயை. மாயா -
நீங்காத. மருள் - ஆன்மாவின் அஞ்ஞான நிலை. இருளாய் -
வெளிப்படாமல்.

விளக்கவுரை :

இப்பாடலில் ஆன்மாவின் அஞ்ஞான நிலையில் சிவ
ஞானம் வெளிப்படாது நிற்கும். பொருள்களின் நிலை
யாமையை உணர்ந்து ஆன்மா அவற்றை விட்டு நீங்கிய நிலை
யாகிய அருள்நிலையில் ஞானம் வெளிப்பட்டு, பிரகாசமாய்
நிற்கும் என்ற கருத்து இடம் பெற்றுள்ளது.

பயன்

தேசுற மருவும் ஆன்ம தெரிசனம் ஆன்ம சுத்தி
ஆசிலா ஆன்ம லாபம் ஆக மூன்று ஆகும் மூன்றும்
பாசமது அகல ஞானம் பற்றல்தான் பணியை நீத்தல்
ஏசில்நே யத்த முந்தல் எனும் இவற்று அடங்கு மன்றே. (71)

பொழிப்புரை:

ஞானத்தை அடைதலினால் வரும் பயன் ஆன்ம தரிசனம், ஆத்ம சுத்தி, ஆன்ம லாபம் என மூன்றாம். இந்த மூன்றும் பாசமானது நீங்க ஞானத்தைத் தரிசித்தல், தன் செயலை விடுத்தல், நேயத்து அழுந்தல் என்று சொல்லப்பட்ட மூன்றனுள்ளும் அடங்கும்.

சொ.பொ.வி:

ஞானம் பற்றல் - ஞான தரிசனம். ஏசில் - குற்றமற்ற.

விளக்கவுரை :

ஞானமடைதலினால் வருகின்ற பயனை ஆன்ம தரிசனம் என்ற மூன்றாகக் கூறி, அவற்றை ஞான தரிசனம் என்ற மூன்றில் ஆசிரியர் அடக்கியுள்ளார்.

ஆன்ம தெரிசனம்

தன்னறி வதனால் ஏதும் தனக்கறி வில்லை யேனும் தன்னறி வாக எல்லாம் தனித்தனி பயன் அருந்தும் தன்னறி வறியும் தன்மை தன்னாலே தனைய நிந்தால் தன்னையும் தானே காணும் தானது வாகி நின்றே.

(72)

பொழிப்புரை:

ஆன்மா தன்னுடைய இயற்கை அறிவினால் எதனையும் அறியும் இயல்பு தனக்கு இல்லை என்றாலும், தன்னுடைய அறிவினால் அறிந்து அநுபவிப்பதாகக் கருதி, உலக போகங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒவ்வொன்றாக அநுபவிக்கும். அதே நேரத்தில் சிவஞானத்தாலே ஞானத்தைப் பெற்று கருவிகளோடு கூடி தனது அறிவால் விஷயங்களை அறியும் முறைமையையும் தனது இயல்பையும் சிவஞானத்தோடு கூடி நின்று தானே தரிசிக்கும்.

சொ.பொ.வி:

தனித்தனி - ஒவ்வொன்றாக. பயன் - போகம். அருந்தும் - துய்க்கும்.

விளக்கவுரை :

இவ்வுலக நிலையில் (பெத்த நிலையில்) போகங்களை ஆன்மா நுகரும் பொழுது தானே அறிந்ததாகக் கருதி அநுபவிக்கும். அதைப் போல முத்தி நிலையில் சிவனருளாலே இறையருளை அறிந்தால், கருவிகளோடு கூடி நின்று ஒரு விஷயத்தை அறிகின்ற முறைப்படி இங்கும் அருளோடு கூடி வேறற நின்று ஆன்மா அதனைத் தரிசிக்கும். ஆன்ம தரிசனம் என்பதைக் குறிப்பாகச் சொன்னால் முப்பத்தாறு கருவிகளும் தனதல்ல என்று அருளால் அறிந்த ஆன்மா அந்தக் கருவிகளை விட்டு விட்டுத் தனக்கென ஒரு செயல் இன்றி அவ்வருளோடு கூடி நின்றல் ஆன்ம தெரிசனமாம்.

ஆன்ம சுத்தி

தத்துவ மான வற்றின் தன்மைகள் உணரும் காலை
உய்த்துணர்ந் திடஉ திப்ப தொளிவளர் ஞான மாகும்
அத்தன்மை அறியு மாறும் அகன்றிட அதுவாய் ஆன்மாச்
சுத்தமாம் சுத்த ஞானத் தொருமுதல் தோன்று மன்றே. (73)

பொழிப்புரை:

தத்துவங்களின் இயல்பை ஜடப்பொருள் என்று அறிந்து கொள்வது சிவஞானமாகும். அப்படி அறிகின்ற பொழுது தற்போதம் (தன்முனைப்பு) நீங்க அந்த ஞானமேயாகி ஆன்மா சுத்தி அடையும். அப்பொழுது அந்த ஞானத்துக்கு முதலாகிய நேயம் தோன்றும்.

சொ.பொ.வி:

ஒளிவளர் - பிரகாசமிக்க. அத்தன்மை - தற்போதம். சுத்தமாம் - சுத்தி. ஒருமுதல் - நேயம்.

விளக்கவுரை:

சிவஞானம் தனக்கு ஏற்பட்ட பொழுது ஆன்மாவானது முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் ஜடப்பொருள் என அறியும். அவ்வாறு அறிகின்றபொழுது தன்முனைப்பு இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாம்.

நேயத்தைப் பற்றிய வினாவும் மறுப்பும்

உரைதரும் உணர்வு மன்றி அதன்முதல் உள்ளது என்றிங்கு அறைவதென் என்னில் அண்ணல் அருள்எனும் அதுவே யன்றி நிறையொளி முதல தன்றி நின்றிடை நிமல னாகும் இறையவன் முதல வன்றன் இலங்கருள் சத்தி யாமே. (74)

பொழிப்புரை:

ஆன்மாவோடு பொருந்தி இருக்கும் ஞானமூமில்லாமல் அதற்கு முதலாகிய நேயம் உண்டு என்று சொல்லுவது என்னை என்றால் - அந்த ஞானமே முதல்வனுடைய அருள் என்று சொல்லப்படும். சூரியனுடைய ஒளியானது அதன் முதலாகிய சூரியனை ஒழிந்து நிற்க மாட்டாது. அதுபோல ஞானமாகிய குணமும் முதல்வனை அன்றி நில்லாது. நின்மலனாகிய சிவன் முதல் ஆவான். அவனிடத்து விளங்கும் அருள் அவன் சத்தியாகும்.

சொ.பொ.வி :

முதல் - நேயம் (சிவன்). நிறையொளி - சூரியஒளி.

விளக்கவுரை :

ஞானம் தோன்றிய பொழுது ஆன்மா அந்த ஞானத்தோடு கூடி ஞானமே தானாய் நிற்கும் என்று கூறுகின்ற சிவசங்கிராந்த

வாதிகளுக்கு மறுப்பு இந்தப் பாடல். சூரியஒளியானது சூரியன் இல்லாமல் இருக்காது. அதுபோல சிவம் இல்லாமல் அதன் அருள் நிற்காது. எனவே அருள் விளங்கும் நிலையில் அதன் முதலாகிய சிவம் என்றும் நிலையானதாகும். என்று சித்தாந்தக் கொள்கையை வலியுறுத்துகிறது இப்பாடல்.

ஞானமே நேயத்தைத் தரிசிப்பிக்கும்

சுத்தமாம் சத்தி ஞானச் சுடராகும் சிவமொழிந்தச்
சத்திதான் இன்றாம் முன்னைத் தகவிலா மலங்கள் வாட்டி
அத்தனை அருளும் எங்கும் அடைந்திடும் இருள் அகற்றி
வைத்திடும் இரவி காட்டும் வளரொளி போன்ம கிழந்தே. (75)

பொழிப்புரை:

மலமற்ற சத்தி ஞானச்சுடராக நிற்கும். மேலும் சிவத்தை விட்டுத் தனித்திருக்கமாட்டாது. செறிந்திருக்கும் இருளை நீக்கிச் சூரியனைக் காட்டும் ஒளி போல, சத்திதான் ஆன்மாவின் மும்மலங்களைப் போக்கிச் சுத்தமாக்கித் தனக்கு முதலாகிய சிவனை அவ்வான்மாவுக்கு அருளால் காட்டுவிக்கும்.

சொ.பொ.வி:

சுத்தம் - நின்மலம். தகவிலா - இழிந்த.

விளக்கவுரை:

ஆன்மாவுக்கு மலங்களை நீக்கி அருளைக் காட்டும் சத்தி என்றும் சிவத்தினின்று பிரியாது என்பது இப்பாடலின் கருத்தாகும்.

சிவசமவாதிகளின் வினா

புகலரும் அசத்தர் தம்பால் பொருந்திய அலகை யேபோல்
அகிலமும் உணரும் ஈசன் அருளாயிர் மேவ லாலே
சகலமும் நிகழ வேண்டும் தலைவன் ஐந்தொழிலும் தானே
இகலற இயற்றல் வேண்டும் என்றது நன்றி இன்றே. (76)

பொழிப்புரை:

தனக்கென அறிவும் செயலும் இல்லாதவரிடத்தே பொருந்துகின்ற பேயின் செயல்கள் எல்லாம் நிகழ்வது போல, சிவனுடைய அருள் ஆன்மாவில் பொருந்துவதால், சிவனுக்குரிய குணங்கள் அனைத்தும் ஆன்மாவிலும் நிகழ வேண்டும். எனவே, முதல்வனுக்குரிய ஐந்து தொழில்களும் உயிர்கள் செய்ய வேண்டும் என்று பிறமதத்தார் சொல்லுவது நன்மை உடைத்தன்று.

சொ.பொ.வி:

அசத்தர் - வலிமை இல்லாதவர். அலகை - பேய். இகலற - மாறுபாடு அற.

விளக்கவுரை:

பேய் பிடித்தவனிடம் பேய்க்குணம் காணப்படுதல் போல, சிவனருளைப் பெற்ற ஆன்மாவிடம் சிவனுக்குரிய குணங்கள் உண்டாகும் என்பது தவறாகும்.

முன்னதற்கு விடை

இன்றுநோக் குரைந டக்கும் இயல்பிலோர்க்கு இணைய வாய்ந்து நின்றதோர் அலகை நேர்ந்தால் நிகழ்வதென் அதுபோல் உள்ளத்து ஒன்றிய உணர்வு தம்பால் உள்ளது நிகழ்த்தும் ஈசன் தந்தொழில் நடாத்தும் மேனி தனக்கெனக் கொண்டு தானே. (77)

பொழிப்புரை:

பார்வை, பேச்சு, நடக்கும் இயல்பு இல்லாத ஒருவனிடத்தில் பேய் சேர்ந்தால் அவனிடத்து உண்டவாது என்? கண் குருடு நீக்கி பார்ப்பானா? வாய் ஊமை நீங்கிப் பேசுவானா? கால் முடம் நீங்கி நடப்பானா? ஆகையால் பேயின் தன்மை பேய் பிடித்தவனுக்கு உண்டாகாது. அதுபோல ஆன்மாவிடத்துப் பொருந்திய அருளும் அவனிடத்து உள்ளதையே விளங்கச் செய்யும். இறைவன்

தனக்கென்று ஒரு திருமேனியைத் தானே ஏற்றுக்கொண்டு தன் ஐந்து தொழில்களை நடத்துவான்.

சொ.பொ.வி:

நோக்கு - பார்வை. உரை - பேச்சு. நிகழ்வது - உண்டாவது.

விளக்கவுரை :

ஆன்மாவிடத்துப் பொருந்திய இறையருள் ஆன்மாவிடத்து இருக்கின்ற அறிவுத் திறனையே விளங்கச் செய்யும். அவ்வாறு செய்கின்ற பொழுது இறையருள் தனக்கென ஒரு திருமேனியைத் தானே கொண்டு தன் ஐந்தொழிலைச் செய்யும். இறையருள் தன் தொழிலை ஆன்மாவைச் செய்ய வைக்காது.

ஆன்மசுத்தியின் பயன்

இந்நிலை தன்னில் மன்னி எய்திடும் கலாதி போதம் தன்னளவு அறிந்து நிற்கும் தகவிலா மலங்கள் நீத்த அந்நிலை கரணம் ஆகா வகையதில் அறிவு அடங்கி மன்னிட வியாபி யாய வான்பயன் தோன்று மன்றே.

(78)

பொழிப்புரை:

உடம்போடு கூடிய சகலாவத்தையில் ஆன்மா கலையாதி தத்துவங்களால் தொழிற்படும் பொழுது அதனால் வருகின்ற அறிவின் இயல்பை உணர்ந்து, அவ்வுகதேச அறிவிற்குக் காரணமாக நிற்கும் இழிந்த மலங்களை நீக்கி விளங்கும் அருள்நிலையில் மீண்டும் அம்மலங்களின் வாசனை தாக்காதபடி அருளின் வியாபகத்துள் ஆன்மா அடங்கி சிவத்தில் நிலைபெற்று நிற்க சிவத்தின் அறிவாகிய பயன் தோன்றும்.

சொ.பொ.வி:

மன்னி - பொருந்தி. தகவிலா - இழிந்த.

விளக்கவுரை :

ஆன்மசுத்தியின் பயன் பாசநீக்கமும் ஆன்மாவின் வியாபக அறிவு விளங்கத் தோன்றலுமாம் மும்மலங்கள் நீங்கிய துரிய நிலையில் மல வாசனை தாக்காதபடி இறையருளோடு ஏகனாகி நிற்க வேண்டும். அவ்வாறு நிற்பதற்குத் திருவருள் வியாபகத் திற்குள் ஆன்மா அடங்கி நிற்கும்.

ஐக்கியவாதிகள் ஆசங்கைக்கு விடை

அடைபவர் சிவமே யாகும் அதுவன்றித் தோன்று மென்ற கடனதே னென்னில் முன்னம் கண்டிடா தம்மைப் பின்னும் தொடர்வரும் அருளி னாலே தோன்றுமா காணா ராயின் உடையவன் அடிசேர் ஞானம் உணர்தலின்று அணைத லின்றே. (79)

பொழிப்புரை:

இறையருளை அடைபவர் சிவமாய் ஆவதே அன்றி, அங்கு மற்றொரு பயன் தோன்றும் என்று கூறியது என்னை? (எனக் கேட்பர் பிறமதத்தார்) பெத்த நிலையில் ஆன்மாக்கள் மலங்களின் மறைப்பினால் வியாபகமாகிய தமது சொருபத்தை அறியாது இருந்தனர். சுத்த நிலையில் அருளின் உதவியால் ஆன்மா தனது வியாபக அறிவைக் காணவில்லை என்றால் இறைவனது திருவடியாகிய சிவானந்தத்தைப் பெறுவதற்கு ஏதுவாகிய சிவஞானத்தையும் அறிதல் இல்லை. திருவடியையும் கூடாது. (பதிலாகும்)

சொ.பொ.வி:

கடன் - பயன். முன்னம் - பெத்தநிலை. அணைதல் - திருவடியைக் கூடுதல்.

விளக்கவுரை :

ஐக்கிய வாதிகள் ஆன்மா அருளை அடைந்தால் சிவமாகி விடுவாரே அன்றி அங்குப் பயன் எய்த மாட்டார்கள் என்பர்.

இதனை மறுத்து அருள் பெற்ற ஆன்மாவும் தனது வியாபக அறிவை அறிந்தால்தான் சிவஞானத்தை அறிய முடியும். எனவே, சிவஞானம் தான் பயனாக முடிகிறது என்கிறார் ஆசிரியர்.

சாக்கிராதீதம்

பொற்புறு கருவி யாவும் புணராமே அறிவி லாமை
சொற்பெறும் அதீதம் வந்து தோன்றாமே தோன்றி நின்ற
சிற்பரம் அதனால் உள்ளச் செயலறுத் திட உதிக்கும்
தற்பர மாகி நின்றல் சாக்கிரா தீதந் தானே. (80)

பொழிப்புரை:

கருவிகள் முப்பத்தாறும் பொருந்திடாமலும், அறியாமை என்னும் சொல்லைப் பெறும் கேவலம் வந்து மூடி மயங்காமலும், தன்னிடத்திலே தோன்றி நின்ற ஞானசக்தியின் அருளால் தன் முனைப்பை ஒழித்து நிற்க அப்போது தோன்றும் சிவத்தோடு ஏகனாகி ஆன்மா நிற்கும். அதுவே சாக்கிராதீதம் ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

கருவி - சகலத்தில் உள்ள முப்பத்தாறு கருவிகள். புணராமே - பொருந்தாமல். அதீதம் - கேவல நிலை வாராமல். சிற்பரம் - அருள்தரும் ஞானசக்தி. தற்பரம் - தனக்குப் பரமாகிய மேலான சிவன்.

விளக்கவுரை:

முப்பத்தாறு கருவிகள் இயங்கும் சகலநிலை இல்லாமல், அறியாமை உள்ள கேவல நிலை சேராமல், இறையருளால் தன்முனைப்பை ஆன்மா அழித்து நின்றால் சிவத்தின் அருள் தோன்றும். அந்த அருளோடு ஏகனாகி நின்றால் அதுவே சாக்கிராதீதம் ஆகும்.

கருவிகளை ஒடுக்குவதற்கு வழி

ஒடுங்கிடை கரணம் தாமே ஒடுங்குமாறு உணர்ந்து ஒடுக்க ஒடுங்கிடும் என்னில் நின்றது ஒடுங்கிடை கரணம் எல்லாம் ஒடுங்கிட ஒடுங்க உள்ள உணர்வுதான் ஒழியும் வேறாய் ஒடுங்கிடின் அன்றி மற்ற உண்மையை உணரொ ணாதே. (81)

பொழிப்புரை:

கருவிகள் தாமாகவே ஒடுங்கமாட்டா. அவை ஒடுங்கும் வழியை அறிந்து ஒடுக்கினால் ஒடுங்கும் என்று சொன்னால் இச்சா ஞான கிரியைகளை அநுபவித்து நின்ற ஆன்மபோதம் ஒடுங்காது. கரணங்களாகிய கருவிகள் எல்லாம் ஒடுங்கினால் போதமும் ஒடுங்கும் என்று சொன்னால் அப்பொழுது ஆன்மாவின் அறிவும் கெட்டுக் கேவலம் வந்து கூடும். ஆதலால், அந்தக் கரணங்களாகிய அக்கருவிகளை அந்நியமாகக் கண்டு திருவருளால் ஒடுக்கினால் அன்றிச் சிவத்தை அறிந்து அநுபவிக்க முடியாது.

சொ.பொ.வி:

கரணம் - மனம் முதலிய அந்தக் கரணங்கள். நின்றது - போகங்களை அநுபவித்து நின்றது.

விளக்கவுரை :

அந்தக் கரணங்களின் தொழிற்பாட்டை ஆன்மா தனக்குக் கிட்டும் திருவருளால் அடக்குதல் அன்றித் தன்முனைப்பால் அடக்க முடியாது என்பதை இப்பாடல் விளக்குகிறது. எனவே, அந்தக் கரணங்களை அடக்கத் திருவருளை நாட வேண்டும்.

தற்போதம் ஒழித்தற்கு வழி

பற்றிடும் கருவி யாவும் படர்ந்துணர் வளிக்குங் காலை உற்றறிந்து இடுவது ஒன்றின் உணர்வினின் உண்மை யாகும் மற்றது பகல்வி ளக்கின் மாய்ந்திட வருவ துண்டேல் பெற்றிடும் அதனை மாயப் பிறப்பினை அறுக்க லாமே. (82)

பொழிப்புரை:

உலக போகங்களைப் பற்றும் கருவிகள் எல்லாம் புறத்தே சென்று ஆன்மாவிற்கு அறிவைக் கொடுக்கும் காலத்தில் அப்போகங்களில் ஒன்றைப் பொருந்தி அதனை அறிதல் ஆன்ம போதத்தின் இயல்பாகும். அந்தப் போதம் பகற்காலத்தில் எரியும் விளக்குப் போல நிற்கும். அந்த முறைமையைக் கூடினால் ஆன்மா சிவத்தை அடையும். மயக்கப் பிறவியையும் அறுக்கலாம்.

சொ.பொ.வி:

பற்றிடும் கருவி - ஞானேந்திரியங்கள். உணர்வு - அறிவு. மாயப் பிறப்பு - மயக்கத்தைச் செய்யும் பிறவி.

விளக்கவுரை :

உலக போகங்களை அநுபவிப்பது ஆன்மாவின் இயல்பாகும். அவ்வாறு அநுபவிக்கும் பொழுது பகல் விளக்குப் போல அநுபவிக்க வேண்டும். அதாவது பகலில் விளக்கு தான் கெடாது (எரிவது கெடாது) ஒளி மட்டும் பகலாதலால் பிரகாசம் இல்லாமல் நிற்கும். அதுபோல ஆன்மாவும் தான் கெடாது இச்சா ஞான கிரியைகளைக் கெட்டு நின்றால் சிவத்தை அடைய முடியும். இதனையே திருவாசகம் “தான் கெட்டலன்றி சலிப்பறியாத் தன்மை” (திருத்தெள்ளேணம் - 18) என்று கூறும்.

ஆன்ம லாபம்

முந்திய ஒருமை யாலே ஒழிந்தவை கேட்டல் கேட்டல் சிந்தனை செய்தல் உண்மை தெளிந்திடல் அதுதா னாக வந்தவாறு எய்தல் நிட்டை மருவுதல் என்று நான்காம் இந்தவாறு அடைந்தோர் முத்தி எய்திய இயல்பி னோரே. (83)

பொழிப்புரை:

முற்பிறப்பில் செய்த சரியை முதலியவற்றால் ஆசாரியன் உபதேச மொழிகளைக் கேட்டலும், கேட்ட பொருளைச்

சிந்தித்தலும், அப்பொருளின் உண்மையைத் தெளிதலும், அதனால் வந்த அத்துவித நிலை பொருந்தும்படி கூடுதலும் என்று ஞானம் நான்கு விதமாகும். இவ்வாறு நிகழ்வதே முத்தியைப் பெற்றவர்தம் இயல்பாகும்.

சொ.பொ.வி:

முந்திய ஒருமை - முற்பிறப்பில் செய்த சரியை முதலியன.
மொழிந்தவை - ஆசாரியன் உபதேச மொழிகள்.

விளக்கவுரை :

முற்பிறவிகளிலே ஈட்டிய சரியை முதலியவற்றால் இருவினை ஒப்பும் மலபரிபாகமும் நிகழ்ந்து சத்திநிபாதம் உண்டாகும். இப்பக்குவத்தை எதிர்பார்த்திருந்த இறைவன் ஆசாரியன் வடிவத்தில் வந்து ஞானம் தருவான். இந்த ஞானம் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டை என நான்கு வகையாகும். இந்த நான்கு வகையில் நின்றால் முத்தியைப் பெறலாம் என்பது இப்பாடலின் கருத்தாகும்.

ஞான நிட்டை

பாசமா ஞானத் தாலும் படர்பசு ஞானத் தாலும்
ஈசனை உணர ஒண்ணாது இறையருள் ஞானம் நண்ணி
தேசறும் அதனால் முன்னைச் சிற்றறிவு ஒழிந்து சேர்ந்து
நேசமோடு உயர்ப ரத்து நிற்பது ஞான நிட்டை.

(84)

பொழிப்புரை:

பாச ஞானத்தினாலும், பசு ஞானத்தினாலும் சிவனை அறிய முடியாது. சிவனுடைய திருவருளாகிய ஞானத்தைப் பொருந்தி, அந்த ஞானத்தாலே ஆன்மபோதம் நீங்கி, அந்த ஞானத்திற்கு மேலான சிவத்திலே கலந்து நிற்பது ஞானநிட்டையாகும்.

சொ.பொ.வி:

பாசஞானம் - சொற் பிரபஞ்சமும் பொருள் பிரபஞ்சமும் அமைந்த பாசஞானம். பசு ஞானம் - நான் பிரமம் என்னும் ஞானம். அது ஆன்ம போதத்தால் வந்தது. இறையருள் ஞானம் - பதிஞானம். அதாவது சிவனை அறிவிக்கின்ற சிவஞானம்.

விளக்கவுரை:

பெத்தநிலையில் ஆன்மாவின் அறிவு இச்சை செயல் ஞானம் நிகழ்வது போல, முத்தி நிலையிலும் அவை தொழிற்படும். அதாவது அத்துவிதமாய் முதல்வனோடு கலந்துநின்ற ஆன்மா, முதல்வனிடத்து செல்லும் அன்பு மிகுதல் இச்சையின் தொழிலாகும். திருவடியாகிய சிவானந்தத்தை அநுபவித்தல் கிரியையின் தொழில், இறைவனின் பெருங்கருணையை நோக்குதல் அறிவாகிய ஞானத்தின் தொழில். இவ்வாறு தொழில்படுதல் ஞான நிட்டை எனப்படும்.

உபாய நிட்டை

விளம்பிய வகையில் நிட்டை மேவிடல் அறிதேல் முன்னம்
அளந்தறி வளித்த வற்றின் அளவுமற் றவற்றி னாலே
உளம்கொளும் தனையும் உள்ளபடி யுமுற் றுணர்ந்து செவ்வே
தளர்ந்திடைது உவப்ப மற்றத் தன்மைய தாகும் தானே. (85)

பொழிப்புரை:

முன்பாட்டில் கூறியபடி நிட்டை கூடுதல் அறிதானால் பெத்த நிலையில் ஆன்மாவுக்கு அறிந்து நின்ற கருவிகளின் இயல்பையும், அவற்றின் மூலம் அறியும் ஆன்மாவாகிய தனது இயல்பையும், ஆன்மாவோடு கலந்து நின்று அறிவிக்கும் இறைவனின் அத்துவித நிலையையும், உற்று உணர்ந்து அத்துவித நிலை மறவாது கடைப்பிடித்து நின்றால் முன் சொல்லப்பட்ட நிட்டை கைகூடும்.

சொ.பொ.வி:

அளந்து அறிவு அளித்த - ஆன்மாவுக்கு விஷயங்களை அறிந்து அறிவித்து நின்ற கருவிகள். உளந்தனை - ஆன்மாவின் இயல்பை. உற்றுணர்தல் - திருவருளைக் கூடி நின்று அறிதல். செவ்வே - உறுதியாய்ப் பற்றி. தளர்ந்திடாது - மறவாது.

விளக்கவுரை :

நிட்டையில் கூடுதலுக்கு எளியமுறை கூறப்படுகிறது. அதாவது முதல்வனது அத்துவித நிலையை மறவாது பக்தி செய்தால் நிட்டை கைகூடும்.

பாவனையால் சிவத்தை அடைய இயலாது

பாவிக்கின் மனாதி வேண்டும் பயனிலை கரணம் நீத்துப் பாவிப்பன் என்னில் என்ன பழுதுள பாவ கத்தால் பாவிக்க ஒண்ணா என்று பாவிப்பன் என்னின் நீயென் பாவிக்க வேண்டா ஆண்ட பரனருள் பற்றி னோர்க்கே. (86)

பொழிப்புரை:

சிவத்தைப் பாவனையால் பெறலாம் என்றால் மனம் முதலிய கருவிகள் வேண்டும். ஆனால், அந்தக் கருவிகளுக்கு இறைவன் எட்டாதவர். ஆதலால் பாவனையால் பயன் இல்லை. கருவிகளை நீக்கிப் பாவிப்பேன் என்றால் கருவிகள் நீங்கியவிடத்து எதனையும் அறிய முடியாது. அதனால் பாவிக்கவும் முடியாது. மேலும் அந்த நிலையில் கேவலம் வந்து தலைப்படும். பாவனையால் பாவிக்க எய்தாதவர் என்று பாவிப்பேன் என்று சொன்னால் கிடைக்கும் பாவனையாவது என்ன? ஒன்றுமில்லை. ஆதலால் சிவனது அருள் பெற்றவர்க்குப் பாவனை வேண்டியதில்லை. அவ்வருளே சிவனை அடைவிக்கும்.

சொ.பொ.வி:

மனாதி - மனம் முதலிய. கரணம் - கருவிகள். பழுதுள - கேவலம் உண்டாகும்.

விளக்கவுரை :

பாவனைகளால் சிவனை அடைய முடியாது. சிவனது அருளைப் பெற்ற அடியார்க்கு எந்தப் பாவனையும் வேண்டியதில்லை. அந்தச் சிவனருளே சிவத்தை அடைவிக்கும்.

அத்துவித நிலை

ஒன்றிரண்டு ஆகி ஒன்றின் ஒருமையாம் இருமை யாகி ஒன்றில் ஒன்று அழியும் ஒன்றாது என்னின்ஒன் றாகா தீயின் ஒன்றிரும் புறழின் அன்றாம் உயிரின்ஐந் தொழிலும் வேண்டும் ஒன்றிநின்று உணரும் உண்மைக்கு உவமை ஆணவத்தோடு ஒன்றே. (87)

பொழிப்புரை:

பிரமமாகிய ஒரு பொருளே பெத்த நிலையில் பிரமமும் சீவர்களும் (ஆன்மா) என இரண்டாக எண்ணப்பட்டிருந்து - முத்தி நிலையில் அவ்விரண்டும் ஒன்றாய் விடும் என்று கூறினால் சீவர்களும் பிரமமும் ஒரே தன்மை உடையவராய் விளங்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமையால் அது பொருந்தாது. அநாதியிலே ஆன்மாவும் சிவமும் வேறு வேறாய் இருந்து முத்தியிலே ஒன்றாகும் என்றால் அநாதியிலே வேறு வேறாய் இருந்த முதல் இரண்டில் ஒன்று அழிந்து விடும். எனவே, அதுவும் பொருந்தாது. சிவனும் ஆன்மாவும் முத்தியிலும் ஒன்றாது வேறு வேறாய் இருக்கும் என்னில் அது அத்துவித நிலை ஆகாது. எனவே, அதுவும் பொருந்தாது. தீயிற் பொருந்திய இரும்பு தீயானாற் போல, சிவத்தில் பொருந்திய ஆன்மாவும் சிவத்தின் குணத்தைப் பெறும் என்றால் அதுவும் அல்ல. ஏனென்றால், சிவனுக்குரிய ஐந்தொழில் ஆன்மாவிடத்தும் காணப்பெற வேண்டும். எனவே, அதுவும் பொருந்தாது. ஆன்மா சிவத்தோடு கூடி நின்று பேரானந்தத்தை அநுபவிக்கும் முத்தி நிலைக்கு உவமை கூறினால் ஆன்மா பெத்த நிலையில் எவ்வாறு ஆணவ மலத்தோடு கூடி இருந்ததோ அதுபோல முத்தி நிலையில் சிவத்தோடு கூடி நிற்கும்.

சொ.பொ.வி :

ஒன்றிரண்டு - பிரமம் ஆன்மா. தீயில் ஒன்றி இரும்புரளின் - தீயில் ஒன்றியிருக்கும் இரும்பு போல.

விளக்கவுரை:

இப்பாடல் அத்துவித நிலைக்கு விளக்கம் தருகிறது. ஏகான்மவாதி, ஐக்கியவாதி, பேத வாதி, சிவசங்கிராந்த வாதி ஆகியோர் கூறிய அத்துவிதப் பொருள் நிலையை மறுத்து சித்தாந்தக் கருத்தினை விளக்குவது இப்பாடல். பெத்த நிலையில் ஆன்மா ஆணவ மலத்தோடு பிரிவின்றி இருந்து, அவ்ஆணவ மலம் ஒன்றே அன்றி வேறொன்றும் இல்லை என்று இருந்தாற் போல, முத்தி நிலையில் சிவத்தில் வேறற ஒன்றி நின்று சிவனாந்தத்தை நுகர்ந்திருக்கும்.

ஆணவமல நீக்கம்

அழிந்திடும் பாசம் என்னில் நித்தமென் றுரைத்தல் வேண்டா
அழிந்திடா தென்னின் ஞானம் அடைவது கருத வேண்டா
அழிந்திடும் சத்தி நித்தம் அழிந்திடா ஒளியின் முன்னர்
அழிந்திடும் இருளும் நாசம் அடைந்திடா மிடைந்தி டாவே. (88)

பொழிப்புரை:

அத்துவித நிலையில் ஆணவமலம் அழிந்துவிடும் என்றால் ஆணவ மலம் நித்தம் என்று உரைக்க முடியாது. அழியாது என்றால் ஞானம் பெற முடியாது. அப்படியானால் அழிவது எது? - ஆன்மாவின் அறிவை மறைக்கின்ற ஆணவமலத்தின் காரியமான சத்தியே அழியும். ஆணவ மலத்தின் நித்திய தன்மை அழியாது. எதுபோல என்றால் சூரிய ஒளியின் முன் நிற்க முடியாத இருள் நாசமடைவதில்லை. அதே நேரத்தில் அவ் ஒளியின் முன் முனைத்து நிற்பதுமில்லை.

சொ.பொ.வி:

பாசம் - ஆணவமலம். நித்தம் - நித்தியதன்மை.

விளக்கவுரை:

பேத வாதிகள் செம்பின் களிம்பு குளிகையினால் அழிந்து பொன்னாவதுபோல ஆன்மாவின் ஆணவ மலம் சத்தி அருளால் அழிந்துபோக ஆன்மா சிவமாகி விடும் என்பார்கள். இதனை மறுத்து முத்திநிலையில் ஆன்மா அழியாது, ஆன்மாவின் செயல்பாடே அழியும் என்கிறார் ஆசிரியர்.

கன்மமல நீக்கம்

எல்லையில் பிறவி நல்கும் இருவினை எரிசேர் வித்தின் ஒல்லையின் அகலும் ஏன்ற உடற்பழ வினையது ஊட்டும் தொல்லையில் வருதல் போலத் தோன்றிரு வினையது உண்டேல் அல்லொளி புரையும் ஞானத் தழலுறு அழிந்து போமே. (89)

பொழிப்புரை:

அளவற்ற பிறவிகளைத் தரும் புண்ணிய பாவங்கள் ஆகிய சஞ்சிதவினை தீயில் சேர்ந்த வித்துப்போல ஆசாரியனது திருநோக்கால் விரைவில் நீங்கும். வினையால் ஏற்றுக் கொண்ட உடம்பை இடமாகப் பெற்ற பிராரத்தவினை உடம்பு உள்ளளவும் நின்று அநுபவிக்கத் தீரும். பிராரத்த வினை துயக்கின்ற பொழுது ஏறுகின்ற ஆகாமிய வினை இருளைக் கெடுக்கும் சூரியனை ஒத்த ஞான அக்கினி வந்து பொருந்த அழிந்து போகும்.

சொ.பொ.வி:

இருவினை - இருவினையாகிய சஞ்சித வினை. பழவினை - பிராரத்த வினை. தோன்று இருவினை - ஆகாமிய வினை.

விளக்கவுரை:

இப்பாடலில் மூன்று கன்மங்களின் நீக்கத்தை ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். சஞ்சித வினை ஆசாரியன் திருநோக்கால் அழியும். பிராரத்த வினை அநுபவிப்பதால் அழியும். ஆகாமிய வினை ஞானத்தால் அழியும்.

மலவாசனை தாக்காமைக்கு உரியவழி

பந்தமா னவைஅ றுத்துப் பௌதிகம் உழலும் எல்லைச்
சந்தியாது ஒழியாது இங்குத் தன்மை போல் வினையும் சாரும்
அந்தமா திகள் இலாத அஞ்செழுத்து அருளி னாலே
வந்தவாறு உரைசெய் வாரை வாதியா பேதி யாவே.

(90)

பொழிப்புரை:

மல மாயை கன்மங்களாகிய பந்தங்கள் நீங்கி பிராரத்த வினை
மட்டும் நின்று, அதற்குரிய சரீரத்தோடு வாழுகின்ற பொழுது
மலவாசனை தாக்காது ஒழியாது. (தாக்கும்) பெருங்காய டப்பாவில்
வாசனை மங்கினாலும் மெலிதாய் வாசனை வீசுமாறு போல
பிராரத்த வினையும் வந்து தாக்கும். ஆதலால், முதலும் முடிவும்
இல்லாது ஐந்தெழுத்தை ஆசாரியன் உபதேசித்தபடி உச்சரிப்பவரை
அம்மலவாசனை தாக்க மாட்டா.

சொ.பொ.வி:

பௌதிகம் - பூத சம்பந்த தேகம். இங்கு - பெருங்காயம்.
அந்தம்ஆதி - முதலும் முடிவும். அஞ்செழுத்து - புனித நாமம்.

விளக்கவுரை :

ஐந்தெழுத்தை உச்சரிக்கும் முறைமையைக் குருவால் அறிய
வேண்டும் என்பதை இப்பாடல் வலியுறுத்துகிறது. நமசிவாய -
தூல பஞ்சாட்சரம் எனப்படும். சிவாயநம - சூட்சும பஞ்சாட்சரம்
எனப்படும். சிவயசிவ - காரண பஞ்சாட்சரம் எனப்படும்.

சூட்சும பஞ்சாட்சரத்தில் பொருளும் அதனைக் கேட்டற்கு உரியவரும்.

திருவெழுத்து ஐந்தில் ஆன்மா திரோதமா சருள்சி வஞ்சும்
தரநடு நின்றது ஒன்றாம் தன்மையும் தொன்மை யாகி
வருமந மிகுதி யாலே வாசியில் ஆசை இன்றிக்
கருவழிச் சுழலு மாறுங் காதலார்க் கோத லாமே.

(91)

பொழிப்புரை:

சூட்சும பஞ்சாட்சரமாகிய சிவாயநம என்னும் எழுத்து அஞ்சில் திரோதான சத்தியும், ஆணவ மலமும் பின்னே நிற்கிறது. அருளாம் சிவனும் முன்னாக நிற்கிறது. நடுவே நிற்பது ஆன்மாவாகும். இங்ஙனம் நடுவே நிற்பதனாலும் மல திரோதங்களின் மயக்க மிகுதியினாலும் போகங்களில் அழுந்தி, அருளிலும் சிவத்திலும் விருப்பின்றி பிறந்து இறந்து உழலுகின்ற நிலையில் காலப்போக்கில் விடய போகங்களில் வெறுப்பு உண்டாகி முத்தியில் விருப்பம் உடையோர்க்கு இப்பஞ்சாட்சரத்தை உபதேசிக்கலாம்.

சொ.பொ.வி:

ஐந்தில் - சிவாயநம. திரோதம் - திரோதான சத்தி. ஆசு - ஆணவமலம். வாசியில் அருளில்.

விளக்கவுரை:

ஐந்து எழுத்துக்களின் பொருளை ஆசிரியர் விளக்கியுள்ளார். ஆன்மா சிவத்தையும், மலங்களையும் சார்ந்து நின்று சார்ந்ததன் வண்ணமாய்த் திகழ்வதால் ஆன்மாவுக்குரிய யகர எழுத்து சிவாய நம என்ற சொல்லில் நடுவில் உள்ளது. எனவே, போகங்களை வெறுத்து முத்தியில் விருப்பம் உடைய ஆன்மாவுக்கு ஐந்தெழுத்து உபதேசம் செய்யலாம்.

ஐந்தெழுத்தின் மகிமை

ஆசுறு திரோத மேவாது அகலுமா சிவமுன் னாக
ஓசைகொள் அதனில் நம்மேல் ஒழித்தருள் ஓங்கும் மீள
வாசியை அருளும் மாயா மற்றது பற்றா உற்றங்கு
ஈசனில் ஏக மாகும் இதுதிரு எழுத்தின் ஈடே.

(92)

பொழிப்புரை:

ஆணவ மலமும் திரோதாயியும் பொருந்தாமல் நீங்கும்படி சிவாயநம என்னும் சூட்சும ஐந்தெழுத்தை உச்சரிக்க வேண்டும்.

அவ்வாறு உச்சரித்தால் ந கரமாகிய திரோதான சத்தியும், ம காரமாகிய மலமும் ஒழிந்து அருட்சத்தியாய் விளங்கும். பின்பு ம கரமாகிய அந்த அருட்சத்தியே சி கரமாகிய சிவத்தைத் தரும். மேலும் அந்த அருளைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு ஆன்மா அருளிலே அடங்கி சிவத்திலே ஒன்றுபடும். இதுவே ஐந்தெழுத்தின் பெருமையாகும்.

சொ.பொ.வி:

ஆசுறு - ஆணவ மலம். நம்மேல் - நகரத்திற்குப் பின்வரும் மகரம். வாசியை - அருளை.

விளக்கவுரை :

சூட்சும பஞ்சாட்சரத்தை ஒலித்தால் ஆணவமலம் பரிபாகம் எய்தும். திரோதான சத்தி அருட்சத்தியாய் ஆன்மாவில் பதியும். இதுவே சத்திநிபாதம். பின் சிவத்தோடு ஆன்மா ஒன்றிடும்.

சீவன் முத்தர்

தீங்குறு மாயை சேரா வகை வினை திரிவி தத்தால்
நீங்கிட நீங்கா மூல நிறையிருள் இரிய நேயத்து
ஓங்குணர் அகத்து அடங்கி உளத்துளின் பொடுங்க நேரே
தூங்குவர் தாங்கி ஏகத் தொன்மையில் துகளி லோரே. (93)

பொழிப்புரை:

தீங்குறும் மாயா காரியங்கள் வந்து சேராதபடி சஞ்சிதம் முதலிய முவினைகளும் முவிதத்தால் ஒழிந்திட, மூலமலமாகிய பேரிருளும் அகன்றுபோக சிவத்தின் அருளிலே தான் அடங்கி சிவத்தினால் தாங்கப் பெற்று தம் அறிவுக்குள்ளே பேரின்பம் அடங்க, மலவாசனை சிறிதும் தாக்காது பேரானந்தம் உறுவர் சீவன் முத்தர்.

சொ.பொ.வி :

திரிவிதத்தால் - சஞ்சிதம் தீட்சையாலும். பிராரத்தம் அநுபவத் தாலும். ஆகாமியம் ஞானத்தாலும் அழியும். மூலநிறை இருள் -

மூலமலமாகிய பேரிருள். நேயத்து - அருளில். தூங்குவர் - ஆனந்த முறுவர். துகளிலோர் - பாசம் நீங்கிய சீவன் முத்தர்.

விளக்கவுரை :

இப்பாடல் சீவன் முத்தரை அடையாளம் காட்டுகிறது.

இதுவும் அது

குறிப்பிடும் காலம் திக்கா சனம்கொள்கை குலம் குணம் சீர்
சிறப்பிற்று விரதம் சீலம் தவம்செபம் தியானம் எல்லாம்
மறுத்தர ஒழிதல் செய்தல் மருவிடா மன்னு செய்தி
உறக்குறு பவர்போல் வாய்மை ஒழிந்தவை ஒழிந்து போமே. (94)

பொழிப்புரை:

புண்ணியத் தலங்கள், கால சங்கற்பம், திக்குகள், ஆசனங்கள் ஆகிய சமயக் கோட்பாடுகளும், சாதியும் குணமும் சீரும் சிறப்பினை உடைய விரதங்களும், தவங்களும், செபங்களும், தியானங்களும் ஆகிய இவை எல்லாம் சீவன் முத்தர் தாமாகச் செய்வதும் இல்லை, தாமாக விடுவதும் இல்லை. உண்மைப் பொருளாகிய சிவத்தையே கண்டு கொண்டிருப்பர். ஏனைய நியமங்கள் எல்லாம் நித்திரை செய்கின்றவர் கைப்பொருள் போல சீவன் முத்தர்க்குத் தாமாக அழிந்து போகும்.

சொ.பொ.வி:

குறிப்பிடம் - நிட்டைக்கு உரிய புண்ணியதலம். ஆசனம் - பத்மாசனம் முதலியன. கொள்கை - கோட்பாடுகள். சீர் - விபூதி உருத்திராக்கத்தில் அபிமானம்.

விளக்கவுரை :

சீவன் முத்தர்கள் நியமங்களைச் செய்வதும் இல்லை. வெறுப்பதும் இல்லை. அவர்கள் எப்பொழுதும் சிவமாகிய மெய்ப்பொருளையே எண்ணி நிற்பர். ஆதலால் தூங்குகிறவர் கையில் உள்ள பை போன்ற பொருள்கள் அவர்களை விட்டு நழுவுதல் போல, நியமங்கள் தாமாக நீங்கிவிடும்.

அணைந்தோரின் மகிழ்ச்சி

அகம்புறம் என்று இரண்டால் அர்ச்சனை புரியும் இந்தச் சகந்தனில் இரண்டும் இன்றித் தமோமய மாகி எல்லாம் நிகழ்ந்திட மகிழ்ந்து வாழும் நீர்மையாற் போல ஞானம் திகழ்ந்தகம் புறம் எனாத செம்மையாற் நன்மை யாரே. (95)

பொழிப்புரை:

அகப்பூசை, புறப்பூசை என்று இருவித அர்ச்சனை செய்யும் இந்தப் பூமியில் இவ்விரண்டு பூசைகளும் இன்றி, அஞ்ஞானமே தமக்கு வடிவாகி, வினைப் பயன்கள் எல்லாம் நிகழத் தாம் அவற்றைக் கருதாது, தாம் கருதிய பொருள். ஒன்றிலேயே மனம் செலுத்தி மகிழ்ந்து வாழும் உலகத்தவரைப் போல, சீவன் முத்தர் ஞானம் கிடைத்தவிடத்து அதனை அகம் புறம் என்று பிரித்து அறியாது அந்த ஞானமே வடிவாய் நிகழுகின்ற பிராரத்த வினைகளைக் கருதாது, சிவம் ஒன்றிலேயே நின்று பேரின்பத்தை அநுபவிக்கும் சிறப்புடையோர் ஆவர்.

சொ.பொ.வி :

சகம் - உலகு. தமோமயம் - அஞ்ஞான வடிவு.

விளக்கவுரை :

சீவன் முத்தரின் மகிழ்ச்சி நிலை இப்பாடலில் உவமையால் விளக்கப் பெற்றுள்ளது.

சீவன் முத்தர் செய்யும் யோகம்

அண்டம்மே விடஅனைத்தும் அனைத்தையும் அண்டம்மேவி கொண்டல்போல் எவையும் ஞானம் குறைவிலா நிறைத லாலே கண்டதோர் பொருளை அந்தக் கருத்தினால் காணில் தானே அண்ட நாயகனார் மேனி யானதேல் ஐய மின்றே. (96)

பொழிப்புரை:

ஐந்து பூதங்களில் பிருதிவி (மண்) முதலிய நான்கு பூதங்களும் ஆகாயத்தைப் பொருந்தி நிற்க, அந்த ஆகாயம் அவை

எல்லாவற்றையும் அடக்கிக் கொண்டு நின்றல் போல, சீவன்முத்தர் அண்ட சராசரங்கள் அனைத்திலும் திருவருள் பூரணமாய் நிறைந்திருப்பதால் காணுகின்ற ஒவ்வொன்றையும் அத்திருவருள் வடிவாகவே காண்பர். மேலும் அண்டநாயகனார் திருமேனியாயும் தான் நிற்பர். ஆதலால் ஞானநிலையை அடைதல் சீவன் முத்தர்க்கு ஐயமன்று.

சொ.பொ.வி:

அண்டம் - ஆகாயம். எவையும் - அண்ட சராசரங்கள் அனைத்தையும். அண்டநாயகர் - உலகத் தலைவராகிய சிவன்.

விளக்கவுரை :

உலக வாதனையால் ஞானநிலை வழுவுகின்ற பொழுது அதனை நீக்கிக் கொள்வதற்கு சீவன் முத்தர் செய்யும் யோகம் - “எல்லாவற்றையும் திருவருளாகக் காண்பதாகும்” என்று இப்பாடல் கூறுகிறது.

சீவன் முத்தர் செய்யும் கிரியை

மண்முதல் கரணம் எல்லாம் மறுஅசத் தாக்கி ஞானக் கண்ணினில் ஊன்றி அந்தக் கருத்தினால் எவையும் நோக்கி எண்ணிஅஞ் செழுத்து மாறி இறைநிறை உணர்ந்து போற்றல் புண்ணியன் தனக்கு ஞான பூசையாய்ப் புகலு மன்றே. (97)

பொழிப்புரை:

மண் முதலாகிய தத்துவங்கள் எல்லாம் தனக்கு வேறான ஜடப்பொருள் என்று கண்டு நீக்கி, அந்த ஞான நிலையிலேயே நிலைபெற்று அந்தக் கருத்தினால் எவற்றையும் சிவமாய்ப் பார்த்து ஐந்தெழுத்தை எண்ணி, சிவத்தினது அத்துவித நிலையை நினைந்து துதித்தல் சிவனுக்குரிய ஞானபூசையாகும் என்று ஆகமங்கள் கூறும்.

சொ.பொ.வி:

மருஅசத்தாக்கி - தனக்கு வேறான சடப்பொருள் எனக்கண்டு. அஞ்செழுத்து - காரண அஞ்செழுத்து.

விளக்கவுரை :

சீவன் முத்தர்கள் தங்களுடைய யோக நிலை குறைந்த விடத்து இந்தக் கிரியைகளைச் செய்வார்கள். அதாவது எல்லாவற்றையும் சிவனாகக் கண்டு ஐந்தெழுத்தை உரைத்து கிரியைகளைச் செய்வார்கள்.

அவர் செய்யும் சரியை

தொண்டர் களிதத்தும் வானோர் தொழும்திரு மேனி தானும் அண்டரும் கண்டி லாத அண்ணலே எனவ ணங்கி வெண்தர ளங்கள் சிந்த விழிமொழி குழறி மெய்யே கண்டுகொண் டிருப்பர் ஞானக் கடலமுது அருந்தி னோரே. (98)

பொழிப்புரை:

சிவனடியாரும் சிவலிங்கமும் சிவபிரானே என்று வணங்கி, கண்கள் நீர்த்துளி சிந்த, வாக்கு தழுதழுக்க உண்மைப் பொருளாகிய சிவத்தையே கண்டிருப்பர் - ஞானத்தால் விளைந்த பேரின்பமாகிய அமுதத்தைப் புசித்த சீவன் முத்தர்.

சொ.பொ.வி :

அண்டர் - தேவர். தரளங்கள் - நீர்த்துளி.

விளக்கவுரை :

சீவன் முத்தரின் நிலையை ஆசிரியர் இப்பாடலில் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். அடியார்களையும் சிவலிங்கத்தையும் சிவபிரானாகக் காண்பது சீவன் முத்தரின் இயல்பாகும் என்பது இப்பாடலால் தெரியவருகிறது.

நூல் கருத்து

நிலவுல காய ஆதி நிகழ்சிவாத் துவிதாந் தத்துத் குலவினர் அளவ ளாவா கொள்கைய தாகி வேதத் தலைதரு பொருளாய் இன்பாய் தாவில்சற் காரி யத்தாய் மலைவறும் உணர்வால் பெத்த முத்திகள் மதித்தா மன்றே. (99)

பொழிப்புரை:

உலகாயதம் முதல் சிவாத்துவித சைவம் ஈறாக உள்ள சமயத்தவரின் பிரமாணங்களைத் தழுவாத கோட்பாட்டை உடையதாய், வேதத்தின் தலையாகிய உபநிடதங்கள் தரும் பொருளாய், பேரின்பத்தை விளைவிப்பதாய், சற்காரிய இயல்பு கூறுவதாய், அமைந்துள்ள சைவ சித்தாந்த அறிவால் பெத்தம் முத்தி நிலைகளை வரையறுத்துச் சொன்னோம்.

நூல் உபதேசிக்கும் முறை

திருவருள் கொடுத்து மற்றுஇச் சிவப்பிர காச நன்னூல் விரிவது தெளியும் ஆற்றால் விளம்பிய ஏது நோக்கிப் பெருகிய உவமை நான்கின் பெற்றியில் நிறுவிப் பின்முன் தருமலை ஒழியக் கொள்வோன் தன்வயின் சாற்ற லாமே. (100)

பொழிப்புரை:

தீக்கையாகிய திருவருளைக் கொடுத்து இந்தச் சிவப் பிரகாசமாகிய நன்னூலை - நூலில் இடம் பெற்றுள்ள விரிவை ஐயம் திரிபு அற அறியும் நிலையில் சொல்லப்பட்ட ஏதுக்களை எல்லாம் ஆராய்ந்து நோக்கி, பரந்த உவமைகள் நான்காலும் பெறுகின்ற பொருள்களிலே கருத்தை நிறுத்தி, பின்முன் ஏற்படும் முரண் நீங்குமாறு கேட்டு இனிது உணரும் நல்ல மாணவனிடத்தில் கூறலாம்.

சொ.பொ.வி :

திருவருள் - தீட்சையாகிய திருவருள், நான்கு உவமை - வினை, பயன், மெய், உரு என உவமைகள் நான்கு, மலைவு - மயக்கம்.

விளக்கவுரை :

சிவப்பிரகாசமாகிய இந்த நூலை நன்கு ஆராய்கின்ற, ஐயம் இல்லாதது கற்கின்ற, ஏதுக்களைப் புரிந்து கொள்ளுகின்ற, உவமைகளைப் புரிந்து கொள்ளுகின்ற, முன்பின் கருத்துக்களை மயக்கமற உணருகின்ற நல்ல மாணவனிடத்தில் கூறலாம் என்று ஆசிரியர் தன் நூலை யாருக்குக் கூற வேண்டும் என்ற வரையறையை இப்பாடலில் கூறி நூலை நிறைவு படுத்துகின்றார்.

சிவப்பிரகாசம்

பாடல் முதற்குறிப்பு அகராதி

(தனித்தனிப் பாடல்கள் கொண்ட நூல்களுக்கு மட்டும்)

அகம் புறம்	95	உருவாதி	22
அடைபவர்	79	உருவுணர்	53
அண்டமே	96	உலகமெலாம்	16
அந்நியமா	36	உறைதரு	74
அறிவையரின்	50	உற்றதொழில்	31
அருத்திமிகும்	26	உன்னலரும்	21
அலகில் குணம்	42	எண்ணரிதாய்	19
அல்லன் மிக	25	எண்ணவொன்	60
அழிந்திடும்	88	எல்லையில்	89
அறிந்திடும்	67	எவ்வறி	56
அறிவினால்	55	என்னையிது	23
அறிவெனில்	54	ஏகமாய்	20
ஆசுறு	92	ஏற்றவிவை	18
ஆனதனு	43	ஐவகையால்	41
இங்கிவை	51	ஒடுங்கிடா	81
இத்தகைமை	39	ஒளியான - காப்பு	
இந்நிலைதன்	78	ஒன்றிரண்டு	87
இந்நிலையில்	46	ஒங்கிவரும்	33
இருணனி	66	ஒங்கொளியா	1
இவ்வகை	61	ஒரிடத்து	59
இனையபல	48	கண்டறி	65
இன்மைமல	34	கண்ஒளி	58
இன்றுநோக்கு	77	கந்தமலர்	17
ஈங்கிதுவென்	15	கன்மநெறி	29

காட்டிடும்	68	பரந்தபரா	2
கிரியைனெ	10	பலகலையா	13
குறிப்பிடங்	94	பற்றிடுங்	82
சத்திது	57	பன்னிறங்	69
சுத்தமாம்	75	பாசமா	84
செறிந்திடு	52	பார்திகழ	6
சொன்னமுறை	44	பாவிக்கின்	86
தத்துவமான	73	புகலரு	76
தனக்கென	64	புகலுமல	37
தன்னறி	72	புறச்சமய	7
திருவருள்	100	பேசரிய	40
திருவெழுத்து	91	பொற்புறு	80
தீங்குறு	93	மண்முதல்	97
தெரித்தகுரு	11	மருவிய	63
தேசுறமருவு	71	மன்னியகண்	27
தேவர்பிரான்	5	மாயைமா	70
தொண்டர்	98	மாயைமுதல்	35
தொன்மையவா	12	முந்திய	45
தோற்றியிடு	47	முந்தியஒரு	83
நண்ணியிடு	28	மூவகையார்	8
நலந்தர	3	மேலைக்கு	30
நாடியசத்	49	மோகமிக	32
நிலவுளோ	99	வந்தடைந்து	38
நீக்கமில	62	வளநிலவு	4
நீடுபரா	14	விரும்பிய	9
படைத்ததொரு	24	விளம்பிய	85
பந்தமா	90		

8

திருவருட்பயன்

////////////////////

கொற்றவன் குடி உமாபதி தேவ நாயனார்

-
- குறள்வெண்பா அமைப்பில் தத்துவங்களை விளக்க பத்து அதிகாரங்களைக் கொண்டது.
  - உவமைகளின் சிறப்பால் பயில்வோரின் மனத்தை ஈர்ப்பது.
  - இறைவனின் அருட் தன்மையையும், ஆன்மா கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அன்புறு நிலையையும், ஐந்தெழுத்தின் பெருமையையும், அணைந்தோர் தன்மையையும் எடுத்துக்காட்டுவது.
-

திருவருட்பயன்

////////////////////////////////////

திருவருட்பயன் என்பது திருவருளின் பயனை விளக்கும் நூல் என விரியும். பத்து அதிகாரங்கள் கொண்டது. ஒவ்வொரு அதிகாரத்திற்கும் பத்துக் குறட்பாக்கள் உள்ளன. முதல் ஐந்து அதிகாரம் திருவருளைப் பற்றியும், மற்றைய ஐந்து அதிகாரங்கள் திருவருளின் பயனைப் பற்றியும் கூறுவன. முதல் ஐந்தும் முறையே திருவருளை அளிக்கும் பதியின் தன்மையையும் திருவருளைப் பெறும் உயிரின் தன்மையையும், திருவருளால் நீக்கப்படும் மலத்தின் தன்மையையும் திருவருளின் தன்மையையும் குருவின் பெருமையையும் விளக்கும். அதுபோலப் பின் அதிகாரங்கள் ஐந்தும் ஆன்மா அறிவைப் பெறும் முறைமையினையும், மலம் நீங்கும் முறைமையினையும் அதனால் கிடைத்த பேரானந்தத்தையும் ஐந்தெழுத்தின் பெருமையினையும் சீவன்முத்தரின் தன்மையையும் கூறுவனவாகும்.

காப்புச் செய்யுள்

நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானங்
கற்குஞ் சரக்கன்று காண்.

பொருள் :

நல் அருளினை உடைய யானை முகத்தினையும் இளமையினையும் உடையவராகிய விநாயகக் கடவுளை வழிபடுவாராயின் அவருக்கு வருந்திக் கற்க வேண்டிய நூல்களாகவே ஆகம புராணங்கள் அமையாது. (தாமே எளிதாக உணர வரும்)

சொ.பொ.வி :

குஞ்சரம் - யானை. ஆகுபெயராய் விநாயகரைக் குறித்தது. கன்று - இளமை. நண்ணில் - மனம்மொழி மெய்களால் வழிபடின். கலைஞானம் - வேத ஆகம கலைஅறிவு. சரக்கு - பொருள். (வேத ஆகம நூல்களின் பொருளாகிய பண்டம்)

கருத்துரை :

விநாயகரை வழிபட்டால் வேத ஆகமங்களாகிய கலைகள் கடினப்பட்டுக் கற்க வேண்டியதில்லை. எளிதாகப் பொருள் விளங்கும்.

1. பதிமுது நிலை (இறைவனது இயல்பு)

1. அகர உயிர்போல் அறிவாகி எங்கும் நிகரிலிறை நிற்கும் நிறைந்து.

பொருள் :

அ என்னும் ஒலியானது மற்ற எழுத்துக்களுக்கு முதலாய், அவற்றில் வேறறக் கலந்து இருப்பது போல, ஒப்பற்றவராகிய முதல்வர் அறிவுள்ள அறிவற்ற பொருள்கள் எல்லாவற்றிலும் வேறறக் கலந்து அறிவே வடிவாகி தொடக்கமும் முடிவும் இன்றி நிற்பார்.

சொ.பொ.வி :

நிகரில் - நிகரற்ற நிலை. அறிவாகி - அறிவே வடிவமாகி.

கருத்துரை :

இவ்வதிகாரம் இறைவனது அநாதி முறைமையான பழமையினை உணர்த்துவதால் பதிமுதுநிலை எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது. முதுநிலை என்பது இறைவனின் தொன்மை நிலையைக் குறிக்கும்.

ஒப்புமை :

1. அகர முதலானை அணி யாப்பனாரானை (சம்பந்தர் 1-88-5)
2. ஆனத்து முன்னெழுத்தாய் நின்றார் போலும் (அப்பர் 6-28-5)
3. அகர முதலின் எழுத்தாகி நின்றாய் (சுந்தரர் 7-7)

2. தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத் தருஞ்சத்தி
பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்.

பொருள் :

மனம் வாக்குக்கு எட்டாத மலசம்பந்தம் இல்லாத பேரானந்தமாகிய இறைவனது ஒப்பற்ற நிலையை ஆன்மாக்கள் அனைத்தும் பொருந்தும் வண்ணம் அருளுகின்றவள் சத்தி. அச்சத்தியின் வேறாகாதவர் எமது இறைவராகிய சிவபெருமான்.

சொ.பொ.வி :

தன்னிலைமை - வாக்கு மனங்களுக்கு எட்டாத பேரானந்தமாகிய இறைவனின் நிலைமை. மன்-நிலைபெற்ற. பின்னமிலான் - வேறுபடாதவன். இறை - இறைவன்.

கருத்துரை:

இறைவன் சத்தியோடு என்றும் பிரிவில்லாது கூடி நிற்பன் என்பதும், அச்சத்தி ஆன்மாக்களுக்கு இறைவனின் பேரின் பத்தைப் பொருந்தும்படி செய்கிறான் என்பதும் இக்குறளால் பெறப்பட்டது. இதனையே சிவஞான சித்தியார் “எத்திறம் நின்றான் ஈசன் அத்திறம் அவளும் நிற்பள்” (சுப. 165) என்று கூறும்.

3. பெருமைக்கும் நுண்மைக்கும் பேரருட்கும் பேற்றின்
அருமைக்கும் ஒப்பின்மை யான்.

பொருள் :

இறைவன் பெருமையினாலும், அறிதற்கு அருமை யினாலும், மிகுந்த அருளினாலும், ஒருவரால் பெறுதற்கு அருமையினாலும் தமக்கு ஒப்பிலாதவர் ஆவார்.

சொ.பொ.வி :

பெருமை - எல்லாவற்றையும் கடந்து நிற்கும் நிலை. நுண்மை - அணுக்களிலும் ஊடுருவி நிற்கும் நிலை. பேரருட்கும் - பெருங்கருணைக்கும்.

கருத்துரை :

பெருமை முதலிய நான்கு வகையால் தனக்கு உவமை இல்லாதவனாக இறைவன் விளங்குகிறான். பேற்றின் அருமைக்கு என்பதற்கு உயிர்கள் சென்றடைய முடியாத வீடு பேற்றின்பத்தினை உயிர்களின் அறிவு எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டு வழங்கும் திறமுடையவன் என்று பொருள் கொள்ளலாம்.

4. ஆக்கி எவையும் அளித்தா சுடனடங்கப்
போக்குமவன் போகா புகல்.

பொருள் :

உயிர்கள் எல்லாவற்றையும் தோற்றுவித்து, காத்து, மறைத்து ஆன்மா ஆணவமலத்தோடு கேவலமாய் நிற்க, மற்ற மலங்களை ஒடுக்கி அருளைச் செய்கின்ற இறைவர் உயிர்களுக்கு எக்காலத்திலும் நீங்காத ஆதாரமாக நிற்பார்.

சொ.பொ.வி:

ஆக்கி - படைத்து. எவையும் - ஆன்மாக்கள் எல்லாவற்றையும். அளித்து - காத்து. ஆச-குற்றம் (ஆணவமலம்) அடங்க- ஒடுங்கி நிற்கும் கேவல நிலை. போக்கும் - மற்றமலங்களைப் போக்கும். புகல் - புகலிடம்.

கருத்துரை :

படைத்து காத்து அழிக்கின்ற இறைவன் மகா சங்கார காலமாகிய ஊழி முடிவில் உலகப் பொருள் எல்லாவற்றையும்

தன்கண் ஒடுக்கவல்ல; திறம் கொண்டவன் ஆவான். அவன்தான் உயிர்களுக்குப் பற்றுக்கோடு ஆவான்.

5. அருவும் உருவும் அறிஞர்க் கறிவாம்
உருவும் உடையான் உளன்.

பொருள்:

சிவம் சத்தி நாதம் விந்து ஆகிய நான்கு அருவத் திருமேனிகளும், மகேசன். உருத்திரன். திருமால், பிரமன் ஆகிய நான்கு உருவத் திருமேனிகளும் உடையவன் இறைவன். அவ்இறைவன் அறிவு உடையவரது உள்ளத்தில் தோன்றும் ஞான வடிவத்தையும் உடையவன் ஆவான்.

சொ.பொ.வி :

அருவம் - உருவம்இல்லாமை. அறிஞர்க்கு - ஞானமார்க்கத் தார்க்கு.

கருத்துரை :

இறைவன் அருவ நிலையில் நான்கினையும், உருவ நிலையில் நான்கினையும் பெற்றவன் என்று இக்குறட்பா கூறுவதோடு, அருவுருவ நிலையில் சதாசிவன் என்பதையும் பெறுவான் என்று உணர வைக்கிறது. இதனை 'நவந்தரு பேதம்' (ஒன்பது நிலை) என்று சித்தியார் குறிப்பிடும்! நவந்தரு பேதமாக நாதனார் நடிப்பர் என்ப! (சித். சுப் 164) அருவம் உருவம் அருவுருவம் என்ற மூவகைத் திருமேனிகளையும் இறைவன் உடையவன் என்பதும் இம்மூன்றில் அடங்காத ஞானத்தையும் திருமேனியாகக் கொண்டு உயிருக்கு உயிராய் விளங்குபவன் இறைவன் என்றும் இக்குறட்பா விளக்குகிறது.

6. பல்லா ருயிருணரும் பான்மைஎன மேலொருவன்
இல்லாதான் எங்கள் இறை.

பொருள் :

அளவில்லாதனவாய் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஆன்மாக்கள் அறிவிக்க அறியும் தன்மைபோல தனக்கு மேலாய் நின்று உணர்த்துகின்ற ஒருவரை இல்லாதவன் எங்கள் இறைவன்.

சொ.பொ.வி:

பல் ஆருயிர் - பலவிதமாய் நிறைந்த ஆன்மாக்கள். மேலொருவன் - தனக்கு மேலே தலைவனாக ஒருவன். இறை - கடவுள்.

கருத்துரை:

ஆன்மாக்கள் தங்களுக்கு மேலே உள்ள இறைவன் அறிவிக்க இறைவனை அறிகின்றன. அதுபோல இறைவன் தனக்கு மேலே ஒருவன் நின்று அறிவிக்க அறிகின்ற நிலையில் தலைவனாக ஒருவனை உடையவன் அல்லன். அதாவது தன்னைவிட மிக்கவன் ஒருவன் இல்லை என்ற பெருமையை உடையவன்.

7. ஆனா அறிவாய் அகலான் அடியவர்க்கு
வானாடர் காணாத மன்.

பொருள் :

தேவர்களும் காணாத சிவபெருமான் நீங்காத ஞானமாய் அடியவர்களின் உள்ளத்தில் எழுந்தருளியிருந்து பேரின்பத்தை அருள்வான்.

சொ.பொ.வி:

ஆனா அறிவு - நீங்காத பேரறிவு. வானாடர் - தேவர்கள். மன் - நிலைபெற்ற இறைவன்.

கருத்துரை :

வானவர்களால் அறிய முடியாத இறைவன் ஆன்மீக ஒழுக்க நெறியினைக் கடைப்பிடித்து வாழுகின்ற அடியவர்களின் உள்ளத்தே எழுந்தருளியிருந்து அருளைச் செய்வான் என்பது பெறப்படுகிறது. இதனை 'வானோர் அறியா வழி எமக்குத் தந்தருளும், தேனார்; மலர்க்கொன்றைச் சேவகனார் சீர் ஒளிசேர், ஆனா அறிவாய்!' (திரு அம்மாளை-16) என்ற திருவாசக வரியோடு ஒப்பிடலாம்.

8. எங்கும் எவையும் எரியுநீர் போல்ஏகம்
தங்குமவன் தானே தனி.

பொருள் :

சிவபெருமான் எல்லா உலகங்களிலும், எல்லா உயிர்களிலும் சூடு பொருந்திய நீர்போல வேறற நிற்பர் என்றாலும் அவற்றின் தன்மை சாராமல் அவற்றைக் கடந்து நிற்பர்.

சொ.பொ.வி :

எங்கும் - சடப்பொருள்களில். எவையும் - ஆன்மாக்களின். ஏகம் - கலந்து ஒன்றாதல். அவன் - இறைவன்.

கருத்துரை:

நன்றாகக் காய்ச்சப்பட்ட நீரின் கண்ணே தீயின் தன்மை யாகிய வெப்பம் எங்கும் பரவி ஒன்றாய்க் கலந்து நிற்பது போல, இறைவனும் உலகம், உயிர்கள்தோறும் பிரிப்பின்றி ஒன்றாய்க் கலந்து நிற்பான். அதே நேரத்தில் உலக உயிர்களின் தன்மை தனக்கு எய்தல் இன்றி; அப்பாற்பட்டு வேறாய்த் தனித்து நிற்பான்.

ஒப்பு :

“படரொளிப் பரப்பே. நீருறு தீயே” (திருவாசகம், கோயில்; திருப்பதிகம்-7)

9. நலமில்ன் நண்ணார்க்கு நண்ணினர்க்கு நல்லன்
சலமில்ன் பேர்சங் கரன்.

பொருள் :

தம்மை அடைந்து வழிபடாதவர்க்குப் பேரின்பத்தைக் கொடாதவர்; அன்போடு வழிபடுபவர்க்கு முத்தி இன்பத்தைக் கொடுப்பவர். என்றாலும் வெறுப்பு, விருப்பு அற்றவர். இன்பத்தினைச் செய்யும் சங்கரன் என்னும் பெயரை உடையவர் இறைவர்.

சொ.பொ.வி:

சலமில்ன் - வஞ்சனையற்றவன், இங்கு விருப்பு வெறுப்பு; அற்றவன் என்பதைக் குறிக்கிறது. “சலம் புணர் கொள்கை சலதியோடு ஆடி” என்பது சிலப்பதிகாரம். (காதை - 9 பரி 69)

கருத்துரை:

அனைவரிடத்திலும் வெறுப்பு விருப்பு இல்லாதவன் இறைவன். வினைகளுக்குத் தக்க இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் அளிப்பவன் என்பது பெறப்படுகிறது.

ஒப்பு :

“சலமில்ன் சங்கரன் சார்ந்தவர்க்கு எல்லாம்! - நலமில்ன் நாடொறும் நல்குவான்” (திருநாவுக்கரசர் 4-1-6)

10. உன்னுமுள தைய மிலதுணர்வா யோவாது
மன்னுபவந் தீர்க்கும் மருந்து.

பொருள் :

ஞானமாய் நின்று அனாதியிலிருந்து தொடர்ந்து வரும் பிறவிப்பிணியினை நீக்குதற்கு மருந்தாக விளங்கும் தன்மையினை உடையவன் இறைவன். இதில் ஐயமில்லை. எனவே எஞ்ஞான்றும் இடைவிடாது அன்புடன் நினைப்பீராக.

சொ.பொ.வி:

ஓவாது உன்னும் - இடைவிடாது நினைப்பீர். ஐயம் - சந்தேகம். மன்னுபவம் - அனாதியாய்த் தொடர்ந்து வரும் பிறவிப்பிணி. உளது - கடவுள்.

கருத்துரை :

உயிர்க்கு யிராய் நின்றருளும் இறைவனை இடைவிடாது நினைத்தால் தொடர்ந்து வரும் பிறவிப்பிணி நீங்கும்.

ஒப்பு :

“பிறவிப்பிணி நீந்துவர்” (திருக்குறள் - 10) இவ்வாறு இவ்வதிகாரத்தில் இறைவனின் இலக்கணமாகிய இயல்புகள் கூறப்பெற்றுள்ளன.

2. உயிரவைநிலை (உயிர்களின் தன்மை)

11. பிறந்தநாள் மேலும் பிறக்குநாள் போலுந்
துறந்தோர் துறப்போர் தொகை.

பொருள் :

ஆன்மாக்களுள் முத்தி அடைந்தோர் தொகை ஆன்மாக்கள் பிறந்து வாழ்ந்த நாட்களுக்குச் சமமாகும். முத்தி அடையாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஆன்மாக்களின் தொகை இனிப் பிறந்து வாழும் நாட்களுக்குச் சமமாகும்.

சொ.பொ.வி:

பிறந்த நாள் - உயிர்கள் பிறவியில் அகப்பட்டுத் தோன்றிய நாட்கள். பிறக்கும் நாள் - பிறத்தற்கு உளவாகும் நாட்கள். துறந்தோர் - இறைவனடியைச் சேர்ந்த உயிர்கள். துறப்போர் - இறைவனுடைய திருவடியை அடையாது பிறந்து இறந்து வாழுகின்ற உயிர்கள்.

கருத்துரை :

இவ்வதிகாரம் உயிர்களது இலக்கணமான உண்மை நிலைகளைக் கூறுவதாலும், உயிர்கள் எண்ணற்றவை என்பதாலும் உயிரவை நிலை என்ற பெயரைப் பெற்றுள்ளது. உயிர்கள் எண்ண முடியாத அளவினை உடையன என்பது பெறப் படுகிறது.

ஒப்பு :

“துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத் திறந்தாரை எண்ணிக்கொண் டற்று” (திருக்குறள்-22)

12. திரிமலத்தார் ஒன்றதனில் சென்றார்கள் அன்றி ஒருமலத்தா ராயு முளர்.

பொருள் :

ஆணவம் கன்மம் மாயை எனும் மும்மலத்தை உடையவர் என்றும், மும்மலங்களில் ஒன்றாகிய மாயை நீங்கி மற்ற இருமலங்களை உடையவர் என்றும், இவர்கள் தவிர ஆணவமலம் மட்டும் உடையவர் என்றும் மூவகையாக ஆன்மாக்கள் உளர்.

சொ.பொ.வி:

திரி - மூன்று. ஒன்று - மாயை. ஒருமலம் - ஆணவமலம்.

கருத்துரை:

உயிர்கள் மூவகைப்படும். ஆணவம் கன்மம் மாயை என்ற மூன்று மலங்களை உடையவர்கள் சகலர் எனப்படுவர். ஆணவம் கன்மம் இரண்டும் உடையவர் பிரளயாகலர் எனப்படுவர். ஆணவமலம் மட்டும் உடையவர் விஞ்ஞானகலர் எனப்படுவர். கலர் என்பது கலையைக் குறிக்கும். கலை என்பதற்குப் பந்தமாகிய பிணிப்பு என்பது பொருள். எனவே, பாசப்பிணிப்புகளோடு இருப்பவர் சகலர் எனப்பட்டனர். பிரளய காலத்தில் கலை அற்றவர் பிரளயாகலர் எனப்பட்டனர். ஞானத்தாலே கலை அற்றவர் விஞ்ஞானகலர் எனப்பட்டனர்.

13. மூன்றுதிறத் துள்ளாரும் மூலமலத் துள்ளார்கள்
தோன்றலர்தொத் துள்ளார் துணை.

பொருள்:

மூவகை ஆன்மாக்களும் மூலமலமாகிய ஆணவத்தால் பிணிக்கப்பட்டவர்களே. இம்மூவரும் இறைவன் ஒருவனுக்கே அடிமையானவர்கள். ஒருத்தருக்கு ஒருத்தர் அடிமையல்லர்.

சொ.பொ.வி :

மூன்றுதிறம் - மூவகைப்பட்ட ஆன்மாக்கள். மூலமலம் - ஆணவ மலம். துணைதோன்றலர் - உயிர்களுக்குத் தோன்றாத் துணையாய் உள்ள இறைவன். தொத்து - அடிமை.

கருத்துரை:

ஆணவம் நீங்காத மூவகை உயிர்களும் தம்மை உடைய முதல்வனாகிய இறைவன் ஒருவனுக்கு அன்றி, தம்முள் ஒருவருக்கொருவர் அடிமையில்லை என்பது பெறப்படுகிறது.

ஒப்பு :

- “அவர்க்கே எழுபிறப்பும் ஆளாவோம்” (அற்புதத்திருவந்தாதி-3)
“நாமார்க்கும் குடியல்லோம்” (அப்பர்- 6-98-1)
“யாமார்க்கும் குடியல்லோம்” (திருவாசகம்-34)

14. கண்டவற்றை நாளும் கனவில் கலங்கியிடுந்
திண்திறலுக் கென்னோ செயல்.

பொருள் :

நனவில் கண்டவற்றை கனவில் மாறுபடக் கொள்ளுகின்ற
இயல்பினை உடைய உயிர்களுக்குச் செயல் உடைத்து என்பது
எத்தன்மையதோ.

சொ.பொ.வி:

கண்டவற்றை - நனவில் அறிந்தவை. கனவு - சொப்பனம்.
திண்திறல் - திண்ணியவெற்றியை உடைய (இகழ்ச்சிக் குறிப்பு). செயல்
- தனித்த செயற்பாடுகள்.

கருத்துரை:

நனவு கனவுகளில் மாறுபடுவதால் ஆன்மாவுக்கு தனித்த
செயல் எதுவுமில்லை. முதல்வன் துணையால்தான் அறிந்து
செயல்படுகின்றன. எனவே, ஆன்மாவைத் தலைவன் என்றோ
பிரமம் என்றோ கூற இயலாது என்பது வலியுறுத்தப்படுகிறது.

15. பொறியின்றி ஒன்றும் புணராத புந்திக்
கறிவென்ற பேர்நன் றற.

பொருள் :

ஐம்பொறிகளில் ஏதேனும் ஒன்று இல்லாமல் ஒரு செய்தியும்
அறியாத ஆன்மாவுக்கு அறிவு என்று உரைத்த பெயர் அழகாக
உள்ளது. (இகழ்ச்சிக் குறிப்பு)

சொ.பொ.வி :

பொறி - மெய் முதலாகிய புலன்கள். புணராத - அறியாத. புந்தி
- புத்தி (ஆன்மா).

கருத்துரை:

ஐம்பொறிகளாகிய கருவிகளின் துணையின்றி ஒன்றையும் உணரமுடியாத அறிவுக் குறைபாட்டினை உடையது ஆன்மா. அப்படிப்பட்ட ஆன்மாவிற்கு சித்து (அறிவு) என்று குறிப்பிடுவது நன்றன்று என்பது பெறப்படுகின்றது.

16. ஒளியும் இருளும் உலகும் அலர்கட்
டெளிவில் எனில்என் செய.

பொருள் :

ஒளியாக விளங்கும் ஞாயிறு, திங்கள், தீ ஆகியவையும் மயக்கத்தைத் தருவதாகிய இருளும் உலகமும் விழித்திருக்கும் கண்ணிற்குக் காணுகின்ற தன்மை இல்லை என்றால் என்ன பயனை உடையன.

சொ.பொ.வி:

அலர் - விழித்திருக்கும். தெளிவு - கண்ணிற்கு இருக்கும் ஒளியாகிய காணும் தன்மை. என்செய - என்னபயன் (ஒரு பயனும் இல்லை).

கருத்துரை:

கண்ணிற்கு ஒளி இல்லை என்றால் கண்ணால் பார்க்கக் கூடிய ஒளியுடைப் பொருள்களும் இருட்டும் காண முடியாது. அதுபோல உயிருக்குத் துணையாக நிற்கும் இறைவனின் அருளாகிய ஒளி இல்லை என்றால் உயிரானது எதனையும் அறியமுடியாது என்பதைக் குறிப்பாகத் தருகிறது இப்பாடல்.

17. சத்தசத்தைச் சாரா தசத்தறியா தங்கணிவை
உய்த்தல்சத சத்தாம் உயிர்.

பொருள் :

தோற்றமும் அழிவும் இல்லாது, என்றும் நிலைபெற்ற பொருளாகிய சிவம் உலகப் பொருள்களை அறிந்து சார வேண்டியது இல்லை. அசத்தாகிய உலகப் பொருள்கள் நிலை பெற்ற இறைவனை அறியாது. எனவே உலகப் பொருள்களைச் சார்ந்தும், சத்தாகிய இறைவனைச் சார்ந்தும் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் நிற்பது உயிராகும்.

சொ.பொ.வி:

சத்து - இறைவன். அசத்து - உலகப் பொருள்கள். அங்கண் - சத்து இடத்திலும், அசத்து இடத்திலும். உய்த்தல் - அநுபவித்தல். சதசத்து - உயிருக்கு உரிய குறியீடு.

கருத்துரை:

சத்து அசத்து சதசத்து என்ற மூன்று தத்துவச் சொற்கள் இக்குறளில் இடம் பெற்றுள்ளன. சத்து என்பது தோற்றம் அழிவு இல்லாத என்றும் மாறாத பொருளாகிய சிவத்தைக் குறிக்கும். அசத்து என்பது ஒருநிலையில் இல்லாது மாறும் தன்மையாகிய உலகப் பொருளைக் குறிக்கும். சதசத்து என்பது சத்தைச் சார்ந்த நிலையில் சத்து எனவும் அசத்தைச் சார்ந்த நிலையில் அசத்தாகவும் விளங்கக்கூடிய தன்மையைக் கொண்ட உயிரைக் குறிக்கும். எனவே இக்குறட்பா உயிர் சார்ந்ததன் வண்ணம் இயங்கும் தன்மையைக் கொண்டது என்பதை விளக்குகிறது.

ஒப்பு :

“மாந்தர்க்கு இனத்து இயல்பதாகும் அறிவு” (குறள்-452)

18. இருளில் இருளாகி எல்லிடத்தில் எல்லாம் பொருள்கள் இலதோ புவி.

பொருள் :

இருளில் இருள் தன்மையையும், ஒளியாகிய பகலில் ஒளி மயமாகியும் நிற்கின்ற பொருள்களைப் பூமி உடையது அன்றோ.

சொ.பொ.வி:

இருளில் - இருள்தோன்றும் நேரத்தில். இருளாகி - இருள்மயமாய். எல்-ஒளி. புவி - உலகம்.

கருத்துரை:

இருட்டில் இருளின் தன்மையைப் பெற்றும், ஒளியாய்த் திகழும் பகலில் ஒளியைப் பெற்றும் விளங்கும் பொருள்கள் படிகம், ஆகாயம், கண் ஆகியன ஆகும். இவை இருளைச் சேர்ந்து இருளாகவும், ஒளியைச் சேர்ந்து ஒளியாகவும் விளங்குவது போல உயிரும் ஆணவ இருளோடு கூடி அறியாமையையும், ஞான ஒளியாகிய இறைவனோடு கூடி சிவஞானமும் பெற்று விளங்கும் என்பது இக்குறட்பாவால் பெறப்படுகிறது.

19. ஊமன்கண் போல ஒளியும் மிகஇருளே
யாமன்கண் காணா தவை.

பொருள்:

கூகை என்று சொல்லப்பெறும் பறவையின் கண்ணுக்குச் சூரியனது ஒளி தோன்றாது. அதுபோல சிவபெருமான் அருளுகின்ற ஞானத்தைக் கொண்டு காணாத உயிர்களுக்குச் சிவமாகிய ஒளி தோன்றாது.

சொ.பொ.வி:

ஊமன் - கூகை என்றும் கோட்டான் என்றும் அழைக்கப்படுகின்ற பறவை. இருளே - இருட்டே. மன் - நிலைபெற்ற இறைவன். கண் - ஞானஅறிவு.

கருத்துரை:

கூகை என்னும் பறவைக்குப் பகலில் கண்தெரியாது. எனவே பகற்பொழுது அதற்கு இருட்டாகவே தோன்றும். அதுபோல உயிர்களுக்கு இறைவனுடைய அருளாகிய ஞானம் கிடைக்கவில்லை என்றால் இறைவன் காணமுடியாதவனாய் விளங்குவான்.

ஒப்பு :

“மாயத்தை உணரமாட்டேன் மையல்கொள் மனத்தனாகி -
பேயொத்து கூகையானேன்” (அப்பர்-4-31-7)

20. அன்றளவும் ஆற்றுமுயிர் அந்தோ அருள்தெரிவ
தென்றளவொன் நில்லா இடர்.

பொருள் :

அநாதியாகவே பிறந்து இறந்து அளவில்லாத துன்பங்களைப் பெற்றிடும் உயிர்கள் ஐயோ ஆணவம் நீங்க திருவருளாகிய ஞானத்தைப் பெற்றுப் பேரின்பத்தை அடைவது எக்காலம்?

சொ.பொ.வி:

அன்றளவும் - உயிர் தோன்றிய காலந்தொட்டு. ஆற்றும் - அநுபவிக்கும். அளவொன்று இல்லா இடர் - அளவற்ற துன்பங்கள். (அருள் தெரிவது என்று - என்றும் அளவு ஒன்று இல்லா என்றும் பிரித்துப் பொருள் கொள்ள வேண்டும்)

கருத்துரை :

உயிர்கள் அநுபவிக்கும் துன்பத்திற்கு அளவில்லை. அவற்றிலிருந்து நீங்க வேண்டுமானால் இறைவனது அருளைப் பெற முயல வேண்டும் என்பது இக்குறளின் கருத்தாகும்.

3. இருள்மல நிலை (ஆணவ மலத்தின் இயல்பு)

21. துன்றும் பவத்துயரும் இன்பும் துணைப்பொருளும்
இன்றென்ப தெவ்வாறும் இல்.

பொருள் :

நெருங்கிய பிறவித் துன்பமும் முத்தியாகிய பேரின்பமும்
அவற்றுக்குக் காரணமாகிய மலங்களும் சிவனும் இல்லை என்று
சொல்லுவது எந்த அளவைகளாலும் இல்லை.

சொ.பொ.வி :

துன்றும் - இடைவிடாது நெருங்கிவரும். பவத்துயர் -
பிறவித்துன்பம். இன்பம் - முத்தி இன்பமும். துணைப்பொருள் -
காரணப் பொருள். இன்று என்ப - இல்லை என்று கூறுதல். எவ்வாறும்
- எந்த முறைமையிலும் (அளவைகள் மூலம்). இல் - இல்லை.

கருத்துரை :

இவ்வதிகாரம் உயிர்கள் தோன்றிய காலம் முதல் கூடியுள்ள
ஆணவமலத்தின் இலக்கணம் கூறுவதால் இருள்மலநிலை
எனப் பெயர் பெற்றது. மலம் மூன்று வகைப்படும். அதில்
மாயை கன்மங்களுக்கும் மூலமாக விளங்குவது ஆணவ
மலமாகும். எனவே ஆணவ மலத்தினை மூலமலம் என்றும்
இருள் என்றும் குறிப்பிடுவர். இவ்வதிகாரத்தில் மூலமலமாக
இருக்கின்ற ஆணவமலத்தின் இலக்கணத்தை விரிவாகவும் மற்ற
இருமலங்களைக் குறிப்பாகவும் ஆசிரியர் விளக்கியுள்ளார்.

பிறவித் துன்பத்தை அநுபவிக்கின்ற உயிர் முத்தி
இன்பமாகிய பேரின்பத்தை அடைய முடியாமைக்குக் காரணம்
உயிரைப் பிணித்துள்ள ஆணவ மலமே ஆகும் என்று ஆணவ
மலத்தின் உண்மையை இக்குறட்பா எடுத்துக்காட்டுகிறது.
அத்துடன் அந்த ஆணவமலத்தை வலுவிழக்கச் செய்து

பேரின்பத்தை உயிர்கள் அநுபவிக்க வைப்பதற்குக் காரணமாக அமைவது இறைவனுடைய திருவருள் ஞானமே என்பதையும் இக்குறட்பா குறிப்பிடுகிறது.

22. இருளான தன்றி இலதெவையும் ஏகப்
பொருளாகி நிற்கும் பொருள்.

பொருள் :

உலகத்தில் உள்ள பலவகைப்பட்ட பொருள்களையும் வேறுபாடு தோன்றாது ஒரே பொருளாகத் தோன்றுமாறு அப்பொருள்கள் அனைத்தையும் மறைத்துக் கொண்டிருப்பது இருளாகிய பொருள் இன்றிப் பிறிது பொருள் இல்லை.

சொ.பொ.வி :

இருள் - இருட்டு. ஏகம் - ஒரே பொருளாக.

கருத்துரை :

உலகத்துப் பொருள்களில் இன்னது இது என்று அறிய முடியாதவாறு அனைத்தையும் மறைத்துக் கொண்டிருப்பது இருளாகும். அதுபோல ஆணவமலமாவது அனைத்து உயிர்களையும் தனக்குள்ளே மறைத்துக் கொண்டு அவ்வுயிர்களை அறிவற்ற பொருளாகத் திகழவைக்கும். எனவே, ஆணவ மலத்தின் இயல்பு ஆன்மாக்களின் அறிவை மறைப்பதாகும்.

23. ஒருபொருளும் காட்டா திருளுருவங் காட்டும்
இருபொருளுங் காட்டா திது.

பொருள் :

இருட்டானது மற்றைய பொருள்களைக் காட்டாது ஆயினும் இருளாகிய தன்னுருவத்தைக் காட்டும். ஆணவ மலமானது பிற

பொருளையும் காட்டாது. தன்னையும் மறைத்துக் கொண்டு நிற்கும்.

சொ.பொ.வி:

ஒரு பொருள் - உலகப் பொருள்கள். இருளுருவம் - இருட்டு என்ற நிலை. இருபொருள் - பிறபொருள் மற்றும் தானாகிய பொருள். இது - ஆணவமலம்.

கருத்துரை:

ஆணவமலத்தை இருள் என்று குறிப்பிட்டாலும் அந்த இருளுக்கும் ஆணவமலத்திற்கும் வேறுபாடு உண்டு. இருள் பிற பொருள்களைக் காண வைக்காது என்றாலும் இருட்டாகிய தன் வடிவத்தைக் காட்டும். ஆனால், ஆணவ மலமோ உயிர்களை எந்தப் பொருளையும் அறிய முடியாது தடுப்பதோடு அந்த உயிருக்குத் தான் யார் என்பதையும் காட்டாது. எனவே தான் இக்குறட்பா இருளைவிடக் கொடியது ஆணவ மலம் என்று குறிப்பிடுகிறது.

24. அன்றளவி யுள்ளொளியோ டாவி யிடையடங்கி
இன்றளவும் நின்ற திருள்.

பொருள் :

அநாதி காலந்தொட்டு உயிரோடு உள்ளதாய் அவ்வுயிரோடு கலந்திருக்கின்ற சிவம் நிற்க அந்தச் சிவத்தைச் சாராது உயிரை மட்டும் சார்ந்து ஆணவ மலமானது இன்றுவரை நீங்காது நிற்கிறது.

சொ.பொ.வி:

அன்று - அநாதிகாலம். அளவி - கலந்து. உள்ளொளி - ஞான ஒளியாய். திகழும் இறைவன். ஆவி - உயிர்.

கருத்துரை:

உயிரோடு கலந்திருக்கின்ற பொருள்கள் இறைவனும் ஆணவமும் ஆகும். இவ்உலகத்தில் சகல நிலையில் வாழும் அதாவது உடம்போடு வாழும் உயிரில் கலந்திருக்கும் ஆணவமலமானது உயிரோடு மட்டுமே சேர்ந்திருக்குமே அன்றிச் சிவத்தைச் சாராது என்ற ஆணவ மலத்தின் இயல்பை இக்குறட்பா தெரிவிக்கிறது.

25. பலரைப் புணர்ந்துமிருட் பாவைக்குண் டென்றுங்
கணவர்க்குத் தோன்றாத கற்பு.

பொருள்:

எண்ணில்லாத ஆன்மாக்களைப் பொருந்திக் கலந்து நிற்கும் ஆணவமாகிய பெண்ணிற்குத் தனது நாயகனாகிய ஆன்மாவிற்கு எக்காலத்தும் தன்னைக் காட்டாது நிற்கின்ற முறைமையாகிய கற்பு உண்டு.

சொ.பொ.வி:

பலரை - எண்ண முடியாத உயிர்களை. புணர்ந்து - கூடி. இருட் பாவை - ஆணவமாகிய பெண். கணவர் - உயிர். கற்பு - முறைமை.

கருத்துரை:

எல்லா உயிர்களையும் கூடியிருக்கின்ற ஆன்மா அவ்வுயிர் களுக்குத் தன்னை யார் என்று காட்டாது என்பது இக்குறட் பாவின் கருத்தாகும். அதாவது உயிர்களின் அறிவை ஆணவம் மறைப்பதோடு தன்னையும் மறைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று கூறி ஆன்மாவின் இயல்பே மறைத்தல் என்ற குணமாகும் என்பதை இக்குறட்பா தெரிவிக்கிறது எனலாம்.

26. பன்மொழிக ளென்றுணரும் பான்மை தெரியாத
தன்மைஇரு ளார்தந் தது.

பொருள் :

பல சொற்கள் சொல்லுவதனால் என்ன பயன்? உயிரானது பொருள்களின் உண்மை நிலையை அறிய முடியாமல் நிற்கும் மயக்கத்தை ஆணவம் தந்தது எனலாம்.

சொ.பொ.வி:

பன்மொழிகள் என்- பல சொற்கள் ஏன். உணரும் பான்மை - உண்மை தெரிகின்ற தன்மை. இருளார் - ஆணவம்.

கருத்துரை:

இருளின் தன்மையைப் பலவிதமாகச் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. ஒரே இலக்கணமாகக் கூறிவிடலாம். அதாவது உயிர் தன்னைப் பற்றியும், தன்னைப் பிணித்துள்ள பாசங்களைப் பற்றியும், இறைவனைப் பற்றியும் உணரமுடியாத வண்ணம் ஆணவம் மறைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதே யாகும்.

27. இருளின்றேற் துன்பென் உயிரியல்போல் போக்கும் பொருளுண்டேல் ஒன்றாகப் போம்.

பொருள் :

ஆணவம் என்ற ஒன்று இல்லை என்றால் உயிருக்குப் பிறவித் துன்பம் இல்லை. எனவே இந்த ஆணவம் உயிரின் குணமாக இருக்குமானால் ஆணவத்தைக் கெடுக்கத் தக்கப் பொருள் உண்டா? என்றால் அதன் வலியைக் கெடுக்கக் கூடிய சிவனருள் உண்டு. ஆதலால் ஆணவம் உயிரின் இயல்பு அன்று. தனித்த பொருளே ஆகும்.

சொ.பொ.வி :

துன்பென் - துன்பமில்லை. உயிரியல்போல்-உயிருக்கு இயல்பு என்றால். போக்கும் பொருள் - பேரின்பம். ஒன்றாக - ஆணவமும் உயிரும்.

கருத்துரை:

இக்குறட்பா இருகேள்விகளுக்கு விடை தருகிறது. ஆணவ மலம் என்பது ஒன்று உண்டா? என்பது முதல் கேள்வி. பதில்: ஆணவ மலம் இல்லை என்றால் உயிர்களுக்குப் பிறவித் துன்பம் ஏன் ஏற்படுகிறது என்பதாகும். இதனால் பெறப்படுவது பிறவித் துன்பம் இருப்பதால் ஆணவம் உண்டு என்பதாகும். இரண்டாவது வினா ஆணவத்தின் வலிமையைக் கெடுப்பதற்குத் திருவருளாகிய ஞானம் உண்டு என்றால் ஆணவம் கலந்திருக்கின்ற உயிரும் அல்லவா நீங்க வேண்டும் என்பதாகும். இதற்குப் பதில்: ஆணவ வலிமை கெடும்போது அது பற்றியிருக்கின்ற உயிரும் கெடாததால் ஆணவம் என்பது தனிப் பொருளாகும். மேலும் ஆணவம் கலந்திருத்தல் உயிரின் இயல்பு ஆகாது என்பதும் ஆகும்.

28. ஆசாதி யேலணைவ காரணமென் முத்திநிலை
பேசா தகவும் பிணி.

பொருள் :

ஆணவமலமானது உயிரோடு இடையில் சேர்ந்தது என்றால் இடையில் சேர்வதற்குக் காரணம் என்ன? காரணம் இல்லை என்று பதில் சொன்னால் முத்தி நிலையில் அது வலிமை கெடாமல் காரணம் இல்லாமலேயே பற்றக்கூடுமே.

சொ.பொ.வி :

குற்றமாகிய ஆணவம். ஆதி - முன்ஒரு காலம். பேசாது அகவும் - எத்தகைய காரணமுமின்றிப் பற்றிக் கொள்ளுதல். பிணி - ஆணவ நோய்.

கருத்துரை :

ஆணவமலம் என்பது உயிர் தோன்றுகின்ற காலத்திலேயே உடன் தோன்றுவது என்பது சித்தாந்தக் கொள்கை. ஆனால், பிறர்

ஆணவமலம் உயிர் தோன்றிய பிறகு இடையில் வந்து தோன்றுகிறது என்று கூறுவர். இக்கருத்தை மறுக்கிறது இக்குறட்பா. அதாவது உயிருக்கு இடையில் காரணமில்லாமல் ஆணவம் தோன்றுகிறது என்றால் முத்திநிலையிலும் காரணம் இல்லாமலே ஆணவம் உயிரைப் பிணிக்க வேண்டும் அல்லவா என்ற கேள்வியைக் கேட்டுச் சித்தாந்தம் பெத்த நிலையில் உயிரில் ஆநாதி காலந் தொட்டுக் கலந்திருக்கும் ஆணவம் முத்தி நிலையில் வலிமை இழக்கிறது என்ற கொள்கையை வலியுறுத்தும். எனவே இக்குறட்பா ஆணவம் இடையில் தோன்றுவதில்லை, அநாதி காலத்திலிருந்தே பிணித்திருப்பது என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

29. ஒன்று மிகினும் ஒளிகவரா தேலுள்ளம்
என்றும் அகலா திருள்.

பொருள் :

உயிரானது மாயை என்ற மலத்தினால் உண்டாகிய உடம்பு முதலியவை கிடைத்த காலத்திலும் ஞானமாகிய ஒளி கிடைக்கவில்லை என்றால் ஆணவ மயக்கத்தை விட்டு நீங்காது.

சொ.பொ.வி :

ஒன்று - மாயையினால் தோன்றும் உடம்பு. மிகினும் - பெற்ற காலத்தினும். ஒளி - ஞானஒளி. கவராதே - தோன்றவில்லை என்றால்.

கருத்துரை :

அநாதி காலந்தொட்டு உயிரைப் பற்றியுள்ள ஆணவ மலம் உயிருக்கு உயிராக உள்ள சிவஞானமாகிய ஞானஒளி மேலிடும் பொழுது தன் வலி அழியும் என்பதையும், மாயா மலத்தின் மூலமாக உடம்பு கிடைக்கிறது என்பதையும் இக்குறட்பா குறிப்பிடுகிறது.

30. விடிவாம் அளவும் விளக்கனைய மாயை
வடிவாதி கன்மத்து வந்து.

பொருள் :

மாயையால் உண்டாகிய தனு கரண புவன போகங்கள் - உயிர்கள் பண்ணிய பாவங்களுக்குத் தக்கவையாகத் தோன்றி, விடியும் காலம் தோன்றும் வரை இருட்டைப் போக்குகின்ற; விளக்குப்போல - சிவஞானமாகிய பேரொளியைப் பெறும் முத்தி நிலை கிடைக்கும் வரையும் ஆணவ இருளின் வலிமையைப் போக்குகின்ற கருவிகளாய் விளங்கும்.

சொ.பொ.வி :

விடிவாம் அளவும் - விடியற்காலம் தோன்றும் வரை. வடிவு - உடம்பு.

கருத்துரை :

தனு கரண புவன போகங்கள் மாயையால் தோன்றும். கன்ம வினையால் புண்ணிய பாவங்கள் தோன்றும். இவ்விரண்டும் ஆணவ மலத்தின் வலிமையைக் கெடுப்பதற்குரிய கருவிகள் ஆகும் என்று இக்குறட்பா குறிப்பிடுகிறது.

இவ்வாறு இவ்வதிகாரம் ஆணவ மலத்தின் இயல்பையும் மாயை கன்ம மலங்கள் மயக்கத்தை உண்டாக்குவதால் மலங்கள் எனப்பட்டு அதே நேரத்தில் அழுக்கைக் கொண்டு அழுக்கினை நீக்குவதைப் போல ஆணவமலத்தை நீக்குவதற்குரிய கருவிகளாகவும் விளங்குகின்றன என்று மும்மலத்தின் இயல்புகளை வரையறுக்கிறது.

4. அருளது நிலை (திருவருளின் தன்மை)

31. அருளில் பெரிய தகிலத்து வேண்டும்
பொருளில் தலையிலது போல்.

பொருள் :

பூமியில் ஆன்மாக்கள் விரும்பும் பொருளில் பொருட் செல்வம் போல் மேலான செல்வமில்லை. அதுபோலத் திருவருளுக்கு மேலான பொருள் உலகத்தில் இல்லை.

சொ.பொ.வி :

அருள் - கருணை. பெரியது. மிக்க பொருள். அகிலம் - உலகம்.

கருத்துரை:

இவ்வதிகாரம் உயிருக்கு உயிராய் நின்று இயக்கி அருளும் இறைவனோடு பிரிப்பின்றி நிற்கும் இறைவனுடைய அருளின் பெருமையை விளக்குவது ஆகும். ஆதலால் அருளதுநிலை எனும் பெயர்த்தாயிற்று. இக்குறட்பா உயிரானது பெறுதற்கு உரிய பொருள்களில் அருளின் மிக்கது வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று அறிவுறுத்துகிறது.

32. பெருக்கம் நுகர்வினை பேரொளியாய் எங்கும்
அருக்கனென நிற்கும் அருள்.

பொருள் :

உலகத்தில் உள்ள உயிர்கள் பொருளை ஈட்டவும் போகத்தை அநுபவிக்கவும் காரணமாய் நிற்கின்ற சூரியனைப் போல திருவருளும் உயிர்கள் எல்லாம் புண்ணிய பாவங்களை வளர்க்கவும் அவற்றின் பயனாகிய இன்ப துன்பங்களை அநுபவிக்கவும் காரணமாய் இருப்பதோடு ஞான ஒளியாய் எவ்விடத்தும் நிறைந்து நிற்கும்.

சொ.பொ.வி:

பெருக்கம் - வளர்ப்பு. நுகர்தல் - அநுபவித்தல். வினை - புண்ணிய பாவங்கள். அருக்கன் - சூரியன்.

கருத்துரை:

மக்கள் தொழில் செய்து பொருளை ஈட்டவும் ஈட்டிய பொருளைத் துய்ப்பிக்கவும் துணையாய் நின்று இருளை நீக்கி ஒளியை வழங்குகின்ற சூரியனைப் போலத் திருவருளும் புண்ணிய பாவங்களைச் செய்வதற்கும் அதன் பயன்களை நுகர்வதற்கும் காரணமாய் அமைந்தும் பேரொளியாய் எவ்விடத்தும் நிற்கும் என்று கூறி அருளைக் காரணமாக்குகிறது இக்குறட்பா.

33. ஊனறியா தென்றும் உயிரறியா தொன்றுமிவை
தானறியா தாரறிவார் தான்.

பொருள் :

தத்துவங்களால் ஆக்கப்பட்ட உடல் அசேதனம் (அறிவற்ற பொருள்) ஆதலால் ஒரு காலமும் அறியமாட்டாது. உயிரானது ஆணவத்தால் பிணிக்கப்பட்டு இருப்பதால் ஒன்றையும் தானாக அறியாது. எனவே திருவருள் தான் அறிந்து அறிவிக்கவில்லை என்றால் அறிவைப் பெறக்கூடிய உயிர் ஏது? (ஒன்றுமில்லை)

சொ.பொ.வி:

ஊன் - உடம்பு. என்றும் - எக்காலத்தும். தான் - திருவருள்.

கருத்துரை :

உயிரானது பிறர் அறிவித்தால் அன்றித் தனக்கென தானே உணரும் அறிவில்லை ஆதலால் தத்துவங்களோடு கூடி உயிர் அறிவதற்குத் திருவருள் துணை செய்கிறது என்பது இக்

குறட்பாவின் கருத்தாகும். உயிரும் உடம்பும் செயற்படுவதற்குத் திருவருளே காரணம்.

34. பாலாழி மீனாளும் பான்மைத் தருளியிர்கள்
மாலாழி ஆளும் மறித்து.

பொருள் :

உயிர்கள் அருளைப் பயன்படுத்திப் பேரின்பத்தை அடைதலைத் தவிர்த்து மயக்கத்தைத் தரும் உலக போகங்களாகிய கடலில் ஆழ்ந்து நிற்பது - பாற்கடலில் இருக்கும் மீன்கள் அக்கடலில் இருக்கும் பாலைப் பருகாமல் இழிவாகிய சிறிதாகிய பிராணிகளை வருந்தித் தேடி உண்ணும் முறைமையினை உடைத்தாகும்.

சொ.பொ.வி :

பாலாழி - பாற்கடல், மாலாழி - மயக்கத்தைத் தரும் போகமாகிய கடல்.

கருத்துரை :

ஆன்மாக்கள் திருவருள் விளங்குகின்ற இடத்தை வாழும் இடமாகக் கொண்டிருந்தும் திருவருளை நாடாது மயக்கந் தரும் போகத்தைத் துய்க்கின்றன என்ற கருத்து உவமையால் விளக்கப் பெற்றுள்ளது.

35. அணுகு துணையறியா ஆற்றோனில் ஐந்தின்
உணர்வை யுணரா துயிர்.

பொருள் :

தனக்குப் பக்கத்தில் துணையாக வருகின்றவனை அறியாத வழிப்போக்கனைப் போலவும் தம் இயக்கத்திற்குத் துணையாக

நிற்கும் உயிரை அறியாத ஐம்பொறிகளைப் போலவும் உயிரானது தனக்குத் துணையாக நிற்கும் ஞானமாகிய அருளை உணர்வ தில்லை.

சொ.பொ.வி:

அணுகுதுணை - தன்னைவிட்டு அகலாது தன் பக்கத்தில் நெருங்கி வரும் துணை. ஆற்றோன் - வழிச்செல்வோன். ஐந்து- ஐம்பொறிகள். உணர்வை - திருவருளை.

கருத்துரை :

இரு உவமைகள் மூலம் உயிரானது தன்னோடு உடன் நின்று தன்னை இயக்குகின்ற திருவருளை அறியாது நிற்கிறது என்பதை இக்குறட்பா விளக்குகிறது.

36. தரையை யறியாது தாமே திரிவார்
புரையை யுணரா புவி.

பொருள் :

பூமியைத் தமக்கு ஆதாரம் என்று உணராமல் தாமே தமக்கு ஆதாரம் என்று எண்ணிப் போக்குவரவு செய்கின்றவர்களைப் போல ஆன்மா தமக்கு அருள் ஆதாரமாக உள்ளது என்பதை அறியாது நிற்கிறது.

சொ.பொ.வி:

தரை - பூமி. திரிவார் - போக்குவரவு செய்வார். புரை - திருவருள். புவி - ஆகுபெயராய் உயிரைக் குறித்தது.

கருத்துரை :

உவமை மூலம் உயிரானது அருளை அறியாது நிற்கிறது என உணர்த்தப்படுகிறது.

37. மலைகெடுத்தோர் மண்கெடுத்தோர் வான்கெடுத்தோர் ஞானத் தலைகெடுத்தோர் தற்கேடர் தாம்.

பொருள் :

மலையில் இருந்து கொண்டு மலையை இழந்தோரும், மண்ணில் இருந்துகொண்டு மண்ணை இழந்தோரும், வானில் இருந்து கொண்டு வானை இழந்தோரும் எங்ஙனும் நிறைந்திருக்கின்ற அருளை உடைய பேரறிவினை இழந்தோரும் தம்மைக் காணாமல் தம்மைத் தேடுகின்ற அறிவற்றவர்களை ஒப்பாவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

கெடுத்தல் - இழத்தல். (ஒன்றில் இருந்துகொண்டே அதனை இழந்து அதனைத் தேடுதல்). தற்கேடர் - தன்னை மறந்து தன்னைத் தேடுபவர்.

கருத்துரை :

மலை, நிலம், ஆகாயம் தான் என்பவற்றை இழந்தவர்கள் உலகின்கண் இல்லை. ஒருகால் இருந்தால் அவர்களைப் போல அருளினை இழந்தோரும் அறிவிலிகள் ஆவார்கள் என்பதை இக்குறட்பா உணர்த்துகிறது.

38. வெள்ளத்துள் நாவற்றி யெங்கும் விடிந்திருளாம்
கள்ளத் தலைவர் கடன்.

பொருள்:

நிறைந்திருக்கின்ற நீரின் கண்ணே நின்றும் அதனைப் பருகாது நா வறண்டிருப்போரைப் போலவும், எவ்விடத்தும் இருள்நீங்கி விடிந்திருக்கவும் கண்ணைப் பயன்படுத்தாது மயங்கி நிற்கின்ற அறிவிலிகளின் தன்மை போலவும் - அருளோடு கலந்து நின்றும் அதனால் வரும் பேரின்பத்தை நுகராத வஞ்சகத் தலைமை உடைய உயிர்களது நிலைமை அமைந்துள்ளது.

சொ.பொ.வி:

வெள்ளம் - நீர்ப்பெருக்கு. விடிந்து - விடியற்காலம். கள்ளத் தலைவர் - வஞ்சிக்கும் ஐம்பொறிகளை உடைய உயிர்.

கருத்துரை:

உயிர்கள் தமக்கு ஆதாரமாக உள்ள அருளை அறியாது இருப்பதற்குக் காரணம் உயிர்கள் ஐம்பொறிகளோடு கூடி வஞ்சிக்கப் பெற்றிருப்பதே ஆகும் என்பதை இக்குறட்பா குறிப்பிடுகிறது.

39. பரப்பமைந்து கேண்மினிது பாற்கலன்மேல் பூசை
கரப்பருந்த நாடும் கடன்.

பொருள் :

ஞானநூல்களைக் கேட்கும் பொழுது பரபரப்பு இல்லாது கேட்பீர்களாக. மனஒடுக்கம் இன்றிக் கேட்டால் உறியில் உள்ள பாற்குடத்தின்மேல் நிற்கும் பூனை சுவற்றில் ஓடும் கரப்பான் பூச்சியைத் தாவித் தின்ன முயற்சிக்கும் நிலைக்கு ஒப்பாகும்.

சொ.பொ.வி:

பரப்பமைந்து - பரபரப்பு இல்லாமல். பாற்கலன் - பாற்குடம். பூசை - பூனை. கரப்பு - கரப்பான்பூச்சி.

கருத்துரை:

உயிர்கள் திருவருளை எண்ணாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் சஞ்சல மனத்தை அடக்காதது காரணம் ஆகும். மேலும் ஐம்பொறி வாயிலாகச் சிற்றின்பங்களுக்கு ஆசைப்படுதலும் ஆகும். இது எதுபோல என்றால் பால்குடத்தின் மேல் இருக்கும் பூனை குடத்தில் உள்ள பாலைப் பருகாது, சுவற்றில் ஓடும்

கரப்பான் பூச்சி (எலி என்பதும் உண்டு) யைத் தின்ன விரும்பித் தாவுகின்ற தன்மை போன்றதாம்.

40. இற்றை வரையியைந்து மேதும் பழக்கமிலா
வெற்றியிர்க்கு வீடும் மிகை.

பொருள்:

இவ்வளவு காலமும் திருவருளோடு கலந்து நின்றும், அத்திருவருளைச் சற்றேனும் உணரமாட்டாத உயிருக்கு வீடு அடைதல் என்பது மிகையாகும்.

சொ.பொ.வி:

இற்றை வரை - இன்றையவரை. ஏதும் - சிறிதும். பழக்கம் - உணரமாட்டாதநிலை.

கருத்துரை:

தனக்கு ஆதாரமாக உள்ள திருவருளைச் சிந்தையில் நாள்தோறும் எண்ணிப் பழகினால் முத்தி இன்பத்தைப் பெறலாம். இல்லையென்றால் பெறமுடியாது என்பதை இக்குறட்பா விளக்குகிறது இவ்வாறு இவ்வதிகாரம் திருவருளின் மேன்மையினை வெளிப்படுத்துகிறது.

5. அருளுறு நிலை (ஞானவடிவாகிய குருவின் தன்மை)

41. அறியாமை யுண்ணின் றளித்ததே காணுங்
குறியாகி நீங்காத கோ.

பொருள் :

கண்ணால் காணமுடியாமல் உயிரின் உள்நின்று அருளிவந்த இறைவனே அருளைச் செய்வதற்காகக் காணக்கூடிய குரு வடிவெடுத்து தோன்றி உடனாய் நின்று ஆட்கொள்வான்.

சொ.பொ.வி:

அறியாமை - கண்ணுக்குத் தோன்றாமல். உள்நின்றளித்தல் - உயிரின் உள்ளே கலந்து நின்று அருள்சுரந்த இறைவன். காணும் குறியாகி - கண்ணுக்குப் புலனாகின்ற குருவடிவாகி. நீங்காது - உடனின்றி. கோ - இறைவன்.

கருத்துரை:

இவ்வதிகாரம் ஞான வடிவுடைய ஆசிரியனாம் குருவின் அருளாம் வடிவத்தின் நிலை கூறவதால் அருளுறுநிலை என்ற பெயரைப் பெற்றது. இப்பாடல் உயிரின் உள்ளிருந்து அருள் வழங்கும் இறைவன் புற உலகில் கண்ணுக்குத் தெரிய ஆசிரியனாம் குருவடிவில் உயிருக்கு உடன் தோன்றுவான் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது.

42. அகத்துறுநோய்க் குள்ளின ரன்றி யதனை
சகத்தவரும் காண்பரோ தான்.

பொருள் :

ஒரு வீட்டில் உள்ளஒருவர் கொண்ட நோயை அவ்வீட்டின் கண் வாழ்வார் அறிவதன்றி அதனைத் தூரத்தில் உள்ளவராகிய உலகத்தோர் அறிய முடியுமா? (முடியாது)

சொ.பொ.வி :

அகம் - வீடு. நோய் - பிணி. உள்ளினர் - வீட்டில் வாழும் உறவினர். சகத்தவர் - உலகத்தவர்.

கருத்துரை :

குறட்பாவில் அமைந்துள்ள உவமை உயிர்களின் உள்ளத்தில் அநாதியாகப் பற்றியுள்ள ஆணவமலத் துன்பத்தை உயிரின் உள்நின்று உணர்த்தும் இறைவன் புறத்தே குருவாக வந்து தீர்ப்பதன்றி உலகத்தார் அறிந்து நீக்குதல் இயலாது என்ற கருத்தைப் பெறவைக்கிறது.

43. அருளா வகையால் அருள்புரிய வந்த பொருளார் அறிவார் புவி.

பொருள் :

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல் என்ற நான்கினையும் மறைந்து நின்று செய்வதுபோல அருள் என்னும் தொழிலைச் செய்வதற்கு இறைவன் மானுட வடிவமாகிய குருவடிவத்தில் வந்ததைப் பக்குவமுள்ள ஆன்மாக்களைத் தவிரப் பூமியில் வேறு யார் அறிவார்?

சொ.பொ.வி :

அருளாவகையால் அருள்புரிதல் - இறைவன் தன் அருளின் காரணங்கள் புறத்தோர்க்குப் புலன் ஆகாதவாறு தன் இயல்பில் நின்று அருள்புரிதல். பொருளார் - குருவடிவம்.

கருத்துரை :

மற்ற நான்கு தொழில்களைப் போல அருளாகிய தொழிலை இறைவன் நடத்தும் பொழுது தன்னை மறைத்துக் குருவடிவாகத் தோன்றுவான். அதனைப் பக்குவ ஆன்மாக்களே

அறிவர். மற்றவர்கள் குரு வடிவம் இறைவனே என்பதை அறியாது மானுட வடிவம் என்று கருதுவர்.

44. பொய்இருண்ட சிந்தைப் பொறியிலார் போதமாம்
மெய்யிரண்டும் காணார் மிக.

பொருள் :

நிலையற்றதாகிய உலக இன்பத்தில் கருத்துடையவராய் ஆணவமலத்தால் மறைக்கப்பட்ட அறிவினை உடையராய், ஞானமாகிய ஒளியைப் பெறாதவராய் விளங்குபவர்கள் அறிவுமயமாகிய அருளையும், அவ்வருளைப் பெற்றுத் தரும் குரு வடிவத்தையும் அறியமாட்டார்கள்.

சொ.பொ.வி:

பொய் இருண்ட - பொய்யான வாழ்வையும் இருண்ட ஆணவத் தையும். போதம் - அறிவு மயமாகிய திருவருள். மெய் - குருவடிவம்.

கருத்துரை:

பொய்யான வாழ்வையும் ஆணவ மலத்தையும் கொண்ட சிந்தையர்க்கு அருளும் அருள்வடிவான குருவடிவும் ஆகிய இரண்டும் அறிய முடியாது.

45. பார்வைஎன மாக்களைப் பற்றிப் பிடித்தற்காம்
போர்வையெனக் காணார்.

பொருள் :

அவ்வவ் இனத்துப் பழக்கப்பட்ட விலங்குகளின் துணையைக் கொண்டு விலங்குகளை பிடிப்பதுபோல, மனித வடிவத்தில் குருவடிவத்தைத் திருவருள் எடுப்பது மனிதரை நேர்நின்று வசப்படுத்தி ஆட்கொள்வதற்காம். பக்குவம் இல்லாதோர்

அருளைப் போர்வையாகக் கொண்ட குருவடிவத்தை அறிய மாட்டார்கள்.

சொ.பொ.வி:

பார்வை என்பது பார்வை மிருகங்களைக் குறிக்கும். மாக்கள் - மக்களை. பற்றி - தன்வயப்படுத்திக் கொள்ளுதல். போர்வை - மானுடச்சட்டை.

கருத்துரை:

மானைக் காட்டி மானைப் பிடித்தாற் போல, பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களைத் தன்வசப்படுத்துவதற்காக மானுடச் சட்டை தாங்கி இறைவன் குருவடிவாக வருவான் என்பது இக்குறட் பாவின் கருத்தாகும்.

46. எமக்கெ னெவனுக் கெவைதெரியும் அவ்வத்
தமக்கவனை வேண்டத் தவிர்.

பொருள் :

குருவினால் எமக்கு என்ன பயன் என்று கேட்டால் எவனுக்கு ஞானநூலின் பொருள்கள் உள்ளபடி தெரியும். அந்த நூற் பொருள்கள் தமக்கு அவனைக் குருவாக வேண்டி நிற்கின்றது. ஆகவே அக்கேள்வியை விடுவாயாக.

சொ.பொ.வி. :

எமக்குஎன் - எமக்கு வருகின்ற பயன்என். எவை - ஞானநூலின் பொருள்.

கருத்துரை :

ஞானாசிரியன் இல்லாமல் நூல்களைக் கற்றால் மாறு பாடாகத் தோன்றும். எனவே ஞானாசிரியன் தேவை. அவ்வாறு
சை.சி.சா - 60

தேவைப்படும் பொழுது குருவே இறைவன் என்று உணரப்படும். ஆகவே இறை வேறு குரு வேறு என்று உயிர் நினைத்தல் கூடாது. குருவே இறை என்று உணர வேண்டும் என்பதை இக்குறட்பா வலியுறுத்துகிறது.

47. விடநகுலம் மேவினுமெய்ப் பாவகனின் மீளும்
கடனிலிருள் போவதிவன் கண்.

பொருள் :

பாம்பு விடமானது கீரி தானே வந்து தீண்டினாலும் இறங்காது. கீரி வடிவினைப் பாவிக்கின்ற ஒருவனாலேயே மீளும் (இறங்கும்). அதுபோலவே குருவினுடைய திருநோக்கினால்தான் ஆணவ இருள் நீங்கும்.

சொ.பொ.வி. :

விடம் - பாம்பின் நஞ்சு, நகுலம் - கீரி. மெய்ப்பாவகன் - மந்திரத்தால் கீரியின் வடிவத்தைப் பாவிக்க வல்லவன். கடனில் - முறைமையில். இருள் - ஆணவம். இவன் - குரு.

கருத்துரை :

உவமையின் மூலம் குருவாகிய இறைவனது அருள் நோக்கினாலேயே இருள்மலம் நீங்கும் என்பது இக்குறட்பாவால் வலியுறுத்தப் பெறுகிறது.

48. அகலர்த் தருமருளை யாக்கும்வினை நீக்குஞ்
சகலர்க்கு வந்தருளுந் தான்.

பொருள் :

விஞ்ஞானாகலர்க்கு இறைவன் அவர்களது அறிவிலே நின்று அருள் செய்து மலத்தை நீக்குவான். பிரளயாகலர்க்கு அவர்களைப்

போல முன்னிலையாய் நின்று மலத்தை நீக்குவான். சகலர்க்குக் குருவடிவாய் வந்து மலங்களை நீக்குவான்.

சொ.பொ.வி. :

அகலர் - கலை (தத்துவங்கள்) நீங்கின ஆன்மா, சகலர் - ஆணவம். கன்மம், மாயை மூன்றும் உடையார்.

கருத்துரை :

விஞ்ஞானாகலர்க்கு அருளைத் தரும். பிரளாயகலர்க்கு அருளை ஆக்கும். சகலர்க்கு வந்து அருளும். தருதல் - உள் நின்று அருளைத் தருதல். ஆக்கும் - தெய்வ வடிவ கொண்டு முன்னிலையில் அருள் வழங்கும். வந்து அருளுதல் - குருவாய் வந்து உபதேசிக்கும்.

49. ஆரறிவார் எல்லாம் அகன்ற நெறியருளும்
பேரறிவான் வாராத பின்.

பொருள் :

மந்திரம் முதல் கலை ஈறாகிய அத்துவாக்களைக் கடந்த வீட்டு நெறியை நெறிப் படுத்தி அருளும் பேரறிவினராகிய இறைவனே குரு வடிவாக வராவிட்டால் வீட்டுநெறியை அறியவல்லவர் யார்?

சொ.பொ.வி. :

எல்லாம் அகன்ற - மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம். கலை எனப்படும் ஆறுவகை அத்துவாவாம் வழிகளைக் கடத்தல். நெறி - முத்திநெறி, பேரறிவான் - இறைவன். வருதல் - குருவாய் எழுந்தருளுதல்.

கருத்துரை :

இறைவன் குருவாக வந்து உணர்த்தினால் அல்லது வீட்டு நெறியாம் உண்மைப் பொருளை உயிர்கள் அறிய முடியாது.

50. ஞானம் இவனொழிய நண்ணியிடும் நற்கல்அனல்
பானு ஒழியப் படின.

பொருள் :

சூரிய ஒளி இல்லாமல் சூரியகாந்தக் கல்லில் தீ தோன்று
மானால் அருள் வழங்கும் குரு இன்றி ஆன்மாவிற்கு ஞானம்
தோன்றலாம்.

சொ.பொ.வி :

ஞானம் - தத்துவ ஞானம். இவன் - குரு. நண்ணியிடும் -
தோன்றும். நற்கல் - சூரியகாந்தக் கல். அனல் - தீ. பானு - சூரியன்.
ஒழிதல் - இல்லாமல்.

கருத்துரை :

சூரிய ஒளி இல்லை என்றால் சூரியகாந்தத்தில் அனல்
தோன்றாது. அதுபோல குரு இல்லாமல் உயிருக்கு ஞானம் உண்
டாகாது என்பது பெறப்படுகிறது. இவ்வாறு இவ்வதிகாரத்தில்
ஞானத்தை அருளும் குருவின் இன்றியமையாமை கூறப்
பெற்றுள்ளது.

6. அறியும் நெறி

(குருவினிடம் உண்மைப் பொருளை உணரும் முறைமை)

51. நீடும் இருவினைகள் நேராக நேராதல்
கூடுமிறை சத்தி கொளல்.

பொருள் :

வளர்ந்து வருவனவாகிய வினைகள் இரண்டும் ஒத்த நன்மை என்ற எண்ணம் ஆன்மாவிற்கு உண்டாகச் சிவபெருமானுடைய திருவருள் சத்தி பதியும்.

சொ.பொ.வி. :

நீடும் - வளரும், இருவினைகள் - புண்ணிய பாவங்கள், நேராக நேராதல் - இன்பத்தின் விருப்பும் துன்பத்தின் வெறுப்பும் சமமாக ஒத்திருத்தலாகிய இருவினை ஒப்பு.

கருத்துரை :

இவ்வதிகாரம் இறைவன் குரு வடிவைக் கொண்டு எழுந்தருளி வந்து மெய்ப் பொருளை உணர்த்தி அருள உயிர்கள் அதனை உள்ளவாறு அறியும் முறைமையினைக் கூறுவதால் அறியும் நெறி என்ற தலைப்பினைப் பெற்றுள்ளது. இக்குறட்பா உயிர்கள் இன்பத்தினையும், துன்பத்தினையும் ஒன்றாகக் கருதி விருப்பும் வெறுப்பும் அற்று இருவினைகளை அநுபவித்தால் அதற்கு இருவினை ஒப்பு என்று பெயர். இருவினை ஒப்பு நிகழ்ந்தால் அருளாகிய சத்தி உயிரில் பதியும். இதனைச் சத்திநிபாதம் என்பர். நிபாதம் என்றால் பதிதல் என்பது பொருள்.

52. ஏகன் அநேகன் இருள்கரும் மாயைஇரண்;
டாகவிவை யாறாதி இல்.

பொருள் :

ஒருவராகிய கடவுளும் அளவில்லாததாகிய ஆன்மாக்களும் ஆணவ மலமும், கன்ம மலமும், சுத்தம், அசுத்தம் என்ற இருவகை மாயைகளும் இந்த ஆறுவகைப் பொருள்களும் அநாதியான பொருள்களாகும்.

சொ.பொ.வி. :

ஏகன் - இறைவன், அநேகன் - ஆன்மா. இருள் - ஆணவம், கருமம் - கன்மம். ஆறாதி - ஆறுவகை.

கருத்துரை :

ஆறு பொருள்களும் நித்திய பொருள்கள் எனக் கூறப் பெற்றுள்ளன.

53. செய்வானும் செய்வினையும் சேர்பயனும் சேர்ப்பவனும் உய்வான் உளனென் றுணர்.

பொருள் :

புண்ணிய பாவங்களைப் பண்ணும் ஆன்மாவும் அவனால் செய்யப்படும் வினைகளும் அவற்றின் பயனாகிய இன்ப துன்பங்களும் அவைகளைக் கூட்டி அநுபவிக்கச் செய்யும் இறைவனும் ஆகிய இந்நான்கையும் தன்னை ஈடேற்றுவதற்காக ஆன்மா உண்டு என்று அறிதல் வேண்டும்.

சொ.பொ.வி. :

செய்வான் - உயிர்த்தொகுதிகள், பயன் - இன்பதுன்பம், சேர்ப்பவன் - இறைவன், உய்வான் - ஆன்மா.

கருத்துரை :

சைவ சித்தாந்தத்தின் கருத்தினைச் சுருக்கமாகத் தொகுத்துக் கூறும் குறட்பா இது. செய்த வினைப் பயன்களை செய்த

உயிரே நுகருமாறு செய்பவன் இறைவன் என்பதை இப்பாடல் வலியுறுத்துகிறது.

ஒப்புமை :

“செய்வினையும் செய்வானும்” என்று தொடங்கும் பெரிய புராணச் சாக்கிய நாயனார் பாடல் 5.

54. ஊனுயிரால் வாழும் ஒருமைத்தே வானொடுயிர்
தானுணர்வோ டொன்றாந் தரம்.

பொருள் :

உடம்பானது உயிரோடு கூடிவாழும் ஒற்றுமை போல்வது ஆன்மா ஞானத்தோடு கூடி ஒன்றுபட்டு நிற்கும் தன்மையாம்.

சொ.பொ.வி :

ஊன் - உடம்பு. ஒருமைத்து - ஒன்றாய் நிற்கும் தன்மைத்து,
உணர்வோடு - ஞானத்தோடு.

கருத்துரை :

உயிரானது நிறைந்த ஞானமாகிய திருவருள் உடன் நின்று உணர்த்த பொருள்களை உணரும். இது எதுபோல என்றால் உடம்பானது உயிர் வேரற நின்று செலுத்தச் செயல்படும் தன்மை போன்றது.

55. தன்னிறமும் பன்னிறமும் தானாங்கற்; றன்மைதரும்
பொன்னிறம்போல் மன்னிறமிப் பூ.

பொருள் :

பளிங்கோடு சேர்ந்த பொருள்களின் பலவகையான நிறங்களையும், பளிங்கினது இயல்பான நிறத்தினையும் அறிய

தன்னுடைய ஒளியினைத் தருகின்ற சூரியஒளி போல,
கடவுளுடைய திருவருளாகிய ஒளியை இந்தப் பூமி உடையது.

சொ.பொ.வி. :

தான்ஆம்கல் - தனக்கொரு நிறமின்றிச் சார்ந்த பொருளின்
நிறத்தை உடைய படிகக் கல், பொன்னிறம் - சூரியனது ஒளி, மன்
-இறைவன். பூ - உலகு.

கருத்துரை :

படிகக்கல் தனது நிறத்தையும் சார்ந்த பொருளின்
நிறத்தையும் பெற்றுத் திகழ்வதற்குக் கதிரவன் ஒளி காரணமாதல்
போல உயிர் தத்துவங்களில் கட்டுப்படுதற்கும், அவற்றை நீங்கி
வீடு அடைவதற்கும் காரணமாக உள்ளது திருவருளாகும்.

56. கண்டொல்லை காணுநெறி கண்ணுயிர் நாப்பணொளி
யுண்டில்லை யல்ல தொளி.

பொருள் :

ஒளியை உடைய கண்ணானது பொருளுக்கும் ஆன்மாவுக்கும்
நடுவே கருவியாக உள்ளது. அது ஒரு பொருளை உற்றுப்பார்த்து
உணர்வதற்கு வழியாகின்றது. அதுபோல ஞான ஒளியானது
உயிருக்குக் கருவியாக உள்ளது. அது மெய்ப்பொருளைக் கண்டு
உணர்வதற்கு வழியாகும்.

சொ.பொ.வி. :

கண்டு - பொறியால் கண்டு ஒல்லை காணு நெறி - விரைவில்
பொருளை உணரும் முறைமை, கண்ணுயிர் - உணர்தலை உடைய
ஆன்மா. நாப்பண் - நடு.

கருத்துரை :

கண்ணாகிய உறுப்பு இல்லை என்றால் ஒருபொருளைக்
காண இயலாது. அதுபோலத் திருவருள் உள்நின்று

உணர்த்தினால் அன்றி உயிர் ஒரு பொருளையும் அறியாது. கண்ணியோடு உயிர் உணர்வு சேர்ந்து காண்பது போல இறைவன் உயிர் உணர்வோடு சேர்ந்து மெய்ப் பொருளைக் காணச் செய்கின்றான்.

57. புன்செயலி னோடு புலன்செயல் போல் நின்செயலை வன்செயல் தாக மதி.

பொருள் :

ஆன்மாவின் சிறுதொழில் வழியே மாறுபாடு இன்றி நடக்கும் புலன்களது செயல் போல உயிர்களது செயலும் இறைவனது கிரியா சக்திகளின் வழியே நடக்கிறது என்பதை அறிவாயாக.

சொ.பொ.வி. :

புன்செயல் - இழிசெயல் (சிறுதொழில்), ஓடு - செல்லுதல், மன்செயல் - இறைவனது கிரியாசக்தி, மதி - கருதுக.

கருத்துரை :

ஐம்பொறிகள் ஆன்மாவினாலே அறிந்து செயல்பட்டு வருவதுபோல, ஆன்மாவும் முதல்வனது அருளாலே அறிந்து செயல்படுகிறது.

58. ஓராதே ஒன்றையுமுற் றுன்னாதே நீமுந்திப் பாராதே பார்த்ததனைப் பார்.

பொருள் :

ஞானம் எப்படியிருக்கும், எப்படி வரும் என்று ஆராயாதே. அதைப்பற்றிச் சற்றேனும் நினைவாதே, அது வருமுன் அதைத் தெரிந்துகொள்ள முயற்சி செய்யாதே. ஞானமானது எப்பொழுது தோன்ற வேண்டுமோ அப்பொழுது தோன்றும். அப்போது அதனைக் காண்பாயாக.

சொ.பொ.வி.:

ஓராதே - ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டாம், உன்னாதே - நினைக்க வேண்டாம், பாராதே - முயற்சி செய்யாதே.

கருத்துரை :

உயிரானது ஞானத்தைப் பற்றி அதிகம் ஆராய வேண்டாம். எப்பொழுது ஞானம் கிடைக்க வேண்டுமோ அப்பொழுது கிடைக்கும்.

59. களியே மிகுபுல னாக்கருதி ஞான
ஒளியே ஒளியாய் ஒளி.

பொருள் :

ஞானத்தினைக் காணப் பெற்றமையால் கிடைக்கின்ற மகிழ்ச்சியைப் பெரிய விசயமாகக் கருத வேண்டும். ஞானஒளி இன்றி வேறு ஒளி இல்லை என்பதை உணர்ந்து அதனுள் புக்கு அடங்கியிருத்தல் வேண்டும்.

சொ.பொ.வி.:

களி - ஞானத்தினைக் கண்டதால் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சி; மிகுபுலன் - பெரிய விடயம், ஒளி - ஞானஒளியில், ஒடுங்கி நின்றல்.

கருத்துரை :

இறைவன் அருளால் ஞானத்தைப் பெறுகின்ற பொழுது அதில் மகிழ்ந்து அதனுள் புகுந்து அதனோடு இயைந்து நின்றல் வேண்டும்.

60. கண்டபடி யேகண்டு காணாமை காணாமை
கொண்டபடி யேகொண் டிரு.

பொருள் :

ஞானம் எப்படி வெளிப்படுகிறதோ அப்படியே கண்டு அறியாமை தோன்றாமல் யாது ஒருபடி உன்னை ஏற்றுக் கொண்டதோ அப்படியே நீயும் உன்னை அளித்திடு.

சொ.பொ.வி.:

கண்டபடி - கண்ணால் கண்டபடி, காணாமை - அறியாமையைக் காணாமல், கொண்டபடி - ஞானம் ஏற்றுக்கொண்டபடி.

கருத்துரை :

உயிரானது அருள் ஞானத்தை வெளிப்பட்டபடி கண்டு ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றபடி நடந்து ஞானத்தோடு ஐக்கியமாதல் வேண்டும். இவ்வாறு இவ்வதிகாரம் உண்மைப் பொருளாம் ஞானத்தை அறிந்து ஞானத்திற்குள்ளே அடங்குகின்ற முறைமையை உணர்த்துகிறது.

7. உயிர் விளக்கம் (ஆன்மசுத்தி)

61. தூநிழலார் தற்சாரும் சொல்லார் தொகுமிதுபோல் தானதுவாய் நிற்கும் தரம்.

பொருள் :

வெயிலில் வருந்தியவன் குளிர்ந்த நிழலைச் சேர்தற்கு அங்கே போ என்று யாரும் சொல்ல வேண்டியதில்லை. பொருந்திய இந்தமுறை போன்றது மலங்களின் துன்பங்களினால் வருந்தியவன் அருளைக் கண்டவுடன்தான் அந்த அருளோடு சேர்ந்து நிற்கும் தன்மை.

சொ.பொ.வி.:

தூநிழல் - தூய்மையுடைய குளிர்ந்த நிழல், ஆறுதல் - வந்து பொருந்துதல், தொகும் - வந்து அடைதல், நிற்கும் தரம் - நிற்கும் முறைமை.

கருத்துரை :

இவ்வதிகாரம் இறைவனது திருவருள் ஞான குருவாய் வெளிப்பட்டு விளங்கியருள அதனை அறிந்த உயிரும் தானும் விளக்கமுற்று குருவால் உண்மைப் பொருளை அறிந்து பேரின்பத்தை விரும்புதலால் ஆன்மசுத்தி பெறுகிறது. எனவே இவ்வதிகாரம் உயிர்விளக்கம் எனப் பெயர் பெற்றது. இக்குறட்பா உவமையின் மூலம் உயிரானது ஆன்ம தரிசனமாகிய எல்லாம் இறையருள்தான் என்பதை உணர்ந்து குருவருளைக் கண்டவுடன் பிறவித் துன்பத்தால் வருந்தியமை நீங்க, குளிர்ந்த நிழலாம் திருவருளை நோக்கி விரைந்து சென்று அடைந்து விளக்கமுறும்.

62. தித்திக்கும் பால்தானும் கைக்கும் திருந்திடுநாப்
பித்தத்தின் தான்தவிர்ந்த பின்.

பொருள் :

பித்தநோய் உடையார்க்கு இனிப்பான பாலும் கசப்பாக இருக்கும். பித்தநோய் நீங்கிய பின் முன் கசந்திருந்த பால் தித்திக்கும்படி நாக்கு திருந்திவிடும்.

சொ.பொ.வி :

கைக்கும் - கசக்கும். நா - நாக்கு, பித்தம் - ஒருவகை நோய்.

கருத்துரை :

பா_லின் பொருள் போல ஆன்மாவிடத்தில் மலம் மேலிட்டால் சிவானுபவம் தோன்றாது. மலம் நீங்கினால் சிவானுபவம் தோன்றும்.

63. காண்பான் ஒளிஇருளில் காட்டிடவும் தான்கண்ட
வீண்பாவம் எந்நாள் விடும்.

பொருள் :

ஒளி வடிவாகிய ஞானமானது ஆணவமாகிய இருளில் ஆன்மா கிடந்து வருந்தும்போது தன்னைக் காட்டி, அதைக்காணும் ஆன்மா தன்னுடைய முயற்சியால்தான் அதனைக் கண்டதாக நினைப்பதால் வீணாக வரும் பாவமானது எப்பொழுது நீங்கும்?

சொ.பொ.வி :

காண்பான் - உயிர் தன்னைக் காணும் பொருட்டு, இருளில் - ஆணவத்தில், தான் கண்ட - தானே கண்டதாக, பாவம் - தீவினை.

கருத்துரை :

அருளின் உதவியை மறந்து எல்லாம் தன்னால் நடக்கிறது என்று எண்ணுகின்ற உயிர் எந்தக் காலத்தும் வினையை நீக்க முடியாது. பிறந்து இறந்து துன்பத்தை அநுபவிக்க வேண்டியது தான்.

64. ஒளியும் இருளும் ஒருமைத்துப் பன்மை தெளிவு தெளியார் செயல்.

பொருள் :

திருவருளும் ஆணவமும் பொருளைக் காட்டி மறைக்கும் தன்மையில் ஒத்திருக்கின்றன. இரண்டுக்கும் உள்ள வேறுபாடு யாதெனில் திருவருளானது தன்னை அடைந்தோர்க்கு உண்மைப் பொருளைக் காட்டுகிறது. ஆணவமானது தன்னை நீங்காதார்க்குப் பொய்யான பொருளைக் காட்டுகிறது.

சொ.பொ.வி :

ஒளி - திருவருள், இருள் - ஆணவம், ஒருமைத்து - ஒத்தது, பன்மை - பேதம் (வேறு பாடு), தெளிவு - மெய்ப்பொருள், தெளியார் - மருண்டிருப்போர்.

கருத்துரை :

ஆன்மா ஆணவ இருளில் கூடி அதன் தன்மையாய் ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்பதுபோல இறையருளில் கூடிய நிலையில் அவ்வருளின் தன்மையாய் ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்கும். அருள் சிவத்தைக் காட்டி உலகை மறைக்கும். ஆணவம் உலகைக் காட்டி சிவத்தை மறைக்கும்.

ஒப்புமை :

“ஆணவத்தோடு அத்துவிதமானபடி மெய்ஞ்ஞானத் - தாணுவினோ டத்துவிதம் சாரு நாள் எந்நாளோ” - தாயுமானவர்.

65. கிடைக்கத் தகுமேநல் கேண்மையார்க் கல்லால்
எடுத்துச் சுமப்பாணை இன்று.

பொருள் :

அன்பு நிறைந்த சுற்றத்தவர்க்கு அல்லாமல் அவருடைய துன்பச் சுமை எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சுமக்கின்ற ஒருவனை இப்பொழுது பெற்றுக் கொள்ளக் கூடுமோ?

சொ.பொ.வி :

நற்கேண்மை - மெய்யன்பை உடைய பெருமக்கள், எடுத்துச் சுமப்பான் - நலந்தீங்குகளை எல்லாம் தானே ஏற்றுக் கொள்ளும் திருவருள், கிடைத்தல் - உயிருக்கு உரிய நிலையில், இன்று - இப்பிறவியில்.

கருத்துரை :

சரியை கிரியை யோக நிலைகளைப் பின்பற்றி அதன் மேற்பட்டுஞானநெறியை மேற்கொள்ளும் மெய்யன்பை உடையவராகிய பெருமக்களைப் பெற்ற உயிருக்கு அன்றி மற்றவருக்கு வினைகளையும் வினைப் பயன்களையும் ஏற்றுக் கொண்டு அருள் வழங்குகின்ற இறையருள் தோன்றாது.

66. வஞ்ச முடனொருவன் வைத்த நிதிகவரத்
துஞ்சினனோ போயினனோ சொல்.

பொருள் :

ஒருவன் வைத்த பொருளை மற்றொருவன் திருட்டால் எடுத்துக்கொண்டு போகும்படி அந்தப் பொருளை வைத்திருந்தவன் தூங்கினானா? அல்லது அவ்விடம் விட்டு நீங்கினானா சொல்வீர்களாக.

சொ.பொ.வி :

நிதி - பொருள், வஞ்சமுடன் - களவால், துஞ்சுதல் - உறங்குதல், போதல் - நீங்குதல்.

கருத்துரை :

தன்னிடம் உள்ள பொருளைப் பிறர் திருடும் வண்ணம் இழிநிலையில் அறிவற்று இருக்கும் ஆன்மா தன்னைப் பிரமம் என்று கூறிக் கொள்வது பேதமைத் தன்மைத்தாம் என்ற கருத்தை இக்குறட்பா வெளிப்படுத்துகிறது. இதிலிருந்து ஆன்மா அறிவுக்குறை உடையது என்பதும், தன்னை முற்ற அறிவுடைய கடவுள் என்று கூறிக் கொள்வதும் தவறு என்பதும் பெறப்படுகிறது.

67. தனக்கு நிழலின்றா மொளிகவரும் தம்ப
மெனக்கவர நில்லா திருள்.

பொருள் :

சூரியன் உச்சியில் நிற்கும்பொழுது தனக்கென வேறுநிறம் தோன்றப் பெறாமல் சூரிய ஒளியால் கவர்ந்து கொள்ளப்படும் படிசுத் தூண் போல, சத்திநிபாத நிலையில் ஆன்மா தன் அறிவு தோன்றப் பெறாமல் திருவருளால் கவர்ந்து கொள்ளப்படுமானால் அந்த நிலையில் மலம் நிற்காது.

சொ.பொ. வி:

நிழல் - நிறம், ஒளி - சூரிய ஒளி, கம்பம் - தூண், இருள் - ஆணவம்.

கருத்துரை :

திருவருள் ஆன்மாவைத் தன்னுள் அடங்குமாறு சத்திநிபாதத்தால் கவர்ந்து கொள்ளுமாயின் ஆணவஇருள் ஆன்மாவில் நிலைபெறாது வலிமை இழக்கும். படிகத்தின் குணம் பிறநேரங்களில் பிற வண்ணங்களைக் கொள்ளும். ஆனால் உச்சிப் பொழுதாகிய மதியத்தில் மட்டும் சூரிய ஒளியால் தன்னுடைய உண்மை ஒளியாகிய வெண்மை நிலையை ஆட்பட்டுக் காட்டும். எனவேதான் இவ்வுவமை இங்கு எடுத்தாளப் பெற்றது.

68. உற்கைதரும் பொற்கை உடையவர்போல் உண்மைப்பின் நிற்கை அருளார் நிலை.

பொருள் :

அனலின் கொள்ளியைப் பிடித்து நிற்கும் அழகிய கையை உடையவர்பொருளை அறியும் பொழுது அக்கொள்ளியை முன்னே பிடித்து தான் பின்னே நிற்பது போல, ஒருவர் இறைவனைக் காண வேண்டின் அருளைத் தனக்கு முன்னாக நிறுத்தி தான் அதன்பின் நிற்பாராக. இதுவே அருளொடு பொருந்தும் நிலையாகும்.

சொ.பொ.வி :

உற்கை - அனல்கொண்ட கொள்ளிக்கட்டை (தீவட்டி, கைவிளக்கு) பொற்கை - அழகிய கை, உண்மை - மெய்ப் பொருளாகிய திருவருள், நிற்கை - நிற்கல்.

கருத்துரை :

தீவட்டி பிடித்திருப்போர் முன்னே தீவட்டி நிற்க பின்னே நின்று பொருளை அறிவது போல, தற்போதத்தை விட்டுவிட்டு

சிவஞானத்தை முன்நிறுத்தி ஆன்மா நிற்பதே அருளை அடையும் முறைமையாகும்.

69. ஐம்புலனால் தான்கண்ட தன்றா லதுவொழிய
ஐம்புலனார் தாமார் அதற்கு.

பொருள் :

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவிகளால் தாம் காணுகின்ற பொருளுக்கு அப்பாற்பட்ட பொருள் திருவருளாகும். எனவே அத்திருவருளாலே தான் பேரின்பமாகிய சிவத்தை அறிய முடியும். ஆதலால் ஐம்பொறிகளுக்கும் ஆன்மாவுக்கும் தனித்த தகுதியில்லை.

சொ.பொ.வி :

ஐம்புலனால் தாம்கண்டது - ஐந்து புலன்களால் காணப்படுகின்ற பொருள்கள், அன்று - இல்லை, அது - திருவருள், தாமார் - உயிரார்.

கருத்துரை :

பேரின்பமாகிய மெய்ப்பொருள் ஐம்புலன் முதலிய கரணங்களால் (கருவிகளால்) ஆன்மா அறிவினால் அறிந்து அடையத் தக்கது அல்ல. திருவருளாலேதான் அடைய முடியும் என்பதனை இக்குறட்பா குறிப்பிடுகிறது.

70. தாமே தருமவரைத் தம்வலி யினாற்கருத
லாமே யிவனார் அதற்கு.

பொருள் :

ஒரு பொருளைத் தமக்குப் பிறர் விரும்பித் தந்தால் அவரை மதியாது தம்முடைய திறத்தினால் அவரிடம் அதனைப் பெற்றதாக நினைத்தல் அறமாகுமா? ஆகாது. பேரின்பத்தைப் பெற ஆன்மாவுக்குத் திறம் இல்லை.

சொ.பொ.வி :

தாமே - தாமே விரும்பி. தம்வலி - தம் சாமர்த்தியத்தால், ஆமே - அறமாகுமா, இவன் - ஆன்மா, இதற்கு - திருவருளுக்கு, ஆர் - தகுதி.

கருத்துரை :

வறுமைத் துயர் நீக்க வள்ளற் பெருமக்கள் பொருளைக் கொடுத்தால் அது அவருடைய கொடைத் திறன் என்று நினைக்காது தம்முடைய திறத்தால்தான் கிடைத்தது என்று தற்சார்பு கொள்ளுதல் தவறாகும். அதுபோல ஆன்மா துன்பப்படும் காலத்தில் தனு கரண புவன போகங்களை அளித்துத் திருவருள் ஆன்மாவின் அறியாமையைப் போக்கக் கருதும். அத்தகைய நிலையைத் திருவருளின் சிறப்பாகக் கருதாது ஆன்மா தற்போதத்தால் கிடைத்தது என நினைத்தல் தவறாகும். என்வே திருவருளால்தான் பேரின்பத்தைப் பெற முடியும். ஆன்மாவால் அல்ல என்ற குறிப்பை இக்குறட்பா தருகிறது. இவ்வாறு உயிர் இறையருளால்தான் பேரின்பத்தைப் பெறுகிறது என்பதனை இவ்வதிகாரம் விளக்குகிறது எனலாம்.

8.இன்புறுநிலை

(பேரானந்தத்தை அடையும் முறைமை)

71. இன்புறுவார் துன்பார் இருளின் எழுஞ்சுடரின்
பின்போவார் முன்போவார் பின்.

பொருள் :

ஆணவமலத்தை நீக்குவதற்காக ஞானத்தை முன்நிறுத்தி தான் பின்னே செல்பவர் பேரின்பத்தை அடைவார்கள். அதை விட்டு விட்டுத் தான் முன்னாவும் இறையருள் பின்னாவும் செல்பவர் பின் துன்பத்தையே அடைவர்.

சொ.பொ.வி :

இருளின் - ஆணவத்தில், எழுஞ்சுடர் - திருவருள்.

கருத்துரை :

இவ்வதிகாரம் குருவடிவில் ஆன்மா இறையருளைத் தரிசித்து, திருவருளில் ஆன்மசுத்தி பெற்று, இறைவனின் திருவடிகளை அடைந்து இன்புறும் முறைமையைக் கூறுவதால் இன்புறுநிலை எனப் பெயர் பெற்றது. இதனை ஆன்ம இலாபம் என்பர். இருட்டில் சுடரின் பின்னே போவர் மகிழ்வதைப் போல, திருவருளை முன்நிறுத்திப் பின்னே செல்லும் ஆன்மா பேரின்பத்தை அடையும். சுடரைப் பின்னே நிறுத்தி தான் முன் சென்றால் துன்பம்தான் கிடைக்கும். அதுபோலத் திருவருளை ஆன்மா பின்நிறுத்தி தான் முன் சென்றால் ஆணவத்தால் துன்பப்படுவர்.

72. இருவர் மடந்தையருக் கென்பயன்இன் புண்டாம்
ஒருவன் ஒருத்தி யுரின்.

பொருள் :

இரண்டு பெண்கள் சேர்ந்து புணர்ச்சியுற்றால் என்ன பயன் உண்டாகும்? ஒன்றும் இல்லை. ஒரு ஆடவரும் ஒரு மகளும் புணர்ந்தால் இன்பம் உண்டாகும்.

சொ.பொ.வி:

மடந்தையர் - பெண்கள், யுரின் - புணர்ந்தால்.

கருத்துரை :

உவமையின்படி அருளும் ஆன்மாவும் கூடினவிடத்து இன்பமில்லை. ஆன்மாவும் சிவமும் கூடியவிடத்துத்தான் பேரின்பம் கிடைக்கும். சித்தாந்த அடிப்படையில் ஆன்மா, பெண்ணாக உருவகப்படுத்தப்படும். அதுபோல திருவருளும் சத்திநிபாதமாக பெண்ணாக உருவகப்படுத்தப்படும். இறைவன் ஆணாக உருவகப்படுத்தப்படும். இந்த அடிப்படையில் இக்குறட்பா பொருளைத் தருகிறது.

73. இன்பதனை எய்துவார்க் கீயும் அவர்க்குருவம்
இன்பகன மாதலினா லில்.

பொருள் :

சிவபெருமான் தம்மை வந்தடையும் ஆன்மாக்களுக்குப் பேரின்பத்தைக் கொடுத்து அருளுவார். ஏனென்றால் அவருடைய திருமேனி நிறைந்த ஆனந்தமாக இருப்பதால், அதே நேரத்தில் ஆன்மாவினால் அவர் ஆனந்தத்தைப் பெறுவதில்லை.

சொ.பொ.வி :

எய்துவார்க்கு - தம்மை வந்து அடைவார்க்கு, ஈயும் - அருளும், இல் - இல்லை.

கருத்துரை :

இறைவனால் ஆன்மாவிற்குப் பேரின்பமே அன்றி ஆன்மாவினால் இறைவனுக்குக் கிடைக்கின்ற இன்பம் எதுவுமில்லை.

ஒப்புமை :

"தந்தது உன்தன்னை" என்று தொடங்கும் திருவாசகம் கோயில் திருப்பதிகம் பாடல் 10.

74. தாடலை போல் கூடியவை தான்நிகழா வேற்றின்பக் கூடலைநீ ஏகமெனக் கொள்.

பொருள் :

தாள் தலை என்னும் இரண்டு சொற்கள் ஒரு சொல்லாய்ப் பொருள் தருவதுபோல சிவமும் ஆன்மாவும் சேரும். பிரிக்க முடியாத பேரின்பக் கலப்பு அது. இதனை அத்துவிதம் என்று உணரவேண்டும்.

சொ.பொ.வி :

தாடலை - தாள் என்ற சொல்லும் தலை என்று சொல்லும் புணர்ந்து பிரிக்க முடியாதவாறு ஒரு சொல்லாய் நிற்கிறது. வேற்றின்பம் - பிரிக்க முடியாத இன்பம், ஏகம், ஒன்று.

கருத்துரை :

தாள் தலை என்னும் சொற்கள் புணர்ச்சி இலக்கணத்தின்படி தாடலை என்று ஒன்று பட்டு நின்றல் போல ஆன்மாவும் சிவமும் வேறு பிரித்து உணரமுடியாதவாறு சிவானுபவமாய் நிற்கிறது என்பதை இக்குறட்பா குறிப்பிடுகிறது.

75. ஒன்றாலும் ஒன்றா திரண்டாலும் ஓசையெழா
தென்றாலொன் றன்றிரண்டும் இல்.

பொருள் :

இறைவனும் ஆன்மாவும் ஒரே பொருளாயின் அவை கூட வேண்டியதில்லை. அவை வேறு வேறான இரண்டு என்றால் பேரின்பம் ஏற்படாது. ஆதலால் அவை ஒரு பொருளும் இல்லை இருபொருளும் இல்லை.

சொ.பொ. வி :

ஒன்றாலும் - ஒன்று என்றாலும், ஒன்றா - கூடாது. ஓசை - ஒலி (இன்பம்) இல் - இல்லை.

கருத்துரை :

ஆன்மா இறைவனுடன் கூடும் நிலையில் தான் கெடுவதும் இன்றி வேறுபட்டு நிற்பதும் இன்றி இறைவனோடு இரண்டறக் கலந்து நிற்கும் என்பது இக்குறட்பாவின் கருத்தாகும்.

76. உற்றாரும் பெற்றாரும் ஓவா துரையொழியப்
பற்றாரும் அற்றார் பவம்.

பொருள் :

முத்தியை அடைந்தோரும் அதனைப் பெறுவதற்குக் காரணமாகிய சமாதியை அடைந்தோரும், ஞான நிலையை அடைந்தோரும் பிறவிப் பிணி அற்றவராவார்.

சொ.பொ.வி :

உற்றார் - பேரின்பம் அடைந்தவர், பெற்றார் - சமாதி அடைதல், ஓவாது - திருவருளை ஒருகாலும் நீங்காது. உரையொழிய - சமாதி இல்லாமல். பற்றார் - கேட்டல். சித்தித்தல் தெளிதல் என்ற நிலையில் மேற்பட்டு யோகநிலையில் நிற்பவர். பவம் - பிறவித்துயர்.

கருத்துரை :

முத்தி அடைந்தோர் சமாதி அடைந்தோர் நிட்டை என்ற நிலையைப் பொருந்தினால் பிறவியை அறுப்பர். எனவே எல்லாப் பற்றையும் விட்டு விட்டு நிட்டை நிலையைப் பொருந்தியவர்களே பிறவித் துன்பத்தை அடைய மாட்டார்கள்.

77. பேயொன்றுந் தன்மை பிறக்கு மளவுமினி
நீயொன்றுஞ் செய்யாம னில்.

பொருள் :

பேய் பிடித்தவனுடைய தன்மை போன்ற நிலை உண்டாகும் வரை ஒன்றும் செய்யாமல் அசைவற்று நின்றல் வேண்டும்.

சொ.பொ. வி :

ஒன்றும் - பிடிக்கும், பிறக்கும் - தோன்றும் வரை.

கருத்துரை :

பேய் பிடித்தது போலச் சிவானுபூதியான நிட்டை கூடுமளவும் தற்போதம் இல்லாமல் நின்றல் வேண்டும் என்பது கருத்தாம்.

78. ஒண்பொருட்க னுற்றார்க் குருபயனே யல்லாது
கண்படுப்போர் கைப்பொருள்போல் காண்.

பொருள் :

மெய்ப்பொருளாகிய ஞானத்தைப் பெற்றவர்க்குக் கிடைக்கின்ற பயன் பேரின்பமே ஆகும். மேலும் உறங்குபவரது கையிலிருக்கும் பொருள் தானே நழுவுவது போல, உயிரின் முயற்சிகள் தாமே நீங்கும்.

சொ.பொ.வி :

ஒண்பொருட்கண் உறுதல் - ஆன்மா தன்செயலைத் தவிர்த்துச் சிவத்தின் செயலில் அடங்குதல். உறுபயன் - பேரின்பம், கண்படுப்போர் - தூங்குபவர்.

கருத்துரை :

நிட்டையினால் சிவத்தின் செயலில் அடங்கிய ஆன்மா விற்குப் பேரின்பம் கிடைப்பதோடு உயிரின் முயற்சியாகிய ஆகாமிய வினைகள் தூங்குபவர் கைப்பொருள் போல நழுவும்.

79. மூன்றாய தன்மையவர் தம்மின் மிகமுயங்கித்
தோன்றாத இன்பமதென் சொல்.

பொருள் :

சிவமும் ஆன்மாவும் சிறிதும் பிறிவின்றி ஒன்றாய் நிற்பதனால் காண்பவன் காட்சி காட்சிப்பொருள் என்ற மூவகைப்பட்ட தன்மையும் தோன்றாத பேரின்பம் கிடைக்கும். அந்த இன்பத்தின் பெருமையை எப்படிச் சொல்ல முடியும்.

சொ.பொ.வி :

மூன்றாய தன்மை - காண்பவன், காட்சி, காட்சிப்பொருள், (ஞாதுரு, ஞானம், ஞேயம் என்பதும் உண்டு) முயங்கி - ஆன்மாவும் இறைவனும் சேர்ந்து, தோன்றாத - தோன்றும்.

கருத்துரை :

ஆன்மா சிவத்தை அடைந்து பெற்றிடும் பேரின்பத்தை பெருமையாகச் சொல்வதற்கு வார்த்தை இல்லை என்பது பெறப்படுகிறது.

80. இன்பில் இனிதென்றல் இன்றுண்டேல் இன்றுண்டாம்
அன்பு நிலையே யது.

பொருள் :

எல்லா இன்பங்களிலும் இனிது என்று சொல்லப்படுகின்ற
முத்தி இன்பமானது ஒருவருக்கு அன்பு என்ற ஒன்று இப்பொழுதே
இருக்குமென்றால் இப்பொழுதே கிடைக்கும். ஏனென்றால் முத்தி
இன்பம் அன்பினது நிலையையே தனக்கு அடிப்படையாகக்
கொண்டது ஆதலால்.

சொ.பொ.வி :

இன்பம் - பேரின்பம், அது - பேரின்பம்.

கருத்துரை :

இறைவன்பால் மெய்யன்புடையோர் இப்பிறப்பிலேயே
முத்தி இன்பத்தை அடைந்து இன்புறுவர். இவ்வாறு
இவ்வதிகாரம் பேரின்பத்தை ஆன்மா நுகருகின்ற நிலையைக்
காட்டுகின்றது.

9. ஐந்தெழுத்து அருள் நிலை

81. அருள்நூலும் ஆரணமும் அல்லாதும் ஐந்தின்
பொருணூல் தெரியப் புகின்.

பொருள் :

சைவ ஆகமங்களும், வேதங்களும் மற்றைய ஞான நூல்களும் ஐந்தெழுத்தின் பொருளை உணர்த்தும் நூல்களாம். எனவே இவ்ஐந்தெழுத்தில் ஆராய்ந்து பார்த்தால் எல்லா நூல்களும் ஐந்தெழுத்தில் அடங்கும்.

சொ.பொ.வி :

அருள்நூல் - இறைவன் அருளிச் செய்த சிவாகமங்கள். ஆரணம் - வேதம், பொருணூல் - பொருந்திய நூல்.

கருத்துரை :

இவ்வதிகாரம் ஐந்தெழுத்தின் அருள் திறத்தை திரு வருளாகக் கூறுவதால் ஐந்தெழுத்து அருள்நிலை எனப் பெயர் பெற்றது. இப்பாடல் இறைத்தன்மையை விளக்கும் நூல்கள் அனைத்தும் பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருளை விளக்கும். அம்முப்பொருளின் வடிவமாக ஐந்தெழுத்து உள்ளது. எனவே எல்லா நூலும் ஐந்திற்குள் அடக்கம் எனக் கூறுகிறது.

82. இறைசத்தி பாசம் எழில்மாயை ஆவி
உறநிற்கும் ஓங்காரத் துள்.

பொருள் :

சிவம், திருவருளாம் சத்தி, மலம், திரோதான சத்தி, ஆன்மா என்ற ஐந்தும் பிரணவத்தின் உள்ளே அடங்கி நிற்கும்.

சொ.பொ.வி :

பாசம் - மலம், எழில்மாயை - திரோதான சத்தி, ஆவி - உயிர், ஓங்காரம் பிரணவமெனப் பெயர் பெற்று விளங்கும் ஐந்தெழுத்து.

கருத்துரை :

திருவைந்தெழுத்தில் ஐந்து பொருள்களும் உள்ளன என்பது விளக்கப்படுகின்றது. உயிர்கள் தனு கரண புவனங்களுடன் விரும்பித் தங்கி போகம் நுகர்வதற்கு உரிய ஆசையினை வளர்க்கின்ற நிலையில் விளங்குவதால் எழில் மாயை என்று கூறப்பெற்றுள்ளது சிறப்பாகும்.

ஒப்புமை :

உண்மை விளக்கத்தின் சிவனருள் எனத் தொடங்கும் 41ஆம் பாடல்.

83. ஊன நடனம் ஒருபால் ஒருபாலா
ஞானநடம் தானடுவே நாடு.

பொருள் :

பிறப்பினை விளைவிக்கும் திரோதானமும் மலமும் ஒரு பக்கத்தே உள்ளன. முத்தியைத் தரும் சிவனும் சத்தியும் ஒரு பக்கத்தே உள்ளன. ஆன்மாவாகிய தான் நடுவில் உள்ளது. இத்தகைய நிலையை ஐந்தெழுத்தில் காணலாம்.

சொ.பொ.வி :

ஊனநடனம் - பிறப்பினை விளைவிக்கும் திரோதம் மலம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் எழுத்துக்கள் (நம) ஞானநடம் - முத்தியைத் தரும் சிவம் சத்தியைக் குறிக்கும் எழுத்துக்கள் (சிவ) தான் ஆன்மா, நாடு - அறிவாயாக.

கருத்துரை :

சிவாயநம என்ற ஐந்தெழுத்தில் முதலில் உள்ள சிவ என்பது ஞான நடனம் ஆகும். பின்னால் உள்ள ந, ம என்பது ஊன நடனம் ஆகும். ய என்பது உயிரினைக் குறிக்கும். இவ்வாறு ஐந்தெழுத்தின் பொருளியல்பு இக்குறளில் கூறப் பெற்றுள்ளது. சி - சிவனைக் குறிக்கும். வ - சத்தியைக் குறிக்கும். ந - திரோதானத்தைக் குறிக்கும். ம - என்பது மலத்தைக் குறிக்கும். ய - என்பது உயிரைக் குறிக்கும்.

84. விரியமந மேவியவ்வை மீளவிடா சித்தம்
பெரியவினை தீரிற் பெறும்.

பொருள் :

திரோதான சத்தி மலத்தைச் சார மலம் முயற்சி செய்ய ஆன்மாவைப் பிறவிகளில் அழுத்தும். இது பெத்த நிலையாம். ஆன்மாக்கள் தம்முடைய பெரிய பிணிகளாகிய மலங்கள் தீர சிவத்தை அடைய வேண்டும். இது முத்தி நிலை.

சொ.பொ.வி :

விரியமந மேவி - இச்சொல்லை ந மேவி ம விரிய எனக்கொண்டு பொருள் கொள்ள வேண்டும். மீளவிடா - அழுத்தும், சித்தம் - ஆன்மாவைக் குறிக்கும் குறியீடு. பெரிய வினை - ஆணவமலம்.

கருத்துரை :

உயிர்கள் மலமாகிய பெரும்பிணி தீர வேண்டுமானால் சிவத்தைப் பற்ற வேண்டும். அவ்வாறு பற்றுவதற்கு ஐந்தெழுத்தைச் சாதனமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

85. மாலார் திரோத மலமுதலாய் மாறுமோ
மேலாசு மீளா விடின.

பொருள் :

மயக்கத்தைத் தரும் திரோதானத்தையும் மலத்தையும் குறிக்கின்ற ந ம என்ற எழுத்துக்களை முதலாக வைத்து ஐந்தெழுத்தை ஒதினால் மலம் நீங்குமா? நீங்காது. மேலான பொருளான சிவத்தை முதலில் கூறி, குற்றமுடைய ந ம வைக் கீழாக்கி ஐந்தெழுத்தை ஒத பிறவிப் பிணி நீங்கும். எனவே நம வைக் கீழாக்கா விட்டால் பிறவிப்பிணி தீராது.

சொ.பொ.வி :

மால் - மயக்கம், திரோதம் - மறைத்தல், மலம் - ஆணவம், மீளாவிடின் - மாற்றி உச்சரிக்கவில்லை என்றால்.

கருத்துரை :

நம என்ற எழுத்துக்களைக் கீழாக்கி உச்சரிக்கவில்லை என்றால் பிறவிப்பிணி நீங்காது என்பது வலியுறுத்தப் பெறுகிறது. சிவாயநம என்றே உச்சரிக்க வேண்டும்.

86. ஆராதி ஆதாரம் அந்தோ அதுமீண்டு
பாராது மேல்ஓதும் பற்று.

பொருள் :

ஆதாரமாக இருக்கும் சிவத்தை முன்னாக வைத்து ஐந்தெழுத்தை ஒதி வழிபட வேண்டும். ந வை முதலாகக் கொள்ளுகின்ற ஐந்தெழுத்து இயல்பை ஆராயாமல் முன்னாக வைத்து ஒதுகின்ற விருப்பம் இரக்கத்திற்கு உரியதாகும்.

சொ.பொ.வி :

ஆராதி - ஆதாரமாகிய சி யின் தொடக்கம், அந்தோ - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு, மேல் ஓதும் - மாறுபட்ட ஓதும், பற்று - விருப்பம்.

கருத்துரை :

நமசிவாய என்று ஓதுவார் துன்பத்திற்கு ஆளாவார் என்பது வலியுறுத்தப் பெறுகிறது. நம என்ற எழுத்துக்களை முதலாகக் கொண்டு உச்சரிக்கும் விருப்பம் கொண்டால் பிறப்பு இறப்பு தரும்.

87. சிவமுதலே ஆமாறு சேர்மேல் தீரும்
பவமிதுநீ ஓதும் படி.

பொருள் :

சி வ முதலாகக் கொண்டு உச்சரித்தல் கூடுமானால் பிறவித் துன்பம் நீங்கும். இதுவே முத்தி இன்பத்தை விரும்புவோர் உச்சரிக்கும் முறையாகும்.

சொ.பொ.வி :

ஆமாறு - அமையுமாறு, பவம் - பிறவித் துன்பம், ஓதும் - உச்சரிக்கும் முறை. நீ - கேட்போரை விளித்த சொல்.

கருத்துரை :

முத்தியை நாடுவோர் திருஐந்தெழுத்தினைச் சிவாய நம என்று ஓத வேண்டும்.

ஒப்பு :

“திருவாய்ப் பொலிய சிவாயநம என நீறணிந்தேன்!” (அப்பர் 4-94-6)

“நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம எனப்பெற்றேன்”
(திருவாசகம், திருஞ்சரவு - 10)

88. வாசி அருளியதை வாழ்விக்கும் மற்றதுவே
ஆசில் உருவமும்ஆம் அங்கு.

பொருள் :

சத்தியானது சிவத்தைக் காட்டி ஆன்மாவை முத்தி இன்பத்தில் நிறுத்தும். அந்தத் திருவருளே ஆன்மாவிற்கு முத்தியில் குற்றமற்ற மேனியாய் இருக்கும்.

சொ.பொ.வி :

வாசி - சத்தி சிவத்திற்குரிய எழுத்துக்கள், யா - உயிருக்கு உரிய எழுத்து, வாழ்விக்கும் - முத்தி தரும், ஆசில் - குற்றமற்ற.

கருத்துரை :

திருஐந்தெழுத்து இறைவனது அருளுக்கு உரிய உருவமாகும் என்பது வலியுறுத்தப் பெறுகிறது. குறளில் உருவமும் ஆம் அங்கு என்பது இதனை வலியுறுத்துகிறது.

89. ஆசினவா நாப்பண் அடையா தருளினால்
வாசியிடை நிற்கை வழக்கு.

பொருள் :

முத்திநிலை அடைந்த ஆன்மா குற்றமற்றதாகிய திரோதானத் திற்கும் சிற்சத்திக்கும் நடுவில் பெற்ற ஆன்மாவைப் போல் நில்லாது திருவருளினால் சிற்சத்திக்கும் சிவத்திற்கும் இடையில் நிற்பது முறையாகும்.

சொ.பொ.வி :

ஆசு - குற்றம், நாப்பண் - நடுவில், நிற்கை - நின்றல், வழக்கு - முறைமை.

கருத்துரை :

சிவயநம என்பதில் யகரமாகிய ஆன்ம எழுத்து திரோதான சத்தியாகிய ந வுக்கும் சிற்சத்தியான வ எழுத்துக்கும் இடையில்

நிற்கிறது. இவ்வாறு ஓதுவது இல்லாது சிவயசிவ என்ற நிலையில் வ என்ற எழுத்துக்கும் சி என்ற எழுத்துக்கும் ய என்ற எழுத்து நடுவில் நிற்க ஓதுவதுமுத்தி நிலைக்கு உரியதாகும். இந்த சிவயசிவ என்பதில் திரோதம் மற்றும் மலத்தைக் குறிக்கின்ற எழுத்துக்கள் இல்லாமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். எனவேதான் முத்தி நிலையில் சீவன்முத்தர்கள் சிவயசிவ என்பதை உச்சரிப்பர் என்று குறட்பா குறிப்பிடுகிறது.

90. எல்லா வகையும் இயம்பும் இவனகன்று
நில்லா வகையை நினைந்து.

பொருள் :

ஆன்மாவானது சிவசத்தியினின்றும் ஒருகாலமும் நீங்காமல் கூடுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் தன்மையைக் கருதி ஆன்மா முத்தியடைவதற்குரிய சாதன வழிகள் எல்லாவற்றையும் வேதங்கள் கூறுகின்றன.

சொ.பொ.வி :

எல்லாவகையும் - எல்லாக் காரணங்களையும், இயம்பும் - கூறும், இவன் - ஆன்மா, அகன்றுநில்லா சிவசத்தியை நீங்கி நில்லா.

கருத்துரை :

நமசிவாய என்ற தூல மந்திரமும், சிவாயநம என்ற சூட்சும மந்திரமும் சிவயசிவ என்ற அதிசூக்கும் மந்திரமும் கருவிகளாகக் குறிக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறு குறிக்கப்படுவதற்குக் காரணம் ஆன்மா எக்காலத்தும் சிவசத்தியினை நீங்கி நிற்பதில்லை என்பதை உணர்த்தவே ஆகும். இவ்வதிகாரம் ஐந்தெழுத்தின் பொருளையும் ஒலிக்கும் முறைகளையும் தொகுத்துக் கூறுகிறது.

10. அணைந்தோர் தன்மை

(சீவன் முத்தர் நிலைமை)

91. ஓங்குணர்வின் உள்ளடக்கி உள்ளத்துள் இன்பொடுங்கத்
தூங்குவர்மற் றேதுண்டு சொல்.

பொருள் :

சீவன் முத்தர் எனப்படுவார் ஞானத்துள் அடங்கி தன்
அறிவனுள்ளே பேரின்பம் நிறைந்திருத்தலால் ஆனந்த நித்திரை
செய்வார். எனவே அவருக்கு வேறு என்ன காரியம் உண்டு.
சொல்வாயாக. ஒன்றுமில்லை.

சொ.பொ.வி :

ஓங்குணர்வு - ஞானம், இன்பம் - பேரின்பம், தூங்குவர் - நித்திரை
செய்ப்பவர்.

கருத்துரை :

இவ்வதிகாரம் திருவைந்தெழுத்தினை முறைப்படி ஒதி
இறைவனின் திருவடியை அடைந்தோராம் சீவன் முத்தரின்
இயல்பினை விளக்குவதால் அணைந்தோர் தன்மை எனப்
பெயர் பெற்றது. சிவஞானம் ஓங்குணர்வு எனக் குறிக்கப்
படுவதும், பேரின்பம் இன்பம் என்று குறிக்கப் பெறுவதும்
நினைவுகூறத் தக்கதாகும். சிவஞானம் பதிந்த சீவன் முத்தர்கள்
தங்கள் உள்ளத்தில் சிவனையே நினைந்து தியானம் செய்வதால்
பேரின்பம் நிறைகிறது. எனவே அச்சீவன் முத்தர் மயக்கப்
பொருள்களில் ஈடுபடாமல் உறங்காது உறங்குவர்.

9.2 ஐந்தொழிலும் காரணர்க ளாந்தொழிலும் போகநுகர்
வெந்தொழிலும் மேவார் மிக.

பொருள் :

சிவத்தினால் செய்யப்படும் ஐந்தொழில்களைத் திருவருளால்
நடைபெறும் தனித்தொழில்களை, மாயாபோகத்தை அநு
பவிக்கும் கொடிய வினைகளைச் சீவன் முத்தர் பொருந்தார்.

சொ.பொ. வி :

காரணர்களாம் தொழிலும் - அயன் மால் உருத்திரன், மகேசன் சதாசிவன் என்ற இறைவனின் ஐந்து தொழில்களைச் செய்கின்ற கர்த்தாக்கள். வெந்தொழில் - கொடியவினை. மேவார் - பொருந்தார்.

கருத்துரை :

சீவன் முத்தர் இறைவனோடு கலந்திருந்தாலும் இறைவனுக்குரிய தொழில்களையோ இறைவனின் அதிகாரம் பெற்ற காரணர்களின் தொழிலையோ, இறைவனோடு கலந்திருக்கின்ற ஆன்மா என்பதால் ஆன்மாவிற்குரிய வினைகளையோ செய்யாமல் பேரின்பத்திலேயே மூழ்கி இருப்பார்.

93. எல்லாம் அறியும் அறிவுறினும் ஈங்கிவரொன்
றல்லா தறியார் அற.

பொருள் :

எல்லாவற்றையும் அறியும் ஞானத்தில் கலந்து நின்றாலும் இவ்விடத்து சீவன் முத்தர்கள் சிவம் ஒன்றையே அன்றி மற்றொன்றையும் சிறிதும் காணார்.

சொ.பொ.வி :

எல்லாம் அறியும் - சிவஞானம், உறினும் - பொருந்தி இருந்தாலும், ஈங்கிவர் - இவ் உலகில் உள்ள சீவன் முத்தர், ஒன்று - இறைவனாகிய ஒன்று.

கருத்துரை :

சீவன் முத்தர் நிலையை அடைந்தவர்கள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்தாலும் பசு பாச கரணங்களை விட்டுவிட்டுச் சிவ பெருமானை மட்டுமே நினைத்திருப்பார்.

94. புலனடக்கித் தம்முதற்கண் புக்குறுவார் போதார்
தலம்நடக்கும் ஆமை தக.

பொருள் :

தன் வழியே செல்லும் ஆமையானது ஆரவாரம் உள்ள இடத்தில் தன்னுடைய ஐந்து உறுப்புகளையும் உள்ளுக்குள் இழுத்துக் கொண்டு அசைவில்லாமல் கிடப்பதுபோல, சீவன் முத்தர்கள் தனது புலன் மனம் ஆகியவற்றை அடக்கி தம் முதலாகிய சிவத்தில் புகுந்து பொருந்தி நிற்பார். வெளி விஷயங்களில் பொறிகளைப் போகவிடார்.

சொ.பொ. வி :

புலன் - ஐம்புலன், தம்முதல் - இறைவன், புக்குறுவார் - புகுந்து பொருந்துவார்.

கருத்துரை :

சீவன் முத்தர்கள் ஆமையைப் போன்று புலன்களை அடக்கி அப்புலன்களைப் புறத்தே செல்ல விடமாட்டார்கள்.

ஒப்பு :

“ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல்” (திருக்குறள் - 126)

95. அவனையகன் றெங்கின்றாம் ஆங்கவனாம் எங்கும் இவனைஒழிந் துண்டாத லில்.

பொருள் :

சிவத்தை நீங்கி எவ்வுலகும் இல்லை. அதுபோல சிவமாதலை அடைந்த முத்தனை நீங்கி எவ்விடமும் உளதாய் நின்றல் இல்லை.

சொ.பொ.வி :

அவனை - சிவத்தை, எங்கும் - எவ்வுலகமும், இவனை - சீவன்முத்தனை, எங்கும் - எவ்விடமும், இல் - இல்லை.

கருத்துரை :

சீவன்முத்தரை எல்லா உலகமும் ஆதாரமாகக் கொண்டு அவரின் வியாபகத்துள் அடங்கி நிற்கும் என்பது குறிக்கப் பெறுகிறது.

96. உள்ளும் புறமும் ஒருதன்மைக் காட்சியருக்
கெள்ளுந் திறமேதும் இல்.

பொருள் :

உள்ளும் புறமும் ஒரே தன்மையதாய் ஞானத்தைக் கொண்ட
சீவன் முத்தருக்கு ஒன்றையும் இகழும் தன்மை இல்லை.

சொ.பொ.வி :

ஒருதன்மை - ஞானத்தை, எள்ளும் - விருப்பு வெறுப்பற்ற நிலை.

கருத்துரை :

சிவபரம் பொருளை உள்ளும் புறமும் ஒரு தன்மையாகக்
கண்ட சீவன்முத்தருக்கு வேறு எச்செயலும் இல்லை. எதிலும்
விருப்பு வெறுப்பு இல்லை.

97. உறுந்தொழிற்குத் தக்க பயனுலகம் தத்தம்
வறுந்தொழிற்கு வாய்மை பயன்.

பொருள் :

யான் எனது என்னும் செருக்கோடு செய்யப்படும்
வினைகளுக்குத் தகுந்த பயன் உலக வாழ்க்கையாம். அந்த
செருக்கு நீங்கிய தொழிலுக்கு உரிய பலன் மெய்ப்பொருளாகிய
முத்தி இன்பமாம்.

சொ.பொ. வி :

உறுந்தொழில் - செருக்குற்று முனைந்துச் செய்யும் வினை, உலகம்
- உலகபோகம், வறுந்தொழில் - செருக்கின்றி அருள்வழித் தொழில்.
வாய்மை - அழிவில்லாத வீட்டின்பம்.

கருத்துரை :

சீவன் முத்தர்க்கு யான் எனது என்னும் செருக்கு இல்லை
என்பது குறிக்கப் பெறுகிறது.

98. ஏன்ற வினையுடலோ டேகுமிடை யேறும்வினை
தோன்றி லருளே சுடும்.

பொருள் :

பிராரத்த வினை உடல் நீங்கும்போது நீங்கும். முத்திக்கும்
தேசத்தின் முடிவுக்கும் இடையில் ஆகாமிய வினை செய்யப்படு
மானால் அவ்வினையைத் திருவருளே நீக்கும்.

சொ.பொ.வி:

ஏன்ற வினை - பிராரத்த வினை எனப்படும் அநுபவிக்கும்
வினை, ஏகம் - நீங்கும், ஏறும் வினை - சீவன் முத்தரால் செய்யப்படும்
வினைகள். சுடும் - நீக்கும்.

கருத்துரை :

சீவன் முத்தர் செய்யும் செயல்கள் அருட்செயல் அன்றி
அவர் தம் செயல் அல்ல. எனவே தொழிலின் பயன் அவரைச்
சாராது. ஆதலால் ஆகாமிய வினை இல்லை. பிராரத்த வினை
இந்தப் பிறவியில் எடுத்த உடம்போடு கழிந்து விடும். சஞ்சித
வினை முன்னமேயே ஞான உபதேசம் பெற்றதால் போக்கப்
பட்டது. எனவே சீவன் முத்தர்க்கு மூவினையும் கிடையாது.

99. மும்மை தருவினைகள் மூளாவாம் மூதறிவார்க்
கம்மையும் இம்மையே யாம்.

பொருள் :

இம்மை மறுமை அம்மை என்னும் மூவகைப் பயனையும்
தரும் வினைகள் ஒன்றும் சீவன் முத்தரைத் தாக்க மாட்டா.
ஆதலால் ஆணவ மலம் நீங்கிப் பேரறிவைப் பெற்ற சீவன்
முத்தருக்கு உடம்பு இருக்கும்போதே பரமுத்தி உண்டாகும்.

சொ.பொ.வி :

மூதறிவார் - சிவஞானத்தைப் பெற்ற சீவன் முத்தர்கள், அம்மை
- மேலுலகம், இம்மை - இப்பிறப்பு.

கருத்துரை :

இறைவன் திருவருளால் இப்பிறப்பிலேயே வினைத் தொடர்புகள் அறுத்து உய்தி பெறுவர் சீவன் முத்தர். அவர் களுக்கு ஆகாமிய வினை இல்லை என்பது பெறப்படுகிறது.

100. கள்ளத் தலைவர் துயர்கருதித் தங்கருணை
வெள்ளத் தலைவர் மிக.

பொருள் :

ஆணவத்தால் வரும் பொய்யறிவு நிறைந்த பெத்த ஆன்மாக்கள் படும் துன்பத்தைக் கருதிச் சீவன் முத்தர் தம்மிடத்து உள்ள இரக்கமாகிய கடலில் மிகவும் அலைதலைச் செய்வார்.

சொ.பொ.வி :

கள்ளத் தலைவர் - யான் எனது என்னும் செருக்கினை உடைய பிற ஆன்மாக்கள், வெள்ளத்து - கடல், அலைவர் - இரங்கி அருள்செய்யக் கருதுவர்.

கருத்துரை :

இறைவன் உயிர்களுக்கு இரங்குவது போலச் சீவன் முத்தர்களும் பிறரின் துன்பம் கண்டு இரங்கி அருளுவர். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் உள்ளிட்ட அருளாளர்கள் விடம் தீர்த்தல், இறந்தவரைப் பிழைக்க வைத்தல் ஆகிய செயல்களை நிகழ்த்தியதை நினைவு கூறலாம். இவ்வதிகாரம் சீவன் முத்தரின் பெருமைகளைத் தொகுத்துக் கூறுகிறது எனலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவருட் பயன்

பாடல் முதற்குறிப்பு அகராதி

எண்கள் - பாடல் எண்கள்

அகத்துரு		இற்றைவரை	40
அகரஉயிர்	1	இன்பதனை	73
அகலத்தரு	42	இன்பில்இனிது	80
அகலத்து	48	இன்புறுவார்	71
அணுகு	35	உள்ளும் புறமும்	96
அருள்நூலும்	81	உருந்தொழிற்கு	97
அருவும் உருவும்	5	உற்கைதரும்	68
அருளாவகை	43	உற்றாரும்	76
அருளில்	31	உன்னுமுள	10
அவனை அகன்று	95	ஊமன்கண்	19
அறியாமை	41	ஊனநடனம்	83
அன்றளவி	24	ஊனறியா	33
அன்றளவும்	20	ஊனுயிரேல்	54
ஆக்கியவையும்	4	எங்கும்	8
ஆசாதி	28	எமக்கென்	46
ஆசில்நவா	89	எல்லாம் அறியும்	93
ஆறறிவா	49	எல்லா வகையும்	90
ஆறாதி	86	ஏகன் அநேகன்	52
ஆனாஅறிவாய்	7	என்ற வினை	98
இருவர் மடந்தை	72	ஐந்தொழிலும்	92
இருளானது	22	ஐம்புலனால்	69
இருளில்	18	ஒண்பொருட்கண்	78
இருளின்றேல்	27	ஒருபொருளும்	23
இறைசத்தி	82	ஒளியும் இருளும் உலகும் ..	16

ஒளியும் இருளும்		நற்குஞ்சர - காப்பு	
ஒருமைத்து	64	நீடுமிரு வினைகள்	51
ஒன்றானும்	75	பரப்பமைந்து	39
ஒன்று மிகினும்	29	பலரைப்	25
ஒங்குணர்	91	பல்லார் உயிரும்	6
ஓராதே	58	பன்மொழிகள்	26
கண்டவற்றை	14	பார்வையென	45
கண்டபடி	60	பாலாழி	34
கண்டுதொல்லை	56	பிறந்தநாள்	11
களியே	59	புலனடக்கி	94
கள்ளத் தலைவர்	100	புன்செயலின்	57
காண்பான் ஒளி	63	பெருக்க	32
கிடைக்கத்	65	பெருமைக்கும்	3
சத்து அசத்தை	17	பேயொன்றும்	77
சிவமுதலே	87	பொய்யிருண்ட	44
செய்வானும்	53	பொறியின்றி	15
ஞானம்	50	மலைகெடுத்தோர்	37
தரையை	36	மாலார்	85
தனக்கு நிழல்	67	மும்மைதரும்	99
தன் நிலைமை	2	மூன்றாய	79
தன்னிறமும்	55	மூன்றுதிறத்	13
தாடலை போல்	74	வஞ்சமுடன்	66
தாமே தரும்	70	வாசியருளி	88
தித்திக்கும்	62	விடநகுலம்	47
திரிமலத்தார்	12	விடிவாமளவும்	30
துன்றும்	21	விரியமந	84
தூநிழலார்	61	வெள்ளத்துள்	38
நலமில்ன்	9		

9

வினா வெண்பா

////////////////////////////////////

கொற்றவன் குடி உமாபதி தேவ நாயனார்

- ௨
-
- ஆசிரியரிடம் மாணவர் சைவ சித்தாந்த மெய்ப்பொருளியலில் தனக்கு ஏற்பட்ட ஐயங்களைத் தெளிந்து கொள்ள எழுப்பப்பட்ட வினாக்களை மட்டும் கொண்டது.
  - விடை இல்லை என்றாலும் சித்தாந்தப் பயிற்சி உடையோர் விடைகளை உணர்ந்து கொள்ளுமாறு பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது.
  - பதிமூன்று வெண்பாக்களைக் கொண்டு ஆன்மாவிற்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள தொடர்பை வினாவால் தெளிய வைப்பது.
-

வினா வெண்பா

////////////////////////////////////

உமாபதிசிவம் அவர்கள் தமக்கு ஏற்பட்ட ஐயங்களைத் தமது ஆசிரியர் மறைஞான சம்பந்தரிடம் கேட்பது போன்ற அமைப்பில் இந்த நூல் பாடப் பெற்றுள்ளது. இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள பாடல்கள் யாப்பு வகையில் வெண்பாவாக அமைந்துள்ளன. மொத்தம் பதின்மூன்று வெண்பாக்கள் உள்ளன. முதல் பன்னிரண்டு பாக்கள் செய்திகளைத் தர பதின்மூன்றாவது பாடல் நூற்பயனைக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. இந்நூலில் அமைந்துள்ள வினாக்கள் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களுக்குத் தெளிவு ஏற்படும் வண்ணம் ஐய வினாக்களாகவே அமைந்துள்ளன. வினாக்கள் இருக்கின்றனவே தவிர விடை இல்லை.

சிவப்பிரகாசத்தையும் திருவருட் பயனையும் பயின்ற பிறகு கிடைத்திருக்கும் சைவ சித்தாந்தப் பயிற்சியால் விடை உணர்ந்து கொள்ள முடியும் என்ற அடிப்படையில் இந்த நூலில் வினா மட்டும் அமைந்துள்ளது எனக் கருதலாம்.

இந்நூலில் வாழ்த்து அவையடக்கம் ஆகிய பகுதிகள் இடம்பெறவில்லை. ஆசிரியருடைய பெருமைகள் ஒவ்வொரு வெண்பாவிலும் இருப்பதால் அதுவே வாழ்த்தாக அமைகின்றது. பணிவுடன் வினா கேட்பதால் அவையடக்கம் தேவையில்லை என எண்ண முடிகிறது.

நூல்

1. நீடும் ஒளியும் நிறைஇருளும் ஓரிடத்துக்
கூடல் அரிது கொடுவினையேன் - பாடிதன்முன்
ஒன்றவார் சோலை உயர்மருதச் சம்பந்தா
நின்றவாறு எவ்வாறு நீ.

பொருள் :

பரந்திருக்கின்ற ஒளியும் நிறைந்திருக்கின்ற இருளும் ஓரிடத்தில் கூடமாட்டாது. கொடிய வினைகளை உடைய நான் உம்மை அறிந்து கொள்வதற்கு முன்பு சோலைகள் சூழ்ந்த மருதார் என்ற திருத்தலத்தில் வாழுகின்ற சம்பந்தப் பெருமானே, நீங்கள் என்னிடத்தில் பொருந்த நின்றது எவ்வாறு?

செ.பொ.வி:

நீடும் - விரிந்து (பரந்த). கூடல் - சேர்ந்திருத்தல். கொடு வினையேன் - கொடிய வினைகளால் இப்பிறப்பு எடுத்திருக்கின்ற ஆணவமலத்தோடு கூடிய நான் என்ற பொருளைத் தரும். நின்றவாறு - இறைவனாகிய ஆசிரியர் தன் உள்ளத்தில் நின்றவாறு.

வினாவிடை விளக்கம் :

இருளும் ஒளியும் ஓரிடத்தில் சேர்ந்து இருக்காது. அதேபோல உயிர்களிடத்தில் ஆணவமாகிய இருளும். இறைவன் திருவருளாகிய ஒளியும் சேர்ந்திருக்காது என்ற அடிப்படையில் வினாவில் கொடுவினையான தன்னிடத்தில் இறைவனாகிய ஆசிரியரின் அருள் எவ்வாறு சேர்ந்திருக்கிறது என்பது உமாபதி சிவத்தின் வினாவாகும்.

சிவஞான போதத்தின் அடிப்படையிலும், சிவதர்மோத்திரம் என்ற நூலின் அடிப்படையிலும் இவ்வினாவிற்கு விடையை உய்த்துணரலாம். கண்ணில் ஒளியில்லாதவர்க்குப் பகலும் இருட்டாகும். ஆனால், கண்ஒளி உடையார்க்குப் பகல்ஒளி நன்கு தெரியும். அதுபோல ஆணவமலம் கலந்திருக்கின்ற உயிர்

ஆசிரியரின் ஞானஒளி கிடைத்து அதன்மூலம் திருவருளை அறிய முடியும். (சிவஞானபோதம் 11-3) பச்சை மரத்தில் நீரும் வெப்பமும் கலந்திருப்பதுபோல அதாவது உயிருடன் இருக்கும் பச்சைமரம் காய்ந்து போனால் அதில் தீப்பற்றிக் கொள்ளுகின்ற போது முன்பே அதிலுள்ள வெப்பம் வெளிப்பட்டு எரிவதுபோல. ஆணவமல உயிருக்குப் பதிஞானத்தால் திருவருள் கிடைக்கிறது. (சிவதர்மோத்திரம்)

கருத்துரை :

ஞானாசிரியரின் தொடர்பு இருந்தால் இறையருள் பெறலாம்.

2. இருளில் ஒளிபுரையும் எய்தும் கலாதி
மருளின் நிலையருளும் மாணுங் - கருவியிலை
நீங்கின் இருளாம் நிறைமருதச் சம்பந்தா
ஈங்குன் அருளால் என் பெற.

பொருள் :

நிறைந்த மருதூரில் வாழுகின்ற சம்பந்தப் பெருமானே. என்னிடத்தில் ஆணவமலம் மேலிட்டு நிற்கும்பொழுது ஞானஒளி என்னிடத்தில் இருப்பதில்லை. மேலும் கலை முதலிய தத்துவங்களைப் பொருந்தி உடம்பு எடுத்த காலத்திலும் உலகபோக மயக்கத்தால் ஞானஒளி கிடைப்பதில்லை. எனவே, இந்த உடல் பொருள் கருவிகளை நீக்கிக்கொள்ளலாம் என்றால் மீண்டும் ஆணவ மேலிருக்கின்ற பழைய நிலைக்கே சென்றடைகின்றேன். இப்படிப்பட்ட நிலையில் உன் திருவருளால் எனக்கு என்ன பயன் கிடைக்கும்?

செ.பொ.வி :

புரையும் - ஒளிந்து நிற்கும். கலாதி - தத்துவங்களால் கிடைத்திருக்கும் உடம்பு போகம் உள்ளிட்டவை.

வி.வி.விளக்கம் :

உயிர் அடைகின்ற நிலைகள் மூன்றாகும். முதல்நிலை கேவலம். கேவலத்தில் ஆணவம் மேலிட்டு நிற்கும். இரண்டாவது சகலம். இதில் கருவிகளாகிய உடல் அமைந்து உயிர் போகத்தைத் துய்க்கும். மூன்றாவது சுத்தநிலை. இதில் கருவிகள் அழிந்து விடுகிறது. இதன் அடிப்படையில் வினா அமைந்துள்ளது. அதாவது கேவலத்தில் ஆணவம் மட்டும் இருப்பதால் திருவருள் கிடைப்பதில்லை. சகலத்தில் போகம் துய்ப்பதால் மயக்கம் ஏற்பட்டுத் திருவருள் கிடைப்பதில்லை. சுத்தத்தில் கருவிகள் நீங்குவதால் மீண்டும் கேவலம்போல் ஆணவமே மேலிடுகிறது. எனவே உயிர் எப்படித் திருவருளாகிய பயனைப் பெறுவது? என்பது வினா.

கேவலத்திலும் சகலத்திலும் திருவருள் உயிருக்குக் கிடைப்பதில்லை. முன்னைப் பிறவிகளில் செய்த தவத்தினால் ஞானாசிரியரின் திருவருளை ஏதேனும் ஒரு பிறவியாகிய சகலத்தில் உயிர் கிடைக்கப் பெறும். அந்த ஞானாசிரியரின் திருவருளால் இறைவனின் பேரருள் கிடைக்கும் என்ற பதில் சிவப்பிரகாசத்தால் கிடைக்கிறது. (சிவப்பிரகாசம் - 68) எனவே உயிரானது குருவருளால் இறைவனின் திருவருளைப் பயனாகப் பெறுகிறது.

கருத்துரை :

உயிர் இறைவனின் பேரருளைப் பெறவேண்டுமானால் குருவருள் வேண்டும்.

3. புல்லறிவு நல்லுணர்வ தாகா பொதுஞானம்
அல்லதில் துள்ளதெனில் அந்நியமாம் - தொல்லையிருள்
ஊனமலை யாவா றுயர்மருதச் சம்பந்தா
ஞானமலை யாவாய் நவில்.

பொருள் :

உயர்ந்த மருதநகரத்தில் வாழும் சம்பந்தப் பெருமானே. ஞானமலையாய் விளங்குகின்றவரே - என்னுடைய சிற்றறிவு

பேரறிவு ஆகாது. மேலும் என்னுடைய கருவிகளாகிய உடல். பொருள் மூலமாகப் பெறுகின்ற அறிவு ஏகதேச அறிவாக இருக்கின்றது. இந்த அறிவும் ஞான அறிவாம் பேரறிவு ஆகாது. எனவே என்னுடைய ஆணவமலம் துன்புறுத்தாத வண்ணம் பேரறிவு எப்பொழுது கிடைக்கும்? ஏனென்றால் உள்ளது தோன்றும் இல்லது வாராது என்ற அடிப்படைத் தத்துவத்தின்படி என்னிடத்தில் இல்லாத ஞான அறிவு எங்ஙனம் தோன்றும்? கூறுவாயாக.

சொ.பொ.வி:

புல்லறிவு - சிற்றறிவு (பசு அறிவு). நல்லுணர்வு - ஞானஉணர்வு (பதி அறிவு). பொது - ஏகதேச அறிவு (பாச அறிவு) அல்லது இலது உள்ளது எனின் - இல்லது வாராது. உள்ளது போகாது. அந்நியமாம் - இல்லாதது (பதி அறிவு) தொல்லை இருள் - ஆணவமலம் ஊனமலையாவாறு - துன்புறுத்தாத வண்ணம்.

வி.வி.விளக்கம் :

சித்தாந்த அடிப்படையில் இன்றியமையாத ஒன்று இல்லாத பொருள் எப்பொழுதும் தோன்றாது. உள்ள பொருள் எப்பொழுதும் மறைவதில்லை. இதனைச் சற்காரியவாதம் என்பர். இந்த அடிப்படையில் வினா எழுந்துள்ளது. உயிரின் பசு அறிவிலும் பாச அறிவிலும் பதிஞானம் தோன்ற வழியில்லை. அப்படியானால் இரண்டு அறிவிலும் இல்லாத மூன்றாவது அறிவாகிய பதிஞானம் எப்படித் தோன்றும்? என்பது வினா.

பதிஞானம் என்பது தனி ஒன்று அல்ல. மூன்று அறிவுகளில் ஒன்றாகும். இந்த பசு. பாச பதி அறிவு மூன்றும் உயிரில் எப்பொழுதும் கலந்திருக்கிறது. உயிரில் பசு, பாச அறிவுகள் மேலிட்டிருக்கிற பொழுது பதிஞானம் வெளிப்படுவதில்லை. ஆன்மாவிற் குச்சத்திநிபாதம் கிடைக்கக்கூடிய நேரத்தில் குருவருள் தோன்றும். அக்குருவருளால் பசு, பாச ஞானங்கள் குன்ற பதி ஞானம் மேலிடும். (சிவஞானசித்தியார் - 280. சிவப்பிரகாசம் - 68)

கருத்துரை :

பசு, பாச, பதி முன்று ஞானங்களும் உயிருள் உள்ளனவே.

4. கனவு கனவென்று காண்பரிதாம் காணில்
நனவில் அவைசிறிதும் நண்ணா - முனைவனருள்
தானவற்றில் ஒன்றா தடமருதச் சம்பந்தா
யான்அவத்தைக் காணுமா நென்.

பொருள் :

குளிர்ந்த நீர்நிலைகள் பொருந்திய மருதநகர் வாழ் சம்பந்தப் பெருமானே. நான் கனவு காணுகின்ற பொழுது, கனவு காணுகின்றேன் என்று உணர்வதில்லை. கனவிலிருந்து விழித்த பிறகு கனவில் கண்டதை நனவில் உணர முடிவதில்லை. ஏனென்றால், கனவில் செயல்படும் கருவிகள் வேறு. நனவில் செயல்படும் கருவிகள் வேறு. கனவைக் கனவாகவும், நனவை நனவாகவும் இறைவன் திருவருளால் அறிய முடிகிறது என்றால் இரண்டிலும் என்னிடத்தில் திருவருள் பொருந்துவதில்லை. எனவே, கனவு நனவு என்று கூறப்படுகின்ற உயிர்களின் ஐந்தவத்தைகளை நான் அறிவது எவ்வாறு? கூறுவாயாக.

சொ.பொ.வி:

காண்பரிதாம் - காணமுடிவதில்லை. நண்ணா - கருவிகள் இல்லாதபடியால் அறியமுடிவதில்லை. முனைவனருள் - இறைவனின் திருவருள். தடமருதம் - குளிர்ச்சி பொருந்திய மருதநகர். அவத்தை - கனவு, நனவு, உறக்கம், பேருறக்கம், உயிர்ப்படக்கம் என்ற ஐந்தவத்தைகள்.

வி.வி.விளக்கம் :

உயிரின் காரிய அவத்தைகள் ஐந்து. அந்த ஐந்தில் ஒவ்வொன்றிலும் முப்பத்தைந்து தத்துவங்களாகிய கருவிகள் முறைப்படி செயல்படுகின்றன. அதாவது நனவில் முப்பத்து

ஐந்து. கனவில் இருபத்து ஐந்து. உறக்கத்தில் மூன்று பேருறக்கத்தில் இரண்டு. உயிர்ப் படக்கத்தில் உயிர் தனித்து நிற்கிறது. இவ்வாறு இருக்கும்பொழுது ஒவ்வொரு அவத்தைகளிலும் உயிர் அநுபவிக்கிறதே தவிர அதனைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதில்லை. இங்கு வினா அவத்தைகளை அந்தந்த இடத்தில் உயிர் அறிய முடியுமா? என்பதேயாகும்.

அவத்தைகள் என்பவை உயிர்களின் படிநிலைகளாகும். இந்தப் படிநிலைகள் இறையருள் கிடைப்பதற்காக உயிர்கள் அநுபவிப்பவை ஆகும். இந்தப் படிநிலைகளை அநுபவித்தால் தான் இறையருள் கிட்டும். இறையருளைத் தருவது சுத்த வித்தையாகும். எனவே சுத்த வித்தை காரியப்பட இந்த ஐந்து அவத்தைகள் பயன்படுகின்றன. எனவே இவை காரியப்பட காரியப்பட இறையருளாம் சத்திநிபாதத்தால் பேரருள் கிட்டும். (சிவப்பிரகாசம் - 39) அப்பேரருளால் அவத்தைகளின் அநுபவ முடிவில் அவ்வவ் அவத்தைகளை உயிர் அறியும்.

கருத்துரை:

உயிருக்குரிய ஐந்து அவத்தைகளையும் உயிர் அநுபவித்து அநுபவித்து அநுபவ முடிவில் அவ்வவ் அவத்தைகளை இறைவன் திருவருளால் உணர்கிறது.

5. அறிவறிந்த தெல்லாம் அசத்தாகு மாயின்
குறியிறந்த நின்உணர்வில் கூடா - பொறிபுலன்கள்
தாமா அறியா தடமருதச் சம்பந்தா
யாம்ஆர் அறிவார் இனி.

பொருள்:

நீர் நிலைகள் நிறைந்த மருத நகரில் வாழும் சம்பந்தப் பெருமானே. உயிர் தன் அறிவினால் அறியப்பட்ட எல்லாம் அசத்துப் பொருளாகும். அவை எல்லாம் நிலையில்லாது அழிந்து போகும் என்பார். ஆதலால், உயிர் தன்னுடைய சிற்றறிவால் வாக்கு

மனத்திற்கு அப்பாற்பட்ட நிலைத்த பொருளாகிய இறைவனுடைய திருவருளிலே கூடவும் இயலாது. பொறிபுலன்களாகிய தத்துவங்களும் பிற எதனையும் தாமே அறியாது. எனவே உயிரானது யாரை எதனால் அறியப் போகிறது?

செ.அ.பொ.வி :

அறிவு - இங்கு உயிரின் அறிவைக் குறிக்கும். அறிவெல்லாம் - அறிகின்ற பொருளெல்லாம் அசத்தாகும் - நிலையற்ற பொருளாகும். குறியிறந்த - அறியமுடியாத எல்லையைக் கடந்த. நின் - இங்கு இறைவனின் திருவருளைக் குறிக்கும். கூடா - பொருந்தா. யாம் - உயிர்.

வி.வி.விளக்கம் :

உயிரின் அறிவு சுட்டி அறியப்படுவதாகிய சிற்றறிவு ஆகும். அந்தச் சிற்றறிவால் அறியப்படுகின்ற எந்தப் பொருளாக இருந்தாலும் அது சடப்பொருளே. சடப்பொருள்கள் என்றைக்கும் அழியக்கூடியவை. எனவே, உயிரானது தம்முடைய அறிவால் பேரறிவு கொண்ட இறைவனை அறிந்து அவ்வறிவோடு கூடுவதும் இயலாது. சடப்பொருளாகிய பொறிகளும் இறையருளை அறிய முடியாது. அப்படியானால் உயிரானது எதனை எப்படித்தான் அறியவேண்டும்? என்பது வினா.

உயிரானது பாசங்களோடு கூடியிருக்கும் பொழுது பாசத் திற்குக் கட்டுப்பட்டு நிற்கும். ஆனால், அதே ஆன்மா அருளோடு கூடுகின்ற பொழுது பாசக்கட்டிலிருந்து நீங்கி, இறையருளை அறியும் என்பது விடை. (சிவப்பிரகாசம் 57)

கருத்துரை:

உயிரானது இறையருளோடு கூடி பாச நீக்கம் பெற்றுச் சிவப்பேறு அடையும்.

6. சிற்றறிவு முற்சிதையிற சேர்வார்இன் நாம்சிறிது
மற்றதனில் நிற்கில்அருள் மன்னாவாம் - துற்றமுகில்
மின்கொண்ட சோலை வியன்மருதச் சம்பந்தா
என்கொண்டு காண்பே னியான்.

பொருள் :

மேகங்கள் நிறைந்துள்ள ஆகாயத்தை எட்டும் அளவிற்கு
மரங்களை உடைய சோலைகள் சூழ்ந்த அழகான மருதநகரில்
வாழுகின்ற சம்பந்தப் பெருமானே. உயிர் சிற்றறிவை உடையது.
சிற்றறிவு கெட்ட பிறகுதான் முன்பாடலின்படி பேரறிவின்
துணையாலே (இறைவனின் திருவருளால்) பேரறிவை அறியும்
என்றால் சிற்றறிவு கெட்டபிறகு பேரறிவைப் பெறுவதற்கு அங்கு
யாரும் இல்லையே. அதே நேரத்தில் சிற்றறிவு சிறிது நின்று சிறிது
கெடுகிறது என்றால் பேரறிவைப் பெறமுடியாதே. ஆதலால் எதனைக்
கொண்டு உயிரானது பேரறிவை அறிய முடியும்?

சொ.பொ.வி:

சிற்றறிவு - ஆன்மாவின் அறிவு. சேர்வார் - பொருந்துபவர்.
இன்றாம் - இல்லை. மன்னாவாம் - பொருந்தாவாம். துற்ற முகில் -
நிறைந்த மேகம்.

வி.வி.விளக்கம் :

ஆன்மாவின் சிற்றறிவால் பேரறிவாகிய இறைவனை
அறியமுடியாது. சிற்றறிவுகெட இறைவன் அருளால் பாசுக் கட்டை
நீக்க வேண்டும். அவ்வாறு இறையருளால் பாசுக்கட்டை நீக்கினால்
பேரறிவில் பொருந்தமுடியும் என்பது முன்பாட்டின் கருத்து. அந்த
அடிப்படையில் இங்கு வினா எழுகிறது. அதாவது
பாசுக்கட்டிலிருந்து நீங்கினால் உயிரின் சிற்றறிவு முற்றிலும்
கெடுகிறது. ஆதலால் அறிவு என்பதே அங்கு இல்லாமல்
போய்விடுகிறது. அறிவே இல்லாதபோது பேரறிவை எவ்வாறு
அறிய முடியும்? என்பது முதல்வினா. சிற்றறிவு சிறிது இருந்து
பேரறிவை அறிகிறது என்றால் சிற்றறிவு என்பது இருந்தாலேயே

திருவருளாகிய பேரறிவைப் பொருந்த முடியாதே? என்பது இரண்டாவது வினா.

உயிரானது தன்முனைப்பாகிய பாசக்கட்டை நீங்கி பேரறிவை அறிகின்றபொழுது, சிற்றறிவு என்பதுதான் இல்லையே தவிரப் பேரறிவை அறியமுற்படுகின்ற வியாபக அறிவு உண்டு. அதாவது சிற்றறிவில் சிறிது சிறிது நீங்க அந்த நீங்குகின்ற இடத்தில் வியாபக அறிவு இடங்கொள்ளுகிறது. சிற்றறிவு முழுமையும் நீங்கியவுடன் (குருவினால் தீக்கைகளைப் பெற்று வியாபக அறிவை அடைந்த உயிர்) இறைவனின் திருவருள் ஞானத்தால் பேரறிவாகிய முத்தியை அடைகிறது. எனவே இவ்விரண்டிற்கும் விடை சிற்றறிவு நீங்க நீங்க வியாபக அறிவாகிய திருவருளாம் ஞான அறிவு கிடைத்து உயிர் பேரறிவைப் பொருந்துகிறது. இதனைச் சித்தியாரின் சுபக்கப் பாடல் 319ல் இடம்பெற்ற உவமைமூலம் அறியலாம்.

செம்பில் களிம்பு உள்ளது. அதுபோல உயிரில் பாசக்கட்டு உள்ளது. களிம்பை நீக்க குளிகை சேர்க்கப்படும். குளிகை சேர்ந்தால் செம்பு பொன்னாகும். அதுபோல உயிரின் சிற்றறிவில் குருவருளின் ஞானம் சேர்ந்தால் உயிர் இறையருளைப் பெறும். இங்கு குளிகைப் பொன்னாகாது. குளிகை எப்பொழுதும் களிம்பை நீக்குகிற சக்தியேயாகும். எனவே குளிகைபோல் குருவருளின் ஞானம் விளங்குகிறது. ஞானம் கிடைக்கக் கிடைக்க இறையருளின் வசமாகிறது உயிர்.

கருத்துரை :

உயிரின் சிற்றறிவு நீங்க அந்த இடத்தில் குருவின் ஞானம் பொருந்த அந்த ஞானத்தால் (வியாபக அறிவால்) பேரறிவை உயிர் அறிந்து பொருந்துகிறது.

7. உன்னிய நின்னுணர்வ தோங்கியக்கால் ஒண்கருவி
தன்னளவும் நண்ணரிது தானாகும் - என்னறிவு
தானறிய வாரா தடமருதச் சம்பந்தா
யானறிவ தெவ்வா றினி.

பொருள் :

குளங்கள் பொருந்திய மருதநகரில் வாழுகின்ற சம்பந்தப் பெருமானே, நினைத்தற்கு அரிதாகிய இறைவன் திருவருள் கிடைக்கின்ற காலத்து முப்பத்தாறு தத்துவங்களாம் சடப் பொருளால் பொருந்தி அத்திருவருளை அறிய முடிவதில்லை. இந்தத் திருவருளாகிய பதிஅறிவை உயிரும் தன் பசு அறிவால் அறிய முடியாது. ஆகவே, எப்படிப் பேரருளை அறிவது?

சொ.பொ.வி :

உன்னரிய - நினைத்தற்கு அரிய. நின் - இறையருளை. ஓங்கியக்கால் - தோன்றியகாலத்து. ஒண்கருவி - முப்பத்தாறு தத்துவங்கள். என்னறிவு - பசுஞானம்.

வி.வி.விளக்கம் :

உயிர் தன்னறிவாகிய பசுஞானத்தாலும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களாகிய கருவிகளாலும் எளிதில் அறியமுடியாத பொருள் இறைவனின் பேரருளாகும். இது அடிப்படைக் கொள்கை. அப்படியானால் எவற்றாலும் அறிய முடியாத ஒரு பொருள் இருக்க முடியுமா? அது இல்பொருள்தானே என்பது இங்கு எழுப்பப்படும் வினா.

உயிரின் அறிவாகிய பசுஞானமும் அவ்வுயிரின் கருவி களாகிய தத்துவங்களும் இறைவனுடைய திருவருளில் தோய்ந்து விட்டால், அத்திருவருளின் துணைகொண்டு பேரருளை அறிந்து பொருந்த முடியும். உயிர் சார்ந்ததன் வண்ணம் என்பதால் இருளைச் சார்ந்து இருளாயும் ஒளியைச் சார்ந்து ஒளியாயும் நிற்கும். (சிவப்பிரகாசம் - 70)

கருத்துரை :

உயிர் தன்னுடைய பசுஞானத்தாலும் கரணங்களாகிய பாசஞானத்தாலும் பேரருளாகிய முத்தியை அறிய முடியாது. பதி ஞானம் (குருவருள்) பெற்று பேரறிவை அறிந்து பொருந்தும்.

8. அருவேல் உருவன் றுருவேல் அருவன்று
 இருவேறும் ஒன்றிற் கிசையா - உருஓரிற்
 காணில் உயர்கடந்தைச் சம்பந்தா கண்டஉடல்
 பூணும்இறைக் கென்னாம் புகல்.

பொருள் :

இறைவன் திருமேனி அருவம் என்பதால் உருவத்தைக் காட்டவில்லை. உருவம்தான் என்றால் அது அருவமாகாது. ஆதலால் அருவும் உருவும் எனக் கொள்ளலாம் என்றால் ஒரு பொருளுக்கு இரண்டு தன்மைகள் கூறுதல் சரியாகாது. ஆதலால் உயர்ந்த கடந்தை நகரத்து சம்பந்தப் பெருமானே, இறைவன் திருமேனி கொண்டு அடியவர்களுக்கு அருள்பாலிக்கிறான் என்று கூறுவதால் அவனது திருமேனி எது? என்பதை விளக்கியருள வேண்டும்.

செ.பொ.வி:

இருவேறு - இரண்டு தன்மைகள். இசையா - பொருந்தாது. உருஓரில் - இறைவனுக்குரிய உருவம் எது என்று ஆராய்ந்தால். கண்ட - கொண்ட. பூணும் - ஏற்றுக்கொண்ட. புகல் - கூறுவாயாக.

வி.வி. விளக்கம் :

இறைவனின் திருமேனி எது? என்பது இங்கு எழுப்பப்பட்ட வினாவாகும்.

இறைவனின் திருமேனி உருவமும் அன்று, அருவமும் அன்று, அருவுருவம் ஆகும். அவ்வுருவம் சிவலிங்க வடிவம் ஆகும். இது வழிபாட்டிற்குரிய வடிவம். இறைவன் அருள் வழங்கும்பொழுது தனது திருவருளையே வடிவமாகக் கொள்ளுகிறான். அந்தத் திருவருள் வடிவம்தான் சத்தியாகும். சத்தியின் வடிவம் ஞானமாகும். எனவே, இறைவனின் திருமேனி வழிபடுநிலையில் லிங்க வடிவாகவும் அருள் நிலையில் ஞானவடிவாகவும் அமைகிறது. (சிவஞான சித்தியார் - சுப. 65)

கருத்துரை :

இறைவன் அருவுருவ வடிவினன் என்றாலும் அருள் வழங்கும் போது தான்நினைத்த ஞானவடிவைப் பெறுவான்.

9. இருமலத்தார்க் கில்லை உடல்வினையென் செய்யும்
ஒருமலத்தார்க் காராய் உரைப்பேன் - திரிமலத்தார்
ஒன்றாக உள்ளார் உயர்மருதச் சம்பந்தா
அன்றாகில் ஆமா றருள்.

பொருள் :

உயர்ந்த மருதநகரில் வாழும் சம்பந்தப் பெருமானே, ஆணவம் கன்மம் உள்ள பிரளயாகலர்க்கு மாயை இல்லாததினால் உடம்பு இல்லை. அவர்கள் வினைப்பயனை எவ்வாறு நுகர்வார்கள்? ஆணவ மலம் மட்டும் உடைய விஞ்ஞானாகலர் கன்மமும் மாயையும் இல்லாதவர்கள். அவர்கள் எத்தன்மையார்கள்? என்று எவ்வாறு ஆராய்ந்து கூறுவது? ஆணவ கன்மம் மாயை உடைய சகலர்கள் மலங்களோடு ஒன்றித்து நிற்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எவ்வாறு திருவருள் கிடைக்கும்? கூறுவாயாக.

சொ.பொ.வி :

இருமலத்தார் பிரளயாகலர்.. ஒரு மலத்தார் - விஞ்ஞானகலர்.
திரிமலத்தார் - சகலர்

வி.வி.விளக்கம் :

இங்கு உயிர்களை மூன்று வகையாகக் குறிப்பிட்டு பொதுவான ஒரு கேள்வி கேட்பதாகக் கொள்ள வேண்டும். மூவகையராகிய விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர் ஆகிய மூவருக்கும் இறையருள் எவ்வாறு கிடைக்கிறது? என்பது வினா.

விஞ்ஞானகலர்க்கு உள்நின்று அருள்தருவான். பிரளயாகலர்க்கு மானும் மழுவும் ஏந்திய திருக்கரங்களும் தடந்தோளும் கொண்டு முன்னே தோன்றி அருளுவான். சகலர்க்குக் குரு

வடிவாகத் தோன்றி அருளுவான். (சிவஞானசித்தியார் - சுப. 45, திருவருட்பயன் - 12)

கருத்துரை :

விஞ்ஞானாகலர், பிரளாயகலர் இருவரும் சகலர்போல் உடம்பு அற்றவர்கள். அதாவது அசுத்த மாயையிலிருந்து அவர்கள் உடம்பு தோன்றாமல் சுத்த மாயையிலிருந்து அவர்களது உடம்புகள் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன. எனவே அவ்விருவருக்கும் உள்நின்றும் முன் தோன்றியும் அருள் வழங்கப்படுகிறது. சகலர்க்குக் குருவடிவில் அருள் வழங்கப்படுகிறது.

10. ஒன்றிரண்டாய் நின்றொன்றில் ஒர்மையதாம் ஒன்றாக
நின்றிரண்டாம் என்னில்உயிர் நேராகும் - துன்றிருந்தார்
தாங்கியவாழ் தண்கடந்தைச் சம்பந்தா யானாகி
ஒங்கியவா ரெவ்வா றுரை.

பொருள் :

நெருக்கமாகக் கட்டப்பெற்ற மாலையைச் சூடியுள்ள தண்கடந்தை நகரில் எழுந்தருளி உள்ள சம்பந்தப் பெருமானே, ஒரு பொருள் நிற்கும் தன்மையினால் இரண்டாய் நின்று பொருந்தும் நிலையில் ஒன்றாய்ப் பொருந்தியது என்றால் ஒன்று மற்றொன்றோடு சேர்ந்தது என்று கூறுவதற்கு இடமில்லை. அப்படிச் சேர்ந்தது என்று கூறினால் உயிரானது சிவத்திற்கு நேராகிவிடும். எனவே இறைவனோடு ஆன்மா சேர்ந்து ஒன்றாய் விளங்கிய தன்மையை எனக்கு விளக்குவாயாக.

செ.பொ.வி :

ஒன்றிரண்டாய் - இறைவனோடு சேர்ந்து ஒன்றாகிய ஆன்மா பொருள்நிலையில் ஆன்மா என்றும் இறை என்றும் இரண்டாய் நிற்கும். உயிர் நேராகும் - உயிர் சிவத்தோடு சமமாகும். ஒங்கியவாறு - சிவத்தோடு கூடியவாறு.

வி.வி.விளக்கம் :

ஏகான்மவாதிகள் உள்பொருள் என்பது ஒன்றுதான். அதுவே பரம்பொருள். அப்பரம்பொருள்தான் உலக நிலையில் இறைவன், ஆன்மா என்ற இரண்டு பொருளாகத் தோன்றி முத்தியில் மீண்டும் ஒன்றாகிறது என்பர். பேதவாதிகள் பொருள் இரண்டு. ஆனால், முத்தியில் ஒன்று என்று கூறுவார்கள். இவ்விரு கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொண்டால் உயிரும் சிவமும் ஒத்த தன்மையாகிவிடும். அது இறைத் தன்மைக்கு இழுக்காகும். எனவே இதனைத் தவிர்த்து முத்தி நிலையில் உயிர் எவ்வாறு இருக்கிறது? என்பதே வினா.

ஏகான்ம வாதிகளும் பேதவாதிகளும் கூறுவது பொருத்த மற்றது. பொருளானது ஒன்றாய் வேறாய் உடனாய் நிற்பது என்பது சைவசித்தாந்தக் கருத்தாகும். (சிவப்பிரகாசம் 87) இந்த அடிப்படையில் உயிர் எனும் தனிப்பொருள் கேவல நிலையில் ஆணவத்தோடு அத்துவித நிலையில் இருக்கிறது. அதுபோலச் சூத்த நிலையிலும் சிவபரம்பொருளோடு சேர்ந்து அத்துவித நிலையில் இருக்கிறது என்பது விடை.

கருத்துரை :

உயிர் தனித்த பொருள். எப்படி கேவலநிலையில் ஆணவத்தோடு அத்துவித நிலையில் இருக்கிறதோ அதுபோல முத்திநிலையில் சிவத்தோடு அத்துவித நிலையில் இருக்கிறது என்பதே உண்மை. அத்துவிதம் என்றால் இரண்டற்ற நிலை என்று பொருள்படும்.

11. காண்பானும் காட்டுவதும் காண்பதுவும் நீத்துண்மை காண்பார்கள் நன்முத்தி காணார்கள் - காண்பானுங் காட்டுவதுங் காண்பதுவும் தண்கடந்தைச் சம்பந்தன் வாட்டும்நெறி வாரா தவர்.

பொருள் :

குளிர்ச்சி பொருந்திய கடந்தை நகரில் வாழுகின்ற சம்பந்தப் பெருமானே. காண்கின்ற ஆன்மாவும் காட்டுகின்ற சிவனும்

காணப்படுகின்ற பொருளும் என்ற மூன்றினையும் முத்தி நிலையில் இல்லை என்று கூறுகின்றவர்களும் உண்மையான முத்தி நிலையை உணராதவர்களே. மேலும் காண்கின்றவனையும் காட்டுகின்ற வனையும் காணப்படுகின்ற பொருளையும் முத்திநிலையில் உண்டு என்று கூறுகின்றவர்களும் உண்மை முத்தியை உணராதவர்களே. (ஆதலால் உண்மை முத்தி எது?)

சொ.பொ.வி. :

நீத்து - விட்டு. உண்மை - உள்ளது (முத்தியை). நன்முத்தி - நல்லமுத்தி. வாட்டும் நெறி - ஆன்மாவை வாட்டுகின்ற நிலை தவிர்த்த. வாராதவர் - முத்தியை அடையாதவர்.

வி.வி.விளக்கம் :

இவ்வெண்பாவில் இரண்டு கருத்துக்களாகச் செய்திகள் இடம் பெற்று வினா அமைப்பு இல்லை. வினாவைக் குறிப்பாகவே ஆசிரியர் உணரவைக்கிறார். வெண்பாவில் இடம்பெற்ற முதல் செய்தி ஏகான்மவாதிகளின் கொள்கையாகும். காண்பவன் (ஞாதுரு) காட்சி (ஞானம்), காணப்படும் பொருள் (ஞேயம்) என்ற மூன்று பொருள்கள் உள்ளன. இம்மூன்று பொருள்களும் புறநிலையில் இருக்க, முத்திநிலையில் ஞாதுரு, ஞானம் என்ற இரண்டும் இல்லாது ஒரே பொருளாகிய ஞேயம் மட்டுமே உள்ளது என்று கொண்டு, மூன்று என்ற பகுப்பு இல்லை. அதுவே முத்தி என்பார்கள். இது உண்மையான முத்தி இல்லை என்கிறது வெண்பா. ஏனென்றால் முத்தியில் மூன்று பகுப்புமுறை இல்லை என்றால் ஒன்றாகிய திருவருள் மட்டும் இருந்து என்ன பயன்? அநுபவிக்க வேண்டிய ஆன்மா வேண்டாமா? என்கிறது வெண்பா.

இரண்டாவது கொள்கை அகச்சமயவாதிகளின் கொள்கையாகும். மேற்குறித்த மூன்று பொருள்களும் முத்தி நிலையில் உண்டு என்றும், ஆன்மா அவற்றை அறியும் என்றும் கூறுவது அகச்சமயவாதிகளின் கொள்கையாகும். இவ்வாறு கூறுவதும் முத்தியை உணராமையே ஆகும் என்று வெண்பா குறிப்பிடுகிறது.

ஏனென்றால் முத்தியில் ஆன்மா தன்னை உணரும் என்றால் தன்னை உணருகிற நேரத்தில் இறையருளை உணராது மறந்து விடும். ஏனென்றால் ஆன்மா என்பது சார்ந்ததன் வண்ணமாகும். தன்னைச் சார்ந்தபொழுது திருவருளை அறியாது, எனவே இதுவும் உண்மை முத்தி ஆகாது. இவ்வாறு இருபொருளையும் கூறி உண்மை முத்தி எது? என்ற வினாவைக் குறிப்பாகப் பெறவைக்கிறது.

விடை : சைவ சித்தாந்தம் உண்மையான முத்தியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. முத்தியில் மூன்று பொருளும் உண்டு. இந்த மூன்றில் ஒன்றாகிய ஆன்மா காட்சிப் பொருளை விட்டு நீங்கி இறைவன் திருவருளால் தன்னை மறந்து, இறைவன் திருவருளி லேயே பொருந்தி நிற்கும். இவ்வாறு பொருந்தி நிற்பதே முத்தியாகும் என்று குறிப்பிடுகிறது. (சிவஞான சித்தியார் - 274)

கருத்துரை :

முத்தியில் ஆன்மா சிவத்தை மட்டும் உணர்ந்து அதனோடு ஒன்றியிருப்பதே உண்மை முத்தியாகும்.

12. ஒன்றி நுகர்வதிவன் ஊனும் உறுதொழிலும்
என்றும் இடையில் இடமில்லை - ஒன்றித்
தெரியா அருள்மருதச் சம்பந்தா சேர்ந்து
பிரியாவா நெவ்வாறு பேசு.

பொருள் :

என்னோடு இருந்தும் என்னால் அறிய இயலாத திருவருளை உடைய மருதநகரில் வாழும் சம்பந்தப் பெருமானே, வினையின் பயனை நுகரும் பொழுது இறைவன் திருவருளில் ஒன்றி நின்றே அறிகின்றது. ஆன்மாவிற்கு வினையின் பயனையும் வினையின் தொழிலையும் திருவருள் தருகிறதே தவிர இடையில் வேறு எந்த சக்தியும் புகுந்து தருவதற்கு இடம் இல்லை. எனவே ஆன்மா தன்னை இயக்கும் திருவருளை அறிந்து பொருந்தி அதனைப் பிரியாது நிற்கின்ற பேரின்பத்தை அடையும் முறை எவ்வாறு?

சொ.பொ.வி:

ஒன்றி - திருவருளோடு சேர்ந்து. நுகர்வது - அநுபவிக்கிறது. இவன் - ஆன்மா. ஊணும் - நல்வினை தீவினைகளைக் குறிக்கிறது. உறுதொழில் - வினைத்தொழில். பிரியாவாறு - திருவருளைப் பிரியாவாறு பொருந்தி, எவ்வாறு - பேரின்பத்தை அடையும்முறை எவ்வாறு?

வி.வி.விளக்கம் :

இறைவனின் திருவருள் ஆன்மாவோடு ஒன்றி நின்றே ஆன்மாக்களுக்குரிய வினைகளை ஈட்டச் செய்வதும், வினைகளின் பயனை அநுபவிக்கச் செய்வதும் ஆகிய அருளைச் செய்கிறது. அவ்வாறு உள்நின்று உணர்த்துகின்ற திருவருளை ஆன்மா அறியுமா என்றால் அறிவதில்லை. திருவருளைத் தவிர வேறு எதுவும் ஆன்மாவை இயக்குவதற்கு இடமுமில்லை. அவ்வாறானால் தன்னை இயக்குகின்ற ஒரே பொருளாகிய திருவருளை ஆன்மா எப்பொழுது அறிவது? அறிந்து திருவருளின் பேரின்பத்தை எவ்வாறு அநுபவிப்பது? என்பதே வினாவாகும்.

ஆன்மாக்களை வினைகளைச் செய்ய வைத்தும், பின் வினைகளின் பயன்களை அநுபவிக்கச் செய்தும் இறைவன் அருள் புரிகின்றான். அவ்வாறு அருள்புரிவதற்குக் காரணம் இறைவன் தன்னை உணர்த்துவதற்கே ஆகும். ஆன்மா வினைகளைச் செய்தே வினையிலிருந்து விடுபட முடியும். (அழுக்கை அழுக்கால் போக்குவது போல) இவ்வாறு வினைகளை அநுபவிக்கச் செய்து வினைகளிலிருந்து ஆன்மாவை முற்றிலும் விடுவித்துத் தன் அருளாலே ஆன்மாவை பேரின்பத்தை அநுபவிக்க வைக்கிறான். (அவனருளால் அவன் தான் வணங்குவது) என்பது பதிலாகும். (திருவருட்பயன் -95, உண்மைநெறி விளக்கம்-6)

கருத்துரை :

ஆன்மா தன்னோடு ஒன்றித்து நின்று ஆன்மாவை இயக்குகின்ற திருவருளைத் தானே அறியாது. இறைவன் உணர்த்த ஆன்மா அறிந்து பேரின்பத்தைப் பெறும்.

13. அருளால் உணர்வார்க் ககலாத செம்மைப்
பொருளாகி நிற்கும் பொருந்தித் - தெருளா
வினாவெண்பா உண்மை வினாவாரேல் ஊமன்
கனாவின்பால் எய்துவிக்கும் காண்.

பொருள் :

ஞானாசிரியரின் திருவருளால் உணர்வார்க்கு ஐயம் ஏற்படாது. செம்மைப் பொருளாகவே இந்நூல் பொருந்தி நிற்கும். இதனை அறியாதார் இந்நூலாகிய வினாவெண்பா வினை உண்மை நிலையில் வினாவி அறியமாட்டார்கள். அவர்கள் நிலை ஊமை ஒருவன் கண்ட கனாவைப் போன்றதாகும்.

சொ.பொ.வி:

அருளால் - குருவருளால். அகலாத - அவரருள் நீங்காத. தெருளா - மயக்கம் இல்லாது. வினாவாரேல் - உண்மையை வினாவி அறியாதவர். ஊமன் - பேச இயலாதவர். எய்துவிக்கும் - கனவில் கண்ட பொருளைப் பிறருக்குச் சொல்ல முடியாத நிலை.

கருத்துரை:

இவ்வெண்பா நூற்பயன் கூறுவதாகும். குருவருளைப் பெற்றவர்கள் இந்நூலின் உண்மைப் பொருளை நன்கு உணர்ந்து கொள்வார்கள். குருவருளைப் பெறாதவர்கள் இந்நூலைப் பயின்றால் செம்மைப் பொருள் உணரமாட்டார்கள். மேலும் ஊமன் ஒருவன் கனா காண்பதால் கனவால் பயனும் இல்லாது வெளியில் சொல்லவும் முடியாது இருப்பான். அதுபோல குருவருள் இல்லாதவர்கள் இந்நூலைப் படிப்பதால் பயன் இல்லை. படித்ததை வெளியில் விளக்கிச் சொல்லவும் முடியாது.

திருச்சிற்றம்பலம்

வினா வெண்பா

பாடல் முதற்குறிப்பு அகராதி

எண்கள் - பாடல் எண்கள்

அருளால்	13	ஒன்றிரண்டாய்	10
அருவேல்	8	கனவு கனவென்று	4
அறிவறிந்த	5	காண்பானும்	11
இருமலத்	9	சிறற்றிவு	6
இருளில்ஒளி	2	நீடும் ஒளியும்	1
உன்னறிய	7	புல்லறிவு	3
ஒன்றிநுகர்வது	12		

10

போற்றிப் பஃறொடை

கொற்றவன் குடி உமாபதி தேவ நாயனார்

-
- ஞானாசிரியரைச் சிறப்பிப்பது.
  - பஃறொடை வெண்பா அமைப்பில் தொண்ணூற்று ஐந்து கண்ணிகளில் சைவ சித்தாந்தச் செய்திகளைத் தருவது.
  - குறிப்பாக ஆன்மா அடைகின்ற துன்பங்களைப் பட்டியிலிட்டுக் காட்டுவது.
  - அத்துன்பங்களை நீக்கிச் சிவப்பேறு அளித்திட இறைவன் ஞானாசிரியனாக எழுந்தருளுவதைச் சிறப்பாகப் பேசுவது.
-

போற்றிப் பஃறொடை

////////////////////////////////////

உமாபதிசிவம் வழங்கியருளிய நூல்களுள் பா அமைப்பில் பெயர்பெற்ற நூல் இது. பா வகைகளுள் பஃறொடை வெண்பா என்பது ஒரு வகையாகும். இரண்டு அடிகள் கொண்டு வெண்பா இலக்கணத்தில் அமைவது இப் பா வகையாகும். தொடை என்பது இரண்டு அடிகளைக் கொண்ட அமைப்பாகும். இரண்டடிகளைக் கொண்டதால் பஃறொடை ஆயிற்று. உமாபதிசிவம் தன்னுடைய குருவாகிய மறைஞானசம்பந்தரைச் சிவபரம்பொருளாகவே எண்ணிப் போற்றிப் பாடியதால் போற்றிப் பஃறொடை ஆயிற்று. இந் நூலுள் பதினான்கு இடத்தில் போற்றி என்ற சொல் அமைந்துள்ளது. எனவே, பதினான்கு தலைப்புக்களில் உரை அமைந்துள்ளது.

1. ஆடல்வல்லான் வணக்கம்

பூமன்னு நான்முகத்தோன் புத்தேளிர் ஆங்கவர்கோன்
மாமன்னு சோதி மணிமார்பன் - நாமன்னும்
வேதம்வே தாந்தம் விளக்கம்செய் விந்துவுடன்
நாதம்நா தாந்தம் நடுவேதம் - போதத்தால்
ஆம்அளவும் தேட அளவிறந்த அப்பாலைச்
சேம ஒளிஎவருந் தேரும்வகை - மாமணிசூழ்
மன்றுள் நிறைந்து பிறவி வழக்கறுக்க
நின்ற நிருத்த நிலை போற்றி.

பொருள்:

தாமரை மலரில் நான்கு முகங்களுடன் விளங்குகின்ற பிரமனும், தேவர்களும் அவர்களின் தலைவனான இந்திரனும்

திருமகள் இடம்பெற்ற மார்பில் ஒளிமிக்க கௌத்துவ மணியை அணிந்துள்ள திருமாலும் நாவினால் ஓதப்படுகின்ற வேதங்களும், வேதங்களின் முடிவாகிய உபநிடதங்களும், அறிவுக்கு விளக்கத்தைத் தரும் விந்துவும், அதற்கு ஆதாரமாய் விளங்கும் நாதமும், அதன்முடிவாகத் திகழும் சிவதத்துவமும், தங்களுடைய அறிவால் தேட அவற்றுக்கு எல்லாம் அப்பாற்பட்டதாய் விளங்குகின்ற - சிவபரம்பொருள் உயிர்களை உய்விக்க வேண்டும் என்ற கருணையினால் தன்னை வணங்குகின்றவர்கள் அனைவருக்கும் பேரின்பத்தை வழங்குவதற்காகத் திருச்சிற்றம்பலத்துள் நிறைந்து நின்று உயிர்களின் பிறவிப்பிணியை அறுப்பதற்காக திருநடனம் இயற்றும் நிலையை வணங்குகிறேன்.

சொ.பொ.வி:

புத்தேளிர் - தேவர்கள். கோன் - தலைவன். மணி - கௌத்துவம். நா - நாக்கு. விந்து - விந்துதத்துவம். சேமஒளி - உயிர்களைப் பாதுகாக்கும் இறையருள். மன்றுள் - தில்லையம்பலம்.

விளக்கம் :

இப்பகுதியில் தில்லைக்கூத்தனாகிய இறைவனைப் போற்றுதல் செய்யப் பெறுகிறது. எல்லாவற்றையும் கடந்து நின்று, ஆனால் அதே நேரத்தில் உயிர்களுக்குப் பாதுகாப்பாகத் தன்னுடைய ஐந்தொழில் களைச் செய்து, உயிர்களின் பிறவிப்பிணியை நீக்குவதற்காகத் தில்லையில் ஆனந்த நடனம் ஆடுகின்றான் என்பதை இப்பகுதி விளக்குகிறது.

2. இறைவனின் தொழில்

- குன்றாத

பல்லுயிர் வெவ்வேறு படைத்தும் அவைகாத்தும்
எல்லை இளைப்பொழிய விட்டுவைத்தும் - தொல்லையுறும்
அந்தம் அடிநடுஎன்று எண்ண அளவிறந்து
வந்த பெரியவழி போற்றி.

பொருள்:

எண்ணற்ற உயிர்களை அவற்றின் வினைக்கு ஏற்ப வெவ்வேறு வகையாகப் படைத்தும் அவற்றைக் காத்தும், பிறந்து இறந்து வரும் உயிர்களை ஒருகால எல்லையில் இளைப்பாறு வதற்காக ஒடுக்கியும் ஆகிய தொழிலைச் செய்து, தொன்று தொட்டுவரும் கால எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டு நிற்பதால் முதல் நடு இறுதி என்று எண்ணுவதற்கு அரியதாய், அவற்றின் அளவுகளைக் கடந்து நிற்கின்ற பரம்பொருளின் பெருமைக்குரிய செயலை வணங்குகின்றேன்.

சொ.பொ.வி:

குன்றாத - குறைவில்லாத. இளைப்பொழிய - பல பிறவிகளால் இளைத்துப் போன உயிர்களின் பிறப்பை அறுத்து. பெரியவழி - பெருமைக்குரிய தொழில்.

விளக்கம்:

இப்பகுதியில் இறைவனின் உயிர்களுக்கு உடல், கருவி, உலகு ஆகிய நுகர்ச்சிப் பொருளை வினைக்கு ஏற்பக் கொடுக்கின்ற படைத்தல் தொழிலும். போகத்தை நுகரும் வரை உயிர்களைக் காத்தல் தொழிலும், உயிர்கள் பிறந்து இறப்பதால் ஏற்படுகின்ற இளைப்பாறு தலைச் செய்வதாகிய ஒடுக்குகின்ற அழித்தல் தொழிலும் ஆகிய முத்தொழில்கள் கூறப் பெற்றுள்ளன. மேலும் இறைவன் ஆதி அந்தம் இல்லாத பெருமைக்கு உரியவன் என்பதும், தோற்றமில் காலந் தொட்டு நிலைத்த பொருளாய் உள்ளவன் என்பதும் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

3. உயிர்களின் நிலைகள் (மூவத்தைகள்)

- முந்துற்ற

நெல்லுக்கு உமிதவிடு நீடுசெம்பில் காளிதமும்
தொல்லை கடல் தோன்றத் தோன்றவரும்-எல்லாம்
ஒருபுடை ஒப்பாய்த்தான் உள்ளவா றுண்டாம்
அருவமாய் எவ்வுயிரும் ஆர்த்தே - உருவுடைய

மாமணியை உள்ளடக்கும் மாநாகம் வன்னிதனைத்
தானடக்கும் காட்டத் தகுதியும்போல் - ஞானத்தின்
கண்ணை மறைத்த கடியதொழில் ஆணவத்தால்
எண்ணும் செயல்மாண்ட எவ்வுயிர்க்கும் - உள்நாடிக்
கட்புலனால் காணார்தம் கைக்கொடுத்த கோலேபோல்
பொற்புடைய மாயை புணர்ப்பின்கண் - முற்பால்
தனுகரணமும் புவனமும் தந்து அவற்றால்
மனமுதலால் வந்த விகாரத்தால் - வினையிரண்டும்
காட்டி அதனால் பிறப்பாக்கிக் கைக்கொண்டு
மீட்டறிவு காட்டும் வினைபோற்றி.

பொருள் :

நெல்லுக்கு உமியும் தவிடும், செம்பில் களிம்பும், கடல்நீரில்
உப்பும் உடனாய் இருப்பதுபோல, தானும் உயிரோடு கலந்து
இருக்கும். என்றாலும் இங்கு கூறப்பட்ட உவமைகள் எல்லாம் ஒரு
புடை ஒப்புமையாய் நிற்க, தான் என்றும் நிலைபேறு உடையதாய்
நிற்கும், வடிவற்றதாய் நிற்கும், எல்லா உயிர்களையும் தனக்குள்
அடக்கும் தன்மை உடையதாய் இருக்கும், இத்தகைய தன்மைகளை
உடையது ஆணவமலம்.

மேலும் அது மணியைத் தன்னுள் அடக்கியிருக்கும்
பாம்பினைப்போலவும், நெருப்பைத் தன்னுள் அடக்கியிருக்கும்
விறகினைப் போலவும், உயிர்களின் அறிவினை முற்றிலும்
மறைத்து நின்று, உயிர்களுக்கு அறியாமையைத் தருகின்றது.
இத்தகைய ஆணவ மலத்தால் எல்லா உயிர்களும் செயல் இழந்து
கிடக்கின்றன.

இவ்வாறு கிடக்கும் உயிர்களுக்கு உதவுவதற்காக - கண்ணற்ற
குருடருக்குக் கோல்கொடுத்து உதவுவது போல, மாயையைக்
கூட்டுவித்து அதன்மூலம் உடல், சுருவி, உலகு, நுகர்ச்சிப்
பொருள்களைத் தந்து நல்வினை, தீவினைப் பயன்களைப் பொருத்தி
வினைப்பயனை நுகர்வதற்காகப் பல பிறப்புக்களையும் தந்து,
அதனால் மலநீக்கத்தைச் செய்து, பக்குவம் பெற்றிருக்கின்ற

உயிர்களுக்கு எல்லையற்ற தன் பேரின்பத்தைத் தந்தருளுகின்ற இறைவனின் கருணைச் செயலை வணங்குகின்றேன்.

சொ.பொ.வி :

காளிதம் - களிம்பு. உவர்-உப்பு. ஒருபுடை ஒப்பு - காட்டப் பெற்றிருக்கும் உவமை பொருளுக்கு முழுமையும் உவமையாக அமையாது உவமையின் ஒரு தொழிலே பொருளில் பொருந்தியிருத்தல் ஒருபுடை ஒப்பாகும். ஆர்த்தே - அடக்கி. வன்னி - மரம் (விறகு). காட்டம் - நெருப்பு. கட்புலன் - கண். முற்பால் - முதற்கண். தனு - உடம்பு.

விளக்கம் :

இப்பகுதியில் உயிரின் காரண அவத்தைகளாக மூன்று நிலைகள் கூறப்படுகின்றன. முதல் நிலையான ஆணவத்தோடு மட்டும் கூடியிருக்கின்ற கேவலநிலை விளக்கப் பெற்றுள்ளது. அடுத்து உடலோடு கூடி உயிரானது போகங்களை அநுபவிக்கின்ற பிறப்பு இறப்பு நிலையான சகலநிலை விளக்கப் பெற்றுள்ளது. இறுதியில் பிறப்பறுக்கப் பெற்று பேரின்ப நிலையான சுத்தநிலை கூறப் பெற்றுள்ளது. இம்மூன்று நிலைகளைத் தருகின்ற இறைவன் போற்றப் பெற்றுள்ளான். ஐந்து உவமைகள் முதலில் இடம் பெற்றுள்ளன. இவ் ஐந்தும் ஆணவ மலத்திற்குரிய உவமைகளாகும். 1. நெல்லில் உமி தவிடு போல - நெல்லில் உமியும் தவிடும் நெல் தோன்றுகின்ற போதே உடன் தோன்றுகின்றன. அதுபோல உயிர் தோன்றுகின்றபோதே ஆணவம் அதனைப் பற்றி நிற்கின்றது. 2. செம்பில் களிம்பு போல - செம்பில் களிம்பு தோன்றினால் அது எவ்வாறு முற்றிலும் செம்பில் மறைந்து நிற்கிறதோ அதுபோல உயிரில் ஆணவம் மறைந்து நிற்கிறது. 3. கடலில் உப்பு போல - கடலில் உள்ள நீரை மட்டும் உப்பு எவ்வாறு சேர்ந்திருக்கிறதோ அதுபோல உயிரில் மட்டும் கலந்து உயிரில் பொருந்தியிருக்கின்ற இறையருளோடு பொருந்தாது நிற்கிறது ஆணவமலம். (கடல்நீர்தான் உப்பே தவிர கடல் இடத்தில் உப்பு பொருந்துவதில்லை) 4. மணியை மறைத்திருக்கின்ற நாகம் போல - உயிரின் அறிவை ஆணவம் மறைத்திருக்கிறது. 5. விறகில்

மறைந்திருக்கும் நெருப்பு போல - உயிரை ஆணவம் மறைத்திருக்கிறது.

மாயைக்கு ஒரு உவமை கூறப்பெற்றுள்ளது. குருடருக்குக் கொடுத்த கோல்போல - கோலானது குருடர்களுக்கு நடப்பதற்குத் துணை செய்யுமே தவிரப் பார்வையைத் தராது. அதுபோல உயிரின் அறிவை ஓரளவு விளக்குமே தவிர மாயை இறைவனை அறிகின்ற நல்லறிவைத் தராது.

4. உடலின் தோற்றம்

நாட்டுகின்ற

எப்பிறப்பும் முற்செய் இருவினையால் நிச்சயித்துப் பொற்புடைய தந்தைதாய்ப் போகத்துள் - கற்பமாய் புல்லில் பனிபோல் புகுந்திவலைக்கு உட்படுங்கால் எல்லைப் படாஉதிரத்து ஈண்டியதீப் - பல்வகையால் அங்கே கிடந்த அநாதிஉயிர் தம்பசியால் எங்கேனு மாக எடுக்குமென - வெங்கும்பிக் காயக் கருக்குழியில் காத்திருந்தும் காமியத்துக் ஏயக்கைக் கால்முதலாம் எவ்வுறுப்பும் - ஆசறவே செய்து திருத்திப்பின்பு யோகிருத்தி முன்புக்க ஐயவழியே கொண்டு அணைகின்ற - பொய்யாத வல்லபமே போற்றி.

பொருள் :

நூல்களில் கூறப்பட்டபடி எல்லாவகைப் பிறப்புக்களிலும் செய்தவினைக்கு ஈடாக உயிர்களைப் பிறப்பித்து அதன்பின்னர் உயர்ந்ததாகிய மானுடப் பிறப்பில் தந்தையும் தாயும் நுகர்கின்ற இன்பச் சேர்க்கையாம் உடலுறவில், புல்நுனியில் காணப் படுகின்ற பனித்துளி போல தந்தையின் விந்து தாயின் கருப்பப் பையில் சேர, அக்கருவில் உயிரைப் புகுத்துகிறது .(இறை)

கருவறையில் உள்ள மிகுதியான வெப்பத்தால் கரு அழிந்து போகாமலும், கிருமிகள் அதனை உண்டுவிடாமலும் காத்து,

கருவை வளரச் செய்து முன்வினைக்கு ஏற்பக் கை, கால் உறுப்புக்களை முறையாகத் தோன்றச் செய்து, பின்னர் கரு வெளிவரும் உரிய காலத்தில் இருகைகளும் குவிந்து, முன்புகுந்த சிறிய வழியைப் பெரிய வழியாக்கிப் பிறக்குமாறு செய்து அருளுகின்ற பொய்யாத வல்லமையை வணங்குகின்றேன்.

சொ.பொ.வி :

நாட்டுகின்ற - நூல்களில் சொல்லப்பட்ட. பொற்புடைய - உயர்ந்த. திவலை - துளி. உதரத்து - கருவறையில். தீ - வெப்பம். அநாதியயிர் - கேவலநிலையை உடையது. கும்பி - வெப்பம் மிகுந்த தூய்மையற்ற இடம். காயம் - உடம்பு. காமியத்துக்கு - வினைக்கு. ஆசறவே - குற்றமற்று. யோகிருத்தி - யோகநிலைபோல் இரு கைகளையும் மேலே குவித்து. ஐயவழி - சிறுவழி. பொய்யாத - தவறாத. வல்லபம் - திறம்.

விளக்கம் :

இப்பகுதியில் உயிரானது புல்லாய்ப் பூடாய்ப் புழுவாய் உள்ளிட்ட பல பிறவிகளுக்குப் பிறகு உயர்ந்த மானிடப் பிறவி பெறும். மானிடப் பிறவி எவ்வாறு கருவறையில் தோன்றி இருந்து வெளிவருகிறது என்பதை ஆசிரியர் அறிவியல்படி குறிப்பிடுகின்றார். இறைவன் கருவில் தோன்றுகின்ற உயிரைக் காத்து, கருவறையிலிருந்து உறுப்புக்களோடு கூடிய உடலை எவ்விதக் குறையுமின்றி அருளுகின்றான் என்பதைக் குறிப்பிட்டு அந்த இறையருளாம் வல்லமை போற்றப் பெற்றுள்ளது.

5. உடல் பிறந்தவுடன் நிகழும் செயல்

அம் மாயக்கால் தான்மறைப்ப நல்ல அறிவொழிந்து நன்குதீ - தொல்லையுறா
அக்காலம் தன்னில் பசியைஅறி வித்தழுவித்து
உக்காவி சோரத்தாம் உள்நடுங்கி - மிக்கோங்கும்
சிந்தை உருக முலையுருகும் தீஞ்சுவைப்பால்
வந்துமடுப் பக்கண்டு வாழ்ந்திருப்பப் - பந்தித்த

பாசப் பெருங்கயிற்றால் பல்லுயிரும் பாலிக்க
நேசத்தை வைத்தநெறி போற்றி.

பொருள் :

தாய் வயிற்றில் இருந்து உயிரானது நிலவுலகில் பிறந்தவுடன் எடுத்த உடலுக்குக் காரணமான மாயை மலமானது சூறாவளிக் காற்றுப்போல் உயிரை வருத்தும். அதனால் கருவிலிருந்த பொழுது உயிர் இப்பிறவி தவிர எப்பிறவியும் பிறவாதிருக்க வேண்டும் என்று நினைத்திருந்த நினைவை மறந்து விடுகிறது. நன்மை தீமையாகிய வினைத்தொடர்பால் உயிராகிய குழந்தை தனக்கு ஏற்பட்ட மயக்கத்தால் அழும். இந்த அழுகையை இறைவன் பசி தோன்றியது என்பதற்குரிய அடையாளமாகச் செய் கின்றான். குழந்தையின் அழுகையைக் கேட்டதாய் அன்பினால் உருகி மார்பில் ஒழுகிய பாலை அக்குழந்தையின் பசி தீருமாறு ஊட்டுகிறான். குழந்தை பசி தீர்ந்து மகிழுகிறது. அம்மகிழ்வைக் கண்ட தாயும் மகிழ்கிறாள். இவ்வாறு தாயும் குழந்தையும் பாசப் பெருங்கயிற்றினால் கட்டப் பெற்று, பற்றுகள் வளரச் செய்கின்ற இறையருளாம் அறநெறியை வணங்குகின்றேன்.

சொ.பொ.வி:

மாயக்கால் - மாயையாகிய காற்று. நல்ல அறிவொழிந்து - இனிப் பிறக்கக் கூடாது என்ற அறிவுநிலை மறந்து. நன்குதீ - நல்லது தீயது. ஆவிஉக்கு - (தாய் அன்பினால்) உயிர் உருகி. மடுப்ப - பெருக. பந்தித்த - கட்டிய. பாலிக்க - வளர. நேசத்தை - பற்றினை.

விளக்கம் :

தாயின் கருவறையிலிருந்து உடல் வினைக்கேற்ப உடலெடுத்துப் பிறந்தவுடன் அழுவதும், அழுத குழந்தைக்குப் பாலூட்ட தாயின் மார்பில் பால் சுரப்பதும், சுரந்த பாலைத் தாய் ஊட்டுவதும், பாலை உண்ட குழந்தை மகிழ்வதும், அதைக்கண்டு தாய் மகிழ்வதும் தாய்க்கு குழந்தைக்கும் உள்ள அன்பு நிலையாகும். இந்த நிலையை

உருவாக்குவது இறைவன் திருவருளேயாகும். குழந்தை தாய் அன்பு மேலும் மேலும் பருவங்களில் வளரச் செய்தலும் இறைவனின் திருவருளாகும். அந்தத் திருவருள் இங்கு போற்றப்படுகிறது.

6. உயிரின் பருவ வளர்ச்சி

- ஆசற்ற

பாளைப் பதம்பதத்தும் பாலனாம் அப்பதத்தும்
நாளுக்கு நாள்சகல ஞானத்து - மூள்வித்துக்
கொண்டாள் ஆளக் கருவிகொடுத்து ஒக்கநின்று
பண்டாரியான படி போற்றி.

பொருள் :

குற்றமற்ற குழந்தைப் பருவத்திலும், அதன் பின்னர் இளைஞனாய் வளருகின்ற பருவத்திலும், அதன் பின்னர் வாலிபனாகும் பருவத்திலும் பருவங்களுக்கு ஏற்ப அறிவை வளர்த்து வளருகின்ற அறிவுக்கு ஏற்ப மன முதலிய கருவிகளின் வளர்ச்சியும் கொடுத்து, உடனின்று உதவி புரிகின்ற உடன் நின்று அருள்புரிகின்ற அருட்செயலை வணங்குகின்றேன்.

சொ.பொ.வி:

பாளைப்பதம் - குழந்தைப் பருவம். சகல - பிறவி. கருவி - அகக்கருவிகள். ஒக்க - உடல். பண்டாரி - அருளை உடைய இறைவன் (அருட்செல்வன்)

விளக்கம் :

உடல் எடுத்த உயிரின் ஒவ்வொரு பருவத்திலும் அதற்குரிய அறிவைக் கொடுத்துப் பயனை உடன்பொருந்தி அநுபவிக்கச் செய்கிறான் என்பதை இப்பகுதி குறிப்பிடுகிறது. பண்டாரி என்ற சொல் அருளை வழங்குகின்ற இறைவனுக்கு உரிய சொல். "முலபண்டாரம் வழங்குகின்றான்" என்பது திருவாசகம்.

7. உயிரின் ஐந்தவத்தைநிலை

- தண்டாத

புன்புலால் போர்த்த புழுக்குரம்பை மாமனையில்
 அன்புசேர் கின்ற கட்டுஐந்தாக்கி - முன்புள்ள
 உண்மை நிலைமை ஒருகால் அகலாது
 திண்மை மலத்தால் சிறையாக்கி - கண்மறைத்து
 மூல அருங்கட்டில் உயிர்முடமாய் உள்கிடப்பக்
 காலம் நியதி அதுகாட்டி - மேல்ஓங்கும்
 உந்திவியன் கட்டில் உயிர்சேர்த்துக் கலைவித்தை
 அந்த அராகம் அவைமுன்பு - தந்த
 தொழில் அறிவுஇச்சை துணையாக மானின்
 எழிலுடைய முக்குணமும் எய்தி - மருளோடு
 மன்னும் இதயத்தில் சித்தத்தாற் கண்டபொருள்
 இன்னபொருள் என்று இயம்பவொண்ணா - அந்நிலைபோய்க்
 கண்டவியன் கட்டில் கருவிகள் ஈரைந்தொழியக்
 கொண்டுநிய மித்துஅற்றை நாள்கொடுப்பப் - பண்டை
 இருவினையால் முன்புள்ள இன்பத்துன் பங்கள்
 மருவும்வகை அங்கே மருவி - உருவுடன்நின்று
 ஓங்கு நுதலாகிய ஓலக்க மண்டபத்தில்
 போங்கருவி எல்லாம் புகுந்தீண்டி - நீங்காத
 முன்னை மலத்துஇருள் உள்முடா வகையகத்துள்
 துன்னும்இருள் நீக்கும் சுடரேபோல் - அந்நிலையே
 சூக்கம் சுடர்உருவில் பெய்து தொழிற்குரியர்
 ஆக்கிப் பணித்த அறம்போற்றி.

பொருள்:

நீக்க முடியாத தசைப்போர்வையால் போர்த்தப்பட்ட புழுக்கூடு
 போன்ற உடம்பில் நனவு, கனவு, உறக்கம், பேருறக்கம்,
 உயிர்ப்படக்கம் என்னும் ஐந்து வகைக் கட்டுக்களைச் செயல்பட
 வைக்கின்றான். கேவல நிலையில் உயிருக்கு ஆணவமலம் மட்டுந்தான்
 உள்ளது. அந்த ஆணவமலம் சற்றும் நீங்காமல் உயிர் உடலுக்குள்
 திண்மையாய்ச் சிறைப்படுத்தப்படுகிறது. அவ்வாறு சிறைப்
 படுத்தப்பட்டிருக்கும் பொழுது அறிவற்றதாய் துரியாதீத நிலையில்

(மூலாதாரமாகிய உயிர்ப்படக்கத்தில்) நிற்கிறது. அறிவற்ற உயிர் இளைப்பாறும் வரை கால தத்துவத்தை நியதியினால் நிறுத்தி அதற்கு மேலே ஓங்கியிருக்கும் துரிய அவத்தைக்கு (பேருறக்கம்) உயிரைக் கொண்டு செல்கின்றான். துரிய அவத்தையின் இடம் நாபித்தானம் ஆகும். அங்கு பிராண வாயுவுடன் சேர்ந்து கலை. வித்தை, அராகம் ஆகியவற்றினால் உயிருடைய தொழில், அறிவு, விச்சை என்ற மூன்றையும் எழுப்பி, அதற்குத் துணையான பிரகிருதி மாயையினால் உண்டான சாத்வீகம், ராசதம், தாமதம் என்னும் முக்குணங்களையும் சேர்த்துச் செயல்பட வைக்கிறான்.

அதற்குமேல் சுழுத்தியின் (உறக்கம்) வீடாகிய இதயதானத்தில் சித்தம் என்ற சுருவியுடன் கூட்டி அதனால் கண்டபொருள் யாதென்று அறியாமல் உயிரை மயங்கும்படி செய்கின்றான். அதன்பின்னர் உயிரைச் சொப்பன (கனவு) வீடாகிய கண்டத்தில் சேர்த்து கவை ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்னும் ஐந்தையும் வாக்கு, கால், கை, எருவாய், சுருவாய் ஆகிய தொழிற்கருவிகள் ஐந்தையும் மனம், புத்தி அகங்காரம், சித்தம் ஆகிய அகச்சுருவிகள் நான்கையும் பிராணன் முதலிய காற்றுக்கள் பத்தையும் புருடனையும் கூட்டுகின்றான். அந்தநாள் தொட்டு வருகின்ற நல்வினை, தீவினைப் பயனாகிய இன்பதுன்பங்களை நனவு போலக் கனவாகிய சொப்பனத்திலும் அநுபவிக்க வைக்கிறான்.

அதற்கு மேலே சாக்கிரம் (நனவு) என்ற அவத்தைக்கு உயிரைச் செலுத்தி உடம்பின் கண்வளர வைக்கின்றான். சாக்கிரத்தின் இடமான நுதலாகிய திருவோலக்க மண்டபத்தில் கேவலநிலையில் உயிரோடு கூடாமல் நின்று எல்லாக் கருவிகளுடனும் பொருந்தி யிருக்குமாறு செய்து உயிரை வாழச் செய்கின்றான். இவ்வாறு ஐந்து அவத்தையிலும் உயிரைச் செயல்பட வைக்கின்றான்...

நீங்காத ஆணவமலத்தின் இருள் மீண்டும் மறைக்காதபடி இருளை நீக்குகின்ற விளக்கைப்போலச் சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி ஆகிய நான்கு வாக்குகளையும் பொருந்தச் செய்து ஒளி ஊட்டுகிறான். முன்செய்த வினைக்கு ஈடாக ஐம்புலன்களின் வழியாய் உலகியல் பொருள்களை நுகரச் செய்கின்றான். இவ்வாறு

உயிரைத் தொழிற்படும்படி செய்கின்ற திருவருளாம் அறத்தினுக்கு
என் வணக்கம் உரியதாகும். .

சொ.பொ.வி:

தண்டாத - நீங்காத. புலால் - தசை. குரம்பை - உடல். கட்டுஐந்து
- நனவு முதலிய ஐந்து அவத்தைகள். திண்மைமலம் - ஆணவமலம்.
கண்மறைத்து - தம்கண்மறைத்து. மூலஅருங்கட்டு - மூலாதாரமாகிய
அரிய இடத்தில்; முடமாய் - அறிவற்றதாய். உந்திவியன்கட்டு -
தொப்புளாகிய அழகிய இடத்தில். மானின் - தோன்றிய. இயம்ப
ஒண்ணா - கூற முடியாத. ஒலக்க மண்டபம் - ஆட்சிசெய்கின்ற இடம்.
சூக்கம் - சூக்குமம். சுடர் - ஒளி.

விளக்கம் :

தாயின் வயிற்றிலிருந்து பிறக்கின்ற உயிர்கள் உடம்பெடுத்து
மழலை முதலாகிய பல பருவங்களைப் பெற்று வளர்வதை முன்னிரு
பகுதிகளில் விளக்கிய ஆசிரியர் உடம்பெடுத்த உயிர் ஐந்து
அவத்தைப்பட்டு எவ்வாறு தொழில் செய்கிறது என்பதை இப்
பகுதியில் தெளிவாக விரிவாக விளக்குகிறார். ஐந்து அவத்தைகளுக்கு
உரிய இடங்களில் என்னென்ன நடைபெறுகின்றன என்பதை இப்பகுதி
மூலம் அறியலாம்.

8. வினைக்கு ஏற்பத் தொழில்

- வேட்கைமிகும்

உண்டிப் பொருட்டால் ஒருகால் அவியாது
மண்டிளரி யும்பெருந்தீ மாற்றுதற்குத் - திண்திறல்சேர்
வல்லார்கள் வல்லவகையால் தொழில் புரிதல்
எல்லாம் உடனே ஒருங்கிசைந்து - சொல்காலை
முட்டாமல் செய்வினைக்கும் முன்செய்வினைக்கும் செலவு
பட்டோலை தீட்டும்படி போற்றி.

பொருள்:

ஆசையை மிகுதியாக்கி மேலும் மேலும் வளர்க்கும் உணவின் பொருட்டால் என்றும் அணையாது இருக்கின்ற பசித்தீயைத் தணிப்பதற்கு உயிர்கள் தத்தமக்கு இயன்ற வகையால் தொழில் செய்யுமாறு இறைவன் பணிக்கின்றான். மேலும் நியதி தவறாது முன்செய்த வினைகள் இப்பொழுது செய்கின்ற வினைகள், மேல்வருகின்ற வினைகள் ஆகிய மூன்றுக்கும் உரிய கணக்கினை எழுதி அதற்கேற்ப உயிர்களை நுகருமாறு செய்கின்றான். இத்தகைய அருளை வணங்குகிறேன்.

சொ.பொ.வி:

வேட்கை மிகும் - ஆசையைத் தூண்டுகின்ற. உண்டி - உணவு. ஒருகால்அவியாது - எரியும் தீ தண்ணீரால் அவியும். ஆனால், பசித்தீ மட்டும் எந்தக் காலத்திலும் நீங்காது. (உணவு உண்டபொழுது நீங்கி மீண்டும் பசிக்கும்) திண்திறல்சேர் வல்லார்கள் - அவரவர் வலிமையில் வல்லமை பெற்ற உயிர்கள். வல்லவகையால் அவரவர்க்கு ஏற்ற வகையால். பட்டோலை - கணக்கு எழுதும் புத்தகம்.

விளக்கம் :

முன்பகுதியில் கேவலநிலையில் இருந்த ஆன்மா சகல நிலையில் கருவிகளுடன் கூடித் தொழிற்படும் நிலை விளக்கப் பெற்றது. அவ்வாறு தொழிற்படும் பொழுது தொழிலைச் செய்ய வைத்த இறையருளை உயிர் மறந்து விடுகிறது. சகல அவத்தையிலும் உயிர் செய்யும் தொழில் அனைத்தும் வயிற்றுப் பசியைத் தீர்ப்பதற்கே ஆகும். நாட்டு வழக்கில் 'எல்லாம் ஒருசாண் வயிற்றுக்கே' என்று கூறுவது நினைவுகூரத் தக்கது. இப்பகுதியில் பசிக்காகச் செய்யும் தொழிலும் இறைவன் அருளாலேயே நடைபெறுகின்ற என்பதும், இறைவன் அவ்வாறு அருள் செய்து அத்துடன் உயிர்களின் சஞ்சிதம், பிராரத்தம், ஆகாமியம் என்ற மூன்று வினைகளுக்கு ஏற்ப அதன் வினைகளைக் கணக்குப் புத்தகத்தில் எழுதி வைத்து அனுபவிக்க வைக்கிறான். திருவாசகம் "எழுதும் கீழ்க்கணக்கு இன்னம்பர் ஈசனே" என்று கூறும்.

9. மறக்கருணை

- நட்டுஓங்கும்

இந்நிலைமை மானுடர்க்கே யன்றி எண்ணிலா
 மன்னுயிர்க்கும் இந்த வழக்கேயாய் - முன்னுடைய
 நாள்நாள் வரையில் உடல்பிரித்து நல்வினைக்கண்
 வாழ்நாளின் மாலாய் அயனாகி - நீள்நாகர்
 வானாடர் கோமுதலாய் வந்த பெரும்பதத்து
 நானா விதத்தால் நலம்பெறுநாள் - தான்மாள
 வெற்றிக் கடுந்தூதர் வேகத் துடன்வந்து
 பற்றித்தம் வெங்குருவின் பாற்காட்ட - இற்றைக்கும்
 இல்லையோ பாவி பிறவாமை என்றெடுத்
 நல்லதோர் இன்சொல் நடுவாகச் சொல்லியிவர்
 செய்திக்குத் தக்க செயலுறுத்து வீரீன்று
 வெய்துற் றுரைக்க விடைகொண்டு - மையல்தரும்
 செக்கி னிடைத்திரித்துந் தீவாயில் இட்டெரித்தும்
 தக்க நெருப்புத்தூண் தழுவுவித்தும் - மிக்கோங்கும்
 நாராசம் காய்ச்சிச் செவிமடுத்தும் நாஅரிந்தும்
 ஈராஉன் ஊனைத்தின் என்றடித்தும் - பேராமல்
 அங்காழ் நரகத்து அழுத்துவித்தும் பின்னுந்தம்
 வெங்கோபம் மாறாத வேட்கையராய் - இங்கொருநாள்
 எண்ணிமுதல் காணாத இன்னல் கடுநரகம்
 பன்னெடுநாள் செல்லும் படிகொண்டு முன்நாடி
 கண்டு கடன்கழித்தல் காரியமாம் என்றெண்ணிக்
 கொண்டுவரு நோயின் குறிப்பறிவார் - மண்டுளரியில்
 காய்ச்சிச் சுடவருக்க கண்உரிக்க நல்நிதியம்
 ஈய்த்துத்தாய் தந்தைதமர் இன்புறுதல் - வாய்த்தநெறி
 ஓடியதே ரின்கீழ் உயிர்போன கன்றாலே
 நீடுபெறும் பாவம்இன்றே நீங்குமென - நாடித்தன்
 மைந்தனையும் ஊர்ந்தோன் வழக்கே வழக்காக
 நஞ்சனைய சிந்தை நமன்தூதர் - வெஞ்சினத்தால்
 அல்லல் உறுத்தும் அருநரகம் கண்டுநிற்க
 வல்ல கருணை மறம்போற்றி.

பொருள்:

மேலே கூறப்பட்ட வினைகளுக்கு ஏற்பப் பட்டோலை எழுதுகின்ற இறைவனின் அருள் மனித உயிர்களுக்கே அன்றி எண்ணற்ற வேறு பல உயிர்களுக்கும் உரியதாகும். இருவினைகளின் அநுபவக்காலம் முடிந்தபிறகு உயிர் உடலிலிருந்து பிரியக்கூடிய காலம் ஏற்படும். அவ்வாறு பிரிகின்ற உயிர்களில் நல்வினை செய்த உயிர்கள் திருமால், பிரமன், இந்திரன் ஆகிய பதவிகளைப் பெற்றுப் பல்வேறுவிதமான இன்பங்களை அநுபவிக்கும். தீவினை செய்த உயிர்கள் உடம்பைவிட்டுப் பிரியுங் காலத்தில் எமனின் கொடுமைமிக்க தூதர்கள் விரைவாக வந்து, அவ்வுயிர்களைப் பிடித்துத் தம் தலைவனாகிய எம்ன்முன் நிறுத்துவார்கள்.

அவனும் தன் நடுவுநிலைமை தவறாமல் நீதி வழங்கும் முறையில் அவ்வுயிர்களை நோக்கி பாவிக்கோ! இன்று வரைக்கும் உமக்குப் பிறவாமை வாய்ச்சுவிலையோ என்று கேட்டு, தம் தூதர்களை நோக்கி இவ்வுயிர்கள் செய்திருக்கும் வினைக்கு ஏற்பத் தண்டனைகள் வழங்குக என்று ஆணையிடுவான். அவர்களும் அந்தந்த உயிர்கள் செய்த வினைகளுக்கு ஏற்பச் செக்கிலிட்டு ஆட்டுவார்கள். தீயிலிட்டு எரிப்பார்கள், நெருப்புத்தூணைத் தழுவச் செய்வார்கள், நீண்ட இரும்பு ஊசியைக் காய்ச்சிக் காதின்வழி செலுத்துவார்கள், நாக்கை அறுப்பார்கள், அவரவர்தசையை அறுத்து அவர்களையே தின்னுமாறு செய்வார்கள், நரகத்தில் ஆழ்த்துவார்கள், இத்தகைய தண்டனைகள் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்றன. இத்தண்டனைகள் துன்பத்தைத் தந்தாலும் அவை அருள் நோக்கோடு செய்யப் பெற்றவையாகும். எவ்வாறு என்றால்...

உலகத்தில் தாய் தந்தையர் தம் மக்களுக்கு நோய் வந்தால் மருத்துவரை அழைத்து அவர்களிடத்தில் தம் மக்களை ஒப்படைப்பர். மருத்துவர்கள் நோயை நாடி நோய் தீர்க்கும் வழியை நாடி மருத்துவம் பார்ப்பர். அதாவது காய்ச்சிய இரும்பினால் சுடுவார்கள், சுத்தியினால் அறுப்பார்கள், கண்படலத்தைக் கிழிப் பார்கள், இவையனைத்தும் துன்பந் தருவன என்றாலும் அதற்காக வருத்தப்படாமல் நோய்

நீங்கிற்றே என்று மகிழ்ந்து மருத்துவர் களுக்கு நிதி வழங்கிச் சிறப்பிப்பார்கள். இதுபோலத்தான் இறையருள் உயிர்களை எமனிடம் ஒப்படைத்து வினைக்கு ஏற்ப (நோய்) தண்டனைகளை வழங்குகிறான். அத்தண்டனைகளால் பிறவி நோய் வினைகள் நீங்கும்.

மனுநீதிச் சோழன் மகன் ஓட்டி வந்த தேர்ச் சக்கரத்தில் பட்டு ஆவின் கன்று இறந்தது. அவன் ஆவின் கன்றைக் கொன்ற பாவம் நீங்குவதற்காகத் தன் மைந்தனைத் தேர்ச்சாலில் இட்டுத் தேரை ஓட்டி இறக்கும்படி செய்தான். அதுபோன்றதே நரகத் துன்பங் களாகும். இவ்வாறு நரகத்தில் எமதூதர் அல்லற்படுத்துவதும், நரகத்தில் உயிர்களை வாழச் செய்வதும் இறைவனுடைய மறக் கருணையே ஆகும். அந்த மறக்கருணையாகிய அருளை வணங்குகிறேன்.

சொ.பொ.வி:

நட்டு ஓங்கும் - பொருந்தி நிற்கின்ற. முன்னுடைநாள் - உயிர் வாழ்வதற்கு நியமிக்கப்பட்ட காலம். நானாவிதத்தால் - பல்வேறு வகையால். வானாடர்கோ - இந்திரன். தூதர் - எமதூதர்கள். வெங்குரு - கொடிய எமன். நாராசம் - ஊசி. ஈரா - தீவினை உயிர் (ஈரமில்லாத). நாடி - நோய்நாடி. கண்டரிக்க - பார்வையைத் தடுக்கின்ற கண்படலம் உரித்து. ஊர்ந்தோன் - சோழன்.

விளக்கம் :

இருவினைகளுக்கு ஏற்ப இறைவன் தண்டனை அளிக்கின்றான். நல்வினைக்கு உரிய தண்டனையான இந்திரபதவி போன்றவை அருட்கருணையாகும். தீவினைகளுக்கு உரிய நரகத்தில் அழுத்துதல் போன்றவை மறக்கருணையாகும். இந்த மறக்கருணை துன்பந் தந்தாலும் அவை கருணைதான் என்பதை ஆசிரியர் மருத்துவர். மனுநீதிச்சோழன் ஆகிய இரண்டு உவமைகள் மூலம் நிலை நாட்டுகிறார்.

10. இருவினை ஒப்புநிலை

- பல்லுயிர்க்கும்

இன்ன வகையால் இருவினைக்கண் நின்றருத்தி
முன்னைமுத லென்ன முதலில்லோன் - நல்வினைக்கண்
எல்லா உலகும் எடுப்புண் டெடுப்புண்டு
செல்காலம் பின்நரகம் சேராமே - நல்லநெறி
எய்துவதோர் காலந்தன் அன்பரைக்கண் டின்புறுதல்
உய்யும் நெறியிறிதே உண்டாக்கிப் - பையவே
மட்டாய் மலராய் வருநாளில் முன்னைநாள்
மொட்டாய் உருவாம் முறைபோலக் - கிட்டியதோர்
நல்ல பிறப்பில் பிறப்பித்து நாடும்வினை
எல்லை இரண்டும் இடையொப்பில் - பல்பிறவி
அத்தமதில் அன்றோ அளவென்று பார்த்திருந்து
சத்தி பதிக்கும் தரம்போற்றி.

பொருள் :

பல உயிர்களுக்கும் இறைவன் காத்து அருளி அவற்றினுடைய பாசுக்கட்டு நீங்கும் வரையும், இருவினைப் பயன்களை உயிர்கள் துய்க்குமாறு செய்வான். தனக்குமேல் ஒருவன் இல்லாத தனக்குவமை இல்லாத முதல்வனாகிய சிவபெருமான் உயிர்களை நல்வினையில் செலுத்தி மாறி மாறிப் பிறக்கச் செய்து, அவ்வுயிர்கள் நரகத்தைச் சேராதவாறு உயர்த்துவான். நல்வினையின் காரணத்தால் உயிர்கள் இறையடியார்களைச் சிவனாகவே கண்டு மகிழும். அவர்கள் ஏவிய பணிகளை மகிழ்வோடு செய்து குருவருள் பெற்று உய்யும் நெறியைப் பெறும்.

தேன்றிறைந்த மலரானது மொட்டாய்த் தோன்றி, பின் அரும்பாகி போதாகிப் பின் மலர்வதைப் போல, நல்வினை உயிர்களை இறைவன் படிப்படியாக முன்னேற்றுவதற்காக நல்ல பிறவிகளைப் பிறக்குமாறு செய்வான். அந்த நல்வினை உயிர்கள் அத்தகைய பிறப்புக்களில் நல்வினை தீவினை இரண்டையும் ஒத்தநிலையில் எண்ணி அவற்றில் மனம் செலுத்தாது நிற்கும். இதனால் இருவினை ஒப்பும், மலபரிபாகமும் அவ்வுயிர்கள் பெறுகின்றன. பெற்று வீட்டுப்பேறாம் பேரின்பத்தைப் பெறக் காலம் பார்த்துக் காத்து நிற்கும். காத்து
சை.சி.சா - 65

நிற்கின்ற அவ்வுயிர் களிதத்தில் தன் அருளாகிய சத்தியைப் பதிய வைப்பான். அவ்வருளை வணங்குகின்றேன்.

சொ.பொ.வி:

முதலில்லோன் - தனக்கு மேலாக ஒருவன் இல்லாதவன். எடுப்புண்டு - பல பிறப்புக்களை எடுத்து அநுபவித்து. செல்காலம் - சென்றடையும் நிலை. உய்யும்நெறி - வாழும்நெறி. மட்டாய் - தேன் பொருந்திய மலராய் (மட்டு - தேன்). உருவமாம் - மலராகிய உருவம். இடைஒப்பு - இருவினைஒப்பு. அத்தமதில் - முடிவில்.

விளக்கம் :

நல்வினை உயிர்கள் மாறி மாறிப் பிறந்து இருவினை ஒப்பு நிலைக்கு உருவாகிச் சிவப்பேற்றுக்குக் காத்து நிற்கும் என்பதும், அவற்றுக்குச் சத்திநிபாதம் கிடைக்கும் என்பதும் இப்பகுதியில் கூறப்பெற்று, அவை அனைத்தும் இறைவனின் கருணைச் செயலே என்பது வலியுறுத்தப்படுகிறது. நல்வினை நிகழும் காலத்தில் அடியவர்களை இறைவனாகக் காணும் நிலை கூறப் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இறைவன் திருவருள் கிடைக்க வேண்டுமானால் மனிதநேயமாகிய அன்புநெறி, பணிவு நெறி வேண்டும் என்பது இதனால் பெறப்படுகிறது.

11. மூவகை உயிர்க்கு அருளல்

- முத்திதரு

நன்னெறி விஞ்ஞானகலர் நாடுமலம் ஒன்றினையும்
அந்நிலையே உள்ளின்று அறுத்தருளிப் - பின்னன்பு
மேவா விளங்கும் பிரளயா கலருக்குத்
தேவாய் மலகன்மம் தீர்த்தருளிப் - பூவலயம்
தன்னின்று நீங்காச் சகலர்க்கு அவர்போல
முன்னின்று மும்மலந்தீர்த் தாட்கொள்கை - அன்னவனுக்கு
ஆதிசுண மாதலினால் ஆடும் திருத்தொழிலும்
சோதி மணிமிடற்றுச் சுந்தரமும் - பாதியாம்
பச்சை யிடமும் பவளத் திருச்சடைமேல்
வைச்ச நதியும் மதிக்கொழுந்தும் - அச்சமற

ஆடும் அரவும் அழகால் திருநுதல்மேல்
 நீடுருவ வன்னி நெடுங்கண்ணும் - கேடிலயம்
 கூட்டும் தமருகமும் கோல எரியகலும்
 பூட்டரவக் கச்சம் புலியதளும் - வீட்டின்ப
 வெள்ளத் தழுத்தி விழுந்தாளி னும்அடியார்
 உள்ளத்தி லும்பிரியா ஒண்சிலம்பும் - கள்ளவினை
 வென்று பிறப்பறுக்கச் சாத்தியவீ ரக்கழலும்
 ஒன்றும் உருத் தோன்றாமல் உள்ளடக்கி - என்றும்
 இறவாத இன்பத்து எமையிருத்த வேண்டிப்
 பிறவா முதல்வன் பிறந்து - நறவாருந்
 தாருலா வும்புயத்துச் சம்பந்த நாதனென்று
 பேரிலா நாதன்ஒரு பேர்புனைந்து - பாரோர்தம்
 உண்டி உறக்கம் பயமின்பம் ஒத்தொழுகிக்
 கொண்டு மகிழ்ந்த குணம்போற்றி.

பொருள் :

சத்திநிபாதம் அடைந்த உயிர்களுக்கு முத்திநிலை வழங்கும் பொழுது விஞ்ஞானகலர்க்கு உள்நின்று ஆணவமலத்தை அறுத்து இறைவன் அருள்புரிகின்றான். அன்பு பொருந்திய பிரளயா கலருக்கு மானும் மழுவும் நான்கு தேவர்களும் முக்கண்ணும் கொண்ட திருவடிவோடு அவருக்கு முன்னே தோன்றி அவரிடத்தே உள்ள ஆணவ கன்ம மலங்களைத் தீர்த்துத் தன் நேயத்தில் அழுந்தும்படி இறைவன் அருள் செய்வான். உலகில் மும்மலங்களோடு உழன்று வாழுகின்ற சகலர்க்கு மானிட வடிவோடு குருவடிவாக எழுந்தருளி மும்மலங்களைத் தீர்த்து ஆட் கொள்வான். இவ்வாறு ஆட்கொள்வது இறைவனுடைய இயல்பாகும்.

இறைவன் சிற்றம்பலத்தின்கண் ஆடுகின்ற திருக்கூத்தையும், நீலமணிமிடற்றினையும், சத்தியைத் தாங்கிய இடப்பாகத்தையும், பவளமேனியையும், சடையில் உள்ள கங்கையையும், பிறைச் சந்திரனையும், திருமேனியில் அச்சமின்றி ஆடுகின்ற பாம்பினையும், நெற்றியில் விளங்கும் நெருப்புக் கண்ணையும். கையில் உள்ள தமருகம் என்ற உடுக்கையையும் மற்றொரு கையில் ஏந்திய தீயையும், இடையில் கட்டிய புலித்தோலையும், அதன்மேல் உள்ள பாம்புக்

கச்சையையும் அடியவர்க்கு வீட்டின்பத்தை அருளும் திருவடியையும், சிலம்பினையும், வீரக்கழலையும் கொண்ட அடையாளங்களை வெளியே தோன்றாமல் உள்ளே அடக்கிக்கொண்டு எம்பொருட்டுக் குருவாகப் பிறவா யாக்கைப் பெரியோனாம் இறைவன் பிறந்து வந்தான். அவன் தேன்சிந்து; மாலை தாங்கி ஒரு நாமம் இல்லாதான் மறைஞானசம்பந்தன் என்ற பெயர்கொண்டு மண்ணுலக மானிடரைப் போல உண்டி, உறக்கம், பயம், இன்பம் ஆகியவை கொண்டு எம்மை ஆட்கொள்ள வந்தான். அந்த உயர்ந்த பண்பினை வணங்குகின்றேன்.

சொ.பொ.வி:

நாடுமலம் - ஆணவமலம். மேவா - மேற்பட்டு. தேவாய் - சிவவடிவாய். பூவலயம் - பூமி. சுந்தரம் - அழகு. பாதி - இடதுபாகம். பச்சை - பச்சைநிறம் கொண்ட உமையவள். வைச்ச - வைத்த. வன்னி - நெருப்பு. லயம் - இசை. தமருகம் - உடுக்கையின் பெயர், புலியதள், புலித்தோல் ஆடை. தாள் - திருவடி. கள்ளவினை - தீயவினை. இறவாத இன்பம் - பேரின்பம் நறவாரும் - தேன்சிந்தும்.

விளக்கம் :

மும்மலத்தை உடையோர்க்கு இறைவன் அருளுகின்ற திறத்தை இப்பகுதி முதலில் குறிப்பிடுகின்றது. விஞ்ஞானகலர்க்கு உள்நின்று அருள்புரிவான். பிரளயாகலர்க்கு முன்தோன்றி அருள்செய்வான், சகலர்க்குக் குருவடிவாய் உடன்வாழ்ந்து அருள் செய்வான். பிற்பகுதியில் சிவபெருமான் தனக்குரிய அடையாளங்களை எல்லாம் வெளிக்காட்டாமல் மறைஞானசம்பந்தர் என்ற மானிட வடிவில் தோன்றி அருள்செய்த திறத்தை ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். இறைவனின் திருவுருவ அடையாளங்களை இப்பகுதியில் வருணித்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

12. ஞான ஆசிரியரின் அருள்திறம்

- மிண்டாய

ஆறு சமயப் பொருளும் அறி வித்தவற்றில்
பேறுஇன்மை எங்களுக்கே பேறாக்கித் - தேறாத
சித்தந் தெளியத் திருமேனி கொண்டுவரும்

அத்தகைமை தானே அமையாமல் - வித்தகமாம்
 சைவ நெறியில் சமய முதலாக
 எய்தும் அபிடேகம் எய்துவித்துச் - செய்யதிருக்
 கண்ணருளால் நோக்கிக் கடியபிறப் பாற்பட்ட
 புண்ணும் இருவினையும் போயகல - வண்ணமலர்
 கைத்தலத்தை வைத்தருளிக் கல்லாய நெஞ்சருக்கி
 மெய்த்தகைமை எல்லாம் விரித்தோதி - ஒத்தொழுகும்
 சேண்ஆர் இருள்வடிவும் செங்கதிரோன் பால்நிற்பக்
 காணா தொழியும் கணக்கேபோல் - ஆணவத்தின்
 ஆதி குறையாமல் என்பால் அணுகாமல்
 நீதி நிறுத்தும் நிலைபோற்றி.

பொருள் :

தருக்குடைய புறச்சமயங்கள் ஆறும் போதிக்கின்ற பொருளை
 எல்லாம் அறிவித்து, அவற்றில் எவ்வித உண்மையும் இல்லை என்று
 தெரிவித்து எம்முடைய சித்தத்தில் தெளிவை உண்டாக்கிட திருமேனி
 கொண்டு தோன்றினார். அதோடு நில்லாது எம்மைச் சைவ நெறியில்
 சேர்த்து சமய தீட்சை முதலான பல தீட்சைகளையும் அருளிச் செம்மை
 பொருந்திய அருட்கண்ணால் நோக்கி, நயனதீட்சை செய்து கொடிய
 பிறப்பினால் ஏற்பட்ட இருவினை களும் அகலுமாறு தம்முடைய
 திருக்கையை எம் தலைமீது வைத்து அருள் செய்தார். எம்முடைய
 கல்லாகிய நெஞ்சத்தை உருகுமாறு செய்து, உண்மைப் பொருளாகிய
 முப்பொருளின் இயல்பெல்லாம் விரித்து ஒதினார்.

கதிரவன் தோன்றிய உடனே அடங்கி ஒழியும் இருளின்
 தன்மைபோல எம்மைப் பற்றியிருக்கும் ஆணவத்தை, அதன்
 வலிமையை நீக்கி நிற்கச் செய்து, மேலும் அது எம்மைப் பற்றாமல்
 நீதியைச் செய்த அருளை வணங்குகின்றேன்.

சொ.பொ.வி:

அறுசமயம் - புறச்சமயங்கள் ஆறு. பேறுஇன்மை - பயனின்மை
 (உண்மையில்லை). அபிடேகம் எய்துவித்து - தீட்சைகள் தந்து. புண்
 - துயரம். கைத்தலம் - திருக்கரங்கள். மெய்த்தகைமை - உண்மைப்
 பொருள். கணக்கு - தன்மைபோல். அணுகாமல் - மேலும் பற்றாமல்

விளக்கம் :

மறைஞானசம்பந்தராம் ஞானஆசிரியர் தம்மை ஆட்கொண்ட செயல்முறையை உமாபதிசிவம் இப்பகுதியில் குறிப்பிடுகின்றார். அறுசமயக் கருத்தை நீக்கி, சைவ சமயக் கருத்தை நிலைநாட்டி அதில் சாரவைத்து தீட்சை அளித்து அதனால் ஆணவத்திறன் அழித்து மேலும் ஆணவம் பற்றாமல் அருளிய திறம் இங்கு கூறப்படுகிறது.

13. இறைவன் உடனாகி நின்று வெளிப்படும் நிலை

- மேதக்கோர்

செய்யும் சரியை திகழ்கிரியா யோகத்தால்
எய்தும்சீர் முத்திபதம் எய்துவித்து - மெய்யன்பால்
காணத் தகுவார்கள் கண்டால் தமைப்பின்பு
நாணத் தகும்ஞான நன்னெறியை - வீணை
எனக்குத் தரவேண்டி எல்லாப் பொருட்கும்
மனக்கும் மலரயன்மால் வானோர் - நினைப்பினுக்குந்
தூரம்போலே அணிய சுந்தரத்தாள் எந்தலைமேல்
ஆரும் படிதந் தருள்செய்த - பேராளன்
தந்தபொருள் ஏதென்னில் தான்வேறு நான்வேறாய்
வந்து புணரா வழக்காக்கி - முந்திஎந்தன்
உள்ளமென்றும் நீங்கா தொளித்திருந்து தோன்றிநிற்கும்
கள்ளம்இன்று காட்டும் கழல்போற்றி.

பொருள் :

மேன்மை உடையோர் செய்கின்ற சரியை, கிரியை, யோகம் ஆகிய மூன்று நிலைகளிலும் ஒழுகி அவற்றுக்கு உரிய முத்தி பதம் அடைந்தோர்க்கு அதன் பின்னர் உயர்ந்த ஞான நெறியை இறைவன் அருளிச் செய்கின்றான். ஞானநெறியைக் கண்டவர்கள் இந் நெறியைக் காண்பதற்கு முன்னே தாங்கள் இருந்த நிலையை எண்ணி நாணுவார்கள். அந்த அளவிற்கு ஞானநெறி உயர்ந்ததாகும். அந்த உயர்ந்த நெறியை வீணான எமக்குத் தரவேண்டி எல்லாப் பொருளுக்கும் மனத்துக்கும் பிரமனுக்கும், திருமாலுக்கும், வானோர்க்கும் எட்டாதவனாய் நின்று அதே நேரத்தில் உயிருக்கு உயிராய்க் கலந்து நிற்கும் இறைவனாகிய ஞானாசிரியர் அவருடைய திருவடிகளை எம் தலைமேல் சூட்டியருளிய பேரரு

ளாளர் ஆவார். அவர்எமக்குத் தந்த பொருள் என்னவென்றால் தான்வேறு, நான்வேறு என்று இருந்து இப்பொழுது என்னோடு பொருந்தியதில்லை. எப்பொழுதும் உடனாகி இருந்த நிலைதான் என்பதை உணர்த்தினார். அதாவது என்னுடைய உள்ளத்தில் முன்பு ஒளிந்திருந்து சத்திநிபாத நிலையில் இப்பொழுது வெளிப்பட்டு அருளிய தன்மையை உணர்த்தினார். அந்தத் திருவருளைத் தந்த திருவடிகளுக்கு என் வணக்கம்.

சொ.பொ.வி:

மேதக்கோர் - மேன்மை உடையவர். முத்திபதம் - முத்தி அடைவதற்குரிய நிலை. வீணை - தகுதியில்லாதவர். தூரம் - அப்பாற்பட்டு. அணிய - உயிருக்கு எளிய தன்மை. ஆரும்படி - பொருந்தும்படி. கள்ளம் - கள்ளத்தன்மையாகிய அருள்.

விளக்கம் :

தன்னுடைய ஞான ஆசிரியராகிய மறைஞான சம்பந்தர் தன்னோடு இறைவனாகக் கலந்திருந்து தமக்குச் சத்திநிபாதம் ஏற்பட்ட பொழுது, குருவாக வெளிப்பட்டு அருள்புரிந்தார் என்று இப்பகுதியில் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். இப்பகுதியில் சைவ சித்தாந்தக் கருத்தின் அடிப்படை விளக்கப்படுகிறது. அதாவது உயிர் தோன்றிய பொழுதே உடனாக இருந்த இறைவன்தான் உயிர்கள் ஞானம் பெறுகிற நிலைக்கு உயர்ந்தால் (தன்னருளால்) ஞானாசிரியனாக வெளிப்பட்டு அருள் புரிகின்றான். அதாவது ஞானாசிரியராக இடையில்வந்து தோன்ற வில்லை. ஆதிகாலந் தொட்டே மறைந்து இருந்த இறைவன்தான் இப்பொழுது வெளிப்பட்டுள்ளான் என்பதாகும். எனவேதான் செய்யுட் பகுதியில் “ஒளிந்திருந்து தோன்றி நிற்கும் கள்ளம்” என்று குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

14. சிவப்பேற்றுநிலை

- வள்ளன்மையால்

தன்னைத் தெரிவித்துத் தன்தாளில் உட்கிடந்த
என்னைத் தெரிவித்த எல்லையின்கண் - மின்ஆரும்
வண்ணம் உருவம் மருவும் குணமயக்கம்
எண்ணும் கலைகாலம் எப்பொருளும் முன்னம்எனக்கு

இல்லாமை காட்டிப்பின் பெய்தியவா காட்டினிச்
செல்லாமை காட்டும் செயல்போற்றி.

பொருள் :

தனது வள்ளன்மையால் தன்னை உணர்த்தி, தன் திருவடியாகிய அருளில் பிரியாமல் கிடக்கின்ற ஆன்மாவாகிய என்னையும் உணர்த்தியபோது மின்னல் போன்று அழிகின்ற யாக்கையையும், அதில் பொருந்திய குணமயக்கங்களையும், அறிவைத் தெளிவிகின்ற கலை, காலம் முதலிய தத்துவங்களையும் பொருந்தாத கேவல நிலையையும், பின் பொருந்தாத வற்றைப் பொருந்துகின்ற சகல நிலையையும் உணர்த்தி, இனிமேல் அவைகளில் செல்லாத (பொருந்தாத) வண்ணம் செய்து, சுத்தா அவத்தையை உணர்த்தி அருளிய பேரருட் செயலை வணங்குகின்றேன்.

சொ.பொ.வி:

வள்ளன்மை - கருணை. தன்னை - ஆன்மாவை. தாளில் - திருவடி. உருவம் - உடல். மருவும் - பொருந்தும். இல்லாமை - இல்லாத கேவலநிலை. எய்தியது - சகலநிலை. செல்லாமை - சுத்தநிலை.

விளக்கம் :

இருவினை ஒப்பும், சத்திநிபாதமும் கிடைத்து சிவப்பேறு அடைந்த ஆன்மாவிற்கு இறைவன் தன்னை உணர்த்துவதோடு, ஆன்மாவையும் தன்னிலையை உணரச் செய்து அதனால் ஆன்மா கேவலநிலையை அடையும்படி அருளுகின்றான். பின்னர் (சகல நிலையில்) உயிரோடு கலந்து நின்ற சுத்தஅவத்தையை ஆன்மாவிற்கு இறைவன் அருளுகின்றான்.

15. ஞானாசிரியரின் அருட்திறம்

- எல்லாம்போய்த்

தம்மைத் தெளிந்தாராய் தாமே பொருளாகி
எம்மைப் புறங்கூறி இன்புற்றுச் - செம்மை
அவிகாரம் பேசும் அகப்பிரமக் காரர்
வெளியாம் இருளில் விடாதே - ஒளியாய்நீ
நின்ற நிலையே நிகழ்த்தி ஒருபொருள்வே

றின்றி யமையாமை எடுத்தோதி - ஒன்றாகச்
 சாதித்துத் தம்மைச் சிவமாக்கி இப்பிறவிப்
 பேதந் தனில்இன்பப் பேதமுறா - பாதகரோடு
 ஏகமாய்ப் போகாமல் எவ்விடத்தும் காட்சிதந்து
 போகமாம் பொற்றாளில் உட்புணர்த்தி - ஆதியுடன்
 நிற்க அழியா நிலையிதுவே என்றருளி
 ஒக்க வியாபகந்தன் உட்காட்டி - மிக்கோங்கும்
 ஆனந்த மாக்கடலில் ஆரா அமுதளித்துத்
 தான்வந்து செய்யும் தகுதியினால் - ஊன்உயிர்தான்
 முன்கண்ட காலத்தும் நீங்காத முன்னோனை
 என்கொண்டு போற்றிசைப்பேன் யான்.

பொருள்:

எல்லாத் தத்துவங்களையும் பொய்யென்பர், அவற்றை விட்டு
 நீங்கினோம் என்பர். தமக்கு மேம்பட்ட பொருள் ஒன்றும் இல்லை
 என்பர், சைவ சித்தாந்த நெறியைச் சேர்தல் கூடாது என்று
 புறங்கூறுவர். அவ்வாறு கூறுவதில் மகிழ்ச்சி அடைவர். பிரமத்தைப்
 போலவே தமக்கு விகாரமில்லை என்று கூறுவர். தாமே பிரமம்
 என்பர். இத்தகையவர் ஏகான்மவாதிகள் ஆவர். அவர்களின்
 நெறியாகிய இருளுக்குள் செல்லாது என்னைத் (ஆன்மாவைத்)
 தடுத்து இறைவன்தானே பேரொளியாய்த்திகழுகின்ற தன்மை யினை
 உணர்த்தி வழிகாட்டினார்.

அது மட்டுமல்லாமல் தங்களைத் தாங்களே ஒப்பற்ற பொருள்
 என்று கூறியும் தாங்கள் இறைவனோடு ஒன்றாவோம் என்று
 கூறியும், தாமே சிவம் என்று கூறியும், இப்பிறவியில்
 பேரின்பத்தைப் பெறாது வாழுகின்ற சிவசமவாதிகளாகிய
 பாதகர்களோடும் நான் (ஆன்மா) சேர்ந்து விடாதபடி இறைவன்
 தடுத்து ஆட்கொண்டார். குருவடிவாகிய இறைநிலையைக் காட்டி
 அழிவில்லாத பேரின்ப வீட்டினை அநுபவிக்கும்படித் திருவடி
 மலர்களில் ஆட்படுத்தி, இதுதான் முத்திநிலை என்பதையும்
 உணர்த்தினார். தனது பேரறிவுக்குள் என் (ஆன்மாவின்) சிற்றறிவு
 அடங்குமாறு அருள்பாலித்தார்.

ஆனந்தப் பெருங்கடலில் விளைகின்ற ஆராஅமுதத்தை அளித்துக் காத்தார். இத்தகைய இறைவர் நான் (ஆன்மா) மலங்களில் பட்டுக் கிடந்த காலத்தும் என்னை (ஆன்மாவை) விட்டு நீங்காது காத்தருளிய திறத்தை நான் எவ்வாறு புகழ்ந்து போற்றுவேன்.

சொ.பொ.வி:

அவிகாரம் - விகாரமில்லாத. அகம்பிரமக்காரர் - ஏகான்ம வாதிகள். பாதகர் - சிவசமவாதிகள். வியாபகம் - எங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற.

விளக்கம் :

ஏகான்மவாதிகளிடத்திருந்தும், சிவசமவாதிகளிடத்திருந்தும் ஞானாசிரியராகிய மறைஞான சம்பந்தர் காப்பாற்றிச் சைவ சித்தாந்த நெறியில் வாழச்செய்தார் என்று உமாபதி சிவம் போற்றுகிறார். மேலும் சித்தாந்த நெறிப்படி முத்தி என்பது இறைவனுடைய திருவடியைப் பிரியாது இருப்பது என்பதையும் உணர்த்தினார் என்றும் கூறி தன் ஆசிரியரைப் போற்றி வணங்குகிறார்.

வாழ்த்து

போற்றி திருத்தில்லை போற்றி சிவபோகம்

போற்றி அவன் மெய்ஞானப் புண்ணியநூல் - போற்றி எங்கள்

வெம்பந்த வாழ்க்கைவிட வேறாய்வந் துள்ளிந்ந

சம்பந்த மாமுனிபொன் தாள்.

தில்லைநகர் போற்றி, அங்கு எழுந்தருளித் தந்த சிவபோகம் போற்றி, மெய்ஞ்ஞான விளக்கங்கள் தரும் அருள்நூல்கள் போற்றி, கொடிய பாசபந்தங்களை விட்டுவிட எனக்கு வேறாய் என்னுள் நின்று அருளிய சம்பந்த முனிவரின் திருவடிகளுக்குப் போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றிப் பஃறொடை

(ஒரே பாடல் என்பதால் எண்கள் கொடுக்கப்படவில்லை)

11

கொடிக்கவி

கொற்றவன் குடி உமாபதி தேவ நாயனார்

-
- சாத்திரங்களில் மிகச் சிறியது.
  - சாத்திர ஆசிரியரின் சித்துத் திறனை எடுத்துக்காட்டுச் சான்றாக விளங்குவது.
  - மலநீக்கம் சிவப்பேறால் நிகழும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதோடு ஐந் தெழுத்து வகையினைத் தருவது.
-

கொடிக்கவி

////////////////////

உமாபதி சிவாசாரியாரின் நூல்களில் மிகச் சிறிய நூல். கட்டளைக் கலித்துறைப் பாடல் ஒன்றும் வெண்பா பாடல் மூன்றும் ஆகிய நான்கு பாடல்களையே கொண்டது. இந்நூல் பாடப் பெற்றதற்கு ஒரு நிகழ்ச்சி உண்டு. மறைஞான சம்பந்தரால் ஆட்கொள்ளப் பெற்ற உமாபதிசிவம் அவர்கள் தன் ஞானா சிரியராகிய அவரோடு வாழத் தலைப்பட்டார். ஆசிரியரின் திருவடியே பேரின்பம் என்று கருதினார். ஒருமுறை தில்லை நகர்த் தெருவில் தறி நெய்கின்ற தொழிலைச் செய்வோர் பயன்படுத்திய உப்பில்லாத கஞ்சியை ஆசிரியர் வாங்கி உண்டார். அவ்வாறு அவர் உண்ணும்பொழுது அவர்கையில் ஒழுகிய எச்சில் கஞ்சியை உமாபதி சிவம் ஏற்று உண்டார். இதனை அறிந்த தில்லை அந்தணர்கள் உமாபதி சிவத்தை புறந்தள்ளினர். உமாபதிசிவம் கொற்றவன் குடியில் வாழத் தலைப்பட்டார். இந்நாளில் தில்லைத் திருவிழா தொடங்கியது. தொடக்கநாள் கொடியேற்றம். அந்தணர்கள் எவ்வளவு முயன்றும் கொடி ஏறவில்லை. அப்பொழுது உமாபதி சிவம் வந்தால் கொடியேறும் என்ற அசரீரி எழுந்தது. அதனைக்கேட்ட அந்தணர்கள் அஞ்சி உமாபதி சிவத்திடம் மன்னிப்பு வேண்டித் தில்லைக்கு அழைத்து வந்தனர். உமாபதிசிவம் கொடி மரத்திற்கு முன்னே இந்நான்கு பாடல்களைப் பாட கொடியேறிற்று. எனவே இது கொடிக்கவி எனப் போற்றப்படுகிறது.

1. ஒளிக்கும் இருளுக்கும் ஒன்றேஇடம் ஒன்றுமேலிடில் ஒன்று ஒளிக்கும் எனினும் இருள்அடராது உள்உயிருக்குயிராய்த் தெளிக்கும் அறிவுதிகழ்ந்து உளதேனும் திரிமலத்தே குளிக்கும் உயிர்அருள் கூடும்படி கொடிகட்டினனே.

பொருள்:

ஞானமாகிய பேரொளிக்கும், ஆணவமாகிய இருளுக்கும் இடங்கொடுத்து நிற்பது உயிர் ஒன்றாகும். உயிரில் இறைவனுடைய அருளாம் பதிஞானம் மேலிட்டு நின்றால் இருளாகிய ஆணவம் ஒடுங்கி நிற்கும். ஆணவம் மேலிட்டு நின்றால் ஞானம் ஒளிந்து நிற்கும். என்றாலும் ஆணவம் ஞானஒளியை வென்று திகழ முடியாது. உயிரானது இறைவனுடைய அருளால் ஆணவம் விலகிச் சிறிது அறிவு பெற்றாலும் ஆணவமலத்தின் சார்பினால் மும் மலத்தில் மூழ்கித்தான்கிடக்கும். எனவே, உயிர்களை மும்மலத்தில் இருந்து விடுவித்து இறையருள் கூடிடக் கொடி உயர்த்தினேன்.

சொ.பொ.வி:

ஒளி - ஞானஒளி. இருள் - ஆணவம். உடம்பு - உயிர். அடராது - வெற்றிபெற்று வெளிப்படாது. தெளிக்கும் - தெளிவுபடுத்துகின்ற. திரிமலம் - மும்மலம். குளிக்கும் - மூழ்கும். அருள் - திருவருள்.

விளக்கம் :

உயிரில் திருவருள் ஞானமும், எதிரான ஆணவமும் கலந்தே இருக்கின்றன. ஒன்று மிகுந்திருக்கும்பொழுது மற்றொன்று அடங்கி இருக்கின்றது. என்றாலும் ஆணவம் திருவருள் ஞானத்தை வென்று மேலிட முடியாது. அதற்கு அத்தகைய திறன் இல்லை. ஆணவம் சிறிது சிறிதாக விலக, சிறிது ஞானம் தோன்றினாலும் ஞானம் தோன்றுவதால் மலங்கள் முழுவதும் அழிந்துவிடுவதில்லை. மும்மலங்கள் உயிரைப் பற்றியே உள்ளன. என்றாலும் திருவருளுக்கு முன்னால் அவை அடங்கி நிற்கின்றன. அவ்வாறு அடங்க அத்திருவருள் உயிர்களில் பொருந்தக் கொடியேற்றப்படுகிறது என்ற தத்துவத்தை இப்பாடல் தருகிறது. குறிப்பாகச் சொன்னால் சித்தாந்தத்தின் அடிப்படைத் தத்துவம் இப்பாடலில் இடம்பெற்றுள்ளது எனலாம். அதாவது உயிர் சார்ந்ததன் வண்ணம் திகழ்வது என்பதால் ஆணவத்தைச் சார்ந்திருக்கிற பொழுது, உயிர் சார்ந்திருந்த ஆணவம் மேலிட்டு நிற்கிறது. உயிர் அறியாத வண்ணம் திருவருள் மறைந்திருக்கிறது. மலபரிபாகம் தோன்றுகின்ற காலத்தில், திருவருள் மேலிட்டு நிற்க ஆணவம் அடங்கி

நிற்கிறது. இந்த அடிப்படையான கருத்து இப்பாட்டில் இடம் பெற்றுள்ளது. இதில் ஒரு சிறப்புச் செய்தி அமைந்துள்ளது. உயிரில் இருபொருள் உள்ளது ஒரு பொருள் வெற்றி பெறும் பொழுது மற்றொரு பொருள் அடங்க வேண்டும் என்பது பொது நியதி. ஆனால், உயிரில் ஆணவமாகிய ஒன்று மேலிடுகிற பொழுது திருவருள் அடக்கப்படுவதில்லை. திருவருள் வெளிப்படாது நிற்கிறது என்று கொள்ள வேண்டும். ஆனால், திருவருள் வெற்றி பெறுகிற பொழுது ஆணவம் அடங்குகிறது. எனவே, ஆணவம் மேலிடுதல் என்பது திருவருளை வெல்வது என்பது அல்ல. ஆனால், அதே நேரத்தில் திருவருள் மேலிடுவது என்பது ஆணவத்தை அடக்கி வென்று உயிரை ஆட்கொள்வதாகும். எனவே, திருவருள் வெற்றி பெறுகிறது. இத்தகைய திருவருள் வெற்றி ஏற்பட வெற்றிக் கொடியாம் நந்திக் கொடி திருக்கோயில் கொடிமரங்களில் ஏற்றப்படுகிறது என்பதை இப்பாடல் குறிக்கிறது.

2. பொருளாம் பொருளேது போதேது கண்ணேது
 இருளாம் வெளியே திரவேது - அருளாளா
 நீபுரவா வையமெலாம் நீயறியக் கட்டினேன்
 கோபுர வாசல் கொடி.

பொருள் :

மெய்ப்பொருள் என்பது எது? அப்பொருளில் நின்று வெளிப்படுகின்ற ஒளிக்கற்றையாகிய சத்தி எது? கண்ணாகிய ஆன்மா எது? கண்ணை மறைத்து நிற்கும் இருள் எது? அந்த இருளை உடைய இரவு எது? நீ காக்கின்ற உலகம் எல்லாம் இவற்றை அறியும்படியாகக் கோபுர வாசலின் கண்ணே கொடியை ஏற்றினேன்.

சொ.பொ.வி:

பொருள் - அழியாத மெய்ப்பொருள். போது - ஒளிக்கற்றை (சத்தி). (கண் - ஒளியைக் காணுகின்ற கண் (ஆன்மா). இருள்வெளி - கண்ணை மறைக்கின்ற ஆணவமாகிய இருள். வெளி என்பது சிறிது ஆணவமாகிய இருள் அகன்றுள்ள வெளியாகிய சகலநிலை. இரவு - இருட்டு மிக்குள்ள நிலை (கேவலநிலை). புரவா - காப்பாற்றுகின்ற.

விளக்கம் :

இறைவன், அவன் அருளாகிய சத்தி, உயிர், உயிரில் பொருந்த இருக்கும் ஆணவம், ஆணவம் சிறிது மறைய அருள்வெளியாகும் சகலநிலை, ஆணவம் மட்டும் உள்ள கேவலநிலை ஆகிய சித்தாந்தத் தத்துவப் பொருட்களை அனைவரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகக் கோவில் வாசலில் கொடி ஏற்றப்படுகிறது என்பதை இப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

3. வாக்காலும் மிக்க மனத்தாலும் எக்காலும்
தாக்காது உணர்வரிய தன்மையனை - நோக்கிப்
பிறித்தறிவு தம்மில் பிரியாமை தானே
குறிக்கும் அருள்நல்கக் கொடி.

பொருள் :

வாக்கு மனங்களால் ஒரு காலத்திலும் எட்டமுடியாத அறிதற்கு அரிதாகிய தன்மை உடையவனை, அறிவுக்கு அறிவாய் இருக்கின்றவனை, அவ்விறைவனை பிரியாமல் இருப்பதான அருள்நிலையைப் பெற்றிட அவன் அருள் வழங்கிட வேண்டிக் கொடி ஏற்றினேன்.

சொ.பொ.வி :

வாக்கால் - சொல்லால். தாக்காது - எட்டமுடியாது. நோக்கி - ஆராய்ந்தால். பிறித்தறிவு - அறிவில் பிரியாமல்.

விளக்கம் :

இறைவன் வாக்கு மனங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவன். ஆனால், அதே நேரத்தில் ஆராய்ந்து பார்த்தால் அறிவுக்கு அறிவாய் நிற்பவன் என்று இப்பாடலில் கூறப் பெற்றுள்ளது. அதாவது எதற்கும் 'எட்டமுடியாதவன் என்றால் அப்படிப்பட்டவன் தேவையா? என்ற கேள்வி எழும். பசு அறிய முடியாதவனாக இறைவன் இருந்தாலும், பதி அறிவாகிய ஞானத்தால் அவன் அறிவுக்குள் அறிவாய் நிற்கின்றான் என்பதை அறிந்து கொள்ளமுடியும் என்ற விளக்கத்தை இத்தொடர் தருகிறது. அவ்வாறு அறிவுக்குள் அறிவாய் நிற்கின்ற இறைவனைப் பிரியாமல் இருக்க அவன் அருள் வேண்டும் என்பதற்காகக் கொடி ஏற்றப்படுகிறது என்ற குறிப்பினை இப்பாடல் தருகிறது.

4. அஞ்செழுத்தும் எட்டெழுத்தும் ஆறெழுத்தும் நாலெழுத்தும்
பிஞ்செழுத்தும் மேலைப் பெருவெழுத்தும் - நெஞ்சழுத்திப்
பேசும் எழுத்துடனே பேசா எழுத்தினையும்
கூசாமல் காட்டக் கொடி.

பொருள் :

ஐந்தெழுத்து, எட்டெழுத்து, ஆறெழுத்து, நான்கெழுத்து,
மென்மையான எழுத்து, உயர்ந்த பெருஎழுத்து ஆகியவற்றை
நெஞ்சிலே பதியுமாறு செய்து, விடாது ஒதி வந்தால் பேசும்
எழுத்தும் பேசா எழுத்தும் உயிரில் எளிதாகக் கூடும். அவ்வாறு
கூடுவதற்காகக் கொடி ஏற்றினேன்.

சொ.பொ.வி :

அஞ்செழுத்து - சிவாயநம,
எட்டெழுத்து - ஓம் ஆம் ஓளம் சிவாயநம,
ஆறெழுத்து - ஓம் நமசிவாய
நாலெழுத்து - ஓம் சிவாய
பிஞ்செழுத்து - வகரம் (ஐந்தெழுத்தில் சத்தியைக் குறிக்கும் வகரம்)
பெருவெழுத்து - சிகரம் (ஐந்தெழுத்தில் சிவத்ததைக் குறிக்கும் சிகரம்)
பேசும் எழுத்து - வகரம்
பேசா எழுத்து - சிகரம்.

விளக்கம் :

ஐந்தெழுத்து வெறும் சொல்லல்ல. ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும்
ஒவ்வொரு பொருள் உண்டு. சி - சிவத்தைக் குறிக்கும். வ - அருளாகிய
சத்தியைக் குறிக்கும், ய - உயிரைக் குறிக்கும், ந - மறைத்தலைக்
குறிக்கும். ம - மலத்தைக் குறிக்கும். இத்தகைய எழுத்துக்களை நாள்
தோறும் நெஞ்சில் நினைத்தால் சி, வ என்ற இரண்டு எழுத்துக்
களுக்குரிய சிவமும் இறையருளும் உயிரோடு கூடி நிற்கும் என்பதைத்
தெரிந்து கொள்வதற்காகக் கொடி ஏற்றப்படுகிறது என்பதை இப்பாடல்
குறிப்பிடுகிறது. உமாபதி சிவம் ஐந்தெழுத்தை வகைப்படுத்தி
யிருக்கின்ற திறன் போற்றப்படுவதாகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கொடிக்கவி

பாடல் முதற்குறிப்பு அகராதி

எண்கள் - பாடல் எண்கள்

அஞ்செழுத்து..... 4	பொருளாம் 2
ஒளிக்கும் இருளுக்கும் 1	வாக்காலும் 3

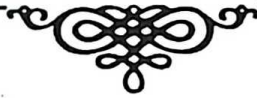

12

நெஞ்சுவிடு தூது

கொற்றவன் குடி உமாபதி தேவ நாயனார்

-
- சாத்திர நூல்களில் சிற்றிலக்கிய வகையாக அமைந்த சிறப்பினைக் கொண்டது.
  - ஞானாசிரியரிடம் தன்னுடைய நெஞ்சை மாணவர் தூது விடுவதாகிய பொருளில் அமைந்தது.
  - ஆன்மாவின் சிறுமை, பற்றியிருக்கும் தளைகள் ஆகியவற்றை உணர்த்துகிறது.
  - இலக்கிய மரபுப்படி சிவனுக்குத் தசாங்கம் என்று பத்து உறுப்புக்களை உரைப்பது.
  - ஆன்மா சேரக் கூடாத இடங்கள். பிற சமயங்களின் செயல்முறைகள், இறைவனின் திருவோலக்கச் சிறப்புகள் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துவது.
-

நெஞ்சுவிடு தூது

////////////////////

உமாபதிசிவம் அவர்கள் தன் ஞான ஆசிரியராம் மறைஞான சம்பந்தரிடம் தமது நெஞ்சைத் தூது விடுத்து, அவரிடத்திலிருந்து கொன்றை மாலையை வாங்கி வருமாறு கூறுவதாக அமைந்த நூல் நெஞ்சுவிடு தூது ஆகும். பதினான்கு சாத்திரங்களில் இலக்கிய அமைப்பில் அமைந்தது இந்நூல். தூது இலக்கியம் என்பது சிற்றிலக்கியங்கள் தொண்ணூற்றாறில் ஒன்றாகும். காதல் வயப்பட்டுப் பெண் ஒருத்தி தன் காதலனிடம் தோழி, கிளி, மயில், குயில், நெஞ்சு இவற்றில் ஒன்றைத் தூதாக அனுப்பித் தன் காதலை வெளிப்படுத்தி காதலனின் ஒப்புதலைப் பெற்றுவருமாறும், அதற்கு அடையாளமாக அவன் அணிந்திருக்கும் மாலையை வாங்கி வருமாறும் கூறும் அமைப்பில் பாடப் பெறுவது தூது இலக்கிய மரபாகும். இந்த அடிப்படையில் உமாபதிசிவம் அவர்கள் சிவபெருமானாகவே ஆசிரியரை நினைத்துத் தன் நெஞ்சைத் தூது அனுப்பி அவருடைய அருளைப் பெற்றுவரச் செய்வதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. கலிவெண்பா யாப்பில் 129 கண்ணிகள் கொண்டது இந்நூலாகும்.

1. இறைவனின் இலக்கணம்

பூமேவும் உந்திப் புயல்வண்ணன் பொற்பதுமத்
தார்மேவும் மார்பன் சதுமுகத்தோன் - தாம்மேவிப்
பன்றியும் அன்னமுமாய்ப் பாரிடந்தும் வான்பறந்தும்
என்றும் அறியா இயல்பினான் - அன்றியும்
இந்திரனும் வானோரும் ஏனோரும் எப்புவியும்
மந்தர வெற்பும் மறிகடலும் - மந்திரமும்

வேதமும் வேத முடிவின்விளை விந்துவுடன்

நாதமும் காணா நலத்தினான் - ஓத

5. அரியான் எளியான் அளவிறந்து நின்ற

பெரியான் சிறியான் பெண்பாகன் - தெரியா

அருவான் உருவான் அருவுருவ மல்லான்

மரியான் மரிப்பார் மனத்தான் - பரிவான்

மெய்யற்கு மெய்யன் வினைக்குவினை யாயினான்

பொய்யற்கு பொய்யாய பொய்யினான் - ஐயன்

படநாகம் பூண்ட பரமன் பசுவின்

இடமாய் நிறைந்த இறைவன் - சுடரொளியான்

என்றுமுளன் அன்றளவும் யானும் உளனாகி

பொருள் :

கருமேகம் போன்ற நிறத்தினையும், உந்தியிலிருந்து தோன்றுகின்ற தாமரை மலரையும் உடைய திருமாலும், பொன்நிறத்தை உடைய மலர்மாலையை உடைய மார்பினையும் நான்கு முகங்களையும் உடைய பிரமனும் சிவபெருமானின் அடிமுடியைக் காண்பதற்காகப் பன்றி வடிவில் பூமியை அகழ்ந்தும், அன்ன வடிவில் வானத்தில் பறந்தும் முயற்சித்தார்கள். ஆனால், அவர்கள் இருவராலும் ஒருகாலத்திலும் காணமுடியாத இயல்பை உடையவன்.

மேலும் இந்திரனும் வானவரும் பிறரும் பிற உலகங்களில் வாழ்வோரும், மந்திரமலையில் வாழ்பவரும், ஆழ்கடலில் வாழ்பவரும், உணர்வதற்கு அரியவன். மந்திரங்கள் நான்மறைகள் உபநிடதங்கள் உயிருக்கு அறிவைத் தரும் விந்துநாதமாகிய தத்துவங்களுக்கு ஆட்பட்டவர்களும் காணமுடியாத நலத்தை உடையவன். ஒதுகின்ற வேதங்களின் ஓசைக்கு அப்பாற்பட்டவன். அடியவர்களுக்கு எளியவன், விவாதங்களால் வாதிட்டு அறிய முடியாதவன், அணுவிற் கு அணுவாய் மிகச் சிறிதாய் விளங்குபவன். பெண்ணைப் பாகத்தில் உடையவன். கண்ணுக்குப் புலனாகாத அருவத்தை உடையவன், உருவத்தையும் உடையவன், அருவுருவத்தை உடையவன், இம்முன்றும் இல்லாதவனாகவும் விளங்குபவன். என்றும் இறவாதவன், தோன்றி மறைகின்ற உயிர்களிடத்தில் உள்ளவன், அன்பு

செலுத்துகின்ற அடியவருக்கு அருள் வழங்குபவன், வினைக்கு வினையானவன், பொய்ம்மை உடையார்களால் காணமுடியாத பொய்யானவன் அனைவருக்கும் தலைவன், படமெடுத்து ஆடும் பாம்பினை உடையவன், பசுவாகிய உயிர் கொண்ட இறைவன் பேரொளிப் பிழம்பாகிய வடிவத்தைக் கொண்டு விளங்குகின்றவன். அவன் இருக்கும் வரை உயிராகிய நானும் இருப்பேன்.

சொ.பொ.வி :

உந்தி - கொப்புள். புயல் - மேகம். பொற்பதுமம் - பொன் நிறமுடைய தாமரை மலர். சதுமுகத்தோன் - நான்முகன். மந்தரவெற்பு - மந்தரமலை. பெண்பாகன் - பெண்ணைப் பாகமாக உடையவன். மரியான் - இறவாதவன். மரிப்பார் மனத்தான் - இறக்கின்ற உயிர்களின் மனத்தில் இருப்பவன். படநாகம் - படமெடுக்கும் பாம்பு. பசு - உயிர்.

விளக்கம் :

இறைவனின் இயல்புகளை இப்பகுதியில் உமாபதிசிவம் தொகுத்துக் காட்டியுள்ளார். எவராலும் அறிய முடியாத இறைவன் அடியவர்களுக்கு எளியவனாக இருக்கிறான் என்று கூறியிருப்பதும், எவ்வினையும் இல்லாத இறைவன் உயிர்களின் வினையை ஓட்டுகின்றவன் என்று கூறியிருப்பதும் சிறப்பாகும். தத்துவத்தின் அடிப்படையான பதியும் பசுவும் அநாதி என்பது இப்பகுதியில் வலியுறுத்தப் பெறுகிறது.

2. உயிரின் துன்பங்கள்

- நின்றநிலை யில்தரித்து நில்லாமல் - சென்றுசென்று
10. தோற்றியிடும் அண்டம் சுவேதசங்கள் பாரின்மேல்
சாற்றும்உற் பீசம் சராயுசங்கட் - கேற்ற பிறப்பு
எல்லாம் பிறந்தும் இறந்தும் இருவினையின்
பொல்லாங்கு துய்க்கும் பொறியிலியேன் - கல்லா
உணர்வின் மிசையோடு உலகா யதனைப்
புணவர்வதொரு புல்லறிவு பூண்டு - கணையிற்

கொடிதென்வே சென்று குடிப்பழியே செய்து

கடிய கொலைகளவு காமம் - படியின்மிசை

தேடி உழன்று தெரிவைத் தெரியாமல்

வாடி இடையும் மனந்தனக்கு - நாடிஅது

15. போன வழிபோகும் புந்திக்கும் புந்தியுடன்

ஆன திறலார் அகந்தைக்கும் - மேனி

அயர அயர அழிய அழியும்

உயிரின் துயரம் உரையேன்.

பொருள் :

(உயிர் இறைவனைப் போல் என்றும் உள்ளது என்றாலும்) இறைவனைப்போல் ஒரே நிலையில் நிலலாது உயிரானது மாறி மாறிப் பிறக்கும். முட்டையில் பிறக்கும், வியர்வையில் பிறக்கும், வித்தில் பிறக்கும், கருப்பையில் பிறக்கும், வினைக்கு ஏற்பப் பிறந்து இறந்து இருவினைகளை அநுபவிக்கின்ற குணத்தை உடையதாகும். நூலறிவு இல்லாத உலகாயதனோடு (கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையினர்) சேர்ந்து சிற்றறிவு கொண்டதாகும். வில்லிலிருந்து புறப்படுகின்ற அம்பைவிட விரைவாகச் சென்று கொடிய வினைகள் செய்து குடிக்குப் பழியைத் தேடும் கொடுமை யான கொலை, களவு, காமம் இவற்றில் ஈடுபட்டு வருந்தும். அறிய வேண்டியவற்றை அறியாது உலகப் பொருள்களில் மயங்கி வாழும். சோந்திடும் மனத்திற்கும், அதன்வழி செல்லும் புத்திக்கும், புத்தியில் தோன்றுகின்ற அகந்தைக்கும் ஆட்பட்டு, முயற்சி மேற்கொள்ள மேற்கொள்ள மேனியில் அயற்சி ஏற்பட ஏற்பட வருந்துகின்ற உயிரின் துயரத்தைக் கூறுவதற்கு இயலாது.

சொ.பொ.வி:

அண்டம் - முட்டை. சுவேதசம் - வியர்வை. உற்பீசம் - வித்து. சராயுசம் - கர்ப்பப்பை. பொறியிலியேன் - அறிவற்றவன். படி - உலகம். தெரிவை - அறிய வேண்டியவை.

விளக்கம் :

உயிர்கள் படுகின்ற துன்பங்களை இப்பகுதியில் ஆசிரியர் தொகுத்துத் தந்துள்ளார். உயிர்கள் நால்வகையான பிறப்புக்களில் பிறந்து இறந்து வாடுவதையும், கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையராகிய உலகாயதரோடு சேர்ந்து அறிவற்றதாய் இருப்பதையும், வீணான முயற்சியில் உடம்பு அயர்வதையும் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருப்பது சிறப்புடைத்தாகும்.

3. பாசக் கட்டாம் துன்பங்கள்

- வயிரமே

கொண்டதொரு காமனுக்கும் கோடனுக்கும் மோகனுக்கும்
மண்டு மதமாச் சரியனுக்கும் - திண்திறல்சேர்
இந்திரியம் பத்துக்கும் ஈரைந்து மாத்திரைக்கும்
அந்தமிலாப் பூதங்கள் ஐந்திற்கும் - சிந்தைகவர்
மூன்றுகுற்றம் மூன்றுகுணம் மூன்றுமலம் மூன்றவத்தை
என்றுநின்று செய்யும் இருவினைக்கும் - தோன்றாத

20. வாயுஒரு பத்துக்கும் மாறாத வல்வினையே
யாய கிளைக்கும் அருநிதிக்கும் - நேயமாம்
இச்சை கிரியை இவைதரித்தங்கு எண்ணிலா
அச்சம் கொடுமை அவைபூண்டு - கச்சரவன்
சீரில்நிலை நில்லாது திண்டாடும் பல்கருவி
வாரில்அகப் பட்டு மயங்கினேன்.

பொருள் :

வயிரம்போல் முதிர்ந்திருக்கின்ற காமத்திற்கும், கோபத்திற்கும்
நிறைந்து கிடக்கின்ற மதத்திற்கும், பொறாமைக்கும் ஆட்பட்டேன்.
ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து, கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்து, பூதங்கள் ஐந்து,
தன்மாத்திரைஐந்து ஆகிய இவற்றுக்கு ஆட்பட்டேன். காமம், வெகுளி,
மயக்கம் ஆகிய மூன்று குற்றங்கள், சாத்துவிதம், ராசதம், தாமதம் ஆகிய
மூன்று குணங்கள், ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மூன்று மலங்கள்,
கேவலம், சகலம், சுத்தம் ஆகிய மூன்று நிலைகள், இருவினைகள்,

பிராணன் முதலாகச் சொல்லப்படுகின்ற காற்றுக்கள் பத்து ஆகியவற்றுக்கு ஆட்பட்டேன். என்னுடைய வினைகளுக்குக் காரணமாக விளங்குகின்ற உறவுகளுக்கும், பொருளாசைக்கும் ஆட்பட்டேன். இத்தகைய ஆட்பட்டவைகளால் ஆசைக்கும் செயல்களுக்கும் உரியவனாகி, அச்சத்திற்கும், கொடுமைக்கும் இடங்கொடுத்து, பாம்பினைக் கச்சாக அணிந்த இறைவனின் பெருமையை எண்ணாது கடல்போன்ற துன்பத்திற்கு ஆட்பட்டு மயங்கினேன்.

சொ.பொ.வி :

மாச்சரியம் - கோபம். வாயு பத்து - பிராணன், அபானன், உதானன், வியானன், சமானன், நாகன், கூர்மன், கிரிகரன், தேவதத்தன், தனஞ்செயன் என்ற பத்து வாயுக்கள். கிளை - உறவினர்கள். இச்சை - ஆசை. கிரியை - தொழில். கச்சை - இடுப்பில் கட்டும் கயிறு. நச்சரவு - நஞ்சினை உடைய பாம்பு. வாரில் - கடலில்.

விளக்கம் :

உயிர்கள் பாசங்களாகிய தத்துவங்களால் ஆட்படுவதையும், உலக போகங்களில் துன்புறுவதையும் இப்பகுதியில் ஆசிரியர் தொகுத்துத் தந்துள்ளார். உலகில் அது ஏற்படுத்துகின்ற உலகச் சூழலும் பாசவகையைச் சார்ந்தவையாகும் என்பதை உணரலாம்.

4. நெஞ்சோடு உரையாடல்

- தேருங்கால்

உன்னை ஒழிய உறவில்லை என்னுமது
தன்னை அறிவைத் தனியறிவை - முன்னந்
தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
மலைப்பட்டார் மற்றையவர் என்று - நிலைத்தமிழின்

25. தெய்வப் புலமைத் திருவள் ளுவர்உரைத்த
மெய்வைத்த சொல்லை விரும்பாமல் - ஐவருக்கும்
ஆவதுவே செய்தங்கு அவர்வழியைத் தப்பாமல்

பாவமெனும் பௌவப் பரப்பமுந்தி - பூவையர்தம்
கண்வலையில் பட்டு கலவிக் கலைபயின்றங்கு
உண்மை நிலையுணர்ச்சி ஓராமல் - திண்மையினால்
நாவில் கொடுமை பலபிதற்றி நாடோறும்
சாவில் பிறப்பில் தலைப்பட்டிங் - காவிநிலை
நிற்கும்வகை பாராய் நிலையான நெஞ்சமே
பொற்பினுடன் யானே புகலக்கேள்.

பொருள் :

(நெஞ்சமே) ஆராய்ந்து பார்த்தால் என்னுடைய துன்பத்தை
நீக்குவதற்கு உன்னைத் தவிர வேறு உறவில்லை என்பதை நீ நன்கு
அறிவாய். ஏனென்றால் என்னுடன்பிரியாது இருப்பதால் நீ அறிவாய்.
தலைப்பட்டார், தீர்த்துறந்தார் மயங்கி வலைப்பட்டார் மற்றையவர்
என்று கூறுகின்ற நிலைத்த தமிழ்நூலாம் திருக்குறளைத் தந்த
திருவள்ளுவர் உரைத்த உண்மைச் சொல்லைக் கைக்கொள்ளாமல்
ஐம்பொறிகளின் வழியே சென்று, அவைதரும் இன்பத்தில் மயங்கி,
அதனால் பாவமாகிய கடலில் உயிர் (நான்) மூழ்குகிறது. மேலும்
பெண்களின் கண்வலையில் பட்டு அவரோடு புணர்ந்தது. அதனால்
மெய்யுணர்தலைச் செய்யாது, நாவினால் கொடுமை பல பேசி,
ஒவ்வொரு நாளும் செய்கின்ற வினைகளால் இறப்பு, பிறப்புக்களை
ஏற்று உயிர் அல்லற்படுகிறது. இதனை நெஞ்சமே நீ அறிவாயாக.
துன்பக் கடலிலிருந்து மீண்டு உய்வினை அடைவதற்குரிய வழியைக்
கூறுவேன், கேட்பாயாக.

சொ.பொ.வி :

உன்னை - நெஞ்சை. ஐவர் - ஐம்புலன்கள். பௌவம் - கடல்.
கலவி - புணர்ந்து. உண்மைநிலை - மெய்ப்பொருள் நிலை. ஓராமல்
- அறியாமல். ஆவி - உயிர்.

விளக்கம் :

இப்பகுதி ஆசிரியர் தன் நெஞ்சைப் பார்த்துக் கூறியதாகும்.
இப்பகுதியில்,

“தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்” (அதிகாரம்-துறவு, பா. 8)

என்ற திருக்குறள் முழுமையாகக் கையாளப் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதன் பொருள் - உலகப்பொருள்களையும், உடம்பு முதலிய கருவிகளையும் பற்றுஅற விட்டவர்கள் வீட்டு இன்பம் பெறுவார்கள். அங்ஙனம் துறவாதவர்கள் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையில் படுவார்கள். பிறப்பு இறப்புகளுக்குரிய செயல்களை அதாவது ஐம்புலன் வழி சென்று, பெண்ணாசை மிக்கு, கொடிய சொற்களைக் கூறி உயிர்கள் வாழுகின்றன என்பதை ஆசிரியர் குறிப்பிட்டிருப்பதை உணரலாம்.

5. இறைவனின் மேலோங்கியநிலை

- வெற்பின்மிசை

30. வந்திருக்க வல்லான் மதியாதார் வல்லரணம்
செந்தழலில் மூழ்கச் சிரித்தபிரான் - அந்தமிலா
வேத முடிவில் விளைவில் விளைவிலொழி
ஆதி அமலன் நிமலனருள் - போத
அறிவில் அறிவை அறியும் அவர்கள்
குறியுள் புகுதுங் குணவன் - நெறிகொள்
வெளியில் வெளியில் வெளியன் வெளியில்
ஒளியில் ஒளியில் ஒளியன் - ஒளியில்
அளியில் அளியில் அளியன் அளியில்
அளவில் அளவில் அளவன் - அளவிறந்து
35. நின்றான் அனைத்தும் நிறைந்தான் நினைப்பவர்பால்
சென்றான் தெரியத் தெரியாதான் - குன்றா
விளக்காய் நிறைந்த விரிசுடரான் விண்மேல்
துளக்காமல் நிற்பெருஞ் சோதி - உளக்கண்ணுக்
கல்லாது தோன்றா அமலன் அகிலமெலாம்
நில்லாமல் நின்ற நிலையினான் - சொல்லாரும்
ஈசன் பெருமை இருவினையேன் இன்றுனக்குப்
பேசும் தகைமையெலாம் பேணிக்கேள்.

பொருள் :

கயிலை மலையில் எழுந்தருளியுள்ளான், தம்மை மதிக்காத முப்புரத்து அரக்கர்களையும் அவர்தம் கோட்டைகளையும் நெருப்பிலே மூழ்குமாறு சிரித்தவன். முடிவில்லாத வேதங்களுக்கு முடிவாக உள்ளவன். அதில் விளைகின்ற பொருளாக உள்ளவன். பொருள்தருகின்ற பயனாய் உள்ளவன். முன்னைப் பழம் பொருளாய் உள்ளவன், குற்றமற்றவன், வினையிலிருந்து நீங்கியவன், அறிவுக்கு அறிவாய் விளங்குபவன், மெய்யறிவு உடைய அடியார்களின் மனத்தைக் கோயிலாகக் கொண்டவன், ஐம்பூதங்களில் ஒன்றாகிய ஆகாய வெளிக்கும் அதன் வெளியாகிய உலக வெளிக்கும் அதற்குக் காரணமாகிய கலை என்ற வெளியில் நிலைத்து நிற்பவன், என்றாலும் அக்கலை தத்துவத்தில் தோயாதவன். இக்கலைத் தத்துவத்திற்கும் மேலாகிய ஒளியாம் அசுத்த மாயை ஒளி, அதற்கு மேலாகிய சுத்தவித்தை ஒளி, அதற்கு மேலாகிய விந்துவாயு ஒளி இவற்றிலிருந்து சகலத்தை உண்டாக் குபவன். அருள் வழங்குகின்ற சதாசிவனுக்குமேலாய் அந்த அருளுக்கு மேலாகிய பராசக்தி அருளாய், அந்த பராசக்திக்குக் காரணமாய், பரமசிவனாய் விளங்குபவன். காண்டல், கருதல், உரை என்னும் அளவிற்கு அளவானவன். அறிஞர்கள் அந்த அளவை கொண்டு அறிகின்ற போது அதில் அமிழ்ந்துவிடாது விலகி நிற்கும் பேரறிவாளன்.

அனைத்துப் பொருள்களிலும் நிறைந்தவன். அவனை நினைக்கின்றவர் பால் நிற்கின்றவன், நினையாதார்பால் நில்லாதவன், குன்றிலிருக்கும் விளக்குப்போல நிறைந்த சுடரை உடையவன், விண்மேல் நிற்கின்ற ஞாயிறு, திங்கள்போல் ஒளி நிறைந்தும் ஒரு நேரத்தில் ஒளி குறைந்தும் அல்லாமல் நிற்கின்ற பெருஞ்சோதியானவன், அகக்கண்ணால் காண்பவருக்கு அல்லது தோன்றாதவன், அமலன். உலகம் எல்லாம் நிறைந்திருந்தாலும் அவற்றில் தோயாதவன். இத்தகைய ஈசனின் பெருமையை இருவினையில் துன்பப்படும் நான் கூறுவேன், கேட்பாயாக.

சொ.பொ.வி:

வெற்பு - மலை. அரணம் - கோட்டை. அழல் - தீ. விளைவு - பயன். அமலன் - மலமற்றவன். அறியும் அவர்கள் - அருளாளர்கள். துளக்காமல் - அசையாமல்.

விளக்கம் :

இப்பகுதியில் இறைவனின் பெருமைகளைத் தகுதி அடிப்படையில்; அதாவது அவன் நிலைத்திருக்கும் நிலையில்; ஆசிரியர் கூறுகின்றார். வெளி, ஒளி, அளி, அளவு என்ற அடிப்படையில் இறைவனுடைய பெருமைகளைக் கூறுவது சிறப்புடைத்தாகும். வெளி என்பது ஆகாய வெளியிலிருந்தும். ஒளி என்பது தத்துவ ஒளியிலிருந்தும், அளி என்பது சதாசிவம் முதலாக உள்ள அருளிலிருந்தும், அளவில் என்பது காட்சி அளவைகள் என்பவற்றில் அமைகின்றன என்று ஆசிரியர் கூறியிருப்பது பயின்று ஆராயத் தக்கதாகும்.

6. தசாங்கம் - மலை (1)

- பாசம்

பலவும் கடந்து பரிந்தருள்சேர் பண்பால்
குலவி விளங்குகுணக் குன்றோன்.

பொருள் :

பாசங்கள் அனைத்தையும் கடந்த உயிர்களிடத்தில் கொண்ட பரிவினால் அருள்மிக்கு அதனால் உயர்ந்த பண்புகளைக் கொண்டுள்ள சிவஞானம் பெற்ற ஆன்மாக்களில் மனதில் விளங்கி நிற்கின்ற குணத்தை மலையாகக் கொண்டவன் இறைவன் (எம் தலைவன்)

சொ.பொ.வி :

பாசம் - ஆணவம், கன்மம், மாயை. குலவி - கொண்டு. குணக் குன்றோன் - குணத்தை மலையாகக் கொண்டவன்.

விளக்கம் :

முன் பகுதிகளில் தன்னுடைய குருவைச் சிவனாகவே கண்டு, அச்சிவபெருமானாம் இறைவனின் பெருமைகளைக் கூறிய உமாபதிசிவம், இப்பகுதியிலிருந்து இறைவனின் தசாங்கம் எனக் கூறப்படும் பத்து உறுப்புக்களின் பெருமைகளைக் கூறுகின்றார். இப்பகுதியில் முதல் உறுப்பாகிய மலை கூறப்பெற்றுள்ளது. இறைவனின் மலை - ஞானம் பெற்ற ஆன்மாக்களின் இருதயமான பொதுவெளியில் விளங்கி நிற்கின்ற குணமே மலையாகும்.

7. நதி (2)

- இலகவே

40. செய்ய தருமச் செழுங்கிரியின் மீதிழிந்து
வையம் பரவ மகிழ்ந்தெழுந்தங் - கையங்.
களவுபயங் காமங் கொலைகோபங் காதி
அளவில்வினை எல்லாம் அழித்திங் - குளமகிழத்
தொம்மெனவே எங்கும் முழங்கிச் சுருதியில்
செம்மைதரும் ஆகமங்கள் சேர்ந்தோடி - மும்மலத்தின்
காட்டங்க வேர்பறித்துக் கல்விக் கரைகடந்தங்கு
ஒடுபல் பூதத் துணர்வழித்து - நீடுபுகழ்
மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியென்னப் பேர்பெற்ற
ஐவாய வேட்கை அவாஅகற்றி - நையும்இயல்
45. வாக்கு பாதம்பாணி பாயுருபத் தம்பலவும்
நீக்கிச் செறிந்து நிறைந்தோடிப் - போக்கரிய
பந்தமெனும் சோலை பறித்துப் பரந்தலைக்கும்
அந்தமனம் புத்தியுடன் ஆங்காரம் - சிந்திவிழ
மோதி அருணர்மை ஓங்குவிறல் முக்குணமும்
காதி உரோமமெலாம் கைகலந்து - சீதப்
புளகம் அரும்பப் புலன்மயக்கம் போக்கி
விளைவில் புலன்முட்ட மேவிக் - களபதன
மாதர் மயக்கம் அறுத்துவளர் மண்டலத்துச்
சோதிஒரு மூன்றினையும் சோதித்து - நீதியினால்
50. ஆதாரம் ஆறினும்சென்று ஆறிஅடல் வாயுக்கள்

மீதான பத்தும் மிகப்பரந்து - காதிப்
 பிருதுவியப் புத்தேயு வாயு ஆகாய
 உறுதி நிலமைந்தும் ஓடி - மறுவிலா
 நான்முகன்மால் ஈசன் மகேசன் நலஞ்சிறந்த
 தான்முகம் ஐந்தாம் சதாசிவமும் - ஆனதொரு
 விந்துநா தங்கடந்து சுத்த வெறுவெளியில்
 அந்தமிலாப் பாழடங்கத் தேக்கியபின் - முந்திவரும்
 அவ்வறிவுக் கப்பாலும் சென்றகண்டம் உள்ளடக்கிச்
 செவ்வறிவே ஆகித் திகைப்பொலிந்திட்டு - எவ்வறிவும்

55. தானாய வீடளித்துத் தன்னில் பிறிவிலா
 ஊனாகி எவ்வுயிர்க்கும் உள்புகுந்து - மேனியிலா
 அஞ்சுவத்தை யும்கடந்து ஆயபெரும் பேரொளிக்கே
 தஞ்சமெனச் சென்று தலைப்பட்டு - வஞ்சமறத்
 தானந்தம் இல்லாத தண்ணளியால் ஓங்கிவரும்
 ஆனந்தம் என்பதோர் ஆறுடையான்.

பொருள் :

அறம் என்ற மலையிலிருந்து தோன்றி சமவெளியில் இறங்கி
 உலகோர் மகிழப் பொங்கிப் பரந்து, தன் வெள்ளப் பெருக்கால் ஐயம்,
 களவு, அச்சம், காமம், கொலை, சினம் ஆகிய எல்லா வற்றையும்
 அழித்து, வினையாகிய காட்டை வேற்றுத்து தொம் என்று முழங்கிச்
 சுருதியாம் வேதங்களும், செம்மையான ஆகமங்களும் தன்னோடு
 ஓடிவர, மும்மலமாகிய காட்டை வேற்றுக்கும். கல்வியாகிய கரையைக்
 கடக்கும். மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற பொறிகளின்வழியே
 செல்லுகின்ற ஆசையை அழிக்கும். ஐம்பூதங்களால் வருகின்ற
 உணர்வினை அழிக்கும். வாக்கு, பாதம், கை, எருவாய், கருவாய் என்ற
 கன்மேந்திரி யங்களை நீக்கி ஓடி, கட்டுக்கள் என்ற சோலைகளைப்
 பறித்து, எங்கும் பரந்தோடி மனம், புத்தி, சித்து, அகங்காரம் என்னும்
 அந்தக்கரணங்கள் நான்கையும் சிந்திடும்படி மோதி, அருள் என்னும்
 தன்மை நிறைந்து இருக்கும்.

முக்குணங்களின் வயப்படாமல் மயிர்க் கூச்செறிந்து புளகம்
 அரும்ப ஐம்புலன்களால் ஏற்படும் மயக்கத்தைப் போக்கும். அறிவு

நிறைந்திடும்படி ஓடும். மகளிர்மீது உண்டாகும் மயக்கத்தை ஒழிக்கும். சந்திரன் சூரியன் நெருப்பு என்னும் மூன்று மண்டலங் களையும் நெறிப்படுத்தும். மூலாதாரம் முதலிய ஆறு ஆதாரங்களிலும் முறையே செல்லும். பத்துவகைக் காற்றுகளுக்கும் மேற்பட்டு ஐம்பூதங்களையும் செம்மை நெறியில் நிறுத்தும். நான்முகன் திருமால் ஈசன் மகேசன் சதாசிவன் ஆகியவர்களுக்கு உட்பட்ட பெருவெளியிலே சென்று அதனையும் தன்னுடைய மயமாக்கும். உயிர்களை அறிவோடு கூட்டி அவற்றின் திகைப்பினை ஒழிக்கும் எல்லா அறிவினையும் தனது பேரறிவாய் நிற்குமாறு வீடுபேற்றினை அளிக்கும். உடலோடு இணைந்திருக்கும் உயிரில் தானும் கலந்து அவற்றின் ஐந்தவத்தையும் கடந்து பேரொளிப் பிழம்பில் தலைப்பட்டு வஞ்சமற முடிவில்லாத பேரருளாய்ப் பரவி வருகின்ற மகிழ்ச்சி என்னும் நதியினை உடையவன் இறைவன்.

சொ.பொ.வி:

தருமச்செழுங்கிரி - அறமாகிய மலை. சுருதி - வேதம். பாணி - கை. பாயுரு - எருவாய். உபத்தம் - கருவாய். முக்குணம் - சாத்வீகம். ராசதம், தாமதம். களபம் - சந்தனம். சோதிமூன்று - சந்திரன், சூரியன், நெருப்பு. ஆதாரம் ஆறு - மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை. அஞ்சுவத்தை - நனவு, கனவு, உறக்கம், பேருறக்கம், உயிர்ப்படக்கம்.

விளக்கம் :

இறைவனுடைய நதியாகிய ஆறு இப்பகுதியில் குறிக்கப் படுகிறது. அருளால் ஓங்கி வருகின்ற ஆனந்தமே இறைவனுடைய ஆறாகும். இந்த நீண்ட பகுதியில் இறைவனுடைய அருளானது எவ்வாறெல்லாம் தீமைகளை நீக்கி நன்மைகளைச் சேர்த்துப் பாவங்களைப் போக்கி, புண்ணியங்களைச் சேர்த்து, மலங்களைப் போக்கி ஞானத்தைத் தந்து, வினைகளைப் போக்கி வீடு அளிக்கும் என்று அனைத்தையும் உமாபதிசிவம் குறிப்பிட்டுள்ளார். இத்தகைய அருள்நிலையால் கிடைக்கப் பெறுகின்ற பேரானந்தப் பெரு வெள்ளமே இறைவனுடைய ஆறாகும் என்பது பெறப்படுகிறது.

8. நாடு (3)

- ஆனந்தம்

பண்ணும் பயன்சுருதி ஆகமங்கள் பார்த்துணர்ந்து
நண்ண அரியதொரு நாடுடையான்.

பொருள் :

அருளாகிய ஆனந்தமடைந்த ஆன்மாக்களுக்கு அந்த அருள் நிலையை அறிவதற்குக் கருவிகளாக விளங்குவன நான்கு வேதங்களும் இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும் ஆகும். இவற்றை முழுக்கக் கற்றாலும் அடையமுடியாதது வீடுபேறாகிய பேரின்பம் ஆகும். (கற்றவற்றை உணர்ந்து அதன்வழி நடந்தாலே இறைவனுடைய பேரின்பத்தை அடைய முடியும்). எனவே வேதங்களாலும் ஆகமங்களாலும் படித்தால் மட்டும் அறிய முடியாத பேரின்பமாகிய வீடு என்ற நாட்டை உடையவன்.

சொ.பொ.வி :

பார்த்துணர்ந்து - படித்து உணர்ந்தால். நண்ண - அடைய. அரிய - முடியாத. ஒருநாடு - வீடாகிய நாடு.

விளக்கம் :

இப்பகுதியில் இறைவனுடைய நாடு கூறப்பெற்றுள்ளது. பேரின்பத்தை அடைவதற்கு வேத ஆகமங்களை முழுமையும் கற்று முயற்சித்தால் மட்டும் முடியாது. அவற்றுக்கு அப்பாற்பட்ட பேரின்பத்தை அடைவதற்கு வேத ஆகமங்களை உணர்வதோடு இறைவனுடைய திருவருளையும் நாடவேண்டும்.

இறைவனுடைய திருவருள் இல்லையென்றால் பேரின்பமாகிய வீட்டை அடைய முடியாது. எனவேதான் இப்பகுதியில் வேத ஆகமங்களால் நண்ணரிய பேரின்பமாகிய வீடே இறைவனின் நாடு என்று கூறப் பெற்றுள்ளது.

9. ஊர் (4)

- எண்ணெண்

கலையால் உணர்ந்து கருத்தழிந்து காம
நிலையானது எல்லாமும் நீத்தங் - கலைவறவே

60. தேட்டற்ற சிந்தை சிவஞான மோனத்தால்
ஒட்டற்று வீற்றிருக்கும் ஊருடையான்.

பொருள் :

அறுபத்து நான்கு கலைகளையும் கற்று உணருகின்ற பொழுது
அவை ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டுச் செல்வதால் அவற்றில் மனம்
செலுத்தாது நீக்கி, காம வேட்கை போன்ற கலைகளையும் நீக்கி
அவற்றால் அலைபாய்கின்ற சிந்தையை அடக்கி, அதனால் ஏற்படுகின்ற
சிவஞானத்தில் தோய்ந்து அதிலேயே ஒடுங்கி ஆன்மா நிற்கின்ற
நிலையாகிய ஊர் அவனுடைய ஊராகும்.

சொ.பொ.வி :

எண்ணெண் - எட்டுஎட்டு (64), உணர்ந்து - அறுபத்து நான்கு
கலைகளை அறிந்து அவற்றில் ஒன்றுபட்ட தன்மை இல்லாததை
உணர்ந்து. காமம் - இன்பம். நிலையானது - இன்பவேட்கைகள்
நிலையானது போல் தோன்றும். நீத்து - அவற்றை நீக்கி. தேட்டம் -
சலிப்பு. மோனத்தால் - பற்றால். ஒட்டற்று - போக்குவரவு அற்று
(இறப்பு பிறப்பு அற்று)

விளக்கம் :

இப்பகுதியில் இறைவனின் ஊர் கூறப் பெற்றுள்ளது. கலைகள்
64. அக்கலைகளையும் தவிர்த்து உலகப் பற்றை ஒளித்து விளங்குகின்ற
சுத்த நிலையே இறைவனுடைய ஊராகும் என்பதை சிவஞான
இன்பத்தால் வீற்றிருக்கும் ஊருடையான் என்ற தொடரால் ஆசிரியர்
குறிப்பிடுகிறார். எனவே இறைவனுடைய ஊர் சிவஞானம் பெற்ற
உயிர்களின் இடமே ஆகும்.

10. மாலை (5)

- நாட்டத்தால்

தெண்ணீர் அருவிவிழ சிந்தைமயக் கம்தெளிந்து
 உண்ணீர்மை எய்த உரோமலொம் - நண்ணும்
 புளகம் புனைமெய் யர்பொய் யில்கூடாமல்
 உளகம்பங் கொண்டுள் உருகி - அளவிலா
 மாலா யிருக்கு மவர்மனத்தை வாங்கஅருள்
 மேலாய் விளங்குஅலங்கல் மெய்யினான்.

பொருள் :

கண்களில் இருந்து கண்ணீரானது அருவிபோல் கொட்டத் திருவருள் இன்பத்தில் திளைத்தால் - உள்ளத்துள்ளே இன்பம் எய்தி மயிர்க்கால்கள் எல்லாம் சிலிந்திட புளகம் எய்திடும். இத்தகைய நிலை பெற்ற மெய்யடியார்கள் பொய்யினைத்தவிர்த்து மெய்ப் பொருளையே பற்றுவார். அத்தகையோர் விதிர்விதிந்து உள்உருகி இறைவனிடத்தில் அளவற்ற அன்பினை உடையவர்கள் ஆவர். அத்தகைய அடியார்களின் மனத்தைத் தன்னிடத்தில் ஈர்க்கின்ற பேரருளாகிய மாலையை உடையவன் இறைவன்.

சொ.பொ.வி :

நாட்டம் - கண்கள். உண்ணீர்மை - உள்ளே ஐயம் நீங்கிய நிலை. உரோமம் - மயிர். மெய்யர் - உண்மை அடியார்கள். உளகம்பம் - உள்ளத்தில் ஆனந்தம். மாலாய் - அன்பாய். அலங்கல் - மாலை.

விளக்கம் :

இப்பகுதியில் இறைவனுடைய மாலை கூறப்பெறுகிறது. இறைவனின் திருவருளைப் பெற்ற அடியவர்கள் உண்மையான மெய்யடியார்கள் ஆவார்கள். அவ்வடியவர்கள் ஞானமாகிய திருவருளைப் பெற்ற காரணத்தால் இறைவனிடத்தில் மாலாய் (அன்பால் பைத்தியமாகி) விளங்குவார்கள். அத்தகையோரின் மனத்தை ஈர்க்கின்ற திருவருளையே இறைவன் மாலையாக உடையவன்.

11. குதிரை (6)

- தோலாத

வானம் புவனம் மலைகடல்ஏழ் பாதாளம்
ஊன்ஐந்து பூதத் துயிருணர்ச்சி - ஞானமாய்

65. எல்லாமாய் அல்லவாய் எண்ணுவார் எண்ணத்து
நில்லாமல் நிற்கும்நீள் வாசியான்.

பொருள் :

இருளால் தோற்கப்படாத ஒளி நிறைந்த வானம், புவனங்கள், மலைகள், ஏழ்கடல்கள், பாதாள உலகங்கள், உடல்கள், ஐம்பூதங்கள், உயிர்களின் உணர்ச்சி ஆகிய இவை எல்லாவற்றிலும் நிறைந்து நிற்கின்றவனாயும், அவற்றின் வேறானவனாயும் விளங்கி, தன்முனைப்பாகிய எண்ணத்தை உடையவர்களின் எண்ணத்தில் அகப்படாதவனாயும் நிற்கின்ற நிலையினையே தன்னுடைய குதிரையாகக் கொண்டவன் இறைவன்.

சொ.பொ.வி:

தோலாத - தோல்வியுறாத (இருளுக்கு). புவனம் - உலகம். ஊன் - உயிர்கள். ஞானமாய் - முழுமையாய். எண்ணுவார் - தன்முனைப்பால் எண்ணுவார். நீள்வாசியான் - விநோதமான குதிரையை உடையவன். வாசி - குதிரை.

விளக்கம் :

இப்பகுதியில் இறைவனுடைய குதிரை கூறப்பெற்றுள்ளது. பொருள்கள் எல்லாவற்றிலும் கலந்து, அதே நேரத்தில் அவற்றிலிருந்து வேறாகி நிற்கின்ற இறைவனது தன்மையே அவனுடைய குதிரையாக உருவகப்படுத்தப் பெற்றுள்ளது. நிறைந்தும் நில்லாமையும் விநோதமாகும். அதனையே (பண்பையே) குதிரையாக உடையான்.

12. யானை (7)

- சொல்ஆறும்

பாதாளம் ஊடுருவிப் பாரேழும் விண்ணேழும்
 ஆதார மாகி அகண்டம்நிறைந்து - ஓத
 அரிதாய் எளிதாய் அருமறையா றங்கத்
 துருவாய் உயிராய் உணர்வாய் - பெரிதாய்
 வெய்யதுயர்ப் பாசமற வீசியே வெம்பிறவித்
 துய்ய கடலைத் துகளெழுப்பி - ஐயமுறும்
 காமக் குரோதலோப மோகமதங் காய்ந்தடர்த்துச்
 சாமத் தொழிலின் தலைமிதித்து - நாமத்தால்
 70. கத்தும் சமயக் கணக்கின்விறல் கட்டறுத்துத்
 தத்தம் பயம்கொலைகள் ஆங்கழித்தே - தத்திவரும்
 பாசக் குழாத்தைப் படஅடித்துப் பாவையார்தம்
 ஆசைக் கருத்தை அறவீசி - நேசத்தால்
 ஆனவே கங்கொண் டருளும் மதத்தினால்
 ஊனையார் தத்தவங்கள் உள்புகுந்து - தேனைப்
 பருகிக் களித்துயர்ந்து பன்மறைநாற் கோட்டால்
 மருவித் திகழ்ஞான ஆனையான்.

பொருள் :

சொல்லப்படுகின்ற பாதாளம், ஏழுலகம். ஏழு விண்ணுலகம் அனைத்திற்கும் ஆதாரமாகி எல்லாவற்றிலும் நிறைந்தும், ஓதுவதற்கு அரிதாகவும் அன்புடையவர்க்கு எளிதாகவும், வேதங்கள் அவற்றின் ஆறு அங்கங்கள் ஆகியவற்றைத் தனக்கு வடிவாகவும், உயிர்களாகவும் அவற்றின் உணர்வுகளாகவும், வெம்மையான துயரைத் தருகின்ற பெரிதாகிய பாசங்களை வேரோடு அறுத்தும், கொடிய பிறவியாம் துன்பக்கடலைப் புழுதி கிளம்புமாறு செய்தும், காமம், வெறுப்பு, பொருள்ஆசை, செருக்கு ஆகியவற்றை அழித்தும், இறப்பு என்ற தொழிலின் தலையை மிதித்தும் பல பெயர்களால் தோன்றியுள்ள பிற சமயங்களின் கொள்கைகளை கட்டறுத்து, உடன்வரும் பாசக்கூட்டமாகிய உறவுகளை அடியோடு அழித்தும், பெண்களின் மீதுள்ள காம ஆசையை முழுமையாக வீசி எறிந்தும், அன்பினால்

விரைந்து வந்து அருள் தருகின்ற முத்தேவியரின் கருணையாகி, உயிர்களின் தத்துவங்களில் புகுந்து, அதில் தெளிவாகிய தேனைப் பருகி மகிழ்ந்து, நான்மறைகளைக் கொம்புகளாகக் கொண்டு மேற்குறித்த செயல்களை எல்லாம் செய்கின்ற ஞானத்தையே யானையாகக் கொண்டவன் இறைவன்.

சொ.பொ.வி:

அகண்டம் - அண்டசராசரங்களில் முழுமையாக. ஆறங்கம் - சிட்சை. கர்ப்பம், வியாகரணம், நிருத்தம், சோதிடம், சத்தம் என்று சொல்லப்பட்ட ஆறு பிரிவுகள். லோபமோகம் - பொருளாசை. மதம் - செருக்கு. சாம்அத்தொழில் - இறப்பாகிய தொழில். நாமத்தால் - பெயர்களால். சமயக்கணக்கு - பிறசமயக் கொள்கைகள். பாசக்குழாம் - உறவினர் கூட்டம். அருள்மும்மதம் - அருளைத் தருகின்ற சத்திகளாகிய கலைமகள், திருமகள், மலைமகள் ஆகிய மூவரின் கருணையாகிய மும்மதம், ஊனையார் - உயிர்கள். தேனை - தெளிவை. கோடு - கொம்பு.

விளக்கம் :

இப்பகுதியில் இறைவனின் யானை கூறப்பெற்றுள்ளது. இறைவனின் ஞான அருளே யானையாக உருவகம் செய்து கூறப்பெற்றுள்ளது. இறைவனின் ஞானம் எத்தகைய செயல்களைச் செய்கிறது என்பதை ஆசிரியர் பட்டியலிட்டுக் காட்டியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

13. கொடி (8)

- இருமுச்

சமையம் கடந்து தனக்கொப் பிலாது
சுமைதுன்ப நீக்கும் துவசம்.

பொருள் :

அகச்சமயங்களாகிய ஆறினையும் கடந்து, தனக்கு ஒப்பில்லாத தன்மை கொண்டு, உயிர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற துன்பச்

சுமைகளை நீக்குவதான, விடைக் கொடியை உடையவன் இறைவன்.

சொ.பொ.வி:

இருமுச்சமயம் - அகச்சமயங்கள் ஆறு, துவசம் - கொடி.

விளக்கம் :

இப்பகுதியில் இறைவனின் கொடி கூறப்பெற்றுள்ளது. உயிர்களின் துன்பச்சுமை நீக்குகின்ற விடைக் கொடியாகிய நந்தியம்பெருமான் எழுதப் பெற்ற கொடியே இறைவனின் கொடியாகும்.

14. முரசு (9)

- கமைஒன்றித்

75. தம்மை மறந்து தழலொளியுள் ளேயிருத்தி
இம்மை மறுமை இரண்டகற்றிச் - செம்மையே
வாயுவை ஓடா வகைநிறுத்தி வானத்து
வாயுவையும் அங்கே யுறஅமைத்துத் - தேயுவால்
என்றும் ஒருதகைமை யாயிருக்கும் இன்பருளே
நின்று முழங்கும் நெடுமுரசோன்.

பொருள் :

ஐம்புலன்களை அடக்கி அதன்வழிச் செல்லுகின்ற உணர்வுகளையும் அடக்கித் தம்மையே மறந்து மூலாதாரத்து மூண்டெழும் கனலைத் தம்முள் இருத்தி, அதன் பயனாக இம்மை, மறுமைத் துன்பங்கள் இரண்டையும் அகற்றி, வாயுக்களை அதன்வழியே ஓடாவண்ணம் நிறுத்தி, சந்திர மண்டலத்து வாயுவாகிய அமிர்தத்தை உள்ளே அமைத்து, அந்த யோக நிலையால் ஒன்றித்த ஒரு தன்மையராய் இருக்கும் அடியார்களின் உள்ளத்தில் முழங்குகின்ற பேரொலியைக் கொண்ட முரசை உடையவன் இறைவன்.

15. ஆணை (10)

- அன்றியும்

மாலும் அயனும் வகுத்தளித்த வையமெலாம்
சாலுமதற் கப்பாலும் எப்பாலும் - மேலை
உலகும் உலகால் உணரஒண்ணா ஊரும்
இலகி நடக்கும்எழில் ஆணையான்.

பொருள் :

மேலும் திருமாலும் நான்முகனும் வகுத்தளித்த உலகங்கள் எல்லாவற்றிலும் அதற்கு அப்பாலும், எல்லாவிடத்தும், மேலை உலகத்திலும், உலகத்தாரால் உணரமுடியாத அருள்வெளியாகிய ஊரிலும், தடையின்றிச் செயல்படும் ஆணையை உடையவன் இறைவன்.

சொ.பொ.வி :

மால் - திருமால். வையம் - உலகம். மேலை உலகு - இறைவன் உலகம். உணர ஒண்ணா ஊரும் - அறிய முடியாத அருள் ஊர். இலகி - தடையின்றி.

விளக்கம் :

இறைவனின் ஆட்சிக்குரிய ஆணை இப்பகுதியில் கூறப்பெற்றுள்ளது. எல்லா உலகிலும் எவ்விதத் தடையுமின்றிச் செலுத்தப்பட்டு, ஆட்சிபுரிகின்ற திருவருள் ஆணையையே இறைவன் ஆணையாகப் பெற்றுள்ளான். இவ்வாறு இறைவனின் தசாங்கமாகிய பத்து உறுப்புக்களும் இறைவனின் தொழில் முறையிலேயே அதாவது அருள் நிலையிலேயே வகுத்துக் காட்டப் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். பிற தூது இலக்கியங்களில் அவ்வத் தலைமக்களின் ஆட்சிக்குட்பட்ட பத்து உறுப்புக்கள் கூறப்பெறும். இது சாத்திரநூல் என்பதால் இறைவனை மையமாகக் கொண்டே பத்து உறுப்புக்களும் உருவகமாகத் தரப் பெற்றுள்ளன.

16. முதல்வனின் பெருமை

- அளவிறந்த

80. காட்சியான் காட்சிக்கும் காணான் கலைஞான
 ஆட்சியான் ஆட்சிக்கும் ஆயினான் - சூட்சியான்
 பாரும் திசையும் படரொளியால் நிறைந்தான்
 தூரும் தலையுமிலாத் தோன்றலான் - வேறாகி
 வித்தாகி வித்தின் விளைவாகி மேவுதனுச்
 சத்தாதி பூதங்கள் தானாகி - சுத்த
 வெறுவெளியாய்ப் பாழாய் வெறும்பாழாக் கப்பால்
 உறுபொருளாய் நின்ற ஒருவன்.

பொருள் :

அளவில்லாத உயிர்களுக்கு அவற்றின் விருப்பத்திற்கு ஏற்பக் காட்சி தருபவன், அதே நேரத்தில் தன் முனைப்புடையோருக்குக் காண்பதற்கு அரியவன். கலைஞானங்களை ஆட்சிக்கு உட்படுத்துகின்றவன். கலைஞானங்களைப் பெறுகின்ற உயிர்களை ஆளுகின்றவன். ஆனால், அதில் தோயாதவன், உலகமும் திசைகளும் தன்னுடைய பேரொளியாலே நிறையும்படி செய்பவன், அடியும் முடியும் இல்லாதவன், அனைத்திற்கும் வேராக உள்ளவன். வித்தாக உள்ளவன், வித்தின் பயனாகவும் உள்ளவன், ஓசை முதலிய வற்றையும், ஐம்பூதங்களையும் தானாகிக் காட்டுபவன், சுத்தம் என்ற அபர விந்துவையும், வெறு வெளியாகிய அபர நாதத்தையும், பாழாகி பரவிந்துவையும், வெறும் பாழாகிய பரநாதத்தையும் கடந்தவன், ஆன்மாக்கள் பெறுகின்ற உண்மைப் பொருளாய் உள்ளவன். இத்தகைய பெருமைகளை உடையவன்தான் மூலமுதல்வன்.

சொ.பொ.வி:

சூழ்ச்சியான் - எல்லாப் பொருளிலும் நிறைந்திருந்தாலும் அவற்றில் பொருந்தாத சூழ்ச்சியை உடையவன். பார் - உலகம். படரொளி - பேரொளி. தூரும் - அடியும். தலையும் - முடியும். சத்தாதி - ஓசை, ஊறு, உருவம், சுவை, மணம் ஆகியவை.

விளக்கம் :

தன் ஆசிரியராகிய மறைஞான சம்பந்த முனிவரை உமாபதிசிவம் இறைவனாகவே காண்பவர். ஆசிரியராக எழுந்தருளி வந்த முதல்வனின் பெருமைகளை, அப்பாற்பட்ட தன்மைகளை இப்பகுதியில் கூறியுள்ளார்.

17. ஞானாசிரியர்

- பொறியிலியேன்

வெம்பும் பிறவியலை வீழாமல் வீடளித்த
சம்பந்த மாமுனியென் தம்பிரான் - அம்புவியோர்
85. போற்றும் திருவடியென் புன்தலைமேல் பொறித்தோன்
ஏற்றின் புறத்தமைந்த எங்கோமான் - சாற்றுவார்
சாற்றும் பொருளான் தனிமுதல்வன் தானல்லான்
வேற்றின்பம் இல்லா விளங்கொளியான் - போற்றும்
குருவேட மாகிக் குணங்குறிஒன்று இல்லாப்
பெருவேட மாய்நிறைந்த பெம்மான் - கருவேடங்
கட்டும்உருக் கட்டறுத்தான் கற்றவர்வாழ் தில்லையான்
எட்டுமவர்க் கெட்டா இயல்பினான் - மட்டவிழ்தார்
வானோன் பவனி வரக்கண்டு வல்வினையேன்
ஏனோரும் ஏத்துதல்கண்டு ஏத்தினேன்.

பொருள்:

ஐம்புலன்களுக்கு உரிய நல்லாழ் இல்லாத நான் கொடிய பிறவிக்கடலில் வீழாமல் எனக்கு வீடு பேறு அளித்தவர் சம்பந்த மாமுனிவராகிய தலைவர் ஆவார். உலகோர் போற்றுகின்ற திருவடியை என்னுடைய தலைமேல் வைத்து அருளியவர். அறவடிவத்தை உடைய விடையாகிய ஏற்றில் வீற்றிருக்கும் எம் தலைவர். போற்றுகின்ற புகழ்மொழிக்குப் பொருளாய் நிற்பவர். அனைத்திற்கும் முதல்வராய் உள்ளவர். தானாகிய இன்பமல்லாது உயிர்களுக்கு வேற்றின்பத்தைத் தாராதவர். போற்றுகின்ற குருவாகி மனித வேடங் கொண்டவர். ஆனால், வேடம் கொண்ட மானிட

வடிவத்திற்குரிய குணம், குறி ஒன்றும் இல்லாதவர். பேரருள் வடிவமாக நின்றவர். கருவறையில் உருப்பெற்று உயிர்கள் பெறும் பிறவிக்கட்டினை அறுத்தவர். உண்மை நூல்களைக் கற்றவர் வாழும் தில்லைப் பதியை உடையவர். தன்முனைப்புடன் அவரை எட்டிப் பிடிப்போம் என்பவருக்கு எட்டாதவர். கொன்றைமாலை அணிந்த அப்பேரருளாளர் உலா வருதல் கண்டு பிறரும் வழிபட நானும் வழிபட்டு ஏத்தினேன்.

சொ.பொ.வி :

பொறியிலி - ஐம்புலன்களுக்கு உரிய பலன் இல்லாத. ஏறு - விடை (காளை). கருவேடம் - கருவறையில் தோன்றும் உடம்பு.

விளக்கம் :

இப்பகுதியில் விடையேறிய பெம்மான் தன் குருவாகிய மறைஞானசம்பந்தராய் எழுந்தருளி வந்ததையும், அவர் தனக்கு ஞானம் அருளியதையும், தன் நல்லுழ் காரணத்தால் அவரைக் கண்டு வழிபட்டதையும் உமாபதிசிவம் கூறியுள்ளார்.

18. உபதேசத் திருவருள்

- தான்என்னை

90. பார்த்தான் பழையவினைப் பஞ்சமலக் கொத்தையெல்லாம்
நீத்தான் நினைவுவே நாக்கினான் - ஏத்தரிய
தொண்ணூற்று அறுவர்பயில் தொக்கிற் றுவக்கறுத்தான்
கண்ணூறு தேனமுதம் காட்டினான் - வெண்ணீறும்
வேடமும் பூசையுமே மெய்யென்றான் பொய்யென்றான்
மாதையும் வாழ்க்கை மனையுமே - நாடறிய
அஞ்செழுத்தின் உள்ளீடு அறிவித்தான் அஞ்செழுத்தை
நெஞ்சழுத்தி நேய மயலாக்கி - அஞ்செழுத்தை
உச்சரிக்கும் கேண்மை உணர்த்தி அதன் உச்சரிப்பு
வைச்சிருக்கும் அந்த வழியாக்கி - அச்சமறச்
95. சென்று விளக்கை எழுத்தூண்டிச் செஞ்சுடரின்
ஒன்றி ஒருவிளக்கின் உள்ளொளியாய் - நின்ற

பெருவிளக்கின் பேரொளியாய் உள்ளே பிரசம்
 மருவும் மலர்போல் மதித்த - கருவில்உருக்
 கொள்ளா அருளைக் கொழுத்தி குணங்குறிஒன்று
 இல்லா இடத்தே இளைப்பாற்றி - விள்ளாத
 உள்ளம் முதலாக உள்ளதெலாம் வாங்கஅருள்
 வெள்ள மயலழித்து மேவினான் - கள்ளம்
 மறப்பித்தான் மெய்ஞ்ஞானம் ஆக்கிமனம் எல்லாம்
 இறப்பித்தான் என்பிறவி ஈர்த்தான்.

பொருள் :

(பவனி வந்தவன்) என்னைத்திருஞானப்பார்வையால் பார்த்தான். என் பழவினைகளாகிய ஆணவம், திரோதம், மாயை, கன்மம், மகாமாயை என்னும் ஐந்து மலக்கூட்டங்கள் ஞானத்தீயினால் எரித்துப் பாழ்படுத்தினான். என்னுடைய பழைய நினைவுகளை எல்லாம் வேறாக்கினான். தத்துவக் குப்பைகளாகிய தொண்ணூற்றாறுக்கும் இடமாகிய உடலின் மீது உள்ள தொடர்பினை அறுத்தான். திருக்கண் நோக்கிலே ஓடுகின்ற தேனமுதமாம் பேரின்ப வெள்ளத்தை என்னுள் ஒழுகுமாறு காட்டினான். (அதாவது அவனுடைய திருவடியைக் காட்டினான்) திருவெண்ணீரும் அடியார்களின் திருவேடமும் சிவபூசையுமே மெய் என்று உணர்த்தினான். செல்வங்களும் உலக வாழ்க்கையும் பொய் என்று உணர்த்தினான். நாடுதற்கு அரிய திருவைந் தெழுத்தின் உட்பொருளை எனக்கு அறிவித்தான். ஐந்தெழுத்தை நெஞ்சத்தில் அழுத்தி அன்பால் அதனை உச்சரிக்கும் முறை களையும் உணர்த்தினான். அதன் விளைவுகளையும் அதனால் அச்சத்தை நீக்குகின்ற உள்ளொளியைப் பெருக்கி, அதில் ஒன்றியிருக்கும் வகைமையையும் அருள் செய்தான். பெரு விளக்கின் பேரொளியாய் என்னுள்ளே நின்று தேன் பொருந்திய மலர்போல் என்னை ஆக்கி நான் மீண்டும் பிறவியாகிய உருவினைக் கொள்ளாத வண்ணம் திருவருளை எனக்கு வழங்கினான். குணமும் குறியும் அற்ற இடத்திலே இளைப்பாறச் செய்தான். சொல்லால் கூற முடியாதபடி அருளைத்தந்து உயிர் உடல் அனைத்தையும் அவ்வருள் வெள்ளத்தில் அழுந்தும்படி செய்தான். உள்ளத்தில் உள்ள கள்ளத்தை எல்லாம் மறப்பித்து

மெய்ஞ்ஞானத்தில் அமுந்தச் செய்தான். மனம் முதலிய அந்தக் கரணங்களை எல்லாம் அழித்தான். என் பிறவியை அறுத்தான்.

சொ.பொ.வி :

பஞ்சமலம் - ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மூன்று மலங்களோடு திரோதானத்தைச் சேர்ப்பர். பின் மாயையை இரண்டாக்கி மாயை, மகாமாயை என்றோ சுத்த மாயை, அசுத்த மாயை என்றோ கொண்டு மலம் ஐந்தாகக் கொள்வர். தொண்ணூற்று அறுவர் - முப்பத்தாறு தத்துவங்களை விரிக்கும் பொழுது தொண்ணூற்று ஆறாகும். தொக்கு - அத்தத்துவங்கள் தொக்கி நின்ற இடமாகிய உடல். துவக்கு - தொடர்பு. மாடை - பொருளினை. (மாடு - பொருள்). கேண்மை - முறைமை. விளக்கை - ஒளி. பிரசம் - தேன். ஈர்த்தான் - அறுத்தான்.

விளக்கம் :

இப்பகுதியில் உலா வந்த இறைவனாம் ஞானாசிரியன் தன் திருக்கண்களால் ஆன்மாவாகிய தன்னைப் பார்த்து அந்த நயன தீட்சையால் தன்னுடைய மலங்களாகிய குற்றங்களை நீக்கிய அருள்திறத்தை ஆசிரியர் போற்றுகின்றார். மேலும் நயன தீட்சையோடு உபதேசமும் செய்தருளினார் என்பதைத் திருவெண்ணீறு அளித்ததையும், ஐந்தெழுத்தை உச்சரிக்கும் முறைமையினை அறிவித்ததையும் ஆசிரியர் குறிப்பிடுவது அறியத் தக்கதாகும். அத்துடன் தன் உயிரினுள் கலந்திருந்த பேரொளித் திறத்தை வெளிப்படுத்தி அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி மெய்ஞ்ஞானம் அருளிய திறத்தினை ஆசிரியர் கூறியிருப்பது உணரத் தக்கதாம்.

19. இறைவனின் அருட்செயல்

- விறற்சொல்லுக்கு

100. எட்டாணை யார்க்கும் எழுதா இயற்குணங்கள்
எட்டாணை ஆற்றா எழுத்தினான் - மட்டாரும்
பாடலார் ஆடலார் பண்பலார் நண்பலார்

ஆடலார் ஆடல் அகன்பதியாம் - கூடலார்
காணக் கிடையாதான் காண்பார்க்குக் காட்சியான்
பாணர்க்கு இலகு பலகையிட்டான் - சேணில்
சிறந்த உருவான் திருமாலுக்கு எட்டான்
நிறைந்த திருவுருவில் நிற்போன்- கறங்குடனே
சூறைசுழல் வண்டு சுழல்கொள்ளி வட்டமெனு
மாறு கருணையினால் மாற்றினான் - நீறணிந்த
105. மெய்யன் நிமலன் அமலன்அருள் வீடளிக்கும்
ஐயன் அறிவுக்குஅறி வாயினான் - பொய்யர்பால்
பொய்ம்மையாய் நின்றான் புரிந்தவர்தம் நெஞ்சத்து
மெய்ம்மையாய் நின்று விளங்கினான்.

பொருள் :

வேதச் சொல்லுக்கும் எட்டாதவன். இந்நிறத்தவன்
இவ்வுருவத்தவன் என்று எழுதுவதற்கு அரியவன், எண் குணங்களை
உடையவன், உணர்தற்கு அரிய பிரணவ எழுத்தாக ஓங்காரமாய்
நிற்பவன். பாடும்இசைவாணர், ஆடும்கலைவாணர், பண்பற்றவரிடம்
நட்புக் கொள்ளாத அறிஞர்கள் வாழுகின்ற மதுரையம்பதியில்
ஆடுகின்றான். ஊனக்கண்ணால் காண முடியாதவன், ஞானக்
கண்ணினால் காண்பவர்க்குக்காட்சி கொடுப்பவன், பாணபத்திரருக்கு
பொற்பலகை கொடுத்து அவரின் இசையைச் செவிமடுத்தவன்,
சேய்மையில் தோன்றும் அந்தி நிறச் சிவந்த மேனி உடையவன்.
திருமாலுக்கும் உயர்ந்தவன். என்றாலும் எல்லாப் பொருளிலும்
நிறைந்தவன். சூரைக்காற்று, மலரைச் சுற்றும் வண்டு, சுழலுகின்ற
கொள்ளி ஆகியவை போன்று சுழன்று சுழன்று அதாவது மாறி மாறிப்
பிறக்கின்ற என் பிறவித் துன்பத்தைத் தன்னுடைய பேரருளால்
மாற்றியவன். திருநீறு அணிந்த திரு மேனியை உடையவன்,
இயல்பாகவே மலமற்றவன். தூய வடிவினன், வீட்டுப்பேறு அளிக்கும்
தலைவன், அறிவுக்கு அறிவாய் விளங்குபவன், பொய்யர்க்குப்
பொய்மையாய்நிற்பவன், அன்பு அடியார்களின் நெஞ்சத்தில் உண்மைப்
பொருளாய் விளங்குபவன் இறைவன்.

சொ.பொ.வி :

ஆற்றாளமுத்து - உணர்வதற்கு அரிய ஓம் என்ற பிரணவம்.
மட்டாறும் - தேனினும் மிக்க. கூடலார் - மதுரையை உடையவர்.
பாணர் - பாணபத்திரர். பலகை - சங்கப்பலகை. சேண் - சேய்மை
(தூரம்). சூறை - சூறைக்காற்று.

விளக்கம் :

இப்பகுதியில் மதுரை நகரத்தின் சிறப்பினையும், பாண பத்திரருக்கு அருளிய திருவிளையாடலையும் குறிப்பிட்டுத் தன்னுடைய ஞானாசிரியராம் இறைவனுடைய பெருமைகளை ஆசிரியர் தொகுத்துத் தந்துள்ளார். இவ்வாறு இறைவனின் பெருமை களை எல்லாம் தொகுத்துக் கூறியிருப்பது அடுத்து வருகின்ற அவனுடைய இடங்களைக் குறிப்பிடுவதற்குரிய முன்னுரையாகும்.

20. இறைவனைக் காணுவதற்குரிய இடங்கள்

- கைமழுவன்

அத்தன்பால் நீசென்று அடையும் இடத்தையெலாம்
சித்தஞ்சேர் நெஞ்சமே செப்பக்கேள் - நித்தலுமே
பூசிமுடித்து உண்டுடுத்துப் பூங்குழலார் தங்கலவி
ஆசைதனில் பட்டின்ப ஆர்கலிக்குள் - நேசமுற
நின்று திளைக்கும் இதுமுத்தி அல்லதுவேறு
ஒன்று திளைக்கும் அதுமுத்தி - அன்றென்று

110. இலகா இருளலகை போல்இகலே பேசும்

உலகா யதன்பால் உறாதே - பலகாலும்
தாம்பிரமன் கண்டவர்போல் தம்மைக்கண்டு ஆங்கதுவே
நான்பிரமம் என்பவர்பால் நண்ணாதே - ஊன்தனக்குக்
கொன்றிடுவது எல்லாம் கொலையல்ல என்றுகுறித்து
என்றும்அற மேதெய்வம் என்றென்று - வென்றிப்
பொறையே எனும்புத்தன் பொல்லாத புன்சொல்
மிறையே விரும்பி விழாதே - நிறைமேவி
வாழ்பவர்போல் மன்னுடம்பில் மன்னும்உரோ மம்பறித்துத்

தாழ்வுநினை யாதுதுகில் தானகற்றி - ஆழ்விக்கும்
 115. அஞ்சும் அகற்றும் அதுமுத்தி என்றுரைக்கும்
 வஞ்சமணன் பாழி மருவாதே - செஞ்சொல்புனை
 ஆதிமறை ஒதி அதன்பயன்ஒன் றும்அறியா
 வேதியர்சொல் மெய்யென்று மேவாதே - ஆதியின்மேல்
 உற்றதிரு நீறும் சிவாலயமும் உள்ளத்துச்
 செற்ற புலையர்பால் செல்லாதே - நற்றவஞ்சேர்
 வேடமுடன் பூசையருள் மெய்ஞ்ஞானம் இல்லாத
 மூடருடன் கூடி முயங்காதே - நீட
 அழித்துப் பிறப்பது அறியாது அரணைப்
 பழித்துத் திரிபவரைப் பாராதே.

பொருள் :

நாள்தோறும் பூமுடித்து அலங்காரம் செய்து கொண்டு உணவினை உண்டு, பட்டாடை உடுத்தி அழகுற விளங்குகின்ற கூந்தலை உடைய மகளிரிடம் பெறுகின்ற இன்பத்தையே ஆசைப்பட்டு, அவரிடம் பெறுகின்ற சிற்றின்பத்தையே முத்தி என்றும், அது அல்லாது இறைவனின் அருள்பெற்று அவருடைய பேரருள் வெள்ளத்தில் திளைப்பதுதான் முத்தி என்பது இல்லை என்றும் பிதற்றிக் கொண்டு திரிகின்ற ஆணவமாகிய இருளிலே திரிகின்ற பேயைப் போல அலைகின்ற உலகாயதர் என்னும் மதத்தார் பால் சென்று விடாதே. பிரமப் பொருளைக் கண்டவர் போல் பேசிக்கொண்டும், தாங்களே பிரமம் என்று பேசிக் கொண்டும் திரிகின்ற அகப்பிரமவாதிகளிடம் சேராதே. உயிர்களைக் கொன்றால் பாவம், தின்றால் பாவமில்லை என்று விவாதம் செய்து அறந்தான் தெய்வமாகும் என்று வாதிக்கும், பொறுமையே வெல்லும் என்று பேசியும். நெறியில்லாது நெறி பேசுகின்ற பெளத்தர்கள் கூறுகின்ற கொள்கையிற் சேர்ந்து அலையாதே. உயர்ந்த வாழ்க்கையைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்று கருதி, மனித வாழ்க்கையில் உடம்பிலுள்ள உரோமங்களைப் பறித்தும், தாழ்வாகும் என்று நினையாது ஆடையின்றியும், துன்பத்தைத் தருகின்ற ஐந்து கந்தங்களை அகற்றி வாழ்வதே முத்தி என்று கூறுகின்ற சமணர்களின் இருப்பிடங்களில் சேராதே. வேதங்களை நாள்தோறும் ஒதினாலும் அவ்வேதங்களின் பயன் சிவபரம் பொருளே என்பதை அறியாத

வேதியர்கள் கூறுகின்ற சொல்லை உண்மை என்று நம்பி ஏமாறாதே. சிவபெருமானின் திருமேனியில் உள்ள திருநீறும், அவன் எழுந்தருளியுள்ள சிவாலயமும் நெஞ்சாற நினைந்து வழிபடாத இழிந்தவரிடம் சேராதே. தவமுடைய சிவனடியார் திருவேடமும் சிவபூசையும் அருளுடைமையும், மெய்ஞ்ஞானமும் உணராத அறிவற்றவர்பால் கூடிடாதே. இறந்து பிறப்பது அறியாது பிற சிறு தெய்வங்களை வணங்கிச் சிவபெருமானைப் பழித்துத் திரிகின்றவர்களைக் கண்ணெடுத்துப் பாராதே நெஞ்சே.

சொ.பொ.வி:

நித்தலும் - நாள்தோறும். கலவி - புணர்ச்சி. ஆர்கலி - துன்பம். இலகா - மிக்க. இகல் - மாறுபாடு. இடுவது - இட்டு உண்பது. பொறை - பொறுமை. இறையே - கொள்கை. உரோமம் - மயிர். துகில் - ஆடை. ஐந்து - உருவம். வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானம் என்ற பிறப்புக்கு ஏதுவாகிய ஐந்து (இவை கெடுவதே முத்தி என்பர் சமணர்). பாழி - இடம். அரன் - சிவபெருமான்.

விளக்கம் :

இப்பகுதியில் நெஞ்சமானது மறைஞான சம்பந்தராகிய சிவபெருமானிடம் தூதுசெல்லச் செல்லும்பொழுது பிற மதத்தார் வாழுகின்ற இடங்களுக்குச் செல்லாது, அவர்தம் கொள்கைகளில் சேராது செல்ல வேண்டும் என்று ஆசிரியர் நெஞ்சத்தை நோக்கி வேண்டுகிறார். உலகாயதர், அகப்பிரம்மவாதி, பௌத்தர், சமணர், வைதீகர், நீசர், மூடர், சிறுதெய்வவாதிகள் ஆகியவர் பால் செல்ல வேண்டாம் என்று கூறி அவர்தம் முக்கியக் கொள்கைகளையும் சுருக்கிக் கூறியுள்ள ஆசிரியரின் திறன் நினைவுகூறத்தக்கதாகும்.

21. தூதுரை

- விழித்தருளை

120. தந்தெம்மை ஆண்டருளும் சம்பந்த மாமுனிவன்
அந்தங் கடந்தப்பா லாய்நின்றான் - எந்தைபிரான்
வீற்றிருக்கும் ஓலக்கம் எய்திஅடி வீழ்ந்திறைஞ்சிப்

போற்றி சயசய போற்றியென - ஆர்த்தகரி
 அன்றுரித்தாய் நிற்பவனி ஆதரித்தார் எல்லாரும்
 வென்றிமதன் அம்புபட வீழ்வரோ - நின்றிடத்து
 நில்லாத செல்வம் நிலையென்று உணைநீங்கிப்
 பொல்லா நரகில் புகுவரோ - பல்லோரும்
 கத்தும் சமயக் கணக்கில் படுவரோ
 சித்தம் பலகால் திகைப்பரோ - முத்தம்

125. பொருத நகைமடவார் புன்கலவி இன்பம்
 மருவி மயங்கி வருவரோ - இருபொழுதும்
 நாளிருபத் தேழும் நவக்கிரக மும்நலியும்
 கோள்இதுவென்று எண்ணிக் குறிப்பரோ - வேளை
 எரித்த விழியாய்நின்ற இன்பக் கடற்கே
 தரித்து மதிமறந்த தையல் - வருத்தமெலாம்
 தீராய் எனஉரைத்துச் செங்கமலப் பூந்திருத்தாள்
 தாராய் எனப்பலகால் தாழ்ந்திறைஞ்சி - ஏர்ஆரும்
 பூங்கொன்றை வாங்கி புகழ்ந்துபுரி நெஞ்சமே
 ஈங்கொன்ற வாறாய் இனி.

பொருள் :

நயன தீட்சை தந்து எமை ஆண்டருளிய சம்பந்த மாமுனிவன்
 அந்தங்கடந்து, எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாலாய் நிற்பவர் ஆவார். அவர்
 வீற்றிருக்கும் கொலு மண்டபத்தைச் சென்றடைந்து அவரின்
 திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி சயசய போற்றி எனக் கூறுவாயாக.
 மேலும் முழங்குகின்ற யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்தியவரே.
 உன்னுடைய திருவுலாவைக் கண்டவர்கள்...

மன்மதனின் அம்புபட்டு வீழ்வார்களோ, நிலையற்ற பொருளைச்
 செல்வம் என்று கருதி உன்னைவிட்டு நீங்கிக் கொடு நரசத்திற்குச்
 செல்வார்களோ, பல்வகையாக வாதிக்கின்ற புறச்சமயக் கணக்கரின்
 கூட்டத்தில் சேர்வரோ, சித்தம் கலங்கித் திகைப்பரோ, அழகிய
 பற்களை உடைய பெண்களின் இன்பத்தில் ஆசைப்பட்டு
 மயங்குவரோ, பகல் இரவாம் இருபொழுதும் இருபத்தேழு நட்சத்
 திரங்களும், ஒன்பது கோள்களும் தம்மை வருத்துமோ என்று
 அஞ்சுவரோ (மாட்டார்கள்). என்று கூறுவாய்.

மேலும் மன்மதனை எரித்த கண்களை உடையவனே. உன்னைக் கண்டது முதல் உன்னுடைய பேரின்பமே வாழ்க்கை யாகும் என்று தன்னை மறந்த எம்முடைய தலைவியின் வருத்த மெல்லாம் தீர்ப்பாயாக என்று அவனுடைய செந்தாமரைத்தாங்களைப் பலகாலும் வணங்கிக் கூறுவாயாக. மேலும், அவனுடைய அழகிய கொன்றைமாலையை வாங்கி நெஞ்சமே மீண்டும் என்னிடத்தில் வருவாயாக.

சொ.பொ.வி:

விளித்து - திருக்கண்ணோக்கமாம் நயனதீட்சை. ஓலக்கம் - கொலுமண்டபம். ஆர்த்த கரி - முழங்கும் யானை. மதன் - மன்மதன். வேள் - மன்மதன். தையல் - தலைவி.

விளக்கம் :

இப்பகுதியில் தன் நெஞ்சத்தைப் பார்த்து தன் ஞானஆசிரியராம் மறைஞான சம்பந்தராம் சிவபெருமானை வணங்கிப் போற்றிக் கொன்றை மாலையை வாங்கி வருமாறு வேண்டுகின்றார். இப்பகுதியில் இறைவனின் திருவுலாவைக் கண்டவர்கள் பெறுகின்ற பயனை ஆசிரியர் தொகுத்துக் கூறியிருப்பது அறியத் தக்கதாகும்.

இவ்வாறு நெஞ்சுவிடுதூது என்னும் இச்சாத்திரம் மறைஞான சம்பந்தரைப் போற்றுவதுபோல் முழுமுதற் கடவுளாம் சிவ பெருமானைப் போற்றுகிறது. சிவனுக்குரிய தசாங்கங்கள் தத்துவ அடிப்படையில் அமைந்திருப்பது பிற தூது இலக்கியங்களிலிருந்து வேறுபட்டதாகும். செல்லுகின்ற வழியைக் குறிப்பிடுகின்ற பொழுது பிற மதத்தாரைப் பற்றிக் கூறியிருப்பது தனிச் சிறப்பாகும். பொதுவாக இந்நூல் தத்துவ அடிப்படையில் சிவபெருமானின் பெருமைகளைக் குறிப்பிடுவதாகக் கொள்ளலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நெஞ்சுவிடு தூது

(ஒரே பாடல் என்பதால் எண்கள் கொடுக்கப்படவில்லை)

13

உண்மைநெறி விளக்கம்

கொற்றவன் குடி உமாபதி தேவ நாயனார்

-
- சாத்திரங்களில் சிறிய நூல்களில் இதுவும் ஒன்று.
  - ஏழு பாடல்களைக் கொண்டு சித்தாந்த மரபை வெளிப்படுத்துவது.
  - முப்பத்தாறு தத்துவங்கள், இறை வடிவம், ஆன்மாவின் நிலை ஆகிய வற்றைச் சுட்டிக் காட்டும் சிறப்பினைக் கொண்டது.
-

உண்மைநெறி விளக்கம்

பதினான்கு சாத்திரங்களில் ஒன்று உண்மைநெறி விளக்கம் ஆகும் பதினான்கு சாத்திரங்களைக் கூறும் வெண்பாவின் ஈற்று அடி “உண்மை நெறி சங்கற்ப முற்று!” என்று இடம் பெற்றுள்ளது. எனவே, பதினான்கு சாத்திரங்களில் ஒன்றாகிய உண்மைநெறி விளக்கத்தை உமாபதிசிவத்தின் நூல்களோடு வரிசைப்படுத்திச் சொல்லியிருப்பதால் இந்நூலை உமாபதி சிவமே பாடியருளினார் என்று கூறுவதுண்டு. பல உரையாசிரியர்கள் இக்கருத்திற்கு உடன்பட்டு சித்தாந்த அட்டகத்தில் ஒன்றாகக் கருதி உமாபதி சிவமே எழுதியதாகக் கொண்டு உரையெழுதி உள்ளனர். இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள பாயிரப் பாடல் இந்நூலைப் பாடியவர் சீர்காழித் தத்துவராயர் என்றே கூறுகிறது. உமாபதி சிவத்தின் அட்டகத்தைத் தொகுத்துத் தருகிறவர்கள் இப்பாயிரப் பாடலைப் பதிப்பதில்லை.

பாயிர வெண்பாப்படி இந்நூலைச் சீர்காழித் தத்துவராயர் பாடியருளினார் என்ற கருத்தும் உண்டு. சீர்காழித் தத்துவராயர் சீர்காழிச்சிற்றம்பலநாடிகளின் மாணவராவார். இன்றைய சித்தாந்த உரையாசிரியர்களில் சிறப்பிடம் பெற்றுத் திகழுகின்ற முனைவர் ஆ. ஆனந்தராசன் அவர்கள் தன்னுடைய தசகாரியம் நூலில் இந்நூலாசிரியர் சீர்காழித் தத்துவராயரே எனத் தன்னுடைய ஆய்வினால் நிறுவியுள்ளார்கள். அவர்களின் நுண்மாண் நுழை புக்க ஆய்வு தெளிவான முடிவையே தருகிறது. என்றாலும் பழைய மரபுப்படியும் வெண்பாப்படியும் வரிசை அமைப்பில் நெஞ்சு விடுதூதுக்குப் பின்னே உண்மைநெறி விளக்கத்திற்கு உரை இங்கே இடம் பெறுகிறது.

இந்நூல் பாயிரப் பாடல் தவிர்த்த ஆறு விருத்தப் பக்களைக் கொண்டது. சிந்தனை உரையில் பாயிரப் பாடல் நூலின் இறுதியில் உள்ளது. என்றாலும் இலக்கண மரபுப்படி இங்கு பாயிரம் முதலில் கூறப்பெறுகிறது. நூலில் இடம் பெற்றுள்ள ஆறு பாடல்களிலும் தசகாரியத் தத்துவங்கள் விளக்கப் பெற்றுள்ளன. தசகாரியம் என்பது உயிர் பாசத்தின் உண்மை வடிவைக் கண்டு அதனை நீங்கி இறைவனின் திருவருள் ஞானத்தால் தன் நிலை உணர்ந்து பின் திருவடிப் பேறாம் இறைவனின் திருவருளில் தோய்ந்து இறையின்பத்தைப் பெறுவதற்குக் கூறப்பட்ட பத்துப் படிநிலைகள் ஆகும். பண்டார சாத்திரங்கள் இத்தசகாரியம் பற்றி விரிவாகச் செய்திகளைத் தருகின்றன. இந்நூல் சுருக்கமாகத் தசகாரியத்தை விளக்குகிறது எனலாம்.

பாயிரம்

எண்ணும் அருள்நூல் எளிதின் அறிவார்க்கு
உண்மை நெறிவிளக்கம் ஒதினான் - வண்ணமிலா
தண்காழித் தத்துவனார் தாளே புனைந்தருளும்
நண்பாய தத்துவ நாதன்.

பொருள் :

எளிதாக அறிகின்ற பக்குவம் கொண்ட உயிர்களுக்கு உண்மைநெறி விளக்கம் என்ற அருள்நூலை மாயா உருவின்றி ஞானவடிவாய்க் காட்சிதரும் குளிர்ந்த சீர்காழி நகருக்குத் தலைவனாகிய சீர்காழித் தத்துவநாதர் திருவடிகளைத் திருமுடியில் சூட்டி அருளவேண்டும் என்ற விருப்பத்தைக் கொண்ட சீர்காழிச் சிற்றம்பலநாடிகள் பாடியருளினார்.

1. மண் முதல் சிவம் அது ஈறாம் வடிவு காண் பதுவே ரூபம்
மண் முதல் சிவம் அது ஈறாம் மலம்சடம் என்றல் காட்சி
மண் முதல் சிவம் அது ஈறாம் வகைதனில் தான்நிலாது
கண் நுதல் அருளால் நீங்கல் சுத்தியாய்க் கருதலாமே.

பொருள் :

மண் முதலாக சிவம் ஈறாக முப்பத்தாறு தத்துவத்தின் வடிவைக் காண்பது தத்துவ ரூபம். இத்தத்துவம் முப்பத்தாறு எனையும் உயிர் கூடி அறியும் அல்லாது தத்துவங்கள் தாமே அறியாது. எனவே அத்தத்துவங்களை அறிவற்ற பொருளாகிய சடம் என்று காண்பதுவே தத்துவக் காட்சியாகிய தத்துவ தரிசனம். மண் முதல் சிவம் ஈறாகிய தத்துவங்களை சடம் என்று கண்ட உயிர் இறை வனின் திருவருளால் அத்தத்துவங்களின் இயல்பையும் விளைவையும் நன்கு அறிந்து, தத்துவங்களோடு பொருந்தி நில்லாது விலகி நின்றல் தத்துவ சுத்தியாகும்.

சொ.பொ. வி:

மண்முதல் சிவம்அது ஈறாம் - மண் முதல் சிவம் வரை தத்துவங்கள் முப்பத்தாறு, மண், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் என்ற பூதங்கள் ஐந்து. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றம் என்ற தன் மாத்திரைகள் ஐந்து, வாக்கு, கால், கை, எருவாய், கருவாய் என்ற கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்து. மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து. மனம், புத்தி, சித்து, அகங்காரம் என்ற அந்தக்கரணங்கள் நான்கு. காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருடன், மாயை என்ற வித்தியா தத்துவங்கள் ஏழு. சுத்தவித்தை, ஈசுவரம், சதாசிவம், சத்தி, சிவம் என்ற சிவதத்துவங்கள் ஐந்து. ஆகத் தத்துவங்கள் முப்பத்தாறு. கண்நுதல் - சிவபெருமான்.

விளக்கம் :

தசகாரியம் எனப்படும் பத்து நிலைகளில் ஆசிரியரது உபதேசத்தைக் கேட்டும் நூல்களைப் பயின்றும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் இயல்பைப் பொதுவாக உயிர் அறிந்து கொள்வது தத்துவ ரூபமாகும். ரூபம் என்றால் ஒரு பொருளைப் பொதுவாக அறிவதாகும். அத்தத்துவங்கள் வேறு தான் வேறு என்றும், தத்துவங்கள் அனைத்தும் அறிவற்ற சடப் பொருளே என்றும் ஞானாசிரியன் உணர்த்த அறிந்து கொள்வது தத்துவ தரிசனமாகும். தரிசனம் என்பது ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்வது. (உலக வழக்கில்

தீர்க்கதரிசி என்ற சொல் வழங்குவதை நினைவு கொள்ளலாம்) ஞானாசிரியருக்கு மேலாக உள்ள இறைவனால் இத்தத்துவங்களின் இயல்பை அறிந்த உயிர் அத்தத்துவங்களிலிருந்து நீங்குவது தத்துவ சுத்தியாகும். சுத்தி என்பது தெளிந்தநிலை எனப்படும்.

குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் உயிர் போகங்களை அநுபவிக்கின்ற பொழுது போகப் பொருள்களைக் காணுகின்ற காட்சி. அவை நிலையற்றவை என்று அறிவது, அவ்வாறு அறிந்து அவற்றிலிருந்து நீங்குவது ரூபம். தரிசனம். சுத்தி எனக் கூறலாம்.

2. பாயிருள் நீங்கி ஞானம் தனைக்காண்டல் ஆன்ம ரூபம் நீயும்நின் செயலொன்று இன்றி நின்றலே தெரிச னந்தான் போய்இவன் தன்மை கெட்டுப் பொருளில்போய் அங்குத் தோன்றாது ஆய்விடில் ஆன்ம சுத்தி அருள்நூலின் விதித்த வாறே.

பொருள் :

உயிர்களைப் பற்றிக் கொண்டு இருக்கின்ற ஆணவ மலத்தின் பிடிப்பிலிருந்து நீங்கி, தனக்கு அறிவுக்கு அறிவாக நின்று உதவுவது இறைவனுடைய பேரருளாகிய ஞானமே என்று உயிர் உணர்வது ஆன்ம ரூபம் ஆகும். உயிரானது தன்னுடைய செயல் எதுவுமில்லை. அனைத்தும் இறைவனுடைய பேரருள் சத்திதான் என்று உணர்ந்து, தன்செயல் அன்றி இறைவனுடைய பேரருளை உயிர் அறிந்து நிற்பது ஆன்ம தரிசனம் ஆகும். எல்லாவற்றையும் நான் அறிவேன் என்ற தன்முனைப்பு போய் (அற்று) அவ்வாறு அறிகின்ற சுட்டறிவு கெட்டு இறைவனுடைய திருவருளாம் பொருளைச் சார்ந்து, அவ்வாறு சார்ந்தபொழுது தன்நிலைமை தோன்றாது அதில் ஒடுங்கி, அவன் தானே ஆகிய அந்நெறியில் நிற்பது ஆன்மசுத்தியாகும்.

சொ.பொ.வி :

பாயிருள் - உயிர்களில் பரந்திருக்கும் ஆணவம். ஞானம் - இறைவனுடைய பேரருளாகிய திருவருள். நீயும் - உயிர். போய் - கெட்டு. பொருள் - திருவருளாகிய பொருள். ஆய்விடில் - அவனே ஆகிவிடில்.

விளக்கம் :

தசகாரியமாம் உயிர்களின் பத்துப் படிநிலைகளில் முதற்பாட்டில் மூன்று படிநிலைகள் கூறப் பெற்றன. அவை தத்துவங்களாகிய உலகப் பொருள்கள் (மலங்கள்) பற்றியவை ஆகும். இப்பாடலில் உயிரைப் பற்றிய படிநிலைகள் மூன்று கூறப்படுகின்றன. ஆன்ம ரூபம் என்பது அனைத்துச் செயல்களும் இறைவனுடைய செயல்களே என்று உணர்வதாகும். ஆன்ம தரிசனம் என்பது உயிர் தனக்கு எச்செயலைச் செய்வதற்கும் உரிமையில்லை என்று உணர்ந்து தன் செயல் இன்றி நிற்பதாகும். ஆன்மசுத்தி என்பது தன்செயல் கெட்ட உயிர் இறையருளைச் சார்ந்து நிற்பதாகும்.

3. எவ்வடி வுகளும் தானாம் எழில்பரை வடிவ தாகிக்
கவ்விய மலத்தான் மாவைக் கருதியே ஒடுக்கி ஆக்கிப்
பவ்வமீண்டும் அகலப் பண்ணிப் பாரிப்பான் ஒருவன் என்றே
செவ்வையே உயிருள் காண்டல் சிவரூப மாக்கும் அன்றே.

பொருள் :

உலகப் பொருள்கள் அனைத்தின் வடிவுகளும் தன் வடிவே ஆகி, தனக்குத் தன்னில் கலந்துநின்ற சத்தியை (பராசத்தியை) வடிவமாகக் கொண்டு, உயிர்களுக்குத் தன்னுடைய கருணையினால் உடல், கருவி, போகப் பொருள் ஆகியவற்றை அளித்து, உயிர்களின் வினைக்கு ஏற்றவாறு பிறப்பு இறப்புக்களை கொடுத்துக் காத்து, உயிர்கள் இளைப்பாறுதலுக்காக ஒடுக்கி, பிறப்பு இறப்புக்களால் பக்குவப்பட்ட உயிர்களுக்கு, அவை பிறவியாகிய கடலிலிருந்து மீள வழிகாட்டி, அவற்றிற்கு வீடுபேற்றினை வழங்குபவன் சிவபெருமான் ஒருவனே. அவனே தன் நிகரற்ற தலைவன் என்று உண்மைப் பொருளை உயிர்கள் உணர்வது சிவரூபமாகும்.

சொ.பொ.வி :

எவ்வடிவுகள் - அனைத்து உலகப் பொருள்களின் வடிவுகள்.
எழில்பரை - எழில்மிக்க சத்தி. மலத்துக்கவ்விய - மலங்களால்

விழுங்கப் பெற்ற. பவ்வம் - கடல். பண்ணி - இறைவன் முத் தொழிலைச் செய்து. பாரிப்பான் - அருள்வழங்குவான் (வீடுபேறு). செவ்வையே - உண்மைப் பொருள்.

விளக்கம் :

உயிர்களின் படிநிலைகளில் ஆறினை இரண்டு பாடல்களால் விளக்கிய ஆசிரியர் இனி வரும் நான்கு பாடல்களால் நான்கு படிநிலைகளை விளக்குகிறார். நான்கில் முதல் பாடலாகிய இப்பாடலில் சிவரூபம் விளக்கப்படுகிறது. சிவரூபம் என்பது இறைவன் ஒருவனே என்று உணர்வதாகும். அதாவது ஆக்கல் முதலிய தொழில்களைச் செய்பவனும், உயிர்களுக்காக அத்தொழில்களை நடத்தி, உயிர்களுக்குப் பிறவி நீங்க வீடுபேறு அளிப்பவனும் சிவபெருமான் ஒருவனே என்று உயிர் உணர்வதாகும். இறைவனுடைய திருவருளை எவ்வித ஐயமுமின்றி அறிவது இதன் சிறப்பாகும்.

4. பரைஉயிரில் யான்எனதுஒன்று அறநின்றது அடியாம்
 பார்ப்பிடம்எங்கும் சிவமாய்த் தோன்றல்அது முகமாம்
 உரைஇறந்த சுகமதுவே முடியாகும் என்றங்கு
 உண்மையினை மிகத்தெளிந்து பொருள்வேறொன்று இன்றி
 தரைமுதலில் போகாது நிலையினில்நில் லாது
 தற்பரையில் நின்று அழுந்தாது அற்புதத்தின் ஆகும்
 தெரிவரிய பரமானந் தத்தில் சேர்தல்
 சிவனுண்மைத் தெரிசனமாய்ச் செப்புநூலே.

பொருள் :

உயிரிடத்தில் யான் எனது என்ற தன்முனைப்பு நீங்கும்படி பரையாம் (சத்தியாம்) திருவருள் நிலை பெற்றிருப்பது சிவபெருமானின் திருவடியாகும். பார்க்கும் இடமெல்லாம் சிவமாய்த் தோன்றுவது முகமாம். சொல்லால் கூறமுடியாத சிவானந்தமே அவனின் திருமுடியாகும் என்று இவ்வுண்மைகளை மிகவும் தெளிவாக அறிந்து, இறைவனைத் தவிர வேறு பொருள் இல்லை என்பதை உணர்ந்து, மண் முதலிய தத்துவங்களில் சேர்ந்து, பிறவிக்கு உட்படாமலும் தன் முனைப்பில் அழுந்தாமலும், இவற்றை அறிவதற்குத் துணையாக நிற்கின்ற தற்பரையாம் திருவருளை

உணர்ந்து, அதனோடு அமையாது அதற்கு மேலும் அற்புதமாய் அமைந்த தெரிதற்கு அரிய பேரானந்தமாம் சிவானந்தத்தில் உயிர் தலைப்படுதல் சிவதரிசனம் ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

பரை - சத்தி, உரையிறந்த - சொல்லமுடியாத. சுகம் - பேரானந்தம். பொருள் - சிவமாகிய பொருள். தரை - மண்.

விளக்கம் :

இப்பாடலில் சிவதரிசனம் கூறப்படுகிறது. இறைவனின் வடிவம் அவனுடைய திருவருளே ஆகும் என்பதை உணர்ந்து, தத்துவமாம் போகப் பொருள்களிலிருந்து நீங்கித் தன் செயல் அற்று உயிரானது சிவனருளாம் பேரின்பத்தில் தலைப்படுதல் சிவதரிசனம் என்பது பெறப்படுகிறது.

5. எப்பொருள்வந் துற்றிடினும் அப்பொருளைப் பார்த்திங்கு
எய்தும்உயிர் தனைக்கண்டுஇவ் வுயிர்க்கு மேலாம்
ஒப்பில்அருள் கண்டுசிவத் துண்மை கண்டு
உற்றதெல்லாம் அதனாலே பற்றி நோக்கித்
தப்பினைச்செய் வதும்அதுவே நினைப்பும்அது தானே
தரும்உணர்வும் புசிப்பும்அது தானே யாகும்.
எப்பொருளும் அசைவில்லை எனஅந்தப் பொருளோடு
இயைவதுவே சிவயோகம் எனுமிறைவன் மொழியே.

பொருள் :

எத்தகைய உலகப் பொருள்களோடும் போகத்தின் அடிப் படையில் பொருந்திடினும், அப்பொருள்கள் அறிவற்றவை சடங்கள் அழிந்துபோகும் மலத் (பாசத்) தன்மை உடையன என்பதையும் உணர்ந்து, அவற்றுள் பொருந்துகின்ற உயிர்க்குச் சுதந்திரமாகத் தொழில் படும் நிலை இல்லை என்பதையும் உணர்ந்து, உயிருக்கு மேலான ஒப்பற்ற அருள் என்ற ஒன்று உண்டு என்பதையும் உணர்ந்து, அதில் சிவத்தின் உண்மையைக் கண்டு, பொருந்திய எல்லாவற்றையும் சிவனருளாலே பற்றிப் பார்த்து,

மறப்பினைச் செய்வதும் நினைப்பினைச் செய்வதும், அறிவிக்க அறிவதும், கர்மவினை அநுபவிப்பும் சிவமேயாகும் என்பதையும் உணர்ந்து, அவனன்றி எதுவும் அசைவதில்லை என்பதையும் உணர்ந்து, சிவத்தோடு பொருந்துவதே சிவபோகம் என்று இறைவன் அருளிய நூல்கள் கூறுகின்றன.

செ.பொ.வி:

தப்பினை - மறப்பினை. பொசிப்பு - அநுபவிப்பு. இசைவது - பொருந்துவது. இறைவன்மொழி - இறைவன் அருளிய நூல்கள் (வேத ஆகமங்கள்).

விளக்கம் :

இப்பாடலில் சிவயோகம் கூறப்படுகிறது. உயிர்கள் தமக்குரிய அனைத்து அருட்செயல்களையும் செய்வது சிவபரம்பொருளே என அறிவது சிவயோகமாகும். சிவ தரிசனத்திற்கும் சிவயோகத்திற்கும் உள்ள படிநிலை வேறுபாட்டை அறிஞர் ஆனந்தராசன் அவர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுவார்கள்.

ஞானமாகிய சிவத்தைக் காணுதல் அல்லது பிற செயல்களில் நீங்கி நின்றல் சிவதரிசனம் ஆகும். பிற செயல் செய்பவரின் திருவருளை மறவாது செய்தல் சிவயோகம் ஆகும். முன்னது நான் என்பதை இழந்து நிற்கும் நிலை. பின்னது அருளேயாய் நிற்கும் நிலை. சிவதரிசனத்தின் பயன் மலத்தில் நீங்கி சிவானந்தத்தைத் தலைப் படுத்தல். சிவயோகத்தின் பயன் மாயை கன்மங்களை நீங்கிப் பிறப்பறுத்தல்.

6. பாதகங்கள் செய்திடினும் கொலைகளவு கள்ளுப்
பயின்றிடினும் நெறியல்லா நெறிபயிற்றி வரினும்
சாதிநெறி தப்பிடினும் தவறுகள்வந் திடினும்
தனக்கெனஓர் செயலற்றுத் தானதுவாய் நிற்கில்
நாதனிவன் உடல்உயிராய் உண்டுஉறங்கி நடந்து
நானாபோ கங்களையும் தானாகச் செய்து
பேதமற நின்றுஇவனைத் தானாக்கி விடுவன்
பெருகுசிவ போகமெனப் பேசுநெறி இதுவே.

பொருள் :

சிவயோகத்தில் பொருந்தியவர்கள் உலகத்தில் வாழும் காலத்தில் தவறுகள் செய்தாலும், கொலை, களவு, கள்ளுண்ணல் ஆகியவற்றைச் செய்தாலும், அறநெறி இல்லாதவற்றைச் செய்தாலும், குலமரபிற்கு ஒவ்வாதனவற்றைச் செய்தாலும், செய்யாத பழிவந்து சேர்ந்தாலும், தனக்கென ஓர் செயலற்று, எல்லாம் இறைபணி நின்றலே எனக் கொண்டு தெய்வப்பணியில் நிற்பார்கள். அவர்களின் மேற்குறித்த செயல்களை எல்லாம் இறைவன் தன்னுடைய செயலாகவே ஏற்றுக் கொண்டு, அவர்தம் உடலும் உயிருமாய் நின்று, உண்டு, உறங்கி, அவர்களைத் தானாகவே ஆக்குவான். இதுவே சிவபோகம் என்று கூறும் நெறியாகும்.

சொ.பொ.வி:

பாதகங்கள் - தவறுகள். நெறி - அறநெறி. சாதி நெறி - குலமரபு. தானதுவாய் நின்றல் - இறைபணியாய் நின்றல்.

விளக்கம் :

இவ்வுலகத்தில் சீவன் முத்தராய் வாழுகிறவர்கள் (சிவயோகத்தில் நின்றவர்கள்) நன்மை, தீமை எதைச் செய்தாலும் அவற்றையும் அவற்றின் பயன்களையும் கருதாது, தங்களை மறந்து சிவயோகத்தில் ஒன்றி இறைபணியில் நிற்பார்கள். அவ்வாறு நிற்கின்றவர்களை நன்மைதீமைகளின் புண்ணிய பாவங்கள் பற்றாது. ஏனென்றால் அவர்களின் நன்மை தீமைச் செயல்கள் எல்லாவற்றையும் அவர்கள் செய்வதாக அமைக்காது. இறைவன் தானே செய்வதாகத் திரு விளையாடல் புரிவான். அத்துடன் நில்லாது அச்சிவ புண்ணியர்களுக்கு வீடளித்துத் தன்னுடைய வியாபகத்தில் அடக்கிக் கொள்வான். இதுவே சிவபோகமாகும்.

இவ்வாறு இந்த நூலில் நூலைத் தந்தருளிய ஆசிரியர் உயிர்களின் படிநிலைகளான தசகாரியங்களுக்கு ஆறு பாடல்கள் மூலம் விளக்கம் தருகிறார் எனலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உண்மை நெறி விளக்கம்

பாடல் முதற்குறிப்பு அகராதி

எண்கள் - பாடல் எண்கள்

எப்பொருள்	5	பாதகங்கள்	6
எண்ணும் - பாயிரம்		பாயிருள்	2
எவ்வடிவு	3	மண்முதல்	1
பரைஉயிரில்	4		

14

சங்கற்ப நீராகரணம்

கொற்றவன் குடி உமாபதி தேவ நாயனார்

-
- சிவஞான சித்தியாரின் பரபக்கத்தைத் தொடர்ந்து பிற சமயக் கொள்கைகளைப் பொருத்தமற்றவை என வலியுறுத்துவது.
  - ஒன்பது மதக் கொள்கைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றை மறுப்பது சைவவாதியாக அமையாது ஒவ்வொரு சமயத்தையும் அடுத்தடுத்த சமயம் மறுப்பதாக அமைந்த சிறப்பினைக் கொண்டது.
  - நூலின் இறுதியில் சைவ சமயக் கொள்கைகளை அறிந்து கொள்ளப் பிற சாத்திரங்களைப் பயில வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைத் தூண்டுவது.
-

சங்கற்ப நிராகரணம்

////////////////////////////////////

உமாபதி சிவம் அருளிச் செய்த எட்டு நூல்களில் இதுவும் ஒன்று. சங்கற்பம் என்பது கொள்கை என்ற பொருளைத் தரும். நிராகரணம் என்பது மறுப்பு என்ற பொருளைத் தரும். இந்நூலுள் ஒன்பது மதங்களின் கொள்கைகள் அவ்வவ் மதத்தார் கூறுவது போல அமைந்து, அதன்பின்னர் பிறமதத்தாரால் அக்கொள்கைகள் மறுக்கப்பட்டு, இறுதியில் சைவ வாதியின் மறுப்போடு நூல் நிறைவு பெறுகிறது. நூல் முழுமையும் பிற மத மறுப்புகள் அமைந்துள்ளனவே தவிர சித்தாந்தக் கொள்கைகள் வகுத்துக் கூறப் பெறவில்லை. இந்நூலுள் காப்புச் செய்யுள். பாயிரம் என்ற இரண்டு பகுதிகள் அமைந்து பதினெட்டு பாடல்களில் நூலின் கருத்துக்கள் அமைந்துள்ளன. நூலின் இறுதியில் சில பதிப்புக்களில் இரண்டு வெண்பாக்கள் அமைந்துள்ளன. நூற் பாடல்கள் அகவற்பாவில் அமைந்துள்ளன.

அருணந்தி சிவாசாரியாரால் எழுதப்பெற்ற சிவஞான சித்தியாரின் பரபக்கம் என்பது புறச்சமயங்களை மறுத்து எழுதப்பெற்ற நூலாகும். அதில் பதினான்கு புறச்சமயங்கள் மறுக்கப் பெற்றுள்ளன. ஆனால், இந்நூலில் மாயாவாதியாகிய புறச்சமயம் மட்டும் மறுக்கப்பட்டு மற்றைய ஏழு மதங்களாகிய அகச் சமயங்கள் மறுக்கப் பெற்றுள்ளன. ஆனால், பாயிரத்தில் குறிப்பிடுகின்ற பொழுது மொத்தம் அறுவர் என்று குறிப்பிட்டிருக்க நூலுள் எட்டு மதத்தார் இடம் பெற்றுள்ளனர். இதற்கு உரையாசிரியர்கள் ஒரு காரணத்தைக் கூறுகின்றனர். பாடாணவாதி. பேதவாதி. சிவசமவாதி ஆகிய மூன்று மதத்தாருடைய பெத்த நிலை ஒன்றாய் இருப்பதாலும் மூவருடைய முத்தியும் பேதவாதமாய் இருப்பதினாலும் மூவரும் ஒரு மதத்தாராகக் கருதப்

பெற்றுள்ளனர் என்பது அவர்களின் விளக்கமாகும். இந்நூல் உமாபதி சிவத்தின் காலத்தை வரையறுக்க ஆதாரமாகிய நூலாகும். மேலும் சமயங்களின் கொள்கைகளில் முக்தி பற்றிய கொள்கையே இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நூல் - காப்புச்செய்யுள்

திருந்திய அருந்தவம் பொருந்துபல் முனிவர்
கமையாக் காதல் அமையாது பழிச்சும்
நிகரில் செக்காப் புகர்முகத்து எழுந்த
புனிற்று வெண்பிறைத் தனிப்பெருங் கோட்டுத்
தழைசெவி மழைமதப் புழைநெடுந் தடக்கை
வாள்தரு மும்மை நாட்டம் நால்வாய்ப்
பாசம் அங்குசம் தேசறும் எயிறுஒண்
கனியிவை தாங்கும் புனித நாற்கரத்து
அங்கதம் கடகம் பொங்கிழை யாரம்
நிறைமணிச் சுடிகைக் கறையணல் கண்செவி
கொண்ட திண்பெரும் பண்டிக குறுந்தாழ்
களிறுதன் இருகழல் கருதா
வெளிறுஉறு துயரம் வீட்டினம் பெரிதே.

பொருள்:

விதிக்கப்பட்டுள்ள அரிய தவங்களைப் புரிகின்ற பல முனிவர்கள் ஒருகாலும் முழுமை அடையாத அன்புடனே வழிபடுகின்ற - ஒப்புமை கூறமுடியாத செக்கர் வானம் போன்ற செம்மையான புள்ளியைத் தமது திருமுகத்தில் பெற்றும், பிறைச் சந்திரன் போன்று ஒற்றைக் கொம்பினைப் பெற்றும் பெரிதான கால்கள் இரண்டையும் பெற்றும், மும்மதங்களைப் பெற்றும், துவாரத்தை உடைய நீண்ட துதிக்கையைப் பெற்றும், ஒளியினை உடைய மூன்று கண்களைப் பெற்றும், பெரிய வாயினை உடையதாயும், பாசம், அங்குசம், ஒடிந்த கொம்பு, கனி ஆகிய நான்கினையும் நான்கு கைகளில் கொண்டும் தோள்வளை, கடகம், முத்து மாலை ஆகிய அணிகலன்களை அணிந்த திருத்தோள்களைக் கொண்டும் இரத்தினத்தை உடைய தலையினையும், கருமையான

கண்டத் தினையும், கண்ணையாகிய செவியை உடைய பாம்பினைக் கட்டிய வயிற்றினைக் கொண்டும், சிறிய கால்களை உடையதாயும் விளங்குகின்ற யானையாம் விநாயகப் பெருமானது இரண்டு திருவடிகளையும் மனதார நினைந்து குற்றத்தோடு கூடியிருக்கிற துன்பங்களை அறவே நீக்கிக் கொண்டோம்.

செ.பொ.வி:

திருந்திய - வரையறுக்கப்பட்ட, (விதிக்கப்பட்ட). கமையா - முழுமை அடையாத. பழிச்சம் - வழிபடுகின்ற. செக்கர் - செவ்வானம். புனிற்று - அண்மையில் ஈன்ற (வளர்பிறை). கோடு - கொம்பு. புழை - துவாரம். நாட்டம் - கண்கள். எயிறு - கொம்பு. கட்செவி - கண்ணே செவி. பண்டி - வயிறு. தாள் - திருவடி. வெளிறுஉறு - குற்றத்தோடு கூடியிருக்கின்ற. வீட்டினம் - விலக்கினோம்.

கருத்துரை:-

விநாயகரின் வணக்கமாகிய இக்காப்புப் பாடலில் அவரின் வடிவம் முழுமையாக வருணனை செய்யப் பெற்றுள்ளது. அவரை வணங்கினால் செய்கின்ற குற்றத்தால் ஏற்படுகின்ற துன்பங்கள் அனைத்தும் நீங்கும் என்பது கூறப்பெற்றுள்ளது.

பாயிரம்

- பெருங்கடல் உதவும் கருங்கடு வாங்கிக்
கந்தரத்து அமைத்த அந்தமில் கடவுள்
பாலரை உணர்த்தும் மேலவர் போலக்
கேட்போர் அளவைக் கோட்படு பொருளால்
5. அருளிய கலைகள் அலகில வாலவை
பலபல சமயப் பான்மைத் தன்றே
அஃதால் அந்நூல் தன்மை உன்னிய
மாந்தர் இதுவே பொருளென்று அதன்நிலை
அறைதலின் வேற்றோர் பனுவல் ஏற்றோர்க்கு
10. இசையா மாறுபாடு கூறுவர் அதனால்
புறச்சம யங்கள் சிறப்பில வாகி

- அருளில் மாந்தரை வெருளுற மயக்கி
அலகைத் தேரின் நிலையில் தீரும்
ஈங்கிவை நிற்க நீங்காச் சமயம்
15. மூவிரு தகுதி மேவிய தாமும்
ஒன்றோடு ஒன்று சென்றுறும் நிலையில்
ஆறு மாறா வீறுடைத்து இவற்றுள்
எவ்வம் இல்லாச் சைவநல் சமயத்து
அலகில் ஆகமம் நிலவுதல் உளஅவை
20. கனகம் இரணியம் காஞ்சனம் ஈழம்
தனம்நிதி ஆடகம் தமனியம் என்றுஇப்
பலபெயர் பயப்பதோர் பொருளே போலப்
பதிபசு பாச விதிமுறை கிளக்கும்
வாய்ந்த நூல்கள் ஆய்ந்தன ராகி
25. ஆசா னாகி வீசிய சமத்துடன்
ஏழஞ் சிறுநூ நெடுத்த ஆயிரம்
வாழுநற் சகனம் மருவா நிற்பப்
பொற்பொது மலிந்த அற்புதன் ஆனி
ஆறாம் விழவில் பொற்தேர் ஆலயத்து
30. ஏறா அறுவர் நிரையில் இருப்ப
மயங்கு வாத மாயா வாதி
முயங்கிட ஒருதலை முதுவெதிர் மணிகேர்
பெண்ணை சூழ்ந்த வெண்ணெயம் பதிதிகழ்
மெய்கண் டவன்அருள் கைகண்டு அவர்களில்
35. ஒருவர் ஓர்தலை மருவி இருப்ப
வஞ்சப் பிறவிக் கஞ்சி வந்து ஒருவன்
ஏதிறை யருளென இதுவெனும் மாயா
வாதியை அயலினர் மறுதலைத் தருள்தர
மற்றவர் அயலினர் அவருரை மறுத்துச்
40. சொற்றர அயலரில் அவரும் தொலைவுற்று
இன்னே எழுவரும் முன்னே கழியுழி
ஆங்கயல் இருந்த அருளினர் அழகிது
நீங்கள் சங்கற்பம் நிராகரித் தமையென
மற்றவர் உரைத்த சொல்தரு பொருள்கொடு
45. வாத செற்பை விதண்டையும் ஏதுவும்
ஓது நால்வகை உவமையும் திகழ்தர

அருள்சேர் மாந்தர் வெருள்சே ராமல்
தர்க்கமும் விடையமும் கற்க
நற்கவி மாந்தர் நகநவிற் றுவனே.

பொருள்:

பெரிய திருப்பாற்கடலிலே நின்று தோன்றிய, கறுத்த நஞ்சினை வாங்கி அமுதாகக் கழுத்தில் அணிந்து கொண்ட அழிவற்ற தன்மை உடைய கடவுள் (சிவபெருமான்) - தங்கள் குழந்தைகளுக்கு உரிய பருவங்களில் கல்வியைப் புகட்டுகின்ற பெற்றோர்களைப் போல, உயிர்களின் அறிவுக்குத் தகுந்தபடி வரையறுத்து அருளிய நூல்கள் கணக்கற்றவை ஆகும். அவை கேட்போர்களின் எண்ணங்களும் ஏற்பப் பலபலச் சமயங்களை உணர்த்துகின்ற நூல்களாக அமைந்தன. அந்தந்த நூல்களை ஆராய்ந்தவர்கள் அந்த நூல்கள் தருகின்ற பொருள்தான் உண்மை என்று கொண்டு அந்தந்தச் சமயத்தையே வலியுறுத்தினர். பிற நூல்களை ஆராய்ந்தவர்களுக்கு முன்னவர் சொல்லுகின்ற சமயநூல் பொருந்ததாயிற்று. இவ்வாறு ஒருவருக்கொருவர் மாறுபட்டதால் புறச்சமயங்கள் தோன்றின. அச்சமயங்கள் திருவருள் பெறாத மக்களை அச்சுறுத்தி மயக்கின. பேய்த்தேர் போல (கானல்நீர்) மக்களை அலைக்கழித்தன.

இப்புறச் சமயங்கள் வேண்டுவதில்லை. இவை தனியே நிற்கட்டும். இவை தவிர ஒன்றோடு ஒன்று கூடியிருக்கின்ற சைவம். பாசுபதம், மகாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், வயிரம் என்ற அகச்சமயங்கள் ஆறும், ஒன்றோடொன்று தர்க்கம் செய்து தனித்தனி உயர்ந்து நிற்கும். இந்த ஆறு சமயங்களில் குறைசொல்ல ஒண்ணாத சைவமாகிய சமயத்தில் எண்ணற்ற ஆகமங்கள் நிலவுகின்றன. ஆகமங்கள் பல என்றாலும் அவை ஒரு பொருளைப் பற்றியே விளக்குகின்றன. எவ்வாறெனில் பொன் என்ற ஒரு பொருளைக் குறிக்கக் கனகம். இரணியம், காஞ்சனம், ஈழம். நிதி, ஆடகம், கமலியம் என்று பல சொற்கள் இருப்பது போன்றதாகும். அவ்ஆகமங்கள் பதி, பசு, பாசம் என்ற முப்பொருளின்

இயல்பையே விளக்கி நிற்கும். இவ்வாகமங்களை ஆய்ந்தவர்கள் ஆச்சாரியர் என்ற தன்மையைப் பெற்றனர்.

சகஆண்டு ஆயிரத்து இருநூற்று முப்பத்தைந்து என்று சொல்லுகின்ற காலத்தில் தில்லைத் திருச்சிறம்பலத்தின் கண் திருடநம் ஆடுகின்ற அம்பலவாணனின் ஆனித்திருநாள் ஆறாம் நாளில் திருத்தேர் மண்டபத்தில் ஒவ்வொரு சமயத்தைச் சார்ந்த எண்மர் கூடியிருந்தனர்.

முன்பின் முரணாகத் தத்துவங்களைக் கூறுகின்ற மாயாவதி ஒருவன் ஒருபுறம் இருந்தனன். முதிர்ந்த மூங்கில்களில் முத்துக்கள் உண்டாகின்ற பெண்ணையாறு சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய் நல்லூர் என்ற திருப்பதியில் அவதாரம் செய்த மெய்கண்டாரின் அருளைப் பெற்ற ஒருவர் ஒருபுறமும் இருந்தார். அப்பொழுது கொடிய பிறவிப் பிணிக்கு அஞ்சிய ஒருவன் நன்னெறி எது என்றும், திருவருள் எத்தகையது என்றும் வினவினான். அங்கிருந்த மாயாவதி அவ்வினாக்களுக்குத் தன் நூலின் வழி பதில் எடுத்துரைத்தான். அயலில் இருந்த மற்றொரு சமயத்தார் அவன் கருத்தை மறுத்தார். அதனை மற்றொருவர் மறுத்தார். இவ்வாறு ஒருவரை ஒருவர் மறுத்துக் கொண்டனர். மறுத்த ஏழுபேரும் புறந்தள்ளப்பட்டனர்.

அங்கு அயல் இருந்த மெய்கண்டதேவர் அருள்பெற்ற ஆசிரியர் அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் மறுத்துக் கொண்டது அழகாக இருக்கிறது என்று கூறி, நீங்கள் கூறி யபொருள்களை வாதம், செற்பை, விதண்டை, ஏது, நால்வகை உவமைகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி, நன்னெறிக்கு வழி காட்டுவதாகவும், மக்களுக்கு மயக்கம் தராததாகவும், தர்க்கமும் விடையாகவும் ஒரு நூலைக் கவிவல்லவர்கள் இவனும் ஓர் நூல் செய்தானே என்று நகைக்கும் படியாகவும் இயற்றுவேன் என்று அருளிச் செய்தார்.

சொ.பொ.வி:

பெருங்கடல் - பாற்கடல். கருங்கடு - நஞ்சு. மேலவர் - பெற்றோர். கலைகள் - ஆகமங்கள். புறச்சமயங்கள் - உலகாயதம்,

பௌத்தம், சமணம், மீமாம்சம், மாயாவாதம், பாஞ்சராத்திரி. அலகை-பேய். எவ்வம் - குற்றம். சகனம் - சகாப்தம். பொற்பொது - பொற்சபை. முதுஎதிர்மணி - முற்றிய மூங்கில் முத்து. வாதம் - தர்க்க முறையில் வினாவிடை கூறுவது. செற்பை - பிறர் கொள்கை மறுத்துத் தன் கொள்கை நிலைநாட்டுவது. விதண்டை - தன்கொள்கை கூறாது பிறர் கொள்கை மறுப்பது. ஏது - இயல்பு, காரியம், உதாரணம் என மூன்றினால் விளக்குவது. நால்வகை உவமை - வினை, பயன், மெய், உரு என்ற நான்கின் அடிப்படையில் உவமை கூறுவது.

கருத்துரை:-

இப்பாயிரத்தில் இந்த நூல் இயற்றப் பெற்ற வரலாறு கூறப்பெற்றுள்ளது. இதில் இடம்பெற்ற “மெய்கண்டவன் அருள்கைகண்டவர்களில் ஒருவர்” என்ற தொடர் உமாபதிசிவத்தைக் குறிக்கும் என்பர். எனவே, இப்பாயிரம் அவரே செய்து நூலில் சேர்த்துள்ளார் எனலாம். இதில் உலகில் திகழும் சமயநூல்கள் அனைத்தும் சிவபெருமானே அருளியது என்று கூறப்பெற்றிருப்பதும், அவை பல சமய நூல்களாகப் பிரிந்தன என்றும், அதற்குக் காரணம் அவ்வச் சமயம் சார்ந்த மக்களின் பக்குவநிலையே என்றும், அச்சமய நூல்கள் பலவற்றுள் சைவ சமய ஆகமங்களே சிறந்தவை என்றும் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டிருப்பது உணரத் தக்கதாகும். இங்கு ஒரு வினா எழும். பிறசமய நூல்களை இறைவன் ஏன் படைத்தான்? சைவ சமய நூல்கள் மட்டும் போதாதா என்பது வினா, இதற்கு விடை கூறுவது போலப் பெற்றோர் எவ்வாறு தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அவ்வப் பருவங்களுக்கு ஏற்பக் கல்வியைப் புகட்டுகிறார்களோ அதுபோல இறைவன் பல சமயங்களையும், அதற்குரிய நூல்களையும் உயிர்களின் பக்குவங்களுக்கு ஏற்பப் படைத்தான் என்று கூறியுள்ளார். சிவபெருமான் தான் மற்ற சமயங்களையும் படைத்தான் என்பதை “புறம் சமண் புத்தர் பொய்கள் கண்டாயை” (ஒன்பதாம் திருமுறை, திருமாளிகைத் தேவர்) என்று கூறியதும், “ஈசன் அணைவில் சமண சாக்கியம் ஆக்கியவாறே” என்று (இரண்டாம் திருமுறை திருஇரும் பூளைப் பதிகம், பாடல். 10) என்று சம்பந்தர் அருளியதும் வலி

யுறுத்தும். மேலும் இப்பகுதியில் புறச்சமயங்கள் கானல்நீர் போல் ஒதுக்கப்படக் கூடியவை, அகச் சமயங்கள் ஆறில் சைவம் சிறந்தது, அது முப்பொருளை உணர்த்துவது என்று ஆசிரியர் கூறியிருப்பதும் உணரத் தக்கதாம். இப்பகுதியில் குறிக்கப் பெற்ற சகஆண்டு ஆயிரத்தி இருநூற்று முப்பத்தைந்தில் ஆனித் திங்களில் இந்நூல் அரங்கேற்றப் பெற்றது என்ற காலம் வரலாற்றுச் சான்றாகும்.

3. மாயாவாதி சங்கற்பம் (கொள்கை)

நவிற்றிய நிரையில் அவித்தையி னோன்உரை
நித்தன் அறிவன் சுத்தன் அகண்டிதன்
நிருவி கற்பன் நிர்த்தத்தவன் நிரஞ்சனன்
சொல்வகை எவையும் தொடராத் தூய்மணி

5. வரம்பில் வேதச் சிரந்தரு பரம்பொருள்
சத்தாய் எவையும் தானாய் அவித்தை
தொத்தா துயர்ந்த தொல்சுடர் மூவா
இன்ன தன்மையன் ஏகன் அநேகன்
கன்னல் பெருஞ்சுவை தன்னில் பிறவாப்

10. பெற்றியின் இருந்து... ..

பொருள்:

(மாயாவாதி என்ற சமயத்தின் கொள்கைகள் ஐம்பத்தைந்து வரிகளில் கூறப்பெற்றுள்ளன. உணர்ந்து கொள்ளுவதற்கு எளிதாகப் பகுதி பகுதியாக வகுத்து உரை தரப் பெறுகிறது. இச்செய்யுள் முழுமையும் மாயாவதியின் கொள்கைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.)

முன்சொல்லப்பட்ட சமய வரிசை ஒழுங்கில் பரப்பிரமம் என்ற இறைவன் எவ்வாறு மயங்கி நிற்கும் என்று கூறுகின்ற மாயாவதியின் கொள்கைகள் வருமாறு: பரப்பிரமப் பொருள் நித்தமானது, அறிவே வடிவானது, தூய்மையானது, பகுக்கப் படாதது, மாறுபாடு அற்றது, தத்துவங்களைக் கடந்தது, ஒளி வடிவானது, சொல்லும் பொருளுமாய் இருக்கின்ற சாத்திரங்களால்

எளிதில் உணர்ந்து கொள்ள முடியாத தூயமணி போன்றது. வரம்பற்ற வேதங்களின் முடிவிலே விளங்கி நிற்கின்ற பரம் பொருள், என்றும் உள்பொருள், உலகத்தில் உள்ள எப்பொருளும் தானாக ஆக்கிக் கொள்வது, அவித்தை என்னும் அறியாமையால் பற்றப்படாதது, என்றும் இளமையானது. இத்தகைய தன்மை உடைய ஒரே பரம்பொருள் பல்வேறு உயிர்களாய் நிற்கக் கூடியது. கரும்பின் இனிப்புச் சுவையை கரும்பு தான் அறியாதது போலத் தன்னுடைய இயல்பைத் தானே அறியாது நிற்பது.

சொ.பொ.வி:

நவீற்றிய - கூறப்பெற்ற. நிரையில் - வரிசையில். அவித்தை யினோன் - மாயாவதி. அகண்டிதன் - கண்டிக்கப்படாதவன் (எந்த வரையறைக்கும் உட்படாதவன்). நிருவிகற்பன் - வேறுபாடு அற்றவன். நிர்த்தத்துவன் - தத்துவங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவன். நிரஞ்சனன் - மயக்கமற்றவன். தொத்தாது - பற்றாது. கன்னல் - கரும்பு.

கருத்துரை:-

மாயாவாதி என்பவன் நானே கடவுள் (அகம் பிரமாஸ்மி) என்று கொண்டு, பிரமமே எல்லாப் பொருளாகி நிற்கிறது என்ற அடிப்படையில் உலகம் யாவும் மயக்கம் உடையது என்று வாதிக்கும் கொள்கை உடையவன். இக்கொள்கை உடையவரை அத்தை மதம் என்பர். இப்பகுதியில் அவருடைய கொள்கைகள் கூறுவான் தொடங்கி முதலில் இறைவனாகிய பரமப் பொருளின் இயல்புகள் வரையறுத்துக் கூறப்பெற்றுள்ளன.

..... பொற்பணி இயல்பினின்
வான்வளி அனல்நீர் மண்மருந் தன்ன
மான தாது ஆறைங் கோசத்
தொகுதி யாக்கைப் பகுதியது ஒருபுடை
சுத்தி வெள்ளி யொத்தென மித்தையில்

15. தான்எனல் ஆகும் தன்மைத்து உலூதையில்
சிநநூல் தகையின் வேற்றுமை மரீஇய

தென்னப் பன்மையது எனின்இலை பழம்பூத்
தோல்நார் வயிரம் தருத்தருந் தொன்மையின்
வான்நா ரந்திரை நுரைதரு வாய்மையில்

20. கூடும் அசித்தைச் சித்துத வாதெனின்
நெற்பதர் பலாலத் திற்பரம் தருமிது
தன்னியல்பு என்றும் விளையாட்டு என்றும்
முன்னுள மறைகள் மொழிதலின்...

பொருள்:

பொன்னானது பல அணிகலன்களாக இருக்கும் தன்மை போல, பிரமப் பொருள் ஆகாயமாகவும், காற்றாகவும், தீயாகவும், நீராகவும், மண்ணாகவும், மருந்தாகவும், உணவாகவும் இவைகளால் உண்டாக்கப்பட்ட தாதுக்கள் ஆறாகவும், ஐந்து கோசங்கள் கொண்ட உடம்பாகவும் காட்சியளிக்கும். (இவ்வாறு காட்சியளிக்கும்போது அநித்தமாகிய பொருள்கள் நித்தமாகும் தன்மையாகிறதே என்றால்) சிப்பியானது மயக்க அறிவினால் வெள்ளி போன்று தோன்றுவது போன்றதாகும். அப்படியானால் நித்தப் பொருளும் அநித்தப் பொருளும் என வேறுபட்டுக் காணப் படுவது எதனால்? என்று கேட்டால், சிலந்திப் பூச்சியிலிருந்து சிறுநூல் தோன்றி, பூச்சி வேறாகவும் நூல் வேறாகவும் தோன்றுவது போன்றதாகும் அநித்தப் பொருள்கள் பல்வேறு வடிவாகக் காட்சி தருவதற்குக் காரணம் என்ன? என்றால் ஒரு மரத்தில் இலை, பழம், பூ, பட்டை, நார், வயிரம் இவற்றைப் போலவும், கடலில் அலை, திரை, நீர்த்துளி, நீர்க்குமிழி ஆகியவை தோன்றி பின் ஒடுங்குவது போல, அநித்தமாகிய உலகப் பொருள்கள் பலவாகத் தோன்றி அழிகின்றன. அப்படியானால் மேற்கூறப் பெற்ற அநித்தப் பொருள்கள் அனைத்தும் அறிவுடைப் பொருளான பிரமப் பொருளிலிருந்து எவ்வாறு தோன்றும்? என்றால், உண்ணுவ தற்குரிய நெல்லானது பதரையும் வைக்கோலையும் தருவது போலச் சித்துப் பொருளான பிரமப்பொருள் அசித்துப் பொருளாய் வேறுபட்டு நிற்கிறது. இவ்வாறு செய்வதற்குக் காரணம் என்ன? என்றால் அது பிரமப் பொருளின் இயல்பு. மேலும் பிரமப்

பொருளின் விளையாட்டும் ஆகும் என்று முன்னுள மறைகள் மொழிந்துள்ளன.

சொ.பொ.வி:

தாது ஆறு - தோல், நரம்பு, கொழுப்பு, குருதி, எலும்பு, சுக்கிலம். கோசம் ஐந்து - உயிருக்கு உறையான உடல்கள் ஐந்து. அவை அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமயம். சுத்தி - சிப்பி. உலூதை - சிலந்தி. வான் நாராம் - பெருமை உடைய நீரை உடைய கடல். பலாலம் - வைக்கோல். மறைகள் - வேதநூல்கள்.

கருத்துரை:

இப்பகுதியில் பிரமப் பொருளின் இயல்புகள் வினா விடை அமைப்பில் அமைந்து தொகுத்துத் தரப் பெற்றுள்ளன. இப்பகுதியில் உள்ள உவமைகள் தத்துவ விளக்கங்களாக அமைகின்றன. உவமைகள் மூலம்தான் தத்துவங்களை விளக்கமுடியும் என்பதற்கு இப்பகுதி சான்றாகும்.

..... ஒருநூல்

பன்மணி நிலையும் பசுப்பால் எனவும்

25. பலஅகல் நீரில் அலர்கதிர் எனவும்

கூவல் ஆழி குளம்சிறு குழிகால்

வாவி யாவையும் வருபுனல் எனவும்

அவ்வவற்று அடங்கி ஆடியுள் நிழலெனத்

தோன்றி யாக்கைநல் காந்தத்து இரும்பும்

30. கனவில் தீங்கும் கங்குலில் கயிறும்

புனலில் தோன்றும் பேய்த்தேர்ச் செய்தியும்

அன்னதும் பின்னர் நன்னிறப் பளிங்கெனப்

பதினாற் கரணத்து ஒருமூன்று அவத்தை

நாளும் நாளும் நயந்துறும் இருபயன்

35. தன்னில் சாராத் தொன்மைத் தன்மை

தற்பண நிழற்கண் குற்றிபாய்ந் தற்றே.

பொருள் :

மணிகள் பல நிறங்களாய் இருந்தாலும் அவற்றைக் கோர்க்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட நூல் ஒரு தன்மைத்தாய் இருப்பது போலவும், பசுக்கள் பல நிறங்களாய் இருந்தாலும் பால் வெண்மை நிறமாய் இருக்கும் தன்மை போலவும், நீருள்ள பாத்திரங்கள் பலவாய் இருந்தாலும் அந்நீரில் தோன்றுகின்ற சூரியனின் வடிவம் ஒன்றாய் இருக்கும் தன்மை போலவும், கிணறு, கடல், குளம், சிறிய குழிகள், வாய்க்கால் ஆகிய இவை எல்லாம் பல வடிவில் இருந்தாலும் தண்ணீர் ஒன்றாய் இருக்கும் தன்மை போலவும், ஒரே பிரமம் யோனிகள் பல வாய் இருந்தாலும் அறிவாய் ஏகமாய் அந்த யோனிகள்தோறும் கூடியிருக்கும். (யோனிகள் தோறும் பிரமம் கூடியிருக்குமானால் அப்பிரமம் உடல்கள்போலப் பந்திக்கப்படாதோ - துன்பப்படாதோ என்றால்) கண்ணாடியில் நிழலானது தோன்றினாலும், அக்கண்ணாடியில் தோய்ந்திடாததைப் போலப் பிரமம் உடலிலே தோன்றினாலும் அதில் தோயாது. (எனவே துன்பமில்லை) உடலில் பிரமம் தோயவில்லை என்றால் அது எவ்வாறு இயங்கும்? என்றால், நல்ல காந்தமானது இரும்பில் தோயாது நிற்க, அதன் சந்நிதியில் இரும்பு இயங்குவது போலப் பிரமத்தின் சந்நிதியில் உடம்பு காரியப்படும். உடலில் நிற்கும் அறிவான பிரமப் பொருள் இன்ப துன்பங்களுக்கு ஆட்படுமா என்றால், கனவிலே கண்ட நிகழ்ச்சி நனவிலே நீங்குவது போலவும், இரவிலே கயிற்றினைப் பாம்பு என அஞ்சி விடிந்தபிறகு அது கயிறே எனத் தெளிவது போலவும், கானல்நீரை நீர் என்று எண்ணி அருகில் சென்று காணும்போது உண்மை தெளிவது போலவும் பிரமம் உடலோடு கூடிநின்று இன்ப துன்பங்களை அநுபவிப்பதுபோல் தோன்றினாலும் ஆராய்ந்து தெளிகின்ற பொழுது அவை இல்லை என்பது தெளிவாகும் மேலும் பல நிறங்களைச் சார்ந்துள்ள படிசமானது அந்நிறங்களோடு சம்பந்தமில்லாது இருப்பது போலப் பிரமமும் யோனிகளைச் சார்ந்திருந்தாலும் அவற்றோடு சம்பந்தம் இல்லாததாகும்.

உடலோடு கூடிய உயிர் பதினான்கு கரணங்களைக் கொண்டும், மூன்று அவத்தைகளுக்கு உட்படும் நாள்தோறும் இன்ப துன்பமாகிய இரண்டையும் அநுபவித்து வருகிறது. இந்த அநுபவம் பிரமத்திற்குத் தொடருமா? என்றால் சாராது. அது எவ்வாறு என்றால் கண்ணாடியில் ஒருவனுடைய உருவம் தெரிகின்ற பொழுது அந்த உருவத்தில் ஒரு கம்பி கொண்டு அடித்தால் அவனுடைய உடலில் எவ்வித ஈனமும் வாராததுபோல (கண்ணாடி உடைந்து அதில் தோன்றி உருவம் சிதையுமே தவிர) ஆகும்.

சொ.பொ.வி:

அகல் - பாத்திரம். கூவல் - கிணறு, ஆழி - கடல். ஆடி - கண்ணாடி. கங்குல் - இரவு. பேய்த்தேர் - கானல்நீர். பதினான்கு கரணம் - அறிவுக்கருவி ஐந்து. தொழிற்கருவி ஐந்து, அந்தக்கரணங்கள் நான்கு, ஆகப் பதினான்கு. தர்ப்பணம் - கண்ணாடி. குற்றி - கம்பி.

கருத்துரை:

இப்பகுதியில் உலகில் வாழும் உயிரின் பெத்த நிலையில் பிரமம் எவ்வாறு இருக்கிறது என்பது வினா விடை அமைப்பில் விளக்கப் பெற்றுள்ளது.

- இவ்வியல் பந்தப் பவ்வமது அகல
விண்முதல் தந்த கொண்மூப் படலத்து
இருள்அற உதித்த கால்தக விவேகம்
40. தன்னில் தோன்றிச் சாதகம் அனைத்தையும்
மன்அகப் பிரிப்பும் மடியிழை வாங்கலும்
போல ஞாலம் பொய்யறக் கழீஇத்
தானே தானாய்த் தன்னில் தன்னைத்
தானே கண்டு தன்நலம் உற்று
45. வசையில் தத்துவ மசிபதத் தெளிவால்
அகமே பிரம மாயினன் எனஅறிந்து
அசல னாகிநல் சலசல மதியெனக்

கண்டிடும் உடலம் விண்டகல் கடத்து
மங்குல துடைதர எங்குமாம் தகைத்தே.

பொருள்:

இத்தகைய இயல்புடைய மாயா உபாதியாகிய பிறவித் துன்பம் எவ்வாறு அகலும் எனில் ஆகாயத்தில் மேகமானது தோன்றி உண்டாக்கிய இருளை நீக்கி, ஒளி பெறச் செய்கின்ற ஆகாயத்தில் தோன்றிய காற்றுப் போல, மாயையாகிய உடம்பிலே விவேகம் வெளிப்பட்டு அதன் இயல்பான ஞானம் விளங்கித் தோன்றும். மேலும் மாயா உபாதிகள் நீங்கும் முறையும் படிப்படியாக அமையும். எவ்வாறு என்றால் நிலையான வீட்டுக் கட்டிடம் ஒன்றினை வீட்டில் உள்ள மேல்கூரையாகிய வைக்கோல், கழி, மரம் முதலானவற்றை ஒவ்வொன்றாகப் பிடுங்கிப் பிடுங்கிப் போட அந்த வீடு என்ற உருவம் இல்லையாகிப்போவது போன்றதாகும். மேலும் புடவை ஒன்றில் ஒவ்வொரு நூலாகப் பிரித்துப் போட்டால் அந்தப் புடவை என்ற உருவம் இல்லாதது போன்றதாகும். இவ்வாறு பொய்யாகிய உலகத்தையும் மண் முதலாகக் கொண்ட தத்துவங்களை இது நானல்ல நானல்ல என்று நீக்கிக் கொண்டே வந்தால் மாயையாகிய தோற்றம் நீங்கும். இறுதியில் பிரமம் தானேயாகி நிற்கும். அந்நிலையில் பிரமம் தன்னைக் கண்டு தன்னுள் இன்பத்தை அநுபவிக்கும். (கடவுளாகிய பிரமம் மாயையாகிய பிரமத்தில் சேர்ந்திருப்பது பெத்தநிலை. இப்பெத்த நிலை யிலிருந்து துன்பங்கள் நீங்கப் பெத்த நிலையிலேயே உள்ள ஞானம் தோன்றித் தத்துவங்கள் ஒவ்வொன்றாக விலகப் பெத்தநிலையாகிய மாயை நீங்கி முத்திநிலையில் பிரமமாகி இன்பத்தை அநுபவிக்கும்) இந்த நிலை எய்தும்போது வேதத்தில் கூறப்பட்ட மகா வாக்கியமாகிய தத்துவமசி என்ற தொடரின் பொருள் விளங்கும். அந்தத் தெளிவால் அந்தப் பிரமமே நான் ஆனேன் என்ற அறிவு உண்டாகும். (உயிருக்கு). அந்த அறிவால்... நிலவுக்கு எதிரில் இருக்கும் தண்ணீர்ப் பாத்திரத்தில் நிலவு தோன்றும். நிலவு அசையாமல் இருக்கும். ஆனால், தண்ணீர் அசைந்தால் அதிலுள்ள நிலவு அசையும். ஆனால், வானத்தில் உள்ள

நிலவு அசையாது. அதுபோலப் பெத்த நிலையில் அனுபவித்த துன்பங்கள் எல்லாம் உடலைப் பற்றியதே தவிர தன்னைப் பற்றியது அல்ல என்ற தெளிவு உண்டாகும். இதுவே சீவன்முத்தரின் இலக்கணமாகும். குடம் உடைந்தால் குடத்தில் இருந்த வெளியாகிய ஆகாயம் (வெற்றிடம்) வெளியில் உள்ள விண்ணாகிய ஆகாயத்தை மாறுபாடு இல்லாமல் போய்ச் சேரும். அதுபோல உடலை விட்டு நீங்கிய பிரமம் பரமமாகிய பிரமத்தில் போய் இரண்டறக் கலக்கும்.

சொ.பொ.வி:

பந்தப் பவ்வம் - பிறவியாகிய துன்பம். கொண்மூ - மேகம். கால் - காற்று. சாதகம் - மறைப்பாகிய துன்பம். அகம் - வீடு. மடி - புடவை. தத்துவமசி - பிரமம் நானே ஆனேன். அசலன் - அசையாதவன். மங்குலது - மண்குடம்.

கருத்துரை:-

இப்பகுதியில் மாயாவாதியின் கொள்கைகளில் முக்கியமான ஒன்று விளக்கப்படுகிறது. பரம்பொருளாகிய பிரமம் தான் உயிராகத் தோன்றி மாயைகளாகிய உலக இன்ப துன்பங்களை உடல் மூலம் அனுபவிக்கிறது. இந்த இன்ப துன்பங்களை உயிரில் தோன்றிய ஞானமே விலக்கி, தத்துவமசி என்பதை உணர்ந்து அத்தெளிவால் உலகத் தத்துவங்களைக் கழற்றிவிட்டுப் பிரமமாகிய பரமனிடத்தில் போய் இரண்டறக் கலக்கிறது என்ற முக்கியக் கருத்தை இப்பகுதி உவமைகள் மூலம் விளக்குகிறது.

50. இவ்வகை உணர்ந்து செய்தொழில் அறாத
மடவோர் தாமும் கடனா இயற்றும்
கன்ம காண்டத் தொன்மைப் புரிவால்
தோற்றிய வித்தை மேற்கடை அரணியில்
எழுந்தெரி அவற்றை விழுங்கியது என்னத்
55. தன்னொழிந்து உள்ள தானாய் ஒழியும்

அந்நிலை யன்றி அழிவறி முத்தி
ஏயா தென்றுதன் இயல்பை
மாயா வாதி வகுத்துரைத் தனனே.

பொருள்:

அது நானே ஆகின்றேன் என்பதை உணர்ந்து முன்பு செய்து வந்த கன்மங்கள் அனைத்தையும் விட்டுவிட இயலாத அறிவற்றவர்களும் - ஞானம் உண்டாக வேதங்களில் கூறிய கன்ம காண்டத்தை விடாது செய்து வருவோர்களேயானால் அவர்க ளுக்கும் ஞானம் உண்டாகும். எவ்வாறு என்றால் விறகில் உள்ள தீயானது கடையும் பொழுது கடைகின்ற கோலையும் விறகையும் ஒருசேர அழித்துவிடுவதைப் போல, தான் என்பதும் அழிந்து தன் கன்மங்கள் அனைத்தும் அழிந்து பிரமத்தைச் சேரும். இந்த நெறி தவிர வேறு நெறி இல்லை என்று மாயாவாதி தன் கருத்துக்களை வகுத்துரைத்தனன்.

சொ.பொ.வி:

மடவோர் - தத்துவமசியை உணராத அறிவற்றவர். கன்ம காண்டம் - வேதத்தில் கூறப்பட்ட கன்ம காண்டங்கள். அரணி - தீக்கடைக்கோல்.

கருத்துரை:

இப்பகுதியில் வேதத்தின் வழி கருமங்களைச் செய்கின்றவர் களுக்கும் அதாவது வேதநெறிகளைக் கடைப்பிடிப்பவர்களுக்கும் ஞானம் உண்டாகும் என்பது உவமை மூலம் விளக்கப்படுகிறது. மாயாவாதி தன் மதத்தின் கொள்கையாகப் பெத்த நிலையாம் பிறவி நிலையையும், முத்திநிலையாம் வீட்டுப் பேற்றினையும் இவ்ஐம்பத் தெட்டு வரிகளில் உரைப்பதாக ஆசிரியர் படைத்துள்ளார்.

4. மாயாவாதி சங்கற்பநிராகரணம்

(மாயாவாதியின் கொள்கைகளை ஐக்கியவாதி மறுப்பது)

- உரைதரு பிரமம் ஒன்றெனும் உரைக்கண்
வருபிர மாணம் மறையெனில் அருமறை
ஒன்றென்ற தன்றி இருபொருள் உரைத்தல்
நன்றன்று அபேதம் நாடிய பொருளேல்
5. பேதமும் அபேதமும் ஓத வேண்டா
பேத மெனினும் அபேத மெனினும்
பேதா பேத மெனினும் அமையும்நின்
ஐயமில் உரையில் பையவந் துளதாம்
திகழ்பிர மாண இகழ்வுமுண் டன்றிப்
10. பெத்தம் பேத முத்தி அபேதமேல்
அநவத் திதமாம் அவையிரு திறனும்

பொருள்:

பிறவியாகிய பெத்த நிலையிலும் வீடு பேறாகிய முத்தி நிலையிலும் பிரமம் ஒன்றே என்ற உன்னுடைய கொள்கைக்குப் பிரமாணம் வேதமே என்கிறாய். அந்த வேதமானது பிரமம் ஒன்றே என்று சொல்லுவதோடு சீவன் என்றும் பரம் என்றும் இரண்டாகச் சொல்லுகின்றதே, எனவே நீ கூறிய பிரமாணம் பொருந்தாதே. அவ்வாறு வேதம் இரண்டு என்று சொன்னது அபேத வாதத்தின் அடிப்படை தான் என்று நீ கூறினால் நீ ஒன்று என்று சொன்னதற்குரிய பிரமாணமாகிய வேதம் இரண்டு என்றும், இரண்டல்ல என்றும் சொல்ல வேண்டியதில்லை. பேதம் என்றாலும் அபேதம் என்றாலும் பேதாபேதம் என்றாலும் அவை பிரமம் ஒன்றையே குறிக்கும் என்று நீ கூறினால், அதாவது இரண்டு என்றாலும் இரண்டு அல்ல என்றாலும் இரண்டுமாய், இரண்டு அல்லவுமாய் இருக்கும் என்றாலும் பிரமம் ஒன்றே என்று நீ கூறுவது பிரமாண விரோதம் ஆகும். (ஒன்றை வலியுறுத்த இரண்டு என்ற எண்ணிக்கையைக் குறிப்பிடுவது விரோதமாகும்) விரோதமில்லை, பெத்தத்தில் பேதமாகவும் முத்தியில் அபேதமாகவும் இருக்கிறது என்று சொல்லுவாயானால் பெத்த முத்தி என்ற இரண்டு நிலையில்

பிரமம் ஒன்றாய் இருக்கிறது என்று நீ கூறுவது நூல் இலக்கணத்திற்கு முரணப்பட்டதாகும். இவ்வாறு கூறிக் கொண்டே போனால் அதற்கு ஒரு முடிவே இல்லை (அநவத்திதம் ஆகும்)

சொ.பொ.வி:

பிரமாணம் - சான்று. மறை - வேதம். பேதம் - வேறாய் இருப்பது. (இரண்டாய்) அபேதம் - வேற்றுமை இன்றி ஒன்றாய் இருப்பது. பேதா பேதம் - வேறாயும் ஒன்றாயும் இருப்பது. அநவத்திதம் - முடிவற்ற நிலை.

கருத்துரை:

இப்பகுதி 254 வரிகளைக் கொண்டது. இதில் மாயாவாதியின் கொள்கைகள் ஐக்கிய வாதி சமயத்தாரால் மறுக்கப்படுகின்றன. முதல் பகுதியில் பிரமம் ஆன்மாவும் ஒன்று என்பது வேதத்தில் கூறப்பட்ட ஒன்றாகும் என்ற மாயாவாதியின் அபேதவாதக் கருத்தை ஐக்கியவாதி மறுக்கின்றார்.

இனிஅப் பழமொழி இரண்டல ஒன்றே

அன்றியும் பெத்தம் பேதத் தறைதலும்

ஒன்றிய முத்தி அபேதத் துரைத்தலும்

15. பழுதாம் இத்திறன் பதையா தாய்கமற்று

எழுதா மொழியெனும் இப்பிர மாணம்

ஆர்உரை தானே யாயின தேல்உனது

ஏகம் அநேகம் உறும்இயம் பாமல்

சத்த ருபந் தகாதெனில் வானத்து

20. ஒத்தொலி உறமும் எனில்வறி துதியாது

அன்றியும் பதமும் பாழியும் அனைத்தும்

இன்றிஓர் ஒலியாய் எழுந்திடும் அதனுக்கு

அறிவிலது உருவிலது அறியாது அறையாது

அன்றியும் அவ்வகை அகண்டிதம் அதுஇது

25. என்றது குறிப்பது எவ்வகை யாவும்

ஒன்றெனும் உரையும் ஒழிந்தனை யன்றே.

பொருள்:

(மேற்பகுதியில் மறுக்கப்பட்டதைக் கொண்டு) இனி அப்பழைய மொழியாகிய வேதம் இரண்டு என்று சொல்லாது ஒன்றே என்றுதான் சொல்லும் என்று நீ இப்பொழுது கூறினால் அவ்வாறு கூறுவது பொருந்தாது. ஏனென்றால் முன்னே பெத்த நிலையில் பேதம் (இரண்டு என்று வேதம் கூறியது என்று கூறி, முத்தி நிலையில் அபேதம் (ஒன்று) ஆக இருக்கும் என்று இப்பொழுது கூறுவது பழியாகும். இவ்வாறு நாங்கள் கூறுவதை நீ பதையாது ஆராய்ந்து பார்ப்பாயாக. எழுதப்படாத வேதம் என்னும் இப்பிரமாணம் (சாட்சி) யாரால் கூறப்பட்டது? வேதம் ஒருவரால் சொல்லப்பட்டது அல்ல. சுயம்புவாகத் தோன்றியது என்றால் நீ பிரமம் ஒன்று என்று கூறியது போய் இப்பொழுது வேதமும் தானே தோன்றி ஒரு முதலாக அமைந்து, ஒன்று என்ற கருத்திற்குப் பொருந்தாதது ஆகிவிடும். (அதாவது தானே தோன்றிய பிரமமும் ஒன்று, தானே தோன்றிய வேதமும் ஒன்று என்று ஆகி ஒன்று என்ற கருத்து முரணாகும். இரண்டு முதல் இரண்டு ஒன்று என்று ஆகிவிடும்) மேலும் ஒருவர் உச்சரிக்காமல் (கூறாமல்) ஒலியானது (வேதஒலி) வடிவம் பெறாது என்று நாங்கள் கூறினால் அதனை மறுத்து நீ வேதம் ஆகாயத்தில் ஒருவர் உச்சரியாமலேயே சத்தம் உண்டாவது போல (உஸ் உஸ் என்ற சத்தம்) வேதமும் உண்டாயிற்று என்று நீ கூறினால் அந்த ஆகாயச் சத்தம் காற்றை ஏதுவாகக் கொண்டு தோன்றுகிறதே அன்றித் தானாகத் தோன்றுவதில்லை.

மேலும் சொல், ஒழுங்கு, உரை ஆகியவற்றோடு மட்டுமன்றி வேதமானது பொருளோடும் அமைகிறது. ஆகாயத்தில் தோன்றுகின்ற ஒலிக்குப் பொருள் இருப்பதில்லை. அந்த ஒலி அறிவற்றதாகும். அறிவற்ற ஆகாய ஒலி போன்றது பொருளுடைய வேதஒலி என்று கூறுவது தகாது. எனவே, வேதத்தை நம்மைப் போன்ற மாயா உடலைப் பெற்றவர் ஆகிய ஒருவர் கூறியிருக்க வேண்டும் என்று கூறினால் தூய அறிவையும், தூய ஒலியையும் வேதமானது பெற முடியாது. வேதம் வரம்புக்கு உட்பட்டது, குறை சொல்ல முடியாதது (அகண்டிதம்). எனவே வேதம் ஒன்று என்று

சுட்டிக்காட்டுவது எப்படி அமையும்? ஆதலால் ஒன்று என்ற உன்னுடைய கொள்கை மறுப்பதற்கு உரியது ஆகிறது.

சொ.பொ.வி:

பழமொழி - பழைய மொழியாகிய வேதம், பெத்தம் உலக வாழ்க்கை, பதையாது - பதறாமல். பிரமாணம் - அளவை (சாட்சி). ரூபம் - வடிவம். பாழி - உரை.

கருத்துரை:

இப்பகுதியில் மாயாவாதியின் கொள்கையாகிய கடவுளும் உயிரும் ஒன்று என்ற கொள்கை மறுக்கப்படுகிறது. மாயாவாதி ஒன்று என்ற கொள்கையை வேதம் கூறியது என்கிறான். அதனை வேதம் யார் கூறியது? என்று கேட்டு, தானே தோன்றியது என்றால் அதனை மறுத்து, ஆகாய ஒலிபோல் அதாவது அசரீரியாகத் தோன்றியது என்றால் அதனை வேதத்திற்கு வாக்கியம், பொருள் என்றெல்லாம் இருப்பதால் அசரீர் ஆக முடியாது என்று மறுத்தும், வேதம் சடப் பொருளாகிய உடலோடு கூடிய ஒருவர் கூறியது என்றால், அறிவற்ற உடலில் வேதம் தோன்ற முடியாது என்று கூறியும் மறுக்கப்படுகிறது.

அருமறை பிரம உரையெனில் அதற்குத்

தந்தம் தாலு முதல்நவில் பொறியிலது

என்னில் ஓர்உடற்கண் மன்னிய அலகை

30. அறைந்ததற் றென்ப தார்சொல தமலத்

திறம்பெற் றின்றே செய்தோன் பெயரால்

சுயம்பு என்றுல கியம்பும்என்று அறியினித்

தற்கீழ்த் தலைவரைத் தான்தொழுது உரைக்கும்

சொற்கேள் புரவலன் ஏவல் அமைச்சரை

35. அடியேற் மற்றெம் குடிமுழுது ஆள்மின்என்று

ஏத்தி இறைஞ்சிக் காப்பார்கள் என்றாங்கு

ஈசன் நாம்;செயப் பேசினன் அன்றி

இணையவை பிறரில் கனவிலும் இலனே.

பொருள்:

அரிய வேதமானது அந்தப் பரப்பிரமத்தாலே கூறப்பட்டது என்றால் அந்தப் பிரமத்திற்குப் பல், நாக்கு முதலிய சொற்கருவிகள் இல்லாத படியால் வேதம் பிரமத்தால் சொல்லப்படாதது ஆகும். உடனே நீ பேயானது ஒருவனது உடம்பிலே நின்ற எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளைக் குறியாகச் சொல்லுவது போல, ஒருவர் உடலில் இருந்து பிரமம் சொல்லியது என்று நீ கூறினால், அந்த உடல் தேவரா? ரிஷியா? மேலும் உடலைச் சார்ந்து சொல்லப்பட்டது என்றால் வேதம் பசு (உயிர்) வாக்கியம் ஆகிவிடுமே? பசு வாக்கியம் தூய்மையானது ஆகாது (என்று ஐக்கியவாதி மறுத்து) வேதம் சுயம்பு என்று கூறப்படுவதற்கு உரிய காரணத்தை யாம் கூறுகின்றோம், கேட்பாயாக - உருவமற்ற இறைவன் தன் அளவிறந்த கருணையால் உருவாகி வந்து அருளினான் என்பது தான் உண்மை. ஆசிரியர் பெயரால் நூலானது எவ்வாறு வழங்கப் படுகிறதோ அதுபோலச் சுயம்புவால் அருளப்பட்ட வேதத்தை உலகோர் சுயம்பு என்று கூறுகின்றனர். உடனே இதனை நீ மறுத்து வேதங்களில் பல்வேறு தெய்வங்களுக்கு வணக்கம் கூறப் பட்டுள்ளதே, அப்படியானால் பரம்பொருள் தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட தெய்வங்களை வணங்குமா? என்று கேட்கலாம். ஒரு நாட்டில் வாழும் குடிமக்கள் தம் சிறு குறைகளை அரசரிடம் இன்றி அமைச்சரிடத்திலும் அதிகாரிகளிடத்திலுமே முறையிடுவர். (நேராக அரசரிடத்தில் செல்வது இல்லை) அக்குறைகள், நீக்கப்படும். அதுபோல இறைவனும் பக்குவமல்லாத உயிர்கள் தம்மினும் சிறிது மேம்பட்ட தெய்வங்களை வழிபடுவதற்கே அப்பிற தெய்வ வணக்கம் கூறப்பட்டது. எனவே, பிரமம் பிற தெய்வங்களை வணங்கினார் என்பது கனவில்கூட நடவாததாகும்.

சொ.பொ.வி:

தந்தம் - பல். தால் - நாக்கு. அலகை - பேய். புரவலன் - அரசன்.

கருத்துரை:

இப்பகுதியில் வேதம் பரம்பொருளால் கூறப்பட்டது என்பது பற்றி வாதம் அமையப் பெற்றுள்ளது. மாயாவாதியின் கருத்தும், ஐக்கியவாதியின் கருத்தும் இப்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன.

- தன்னைத் துதிக்கும் சொன்னலம் தானுமத்
40. துறையறி வாணர்க்கு அறைவது ஒன்றுஅன்றியும்
தனக்குத் தானே தன்னலம் பகராது
அசத்துக்கு உரையாது ஆர்க்குரை உயிர்க்கெனில்
உரைபிர மாணம் இறைபிர மேயம்
நீபிர மாதா நிற்பிர மிதியென
45. நால்வகை உளதுன தேகம்நன் றன்றே
நற்பிர மாணம் நிற்பதொன்று ஆய்ந்தன்று
அப்பிர மேயமும் அதனியல் பன்றே
கன்னல் சுவையில் அன்னியம் இலதால்
இஃரிமை தோன்றாத் தன்மைத் தென்றனை
- 50 அறிவுக்கு உவமை அசத்தாம் கட்டி
பிறவித் தொட்டினும் பேறது உறாதே.

பொருள் :

பிரமம் தனக்குத்தானே வழிபட்டுக் கொள்வான் என்று நீ கூறினால் அதுவும் பக்குவம் பெற்ற ஆன்மாக்கள் தன்னை வழிபாடு செய்யத் தக்கதாகச் சொன்னதைக் குறிக்குமே தவிரத் தனக்குத் தானே வழிபட்டுக் கொண்டதாக அமையாது. மேலும் பிரமன் தன் பெருமைகளைப் பிறர் கேட்பதற்காகக் கூறுவானே தவிர தனக்குத்தானே தன் பெருமைகளைக் கூறிக்கொள்ள மாட்டான். மேலும் அசத்தாகிய பிற உடலுக்கு சத்தாகிய பிரமன் உரைக்க மாட்டான். அவ்வாறானால் பிரமம் வேதத்தை யாருக்கு உரைத்தது.

உரை என்பது - வேதமாகிய பிரமாணம், கர்த்தவாகிய பிரமேயம், ஆன்மாவாகிய பிரமாதா, ஆன்மாவின் அறிவாகிய பிரமிதி என்ற நால்வகையாகக் காணப்படுகிறது. பிரமனின் உரை நால்வகையாக இருக்க, நீ ஒன்று என்று கூறுவது மிக நன்றாய்

இருக்கிறது. வேதமும் பிரமமும் ஒன்று என்பதற்குப் பிரமாணமாக வேதத்தைக் கூறியதும் வாதத்திற்கு நிற்காது. எனவே, இதுவரை கூறியதிலிருந்து வேதத்தால் உணர்த்தப்படும் பிரமம் சுயம்பு என்றும், அது ஒன்றுதான் உள்பொருள் என்பதும் பொருத்த மற்றதாகும்.

கரும்பிலுள்ள இனிமை கரும்பிலிருந்து வேறுபட்டது இல்லை. எனவே, கரும்பு தன் சுவையை உணராதது போலப் பிரமமும் தன்னுடைய இன்பத்தை அறிவதில்லை என்று கூறினாய். அறிவுள்ள பிரமத்திற்கு அறிவற்ற சடப்பொருளான கரும்பிலுள்ள சுவையைக் கூறுகிறாய். மேலும் கரும்பில் உண்டாகும் கட்டியை (வெல்லம்) வேறாக உருவாக்கலாம். அவ்வாறு உருவாகும்போது இத்தனை நாளும் இனிமையை இழந்து கட்டியாக உருவாகும் பொழுது இனிமையைப் பெற்றோமே என்று கரும்பு நினைக்காது.

சொ.பொ.வி:

அறிவாணர் - பக்குவம் பெற்ற ஆன்மாக்கள். பிரமாணம் - அறியப்படுகின்ற பொருள். பிரமேயம் - அறிவிக்கும் பொருள். பிரமாதா - அறிகின்ற பொருள். பிரமிதி - அறியும் கருவி. கன்னல் - கரும்பு. பிறிவித்து - தனியே. ஒட்டினும் - கட்டியாகச் செய்தாலும். பேறது - பெருமை.

கருத்துரை:

இப்பகுதியில் வேதம் பிரமம் ஒன்றே என்று கூறுகிறது. ஆதலால் பிரமப் பொருள் பிரமமாகவும் உலகப் பொருளாகவும் ஒன்றாக இருக்கிறது என்று மாயாவாதி கூறுவதை ஐக்கியவாதி பிரமாணமாகிய வேதத்தின் கொள்கையை மறுப்பதாக அமைந்துள்ளது.

தற்பர விரிவு பொற்பணி தகுமெனில்
செய்வோர் இன்றிச் செய்வினை இன்மையில்
பொன்பணி யாகை தன்பணி யன்றே

55. செய்வோர் போலாச் செயப்படு பொருள்முதல்

செய்வோர் ஏயாச் செய்யவும் படுமே
 சுத்தி வெள்ளியில் தோன்றிற் றாயினும்
 சத்துலகு ஏதும் தாரா தருமெனில்
 உலகம் மித்தையென்று ஓராது உரைத்தனை

60. நிலவுந்நின் மரபு நினைந்திலை யாங்கொல்.

பொருள்:

மேலும் பிரமம் தான் உடல் முதலாகிய மாயா காரியங்களாக இருக்கிறது என்பதற்கு - பொன் பல அணிகலன்களாக உருவாவதை உவமையாகக் காட்டினாய். பொன் தானே அணிகலன்களாக உருவாகாது. ஒருவனால்தான் (தட்டான்) உருவாகும் அதுபோல பிரமம் மாயா காரியங்களாக ஆகவேண்டும் என்றால் வேறு ஒருவனால் தான் அது உருவாக வேண்டும். அதற்கு நீ உடனே காணும் பொருள் எல்லாம் பிரமம் தானே செய்தது என்று கூறினால் அதுவும் ஏற்க முடியாது. ஏனென்றால் உலகத்தில் செய்பவர்களைப் போல அவர்களால் செய்யப்படுகின்ற பொருள் இருப்பதில்லை. எனவே, உலகத் தோற்றத்திற்கு வேறொரு பொருள் இருக்க வேண்டும். மேலும் மாயா காரியங்களுக்கு உரிய முதற்பொருள் சடப்பொருள்களாகும். அவை தானே உலகமாக உருவாக முடியாது. ஆதலால் வேறொருவன் வேண்டும். நீயே நினைத்துப் பார். உலகத்துப் பொருள்கள் செய்வோர் இல்லாமல் உருவாகுமா?

மேலும், சிப்பி வெள்ளியாகத் தோன்றுவதுபோல நிலையில்லா உலகம் நிலையுள்ளது போலத் தோன்றுகிறது என்று நீ கூறினாலும், அறிவுடைய பிரமம் அறிவற்ற உலகத்திற்குக் காரணம் ஆகாது. அவ்வாறுதான் கொள்ளவேண்டும் என்றால் உலகம் பொய்த் தோற்றம் கொண்டது என்றும், நிலையான தோற்றமாகிய பிரமம் அப்பொய்த் தோற்றமாகிய உலகமாயிற்று என்று ஆகி மாறுபாடாய் முடியும். மேலும், பிரமமே உலகமாயிற்று என்று நீ கூறினால் பிரம்மத்தைப் போல உலகமும் உள்பொருளாக, அறிவுடைப் பொருளாக ஆகவேண்டும். ஆனால், நீயோ முன்பு உலகத்தை நிலையில்லாதது என்று கூறினாய். அதனை இப் பொழுது நினையாமல் மயக்க நிலையால் உன்னுடைய கொள்கையை மறந்தாய்.

சொ.பொ.வி:

தற்பர - தன் - பர. தன் - பிரமம். பர - உலகம். பணி - அணிகலன்கள். சுத்தி - சிப்பி. மித்தை - அறிவற்றது.

கருத்துரை:

பிரமம் உலகமாக இருக்கிறது என்ற மாயாவாதிக் கொள்கை மறுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் கூறிய உவமைகளைப் (பொன் அணிகலன்கள், சிப்பி வெள்ளியாதல்) பொருத்தமற்றதாக ஐக்கியவாதி மறுக்கிறார்.

விவகா ரத்தில் வேண்டுதும் உலகம்
பரமாத் தத்தில் பகராம் என்னில்
பரத்துள தேல்இவை யும்பர மார்த்தம்
பரத்தில் தேல்ஒழி முன்பகர் மாற்றம்
65. அதன்முதல் இதுவென உதவுக அன்றியும்
விவகரிக் குங்கால் திகழ்பர மார்த்த
நிலையது தெரியின் இதுநீ நீயேல்
தெரியா தாயின் அஃதும் தெரியாது
உரையார் அளவையும் ஒழிந்தனை யன்றே

70. அளவை காண்டல் கருதல் உரையென
உளதவை மூன்றின் மொழிவழி நுழையும்
நின்பிர மேயம் என்பது எனாம்கொல்.

பொருள் :

இவ்வாறு விவாதிக்கின்ற நிலையில் உலகத் துன்பத்தில் மூழ்குவதால் பிரமமானது உயிர் என்று பிரமாணம் பண்ணிக்கொண்டு உலகில் அப்பிரமம் இருக்கிறது. மேலும் உலகில் இருக்கும்பொழுது அப்பிரமம் உலகம் பொய்யானது என்பதால் பிரமம் என்று கூறப்படாமல் முத்தி நிலையில் பிரமம் என்று கூறப்படுகிறது என்று நீ கூறுகிறாய். அதுவும் பொருந்தாது. பிரமமாகிய அறிவுப் பொருளில் இருந்து உலகம் தோன்றியது என்றால், அதுவும் அறிவுப் பொருளாக வேண்டும். மேலும் நீ

உலகம் பொய்யென்ற (உள்பொருளன்று) என்று முன்பே கூறியுள்ளதால் உள்பொருளாகிய பிரமத்திலிருந்து மற்றொரு உள்பொருளாகிய உலகம் தோன்றியது என்று இங்கு கூறுவது எவ்வாறு சரியாகும்? ஆதலால், உலகம் பொய்யென்று முன்கூறியதை ஒழிய வேண்டும்.

உலகம் உள்பொருளாகிய பிரமத்திலிருந்து உள்பொருளாகத் தோன்றவில்லை என்று இப்பொழுது கூறினால் அதற்குரிய முதற்பொருள் எது? அதனைக் கூறுவாயாக. இதற்கு விளக்கம் சொல்லப் புகுந்தால் பிரமம் மலங்கள் அற்றது. நீயோ மலங்களால் தொடர்பு உடையவன். உனக்கு முதல் எது? பிரமமோ அறிவுடையது. நீயோ அறிவற்றவன். உனக்குப் பிரமமே முதல் என்றால் (உலகிற்கு முதல் பிரமம் என்றால்) பிரமமும் அறியாமை உடையதாகும். எனவே, இவ்வாறு கூறி உன்மதக் கொள்கையையும் பிரமாணத்தையும் ஒழித்துவிட்டாய்.

பிரமாணம் என்பது காண்டல் (காட்சி), கருதல், உரை என மூன்றினை உடையது. அம்மூன்றினால் ஒன்றினை ஆராய்வது அளவை இலக்கணம் ஆகும். இதில் எதனால் உன் பிரமம் அளக்கப் பெறுகிறது?

சொ.பொ.வி:

விவகாரத்தில் - விவாதிக்கும் பொழுது. வேண்டும் - உள் பொருளாக வேண்டும். பரமார்த்தம் - பிரமத்தில். முன்பகர் - முன்கூறியது.

கருத்துரை:

இப்பகுதியில் அறிவுடைப் பொருளான பிரமத்திலிருந்து அறிவற்ற பொருளான உலகப் பொருள்கள் தோன்றும் என்ற மாயாவாதிக் கொள்கை மறுக்கப்படுகிறது. எனவே, இப்பகுதி வரை பிரமேயமாகிய கடவுள், கொள்கை நிலையில் மறுக்கப்படுகிறது எனலாம்.

- பொற்பிதிர் பிதிர்ந்தும் பொன்னே யாம்நின்
தற்பரம் அசித்தைத் தருமாறு என்னெனச்
75. சிலம்பி நூல்தரு நலம்போல் தோன்றும்
என்றனை அதுவும் தன்தொழில் அன்றியும்
ஒன்றதன் இயல்புல கோரியல் பன்றெனப்
பலமிலை பழம்பூ பாதவம் தரும்நீர்
திரைநுரை திவலை சிலதரும் இவைபோல்
80. தானே பலவாம் எனநீ சாற்றினை
சத்தசத் தாகவும் சத்தினில் அசத்தின்
கொத்துள தாகவும் கூறினர் இலரால்.

பொருள்:

பொன்தான் அணியாகிறது என்பதுபோல் பிரமம் உலகமாகிறது என்கிறாய். ஆனால், அணிகலன் பின்னால் பொன்னோடு சேர்க்கலாம். அதுபோல உலகம் பின்பு பிரமத்தோடு சேர்ந்து பிரமமாக இருப்பதைக் காண்கிலேம் எனவேதான் சத்தாகிய பிரமம் அசத்தாகிய உலகத்தை எவ்வாறு தரும்? என்று முன்பே கேட்டோம். அதற்கு நீ சித்தாகிய சிலந்தி சடமாக இருக்கும் நூலைத் தன்னிடத்திலிருந்து தோற்றுவித்தது போல என்று கூறினாய். சிலந்தி நூலிழையை எப்பொழுதும் தோற்றுவிப்பது அதன் தொழிலாகும். பிரபஞ்சமோ பிரமத்திலிருந்து ஒரு அவதாரத்தில் தோன்றுகிறதே தவிர - அனைவரதமும் தோன்றிக் கொண்டே இராது. மேலும் சிலந்தியிலிருந்து தோன்றும் நூல் ஒரே தன்மை உடையதாய் இருக்கும். ஆனால், பிரமத்திலிருந்து தோன்றும் உலகம் அவ்வாறல்ல. பலவிதத் தோற்றம் உடையதாய் இருக்கும். உடனே நீ அதற்குக் காய், இலை, பூ தருகின்ற மரம் போலவும், நுரை, அலை தருகின்ற கடல் போலவும் ஆகும் என்றாய். நீ இவ்வாறு கூறுவது அறிவுடைப் பொருளுக்கு அறிவற்ற பொருள் தோன்றுவதற்கு எவ்வாறு பொருத்தமாகும்? இவ்வாறு சத்திலிருந்து அசத்து தோன்றும் என்று உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் கூற மாட்டார்கள்?

சொ.பொ.வி:

தற்பரம் - பிரமம். பாதவம் - மரம்.

கருத்துரை:-

இப்பகுதியில் மாயாவாதி கூறிய உலகத் தோற்ற உவமைகள் மறுக்கப்பட்டு சத்திலிருந்து அசத்து தோன்றாது என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படுகிறது.

- வித்திலை கனிநனி விழுதால் தருநெறி
சத்தல தொன்று தான்தர வேண்டும்
85. நெற்பதர் பலாலத் திற்குபா தானம்என்
காரணம் இன்றிக் காரியம் பிறவா
பாரிடை ஒருபடம் பண்ணவும் படுமே
அந்தமில் பிரமம் அவித்தைகா ரணமெனத்
தந்தனை அவித்தை தானெய் துறுதல்
90. தன்னியல்பு என்னில் வன்னிதன் வெம்மையில்
சத்தினது இயல்பும் சத்தே அசத்தெனில்
வைத்ததன் இயல்பெனும் வழக்கொழி அன்றியும்
இருள்பொதி விளக்கென வரும்இரு விளக்கில்
கருமை பயந்த பெருகொளி தகுமெனில்
95. தன்னியல்பு அன்றென் உபாதி வசத்தால்
மன்னிய தன்றிமைத் தான்தனின் மாயாது
ஒன்றா னசுத்தன் அன்றா மன்றே
ஆங்கொரு காலத்து ஒங்கிய தாயின்
அந்தமில் அவித்தை வந்தனை வதற்கோர்
100. ஏது வேண்டும் .....

பொருள்:

சூட்சுமமாய் உள்ள வித்தானது இலையும் பழமும் விழுது முடைய தூலமாகிய ஆலமரத்தைத் தந்த தன்மைபோல, தூலமாய்ப் பலவாய் நிற்கிற உலகத்தையும், சூட்சுமமாய் இருக்கிற அசத்தாய் இருக்கும் ஒரு பொருள் தரவேண்டும். அப்படிச் காணப்பட வில்லை. மேலும் நெல்லிலே இருந்து தோன்றுகின்ற வைக்கோலும் பதரும் போலச் சித்திலே நின்று சடமான உலகம் தோன்றிற்று என்றால், நெல் சடப்பொருள். அதனுடைய சூட்சும நிலையிலிருந்து தூல நிலையாகிய வைக்கோலும் பதரும் தோன்றியிருக்கிறது.

எனவே, இதற்கு நெல் முதற்காரணம். அதாவது மரத்தின் வித்து, நெல்லின் சூட்சுமம் ஆகிய சடப் பொருள்களிலிருந்து அவற்றின் வளர்நிலைகளாகிய மரம், பூ, காய் ஆகியவையும் வைக்கோல், பதர் ஆகியவையும் தோன்றுவது போல நுண்ணிய சடப்பொருளிலிருந்து பருமனான பொருள்கள் தோன்றின என்பதுதான் முறைமையாகும். எனவே முதற் காரணத்திலிருந்து காரியம் தோன்றுமே தவிரப் படைப்பவனாகிய நிமித்த காரணத்திலிருந்து காரியம் தோன்றாது. அப்படி நீ கூறினால் பருத்தி காரணமாகப் புடவை உண்டாகாமல் அன்னியப் பொருள் ஒன்றால் புடவை உண்டாகியது ஆகிவிடும்.

அறிவுடைப் பொருளாகவும் என்றும் உள்பொருளாகவும் உள்ள பிரமம் அறிவற்ற அழிகின்ற பொருளாய் உள்ள உலகத்திற்குக் காரணம் என்கின்றாய். அவ்வாறு தோன்றுவதற்குக் காரணம் யாது? உலகம் பிரமத்திலிருந்து தோன்றுவது பிரமத்திற்கு இயல்பு என்று கூறுவாயானால் அதுவும் பொருந்தாது. நெருப்புக்குச் சுடுதல் இயல்பு ஆயினாற் போல, சித்தாகிய பிரமத்திற்கு அது இயல்பு என்றால் உலகமும் அறிவுடைய பொருளாக (சித்தா) ஆக வேண்டும். இல்லை இல்லை இந்த உலகம் சடம்தான் என்று நீ கூறினால் முன்பு நீ இயல்பு என்று கூறியது பொருந்தாது. எனவே, அதை விட்டுவிடு. மேலும் இவ்வாறு கூறுவது ஒளியை உடைய விளக்கானது இருளைப் பொதிந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று கூறுவது போன்றதாகும். விளக்கில் உள்ளமையை ஒத்து சித்திலிருந்து சடம் தோன்றிற்று (பிரமத்திலிருந்து உலகம்) என்று நீ கூறுவாயானால் அது விளக்கின் இயல்பு அல்ல. விளக்கினுடைய உபாதியாகிய (அவயவங்கள்) திரி, நெய் ஆகியவற்றின் காரணத்தால் ஏற்பட்டதாகும். மேலும் பிரமத்தில் உலகம் ஒடுங்குவதுபோல விளக்கில் மை ஒடுங்காது. பிரமம் என்றும் தூய்மையான சுத்தன் ஆவான். அவன் ஒருபொழுதும் அசுத்தன் ஆவதில்லை. எனவே, சுத்தனாகிய பிரமனிடத்தில் அசுத்தமாகிய உலகம் கூட வேண்டியது ஏன்? அவ்வாறு கூடினால் அதற்குக் காரணம் வேண்டும் அல்லவா?

சொ.பொ.வி:

வித்து - விதை. பலாலம் - வைக்கோல். உபாதானம் - அவயவங்கள். படம் - துணி. வன்னி - விறகு. பொதி - பொதிந்த (அடங்கிய). கருமை - விளக்கு எரிந்த பிறகு விளக்குத் திரியில் காணப்படும் கருமைநிறம்.

கருத்துரை:

இப்பகுதியில் சித்திலிருந்து அசத்து தோன்றும் என்ற மாயாவாதி கூறும் கருத்திற்குப் பிரமாணமாகக் கூறப்பட்ட உவமைகளை ஐக்கியவாதி மறுத்துரைக்கிறார். உவமைகளும் உவமைகள் மறுக்கப்படும் திறமும் படித்து இன்புறத் தக்கனவாகும்.

..... புயல்இயல் பெனின்வீடு

ஓத வேண்டா ஒழிந்தோ ரினுமுறும்

களங்கமது அறஉறும் அவித்தைதற் கவித்தல்

விளங்கிய பிரம விளையாட் டாயின்

அவித்தை என்பதொன்று அன்னியந் தன்னில்

105. உதிக்கும் என்றமுன் உரையும் மறந்தனை

நுண்ணூற் குடம்பை நுந்துழி போல்உட்

படுநெறி அதனால் விடுநெறி இலதால்

தலைமையும் அறிவும் இலதென் அவித்தையை

விடுத்தெடுத்த தாணரும் வேற்றோர் அன்றே.

110. ஒளிகொள் தாமிரங் குளிகைபெற் றாங்கதன்

அவித்தையை வித்தை தவிர்க்குமென்று உரைக்கில்

நித்தன் அறிவன் சுத்தனென்று உரைத்த

வித்தகம் என்நீ வித்தையும் வேறென்

எம்ம னோரில் ஒருவன் நின்இறை

115. அம்ம சைவந் தவன்நீ யன்றே.

பொருள்:

வெட்ட வெளியாய் இருக்கும் வானத்தை மேகம் வந்து மறைப்பது போலத் தாய்மையாய் உள்ள பிரமத்தை உலகங்கள் இயல்பாகக் கூடின என்று நீ காரணம் கூறினால், இயல்பாக மேகம்

கூடுவது போல, மாயா மலம் இயல்பாகக் கூடுவதால் வீடு என்று ஒன்று கூற வேண்டாமே. ஏனென்றால், மாயா காரியங்கள் அனைத்தையும் நீக்கித் தூய்மையானவர் இடத்தும் (ஞானிகள்) உலகம் இயல்பாகவே பொருந்த வேண்டி வரும். உடனே நீ அப்படிச் கூறக் கூடாது. ஞானம் ஏற்படத்தக்க மாயா சரீரம் தான் பிரமத்தில் கூடியது, அது பிரமத்தின் திருவிளையாடல்களில் ஒன்று என்று நீ கூறினால் அதுவும் பொருந்தாது. ஏனென்றால், விளையாடுகின்றவனும் விளையாடுகின்ற பொருளும் வேறு வேறு ஆகும். அதுபோலப் பிரமத்திற்கு உலகம் வேறுபட்ட பொருளாய் விடும். மேலும் பிரமத்தில் மாயை தோன்றுகிறது என்று நீ முன்பு கூறியதையும் மறந்ததாகி விடும். இவ்வாறு நீ கூறியது... சிலவகைப் பூச்சிகள் (பட்டுப்பூச்சி) தன் உடம்பிலிருந்து தோன்றும் நூலினால் தன்னைச் சுற்ற ஒரு கூட்டினைச் செய்து கொண்டு, அதனுள் புகுந்து பின்னர் அதிலிருந்து வெளியேற முடியாமல் இறக்கும் தன்மை போன்றதாகி வடும். அதாவது பிரமமும் மாயா சரீரத்திற்குள்ளே விளையாட்டாக வந்து புகுந்து, பிறகு அந்தச் சரீரத்தை விட்டு வெளியே வர முடியாததாகி விடும். அதனால் பிரமத்திற்குத் தலைமைச் சிறப்பும் பேரறிவாற்றலும் இல்லை என்று சொல்ல வேண்டி வரும். பாசத்தின் விளைவாக மாயா சரீரத்தை விட்டு நீங்க முடியாத பிரமம் நம்மைப் பாசத்திலிருந்து நீக்கி அடிமையாக்கிக் கொள்ளும் என்று கூறுவது எவ்வாறு பொருந்தும்? எனவே, மாயா சரீரத்தில் பிரமம் இருக்கும் என்பது பொருந்தாது.

உடனே அதற்கு நீ அவ்வாறு இல்லை, செம்பு குளிகையோடு கூடியபோது களிம்பு நீங்கிப் பொன்னாவது போல, பிரமம் ஏற்றுக் கொண்ட மாயா சரீரத்திற்குப் பிரமத்திலேயே உள்ள பேரறிவால் அம்மாயா சரீரம் நீக்கப் பெற்றுப் பிரமம் தூய்மையாகிறது என்று நீ கூறினால், மாயா சரீரமாகிய அசுத்தத்தோடு இருக்கின்ற பிரமத்ததை நீ முன்பு நித்தன், அறிவன், சுத்தன் என்று உரைத்த சாமர்த்தியம் ஏன்?... நீ விவேகம் என்று சொல்லுகின்ற பிரமம் வேறு, மாயையோடு கூடிய பிரமம் வேறு என்று ஆகி, நீ கூறுகின்ற பிரமம் மாயைகளுக்கு உட்பட்ட எங்களில் ஒருவனாக இருக்க வேண்டும். இப்படிச் சொல்லுகின்ற நீ சைவன்தனாக வேண்டும்.

சொ.பொ.வி:

புயல் - மேகம். களங்கமற்ற - மலங்களற்ற ஞானம். அன்னியம் - வேறுபட்டதாம்; நுண்நூல் - பட்டுப்பூச்சி நூல். குதம்பை - கூடு (உடம்பைக் குறிக்கும்). நுண்துளி - பூச்சி (பட்டுப்பூச்சி, குளவி போன்றன) ஆணரும் - ஆளுகின்ற தலைமை. நித்தன் - என்றும் உள்ளவன். சைவன்தவன் - இச்சொல்லுக்குப் பல உரை உண்டு. சைவத்தைச் சார்ந்தவன் என்று ஒரு சிலர் கூறுவர், பொல்லாதவன் என்று ஒரு சிலர் கூறுவர், இங்கு சீ இவனா என்று இகழுகின்ற தன்மை எடுத்தாளப் பெற்றுள்ளது (மெய்ஞ்ஞான வள்ளல் கு, வைத்தியநாதன் உரை கையாளப் பெற்றுள்ளது).

கருத்துரை:

இப்பகுதியில் பிரமம் உயிர் இருக்கும் உடம்பாகக் காட்சி தருகிறது என்ற மாயாவாதிக் கொள்கை மறுக்கப்படுகிறது. உவமைகளும் மறுப்பும் இப்பகுதியில் குறிப்பிடத்தக்கனவாக அமைந்துள்ளன.

பன்மணி பசுநற் பாத்திரம் எனவும்
நன்னூல் பால்நீர் நற்கதிர் எனவும்
உடலையும் உணர்வையும் உவமித் தனையேல்
தடமணி சரடொடு தாங்கு டலவே

120. உணர்வுணர் ஒழியின் உலகுணர் வுறின்தின்
பாலும் பசுவும் சாலுஞ் சாலக்
கலம்பல வன்றிச் சலம்பல இலதெனக்
காணுநர் இன்றி வீணநீ விளம்பினை
ஆடியுள் நிழல்போல் கூடுதல் கூறின்

125. தன்னிழல் கொண்டு தற்பணம் சலிக்கின்
மன்நிழல் கொண்டுடல் வந்தகன் நிடுமே
மன்அயக் காந்தம் எனஉடல் பிரம
சன்னதி அளவில் சலித்திடு மாயின்
அகண்டிதன் சன்னதி அலதிலது எவையும்

130. நடந்திட வேண்டும் கிடந்திடப் பெறாவே.

பொருள்:

மணிகள் பலவாக இருந்தாலும் அதில் கோர்க்கப்படும் சரடு ஒரு தன்மையாய் இருத்தல் போலவும், பசுக்கள் பலவாய் இருந்தாலும் பால் ஒரு தன்மையாய் இருத்தல் போலவும். பாத்திரம் பலவாய் இருந்தாலும் அவைகளில் உள்ள நீரில் தோன்றுகின்ற சூரியனின் நிழல் ஒன்றாகவும், நீர் நிலைகள் பலவாக இருந்தாலும் அவற்றில் இருக்கின்ற தண்ணீர் ஒரு தன்மையாக இருத்தல் போலவும் - உடல்கள் பலவாக இருந்தாலும் அவற்றில் கூடியிருக்கின்ற பிரமம் ஒன்றே என்று நீ கூறுகின்றாய். அப்படியானால் மணிகளும் சரடும் தாமாகக் கோர்த்துக் கொள்வதில்லை. பிறர் ஒருவரே கோர்த்திருக்க வேண்டும். அதுபோல உடலையும் பிரமத்தையும் கூட்ட ஒருவன் வேண்டும். நீ கூறிய பிரமம் அறிவற்றதாயின் அதில் கூடி நிற்கும் பிரபஞ்சம், உடல் ஆகியவை அறிவுடையதாகவும் இருக்குமானால் நீ கூறிய பாலும் பசுவும் உவமை பொருந்தும். மேலும் நீ கூறிய பாத்திரங்கள் பலவற்றில் உள்ள நீரில் நிழல் அசைந்தாலும் சூரியனிடத்தில் அசைவு இல்லை என்று கூறுவதும். நீர் நிலைகளின் வடிவங்கள் மாற்றமாக இருந்தாலும் நீரில் மாற்றம் இல்லை என்று நீ கூறுவதும், பிறர் கூறுவதைக் கொண்டு இவ்வாறு முரணான எடுத்துக்காட்டுகளைக் கூறினாய். இவையும் பொருந்தாது.

கண்ணாடியில் நிழல் தோன்றுவதைப் போல உடலில் பிரமம் தோன்றியிருக்கிறது என்று உன் கொள்கை கூறினால் கண்ணாடியில் தோன்றும் நிழல் காணுகின்ற உடம்பைத்தான் பெற்று அசையுமானால் பிரமத்திலிருந்து தோன்றும் உடம்பும் பிரமத்தைப் பிரதானமாகக் கொண்டு இறக்கவும் பிறக்கவும் செய்யும். எனவே, நீ கூறுவது பொருந்தாது. காந்தம் அசையா நிற்க அதனுடைய சன்னதி மாத்திரத்தில் இரும்பு அசைவது போல. பிரமம் விகாரமற்று நிற்க அதன் சன்னதியில் உடம்பானது இறக்கவும் பிறக்கவும் செய்கின்றன என்று நீ கூறினால் பிரமம் வியாபகப் பொருளாகும். அதாவது எல்லா இடத்தும் நீக்கமற்று இருப்பதாகும். எனவே, அதன் முன்னர் உடம்பு மட்டும் அல்லாது குடம். துணி

முதலியவையும் நிற்கும். நீ கூறுகின்ற கருத்துப்படி அவையும் இறப்பு, பிறப்புக்கு உட்பட வேண்டும். இவ்வாறு நிகழ்வதையாரும் கண்டதில்லை.

சொ.பொ.வி:

பல்மணி - பல மணிகள். நற்கதிர் - சூரியன். சரடு - கயிறு. ஆடி - கண்ணாடி. தற்பணம் - கண்ணாடி. அகண்டிதம் - வரையறைக்கு உட்படாதவன் (கண்டித்து இவ்வாறு உள்ளவன் என்று கூற முடியாதவன்). சன்னதி - முன்னர்.

கருத்துரை:

பிரமமும் உடலும் ஒன்றுதான் என்பது இப்பகுதியில் மறுக்கப்படுகிறது. மாயாவாதி இரண்டும் ஒன்றுதான் என்று கூறிய கொள்கையும் அதற்குரிய உவமைகளும் இங்கு எடுத்தாளப் பெற்று மறுக்கப்படுகின்றன.

காந்தத்து இரும்பு காட்டுநர்ப் பெறில்அயம்
சேர்ந்திடும் நீக்கும் செயல்அதற் கிலதே
கனாத்துயர் கயிற்றரவு எனாச்சிலத் தொடுத்தனை
கனவின் பயனும் நனவின் பயனும்

135. வினையின் பயன்அவை பொய்யென வேண்டா

உடல்மா றாட்டக் கடனது கருதுக

உற்ற புற்றும் மற்றதில் கயிறும்

உடலும் கூடமுச் சடமென அறிதி

அறிவு கயிறென்று அறியா தன்றே

140. அச்சமது அடைதல் கொச்சமை உடைத்தே

இன்னுமக் கனவில் இருளுறு கயிற்றில்

பின்னும்நின் பிரமம் பிரமித் திடுமே

துன்னிய வினையில் செம்மலர்ப் பளிங்கென

தானாந் தகைமை யானால் மலரென

145. ஒருபயன் அன்றிப் பலபயன் மறீஇயது

இருவினை தருபயன் எனநனி வேண்டின்

ஆண்ட வித்தையும் அவித்தைகொ டாக்கையும்
 ஈண்டிரு வினையும் இயம்பினை பரத்தைக்
 கள்வரைப் பிணிக்கும் காவலர் எனமுயல்
 150. தொல்வினை துடைக்கில் தோன்றுடல் சிறையிட்டு
 இருவினை ஊட்டும் அருளுறும் எம்மான்.

பொருள்:

காந்தமும் இரும்பும் கூடினாலும் அவை தானாகக் கூடாது. அவற்றை நேருக்கு நேராக யாரேனும் கூட செய்தால்தான் இரும்பு காந்தத்தைச் சென்று பொருந்தும். மேலும் காந்தம் தன்னிடத்தில் இரும்பைச் சேர்த்துக் கொள்ளுமே தவிரத் தன்னிடத்தில் இருந்த இரும்பை நீக்கிக் கொள்ள இயலாது. பிரமமாகிய கடவுளின் சன்னதியில் உடல் பிறந்தும் இறந்தும் வருகிறது. எனவே, காந்த உவமை பொருந்தாது. கனவில் அஞ்சத் தகுந்த காரியங்களைக் காணுகின்றவன் நனவில் அது பொய்யென உணர்வான். இரவில் புற்றின் முன்னர் கயிற்றைப் பாம்பு என்று கண்டவன் பகலில் அதைப் பொய்யென்று அறிவான். இவை போல இன்ப துன்பங்களால் ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் பிரமத்திற்கு உண்டாகாது என்கிறாய். கனவில் சூக்கும் உடலோடு கூடி ஒருவன் சத்தாதி விஷயங்களை அனுபவிக்கின்றான். நனவு நிலையில் பருவுடலோடு கூடி சத்தாதி விஷயங்களை அனுபவிக்கின்றான். இவை யிரண்டும் முன்வினைப் பயனாகும். அதனை விடுத்துக் கனவில் காண்பது பொய், என்று நீ கூற வேண்டியதில்லை. மேலும் கனவிலும் நனவிலும் சூட்சும உடம்பு என்றும் தூல உடம்பு என்றும் உடம்பு வேறுபாடுகளும் உண்டு.

இரவுக் காலத்தில் புற்றின் முன்னர்க் கிடக்கும் கயிறைக் காணுகின்ற உடம்பும் புற்றும் கயிறும் ஆகிய மூன்றும் சடப் பொருள்கள் ஆகும். அறிவுடைப் பொருளாகிய பிரமம் கயிற்றைக் கயிறு என்று அறியாது பிரமிக்கும் என்றால் பிரமத்தை அறிவு என்று எவ்வாறு கூறுவது? மேலும் கயிறைப் பாம்பு என்று அஞ்சுகின்ற பிரமத்தைத் தலைமை உடையது என்று கூற முடியாது. மேலும் கனவில் கண்ட தீங்கு பொய்யென்றும் இரவில் கண்ட

கயிறு பாம்பு அல்ல என்றும் ஒருமுறை அறிந்த பிரமமானது மீண்டும் கனவு காணுகின்ற போது அஞ்சினால் அது பொருந்துமா? எனவே, உடம்போடு கூடி மயங்கி நிற்பது பிரமமாகாது... மேலும் சிவந்த மலர்களோடு கூடியிருக்கின்ற படிசுமானது தன்னுடைய தன்மையை இழந்து மலரின் நிறமாக இருந்தாலும் தன்னுடைய வெண்மைத் தன்மையை இழப்பதில்லை. அதுபோலப் பிரமமும் உடம்போடு கூடினாலும் தன்னுடைய தன்மையில் மாறாது எனக் கூறுவாயானால், உடம்புக்குரிய வினைப் பயன்கள் பலவாக இருப்பதால் பிரமமும் இன்ப துன்பங்கள் பலவற்றையும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்றநிலை ஏற்பட்டு விடுமே. இந்நிலையில் பிரமத்தை உடல்நிலையில் கூடியிருக்கும்போது அதனை ஆளுகின்ற அறிவோடு கூடிய ஒன்று உண்டு என்று நீ கூறுகிறாய். இப்பொழுதோ பிரமத்திற்குப் பல்வேறு நல்வினை தீவினைகள் உண்டு என்கிறாய். இவ்வாறு கூறுவது களவு செய்த கள்ளர்களைச் சிறையில் அடைத்து அக்களவிற்குரிய தண்டனையை வழங்குகின்ற மன்னனைப் போல நீ கூறுகிற பிரமத்தையும் (முற்பிறவியில்) தவறிழைக்குமானால் இப்பிறவியல் உடலாகிய சிறையில் பிரமத்தை அடைத்துத் துன்பங்களை அனுபவிக்கச் செய்கின்ற ஒருவன் வேண்டும். அவனே எம் கடவுள் என்பதை அறிவாயாக.

சொ.பொ.வி:

அயம் - இரும்பு. அரவு - பாம்பு. உடல் மாறாட்டம் - சூட்சும. தூல உடம்பின் வேறுபாடு. கொச்சமை - தலைமை (கார்த்தா) என்று கூறுவது இழிவாகும். வித்தை - மேலாம் அறிவு. பரத்தை - தவறான வழி. (இங்கு கள்வர் எனப்பட்டது). துடக்கில் - தொடர்தல். எம்மான் - எம் கடவுள்.

கருத்துரை:

இப்பகுதியில் மாயாவாதியின் கொள்கையாகிய பிரமமானது உடலாக இருக்கிறது என்ற கருத்து மறுக்கப் பெற்றிருக்கிறது. இறுதி வரியில் மாயாவாதியின் பிரமத்திற்கு மேலான ஓர் கடவுள் உண்டு என்பது கூறப்பெற்று சிந்திக்க வைக்கிறது.

அருவினை உடற்கண் அவத்தைகள் உரைத்தனை
ஆர்உறு பவர்பரம் அகண்டிதம் அடங்காது
ஓர்வில துடல்சடம் உறுநெறி யாதென

155. மன்னிய கரண மாறாட் டத்தில்
பன்னினம் என்னில் இவையோ பரமோ
முதலிய தாயின் இவைபிறழ் வெய்தாது
இவையெனில் உனது மொழிபழு துளதே
உடற்படு பிரமம் உறுமேல் சாளரத்து

160. இடத்தகும் உறுவிரல் நுதியளி எறிதுயர்
அங்குலி தானே யருந்திடில் உடற்கண்
தங்கிப அறிவு தனித்துறு மன்றே.

பொருள் :

வினைக்கு ஈடாக எடுக்கப்பட்ட உடலில் மூன்று அவத்தைகள் படும் என்று கூறினாய். அவ் அவத்தைகளை அனுபவிப்பவன் யார்? பிரமம் என்றால் அது நிறைவான அறிவுடையது ஆதலால் கனவு. நனவு, சுழுத்தி என்ற மூன்று அவத்தைகளில் அது அடங்காது. உடல் சடப் பொருளாகும். அவத்தை அதில் எவ்வாறு நிகழ்கிறது? என்று கேட்டால் நிலையான அந்தக் கரணங்கள் பிரிந்தபோது உண்டாகிய மயக்கமே அவத்தை என்று நீ சொல்லுகிறாய். அவ்வாறாயின் உடலுக்கு முதன்மையானது பிரமமா? அல்லது அந்தக் கரணமா? பிரமம் முதன்மை உடையது என்றால் அந்தக்கரணங்கள் அதைவிட்டு நீங்காது. இல்லை அந்தக் கரணங்கள் தான் முதன்மை என்று சொன்னால் முன்பு எல்லாவற்றிற்கும் முதன்மையானது பிரமமே என்று வேதம் கூறுகிறது என்று நீ கூறியது பழுதாகிவிடும். அப்படி இல்லை, உடலுக்குள் அகப்பட்டு இருக்கும் பிரமமே அவத்தை உறுகிறது என்று நீ கூறுவாயானால் அதுவும் பொருந்தாது. எவ்வாறு எனில் சன்னல் வழியாக நீட்டிய விரலில் ஒரு வண்டு கொட்டினால் அதனால் உண்டாகும் கடுப்புத் துன்பமானது நீட்டிய பகுதியில் மட்டும் நின்றுவிடுமாயின் நீ கூறியது பொருந்தும். (ஆனால், கடுப்பு உடல் முழுவதும் பரவுகிறது. எனவே,

உடலுக்குள் அடங்கி நிற்கும் பிரமத்தில் மட்டும் அவத்தை அனுபவிக்கப்படு கிறது என்று நீ கூறுவது முரண்பாடாகும். உடலில் கூடிய பிரமத்தைத் தவிர மற்ற இடங்களில் விரவி இருக்கும் பிரமத்திலும் அவத்தை பரவுமே.

சொ.பொ.வி:

அவத்தை - கனவு. நனவு, சுழுத்தி (உறக்கம்) என்ற மூன்று படி நிலைகள், கரணம் - அந்தக்கரணம் (மனம், புத்தி, சித்து, அகங்காரம்). பன்னினம் - கூறினோம். பிறழ்வு - நீக்கம். சாளரம் - சன்னல். நுதி - நுனி. அளி - வண்டு. எறிதுயர் - கடித்த துன்பம். அங்குலி - அந்த இடத்தில் (விரல் நுனியில்).

கருத்துரை:

மாயாவாதியின் கொள்கையான பிரமமே உடலாக இருக்கிறது என்ற கருத்து அவத்தை அடிப்படையில் இங்கு மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது உடலானது ஐந்து நிலைகளில் அநுபவங்களை அநுபவிக்கிறது. அநுபவங்கள் அநுபவிப்பது பிரமமா? அல்லது அந்தக் கரணங்களா? என்ற கேள்வியை எழுப்பிக் கொண்டு கொள்கை மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தற்பண நிழற்கண் குற்றிபாய்ந் தற்றால்
நற்கணில் துயரம் நணுகாத் தகைத்தெனில்

165. நின்மொழி விரோதமும் காட்சி விரோதத்
தன்மையும் உறும்அவை தவறில் ஆகா
யாமுடைப் பதிவகை யாவரும் பலகலை
சொல்லுதல் எளிதரிது அத்தொழில் புரிவெனப்
புல்லிய பழமொழி புதுக்கினை அன்றே
170. அகண்டிதம் எனநீ பகர்ந்தமை தனக்குப்
பந்தம் இதுவெனத் தந்தமை கருதில்
வானில் நடக்கும் காலினைப் பிடித்துப்
பருவிலங்கு இட்ட ஒருவன் நீயன்றே

பொருள்:

கண்ணாடியில் தோன்றிய நிழலின்கண் ஒரு குச்சியைக் கொண்டு குத்தினால் கண்ணாடிக்குக் கேடு வருமே அன்றி, கண்ணிற்குக் கேடு வராது. அதுபோல உடம்பில் தோன்றும் பிரமத்தின் பிம்பத்திற்கு வரும் இன்ப துன்பங்கள் உடலுக்கு ஏற்படுவதே தவிரப் பிரமத்திற்கு கேடு வராது என்றால் முன்பு நீ இன்ப துன்பங்களை அனுபவிப்பது அறிவே என்று சொல்லி இப்பொழுது உடல் அனுபவிக்கும் என்று பேசுகிறாய். இவ்வாறு பேசுவது வேதத்திற்கு விரோதமும், அளவைக்கு விரோதமும் ஆகும். மேலும் யாம் கொண்டுள்ள உண்மைக் கருத்தான சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய சொல்லிய வண்ணம் செயலே அரியதாகும் என்ற திருவள்ளுவரின் கருத்திற்கு நீ புதிய விளக்கம் தந்துள்ளாய். மேலும் முன்னே நீ பிரமமானது வரையறைக்கு உட்படாதது, அதாவது அகண்டிதமாய் இருப்பது என்று முன்பு சொன்னதற்கும் இப்பொழுது அனுபவங்களால் பந்திக்கப்பட்டுப் பிரமம் நிற்கும் என்று நீ சொல்லுவதைப் பார்க்கும்போது விண்ணில் வீசும் காற்றைப் பிடித்து அதற்கு விலங்கிட்டான் ஒருவன் என்று கூறுவது போலிருக்கிறது.

சொ.பொ.வி:

தர்ப்பணம் - கண்ணாடி. குற்றி - குச்சி. நற்கணில் - நல்ல கண்ணில். மொழி விரோதம் - வேத விரோதம். காட்சி விரோதம் - அளவை விரோதம். பழமொழி - திருக்குறள் கருத்து. கால் - கற்று.

கருத்துரை:

இப்பகுதியில் மாயாவாதியின் பிரமாதிக் கொள்கை மறுக்கப்பட்டது. அதாவது பெத்த நிலையாம் இவ்வுலகில் வாழுகின்ற உடலில் உள்ள உயிர் பிரமம் இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. இப்பகுதியில் பழமொழி என்று வள்ளுவத்தின் கருத்து இடம் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம்
சொல்லிய வண்ணம் செயல். (664) என்பது குறள்.

பந்தமது அகல முந்து விவேகம்

175. வான்வளி எனத்தனில் தானே தோன்றின்
முன்புள தாயின் மயங்காது இலதெனில்
பின்புளது ஆகாது இலதுஉளது எனில்வெளி
மலரது தரும்அனல் மரக்கண் இன்றாகித்
தருவது தகுமெனில் தானே தோன்றா
180. விறகின் உதித்த கனல்தகு மாயின்
அவித்தையின் உதித்த வித்தை அம்மரத்து
உதித்த விவேகம் வித்தையென்று உரைத்த
வெந்தழல் அனைய விவேகம் அதுஉதித்த
இந்தனம் அனைய இறையிலன் அற்றே
185. இற்படப் பிரிப்பின் மெய்ப்படும் எவற்றையும்
இதுவன்று இதுவன்று எனக்கழி காலை
அதுவே தானே ஆயினது என்றனை
வித்தை முன்னர் அவித்தையும் அவித்தைமுன்
வித்தையும் நில்லா வியன்ஒழி இருளென
190. இருளல ஒளிக்கும் ஒளியல இருட்கும்
ஒருகா லத்தும் ஒருபயன் இலதால்
இரண்டையும் நுகரும் முரண்தரு விழியென
வித்தையும் அவித்தையும் உய்த்ததொன்று உளதே.

பொருள்:

மாயையின் பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கின்ற பிரமத்திற்கு அந்த
மாயை நீங்குவது எப்படி என்றால் ஆகாயத்தில் நிறைந்திருக்கும்
மேகங்களைக் காற்றுத் தோன்றிச் சிதற அடிப்பது போல ஆகும்
என்று நீ கூறுகின்றாய். (இது சரியில்லை ஏனென்றால்) ஆகாயத்தில்
முன்பே காற்று இருப்பது போலப் பிரமத்திற்கும் சிறிது
விவேகக்கியானம் (அறிவு) இருக்குமாயின் பிரமத்திற்கு மயக்கம்
ஏற்பட வழியில்லை.

இல்லையில்லை இந்த அறிவு (விவேக்கியானம்) பிரமத்திற்கு முன்பே இருந்ததன்று நடுவே ஒரு நிலையில் உண்டாகியதாகும் என்ற அடிப்படையில் நீ மறுத்தால் முன்பு இல்லாதது இடையில் வந்தது என்று கூறுவது எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஆகாயத்தில் ஒரு பூ உண்டாயிற்று என்று கூறுவது போன்றதாகும். அப்படியல்ல, விறகில் முன்பு இல்லாத தீ, தீக்கடைக் கோலினால் கடைகின்ற பொழுது தோன்றியது போன்றதாகும் என்று நீ கூறினால் அதுவும் பொருத்தமில்லை. ஏனென்றால் கடைவதற்கு ஒருவன் வேண்டும். அதுபோலப் பிரமத்திற்கு இடையில் தோன்றுகின்ற அறிவைத் தோற்றுவிக்க ஒருவன் வேண்டும் என்றாகி, பிரமத்திற்கு அறிவு தானே தோன்றாது என்ற கருத்து ஏற்பட்டு விடும்.

விறகில் தோன்றுகின்ற தீ போன்றது பிரமத்திடத்துத் தோன்றுகின்ற ஞானம் (அறிவு) என்று உவமை மூலம் நீ கூறுவது வேறு ஒரு விதத்திலும் பொருந்தாது. ஏனென்றால் தீ தோன்றிய இடம் விறகு ஆகும். அந்த இடம் தீ தோன்றிய உடனே அழிந்து விடும். எனவே, நீ கூறுகின்ற உதாரணம் மயக்க நிலையாகும். மேலும் நீ வைக்கோல் மற்றும் கழிகளால் வேயப்பட்ட வீடானது ஒவ்வொன்றாகப் பிடுங்கி எறிந்தால் வீடு என்ற உருவம் இல்லாது போய்விடும் என்றும், புடவையில் உள்ள ஒவ்வொரு நூல் இழையையும் பிரித்துவிட்டால் புடவை என்ற உருவம் இல்லாது போய்விடும் என்றும் கூறி, மாயையினால் ஏற்பட்ட எல்லா உறுப்புக்களையும் நான் இது அல்லேன் என்று கழித்துக் கொண்டே வந்தால் பிரமமானது சீவனாகக் காட்சி அளிக்கும் என்று நீ கூறியுள்ளாய். இதுவும் பொருந்தாது. ஏனென்றால் அறிவுடைய பிரமத்தின் மேல் அறியாமையைப் பொருளாகிய தேகம் (உடல்) முதலாக உள்ள உலகங்கள் தோன்றி நில்லாது. அது எதுபோல என்றால் சூரிய ஒளியின் முன்னர் இருள் நில்லாததைப் போன்றதாகும். ஒருக்கால் ஒளியின் முன்னர் இருள் தோன்றுமானால் அது உடனே அழிந்து பயனற்றதாகி விடும். எனவே, இருளோடு கூடி இருளை அனுபவித்தும், ஒளியோடு கூடி ஒளியை அனுபவித்தும் இருளும் ஒளியும் அல்லாத தனியே நின்ற கண் போல அறிவாய்

உள்ள இறைவனோடு கூடி, இறை என்று அறிந்தும், அறியாமையாகிய பாசத்தோடு கூடிப் பாசம் என்று அறிந்தும் விளங்குகின்ற அவை இரண்டும் அல்லாத பசு என்ற தனி ஒன்று இருக்க வேண்டும் என்பதை அறிவாயாக.

சொ.பொ.வி:

முந்து - நீங்குதல். வெளி மலரது - ஆகாயப் பூ. அனல் - தீ. மரக்கண் - விறகு. வித்தை - அறிவு. விவேகம் - அறிவு. இல் பட - வீட்டை ஒவ்வொன்றாகப் பிரித்தல்.

விளக்கவுரை:

இப்பகுதியில் மாயாவாதியின் முத்திநிலை மறுக்கப்படுகிறது. அதாவது மாயாவாதி பிரமம் தான் எங்கும் நிறைந்த பொருள் என்ற அடிப்படைக் கருத்தை உடையவன். அதாவது உயிராகவும் பிற பொருள்களாகவும் பிரமமாகிய இறைவன்தான் காட்சி தருகிறான் என்ற கருத்தை உடையவன். அந்த அடிப்படையினால் உயிர் தங்கும் உடம்புமாகப் பிரமம் இருக்கிறது என்பது அவருடைய வாதம். அந்த வாதம் இங்கு மறுக்கப்படுகிறது. அதாவது பிரமம் அறிவுடைப் பொருள். அது அறிவற்ற உடலை எவ்வாறு எடுக்க முடியும்? எனக் கேள்வி கேட்டு அவர்களுடைய உவமைகள் எல்லாம் மறுக்கப் படுகின்றன. இறுதியில் பிரமம் வேறு. பாச உடம்புகள் வேறு, அவற்றை உணருகின்ற பசு வேறு என்பது நிறுவப்படுகிறது.

தானே தானாம் ஆனால் பயன்கள்

195. தன்னில் தன்னைத் தானே காணில்

கண்ணில் கண்ணைக் காணவும் படுமே

தன்னலம் அதனைத் தானே நுகரும்

என்னின் முந்நலம்எ ய்தாது இருந்ததுஎன்

கட்டி போல்எனக் கதறினை இன்பம்வந்து

200. ஒட்டிடும் வித்தை உடையை ஆயிடினே

தத்துவ மசியென வைத்தமுப் பதத்திற்கு

ஒன்றே பொருள்என்று அன்றே பகர்வது

- நீபுலி யாயினை என்றாங்கு உணரில்
 ஆயினை என்றதும் ஆகு வமைத்தால்
 205. நோயா யினமெனல் ஆயா யென்றால்
 அகமே பிரமம் ஆயினது என்றால்
 சகமே அறியத் தான்வேறு அன்றே
 உண்மையில் சலமிலம் உடல்சலம் சலமுறும்
 வெண்மதி போல விளங்கினம் என்றனை
 210. அசலன் ஆகிச் சஞ்சல சலத்துச்
 சலனம் மேவினம் எனமதி காண
 வேண்டும தன்றிக் காண்பவர் பிறரேல்
 ஈண்டுன தேகமென் செய்தது இயம்புக.

பொருள்:

பிரமம் தான் தேகாதிப் பிரபஞ்சப் பிரமமாயிற்று என்பதால் பிரமத்திற்கு உண்டாகிய பயன்தான் என்ன? ஒன்றுமில்லையே, பிரமம்தான் தன்னைத் தானே காண்பதாலும் ஒரு பயனும் இல்லை. இது எவ்வாறு இருக்கிறது என்றால் கண்ணாகிய உறுப்பு கண்ணாகிய தன்னையே கண்டு கொள்வது போன்றதாகும். (கண் பிற பொருள்களைக் கண்டால்தான் பயன்) மேலும் பிரமம் தன்னிடத்தில் உண்டாகிய இன்பத்தைத் தானே அனுபவிக்கும் என்று நீ கூறினால் ஒரு கேள்வி எழுகிறது. பிரமம் இந்த உடம்பை எடுப்பதற்கு முன் தன்னிடத்தில் உண்டாகிய இன்பத்தைத் தான் ஏன் அனுபவிக்காமல் இருந்தது? என்பதும். (இறைவன் உயிராகிய உடம்பை எடுத்துத்தான் இன்பத்தை அனுபவிக்கின்றது என்றால் அதற்கு முன்னே அது இன்பத்தை அனுபவிக்காதது ஏன்?) உடனே அதற்குப் பதிலாக வெல்லக்கட்டி தனக்குத்தானே இன்பத்தைத் தராதது போல எனக் கதறினாய். பிரம இன்பம் என்பது இந்தப் பெத்த நிலையில் பாசங்களோடு பிணிப்புற்று இருந்து பின் முத்தி நிலையில் பாசங்கள் நீங்கிப் பதியோடு கூடுகின்ற பொழுது பெறுகின்ற இன்பம் தான் என்பதனை அறிய வேண்டும்.

தத் துவ மசி என்ற வேத வாக்கியம் தத் - துவம் - அசி என்ற மூன்று சொற்களை உடையது. (தத் - அது. துவம் - நீ. அசி - ஆகின்றாய்) இவ்வாக்கியத்தின் கருத்து - பொருள் ஒன்றே என்று நீ கூறுகின்றாய். அது அல்ல. அதற்குப் பொருள் என்ன என்றால் நீ புலியாயினாய் என்று கூறினால் எவ்வாறு பொருள் கொள்ள வேண்டுமோ அவ்வாறு அது நீ ஆயினாய் என்பதற்குப் பொருள் கொள்ள வேண்டும். அதாவது நீ வேறு புலி வேறு என்பது போலக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு வேறாக இருந்தாலும், புலியினுடைய வீரத்தை நீ பெற்றுள்ள காரணத்தால் நீ புலி போன்றவன் ஆயினை. ஆயினை என்பது உவமைக்குரிய சொல்லாகும். மேலும் ஒருவன் நான் நோயாய்க் கிடந்தேன் என்று சொன்னால் அவனை நோயாகிய குணமாகவே கருதுவதில்லை. அவன் இப்பொழுது நோயால் பிணிக்கப்பட்டிருக்கிறான் என்ற நிலையில் அவன் வேறு நோய் வேறு என்ற நிலையில்தான் உணருகின்றோம். அது போல இந்தத் தொடரை நான் பிரமமாகிறேன் என்று பொருள் கொண்டு, உலகம் வேறு. பிரமம் வேறு என்றுதான் கொள்ள வேண்டும். (ஒருவன் புலி வேறு நோய் வேறு தான் வேறு என்று காட்சி தருவது போலப் பிரமம் வேறு. உயிர் வேறு என்று கொள்ள வேண்டும்)

மேலும், அகம் பிரமம் (அகம் பிரமாஸ்மி) என்ற வேத வாக்கியம் உள்ளமையால் இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுமையும் அறியத்தக்க ஒருவன் பிரமத்திற்கும் வேறாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதையும் உணரவேண்டும்; மேலும் நீ பிரமம் உடலெடுத்த போது சலனங்கள் உடலுக்கே தவிர பிரமத்திற்கு இல்லை என்ற கருத்தை வலியுறுத்த நீரில் தோன்றுகின்ற சந்திரன் நீர் அசைகின்ற பொழுது அதில் சந்திரனும் அசைவது போலத் தோன்றும். ஆனால், உண்மையில் சந்திரன் அலைவதில்லை என்று கூறுவாய். அப்படியானால் நீரில் சந்திரனைக் காணுகின்ற ஒருவன்தான் சந்திரன் அசையவில்லை என்று உணருவானே அன்றி அந்த உண்மைச் சந்திரன் அறியுமா? உண்மைச் சந்திரன் அறியும் என்றால் நீ கூறுகின்ற உவமை பொருந்தும். மேலும் உன் கருத்துப்படி சலனம் உடம்பில்

ஏற்படும். பிரமத்தில் ஏற்படாது என்பதையும் பிரமமல்லாத ஒருவன் கூறவேண்டும். அப்படிச் கூறுகின்ற பொழுது இறைவன் ஒருவனே என்ற உன்னுடைய கருத்தும் பொருந்தாதாகிவிடும். எனவே, இவற்றின் அடிப்படையில் நீ கூறிய சீவன் முத்தர்க்குரிய கருத்தும் பொருந்தாதது ஆகிறது.

சொ.பொ.வி:

தானே - பிரமம். கட்டி - வெல்லக்கட்டி. கதறினை - கத்தினாய். சகம் - உலகம். சலம் - தண்ணீர்.

விளக்கவுரை:

இப்பகுதியில் மாயாவாதி கூறுகின்ற சீவன் முத்தர் நிலை மறுக்கப்படுகின்றது. பிரமம் சீவனாக வடிவெடுத்தால் சீவன் முத்தருக்குரிய இன்பம் பயனாகுமா? என்ற கேள்வி எழுப்பிக் கொண்டு மறுக்கப்படுகிறது. அதாவது 1. பிரமம் சீவன் முத்தர் என்ற நிலையில் மீண்டும் பிரமம் ஆகிறதே அதனால் என்ன பயன்? ஒன்றும் இல்லை என்றும் 2. சீவன் முத்தர் நிலையில் முத்தி இன்பத்தை அடைந்தால் முன்பு பிரமத்திற்கு இன்பம் இல்லை என்பதும் கூறி மறுக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு மறுத்து சீவன் முத்தர் இன்பத்தைப் பெறுவது உயிர் தான் என்பது வலியுறுத்தப்படுகிறது. மேலும் தத்துவமசி, அகம் பிரமாஸ்மி என்ற வேத வாக்கியங்களுக்கும் அவர்கள் கூறுகின்ற பொருள் மறுக்கப்படுகிறது.

உடல்விடக் கடத்துள் படுவெளி போலெனில்

215. விட்டுள்ள பெறஉடல் பட்டென் படமற்று

இகலற ஒருவன் இவ்வகை தெளிய

அகிலமும் முத்தி அடைந்திட வேண்டும்

அறிந்தோர் முத்தி அடைந்தோர் ஆயின்

பிரிந்தோர் உயிர்பல பேதத் தன்றே.

பொருள்:

பரமுத்தியானது, குடத்திற்குள் இருந்த ஆகாயம் குடம் உடைந்த பொழுது குடத்திற்கு வெளியே உள்ள ஆகாயத்தோடு

கலப்பது போல, உடலிலிருந்த பிரமமானது உடலைவிட்டு நீங்குகின்ற பொழுது எல்லா இடத்திலும் நிறைந்து நின்ற பிரமத்தோடு கலப்பதாகும் என்று நீ கூறினால் - குடத்திலிருந்த ஆகாயம் குடத்திற்குள் இருந்த பொழுதும் குடத்தைவிட்டு நீங்கிய பொழுதும் எந்த ஒரு துன்பத்தையும் அனுபவிக்கவில்லை. ஆனால், நீ கூறுகின்றபடி பார்த்தால் உடலாக இருந்தபொழுது பிரமம் துன்பத்தை அனுபவித்ததாகவும், உடலை விட்டுச் சென்ற பொழுது இன்பத்தை அனுபவித்ததாகவும் கூறுகின்றாயே. எனவே, குடகாய உவமை பொருத்தம் இல்லாதது ஆகும். மேலும் நான் பிரமம் என்று தெளிந்த காலத்தில் எல்லா அறிவும் ஒன்று என உணரப்படுகிறது. அவ்வாறு உணர்ந்தால் உணர்ந்த உயிர்கள் முத்தி அடையும். உணராத உயிர்கள் முத்தி அடையாது. எனவே, உன் கருத்துப்படி உணர்ந்தவர்கள் என்றும் உணராதவர்கள் என்றும் உயிரில் பேதங்கள் உள்ளன என்பது பெறப்படுகின்றது. அப்படியாயின் பிரமத்தில் பேதமாகிப் பிரமம் ஒன்று என்ற கருத்து முரணாகிறது.

சொ.பொ.வி:

கடம் - குடம். வெளி - ஆகாயம். அகிலமும் - உலக உயிர்கள். பேதம் - வெவ்வேறு வகை.

விளக்கவுரை:

இப்பகுதியில் மாயாவாதியின் பரமுத்தி மறுக்கப்படுகிறது. உடலில் உள்ள பிரமம் முத்தி அடையும் பொழுது குடகாயம் போல் முத்தி அடைகிறது என்பது மாயாவாதியின் கருத்தாகும். இது இங்கு மறுக்கப்படுகிறது. மேலும் உடலும் உயிருமாகப் பிரமம் தோன்றுகின்றது என்ற மாயாவாதியின் கொள்கையும் இங்கு பரமுத்தி அடைவதை வைத்து மறுக்கப்படுகிறது. பரமுத்தி அடைவதில் உணர்ந்தவர் என்றும் உணராதவர் என்றும் பேதம் காணப்படுவதால் பிரமம் பேதப்படுவது பொருந்தாது என்றும், பேதப்படுவது உயிர்களே என்றும் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

220. கன்ம காண்டங் காரண மாக
மன்னும் விவேகம் என்னில் அவித்தைக்கு
ஏது காரணம் ஒதினை இல்லை
இதற்குக் காரணம் விதித்தல்வேண் டின்றே
அரணிஇல் உதித்த கனலவை கவர்வென
225. விரதத் துதித்த விவேகமது அழித்தல்
வருந்தி யாயினும் திருந்திய வேத
நீதி எல்லாம் நீத்துப் போதமொன்று
அறியார் தாமும்இகழ் அவ்வழி நடத்தல்
பொறியோ போத நெறியோ இதுபவம்
230. நீங்கிடும் நெறிதரு பாங்கினைப் பழித்தல்
நன்றி கொன்றல் அன்றே அன்றியம்
ஞால நீதியும் நான்மறை நீதியும்
பாலர்உன் மத்தர் பசாசரில் எனவும்
உறங்கி னோன்கை வெறும்பாக் கெனவும்
235. தானே தவிரா தானால் புரியாது
ஒழிந்திடின் நிறையத்து அமுந்துதல் திடமே.

பொருள் :

வேதத்தில் உள்ள கன்ம காண்டம் என்ற பகுதியில் கூறப்பெற்றுள்ள யாகம் முதலிய கிரியைகளைச் செய்ய அதன் காரணமாக உலகில் உயிர்களாகிய பிரமத்திற்குப் பிரமஞானம் உண்டாகின்றது என்று நீ கூறுகின்றாய். அப்படியானால் அந்தப் பிரமத்திற்கு அஞ்ஞானம் (அவித்தை) கூடி மயக்கம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் இதுவரை நீ சொல்லவில்லையே (பிரமத்திற்கு அஞ்ஞானம் கூடினால் தானே கிரியையால் நீங்கிப் பிரமஞானம் கூட முடியும்). மேலும் விறகில் தீக் கடைக்கோலை வைத்துக் கடைந்தால் அதில் தோன்றிய தீயானது கோலையும் விறகையும் அழிப்பது போல இடையில் தோன்றிய அறிவு அஞ்ஞானத்தையும் கன்மங்களையும் அழித்துவிடும் என்று கொண்டு, வேதங்களில் கூறப் பெற்றிருக்கின்ற ஒழுக்கங்களை மிகவும் வருந்திக் கைவிட்டுப் பிரமஞானம் என்பதைச் சிறிதுகூட அறியாதவர்கள் எங்களுக்குப் பிரமஞானம் உண்டாகிவிட்டது, ஆசாரங்கள் தேவையில்லை என் ஒழுக்கமற்ற

செயல்களைச் செய்து கொண்டு உன் மதத்தார் திரிகிறார்கள். இது அவர்களது தலைவிதியா? அல்லது அறியாமையா? மேலும் அவர்கள் அவ்வாறு வேதக் கன்ம காண்ட ஒழுக்கங்களை விட்டுவிடுதல் நன்றி கொன்றது ஆகிவிடும். (எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் என்ற திருக்குறள் நினைவுபடுத்தப்படுகிறது) எவ்வாறு என்றால் கன்ம காண்ட ஒழுக்கங்கள் உயிரோடு என்றைக்கும் நீங்காமல் பற்றிக் கொண்டு வருகின்ற பிறவித் துன்பத்தை அழிக்கவே ஏற்படுத்தப் பெற்றன. அத்தகைய ஒழுக்கத்தை விடுவது நன்றி கொன்ற செயலாகும்.

மேலும், உலக நீதிகளையும் வேதங்களில் கூறப்பட்ட ஒழுக்கங்களையும் எதுவும் தெரியாத குழந்தைகள், கள் குடித்தவர்கள், பேய் பிடித்தவர்கள் ஆகியோர் இயல்பாக அறியாதவர்கள் ஆவார்கள். அவர்களிடத்திலிருந்து பிரமஞானம் உறங்குபவன் கையில் உள்ள பாக்குப் போலக் கை நழுவுதல் இயல்பாகும். ஆனால், உன்னிடத்தில் வேதநெறிகள் தானே நழுவுவதில்லை. நீ அதனை வேண்டுமென்று விட்டுவிட்டால் நரகத்திலே சென்று நீ அனுபவிப்பது தப்பாது.

சொ.பொ.வி:

விவேகம் - பிரமஞானம் (அறிவு) அவித்தை - அஞ்ஞானம்.
அரண் - விறகு. நீத்து - நீக்கி. பொறியோ - தலையெழுத்து. போதநெறி - அறியாமை. பசாசரி - பேய்ப்பிடித்தவர்.

விளக்கவுரை:

பிரமஞானத்தை அறியாதவர்கள் முத்தி அடைய மாட்டார்கள் என்று முன்பகுதியில் கூறியதால் இப்பகுதியில் மாயாவாதியின் கன்ம காண்ட நான்கு நெறிகளால் முத்திகிடைக்கும் என்பதற்கு மறுப்புத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு தெரிவிக்கும்போது கன்மகாண்டம் தேவையில்லை என்பவரையே எடுத்துக் கொண்டு சிறப்பாக மறுக்கப்படுகிறது. வேதநெறிகள் மிக இன்றியமையாதவை என்பதும், அவை அஞ்ஞானத்தைப் போக்கும் என்பதும், அதைக் கடைப் பிடிக்காதவர்கள் நரகம் செல்வார்கள் என்பதும் குறிக்கப் பெறுகின்றன.

- உய்த்தோன் இன்றி முத்தி உரைத்தல்
 பித்தோ பிரமஞ் செத்தோ பெறுவது
 உடலையும் நீயே சடமெனச் சாற்றினை
240. வையினும் வாழ்த்தினும் கொய்யினும் கொளுத்தினும்
 வணங்கினும் உதைப்பினும் பிணங்குதல் செய்யாப்
 பிரமத் தன்மை பெறுவது எக்காலம்?
 இருக்கு நாள்சில எண்ணில்நூல் கதறித்
 தருக்கம் பேசித் தலைபறி யுற்றுக்
245. கண்டோர் ஈந்த பிண்டமுண்; டலறிப்
 பல்நோய் யாக்கை தந்நோய் உற்றுடல்
 விட வரும் என்று நடுநடு நடுங்கி
 விட்டோர் தெய்வத் தொட்டின்று அன்றியும்
 யானே எவரும் ஆனேன் என்றலின்
250. அவ்வவர் சீறி அவ்வவர் வாழ்நாள்
 செவ்விதின் நிரையம் சேர்த்துவர் அதனால்
 மாயா வாதப் பேயா உனக்குத்
 தேவரில் ஒருவர் உண்டாக
 மேவரு நரகம் விடுதலோ அரிதே.

பொருள்:

வேத ஆசாரத்தைச் செய்யாமலேயே நான் முத்தி அடைந்தேன் என நீ கூறுவது பித்து மேலிட்டதாலா? மேலும் பெத்தத்தில் தான் பிரமஞானம் உண்டாகும். செத்த பிறகு உண்டாவதில்லை. ஆனால், நீயோ இந்த உடலைச் சடம் என்று சொல்லுகின்றாய். (இது தவறாகும். ஏனென்றால், உடம்பால் கிரியைகள் செய்து ஆசாரங்களைக் கடைப்பிடித்து ஞானம் பெற வேண்டும். அதைவிட்டு விட்டு உடம்பை இழித்துச் சொல்லுதல் தவறாகும்.)

ஒருவன் வைதாலும் வாழ்த்தினாலும் உறுப்புக்களைச் சிதைத்தாலும், தீயிட்டுக் கொளுத்தினாலும், மாறுபாடு கொள்ளாத பிரமஞானத்தை எந்தக் காலத்தில் பெறப்போகிறாய்? இருக்கும் நாளோ (வாழும் நாளோ) சிலவே ஆகும். அதில் எண்ண முடியாத நூல்களைக் கற்று அதைக் கொண்டு பலரிடத்திலும் தருக்கம்

பேசுவதும். அதனால் மண்டை குழம்பியும் மற்றவர்கள் இவன் சிறந்த அறிஞர் என்று கொடுக்கின்ற சோற்றுப் பிண்டங்களை உண்டும், பிரமஞானம் பேசுவதாக அலறியும். அதனால் பல நோய்கள் உடலைப் பற்றி வருத்தப்படும் நிலையில் அதனால் சாக்காடு வரும் என்று பதைபதைத்து உடலை விட்டு விட்டுப் போகும் காலத்தில் அஞ்சாதே உன்னை நான் காப்பேன் என்று கூறி அருளுவதற்கு உனக்கு ஒரு தெய்வமும் இல்லாமல் போகும். (அறிந்து கொள்வாயாக)

நான் தான் பிரமம் என்று சொல்லித் திரிவதனால் மேற்கண்ட நிலை உனக்கு ஏற்பட்டது. மேலும் அவ்வாறு கூறியதனால் மற்ற தேவர்கள் எல்லோரும் (திருமால், உருத்திரன், இந்திரன் உள்ளிட்டோர்) உன் மீது கோபப்பட்டு உன் ஆயுட்காலம் வரை உன்னை நரகத்தில் வாழும்படி தள்ளிவிடுவர். எனவே, மாயாவாதியாகிய பேய்ச் சமயத்தை உடையவனே. உனக்குப் பக்க பலமாகத் தேவர் ஒருவர் இருந்தாலும் நீ நரகத்தில் இருந்து நீங்குவது என்பது எப்போதுமே இயலாது என்று மாயாவாதி ஐக்கியவாதியால் மறுக்கப்படுகிறான்.

சொ.பொ.வி:

உய்த்தோன் - கன்மகாண்ட ஆசாரங்கள். கொய்தல் - உறுப்புக்களை அறுத்தல். பிணங்குதல் - மாறுபாடு. தலை பறிவுற்று - மண்டை குழம்பி. பிண்டம் - உணவு. தொட்டின்று - தெய்வத் தொடர்பு இல்லை. நிரையம் - நரகம்.

விளக்கவுரை:

இவ் இறுதிப் பகுதியில் நானே பிரமம் என்பது மறுக்கப்படுகிறது. அனைத்துத் தேவர்களையும் ஏற்றுக் கொண்டு வாழ்வதும், வைதாரையும் வாழ வைக்கக் கூடிய தெய்வத்தைத் தனியே உள்ளது என்று கொண்டு வாழ்வதுதான் முத்தியைத் தரும். அவ்வாறில்லாமல் தானே பிரமம் என்றால் தெய்வங்கள் கோபம் கொண்டு நரகத்தில்

அழுத்திவிடும். எனவே, மாயாவாதி நரகத்தில் இருந்து மீள முடியாது என்ற ஐக்கியவாதி மறுப்பு மூலம் முடிக்கிறார் ஆசிரியர்.

5. ஐக்கியவாதி சங்கற்பம்

- அரிதேர்ந்து உணராப் பெரியோன் உரைத்த
பதிபசு பாசம் விதிமுறை கிளக்கில்
ஈசன் ஏகன் எண்ணிலி பசுக்கள்
பாசம் இருவகைப் பரிசினது உலகத்
5. தாயவன் உயிர்க்கு மாயையின் அருளால்
இருவினைத் தகையின் உருவினைத் தருமால்
கருமுகில் அடர இரிதரு கதிர்போன்று
அறிவாம் உயிரில் பிறியா தேயும்
ஈட்டும் இருபயன் ஊட்டிடும் நியதி
10. ஒருபோது இருபயன் நுகர்வுற மருவுதல்
இன்மை யாதென முன்னிய காலைச்
சத்தி நிபாதம் உற்றிறை யருளால்
உருவுகொ டுலகு தெரிவுற மருவி
மாசுறு தூசு தேசுற விளக்குந்
15. தன்மையின் உணர்த்தும் புன்மைகள் நீங்கி
நீரும் நீரும் சேரும் தகைமையின்
அறிவினோடு அறிவு செறிவுறப் பொருந்தி
ஒன்றாம் என்பதை உலகோர்
நன்றா முத்தி எனநவிற் நினரே.

பொருள்:

திருமாலும் தேடி அறியப்படாத பெரியோனாகிய சிவ பெருமானால் கூறப்பெற்ற பதி, பசு, பாசம் ஆகியவற்றை விதிமுறைப்படி கூறினால் ஈசன் ஒருவனே. பசுக்கள் எண்ணற்றவை ஆகும். பாசம் எனப்படுவது இருவகையாகும். அவை மாயை, கன்மம் என்பனவாகும். உலகத்திற்குத் தாயும் தந்தையுமாக விளங்கும் சிவபெருமான் தனது திருவருளால் உயிர்களுக்கு மாயையின் அருளினால் நல்வினை, தீவினைகள் அடிப்படையில்

பலவகைப்பட்ட உடல் உருவங்களைத் தருவான். விண்ணில் கருமேகங்கள் சூழ்வதினால் சூரியஒளி மறைக்கப்படுவது போல உயிர்கள் அறிவு உடையவைகளாய் இருந்தும் அவை செய்த வினைகளால் அறிவு குன்றி விளங்கும். அதே நேரத்தில் வினைப் பயன்களை விருப்பு வெறுப்பற்று ஒரு தன்மையாகக் காணுகின்ற நிலையில் உயிரானது உயர்ந்த நிலைக்கு வரும்பொழுது இறைவனின் திருவருளால் சத்திநிபாதம் நிகழும். அப்பொழுது இறைவன் தன் திருவருளைத் திருமேனியாகக் கொண்டு எழுந்தருளுவான். துணியில் படிந்துள்ள அழுக்கைத் துவைத்து நீக்குவதுபோல உயிரின் மலங்களைப் போக்கும் வண்ணம் ஞானத்தை உணர்த்துவான். அதனால் உயிரைப் பற்றியிருந்த மாயையும் கன்மமும் நீங்கும். உயிர்தூய்மைப்படும். தூய்மைப்பட்ட உயிரும் இறைவனும் நீரும் நீரும் சேர்ந்தது போலக் கலந்து ஒன்றாகும். இதனையே முத்திநிலை என்று அறிஞர்கள் கூறுவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

அரி - திருமால். பெரியோன் - சிவபெருமான். இருவகை - மாயை. கன்மம், உரு - உடம்பு. அடர - பொருந்த (மறைக்க). இருபயன் - நல்வினை, தீவினை முன்னிய காலை - எதிர்ப்பட்ட பொழுது. தூசு - துணி.

விளக்கவுரை :

இப்பகுதி அகப்புறச் சமயமாகிய ஐக்கியவாதியின் கொள்கைகளைக் கூறுவதாகும். ஐக்கியவாத சைவர் வேதம், சிவாகமம் இரண்டையும் சிறப்பான உரையளவையாகக் கொள்வார்கள். ஒழுக்க நெறியிலும் வேதம் சிவாகமம் இரண்டிலும் விதிக்கப்பட்டவற்றை ஏற்றுக் கொண்டு விலக்கப்பட்டவற்றை நீக்கி விடுவார்கள். ஆனால், மலங்களில் ஆணவ மலத்தை இவர்கள் ஏற்பதில்லை. மாயை, கன்மம் இரண்டைத்தான் கொள்வார்கள். இத்தகைய ஐக்கியவாதிகள் இருவினை ஒப்பு நிகழ்வதால் சத்திநிபாதம் அடைவதையும், உயிர்கள்

மாயை கன்மம் விலகி முத்திநிலையில் இறைவனோடு நீரும் நீரும் சேர்ந்தாற்போல இணைவார்கள் என்ற கொள்கையையும் உடையவர்கள் என்று சுருக்கமாக அவர்தம் கொள்கை கூறப்படுகிறது.

6. ஐக்கியவாதி நிராகரணம்

- முத்தி என்பதை எவனோ சுத்த
அறிவெனில் பாசம் செறியா மாயை
உருஇரு வினையால் வருமிரு வினையும்
உருவால் அன்றி மருவாது இவற்றின்
5. முந்தியது ஏதோ வந்தணை வதற்கோர்
ஏது வேண்டும் தான்இயல்பு என்னின்
வீடுற் றவரினும் கூடக் கூடும்
ஈங்கிவை நிற்க நீங்காக் கருவிகள்
கொண்டறி வறியக் கண்டதும் அன்றி
10. மருவிய உருவு துயில்பெறும் காலைச்
சிறுபொறித் தறுகண் கறையணற் சுடிகைத்
துத்திக் கடுவுள் துளையெயிற் றுரகக்
கொத்தயல் கிடப்பினும் குவைதரு நவமணி
ஒருபாற் றுதையினும் பெருகார் வத்தினோடு
15. அச்சமும் அணுகாக் கொச்சமை என்னோ
கருவி யாவும் பிரிவுறு நிலையேற்
பொறிபுலன் ஆதி குறைவற நிறைந்து
காட்சியது அளிக்கு மூட்சியின் முன்னாக்
கொடுத்தோர் ஆழி விடுத்தவன் நாடிக்
20. கொள்வோர்க் காணாது உள்கி மீண்டுழித்
தந்தவர்க் கண்டாங்க அந்தமில் அதனைத்
தருக என்னும் பெருமதி பிறங்குமது
அறிவி லாமையென் றனைஅது மலமாக்
குறிகொ ளாளர் அறைகுவர் அன்றே
25. அறிவிற்கு அறிவு செறியவேண் டின்றே
உண்மையில் இருமையும் ஒளியே எனில்ஒரு
தன்மை யாகமுன் சாற்றினர் இலரே
முன்பு நன்றுடன் ஒன்றிய காலை

- இன்பம் எய்துதற்கு இலதுயிர் ஆதலின்
 30. நீயலை பொருத மாயா வாதி
 ஆயினை அமையும் அருள்நிலை கேண்மதி.

பொருள்:

முத்திநிலை என்பது என்ன? (இக்கேள்விக்குப் பதில் பின்பு சொல்கிறோம் என்று தனக்குத்தானே சொல்லிக் கொண்டு மீண்டும் பாடாணவாதி ஐக்கியவாதியை மறுக்கத் தொடங்குகிறார்) உயிரானது தொடக்க நிலையில் அறிவாக இருக்கும் என்று நீ கூறுகிறாய். அப்படியிருக்கும் பொழுது உயிரை மாயையும் கன்மமும் இடையில் வந்து பற்றுவது ஏன்? உயிருக்கு உடலானது மாயையால்தான் வரும் என்கிறாய். அப்படியானால் வடிவம் இல்லாத உயிர் எவ்வாறு கன்மத்தையும் மாயையும் செய்தது? அறிவுடைய உயிர் இடையில் வந்த மாயை கன்மங்களால் உடம்பெடுத்த நல்வினை தீவினைகளை அனுபவிக்கிறது என்றால் மாயை முந்தியதா? கன்மம் முந்தியதா? அவை வந்து பொருந்து வதற்குக் காரணம் என்ன? இயல்பாகப் பொருந்துகிறது என்றால் முத்தி அடைந்தவர்களையும் அவை இரண்டும் வந்து பொருந்த வேண்டும்.

இக்கேள்விகள் நிற்க, அநாதியே உன்னை விட்டு நீங்காது இருக்கின்ற ஆணவமல சம்பந்தத்தை மாயை கன்ம கருவிகள் கொண்டு நீக்க, அதனால் சத்தாதி விஷயங்களை நீ அறிகின்றாய் என்பதை நடைமுறையில் காண்கின்றோம். என்றாலும் ஆணவமலம் இல்லை என்கிறாய். இது சரியா? உறக்கம் கொள்ளுகின்ற பொழுது சிறு சிறு பொறிகளையும் கருமையான கழுத்தையும் அதில் படத்தையும் துளையுள்ள பற்களையும் உடைய நச்சுப் பாம்பு பக்கத்திலே கிடந்தாலும், மற்றொரு புறம் நவமணிகள் குவிந்து கிடந்தாலும் அச்சமின்றியும் ஆர்வமின்றியும் உயிர் உறங்குகிறதே அது ஏன்? அதாவது அவ்வாறு கிடப்பதற்கு உரிய அறியாமைக்குக் காரணம் தான் என்ன?

உயிருக்குக் கருவிகள் நீங்கிய நிலையில் விருப்பு வெறுப்பு ஏற்படுவதில்லை என்று நீ கூறுகின்றாய். அவ்வாறானால்

பொறிகளும் புலன்களும் உன்னிடத்தில் இருக்கின்ற பொழுது உலக அனுபவங்களை அனுபவிக்கின்றது. அவ்வாறு அனுபவிக்கின்ற பொழுது சிறிது நேரத்திற்கு முன்னால் ஒருவன் கையில் மோதிரத்தைக் கொடுத்து, இந்த மோதிரத்தை விற்றுவா என்று கூறுகிறாய். ஆனால், அவனோ விற்க முடியாததால் திரும்பக் கொண்டு வந்து உன்னிடம் கொடுத்து விடுகிறான். நீயும் அதனை வாங்கிக் கொண்டாய். ஆனால், சிறிது நேரம் கழித்து நான் கொடுத்த மோதிரத்தைத் தா என்று மறந்துபோய் அவனிடத்தில் கேட்கிறாய். அந்த மறதிக்கு என்ன காரணம்? அதற்கு நீ அறியாமை காரணம் என்கிறாய். அந்த அறியாமைதான் ஆணவமலம் என்கின்றனர் எம் பெரியோர். (இனி முதலில் கேட்ட முத்தி நிலை மறுக்கப்படுகிறது)

உயிர் அறிவுடையது என்கிறாய். அப்படியானால் முத்தியில் அறிவாய் இருக்கின்ற வேறு ஒன்றோடு (இறைவனோடு) சேர வேண்டியதில்லை. முத்தியில் நீரும் நீரும் கூடியதைப் போல உயிரும் இறைவனும் சேர்ந்து பிரகாசமாய் இருக்கும் என்று நீ சொன்னால் இறைவனோ நின்மலன் உயிரோ மலமுடையவன். இரண்டுபேரும் ஒரு தன்மையாக விளங்குகிறவர்கள் என்று இதுவரையாரும் கூறவில்லை. அதற்கு உடனே நீ சுத்தமாய் இருந்த ஆன்மா பின்பு இடையில் கூடிய மலங்களாகிய அசுத்தங்கள் நீங்கி முத்தியில் சிவனோடு கூடுகிறது என்கிறாய். அப்படியானால் இடையில் வரும் மாயா கன்மங்கள் கூடுவதற்கு முன்பே கூட இறைவனோடு கூடலாமே. அப்படி அநாதியே முத்தி இன்பம் பெற்றதாக எவரும் கண்டதில்லையே. ஆகையால் நீயும் மாயாவாதி போலக் கருத்து உடையவன் ஆகின்றாய். முத்திநிலை பற்றி நாங்கள் கூறுவதை நீ தெரிந்து கொள்வாயாக.

சொ.பொ.வி:

வீடுற்றவர் - முத்தி அடைந்தவர். மருவிய உருவு - பொருந்திய உடம்பு. உரகம் - பாம்பு. கொச்சமை - அறியாமை. முட்சியின் - அனுபவிக்கும். ஆழி - மோதிரம். மதி - அறிவு. பிறங்கு - மாறுபடுதல்.

விளக்கவுரை :

ஐக்கியவாதியின் கொள்கைகளை இப்பகுதியில் பாடாணவாதி சமயத்தைச் சேர்ந்தவர் மறுக்கிறார். முதலில் ஆணவமலம் இல்லை என்று கூறுகின்ற அவர்களின் கூற்று மறுக்கப் பெற்று ஆணவமலம் உண்டு என்பது நிறுவப்படுகிறது. பின்னர் முத்தி பற்றிய கருத்து மறுக்கப்படுகிறது. முத்தி நிலையில் இறைவனும் உயிரும் இரண்டறக் கலப்பதைக் கொள்கையாகக் கொண்டதால் மாயாவாதி போல் ஆகிவிடுகிறார் என்றும் கூறப் பெற்றுள்ளது.

7. பாடாணவாதி சங்கற்பம்

- மூல மலத்தால் சாலும் மாயை
கருமத் தளவில் தருமுறு இறைவன்
செறிந்திரு பயனும் நுகர்ந்திடும் உயிர்கள்
இருளுறு மலத்தில் பருவரல் படுதலின்
5. இடையிரு நோக்குந் தடைபட் டோரில்
துயருறும் அதனால் செயிருறு துன்பம்
பொத்தை மாந்தர் உய்த்துறுந் துயில்போல்
காட்சி என்னக் காணார் துயர
மாட்சியை முத்தி யெனவகுத் தனரே.

பொருள் :

அநாதி காலத்தில் ஆன்மாவிற்ரு ஆணவமலம் என்பது ஒன்று உண்டு. அந்த மலத்தைப் போக்குவதற்காகவே மாயை உயிரை வந்து பொருந்துகிறது. ஆன்மா முன்செய்த கன்மத்தின் அடிப்படையில் உடம்பினை இறைவன் கொடுப்பான். உடம்பைப் பொருந்தி புண்ணிய பாவம் இரண்டையும் உயிரானது அனுபவிக்கும். அப்பொழுது ஆணவ மலத்தினால் உயிர் துன்பமடையும். பொருள் களைக் காணுகின்ற கண்களைப் படலம் மறைத்தாற்போல ஆணவம் உயிரின் அறிவை மறைக்கும். இதனாலேயே உயிரானது மீண்டும் மீண்டும் இறந்தும் பிறந்தும் துன்புறும். இதுதான் பெத்த நிலையாகும். உறக்கத்தில் இருக்கின்ற பொழுது உயிர்கள்

துன்பமற்று இருப்பதுபோல முத்தி நிலையில் உயிரானது எதனையும் அறியாது, இன்ப துன்பங்கள் இல்லாது இருக்கும் நிலையே முத்தி நிலை எனப் பெரியோர் வகுத்தனர்.

சொ.பொ.வி:

மூலமலம் - ஆணவமலம். சாலும் - பொருந்தும். பருவரல் - துன்பம். கொத்தை - குருடு.

விளக்கவுரை :

பாடாணவாதி என்பவன் உயிரானது முத்தியிலும் சகச மலம் நீங்காது கல்போல் கிடக்கும் என்ற கொள்கையை உடையவர் ஆவர். பாடாணம் என்பதற்குப் பொருள் கல்லாகும். இச்சமயம் அகச்சமயங்களில் ஒன்றாகும். சிவனைப் பரம்பொருளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயம். இச்சமயத்தார் பொருளின் உண்மையைக் கூறும் பொழுது சைவ சித்தாந்தத்தோடு ஒத்த கருத்தினை உடையவர்களாக விளங்குகின்றனர். பொருள்களின் இயல்பைக் கூறும்போது மட்டும் சிறிது வேறுபடுகின்றனர். இப்பகுதியில் பாடாண வாதத்தின் பெத்த நிலையும் முத்தி நிலையும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

8. பாடாணவாதி நிராகரணம்

- வகுத்துரை பெருகத் தொகுத்திடு முத்தி
நன்று நன்றிருள் ஒன்றிய மலத்தாம்
உளத்திற் குறுபொறி செறிபுலன் நுகர்தல்
விளக்கில் திகழும் மேன்மைய தன்றே
5. கருவிகள் அகல்வுளி மருவிய துயரமும்
நன்றெனல் ஆகும் துன்றிய படலத்
திடைதடைப் பட்ட சுடர்விழி மாந்தர்
படலம் நீங்குதல் கடனா தலினே
காட்சி என்னக் காணாத் துயர
10. மாட்சியை முத்தி எனவகுத்து உரைக்கின்
கரணா பாவம் மரணம் கருமரம்

ஏய்ந்தவர் முத்தி சேர்ந்தவ ரன்றே
இனைய கதிக்கோர் முனைவரும் வேண்டா
தனிதரு துயரம் எனுமிது திடனே

15. பாடா ணத்தில் கூடா முத்தி.

பொருள் :

பாடாண வாதக் கொள்கையைப் பேதவாதி மறுக்கிறார். பல சொற்களால் வகுத்தும் உரை பெருக்கியும், தொகுத்தும் முடிவில் ஆணவ மலத்தோடு கூடி நிற்கின்ற கேவல நிலையை முத்தி என்று நீ சொன்னது நல்லது. (அதாவது உயிர் ஆணவத்தோடு மட்டும் கூடியிருப்பதைச் சான்றோர் கேவல நிலை என்று கூறுவார்கள். அந்தக் கேவல நிலையை நீ முத்தி என்று கூறுகிறாய். ஆதலால் உன்னைப்போல் கேவல நிலையை முத்திநிலை என்று கூறியவர் யாரும் இல்லை என்று இகழ்ச்சிக் குறிப்பாகக் கூறப் பெறுகிறது.) சகல நிலையில் ஆன்மாவிற்கு உரித்தாக்கப்பட்ட இந்திரியங்கள் காரணமாக ஆன்மாவானது உலகத்தில் உள்ள சத்தாதி விஷயங்களை அனுபவிக்கிறது. இவ்வாறு அனுபவிப்பது கண்ணுக்கு விளக்கானது ஒளி காட்டப் பொருள்களைக் கண்டு வருகின்ற தன்மையாகும். இதுவே சகலம் என்று குற்றமறச் சொன்னாய். அப்படியானால் விளக்குப் போல இவனுக்கு காரணமாக அமைந்த கருவிகள் நீங்கினவிடத்து ஆணவமலம் மட்டுமே உயிரில் அமுந்திக் கிடக்கும். இவ்வாறு அமுந்திக் கிடப்பதுதானே கேவல நிலை. இத்தகைய கேவல நிலையும் முன்னே சொல்லப் பெற்ற சகல நிலை போல நன்றென்று சொல்லலாமே. எவ்வாறென்றால் கண்ணில் படலம் ஏற்படுகிற பொழுது காட்சி தடைப்படுகிறது. அக்கண் படலத்தை மருந்துகள் கொண்டு நீக்கினால் கண் நன்றாகத் தெரியும். அதுபோலக் கருவிகள் நீங்க ஆணவத்தோடு மட்டும் இருக்கின்ற கேவல நிலை நன்றே ஆகும். (இவ்வாறு சகலமாகிய பெத்த நிலை மறுக்கப்படுகிறது.) எவ்வித காட்சியுமில்லாமலும் எத்தகைய துன்பமாகிய அனுபவங்களும் இல்லாமல் இருக்கின்ற நிலையை நீ முத்தி என்று பகுத்துச் சொல்கிறாய். அப்படியானால் கரணங்களைப் பிரிந்தவர்கள், மரணத்தைப் பொருந்தியவர்கள்,

கருவைப் பொருந்தியவர்கள், மரங்களைப் பொருந்தியவர்கள் ஆகிய இவர்கள் எல்லாம் மேற்குறித்த காட்சியும் அனுபவமும் இல்லாதவர்களே ஆவார்கள். அவர்களும் முக்தி பெற்றவர்களாகி விடுவார்கள். அத்தகைய முக்திக்கு எந்த ஆசிரியரும் வேண்டியதில்லை. எனவே, உயிர் ஆணவத்தோடு தனித்துக் கிடக்கும். உனது முக்தி துயரமே அன்றி வீடுபேறாகாது (என்று முக்தியும் மறுக்கப்படுகிறது.)

சொ.பொ.வி:

இருள் - ஆணவம். கருவிகள் - உயிருக்கு உரிய கருவிகள். துன்றிய - நீங்கிய. கரண - கரணங்கள். கரு - கர்ப்பம். முனைவரும் - ஆசிரியரும்.

விளக்கவுரை:

பாடாண வாத பெத்த நிலையையும், முக்தி நிலையையும் பேதவாதி இப்பகுதியில் மறுக்கிறார். பெத்த நிலை என்பது உடம்போடு கூடிய சகல நிலையாகும். பாடாணவாதி முக்தி நிலையில் ஆணவமலம் கல் போல் கிடக்கிறது என்ற கருத்தை உடையவர். அந்த அடிப்படையில் இங்கு விவாதத்தை எடுத்துக்கொண்டு, பேதவாதி கேவல நிலையையும் சகல நிலையையும் மறுக்கிறார். ஆணவ மலம் மட்டும் கல்போல கிடக்குமெனில் முக்தியாகிவிடுகிறது என்றால் கேவலநிலையும், சகல நிலையும் முக்திக்கு உரியதாகிவிடுகிறது என்று கூறி பாடாணவாதியின் முக்தி துயரமே அன்றி வீடுபேறு அல்ல என்று கூறி பாடாணவாதியைப் பேதவாதி மறுக்கிறார்.

9. பேதவாதி சங்கற்பம்

ஈசனது அருளால் பாசத் தொகுதி
செறிவுறு செம்பில் கறையுறு களிம்பு
குளிகை தாக்க ஒளிபெற் றாங்கு
நித்த சுத்த முத்த ராக

5. வைத்தனர் உலகில் மறைவல் லோரே.

பொருள்:

உயிர்களைப் பற்றியுள்ள பாசங்களின் தொகுதி இறைவன் அருளால் நீங்கும். அது எவ்வாறு என்றால் செம்பினில் கலந்துள்ள களிம்பு இரசக் குளிகையால் நீக்கப்பட்ட பொழுது ஒளி பெற்ற செம்பு ஆனது போன்றதாகும். இவ்வாறு பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கு இறைவனுடைய திருவருளால் மும்மலங்களின் கூட்டம் கெடும். அப்பொழுது தூய்மை உடைய முத்தியை ஆன்மா பெறும். ஆன்மாவும் இறைவனும் பெற்றவனும் பேறுமாய் விளங்குவார்கள் என்று மறை வல்லோர் கூறுவார்கள்.

சொ.பொ.வி:

தொகுதி - கூட்டம். செறிவுறு - சேர்ந்திருந்த. குளிகை - இரச குளிகை.

விளக்கவுரை:

பேதவாதம் அகச் சமயங்களில் ஒன்று. இவர்கள் தம் கொள்கை உயிர் மெய்ஞ்ஞானத்தைச் சேர்ந்த பொழுது மலம் நீங்கப் பெற்று முத்தி அடையும் என்பதாகும். முத்தியில் உயிரும் இறைவனும் பெறுவானும் பேறுமாய் பேதப்பட்டு நிற்பார் என்பதும் அவர்தம் கொள்கை இக்கொள்கை இங்கு வலியுறுத்தப் பெறுகிறது.

10. பேதவாதி நிராகரணம்

மறைகள் ஆகமத் துறைகள் மற்றெவையும்
நாசமில் பதிபசு பாசமென்று உரைத்தல்
அயர்த்தோர் குளிகைச் சயத்தால் தாமிரக்
காளித நாசம் பாசத் தேய்த்தல்

5. கூடா தன்றியும் குளிகை சீருணம்
நீடா தழித்த நிலையிலை ஆதலின்
பேத வாதம் ஒதுதல் பிழையே
இன்னும் இன்னுயிர் ஏமங் குளிகை

தன்னில் அந்நியம் தருவது திடமே

10. வீடித் திறத்தினில் கூடக் கூடா

பொருள்:

மறைகளும் ஆகமங்களும் அவற்றின் வழிநூல்களான புராணங்களும், சாத்திரங்களும் பதி, பசு, பாசமாகிய மூன்றும் நிலையானது என்று கூறியுள்ளன. அதற்கு எதிர்மாறாக இரச குளிகையைக் கொண்டு செம்பில் உண்டாகிய களிம்பை முற்றிலும் அழித்தல் போலப் பாசத்தை இறையருளால் அழிக்கலாம் என்று நீ கூறவது அருள் நூல்களுக்கு முரணானதாகும். மேலும் களிம்பை அழிப்பதோடு பொன்னாக மாறிற்று என்று நீ கூறுவதால் தாமிரம் தன்னைச் சுத்தமாக்கிய குளிகையும் ஆகாமல் தன்னுடைய தன்மையும் கெட்டுப் பொன் என்ற ஒரு புதிய பொருள் அங்கே தோன்றிற்று என்ற பொருள்படுகிறது. அதுபோல உயிரானது பாசம் நீங்கி தன்னைச் சுத்தமாக்கிய சிவனுடைய சொருபமும் ஆகாமல் தன் தன்மையும் கெட்டு வேறு ஒரு பொருளாக ஆயிற்று என்ற குற்றம் உண்டாகும். இவ்வாறு பேதவாதியைச் சிவசமவாதி மறுக்கிறார்.

சொ.பொ.வி.:

நாசமில் - அழிவில்லாதது, குளிகைச் சயத்தால் - குளிகையின் வல்லமையினால், காளிதம் - களிம்பு.

விளக்கவுரை:

பேதவாதிகள் முத்தியில் உயிர் அழியாது. பெறுவானும் பேறுமாய் நிற்கும் என்ற கொள்கை உடையவர்கள். இக்கொள்கை இங்கு சிவசமவாதியால் மறுக்கப்படுகிறது. அதாவது செம்பினில் களிம்பு குளிகை சேர்வதால் அகன்று பொன்னாகிறது என்றால் பொன் என்ற ஒரு புதிய பொருள் தோன்றுவது போல முத்தியில் உயிரும் இறையருளும் சேர்ந்து ஒரு புதிய பொருள் உண்டாகும் என்பதால் பேதவாதி கூறும் முத்திநிலை தவறானது என்று சிவசமவாதியால்

மறுக்கப்படுகிறது. அதாவது உவமையால் புதிய பொருள் ஒன்று தோன்றும் என்று கூறப்பட்டதால் பேதவாதம் அடிபட்டுப் போய் விடுகிறது என்கிறார்கள் சிவசமவாதிகள்.

11. சிவசமவாதி சங்கற்பம்

- பாசமும் பசுவும் ஈசனும் என்றுஇம்
மூவகை உணர்வு தாம்முதன் மையவாய்ப்
பாசம் ஐம்புலன் தேசுற உணர்த்தப்
பசுத்தனி ஞானம் பொசித்திடும் அன்றே
5. இனைய ஞானம் பிரிவுற எரியாத்
செந்தழல் தகும்நெறி அந்தம்இல் உயிரும்
அறிவாய் ஒன்றும் அறியாது அன்றே
இவ்வாறு ஒழுகும் ஏனைய உயிர்க்கு
முன்னோன்; தனது முதிர்ஒளி ஞானம்
10. அறியாப் பச்சைச் சிறுபுழு கவர்ந்த
வண்டென உயிரைக் கொண்டிடும் உயிரது
தன்னை நோக்கித் தானது வாகி
ஐவகைத் தொழிலும் மெய்வகை உணர்வும்
பிரியா வாறு பெற்றுத்
15. திரியாப் பெரியோர் திரட்சிசேர்ந் திடுமே.

பொருள்:

பாசமும், பதியும், ஈசனும் என்று கூறுகின்ற மூன்றும் அநாதி காலந்தொட்டே உள்ளன. அதன்படி இவற்றின் மூன்று ஞானமும் உள்ளன. இதில் பாச ஞானம் என்பது ஐம்புலன்களின் மூலமாகச் சத்தாதி விஷயங்களை அறிவிக்கும் அறிவாகும். பசுஞானம் என்பது அவற்றை அறிந்து அனுபவிப்பது ஆகும். இந்த இரண்டுவகை ஞானமும் நீங்கினவிடத்து உயிரானது எரியாமல் கிடக்கும் சிவந்த தணலைப் போல அழிவற்றதாகி அறிவுடையதாக இருக்கும். ஆனாலும் ஒன்றையும் சுட்டி அறியாது. இதுவே பெத்த நிலையாகும்.

இப்படியே நாள்தோறும் கேவலத்திலும் சகலத்திலும் உழன்று வரும் உயிரை மூன்று ஞானத்தில் முதன்மையாக இருக்கும் பதிஞானம் ஒன்றும் அறியாமல் கிடக்கின்ற பச்சை நிறமுடைய சிறிய புழுவை எடுத்துக் கொள்ளுகின்ற வண்டைப் போல (குளவி) வந்து எடுத்துக் கொள்ளும். பச்சைப் புழுவானது தன்னை எடுத்து வந்த வண்டினையே நினைத்துக் கொண்டிருந்து அவ்வண்டாகவே மாறுகிறது. அதுபோலப் பதிஞானம் கைக்கொண்ட உயிரானது பதியையே நினைத்துக் கொண்டிருப்பது பதியின் சொரூபமாகி ஐவகைத் தொழிலையும் தான் செய்யும் வலிமை பெற்று இறைவனுடைய அறிவைத் தானும் கைவரப் பெற்று முத்தி நிலையை அடைந்த பெரியோர்களின் கூட்டத்தை விட்டு அகலாது நிற்கும்.

சொ.பொ.வி:

தேசற - மயக்கமற. பொசித்திடும் - அநுபவிக்கும். முன்னோன் - பதி. திரட்சி - கூட்டம்.

விளக்கவுரை:

முத்தி நிலையில் சிவமாகிய இறைவனும் உயிராகிய ஆன்மாவும் சமநிலையில் இருப்பர் என்றும், உயிரானது அந்நிலையில் இறைவனுக்குரிய ஐந்தொழில்களைச் செய்யும் என்றும், இறைவனுடைய பேராற்றலைப் பெறும் என்று கூறுகின்ற சிவசமவாதியர் அகச்சமயங்களில் ஒருவர் ஆவர். அவர்தம் கொள்கைகள் இங்கு குறிப்பாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளன.

12. சிவசமவாதி நிராகரணம்

சேரந்த மும்மை வாய்ந்த ஞானமும்
ஒருகால் அன்றித் திரிவுற நிற்கில்
ஒண்பொருள் காணும் பண்பினுக்கு ஒருகால்
பரிதியும் மதியும் எரிதரு விளக்கும்

5. வேண்டல் இன்றே காண்தகு காலை
ஒன்றொன் றாக நின்றறி உறுமெனில்
அன்னியம் அறியா மன்னுயிர் பொறிபுலன்
தானோ அறியா தலைவார்க்கு உலகினை
ஆனா அறிவால் அறியவேண் டின்றே
10. கொழுந்தழல் தகுமேல் அழுந்திடும் அவத்தையில்
திரியா தலைவன் தெரியாத் தன்மைவந்து
எய்தல் ஆகா.

பொருள்:

பதி, பசு, பாசம் என்ற மூன்றினுக்கும் உரிய ஞானம் ஒன்றுகூடி நின்றால்தான் பசுவாகிய உயிர் ஒன்றினை அறியும் என்று நீ உரைத்தாய். இத்தகைய உன்னுடைய கொள்கையை ஆராய்ந்து பார்த்தால் சூரியன், நிலவு, ஒளிவிடும் விளக்கு ஆகிய மூன்றும் ஒருசேரத் துணை செய்ய ஒரு பொருளைக் காணுதல் கூடும் என்று கூறுவது போன்று உன் கொள்கை அமைந்துள்ளது. ஆனால், அம்மூன்றில் ஏதேனும் ஒன்றைக் கொண்டே கண்ணால் ஒரு பொருளைக் காண இயலும் என்பது தானே உண்மை. அதற்கு நீ இல்லையில்லை இம்மூன்று ஞானங்களும் தனித்தனியே நின்று ஒவ்வொரு பொருள்களை அறியக்கூடும் என்று கூறுகின்றாய். ஆனால், பசு அன்னியமாய் இருக்கின்ற பொருள்களைத் தானாகவே அறியாது அறிவிக்கத்தான் அறியும். பாசமோ சடப் பொருளாகும். அது எதனையும் அறியாது. இறைவனோ பேரறிவாளன். அவன் எதனையும் அறிய வேண்டியதில்லை. எனவே, அதுவும் பொருந்தாது. உயிரானது ஐம்புலன்களாகிய கருவிகள் நீங்கிய நிலையில் எரியாத தணல் போலக் கிடக்கும் என்று நீ கூறினாய். அப்படியானால் அந்தப் பசுஞானம் தன்னை விட்டு நீங்காத இறைவனை ஏன் அறியாமல் நிற்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன?

சொ.பொ.வி:

மும்மை வாய்ந்த ஞானம் - பதி, பசு, பாச ஞானம், அன்னியம் - உயிர் வேறு பொருள் வேறு, அவத்தை - சகலநிலை.

விளக்கவுரை:

சிவசமவாதியின் கொள்கைகளைச் சங்கராந்தவாதி மறுக்கிறார். 90 வரிகளைக் கொண்டது. சங்கற்ப கொள்கையில் கூறப்பட்ட வண்டின் உவமையோடு பிற உவமைகளை ஆசிரியர் இங்கு தாமே எடுத்துக் கொண்டு மறுப்பதால் வரிகள் அதிகமாக உள்ளன. கொள்கையில் முதலில் இடம் பெற்றுள்ள மூன்று ஞானங்களைப் பற்றிய கொள்கைகள் இங்கு மறுக்கப் பெற்றுள்ளன.

.....மெய்யுரு பொருட்கு

முன்னர்க் கீடந் தன்னென எடுத்த

வேட்டுவன் இயல்பு கூட்டல் பெறாதே

15. வண்டிறும் பெடாஉட் கொண்டது தனக்கு

மந்திர வாதம் தந்ததும் இலதே

எடுத்திடும் அதனால் அடுத்ததென்று அறையில்

கருமயிர்க் குட்டி இருசிறைப் பறவை

யாயினது எடுத்த தாயர்சாற்றி லரே.

20. பிறவிப் பேதத் துறையிவை கிடக்க

ஏயும் இத்திறல் ஆயுங் காலை

யோகத் தகுதி யாகத் தகுமே

ஞானம் இன்மையென்று ஒதுவது எவன்னில்

உயிரும் உணர்வும் பயிலுதல் இன்றி

26. வேட்டுவன் உருவம் மென்புழு உணர்வு

கூட்டுத லால்உருக் கூடுத லானும்

முத்தியில் இறையில் பற்றுதல் இன்றித்

தன்னுறு அணைந்த பின்அதன் நினைவு

மாறுத லானும் ஊறுடைத் தன்றே.

பொருள்:

நீ சிவனோடு கூடி ஆன்மா ஒன்றுபட்டு இருக்கின்ற முத்தித் தன்மைக்கு ஒன்றும் அறியாத பச்சைப் புழுவை எடுத்துச் சென்ற வண்டினை உவமையாகக் காட்டினாய். அது பொருந்தாது. ஏனென்றால் இறைவன் ஆன்மாக்களுக்கு மந்திர உபதேசங்களைச்

செய்தே தற்சொருபமாக்குவான். அதுபோல வண்டு மந்திர உபதேசம் செய்தா தன்னுருவம் ஆகிற்று? எனவே, நீ கூறிய உவமை பொருந்தாது. உடனே வண்டு புழுவை எடுத்ததே உபதேசம் என்று கூறினால் (பரிசு தீட்சை) அதுவும் பொருந்தாது. ஏனென்றால், கருமை நிறமுடைய கம்பளிப் பூச்சு தன் வாய் நூலாலே கூடுகட்டி அதனுள்ளே சிலநாள் வாழ்ந்து சிறகினை உடைய பறவையாய்ப் பறந்து போகும். அப்பறவைக்குத் தாயார் வந்து உபதேசம் கூற அதனால் பறவை ஆயிற்று என்று கூறுவார் யாரும் இல்லை. உண்மையில் புழு வண்டானதும், மயிற்சூட்டி பறவையானதும் கன்ம மலத்தால் ஏற்பட்ட உருவ மாற்றமே தவிர முத்திக்கு உவமையாகாது. மேலும் புழுவானது வண்டாக மாறியது போல ஆன்மாவும் சிவரூபமாக மாறிற்று என்பதை ஆராய்ந்தால் யோகத்தின் பயன் என்று கூறலாமே தவிர ஞானத்தின் பயன் அல்ல. எவ்வாறு என்றால் ஆன்மாவும் சிவமும் கூடி ஒன்றுபட்டு இருப்பதே முத்தி ஆகும். ஆனால், நீயேர் ஆன்மாவும் சிவனும் வேறுபட்டுச் சிவத்தினுடைய தொழிலை ஆன்மா செய்யும் என்று கூறுவது குற்றமாகும். மேலும் வண்டின் சொரூபத்தைப் புழுவின் நினைப்பு தந்தது என்று நீ கூறுவதால் முத்தியில் வேறு ஓர் உடல் தோன்றுவதாகும். முத்திநிலையில் அவ்வாறு வேறு ஒரு உடம்பை எடுத்து சிவனோடு கூடியிருத்தல் முத்தி ஆகாது. மேலும் வண்டாக மாறிய புழுவிற்கு புழு நிலையில் இருந்து தான் மாறிய செயல்கள் நினைவில் இருக்காது. ஆதலாலும் இவ்வுவமை பொருந்தாது. ஏனென்றால் முத்தி நிலையை அடையும் ஆன்மா தன்னுடைய ஞான நிலையை உணரும். இங்கு வண்டாகிய குளவி உணராததால் உவமை பொருந்தாது.

சொ.பொ.வி:

கீடம் - புழு. வேட்டுவன் - குளவி. இறும்பு - கம்பளிப்பூச்சி.

விளக்கவுரை:

இப்பகுதியில் சிவசமவாதிகள் கூறிய வண்டு தான் எடுத்துச் சென்ற புழுவை வண்டாக மாற்றியது போன்றது என்ற உவமையைச்

சங்கிராந்தவாதி மறுக்கும் விதத்தை ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். முத்தியில் ஆன்மாவானது சிவனோடு பொருந்தி இருத்தலுக்கு இந்த உவமை எவ்வாறெல்லாம் பொருந்தவில்லை என்பதைப் படிப்படியாக ஆசிரியர் மறுத்துக் கூறியிருப்பது ஆய்ந்து உணரத் தக்கதாகும்.

30. ஈசனது இயல்புஅருள் எய்துஉயிர் இயற்றல்
பேசுதல் தவறெனப் பெருமறை அறைய
ஐந்தொழில் உயிரும் தந்திடல் தகுமே
ஆவதென் முன்னாள் நாவலர் பெருமான்
பண்டொரு முதலை உண்ட மைந்தனை
35. வரவழைத் தனன் என்றாய் பிழைப்பிலதுஅதுவும்
தந்திட வேண்டும் என்றனர் அன்றே
இன்னவை கிடக்க முன்னவன் தன்மை
எய்தினர் எல்லாச் செய்தியும் செய்வார்
இரும்புளரி எய்தித் தருஞ்செயல் தகவெனில்
40. பொருள்நிலை கிடக்க ஒருதிட் டாந்தப்
பேறே ஆயிற் சீறாக் கதுவிய
புனலொரு புடைசேர் கனல்தகு மாயினும்
வேறொரு பொருளை நீறாக் கிலதே
நெருப்பெனும் இதனில் உருத்தனி காட்டுக
45. அங்கியும் ஒன்றைத் தங்கிநின்று அல்லது
தந்தொழில் நடத்தாது என்றறி இனிநீ.

பொருள்:

இறைவனுக்கு உரிய ஐந்தொழில்களை முத்தி பெற்ற ஆன்மாக்கள் செய்யும் என்று நீ சொல்லுவது தவறு என்று வேதங்கள் எல்லாம் கூறவும், அதனை மறந்து விட்டு முத்தி பெற்ற உயிர் ஐந்தொழிலும் செய்யும் வல்லமை பெறுகிறது என்று நீ கூறுவது பெரும் பிழையாகும். உடனே நீ அதற்கு முன்னொரு காலத்தில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் முதலையுண்ட குழந்தையை வரவழைத்தது இறைவன் தொழில் போன்றது என்று நீ கூறுகிறாய். அப்படி நீ கூறுகின்ற வரலாறு பிழை இல்லை என்றாலும் அதனை

நீ புரிந்து கொண்ட விதம் தான் தவறாகும். எவ்வாறு என்றால் இறைவனை நோக்கிப் பிள்ளையைத் தரவேண்டும் என்று பாடினாரே தவிரத் தானே பிள்ளையை அழைக்கவில்லை. ஆதலால் உயிரானது இறைவனின் தொழிலை முத்தியில் செய்யும் என்று சொல்வது தவறாகும். மேலும் இந்தச் செய்திக்கு இரும்பானது தீயோடு கூடித் தீயின் வடிவத்தை எய்தி, தீ செய்கின்ற தொழில்கள் எல்லாவற்றையும் செய்வதை உவமையாகக் கூறுகிறாய். அது சரியான உவமை என்றால் நெருப்போடு சேர்ந்து அதன் வெப்பத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற வெந்நீரும் எந்தப் பொருளையும் சுட்டுச் சாம்பலாக்க வேண்டும். அவ்வாறு ஆகியதை யாரும் பார்த்ததில்லை. மேலும் நெருப்பென்னும் தீ தான் தனியாக நின்று எதனையும் பொசுக்காது. விறகு போன்ற ஏதேனும் ஒரு பொருளோடு சேர்ந்துதான் தன்னுடைய தொழிலைச் செய்யும்.

சொ.பொ.வி:

அருள் - முத்தி. இயற்றல் - தொழில் செய்தல். நாவலர் பெருமான் - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள். வேறொரு பொருள் - எரியக்கூடிய வைக்கோல் போன்ற பொருள்கள். உரு - நெருப்புக்குரிய உருவம்.

விளக்கவுரை:

முத்தி நிலையில் ஆன்மா சிவனாகி அவனுடைய ஐந்தொழிலைச் செய்யும் என்று கூறுகின்ற சிவசமவாதியின் கருத்தைச் சங்கிராந்தவாதி இப்பகுதியில் மறுத்துள்ளார். அவர்கள் அதற்குக் கூறும் உவமையாகிய தீயில் காய்ச்சப்பட்ட இரும்பு இங்கு மறுக்கப்படுகிறது.

இரும்புஅனல் செய்தி தரும்பரி சுளதே
அதுவென்ஓர் அலகைப் பொதிதருங் காலை
அதன்செயல் அனைத்தும் இவன்செயல் ஆமால்
50. அவன்இவன் ஆகில் இவனவன் செய்திக்கு
என்னவை என்னில் பின்னுறு செயலும்
அதன்செய லன்றி இவன்செய லாகில்

- இவன்செயல் பேயின் தன்செயல் ஆகி
 இருந்த வாயெனத் தெரிந்திட வேண்டும்
 55. தெரியா தாயின் புரியிற் கடுங்கனல்
 எரிந்த தென்னும் இதுதரும் அன்றியும்
 அவன்இவன் ஆகில் இவனவன் செய்தி
 என்று செய்வான் ஒன்றிய மதத்தாய்.

பொருள்:

தீயானது இரும்பைச் சார்ந்து தன்னுடைய தொழிலைச் செய்யுமே தவிர இரும்பு தீயின் தொழிலைச் செய்யாது. ஆதலால் திருவருளைப் பெற்ற ஆன்மா (இரும்பு) இறைவனின் ஐந்து தொழில்களைச் செய்யாது. என்றவுடன் நீ பேய் பிடிக்கப்பட்டவன் பேய் செய்கின்ற செயலை எல்லாம் செய்வது போல இறையருள் பெற்ற உயிர்கள் முத்தியில் இறைவனுடைய செயல்களைச் செய்யும் என்று கூறுகின்றாய். இந்த உவமையும் பொருந்தாது. உயிரைப் பற்றிக் கொண்டு இறைவன் தன் செயல்களைச் செய்வதற்கு எந்த ஒரு காரணமும் இல்லை. மேலும் பேய் பிடித்தவன் தன்னைப் பிடித்திருந்த பேய் நீங்கியதும் செய்கின்ற செயல்கள் எல்லாம் அவனுடைய செயல்களே அன்றிப் பேயின் செயல்கள் ஆகாது. எனவே, பேயின் செயல் வேறு. பேய் பிடித்தவன் செயல் வேறு என்பதை அறிய வேண்டும். அதுபோலவே இறைவனின் செயல்கள் வேறு. முத்தி பெற்ற ஆன்மாவின் செயல்கள் வேறு; இதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுமானால் மற்றொன்றையும் காட்டாகக் காட்டலாம். வைக்கோல் எரிந்தது என்று நாம் சொல்லும் பொழுது எரிக்கும் தன்மை வைக்கோலுக்கு உண்டு என்று நாம் கொள்வதில்லை. நெருப்புக்கே உண்டு என்றுதான் கொள்வோம். அவ்வாறே ஆன்மாவிடத்திலே சிவமும் பதிந்து தன் தொழிலைச் செய்யுமே அன்றி ஆன்மா தொழில் செய்வதில்லை. மேலும் இறைவன் ஒரு காலத்திலும் அழிவதில்லை. ஆனால், ஆன்மாவோ கணப்பொழுதிலே நாசமடையும். நாசமடைகின்றவன் நாசமடையாதவன் தொழிலை எவ்வாறு செய்வான்? உன்மத்தத்தோடு கூடிய மதவோனே, கூறுவாயாக.

சொ.பொ.வி:

அலகை - பேய். புரி - வைக்கோல். மதத்தாய் - உன்மத்தத்தோடு கூடிய மதவாதி.

விளக்கவுரை:

முன்பகுதியிலும் இப்பகுதியிலும் முத்தி நிலையில் ஆன்மா இறைவனின் தொழில்களைச் செய்யும் என்ற கருத்து மறுக்கப் பட்டுள்ளது. இங்கு தீயில் பட்ட இரும்பு உவமைக்குப் பிறகு பேய் பிடித்தவனாகிய உவமை எழுப்பப் பெற்று மறுக்கப் பெற்றுள்ளது.

எல்லாம் அறிதல் செல்லாது உயிர்கள்

60. சிற்றறிவு எனுமிச் சொல்தவ நாகும்
என்பதென் அலகைத் தன்பதம் அடைந்தோர்
கொண்ட வாறு கண்டனம் என்னில்
மூங்கை அந்தர் உற்றுஓங்கிய குணம்குறி
செய்ததன் இன்னும் பவ்வமுற் றமுந்தினும்
65. நாழி கொள்ளாது ஆழியில் அலைபுனல்
அதனால் கருத்து முதலுள தாக
வேண்டும் அன்றே ஈண்டினி அமையும்
எல்லாம் எனுமிச் சொல்லால் படும்பொருள்
அனைத்தும் தாக்காத் தனிப்பரத் துற்றவர்க்கு
70. எவ்வகை உணர்வு செய்வதென் செப்புத.

பொருள்:

ஐந்து தொழிலை முத்தியில் செய்யும் என்பதோடு ஆன்மா வானது திருவருளால் எல்லாவற்றையும் அறிகின்ற பேரறிவாளன் என்றும் கூறுகின்றாய். ஆனால், வேதங்கள் ஆன்மாவைச் சிற்றறிவு என்று சொல்லுகின்றன. அவ்வாறு சொல்வது உன் கருத்தால் பிழையாகுமே. (பிழையாகலாமா) மேலும் பேய் பிடித்தவர்கள் பேயினுடைய அனைத்தையும் செய்வார்கள் என்று நீ கூறுவதை மற்றொரு விதத்திலும் மறுக்கலாம். அதாவது ஊமையுமாய்க் குருடனுமாய் இருப்பவன் ஒருவனைப் பேய் பிடித்தால் ஊமை

பேசுவானா? குருடன் பார்ப்பானா? எனவே, இறைவனின் செயல் எல்லாம் அவன் அருள் பெற்ற உயிர்க்கு உண்டு என்று சொல்லுவது பொருந்தாது. மேலும் கடலில் நாழி என்ற முகத்தளவைக் கருவியைக் கொண்டு சென்று முகந்தால் நாழி நீர்தான் பெறலாமே தவிரக் கடல் முழுவதையும் கொள்ள முடியாது. அதுபோலவே முத்தியில் இறையருளைப் பெற்ற ஆன்மா மேலும் சிறிது விளக்கத்தைப் பெறுமே தவிர இறைவனைப் போல முற்றறிவு உடையதாக ஆகிவிடாது. எனவே, திருவருளைப் பெற்றவருடைய அறிவு எப்படி இருக்கும்? தொழில் எப்படி இருக்கும்? என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லுவாயாக.

சொ.பொ.வி:

எல்லாம் அறிதல் - இறைவனின் பேரறிவு, அலகை பேய். முங்கை - ஊமை. அந்தர் - குருடர். நாழி - அளவு. தாழி - அளவுக்கருவி (படி)

விளக்கவுரை:

இப்பகுதியின் மூலம் சிவனருள் பெற்ற ஆன்மாக்களுக்குப் பேரறிவு உண்டு என்பது மறுக்கப்படுகிறது.

ஒன்றின் ஒன்றாம் ஒன்றாது உலகில்
நின்ற போதுயிர் நேராம் அன்றே
முத்தி உற்ற நற்றவர் அவையிடைச்
சேர்வர் என்றனைச் சார்தரு முத்தி

75. சாலோக் கியமேர் சாயுச் சியமெனில்
பந்தம் உற்ற கந்துல கழித்த

அறிவினோடு அறிவு பிரியாப் பெற்றி
வேண்டும்என் பதற்கு உருத்தான் வேண்டும்

80. அண்ணலது அருளின் நண்ணினர் இருப்பினும்
சீவன் முத்தரென்று ஒதினர் அகன்று
நீங்கியும் உருவம் நீங்கா தாயின்
ஓங்கிய முத்தி யாவதென்று உரைக்க

செடியுடல் அணுகாக் குடிலை கொடுக்குமென்று

85. ஒதினை நீயே பேதாய் பகட்டுரல்
ஒளிர்சினை முச்சித் தளிர்எனும் இதுதகும்
இச்சா ரூபம் நச்சினர் என்னின்
மும்மலத் தேதும் இன்மையது அன்றே
இதுவளர் முத்திப் பதமென இயம்புவர்
90. ஈங்கிவை நிற்க.

பொருள்:

முத்தியில் ஆன்மாவும் சிவனும் ஒன்று என்றால் ஆன்மா இல்லையாகும். இல்லையில்லை முழுமையான பரமுத்தி இல்லை. உடலோடு கூடிய சீவன் முத்தனாய் நின்றது என்று நீ கூறினால் அப்படி நிற்கின்ற உயிர் சிவனுக்குச் சமமாகி விடும். அதுவும் தவறாகும். மேலும் நீ முத்தி பெற்றவர்கள் முன்முத்தி பெற்ற கூட்டத்தோடு கூடியிருப்பர் என்று கூறினாய். அப்படிச் கூறியிருப்பதைச் சாலோக நிலை என்று கூறலாமே தவிரச் சாயுச்சியம் என்று கூற முடியாது. ஏனென்றால், பரமுத்தியாகிய சாயுச்சியத்தில் உயிரானது தன் கட்டுக்களை விட்டு நீங்கி இறைவனோடு பிரிப்பின்றி நிற்கும் என்று கூறுகின்ற உண்மையான இலக்கணத்திற்கு மாறுபட்டு விடும். மேலும் கூட்டத்தோடு கூடியிருப்பர் என்றால் அவர்களுக்கு உடல் உண்டு என்றாகும். இறைவனின் அருளால் அவர்கள் உடலைப் பெற்றிருந்தாலும் அந்த நிலையை உயர்ந்த முத்தி என்று கூறுவதற்கு இல்லை. சீவன் முத்தர் என்றுதான் கூறுவதுண்டு. மேலும் நீ முத்தி பெற்றவருடைய உடல் அசுத்த மாயையினால் ஆனது அல்ல. சுத்த மாயையினால் ஆனது என்று கூறுகிறாய். அது எவ்வாறு இருக்கிறது என்றால் அறிவில்லாதவனே, பல தலைமுறையாக அரிசி, நெல் குற்றி வருகின்ற மர உரலில் கொம்பு முளைத்து அதன் நுனியில் இளந்தளிர் உண்டானது என்று சொல்லுவதை ஒத்திருக்கிறது. அதாவது நீ ஆன்மா மும்மலங்களும் நீங்கிப் பரமுத்தியைப் பெறுகின்ற பொழுது சுத்த மாயையினால் உடல் உண்டு என்று கூறுவது அதை ஒத்திருக்கிறது. (இது நகைப்புக்கு உரியதாகும்).

மேலும் முத்தியில் இவ்வாறு உடல் எடுத்திருப்பது சுயேச்சையாக விருப்பப்பட்டு எடுத்தது என்று நீ சொல்வாயானால் அதுவும் தவறாகும். உடல் கன்மத்தால் உண்டாவதன்றி விருப்பத்தால் ஆவதில்லை. முத்தியில் உடல் உண்டாயிற்று என்றால் கன்மமலம் அங்கிருக்கிறது என்று பொருள் பட்டுவிடும். அதே நேரத்தில் சரீரத்தோடு கூடிய முத்தியைச் சாயுச்சியத்திற்கு ஏதுவாய் இருக்கின்ற சாலோகமாகிய பதமுத்தி என்று சான்றோர்கள் கூறுவார்களே அன்றி உயர்ந்ததாகிய பரமுத்தி அல்ல. எனவே, முத்தி பற்றி நீ கூறுகின்ற பொருத்தமற்ற கருத்துக்களை விட்டுவிட்டு நான் கூறுவதைக் கேட்பாயாக என்று சங்கராந்தவாதி குறிப்பிடுகின்றார்.

சொ.பொ.வி:

உலகில் - முத்தியில். நற்றவர் அவை - முத்திபெற்றவர் கூட்டம்.
கந்தலகழித்த - ஆணவமலம் மறைத்திருக்கின்ற. உரு - உடல். குடிலை - சுத்தமாயை. பகட்டுரல் - பெரிய உரல்.

விளக்கவுரை:-

சிவசமவாதியை இதுவரை சங்கராந்தவாதி மறுத்து இனித் தன் கொள்கையைக் கூறுகிறார். இப்பகுதியில் முத்திநிலையில் பெறுகின்ற உடல் பற்றிய கருத்துக்கள் மறுக்கப்படுகின்றன.

13. சங்கராந்தவாதி சங்கற்பம்

நீங்காது ஒளிர்உயிர்

விளக்கென நிற்கும் அளப்புறும் அறிவின்று

இறைவற்கு ஏதும் அறியவேண் டின்றே

மன்னும் ஆன்ம சன்னதி அளவில்

காந்த பசாசத் தேய்ப்ப வாய்ந்த

5. உயிர்உடல் இயக்கும் செயலுறு பூட்டைப்

பலவகை உறுப்பும் இலகிய தொழில்போல்

- ஐம்பொறி புலன்கள் இன்புறும் அன்றே
 இனைய வாயிலின் நிகல்தரு பயனவை
 அந்தக் கரணம் முந்தி உணர்ந்திடும்
10. இவைஅகல் வழிஐம் பொறி;புலன் நிகழாது
 உயிர்நீங் கிடில்உடல் செயல்இல தன்றே
 இவ்வகை வினையின் செவ்விதின் நடத்தும்
 பழமலம் நீங்க நிகழுங் காலை
 ஏற்றோர் முகஒளி தோற்றுங் கலனெனத்
15. தலைவனது அருள்உயிர் நிலவிடும் நிலவக்
 காட்டத் தங்கி மாட்டத் தங்கிய
 தன்மையும் அளத்துப் புல்வையின் நீப்பும
 போன்றது வாகித் தோன்றிடும் அதனால்
 பசுகர ணங்கள் சிவகர ணங்கள்
20. ஆக மாறி அறிவும்
 ஏக மாமுயிர் யானெனது இன்றே.

பொருள்:

ஒளிமிக்க விளக்கைப் போல உயிரானது நிலைபெற்று நிற்கும். அது அறிவுடைப் பொருளாயினும் தானே அளந்து அறிகின்ற அறிவு அற்றதாகும். எவ்வாறு என்றால் விளக்கு ஒளியைத் தருமே தவிர அதற்குக் காணும் திறம் இல்லை. இறைவன் முற்றறிவு உடையவன். ஆதலால் அவன் அறிய வேண்டுவது ஒன்றும் இல்லை. காந்தத்தின் முன்னால் இரும்பு அசைவதுபோல, உயிர்நிலை பெற்றிருக்க அதனோடு இயைந்த பிராணவாயு உடலை இயக்கும். பூட்டை என்ற நீர் இறைக்கும் கருவியினிடத்தில் பல உறுப்புக்களும் ஒன்று கூடித் தொழிற்படுவதுபோல ஐம்புலன்களும் ஒன்றுகூடி உயிரானது உலகில் போகங்களைத் துய்ப்பதற்கு அவை துணைபுரிகின்றன. ஐம்புலன்களை ஐம்பொறிகளும் பொருந்தி நடக்கின்றன. இவற்றுக்கு முன்அந்தக் கரணங்கள் செயல்படுகின்றன. அந்தக் கரணங்கள் இல்லாமல் பொறி புலன்களால் பயன் இல்லை. பிராணவாயு நீங்கினால் உடல் செயலற்றுப் போய்விடும். பிராணவாயுவினால் உயிரின் முன்னிலையில் உடல் செயல்பட்டு வருகிறது. இவை பெத்த நிலையாகும்.

உயிரானது உடலிடத்தே தங்கி இருவினைப் பயன்களைத் துய்த்து அதனால் ஆணவமலம் சிறிது சிறிதாகத் தேய இருவினை ஒப்பு நிகழ. மலரிபாகமும் சத்திநிபாதமும் நிகழ இறைவனுடைய திருவருள் உயிரிடத்தில் பதிகிறது. இது எவ்வாறு என்றால் கண்ணாடியின் முன் நின்று ஒருவன் பார்க்க அக்கண்ணாடிக்குள் அவன் முகம் தோன்றுவது போல, உயிரில் இறைவனது அருள் பதிகின்றது. விறகில் தோன்றிய தீ விறகையே அழிப்பது போல, மேலும் உப்பளத்திற்குள் விசப்பட்ட புல்லும் வைக்கோலும் தமது இயற்கைத் தன்மை இழந்து உப்பாகி விடுவதைப் போலவும், முத்தியில் உயிரானது தன்னுடைய கரணங்களில் இயல்பான நிலைகளை நீங்கிச் சிவகரணங்கள் ஆகிறது. உயிரின் அறிவும் முதல்வனின் அறிவோடு கூடி ஒன்றாகிறது. உயிருக்கு யான் எனது என்று அறிவு முற்றிலும் நீங்கிவிடுகிறது. இது முத்தி நிலையாகும்.

சொ.பொ.வி:

அளப்புறும் - அளந்தறிதல். பசாசம் - இரும்பு. பூட்டை - நீர் இறைக்கும் கருவி. பழமலம் - ஆணவமலம். கலன் - கண்ணாடி. காட்டம் - விறகு. அளத்து - உப்பளம்.

விளக்கவுரை:

சங்கராந்தவாதி சமயம் அகச்சமயங்களுள் ஒன்று. இச் சமயத்தார் இந்திரியங்கள் ஆன்மாவிற்கு அறிவைக் கொடுக்கின்றன என்பர். மேலும் தனு கரண புவன போகங்களைச் சடப்பொருள் என்பதற்கு உடன்பட்டு ஆன்மா விளக்குப் போல விகாரமின்றி அறியக்கூடிய பொருளாய் இருக்குமின்றி ஒன்றினை அறியாது என்றும், அந்தக் கரணங்கள் பெத்த நிலையில் பொருள்களை அறிவதைப் போல முத்தி நிலையிலும் சிவகரணங்களாய் நின்று சிவத்தை அறியும் என்கூறும் கொள்கையை உடையவர் ஆவர். இவர்தம் கொள்கைகள் இங்கு கூறப் பெற்றுள்ளன. இவர்தம் கொள்கைகளை ஈசுவர அவிகாரவாதி மறுக்கிறார்.

14. சங்கராந்தவாதி நிராகரணம்

- இன்றுனது உரையின் நன்றி உயிரொளித்
தீபம் போலத் தாபந் தரில்இருள்
செறியும் தன்மைஎன் அறிவில தாகில்
ஒளியென உரைத்தது எளிவதற் கேதாம்
5. சன்னதி அளவில் மன்னும் செயலுடல்
காந்தம் போல வாய்ந்த தென்ற
தன்மையும் உணராப் புன்மையை யன்றே
உயிருடல் இயக்கில் துயில்பெறுங் காலைச்
செய்ததென் மனாதி எய்துயிர் பொறிபுலன்
10. நடத்த ஆவியும் சடத்தன ஆயின்
பூட்டையிற் பூணி கூட்டல் பெறாதே
புலனைம் பொறியில் நிலவிடும் என்றனை
அஞ்சும் ஒருகால் துஞ்சாது அறிதற்கு
அழிவென் னற்தருச் செழுமலர் இலைபலம்
15. கனிதரு வதுபோல் இனையவை ஐந்தும்
ஒன்றொன் றாக நின்றறி வுறுமெனில்
ஒன்றின் பயன்நனி ஒன்றறி யாதால்
இதுவே அல்லது கதுமென இதுசெவி
இருகூற்று ஒருகால் தெரியாத் தன்மைவந்து
20. எய்தும் மனாதியும் மெய்யில் செயலும்
தனக்கிலை ஒருவருக்கு எனத்தெளி கிலையே.

பொருள்:

இப்பொழுது நீ பலவாகச் சொல்லி வந்த உனது கொள்கை பற்றிய உரைக்கு மிக்க நன்றி. ஆன்மாவானது வெளிச்சத்தைத் தருகின்ற விளக்கைப் போல விளங்குகிறது என்கிறாய். அப்படியானால் அவ்வுயிருக்கு அறியாமைஎப்படி வந்தது? உயிர் விளக்கினுடைய சுடர்போல இருக்கிறது. சுடரொளி பிறருக்குப் பொருளைக் காட்டுமே தவிரத் தான் எப்பொருளையும் காணும் தன்மை இல்லாதது. அதுபோலவே உயிரின் அறிவும் என்று நீ கூறினால் அறியாத ஒன்றை அறிவு என்று நீ கூறுவது எவ்வாறு

பொருந்தும்? மேலும் காந்தத்தின் முன்னே செயல்படுகிற இரும்பினைப் போல உயிர்க்காற்று முன்னிலையில் உடல் செயல்படுகிறது என்று நீ கூறினாய். அந்த உவமையும் பொருந்தாது. ஏனென்றால் உறங்கும்போது பிராணவாயு இயங்குகிறது. ஆனால், உடல் இயங்கவில்லையே. ஆன்மாதான் உடலை இயக்குகிறதே தவிரப் பிராணவாயு செயல்படுத்தவில்லை என்பதை நீ உணரவேண்டும். ஆன்மாவானது செயல்படாமல் உடல் செயல்படுகிறது என்று நீ சொன்னால் அந்தக் கரணங்களையும் பிராணவாயுவையும், இந்திரியங்களையும் புலன்களையும் காரியப்படுத்துகின்ற ஆன்மாவானது சடமாக இருக்கும் என்று ஆகிவிடும். இந்த உறுப்புக்களுக்கு எல்லாம் நீ ஏற்றத்தின் அறிவற்ற உறுப்புக்களை உவமையாக்கிக் கூறியுள்ளாய். அதுவும் பொருந்தாது. ஏற்றமானது அறிவுடைய எருதாகிய மாடுகளாலும் செயல்பட்டு வருவதால் அறிவற்ற மற்ற கருவிகளை ஆன்மாவிற்கு உவமையாக நீ சொல்லுவது பொருந்தாது.

சத்தாதி விஷயங்கள் ஐந்தும் இந்திரியங்கள் ஐந்தில் வந்து பொருந்தும் என்று உன்னுடைய கொள்கையை நீ சொன்னாய். ஐந்து விஷயங்களையும் ஐந்து இந்திரியங்களும் கொள்ளுமானால் ஐந்தும் ஏககாலத்தில் அறிய வேண்டும். சத்தாதி விஷயங்களில் ஒன்று இயங்கி மற்றைய நான்கும் இயங்காமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? அதற்கு நீ உடனே நல்லதொரு மரமானது ஒரு காலத்தில் இலைகளைத் தோற்றுவித்தும், வேறொரு காலத்தில் மலர்களைத் தோற்றுவித்தும் மற்றொரு காலத்தில் பழங்களைத் தோற்றுவித்தும் நிற்கின்ற தன்மை போல, இந்திரியங்களாகிய ஐம்புலன்களும் ஒவ்வொரு விஷயங்களாகக் காரியப்பட்டு வருகிறது எனக் கூறுகிறாய். ஒரு கிளையில் ஒரு காலத்தில் இலையும். பிறிதொரு காலத்தில் மலரும் உண்டாவதைப் போல ஒரு இந்திரியத்தின் விஷயத்தை மற்றொரு இந்திரியம் அறிய நாம் கண்டதேயில்லை. இது உண்மையாகும்.

நீ கூறியதில் இந்தக் குற்றம் மட்டுமன்றி, இன்னுமொரு குற்றமும் உண்டு. ஐம்பொறிகளில் ஒரு புலனாய் இருக்கும்

இரண்டு செவியில் சடக் என இருவர் நின்று ஒலி எழுப்பிய போது அந்த ஒலி இருசெவியிலும் கேட்கிறது. ஆனால், ஒன்றுதான் பதிகிறது. அதாவது ஒருவர் கூறவதுதான் பதிகிறது. இருவர் பேச்சும் கேட்கப்படவில்லையே. அதற்குக் காரணம் என்ன? இதிலிருந்து பொறிகள் வேறு உயிர்கள் வேறு என்பதை உணர வேண்டும். ஆதலால், அந்தக் கரணங்களுக்கு உண்டான தொழிலும் உடலின் தொழிலும் அவற்றுக்கு உரியவை அல்ல. அவை உயிராலேயே செயல்படுகின்றன என்பதை நீ உணர்வாயாக.

சொ.பொ.வி:

தாபம் - செயல். புன்மை - சிறுமை. துயில் - உறக்கம். பூட்டை - நீர் இறைக்கும் கருவி. பூணி - அக்கருவியில் பூட்டப்படுகின்ற கருவியாகிய மாடுகள். பலம் - காய்.

விளக்கவுரை:

சங்கராந்த வாதி கொள்கைகளை இப்பகுதியில் ஈசுவர அவிகாரவாதி மறுக்கிறார். ஈசுவர அவிகாரவாதி என்பவர் இறைவனுடைய உதவியை உயிர் விரும்புவது போல முதல்வனும் பிறிதொன்றின் உதவியை விரும்புவான் என்ற கொள்கையை உடையவர்கள். இது அகச் சமயங்களில் ஒன்றாகும். இவர்கள் சங்கராந்தவாதியின் கொள்கைகளை மறுத்துரைப்பதை உமாபதி சிவம் இப்பகுதியில் விளக்கமாகத் தந்துள்ளார். ஆன்மாவானது உடம்பை இயக்கவில்லை அவையவை தானே இயங்குகின்றன என்ற அவர்தம் கொள்கைகளை மறுத்து உயிர்தான் உடம்பை இயக்குகிறது. அதுவே பெத்த நிலையாகும் என்று இப்பகுதியில் சங்கராந்தவாதியை மறுத்து ஈசுவர அவிகாரவாதி கூறுவது அமைந்துள்ளது.

நோக்கும் முகஒளி நீக்கா தானெனக்

கவரும் தன்மை முகூரம் போலக்

கொடுத்தது கோடல் கடுத்ததுண் டன்றே

25. காட்டத் தங்கி கூட்டக் கூடும்

இந்தனத்து இயற்கை வெந்தழல் தாங்கா
முப்பழத்து அடுத்த புற்பலா லங்கள்
சடத்த ரேனுங் கொடுத்தது கொள்ளும்
தன்மைஉண்டு உனக்கு இன்மைய தன்றே

30. அவமுறு கருவி சிவமய மாமனக்
கூறினை தாகம் வேறுருக் கவராது
என்பதென் அவைமுற் றுன்பம் துடைக்கும்
திருவருள் மருவ உரியன என்னில்
அருளுரு மாயா இருளின தாம்கொல்
35. சத்தப் பரிச ருபரச கெந்தமென்று
எத்திறத் தினதருள் இயம்புக அன்றியும்
நிறைந்து நீயாய் நின்றனை யேனும்
மறைந்தஐம் புலனால் வாராய் என்றும்
கரணம் எல்லாம் கடந்தனை என்றும்
40. மரணம் ஐயைந்தின் அப்புறத்து என்றும்
முன்னருள் தலைவர் பன்னினர் எனவும்
இனையவை ஒழிய அறிகுவது எவ்வாறு
என்ற நிற்கலிக் கொன்றிய இன்பம்
கூறுதல் தகுமருள் பேறினை அன்றே
45. ஏகம் உயிரறி வாக மொழிந்தனை
இருபொருள் ஒருமை மருவியது இலதே
இவ்வகை கிடக்க மெய்வகை கேண்மதி

பொருள்:

முத்திநிலையை நீ கூறுகின்ற பொழுது கண்ணாடியில்
பார்த்தவருடைய முகத்தின் ஒளி அந்தக் கண்ணாடியில்
தோன்றினாற் போல இறைவனுடைய திருவருளும் ஆன்மாவில்
பிரகாசிக்கும் என நீ கூறினாய். ஆனால், கண்ணாடியானது
தன்னைப் பார்ப்பவரின் ஒளியை வாங்கிக் கொண்டு இருப்
பதால்தான் கண்ணாடியில் முகஒளி தெரிகிறது. கண்ணாடிக்குத்
தன் உருவத்தின் ஒளியைக் கொடுக்கும் முகத்தைப் போல,
ஆன்மாவாகிய நீதான் இறைவனுக்கு ஒளியைக் கொடுக்கின்றாய்
என்று கூறுவது அடுக்கவே அடுக்காது. மேலும் விறகில் உண்டாகும்

நெருப்பினை ஆன்மாவோடு கூடி நிற்கின்ற அருளுக்கு உவமை கூறினாய். அதுவும் பொருந்தாது. ஏனென்றால் விறகினைப் பற்றிக் கொண்ட தீயானது அதனையும் எரிக்கும். அதுபோல உயிரைத் திருவருள் அழித்துவிடும் என்றால் அது ஏற்க முடியுமா? பொருத்தமில்லை. மேலும் உப்பளத்தில் விழுந்த புல்லும் வைக்கோலும் சடப்பொருளாக இருந்தாலும் உப்பின் தன்மையை உப்பளம் கொடுக்க ஏற்றுக் கொள்ளும் தன்மையைக் கொண்டதாகும். அவ்வாறு ஆன்மாவாகிய உனக்குக் கொடுத்தது கொள்ளும் தன்மை இல்லையே. எனவே, அதுவும் பொருந்தாது.

மேலும், அசுத்த மாயையிலிருந்து தோன்றும் உடல், பொறிகருவிகளே சுத்தமாயையில் தோன்றிச் சிவகரணங்கள் ஆகும் என்று கூறினாய். இழிவுடைய அசுத்த மாயக் கருவிகள் எவ்வாறு இறைவனின் அருள் உருவை ஏற்றுக் கொள்ளும். ஏற்றுக் கொள்ளாது) ஏனென்றால், பசு கரணங்கள் மலத்தை உடையன. ஆனால், சிவ கரணங்களோ மலமில்லாத அருள் வடிவமாகும். ஆதலால் அருள் வடிவம் மாயா வடிவம் ஆகாது. உடனே நீ அதற்கு மாயா கருவிகள் தொன்று தொட்டு உயிருக்கு உள்ளது. ஆகையால், அக்கருவிகளின் உதவி இன்றி உயிர் திருவருளை அறியாது என்று நீ கூறினால் அதுவும் பொருந்தாது. நீ கூறியபடி இருக்குமானால் திருவருளும் மாயையிலே தோன்றிய இருள் வடிவங்களில் ஒன்றாக வேண்டும். சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் ஆகியவற்றுடன் கூடி அவற்றினை அறிகின்ற மாயா கருவிகளுக்கும் திருவருளுக்கும் எவ்வளவு தூரம் உள்ளது? இதற்கு நீ பதில் சொல்ல வேண்டும்.

மேலும், இறைவனின் அருள்பெற்ற நம் சமயப் பெரியோர்கள் இறைவனை நோக்கி நிறைந்து எங்கும் நீயே ஆய் நின்றனை (கயிலை பாதி காளத்தி பாதி) என்று கூறியும், கரணங்கள் எல்லாம் கடந்து நின்றாய் என்றும் (திருவாசகம்), தத்துவங்கள் அத்தனைக்கும் அப்பாற்பட்டு நின்றாய் என்றும் (நான்காம் திருமுறை - அப்பர்) இறைவனைப் போற்றியுள்ளனர். இவற்றை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியும் நீ அதனைப் புரிந்து கொள்வதில்லை. மேலும் நீ இந்திரியங்களை விட்டால் உயிரின் அறிவு

ஜீவிக்காது என்று கருதி, இந்திரியங்களே அன்றித் திருவருளை அறிவது எப்படி என்று கேட்கிறாய். ஒருவனும் ஒருத்தியும் கூடி அனுபவிக்கும் உடலின்பத்தை அலியாக இருக்கும் ஒருவனுக்குச் சொன்னால் அவன் எப்படிப் புரிந்து கொள்ளமாட்டானோ அதுபோலத் திருவருள் இன்பத்தைப் பற்றிக் கூறினால் நீயும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. நீயோ மாயையில் மயங்கிப் பொருளை அறிவதே பேறு எனக் கருதுகிறாய்.

திருவருளும் ஆன்மாவும் கூடியவிடுத்து இரண்டும் ஒன்றாகி விடும் என்றும் நீ கூறுகின்றாய். ஆனால், இந்த உலகத்தில் வெவ்வேறு இயல்புடைய இரண்டு பொருள்கள் ஒன்றுகூடி ஒரு மூலப்பொருளாய் நிற்பது இல்லை. மேலும் ஒரு மூலப்பொருள் அழிந்து மற்றொரு மூலப் பொருளாய் மாறுவதும் இல்லை. எனவே தனித்தனி மூலப் பொருளாகிய திருவருளும் உயிரும் ஒன்றாகும் என்பது பொருந்தாது. இதுவரை நான் சொன்ன பொருள்களை நன்றாகக் கேட்டுச் சிந்திப்பாயாக.

சொ.பொ.வி:

முகூரம் - கண்ணாடி. காட்டம் - விறகு.

விளக்கவுரை :

இப்பகுதியில் சங்கராந்தவாதியின் முத்தி பற்றிய கொள்கைகள் மறுக்கப்படுகின்றன. மறுக்கும்போது தேவாரத் திருமுறைகளில் வருகின்ற வரிகளை மேற்கோளாகக் காட்டியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் உவமைகளை உவமைகளால் மறுக்கும் வாதங்களும் அறிந்து இன்புறத் தக்கனவாகும்.

15. ஈசுவர அவிகாரவாதி சங்கற்பம்

பஃறுளைக் கடத்தி னுள்விளக் கேய்ப்ப
அறிவுள தாகும் உருவுறும் உயிர்கள்
கண்ணால் ஓசையும் கரணமும் கருத

ஒண்ணாது என்னும் உணர்வுடை மையினால்

5. அவ்வவப் புலன்கள் அவ்வவப் பொறிகள்
செவ்விதின் நிறுவிச் சேர்ந்தவை நுகரும்
மூல மலத்தின் பாகம்வந்து உதவுழி
இருள்தரும் இல்புக்கு ஒருபொருள் கவரத்
தீபம் வேண்டு மானவா போல
10. மோக மாமலம் போக ஞான
விளக்கரன் அருளால் துளக்கறப் பெற்று
நீர்நிழல் அனைய சீர்பெறு கடவுளைச்
சலமில்ன் ஆகிச் சார்ந்தவர்க்கு என்றும்
நலமிக நல்கும் நாதனை அணைந்து
15. பூழி வெம்மை பொருந்தாது உயர்ந்த
நீழல் வாழும் நினைவினர் போலத்
திருவடி நீழல் சேர்ந்து
கருவுறு துயரம் களைந்திருந் திடுமே.

பொருள்:

பல துவாரத்தினோடு கூடிய குடத்திற்குள்ளே ஏற்றி வைத்த விளக்கைப் போல ஒன்பது துவாரங்களோடு கூடியிருக்கிற உடம்புக்குள்ளே நிற்கின்ற ஆன்மாக்களும் அறிவே ஆகும். கண்ணைக் கொண்டு உருவத்தைக் காண்பதன்றி ஒலியை, ஊற்றை, நாற்றத்தை, சுவையை ஆன்மா அறியாது. அத்தகைய அறிவு ஆன்மாவிற்கு உள்ளதால் உயிர் அறிய வேண்டிய செய்திகளை அந்தந்தப் பொறிகளில் கூடிப் பொறிகளின் வாயிலாலே பொருள்களை அறிந்து துய்க்கும். இதுவே பெத்த நிலையாகும்.

இவ்வாறு வாழுகின்ற பொழுது ஆணவமலத்திற்கு உரிய பரிபக்குவம் வரும்பொழுது இருள்நிறைந்த வீட்டின் உள்ளே இருக்கும் ஒரு பொருளை எடுக்க ஒரு விளக்குத் தேவைப்படுவது போல ஆன்மாவானது தனக்குள்ளே இருக்கும் அஞ்ஞான இருளாகிய ஆணவமலம் நீங்க இறைவனின் திருவருள் ஞானமாகிய ஒளியைப் பெறும்.

மேலும் நீர்நிழல் போன்ற கருணைமிக்க இறைவனை - ஆன்மா ஒருவரிடத்திலும் சார்பின்றிச் சலமிலனாகி தன்னை வந்து சார்ந்தவர்களுக்கு நலத்தை நல்குகின்ற இறைவனை, வெயிலில் சென்றவர் வெம்மை தாங்காததால் மரநிழலைச் சென்று அடைவதைப் போல, இறைவனுடைய திருவடியை அடைந்து பிறவித் துன்பம் நீங்கப் பெற்று இன்புறும்.

சொ.பொ.வி:

பஃறுளை - பலதுளை. முலமலம் - ஆணவமலம். பாகம் - பரிபக்குவம். தீபம் - விளக்கு. மோகமாமலம் - ஆணவமலம். சலமிலனாகி - ஒருபக்க கோடலின்றி. பூழி - நண்பகல்.

விளக்கவுரை:

இப்பகுதியில் ஈசுவர அவிகாரவாதியன் கொள்கைகள் கூறப்படுகின்றன. பெத்தநிலையும் முத்தி நிலையும் விளக்கப் பெற்றுள்ளன.

16. ஈசுவர அவிகாரவாதி நிராகரணம்

இருந்ததுஉன் கேள்வி திருந்திடும் உயிர்கள்
அறிவன வாயில் பொறிபுலன் என்னை
மற்றவை பற்றி உற்றறிந்து இடுதலின்
அறிவென வழங்கும் உயிரென உரைத்தல்
5. காணும் கண்ணினன் கைதொடு தடவிப்
பூணும் பொருளின் பெயர்ப்பல புகறல்
என்னும் கிளவி தன்னொடு தகுமே
அவ்வவப் புலன்கள் அவ்வவப் பொறிகளைச்
செவ்விதின் நிறுவலின் அறிவெனச் செப்பினை

பொருள்:

உன்னுடைய கருத்து நன்று ஆகும். இருக்கட்டும். திருத்தம் பெற முயலும் உயிர்கள் அறிவுடையது என்று கூறினாய்.

அப்படியானால் அவ்வுயிர்களுக்கு அறிந்திடுதலுக்குரிய பொறி புலன்களின் உதவி தேவைதானா? உயிருக்கு அறிவு இருந்தும் பொறிகளின் உதவியால் பொருள்களை அறியும் என்று நீ கூறினால், அது கண்ணால் காணும் ஒருவன் தன்னுடைய கையால் பொருள்களைத் தடவி அவற்றின் தன்மையை அறிந்து, அவற்றின் பெயர்களைக் கூறியதை ஒக்கும். அவ்வாறு இல்லை, பொருள்களின் தன்மைக்கு ஏற்பப் பொறி புலன்களைச் செலுத்தி உயிர் அறிவதால் ஆன்மாவை அறிவுடையது என்று நீ கூறினால் அதுவும் பொருந்தாது. ஏனெனில் ஒரு பொறியைக் கொண்டு பொருள் முழுமையும் அறிவதில்லை. ஒவ்வொரு பொறியும் ஒரு பொருளின் இயல்பை உணர்த்திட, ஐம்பொறிகளால் வந்த அறிவினை உயிர் அறிகிறதே தவிரத் தனித்த ஒரு பொறியால் அறிவதில்லை. ஆதலின் உயிர் அறிவுடையது என்பது பொருந்தாது.

சொ.பொ.வி:

திருந்திடும் - திருத்தம் பெற முயலும். கைகொடு - கையால். பூணும் - பார்த்து.

விளக்கவுரை:

ஈசுவர அவிகாரவாதியை நிமித்த காரண பரிணாமவாதி மறுக்கிறார். இப்பகுதியில் உயிர் தானே அறிவுடையதாகத் தோன்றுகிறது என்ற கொள்கை மறுக்கப்படுகிறது. பொறிபுலன் இல்லாமல் உயிர் அறியமுடியாத காரணத்தாலும் ஒரு புலன் ஒரு பொருளை மட்டும் அறிகின்ற அறிவை உடையதாலும் உயிர் முழுமையான அறிவை உடையது என்று கூறமுடியாது என்று மறுக்கப்படுகிறது.

10. அறிவு இலாமைகண் டனம்அணை புலற்குப்
பொறிகள் ஏவலின் அறிவொடு பொருந்தில்
கண்டதோர் பொறியால் கொண்டிட வேண்டும்
உதவியது ஒன்றால் கதுமென இயற்றினர்
உண்டோ என்னில் கண்டது மேல்நாள்

15. கடவுளில் கடிமலர் முடுகிய மதனன்
அங்கம் அனங்கம் தங்கிடக் கிடந்தது
வையின் திரளிற் செய்ய சிறுபொறி
மாட்டி முட்டிய தன்றே மீட்டுந்
தேனமர் தவிசில் நான்முகன் உச்சி
20. அறுத்ததும் கருவி பொறுத்தோ அன்றே
ஈசனது இயல்பு பேசுதல் தவிர்க
காளி மாநகர்க் கவுணியர் கடவுள்
ஞான மாகிய நற்பதி கங்கள்
எழுதுறும் அன்பர்தம் இன்புறு மொழியால்
25. களிநென அணைந்த கல்மனப் புத்தன்
முருட்டுச் சிரம்ஒன்று உருட்டினர் அன்றி
வாய்ந்த வாள்ஒன்று ஏந்தினர் இலரே
என்றதும் ஈர்வாள் கொன்றதென் பதுபோல்
தனித்துணை அருளால் துணித்தனர் என்பர்
30. ஆதலின் வாயில் அளவினில் அறிதலின்
ஏதமில் அறிவுயிர்க் கெய்துதல் இலதே.

பொருள்:

மேலும் சடமாய் இருக்கும் ஒன்று பொறி புலன்களைக் கொண்டு ஒரு பொருளை அறிகின்றதை நாம் கண்டதில்லை. ஆதலால் உயிர் அறிவோடு இருந்துதான் இந்திரியங்களை ஏவிப் பொருள்களை அறிகின்றது என்று நீ கூறினால் தனக்கு இருக்கின்ற பொறியைக் கொண்டு தனக்குத் தேவையான அனைத்தையும் உயிர் அனுபவிக்க வேண்டும். அவ்வாறு அனுபவிக்கவில்லையே என்று நாங்கள் மறுக்க நீயோ ஆன்மா தன்னுடைய அறிவினால் தான் பொறிகளை ஏவித் தான் விரும்பும் பொருள்களைக் காணுகிறது. அது மட்டுமல்லாமல் கிடைத்த பொறியைக் கொண்டு வேறு ஒரு பொறியின் பொருளை ஆன்மா அறிகிறது. எனவேதான் ஆன்மாவிற்கு அறிவு உண்டு என்று கூறி அதற்கு ஆதாரமாகச் சில செய்திகளையும் தருகிறாய். முன்னொரு காலத்தில் யோகத்தில் அமர்ந்திருந்த சிவபெருமான் மீது அந்த யோகத்தைக் கலைப்

பதற்காக மன்மதன் மலரம்பைத் தொடுத்தான். அதனைக் கண்ட சிவபெருமான் அவனை எரித்துச் சாம்பல் ஆக்கினார். இந்தச் செயல் கண்கொண்டு நடந்ததே அன்றி வைக்கோல் எரிந்து நடைபெறவில்லை. மேலும் நான்முகனின் தலையைச் சிவன் கையின் நகத்தினால் கிள்ளினானே தவிர வான் கொண்டு வெட்ட வில்லை. இவ்விரு செயல்களில் இருந்து ஆன்மா அறிவோடு இருந்துதான் செயல்படுகிறது என்று நீ கூறுகிறாய்.

நாங்கள் ஆன்மாவைப் பற்றிக் கேள்வி கேட்க நீ தெய்வங்களின் செயல்களைக் கொண்டு வந்து கூறுவது பொருந்துமா? அதை விடுத்திடுக. சீர்காழி என்ற நகரத்தில் உள்ள கவுணியர் கோத்திரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் தலைவனாக உள்ள திருஞான சம்பந்தர் பாடிய தேவாரப் பதிகங்களைச் சம்பந்த சரணாலயர் என்பவர் திருக்கரங்களால் ஏட்டில் எழுதி வந்தார். ஒருநாள் அவரை எதிர்த்து வந்த புத்தன் ஒருவனின் தலையை உருண்டு விழும்படி செய்தார். அவர் அவ்வாறு செய்வதற்கு வானைப் பயன்படுத்தவில்லை. தேவாரப் பதிகத்தையே கையாண்டார். அவருக்குத் துணை நின்றது அப்பதிகத்தின் திருவருளே ஆகும். எனவே பொறிகளின் துணைகொண்டு ஆன்மா அறிகின்ற அறிவு ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள்ள்தான் இருக்கும். ஆன்மாவிற்குக் குற்றமற்ற வியாபக அறிவு (பேரறிவு) இறைவனின் திருவருளால் அமையுமே அன்றித் தானாக அமைவதில்லை.

சொ.பொ.வி :

அணைபுலன் - சடமாய் உள்ள இந்திரியம், கதுமென - உடனே, கடிமலர் - மணம் பொருந்திய மலர், அங்கம் - உடம்பு, அனங்கம் - உடம்பற்றது, வை - வைக்கோல், தேனமர்த்தவிசு - தேன் பொருந்திய தாமரை மலர், எழுதுறு அன்பர் - சம்பந்த சரணாலயர்.

விளக்கவுரை :

ஈசுவர அவிகாரவாதி ஆன்மாவிற்கு முதிர்ந்த அறிவு உண்டு என்று கூறி ஆன்மாவானது பொறிகளைக் கொண்டு பொருள்களை

அறியும் பொழுது அந்தந்தப் பொறிகளுக்குரிய பொருள்களை மட்டும் அறியாமல் மாற்றி அறிகின்ற திறமுடையது என்றும் கூறி அதற்குரிய இரண்டு எடுத்துக் காட்டுகளையும் கூறி ஆன்மாவிற்குப் பேரறிவு உண்டு என்று சாதிப்பதையும் அதற்குரிய நிமித்த காரணப் பரிணாம வாதியின் மறுப்பையும் ஆசிரியர் இப்பகுதியில் அமைத்துள்ளார். ஆன்மாவிற்குச் சிற்றறிவு உண்டே தவிரப் பேரறிவு இறைவனின் அருளால் தான் கிடைக்கும் என்பதை மறுப்பாகவும் ஆசிரியர் அமைத்துள்ளார்.

- இருக்கு விளக்கொன்று ஏந்தினர் போல
மருட்கு ஞானம் மன்னுதல் உன்னும்
என்றனைக் கருவிகள் யாவும் அசேதனம்
35 துன்றிய உயிரும் துரியத் தன்மையன்
ஆதலின் அந்தர் அனைவரும் கூடித்
தீதர அருநெறி தெரியுமென் றற்றே
நீர்நிழல் அனையச் சீர்பெறு கடவுளைச்
சேர்ந்தவர்க்கு இன்பம் வாய்ந்திடும் என்றனை
40 பாதவம் என்றும் சேதனம் இன்மையின்
இளைத்தோர் வம்மின் என்பதும் துன்பம்
விளைத்தோர் தம்வயின் வெறுப்பும்ஒன் நிலதே
பொடித்திடு கொப்புள் வெடித்திடு பாதம்
வெய்ய பூழியின் உள்ளூற அழுங்கி
45 ஆற்றுதல் இன்றிய யார்இயங் குநர்முன்
தோற்றிடும் என்று சொல்லவும் இலதால்
இவ்வகை கடவுட்கு இயம்புதல் தவறே
பாச அஞ்ஞானப் பழிவழி ஒழிக
ஈசனது அருள்வழி இயம்புவன் கேண்மதி

பொருள் :

இருளில் ஒரு பொருளை எடுக்க வேண்டியவர் கையிலே விளக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு சென்று எடுப்பதைப் போல, ஆன்மாவின் இருள் நீங்குவதற்குப் பக்குவ காலத்தில் திருவருள் ஞானத்தை இறைவன் அருளுகிறான் என்று நீ கூறுகிறாய். கருவி,

கரணங்கள் யாவும் அறிவற்றனவாகும். அவற்றைப் பொருந்தி அறிவதாகிய உயிரும் பாசத்தால் பிணிக்கப்பட்ட நிலையில் துரியம் எனப்படும் பேரறக்கத்தில் ஆழ்ந்து கிடக்கும் இத்தகைய நிலையில் உயிர் இருக்க, இறைவனின் ஞானவிளக்கை ஏந்திச் செயல்படுகிறது என்று நீ கூறுவது, குருடர்கள் பலரும் கூடிச் சூரியன் ஒளியைக் கைக்கொண்டு நெடுஞ் சாலையைக் கடந்து சென்றார்கள் என்று கூறுவது போன்றதாகும்.

மேலும் நீரையும் நிழலையும்போல வேண்டுதல் வேண்டாமை இன்றி இறைவன் தன்னைச் சார்ந்தவர்களுக்கு அருள்பாலிக்கிறான் என்று நீ கூறுகின்றாய். அந்த உவமையும் பொருந்தாது. மரம் அறிவற்ற பொருளாகும். நடந்ததால் ஏற்பட்ட களைப்புடைய வர்களைத் தன்னிடத்தில் வாருங்கள் என்று அது அழைக்க முடியாது. மேலும் தன்னை வெட்டிச் சாய்த்தவர்களையும் அது வெறுக்காது. மேலும் நெடுந்தாரம் நடந்ததால் ஏற்பட்ட கொப்புளத்தால் வருந்துவோரின் முன்பு சென்று உன்னுடைய துன்பத்தைப் போக்குகிறேன் என்றும் சொல்லாது. ஆதலால் இறைவன் பக்குவ ஆன்மாக்களுக்குத் தானே சென்று பேரின்பம் வழங்குவான் என்று நீ கூறுவது பொருந்தாது. பாசஞானத்தால் கிட்டும் அஞ்ஞான வழியை நீக்குவதற்கு ஞானவழியை நான் கூறுவேன் கேட்பாயாக.

சொ.பொ.வி :

மருக்கு - அஞ்ஞானம், அசேதனம் - அறிவற்றது, துரியம் - துரியாவத்தை, அந்தர் - குருடர், பாதவம் - மரம், விளைத்தோர் - மரத்தை வெட்டியோர்.

விளக்கவுரை :

இப்பகுதியில் நிமித்த காரண பரிணாமவாதியின் முத்திநிலை மறுக்கப்படுகிறது. இறைவன் நிழல்தரும் மரத்தைப் போலவும், தாகம் தீர்க்கும் நீரைப் போலவும் விளங்குவான் என்ற அவர்தம் கொள்கையில் மரம் உவமை மறுக்கப் பெற்றுள்ளது.

17. நிமித்த காரண பரிணாமவாதி சங்கற்பம்

- புவனம் யாவையும் புனிதனது உருவாம்
 சிவமும் சத்தியும் எனத்தெளி யவற்றுள்
 அசேதனம் என்றொன்று அறைதற் கிலதது
 சேதனன் நுகர்பொழுது இரண்டும் ஒத்திறத்தே
- 5 இதுவெனும் ஒன்றை அதுவாய்ப் படுத்துப்
 பொதுமையில் நிற்கும் போதம்என்று அறிக
 பொற்பணிப் பேதம் புரைவழி ஒருவழி
 நற்பொனில் திகழ்வென் நயப்பதுஒன்று அன்றால்
 ஆவதும் ஆகா தொழிவதும் என்றிப்
- 10 பாவகம் உண்மை பாரா தோர்க்கே
 பாரா தோர்எனப் பகர்தலின் பல்லுயிர்
 ஆராய்ந்து உரைக்கின் அவைபிற அல்ல.

பொருள் :

இந்த உலகம் முழுமையும் புனிதராம் சிவபெருமானின் வடிவாக இருப்பதால் இதில் உருவமாகி இருப்பதெல்லாம் சத்தி வடிவமாகும். அருவமாய் இருப்பதெல்லாம் சிவனாகும். இதனை நன்கு தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இவற்றுள் அசேதனமாகிய அறிவற்றது என்ற ஒன்று இல்லை. எனவே உலகம் அதனை நுகருகின்ற சேதனனாம் அறிவும் இரண்டும் ஒன்றே. பொருளை உணரும் இடத்து அறிவுடைப் பொருளே உணர்கிறது. அறிவற்ற சடப்பொருளைத் தனதாக்கிக் கொண்டு உணருகிறது. எனவே இரண்டு ஆகாமல் ஒன்றே என்று பொதுமையில் நிற்கிறது எனலாம். உதாரணமாகப் பொன்னும் அதனால் செய்யப்பட்ட அணிகலனும் காட்சி அளவில் இரண்டாக இருந்தாலும் பொன் என்ற நிலையில் ஒன்றாகக் காணப்படுவது போல, பொன்னில் உள்ள மதிப்புத் தன்மை அணிகலனிலும் உள்ளது. அதுபோலவே உயிராகிய அறிவும் அதனால் அறியப்படுகின்ற உலகமும் ஒரு தன்மை உடையனவே ஆகும். இவ்வாறு உவமை கூறி உயிரையும் உலகத்தையும் ஒன்று கூறுவது அறிவுடையோர்க்கே புலனாகும்.

அறிவற்றோர்க்கு புலனாகாது. அறிவில்லாதவர் என்று கூறியதால் உயிர்கள் எண்ணற்றவை என்பதையும் அறிய வேண்டும். ஆராய்ந்து பார்க்கின்ற பொழுது உயிர்களும் சிவனும் வேறாக இருப்பதில்லை. எல்லாம் சிவமுதல் என்றே அறிதல் வேண்டும்.

சொ.பொ.வி. :

புனிதன் - சிவன், அசேதனம் - அறிவற்ற பொருள், இதுவெனும் ஒன்று - நுகர்கின்ற பொருள், பேதம் - வேறுபாடு அற்றது, பணி - அணிகலன், பாவகம் - ஒருமையை.

விளக்கவுரை :

நிமித்த காரண பரிணாமவாதிகள் என்பவர் அகச்சமயத்தாரில் ஒருவர், இவர்களைச் சிவாத்துவித சைவர் என்று கூறுவர். சிவபெருமான் நிமித்த காரணன் மட்டுமல்ல, உலகத்திற்கு முதற் காரணமும் அவனே. அவனுடைய சிற்சித்தியே உலகமாகப் பரிணமித்தது என்று இவர்கள் கூறுவார்கள். இத்தகைய சிவாத்துவித சைவத்தின் கொள்கைகள் இங்கு நிமித்த காரண பரிணாமவாதியின் கொள்கைகளாகக் கூறப் பெற்றுள்ளன.

- பலபல பேதம் இலயென் போரும்இல்
 கண்ணினது ஒளியக் கண்ணினது எனிலது
 15 திண்ணிய இருளில் செறிபொருள் தெரித்தலும்
 இன்மை மின்மினி எனஇரு கண்மணித்
 தன்மை தானும் தாவில் அதனால்
 கண்ணினது உருவும் அதில்கதிர் ஒளியும்
 நண்ணரும் சத்தி சத்தர்கள் நடிப்பே
 20 உலகேழ் எனத்திசை பத்ததென ஒருவன்
 பலவாய் நின்ற படியிது என்றும்
 ஊனாய் உயிராய் உணர்வாய் என்றும்
 மானக் கண்ணே மணியே என்றும்
 தாமே தானாச் செய்தனன் என்றும்
 25 நாமே சிவமாய் நண்ணினம் என்றும்

- காயாய் பழமாய்ச் சுவையாய் நுகர்வும்
 ஓயாது உண்போன் தானே என்றும்
 அறிவோன் தானும் அறிவிப் போனும்
 அறிவாய் அறிகின் றோனும் அறிவுறு
- 30 மெய்ப்பொருள் தானும் வியந்திது எனப்படும்
 அப்பொருள் யாவும் அவனே என்றும்
 தாய்தலைப் பட்டங்கு ஒன்றாய் தென்றும்
 ஏத மறநான் கெட்டேன் என்றும்
 இன்னும் இன்னும் இறையோர் அளித்தவை
- 35 பன்னில் எண்ணரும் பான்மைத் தாதலின்
 தருபொருள் கொள்பொருள் தருவோன் கொள்வோன்
 ஒருபொருள் இவ்வியல் உவப்பென உணர்க
 நுகர்பொருள் சத்திது நுகர்வோன் சத்தன்என்று
 இகலறும் உணர்வுவந்து எய்துதல் அரிதே

பொருள் :

சிவம் ஒரு முதல். சிவம் வேறு ஆன்மாக்கள் வேறு, பிரபஞ்சமாகிய உலகம் வேறு என்று பல பல பேதங்களாகச் சொல்வாரும் உண்டு. அது உண்மையல்ல. கண்ணுக்கு ஒளி உண்டு. அது கண்ணிலிருந்து தோன்றுகிறது என்று கூறினால் பொருந்தாது. ஏனென்றால் இருட்டில் காணுகின்ற கண்ணுக்குப் பொருள் தெரிவதில்லை. மின்மினப் பூச்சி கூட இருளில் தன் ஒளியைக் காட்டுகிறது. ஆனால் இரண்டு கண்கள் பெற்றிருந்தாலும் ஒளி பெற்று இருளில் பொருளைக் காணமுடிவதில்லை. எனவே கண்ணாகிய உறுப்பும் அதில் தெரியும் ஒளியும் ஒப்பற்ற சத்தி சிவத்தின் நாடகமே ஆகும்.

ஏழு உலகமாகவும் பத்துத் திசைகளாகவும் இறைவன் ஒருவனே நின்றான் (திருவாசகம்) என்றும், ஊனாகி உயிராகி அதனுள் நின்ற உணர்வாகி இறைவன் நின்றான் என்றும், கண்ணே கண்ணின் கருமணியே என நின்றாய் எனவும் (அப்பர் தேவாரம்), தாமே தவமாய்ச் செய்தனன் இறைவன் என்றும் (சம்பந்தர் தேவாரம்), நாமே சிவமாய் நண்ணினம் (திருவாசகம்) என்றும்,

காயாய்ப் பழமாய், பழத்தின் சுவையாய், சுவையை நுகர்வோனாய் இறைவன் நின்றான் (அப்பர் தேவாரம்) என்றும், அறிவோனாயும் அறிவிப்போன் ஆகியும், அறிவாய் அறிகின்றவன் ஆகியும், எல்லாப் பொருளுமாக இறைவன் இருந்தனன் (அற்புதத் திருவந்தாதி) என்றும், தாய் தலைப்பட்டு அங்கு ஒன்றாகும் (திருவிசைப்பா) என்றும், குற்றம் கெடுமாறு நான் கெட்டேன் (திருவாசகம்) என்றும் பல இடங்களில் அருளாளர்கள் கூறியிருப்பதால் உயிர்களும் பரம்பொருளும் வேறல்ல.

எனவே கொடுக்கப்படுகின்ற பொருள், கொடுப்போன், கொள்வோன் என்று வேறுபட்ட பொருள்கள் இல்லை. யாவும் இறைவனே ஆகும். இத்தகைய உணர்வு வந்து எய்துதல் ஒருவருக்கு மிக அரிதாகும்.

சொ.பொ.வி:

திண்ணிய - செறிந்த, மின்மினி - மின்மினிப்பூச்சி, சத்தர் - சிவன்.

விளக்கவுரை :

இப்பகுதியில் இறைவனும் உயிரும் ஒன்று என்பதற்குச் சான்றுகள் பல காட்டப் பெற்றுள்ளன. அகச்சான்றுகளாக திருமுறைப் பாடல் வரிகளைக் காட்டியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

40. நானவன் எனுமிது நவைவழி நல்வழி
தானவன் ஆகை இதுசா யுச்சியம்
இத்திறன் தெளிய உய்த்திடும் அளவும்
யாதொரு வகையால் நீதிய தாகத்
தானறி வழியே தலைநின் றென்றும்
45. ஊன்உயிர் சிவத்தில் ஒடுங்கிட நடத்தி
மூடு முழுமலம் வீடுங் காலைக்
கருவிகள் அளவில் புரிதரும் அறிவு
சாக்கிரம் கனவு நீக்கமில் சுமுனை
துரியம் என்றிவை பயில்தரும் அறிவு

- 50 துரியா தீதம் திரியாத் தன்மையில்
 இறையருள் உதவும் கறையற மாறி
 அறிவே ஆகும் பிறியாக் கருவிகள்
 நிறைமுதல் அவத்தையில் அறிவில தாகத்
 துரியா தீதம் தோற்றத்
- 55 திரியா தகுநல் சிவகதித் திறனே.

பொருள் :

நான் வேறு இறைவன் வேறு என்று எண்ணுகிற இருமைக் கொள்கை குற்றம் உடையதாகும். நான் என்ற உயிர் இல்லை என உணர்ந்து நானே சிவனேயாதல் என்ற ஒருமை உணர்வே குற்றமற்ற உணர்வாகும். அதுவே பரமுத்தி என்ற சாயுச்சியமாகும். இத்தகைய கொள்கை உறுதியாகும் வரை அக்கொள்கைக்குச் சாதனமாக ஆகுகின்ற யாதானும் ஒன்றை வாழ்க்கை வழியாகக் கொண்டு எப்பொழுதும் உடம்பும் உயிரும் சிவபெருமானோடு ஒடுங்கி இருக்குமாறு வாழ்ந்து வரவேண்டும். அவ்வாறு வாழ்ந்து வந்தால் உயிரை மறைத்து இருக்கின்ற ஆணவம் நீங்கி விடும். காலம் அருகில் வரும். இந்த நிலையில் உயிருடன் கருவிகள் நீங்கியும் கூடியும் வருவதால் நனவு, கனவு, உறக்கம், பேருறக்கம் என்ற அவத்தையில் சென்று மீளுகின்ற அறிவு உயிர்ப்படங்கல் என்ற துரியாதீதத்தை அடையும். அந்த நிலையில் இறையருள் அங்கு உதவியாக உயிரைப் பற்றும். உயிரைப் பற்றியிருந்த கறையாகிய ஆணவமலம் மாறும். உயிரை விட்டு நீங்காமல் இருக்கின்ற முப்பத்தாறு கருவிகளும் கூடியிருக்கிற சாக்கிர அவத்தையில் எல்லாக் கருவிகளும் கழன்றுவிடும். துரியாதீதம் தோன்றும். இவ்வாறு இருப்பதுவே சிவப்பேறு ஆகும்.

சொ.பொ.வி :

நவைவழி - குற்றமானவழி, நடத்தி - வாழ்வை நடத்தி, முழுமலம் - ஆணவமலம், கருவிகள் - முப்பத்தாறு தத்துவங்கள், கறை - ஆணவமலம்.

விளக்கவுரை :

எல்லாப் பொருளும் சிவனே எனக்கொண்டு வாழ்ந்தால் துரியாதீதம் என்ற சிவப்பேறினை அடையலாம் என்ற அவர்தம் கொள்கை விரிவாகக் கூறப் பெற்றுள்ளது. இதனைச் சைவவாதி மறுக்கிறார்.

18. நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி நிராகரணம்

- திறம்பெற நீஇங்கு அறைந்தமை கருதில்
 புவனம் யாவையும் புனிதனது உருஎனில்
 அவன்முதல் காரணம் அன்றாம் என்னில்
 நிமித்த காரணம் இனிநிகழ்த் தெனநீ
- 5 அவனே காரணம் அனைத்துமென் றறைந்தனை
 மண்தனிக் குலாலன் தண்டசக் கராதி
 காரணம் மூன்றும் ஓர்பே ரணைந்ததித்
 தாரணி அதனில் கண்டது சாற்றுக
 அத்தன் இயற்றும் இத்தொழில் பிறற்கோ
- 10 தனக்கோ வீணோ எனக்கீது இயம்புக
 வீண்எனில் பித்தர் மாணுறு தொழில்போல்
 தலைமையும் அறிவும் இலதென இகழ்வர்
 தனக்கெனில் அஃதும் இசைப்பதொன்று அன்றே
 தன்போல் அறிஞரும் தலைவரும் இலரால்
- 15 மின்போல் நிலைமையை வேண்டலும் பழுதே
 பிறர்க்கெனில் பிறரும் பிறர்க்காம் பொருளும்
 பொருட்கமை கருவியும் அதற்குப்பா தானமும்
 செய்கையும் என்றோர் ஐவகைத் தானொடு
 மாறாச் சைவர் கூறார் என்றால்
- 20 நின்சித் தாந்தம் அவசித் தாந்தம்
 என்சித் தாந்த வசித்தைமற்று ஈனாது
 அசித்தில தென்னில் வசித்ததென் உலகில்
 உலககா யதனும் பூதக் கூட்டம்
 சலமேல் கொப்புள் தகுமெனச் சாற்றினன்.

பொருள் :

திறம்பட நீ இங்கு கூறியது ஆராய வேண்டியதாகும். உலகம் யாவையும் இறைவனது உருவம் என்றால் அவன் முதற்காரணம் ஆகின்றான். அவ்வாறு முதற் காரணம் இல்லை என்றால் நிமித்த காரணம் என்று கூறவேண்டும். ஆனால் நீயோ மூன்று காரணங்களாகவும் கூறுகின்றாய். குடம் செய்ய வேண்டுமானால் மண் முதற் காரணம். தண்டு சக்கரம் ஆகியவை துணைக் காரணம். குயவன் நிமித்த காரணம் என்று கூறுவார்கள். மூன்று காரணங்களும் தனித்தனியே காணப்படுகின்றன. நீ காண்பதுபோல மூன்றும் ஒன்றாக இருப்பதை விளக்குவாயாக.

அத்தனாகிய இறைவன் இயற்றுகின்ற ஐந்து தொழிலும் பிறருக்காகவா? தனக்காகவா? வீணானதா? கூறுவாயாக. வீணானது என்றால் பித்தர் செய்யும் நிலை போன்றதாகி விடும். மேலும் அத்தொழில்கள் செய்கின்றவன் தலைமையும் முற்றறிவும் இல்லாதவன் என்று பிறரால் இகழப்படுவான். தன்பொருட்டு ஐந்தொழிலை இறைவன் செய்கின்றான் என்றால் முன் போன்ற இகழ்ச்சி ஏற்படும். மேலும் மின்னல் போல் தோன்றி மறைகின்ற உலகத்திற்காக இத்தொழிலைச் செய்தான் என்றமைந்து பழுதாகும். பிறர் போற்ற ஐந்தொழிலைச் செய்கிறான் என்றால் பிறரும் பொருளும் பொருளுக்கு உரிய கருவிகளும், முதற் காரணமும், செய்கையும் என்ற ஐவகை நிலைகள் வேறு உள்ளன என்று கொள்ளப்பட்டு, யாவும் சிவமே என்று நீ கூறுகின்ற கொள்கைக்கு மாறுபாடாய் அமையும். ஆகவே நீ கூறுகிற கொள்கைகள் (சித்தாந்தம்) அவசித்தாந்தமாகி விடும்.

அறிவுடைப் பொருளாம் சிவனிடத்திலிருந்து அறிவற்ற பொருளாம் உலகம் முழுவதும் தோன்றுகிறது என்று கூறுகின்றாய். சித்து அசித்தைத் தோற்றுவிக்காது. இல்லை இல்லை எல்லாப் பொருளும் அறிவுடைப் பொருளே என்று நீ கூறுவாயானால் உலக நூல்கள் உலகத்தில் சடப்பொருள் உண்டு என்று கூறுவது ஏன்? கடவுள் மறுப்புக் கொள்கையான உலகாய தன் கூட இந்த உடல் முதலாக உள்ள உலகத்தை நீர்க்குமிழி போல நிலையற்றது என்று

கூறுகின்றான். இந்த நிலையில் உலகம் முதலியவை அறிவானது என்று நீ கூறுவது பொருந்தாதது ஆகும்.

சொ.பொ.வி :

குலாலன் - குயவன், அத்தன் - சிவபெருமான், பித்தர் - பைத்தியக்காரர், மின்போல் - மின்னலைப் போல், உபாதானம் - அடிப்படை, அசித்தை - சடத்தை, சலமேல் கொப்புள் - நீர்க்குமிழி.

விளக்கவுரை :

நிமித்த காரண பரிணாமவாதியின் கொள்கைகளைச் சைவவதி மறுக்கிறார். முதலில் பொருள்களுக்குரிய மூன்று காரணங்கள் பற்றிய கொள்கைகள் மறுக்கப்படுகின்றன. பின்னர் இறைவனின் ஐந்தொழில்கள் பற்றிய கொள்கைகள் விவாதிக்கப்படுகின்றன.

தீய கருமச் சீனர்சா வகர்பிறர்
நேயம் இல்லென நிகழ்த்தினர் இலரே
காண்டல் விரோத நிற்பிறர் கதித்திலர்
ஈண்டுனது உரைக்குமற் றியார்கரி உடலும்
சித்தோ சித்தின் சேர்வால் சித்தெனில்
30 கடப டாதியும் உடற்கண் சிதைவென்
தாவர உயிர்போல் தனுஒழிந்து அவற்றுள்
மேவிய உணர்வு விரவிடும் என்னில்
சடத்துயிர் போலெனச் சாற்றினை ஆகலின்
உடற்குயிர் இறையை ஒழிந்துண் டன்றே
35 தருதிட் டாந்தமும் தாட்டாந் திகமும்
ஒருபொரு ளாகில் உவமை பெறாதே
ஒன்றே ஆகில் உடற்கிறை தாவரத்து
ஒன்றிய நிலையில் விசேடமென் றுரைக்க
பூதச் சேர்வைப் பேதமென்று அறையில்
40 சேர்வைப் பேதம் என்கொடு செப்புக
கருமத் தளவில் வருமெனில் பித்தர்
உரையில் திகழும் உணர்வொ ழிந்தனையே

- கருமஞ் செய்வோர் கடவுளன்று உடலும்
 மருவி நின்று இருவினை வாளா நுகரா
 45 கடவுளும் உடலில் கண்படல் துஞ்சல்
 இடர்நலம் உறுதல் இறங்குதல் ஏறுதல்
 எவ்வகை யேனும் செய்கையின் றாதலும்
 பலகலை உலகில் நிலவுத லானும்
 எண்ணரும் பொருளும் இரவியும் ஒழியக்
 50 கண்ணென ஒன்று காண்கையி னாலும்
 பாசப் பகுதியும் ஈசனும் ஒழியப்
 பசுவும் உண்டென்று இசையவேண் டின்றே
 இதுவெனும் ஒன்றை அதுவாய்ப் படுத்தது
 பொதுமையில் நிற்கும் மாயையின் பொற்பென.

பொருள் :

தீய தொழிலைச் செய்கின்ற பௌத்தர், சமணர் உள்ளிட்ட புறச் சமயத்தவர்கள் அனைவரும் கூட உன்னைப் போல ஆன்மா என்ற தனிப்பொருள் இல்லை என்று கூறுவார் இல்லை. கண்ணுக்கு முன்னே காணுகின்ற பொருளை இல்லையென்று கூறுவது காட்சி விரோதமாகும். உன்னைப் போல இவ்வாறு கூறுபவர் யாரும் இல்லை. உனது உரைக்குச் சான்று ஏது?

உடலானது அறிவுடையதா? என்றால் அறிவுப் பொருளோடு சேர்ந்ததால், அறிவுடையது என்று நீ கூறுகின்றாய். அப்படியானால் எல்லாப் பொருளிலும் இறைவன் கலந்திருக்கிறான் என்ற உன் கூற்றுப்படி இறைவன் கலந்து நிற்கின்ற குடம். துணி ஆகிய பொருள்கள் உடலைப் போல் அலையாமல் அவை கிடந்த இடத்திலே கிடப்பது ஏன்? அதற்குப் பதிலாக நீ அவற்றில் மரம், செடியில் உள்ள உயிர்களைப் போல உயிர் உள்ளது என்றும், மரம் செடி எவ்வாறு அசையவில்லையோ அதுபோல அவையும் அசைவதில்லை என்று பதில் கூறுகிறாய். உன்வாதப்படி பார்த்தால் தாவரங்களில் உயிர் உண்டு என்பதால் உடம்பிலும் இறைவனைத் தவிர உயிர் என்ற ஒரு பொருள் உண்டு என்ற கொள்கையை நீ ஒத்துக் கொண்டவன் ஆகின்றாய்.

உடனே நீ அதற்கு உவமையை வைத்துக் கொண்டு வாதிடக் கூடாது. முற்றும் பொருந்துவதைக் கொண்டுதான் வாதிட வேண்டும் என்று கூறுவாயானால் உவமையும் உவமேயமும் ஒரு பொருளாக இருக்க முடியாது. அப்படி இருக்குமானால் மலர் போன்ற முகம் என்பன போன்ற உவமைகள் உலகத்தின் கண் உண்டாகாது. நீ கூறுவதுபோல இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறான் என்று நீ கூறி உயிர் என்ற தனிப்பொருள் இல்லை என்று வாதிடுகின்றாய். அப்படியானால் உடலில் உள்ள இறைவனுக்கும் தாவரங்களில் உள்ள இறைவனுக்கும் வேறுபாடு ஏன்? பதில் கூறுவாயாக. அந்த வேறுபாடு பூதங்களின் சேர்க்கையால் ஏற்பட்ட ஏற்றத் தாழ்வினால் ஏற்பட்டது என்று நீ கூறவாயானால் ஏற்றத்தாழ்வு எதனால் ஏற்பட்டது என்பதற்குப் பதில் கூறவேண்டும். அது வினையினால் வந்தது என்று பதில் கூறுவாயானால் அந்த வினையை இயற்றியவர் யார் என்று பதில் கூற வேண்டும். நீ அவ்வாறு சொல்லுவது பித்தர் சொல்லுவது போல உள்ளது. உனக்கு அறிவில்லை என்பதும் தெரிகிறது. ஏனென்றால் யாதொரு வினையும் செய்கின்றவனே கடவுள் என்று சொல்லமுடியாது. மேலும் உடலானது சடப்பொருள் ஆதலால் எந்தக் காரணமும் இன்றிக் கன்மத்தைத் தானாகத் துய்க்காது. சிவனும் கன்மத்துக்கு ஈடாக உடலைப் பொருந்துதல். உடலை விட்டு நீங்குதல். புண்ணிய பாவங்களை அனுபவிதல். இறங்குதல். ஏறுதல் என்றெல்லாம் எந்த நிலையிலும் செய்ய வேண்டியதில்லை. (செய்ய வேண்டிய கட்டாயமும் இல்லை)

உலகத்தில் பலவிதமான சாத்திரங்கள் நிலவுகின்றன. எண்ணற்ற பொருள்கள் அவற்றை விளக்கம் செய்விக்கும் ஆதித்தன், அவை இரண்டிற்கும் இடையே இருக்கின்ற கண் என்ற உறுப்பு ஆகியவை உள்ளன. இவையெல்லாம் எதற்காகப் படைக்கப் பெற்றன. ஆதலால் பாசம் என்ற ஒன்றும் ஈசன் என்ற ஒன்றும் இல்லாத ஆன்மா என்ற ஒன்றும் உண்டு என்பதை நீ ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். இது என்று சுட்டப்படுகின்ற பொருளை ஆன்மா அனுபவிக்கின்ற பொழுது மாயை செய்யும்

மயக்கத்தால் அப்பொருளே போலப் பொதுவில் நிற்கும் என்பதையும் நீ உணர வேண்டும்.

சொ.பொ.வி :

நேயம் - ஆன்மா, காண்டல் விரோதம் - காட்சிக்கு விரோதம், கரி - சாட்சி, கடபம் - குடம், கடாதி - துணி, திட்டாந்தம் - உவமை, தாட்டாந்தம் - உவமிக்கப்படும் பொருள், செப்பு - கூறுக, பலகலை - அறநூல்கள்.

விளக்கவுரை :

இப்பகுதியில் இறைவனும் உடலும் உயிரும் ஒன்று என்பது மறுக்கப்படுகிறது.

55. பொற்பணி யாவும் பொன்னாம் தன்மையில்
நிட்கள சகளத் திருவுரு நிலையும்
ஈச னேயெனப் பேசுவர் அன்றி
அருவுரு வாகி வரும்உல கென்னில்
அனைத்தும் மாயை எனத்தெளி கிலையே
60. ஆவதும் ஆகாது ஒழிவதும் இலதெனும்
பாவகம் உலகா யதனது பான்மை
கள்கொலை வெகுளி காமம் களவுகள்
உட்படும் இவைவிட மொழியா தார்யிலர்
சோம பானம் சுறாபா னங்கள்
- 65 ஆமென நூல்கள் ஆரசெவிப் பறைந்தன
மறையோர் புலைச்சியை மருவும் என்பது
முறையோ எனில்அது புனைமொழி யென்னில்
சாதி பேத நீயினித் தவிரினும்
மேதியை ஏறு விழையா விரும்பும்
- 70 கண்ணினது உருவும் அதில்கதிர் ஒளியும்
நண்ணரும் சத்தின் நாடகம் எனில்அதன்
ஏதுவும் பயனும் ஓத வேண்டும்.

பொருள் :

பொன்னால் செய்யப்பட்ட அணிகலன்கள் எல்லாம் அந்தப் பொன்னாகிய முதலாய் இருக்குமே அன்றி வேறொரு முதலாய்

இருக்காது. இறைவனுடைய அருவம், உருவம், அருவுருவம் என்ற மூன்றும் உடையவனே இறைவன் என்று அருளாளர்கள் சொல்வார்கள். அருவ நிலையில் சிவமாயும் உருவ நிலையில் சத்தியாயும் திகழும் என்று நீ சொல்லுகின்றாய். அவ்வாறு சொல்லுவது அவ்விரண்டு பகுதிகளும் மாயைதான் என்பதை நீ அறிந்து கொள்ளவில்லை என்பதாகும். (மாயையாகிய முதற் காரணத்தாலே உருவம் தோன்றும். சிவத்தாலே உருவம் தோன்றாது.)

ஆவது என்றும் ஆகாதது என்றும் இவை இரண்டும் இல்லை என்றும் கூறுகிறவர்கள் சைவர்கள் அல்ல. உலகாயதர்தான் இவ்வாறு கூறுவார்கள். ஞானவான்களுக்கு நீ இவ்வாறு கூறுகிறாய். மது அருந்துதல், கொலை செய்தல் வெகுளி, காமம், களவு இவற்றை விட்டு விடுங்கள் என்று சொல்லாத அறிஞர்கள் இல்லை. சோம்பானம் எனப்படும் மது, சுறாபானம் எனப்படும் வாசனை நீர் நல்லவை என்று எந்த நூலும் சொல்ல யாரும் கேட்டதில்லை. மேலும் அந்தணன் புலைச்சி ஒருத்தியைக் கூடினான் என்று கூறுவது முறையாகுமோ? என்று உன்னிடத்தில் கேட்டால் நீ அதற்கு அந்தணன் புலைச்சியைத் தொடக்கூடாது என்று சொன்னாலும் அவளோடு புணர்ந்தால் இன்பம் கிடைக்காதா? என்று நீ பதில் சொல்லுகிறாய். ஆதலால் சாதித் தர்மத்தை நீ கொள்ளவில்லை என்றாலும் ஒன்றைத் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். காளை யானது எருமையைப் புணராது. பசுவைத்தான் புணரும். எனவே அவ்வற்றிற்குரிய மரபு இயற்கையாக உண்டு. எனவே ஞான வான்களுக்கு இது ஆகும் ஆகாது என்ற கூற வேண்டியதில்லை. கண் உறுப்பும் அதன் ஒளியும் சிவசக்தி நாடகம் என்று நீ சொல்லுகிறாய். அப்படியானால் அதற்குரிய காரணத்தை நீ கூறவேண்டும். அது மட்டுமல்லாது அதனால் சிவனுக்கு ஏற்படுகிற பயனையும் நீ கூறவேண்டும்.

சொ.பொ.வி. :

நிட்களம் - அருவம், சுகளம் - உருவம், ஆவது செய்யத் தகுவன, புலைச்சி - தாழ்ந்த குலத்தவள், மேதி - எருது, ஏறு - காளை.

விளக்கவுரை :

இப்பகுதியில் இறைவனின் உருவ நிலைகளைப் பற்றியும் ஞானவான்களின் நிலைமைகள் பற்றியும் நிமித்த காரணப் பரிணாமவாதியின் கருத்துக்கள் எழுப்பப் பெற்று மறுப்புக் கூறப் பெற்றுள்ளன.

நின்மொழி விரோதம் நீடுலகு இயற்கையும்
தன்மசாத் திரமும் சலகமும் என்செயும்

75. உலகேழ் எனஇறை பலவாம் தன்மை
கடமொடு சராபம் கலசம் ஆதிகள்
அடலுரு குயவன் ஆயினன் என்றால்
தாமே ஆகா அவைதான் ஆகா
ஆயினன் என்ப தாக்கினன் எனவே

பொருள் :

சிவன் உலகை அனுபவிக்கிறான் என்று நீ கூறுவது சொல் விரோதமாகும். உலகத்து இயல்புகளில் ஆன்மா அனுபவிக்கும் நல்வினை தீவினைகளைச் சாத்திரங்கள் கூறியிருக்கும் பொழுது நீயோ ஆன்மா அனுபவிக்கவில்லை என்று கூறினால் சாத்திரங்கள் என்ன பயன் தரும்? உலகு ஏழு என்று தொடங்கி இறைவன் பலவாக விளங்குகிறான் என்று சொன்ன திருவாசகத்தின் பாடற் பொருளை நன்கு உணர வேண்டும். குடம், சட்டிகள், கலசங்கள் ஆகிய இவற்றை வெற்றி பொருந்திய குயவன் ஆகினான் என்று கூறினால் குயவன் அப்பாத்திரங்களாக ஆகினான் என்பது பொருளல்ல. அவற்றை ஆக்கினான் (செய்தான்) என்று தான் பொருள்படும் (தமிழிலக்கணம் கூறுகிறது.)

80 ஆனாய் என்பது அனைத்தும் அவ்வவை
தான்ஆ காமையைச் சாற்றிடும் என்க
தாமே எனும்இத் தனிஏ காரம்
அழிந்திலர் அதுவே ஆய்ந்திலர் அதுவிட்டு
ஒழிந்திலர் பிறவிலர் எனுமிவை உணர்த்தும்

பொருள் :

வான் ஆனாய் மண் ஆனாய் என்று சொல்லுகின்ற தேவாரம் குறிப்பிடுவது சிவபெருமான் தான். அவற்றோடு கலந்திருக்கிறான் என்று கூறுமே அன்றி அப்பொருளாக ஆவதாகக் கூறுவதில்லை. அதுபோலத் தாமே எனும் தேவாரத்தில் உள்ள சொற்களின் ஏகாரம் ஒப்பில்லாத தன்மையைக் காட்டுவதாகும். இந்த ஓரெழுத்து இறைவனைச் சார்ந்தும் உயிர்கள் அழியவில்லை. சிவபரம் பொருளாகவும் ஆகவில்லை. சிவனை விட்டு நீங்கவும் இல்லை. அங்கு தமக்கெனச் செயல் இல்லை என்பவற்றையே உணர்த்துவதாக அறிய வேண்டும்.

- 85 காயும் பழமும் சுவையும் நுகர்வ
தாயவன் தானும் அவன்முதற்று என்னும்
அகிலமும் தெளிய அறிவோன் தானும்
அகிலமும் அறிஞரை அறிவிப் போனும்
அறிஞர்க்கு அறிவாய் அறிகின் றோனும்
90 அறிவிற்கு அறிபொருள் ஆவோன் தானும்
அகிலமும் மேனி ஆனவன் என்னும்

பொருள் :

காயாய்ப் பழமாய்ச் சுவையாய் என்று குறிப்பிடுகின்ற அப்பர் தேவாரத்தின் கருத்து காயும் பழமும் சுவையும் சிவபெருமானின் அருளாலே உள்ளன என்பதைக் குறிப்பிடுவதாகும். அதுபோல அகிலமும் தெளிய அறிவோன் தானே என்ற பாடலும் இறைவன் எல்லாவற்றையும் மயக்கமற அறிந்தவன் என்றும் அறிபவர்களுக்கு அறிவிப்பவனாய் உள்ளான் என்றும், அறியப்படுகின்ற பகுதியை அவர்களுடைய அறிவாய் நின்று அறிவிப்பான் என்றும், அறியப் படும் பொருளாக நிற்பான் என்றும் கூறி எல்லாவற்றையும் தன் திரு மேனியாக உடையவன் என்று கூறுவதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

சொ.பொ.வி :

தனிஏகாரம் - திருவே என்று தொடங்கும் அப்பர் அடிகள் இடம் பெற்ற சொற்களில் உள்ள ஏகாரம்.

விளக்கவுரை :

நிமித்த காரண பரிணாமவாதி சங்கற்பத்தில் கூறப்பெற்ற திருமுறைகளின் தொடர்களுக்கு ஆழ்ந்த பொருளைச் சிந்திக்க வைத்து இறுதியில் சிவபெருமானின் பெருமைகளைத் தனியே எடுத்து இப்பகுதியில் கூறப் பெற்றுள்ளன. அத்திருமுறைப் பகுதியில் சிவபெருமான் எல்லாப் பொருளுமாக இருக்கிறான் என்பதைவிட ஒன்றாய் உடனாய் இருக்கின்றான் என்று கூறுவதாகக் கொள்ளுவதே சிறப்பு என்று இப்பகுதி கூறுகிறது.

- தருபொருள் கொள்பொருள் தருவோன் கொள்வோன்
ஒருபொரு ளாயின் உவப்புண் டென்க
நுகர்வோன் தனக்கு நுகர்பொருள் வேண்டில்
95 இகலறக் கிடையா தொழிந்ததென் நிரயமும்
வேண்டா ராயினும் மெய்யுறு வியாதிகள்
ஈண்டா தொழியாது இறைக்கிவை ஈடல
சத்தியும் சிவமும் தாமே நுகருமென்று
இத்திறன் உணர்வுவந் தெய்துவ தெவர்க்கே.
100 தமக்கே என்னில் தாமுண ராமையும்
அமைப்பற உணர்தலும் அவர்க்கடை வன்றே.

பொருள் :

தருபொருள், தருகின்றவன், கொள்ளுகின்றவன் எல்லாம் சிவபெருமானே என்றால் இந்தச் செயல்களால் என்ன மகிழ்ச்சி உண்டாகிறது? ஒன்றுமில்லை. மேற் கூறப் பெற்றவை அனைத்தும் ஒன்று என்றால் நுகர்கின்றவனுக்கு விரும்புகின்ற நுகர்பொருள் தடையின்றிக் கிடைக்க வேண்டும். விரும்புவதெல்லாம் கிடைப்பதை உலகத்தில் காணமுடிவதில்லை. மேலும் அவை எல்லாம் சிவபெருமானாய் இருந்தால் சொர்க்கம், நகரம் இவையெல்லாம் தேவையில்லையே. மேலும் உடம்பில் வியாதிகளை எல்லாம் அனுபவிக்க வேண்டாமே. மேலும் இவையெல்லாம் இறைவனுக்கு உண்டாவதில்லையே.

ஆன்மா என்ற ஒன்று இல்லை. சத்தியும் சிவனும் தான் எல்லா இன்ப துன்பங்களை எல்லாம் அனுபவிக்கின்றன என்று நீ

கூறுகின்றாய். இவ்வாறு நீ கூறுகின்ற ஞானம் இவ்வுலகத்தில் யாருக்குத்தான் உண்டாகும். சத்திக்கும் சிவத்துக்குமே அனுபவம் என்றால் முன்பு அறியாமல் இருந்து பின்னர் உணர்ந்து அனுபவித்தன என்று ஏற்பட்டுப் பிழையாய் விடும். எனவே இது பொருந்தாது.

சொ.பொ.வி :

தருபொருள் - உலகப் பொருள், தருவோன் - இறைவன், கொள்வோன் - ஆன்மா, இகலற - மாறுபாடியின்றி, நிரயம் - நரகம், வியாதிகள் - பிணிகள்.

விளக்கவுரை :

இப்பகுதியில் எல்லாப் பொருளும் சிவனே என்ற கருத்து நுகர்பொருள் அடிப்படையில் மறுக்கப் பெறுகின்றது.

நானும் அவனும் நவையும் நலனும்
தானவன் ஆகையும் நின்சா தனத்தில்
சகயோ கத்தைச் சாயுச்சி யம்என

105 பகர்வது பதிபசு பாசத் தவர்க்கே
யாதொரு வகையென ஒதியது இறைநூல்
சொன்னவற்று ஒன்றன்று என்னில்வீ டெளிதே
தானறி வழியே தலைப்பொருள் பீடிக்கின்
மேல்நிகழ் பலமும் வீடளித் திடுமே

110 நிலையாக் கருவியை நிலையாக் கருதிப்
புலையா டுதலும் உலகா யதன்பொருள்
குட்டியம் இன்றிநல் கோலம் எழுதுதல்
இட்டம தாயில் கருவியும் இடங்களும்
கருத்துற உரைக்கத் தெரித்திடும் மதித்தது

115 அறிஒன்று இல்லோர்க்கு இறையருள் உதவுதல்
பிறிவறி வரிய செறியிருள் இடத்தோர்
அந்நகர்க் காண வந்தோர் எம்மை
நீவிரும் காண வேணும் என்றாங்கு
எடுத்ததொரு தீபம் கொடுத்ததை ஒக்கும்

120 இச்செயற்கு இறைவன் கொச்சையன் அன்றோ.

பொருள் :

நானாகிய உயிரும் அவன் எனப்படுகின்ற இறைவனும் எனைப் பிணித்துள்ள குற்றங்களும் அவை நீங்கி அவனை அடைகின்ற நலமும் சிவத்தொடு கலத்தலும் உன்னுடைய, கொள்கையில் இல்லை. யோக மார்க்கத்திற்கு உண்டான முறைமையை நீ சாயுச்சியம் என்று கூறுகின்றாய். அவ்வாறு கூறுவது முப்பொருள் உண்மை கொண்டவர்களுக்கே பொருந்தும் (சித்தாந்திகளுக்கே) தனக்குத் தெரிந்த வகையில் நடந்து முத்தியை அடையலாம் என்று நீ கூறுவது போல இறை நூல்கள் சொல்லவில்லை நீ கூறுவது போல் இருந்தால் எல்லோருக்கும் வீடு எளிதாகும். மேலும் ஒரு ஆசிரியன் கற்பித்த வழியில் ஒழுகாது தன் இஷ்டம்போல் வழியைக் கொண்டு வாழ்ந்தால் அந்த வழியிலும் முத்தியை எளிதாகப் பெற்று விடலாமே. நிலையில்லாத இந்த உடலை நிலையானது என்று எண்ணிச் செய்யாக் காரியத்தைச் செய்து வருவது உலகாயதனுடைய கொள்கையாகும். சுவரில் லாமல் சித்திரம் எழுதுவது ஒருவராலும் முடியாது. உனக்கு விருப்பமாயின் தனுகரண புவனம் பெறுவாயாக. தனு முதலானவை இறைவனுக்குத் தேவையில்லை என்பதை அறிந்து கொள்.

ஏகதேச அறிவில்லாத ஆன்மாக்களுக்கு இறையருள் அறிவைக் கொடுக்கும் என்று நீ கூறினாய். அப்படி நீ கூறுவது எவ்வாறு இருக்கிறது என்றால் செறிந்திருக்கின்ற இருளில் இருக்கின்ற குருடரைக் காணவந்த ஒருவர் விளக்கை எடுத்துக் கொண்டு வந்து அதனை அவர் கையில் கொடுத்து அதன்மூலமாக என்னை நீ காண்பாயாக என்று கூறுவது போல் உள்ளது. ஏகதேச அறிவில்லாத உயிருக்கு இறைவன் அறிவு கொடுத்தான் என்றால் அவனும் அறிவற்றவனாக இருக்க வேண்டும்.

சொ.பொ. வி :

நவை - குற்றம், சாதனம் - கொள்கை, தலைப்பொருள் - வாழும் வழி, குட்டியம் - சுவர், கோலம் - சித்திரம், அந்தகர் - குருடர்.

விளக்கவுரை :

இப்பகுதியில் முத்திநிலை மறுக்கப்படுகிறது.

- கருவி வசத்தில் தெரிவுறக் காண
வேண்டுநர் இலரால் ஈண்டறிவு யாவும்
சிவமே என்று செப்பினை அவமுறு
பொறிபுலன் அறியா அறிவது பிரமம்
125 என்றோர்க்கு உன்போல் இடர்ப்படல் இலதே
ஏற்றம் கருவி இருபதோடு இரண்டும்
போற்றும்ஓர் அவத்தையும் புகல்திரி மலமும்
ஈசனும் உயிரும் பேசினை அஃதொழிந்து
ஒன்றே யாகும் என்ற நின்இயல்பு
130 தாயர் மனைவியர் தாதியர் தவ்வையர்
ஆயவர் எவரையும் ஓர்மையில் காணும்
கோகழி தூர்த்தர் கொடுந்தொழில் தகுமே
ஆக மற்றுதன் அருள்நிலை தன்னிலை
ஏக நாயகன் ஆகிய இறைநிலை
135 நாசமில் பாசம் வீசிய வியன்நிலை
இனையவை ஒன்றும் நினைவினும் இன்றி
உண்டெனும் உணர்வில் கண்டது கருதில்
இழுக்கெனும் புனல்வழி ஒழுக்கமும் அதுவாய்
கொண்டு பண்டையில் எண்தரு மடங்க
140 வந்தவா செய்யத் தந்ததை யன்றே
புன்மைகள் நீங்க உண்மை கேண்மதி.

பொருள் :

கருவிகள் அனைத்தும் சடமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அவற்றைக் கொண்டு உலகத்தைக் காணும் நிலை சிவஞானியாய் உள்ளவர்க்குத் தேவையில்லை. இதனை விடுத்து அவர்கள் கருவிகளைக் கொண்டு அறிவதெல்லாம் சிவனே என்று கூறினாய். இது பொருத்தமல்ல. மேலும் பொறி புலன்கள் சடம் ஆதலால் தானே எதனையும் அறியாது. அதனை அறிவது பிரமம்தான் என்று மாயாவாதிகள் கூறுவார்கள். அவர்களுக்கு உன்போல் துன்பம் இல்லை: ஏனென்றால் அவர்கள் உலகத்தைச் சடம் என்றும்

இறைவனை அறிவென்றும் கூறுவார்கள். நீயோ கருவிகளையும் அவத்தைகளையும் திரிமலத்தையும் அறிவுடையது என்று கூறினாய். இப்பொழுது நீ அவற்றை எல்லாம் விட்டுவிட்டு எல்லாம் சிவன் என்று கூறுவது எப்படி இருக்கிறது என்றால் தாயர், மனைவியர், வேலைக்காரிகள், தோழிமார்கள் அனைவரையும் மனைவி போலக் காணுகின்ற தீயவர்களின் தொழிலை ஒக்கும்.

நீ இவ்வாறு கூறிய முத்திநிலை தாறுமாறாகக் கிடக்க ஆன்மாவின் அருள்நிலை, ஆன்மா சுதந்திரம் என்று இருக்கும் நிலை, இறைவன் எல்லாப் பொருள்களிலும் நிறைந்து, தாக்கற நிற்கின்ற முறைமை, அழிவில்லாது நிற்கின்ற பாசம், அது பந்தித்த உயிரின் நிலை இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட எல்லாம் உன் நினைவில் நில்லாத காரணத்தால் நீ ஆன்மாவிற்கு அறிவில்லை. சிவனே எல்லாவற்றையும் அறிகிறான் என்று கூறுகின்றாய். இதை ஆய்ந்து பார்த்தால் ஒன்று புரிகிறது. புலன்வழிச் செல்லுவது இழுக்கு என்பதை அறியாது அதன்வழி சிந்திப்பதே ஞானமாகிய ஒழுக்கம் என்று கொண்டு பெத்த நிலையில் நடந்த ஒழுக்கத்தை விட இந்த முத்தி நிலையில் எட்டு மடங்கு ஒழுக்கமற்று நடப்பதை காண்பதால் உனக்கு இந்த மயக்கத்தை தந்த அஞ்ஞானத்தை வெறுப்பது அல்லது உன்னை வெறுப்பதற்கு வழியில்லை. உன்னுடைய அஞ்ஞானத் திலிருந்து நீ வெளிவர நான் சொல்லுவதைக் கேட்பாயாக.

சொ.பொ.வி :

கருவி - உடல் முதலான கருவிகள், காண வேண்டுநர் - ஞானிகள், பிரமம் என்றோர் - மயாவாதி, கருவி இருபதொடு இரண்டு - மாயாயவாதி கூறியதற்கு மேலாக இருபத்திரண்டு கருவிகளை இம்மதத்தார் கூறுவர். தாயர் - பெரிய, சிறிய தாய்மார்கள். மனைவியர் - அண்ணன் தம்பி மனைவியர், தாதி - வேலைக்காரி, தவ்வை - தோழி அல்லது சகோதரிகள்.

விளக்கவுரை :

முத்திநிலை பற்றி இவர்தம் கொள்கைகள் சைவவாதியால் மறுக்கப்படுவது ஆய்ந்து அறியத்தக்கதாகும்.

19. சைவவாதி சங்கற்பம்

- அறிவாய் அறியும் அறிவுயிர் கேவலத்து
 அறிவிலன் இருளொடும் பிறிவிலன் அண்ணல்
 கலைமுத லாக நிலவிய கருவிகள்
 விளக்கென உதவும் துளக்கறப் பொருந்தி
 5 இருவினை நுகர்வில் வருவினில் செய்து
 மாறிப் பிறந்து வருநெடுங் காலத்து
 இருள்மல பாகமும் சத்திநி பாதமும்
 மருவுழி அருளுரு மன்னவன் அணைந்து
 செல்கதி ஆய்ந்து பல்பணிப் படுத்திக்
 10 கருவியும் மலமும் பிரிவுறப் பிரியா
 ஞானம் நல்கலும் தானது நோக்கித்
 தன்னையும் அதனையும் தன்முதல் பொருளையும்
 இன்னவென்று அறியா இருவரும் முயங்கி
 ஒன்றாய் உருபயன் உவப்பும்
 15 இன்றாய் நிற்கும் இதுசிவ கதியே.

பொருள் :

அநாதியாய் அறிவாய் அறிந்து கொண்டு வருகின்ற அறிவாய் இருக்கின்ற ஆன்மா கேவல அவத்தையில் அறிவில்லாது நிற்கும். ஆணவத்தோடு கூடி நீக்கமின்றி இருக்கும். இறைவன் ஆன்மாவிற்குக் கலை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட முப்பத்தோரு கருவிகளையும், கண் காண்பதற்கு உதவுகின்ற விளக்கைப் போலக் கொடுத்து அருளுவான். அந்தக் கருவிகளோடு கூடிய ஆன்மா சகலத்தில் பிராரத்த கன்மத்தால் புண்ணிய பாவங்கள் அனுபவித்து ஆகாமிய வினையை ஏற்றிடும். இவ்வாறு இருவினை நுகர்வால் பிறந்து இறந்து வரும். இவ்வாறு வருகையில் சிவ புண்ணியத்தினால் மலபரிபாகமும், சத்திநிபாதமும் ஏற்படும். இதுவே பெத்த நிலையாகும்.

அவ்வாறு ஏற்பட்ட காலத்தில் இறைவனின் திருவருளே திருமேனி பெற்று ஆச்சாரியனாக எழுந்தருளி ஆன்மாவைச் சரியை கிரியை யோகங்களிலே நிறுத்தும். சரியை, கிரியை யோகம்

செய்வதால் கேவல சகல அவத்தைகள் நீங்கும். அவ்வாறு நீங்குவதால் ஆன்மாவின் உண்மை ஞானம் ஏற்படும். உண்மை ஞானத்தால் ஞாதுறு வாகிய தன்னையும், ஞானமாகிய உண்மை ஞானத்தையும், அதற்கு முதலாக உள்ள நேயத்தையும் இந்த மூன்றினையும் சுட்டி அறியாமல் ஆன்மாவும் இறையும் கூடி இரண்டும் ஒரு முதலாய் பயனும் விருப்பமும் இல்லாமல் நிற்கும். இதுவே சாயுச்சியமாகிய முத்தியாகும்.

சொ.பொ.வி :

இருளொடு - ஆணவமலத்தொடு, அண்ணல் - சிவபெருமான், துளக்கற - அசையற, வருவினை - ஆகாமிய வினை, அருளுரு - ஆசிரியன், பல்பணி - சரியை கிரியை யோகம்.

விளக்கவுரை :

சைவ வாதியின் கொள்கைகள் இங்கு தொகுத்துத் தரப் பெற்றுள்ளன. பெத்த நிலையும், முத்தி நிலையும் அவர்தம் கூற்றுப்படி இங்கு உணர்த்தப் பெற்றுள்ளன. இவர்தம் கொள்கைகளைச் சித்தாந்தவாதி மறுக்கிறார்.

20. சைவவாதி நிராகரணம்

- இதுகதி யாக முதலறிவு உயிரேல்
 பொறிபுலன் நீங்க அறிவுயிர் அன்றே
 அடைகாய் நூறின் இடைசேர் சிவப்பென
 இந்தியத் தொகையின் வந்தறிவு ஒன்றுநின்று
 5 இன்றாம் என்றல் அன்றே எந்தை
 அறிவிலன் அதீதச் செறிவில் என்றுரைத்த
 நின்மொழி விரோதமும் பின்முன் மலைவும்
 மன்வயின் நிகழா மலமிருள் இறையொளி
 தானமர் விளக்கில் தகுமருள் கலாதிகள்
 10 ஈனமில் இவனிடத்து எவ்வாறு இசைந்தன
 இசைந்த தாயினும்இசையா தாயினும்
 அசைந்திடும் முத்தி சாதனம் அவமே.

பொருள் :

சிவகதி பற்றி நீ கூறிய கருத்துக்கள் இருக்கட்டும். அதுபற்றிப் பின்னர் பார்ப்போம். உயிரானது தொன்று தொட்டு (அநாதி) அறிவாக விளங்கும் என்றால் பொறிபுலன்கள் நீங்கும் காலத்தில் உயிர் அறிவுடையதாக இல்லையே ஏன்? வெற்றிலை பாக்கு சுண்ணாம்பு கூடிய பொழுது புதியதோர் சிவப்பு நிறம் தோன்றுவது போலப் பொறி புலன்கள் கூடுவதால் அறிவு தோன்றி அவை கூடாதவிடத்து அழியும் என்று நீ கூறுகிறாய். இது பௌத்தர்கள் கூறுகின்ற கருத்தை ஒக்கும். மேலும் உயிரோடு மலம் சேர்வதால் உயிருக்கு அறிவில்லை என்று நீ கூறுகிறாய். தொடக்கத்தில் ஆன்மாவிற்கு அறிவு இருக்கிறது என்கிறாய். இவ்வாறு முன்பின் மாற்றிக் கூறுவது நல்லவர்கள் குழுவில் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதல்ல.

ஆணவம் என்பது முழுமையான இருளாய் இருப்பது. இறைவன் என்பவன் மிக ஒளியாக இருக்கின்றான். ஆன்மாவிற்கு இடையில் இறைவனால் கூட்டுவிக்கப் பெற்ற விளக்குப் போன்று முப்பத்தோரு தத்துவங்களும் மாயா கருவிகளாகக் கூட்டப் பெற்று மயக்கமாய் இருப்பனவாகும். ஆணவமலம் இருளாய் இருக்கும் கேவல நிலையில் மாயா மலங்களாகிய இவை எவ்வாறு இறைவனால் கூட்டப் பெற்றன? அந்த மாயா கருவிகள் கூடி ஆன்மா அறிவு பெற்றான் என்றாலும் கருவிகள் கூடாமல் கேவலந் தன்னில் அறிவற்று இருந்தான் என்றாலும் கூறப்படுகின்ற முத்தி சாதனம் பொருந்துமாறு இல்லை.

சொ.பொ.வி :

கதி - முத்தி, அடை - வெற்றிலை, காய் - பாக்கு, நூறி - வாயில் போட்டு மென்றால், இந்தியத் தொகையின் - பௌத்தக் கொள்கை, எந்தை - தேவரீர் (விளித்தல்), அதீதம் - கேவலநிலை, மன் - மேலோர், அவமே - பொருத்தமில்லை.

விளக்கவுரை :

அகச் சமயங்கள் ஆறில் பாடாணவாத சைவமும், பேதவாத சைவமும் அதிகமான வேறுபாடுகள் உடையன அல்ல. மிகக்

குறைவான வேறுபாடே உள்ளன. எனவே அவை இரண்டையும் ஒன்றாகக் கொள்ளுவதுண்டு. அவ்வாறு கொள்ளும்போது ஆறாவது சமயம் வேண்டிற்று ஆயிற்று. அப்பொழுது சுத்த சைவத்தை இணைத்துக் கணக்கிடலாம் என்பர். இதற்கு ஆதாரமாக விளங்குவது சிவஞான சித்தியார் 163ஆவது பாடலில் மெய்தரு சைவமாகி இருமுன்றும் என்ற தொடராகும். இத்தகைய சைவவாதியைச் சைவ சித்தாந்தவாதி மறுப்பது சைவவாதி நிராகரணம் ஆகும். இப்பகுதியில் மாயால் கருவிகள் பெற்ற பெத்த நிலை மறுக்கப்படுகிறது.

சத்திநி பாதமோ தகுமல பாகமோ

உய்த்த காரண காரியம் ஒதுக

15 பாகம் காரண மாகில் மற்றது

காலா வதியில் காயா வதியில்

மேலாம் என்னும் வினையுறும் அவதியில்

துயரென உயிர்க்குத் தோன்றிடும் அவதியில்

நயமிகும் இறையவன் நல்கிடும் அவதியில்

20 ஏதில் கூடும் ஒதுக இருவினை

ஒத்த எல்லையில் வைத்தனர் என்னில்

அருவினை தூக்க உருவினை நில்லாது

ஒருவினை புரிகால் இருவினை ஆகா

ஒப்புறு மாறு செப்புக.

பொருள் :

நீ முத்திக்குரிய நிலை கூறும்பொழுது இருள்மலபாகமும் சத்திநிபாதமும் நிகழும் என்றாய். அது மலபரிபாகமா? சத்திநி பாதமா? எது காரணம்? எது காரியம்? கூறுக. மலபரிபாகம் காரணமானால் எந்தக் காலத்தில் அது நிகழ்ந்தது? அல்லது எந்த உடம்பு நிலையில் நிகழ்ந்தது? இல்லை வினையின் எல்லையில் வருமா? அல்லது பிறப்பு இறப்புத் தோன்றுகின்ற துன்பத்தில் வருமா? அல்லது இறைவன் அருளுகின்ற அருள் நிலையில் வருமா? இவ்வாறு கூறப் பெற்றவற்றில் எந்த நிலையில் சத்திநிபாதம் கூடும்? பதில் கூறுவாயாக.

மலபரிபாகம் என்பது நல்வினை, தீவினை இரண்டையும் ஒத்த நிலையில் எண்ணுகிற இருவினை ஒப்பு நிலையில் கூடும்

என்று பெரியோர்கள் கூறுவர் என்று நீ விடை தந்தால் நல்வினை தீவினை என்ற கன்ம வினைகள் கூடுதல் குறைதலாக இருக்கின்றன என்ற அளவிற்கு எடை போட்டுச் சொல்ல முடியாத அருவ வினைகளாகும். நல்வினை (புண்ணியம்) புரியுங்கால் தீவினை (பாவம்) வாராது. தீவினை புரியுங்கால் நல்வினை வாராது. எனவே இரண்டும் எப்பொழுது ஒத்து நிகழ்வதாகும்?

சொ.பொ.வி :

காலாவதி - எக்காலத்தில், காயாவதி - எந்த உடம்பில், அவதி - துன்பம், இருவினை ஒத்த எல்லை - இருவினை ஒப்பு, அருவினை - வினை அருவமானது, தூக்க - எடைபோட.

விளக்கவுரை :

சத்திநிபாதம் ஏற்படுகின்ற காலத்தில் மலபரிபாகம் ஏற்படும் என்ற கருத்து இங்கு விவாதிக்கப்படுகின்றது.

தேசிகன்

- 25 அருளுரு என்ற பொருளினை யாயின்
மாயா உருவினன் மாயா உருவினை
ஏயான் ஏயந்தவர் எம்ம னோரே
பல்பணி ஞான காரணம் என்னில்
தொல்பணி தொறும்பயன் தொடுப்பத னாலும்
- 30 ஒருபணி செய்யாச் சிரபுரச் சிறுவரும்
அரச ராகிய தருணத் தலைவரும்
முதிர்பர சமயத்து இதமுறும் அரசரும்
ஞானம் பெற்ற நன்மையி னாலும்
ஈனமில் பணிஅருட்கு ஏதவன் நென்றால்
- 35 ஞானோற் பத்தி நிமித்தம்இத் தொழிலென
ஏனோர்க்கு இறைநூல் இயம்பிற்று என்னாம்.

பொருள் :

நீ ஆசிரியன் வடிவம் அருள் வடிவம் என்று கூறினாய். இறைவன் என்றால் அவனோ அழியாத திருமேனியினை உடையவன். அவன் அழிகின்ற உடம்பை ஏற்க வேண்டியதில்லையே.

இல்லை ஆன்மாக்களுக்கு அருள் செய்வதற்காக மாயும் உடம்பைப் பெறுவான் என்றால் அத்தகைய உடம்பைப் பெற்றவர்கள் ஆன்மாக்களே ஆவர். மேலும் பல பணிகளாகச் சொல்லப்பட்ட சரியை கிரியை யோகங்களுக்குப் பயன்களாகச் சாலோகம், சாமீபம், சாருபம் என்ற பயன் கிட்டும் என்று ஞானநூல்கள் கூறிவிட்டனவே. அப்படியிருக்க நான்காவது பணியாகிய ஞானம் என்பது கிட்டும் என்பது சரியா? உடனே நீ அதற்குப் பதிலாக எந்த ஒரு தவமும் செய்யாத நிலையில் திருஞான சம்பந்தரும், சேரமான் பெருமாள் நாயனாரும் சமண் சமயத்திலிருந்து மாறிய திருநாவுக்கரசரும் ஞானத்தைப் பெற்றுள்ளனர். ஆதலால் சரியை கிரியை யோகம் காரணமாகத்தான் ஞானம் ஏற்படும் என்று ஏன் கூறக் கூடாது? என்று நீ கேட்கிறாய். அது பொருந்தாது. இவை மூன்றும் ஞானம் நிகழ்வதற்குத் தொடக்க நிலைகளே தவிர அவை மூன்றும் ஞானத்தின் பயனாக அமையாது. அதாவது சரியை, கிரியை, யோகம் என்பன தனித்தனியே நிகழ்ந்து ஞானத்தைத் தரலாம். சரியை செய்து பின் கிரியை செய்து பின் யோகம் செய்து ஞானத்தைப் பெற வேண்டும் என்பது அல்ல. எனவே இம்மூன்றும் ஒருசேர ஞானமாகிய பயனைத் தரும் என்பதைவிட இவை ஞான உற்பத்திக்கு நிமித்த காரணங்களாய் இருக்கின்றன என்று ஞானநூல்கள் கூறியிருக்க நீ ஞானத்திற்கு ஏதுவாக (பயனாக) இருக்கின்றன என்று கூறுவது ஏன்?

சொ.பொ.வி :

பல்பணி - சரியை, கிரியை, யோகம், தொல்பணி - முன்பிறவியில் செய்த அப்பணிகள், பயன் - சாலோகம், சாமீபம், சாருபம், சிரபுரச் சிறுவர் - சீர்காழி ஞானசம்பந்தர், தருணத் தலைவர் - இளைய வயது அரசராகிய சேரமான் பெருமாள் நாயனார், அரசர் - நாவுக்கரசர், ஏது - காரணம், ஞானோற்பத்தி - ஞானம் தோன்றுவதற்கு, இறைநூல் - தத்துவ நூல்கள்.

விளக்கவுரை :

இப்பகுதியில் ஞானாசிரியர் பற்றிய வாதம் இடம் பெற்றுள்ளது. மேலும் பெரிய புராண அடியார்களைக் கொண்டு கருத்துக்கள் கேள்வி

பதிலாக அமைந்துள்ளன. முடிவில் ஞானத்திற்குக் காரணம் சரியை கிரியைகள் அல்ல, அவை ஞானத்தின் படிநிலைகள் என்று வலியுறுத்தப்படுகிறது.

- கருவியும் மலமும் பிரிவுற அருள்தரும்
 என்றனை கேவலத்து ஏதும் அறிவிலன்
 துன்றிய சகலத்து அருள்நிலை தோன்றாது
 40 எவ்அவத் தையில் இறையருள் பெருகுவம்
 செவ்விய ஞான தெரிசன மாவது
 நால்வகை மாயைப் பால்வரு ஞானம்
 பண்டை ஞானம் இதுபறி தரவரக்
 கண்ட ஞானம் இதுவாக் காணில்
 45 ஈனமில் ஞானிகள் என்போர் யாருமில்
 ஞான வேற்றுமை நாடலும் அரிதே
 தானும் ஞானமும் தலைவனும் என்றனை
 ஆனபின் இவனும் இவனது ஞானமும்
 பாசமும் பாச ஞானமும் என்றிவை
 50 பேசுவர் ஒன்றாப் பெற்றிய ஆகலின்
 மும்மைப் பொருட்கும் மும்மைத் தன்மை
 செம்மைத் தென்னில் செலவுகள் எழுதுக
 இருவரும் கூடி ஒருபயன் ஆய்த்தென்று
 அருளினை இவ்வாறே அபேதிகள் நிலையே.

பொருள் :

சத்தாதி விஷயங்களை அறிகின்ற கருவிகளும் மலங்களும் பிரிந்தால் இறைவனுடைய அருள் கிடைக்கும் என்றனை, அப்படியானால் கேவலத்திலோ உயிரானது ஆணவத்தோடு இருக்கின்றது. எனவே அருள் கிடைக்காது. சகலத்திலோ கருவிகளோடு இருப்பதால் அங்கும் அருள் கிடைக்காது. எனவே எந்த அவத்தையில்தான் உயிர்கள் சிவன் அருளைப் பெறும்.

உன்னுடைய கொள்கைப்படி சிவஞானம் என்பது தனு, கரண, புவன, போகங்கள் நான்கோடு கூடி மாயையின் பகுதியிலே நின்று அறிந்து வருகின்ற அறிவு ஆகும். இந்த அறிவு ஞானம் என்றைக்கும் உள்ளதாகும். ஆனால் இந்த மாயா ஞானம் நீங்கிய பிறகே(தனு,

கரண, புவன, போகம் நீங்கிய பிறகே) கிடைக்கக் கூடிய மேல்நிலையே ஞானம் என்று கூறுவீரானால் நீர் கூறுகின்ற ஞானவான்கள் மூவுலகத்திலும் இல்லை. மேலும் பதிஞானம், பசுஞானம், பாச ஞானம் ஆகியவற்றை அறிவது என்பது அத்துணை எளிதன்று. அரிதாகும். உன்னுடைய கொள்கைப்படி உயிரும் ஞானமும் சிவனும் என்னும் மூன்று பொருள்களும் உண்டு. அதன்படி சிவஞானமும் பசுஞானமும் பாசஞானமும் உண்டு என்பது பெறப்படுகின்றது. பதிஞானம் கிடைக்கின்ற பொழுது பசுஞானமும் பாச ஞானமும் உண்டு என்பது பெறப்படுகின்றது. பதி ஞானம் கிடைக்கின்ற பொழுது பசு ஞானமும் பாச ஞானமும் எவ்வாறு நீங்கியது? பதில் கூறுவாயாக. மேலும் இறைவனும் ஆன்மாவும் கூடி ஒன்றாக ஆயின என்று நீ கூறுவதால் பிறப்பு நிலையில் தனித்தனியாக இருந்தவை முத்தி நிலையில் ஒன்றாக ஆயிற்று என்று கூறவது மாயாவாதிகளின் கூற்றாகும்.

சொ.பொ.வி :

கருவிகள் - தத்துவங்கள், துன்றிய - தத்துவங்கள் சேர்ந்திருந்த, நால்வகை மாயை - மாயையால் உண்டாகின்ற தனு, கரண, புவன, போகங்கள், பறிதர - நீங்க, ஈனமில் - குற்றமற்ற, தானும் - உயிரும், செலவுகள் - நீங்குவது, அபேதி - மாயாவாதி.

விளக்கவுரை :

இப்பகுதியில் மூவகை ஞானங்கள் பற்றிய விவாதங்களோடு முத்தி நிலையில் உயிரும் சிவனும் கூடுவது பற்றியும் விவாதங்கள் அமைந்துள்ளன.

- 55 பதிபசு பாசம் முதிரறி வுருடன்
ஆறா முன்னர்க் கூறாப் பின்னர்
இருபொருள் நீத்துமற்று ஒருகால் வகையையும்
ஈனமில் ஞாதுரு ஞானம் ஞேயம்என்று
இசைய மூன்றாய்ப் பசுபதி என்றவற்று
60. இரண்டாய் இரண்டும் ஒன்றின்ஒன் நாகத்
திரண்டாம் பயனெனும் திருவருள் தெளியில்
சென்றுசென் றனுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றாம்

- என்றிறை இயற்கை இயம்புதல் தகுமே
 ஒன்றாம் என்றல் அன்றியும் உவப்பும்
 65 இன்றாம் என்றால் என்பயன் இயம்புக
 என்றனை வினவும் யாவும் விளங்க
 வென்றிகொள் கருத்தில் வேண்டினை யாயின்
 நதிக்கரை ஆன்னெக் கொதித்தல் மறந்து
 வெண்ணெயம் பதிதிகழ் மெய்கண் டவனருள்
 70 உள்நிலை உடையோன் ஒருவன் உரைத்த
 தவப்பிர காசத் தன்மையில் விரித்த
 சிவப்பிர காசச் செந்தமிழ் உண்மையை
 அருளுடன் ஆய்ந்து கொள்ளத்
 திருவருள் வினவல் திருந்திடும் அன்றே.

பொருள் :

பதி, பசு, பாசம் அவற்றின் ஞானங்கள் மூன்று ஆக ஆறு என்று முன்னர்க் கூறி அதில் பசு ஞானமும், பாச ஞானமும் நீங்க நால்வகை என்று கூறிப் பிறகு பசு ஞானத்தை நீக்கி அறிபவன், அறிவு, அறியப்படும் பொருள் மூன்று என்று கூறி, பின்னர் பதி ஞானத்தை விடுத்து, பதி பசு என்ற இரண்டாக்கி, பின் அந்த இரண்டும் கூடி ஒன்றாயிற்று. இதுவே முத்திநிலை என்று நீ கூறுகின்றாய். “இன்று எனக்கருளி” என்று தொடங்குகின்ற திருவாசகப் பாடலில் உள்ள சென்று சென்று அணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்து ஒன்றாம் என்ற தொடரை உனக்கு ஆதாரமாகக் காட்டினாய். ஆனால் அதனுடைய உண்மைப் பொருள் வேறு. நீ அதனை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும் முத்தியில் உயிரும் சிவமும் ஒன்றாகிவிடும் என்று கூறுவதோடு உயிருக்கு இன்பம் இல்லை என்று கூறினாய். அப்படியானால் முத்தி நிலையில் பெறுகின்ற பயன்தான் யாது? பாசக் கட்டுகளிலிருந்து நீங்கிப் பெறுகின்ற முத்தியில் ஒரு பயனும் இல்லை என்று கூறுவது எவ்வகையிலும் பொருந்துவது ஆகாது.

இத்தகைய வினாக்களுக்கு எல்லாம் பதில் கிடைக்க வேண்டும் என்று விரும்பினால் நதிக்கரையில் புல் தின்பதற்காக அங்கும் இங்கும் அலைந்து கொண்டிருக்கின்ற பசுவைப் போல

அங்கும் இங்கும் அலைந்து கொண்டிருக்கின்ற நீ அதனை விட்டு விட்டு நான் கூறுவதைக் கேட்பாயாக. திருவெண்ணெய் நல்லூரில் திகழ்ந்து விளங்குகின்ற மெய்கண்டாரின் அருளினால் அவருடைய மரபிலே வந்த ஒருவன் விரித்துரைத்த சிவப்பிரகாசம் என்ற செந்தமிழ் நூலின் உண்மையை இறையருளாலே தக்க ஞானா சிரியரிடம் பயின்றிடு. அப்பொழுது உனக்கு வினாக் களுக்கு உரிய விடைகள் அனைத்தும் கிடைத்திடும்.

சொ.பொ.வி :

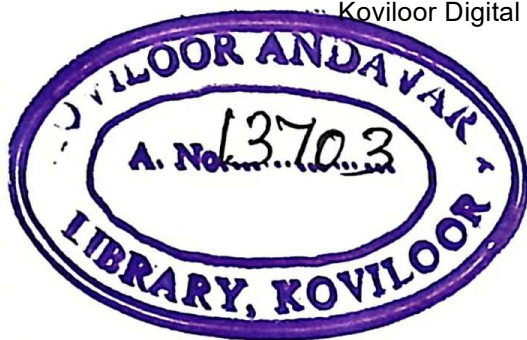
முதிர்அறிவு - மூன்று ஞானங்கள், இருபொருள் - பசு பாச ஞானம், உவப்பு - மகிழ்ச்சி, ஆன் - பசு, ஒருவன் - உமாபதி சிவம்.

விளக்கவுரை :

முத்தி பற்றிச் சைவவாதி கூறுகின்ற கருத்துக்கள் பொருத்த மற்றவை என்று இப்பகுதியில் கூறிச் சைவவாதிக் கொள்கைகளை எல்லாம் பொருந்தாது என்று கூறி அதனைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்றால் சிவப்பிரகாசத்தைப் பயிலவேண்டும் என்று சித்தாந்தவாதி கூறுவதாகக் கூறி ஆசிரியர் இந்நூலை நிறைவு செய்துள்ளார். உமாபதி சிவத்தின் எட்டு நூல்களை வரிசைப்படுத்து கின்ற பொழுது நூல்கள் கூறுகின்ற பொருளின் அடிப்படையில் இந்நூலை முதலில் வைக்கலாம் என்றாலும் சாத்திர நூல்களைக் கூறுகின்ற வெண்பாவின் அடிப்படையில் நிறைவில் வைக்கப் பெற்றுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்

சங்கற்ப நிராகரணம்

பக்க எண்கள் - மதங்களின் வரிசை

1.	காப்புச் செய்யுள்	1092
2.	பாயிரம்	1093
3.	மாயாவாதி சங்கற்பம்	1096
4.	மாயாவாதி நிராகரணம்	1107
5.	ஐக்கியவாதி சங்கற்பம்	1141
6.	ஐக்கியவாதி நிராகரணம்	1143
7.	பாடாணவாதி சங்கற்பம்	1146
8.	பாடாணவாதி நிராகரணம்	1147
9.	பேதவாதி சங்கற்பம்	1149
10.	பேதவாதி நிராகரணம்	1150
11.	சிவசமவாதி சங்கற்பம்	1152
12.	சிவசமவாதி நிராகரணம்	1153
13.	சங்கராந்தவாதி சங்கற்பம்	1163
14.	சங்கராந்தவாதி நிராகரணம்	1166
15.	ஈசுவர அவிகாரவாதி சங்கற்பம்	1171
16.	ஈசுவர் அவிகாரவாதி நிராகரணம்	1173
17.	நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி சங்கற்பம்	1179
18.	நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி நிராகரணம்	1184
19.	சைவவாதி சங்கற்பம்	1198
20.	சைவவாதி நிராகரணம்	1199

இந்நூலின் ஆசிரியர்

முனைவர் பழ முத்தையன் அவர்கள் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில் நுணுமான் நுழைபுலம் மிக்கவர். குறிப்பாகத் திருமுறைகளிலும், சித்தாந்த நூல்களிலும் சிறப்புப் புலமை பெற்றவர். இவரின் இப்புலமை பேச்சுரைகளாகவும், எழுத்துரைகளாகவும் உலகெலாம் சென்று பயன்

தந்து வருகின்றன. தமிழ்நாடு

தவிர இலங்கை, சிங்கப்பூர் முதலான வெளிநாடுகளிலும்.

இவரது சித்தாந்தப் பிச்சுப்புணிகள் தொடர்ந்து

நடைபெற்று வருகின்றன. இவரின் புழுத்துப் பணிகள் வாயிலாக திருமுறைகளில் அகக் கோட்பாடு, சிந்து இலக்கியம்.

சிவஞான சித்தியாரின் நூல்கள் ஓர் ஆய்வு முதலான

ஆய்வு நூல்கள் வெளிவந்தன. சித்தாந்த நூல்கள்

பல உரை பெற்றன. ஞானாமிர்தம், சிவஞான சித்தியார்

(பரபக்கம்) ஆகியன இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கன.

இவரின் இப்பணிகளால் சைவ உலகம்

மேன்மை பெற்று வருகிறது. இவரின் இம்மேன்மையைப்

போற்றும் வகையில் பல நிறுவனங்கள் இவரை

அவ்வப்போது பாராட்டி வருகின்றன.

குன்றக்குடி ஆதீனம் இவருக்குத் 'தமிழாசிரியர்' என்ற

பட்டத்தை அளித்துச் சிறப்பித்தது.

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் தற்போது

இவருக்கு 'சித்தாந்தச் செம்மணி' என்ற பட்டத்தை வழங்கியது.

உறையூர் வாரவழிபாட்டு மன்றம் இவரின்

தொடர்பொழிவைப் பாராட்டி 'சிவஞானச் செம்மல்'

என்ற பட்டம் தந்து பெருமை கொண்டது.